

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOL. XLV

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA **B** HISTORICA
ȚARA
ROMANEASCA

VOL. XXV

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

acad. ȘTEFAN PASCU, ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROȘU, AUREL RĂDUȚIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”

B.ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXV

(1635 – 1636)

VOLUM ÎNTOCMIT DE

DAMASCHIN MIOC, MARIA BĂLAN,
RUXANDRA CĂMĂRĂȘESCU, CORALIA FOTINO

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1985

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R – 79717, București, Calea Victoriei 125

P R E F A Ț Ă

Volumul de față, al XXV-lea al seriei B din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde documentele interne ale Țării Românești din anii 1635—1636.

Multiple date de istorie economică, socială, politică și instituțională vin să îmbogățească cunoștințele istoricului despre secolul al XVII-lea românesc, cu specială referire la anii începutului de domnie a lui Matei Basarab. Se poate constata o mai vie activitate economică, acele conținând variate știri despre agricultură, viticultură, creșterea vitelor, pescuit, ca și despre producția de mărfuri : meșteșuguri, negustori, prăvălii, prețuri, circulație monetară. Interesantă este, așa cum reiese din acte, și politica de oarecare echilibru pe care încă o mai încearcă domnul țării în acești ani între clasele și păturile sociale cu interese contrare și contradictorii, cu unele încercări de ajutorare a celor mulți, a moșnenilor, în lupta lor de supraviețuire, cu marii stăpînitari de moșii, boierii și biserica. Unele documente aduc clarificări și precizări în privința raporturilor politice și economice ale Țării Românești cu Poarta („schiptrul” țării, încredințat domnului de către „împărat” ; quantumul și modul de livrare a haraciului). Destul de bogate în conținut sînt și deslușirile pe care le dau actele referitor la fiscalitate, oaste, justiție, divan și marea adunare de stări.

Valoarea prezentului volum este indicată și din faptul că din cele 435 de documente pe care le cuprinde, 361 (83%) sînt inedite.

După forma în care ni s-au păstrat documentele, 429 sînt autentice, iar 6 sînt îndotelnice sau false. Din acele 429 documente autentice, 346 sînt originale (246 românești, 99 slave și 1 grecesc), 59 sînt copii (54 românești, 3 slave și 2 grecești), 23 sînt traduceri mai vechi ale unor documente slave, precum și un rezumat românesc. Se poate astfel constata că la origine, 70% din acte erau scrise în limba română, 29% în limba slavă și 1% în limba greacă, limba română dovedindu-și pătrunderea tot mai accentuată în redactarea actelor. În însăși cancelaria domnească, atît de tradiționalistă în privința limbii și a regulilor diplomatice, aproximativ 46% din acte sînt scrise în limba română.

În privința emitentului, 206 acte provin de la domn, 2 de la județi și pîrgari, 7 de la mitropoliții Țării Românești, 3 de la patriarhul Ierusalimului, 9 de la marii dregători (ban, vornic, logofăt, postelnic, armaș, agă), 6 de la tîrgoveți, 3 de la slujitori, 8 de la preoți și călugări, 55 de la boieri și boiernași, 129 de la moșneni și 1 de la niște turci. Cum se poate vedea, zapisele, în număr de 202, aproape egalează actele domnești.

După materialul pe care au fost scrise cele 346 acte originale autentice, 289 sînt pe hîrtie și numai 57 (16%) pe pergament.

Cele 435 de documente au fost culese din următoarele fonduri: 268 de la Arhivele Statului din București, 108 de la Biblioteca Academiei Republicii

Socialiste România, în prezent la Arhivele Statului București, 21 de la Muzeul de istorie al municipiului București, 17 se dau după diferite publicații, ele neaflându-se în depozite publice, 3 de la Muzeul Olteniei din Craiova, cîte 2 de la Biblioteca Centrală de Stat, Arhivele Statului Ploiești, Muzeul județean Gorj, cîte unul de la Arhivele Statului Craiova, Arhivele Statului Iași, Muzeul militar central, Muzeul de istorie din Ploiești, Institutul de istorie „Nicolae Iorga”, Biserica Sf. Treime din Craiova și o arhivă particulară.

Ca și la volumele anterioare, la baza acestuia stau în bună parte acte transcrise cu ani în urmă de un numeros colectiv (Vezi „Introducere” la colecția „Documente privind istoria României”, vol. I, p. 3—4). Precizăm însă că toate documentele au fost retranscrise conform noilor principii de editare a colecției „Documenta Romaniae Historica”, iar transcrierea revizuită după originalele din arhive. La transcrierea și traducerea documentelor grecești am primit ajutorul lui Mihai Regleanu și Tudor Teoteoi. Corectura volumului s-a făcut de asemenea după actele din arhive sau după fotocopii.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

- Andreescu, *Cîteva precizări* Ștefan Andreescu, *Cîteva precizări despre citirile bucureștene ale lui Ghicrma banul*, in „Glasul bisericii”, XXIII (1964), nr. 5—6.
- Andreescu, *Tutana* Ștefan Andreescu, *Contribuții cu privire la trecutul m-rii Tutana*, in „Mitropolia Olteniei”, XVIII (1966), nr. 3—4.
- Bălan și Cernovodeanu, *Doc. inedite* C. Bălan, și P. Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Țara Românească din veacurile al XVI-lea și al XVII-lea*, in „Romano-slavica”, XI (1965).
- Berechet, *Album* Șt. Berechet, *Album paleografic juridic*, Iași, 1939.
- Berechet, *Cojurătorii* Șt. Berechet, *Particularitățile cojurărilor la români, după documente slave*, in „Spicuior in ogor vecin”, III (1924).
- Bulat, *Două acte domnești* T. G. Bulat, *Două acte domnești, unul de la Matei Basarab, altul de la Constantin Brîncoveanu*, publicate de ~, in „Revista istorică”, IX (1923).
- Chiriță, *Doc. brîncovene* Ilie Chiriță, *Documente brîncovene și oltene*, transcrise de ~, in „Arhivele Olteniei”, XVII (1938), ian. — apr.
- Constantinescu, *Com. Brănești* Ioan Constantinescu, *Monografia comunei Brănești din județul Gorjii*, Tirgu Jiu, 1914.
- Crețeanu, *Doc. Schit. Topolnița* Radu Crețeanu, *Documentele Schitului Topolnița*, in „Mitropolia Olteniei”, XV (1963).
- Danielescu, *Doc. Scundu* C. Danielescu, *Documente din comuna Scundu-Vilcea*, comunicate de ~, in „Arhivele Olteniei”, XVIII (1939), iul. — dec.
- Dinculescu, *Doc. țărani* N. G. Dinculescu, *Documente privitoare la starea țărănilor*, in „Arhivele Olteniei”, I (1922).
- Doc. București* *Documente privind istoria orașului București*, București, 1960.
- Dumitrescu, *Doc. istorice* Al. T. Dumitrescu, *Documente istorice*, in „Revista pentru istorie, arheologiei și filologie”, X (1909).
- Ghibănescu, *Surete* Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VI, Iași, 1909.
- Grecianu, *Genealogiile* Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I—II, București, 1913—1916.
- Hasdeu, *Arh. Ist.* Petriceicu B., Hasdeu, *Arhiva Istorică a României*, I, București, 1865.
- Ionașcu, *Doc. Morunglavii* I. Ionașcu, *Documentele moștilor schitului Șerbănești-Morunglavii din Vilcea* in „Arhivele Olteniei”, XVII (1938).
- Ionașcu, *Doc. Oltenia* I. Ionașcu, *Documente privitoare la Oltenia și jud. Olt*, in „Arhivele Olteniei”, XIV (1935).
- Ionașcu, *M-rea Ciolanu* I. Ionașcu, *Știri nouă asupra mândstirii Ciolanu (Buzău)*, Buzău, 1936.
- Ionescu, *Govora* Gheorghe Ionescu, *Mândstirea Govora și egumenia lui Meletie Macedoneanul*, in „Buletinul monumentelor istorice”, XL (1971), nr. 2, 4.
- Ionescu, *Drăgăești* G. T. Ionescu, *În legătură cu Drăgăești-Ungureni din jud. Dîmbovița*, in „Revista istorică română”, XVII (1947), fasc. I—II.

- Îndrumător j. Prahova*
Marian, *Patru doc.*
Nandriș, *Doc. Athos*
Oprescu, *Stănțești*
Nicolăescu-Ploșșor, *Mon. j. Dolj.*
Pleșia-Andreescu, *M-rea Gruuiul*
Potra, *Ist. țigani*
Potra, *Doc. București*
Potra, *Tezaurul*
Rădulescu-Codin, *Cîmpulung*
Răzeșu, *Mitrop. Ignatie Sîrbul*
Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*
Sacerdoțeanu, *Documente*
Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*
Sacerdoțeanu, *Satul Eșciiori*
Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*
Ștefulescu, *Crasna*
Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*
Ștefulescu, *Ist. Tg. Jiu*
Ștefulescu, *Tismana*
Velichi, *Nouă doc.*
- Îndrumător în Arhivele Statului județul Prahova*, ed. II, București, 1972.
I. Marian, *Patru documente*, comunicate de ~, în „Arhivele Olteniei”, XVI (1937), ian — iun.
Gr. Nandriș, *Documente românești în limba slavă de la mănăstirile Muntelui Athos*, București, 1936.
Anton Oprescu, *Hîrtii referitoare la moșia Stănțești (Prahova)*, în „Revista Istorică”, X (1924).
C. S. Nicolăescu-Ploșșor, *Monografia județului Dolj*, în „Oltenia”, V (1944).
Dan Pleșia și Ștefan Andreescu, *M-rea Gruuiul (Contribuții documentare)*, în „Glasul bisericii”, XXIV (1965), nr. 11—12.
George Potra, *Contribuțiuni la istoricul țiganilor din România*, București, 1939.
George Potra, *Documente privitoare la istoria orașului București (1594—1821)*, I, București, 1961.
George Potra, *Tezaurul documentar al județului Dîmbovița (1418—1800)*, Tîrgoviște, 1972.
C. Rădulescu-Codin, *Cîmpulungul Muscelului*, Cîmpulung, 1925.
Șerban Răzeșu (A. Sacerdoțeanu), *Despre mitropolitul Ignatie Sîrbul*, în „Biserica ortodoxă română”, LXXVIII (1960).
A. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu și mitropolitul Teodosie*, în „Mitropolia Olteniei”, XV (1963).
A. Sacerdoțeanu, *Documente de cultură românească veche*, în „Mitropolia Olteniei”, XVI (1964), nr. 5—6.
A. Sacerdoțeanu, *Moara de la Rîmnic a mănăstirii Govora*, în „Mitropolia Olteniei”, XV (1963), nr. 3—4.
A. Sacerdoțeanu, *Un act fals din 1636 privitor la satul Eșciiori*, în „Analele Universității — București”, XVI (1967).
A. Sacerdoțeanu, *Tudor spudei, viitorul mitropolit al Ungrovlahiei*, în „Mitropolia Olteniei”, XXII (1970), nr. 7—8.
Al. Ștefulescu, *Schitul Crasna*, București, 1910.
Al. Ștefulescu, *Documente slavo-române relative la Gorj, 1406—1665*, Tîrgu Jiu, 1908.
Al. Ștefulescu, *Istoria Tîrgu Jiului*, ed. II, Tîrgu Jiu, 1906.
Al. Ștefulescu, *Mănăstirea Tismana*, ed. III, București, 1909.
C. Velichi, *Nouă documente slave inedite (1569—1636)*, în „Studii”, XV (1962), nr. 4.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1635 (7143) *ianuarie 1. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Govora niște țigani.
2. 1635 (7143) *ianuarie 3. București.* Matei Basarab întărește lui Gherghie spătarul și lui Pătru postelnicul, fiii lui Ivașco fost mare vornic, ocină la Băleni, jud. Dimbovița.
3. 1635 (7143) *ianuarie 8. Dumitru Grecul din Slatina* vinde jupinului Stamatie din Pitești o livadă și două seliști în sat.
4. 1635 (7143) *ianuarie 8. București.* Matei Basarab întărește lui Marco și lui Lorențu vie și moșie în Dealul Săsenilor.
5. 1635 (7143) *ianuarie 10. Matei Basarab* împuternicește mănăstirea Govora să stăpânească o ocină la Frăsinet, cotropită de mănăstirea Cozia.
6. <1635> *ianuarie 10. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Maria și fiicelor ei toată averea soțului ei, Vasilie spătarul, în urma unei judecăți.
7. 1635 (7143) *ianuarie 10. București.* Matei Basarab stabilește ca satul Vaideei-Slobozia lui Ianache să dea dare cu ruptoare.
8. 1635 (7143) *ianuarie 12. Constantin Cantacuzino* marele postelnic dă voie episcopului Efreim al Buzăului să-și caute o țigancă a episcopiei în țigănia doamnei Elina.
9. 1635 (7143) *ianuarie 12. Pătrașco* postelnicul și fratele său Pană vind un copil de țigan lui Marco postelnicul.
10. 1635 (7143) *ianuarie 12. București.* Matei Basarab întărește lui Stanciu postelnicul din Piriiani și fraților lui satul Polovragii de la Olteț, jud. Gorj, în urma unei judecăți.
11. 1635 (7143) *ianuarie 13. Matei Basarab* împuternicește pe Nedelco din Vereani să-și întoarcă de la Radu Frijureanu sulgerul niște oi și porci, pe care acesta îi luase pe nedrept ca dijmă.
12. 1635 (7143) *ianuarie 15. Jupineasa Anca și fiul ei, Tudor,* vind o țigancă cu copil lui Iane paharnicul.
13. 1635 (7143) *ianuarie 15. București.* Matei Basarab împuternicește pe Vasilie spătarul să-și fină niște mori la Izvorani, pe apa Argeșului.
14. 1635 (7143) *ianuarie 18. Toma* vinde lui Lupu căpitanul ocină la Mocești.
15. 1635 (7143) *ianuarie 18. București.* Matei Basarab întărește lui Radu Dudescu logofătul ocină în Golești, jud. Mușcel și Pădureț.
16. 1635 (7143) *ianuarie 20. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Stana spătăreasa și fratelui ei, Preda spătarul, satul Golești, jud. Mușcel și Pădureț.
17. 1635 (7143) *ianuarie 21. București.* Zapisul lui Chircă paharnicul de întocmire cu Dumitru marele pitar și Dragomir marele armaș pentru stăpînirea unei ocine la Runcul, jud. Vilcea.
18. 1635 (7143) *ianuarie 21. București.* Zapisul lui Dumitru marele pitar și Dragomir marele armaș de întocmire cu Chircă paharnicul pentru stăpînirea unei ocine la Runcul, jud. Vilcea.
19. 1635 (7143) *ianuarie 26. București.* Răvaș de jurătorii satului Mihăilești, jud. Teleorman.
20. 1635 (7143) *ianuarie 28. Mitropolitul Grigorie* împreună cu alți șase boieri jurători judecă și hotărăsc în pricina de moștenire dintre Calea și Neacșa, fiicele lui Cernica vornicul.
21. 1635 (7143) *ianuarie 31. Coman* comisul și frații lui vind lui Dumitru marele vistier un țigan cu copilul său.
22. 1635 (7143) *februarie.* Matei Basarab întărește lui Erimia căpitanul și sîrbilor din steagul lui satul Gruianii, jud. Vlașca.
23. 1635 (7143) *februarie 1. Dima* postelnicul și surorile lui dăruiesc finului lor, Pîrval logofătul, moșie în Ulița din orașul Rîmnic.
24. 1635 (7143) *februarie 3. București.* Matei Basarab iartă de rumânie pe Mihai Pribeagul, care i-a slujit cu credință în pribegie.

25. 1635 (7143) *februarie 5. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Calea, fiica lui Cernica vornicul, moștenirea rămasă de la tatăl ei, deopotrivă cu sora sa Neacșa, așa cum au întocmit jurătorii și mitropolitul Grigorie.
26. 1635 (7143) *februarie 15.* Jupinul Panait cumpără ocină și părți de moară la Stănulești.
27. 1635 (7143) *februarie 21.* Matei Basarab poruncește lui Cotorgoea din Ciinești să se înfățișeze degrabă la judecata domnească, în pricina pe care o are cu Ișfan.
28. 1635 (7143) *februarie 25. București.* Megiașii din Dătcoi vind parte de moșie lui Sima al doilea logofăt.
29. 1635 (7143) *martie.* Lazăr logofătul vinde parte în Goruneni, jud. Vlașca, unui vornic al doilea.
30. 1635 (7143) *martie 2.* Iova dă zestre fiicei sale Petriia moșie la Gioroc.
31. 1635 (7143) *martie 3. București.* Matei Basarab întărește lui Drăgoi din Dobrești doi vecini din Mușetești, jud. Argeș.
32. 1635 (7143) *martie 10. București.* Matei Basarab întărește jupanului Ivașco marele vornic satul Trânsanii, jud. Ialomița, în urma unor judecăți.
33. 1635 (7143) *martie 10. București.* Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt ocină în Dătcoi.
34. 1635 (7143) *martie 13. București.* Matei Basarab întărește lui Dumitru Filieșanul marele pitar ocină și rumâni la Spinișorul de Sus, jud. Mehedinți.
35. 1635 (7143) *martie 13. București.* Matei Basarab întărește lui Petrea sulgerul satul Lazul din jud. Mehedinți, în urma unei judecăți cu rumânii din sat.
36. 1635 (7143) *martie 15.* Sima logofătul cumpără fălci de loc la Seciul Banei și la Seceri.
37. 1635 (7143) *martie 15.* Maria vinde fălci de loc la Mlacă lui Sima al doilea logofăt.
38. 1635 (7143) *martie 15.* Tatomir și soția sa Goita dăruiesc mănăstirii Govora moșie la Vlădila, jud. Romanați.
39. 1635 (7143) *martie 20.* Matei Basarab întărește mănăstirii Mărgineni mertic de sare de la Ocna Telega.
40. 1635 (7143) *martie 29.* Grigorie, mitropolitul Țării Românești, dă carte Stanei spătăreasa și lui Preda spătarul de moștenire a unor moșii ale lui Matei Basarab, aceștia fiindu-i domnului nepoți de văr primar.
41. 1635 (7143) *aprilie 1.* Matei Basarab întărește mănăstirii Cozia satul Studenița, jud. Romanați, în urma unor judecăți cu rumânii din sat.
42. 1635 (7143) *aprilie 2.* Matei Basarab întărește răscumpărarea din rumânie a unor săteni și a unei părți din satul Vilceni, jud. Vlașca.
43. 1635 (7143) *aprilie 3.* Matei Basarab imputernicește pe Efrem episcopul de Buzău să ia o țișancă din țișania domnească de la Brincoveni.
44. 1635 (7143) *aprilie 3. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Cotmeana vinăriciul domnesc de la Ciocănești.
45. 1635 (7143) *aprilie 3. București.* Matei Basarab întărește moșnenilor satul Turcinești, în urma unei judecăți.
46. 1635 (7143) *aprilie 5. București.* Matei Basarab întărește lui Bolovan din Titești ocină la Cocoli, jud. Argeș.
47. 1635 (7143) *aprilie 5. București.* Matei Basarab întărește Bisericii lui Ghiormă banul un loc, în urma unei judecăți.
48. 1635 (7143) *aprilie 7. București.* 12 megiași jurători mărturisesc în pricina dintre satul Mihăilești și fiii lui Papa logofătul, anume Drăghici spătarul și Fota postelnicul.
49. 1635 (7143) *aprilie 10. București.* Datco Robul vinde ocină în Stănemirul de Jos lui Mîtreă al doilea stolnic.
50. 1635 (7143) *aprilie 10. București.* Popa Galiton dă mărturie pentru o prăvălie a mănăstirii Sf. Ioan din București.
51. 1635 (7143) *aprilie 10.* Oprea din Pircsov înfrățește pe fiii săi cu fiica și ginerele pe moșia ce o avea.
52. 1635 (7143) *aprilie 15.* Răvaș de jurătorii mănăstirii Tismana și ai lui Manea din Pădeni și Radu din Racoți.
53. 1635 (7143) *aprilie 15.* Teofil, episcopul Rimnicului, întărește pomana lui Radu portarul către mănăstirea Govora, un loc de casă, cu pivniță și grădină în Rimnic.
54. 1635 (7143) *aprilie 15. București.* Matei Basarab întărește lui Condilă fost mare postelnic și soției sale Stanca părți în Cocorăști și Stoinești, jud. Prahova, în urma unei judecăți.
55. 1635 (7143) *aprilie 15. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Cozia balta Căbelul și toate bălțile și girlele precum și vamă de pește, perperul și dijma de pe bălțile și moșia mănăstirii.
56. 1635 (7143) *aprilie 16. București.* Matei Basarab întărește lui Gherghe fost al doilea vistier ocină și vecini în Jigoreni de Sus și Jigoreni de Jos, jud. Vlașca.

57. 1635 (7143) aprilie 20. Cîrstian din Zătreni lasă doi țigani ai săi mănăstirii Dintrunlemn. Ei, împreună cu un rumân, o vor sluji pe soția sa pînă la moartea ei, iar apoi țiganii vor rămîne ai mănăstirii, iar rumânul va fi liber.
58. 1635 (7143) aprilie 22, *București*. Hriza, marele ban al Craiovei, dăruiește lui Dumir, fiul logofătului Radu Dudescu, la naștere, ocină în Ciurnernic.
59. 1635 (7143) aprilie 26. Șase megiași jurători mărturisesc în pricina diutre Oprea marele agă și Manolache șifarul pentru o ocină și un vad de moară.
60. 1635 (7143) aprilie 27. Megiașii din Brănești mărturisesc că n-au cumpărat ocină de la Vasile Paindur marele stolnic.
61. 1635 (7143) aprilie 28, *București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Glavacioc satul Cernătești.
62. 1635 (7143) aprilie 29, *București*. Matei Basarab întărește lui Drăghici postelnicul un rumân în Virleți.
63. 1635 (7143) mai 3, *București*. Matei Basarab întărește lui Dumitru, fratele lui Coman, o vie, ocină și livezi în Dealul Sătenilor și în Siliștea Vlădei.
64. 1635 (7143) mai 3. Matei Basarab întărește lui Hrizea marele ban al Craiovei jumătate din satul Românești, jud. Dimbovița și ocină în Bercești.
65. 1635 (7143) mai 4. Matei Basarab întărește lui Petru și Ghioca negustorii satele Fometești, Runcu și Tocsobeni, precum și vii la Copăcel.
66. 1635 (7143) mai 4. Matei Basarab întărește mănăstirii Viforita bălțile de la Gurguiati și Vărăști, precum și vama de la ele.
67. 1635 (7143) mai 5, *București*. Matei Basarab întărește lui Mitrea sulgerul ocină în Mihăești, jud. Vâlcea.
68. 1635 (7143) mai 7. Hlebu și alții din Vaideei se vînd rumâni lui Ion al doilea armaș.
69. 1635 (7143) mai 8. Stanciu vâtaful vinde lui Neguț un laz în Vracnița.
70. 1635 (7143) mai 9, *București*. Matei Basarab întărește lui Pavlache banul satul Iaroslăvești, jud. Vlașca, ai cărui locuitori, au fugit în altă țară străină.
71. 1635 (7143) mai 10, *București*. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, întărește Elinei și lui Ianu spătarul dania de zestre făcută lor de Maria din Bucov, mama Elinei.
72. 1635 (7143) mai 15. Ivan, fiul lui Simion, vinde lui Iane ocină în Iaroslăvești.
73. <1635> mai 15. Micșan vinde lui Radu călărașul ocină la Băjăști.
74. 1635 (7143) mai 15. Stanciul vinde ocină la Poienărei lui Ion logofătul.
75. 1635 (7143) mai 15, *București*. Matei Basarab întărește lui Udriște, fiul lui Oprea logofătul din Șirineasa, ocină în Foleștii de Jos, în urma unei judecăți.
76. 1635 (7143) mai 16. Megiașii din Prodilești mărturisesc că Rafail călugărul a cumpărat ocină la Udeni de la Adinca <Andronie> vâtaful și că jumătate din ocină a dat-o mănăstirii Dealul.
77. 1635 (7143) mai 18. Maria și Stana dăruiesc mănăstirii Cozia moșie la Brezoi, în gura Lotrului.
78. 1635 (7143) mai 20. Matei Basarab întărește lui Ilie postelnicul și fraților săi jumătate din satul Groșani, jud. Romanați, în urma unor judecăți.
79. 1635 (7143) mai 22. Calin și fratele său Opriș vînd părțile lor de moșie din Mălaia mănăstirii Cozia.
80. 1635 (7143) mai 23, *Brîncoveni*. Rafail călugărul și fratele său Leul dăruiesc mănăstirii Brîncoveni moșie în Robănești.
81. 1635 (7143) mai 24. Bada și alți judeci din Brătășani închină mănăstirii Brîncoveni o moșie.
82. 1635 (7143) mai 25, *Brîncoveni*. Matei Basarab împuternicește mănăstirea Topolnița să ia dijma de pe moșiile Șevărluc, Ștelbiț, Vlăsceni, Bucovăț și altele.
83. 1635 (7143) mai 27, *Brîncoveni*. Răvaș de boieri tocmelnici pentru o moșie la Brănești.
84. 1635 (7143) mai 28, *Brîncoveni*. Matei Basarab întărește lui Petre sulgerul ocină în satul Ostra, jud. Olt, în urma unei judecăți.
85. 1635 (7143) mai 29, *Brîncoveni*. Matei Basarab întărește eliberarea din rumânie a preotului Ștefan și a fratelui său Șerbu din Tătulești.
86. 1635 (7143) mai 30. Anghelina și Necșa vînd ocină în Băleni unchiului lor, Hodea.
87. 1635 (7143) iunie 9. Răvaș de boieri hotarnici pentru moșia Creța de Jos.
88. 1635 (7143) iunie 12, *București*. Matei Basarab întărește lui Radu al doilea vistier ocină în Dreșești, jud. Ialomița, precum și un țigan.
89. 1635 (7143) iunie 15, *București*. Matei Basarab întărește lui Marco postelnicul ocină la Mihăești, jud. Mușcel, precum și țigani.
90. 1635 (7143) iunie 28. Ștefu vinde lui Giurcea din Odobeni două pogoane de vie.
91. 1635 (7143) iulie 1, *București*. Paraschiva, fata lui Ianachi cizmarul, vinde lui Ghiorma clucerul un loc de casă în București.
92. 1635 (7143) iulie 6. Costea, Drăgan și Radu vînd lui Radu paharnicul din Brîncoveni jumătate din satul Proroci.

93. 1635 (7143) *iulie 6*. Maria și fiul ei Ianachi vind lui Gheorghe și Petru ocină în Cindești.
94. 1635 (7143) *iulie 6, București*. Matei Basarab imputernicește pe Petru cupețul și fratele său Ghioca să-și stringă rumâni din Fometești, Runcu și Tocsobești, de ori unde se vor afla fugiți, făgăduindu-le ușurare de bir.
95. 1635 (7143) *iulie 7*. Hriza marele ban al Craiovei imputernicește pe oamenii mănăstirii Vierășul să stringă dijma de pe toate moșiile mănăstirii.
96. 1635 (7143) *iulie 8*. Matei Basarab imputernicește pe Ivașco marele vornic să țină morile de la Ciorani, pe Ialomîța.
97. 1635 (7143) *iulie 15*. Vasile și Albu, fiii lui Albu logofătul din Rativoești, vind lui Tudoran sulgerul moșie cu rumâni în Aninoasa.
98. 1635 (7143) *iulie 15*. Megiași din Vernești se înfrățesc cu Jipa, fiul lui Lorinț, căruia îi dau a treia parte din moșia lor, primind în schimb 12 000 bani și un butoi de vin.
99. 1635 (7143) *iulie 20*. Șase boieri jurători mărturisesc într-o pricină pentru satul Mihăești.
100. 1635 (7143) *iulie 20, București*. Matei Basarab apără pe Mihai postelnicul din Bărbătești și pe Călin Tabără de Nenciul vornicul din Mănești pentru o datorie pe care acesta a aruncat asupra celor doi.
101. 1635 (7143) *iulie 22*. Șase boieri jurători, luați pe răvașe domnești, hotărăsc într-o pricină de moșie la Brănești.
102. 1635 (7143) *iulie 24*. Cindea postelnicul zălogește două delnițe pentru 45 galbeni.
103. 1635 (7143) *iulie 24*. Mai mulți boieri impart cu Cindea postelnicul 8 delnițe în Izvorani, jud. Mușcel.
104. 1635 (7143) *iulie 27*. Nenciu vornicul și soția lui, Neacșa, dăruiesc finului lor Sava la nuntă o ocină în Boldești.
105. 1635 (7143) *iulie 29, București*. Matei Basarab întărește Mitropoliei din Tirgoviște satul Lucianii pe Dimbovița, în urma unor judecăți.
106. 1635 (7143) *august 2*. Jupinul Manole cumpără vie în Dealul Urlaților.
107. 1635 (7143) *august 5, București*. Matei Basarab întărește lui Balica paharnicul satul Belovții, cu rumâni.
108. 1635 (7143) *august 11*. Zlate vinde moșie la Belcești fratelui său Ion.
109. 1635 (7143) *august 14*. Vasile, fiul lui Albu logofătul din Rătivoești, vinde lui Stroe logofătul un rumân din Ștefănești cu delnița lui.
110. 1635 (7143) *august 16, București*. Paraschiva roaba, fiica lui Paul din Stoiceștii de pe Mostiște, dăruiește lui Ghiorma clucerul, fiul ei de suflet, ocină în Stoicești.
111. 1635 (7143) *august 20*. Zapis de vinzare a unui rumân către Ivan iuzbașa, pentru că i-a furat niște rimători.
112. 1635 (7143) *august 20*. Vlad dărăbanțul vinde o parte de pădure lui Stanciu Roșcescu.
113. 1635 (7143) *august 22, București*. Oprea postelnicul și soția sa Anca vind lui Gherghie paharnicul moșie și rumâni în Sărdănești.
114. 1635 (7143) *august 24*. Matei Basarab întărește lui Vlad Glăvăiescu moșie în Șchei, în urma unei judecăți.
115. 1635 (7143) *august 28, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Tismana satul Tismana și balta Bistretului, în urma unor judecăți.
116. 1635 (7143) *august 29*. Matei Basarab cheamă în țară pe locuitorii unor sate ale mănăstirii Tismana, fugiți de „bogate nevoi“ în Țara Turcească.
117. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Arbănaș vinde lui Postolache comisul ocină în Glodeni.
118. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Pătru, fiul lui Drăghici, vinde jupanului Ivan Cortofleș din Pitești o parte de seliște.
119. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Vlaicu vinde lui Neagoe locuri la Priseceni.
120. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Zirnă, Căzan și Gonția se înfrățesc cu Mușat croitorul pe o ocină din Cindești.
121. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, întărește mănăstirii Stelea un vad de moară și grădini.
122. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Matei Basarab întărește lui Barbu clucerul satele Scorila și Zlasoma, jud. Mehedinți.
123. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Matei Basarab întărește mănăstirii Mărgineni ocină și rumâni în Căprioru, în urma unei judecăți.
124. 1635 (7144) *septembrie 3*. Vasile și fratele său Neagoe vind lui Parepa postelnicul ocină în Șirina.
125. 1635 (7144) *septembrie 4*. Velica și Ilina, fiicele lui Radu Piarsecă, își vind ocina din Văleni lui Sima al doilea logofăt.
126. 1635 (7144) *septembrie 5*. Matei Basarab întărește lui Vasile spătarul, fiul lui Mușat vistierul, toate averile tatălui său, în urma unor judecăți.

127. 1635 (7144) septembrie 8. Stroe și Pătrașco vind jupanului Dediu Bucureșteanul ocină în Dărmănești, jud. Prahova.
128. 1635 (7144) septembrie 8. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, și alți boieri mărturisesc că Rada, soția lui Staico Rudeanu paharnicul, este stăpină peste satele și moșiile soțului, care, căzut în nevoie, le vinduse pe ale ei de zestre.
129. 1635 (7144) septembrie 8. Matei Basarab imputernicește pe Maria, fosta soție a lui Vasilie spătarul, să caute să stringă toate averile acestuia, ori pe unde se vor fi risipit, fie moșii, fie rumâni, fie țigani.
130. 1635 (7144) septembrie 12. Matei Basarab întărește lui Dima călărașul moșie în Liudești.
131. 1635 (7144) septembrie 13. Ianciu din Flești vinde jupanului Ghiorghie trei locuri în Samara.
132. 1635 (7144) septembrie 14. Opt megiași jurători mărturisesc pentru un deal de vie la Șerbănești, al popii Ianache din Moringlavi.
133. 1635 (7144) septembrie 14. Radul Buzescu fost mare ban al Craiovei recunoaște stăpînirea popii Ianache din Moringlavi asupra unui deal de vie la Șerbănești.
134. 1635 (7144) septembrie 14. Turturea lasă soției sale Stanca o moșie la Sufleni, pină la moartea ei, după care va reveni rudelor de singe.
135. 1635 (7144) septembrie 18, București. Matei Basarab întărește popii Stanciu din Bogătești ocină la Izvorani și doi copii de țigani. ca urmare a unei înfrățiri.
136. 1635 (7144) septembrie 29, Floci. Matei Basarab apără pe Turturea din Sufleni de orice supărări din partea nepotului său Necula.
137. 1635 (7144) septembrie 24. Pătrașco, fiul lui Cazan din Zălogi, mărturisește că tatăl său a dat moșia Zălogi lui Vlasie, fiindcă acesta l-a scăpat pe el de la spînzurătoare în Moldova, unde jefuise și fusese prins.
138. 1635 (7144) septembrie 25. Radu Gălăgiaie vinde lui adu logofătul din Țigănești moșie la Liperești.
139. 1635 (7144) septembrie 30. Șase megiași hotărnicesc o moșie cumpărată de Vucina marele paharnic de la locuitorii din Gălășești
140. 1635 (7144) octombrie 5. Baia din Cioceni vinde lui Costandin postelnicul o vie în Dealul Loloieștilor.
141. 1635 (7144) octombrie 6. Pătrașco vinde lui Stroe logofătul din Leurdeni ocină în Dărmănești, jud. Prahova.
142. 1635 (7144) octombrie 6. Stanciu Gealalăul vinde lui Constandin al doilea postelnic o vie în Dealul Loloieștilor.
143. 1635 (7144) octombrie 7. Iacov logofătul zălogește lui Sima logofătul o ocină în Steanca, cu rumâni.
144. 1635 (7144) octombrie 9. Stoica paharnicul vinde lui Constandin al doilea postelnic mai multe pogoane de vie în Dealul Loloieștilor .
145. 1635 (7144) octombrie 20. Voicilă din Mogoșești vinde lui Bunea logofătul moșie în Grădiștea de Jos.
146. 1635 (7144) octombrie 23, București. Matei Basarab întărește lui Mogoș logofătul din Păulești ocină în Strimbeni, jud. Prahova, în urma unor judecăți.
147. 1635 (7144) octombrie 26. 12 boieri hotarnici stabilesc hotarul satului Bucov al lui Dumitrașco, fost al doilea clucer.
148. 1635 (7144) octombrie 26. 12 boieri hotarnici stabilesc hotarele satului Cernătești, partea mănăstirii Glavacioc.
149. 1635 (7144) octombrie 27, București. Manea, fiul lui Ursu din Motomeanul, se vinde rumân lui Hriza marele ban.
150. 1635 (7144) octombrie 29, București. Matei Basarab întărește popii Ianache din Moringlavi o vie în Dealul Șerbăneștilor, cotropită de Radu Buzescu, fost mare ban.
151. 1635 (7144) noiembrie 1. Matei Basarab întărește lui Dragomir și fratelui său Buzea un vad de moară la Dedulești, în urma unor judecăți.
152. 1635 (7144) noiembrie 2. Matei Basarab întărește mănăstirii Govora satul Ninășești cu rumânii, în urma unei judecăți.
153. 1635 (7144) noiembrie 2, București. Mai mulți boieri din familia Rudeanu recunosc că . . . Petru și Ghioca, neguțatori, au cumpărat jumătate din satul Fometești.
154. 1635 (7144) noiembrie 3. Neagoe postelnicul din Corbșori vinde lui Ion logofătul și fratelui său Pătru niște locuri de casă.
155. 1635 (7144) noiembrie 3. Neacșa, soția lui Stoica paharnicul din Răzvad, vinde lui Iane cojocarul o pivniță cu loc în București.
156. 1635 (7144) noiembrie 3, București. Matei Basarab întărește lui Radu Piscotan ocină la Ibănești și la Pulaș, jud. Olt.
157. 1635 (7144) noiembrie 5. Matei Basarab hotărăște ca o pagubă avută de frații Iane paharnicul, Iserul și Zaharia să fie suportată în mod egal de toți.

158. 1635 (7144) *noiembrie 5, București*. Matei Basarab întărește lui Stan logofătul, soției sale Stanca și lui Hranita averile răposatei Maria Boldeasca, sate, vii și țigani.
159. 1635 (7144) *noiembrie 6, București*. Matei Basarab întărește lui Necula logofătul jumătate din satul Petrești, jud. Mușcel și Pădureț, ocină fără vecini, în urma unei judecăți
160. 1635 (7144) *noiembrie 9*. Șase boieri jurători luați pe răvașe domnești, hotărăsc ca Vasilie spătar să țină toate moșiile și țiganii lui Mușat vistierul, tatăl său.
161. <1635> *noiembrie 10*. Bade postelnicul vinde ocina sa din Băleni lui Ivașco marele vornic.
162. 1635 (7144) *noiembrie 10*. Neagoe postelnicul din Corbșori împrumută bani de la jupineasa Marica, în anumite condiții.
163. 1635 (7144) *noiembrie 10, București*. Matei Basarab întărește lui Mitrea fost mare pitar și soției sale Neacșa ocine cu rumâni în Mușetești și Năpîrteni, jud. Argeș.
164. 1635 (7144) *noiembrie 15*. Radu al doilea armaș și soția sa Maria vind lui Sima vătaful o vie la Tirgoviște.
165. 1635 (7144) *noiembrie 16*. Ivașco marele vornic poruncește la doi megiași tocmelnici din Bogați să împartă ocina altor megiași din acest sat.
166. 1635 (7144) *noiembrie 22*. Diman vinde lui Lupu marele căpitan ocină în Carcadulea, jud. Sac.
167. 1635 (7144) *noiembrie 25*. Jupineasa Rada, soția răposatului Staico paharnicul Rudeanu, dă lui Petru și Ghioca neguțatori jumătate din satul Fometești, jud. Vilcea, pentru o datorie neplătită.
168. 1635 (7144) *noiembrie 28*. 12 boieri hotarnici alipesc ocina din Blejoi de Sus, jud. Prahova, cu cea din Blejoi de Jos, ale mănăstirii Mislea.
169. 1635 (7144) *noiembrie 28, București*. Matei Basarab întărește lui Drăgușin postelnicul ocină și vecini în satul Pădureți, jud. Vilcea.
170. 1635 (7144) *noiembrie 29*. Matei Basarab împuternicește pe Pîrvu din Drăgoești, jud. Gorj, să-și stăpînească moșia din sat, pîrile ce i se aduc fiind neintemeiate.
171. 1635 (7144) *noiembrie 30*. Petre sulgerul vinde lui Dima clucerul și lui Balica paharnicul satul Lazul, jud. Mehedinți, și ocină cu rumâni în Gabrul.
172. 1635 (7144) *noiembrie 30*. Stan Pițig și Băncilă vind lui Oprea marele agă și fiului său Leca postelnicul ocină în Bucu.
173. 1635 (7144) *noiembrie 30, București*. Matei Basarab întărește lui Constantin marele postelnic un loc de casă în București și vii în Vispești.
174. 1635 (7144) *noiembrie 30*. Matei Basarab întărește mănăstirii Topolnița niște țigani.
175. 1635 (7144) *decembrie 5*. Megiașii din Vărăști, jud. Vlașca, se vind rumâni cu ocina lor lui Șerban logofătul.
176. 1635 (7144) *decembrie 10*. Tudoran vinde lui Dedu Bucureșteanu din Călinești ocină la Dărmănești, jud. Prahova.
177. 1635 (7144) *decembrie 10, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Mărgineni toate satele cu rumâni, viile și țiganii pe care-i are.
178. 1635 (7144) *decembrie 12, București*. Matei Basarab hotărăște ca Dragomir din Fiani și fiul său, Cristian, fost cioban la Andoca vătaful, să fie în pace de către acesta, fugit în Moldova.
179. 1635 (7144) *decembrie 15*. Vasilie și soția sa Giura vind lui Radu postelnicul și altora vie la Cindești.
180. 1635 (7144) *decembrie 16, București*. Matei Basarab întărește Stancăi, fosta soție a lui Preda spătarul din Albești, ocine în Albești, Domirești și Dobroți, jud. Argeș.
181. 1635 (7144) *decembrie 20, București*. Dumitrașco postelnicul vinde lui Matei Basarab moșie în Sărățeni, jud. Ialomița.
182. 1635 (7144) *decembrie 27, București*. Răvaș de jurători pentru satul Cindești.
183. 1635 (7144) *decembrie 30*. Matei Basarab împuternicește pe Dumitru marele vistier să stăpînească satul Poeni, jud. Vlașca, al lui Paraschiva logofătul până ce acesta își va plăti datoria.
184. <1636–1637> *ianuarie 8*. Matei Basarab scutește oamenii mănăstirii Menedic de toate dările.
185. 1636 (7144) *ianuarie 8, București*. Matei Basarab întărește lui Stroe fost mare stolnic și lui Dumitru al doilea stolnic ocine, rumâni și țigani la Grădiște, Viriți și Stoinești.
186. <1636> *ianuarie 11*. Preda Brincoveanu marele spătar dăruiește mănăstirii Vieroș ocina Știubeele.
187. 1636 (7144) *ianuarie 14*. Unchiașul Dumitru, fiul lui Negre postelnicul din Mihăești, vinde lui Marco postelnicul o delniță.
188. 1636 (7144) *ianuarie 14*. Nenciul postelnicul și Grama pitarul cu soțiile lor înfrățesc pe Nedelco ceașul pe ocina lor din Șerbănești.
189. 1636 (7144) *ianuarie 14, București*. Matei Basarab întărește lui Toia iuzbașa de roșii și altora vii în Topliceni și Putrida.

190. 1636 (7144) *ianuarie 15*. Petru postelnicul cu frații săi vind lui Radu al doilea postelnic un rumân.
191. 1636 (7144) *ianuarie 15, București*. Matei Basarab întărește lui Iorga, fiul lui Țangonie din Tirgu Jiu, ocine in Curtea și Dănești, jud. Gorj.
192. 1636 (7144) *ianuarie 16*. Stroe din Cislău vinde lui Vintilă vătaful ocină in Berciugov.
193. 1636 (7144) *ianuarie 20*. Județul Dragul și pîrgarii din Tirșor mărturisesc că Pădure paharnicul și verii lui stăpinesc ocină in Dădulești.
194. 1636 (7144) *ianuarie 20*. Matei Basarab întărește lui Mihart clucerul satul Drăgoeni, in urma unei judecăți.
195. 1636 (7144) *ianuarie 21, București*. Matei Basarab întărește răscumpărarea din rumânie a lui Lupul din Bircești și a fraților lui.
196. 1636 (7144) *ianuarie 22, București*. Matei Basarab întărește lui Radu Cotorogea ocină și vie in Ciinești, jud. Vilcea, in urma unor judecăți.
197. 1636 (7144) *ianuarie 23, București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul un sălaș de țigani.
198. 1636 (7144) <*ianuarie-august*> 24. Matei Basarab întărește mănăstirii Strimbul moșii și țigani in Fintinele și Vernești.
199. 1636 (7144) *ianuarie 25*. Matei Basarab imputernicește pe Iancu căpitanul să țină un vad de moară pe apa Vădinău, la Cornu.
200. 1636 (7144) *ianuarie 26, București*. Matei Basarab întărește lui Preda vornicul din Ceplea și jupaniței lui Marga, jumătate din satul Prigoria și jumătate din satul Drăgoești, jud. Gorj, cu rumâni, țigani, vii și mori.
201. 1636 (7144) *ianuarie 26, București*. Matei Basarab întărește jupinesei Stanca și fraților ei satul Mihăești, in urma unei judecăți.
202. 1636 (7144) *ianuarie 29, București*. Lupașco dă un loc de vie in Dealul Loloieștilor lui Radu al doilea vistier in schimbul unor oi, pe care acesta le dă mănăstirii Gruiu.
203. 1636 (7144) *ianuarie 30*. Jupinesele Anca și Grăjdana se invoiesc să țină satul Dobrunul pe din două.
204. 1636 (7144) *ianuarie 30*. Lupul din Bucșani cu egumenul Leontie de la mănăstirea Grui vind lui Costandin al doilea postelnic un loc cu pădure la Loloiești.
205. 1636 (7144) *februarie, București*. Matei Basarab întărește lui Preda postelnicul și lui Oncea logofătul moșie la Lerești și la Voinești.
206. 1636 (7144) *februarie 5*. Dumitru vinde lui Borcea vornicul ocină la Stroiești.
207. 1636 (7144) *februarie 6*. Răvaș de 12 boieri hotarnici pentru o ocină de la Curești.
208. 1636 (7144) *februarie 6, București*. Matei Basarab întărește satul Jupinești, jud. Mușcel și Pădureț, moșnenilor satului in urma unor judecăți.
209. 1636 (7144) *februarie 8*. Toader uncheașul vinde lui Ivașco marele vornic ocină in Tătărași, jud. Dimbovița.
210. <1636> *februarie 8*. 12 megiași jurători mărturisesc pentru o ocină și vie la Valea Teancului.
211. 1636 (7144) *februarie 8*. Matei Basarab întărește jupinesei Marica din Tătărani moșii, sate, rumâni și țigani, in urma unor judecăți.
212. 1636 (7144) *februarie 10, București*, Gherghe vistierul, Caridi și Radu vornicul din Desa hotărnicesc lui Dumitrașco clucerul din Spineni moșie in Futești, jud. Ilfov.
213. 1636 (7144) *februarie 18, București*. Stanciu Portărescu cu fiii săi vind lui Pirvu logofătul un vad de moară pe apa Rîmnicului.
214. 1636 (7144) *februarie 18, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfinta Troiță satul Grecii, iar mănăstirii Tinganul satul Plătărești, in urma unor judecăți.
215. 1636 (7144) *februarie 20, București*. Matei Basarab întărește lui Dumitrașco clucerul din Spineni ocină in Futești, jud. Ilfov, in urma unei judecăți.
216. 1636 (7144) *februarie 23*. Iuga vinde lui Ion logofătul locuri la Corșori.
217. 1636 (7144) *februarie 25*. Ionașcul comisul și rudele sale vind lui Dumitru Dudescu marele vistier ocină la Săcuiani.
218. 1636 (7144) *februarie 25*. Stanciu și Voico, fiii popii Ghinu din Bujurani, vind lui Teofil episcopul de Rîmnic ocina lor din Ulița și un vad de moară.
219. 1636 (7144) *februarie 29*. Crăciun vinde lui Stoica logofăt livadă și ocine la Bătiești.
220. 1636 (7144) *martie 2*. Obrejje cumpără ocine in Șoimari de la Goran și de la Stana.
221. 1636 (7144) *martie 3*. Pătru, fiul lui Stoica Robul, vinde jupinesei Dumitra din Cotrăceni, partea sa din vadul de moară de la Dătcoi.
222. 1636 (7144) *martie 3, București*. Matei Basarab întărește lui Buzinca marele comis ocine la Mătiești, jud. Buzău, vie in Dealul Zoreștilor, precum și țigani.
223. 1636 (7144) *martie 8*. Neagoe postelnicul dăruiește ocină in Corșori fiilor săi Bratul și Pătru, care s-au înfrățit.
224. 1636 (7144) *martie 9*. Matei Basarab scutește pe Grama din Rătești de bir de roșii și de toate dăjdiile de peste an.

225. 1636 (7144) *martie 10, București*. Oprea din Cornățel și Dița din Gurbănești vind ocine lui Dumitru logofătul din Tirgoviște.
226. 1636 (7144) *martie 10*. Răvaș de 12 boieri tocmelnici pentru o ocină la Mușătești.
227. 1636 (7144) *martie 11*. Matei Basarab imputernicește pe Preda spătarul să-și ia niște rumâni ai săi din Crăceni și să-i ducă la Lichirești, unde i-a apucat „legătura lu Mihail Vodă”.
228. 1636 (7144) *martie (înainte de 15)*. Trei boieri mărturisesc pentru ocina mănăstirii Plumbuita și pentru cea a jupinsei Neacșa.
229. 1636 (7144) *martie 15*. Gurbana lasă popii Chirfoti partea ei din pivniță, loc și vie (la Tirgoviște).
230. 1636 (7144) *martie 15*. Stana cu soțul ei, Drumea, vind lui Gherghie postelnicul din Mîrzănești ocină la Dușești.
231. 1636 (7144) *martie 15, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Plumbuita un loc lângă mănăstire.
232. 1636 (7144) *martie 17*. Dragomir din Șuici vinde popii Stan o seliște și un loc în Titești.
233. 1636 (7144) *martie 18, București*. Matei Basarab întărește lui Ghinea Coți negustorul un copil de țigan.
234. 1636 (7144) *martie 20, București*. Răvaș de boieri judecători, care să cerceteze o pricină pentru satul Suharna.
235. 1636 (7144) *martie 21, București*. Matei Basarab întărește lui Anania din Sibiceu și altora a patra parte din satul Cindești, în urma unei judecăți.
236. 1636 (7144) *martie 22*. Sas din Cotești împreună cu fiica și ginerele său vind lui Ghinea Turculescu un loc.
237. 1636 (7144) *martie 23*. Voico și alți megiași din Fintinele vind un vad de moară lui Hrizea marele ban al Craiovei.
238. 1636 (7144) *martie 23*. Udrea și soția sa Sora vind lui Pirvu logofătul o pivniță cu loc.
239. 1636 (7144) *martie 24*. Vlădaia și Rada vind lui Lupul căpitanul din Lapos moșie în Cîrnitura.
240. 1636 (7144) *martie 25*. Paraschiva vinde ocină la Bărbuleț popii Șarban și altora.
241. 1636 (7144) *martie 25*. Tudoran sulgerul își lasă toată averea fiilor săi Iane paharnicul, Badea paharnicul și Pirvul.
242. 1636 (7144) *martie 29*. Detco și Gîrbaci, fiii lui Gîrbaci căpitanul, vind lui Loizu clucerul o vie în Dealul Bucureștilor.
243. 1636 (7144) *aprilie 1*. Costea și Drăgan vind lui Radul paharnicul jumătate din satul Prooroci, cu vii și vaduri de moară.
244. 1636 (7144) *aprilie 1, București*. Matei Basarab întărește lui Dumitru Dudescu marele vistier ocine la Săcuiani, jud. Ilfov, vie în Dealul Birzeștilor, precum și țigani.
245. 1636 (7144) *aprilie 3, București*. Matei Basarab întărește lui Pătru și fratelui său Gheoca, negustori, jumătate din satul Fometești, cu rumâni.
246. 1636 (7144) *aprilie 6*. 12 boieri cercetează o pricină pentru partea Hogească din Mușeștești.
247. 1636 (7144) *aprilie 6, București*. Matei Basarab întărește lui Nan postelnicul din Bărbătești ocine în Mănești, Birsești și Mușcel, în urma unor judecăți.
248. 1636 (7144) *aprilie 10*. Iuzbașii Chivul și Stan din Tîrșor mărturisesc că au primit ocină la Dedulești de la domnul țării.
249. 1636 (7144) *aprilie 10*. Matei cu fratele său Drăgan vind lui Dumitru căpitanul ocină în Frăsinetul lui Boțocan.
250. 1636 (7144) *aprilie 12, București*. Matei Basarab scutește de dări orașul Cimpulung.
251. 1636 (7144) *aprilie 18*. Bran și alții iartă de rumânie pe popa Stoica din Nămăești.
252. 1636 (7144) *aprilie 19*. Matei Basarab întărește mănăstirii Tismana pe rumânul Lațco cu nepoții săi și imputernicește pe egumenul Teodosie să-și strângă rumânii fugiți.
253. 1636 (7144) *aprilie 20, București*. Matei Basarab scutește satul Glodul al mănăstirii Govora de toate dările și slujbele.
254. 1636, *aprilie 20*. Teofan, patriarhul Ierusalimului, întărește scutirea de dări a satului Glodul al mănăstirii Govora.
255. 1636 (7144) *aprilie 20, București*. Matei Basarab poruncește sătenilor din Strehaia să se mute toți la un loc în sat, să nu stea risipiți.
256. 1636 (7144) *aprilie 25*. Șerban face schimb de ocină cu Nedelco, dînd în Pupezeni și primind în Pisculești.
257. 1636 (7144) *aprilie 25, București*. Matei Basarab întărește jupinsei Maria și fiicelor ei sate, moșii și țigani în urma unei judecăți.
258. 1636 (7144) *aprilie 25, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Viforita satul Gurguiații, jud. Ilfov, cu bălțile, în urma unor judecăți.

259. 1636 (7144) aprilie 26. Radu și alții vînd lui Lupu căpitanul părțile lor din ocina Găgenească.
260. 1636 (7144) aprilie 27. Răvaș de șase boieri, care să cerceteze o pricină pentru un iaz la Băbeni.
261. 1636 (7144) aprilie 27, București. Matei Basarab întărește lui Radul călărașul ocină în Ciulnița, jud. Ialomița.
262. 1636 (7144) aprilie 27. Matei Basarab întărește lui Toader și altor megiași ocină și vii în Cepturi.
263. 1636 (7144) aprilie 28. Iuga vinde lui Ion logofătul și fratelui său Pătru locuri în Corșori și în Mușcel.
264. 1636 (7144) aprilie 29. Matei Basarab scutește de dări satul Muereasca, jud. Vilcea, al Episcopiei de Rîmnic.
265. 1636 (7144) aprilie 30, București. Matei Basarab întărește lui Stănimir logofătul un rumân din Dobrești, pe care aceasta îl dă într-o datorie lui Tudor sulgerul din Ruda.
266. 1636 (7144) mai 1. Matei Basarab poruncește lui Condilo postelnicul din Albești să vină la judecată cu Rudenii pentru banii bisericii din Săveni.
267. 1636 (7144) mai 3, București. Matei Basarab întărește lui Mitrea, fost mare pitar, ocină și vecini în Mușetesti, jud. Argeș, și în Ciocănești, jud. Ilfov, în urma unor judecăți.
268. 1636 (7144) mai 5, București. Matei Basarab întărește lui Cindea postelnicul din Băloțesti ocină în Izvorani, jud. Mușcel și Pădureț, precum și țigani.
269. 1636 (7144) mai 6, București. Matei Basarab întărește lui Drăgușin al doilea postelnic satul Alimănești, jud. Olt.
270. 1636 (7144) mai 6, București. Matei Basarab întărește lui Stoica spătarul satul Dădești, jud. Teleorman, în urma unei judecăți.
271. 1636 (7144) mai 7, București. Matei Basarab întărește lui Dabela și lui Ion Dan ocine, vii, locuri la Grivi, Curpenu și Alexeni.
272. 1636 (7144) mai 7, București. Matei Basarab întărește lui Ivan postelnicul ocine și vii în Grădiștea și Viriți, jud. Olt.
273. 1636 (7144) mai 8. Stanciul al pircălabului Neacșul din Cimpulung vinde lui Nica din Cimpulung partea sa de moșie din Lăzărești.
274. 1636 (7144) mai 9. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, poruncește Mariei a lui Malcoci sulgerul și lui Nico din Crăpeni să jure pentru pricina dintre frații Malcoci și Gheoca pentru moșia Crușeț.
275. 1636 (7144) mai 9, București. Matei Basarab întărește Mușei și Neacșăi, fiicele Simei din Stăncești, vii în Găgeni și Călugăreni și un loc de casă în Tirgșor, în urma unei judecăți.
276. 1636 (7144) mai 10. Sătenii din Muereasca, jud. Vilcea, se vînd rumâni lui Matei Basarab, care îi dăruiește Episcopiei de Rîmnic.
277. 1636 (7144) mai 10. Preda clucerul din Ceplea face schimb de sate cu mănăstirea Tismana, dînd jumătate din satul Moi și primind jumătate din satul Năsip.
278. 1636 (7144) mai 10, București. Matei Basarab întărește lui Radu paharnicul ocine la Proroci, Ghizdavul, Dumbrăvița și Birza, precum și țigani.
279. 1636 (7144) mai 13, București. Matei Basarab întărește lui Lăudat din Beleți ocine în Jupineni, Negomirești, Lucăcești, Cotenești și Văleni.
280. 1636 (7144) mai 14. Răvaș de șase jurători pentru un rumân din Borăscul.
281. 1636 (7144) mai 15, București. Matei Basarab întărește lui Dumitru și altora delnițe cu vecini în Izvorani, jud. Mușcel.
282. 1636 (7144) mai 17, București. Matei Basarab întărește lui Radul al doilea vistier sate, ocine, vii și țigani.
283. 1636 (7144) mai 18, București. Satul Muereasca, jud. Vilcea, se vinde lui Preda marele spătar, care-l dă Episcopiei de Rîmnic în schimbul satului Hrastul.
284. 1636 (7144) mai 18. Oprea mare agă din Bucu și alții se impacă cu Partenie călugărul și cu nepoții lui în pricina unor vii și ocine din Dealul Verneștilor și Valea Teancului.
285. 1636 (7144) mai 20. Vlad din Copăceni vinde lui Bunea logofătul vie în Grădiștea de Sus.
286. 1636 (7144) mai 20, București. Matei Basarab întărește Episcopiei de Rîmnic satul Muereasca, să-i fie ca slobozie, scutindu-l de dări.
287. 1636 (7144) mai 20, București. Matei Basarab întărește mănăstirii Iver și mănăstirii Sfînta Troiță ocine în Glina, jud. Ilfov.
288. 1636 (7144) mai 20, București. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Sfînta Troiță să-și facă mori lingă morile domnești în București.
289. 1636 (7144) mai 20, București. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfînta Troiță jumătate din satul Hodopeni, jud. Ilfov.
290. 1636 (7144) mai 27, București. Erimia, egumenul mănăstirii Strimbul, face schimb de țigani cu jupineasa Marica.

291. 1636 (7144) mai 28, *București*. Matei Basarab întărește lui Oprea mare agă și altora ocină și vie în Vernești, jud. Buzău, în urma unei judecăți.
292. 1636 (7144) mai 29. Ion croitorul vinde lui Stoica neaguătorul din Buzău vie și ocină în Dealul Săsenilor.
293. <1636> mai 30. Arbănaș din Chiojd și alții mărturisesc că Ventilă a vindut partea lui de ocină lui Apostolache comisul.
294. 1636 (7144) iunie 1. Mai mulți săteni din Găleşti, jud. Argeș, își vind ocina lor cu vad de moară lui Vucina marele paharnic.
295. 1636 (7144) iunie 1. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic ocină în Găleşti, jud. Argeș.
296. <1636> iunie 3. Jupan Nicola postelnicul poruncește lui Radu pircălabul din Blatnița să impartă niște rumâni ai mănăstirii Govora.
297. 1636 (7144) iunie 5. Iovan mazilul cu soția lui vind lui Iane Dumitrescul postelnicul moșie în Drăgoeni.
298. 1636 (7144) iunie 5. Toderășco al doilea portar vinde lui Chirca croitorul o casă cu pivniță în București.
299. 1636 (7144) iunie 5, *București*. Matei Basarab întărește jupanitei Maria și ginerului ei, Cirstea iuzbașa, satul Curotești de Sus, jud. Vlașca.
300. 1636 (7144) iunie 6, *București*. Matei Basarab întărește popii Stoica din Bălțești vie la Susuiaci.
301. 1636 (7144) iunie 7. Vasile spătarul mărturisește că la înfrățirea cu popa Stanciu din Bogătești i-a dat acestuia o delniță cu un rumân în Izvorani.
302. 1636 (7144) iunie 7, *București*. Matei Basarab întărește lui Stroe logofătul ocine și vecini la Jegălia, Deveselul, Secărești, Pleșovul, Groșătul și Ștefănești.
303. 1636 (7144) iunie 10, *București*. Matei Basarab întărește jupinsei Dumitra și fiului ei Ghioca iuzbașa din Cotrăceni a patra parte din vadul de moară de la Dătcoi, în urma unei judecăți.
304. 1636 (7144) iunie 11. Matei Basarab întărește mănăstirii Babele un rumân din Ștefeni.
305. 1636 (7144) iunie 12, *București*. Matei Basarab întărește lui Necula pircălabul și soțici lui, Florica, niște țigani, în urma unei judecăți.
306. 1636 (7144) iunie 13. Matei Basarab poruncește lui Miloș logofătul să readucă în satul Brănești 3 rumâni fugiți.
307. 1636 (7144) iunie 13. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfinta Troiță dijma din satul Parapani.
308. 1636 (7144) iunie 18, *București*. Matei Basarab întărește lui Radul și celorlalți moșneni satul Vlăduleștii, jud. Prahova.
309. 1636 (7144) iunie 19, *București*. Matei Basarab întărește lui Pădure paharnicul și altora jumătate din satul Dedulești, lângă Tirgșor, jud. Prahova.
310. 1636 (7144) iunie 20. Negoită și Manea vind lui Lupul și lui Pană moșie în Poiana, jud. Saac.
311. 1636 (7144) iunie 20. Vlad din Loloești vinde lui Iordache vornicul ocină în Dealul Cherbii.
312. 1636 (7144) iunie 20, *București*. Matei Basarab imputernicește pe Balea să țină o ocină la Star Chiojd, în urmă unei judecăți.
313. 1636 (7144) iunie 20. Matei Basarab poruncește lui Dumitru copilul din casa domnească să-și caute un țigan fugit.
314. 1636 (7144) iunie 20, *București*. Matei Basarab întărește lui Stanciul vâtaful din Preotești ocină în Fiani, jud. Ilfov, în urma unei judecăți.
315. 1636 (7144) iunie 20, *București*. Matei Basarab întărește lui Stoica logofătul părți de ocină și vie în Bătiești, jud. Mușcel și Pădureț.
316. 1636 (7144) iunie 21, *București*. Andrei spătarul Rudeanu dă lui Dumitrașco clucerul din Spineni satul Virbița în schimbul satului Futeștii de pe Mostiștea, jud. Ilfov.
317. 1636 (7144) iunie 21, *București*. Dumitrașco clucerul din Spineni face schimb de sate cu Andrei spătarul, dind satul Futeștii de pe Mostiștea, jud. Ilfov, în schimbul satului Virbița.
318. 1636 (7144) iunie 23. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul moșie în Grădiște, în urma unei judecăți.
319. 1636 (7144) iunie 23, *București*. Matei Basarab întărește lui Ilie și tatălui său, popa Șerban, ocină în Izvorani, jud. Mușcel.
320. 1636 (7144) iunie 23, *București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Xenoh de la Athos satul Recica, siliștea Plopului și bălțile Scheilor, Certogăi și Părului, precum și dijma. din ele.

321. 1636 (7144) *iunie 25*. Radu Robul cu fiul său vind lui Oprea marele agă ocină în Bucu.
322. 1636 (7144) *iunie 26*. Udrea postelnicul face schimb de țigănci cu mănăstirea Tismana.
323. <1636> *iunie 27*. Jodul vinde lui Apostolache comisul ccină la Măstănești.
324. 1636 (7144) *iunie 27*. Jupineasa Maria și Nica Răul din Căpreni mărturisesc pentru o moșie la Crușeți.
325. 1636 (7144) *iunie 28, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Mislea dijma de la stinile de pe muntele Sorica.
326. 1636 (7144) *iunie 28*. Matei Basarab împuternicește pe Paraschiva cupețul să stăpînească satele Lazul și Gabrovul, jud. Dolj.
327. 1636 (7144) *iunie 29, Tirgoviște*. Stanciu șoimarul din Tirgoviște vinde lui Hriza marele ban al Craiovei o vie.
328. 1636 (7144) *iunie 29*. Tudoran județul cu 12 pîrgari din Tirgoviște întăresc lui Hriza marele ban al Craiovei vie în Dealul Tirgoviștei.
329. 1636 (7144) *iunie 30*. Dragomir Turtă vinde lui Radul marele comis moșie la Mătești.
330. 1636 (7144) *iunie 30*. Șase megiași, luați pe răvașe domnești, cercetează pricina dintre Duțe și Ion Potecă.
331. 1636 (7144) *iulie 2, București*. Ianul spătarul cu soția lui, Ilina, pun zălog a patra parte din satul Comarnic pentru o datorie ce o au la Dumitrașco clucerul din Filipești.
332. 1636 (7144) *iulie 3, București*. Matei Basarab întărește lui Gherghe, Elinei, Dobrei și cu ceata lor ocină în Vernești, județul Buzău, în urma unei judecăți.
333. 1636 (7144) *iulie 8*. Tatul Jambu vinde lui Gherghe marele agă moșie la Drăghinești, jud. Vlașca.
334. 1636 (7144) *iulie 8, București*. Matei Basarab întărește lui Ghinea vameșul din Focșani ocină, vie și casă la Cîrlige, jud. Rîmnîc Sărat, și vad de mcară la Golești.
335. 1636 (7144) *iulie 11, București*. Preda postelnicul cu frații săi vind mănăstirii Arnota jumătate din satul Bogdănești, jud. Vilcea.
336. 1636 (7144) *iulie 13, București*. Matei Basarab întărește lui Radu al doilea postelnic și fraților lui satul Cacaletii din Coastă și moșii și vii la Futești, Pătîrlage, Tega, Bădeni, Brăești și altele.
337. 1636 (7144) *iulie 17, București*. Matei Basarab întărește lui Radul al doilea postelnic ocine și vecini în satele Pătîrlage și Podbelești precum și un sălaș de țigani.
338. 1636 (7144) *iulie 18*. Radu Piscotan recunoaște că Radu paharnicul și-a răscumpărat de la el moșia de la Ibănești.
339. 1636 (7144) *iulie 18*. Radu Piscotan recunoaște că Radu paharnicul și-a răscumpărat de la el o moșie la Ibănești și o vie de la Dragomir călărașul.
340. 1636 (7144) *iulie 19*. Matei Basarab poruncește lui Bogdan iuzbașa și altora să nu ia dijmă de la popa Dragul de pe moșia lui de la Frăsinet.
341. 1636 (7144) *iulie 20*. Boieri judecători cercetează pricina dintre mănăstirea Bucovăț și Gabroveni pentru Lacul Tomei.
342. 1636 (7144) *iulie 25*. Patriarhul Teofan intervine în pricina dintre Iordachi vornicul și mănăstirrea Bistrița pentru niște țigani.
343. 1636 (7144) *iulie 27*. Cinda și alții vind lui Ivan din Pitești o livadă la Soceni.
344. 1636 (7144) *iulie 27*. Sarul și alții vind lui Stanciu și lui Jipa postelnicul din Vernești o roată și jumătate de moară la Zorești.
345. 1636 (7144) *iulie 28*. Hriza marele ban al Craiovei judecă o pricină între Stanciu din Broscari și Stoica din Știubec pentru niște bani.
346. 1636 (7144) *iulie 29*. Teofil, mitropolitul Țării Românești, scrie unor boieri să judece pricina dintre mănăstirea Tismana și Stoica din Șcmănești, pentru niște rumâni.
347. 1636 (7144) *iulie 31*. Chisar paharnicul scrie satului Groșani să nu împresoare partea de sat dăruiată de el mării Tismana.
348. 1636 (7144) *august*. Răvaș de șase boieri jurători, să cerceteze ce avere îi revine lui Radu, fiul vitreg al lui Dragomir postelnicul din Fărcăsești.
349. 1636 (7144) *august 1*. Coman și fiii săi vind lui Neagul și Antonie o vie la Negovani.
350. 1636 (7144) *august 2*. Mihăilă din Budeasa vinde lui Stan din Ogrăzeni ocină în Goruneni.
351. 1636 (7144) *august 2, București*. Matei Basarab întărește lui Drăgoi și Balea logofătul ocine la Star Chiojd și vii în Dealul Scăianilor, jud. Sac.
352. 1636 (7144) *august 4, București*. Matei Basarab scutește mănăstirea Bradu de dijme și șase oameni ai ei de toate dările și slujbele.
353. 1636 *august 5*. Vasile se invoiește cu jupin Dimitrie pentru niște bani și pentru satul Băcălești.
354. 1636 (7144) *august 5, București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul un sălaș de țigani.
355. 1636 (7144) *august 5, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Strimbul satul Murgești, jud. Gorj.

356. 1636 (7144) *august 6, București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul o vie în Dealul Tirgoviștei, pe Valea Voievodului.
357. 1636 (7144) *august 7*. Matei Basarab împuternicește pe Ivașco marele vornic să stăpânească o ocină la Tătărai, jud. Dimbovița.
358. 1636 (7144) *august 7*. Matei Basarab întărește lui Oprea mare agă satul Detcoi, jud. Vlașca.
359. 1636 (7144) *august 8, București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul ocine în Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.
360. 1636 (7144) *august 8*. Matei Basarab împuternicește pe Nicola postelnicul din Stingăcea să stăpânească o ocină în satul Ohaba.
361. 1636 *august 9*. Teofan, patriarhul Ierusalimului, confirmă dania lui Matei Basarab de 1000 de florini către mănăstirea Govora, pentru întreținerea unor dascăli și funcționarea unei tipografii.
362. 1636 (7144) *august 10*. Matei Basarab ia satul Putineiu de la Gherghe căpitanul și Gilcă iuzbașa și-l dă lui Stroe logofătul.
363. 1636 (7144) *august 10, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Potoc satul Vlăduța, vii la Topoloveni, ocină la Celeiul, mori în Lunghi precum și țigani.
364. 1636 (7144) *august 11, București*. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic satul Brădărești și ocine în Curata și Gălișești, case în Tirgoviște, precum și țigani.
365. 1636 (7144) *august 19*. Radu din Budeni vinde lui Bunea logofătul moșia sa din Grădiște.
366. 1636 (7144) *august 20*. Bratul cumpără de la Radu Moncesul partea lui de ocină.
367. 1636 (7144) *august 26*. Neca Izrum vinde lui Costandin ocine în Stăncești.
368. 1636 (7144) *august 29*. Irina și nepotul ei, Neagu, vind lui Necula ceașul din Buzău ocină la Olteniș.
369. 1636 (7144) *august 31, București*. Matei Basarab întărește jupaniței Calea niște țigani.
370. <1636 *septembrie 1* – 1637 *august 31*>, 7145. Dumitru Găgeanu vinde lui Marăș căpitanul din Ploiești ocină la Băbeni.
371. <1636 *septembrie 1* – 1637 *august 31*>, 7145. Ion cu femeia lui, Stana, vind lui Mihai postelnicul ocină în siliștea Drăgăneștilor, jud. Vlașca.
372. <1636 *septembrie 1* – 1637 *august 31*>, 7145. Oprea și Radul vind un răzor de vie la Orca lui Pătru logofătul.
373. <Ca 1636 *septembrie*>. Drăghici vinde lui Dedu Bucureșteanul un vad de moară la Dărmănești.
374. 1636 (7145) <*septembrie-decembrie*>. Matei Basarab întărește mănăstirii Slobozia vie în dealul Năenilor. jud. Saac și 300 de bolovani de sare de la ocina de la Ghitioara.
375. <1636 *septembrie* – 1637 *august*> 2, 7145. Stroe din Rihov și vărul său Radul vind lui Iorgache vornicul ocină la Cozleciu.
376. 1636 (7145) *septembrie 3, București*. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic și lui Pirvul logofătul satul Corbii, jud. Argeș.
377. 1636 (7145) *septembrie 6, București*. Matei Basarab împuternicește pe orășenii din București să și stăpânească moșiile pe vechile hotare.
378. 1636 (7145) *septembrie 9, Grozăvești*. Ilie și alții se impacă cu Sima al doilea logofăt în pricina ivită pentru o ocină la Păușești.
379. 1636 (7145) *septembrie 10*. Dragomir cumpără de la Neacșul o ocină la Virbilov.
380. 1636 (7145) *septembrie 10*. Popa Stan cu fratele său Dumitru dau fiilor lor părțile lor de moșie din Belcești.
381. 1636 (7145) *septembrie 14, București*. Matei Basarab întărește lui Lațco ocină la Ciucel, jud. Mehedinți.
382. 1636 (7145) *septembrie 20, București*. Matei Basarab întărește lui Ivașco marele vornic ocine în Băleni, jud. Dimbovița.
383. 1636 (7145) *septembrie 26*. Dionisia călugărița vinde mănăstirii Coziiani vie cu ocină în Dealul Săsenilor.
384. 1636 (7145) *septembrie 30*. Drăghici din Holești vinde lui Dedul Bucureșteanul ocină și jumătate de roată de moară în Dărmănești.
385. 1636 (7145) *septembrie 30*. Obială și Marco din Țrăniștari vind lui Bunea logofătul partea lor de moșie din Grădiștea de Jos.
386. 1636 (7145) *octombrie 2*. Dumitru Grecul vinde lui Stamatie ocină în Slătioare.
387. 1636 (7145) *octombrie 2*. Stan și fratele său Stoica vind lui Panaiut vie și ocină la Lipia.
388. 1636 (7145) *octombrie 5*. Drăghici logofătul cu nepoții săi vind lui Hrizea marele ban al Craiovei ocină în Belciugatu.
389. 1636 (7145) *octombrie 7*. Gorun, fiul lui Andrei din Băbeni, vinde lui Andrei clucerul ocină în Mihăești.
390. 1636 (7145) *octombrie 9*. Mihalo vinde lui Oprea marele agă ocină în Popezeni.
391. 1636 (7145) *octombrie 15*. Curuia și Dragul vind lui Buliga căpitanul moșie în Erghevița.

392. 1636 (7145) *octombrie 15*. Manea și Radul vind lui Tudor Mustață din Tîrșor moșie la Ratina.
393. 1636 (7145) *octombrie 18*. Iiina și fiica ei, Neacșa. vind lui Danciul o țelină de vie la Băși-nești.
394. 1636 (7145) *octombrie 19*. Dumitru. fiul lui Negre postelnicul, dăruiește lui Oancea logofătul o delniță în Mihăești.
395. 1636 (7145) *octombrie 20*. Ionașco comisul vinde lui Miho luminărarul din București un loc de prăvălie.
396. 1636 (7145) *octombrie 20*. Stana și Caplea, fiicele lui Stanciu Făiașul. vind o ccină lui Danciul logofătul din Piriiani.
397. 1636 (7145) *octombrie 21*. Măciucă comisul cu soția lui, Cirstina. vind lui Radu al doilea postelnic ocina lor din Mușcileni.
398. (1636 *înainte de octombrie 21*). Stanciu vinde lui Dumitru marele pitar ccină la Crasna. jud. Gorj.
399. 1636 (7145) *octombrie 21*. București. Matei Basarab întărește lui Dumitru Filieșanul marele pitar și lui Stamatie fost mare agă ocine în Crasna. jud. Gorj și în Jupinești.
400. 1636 (7145) *octombrie 24*. Buică. fiica lui Radu Răchie. vinde lui Sima al doilea logofăt partea ei de vie și cu toată moșia.
401. 1636 (7145) *octombrie 25*. Asan bașa și Ibrîhașim vind lui Vucina marele paharnic o moară.
402. 1636 (7145) *octombrie 25*. București. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Govora să-și facă moară în mijlocul piriului Erbășe.
403. 1636 (7145) *octombrie 25*. București. Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt un loc de moară.
404. 1636 (7145) *octombrie 26*. Jupinița Neacșa. fiica lui Dragul postelnicul din Tătulești. vinde lui Parepa postelnicul din Stănțești a patra parte din Virliți. cu vad de moară.
405. 1636 (7145) *octombrie 28*. Matei Basarab întărește lui Șteful ocine la Găneștii de Jos și la Piteștii de Sus. jud. Ilfov. în urma unei judecăți.
406. 1636 (7145) *noiembrie 2*. București. Theofil. mitropolitul Țării Rcmănești și mulți dregători mărturisesc că Calotă marele clucer și Marco logofătul nu sînt vinovați de furtul unor bani din haraci.
407. 1636 (7145) *noiembrie 5*. București. Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt ocine. vii. livadă în Mănăilești și Cilinești. precum și niște țigani.
408. 1636 (7145) *noiembrie 6*. Matei Basarab întărește lui Dumitru vornicul din Roșia niște țigani.
409. 1636 (7145) *noiembrie 7*. București. Iane logofătul din Birșești cu soția sa Stanca vind lui Pătru. Mihai și Grigorie moșii în Moringlavi. Iași și Tomești.
410. 1636 (7145) *noiembrie 10*. Zaida vinde jupinsei Tcdosia din Orbești moșie în Meriș.
411. 1636 (7145) *noiembrie 10*. București. Matei Basarab întărește lui Ianiu ccină în Iaroslăvești jud. Vilcea.
412. 1636 (7145) *noiembrie 10*. București. Matei Basarab întărește mănăstirii Slobozia ocine la Fundeni. jud. Ialomița și la Sărățeni.
413. 1636 (7145) *noiembrie 11*. București. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic două roți de moară în orașul Argeș.
414. 1636 (7145) *noiembrie 13*. Oprea din Păușești și sora sa. Velica. vind moșie la Pădureț popii Lupu și altora.
415. 1636 (7145) *noiembrie 13*. Stanciu. Ion și Lupu promit să aducă lui Dumitru marele pitar toate cărțile de moșie ale Crasnei la ziua stabilită.
416. 1636 (7145) *noiembrie 14*. Corbii de Piatră. Oprea vinde lui Ion logofătul și fratelui său grădină și loc la Corșori.
417. 1636 (7145) *noiembrie 19*. București. Matei Basarab întărește lui Pătru. Mihai și Grigorie moșii în Moringlavi. Iași. Tomești. Birlui și Tîrsei.
418. 1636 (7145) *noiembrie 25*. București. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul ocină la Nucșoara. jud. Mușcel și Pădureț.
419. 1636 (7145) *noiembrie 26*. Matei Basarab imputernicește pe Stan și pe fratele său. Șerbu. din Cirsteenești. jud. Mușcel și Pădureț. să-și stăpînească moșia ce nu fusese vindută. ci pusă zălog.
420. 1636 (7145) *noiembrie 28*. Ion. fiul Radului din Fiani. se vinde rumân lui Bunea logofătul.
421. 1636 (7145) *decembrie 2*. București. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Mislea să ia gorșina de pe ocina mănăstirii din Cornul și din Breb.
422. 1636 (7145) *decembrie 2*. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Mislea să ia vama de pește de la balta Greaca.
423. 1636 (7145) *decembrie 5*. București. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfinta Troiță rumâni în satul Critinești. jud. Ilfov.
424. 1636 (7145) *decembrie 6*. București. Matei Basarab întărește orășenilor din Cimpulung moșia orașului. fixîndu-i hotarele.

425. 1636 (7145) *decembrie 8, București*. Matei Basarab fixează dările pe vii ce le au de dat orașenii din Cimpulung.
426. 1636 (7145) *decembrie 21*. Preda spătarul pune zălog la Iarciul logofătul din Piriieni satele Vulpeni și Grua pentru o datorie.
427. 1636 (7145) *decembrie 21, București*. Matei Basarab face cunoscut că Radu logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul fost mare vistier, nu mai este obligat față de datornicii tatălui său, pentru că s-a lepădat de el.
428. 1636 (7145) *decembrie 28*. Sora cu fiica ei, Vișa, vind lui Ion logofătul locuri în satul Cirstinești.
429. 1636 (7145) *decembrie 30*. Neagu, fiul lui Barbu, vinde lui Udrea postelnicul ocină în Lindicești.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE ȘI FALSE

- A. 1635 (7143) *august 12*. Radu vornicul din Desa și Radu comisul din Amărăști cercetează o pricină pentru o moșie la Piscu.
- B. 1635 (7144) *noiembrie 20*. Stancul își lasă moșia din Pîrscov nepotului său Stan.
- C. 1636 (7144) *martie 25*. Stoica și Iarca din Slănicul de Jos își vind delnițele lui Stoica Tăpșan pentru o datorie.
- D. 1636 (7144) *mai 25*. Nan vinde lui Radu și lui Mircea ocină în siliștea Șaineștilor.
- E. 1636 (7144) *iulie 20*. Ivan logofătul din Pitești vinde un vad de moară la Eșciori lui Mitrea stolnicul.
- F. 1636 (7145) *octombrie 15*. Stana și fiii ei vind popii Stan ocină la Păcălești.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. *1er janvier 1635 (7143) Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Govora des tziganes.
2. *3 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au spathaire Gherghe et au « postelnic » Pătru, fils de Ivaşco, ancien grand « vornic » une terre à Băleni, district de Dimboviţa.
3. *8 janvier 1635 (7143).* Dumitru Grecul de Slatina vend au « joupant » Stamatie de Piteşti un verger et deux emplacements d'anciennes habitations dans le village.
4. *8 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Marco et à Lorenţu une vigne et un domaine à Dealul Săsenilor.
5. *10 janvier 1635 (7143).* Matei Basarab accorde au monastère de Govora la permission de posséder une terre à Frăsinet, sur laquelle a empiété le monastère de Cozia.
6. *10 janvier (1635), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la « joupantiza » Maria et à ses filles tous les biens de son époux, le spathaire Vasilie, après jugement.
7. *10 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab décide que le village de Vaideei-Slobozia de lanache payera l'impôt global par tranches (« rupta »).
8. *12 janvier 1635 (7143).* Constantin Cantacuzène, grand « postelnic » permet à l'évêque de Buzău, Ephrème, de chercher une tzigane de l'évêché dans les familles de tziganes appartenant à la princesse Elina.
9. *12 janvier 1635 (7143).* Le « postelnic » Pătraşco et son frère Pană vendent un enfant de tzigane au « postelnic » Marco.
10. *12 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Stanciu de Piriiani et à ses frères le village de Polovragii de Olteţ, district de Gorj, après jugement.
11. *13 janvier 1635 (7143).* Matei Basarab accorde à Nedelco de Vereani la permission de reprendre des moutons et des porcs au « sluger » Radu Frijureanu que ce dernier lui avait injustement pris comme dime.
12. *15 janvier 1635 (7143).* La « joupantiza » Anca et son fils, Tudor, vendent une tzigane et son enfant à l'échanson Iane.
13. *15 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab accorde au spathaire Vasilie la permission d'exploiter des moulins à Izvorani, au bord de l'Argeş.
14. *18 janvier 1635 (7143).* Tcma vend au capitaine Lupu une terre à Moceşti.
15. *18 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Radu Dudescu une terre à Goleşti, district de Muşcel et Pădureţ.
16. *20 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la « joupantiza » Stana épouse de spathaire, et à son frère le spathaire Preda, le village de Goleşti, district de Muşcel et Pădureţ.
17. *21 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Convention de l'échanson Chircă avec le grand pannetier Dumitru et le grand prévôt Dragomir pour la possession d'une terre à Runcul, district de Vilcea.
18. *21 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Convention du grand pannetier Dumitru et du grand prévôt Dragomir avec l'échanson Chircă pour la possession d'une terre à Runcul, district de Vilcea.
19. *26 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Acte désignant les jureurs du village de Mihăileşti, district de Teleorman.
20. *28 janvier 1635 (7143).* Le métropolitain Grigorie et six boyards jureurs jugent et décident dans le procès d'héritage entre Calea et Neacşa, filles du « vornic » Cernica.
21. *31 janvier 1635 (7143).* L'écuyer Coman et ses frères vendent au grand trésorier Dumitru, un tzigane et l'enfant de celui-ci.
22. *février 1635 (7143).* Matei Basarab confirme au capitaine Erimia et aux Serbes de son unité le village de Gruiani, district de Vlaşca.

23. 1er février 1635 (7143). Le « postelnic » Dima et ses sœurs font don à leur filleul, le logothète Pirvul, du domaine d'Ulița de la ville de Rimnic.
24. 3 février 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab affranchit du servage Mihai Pribeagul, pour l'avoir fidèlement servi pendant son exil.
25. 5 février 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à la « joupanitza » Calea, fille du « vornic » Cernica, l'héritage légué par son père, de même qu'à la sœur de celle-ci, Neacșa, ainsi que l'ont décidé les jureurs et le métropolitain Grigorie.
26. 15 février 1635 (7143). Le « joupan » Panait achète une terre et des parts de moulin à Stănulești.
27. 21 février 1635 (7143). Matei Basarab ordonne à Cotorogea de Clinești de se présenter sans délai pour jugement princier dans son procès avec Ișfan.
28. 25 février 1635 (7143), *Bucarest*. Les paysans libres de Dătcoi vendent une part de domaine au second logothète Sima.
29. Mars 1635 (7143). Le logothète Lazăr vend une part de Goruneni, district de Vlașca, à un second « vornic ».
30. 2 mars 1635 (7143). Iova donne en dot à sa fille Petriia un domaine à Gioroc.
31. 3 mars 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Drăgoi de Dobrești deux serfs de Mușetești, district d'Argeș.
32. 10 mars 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme un « joupan » Ivașco, grand « vornic », le village de Trănșanii, district de Ialomița, après jugements.
33. 10 mars 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au second logothète Sima une terre à Dătcoi.
34. 13 mars 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand pannetier Dumitru Filieșanul une terre et des serfs à Spinișorul de Sus, district de Mehedinți.
35. 13 mars 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « sluger » Petrea le village de Lazul, district de Mehedinți, après jugements avec les serfs du village.
36. 15 mars 1635 (7143). Le logothète Sima achète des terres (« fâlci ») à Seciul Banei et à Seceri.
37. 15 mars 1635 (7143). Maria vend des terres (« fâlci ») à Mlacă au deuxième logothète Sima.
38. 15 mars 1635 (7143). Tatomir et son épouse Goita font don au monastère de Govora du domaine de Vlădila, district de Romanați.
39. 20 mars 1635 (7143). Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni une redevance en sel à Ocna Telega.
40. 29 mars 1635 (7143). Le métropolitain de Valachie, Grigore, délivre à Stana et au spathaire Preda un acte d'héritage pour plusieurs domaines de Matei Basarab, ceux-ci étant les petits-cousins du prince.
41. 1er avril 1635 (7143). Matei Basarab confirme au monastère de Cozia le village de Studenița, district de Romanați, après jugements avec les serfs du village.
42. 2 avril 1635 (7143). Matei Basarab confirme le rachat du servage de plusieurs villageois et d'une part du village de Vilceni, district de Vlașca.
43. 3 avril 1635 (7143). Matei Basarab accorde à l'évêque de Buzău, Ephrème, la permission de prendre une tzigane à Brincoveni, dans les familles de tziganes appartenant au prince.
44. 3 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Cotmeana la dime due au prince sur le vin de Ciocănești.
45. 3 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme aux paysans libres le village de Turcinești, après jugement.
46. 5 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Bolovan de Titești une terre à Cocoli, district d'Argeș.
47. 5 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme une terre à l'Eglise du « ban » Ghiorma, après jugement.
48. 7 avril 1635 (7143). 12 paysans libres jureurs rendent témoignage dans le procès opposant le village de Mihăilești aux fils du logothète Papa, à savoir le spathaire Drăghici et le « postelnic » Fota.
49. 10 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Datco Robul vend une terre de Stănimirul de Jos au second « stolnic » Mitrea.
50. 10 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Le prêtre Caliton rend témoignage en ce qui concerne une boutique appartenant au monastère Saint Jean de Bucarest.
51. 10 avril 1635 (7143). Opsea de Pircscov affrère ses fils avec sa fille et son gendre sur le domaine qu'il possédait.
52. 15 avril 1635 (7143). Acte désignant les jureurs du monastère de Tismana, ainsi que de Manea de Pădeni et de Radu de Racoți.
53. 15 avril 1635 (7143). L'évêque de Rîmnic, Théophile, confirme la donation du portier Radu au monastère de Govora, soit un emplacement de maison à cave et jardin à Rimnic.

54. 15 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Condilă, ancien grand « postelnic » et à son épouse Stanca des parts à Cocorăști et Stoinesti, district de Prahova, après jugement.
55. 15 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Cozia l'étang de Câbel, tous ses étangs et cours d'eau ainsi que la dime sur le poisson, les revenus et la dime sur les étangs du domaine appartenant au monastère.
56. 16 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Gherge, ancien second trésorier, une terre et des serfs à Jigoreni de Sus et Jigoreni de Jos, district de Vlașca.
57. 20 avril 1635 (7143). Cirstian de Zătreni lègue au monastère Dintrunlemn deux tziganes. Ceux-ci et un serf serviront son épouse jusqu'à sa mort, après quoi les tziganes appartiendront au monastère et le serf sera affranchi.
58. 22 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Hriza, le grand « ban » de Craiova, fait don à Dumitru, fils du logothète Radu Dudescu, lors de sa naissance, d'une terre à Ciurnic.
59. 26 avril 1635 (7143). Six paysans libres jureurs rendent témoignage dans le procès opposant le grand « aga » Oprea et Manolache « șifarul » pour une terre et un gué à moulin.
60. 27 avril 1635 (7143). Les paysans libres de Brănești attestent qu'ils n'ont pas acheté une terre au grand « stolnic » Vasile Paidur.
61. 28 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère Glavacioc le village de Cernătești.
62. 29 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Drăghici un serf à Virleți.
63. 3 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Dumitru, frère de Coman, une vigne, une terre et des vergers à Dealul Sătenilor et à Siliștea Vladei.
64. 3 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme à Hrizea, grand « ban » de Craiova la moitié du village de Românești, district de Dimbovița et une terre à Bercești.
65. 4 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme aux marchands Petru et Ghioca les villages de Fometești, Runcu et Tocsobeni, ainsi que des vignes à Copăcel.
66. 4 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme au monastère de Viforita les étangs de Gurguiști et Vărăști, ainsi que les droits de douane de ceux-ci.
67. 5 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « sulger » Mitrea une terre à Mihăești, district de Vilcea.
68. 7 mai 1635 (7143). Hlebu et autres de Vaideei se vendent comme serfs à Ion, second prévôt.
69. 8 mai 1635 (7143). L'intendant Stanciu vend à Neğuș un étang à Vracnița.
70. 9 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « ban » Pavlache le village de Iaroslăvești, district de Vlașca, dont les habitants « se sont enfuis en pays étranger ».
71. 10 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Le métropolitain de Valachie, Grigorie, confirme à Elina et au spathaire Ianiu la donation qui leur a été faite sous forme de dot par Maria de Bucov, mère d'Elina.
72. 15 mai 1635 (7143). Ivan, fils de Simion, vend à Iane une terre à Iaroslăvești.
73. 15 mai (1635). Micșan vend à Radu « călărașul » une terre à Băjăști.
74. 15 mai 1635 (7143). Stanciul vend au logothète Ion une terre à Poienărei.
75. 15 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Udriște, fils du logothète Oprea de Șirineasa, une terre à Foleștii de Jos, après jugement.
76. 16 mai 1635 (7143). Les paysans libres de Prodilești rendent témoignage que le moine Rafail a acheté une terre à Udeni à l'intendant Adina (Andronie) et qu'il a fait don d'une moitié de cette terre au monastère de Dealul.
77. 18 mai 1635 (7143). Maria et Stana font don au monastère de Cozia d'un domaine à Brezoi, aux bouches de la rivière de Lotru.
78. 20 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme au « postelnic » Ilie et à ses frères une moitié du village de Groșani, district de Romanați, après jugements.
79. 22 mai 1635 (7143). Calin et son frère Opriș vendent leurs parts du domaine de Mălaia au monastère de Cozia.
80. 23 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Le moine Rafail et son frère Leul font don au monastère de Brîncoveni d'un domaine à Robănești.
81. 24 mai 1635 (7143). Badea et autres « judeci » de Brătășani font don au monastère de Brîncoveni d'un domaine.
82. 25 mai 1635 (7143). *Brîncoveni*. Matei Basarab accorde au monastère de Topolnița la permission d'encaisser la dime des domaines de Șevărluc, Ștelbiț, Vlăsceni, Bucovăț et autres.
83. 27 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Acte désignant les boyards intermédiaires pour l'achat d'un domaine à Brănești.
84. 28 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Matei Basarab confirme au « sluger » Petre une terre dans le village d'Ostra, district d'Olt, après jugement.

85. 29 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Matei Basarab confirme l'affranchissement du servage du prêtre Ștefan et de son frère Șerbu de Tătulești.
86. 30 mai 1635 (7143). Anghelina et Necșa vendent une terre à Băleni à leur oncle Hodea.
87. 9 juin 1635 (7143). Acte désignant les boyards arpenteurs qui établiront les limites du domaine de Creța de Jos.
88. 12 juin 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radu, second trésorier, une terre à Dreșești, district de Ialomița, ainsi qu'un tzigane.
89. 15 juin 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Marco une terre à Mihăești, district de Mușcel, ainsi que des tziganes.
90. 28 juin 1635 (7143). Ștefu vend à Giurgea d'Odobeni deux arpents de vigne.
91. 1er juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Paraschiva, fille de Ianachi le cordonnier vend au « clucer » Ghiorma un emplacement de maison à Bucarest.
92. 6 juillet 1635 (7143). Costea, Drăgan et Radu vendent à Radu l'échanson de Brîncoveni la moitié du village de Proroci.
93. 6 juillet 1635 (7143). Maria et son fils Ianachi vendent à Gheorghe et Petru une terre à Cîndești.
94. 6 juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab accorde au marchand Petru et à son frère Ghioca la permission de ramener leurs serfs de Fometești, Runcu et Tocsobești, où qu'ils se soient enfuis, en leur promettant l'allègement d'impôt.
95. 7 juillet 1635 (7143). Hriza grand « ban » de Craiova autorise les gens du monastère de Vierășul à percevoir la dîme sur tous les domaines du monastère.
96. 8 juillet 1635 (7143). Matei Basarab accorde au grand « vornic » Ivașco la permission d'exploiter les moulins de Ciorani, au bord de la Ialomița.
97. 15 juillet 1635 (7143). Vasilie et Albu, fils du logothète Albu de Rătivoești, vendent au « sluger » Tudoran un domaine avec serfs à Aninoasa.
98. 15 juillet 1635 (7143). Les paysans libres de Vernești s'affrangent avec Jipa, fils de Lorinț, auquel ils donnent un tiers de leur domaine, recevant en échange 12 000 « bani » et un tonneau de vin.
99. 20 juillet 1635 (7143). Six boyards jureurs rendent témoignage dans un procès concernant le village de Mihăești.
100. 20 juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab défend le « postelnic » Mihai de Bărbăești et Călin Tabără contre le « vornic » Nenciu de Mănești pour une dette que ce dernier impute à ceux-ci.
101. 22 juillet 1635 (7143). Six boyards jureurs désignés par mandats princiers, se prononcent dans un procès pour un domaine à Brănești.
102. 24 juillet 1635 (7143). Le « postelnic » Cîdea donne en nantissement deux manses pour 45 ducats.
103. 24 juillet 1635 (7143). Plusieurs boyards partagent avec le « postelnic » Cîdea 8 manses à Izvorani, district de Mușcel.
104. 27 juillet 1635 (7143). Le « vornic » Nenciu et son épouse Neacșa, font don à leur filleul Sava, lors de sa noce, d'une terre à Boldești.
105. 29 juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à la Métropole de Tirgoviște le village de Lucianii sur la Dimbovița, après jugements.
106. 2 août 1635 (7143). Le « joupan » Manole achète une vigne à Dealul Urliților.
107. 5 août 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'échanson Balica le village de Belovții, avec les serfs.
108. 11 août 1635 (7143). Zlate vend un domaine à Belcești à son frère Ion.
109. 14 août 1635 (7143). Vasile, fils du logothète Albu de Rătivoești vend au logothète Stroe un serf de Ștefănești avec sa manse.
110. 16 août 1635 (7143), *Bucarest*. Paraschiva, fille de Paul de Stoicești sur la Mostiște, fait don au « clucer » Ghiorma, son fils adoptif, d'une terre à Stoicești.
111. 20 août 1635 (7143). Acte pour la vente d'un serf à Ivan « iuzbașa », le serf ayant volé des porcs à ce dernier.
112. 20 août 1635 (7143). Vlad « dărăbanțul » vend une part de forêt à Stanciu 'Roșcescu.
113. 22 août 1635 (7143), *Bucarest*. Le « postelnic » Oprea et son épouse Anca vendent à l'échanson Gherge un domaine et des serfs à Sărdănești.
114. 24 août 1635 (7143). Matei Basarab confirme à Vlad Glăvăiescu un domaine à Șchei, après jugement.
115. 28 août 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Tismana le village de Tismana et l'étang de Bistreț, après jugements.
116. 29 août 1635 (7143). Matei Basarab rappelle dans le pays les habitants de certains villages du monastère de Tismana, qui, se trouvant en « grande indigence », se sont enfuis dans l'Empire ottoman.
117. (1er septembre 1635 — 31 août 1636), 7144. Arbănaș vend à l'écuyer Postolache une terre à Glodeni.

118. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Pătru, fils de Drăghici, vend au « joupan » Ivan Cortofleş de Piteşti une partie de l'emplacement d'un ancien village.
119. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Vlaicu vend à Neagoe des terres à Priseceni.
120. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Zirnă, Căzan et Gonția s'affrèrent avec Muşat, le tailleur, sur une terre de Cindeşti.
121. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Le métropolitain de Valachie, Grigorie, confirme au monastère Stelea un gué à moulin et des jardins.
122. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Matei Basarab confirme au « clucer » Barbu les villages de Scorila et Zlasoma, district de Mehedinți.
123. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni une terre et des serfs à Căprioru, après jugement.
124. 3 septembre 1635 (7144). Vasile et son frère Neagoe vendent au « postelnic » Parepa une terre à Şirina.
125. 4 septembre 1635 (7144). Velica et Ilina, filles de Radu Piarsecă, vendent leur part de Văleni à Sima, second logothète.
126. 5 septembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme au spathaire Vasilie, fils du trésorier Muşat, tout les biens de son père, après jugements.
127. 8 septembre 1635 (7144). Stroe et Pătraşco vendent au «joupan» Dediu Bucureşteanul une terre à Dărmăneşti, district de Prahova.
128. 8 septembre 1635 (7144). Le métropolitain de Valachie, Grigorie, et des boyards attestent que Rada, l'épouse de l'échanson Staico Rudeanu possède les villages et les domaines de son époux qui, en proie aux difficultés, avait vendu ceux qu'elle avait reçus comme dot.
129. 8 septembre 1635 (7144). Matei Basarab accorde à Maria, ancienne épouse du spathaire Vasilie, la permission de chercher à rassembler tous les biens de celui-ci, où qu'ils fussent éparpillés — domaines, serfs ou tziganes.
130. 12 septembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme à Dima « călăraşul » un domaine à Liudeşti.
131. 13 septembre 1635 (7144). Ianciu de Fleşti vend au « joupan » Ghiorghie trois terres à Samara.
132. 14 septembre 1635 (7144). Huit paysans libres jureurs attestent en faveur du prêtre Ianache de Moriglavi quant à la possession d'une vigne à Şerbăneşti.
133. 14 septembre 1635 (7144). Radul Buzescu, ancien grand « ban » de Craiova reconnaît la possession du prêtre Ianache de Moriglavi sur une vigne à Şerbăneşti.
134. 14 septembre 1635 (7144). Turturea lègue à son épouse Stanca la possession d'un domaine à Sufleni, jusqu'à la mort de celle-ci, après quoi le domaine reviendra aux proches parents.
135. 18 septembre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au prêtre Stanciu de Bogaşteşti une terre à Izvorani et deux enfants de tziganes, comme suite d'un affrètement.
136. 20 septembre 1635 (7144), Floci. Matei Basarab défend Turturea de Sufleni contre toute importunité de la part de son neveu, Necula.
137. 24 septembre 1635 (7144). Pătraşco, fils de Cazan de Zălogi, atteste que son père a fait don du domaine de Zălogi à Vlasiu, celui-ci l'ayant sauvé de la potence en Moldavie, où il s'était fait arrêter pour pillage.
138. 25 septembre 1635 (7144). Radu Gălăgăie vend au logothète Radu de Ţigăneşti un domaine à Lipereşti.
139. 30 septembre 1635 (7144). Six paysans libres délimitent un domaine acheté par le grand échanson Vucina aux habitants de Gălăşeşti.
140. 5 octobre 1635 (7144). Baia de Cioceni vend au « postelnic » Costandin une vigne à Dealul Loloieştilor.
141. 6 octobre 1635 (7144). Pătraşco vend au logothète Stroe de Leurdeni une terre à Dărmăneşti, district de Prahova.
142. 6 octobre 1635 (7144). Stanciu Gealalăul vend au second « postelnic » Costandin une vigne à Dealul Loloieştilor.
143. 7 octobre 1635 (7144). Le logothète Iacov donne en nantissement au logothète Sima une terre à Steanca, avec serfs.
144. 9 octobre 1635 (7144). L'échanson Stoica vend au second « postelnic » Costandin plusieurs arpents de vigne (à Dealul Loloieştilor.)
145. 20 octobre 1635 (7144). Voicilă de Mogoşeşti vend au logothète Bunea un domaine à Grădiştea de Jos.
146. 23 octobre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Mogoş de Păuleşti une terre à Strîmbeni, district de Prahova, après jugements.
147. 26 octobre 1635 (7144). 12 boyards arpenteurs établissent les limites du village de Bucov appartenant à Dumitraşco, ancien second « clucer ».
148. 26 octobre 1635 (7144). 12 boyards arpenteurs établissent les limites du village de Cernăteşti, part du monastère de Glavacioc.

149. 27 octobre 1635 (7144), *Bucarest*. Manea, fils de Ursu de Motomeanu se vend comme serf au grand « ban » Hriza.
150. 29 octobre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au prêtre Ianache de Morin-glavi une vigne à Dealul Șerbăneștilor sur laquelle avait empiété l'ancien « ban » Radu Buzescu.
151. 1er novembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme à Dragomir et à son frère Buzea un emplacement de moulin à Dedulești, après jugements.
152. 2 novembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Govora le village de Ninășești avec les serfs, après jugement.
153. 3 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Plusieurs boyards de la famille Rudeanu reconnaissent que les marchands Petru et Ghioca ont acheté la moitié du village de Fometești.
154. 3 novembre 1635 (7144). Le « postelnic » Neagoe de Corbșori vend au logothète Ion et à son frère Pătru des emplacements de maison.
155. 3 novembre 1635 (7144). Neacșa, épouse de l'échanson Stoica de Răzvad, vend au pelletier lane une cave et un terrain à Bucarest.
156. <3> novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radu Piscotan une terre à Ibănești et à Pulaș, district d'Olt.
157. 5 novembre 1635 (7144). Matei Basarab décide qu'une perte subie par les frères Iane l'échanson, Iserul et Zaharia soit supportée de manière égale par tous.
158. 5 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Stan, à son épouse Stanca et à Hranita les biens de la feu Maria Boldeasca — villages, vignes et tziganes.
159. 6 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Necula la moitié du village de Petrești, district de Mușcel et Pădureț, ainsi qu'une terre sans serfs, après jugement.
160. 9 novembre 1635 (7144). Six boyards jureurs désignés par mandats princiers décident que le spathaire Vasilie détienne tous les domaines et les tziganes de son père, le trésorier Mușat.
161. 10 novembre <1635>. Le « postelnic » Bade vend sa terre de Băleni au grand « vornic » Ivașco.
162. 10 novembre 1635 (7144). Le « postelnic » Neagoe de Corbșori emprunte une somme d'argent à la « jupanitza » Marica, dans certaines conditions.
163. 10 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Mitrea, ancien grand panetier et à son épouse Neacșa des terres avec serfs à Mușetești et Năpîrteni, district d'Argeș.
164. 15 novembre 1635 (7144). Le second prévôt Radu et son épouse Maria vendent à l'intendant Sima une vigne à Tîrgoviște.
165. 16 novembre 1635 (7144). Le grand « vornic » Ivașco ordonne à deux paysans libres intermédiaires de Bogați de partager la terre d'autres paysans libres du village.
166. 22 novembre 1635 (7144). Diman vend au grand capitaine Lupu une terre à Carcadulea, district de Sac.
167. 25 novembre 1635 (7144). La « jupanitza » Rada, épouse du feu l'échanson Staico Rudeanu, cède aux marchands Petru et Ghioca la moitié du village de Fometești, district de Vilcea, pour une dette non payée.
168. 28 novembre 1635 (7144). 12 boyards arpenteurs attachent la terre de Blejoi de Sus, district de Prahova, à celle de Blejoi de Jos, appartenant au monastère de Mislea.
- 169 28. novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Drăgușin une terre et des serfs dans le village de Pădureți, district de Vilcea.
170. 29 novembre 1633 (7144). Matei Basarab confère à Pirvu de Drăgoești, district de Gorj, le droit de possession sur son domaine, les accusations portées contre lui étant dénuées de fondement.
171. 30 novembre 1635 (7144). Le « sluger » Petre vend au « clucer » Dinia et à l'échanson Balica, le village de Lazul, district de Mehedinți et une terre avec serfs à Gabrul.
172. 30 novembre 1635 (7144). Stan Pițig et Băncilă vendent au grand « aga » Oprea et à son fils le « postelnic » Leca une terre à Bucu.
173. 30 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand « postelnic » Constantin un emplacement de maison à Bucarest et des vignes à Vispești.
174. 30 novembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme des tziganes au monastère de Topolnița.
175. 5 décembre 1635 (7144). Les paysans libres de Vărăști, district de Vlașca, se vendent comme serfs, avec leur terre, au logothète Șerban.
176. 10 décembre 1635 (7144). Tudoran vend à Dedu Bucureșteanu de Călinești une terre à Dărmănești, district de Prahova.
177. 10 décembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni tous les villages avec les serfs, les vignes et les tziganes qu'il détient.

178. 12 décembre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab décide que Dragomir de Fiani et son fils Cristian, ancien berger chez l'intendant Andoca, ne soient plus importunés par celui-ci, qui s'est enfui en Moldavie.
179. 15 décembre 1635 (7144). Vasilie et son épouse Giura vendent au « postelnic » Radu et autres une vigne à Cindești.
180. 16 décembre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Stanca, ancienne épouse du spathaire Preda d'Albești, des terres à Albești, Domirești et Dobroți, district d'Argeș.
181. 20 décembre 1635 (7144), Bucarest. Le « postelnic » Dumitrașco vend à Matei Basarab un domaine à Sărățeni, district de Ialomița.
182. 27 décembre 1635 (7144), Bucarest. Acte désignant les jureurs pour le village de Cindești.
183. 30 décembre 1635 (7144). Matei Basarab confère au grand trésorier Dumitru le droit de possession sur le village de Poeni, district de Vlașca, appartenant au logothète Paraschiva, jusqu'à ce que celui-ci payera sa dette.
184. 8 janvier <1636–1637>. Matei Basarab exempte de tout impôt les gens du monastère de Menedic.
185. 8 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à l'ancien grand « stolnic » Stroe et au second « stolnic » Dumitru des terres, des serfs et des tziganes à Grădiște, Viriți et Stoinești.
186. 11 janvier <1636>. Le grand spathaire Preda Brincoveanu fait don au monastère de Vieroș de la terre de Știubeale.
187. 14 janvier 1636 (7144). Le vieillard Dumitru, fils du « postelnic » Negre de Mihăești, vend une manse au « postelnic » Marco.
188. 14 janvier 1636 (7144). Le « postelnic » Nenciul et le pannetier Grama avec leurs épouses affrangent le « ceauș » Nedelco sur leur terre de Șerbănești.
189. 14 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Toia, « iuzbașa » de « roșii », et à d'autres des vignes à Topliceni et à Putrida.
190. 15 janvier 1636 (7144). Le « postelnic » Petru et ses frères vendent un serf au second « postelnic » Radu.
191. 15 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Iorga, fils de Țangonie de Tirgu-Jiu, des terres à Curtea et Dănești, district de Gorj.
192. 16 janvier 1636 (7144). Stroe de Cislău vend à l'intendant Vintilă une terre à Berciugov.
193. 20 janvier 1636 (7144). Le maire Dragul et les échevins de Tirșor attestent que l'échançon Pădure et ses cousins possèdent une terre à Dădulești.
194. 20 janvier 1636 (7144). Matei Basarab confirme au « clucer » Mihart le village de Drăgoeni, après jugement.
195. 21 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme le rachat du servage de Lupul de Bircești et des frères de celui-ci.
196. 22 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Radu Cotorogea une terre et une vigne à Olinești, district de Vilcea, après jugements.
197. 23 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une famille de tziganes.
198. Janvier – 24 août 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Strimbul des domaines et des tziganes à Fintinele et à Vernești.
199. 25 janvier 1636 (7144). Matei Basarab accorde au capitaine Iancu la permission d'exploiter un gué à moulin au bord de Vădinău, à Cornu.
200. 26 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au « vornic » Preda de Ceplea et à la « joupانيتza » Marga, la moitié du village de Prigoria et la moitié du village de Drăgoești, district de Gorj, avec serfs, tziganes, vignes et moulins.
201. 26 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à la « joupانيتza » Stanca et à ses frères le village de Mihăești, après jugement.
202. 26 janvier 1636 (7144), Bucarest. Lupașco cède un terrain de vigne à Dealul Loloieștilor au second trésorier Radu, en échange de brebis, que celui-ci offre au monastère de Gruiu.
203. 30 janvier 1636 (7144). La « joupانيتza » Anca et la « joupانيتza » Grăjdana conviennent de détenir en commun le village de Dobrun.
204. 30 janvier 1636 (7144). Lupul de Bucșani et l'hégoumène Leontie du monastère de Gruiu vendent au second « postelnic » Costandin une terre à forêt à Loloiești.
205. Février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au « postelnic » Preda et au logothète Onca des domaines à Lerești et à Voinești.
206. 5 février 1636 (7144). Dumitru vend au « vornic » Borcea une terre à Stroești.
207. 6 février 1636 (7144). Acte désignant 12 boyards qui établissent les limites d'une terre à Curești.
208. 6 février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme le village de Jupinești, district de Mușcel et Pădureț, aux paysans libres du village, après jugements.
209. 8 février 1636 (7144). Le vieillard Toader vend au grand « vornic » Ivașco une terre à Tătărăi, district de Dimbovița.

210. 8 février (1636). 12 paysans libres jureurs rendent témoignage en ce qui concerne une terre et une vigne à Valea Teancului.
211. 8 février 1636 (7144). Matei Basarab confirme à la « joupanitza », Marica de Tătărani des domaines, des villages, des serfs et des tziganes, après jugements.
212. 10 février 1636 (7144), Bucarest. Le trésorier Gherghe, Caridi et le « vornic » Radu de Desa établissent les limites du domaine de Futești, district d'Ilfov, appartenant au « clucer » Dumitrașco de Spineni.
213. 18 février 1636 (7144), Bucarest. Stanciu Portărescu et ses fils vendent au logothète Pirvu un gué à moulin au bord de Rimnic.
214. 18 février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère Sfinta Troiță le village de Grecii, et au monastère Tinganul le village de Plătărești, après jugements.
215. 20 février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au « clucer » Dumitrașco de Spineni une terre à Futești, district d'Ilfov, après jugement.
216. 23 février 1636 (7144). Iuga vend au logothète Ion des terres à Corșori.
217. 25 février 1636 (7144). L'écuyer Ionașcul et ses parents vendent au grand trésorier Dumitru Dudescu une terre à Săcuiani.
218. 25 février 1636 (7144). Stanciu et Voico, fils du prêtre Ghinu de Bujurani vendent à l'évêque de Rimnic, Théophile, leur terre d'Ulița et un gué à moulin.
219. 20 février 1636 (7144). Crăciun vend au logothète Stoica un verger et une terre à Bătiești.
220. 2 mars 1636 (7144). Obrejie achète à Goran et à Stana des terres se trouvant à Șoimari.
221. 3 mars 1636 (7144). Pătru, fils de Stoica Robul, vend à la « joupanitza » Dumitra de Cotrăceni, sa part du gué à moulin de Dătcoi.
222. 3 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand écuyer Buzinca des terres à Mătești, district de Buzău, une vigne à Dealul Zoreștilor, ainsi que des tziganes.
223. 8 mars 1636 (7144). Le « postelnic » Neagoe fait don d'une terre à Corșori à ses fils Bratul et Pătru, qui se sont affrérés.
224. 9 mars 1636 (7144). Matei Basarab exempte Grama de Rătești de l'impôt sur les « roșii » et des corvées fixées pour toute l'année.
225. 10 mars 1636 (7144), Bucarest. Oprea de Cornățel et Dița de Gurbănești vendent des terres au logothète Dumitru de Tîrgoviște.
226. 10 mars 1636 (7144). Acte désignant 12 boyards arpenteurs qui établiront les limites d'un domaine à Mușătești.
227. 11 mars 1636 (7144). Matei Basarab accorde au spathaire Preda la permission de déplacer de Crăceni des serfs qui lui appartiennent et de les conduire à Lichirești, où les a surpris la loi de Michel le Brave.
228. <Avant le 15> mars 1636 (7144). Trois boyards rendent témoignage en ce qui concerne la terre du monastère de Plumbuita et celle de la « joupanitza » Neacșa.
229. 15 mars 1636 (7144). Gurbana lègue au prêtre Chirfoti sa part de cave, de terrain et de vigne, (à Tîrgoviște).
230. 15 mars 1636 (7144). Stana et son époux Drumea vendent au « postelnic » Gherghe de Mirzănești une terre à Dușești.
231. 15 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère de Plumbuita une terre aux environs du monastère.
232. 17 mars 1636 (7144). Dragomir de Șuici vend au prêtre Stan un emplacement d'ancien village et une terre à Titești.
233. 18 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au marchand Ghinea Coți un enfant de tzigane.
234. 20 mars 1636 (7144), Bucarest. Acte désignant des boyards qui jugent un procès concernant le village de Suharna.
235. 21 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Anania de Sibiceu et autres le quart du village de Cindești, après jugement.
236. 22 mars 1636 (7144). Sas de Cotești, sa fille et son gendre vendent à Ghinea Turculescu une terre.
237. 23 mars 1636 (7144). Voico et autres paysans libres de Fintinele vendent un gué à moulin au grand « ban » de Craiova, Hrizea.
238. 23 mars 1636 (7144). Udrea et son épouse Sora vendent au logothète Pirvu une cave et un terrain.
239. 24 mars 1636 (7144). Vlădaia et Rada vendent au capitaine Lupul de Lapos un domaine à Cîrnitura.
240. 25 mars 1636 (7144). Paraschiva vend une terre à Bărbuleț au prêtre Șarban et autres.
241. 25 mars 1636 (7144). Le « sluger » Tudoran lègue tous ses biens à ses fils l'échanson Iane, l'échanson Badea et Pirvul.
242. 29 mars 1636 (7144). Detco et Gîrbaci, fils du capitaine Gîrbaci, vendent au « clucer » Loizu une vigne à Dealul Bucureștilor.

243. 1er avril 1636 (7144). Costea et Drăgan vendent à l'échanson Radul la moitié du village de Prooroci, avec vignes et gués à moulin.
244. 1er avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand trésorier Dumitru Dudescul des terres à Săcuieni, district d'Ilfov, une vigne à Dealul Birzeștilor, ainsi que des tziganes.
245. 3 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Pătru et à son frère Gheoca, marchands, la moitié du village de Fometești, avec serfs.
246. 6 avril 1636 (7144). 12 boyards instruisent un procès concernant la part Hogească de Mușetești.
247. 6 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Nan de Bărbătești des terres à Mănești, Birsești et Muscel, après jugements.
248. 10 avril 1636 (7144). Les « uizbași » Chivul et Stan de Tirșor attestent qu'ils ont reçu une terre à Dedulești de la part du prince du pays.
249. 10 avril 1636 (7144). Matei et son frère Drăgan vendent au capitaine Dumitru une terre à Frăsinetul lui Boțocan.
250. 12 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab exempte d'impôts la ville de Cimpulung.
251. 18 avril 1636 (7144). Bran et autres affranchissent du servage le prêtre Stoica de Nămăești.
252. 19 avril 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Tismana le serf Lațco ses neveux et accorde à l'hégoumène Teodosie la permission de rassembler ses serfs qui se sont enfuis.
253. 20 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab exempte le village de Glodul du monastère de Govora de tout impôt et obligations.
254. 20 avril 1636. Théophane, patriarche de Jérusalem confirme l'exemption d'impôts du village de Glodul du monastère de Govora.
255. 20 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab ordonne aux habitants de Strehaia de se grouper tous dans le village, et ne plus demeurer éparpillés.
256. 25 avril 1636 (7144). Șerban échange une terre avec Nedelco, de Pupezeni à Pisculești.
257. 25 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à la « joupانيتza » Maria et à ses filles des villages, des domaines et des tziganes, après jugement.
258. 25 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Viforita le village de Gurguiați, district d'Ilfov, avec les étangs, après jugements.
259. 26 avril 1636 (7144). Radu et autres vendent au capitaine Lupu leurs parts de la terre de Găgeni.
260. 27 avril 1636 (7144). Acte désignant six boyards qui instruisent un procès concernant un étang de Băbeni.
261. 27 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radul « călărașul » une terre à Ciulinița, district de Ialomița.
262. 27 avril 1636 (7144). Matei Basarab confirme à Toader et autres paysans libres une terre et des vignes à Cepturi.
263. 28 avril 1636 (7144). Iuga vend au logothète Ion et à son frère Pătru des terres à Corșori et à Mușcel.
264. 29 avril 1636 (7144). Matei Basarab, exempte d'impôts le village de Muereasca, district de Vilcea, appartenant à l'Évêché de Rimnic.
265. 30 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Stănimir un serf de Dobrești, que celui-ci cède au « sluger » Tudor de Ruda pour s'acquitter d'une dette envers ce dernier.
266. 1er mai 1636 (7144). Matei Basarab ordonne au « postelnic » Condilo d'Albești de se présenter pour jugement avec les boyards Rudeanu dans le procès concernant l'argent de l'église de Săveni.
267. 3 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'ancien grand pannetier Mitreș une terre et des serfs à Mușetești, district d'Argeș et à Ciocănești, district d'Ilfov, après jugements.
268. 5 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Cindea de Bălotești une terre à Izvorani, district de Mușcel et Pădureț, ainsi que des tziganes.
269. 6 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au second « postelnic » Drăgușin le village d'Alimănești, district d'Olt.
270. 6 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au spathaire Stoica le village de Dădești, district de Teleorman, après jugement.
271. 7 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Dabela et à Ion Dan des parts, des vignes et des terres à Grivi, Carpeniu et Alexeni.
272. 7 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Ivan des terres et des vignes à Grădiștea et Viriți, district d'Olt.
273. 8 mai 1636 (7144). Stanciul, fils du « pircălab » Neacșul de Cimpulung, vend à Nica de Cimpulung sa part de domaine de Lăzărești.

274. 9 mai 1636 (7144). Le métropolitain de Valachie, Grigorie, ordonne à Maria, épouse du «sluger» Malcoci et à Nico de Crăpeni de prêter serment dans le procès entre les frères Malcoci et Gheoca concernant le domaine de Crușeț.
275. 9 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Mușa et Neacșa, filles de Sima de Stăncești, des vignes à Găgeni et à Călugăreni ainsi qu'un emplacement de maison à Tirgșor, après jugement.
276. 10 mai 1636 (7144). Les habitants de Muereasca, district de Vilcea, se vendent comme serfs à Matei Basarab, qui les offre à l'Evêché de Rîmnic.
277. 10 mai 1636 (7144). Le «clucer» Preda de Ceplea fait un échange de villages avec le monastère de Tismana, cédant la moitié du village de Moi et recevant la moitié du village de Năsip.
278. 10 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à l'échanson Radu des terres à Prooroci, à Ghizdavul, à Dumbrăvița et à Bîrza, ainsi que des tziganes.
279. 13 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Lăudat de Beleți des terres à Jupîneni, à Negomirești, à Lucăcești, à Cotenești et à Văleni.
280. 14 mai 1636 (7144). Acte désignant six jureurs pour un serf de Borăscul.
281. 15 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Dumitru et autres des manses avec serfs à Izvorani, district de Mușcel.
282. 17 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au second trésorier Radul des villages, des terres, des vignes et des tziganes.
283. 18 mai 1636 (7144), Bucarest. Le village de Muereasca, district de Vilcea, se vend au grand spathaire Preda, qui le cède à l'Evêché de Rîmnic en échange du village de Hrastul.
284. 18 mai 1636 (7144). Le grand «aga» Oprea de Bucu et autres se réconcilient avec le moine Partenie et les neveux de celui-ci dans le procès concernant des vignes et des terres à Dealul Verneștilor et à Valea Teancului.
285. 20 mai 1636 (7144). Vlad de Copăceni vend au logothète Bunea une vigne à Grădiștea de Sus.
286. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à l'Evêché de Rîmnic le village de Muereasca en tant que village affranchi, exempté d'impôts.
287. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère d'Iver et au monastère Sfînta Troiță des terres à Glina, district d'Ilfov.
288. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab accorde au monastère Sfînta Troiță la permission de se faire bâtir des moulins près les moulins princiers à Bucarest.
289. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère Sfînta Troiță la moitié du village d'Hodopeni, district d'Ilfov.
290. 27 mai 1636 (7144), Bucarest. L'hégoûmène Erimia du monastère Strimbul fait un échange de tziganes avec la «joupanitza» Marica.
291. 28 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand «aga» Oprea et autres une terre et une vigne à Vernești, district de Buzău, après jugement.
292. 29 mai 1636 (7144). Le tailleur Ion vend au marchand Stoica de Buzău une vigne et une terre à Dealul Săsenilor.
293. 30 mai 1636. Arbănaș de Chiojd et autres attestent que Ventilă a vendu sa part de terre à l'écuyer Apostolache.
294. 1er juin 1636 (7144). Plusieurs habitants de Găleşești, district d'Argeș vendent leur terre avec gué à moulin au grand échanson Vucina.
295. 1er juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina une terre à Găleşești, district d'Argeș.
296. 3 juin 1636. Le «joupan» Nicola «postelnicul» ordonne au «pircălab» Radu de Blatnița de céder des serfs au monastère de Govora.
297. 5 juin 1636 (7144). Iovan «mazilul» et son épouse vendent au «postelnic» Iane Dumitrescul un domaine à Drăgoeni.
298. 5 juin 1636 (7144). Le second portier Toderașco vend au tailleur Chirca une maison avec cave à Bucarest.
299. 5 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Maria et à son gendre Cîrstea «iuzbașa», le village de Curotești de Sus, district de Vlașca.
300. 6 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au prêtre Stoica de Bălțești des vignes à Susuici.
301. 7 juin 1636 (7144). La spathaire Vasilie atteste que lors de son affrètement avec le prêtre Stanciu de Bogătești il a donné à celui-ci une manse avec un serf à Izvorani.
302. 7 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Stroe des terres et des serfs à Jegălia, à Deveselul, à Secărești, à Pleașovul, à Groșățul, et à Ștefănești.
303. 10 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Dumitra et à son fils Ghioca «iuzbașa» de Cotrăceni le quart du gué à moulin de Dătcoi, après jugement.

304. 11 juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Babele un serf à Ștefeni.
305. 12 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « pircălab » Necula et à son épouse Florica des tziganes, après jugement.
306. 13 juin 1636 (7144). Matei Basarab ordonne au logothète Miloș de ramener dans le village de Brănești trois serfs qui se sont enfuis.
307. 13 juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère Sfinta Troiță la dîme du village de Parapani.
308. 18 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radul et aux autres paysans libres le village de Vlădulești, district de Prahova.
309. 19 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'échanson Pădure et autres la moitié du village de Dedulești, aux alentours de Tîrgșor, district de Prahova.
310. 20 juin 1636 (7144). Negoiaș et Manea vendent à Lupul et à Pană un domaine à Poiana, district de Saac.
311. 20 juin 1636 (7144). Vlad de Loloești vend au « vornic » Iordache une terre à Dealul Cherbii.
312. 20 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab accorde à Balea la permission d'exploiter une terre à Star Chiojd, après jugement.
313. 20 juin 1636 (7144). Matei Basarab ordonne au page Dumitru de rechercher un tzigane qui s'est enfui.
314. 20 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'intendant Stanciul de Preotești une terre à Fiani, district d'Ilfov, après jugement.
315. 20 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Stoica des parts de terre et de vigne à Bătiești, district de Mușcel et Pădureț.
316. 21 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Le spathaire Andrei Rudeanul cède au « clucer » Dumitrașco de Spineni le village de Virbița en échange du village de Futești sur la Mostiștea, district d'Ilfov.
317. 21 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Le « clucer » Dumitrașco de Spineni fait un échange de villages avec le spathaire Andrei, cédant le village de Futești sur la Mostiștea, district d'Ilfov et recevant le village de Virbița.
318. 23 juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au logothète Bunea un domaine à Grădiște, après jugement.
319. 23 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Ilie et à son père, le prêtre Șerban, une terre à Izvorani, district de Mușcel.
320. 23 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère Xenoh du mont Athos le village de Recica, l'emplacement de l'ancien village de Plopul et les étangs de Schei, Certoga et Părul, ainsi que la dîme sur ceux-ci.
321. 25 juin 1636 (7144). Radu Robul et son fils vendent au grand « aga » Oprea une terre à Bucu.
322. 26 juin 1636 (7144). Le « postelnic » Udrea fait un échange de tziganes avec le monastère de Tismana.
323. 27 juin (1636). Jodul vend à l'écuyer Apostolache une terre à Măstănești.
324. 27 juin 1636 (7144). La « joufanitza » Maria et Nica Răul de Căpreni rendent témoignage en ce qui concerne un domaine à Crușeți.
325. 28 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Mislea la dîme sur les bergeries du mont Sorica.
326. 28 juin 1636 (7144). Matei Basarab confère au marchand Paraschiva le droit de possession sur les villages de Lazul et de Gabrovul, district de Dolj.
327. 29 juin 1636 (7144), *Tîrgoviște*. Le fauconnier Stanciul de Tîrgoviște vend une vigne au grand « ban » de Craiova, Hriza.
328. 29 juin 1636 (7144). Le maire Tudoran et 12 échevins de Tîrgoviște confirment au grand « ban » de Craiova, Hriza, une vigne à Dealul Tîrgoviștei.
329. 30 juin 1636 (7144). Dragomir Turtă vend au grand écuyer Radul un domaine à Mătești.
330. 30 juin 1636 (7144). Six paysans libres désignés par mandat princier instruisent le procès entre Dușe et Ion Potecă.
331. 2 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Le spathaire Ianul et son épouse Ilina, donnent en nantissement le quart du village de Comarnic pour une dette envers le « clucer » Dumitrașco de Filipești.
332. 3 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Gherghe, à Elina, à Dobra et à leur groupe une terre à Vernești, district de Buzău, après jugement.
333. 8 juillet 1636 (7144). Tatul Jambu vend au grand « aga » Gherghe un domaine à Drăghinești, district de Vlașca.
334. 8 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au douanier de Focșani, Ghinea, une terre, une vigne et une maison à Cîrlige, district de Rîmnicul Sărat, et un gué à noulin à Golești.

335. 11 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Le « postelnic » Preda avec ses frères vendent au monastère d'Arnota la moitié du village de Bogdănești, district de Vilcea.
336. 13 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au second « postelnic » Radu et à ses frères le village de Cacaletii din Coastă, des domaines et des vignes à Futești, à Pătirlage, à Tega, à Bădeni, à Brăești et autres.
337. 17 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au second « postelnic » Radul des terres et des serfs dans les villages de Pătirlage et de Podbeleşti, ainsi qu'une famille de tziganes.
338. 18 juillet 1636 (7144). Radu Piscotan atteste que l'échanson Radul lui a racheté le domaine qu'il possédait à Ibănești.
339. 18 juillet 1636 (7144). Radu Piscotan atteste que l'échanson Radu lui a racheté un domaine qu'il possédait à Ibănești et à Dragomir « călăraș » une vigne.
340. 19 juillet 1636 (7144). Matei Basarab ordonne à Bogdan « iuzbașa » et autres de ne pas percevoir de dime au prêtre Dragul pour son domaine de Frăsinet.
341. 20 juillet 1636 (7144). Des boyards juges instruisent le procès entre le monastère de Bucovăț et le village de Gabroveni concernant le Lac de Toma.
342. 25 juillet 1636 (7144). Le patriarche Théophile intervient dans le procès entre Iordachi « vornicul » et le monastère de Bistrița concernant des tziganes.
343. 27 juillet 1636 (7144). Cinda et autres vendent à Ivan de Pitești un verger à Soceni.
344. 27 juillet 1636 (7144). Sarul et autres vendent à Stanciu et au « postelnic » Jipa de Vernești une roue et demi d'un moulin à Zorești.
345. 28 juillet 1636 (7144). Hriza, le grand « ban » de Craiova juge un procès entre Stanciul de Broscari et Stoica de Știubec concernant une somme d'argent.
346. 29 juillet 1636 (7144). Théophile, le métropolitain de Valachie, écrit à des boyards de juger le procès entre le monastère de Tismana et Stoica de Șomănești, concernant des serfs.
347. 31 juillet 1636 (7144). L'échanson Chisar écrit au village de Groșani de ne pas empiéter sur la partie de village dont il a fait don au monastère de Tismana.
348. Août 1636 (7144). Acte désignant six boyards jureurs pour examiner les biens qui reviennent à Radu, le beau-fils de Dragomir « postelnicul » de Fărcăsești.
349. 1er août (7144). Coman et ses fils vendent à Neagul et à Antonie une vigne à Negovani.
350. 2 août 1636 (7144). Mihăilă de Budeasa vend à Stan d'Ogrăzeni une terre à Goruneni.
351. 2 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Drăgci et au logothète Balesa des terres à Star Chiojd et des vignes à Dealul Scăianilor, district de Sac.
352. 4 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab exempté de dime le monastère de Bradu et six gens de celui-ci de tout impôt et obligation.
353. 5 août 1636. Vasile s'entend avec le « joupan » Dimitrie pour une somme d'argent et pour le village de Băcălești.
354. 5 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une famille de tziganes.
355. 5 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Strimbul le village de Murgești, district de Gorj.
356. 6 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une vigne à Dealul Tirgoviștei, sur Valea Voievodului.
357. 7 août 1636 (7144). Matei Basarab confère au grand « vornic » Ivașco le droit de possession sur une terre à Tătăroi, district de Dimbovița.
358. 7 août 1636 (7144). Matei Basarab confirme au grand « aga » Oprea le village de Detcoi, district de Vlașca.
359. 8 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Bunea des terres à Grădiștea de Jos, district de Vlașca.
360. 8 août 1636 (7144). Matei Basarab confère au « postelnic » Nicola de Stingăcea le droit de possession sur une terre dans le village d'Ohaba.
361. 9 août 1636. Le patriarche de Jérusalem, Théophile, confirme la donation de Matei Basarab de 1000 florins au monastère de Govora, pour l'entretien de plusieurs chantres d'église et le fonctionnement d'une imprimerie.
362. 10 août 1636 (7144). Matei Basarab enlève le village de Putineul au capitaine Gherghie et à l'« iuzbașa » Gilcă et l'offre au logothète Stroe.
363. 10 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Potoc le village de Vlăduța, des vignes à Topoloveni, une terre à Celeiul, des moulins à Lungi ainsi que des tziganes.
364. 11 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina le village de Brădăsești et des terres à Curota et Gălișești, des maisons à Tirgoviște, ainsi que des tziganes.
365. 19 août 1636 (7144). Radu de Budeni vend au logothète Bunea son domaine de Grădiște.
366. 20 août 1636 (7144). Bratul achète à Radu Moncescul sa part de terre.

367. 26 août 1636 (7144). Neca Izrum vend à Costandin des terres à Stănțești.
368. 29 août 1636 (7144). Irina et son neveu Neagu vendent à Necula « ceaușul » de Buzău une terre à Olteni.
369. 31 août 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Easarab confirme des tziganes à la « joupanitza » Calea.
370. <1er septembre 1636 — 31 août 1637>, 7145. Dumitru Găgeanu vend au capitaine Mărăș de Ploiești une terre à Eăbeni.
371. <1er septembre 1636 — 31 août 1637>, 7145. Ion et son épouse Stana, vendent au « postelnic » Mihai une terre dans l'ancien emplacement du village de Drăgănești, district de Vlașca.
372. <1er septembre 1636 — 31 août 1637>, 7145. Oprea et Radul vendent au logothète Pătru, un guéret de vigne à Orica.
373. <Environ septembre 1638>. Drăghici vend à Dedu Bucureșteanul un gué à moulin à Dărmănești.
374. <Septembre-décembre> 1636 (7145). Matei Basarab confirme au monastère de Slobozia la vigne de Dealul Năenilor, district de Sac et 300 blocs de sel de la saline de Ghițioara.
375. <Septembre 1636 — 2 août 1637>, 7145. Stroe de Rîhov et son cousin Radul vendent au « vornic » Iorgache une terre à Cozlecuiu.
376. 3 septembre 1636 (7145), *Bucarest*. Matei Easarab confirme au grand échançon Vucina et au logothète Pirvul le village de Corbii, district d'Argeș.
377. 6 septembre 1636 (7145), *Bucarest*. Matei Easarab confère aux habitants de la ville de Bucarest le droit de posséder leurs domaines suivant les anciennes délimitations.
378. 9 septembre 1636 (7145), *Grozăvești*. Ilie et autres se reconcilient avec le second logothète Sima dans le procès concernant une terre à Păușești.
379. 10 septembre 1636 (7145). Dragcmir achète à Neacșul une terre à Virbilov.
380. 10 septembre 1636 (7145). Le prêtre Stan et son frère Dumitru font don à leurs fils de leurs parts de domaine à Belcești.
381. 15 septembre 1636 (7145), *Bucarest*. Matei Easarab confirme à Lațco une terre à Căcel, district de Mehedinți.
382. 20 septembre 1636 (7145), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand « vornic » Ivașco des terres à Băleni, district de Dîmbovița.
383. 26 septembre 1636 (7145). La religieuse Dionisia vend au monastère de Coziani une vigne et une terre à Dealul Săsenilor.
384. 30 septembre 1636 (7145). Drăghci de Holești vend à Dedul Bucureșteanul une terre et une demie de roue de moulin à Dărmănești.
385. 30 septembre 1636 (7145). Obială et Marco de Brăniștari vendent au logothète Bunea leur part de domaine de Grădiștea de Jos.
386. 2 octobre 1636 (7145). Dumitru Grecul vend à Stamatie une terre à Slătioara.
387. 2 octobre 1636 (7145). Stan et son frère Stoica vendent à Panaiut une vigne et une terre à Lipia.
388. 5 octobre 1636 (7145). Le logothète Drăghici et ses neveux vendent au grand « ban » de Craiova, une terre à Belciugatu.
389. 7 octobre 1636 (7145). Gorun, fils d'Andrieu de Băbeni, vend au « clucer » Andrei une terre à Mihăești.
390. 9 octobre 1636 (7145). Mihalo vend au grand « aga » Oprea une terre à Popezeni.
391. 15 octobre 1636 (7145). Curuia et Dragul vendent au capitaine Buliga un domaine à Erghevița.
392. 15 octobre 1636 (7145). Manea et Radul vendent à Tudor Mustață de Tîrșor un domaine à Ratina.
393. 18 octobre 1636 (7145). Iliana et sa fille Neacșa, vendent à Danciu un emplacement de vigne en jachère à Bășinești.
394. 19 octobre 1636 (7145). Dumitru, fils du « postelnic » Negre fait don au logothète Oancea d'une manse à Mihăești.
395. 20 octobre 1636 (7145). L'écuyer Ionașco vend au chandelier Miho de Bucarest un emplacement de boutique.
396. 20 octobre 1636 (7145). Stana et Caplea, filles de Stanciu Băiașul, vendent une terre au logothète Danciu de Piriiani.
397. 21 octobre 1636 (7145). L'écuyer Măciucă et son épouse Cirstina, vendent au second « postelnic » Radu leur terre de Mușcileni.
398. <Avant le 21 octobre 1636>. Stanciu vend au grand pannetier Dumitru une terre à Crașna, district de Gorj.

399. 21 octobre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand pannetier Dumitru Filieșanul et à Stamatie, ancien grand « aga », des terres à Crasna, district de Gorj et à Jupinești.
400. 24 octobre 1636 (7145). Buică, fille de Radu Răchic, vend au second logothète Sima, sa part de vigne avec tout le domaine.
401. 25 octobre 1636 (7145). Asan « bașa » et Ibrihachim vendent un moulin au grand échançon Vucina.
402. 25 octobre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab accorde au monastère de Govora la permission de se faire bâtir un moulin vers le milieu du cours de Erbășie.
403. 25 octobre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au second logothète Sima un emplacement de moulin.
404. 26 octobre 1636 (7145). La « joupanitza » Neacșa, fille du « postelnic » Dragul de Tătu-luști, vend au « postelnic » Parepa de Stăncești le quart de Virliți, avec gué à moulin.
405. 28 octobre 1636 (7145). Matei Basarab confirme à Șteful des terres à Găneștii de Jos et à Piteștii de Sus, district d'Ilfov, après jugement.
406. 2 novembre 1636 (7145), Bucarest. Le métropolitaine de Valachie, Théophile et de nombreux dignitaires attestent que le grand « clucer » Calotă et le logothète Marco ne sont pas impliqués dans le vol d'une somme d'argent du tribut.
407. 5 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au second logothète Sima des terres, des vignes et un verger à Mănăilești et à Cilnești, ainsi que des tziganes.
408. 6 novembre 1636 (7145). Matei Basarab confirme des tziganes au « vornic » Dumitru de Roșia.
409. 7 novembre 1636 (7145), Bucarest. Le logothète Iane de Birsești et son épouse Stanca, vendent à Pătru, Mihai et Grigorie des domaines à Moringlavi, à Jassy et à Tomești.
410. 10 novembre 1636 (7145). Zaida vend à la « joupanitza » Todossia d'Orbești un domaine à Meriș.
411. 10 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme à Ianiu une terre à Iaroslă-vești, district de Vilcea.
412. 10 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère de Slobozia des terres à Fundeni, district de Ialomița et à Sărățeni.
413. 11 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand échançon Vucina deux roues de moulin dans la ville d'Argeș.
414. 13 novembre 1636 (7145). Oprea de Păușești et la sœur de celui-ci, Velica, vendent un domaine à Pădureț au prêtre Lupu et autres.
415. 13 novembre 1636 (7145). Stanciu, Ion et Lupu promettent de présenter au grand pannetier Dumitru tous les registres du domaine de Crasna à la date fixée.
416. 14 novembre 1636 (7145), Corbii de Piatră. Oprea vend un jardin et une terre à Corșori au logothète Ion et au frère de celui-ci.
417. 19 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme à Pătru, Mihai et Grigorie des domaines à Moringlavi, à Jassy, à Tomești, à Birlui et à Tirsei.
418. 25 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une terre à Nucșoara, district de Mușcel et Pădureț.
419. 26 novembre 1636 (7145). Matei Basarab confirme à Stan et à son frère Șerbu, de Cirsteenești, district de Mușcel et Pădureț, le droit de possession sur leur domaine qui n'avait pas été vendu, mais donné en nantissement.
420. 28 novembre 1636 (7145). Ion, fils de Radu de Fiani, se vend comme serf au logothète Bunea.
421. 2 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab accorde au monastère de Mislea le droit de prélever la « gorștina » (l'impôt sur les porcs) provenant de la terre du monastère de Cornul et de Breb.
422. 2 décembre 1636 (7145). Matei Basarab accorde au monastère de Mislea les droits de douane sur le poisson de l'étang de Greaca.
423. 5 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère Sfinta Troiță des serfs dans le village de Critinești, district d'Ilfov.
424. 6 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme aux habitants de Cimpulung le domaine de la ville, en lui établissant ses limites.
425. 8 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab établit les impôts sur les vignes qu'auront à payer les habitants de Cimpulung.
426. 21 décembre 1636 (7145). Le spathaire Preda donne en nantissement au logothète Iarciul de Piriiani les villages de Vulpeni et de Grua pour une dette.

427. 21 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab fait connaître que le logothète Radu, fils de Dumitru Dudescu, ancien grand trésorier, n'est plus obligé envers les créditeurs de son père, parce qu'il l'a renié.
428. 28 décembre 1636 (7145). Sora et sa fille, Vișa, vendent au logothète Ion des terres dans le village de Cirstinești.
429. 30 décembre 1636 (7145). Neagu, fils de Barbul, vend au « postelnic » Udrea une terre à Lindicești.

DOCUMENTS DOUTEUX ET FAUX

- A. 12 août 1635 (7143). Le « vornic » Radu de Desa et l'écuyer Radu d'Amărăști instruisent un procès concernant un domaine à Piscu.
- B. 20 novembre 1635 (7144). Stancul lègue son domaine de Pîrscov à son neveu Stan.
- C. 25 mars 1636 (7144). Stoica et Iarca de Slănicul de Jos vendent leurs manses à Stoica Tăpșan pour s'acquitter d'une dette.
- D. 25 mai 1636 (7144). Nan vend à Radu et à Mircea une terre dans l'ancien emplacement du village de Șainești.
- E. 20 juillet 1636 (7144). Le logothète Ivan de Pitești vend au « stolnic » Mitrea un gué à moulin à Eșciori.
- F. 15 octobre 1636 (7145). Stana et ses fils vendent au prêtre Stan une terre à Păcălești.

† Многостією божією, Іу Матією воевода и господинъ въ сон земли Оугррорв-лахінскон, видк великаго и прѣдобрагъ, почившомъ Іу Басараба воеводі. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн, божественѣн монастыр нарицает сѧ Говора, идеже естъ храм прѣсвѣтѣн, чистнѣн и прѣблагословенѣн владичицъ нашей Богородице и чистнѣ ен оуспеніе и шцѧ ерѧмена Мелетін Макидонскн и всѣмъ иже ш Христѣ брати живѣщн въ свѣтоє шентеле тон, іако да ест свѣтѣн монастыр нѣкыи гаванин нме нх: Преда съ челѣд емъ и Пѣдърѣн със челѣд емъ и Фѧга съ челѣд емъ и Говорѣнѧ съ челѣд емъ и Лепѣдат съ челѣд емъ и Чюнгѧ съ челѣд емъ и съ вси сини нм, понеже сн вышше речени гаванин быст свѣтѣн монастыр Говорн шт дѣднѧ ешеже шт прѣжде врѣме.

Потомже, егда быст въ една врѣме шт давно, а нѣкн къмыраши шт Белнка Ѡкнѣ приѧчили сѧ нмѣ аще не нмал посѣчителн шт сола, нѣ възмѧ ест сн вышше речени гаванин въ силост нм, быти правн, аще вѣложн нх вѣнѣтрѣ ѧ Белнка Ѡкнѣ, чесо раді не нмал ни една браненіе ни шт къ господарн, ни шт инктоже. И шт тогда ѧ само, шни всѣ был вѣнѣтрѣ въ шкнѣ аще вна ест шт сола посѣчителн.

По снхже, егда быст ннѣ, въ дѣни господство ми, а господство ми видѣшѧ сѧ божественна монастыр Говора встала въ сирота и без гаванин, сътворишъ господство ми многостъ съ нѣю, аще извѣдохъ сн вышше речени гаванин шт Белнка Ѡкнѣ и дахъ мх пакн да быти свѣтѣн монастыр, како быст и шт прѣжде врѣме, да дрѣжитъ м съ блазѣ мнѧ шт ннѣ и до вѣка и да быти господство ми въспоминаніе и иноцѣмъ иже живѣщн въ тон шентел въ пищѣ и въ штраб свѣтѣннжи, божественѣн монастыр въ стверѣженіе и не шт кого непоколѣбимом, по рездо господство ми.

И ешеже и заканинѣ положихъ господство ми: въ слѣд нас, кого изберитъ господъ Богъ быти господаръ всон Земли Блахінскон, нан шт срьдичнаго плода господство ми нан шт сьродник нашн и шт по грѣсѣ нашн и шт иноплѧменик, того господъ Богъ да нащчит ерѧ и да наставит и да почтет и да съхранит сѧ книга наша како ест вышше реченио. ꙗ ащннже не почтет и не съхранит сѧ книга, но разорит и поперет, того да ест трѣклет и анатема и афѧрсан шт тнѣ свѣтн штцн иже въ Никіе и да бѣдет под клетвѣ матере господъ нашего Ісуса Христа и да почивает съ Іуда и съ Ірѣмъ въ вѣки, амин.

Се и сведітелн: пан Хризѣ вел ван Кралевскн и пан Івашко вел дворник и пан Глигоріе вел логофет и Дѧмитрѣ вел вистіар и Михаю вел спатар и Васнаіе вел столник и Бѧзника вел кмннс и Бѧчина вел пѣхарник и Костандн вел постелник. И исправник, Глигоріа вел логофет.

И се аз, Стопка спѣден Шърбанович, писахъ въ столѣнѣн градъ Бѣкѣреци,
генаріе а — гш дѣнѣ н шт ѡдѣла до ннѣ въ лѣтѣ хрѣмѣ, лѣта господа хрѣ.

† Іу Матею вшевада, милостію божію господннѣ.

Іу Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri zise Govora, unde este hramul preasfintei, curatei și binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și tuturor fraților întru Hristos care trăiesc în sfîntul lăcașul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri niște țigani, numele lor: Preda cu sălașul lui și Pădurean cu sălașul lui și Fulga cu sălașul lui și Govoreanu cu sălașul lui și Lepădat cu sălașul lui și Ciungul cu sălașul lui și cu toți fiii lor, pentru că acești mai sus ziși țigani au fost ai sfintei mănăstiri Govora de moștenire încă dinainte vreme.

După aceea, cînd a fost într-o vreme de demult, iar unor cămărași de la Ocna Mare întîmplîndu-li-se lor de n-au avut tăietori de sare, au luat pe acești mai sus ziși țigani în sila lor, ca să le fie lor drepti, de i-a băgat pe ei înăuntru în Ocna Mare, pentru că n-au avut nici o apărare nici de către domni, nici de către nimeni. Și de atunci încoace, ei au tot fost înăuntru în ocna, de au fost tăietori de sare.

Iar după acestea, cînd a fost acuma, în zilele domniei mele, iar domnia mea văzînd această dumnezeiască mănăstire Govora, rămasă în sărăcie și fără țigani, domnia mea am făcut miluire cu ea de am scos pe acești mai sus ziși țigani de la Ocna Mare și i-am dat pe ei să fie iarăși ai sfintei mănăstiri cum au fost și dinainte vreme, să-i țină pe ei cu bună pace de acum și pînă în veac și să fie domniei mele pomenire, iar călugărilor care trăiesc în acel lăcaș de hrană și spre folosință, iar sfintei, dumnezeieștii mănăstiri de întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea: în urma noastră, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn a toată Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre, și din alt neam, pe acela domnul Dumnezeu să-l învețe și să-l povățuiască și să cinstească și să păzească această carte a noastră precum este mai sus scris. Iar dacă nu va cinsti și nu va păzi această carte, ci o va rupe și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți de la Nicheea și să fie sub blestemul maicii domnului nostru Iisus Hristos și să se odihnească cu Iuda și cu Arie în veci, amin.

Iată și martorii: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șărbanovici, am scris în cetatea de scaun București, ianuarie l-a zi și de la Adam pînă acum în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Matei voevod <т.р.>

Arh. St. Buc., Mrea Govora, XXV/16. Orig., hirtie (41 × 27,5), pecete aplicată, căzută. Cu o trad. din 1797; alte trad. ibidem, ms. 447, f. 402 și 463, f. 138v — 139.

† Милостією вожією, Іу Матею воевода н господннѣ въсон земле Ёггров-лаѣнское, внѣк великаго н прѣдобраго, стараго, поконинномѣ Іу Басараба воеводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волѣрннѣ господства ми Гергев спатар н братом си Пѣтров постелник, синовн почтенномѣ правителю господства ми жѣпан Івашко вел дворник н съ ннѣ синовн, елицем Богѣ даст, іакоже да мѣ ест учиннѣ ѣ село ѣ Бѣлѣнн, въ сѣдство Дѣм<ковнца>, але дел жѣпаннцев Станкѣвъ, дѣщира Ісаров банѣл шт Мѣшчелѣнн, шт през вѣс селѣ н-го дел, шт полю, шт шѣма, шт вод н шт учиненіе н шт анвезн н шт седалеце селѣве, шт посвѣдї, варї еанка се ѣтнт нзбрат шт по вѣс ѣотаром. Понеже сію внше речена учиноу шт Бѣлѣнн еиле сѣт за дѣдїнѣ Фіерѣв лѣгѣфет шт Ёрещн н а жѣпаннцев еро Станкѣвъ, дѣщира Ісаров банѣл шт Мѣшчелѣнн, ещїже шт прѣжде врѣме.

И потом, къда ест ена въ дѣнн Ілеѣандрѣ воевода сннѣ Радѣла воевода, а почтенном правител господства ми жѣпан Хрнза вел бан Кралекскїн, шн ест еил покѣпнл сіа учиннѣ внше речена, всмаго дел, шт над Івашко н шт над Пѣдѣре, синовн Фіерѣв лѣгѣфет шт Ёрещн н жѣпаннцев Станкѣн, дѣщ.ра Ісаров банѣл шт Мѣшчелѣнн, за ѣгн рѣ аспри готовн. Н продадоше шнн за добра волѣ нм, без не една селосто. Н вѣс дрѣжал ю ест сѣс добро мирно.

И потом, къда ест ена въ дѣне господства ми, а почтенном правител господства ми жѣпан Хрнза вел бан, а шн сам шт волѣ еро даровал ест по Герге спатар н по Пѣтрѣ постелник, синовн жѣпан Івашков вел дворник, сѣс сію дел за учиноу шт Бѣлѣнн, внше пис, всмаго дел, что ест нмал за пѣкѣпенїе, радї любовство н радї вратаства что ест нмал почтенаго правител господства ми жѣпан Хрнза вел бан сѣс жѣпан Івашко вел дворник, ещїже шт прѣжде врѣме, шт младоствїе нм, даже до сѣда на врѣмѣ нм за старостїю. Таже, вндѣвъ н жѣпан Хрнза вел бан славленїа еро за старостїю, вѣзрнноваѣ н помнслнл ест въ срад<ца> еро да си сѣтворнл помѣннѣ сѣс штрокн жѣпан Івашков вел дворник, анѣ нѣ ест даровал жѣпан Хрнза вел бан сѣс сіа дел за учиннѣ шт Бѣлѣнн радї дѣша еро, іакоже да ест емѣ вѣчное вѣспомннанїе. Н даровал ш ест жѣпан Хрнза вел бан, шн за негово добро волю, без нн една селосто, сѣс ѣзнанїе штцѣ нашамѣ архїнмтropolнт кнр влѣдїка Грнгорїе н сѣс ѣзнанїе вѣсѣм волѣрннм, велнцн н малн н шт прѣд господства ми, іакоже да нм ест дѣдїнѣ въ вѣкн.

И вндѣхом господство ми н запис шт рѣка жѣпанов Хрнза вел бан за помнлованїе і сѣс великое клѣтво н сѣс мношн волѣри сведѣтеле напнсанїн ѣ запис, на нме: Гннгорїе вел логофет н Дѣмнтрѣ Дѣдескѣл вел внстнгар н Мнѣаю вел спатар н Неделко вел клѣчар н Баснлїе вел столник н Бѣзннка вел столник¹ н Костанднн вел постелник н Драгомнр вел армаш н Дѣмнтрѣ Фнлїешанѣл вел пнтар н Радѣл вторїн внстнгар н Дѣмнтрашко клѣчар шт Фнлнпещн н шт Рѣзвѣд, Сокол клѣчар н Дрѣгнч спатар шт Гречн н Бѣнѣ логофет н шт Мѣнещн, Нѣнчюл дворник н Мавроднн дворник н Дѣмнтрѣ дворник н шт Брѣтещн, Баснлїн постелник н Дѣмнтрѣ логофет шт Могошоваа н Радѣл логофет Дѣдескѣл н Шерван логофет н Індрею слѣжер.

И поставиле сѣт жѣпан Хрнза вел бан н заклананїе: кого чловѣкѣ шт сѣродник еро, любо сннѣ нлн дѣщера, любо внѣк нлн браточед нлн ѣнко, любо сестрѣ ѣокет се покѣсн поперег н разорет сіа помѣно н млнованїе, тог да ест треклет н анатнма н аѣѣрсан шт тнї свѣтн штцн нже сѣт въ Некїе н да нмат чѣстїю сѣс Юда н сѣс Іреа на еднн мѣсто.

Сего радї, дадох сѣм господство ми волѣром господства ми Гергев спатар н Пѣтров постелник, іакоже да сѣт нм учиннѣ дѣдїнѣ н въ шѣе, синовом н внѣком н прѣвнѣчетом н не шт кождо непоколѣенно, порезмо господства ми.

СЕЖЕ СВО И СВЕДѢТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢННМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКЫН И ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ГЛИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРОСЛА ВЕЛ ВЪСТІГАР И ЖЪПАН МНХАЮ ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМІС И ЖЪПАН БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НЕПРАВНИК, ГЛИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПѢДАТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДЪ СЪ БЪСКРЕЩИН, МЕСѢЦА ГЕНАРІЕ І ДЪНИ И ШТ ПДАМА ДАЖЕ ДО НННѢ, ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМЪ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМГ, А ШТ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО ХАХЛА.

† ІУ МАТЕЮ ВВЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ ВВЕВДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Gherghe spătarul și fratelui său Pătru postelnicul, fiii cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în sat în Băleni, în județul Dîmbovița, însă partea jupaniței Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, a opta parte de peste tot satul, din cîmp, din pădure, din apă și din curătură și din livezi și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus zisă de la Băleni a fost moștenire a lui Fiera logofătul din Orăști și a jupaniței lui, Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban al Craiovei, el a cumpărat această ocină mai sus zisă, a opta parte, de la Ivașco și de la Pădure, fiii lui Fiera logofătul din Orăști și ai jupaniței lui, Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, pentru 120 ughi, aspri gata. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă. Și au tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban, el singur, de bunăvoia lui, a dăruit pe Gherghe spătarul și pe Pătru postelnicul, fiii jupanului Ivașco marele vornic, cu această parte de ocină din Băleni, mai sus scrisă, a opta parte, pe care o avusese de cumpărătură, pentru iubirea și pentru înfrățirea pe care a avut-o cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban cu jupan Ivașco marele vornic, încă de mai înainte vreme, din tinerețea lor, pînă acum, în vremea lor de bătrînețe. Deci, văzînd și jupan Hriza marele ban slăbiciunea sa de bătrînețe, a rîvnit și s-a gîndit în inima sa ca să facă pomană cu copiii jupanului Ivașco marele vornic și i-a dăruit jupan Hriza marele ban cu această parte de ocină din Băleni, pentru sufletul lui, ca să-i fie veșnică pomenire. Și a dăruit-o jupan Hriza marele ban, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea părintelui nostru, arhimitropolitul chir vlădica Grigorie, și cu știrea tuturor boierilor, mari și mici și dinaintea domniei mele, ca să le fie dedină în veci.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de miluire de la mîna jupanului Hriza marele ban, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, scriși în zăpis, anume: Gligorie marele logofăt și Dumitru Dudescul marele vistier și Mihai marele spătar și Nedelco marele cluceș și Vasilie marele stolnic și Buzinca marele stolnic¹ și Costandin marele postelnic și Dragomir marele armaș și Dumitru Filieșanul marele pitar și Radul al doilea vistier și Dumitrașco

clucerul din Filipești și din Răzvad, Socol clucerul și Drăghici spătarul din Greci și Bunea logofătul și din Mănești, Nenciul vornicul și Mavrodin vornicul și Dumitru vornicul și din Brătești, Vasili postelnicul și Dumitru logofătul din Mogoșoaia și Radul logofăt Dudescul și Șerban logofătul și Andrei slugerul.

Și a pus jupan Hriza marele ban și blestem: care om dintre rudele lui sau fiii, sau fiică, sau nepot, sau văr, sau unchi, sau soră se vor încerca să calce și să rupă această pomană și miluire, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceea, am dat domnia mea boierilor domniei mele Gherghe spătarul și Pătru postelnicul, ca să le fie ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 3 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7143 și de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 27 206. Orig., perg. (35 × 51,5), pecete timbrată. Data de la facerea lumii nu corespunde cu data erei noastre; data exactă este cea dintii (după divan), adică 7143 = 1635.

¹ Buzincă n-a fost mare stolnic niciodată.

3

1635 (7143) ianuarie 8.

Scris-am eu Dumitru Grecul de la Slatină acesta al meu zapis la mîna jupînului Stamatie ot Pitești, cum să știe că i-am vîndut o livade în 2 galbeni. Și o am vîndut de bunăvoia mea, să-i fie moșie lui și coconilor lui.

Și mărturii: Drăgan dîn Uda și Badea dîn Mogoșoaia și Necula logofăt ot Pitești și Stănislav cîrciumariul.

Și iar mi-au mai vîndut mai în urmă siliștea unde i-au fost casa cu tot locul, cît au fost ținutul casii. Și iar mi-au mai vîndut o seliște dîn sat, toț de bunăvoia lui. Și pîntru credința, am pus pecétea.

Méseța ghenarie dni 8, leat 7143 <1635>.

Eu Dumitru Grecul vînzătoriu.

Arh. St. Buç., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 32. Copie.
Altă copie, ibidem ms. 371, f. 12v.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștin Matei voevod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui, răposatului Basaraba voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om anume Marco cu frate-său Lorențu și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, din sat din Bărbucești, ot sud Buzău, că să le fie lor pogon 1 de vie și cu jumătate de stîngen de moșie la cîmpu. Și lungul moșiei de la Lacul cu Zălojii pînă în apa Buzăului, cît se va alege. Și via iaste în Dealul Săsenilor. Pentru că aceste moșii ce sînt mai sus zise au fost ale Oanei din Săséni de baștină.

Apoi, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, el le-au vîndut Negoitei, moașa lui Marco, cu știrea tuturor megiașilor de prin prejurul locului, drept 2 000 de aspre gata. Și am văzut domnia mea și zapisul de la mîna Oanei de vînzare și cu mărturii anume: popa Stan de la Săséni și Dobrișan și Trifan și Dragomir și Vlad de la Unguréni și Bădica și Mihoc și Stoica și Albul și Cîrstiiian. Și toți au ținut cu pace.

Iar după aceea, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar Negoita au dăruit cu aceste moșii pe nepoții ei Marco și Lorențu pentru pomeana. Iar alții din rudele Negoitei să n-aibă treabă, nici frate, nici soru, nici alți nepoți, nici alt nimenea, cu aceste moșii ce sînt mai sus zise. Și au dat Negoita și zapisul acel de cumpărătoare la mîna lui Marco și a lui Lorențu.

Și au pus și blestem: cine din rudele ei s-ar ispiti să-i bîntuiască pentru aceste moșii și ar sparge această pomeană, acela să fie afurisit de 318 sfinți părinți ce au fost la Nicheia.

Drept aceasta am dat domnia mea lui Marco și lui Lorențu, ca să fie aceste moșii ce sînt mai sus zise vécinice și ohabnice, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și <de>¹ cătră nimeni nemișcat, după zisa domniei mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei, jupan Ivașco vel vornic, jupan Grigorie vel logofăt, jupan Dumitru vel vistier, jupan Mihai vel spatar, jupan Nedelco vel cliucer, jupan Vasilie vel stolnic, jupan Buzinca vel comis, jupan Vucina vel paharnic, jupan Costandin vel postelinc.

Și s-au scris în Bucur ești, ianuarie 8 dni, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/3. Copie. Altă copie ibidem, ms. 172, f. 423.

¹ Omis.

† Многостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господннь. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми свѣтлн монастыр Govoga și perintelui egumenului Melentie, ca să hie volnic cu această carte a domniei méle să ție ocina mănăstirii de la Frăsinet, partea Comănésii, den hotar pînă în hotar, cum scrie în hrisovul Radului voevod, pentru că această ocină au fostu a mănăstirii, dată de Vasilie monahul. Deci o au fost înpresurat o seamă de loc coziianii. Altă seamă de loc au ținut Matei ot Comanca, căci n-au avut cine căuta că au sărăcit mănăstirea.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domniei méle, au venit părintele Melentie și Coziianul și Matei, toți de față la domnia mea în divan. Și pîrîia

Coziianul cum o au cumpărat acea ocină Mihai vodă și o au dat la mănăstire. Deci într-aceaia au mărturisit singur Matei cum n-au dat Mihai vodă nici un ban, ce au fost a moșilor lui de moșie dată la mănăstire și coziianii n-au avut nici carte pre acel loc. Și am văzut domnia mea și hrisovul cum scrie mai sus. Deci am dat și domnia mea că să-și ție Govora ocina cu pace, iar Coziia să n-aibă treabă, că au rămas de lege. Și încă au dat și Matei acea ocină să hie moșie la mănăstire, cum au dat moșii lui. Alt val să n-aibă. Iar cine va mai scorni pîră, să hie afurisit ot 318. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис генаріе ї дьни, лѣт хрлмг.

Їѡ Матен воевода, мнлостією божію господннь.

Їѡ Матейо воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XII 4. Orig., hirtie (24,5 × 21), pecete aplicată. Copii ibidem, ms, 234, f. 229; 447, f. 238; 448, f. 667; 463, f. 54; Arh. St. Craiova, ms. 86, f. 5v — 6.

6

(1635) ianuarie 10, București.

† Мнлостією божію, Їѡ Матейо воевода и господннь вѣсон земле Хргов-лаѣнское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконнномѣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство мн сіе повелѣніе господство мн јупінеsei Mariei, fata јупіnului Ivașco vel dvornic, ce au fost јupіneasa lu Vasilie spatarul, feciorul lu Mușat vistierul și cocoanelor ei, Neacșa și Ioana și Vilae, ca să ia și să aibă a ține toate bucatele lu Vasilie spatarul, sate, moșii, vii, rumâni, țigani, ce vor fi bucatele lu Vasilie spatarul, toate să fie pre seama lor. Pentru că au aruncat Vasilie spatarul јupіnesei lui Mariei prihană de au zis că iaste muiare rea și neînțeleaptă, încă în zilele lu Leon vovoda, pre vrême cîndu era aici și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova. Și au umblat Vasilie spatarul cu mită și la unii și la alții, pre unde au știut el și o au lăsat și i-au cheltuit toate zestrele ei, ce au avut de la tată-său Ivașco vel dvornic. Și se-au plînsu јupіneasa Mariia de direptate, cum nu iaste vinovată nimica de acea năpaste. Și ș-au cerșut în zilele lui Leon vovoda јupіneasa Mariia legea țerăi, ca să se direpteze și să-și scoață capul de în nevoe și de într-acea năpaste mare. Iar Vasilie spatarul tot au umblat cu mită și nu se-au putut apropiia јupіneasa Mariia a-și lua lege. Deci într-alt chip n-au avut cum face, că ș-au fost făcut Vasilie spatarul o carte a lu Leon vovod și o carte a vlădicilor și a piscupilor și a boiarilor cu înșelăciune, pre vrême cîndu se-au tîmplat de-au fost aici și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova, omul lu Chiril patriiarhul de în Țarigrad, zicîndu Vasilie spatarul cum se-au lăsat de bunăvoia lor.

Într-acéia, јupіneasa Mariia, fiindu într-atîta năpaste, nu se-au putut răbda. Deci, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar јupіneasa Mariia au trimis la părintele Chiril patriiarhul de în Țarigrad și se-au tîmplat de-au fost în Țarigradu și părintele Theofan patriiarhul de la Ierusalim și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova de-au făcut carte cu blăstem și cu mare afuresanie pre capul јupіnesei Mariei cum de va fi fost vinovată, să fie blestemul și afurisania pre capul јupіnesei Mariei, iar de va fi fost direaptă, să fie blestemul și afurisania pre capul celui ce o au năpăstuit. Și au mărturisit și părintele Macarie exarhul înaintea patriiarhului Chiril și a lui Theofan

în Țarigradu cum au năpăstuit Vasilie spatarul pre jupîneasa Mariia fără direptate.

După acéia, jupîneasa Mariia, cîndu au fost în zioa de Bogoiavlenie, ia ș-au cerșut și lége denaintea părinților, a vlădicilor și a piscupi și a egumeni și a tot soborul și a tuturor boiarilor pentru acea năpaste. Într-acéia, domnia mea am căutat și am socotit împreună cu toți părinții vlădicii și piscupii și egumenii și cu toți boia(rii)¹ și cu toată țeara, ciți au fost adunați la sobora în zioa de Bogoiavlenie, de am <luo>¹at seama pre amăruntul pre sventa prav(ilă)¹ și cu l<egea dreap>¹ta. Și am citit cartea patriiarșilor la soboru și nu o am putut opri domnia mea să nu-și ia jupîneasa Mariia lége, ce i-au dat Vasi<lie spa>¹tarul lége 12 jupînese pre răvașe domnești, ca să jure cu sufletele lor pre sventa evanghelie înaintea părintelui nostru mitropolitul chir vlădica Grigorie cum nu iaste jupîneasa Mariia nim<i>ca vinovată de acéle cuvente cu năpaste și cu asupriciune. Deci jupîneasa Mariia au jurat și se-au direptat denaintea domnii méle de în divan de acea năpaste. Și au rămas Vasilie spatarul de lége și de judecată de în divan și de vină ca un om rău și năpăstuitoriu.

Și l-au ajunsu pravila și divanul să i se taelui Vasilie spatarul și capul, necum să i se ia bucatele. Apoi au căzut toți boiarii la domnia mea cu mare rugăciune de l-am ertat și au dat domnia mea să-i ia jupîneasa Mariia și cocoanele ei ce scriu mai-sus toate moșiile și toate bucatele lui ce va avea, multe puține, pre seama lor, cum scrie mai sus. Și să aibă a lua jupîneasa Mariia de la Vasilie spatarul și cartea lui Leon voevod și alte cărți de la mîna lui, care cărți au fost făcut mai denainte vréme și opreală să n-aibă, că așa-m judecat domnia, mea.

И не вт кождо непоколѣбнѣмо, порнѣмо господство мн.

Сеже вѣо и свидетелѣи поставиху господство мн: жупан Хриза вел бан Кралевскѣи и жупан Ивашко вел дворник и жупан Глигорѣ вел лугуѣет и жупан Демитрѣ вел вистьер и жупан Михаѣю вел спатар и жупан Неделко вел ключер и жупан Баснаѣ вел столник и Бвзника вел комис и Бвчина вел пехарник и жупан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорѣ вел лугуѣет.

И написах аз, Лепѣдат логоѣет, въ настолни град Бвкврецин, мѣсеца генарѣ 7 дьни и вт ѡдлама даже до селѣ въ сего писанѣ, теченѣ лѣтом, въ лѣт хрѣма, лѣта господнина хрѣлг.

† Іу Матею воєвода, милостію божію господинь.

Іу Матею воєвод <т.р.>²

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LXIII/10. Orig. hirtie, (42 × 28), pecete timbrată. Datat după divan.

EDIȚII: Mag. ist. I, 206—209; Ștefulescu, *Tismana*, 50; Berechet, *Cojurători*, 42—46 (sub 1633).

¹ Loc rupt.

² „Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiel mare spătar și jupan Nedelco mare cliucer și jupan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Leșădat logofăt, în scaunul cetății București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam pînă aci m la această scriere, cursul anilor în anul 7141, anul domnului 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod" <т.р.>

† Милостією божією, Іу Матею воеводи и господинъ всми земли Оугг-ррвблахінскихи, виск великаго и прѣдобраго, почившумъ Іу Басараба воеводи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми шемл селу нарицаемн Бандеен, Слвбоза Инакіев, иже ест свѣтѣи и божьствѣи монастыр господства ми котора сътвориху господство ми тамо у село и ест поклонена и подрученіе свѣтѣи, божественѣи монастыр Дохіар, храм свѣти архіистратига Михаила и Гавріила, яко да ест шт нинѣ ѿ прѣд ѿ мирно и свобод шт данѣ за мѣсецѣ и шт къблю и штсѣно и шт вол и шт сѣха шваца и шт кон и шт мед и шт восок и шт кони за шлак и шт шваца за сѣлжѣ и шт подвоаде и шт мъртнк и шт работ господски и шт димъ и шт всѣ шажденію, елци сѣт дробни през лѣтъ въ земли господство ми, шт никогоже бантованіе да не имат и твчїю да имат давати съ растрѣгум въ един лѣтъ ѿги ѱ, на свѣти Димитріа үги ѱ и на свѣти Гішоргіи нин ѿги ѱ, ина оубо ничтѣже. Пшнеже самѣ господство ми милосрѣдїю сѣ а үсе простиху все село Бандеен — Слобозїа да бѣде ѿ мирно всѣху иже сѣт вышше писане, шт нинѣ и до вѣка, твчїю да даст сїи вышин писани пшнеси и да боудет шт послѣшанїа и шт работъ мшнастрѣкол господство ми, како ест бнл и шт прѣжде вѣме, яко да бшдет господство ми помѣнъ и ршдїтелем господства ми и монастырвом господство ми въ помози и шт оутврѣжденїе и чрѣноршцнм же кшторїи бнти ... въ бѣватннн въ тон свѣтїи шбѣтел въ пшцѣ и въ шстрабѣ.

Того ради и вы волѣром и вы всемъ <слъ>жебником нашим которїи въ еже служебѣ хшдннн нинѣ и пш снх даю вамъ ѿзнанїе: егда видѣти сїа книга господства ми, вн всн да нматн шклонннн сѣ шт село Бандеен, ннктоже шт ннх да не прнкасатн сѣ и да не бантов<атн нх> въ ничтѣже, ѿ иже шт вас непослѣшат шт сѣа повеленїе господство ми и не благоволнт доброта господство ми, того сѣло добрѣ да вѣстѣ яко велика паростѣ въспрїимлет шт къ господство ми яка снце повѣлѣху господство ми и не шт кшго да не бѣдетъ пшпшрана, през пшвѣлѣнїа господство ми.

Се оубо и клѣтвѣ положнху господство ми: въ слѣд господство ми, кого нзбернт господъ Богъ бнти княз въ сїа земли Блашкон ннн шт срдїчнаго пл<о>-да господства ми ннн шт сѣршдннк нашн ннн шт нноплѣмннк, да аще почетет и поновнт и ѿкрѣпнт сїа <ѿс>троенїе и кннгѣ господство ми како ест писано вышше, того господъ Богъ да почетет и да сѣхраннт въ господства [ми] его. ѿ иже непочтет и не обновнт сїа кнлгѣта ршсподство ми но раздрѣшнт и попшрнт, того да ест трѣклѣт и аѿѿрнсан ш<т> владїка Іүсѿс Хрнстос и шт тнї свѣти штѣцн иже въ Ннкїе и да боудет прѣбнвател сѣ Іүда и сѣ Ірїа и сѣ нннмн невѣрнн іүдѣн въ вѣкн, амин.

Се оубо и сведїтелен приложнху господство ми: пан Хрнза вел бан Кралевскїи и пан Івашко вел двшрннк и пан Гангорїа вел лшгшфет и Дүмнтрѣ вел внстншр и Мнхаю вел <спа>тар и Баснлїе Палндүр вел столннк и пан Бүзннка вел комнс и пан Бѣшчнна вел пѣхашннк и пан Кшстанднн вел постелннк. И нсправннк, Глнгорїе вел лшгшфет.

И аз, Стшннка спүден Шѣрваншвнч, пшсѣх въ стшлнн граду Бүкшрештскї, мѣсеца генарїи тї-гш¹ днн и шт їдама до сего пшсанїе въ лѣт хшршм, лѣта господнннн хшхлѣ.

† Іу Матею воевода, милостїю божїю господинъ.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui sat numit Vaideei, Slobozia lui Ianache, care este al sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele, pe care am făcut-o domnia mea acolo în sat și este închinată și sub stăpînirea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Dohiar, hramul sfinților arhistrategi Mihail și Gavril, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de darea de lună și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de cai de olac și de oaie de sulgiu și de podvoade și de mertic și de lucru domnesc și de fum și de toate mîncăturile cîte sînt mărunte peste an în țara domniei mele, de la nimeni să nu aibă bîntuială și să aibă numai a da cu ruptoare într-un an 100 de ughi, la sfîntul Dumitru 50 ughi și la sfîntul Gheorghe alți 50 de ughi, alta însă nimic. Pentru că însumi domnia mea m-am milostivit și am iertat tot satul Vaideei, Slobozia, să fie în pace de toate care sînt mai sus scrise, de acum și pînă în veac, numai să dea acești mai sus scriși bani și să fie de ascultare și de muncă mănăstirii domniei mele, cum au fost și dinainte vreme, ca să fie domniei mele pomană și părinților domniei mele și mănăstirii domniei mele de ajutor și de întărire și călugărilor, care vor fi locuitori în acel sfînt lăcaș, de hrană și de folosință.

De aceea și voi, boierilor și voi, toate slugile noastre, care umblați la slujbe acum și după aceasta, vă dau în știre: cînd veți vedea această carte a domniei mele, voi toți să vă feriți de satul Vaideei, pe nici unul din ei să nu-l atingeți și să nu fie bîntuiți întru nimic. Iar care dintre voi nu va asculta de această poruncă a domniei mele și nu va cinsti bunătatea domniei mele, acela foarte bine să știe că mare asprime va primi de la domnia mea, căci așa am poruncit domnia mea și de nimeni să nu fie stricată, peste porunca domniei mele.

Iată și blestem am pus domnia mea: în urma domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie cneaz al întregii Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această întocmire și carte a domniei mele, cum este mai sus scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar care nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, civa strica și va rupe, acela să fie blestemat și afurisit de vlădica Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să fie locuitori cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși iudei în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie Paindur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șerbanovici, am scris în orașul de scaun București, luna ianuarie, cea de-a 10¹ zi și de la Adam pînă la această scriere în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

După Gr. Nandriș, *Athos*, 158—160. Orig., hîrtie (40 × 27,5), pecete timbrată: la m-rea Dohiariu de la Athos. Trad. la Arh. St. Buc., *Condica m-rii Slobozia lui Enache*, nr. 314, f. 517v—518.

¹ La editor, greșit: ~I', în loc de ~I'rw.

† Jupan Costandin vel postelnic scriem cartea noastră de credință la mîna părintelui piscupului Efrem Buzăvschi, ca să se știi cum ș-au bănuit sfinția lui, zicînd că au avut episcupia o țigancă în țigănia răposatei doamnei Elinei, plătită mai denainte vréme. Într-acéia, noi am socotit ca să nu ne fie păcat, ce am dat cartea noastră la mîna părintelui episcupului, cum unde va afla sfinția lui o țigancă den țigănia doamnei Elinei, să aibă a luoare sfinția lui o țigancă, au fată, au țigancă bătrîină; una să nu ne fie păcat, alta și pentru pomeana la sfînta episcupie. Aceasta am scris și pentru credința, am pus și peceata și iscala.

Κοσταντηνος¹ vel postelnic

Bibl. Acad., CXXVII/88. Orig., hîrtie (31×20). Copie la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 598v.

EDIȚII. G. Potra, *Ist. țigani*, 215.

¹ „Costantin . . .

† Scris-am eu Pătrașco postelnicul ot Cîrstești și frate-meu Pană, feciorii lu Drăghici postelnicul ot Bărbătești, acesta al nostru zapis; ca să fie de mare credință la mîna jupînului Marco postelnicul de Mihăești, cum să se știe că i-am vîndut un copil de țigan anume Stoica, feciorul lu Bogdan țiganul și a Stanii țiganca, de a me bunăvoe, fără nici o silă, dreptu 3 500 de bani gata.

Și la tocmela noastră fost-au mulți boeri mărturie, anume: Barbul postelnicul ot Mănești i Mirce spatarul ot Prejva i Tanasie postelnicul ot Bărbătești i Stepan logofătul ot Țigănești.

Și am scris eu Pătrașcu ot Bucșani

Eu Pătrașco ot Cîrstești

Și eu Barbul postelnicul ot Mănești

Eu Tanasii mărturie

Eu Stepan logofăt, mărtorie¹.

Пис мѣсеца генаріе вї дьни, въ лѣтъ хѣрмг.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/18. Orig., hîrtie (32×22), 4 peceți aplicate. Copie ibidem ms. 478, f. 113—113v.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

† Многостією божіе, Іу Матен Басараба коевод и господинъ всон земли Уггровлаҳинскіи, виск великаго и стараго, почившомѣ Іу Басараба коевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми савзем господства ми Станчюа постелник и съ братін его, Данчюа лугуѣт и Калотъ постелник от Пъръзиин

и братъчед им Мартинъ вт Половраціи, вѣскы Данчюльнъ Замонѣ и съ сини им, елицимъ Богъ даровахъ, икоже да сѣт им село Половраціи вт Сѣлтецъ, вт сѣдство Горжію, вѣс село, съ вѣс хотаромъ и съ вѣс вечниинъ и съ вѣс ходокомъ вт полю и вт шѣмъ и вт водъ и вт планинъ вт пѣсѣдѣ, вари елика се хтитъ извратъ вт хотар до хотар, по старинъ хотаре и по велѣгн, понеже того село Половраціи вѣшше писъ билъ естъ за дѣдѣинъ и за прѣдѣдѣиъ вт на дѣдомъ имъ Данчюльнъ Замона вт прѣжде вѣмѣ. И вѣс дрѣжалъ съ властѣ мирѣ.

Потомже, егда быстъ вѣ дѣни Илеандрѣсъ воеводъ Іліашъ, вѣ на второе редъ, а Іѣнъ и Бѣнѣ, вѣшцы Мансѣханъ, вѣни вѣстанна се сѣт съ прѣхъ и извадна 8 днѣанъ една кннга Мирченъ воеводъ лѣжанеа и съпрѣше се за лицѣ 8 великинъ днѣанъ предъ Илеандрѣсъ воеводъ съ сѣн вѣшше речени болѣри. И сици прѣше Іѣнъ и Бѣнѣ, вѣшцинъ Мансѣханъ, како естъ билъ и зѣнкомъ имъ Мансѣха синѣ сътвори на вт Данчюльнъ Замона и ходна съ ласканіе и съ лѣж, тере естъ вѣзнималъ село вт рѣки вѣвомъ болѣри, почто радѣ иѣстъ билъ кннги имъ за лицѣ на днѣанъ.

Потомже, егда быстъ нинга, вѣ дѣни господства ми, а слѣсемъ господства ми вѣшше писъ, вѣни вѣдѣше дѣдѣина имъ прѣтеснена и вѣпална и вт къ Іѣнъ и вт къ Бѣнѣ безъ правдѣс, вѣни приндетъ предъ господства ми 8 великинъ днѣанъ, тере сепрѣше се за лицѣ съ Іѣнъ и съ Бѣнѣ и сице се жаловалъ Станчюльнъ постелникъ съ вѣгати емѣ вѣше писъ 8 днѣанъ, како иѣстъ гледалъ Илеандрѣсъ воеводъ правдо, анѣ естъ вѣзнималъ дѣдѣина имъ, Половраціи, безъ работъ и ходна Іѣнъ и Бѣнѣ със лѣж и съ ласканіе и съ кннсы лѣжанеа. Таже, вѣ томъ, господство ми гледахъ и сѣдѣ по правдо и по законъ, кѣпноже съ вѣсѣми чѣстнѣтѣми правнѣтѣи господства ми. И вѣдѣхъ господство ми хрисѣвѣа Радѣаши воеводъ, сина великаго Блада воеводъ вт дѣдѣинѣ на дѣ того село Половраціи вѣ лѣтѣ хѣцѣвъ и кннга Бадиславъ воеводъ, синѣ Бадислава воеводъ вт прѣхъ и вт вѣсталъ како иѣстъ билъ Мансѣха изъ крѣвѣ Данчюльнъ Замонѣ, анѣ естъ падѣла силостъ и напасти, когда быстъ тѣченіа лѣтомъ хѣлгъ.

Таже, вѣ томъ, господство ми гледахъ и сѣдѣхъ по правдо и по законъ божію и прочитахъ господство ми кннгове вѣс по редѣ 8 великинъ сѣдѣлицѣс и истинствовахъ господство ми съ вѣс днѣаномъ како естъ билъ того село Половраціи за дѣдѣинъ слѣсымъ господства ми вѣшше писъ вт на дѣдомъ имъ Данчюльнъ Замонѣ, а Мансѣха иѣстъ ималъ ни една трѣбѣс, анѣ естъ ходилъ вѣшцы его, Іѣнъ и Бѣнѣ, съ ласканіе и съ кннги лѣжанеа. Таже естъ вѣсталъ Іѣнъ и Бѣнѣ вт законъ и вт сѣжденіе вт предъ господства ми вт днѣанъ и извадна нѣ съсъ зла страмотъ, како по много трѣбѣс и работѣс да не иматъ. И ащелиже извадна иѣкогда иѣкинъ кннги за прѣхъ и за вѣсталъ да не се вѣрѣетъ, но да стонтъ лѣжанеа.

Сего радѣ, дахъ и господство ми слѣсемъ господства ми вѣшше писъ, ико да естъ имъ село Половраціи вѣшше писъ за дѣдѣинѣ и вѣ шѣабъ, имъ и синовомъ и вѣшкомъ и прѣвѣшчетомъ вѣ вѣкы и не вт когождо непотѣкновено, да нестъ, презъ заповѣдъ господства ми.

<С>ѣже и сѣдѣтѣи поставѣхъ господство ми: панъ Хриза вѣлъ ванъ Краевѣтскѣи, панъ Іѣвашко вѣлъ дворникъ, панъ Гангоріе вѣлъ логофѣтъ, панъ Дѣмѣтрѣс вѣлъ вѣстѣаръ, панъ Миханъ вѣлъ спатаръ, панъ Неделко вѣлъ ключаръ, панъ Басиліе вѣлъ столникъ, панъ Бѣзника вѣлъ комѣс, панъ Бѣчина вѣлъ пѣхарникъ, панъ Костантинъ вѣлъ постелникъ. И исправникъ, панъ Гангорію вѣлъ логѣфѣтъ.

И азъ, Тѣдорѣс сѣсѣденъ, намазамъ 8 града наше рекомѣи Бѣкѣрецинъ, мѣсеца генаріе вѣ дѣни и вт Іѣдама до нинга, в лѣтѣ хѣлгъ.

† Іѣ Матею вѣвѣвада, милостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Bașarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Bașarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul postelnicul și cu frații lui, Danciul logofătul și Calotă postel-

nicul din Pîrîiani, și vărului lor, Martin din Polovragi, nepoții lui Danciul Zamonea și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Polovragii de la Olteț, din județul Gorj, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și de pretutindenii, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acel sat Polovragii mai sus scris a fost de moșie și de strămoșie de la bunicul lor Danciul Zamona de mai înainte vreme. Și l-au stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în al doilea rînd, Ion și Bunea, nepoții lui Manuha, ei s-au ridicat cu pîră și au scos în divan o carte a lui Mircea voievod mincinoasă și s-au pîrit de față în marele divan înaintea lui Alexandru voievod cu acești boieri mai sus ziși. Și așa pîrau Ion și Bunea, nepoții lui Manuha, că a fost și unchiul lor Manuha, fiu făcut de Danciul Zamona, și umblau cu înșelăciune și minciună de au luat satul de la mîna acestor boieri, pentru că n-au fost cărțile lor de față la divan.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, slugile domniei mele mai sus scrise, ei, văzînd dedina lor cotropită și apucată și de către Ion și de către Bunea fără dreptate, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrit de față cu Ion și cu Bunea și așa s-au plîns Stanciul postelnicul cu frații lui mai sus scriși în divan că nu le-a căutat Alexandru voievod dreptatea, ci le-a luat dedina lor, Polovragii, fără treabă și au umblat Ion și Bunea cu minciună și înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel, întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea hrisovul lui Radul voievod, fiul marelui Vlad voievod, de moștenire pe acest sat Polovragii în anul 6972 și cartea lui Vădislav voievod, fiul lui Vădislav voievod de pîră și de rămas, că nu a fost Manoha din singele lui Danciul Zamona, ci a căzut sila și năpăștile, cînd a fost cursul anilor 7033.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am citit domnia mea cărțile tot pe rînd în marele divan și am adevărit domnia mea cu tot divanul că au fost acel sat Polovragii de moștenire al slugilor domniei mele mai sus scrise de la bunicul lor Danciul Zamonea, iar Manuha n-a avut nici o treabă, ci au umblat nepoții lui, Ion și Bunea, cu înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel a rămas Ion și Bunea de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan și i-am scos cu rea rușine ca mai mult treabă și lucru să nu aibă. Iar dacă vor scoate vreodată niște cărți de pîră și de rămas să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

De aceea am dat și domnia mea slugilor domniei mele mai sus scrise, ca să le fie satul Polovragii mai sus scris de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neatins să nu fie peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea : pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clușer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Constantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu Tudor spudei am însemnat în cetatea noastră numită București, luna ianuarie 12 zile, și de la Adam pînă acum în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, XVI/4. Orig., hirtie (42 × 28,5) pecete timbrată. Cu două trad. una din sec. XVIII, cealaltă din 1860.

¹ Omis.

11

1635 (7143) ianuarie 13.

† Мностію <божію>, Іу Матею Басараба воеводі и господннь Дават <господство мн> сіе повелѣніе господство мн сѣтъ господства мн<> Nedelco ot Vereani, ca <să> hie vol<nic> cu ac<eastă> carte a domnii <me>le și cu sl<uga> domnii méle anume... ¹ portariul de să-și întoarcă de la Radul slujerul Frijureanul 13 rîmători și 8 oi, care bucate le-au luat el dijmă d<e> pre muntele Viianilor și iaste <a>l lui Nedelco, nu au fost al Radului. Și au venit de se-au pîrit de față și pî<ra> Radul slujerul cum au cumpărat acest munt<e M>oașa de la Mihail călugărul d<in C>ălugăreți, iar Mihail călugărul au <venit> în divan de au mărturisit s<ingur> cu gura lui, cum n-are el treabă cu <acest> munte Moașa, nici l-au vîndut n<im>ănuilea, iar Radul slujerul să ție munt<ii ca>rii i-au vîndut el, iar Moașa ia<ste> al lui Nedelco, alt nu are treabă <nim>enilea, cum au aflat și sluga domnii mé<le> Vasilie portariul carele au fost tri<mis> acolo. Iar Radul slujerul au fo<st um>blat fără lucru și fără ispravă. In<tr-a>céia, domniia mea am judic<at c>u tot divanul și am dat lui Nedelc<o ca s>ă hie volnic sluga domniei mele ce s<cr>ie mai sus, de să-și întoarcă de la R<adul slujer 13> rîmători și 8 oi c<e i s>e-au luat dijmă și n-au... Și să hie în pace de acum de cătră el, că s-au pîrit de față <și au râmas de le>ge. Și de nimenilea opreală să n-aibă.

Инако <да нѣст, по рѣх> господство мн.

И<не мѣсеца> ген<аріе> гї дьни, в лѣт хзрлмг.

† Іу Матен воеводѣ, мностію божію господннь.

Ѣчил Снмон втори логофет.

Bibl. Acad., CXCVI/196. Orig., hirtie (30 × 22), rupt, pecete inelară, aplicată.

¹ loc alb.

12

1635 (7143) ianuarie 15.

† Eu jupîneasa Anca și al meu ficior Tudor scris-am zapisul nostru la mîna lu Iane peharnicul cum să să știe că i-am vîndut o țigancă anume Voica drept aspri 2 600. Iar cînd au fost preste vreme, Voica țigancă au <a>vut u<n> copilaș anume Neagoe. Dici ne-am tocmit cu Iane peharnicul de i l-am vîndut drept aspri, de a noastră bună voe, cu știrea fraților noștri.

Și la această tocmeală fost-au mulți boeri: Arsenie peharnicul, Lăudat comisul, Badea postelnicul. Și am scris eu, Tudor, cu mîna mea.

И<не мѣсеца> генаріе гї дьні лѣт хзрлмг.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCLIII/13. Orig., hirtie (12 × 20,5), pecete aplicată.

† Многостією божію, Іу Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сѣбѣ господства ми Баснаіе спатар, синъ ¹ Мушат vistierul, ca să fie volnicu cu această carte a domniei mele să ție morile de la Izvorani de în apa Argeșului, care mori le-au fost făcut Tudoran pitarul de Aninoasa pre ocina Izvoranilor. Pentru că această ocină fost-au hotărîtă de călugării de la Sveta Troiță cu 12 boiari în zilele... ².

Apoi, după acéia, sculatu-se-au Mușat vistierul, tatăl lu Vasilie spatarul, de au rădicat 24 de boiari de au călcat al doilea rîndu tot hotarul Izvoranilor și le-au ajunsu acéste mori ale lu Tudoran pitariul, carele sînt mai sus scrise, cu hotarul și le-au luoat Mușat vistierul încă de în zilele lu Alexandru voevod Pliiaș. Și tot le-au ținut cu bună pace după cum iaste obicéiul hotarului pentru că și lu Mușat vistierul încă i-au luoat alții morile cu hotarul.

Iar după acéia, cîndu au fost acuma, în zilele domniei mele, sculatu-se-au Tudoran pitarul de-au oprit pre Vasilie spatarul de la acéle mori, feciorul lu Mușat vistierul. Deci Vasilie spatarul, dec-au văzut că-i opréște morile Tudoran pitariul, venit-au de față împreună cu Tudoran pitarul înaintea domniei mele în divan de se-au pîrît. Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége cu toți cinstiții deregătorii domniei mele și am dat domnia mea lu Vasilie spatarul, feciorul lu Mușat vistierul, ca să-ș ție aciale mori cum le-au ajunsu cu hotarul, după cum iaste légea și obicéiul țerăi și de nimenilea opreală să n-aibă că se-au pîrît de față și au rămas Tudoran de lége și de judecată denaintea domniei mele de în divan. Deci mai mult val să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бжкѣрещин, мѣсеца генаріе єї дѣни, въ лѣтъ $\overline{\times 37143}$ ³.

† Іу Матею воевода, многостією божію господинъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-reă Cîmpulung, XLVI/6. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată cu legendă: Млестію бжю, Іу Матею воевод вѣнѣ покинном Басараба вѣд и гсда Блшккон. Copie ibidem, ms. 204, f. 374v—375.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vasilie spatarul, fiul lui...“.

² Loc alb.

³ Scris în București, luna ianuarie 15 zile în anul 7143 <1635>.

† Ade(că) eu, Toma în Mocești, scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie la mîna jupînului Lupului căpitanul ot Lapoș, că să fie de mare credință la mîna dumnealui și feciorilor dumnelui și a nepoților dumnelui, cîți Dumnezeu îi va dărui, cumu se se știe că i-amu vîndut eu Lupului căpitanului 70 de stînjini de ocină ot Moceștie i stînjinul cîte 6 costande, iată ¹ eu Toma ot Mocești fosto-i-am cupărat această ocină di la Stoica portarul. Șe aceștie 70 de stîjini fostu-ei-amu eu vîndutū de bunăvoia me jupunului Lupului căpitanului dă bunăvoe me, fără de nici o silă, cu știire tuturor fraților mei.

Şe cîndu amŭ scris aĉestu zăpis al nostru fost-au mulŭie oamini buni care ŝ-orŭ pune iscăliturile mai jos, ca să <s>e creză: Préda ot Călugăreni ruşuul ŝe Vlad de Cîine<şti> ŝe Vasilie Ŝuche ot tam ŝe Nica căpitanul ot Tîrgovişte.

Eu Tuma ot Moceşti ŝe petru cred<in>ŝă me-mŭ pu<s> ŝe degetulŭ.

Пис мѣсеца гинаріе нї, въ летъ хѣрмг.

Eu Préda i Vlad i Vasili i Nica cupitanul.

<Pe verso:> † Zăpisul de la călugărul Cervenie, hăl vechiu.

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, др. 37 344. Orig., hirtie (26,5 × 21,5).

¹ În loc de „iară“.

15

1635 (7143) ianuarie 18, Bucureşti.

† Милостію божію, Іу Матею воевода н господннъ въсом земле Ъггров-лауѣнское, внѣк великаго н прѣдобраго, стараго, поконномѣ Іу Басарабѣ воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми волѣрннѣ господство ми Радѹлов логофет ДѢдескѣл н със снновн си, елици им Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест вчиннѣ ѣ Голещи, въ сѣдство Моуш<чел> н Падѹ<рец>, вѣбаче дел жѣпанницев Нѣкшен, жителница поконномѣ Гергев внѣ вел лѣгѣфет, дѣшера поконномѣ Ініюв внѣ вел постелник, дѣла ен въсахъ, вт полю н вт шѣма н вт вод н вт седалище селов, вт посвѣдї, вѣре еанка се хтет нзврати вт по въсом хотаром, по старе хотаре н велѣсе. Понеже сію внше реченна вчиннѣ вт Голещи вниан сѣт покѣпна за поконнинаго Інію постелник вт Болѣска, вѣща жѣпанницев Нѣкшен логофетѣса, вт над Тѣдор лѣгѣфет вт Балѣдѣни н вт Станко вт Голещи н със вчинни, ешеже вт при днѣіе поконнинаго Мнѣхана воевода, тере ѡ ест дал дѣщерам си жѣпанницев Нѣкшен прѣкю.

Таже, къда ест вїѡ сѣда, въ при днѣіе господство ми, а жѣпанница Нѣкша, вна ест простилн по въснхъ вчиннїи вт Голещи да ест ѣ мирнн за вчиннїе радї дѣшѣ ен н радї дѣше поконномѣ родїтелю ен, Ініюв постелник, а вчинна вт Голещи, ннѣе, давал ѡ ест волѣрннѣ господства ми Радѣлов лѣгѣфет ДѢдескѣл радї дѣшѣ ен н а родїтелїм ен, вкоже да ест жѣпанницев Нѣкшен помѣннѣ, а Радѹлов лѣгѣфет да бѣдет емѣ н снновом его вчиннѣ дѣдїнѣ въ вѣкы. Понеже ѡ ест даровал жѣпанница Нѣкша вна за ненна добра волю без ни една снаост, със ѣзнанїе въсем волѣром господства ми, велици н малн н вт прѣд господства ми, почто радї ест гледал Радѹл лѣгѣфет по жѣпанница Нѣкша на сѣкакх нѣжда ен н на добре н на зло н сѣтворил га ест сннѣ за дѣшѣ. Я по сѣмрѣтн ен, дрѣг ннѣто вт сѣродннка ен трѣбѣ да не нмат със вчинна вт Голещи, алн вчинна без вчинни, анѣ да ѡ вѣладает тѣчію сам Радѹл лѣгѣфет. Н вндѣхом господство ми н записѣл жѣпанницев Нѣкшен за мнѣванїе по вчинна вт Голещи на рѣка Радѣлове лѣгѣфет със великою клетвою н със волѣрн сѣдетелїн написани ѣ запис которїи сѣт вѣст вт сіе такмеженїе внше пис, на нме: вт Филнвещи, Дѣмитрашко ключар н вт Шнн-тещи, Радѣл лѣгѣфет н вт Кѣщерѣнн, Сага лѣгѣфет н вт Бѣлѣни, Герге сратар н вт Ботѣнн, Іван спатар н Яндронїе вѣтахъ н вт Бодри, Мнтрѣ столник н Шербан лѣгѣфет вт Билчнрещи.

И поставил ест жѣпанница Нѣкша н закнннанїе: кое человекъ се хтет покѣснхъ, вт сѣродннцем ен н вт крѣв ен, поперет н разорет сіѣ ненна мнлно н писанїе н встроенїе, тог да ест анаѣема н афоресан вт тнї сѣвѣтн втци нже сѣт въ Некен н да нмат частїю със Іѣда н със Ярїа на еднѣ место.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ СЪМ 'ГОСПОДСТВО МН ВОЛѢРННЪ ГОСПОДСТВО МН РАДЪЛОВ
ЛЮГВФЕТ ДЪДЕСКЪА, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧИНЪ С ГОЛЕШН, ВИШЕ ПНС ДЪДІНЪ Н ВЪ
УХАБ СИНОВОМ Н ВЪСКОМ Н ПРЪВЕНЪЧЕТОМ Н ЦЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢНМО, ПОРЪЗМО
ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ СЪО Н СВЕДЕТЕЛІН ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРНЗА ВЕЛ БАН
КРАЛЕВСКІН Н ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛЮГВФЕТ Н ЖЪПАН
ДЪСАИТРЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВІСТІАР Н ЖЪПАН МІХАН ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ
СТОЛНИК Н ЖЪПАН БІЗНИКА ВЕЛ КОМІС Н ЖЪПАН БІЗНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН КОСТА-
ДНН БЕЛКІН ПОСТЕЛНИК. И НСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛЮГВФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛЮГВФЕТ, ВЪ НАСТОЛНН ГРАД БЪСКРЕЩІ, С МЪСЕЦА
ГЕНАРІЕ НІ ДЪНН, ВЪ ДЪНЪ СВѢТН ІНТОНІЕ БЕЛКІН Н УТ ПДАМА ДО НННЪ ТЕЧЕНІЕ
ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТ ХЪРАМГ, ЛЪТА ГОСПОДННА ХЪХЛА.

† Іу Матею воєвода, милостію божію господннъ.

Іу Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io
Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului
domniei mele, lui Radul logofătul Dudescul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a
dăruit, ca să-i fie ocină în Golești, în județul Mușcel și Pădureți, însă partea
jupaniței Neacșa, soția răposatului Gherghe fost mare logofăt, fiica răpo-
satului Ianiu fost mare postelnic, partea ei toată din cîmp și din pădure
și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot
hotarul, pe vechile hotare și semne. Pentru că această mai sus zisă ocină
de la Golești a fost cumpărată de răposatul Ianiu postelnicul din Boleasca,
tatăl jupaniței Neacșa logofeteasa, de la Tudor logofătul din Vlădeni și de la
Staico din Golești și cu vecini, încă din zilele răposatului Mihail voievod, de a
dat-o zestre fiicei sale jupanița Neacșa.

Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Neacșa,
ea a iertat pe toți vecinii din Golești, ca să fie în pace de vecinie pentru sufle-
tul ei și pentru sufletul răposatului părintelui ei, Ianiu postelnicul, iar ocina
din Golești, ogoarele, le-a dat boierului domniei mele Radul logofătul Dudescul
pentru sufletul ei și al părinților ei, ca să-i fie jupaniței Neacșa pomană,
iar lui Radul logofătul să-i fie lui și fiilor lui ocină dedină în veci. Pentru că
a dăruit jupanița Neacșa, ea de a ei bunăvoie, fără de nici o silă, cu știrea
tuturor boierilor domniei mele, mari și mici și dinaintea domniei mele, pentru
că a căutat-o Radul logofătul pe jupanița Neacșa la orice nevoie a ei și la
bine și la rău și l-a făcut fiu de suflet. Iar după moartea ei, nimeni altul din
rudele ei să nu aibă treabă cu ocina de la Golești, însă ocina fără vecini, ci să
o stăpînească singur numai Radul logofătul. Și am văzut domnia mea și
zapisul jupaniței Neacșa de miluire pe ocina de la Golești la mîna lui Radul
logofătul, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, scriși în zapis, care au
știut de această întocmire mai sus scrisă, anume: din Filipești, Dumitrașco
clucerul și din Șintești, Radul logofătul și din Cușterenii, Sava logofătul
și din Bălenii, Gherghe spătarul și din Botenii, Ivan spătarul și Andronie vâta-
ful și din Boarii, Mitrea stolnicul și Șerban logofătul din Bilciresții.

Și a pus jupanița Neacșa și blestem: care om va încerca din rudele ei
și din sîngele ei să strice și să calce această milă și scrisoare și întocmire,
acela să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să
aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Radul logo-
fătul Dudescul, ca să-i fie ocină în Goleștii, mai sus scris, dedină și de ohabă

fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, în luna ianuarie 18 zile, în ziua sfântului Antonie cel Mare și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/5. Orig., hîrtie (28,5 x 42), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XVIII. Anul erei noastre greșit; văleatul corespunde cu divanul.

16

1635 (7143) ianuarie 20, București.

Мнлоостією вожією, Іу Матен коєвода н господнѣ всон земан Ёггров-ла҃тинскїн , внѣк велнаго н прѣблагаго почнешомѣ Іу Басараба коєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сспрѣжннцев Станек спѣтѣрѣса н братом си Прѣдед спатар шт Брѣнковѣни, внѣкы Івашков дворник шт Голещн н сѣ синн нх, елнцнм Богѣ дарова, іакоже да сѣт нм село Голещїн шт сѣдство Мѣш<чел> н Падѣ<рец> вѣс село сѣ вѣс хотаром н сѣ вечнїн н сѣ вѣс ходоком шт поля н шт шѣм н шт вод н сѣ водїннцн н сѣ виноградї н шт седалнше селов шт пѣсвѣдр, варє елнко се хтнт нзєратн шт по вѣс хотаром, шт хотар даже до хотар, по старн хотарн н белѣгы, занеже того село Голещїн вншше пнс ест негова стара н права шчннѣ н за дѣдїнѣ шт на дѣдом нм Івашко дворннк.

Іѣ потом, кѣда ест вна вѣ дѣни поконнном Мнхнєв коєвод, по смѣртн Івашко дворннк, а жѣпаннца єго, Іанна дворннчаса, шна ест вна вѣзнмала шт на Мнхнѣ коєвод хѣ за жнлтн за новцн, іако да нх променнт вѣ Ёггровскаа Земан, да нх сѣтворнт жнлтн за злато. Потомже, жѣпаннца Іанна дворннчаса, шна ест вна кєлтовала тєх новцн н іадеа нх ест, тере нѣст нмѣл шт гдє да нх даст, да платнт. Таже, радї тєх новцн, вѣзнмала ест Мнхнѣ коєвод шт штѣчєствїє сспрѣжннцев Ёлннєв дворннчаса села н ацнганн.

Іѣ потом, єгда быст вѣ дѣне Ілєѣандрѣ коєвод Ілїаш, по смѣртн жѣпаннцев Ёлннєв дворннчаса, сѣшѣ того село Голещїн по разлога нм сѣ влазѣ мнрѣ, а жѣпаннца Стана спѣтѣрѣса н брат єм Прѣда спатар, шнн ест нмал прѣх прѣд Ілєѣандрѣ коєвод Ілїаш ѣ днван сѣ єгѣмєна Ітанасїє шт Свѣтаа Тронць шт зде шт Бѣкѣрєшн радн село Голещїн н сѣпрѣше сє за ацѣѣ. Н снцн прѣше калѣгерїн шт Свѣта Тронць, іако да вѣзнмает село Голещїн радї село Домнєшїн что ест вна дал на Свѣта Тронць. Ёѣ том, Ілєѣандрѣ коєвод глєдаєт н сѣднл по законѣ, вѣкѣпѣ сѣ вѣсн ємѣ почтєннїн правнтєан н вна ест свѣдѣтелствовалн многн болѣрн старн, кторїн ест знаетѣ шт при та вѣрѣмє. Н добрн нстннствовалн Ілєѣандрѣ коєвод сѣ вѣс днваном како того село Голещїн нѣстѣ вна жѣпаннцев Ёлннєв дворннчаса за прѣкю шт на родїтєан єм, анѣ ест вна Івашков дворннк шт дѣдїнѣ н тєх новцн нѣст вна вѣзнмала жѣпаннца Ёлнна дворннчаса докле ест вна сѣ мѣж єм Івашко дворннк вѣкѣпѣ, анѣ ест вна вѣзєл по смѣртн Івашков дворннк, а село Домнєшїн, шн ест вна за дѣдїнѣ свѣтомѣ монашнрѣ Іргєшѣ. Таже, дал ест Ілєѣандрѣ коєвод нз днван, іако да дрѣжнт жѣпаннца Стана спѣтѣрѣса

и съ брат еа Преда спатар село Голещи съ въ хотаром минхуже шт Свѣта Тронць, шни да възимае новци шт где нх ест дал Минхѣ воевод нан да възимае дрѣги дѣдине шт штѣчѣствѣн жѣпанницев Ёлинев дворничаса, гдеже хошет нанти. И сице шстал егѣмена Итанасіе шт закона и шт сѣждѣ шт пред Ілеѣандрѣ воевод шт днван, како нан много работѣ да не имат съ село Голещи. И шт тогда въс дрѣжаа жѣпаннца Стана спѣтѣрѣса село Голещи съ мирѣ.

И къда ест бна съда, въ дани господства ми, а егѣмена Козма шт Свѣта Тронць скочила и шн прѣ раді село Голещи и приндет пред господства ми ѣ великин сѣдѣлнца, тере съпрѣше се лицѣ съ жѣпаннца Стана спѣтѣрѣса и съ брат еа Преда спатар и пакн прѣше ѣ днван іако да възимае село Голещи и реклѣ како ест бна покѣпна Минхѣ воевод съ теѣ пенѣзы вишше пис шт на жѣпаннца Ёлина дворничаса. Бѣ том, господство ми ешеже гледаѣх и сѣднѣ <по> правдо и по законѣ, кѣсно съ вси правителн господства ми и мнозы болѣри старн въстанли се сѣт ѣ днван, тере ест сѣдѣтелствоваали съ дѣши нѣ како ест того село Голещи шт дѣдинѣ Івашков дворник тог стар, дѣд жѣпанницев Стана спѣтѣрѣса. И истинствоваа и господство ми съ въс днваном како нѣст имаа жѣпаннца Ёлина дворничаса ниже еднаа трѣбѣ съ село Голещи, почто раді нѣст бна еа шт прѣкю, но ест бна Івашков дворник шт дѣднн, тере даѣх и господство ми жѣпанцин Станен спѣтѣрѣса, іако да дрѣжит село Голещи дѣдина дѣдом еа Івашков дворник съ добро мир, како ест бна дрѣжаа и шт прѣжде врѣме. Минхуже шт Свѣта Тронць, шни пакн шстал шт закона и шт прѣд господства ми шт днван, како нан много работ да не имат съ село Голещи, анѣ да гледает шт дѣдинн жѣпанницев Ёлиннн дворничѣса, гдеже хокет шбрѣтал, да възимае раді теѣ новци, понеже внаѣх господство ми н кннг Ілеѣандрѣ воевод Іанаш шт прѣ и за шстал, лѣто хЗрлз и нни кннсы старе.

<Т>ем радн, даѣх и господство ми сѣспрѣжнницев Станев спѣтѣрѣса и Предев спатар, іако да сѣт им село Голещи въс, съ въс хотаром и съ вси вечнни за дѣдинѣ и въ шѣдѣѣ, им н снновом и внѣком и прѣвнѣчетом, въ вѣкн. Ишеланже изваднл минхѣ шт Свѣта Тронць нѣкн кннгн нѣкогда над село Голещи, да не се вѣрѣет, но да стонт лѣжинчи. И не шт когождо да бѣдет поколѣбнмо, <по> заповѣдаа господства ми.

<С>еже оубо н сѣдѣтелн поставнѣх господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскн, пан Івашко вел дворник, пан Гнгоріе вел логофет, пан Дѣмитрѣ вел внстнѣр, пан Минхан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Баснаіе вел столник, пан Бѣзникка вел комис, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пана Гнгоріе вел лнговѣт.

И аз, Тѣд<ор> снѣден, намазаѣх нз град рекше Кѣкѣрѣці, мѣсеца генѣваріе кѣ дани и шт Ідама до нннл в лѣт хЗрлг.

† Іw Матею вшевѣді, мнлостію божію господннѣ.

Іw Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlăniei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stana spătăreasa și fratelui său, Preda spătarul din Brîncoveni, nepoții lui Ivașco vornicul din Golești și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Goleștii, din județul Mușcel și Pădureț, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu mori și cu vii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acest sat Golești mai sus scris este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire de la bunicul lor Ivașco vornicul.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, după moartea lui Ivașco vornicul, iar jupanița lui, Ilina vorniceasa, ea a luat de la Mihnea voievod 1 000 de galbeni, în bani, ca să-i schimbe în Țara Ungurească, să-i facă galbeni de aur. După aceea, jupanița Ilina vorniceasa, ea a cheltuit acei bani și i-a mîncat, încît n-a avut de unde să-i dea, să-i plătească. Deci, pentru acei bani, a luat Mihnea voievod din moștenirea jupaniței Elina vorniceasa sate și țigani.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliș după moartea jupaniței Elina vorniceasa, fiind acel sat Goleștii pe seama lor cu bună pace, iar jupanița Stana spătăreasa și fratele ei, Preda spătarul, ei au avut pîră înaintea lui Alexandru voievod Iliș în divan cu egumenul Atanasie de la Sfînta Troiță de aici din București pentru satul Goleștii și s-au pîrît de față. Și așa pîrau călugării de la Sfînta Troiță, ca să ia satul Goleștii pentru satul Domneștii, care fusese dat la Sfînta Troiță. Întru aceea, Alexandru voievod a cercetat și a judecat după lege împreună cu toți cinstiții lui dregători și au mărturisit mulți boieri bătrîni, care știau de pe acea vreme. Și bine a adevărit Alexandru voievod cu tot divanul că acel sat Goleștii n-a fost al jupaniței Elina vorniceasa de zestre de la părinții ei, ci a fost al lui Ivașco vornicul de moștenire și acei bani nu i-a luat jupanița Elina vorniceasa, cît a fost împreună cu bărbatul ei, Ivașco vornicul, ci i-a luat după moartea lui Ivașco vornicul, iar satul Domneștii, el a fost de moștenire al sfintei mănăstiri Argeșul. Deci, a dat Alexandru voievod din divan ca să stăpînească jupanița Stana spătăreasa și cu fratele ei, Preda spătarul, satul Golești cu tot hotarul, iar călugării de la Sfînta Troiță, ei să ia banii de unde i-a dat Mihnea voievod sau să ia alte dedine din moștenirea jupaniței Elina vorniceasa, unde vor găsi. Și astfel, a rămas egumenul Atanasie de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod din divan, ca mai mult treabă să nu aibă cu satul Goleștii. Și de atunci a tot stăpînit jupanița Stana spătăreasa satul Goleștii cu pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, egumenul Cozma de la Sfînta Troiță a sărit și el cu pîră pentru satul Goleștii și a venit înaintea domniei mele în mare judecată, de s-a pîrît de față cu jupanița Stana spătăreasa și cu fratele ei, Preda spătarul și iar pîrau în divan, ca să ia satul Goleștii și au spus că îl cumpărase Mihnea voievod cu acei bani mai sus scriși de la jupanița Elina vorniceasa. Întru aceea, domnia mea încă am cercetat și am judecat <după>¹ dreptate și după lege, împreună cu toți dregătorii domniei mele și mulți boieri bătrîni s-au ridicat în divan de au mărturisit cu suflețele lor că acel sat Goleștii este de moștenire al lui Ivașco vornicul cel bătrîn, bunicul jupaniței Stana spătăreasa. Și am adevărit și domnia mea cu tot divanul că n-a avut jupanița Elina vorniceasa nici o treabă cu satul Goleștii, pentru că n-a fost al ei de zestre, ci a fost al lui Ivașco vornicul de moștenire, de am dat și domnia mea jupaniței Stana spătăreasa, ca să stăpînească satul Goleștii, dedina bunicului ei, Ivașco vornicul cu bună pace, cum au stăpînit și de mai înainte vreme. <Iar>¹ călugării de la Sfînta Troiță, ei au rămas iarăși de lege și dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult treabă să nu aibă cu satul Goleștii, ci să cerceteze din dedinele jupaniței Elina vorniceasa, unde vor găsi, să ia pentru acei bani, pentru că am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod Iliș de pîră și de rămas, anul 7137 <1629> și alte cărți vechi.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupaniței Stana spătăreasa și lui Preda spătarul, ca să le fie satul Goleștii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților în veci. Iar dacă vor scoate călugării de la Sfînta Troiță niscaiva cărți vreodată pen-

tru satul Goleştii, să nu se creadă, ci să stea mincinoase. Şi de nimeni să nu fie clintită, <după>¹ porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tud<or>¹ spudei, am scris în cetatea zisă Bucureşti, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XL/102. Orig., perg. (38 × 51), pecete timbrată.

¹ Omis.

17

1635 (7143) inauarie 21, Bucureşti.

† Adecă eu Chirca peharnicul împreună cu jupîneasa mea Despa de Runcu scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitru vel pitar şi la mîna jupînului Dragomir vel armaş, ca să se ştie cum am făcut tocmeală toţi depreună de bunăvoia noastră ca să avem a ţine toată partea de ocină a lui Dobromir banul de la satul Runcul, de în judeţul Vlcea, cu toţi rumânii şi cu tot venitul ce se va alége, să ne hrănim eu Chirca peharnicul şi cu jupaneasa mea Despa pînă vom trăi noi amîndoi cu toată partea moşu-său lu Dobromir banul. Alt nimenilea treabă să n-aibă de în rudenia lui Dobromir banul, ce să ne hrănim noi cu bună pace. Iar după moartea noastră, amîndurora, să aibă a merge şi a cădea moşia a lui Dobromir banul, iar pre mîna lu Dumitru vel pitar pre mîna jupînului Dragomir vel armaş, să cază iar la sînge; iar alt de în rudenia noastră nimenilea treabă să n-aibă pentru că așa am făcut tocmeală noi toţi depreună de bunăvoe şi ne-am zapisuit unii la alalţi. Şi se-au făcut această tocmeală de bunăvoia noastră, cu ştirea tuturor boia-riilor mari şi mici şi denaintea şi domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod.

Şi am pus şi blăstem: care se va ispiti den ruda noastră a călca şi a sarge această tocmeală ce am făcut sau a ne lepăda de în cuvîntu, acela să fie trăclet şi anathema şi blăstemat de vlădica Hristos şi afurisit la un loc.

Aceasta mărturisim, ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai ade-<ve>rită credinţă, pusu-mi-am şi pecétea.

И написах аз, Лепѣдат логѡфет, ꙗко Бѣжсречи, мѣсеца генаріе кѣ дьни, в лѣтѣ 7143¹.

Eu Chirca paharnic

Lepădat logofăt

°Ο Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος².

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, CII/8. Orig., hirtie (30 × 21), două peceţi aplicate. Cu o copie modernă. Altă copie la Bibl. Acad., ms. 2 083, f. 269.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Documente*, 458.

¹ „Şi am scris eu Lepădat logofăt, în Bucureşti, luna ianuarie 21 zile, în anul 7143” <1635>.

² Grigorie al Ungrovlahiei. Semnături autografe.

† Adecă eu jupan Dumitru vel pitar i jupan Dragomir vel armaș scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupî-nului Chircăi peharnicul, fratele jupînesei Simei stolniciasa, ca să se știe cum să aibă a țină toată partea de ocină a moșu nostru Dobromir banul de în sat de la Runcu, ot sudstvo Vîlcea, cu toți rumâni și cu tot venitul cît se va alége, să se hrănească Chirca peharnicul și cu jupîneasa lui Despa, pînă voiu fi amîndoi vii și cu suflet, să n-aibă de nimenilea opreală den ruda noastră. Iar după moartea lor amîndurora să aibă a veni și a cădea moșia moșu nostru Dobromir banul de în Runcu, iar pre mîna noastră la sînge, alt nimenilea treabă să n-aibă, că așa am făcut tocmeală depreună de a noastră bunăvoie, cu știrea a tuturor boiarilor, mari și mici și denaintea domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevoda.

Și am pus și blăstem: care se va ispiti den ruda noastră a călca și a sparge această tocmeală ce am făcut sau a se lăpăda de cuvînt acela să fie [să fie] trăclet și anatema și blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 sveti oțți ce sînt întru vă Nechei și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Aceasta mărturisim să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință, pusu-ne-am și pecețile.

И написах аз, Лепѣдат логѡфѣт, ѡ Пѣкрѡрѣци, мѣсеца генаріе кѡ дани, в лѣт ^хѡрмг¹.

Dumitru vel pitar

Dragomir vel a⟨r⟩maș

† ‘Ο Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος².

Lepădat logofăt³.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIV/1. Orig., hirtie (30 × 21,5), 3 peceți mici, aplicate. Copii ibidem ms. 449, f. 305 și 702, f. 397.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Documente* 449—463.

¹ „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna ianuarie 21 zile, în anul 7143” <1635>.

² „Grigorie al Ungrovlahiei”.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

† Zde cletovții ai satului Mihăileștii ot sudstvo Tele⟨or⟩m⟨an⟩, anume: ot Păhulești, Bělciu i Bala i ot Cumcești, Manea i Neag i ot Truțești, Gherge i ot Tristicin, Leca i ot Pahulești, Gherghina i ot Găuriciu, Calofir i ot Brînceni, Mihăilă i ot Blotori, Mirlia i ot Guziani, Poroschi i ot Grozești, Nedelco, să jure satul Mihăilești cu acești megiași de către feciorii Papii logofătul, Drăghici i Fota spatarul, cum cînd s-au vîndut rumâni Papei logofătul și-au vîndut numai capetele, fără ocină și fără feciori, unul drept ughi 13. Și le-au lepădat banii cu sila pre la casele lor și n-au mersu la Papa logofătul să ia banii de voia lor nici unul. Deci cum vor adevăra acești megiași cu sufletele lor. Și zioa la Paști, să jure aicea.

И исправник, Некѹла вел портар¹.

И писах аз, Стопка спѹден, оу Бѹкѹрещи, генаріе КС-гв дѹни, в лѣт хрѹмг².

† Іw Матен ввевѹд, мнлостію божію господннѹ.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, XI/3. Orig., hirtie (20 x 15), pecete aplicată în tuș roșu.

¹ „Și ispravnic, Necula mare portar“.

² „Și am scris eu, Stoica spudei, în București, ianuarie a 26-a zi, în anul 7143“ (1635).

† Григоріе прѣвсвещенномѹ архіемитрополит Земле Блѹшкоѹ¹, împreună cu 6 boiari, numele lor: jupan Oprea vel agă i Radul vornicul ot Desa i ot Filipești, Dumitrașco cliucerul i ot Cornățeni, Socol cliucerul i Bratul comisul i Nénciul dvornicul ot Mănești, scris-am și mărturisim cu această carte a noastră, ca să fie de credință la mîna jupînesei Calei, fata Cernicăi dvornicul, și a fie-sa Marei, ca să se știe cum am fost luați de jupîneasa Calea și de soru-sa jupîneasa Neacșa a lui Ionașco comisul, fétele Cernicăi vornicul, pre răvașe domnești denaintea domnu nostru, Іo Matei Băsărabă voevod, den divan, ca să căutăm și să le judecăm pentru toate moșiile, sate, rumâni, țigani ale Cernicăi vornicul, ce-au rămas după moartea lui. Într-aceia, noi ne-am strînsu toți împreună la părintele vlădica, la sfînta Mitropolie, de-am șazut și le-am luat sama pre amăruntul. Și așa-m judecat cum ce-au rămas după moartea Cernicăi vornicul mult, puțin, sate, rumâni, țigani, să fie tot den doao, ca doao surori. Anume, satul Ghitioara cu tot venitul și Săcuianii cu morile, cu viile, cu casele boerești ale Cernicăi vornicul și dentr-alte moșii, rumâni, țigani, ce se vor afla după moartea Cernicăi vornicul ce i se va alége partea, tot den doao.

Iar pentru rîndul zéstreilor, cui ce au dat Cernica vornicul pînă au fost el viu, fételor și nepoatelor lui, noi așa am judecat să hie dat, că au fost el voln'c cu bucatele lui a face ce-i va fi voia.

Iar pentru 240 de galbeni ce zicea Ionașco comisul că au cheltuit el pentru datoriile socru-său Cernicăi vornicul, noi am șazut de am luat sama ce-au luat Ionașco comisul în opt ani încheiați de la ocna Ghitioara. Am socotit ughi 250 luați de Ionașco comisul ce am culcat tot jos, și cei ce au luat de la ocna și cei ce zicea că au cheltuit. Iar pentru pacé, judecat-am cum să pue jupîneasa Calea ughi 50 și soru-sa Neacșa alți 50, ca să nu mai fie piră și gîlceavă la mijlocul lor. Iar de să va scula Ionașco comisul caré cumva să jure cu boiari pentru céle 240 de galbeni ce zice că au cheltuit pentru socru-său Cernica vornicul, să aibă a puneré și el céle 250 de galbeni ce au luat de la Ghitioara, atîta ani, pentru că așa le-am ales lucrul și le-am judecat cu sufletele noastre.

Și după ce am judecat, mers-au părintele vlădica de-au mărturisit cu noi împreună înaintea domnu nostru, în divan, cum scrie și mai sus. Într-aceia și domnu nostru cu tot (divan)² ul încă au judecat și au lăsat să hie această judecată și (a)ceastă tocmeală stătătoare în véci. Și le-am făcut această carte a noastră de judecată la mîna jupînesei Calii și a fie-sa Marii, cum le-am judecat și cum le-am tocmit cu ale noastre suflete și într-alt chip să nu fie. Și pentru mai bună credință am pus și pecețile și iscăliturile mai jos, să se crează în tot locul.

Πис 8 БѢКЪРЕШІ, МѢСЕЦА ГЕНАРІЕ КИ ДЪНИ, В ЛѢТ' ХЪРМГ.

† 'Ο Ουγκροβλαχίας Γρηγόριος³.

Oprea vel agă

Eu Dumitrașco cliucer ot Hilipești

Eu Radul vornic ot Desa

Socol cliucer ot Cornățeni

Nénciul dvornic⁴.

Bibl. Acad., L/4. Orig., hirtie (43 × 28), șters, 3 peceți aplicate.

¹ Grigorie preasfințitul arhimetropolit al Țării Românești...

² Loc rupt.

³ „Al Ungrovlahiei Grigorie”.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

21

1635 (7143) ianuarie 31.

† Adecă eu, Coman comisul și cu frații mii, Andrei spatarul i Pătrașco postelnicul, feciorii agăi Neagului, scriem și mărturisim cu acestă zapis al nostru, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru vel vîstiiar, cum să se știe că i-am vîndut noi dumnealui 1 țigan anume Stoica potcovariul și cu 1 copil micu de țîță, anume Ivan¹, ce l-au făcut cu țigancă jupînului Dumitru vel vîstiiar, derept 5 000 de bani gata. Și i-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să-i fie dumnealui de moșie și feciorilor dumnealui și nepoților și strănepoților dumnealui în veacu.

Și cînd se-au făcut această tocmeală fost-au mulți boiari măturii, anume: Bunea logofătul i Șerban logofătul și jupînul Pătru neguțătorul și Ivașco postelnicul Mujescul. Și pentru mai mare credința, pusu-ne-am și pecețile nostre.

Πис Штефан Λωρωφετ ωτ Βρυτιανη², ΜΕΣΕЦА ГЕНАРІЕ АА ДЪНИ, В ЛѢТ' ХЪРМГ.

† Coman comis

Bunea logofăt

† Pătrașco postelnic

Αποστολος μαρτηρας³.

† Ivașcu Muj(escul)⁴.

<Pe verso:> Dintr-acest Stoica iaste Ivan potcovarul și din Ivan, Vasile și din Vasile, Florea, Nițu i Constandin. 7251.

Bibl. Acad., XLIII/6. Orig., hirtie (29 × 21), 4 peceți aplicate.

¹ „Ivan”, scris de altă mînă pe loc alb.

² „A scris Ștefan logofătul din Brătiani”...

³ „Apostol martor”.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

22

1635 (7143) februarie.

† Многостією божією, Іу Матею боевод и господинъ въсон земли Шгиррвеклахінскон, вноуке великаго и прѣдобраго, почнешомъ Іу Басарабъ боевода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми върном слоугуу господства ми

Єремїа кѣпитаноул н съ сѣрбїнн, елнци соут под скриптароу его н съ синови нх, елнциже Богъ припоустит, такоже да ест нмѣ село Гроуанїн шт соудство Блашка, всє село със всѣ хотаром н съ всѣ ходоком шт посвоудї, варе елнка внст. . . ра си, шт хотарь даже до хотарь, по старн хотари н по бланси, еже се хотарисает съ село Лѣтчанин н съ Мирчещїн н съ Грозещїн. Понеже того село Грѣанїн был ест село господскоу н покоупен шт поконнаго Мнхана воевод. И шт тогда. . . , всѣ вѣс был село господскоу.

И потом, кѣда ест был въ дѣни Левн воевод, синь Шефан воевод, а господство емоу дал ест н подаровал по слоугѣ господства емоу Єремїа кѣпитаноул н съ сѣрбїнн его съ всѣ село Гроуанїн радї права н вѣрна слоужба что ест послужна господства емоу. И дал ест н господство емоу вола да събирает людї чюждн . . . без лѣфѣ. И простила нх ест село Грѣанїе. . . н. . . н книги Левн воевод, въ лѣт Зрлѣ. . . Ермїа кѣпитаноул н съ сѣрбїнн его , ако да ест нх село Грѣанїн всн н съ вечнїн. . . дѣдно. . . н за. . . шт вечнїннїе. . . да събирает людї чюждн. . . над сїж. . . н. . . н за хрѣ. . . послужна господства мн съ своен шрожїе. . . домове. . . може, хокет быти тѣбове господства мн н хорев. И шнн. . . н закон. . . н шецам н внном н за оузанмство <н за свакех> іажденїе колнко сѣт през всѣ землн. . . бантованїе да не имат, тѣчїж да боудет за слоужбоу н само же хокет быти. . . тжоуда нмѣ. . . на господства мн. . . сам господство мн дах н помнловах н оутвърднх по мнлованїа н оустроенїа Левннов воевод над сїа книга господства мн, како ест вше пис.

Сего ради, <дадох н господство мн Ермїа кѣпитаноул н съ> сѣрбїнн, колци соут под скриптароу его, ако да ест нмѣ село Грѣанїн съ всѣ хотаром н съ всн вечнїн н съ всѣ ходоком <вѣ шчннн н вѣ шхѣбн н не шт коже> непоколѣбымо, по <шрїзмѣ> господства мн.

И ешеже и закннннїе поставнх господство мн: по шцѣствїж господства мн, кого избери т господь Богъ быти господарь Землн Блашкон нан шт срднчнаго плода господства мн нан шт сѣродннк нашнх нан шт нно плѣменннх нан шт нне. . . молюм вн. . . кнзнн Божїемѣ, да аще почете н поновите н оутвърдите сїа книга господства мн, того господь Богъ да. . . н съхранит. . . зде тѣло его, а ѕдѣшннх вѣцѣх, дѣша его. И ащелнже не почететѣ н не поновит н не ѕтвърднт сїю книга господства мн. . . , тог да ест ананнма н афоурнсан шт Тнї штцн нже соут въ Некен н да имат частїю със Юда н със Іудїа на едно мѣсто, амнн.

Сеже оубо н сведнтелїе положнх господство мн: жоупан Хрнзѣ вел бан Кралскетскы н жоупан Іеашко вел дворннк н жоупан Грнгорїе вел логофет н жоупан Доумнтрѣ вел внстнгар н жоупан. . . вел спатар н жоупан Баснлїе вел столннк н жоупан Бѣзнннка вел колнс н жоупан Боучнна вел пѣхарннк н жоупан Костантннх вел постелннк. И нсправннк, Грнгорїе вел логофет.

И нспнсах аз. . . мѣсеца феврварїе. . . в лѣт хзрлг.

† Іу Матею вквевда, мнлостїю божїю, господннх.

Іу Матен воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioasei slugi a domniei mele Erimia căpitanul și cu sîrbii, cîți sînt sub steagul lui, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Gruianii din județul Vlașca, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni, oricît va fi. . . sa, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne, care s-au hotărnicit cu satul Lătcenii și cu Mirceștii și cu Grozeștii. Pentru că acel sat Gruianii a fost sat doimnesc și cumpărat de răposatul Mihail voievod. Și de atunci. . . a tot fost sat domnesc.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod, iar domnia lui a dat și a dăruit pe sluga domniei lui Erimia căpitanul și cu sîrbii lui, cu tot satul Gruianii pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce a slujit domniei lui. Și i-a dat și domnia lui voie să strîngă oameni străini... fără leafă. Și le-a iertat satul Gruianii... și... și cărțile lui Leon voievod, în anul 7139... lui Ierimia căpitanul și cu sîrbii lui, ca să-i fie satul Gruiani tot și cu vecinii... dedină... și de... de vecinie... să strîngă oameni străini... pe această... și... și pentru... a sluji domniei mele cu armele sale... casele... poate, vor fi treburile domniei și ale țării... Iar ei... și legea... și oi și vin și de împrumută <și de toate> mîncaturile cîte sînt peste toată țara... bîntuială să nu aibă, numai să fie de slujbă și însuși vor fi... truda lui... la domnia mea... însămi domnia mea am dat și am miluit și am întărit miluirea și întocmirea lui Leon voievod pe această carte a domniei mele, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, <am dat și domnia mea lui Erimie căpitanul și cu> sîrbii, cîți sînt sub steagul lui, ca să-i fie satul Gruianii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul <de ocină și de ohabă și de către nimeni> neclintit, după <porunca> domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești fie din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam sau din alte... vă rugăm... cnezi ai lui Dumnezeu, dacă veți cinsti și veți înnoi și veți întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să... și să-l păzească... aici trupul lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu veți cinsti și nu veți înnoi și nu veți întări această carte a domniei mele, ... acela să fie anatema și afurisit de 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Grigorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan... mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Grigorie mare logofăt.

Și am scris eu... luna februarie... în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LIX/33. Orig., perg. (36 × 44), rău pătat de umezeală, pecete timbrată.

23

1635 (7143) februarie 1.

† Adecă eu, Dima postelnicul, și cu surorile mele, Anca și Neacșa și Mariica și Vilae, feciorii jupînului Eftemie bîl vel pitar și ai jupînesei Vilae, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să se știe că au lăsat răposata a noastră maică, jupîneasa Vilae, încă pînă au fost vie și la moartea ei, partea ei de în Uliță, de la oraș de Rîmnic, toată, cu vadul de moară și cu locul, cît se va alége și cu rumâni, anume...¹, însă partea ei toată, de preste tot. Pentru că această parte de ocină, cu rumâni și cu tot ce se va alége, fost-au lăsat încă pînă au fost cu suflet, ca să o dăm de milă pentru sufletul domneaei răposatei maicăi noastre și a părinților domneaei deci și noi, după cuvîntul domneaei, datu-o-am finului Pîrvului logofătul, finului nostru feciorul popei Pangăi de Rîmnic, ca să-i fie lui moaște și feciorilor lui și nepoți-

lor și strenepoților, iară maicăi noastre în vecie de pomeană și părintelui nostru Eftemie pitariu și noac.

Iar cine se va ispiti a sparge această tocmeală a noastră, veri den feciorii noștri, veri den rudele noastre, acela să fie procler și afurisit de vlădica Iisus Hristos și de 318 otți ije vă Nichei și să fie cu Iuda și cu Ariia într-un loc.

Și mărturie: părintele Theofil Rudeanul i Radul vtori vistiiar i Preda spatar de Brîncoveni i Ivașco cliucer Ceparul i Andrei slujer Rudeanul i Drăghici spatarul sînu Papev logofătul și Radul logofătul de Șintești i Udrea logofătul și Iane zugraful i Dragomir logofătul Rătivoescul i Mitrea stolnicul ot Boari i Mihăilă portarul și alți boiari mulți carii-ș vor pune pecețile și iscăliturile.

Și am scris eu, Bratul grămăticul, în casa lu Iane zugraful. Aceasta mărturisim.

ПИС МѢСЕЦА ФЕВРѢАРИЕ А ДАНЫ, В ЛѢТЪ ХЗРМГ.

Condilă postelnic

Eftemie pitariu

Eu Dima, feciorul lui Eftimie pitariu și a răposatei maicăi noastre Vilae, am sc(r)is ca să-ți faci fine Pîrvo logofete, cărți domnești pre acestua zapisu alū nostru.

Dima

† Stanca sora i Vilae.

Anca.

Neacșa.

Marica.

Vilae.

Dragomir Rătivoescul

Preda spătar

Dolofan

Ivașco clucer

Radul logofăt

Drăghici spatar².

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/2. Orig., hirtie (30 × 20,5), 9 peceți aplicate.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*, 554–555.

¹ Loc alb.

În afară de numele surorilor, celelalte semnături sînt autografe.

† Мнѡстїею вожїею, Іѡ Матееу воевод н господинь вѣсон земан Уггровлаучинское, внск великаго н прѣдобраго, покоинном <Іѡ Баса>равѣ воеводе. Дават господство мн сїн повелѣнїе господства мн слдгс господства мн Мнхан Прибѣгша, сннъ Дадшлов wt Бѣилещи, wt сѣдство Дол Жна н сѣс снновн емс, елнцем Божѣ даст, іакоже да вѣдет wt ннѣ напред ъ мнрно н свсводно за вечннанїе, wn н снновн емс wt къ господства мн н wt къ вѣснх анешен господства мн н wt къ вѣснх поршденїа господства мн, за ннхто бантованїе да не нмат вѣ вѣкы. Понезе тог чловека Мн<хан> внше пис, wn ест бнл вечннъ за дѣдннъ господство мн wt село wt Бѣилещи, ещнже wt давное врѣме. Я къда сѣм бнл господство мн вѣ прибѣгство ъ Уггровска Земан, на Хацаг, на Рѣша Бѣратовѣ

Миклаѡш, а господство ми тогда съм простила по Михан за вечннаніе, по ми н по синовн емѡ н по видци емѡ шт синн, али тѣчию глава без шчинѡ, радї права н вѣрниа слѡжеѡ что ест послѡжила господство ми на врѣмѡ за неколю ѡ приѣгство н штаванн нже ест жинѡ его н синовн его зде въ землѡ, радї господство ми, тере ест послѡжила господство ми по чюжди землѡ. И сътвориѡ нх съм господство ми н запис на рѡкѡ его, когда съм простила господство ми ѡ приѣгство ѡ Хацагѡ със веланкое клетѡ н със мнош болѣри сведѣтелїн написанн ѡ запис, по имѣ: <Ис>ан бив вел дворник н Горган спатар н Дѡмитрѡ Финшан кѣптан н Михан ключар н Прѣвѡ вистнгар н Барѡвѡ пѣхарник н Михан постелник н Дѡмитрашко постелник н Преда постелник н Ывашко постелник н шт Хора Хацагѡлов, жѡпан Бѣрѡат Миклаѡш н синѡ его, Бѣрѡат Матѡеш н жѡпан Бѣлаш н Чока Дѡмитрѡ.

<И> потом, къда ест бнѡ съда, въ дѣниѡ господства ми, ако подаровал ме ест господѡ Богѡ по господство ми със господство н честнтомѡ царю със скрипта дрѣжецие Землѡ Блашко, зде въ настоѡ прѣдѣдом господства ми, а господство ми съм сътвориѡ на рѡкѡ Миханюв н кингѡ господства ми шт господство, <п>акоже да ест ѡ мншо н свободно за вечннаніе шт къ господства ми н шт къ видци господства ми н шт къ въсаѡ порѡднїѡ господства ми, ми н синовн емѡ н видком н прѣвѣчетом н не шт когождо непоколебнмо, порнзмо господства ми.

Ѣшиже заклѡнанїе поставѡлем господство ми: по шшествиѣ господства ми, кого избѡрет господѡ Богѡ бнты господарѡ Земле Блашкоѡ, или шт срѣдїчнаго плода господства ми или шт сѣродннкы нашѡх или, по грѣсаѡ нашѡх, или шт кино племеннк, да аще почитит н поновит н штверднѡ сїн кингѡ господства ми за помнлванїе, тог господѡ Богѡ да га почитит н да сѡхранит въ господствѣ н въ ѡдѡещн вѣцаѡх, дѡш: его. Ишѡнже не почитет н не поновит н не шкрѣпит сїн кинг за помнлванїе, анѡ поперет н... н нешавнт, того господѡ Богѡ да га ѡбїет зде тѣло его<и да> ѡдет трѣклет н анатнма н аѡѡрсан шт ѡн сѡвѣтѡх шциѡ нже сѡт въ Некѡн н да имѡт частїю със Юѡда н със Ирїѡ,...

Сеже сведѡтелїе поставѡлем: жѡпан Хрнзѣ вел бан Кралевскн <н пан Ывашко вел дворник> н пан Глнгорїе вел постелник¹ н Дѡмитрѡ вел вистнгарн Михан <вел спатар н пан Бѡзникѡ вел колмс н пан Баснлїе вел столник н пан Бѡчнна вел паѡарник н Костантин вел постелник . И исправник, сам рѡч господства ми.

Писаѡ аз, Пѣрвоѡл граматик, въ настолин граду Бѡксрѡещн, мѣсеца феврѡрїе ѡ днїе н шт Ыдѡла до ннїѡ, въ сеѡо писанїе, теченїе лѣто хѡрмг, лѣта господждаѡ <л>дѡх.

† Ыв Матѡю воевѡда, мнлостїю божїю, господннѡ.

Ыв Матѡю воевѡд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihai Pribeagul, fiul lui Dadul din Băilești, din județul Dolj și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de vecinie, el și fiii lui de către domnia mea și de către toți nepoții domniei mele și de către toată rudenia domniei mele, de nimeni bîntuială și să nu aibă în veci. Pentru că acel om Mihai mai sus scris, el a fost vecin de moștenire al domniei mele din sat din Băilești, încă de multă vreme. Iar cînd am fost domnia mea în pribegie în Țara Ungurească, la Hațeg, la Riul lui Bărbat Miclăuș, iar domnia mea am iertat atunci pe Mihai de vecinie, pe el și pe fiii lui și pe nepoții lui de fii, însă numai capul fără ocină, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, pe care a slujit-o domniei mele la vreme de nevoie în pribegie și a lăsat pe femeia lui și pe fiii lui aici în țară, pentru domnia mea, dea slujit domniei mele prin

țări străine. Și i-am făcut domnia mea și zapis la mîna lui, cînd am iertat domnia mea în pribegie la Hațeg cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Aslan fost mare vornic și Gorgan spătarul și Dumitru Filiașan căpitanul și Mihai clucerul și Pîrvul vistierul și Barbul paharnicul și Mihai postelnicul și Dumitrașco postelnicul și Preda postelnicul și Ionașco postelnicul și din țara Hațegului, jupan Bărbat Miclăuș și fiul lui, Bărbat Mateias și jupan Bălaș și Cioca Dumitru.

⟨Iar⟩ apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești, aici în scaunul strămoșilor domniei mele, iar domnia mea am făcut la mîna lui Mihai și cartea domniei mele din domnie, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către domnia mea și de către nepoții domniei mele și de către toată rudenia domniei mele, el și fiii lui și nepoții și strănepoții și de către nimeni neclîntit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de miluire, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire, ci o va călca și ⟨o va strica⟩ și o va rupe, acela domnul Dumnezeu să-i ucidă aci trupul ⟨și să⟩ fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte de Iuda și cu Arie ⟨în același loc, amin⟩.

Iată martori punem: jupan Hrizea mare ban al Craiovei ⟨și pan Ivașco mare vornic⟩ și pan Gligorie mare postelnic ¹ și Dumitru mare vistier și Mihai ⟨mare spătar și pan Buzinca mare comis și pan Vasilie mare stolnic și pan Vucina mare paharnic⟩ și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Pîrvu gramaticul, în cetatea de scaun București, luna februarie 3 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1634 ².

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LX 24. Orig., perg. (43 × 29), rupt, pecete timbrată, căzută.

¹ În loc de mare logofăt.

² Anul erei noastre nu corespunde cu vâlcatul.

† Многостією вожією, Іу Матен воєвода н господиннъ вѣсон земле Уггров-лахнское, вѣск стараго н прѣблагаго, поконинномъ Іу Басараба воєводі. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми жѣпанницев Калев, дѣцира Черникъв дворник н дѣщерех ен Марін, вѣска Черникъв дворник н съ синоен им, еанцеже Богъ даровах, якоже да ест им всѣх дѣдіне н вечнин н ацигани Черникъв дворник вѣс на двоа със сестрам са, жѣпанница Нѣкша Іунашков колмс по нме шт Гнтіваръ, шт вѣс ходоком н шт Сѣксіани н шт сѣдство Блх<ов> със воденнцех н със винограді н съ кѣщове бащом си, Черникъв дворник н шт всѣх штѣчествін Черни-

кѣн ворник, что ест бнл встал по сѣмрѣт емѣ, много мало, вѣс на двоа, ꙗкоже две сестри. Понеже сѣн више речени учине и дѣдѣне Черникъв дворник бнл ест притеснен и вѣдрѣжани шт къ зетом си Іунашко комнс със жѣпанница его Нѣкша, дѣщера Черникъв ворник, сестра сѣпрѣжницев Калек по сѣмрѣти Черникън дворник. Таже нмаѣх многа прѣх и каранѣ една съ дрѣга радѣ учине и дѣдѣне ващом си, Черникън ворник, почто радѣ сини шт тѣло его нѣст встал.

Ѥ потом, къда вист и ннѣ, въ дѣни господство ми, а шнѣ пакнже нмаѣх прѣх за лицѣ въ многа редове пред господства ми ѣ великѣн днван. Вѣ том, господство ми сѣм гледах и сѣднх по правдѣ и по закон, кѣпно съ вснхми почтеннми правителѣи господства ми и дах господство ми мегю ннх ѣ волѣри шт днван, по рѣваше господски, по нме: жѣпан Ѧпрѣ вел агѣ и шт Деса, Радул ворник и шт Филиппи, Дѣмитрашко ключар и шт Корнѣцъ вни, Сокол ключар и шт Ѧцин, Ъратѣл комнс и шт Мѣнеци, Нѣнчюл дворник въ пред чнстнѣншомѣ и прѣвскѣ-ищенномѣ архѣ митрополнт штцѣ нашемѣ владѣцѣ Гргорѣ Земле Блашкоѣ, ꙗкоже да гледает и да истен<ствѣет>, како ест вѣрѣтал съ дѣшамн нх, сице да ѣтакмише радѣ всѣх дѣдѣне Черникаъв ворник села и ацигани и вечни, что внтѣ встал по сѣмрѣтѣ его.

Вѣ том, сѣн више речени волѣри, шнн сѣвнраше се вснх въ кѣпно на штцѣ владѣка, въ свѣта Митрополѣе зде, ѣ Ъжѣрѣци и сѣднл тере ест вѣзнимал разлога а ѣ вѣс разлчнѣ и сице сѣднх и ѣтакмила със дѣшамн нх, како что ест встал по сѣмрѣтѣ Черникъв дворник, много, мало, варе что се вѣрѣстнх да ест двоа, ꙗкоже две сестри. Ѥ радѣ редо прекюве, комѣ что ест бнл дал Черника ворник внѣкам си и дѣщерех емѣ, докле ест бнл шн жив, сице сѣднл теѣ волѣри да вѣдѣ дал, почто радѣ ест бнл шн волен съ дѣдѣнне его да сѣтворнт что внтѣ волѣ его. Ѥ радѣ сѣм жнлѣтѣ, что ест рекаъ Іунашко комнс како ест кѣлтовал радѣ трѣбове и дѣжновениѣ тѣстом си, Черникъв дворник, шнн ест вѣзнимал разлога Іунашков комнс, что ест бнл вѣзнимал и шн въ всем годѣне шт над шкна Гнтѣварѣ, смотрила ѣги сѣи, вѣзнимал вснх шт Іунашко комнс.

Вѣ том, теѣ ѣ волѣри поставна всѣх ѣ дол: и сѣн жнлти что ест бнл ѣзел Іунашко шт на шкнѣ и теѣ ѣги, что ест рекаъ Іунашко како ест бнл кѣлтовал по трѣбове Черникъв ворник, а радѣ сѣмнрениѣ ѣтакмила теѣ волѣри, ꙗко да поставна жѣпанница Калѣ ѣги ѣ и сестрам са Нѣкша дрѣги ѣ жнлѣтѣ, да <не>¹ нмат млѣво и прѣх въ сред нм. Ѥ ащещанже се вѣстаннл Іунашко комнс, ꙗкоже да заклет със волѣри радѣ теѣ сѣм жнлти, кое ест рекаъ како ест кѣлтовал радѣ дѣжновениѣ тѣстом си, Черникън дворник, да нматн поставнѣи и шн теѣ сѣм ѣги что ест бнл вѣзнимал шт на шкна Гнтѣварѣ въ толнко лѣтѣ, без жѣпанница Калѣ, понеже сице сѣднх и ѣтакмила сѣн више речени ѣ волѣри със дѣшамн нх. Ѥ вндѣх господство ми и книга штцѣ владѣцѣ Гргорѣ въ кѣпно със волѣри шт сѣжденѣ и за такмеженѣ и сам свѣтнѣ его штцѣ владѣка свѣдѣтелствовала пред господства ми ѣ днван кѣпно със теѣ шест волѣри шт сѣжденѣ и за такмеженѣ, како ест више пис.

Сеѣо радѣ, дах и господство ми жѣпанницев Калек и дѣщерех ен Марѣн, ꙗкоже да дрѣжнт шт всѣх дѣдѣнне ващом си, Черникъв ворник, вѣс на двоаѣ съ сестрам на Нѣкша, како ест више пис, да сѣт нм за дѣдѣно и въ шѣде и синовом внѣнком и прѣвнѣчетом и не шт коѣждо непоколѣбнмо, по заповѣда господства ми

Сеже и свѣдѣтелѣи поставнх господство ми: пан Хриза вел ван Кралевски и пан Івашко вел дворник и пан Гангорѣе вел лшгѣфет и Дѣмитрѣ вел внтѣлар и Миѣхан вел спатар и Ъаснлѣ вел столник и Ъѣзника вел комнс и Ъѣчнна вел пѣхарник и жѣпан Костандн велнкѣн постелник. Ѥ исправник, жѣпан Гргорѣе велнкѣн лшгѣфет.

И аз, ДѢШНТРС ЛОГОФЕТ, начерта въ настѣл граду БѢКРЕЩІ, МѢСЦА ФЕК-
рсаріе ꙗ дѣни н шт ꙗдама даже до ннѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣт
×РГМЗ.

† Іу Матею воевода, милостію божію господннѣ.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul bătrînului și preabunului răposatului, Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea, fiica lui Cernica vornicul, și fiicei ei, Maria, nepoata lui Cernica vornicul, și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie din toate dedinele și vecinii și țiganii lui Cernica vornicul tot în două cu sora sa, jupanița Neacșa a lui Ionașco comisul, anume: din Ghitioara, din tot venitul și din Săcuiani și din județul Ilfov cu morile și cu viile și cu casele tatălui lor, Cernica vornicul, și din toată moștenirea lui Cernica vornicul ce a rămas după moartea lui, mult puțin, tot în două, ca două surori. Pentru că aceste mai sus spuse ocine și dedine ale lui Cernica vornicul au fost cotropite și stăpînite de către ginerele său, Ionașco comisul, cu jupanița lui, Neacșa, fiica lui Cernica vornicul, sora jupaniței Calea, după moartea lui Cernica vornicul. Apoi, au avut multă pîră și ceartă una cu alta pentru ocinele și dedinele tatălui lor, Cernica vornicul, pentru că fii din trupul lui n-au rămas.

Iar după aceea, cînd a fost și acum, în zilele domniei mele, ele iarăși au avut pîră de față în multe rînduri înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ele 6 boieri, din divan, pe răvașe domnești, anume: jupan Oprea mare agă și din Desa, Radul vornicul și din Filipești, Dumitrașco clucerul și din Cornățeni, Socol clucerul și din Uești, Bratul comisul și din Mănești, Nenciul vornicul înaintea preacinstițului și preasfințitului arhimitropolit, părintele nostru vlădica Grigorie al Țării Românești, ca să cerceteze și să adeverească, cum vor afla cu sufletele lor, așa să se întocmească pentru toate dedinele lui Cernica vornicul, sate și țigani și vecini, ce au rămas după moartea lui.

Întru aceea, acești boieri mai sus spuși, ei s-au adunat toți împreună la părintele vlădica, la sfînta Mitropolie, aici, în București, și au stat de au luat seama în toate felurile și așa au judecat și întocmit cu sufletele lor ca, ce a rămas după moartea lui Cernica vornicul, mult, puțin, orice se va afla, să fie în două, ca două surori. Iar pentru rîndul zestrei, fiecăreia cît a dat Cernica vornicul nepoatei sale și fiicelor lui, cît a fost el în viață, așa au judecat acei boieri să fie dat, pentru că a fost el volnic să facă cu dedinele lui ce i-a fost voia lui. Iar pentru 240 galbeni, ce a spus Ionașco comisul că a cheltuit pentru treburile și datoria socrului său, Cernica vornicul, ei au luat seama lui Ionașco comisul, ce a luat și el în opt ani de la ocna Ghitioara, au socotit 250 ughi, luați toți de Ionașco comisul.

Întru aceea, acei 6 boieri au pus tot jos: și acești galbeni, pe care i-a luat Ionașco de la ocna și acei ughi, ce a spus Ionașco că a cheltuit pentru treburile lui Cernica vornicul, iar pentru împăcare au întocmit acei boieri ca să pună jupanița Calea 50 ughi și sora sa, Neacșa, alți 50 galbeni, să <nu>¹ aibă ceartă și pîră între ele. Iar dacă se va scula Ionașco comisul, ca să jure cu boieri pentru acei 240 galbeni, pe care a spus că i-a cheltuit pentru datoria socrului său, Cernica vornicul, să pună și el acei 250 ughi pe care i-a luat de la ocna din Ghitioara în atîția ani, fără jupanița Calea, pentru că așa au judecat

și au întocmit acești mai sus spuși 6 boieri cu sufletele lor, Și am văzut domnia mea și cartea părintelui vlădica Grigorie împreună cu boierii, de judecată și de întocmire, și însuși sfinția sa părintele vlădica a mărturisit înaintea domniei mele în divan, împreună cu acei șase boieri, de la judecată și de la întocmire, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calea și fiicei ei, Maria, ca să stăpânească din toate dedinele tatălui său, Cernica vornicul, tot în două cu sora sa Neacșa, cum este scris mai sus, să le fie de moștenire și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni, neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Grigorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna februarie 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., L/21. Orig., perg. (38 × 47), pecete timbrată.

¹ Omis.

26

1635 (7143) februarie 15.

† Să se știe acesta zapis, ca să fie de mare credință, cum au cum<părat> giupînul Panaite ocină în sat în Stănulești de la Hurdează, stîjini 10 de ocină. Ș-au dat Panaite bani gata 600 în mîna lu Hurdează. Și ocina de lungă de hoțarul Moceștilor pînă în apa Buzăului, fără moră.

Și iar au cumpărat giupînul Panaite o jumătate de rotă de moră în Buzău, fără ocină, de la Negrita și de la feciorii ei, anume Stanciul și de la Vlad. Ș-au dat Panaite bani gata [i] Negritei 9 galbeni. Și iar au cumpărat giupînul Panaite de la Stan Băcan de Stănulești, de într-o rotă de moră a patra parte, dreptu 900 de bani. Și iar au cumpărat giupînul Panaite de la Cîrstiian și de la Radul Huiup de într-o rotă de moră iar a patra parte, dreptu 900 de bani.

Deci acești omeni ¹ au vîndut de bunăvoia lor, cu știrea tuturor megiașilor și de în sus și de în jos.

Deci mărturie și aldămășari: giupînul Armega i Manea i Staico i Négo-slav i Radul i Cîrstiian i Staico i Manea i Stanciul i Hurdează i Pătru diaconul și de Potoceni, Toder.

Писах аз, поп Стан въ село Мирчеши, мѣсеца февралѣ 5 дьни, въ лѣтѣ 7143².

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XVIII/2. Orig., hîrtie (30 × 21), 3 peceti aplicate. Copii ibidem, mss. 441, f. 9v și 29 și 459, f. 114.

¹ Cuvîntul „omeni” scris între rînduri.

² „Am scris eu, popă Stan din satul Mircești, luna făurar 15 zile, în anul 7143” <1635>.

Milostiiu bojieiu Io Matei Basarabă vevod i gospodar. Pișem gospodstva mi ție Cotorogio din Cînești. Dau în știre domnia mea, în vreme ce vei vedea ceastă carte a domniei méle și cu sluga domniei méle po ime...¹, iar tu să cauți să vii aici cât mai curînd, să stai de față cu Ișfan înaintea domnii méle pentru un pogon de vie, ce zice Ișfan că l-ai vîndut întiiu lui, iar apoi te-ai sculat de l-ai vîndut și boiarinului domnii méle Simei logofătul. Iar să nu vei vrea să vii de voie, să hie volnic Ișfan cu sluga domniei méle ce scrie mai sus să te aducă fără voia ta și de nimenea opreală să n-aibă.

(21 februar 7143 = 1635).

După T. G. Bulat, *Două acte d mnești*, 48.

¹ Loc alb.

† Adecă noi, megiiășii den satul Dătcoii, anume Stan și Pătru, feciorul Stoicăi Robul și Manea, feciorul Manii, și Nica scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis să hie de mare credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt, cum să se știe că i-am vîndut partea noastră de moșie den Dătcoi, însă cât iaste decindea de Dîmbovița, despre Grozăvești, partea noastră toată cât se va alége den gîrla Miclii pînă în matca Dîmboviții, cu jumătate de apă și cu vad de moară, drept bani gata zéce mii. Și i-o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și a vecinilor de pre împrejurul locului și den sus și den jos. Și am luoat toți banii gata în mîinile noastre. Însă i-am vîndut moșie cât iaste mai sus scris, iar dencoace de Dîmbovița despre siliște noastră și despre vii, să nu aibă nici o treabă nici cu noi, nici cu feciorii noștri, nici cu acea parte de ocină.

Însă ne-am tocmit într-acest chip cum să-și facă moară în vadul ce i-am vîndut, iar să nu va hi vad de moară cum vendem noi, de nu i se va suferi, să hie volnic dumnealui să-și ia banii toți de la noi și noi să ne ținem moșia noastră.

Și s-au întîmplat la această tocmeală a noastră și la aldămaș mulți boiari mărturii: jupan Dumitru Dudescul vel vistier i sinŭ ego, Radul logofătul i jupan Calotă clucerul ot Popești i Ghioca iuzbașa ot Cotrăceni i Ianiu comisul i Tatul cupețu i popa Stoica i popa Drăgoiu i Dumitru croitorul i Paraschiva croitorul i Hrizea vatahul i Șteful logofătul i Sima vatahul za dărăbani i Dumitru i Udriște logofătul ot cămară i Neagoe logofătul i braț ego Pîrvul i Iova banul. Aceasta am scris și mărturisim cu acesta al nostru zapis. Și pentru credința ne-am pus toți dégitele ca să se creaza.

ЄЕ АЗ, СТОИКА СИСДЕН, ПИСАХ ВЪ ГРАДУ БИСКУРЕЦИН, МЪСЕЦА ФЕВРЕВАРІЕ КЪ ДНИ,
В ТАКЪ ЧРМГ¹.

Eu Stan.

Eu Pătru.

Eu Manea.

Eu Nica.

Eu popa Drăgoiu.

Γηάνη κόμητος².

Dumitru vel vistiari <m.p.>
 Eu Calotă clucer <m.p.>
 Radul logofăt Dudescul <m.p.>
 Ghiuoca izbaşa <m.p.>
 Udrişte logofăt <m.p.>
 Eu Dumitru pîrcălab <m.p.>
 Tatul cupţu <m.p.>
 Popa Stoica <m.p.>
 Eu Dumitru croitor.
 Eu Paraschiva croitor.
 Sima vatah.
 Hriza vatah.
 Iova.
 Eu Şteful logofăt <m.p.>
 Eu Pîrvul logofăt <m.p.>
 Eu Neagoe logofăt ot Fălcoi <m.p.>
 Stoica spudei <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, II/21. Orig., hirtie (30 × 21), 15 peceti inelare, aplicate.

¹ „Iată eu, Stoica spudei, am scris în oraşul Bucureşti, luna februarie 25 zile în anul 7143” <1635>.

² „Iani comis”.

29

1635 (7143) martie.

...<Lazăr logofăt călugărul> de Gorunéni ot sudstvo Vlaşca, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare <credinţă la mîna jupanului...> vtorii dvornic şi jupînései lui Tod<o>sia, cum să ştie că am vîndut eu toată <partea mea de ocină den Gor>unéne di în cîmpu şi di în pădure şi di în apă şi cu vaduri de moră şi din<... şi cu> tot hotarul orecît şe va alége pre unde au fost <ho>tarăle céle bătrîne încă mai di<nainte vréme, jupanului...> eiu vornic şi jupînései lui, Todosiia, de<rept>u ughi 15 bani gata de a mea <bună-voe şi> cu ştirea tuturor rudelor méle şi a megiiaşelor de pre înprejurul locului, ca să<-i fie lui> şi jupînései lui şi coconelor lor m<oş>ie în vecie.

Şi la tocmeala nostră <fost-au> mărturie, anume: Calotă clucer ot Popeşte şi frate-său Toader slugiiarul i Cîrstiiian <i...logof>ătul ot Orbească şi Tudor portarul ot Gor<uné>ni i Stănilă logofătul ot Băneşti... alţi mulţi boiari. Aceasta mărturisescu ca să se ştie şi să se crează. Şi prentu <mai mare credinţă ne-am pus şi pe>cetea.

Пис мѣсеца марта... дне, въ лѣтѣ 7143.

...tănel

Eu Lazar logofăt, călugur.

Bibl. Acad., DCCXXXV/58. Orig., hirtie, rupt, pecete aplicată.

EDIȚII, Iorga, *Doc. urlăţene*, 188–189.

† Eu Iova ot Gioroc cu fii-mieu Stoichina scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna fiei mîele, anume Petriia, cum să știe că i-am dat eu Pitriei moșie zêstri în vale, răzoari 2 de varză și în moară o zi și o noapte și în Nisip, unde să va adivăra de funea mea să țiea a treia și în Turnaț pași 40, ca să-i fie ei moșie ohabnică, ei și ficiorilor ei și nepoților și cine-i va da ei Dumnăzău, căci i-am dat eu de a mea bunăvoe. Iar cine va vrea să o oprească de în ficiorii miei să fie procler și afurisit de vlădica Isus Hristos și de 318 otți. Așa să fie și de mine.

Și am scris în luna lu martie 2 dni.

Și mărturii a fostu: Dragomir i Raicu i Stoian ot Gioroc.

Și am scris eu Lamba, sinu Drăgoi ceauș ot Puțuri, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, III/2. Orig. hirtie (21×15,5).

† Многостією вожією, Іу Матею воевода и господинъ въсон земли Уггровлахи́нское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, поконнаго Іу Басарава воевода. Дават господство ми сїе повеленіе господства ми Дръгоюк wt Добреци и жителницев его Фтанін, дъщеря Конкве, синъ Владѣлов Рошка wt Брътїани wt сѣдство Яриши, и съ нх синовн, елицн им Богъ припѣстит, якоже да мѣ ест нѣкое вечнии ѝ село ѝ Мѣшетци, въ сѣдство Яриш, на име: Іуи със синовн си и Стонка със синовн си, синовн Шипев, понеже сїи више речени вечнии били сѣт за дѣдїнѣ вечнии Владѣлов Рошка wt село wt Мѣшетци, ецеже wt прѣжде врѣме и въс дрѣжал нх ест със добро мирно.

И потом, къда ест бнл сѣда, при днїе господство ми а синовн Шипев, Іуи и Стонка, шин ест днгиѣл съпренїе и пришии сѣт тере съпрѣше се за лицѣ пред господства ми ѝ великїи днван със Дръгою и със жѣпанца его Ффана. и сице прѣше Іуи и брат си, Стонка, ѝ днван како нѣст бнл шин вечнии Владѣлов Рошка wt Мѣшетци, ниже за дѣдїнѣ, ниже за покѣпенїе, ниже ѝфатна нх ест свезанїа Мнхана воевода тамо ѝ Мѣшетци, ниже продадоше се вечнии Владѣлов Рошка. Таже въ том, господство ми съм гледал и сѣдил по правдѣ и по закон, със въсихми честнстїамн правнтелїн господство ми и съм дал господство ми Іуинов и Стонкѣв, синовн Шипев закнн ѝ добри людїе по рѣваше господскїн, на име: wt Бѣжеци, Стан Моканѣл и wt Каракал, Дѣмитрѣ кълѣрашѣл и wt Лехѣчеци, Могош и wt Бѣлечи, Тѣдор и wt Цигѣнеци, Радул, синъ Балдовников и Нѣкшѣл, яко да заклет със дѣшамн нх како нѣст бнл Шипа, wtцѣ Іуинов и Стонкѣв, вечниѣ Владѣлов Рошка wt село Мѣшетци, ниже ѝфатна нх ест свезанїа Мнхана воевода тамо ѝ Мѣшетци, ниже продавал се ест вечнии. Таже, когда ест вїу на днѣ и на сорок, а Іуи и Стонка, синовн Шипев, шин никакоже нѣст моглѣ заклетн, анѣ ест wстал wt закон и wt сѣжденїе wt пред господства ми. И видѣхом господство ми и wба рѣвашоѣе господски за клетовци и кннгѣ мегїашом за сѣжденїе на рѣк Дръгоюв. И ащеиже хокет извад нти нѣкогда сїи вечнии нектїе кннге, сътворит въ ннно wбраз, да не се вѣрѣет, нѣ лѣжинче да стонт.

Сего ради, дадох съм господство ми Дръгоюв и жѣпанцев его Ффанїн, якоже да сѣт им сїи вечнии, Іуи и Стонка, дѣдїнѣ и въ wхаѣ, ни.м, синовом и внском и прѣвншчедом и не wt когожде непѣколѣбнмо, порнзмо господства ми.

СЕЖЕ СКО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН Хриза вел бан
Кралевски н жъпан Ивашко вел дворник н жъпан Гангоріе вел логѡфѣт н жъпан
ДѢМИТРС ДѢДЕСКЪА вел вистіар н жъпан Мнѡаю вел спатар н жъпан Басналіе вел
столник н жъпан БѢЗНКА вел комис н жъпан БѢЧКА вел постѣлник ² н жъпан Кос-
тандин велникіе постѣлник. Н исправник, Гангоріе вел логофѣт.

Н напсахом аз, Лепѣдат логѡфѣт, въ настолин граду БѢКЪРЕЦН, мѣсеца
мартіе 7 дьни н шт ПДАМАДО селѣ, въ сего писаніе, теченіа лѣтом въ лѣт ХЗРМГ.

† Іу Матею воєвод, мноствію вожію господнь.

Іу Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlăhiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io
Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgoi
din Dobrești și soției lui, Eftana, fiica lui Voico, fiul lui Vladul Roșca din
Brătiani, din județul Argeș, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să-i fie
niște vecini în sat la Mușetești, în județul Argeș, anume: Ion cu fiii săi și
Stoica cu fiii săi, fiii lui Șipa, pentru că acești mai sus ziși vecini au fost de
moștenire vecini ai lui Vladul Roșca din sat din Mușetești încă dinainte vreme
și i-a tot ținut cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar fiii lui Șipa, Ion
și Stoica, ei au ridicat pîră și au venit de s-au pîrît de față înaintea domniei
mele în marele divan cu Drăgoiu și cu jupanița lui, Eftana. Și așa a pîrît
Ion și fratele său Stoica în divan că n-au fost ei vecini ai lui Vladul Roșca din
Mușetești, nici de moștenire, nici de cumpărătură, nici i-a prins pe ei legătura
lui Mihail voievod acolo la Mușetești, nici nu s-au vîndut vecini lui Vladul
Roșca. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după drep-
tate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia
mea lui Ion și lui Stoica, fiii lui Șipa, lege 6 oameni buni pe răvașe domnești,
anume: din Băjești, Stan Mocanul, și din Caracal, Dumitru călărașul, și din
Lehăcești, Mogoș, și din Beleți, Tudor, și din Țigănești, Radul, fiul lui Bal-
dovin, și Neacșul, ca să jure cu sufletele lor că Șipa, tatăl lui Ion și al lui Stoica,
n-a fost vecinul lui Vlad Roșca din sat din Mușetești, nici nu l-a prins legătura
lui Mihail voievod acolo la Mușetești, nici nu s-au vîndut vecini. Astfel, cînd
a fost la zi și la soroc, iar Ion și Stoica, fiii lui Șipa, ei nicidecum n-au putut să
jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am văzut
domnia mea și amîndouă răvașele domnești de jurători și cartea megieșilor
de judecată la mîna lui Drăgoiu. Iar dacă vreodată acești vecini vor scoate
niscaiva cărți făcute în alt chip, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

De aceea, am dat domnia mea lui Drăgoiu și jupaniței lui, Eftana, ca să
le fie acești vecini, Ion și Stoica, dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților
și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei
și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru
Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare
stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare postelnic ² și
jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna
martie 3 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în
anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Ath. St. Buc., Ep. Argeș, III/14. Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din 1904.

¹ Omis.

² În loc de paharnic.

† Милостію божію, Іу Матею воєвода и господинъ вѣсон земли Угг-рррррррррррррррррррр, вѣсн великаго и прѣдобраго, стараго, поконнинаго Іу Басараза воєвода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми почтенномъ правителю господство ми жѣпан Івашко великїи дворник и сѣс синовн си, елци им Богъ даровах, ꙗкоже да мѣ ест село Трѣншанїи вт сѣдство Ілломицида, вѣс село сѣс вѣсом хотаром и сѣс вѣснх вечнин и сѣс вѣс ходоком вт полѣ и вт блат и вт седалище селов, вт посвѣдї, варе елика се хтет изврати вт вѣс хотаром, али деа Ялѣслов, синѣ Писникъ вт Нѣнишори вѣсах, вт малѣ Дѣнав ѣ дѣг дорн ѣ хотарѣ Ілломицид, понеже ест покѣпна почтенномъ правителю господства ми жѣпан Івашко вел дворник вт над Ялѣв вт Нѣнишори дела его вт Трѣншани вѣсах, сѣс вечнин и сѣс вѣс ходоком, за хї аспри готовн.

И пак да ест жѣпанѣ Івашков вел дворник вчинѣ и вечнин, вѣаче дела Мѣшат-тов вистїар и дѣла чеднн си Баснаїев спатар дела им вѣсах и за дѣдино и за покѣпеніе вт посвѣдї и вт през вѣс хотаром, елика се хтет изврат, понеже сіа вчинѣ и сѣс вечнин вт Трѣншани вло ест за дѣдино жѣпанцев Самѣфрив, жителинца Мѣшатов вистїар, мати Баснаїев спатар. И вили сѣт покѣпна и Мѣшат вистїар нѣкоє делн за вчинѣ вт Трѣншани и сѣс вечнин вт над Радул постелинк и вт брат его Датко пѣхарник и вт синовн Миклѣшов постелинк, синн Датков ключар вт Поточѣнн. И ещєже и вт дрѣзи болѣри которн не сѣт писани зає, вѣ книга сіє.

И когда ест вил нан вт преже вѣме, а вечнин вт Трѣншани вт дѣла Мѣшатов вистїар, елци сѣт вил покѣпна сѣс новци готовн и вт дела Баснаїев спатар, синѣ Мѣшат вистїар, колци сѣт нмал вт над матерам си жѣпанца Самѣфра, вни скѣпокал се сѣт вт над Мѣшат вистїар и вт синѣ его, Баснаїев спатар за вечнинѣ, да ест пакнже кнѣшн сѣс вчинѣ нмѣ.

И потом, кѣда ест вил нинѣ, вѣ при дѣнїе господство ми, аще подаровал ме ест господъ Богъ по господство ми сѣс господство и чѣститом царю сѣс скриптрѣ дрѣжащен з емли Блшкоє, на стол прѣдѣдом си, а вечнин вт Трѣншани, наслединции селов, вни не вѣсхотѣл да сѣднт на втѣчества им, да си плащает харачюл чѣститомъ царю и меа царска и даже господство ми, нѣ ест вежал, тере мынѣвше през Дѣнав и вставил нх ест дѣдиноє им. Бѣ том, господство ми сѣс ѣфатна по почтенномъ правителю господство ми жѣпан Івашко вел дворник, тере сѣт платна вѣсах вѣрове сѣлѣннм вт Трѣншани и меа царска вѣс из кѣща его, дондеже наплѣнна се сѣт ѣгн тн, когда вист теченіе лѣтом хѣрмѣ, почто радї ест дрѣжал Івашко вел дворник сѣдство Ілломицида за вѣрѣіє.

И потом, кѣда ест вил пакнже вѣ дѣнїе господство ми, вѣ лѣт хѣрмѣ, мѣсеца аргуст¹, приѣшнло се сѣт и три дешѣрѣвнне по вчинн селов Трѣншанїи: єдин цѣлеп ѣвил сѣс ѣ човани. Таже сѣт платна жѣпан Івашко вел дворник тех три дешѣрѣвнне за пѣно и сѣтворил ест келтованіє сѣс сѣперинции цѣлепнлоом докле се сѣт наплѣнна келтованїа, аспри хї.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ПОЧТЕННОМЪ ПРАВНТЕАЮ ГОСПОДСТВО МН [ПОЧТЕННОМЪ ПРАВНТЕАЮ ГОСПОДСТВО МН] ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ДВОРННК, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ ВЪС СЕЛО ТРЪНШАНІН СЪ ВЪСОМ ХОТАРОМ Н СЪС ВЕЧНІН Н СЪС ВЪСОМ ХОДОКОМ ШЧННЪ ДЪДІНЪ Н ВЪ ШХАБ СІНОВОМ Н ВЕШКОМ Н ПРЪВЕНШЕТОМ Н НЕ ШТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБНО, ПОСІЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ ШЕО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКІН НЖЪПАН. . .² ВЕЛ ДВОРННК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ АШГШФЕТ Н ЖЪПАН ДЪМИТРЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВІСТІАР Н ЖЪПАН ШИХАЮ ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛННК Н ЖЪПАН БЪЗІНКА ВЕЛ КОМНС Н ЖЪПАН КОСТАНДІН ВЕЛ ПОСТЕЛННК. И НСПРАВННК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ АШГШФЕТ.

И НАПНСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНН ГРАДУ БЪКЪРЕЦІН, МЪСЕЦА МАРТІЕ І ДЪНН Н ШТ ПДАМА ВЪ ЛЪТЪ ЗРМГ.

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Trănșanii din județul Ialomița, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din baltă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă toată partea lui Albul, fiul lui Piscă din Nănișori, din malul Dunării în lung pînă la hotarul Ialomiței, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Ivașco marele vornic de la Albul din Nănișori toată partea lui din Trănșani, cu vecinii și cu tot venitul, pentru 10 000 aspri gata.

Și iar să-i fie jupanului Ivașco marele vornic ocină și vecini, însă partea lui Mușat vistierul și partea copilului său Vasilie spătarul, toată partea lor și de moștenire și de cumpăratură, de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această ocină și cu vecinii din Trănșani a fost de moștenire a jupaniței Samfirei, soția lui Mușat vistierul, mama lui Vasilie spătarul. Și a cumpărat și Mușat vistierul niște părți de ocină din Trănșani și cu vecini de la Radul postelnicul și de la fratele său, Datco paharnicul și de la fiii lui Miclăuș postelnicul, fiii lui Datco clucerul din Potoceni și încă și de la alți boieri, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

Iar cînd a fost mai înainte vreme, vecinii din Trănșani din partea lui Mușat vistierul, pe cîți îi cumpărase cu bani gata și din partea lui Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, cîți a avut de la mama sa, jupanița Samfira, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Mușat vistierul și de la fiul său, Vasilie spătarul, ca să fie iarăși cnezi cu ocinele lor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu sceptrul stăpînirii Țării Românești, pe scaunul strămoșilor mei, vecinii din Trănșani, moștenii satului, ei nu au voit să șeadă pe moștenire lor, să-și plătească haraciul cinstitului împărat și mierea împărătească și dăjdiile domniei mele, ci au fugit, de au trecut peste Dunăre și au părăsit dedinele lor. Întru aceea, domnia mea am apucat pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic să plătească toate birurile sătenilor din Trănșani și toată miera împărătească tot din casa lui, pînă ce s-au împlinit ughi 350, cînd a fost cursul anilor 7142, pentru că a ținut Ivașco marele vornic județul Ialomița de birărie.

Iar apoi, cînd a fost iarăși în zilele domniei mele, în anul 7143, luna august¹ s-au întimplat și trei deșugubine pe ocina satului Trănșanii: un gelep omorît cu doi ciobani. Astfel a plătit jupan Ivașco marele vornic acele trei deșugubine deplin și au făcut cheltuială cu pîrîtorii pentru gelepi pînă ce au împlinit cheltuiala, 80 000 aspri.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic, ca să-i fie tot satul Trănșanii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan...² mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna martie 10 zile și de la Adam în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul de Istorie al municipiului București, nr. 27 205. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timl rată.

¹ Așa în text, deși actul este dat în martie 1635.

² Loc alb.

† Многостією божією, Іу Матею Басарабъ воеводі и господинъ въсон земан Уггровлауінскон. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми почътенномъ волѣръ господство ми пан Сима вторіи логофет и съ сини емъ, елицн Богъ даровати, іако да ест емъ учинъ въ село Дѣтконн, шбаче вса частъ мегіашом wt Дѣткон и колика ест шбонъ полѣ wt Дѣмбовицъ wt къ Грозъ-вещи, wt Гръла Миклаіи дорн њ гіена Дѣмбовиціи, съ половино wt вод и съ брод wt водіницъ, wt по въс хотаромъ, wt хотар до хотар, варе еанка избериѣ са.

Понеже сіе вышше речена учинъ и със брод wt водіницъ был ест мегіашов wt Дѣткон wt дѣдно, ешеже wt прѣжде врѣме. И потом, егда выст иниа, въ дѣны госоодство ми, шни сътворнан ест сіа дѣднна им продателана. Бѣ том, волѣр господство ми Сима логофет, шн кѣпна ест сіа вышше писана учинъ и съ брод wt водіницъ wt на въсн мегіашіи wt Дѣткон по име, Стан и Пѣтръ, синъ Стоикъи Ровѣл и Манѣ, синъ Маніи и Ника за хі панези готови, шбаче учина без вечини. И видѣхъ господство ми и записѣл сим мегіашом wt проданіе на рѣка Симеа логофет и съ многн волѣри и мегіашн сведітеліи, имени ихъ: пан Дѣмитръ Дѣдескѣл вел вистіар и съ сини егѡ Радѣл логофет и Калотъ клѣчар wt Попещи и wt Котръчѣни, Гіѡка юзбаша и Інию колмс и Татѣл кѣпец и поп Стонка и wt Бѣкѣрещи, поп Дръгоу и Дѣмитръ кронтор и Параскѣва кронтор и Шефѣл логофет и Хризѣл ватах и Сима ватах wt Дѣръбани и Дѣмитръ прѣкѣлаб и Вѣдріще логофет, wt Шеринѣса и wt Фѣлкон, Нѣгѡе логофет и брат егѡ, Прѣвѣл и wt Пѣшѣци Іѡва банѣл. И продали ест сін мегіашн wt Дѣткон ниѣномъ учинъ wt ниѣномъ добро волѣ, без ни една силост и съ ѡзнаніа всѣм мегіашомъ wt гор и wt дол и wt шетрого местом и wt прѣд господство ми.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МН БОЛЪРОМЪ ГОСПОДСТВО МН СМЕР
ВТОРН ЛОГОФЕТ ИКО ДА ЕСТ ЕМЪ СІЕ ВНШШЕ РЕЧЕНА, УЧННЪ УТ ДЪТКОН Н СЪ БРОД УТ
ВОДІНЦЪ УЧННЪ, ДЪДННЪ Н ВЪ УХАБЪ СНОВНМ Н ВЪДЦНМ Н ВЪЧЕТОМ Н НЕ УТ КОГО
НЕПОКОЛЪБНОМОМЪ, ПРЕЗ РЕЧЕНІН ГОСПОДСТВО МН.

СЕ ОУБО Н СВЕДІТЕЛІН ПРИЛОЖИХУ ГОСПОДСТВО МН! ПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН Кра-
ЛЕВСКІН Н ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК Н ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ПАН ДЪМАНТРЪ ВЕЛ
ВНСТІАР Н ПАН МНХАЮ ВЕЛ СПЪТАР...¹ Н ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНІК Н ПАН БЪЗННКА ВЕЛ
КОМІС Н ПАН БЪЧННА ВЕЛ ПЕХАРНІК Н КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНІК. Н ИСПРАВНІК, ГАНГОРІЕ
ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

Н АЗ, СТОНКА СПЪДЕН ШЕРБАНОВИЧ, ПИСАХ ВЪ НАСТОЛНН ДНЕНО ГРАДУ БЪКЪ-
РЕШСКИ МЪСЕЦА МАРТІЕ І-ГВ ДЪНН Н УТ ІДАМА ДО НННЪ ТЕЧЕНІА ВЪ ЛЪТЪ ХЪРМІ,
ЛЪТА ГОСПОДА ХЪХЛЪ.

† ІУ МАТЕЮ КВЕВЪДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕВОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-
tului boier al domniei mele pan Sima al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți Dum-
nezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul Dătcoii, însă toată partea megiași-
lor din Dătcoi și cît este pe amîndouă cîmpurile de la Dîmbovița, dinspre
Grozăvești, de la gîrla Miclii pînă la matca Dîmboviții, cu jumătate din apă
și cu vad de moară, de peste tot hotarul, din hotar în hotar, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și cu vad de moară a fost a megiași-
lor din Dătcoi de moștenire încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum,
în zilele domniei mele, ei au făcut această dedină a lor vînzătoare. Întru
aceasta, boierul domniei mele, Sima logofăt, el a cumpărat această mai sus-
scrisă ocină și cu vad de moară de la toți megiașii din Dătcoi, anume: Stan
și Pătru, fiul lui Stoica Robul și Manea, fiul lui Manea și Nica pentru 10.000
bani gata, însă ocina fără vecini.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al acestor vecini la mîna
lui Sima logofătul și cu mulți boieri și megiași martori, numele lor: pan Du-
mitru Dudescul marele vistier și cu fiul lui, Radul logofătul și Calotă clucerul
din Popești și din Cotrăceni, Ghioca iuzbașa și Ianiu comisul și Tatul negusto-
rul și popa Stoica din București și popa Drăgoiu și Dumitru croitorul și
Paraschiva croitorul și Șteful logofătul și Hriza vătaful și Sima vătaful de
dărăbani și Dumitru pîrcălabul și Udriște logofătul din Șerineasa și din Fălcoi,
Neagoe logofătul și fratele lui, Pîrvul și din Păușești, Iova banul. Și au vîndut
acești megiași din Dătcoi ocina lor de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu ști-
rea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea
domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Sima al
doilea logofăt, ca să-i fie lui această mai sus-zisă ocină din Dătcoi și cu vad
de moară, ocină, dedină și de oahbă, fiilor și nepoților și <stră>nepoților
și de nimeni neclintit, înaintea spusei domniei mele,

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Cra-
iovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru
mare vistier și pan Mihaiu mare spătar...¹ și pan Vasilie mare stolnic și
pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și Costantin mare
postelnic. Și ispravnic. Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șerbanovici, am scris în minunata cetate de scaun
București, luna martie a 10-a zi și de la Adam pînă acum cursul, în anul 7143,
anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

<Pe verso din sec. XVIII:> Carte de cumpărătoare pre Fundul Dătcoilor ot Mateiu voievod.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan București, II 22. Orig., hîrtie (40 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. ibidem II/23. Altă trad. la Bibl. Acad., ms. 2 593, f. 33, cu data martie 3.

¹ Loc alb.

34

1635 (7143) martie 13, București.

† Милостією вожією, Іу Матею воевода и господинъ вѣсон земли Уггровлахіинское, вѣск великаго и прѣдвѣраго, стараго, покоинномъ Іу Басарабѣ воевода. Дават господство ми сѣи повелѣніе господство ми почтенномъ правителю господство ми жѣпан Дѣмитрѣ Филаншаѣла вел питарю и със синовн си, елищеже Богъ даровахъ, якоже да мѣ ест учинѣ и вечинѣи ѣ село ѣ Гор Спинишор, шт сѣдство Мех<единци>, али деа господство ми, половинѣ за село, шт пол и шт шѣм и шт вод и със вѣснхъ вечинѣи и със вѣс ходокум и шт седалище селшв шт посвѣдї, варе елика се хтит изврат шт през вѣс хотаром, по старе хотарѣ¹ и велѣшн.

Понеже сѣи више реченна половинѣ за село шт Гор Спинишор вѣли соут господство ми за дѣдинѣ ешиже шт прѣжде вѣрѣме. И потом, къда ест вѣла вѣ дѣни Илѣандрѣ воеводе Илѣаш, вѣ лѣт хѣлѣз, по вѣрѣме къда съм вѣла господство ми волѣр вел агъ, а господство ми сам продал съм ест сѣи половинѣ за село шт Гор Спинишор със вѣснхъ вечинѣи колище се хошет нанти ѣ деа господство ми със вѣсѣхъ учина и със вѣс ходокум, шт хотар до хотар, почтенномъ правителю господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вел питар, что ест вѣла тогда къпитан, за ѣги тѣ аспри готови, за добро колю и със ѣзнанїа вѣсѣм волѣром и със ѣзнанїа братїимъ господство ми и а мерѣшом, шт гор издоа, и шт кръсть мѣстом. И съм вѣзнамаа господство ми тогда вѣснхъ новѣи шт рѣка жѣпан Дѣмитрѣ вел питар, что ест вѣла твгда къпитан. И сѣи више реченн аспри дал ю съм господство ми, пак вѣснхъ по село Бѣвѣнчуа, тере съм покѣпиа пак вѣ мѣсто, дѣдинѣ радї дѣдинѣ, и сѣтворна нхъ съм господство ми, шт волѣрство, и запис шт рѣка господство ми вѣ рѣка жѣпан Дѣмитрѣ вел питар, що ест вѣла тогда къпитан и със мношн волѣри сведѣтелїи написани ѣ запис, на име: жѣпан Стаматїе вѣне вел агъ и Мухан ключар и Конде вел армаш и шт Бѣлѣни, Радѣла постелник и шт Фаркаш, Радѣла постелник и шт Брѣнеци, Дрѣгич постелник и шт Поганъ, Барѣла постелник и шт Спинѣни, Дѣмитрѣшко постелник и шт Фѣндѣни, Станчуа логофет.

И потом, къда ест вѣла сѣда, вѣ дѣни господство ми, ако подароваа мѣ ест господѣ Богъ със господствїе и честитомъ царю със скриптра держешанъ Земан Блашкоа, на стѣла прѣдѣдомъ господство ми, а господство ми сѣтворнхум на рѣка жѣпан Дѣмитрѣ вел питар и кинга господство ми шт господство да ест емѣ и синовн емѣ дѣдинѣ вѣ вѣкы.

И пак да ест почтенномъ правителю господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вел питар учинѣи и вечинѣи ѣ село ѣ Рѣснпци шт сѣдство. . . ¹, шт пол и шт шѣм и шт вод и шт по вѣс мѣстом и шт по вѣсѣхъ хотарове, шт чин до чин и със вечинѣи и шт седалище селшв, шт посвѣдї, варе елика се хтит изврат шт по вѣсом хотаром. И вечинѣи да се знает, которїи се сѣт продал вечинѣи пан Дѣмитров вел питар със синовн нхъ и със вѣсѣхъ делове имъ за учинѣи шт Рѣснпци, по име: Пан със

нновн сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣх аспри готовн н една ковила за хѣ аспри н
 Кѡрчѣ със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Иван със си-
 новн сн н със негвѣа ѡжа за вчинѣ за хѣх аспри готовн н една ковила, цѣно ен хѣ
 аспри готовн н Чернат със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн
 н Роман със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Станчул
 със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣх аспри готовн н Неделко със синови сн
 н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Лепадат със синови сн н със ѡжа
 его за вчинѣ н Иван със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣх аспри готовн н
 Бѣнца със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри н Никѡаре със синови
 сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н една ковила за хѣ аспри н Стан,
 синѣ Добрев, със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣх аспри готовн н Яврам
 със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣх аспри н една ковила за хѣ аспри н вѣр-
 тнлѣ със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри н Ывн сюс синови сн н сюс
 ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Михорча със синови сн н със ѡжа его за
 вчинѣ за хѣу аспри готовн н Гогѣл със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу
 аспри готовн н Рѣдѣчинѣ със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн
 н Дан със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣх аспри н Ходор със синови сн
 н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу н Дѣмитрѣ със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ
 за хѣу аспри н Радослав със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн
 н Ѣпрѣ със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Цицеа със
 синови сн със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Радул със синови сн н със
 ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Бадѣ със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ
 за хѣу аспри готовн н Цѣндрѣ със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣф аспри
 готовн н Стопка със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣх аспри готовн н Радул
 Гонца със синови сн н със ѡжа [ѡжа] за вчинѣ за хѣх аспри готовн н една крава
 за ѣ аспри н Бишан със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣм аспри н една
 ковила за хѣ аспри н Тоадер със синови сн <н със> ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри
 готовн н една крава за ѣ аспри н Нѣгое със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за
 хѣу аспри н Стан със синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри н Барѣѣл със
 синови сн н със ѡжа его за вчинѣ за хѣу аспри готовн н Мѣрин със синови его н със
 десет сежени за вчинѣ за два ковиле велма добре н за една крава.

Понеже того село Рѣспнцѣи више пис бнхн сѣт вѣснху кнѣшн със вчине им
 ешеже нан шт прѣжде вѣрѣме. Я потом, кѣда ест бил вѣ дѣнѣ Ялѣѣанд <рѣ> водѣ,
 а наслѣдннцѣи селов шт Рѣспнцѣи, колнцн сѣт више речени, вин самн шт колѣ
 нам [н] продадоше се вечнн със синови нх н със штѣчѣствѣе нх почтенномѣ пра-
 вителѣ господства ми жѣпан Дѣмитрѣ вел пнтар, да ест емѣ дѣдѣнѣ без нн една
 снлост н със ѡзнанѣе вѣсем болѣром н а мегѣашом шт школоно местов н шт пред
 господство ми н със записе шт рѣками нх за проданѣе н със мношн болѣри све-
 детелѣн написани ѣ запис.

Сего радѣ, дадохъ съм господство ми почтенномѣ правителѣ господства ми
 жѣпан Дѣмитрѣ Филѣшанѣл вел пнтар вчинѣ н вечннн которѣн сѣт то рѣдѣ више
 речени ѣ сел Рѣспнцѣи дѣдѣнѣ н вѣ хѣабѣ синовом н внѣком н прѣвнѣчедом н
 не шт когождо непоколѣбнмо, порнзмо господство ми.

Сеже ѣво н сведетелѣе поставѣлет господство ми: жѣпан Хриза великѣн
 <вел> бан Кралевскѣн н жѣпан Ывашко вел дворннк н жѣпан Гангорѣ вел лѣгѣфѣт
 н жѣпан Дѣмитрѣ вел внстѣлар н жѣпан Мнхѣю вел спатар н жѣпан Ыаснлѣ вел стол-
 ннк н жѣпан Ыѣзннка вел колмс н жѣпан Ыѣчнна вел пѣхарннк н жѣпан Костанднн
 вел постелннк. Н исправннк, Гангорѣ великѣн лѣгѣфѣт.

Н написахъ аз, Лѣпѣдат лѣгѣфѣт, вѣ настолнн граду Ыѣкѣреци, мѣсеца
 мартѣе гѣ дѣнн н шт Ядама до ннѣѣ, вѣ лѣт хѣрѣмг.

† Ыв Матею вѣвѣвѣда, мнлостѣю божѣю господннѣ.

Ыв Матею боевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstितului dregător al domniei mele jupan Dumitru Filișanul marele pitar și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Spinișoru de Sus, din județul Mehedinți, însă partea domniei mele, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii și cu tot venitul și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Pentru că această jumătate de sat mai sus-spusă din Spinișorul de Sus a fost a domniei mele de dedină încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alixandru voievod Iliiaș, în anul 7137, pe vremea cînd am fost domnia mea boier, mare agă, iar domnia mea singur am vîndut această jumătate de sat din Spinișorul de Sus cu toți vecinii cîți se vor găsi în partea domniei mele, cu toată ocina și cu tot venitul, din hotar în hotar, cinstितului dregător al domniei mele jupan Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan, pentru ughi 360 aspri gata, de bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și cu știrea fraților domniei mele și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului. Și am luat domnia mea atunci toți banii din mîna jupanului Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan. Și acei sus-spuse aspri i-am dat singur domnia mea, iar toți pe satul Băbiciul, de l-am cumpărat iar în loc, dedină pentru dedină și le-am făcut domnia mea, din boierie, și zapis de la mîna domniei mele la mîna jupînului Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan, și cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: jupan Stamatie fost mare agă și Mihael clucerul și Conde marele armaș și din Văleni, Radul postelnicul și din Farcași, Radul postelnicul și din Brănești, Drăghici postelnicul și din Poiană, Barbul postelnicul și din Spineni, Dumitrașco postelnicul și din Fundeni, Stanciul logofătul.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești, pe scaunul strămoșilor domniei mele, iar domnia mea am făcut la mîna jupanului Dumitru marele pitar și cartea domniei mele, din domnie, ca să-i fie lui și fiilor lui dedină în veci.

Și iar să-i fie cinstितului dregător al domniei mele, jupan Dumitru marele pitar, ocină și vecini în sat în Răsiți, din județul. . . ¹, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot locul și de peste toate hotarele, din cap în cap și cu toți vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe, care s-au vîndut vecini panului Dumitru marele pitar, cu fiii lor și cu toate părțile de ocină din Răsiți, anume: Nan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2600 aspri gata și o iapă de 1 000 aspri și Curicea cu fiii lui și cu funia lui de ocină, pentru 2 400 aspri gata și Ivan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și o iapă, prețul ei 1 000 aspri gata și Cernat cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Coman cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Stanciul cu fiii lui și cu funia lui de ocină, pentru 2 600 aspri gata și Nedelco cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Lepădat cu fiii lui și cu funia lui de ocină și Ivan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și Bănța cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Nicoară cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 800 aspri gata și o iapă de 1 000 aspri și Stan, fiul lui Dobre, cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și Avram cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri și o iapă de 1 000 aspri și Brătîlă cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400

aspri și Ion cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Mihorcea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Gogul cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Rădăcină cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Dan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri și Hodor cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 și Dumitru cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Radoslav cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Oprea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Țițeia cu fiii lui, cu funia lui de ocină, pentru 2 400 aspri gata și Radul cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Bădea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Țundrea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 500 aspri gata și Stoica cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și Radul Gonțea cu fiii lui și cu funia de ocină pentru 5 600 aspri gata și o vacă de 400 aspri și Vișan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 3 040 aspri și o iapă de 1 000 aspri și Toader și fiii lui și <cu> funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și o vacă de 400 aspri și Neagoe cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Stan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Barbul cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Mărin cu fiii lui și cu zece stinjeni de ocină pentru două iepe foarte bune și drept o vacă.

Pentru că acel sat, Răsipiți, mai sus spus, au fost toți cnezi cu ocinile lor încă mai dinainte vreme. Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru vodă, iar moștenii satului din Răsipiți, cîți sînt mai sus-spuse, ei singuri, de voia lor, [și] s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu moștenirea lor cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru marele pitar, ca să-i tie dedină, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului și cu zapise de la mîinile lor de vînzare și cu mulți boieri martori scriși în zapis.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru Filieșanul marele pitar ocinile și vecinii, care sînt pe rînd mai sus-spuse în satul Răsipiți, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna martie 13 zile și de la Adam pînă acum în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., MDLXVII/1. Orig., perg. (36 × 50), pecete aplicată.
 EDIȚII. Bălan și Cernovodeanu, *Doc. inedite*, 350–355.

¹ Loc alb.

† Милостією божією, Іу Матен воевода и господинь всои Земли Уггров-лахінскін, виск великагш, покойномъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми болѣрннъ господства ми Петрін слѣжер и съ сини

его, елнциже Богъ дароват), яко да мѣ естъ село Лазла въ сѣдство Мех<единци>, всѣ село съ всѣ хотаром н съ всн вечннн н съ всѣ ходоком шт полю н шт шсм н шт вод н шт седалище селовѣ, шт хотар до хотар, по старн хотарн н по велѣгы. И вечннн ешеже да се знае, по нме: Станчюл н Стоян н Нѣгое¹ н Стеаѣ н Тѣдо-сїе н Тѣдорѣ н Пѣтрѣ н Марнн н Барвѣл н Стопка н Тѣдорѣ н Лѣпѣл н Стан н Манѣ н Строе н Барвѣл н Лѣпѣл н Крѣстѣ н Неделко н Нѣгое н Дръгнч Рнба н Степан н Продан н Стан Бѣланов н Радослав, н Драгѣл н Нѣгѣл н Барвѣл Грамен н Дан н Лѣпѣл Нѣнчюлшн н Лазар н Стан н Стан Кока н Днма н Бншан н Стоян Кнка н Станчюл Фѣлга н Прѣвѣл н Барвѣл н Снмншн Залѣ н Дръгнч н съ всн снны нм. Понеже того село Лазла внше пис, выст кнѣсы шт прѣжде врѣме съ шчннн нх. Потомже, егда выст въ дѣнн Илѣандрѣ воевод Илѣаш, втораго крѣто, а шнн шт свонх добро волѣ продадоше сѣ вечннн Петрѣн сѣзжер съ сннн нх н съ шчнне нх, без не еднаа снашст шт къ нктоже, радѣ фѣд ѣгн готовн. И всѣ блан вечннн съ власѣ мнрѣ.

И потом, егда внст нннѣ, въ дѣнн господства мн, а вечнннн внше реченн, шнн вѣстанннн се сѣт съ прѣ н прїндет пред господство мн ѣ велнкнн днван, тере сѣпрѣше се лнцѣ съ болѣснн господства мн Петрѣ сѣзжер. И снцн прѣла вечнннн ѣ днван, како нѣст бнл дал Петрѣ сѣзжер нм всн новцнн внше пис шт пѣлн, анѣ дал <е>ст нм нан мало н сѣтворнл нх ест снашст. Бѣ том, господство мн гледаѣ н сѣднх правд, кѣпно съ всѣмї почтенннмн правнтелн господства мн. И вндѣх гос-подство мн н записѣл нм на рѣкѣ Петрен сѣзжер шт проданїе съ многн болѣснн н кѣпцн н мегнашн свѣдѣтелн ѣ запис н кннга Илѣандрѣ воевод шт покѣпенїе. И нстннствоваѣх господство мн всѣ днваном н знаѣх господство мн шт такме-женїа н шт проданїа швом вечннн шт Лаз н како ест бнл вѣзнмал всн пѣнѣсы готовн ѣ рѣкн нх тогда. И снцн шстал ест вечнннн шт закон шт днван.

Сега радѣ даѣх н господство мн болѣсннѣ господства мн Петрен сѣзжер, яко да бытн его село Лазла със всн вечнннн н съ всѣ хотаром, како ест внше пис н како се продает дѣдннѣ н въ шхѣвѣ емѣ н снновом н внѣком въ вѣкы н не шт когождо непоколѣбнмо по заповѣд господства мн [н не шт когождо].

Сеже н свѣдѣтелн поставнх господство мн: нспрѣво пана Хрнзѣ вел бан Кралеветскнн, пана Ивашко вел дворннк, пана Гнлгорїе вел логофет, пана Дѣмїтрѣ вел внстїар, пана Мнхан вел спатар, пана Неделко вел кнучѣ, пана Баснатѣ вел столннк, пана Бѣзннка вел комнс, пана Бѣчннн вел пѣхарннк, пана Костантнн вел постелннк. И нсправннк, пана Гнлгорїе вел логѣфет.

И аз, Тѣдорѣ спѣден, намазаѣх въ град рекше Бѣкѣрецн, мѣсеца мартїе 11 дѣнн, шт Идѣма в лѣт хрѣмг.

† Iw Матею вшевѣда, мллостїю божїю, господннк.

Iw Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Petre slugerul și cu fiii lui, cîți îi va dăruî Dumnezeu, ca să-i fie satul Lazul, în județul Mehedintși, tot satul și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne. Și vecinii încă să se știe, anume: Stanciul și Stoian și Neagoe¹ și Stelea și Tudosie și Tudor și Pătru și Marin și Barbul și Stoica și Tudor și Lupul și Stan și Manea și Stroe și Barbul și Lupul și Cîrstea și Nedelco și Neagoe și Drăghici Riba și Stepan și Prodan și Stan al lui Bălan și Radoslav și Dragul și Neagul și Barbul al Gramei și Dan și Lupul al lui Nenciu și Lazăr și Stan și Stan Coca și Dima și Vișan și Stoian Chica și Stanciul Fulga și Pîrvul și Barbul și Simeon Zală și Drăghici și cu toți fiii lor. Pentru că acel

saț Lazul, mai sus scris, au fost cnezi dinainte vreme cu ocinele lor. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, a doua oară, iar ei, de a lor bunăvoie, s-au vîndut vecini lui Petre slugerul cu fiii lor și cu ocinele lor, fără nici o silă din partea nimănu, pentru 534 ughi gata și au tot fost vecini cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar vecinii mai sus ziși, ci s-au ridicat cu pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față cu boierul domniei mele Petrea slugerul. Și așa au pîrît vecini în divan că Petru slugerul nu le-a dat lor deplin toți banii mai sus scriși, ci le-a dat mai puțin și le-a făcut silnicie. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat drept, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpisul de vînzare la mîna lui Petre sluger cu mulți boieri și negustori și megieși martori în zăpis și cartea lui Alexandru voievod de cumpăratură. Și am adevărit domnia mea cu tot divanul și am știut domnia mea de întocmirea și de vînzarea acelor vecini din Laz și că atunci au luat toți banii gata în mîinile lor. Și astfel au rămas vecinii de lege din divan.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Petre slugerul, ca să-i fie satul Lazul, cu toți vecinii și cu tot hotarul, cum este mai sus scris și că s-au vîndut dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele [și de nimeni].

Iată și martori am pus domnia mea: mai întîi pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în cetatea ce se zice București, luna martie 13 zile și de la Adam în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XVIII/16. Orig. hirtie, (41,5 × 28,5) pecete aplicată timbrată. Cu o trad. din 1860.

¹ « Htror adăugat ulterior.

36

1635 (7143) martie 15.

† Eu Despa, préuteasa pupéi Stuiică, scris-am al mieu zăpis, să hie de credință la mîna jupînului Simei [lug] lugufătului și a jupînesie Marie, cum să să știe că am vîndut 2 falce de luc în Seciul Banéi și o-m vîndot derépt bani 160, ca să-i hie dumnealui moșie.

Și eu Tudor pântru credin<ta> am scris într-acest zăpis să să [și] știe că am vîndut 1 <falce> ¹ de luc în Seceri, derépt bani 80. Și eu Tudusie, feciurul Vladului Vucicăi am scris în acest zăpis pântru [s] credința ca să să știe că am vîndut 1 falce de luc în Seciul Banie și o-m vîndut derépt bani 80.

Și eu, Stanumir, am scris acest zăpis ca să să știe că am vîndot 1 falce de luc în Lazul Bucur și o-m vîndot, derépt bani 80. Și eu Marie, fata unchieaşului Calin, am scris în cest zăpis pântru credința să să știe că am vîn<dut> 2 fâlci de luc den vie în jus și o-m vîndut, derépt bani 160.

Și le-am vîndot nui tuți de a nustră bunăvoia, să-i hie moșie.

Și mărtori: Ilie și Domitru și Franța și Stanciul pîrcălabul și Radol Stoianéscul.

Și am scris eu, Domitrașco. Pis martie 15 dni vă leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/28. Orig., hirtie (20,5 × 15). Copie, ibidem ms. 445, f. 134.

¹ Omis.

37

1635 (7143) martie 15.

† Eu Mariia, fâmeia a Oprea, feciurul banului Stanciului, scris-am acesta al meu zapis să hie de credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt și a jupînési domnealui Marie, cum să să știe că am vîndut în Mlacă 3 fâlci de luc și în Spinété 2 fâlci. Și am vîndot de a mea bunăvoia drept bani 400, să-i hie moșie domnealur și coconélur.

Și mărturie, Ilie și Domitru și Stănilă și Franța. Pântru [s] credința am pus și degétéle.

Și am scris eu Domitrașco. Pis measeța martie 15 dni v leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/27. Orig., hirtie (20,5 × 14,5).

38

1635 (7143) martie 15.

† Adecă eu, Tatomir, împreună cu soția mea Goita ot selo ot Vlădila, ot sudstvo Rom<anați>, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna părintelui egumenului Meletie ot sviata monastir ot Govora și a tot soborul al sfintei mănăstiri, ce scrii mai sus, cum să se știe că după petrecirea părinților noștri și în urma lor n-au rămas nimenile, fără numai cu fâmeia mea, ce le-au rămas moșie multă. Deci ajungîndu noi vrême de bătrînéți și de slăbiciune, cugitat-am întru inema noastră de am scris pre părinții noștri la sfîntul poménicu în sfînta mănăstire, ce iaste mai sus scrisă.

Și am dat de am ajutat la sfînta mănăstire moșie, însă să se știe că iaste preste tot hotariul șapte moși. Deci den cei șapte moși am dat sfintei mănăstiri dentru moș, a treia parte, cît se va alége partea mea, den cîmpu și de în pădure și den apă și de în siliștea satului, oarecît se va alége de preste tot hotarul, tot a treia parte dentr-acestu moș ce scrie mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri de-ntărire și dumnizăeștilor părinți de hrană și noo pomeană în vecie. Iar altă jumătate de într-această moșie ce scrie mai sus, eu m-am tocmit cu părintele Meletie de o am vîndutu drept 2 iape cu mînzi și un cal bun și dreptu o vacă cu lapte.

Și am dat noi acéste moșii de bunăvoe a noastră la sfînta mănăstire ca să fie sfintei mănăstiri moșie în veacu.

Și la tocmeala noastră tîmplatu-se-au de au fost mulți oameni buni și bătrîni den satu den Vlădilă, anume: Danciul și Stoian și Aldea și gineri-său Bratul.

Și am pus și blăstem (în)¹ urma noastră; care se va ispiți de în ruda noastră a călca și a sparge această tocmeală a noastră, acela să fie proclētu și anatema și afurisit de 318 sveti oțjeje sut vă Nechei și să n-aibă unde a veni după meartea noastră. Aceasta mărturisim ca să se știe și să se crează. Și pentru credința pusu-ne-am și dēgitile.

Пис мѣсеца мартіе ѿ днн, в лѣт хЗрмѣ.

Eu Tatomirū <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XII/5. Orig., hirtie (30 × 21), Copii ibidem, ms. 234, f. 230—230v; 447, f. 238v; 448, f 7v—8; 463, f. 54v—55. și Arh.st. Craiova, ms. 86, f. 6v—7.

¹ Loc rupt.

39

1635 (7143) martie 20.

† Мнлостією божією, Нш Матею Басараба воеводы н господинъ вѣсон землн Зггровахнскон. Дават господство мн сіа повелѣніе господства мн свѣтѣн божественѣн монастыр нарыцаемѣа Мъруинѣнн, ндеже е т храм свѣтн архангел Мнхана, н штцѣ днкѣл поп Гаврїла н всѣм еже ш Христѣ братн живѣщїн вѣсемѣ свѣтѣ шентел, іако да ест свѣтлане монастыр частѣ шт сола шт на шкна нарыцает сѣ Телега, шт ї боловани шт сола, а болованъ н шт сола дробна н шт лоспе, г-гш частѣ, любо елнко нзбернт сѣ, понеже сіе вышше речена сола, шт ї боловани еднн болованъ н шт сола дробна н шт лоспе, г-гш частѣ, ест частѣ свѣтѣн монастыр Мъруинѣнн шт дѣднно, данна н помнлованна н поклонна шт прочнн почнвшн кнѣшн ешеже шт прѣжде вѣмѣ. Тогв радї н господство мн еше дах свѣтѣн монастыр Мъруинѣнн іако да дрѣжет како ест выше писано, шбаче да се знае ради редѣ солек чокънашнлор, колнце хокет седѣт н прнхраница сѣ дѣднна монастыров: како аще посѣчет еднъ чокънаш вѣ една днѣ сола боловани, ї, ѿ болованнт да платнт сѣ нмѣ шт на скнларн которн хокет бытн, а еднъ болованъ, нже ест частѣ монастыров да не платнт чокънашнлор нктоже, понеже іако тако быст ѣстрола тѣх почнвшн дрѣвнн кнѣшн радї тог болован шт сола частѣ монастыров како почто радї седет чокънашн над дѣднна монастыров н ннже равотает монастыров н ннже вѣзнмает нм днжмѣ, ннже ннчсоже, нѣ прнхрани сѣ всѣ свободн сѣ добрѣ мнра над дѣднна монастыровѣ, <како>¹ смотрна н ұстрола тѣх почнвшн кнѣшн да бытн тог болованъ платнт. І радн сола дробна н радн лоспе пакн ѣстрола ест тѣх кнѣшн како почто радї нмает монастыра нзноренїе на ѣже н на кон, н на всѣ нзноренїе шкнѣв, да вѣзнмает шт сіа, шт всѣ, г-гш частѣ.

Бѣ том, господство мн смотрнх кѣпно сѣ всн чнстнтнмн правнтелнн господства мн н дах н господство мн свѣтѣн монастыров Мъруинѣнн іако да дрѣжет частѣ монастыров шт сола шт Телега, шт ї боловани а болован н шт сола дробна н шт лоспе г-гш частѣ н чокънашнлор ї-гш боловани да не платнт нм, над ұстроенїе н над шенчѣю что ест сѣтворна тѣх кнѣшн н како ест дрѣжал монастыра н до нннѣ.

Того радн н господство мн ешеже пновнх н штверѣднх сіа шстроенїе кнѣсства сѣ сіа кннга господство мн, како предважнше рѣхѣ іако да ест свѣтѣн монастыр вѣ ұтверѣженїе н чнрнорнзцамже вѣ шкрѣмленїе н шт рнз н а телм почнвшн кнѣшн н господство мн вѣчное вѣспомннанїе н не ш<т>¹ кого непоколѣбнмом, порезмо господство мн.

Н ешеже н закнннанїе положнх господство мн вѣ слѣд нас: аще кого нзбернт господѣ Богѣ бытн кнѣс Землн Блѣшкое, еше да почтет н да штверѣднт

сѣа ѱстроѣніе н помнлованїа кнѣснѣа, како ест ѱше пис, а нже непочтет но разо-
рнт н поперет, тогъ да ест трѣклет н анатема н аѢрнсан шт тнї свѣтн штцн нже
въ Никнн н да прѣрываетъ съ Іуда н съ Ірїа, амин.

Се ѱбо н сведнтелїи поставнхъ господство мн: пан Хризѣ вел ван Кралев-
скїн н пан Івашко вел дворник н пан Глигорїе вел логофет н пан Дѣмитрѣ вел внс-
тиар н пан Михаю вел спатар н пан Баснлїе вел столник н Бѣзникъ вел комис н вѣ-
чина вел лѣхарник н Костантин вел постелник. И исправник, Глигврїе вел логофет.

И писахъ аз, Стонка спѣден Шербанович, мартїе к днн н шт Ідама до нннѣ,
въ лѣт хѣрмг.

† Іу Матею вшеврѣда, милостїю божію господннѣ.

Іу Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Mărgineni, unde este hramul sfântului Arhan-
ghel Mihail și părintelui dichiuл, popa Gavriil și tuturor fraților întru Hristos, care trăiesc în acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri parte din sarea de la ocna numită Telega, din 10 bolovani de sare un bolovan și din sarea mărunță și din lospe a treia parte, oricât se va alege, pentru că această mai sus spusă sare, din 10 bolovani un bolovan și din sarea mărunță și din lospe a treia parte, este partea sfintei mănăstiri Mărgineni de moștenire și miluită și închinată de alți răposați domni încă de mai înainte vreme. De aceea și domnia mea încă am dat sfintei mănăstiri Mărgineni, ca să stăpânească cum este scris mai sus.

Însă să se știe pentru rîndul sării ciocănașilor, cîți vor ședeа și se vor hrăni pe dedina mănăstirii: dacа un ciocănaș va tăia într-o zi 10 bolovani de sare, 9 bolovani să li se plătească de schilerii care vor fi, iar un bolovan, care este partea mănăstirii, să nu li se plătească ciocănașilor nimic, pentru că astfel au întocmit acei răposați domni bătrîni, pentru acel bolovan de sare, partea mănăstirii, pentru că stau ciocănași pe dedina mănăstirii și nici nu lucrează mănăstirii și nici nu le ia dijmă, nici nimic, ci se hrănesc toți slobozi cu bună pace pe dedina mănăstirii, <cum>¹ au socotit și au întocmit acei domni răposați, să fie acel bolovan plătit. Iar pentru sarea mărunță și pentru lospe, iarăși au întocmit acei domni, ca pentru cheltuielile de care le are mănăstirea la funie și la cal și la toate cheltuielile ocnei, să ia din acestea, din toate, a treia parte.

Întru aceea, domnia mea am socotit, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Mărgineni ca să stăpânească partea mănăstirii, din sarea de la Telega din 10 bolovani un bolovan și din sarea mărunță și din lospe a treia parte și ciocănașilor să nu le plătească al zecelea bolovan, după întocmirea și după obiceiul pe care le-au făcut acei domni și cum а stăpînit mănăstirea și pînă acum.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit această întocmire а domniei, cu această carte а domniei mele, cum а fost spus mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană și de îmbrăcăminte, iar acelor domni răposați și domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclin-
tit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, să cinstească și să întărească această întocmire și miluire а domnilor cum este scris mai sus, iar care nu va cinsti, ci o va rupe și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și

anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, cei din Nicheia și să locuiască cu Iuda și cu Arie, amin.

Iată dat și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șerbanovici, martie 20 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu vovod <m.p.>

Bibl. Acad., DCXXIII/42. Orig., hirtie (42 × 27,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII. Altă trad. la Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 21–22, cu data 7143 <1634–1635>.

¹ Omis.

40

1635 (7143) martie 29.

Григоріе, милостію вожію архієпискѣп и митрополит вѣсое земле Шгрров-лахінское, и прочи¹.

După cinstit hrisovul mării sale prealuminatul nostru domn Io Mateiu Basarab vovod, dat-am și smerenia noastră această carte a smereniei noastre, ca să fie de bună credință și întărire la mâna nepoților mării sale, jupănesii Stanei spătăreasa și a frăține-său Predei spătarul, feciorii jupănesii Mariei ot Brîncoveni, care au fost vară primare mării sale domnului nostru, cum să se știe că miluindu preamilstivul Dumnezeu pre măriia sa cu domnia a toată Țara Românească, în cinstit scaunul strămășilor mării sale, iar măriia sa au socotit cu preaînțeleptul sfat al mării sale și au tocmit pentru toate moșiile și satele mării sale și pentru rumâni și țigani, care au avut măriia sa de moșie, de la cinstiți și răposai moși și strămoși ai mării sale. Și au tocmit măriia sa ca să fie în urma mării sale și să rămăe așezământ bun, iar să nu fie vreun val sau vreo metocmire, pentru ale mării sale direpte ocini și moșii, care scriu mai sus. Și au socotit măriia sa cum că deaca de vreme ce mult milostivul Dumnezeu mării sale nu i-au dat cocon den trupul mării sale să aibă să moșteneze moștenirea mării sale, nici altă rudenie mai aproape n-au avut măriia sa, să se tragă de sîngele mării sale fără decît pre jupîneasa Stana spătăreasa și pe frăte-său, Preda spătarul, feciorii jupînesii Mariei, datu-le-au măriia sa cinstit hrisovul mării sale la mîna dumnealor, ca să le fie în urma mării sale toate satele, moșiile, rumânii și țiganii și viile mării sale, care se trag de sînt ale mării sale de moșie de la cinstit și răposat părintele mării sale, jupan Danciul vornic și de la alți cinstiți și răposai moși și strămoși ai mării sale moșii ohabnice și stătătoare și în urma dumnealor, coconilor și nepoților și strănepoților în veac, iar mării sale și răposaiților părinți ai mării sale să fie pomeana netrecătoare, pentru că și măriia sa încă au avut multă socotință de dumnealor cît au fost pribeag în Țara Ungurească, precum mărturisește și măriia sa însuși în hrisovul mării sale.

Și au întărit măriia sa hrisovul mării sale cu iscălitura și pecetea mării sale. Și au pus măriia sa și mărturii vrednice de credință, pe toți cinstiții

boierii divanului mării sale cărora le sînt puse numele mai jos în hrisovul mării sale.

Și au pus măriia sa și mare blestem, ca în urma mării sale nimeni să nu îndrăznească a călca sau a strica această milă, care au făcut măriia sa, nepoților mării sale, ca să le fie moși ohabnice și stătătoare în veci.

Drept aceia și smerenia noastră încă am dat această carte a smerenii noastre de mîna noastră iscălită și cu săborniceasca pecete întărită, ca să fie de mărturie adevărată la mîna jupanesei Stanei spătăreasa și a frăține-său Preda spătarul pentru toate satele, moșiile, rumâni și țigani mării sale domnu nostru, care se trag de sînt ale mării sale de la moși, de la strămoși, ca să fie ale lor și ale feciorilor lor și ale nepoților în veac precum însuși măriia sa i-au miluit.

Iar cine va îndrăzni și se va ispiti a călca sau a strica această milă a mării sale, sau nu va băga de seamă de această mărturisire a smereniei noastre, unul ca acela să fie cu blestemul a 318 otța, eje vă Nichei și să fie procler, afurisit și anathema și să lăcuască cu Iuda și cu Ariia la un loc, așijderea să fie și de smerenii noastră legat și neertat și în ceastă lume și în ceia ce va să fie, amin.

Пис мѣсеца мартїе кѹ дьни, в лѣт хр҃мг.

‘Ο Ουγκροβλαχίας ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος <м. р.>²

Arh. Crețulescu, București. Orig. hîrtie, pecete aplicată.

¹ „Grigorie, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit a tcată țara Ungrovlahiei, și celelalte”.

² „Grigorie arhiepiscop al Ungrovlahiei”.

† Многостїю вожію, Іу Матен Басарабѣ воеводі и господинь вѣсон земли Бгровлахїнскїи. Дават господство ми сіе повѣленїе господства ми свѣтѣи и божественїи монастырѣ глаголемаа Козїа, надѣже есть храм свѣтам и жнео-началнаа и нераздѣланаа тронца и шцѣ нг҃сменѣ Дївннїѣс и всѣмъ инколомъ жнвѣ-щнмъ вѣ тон шбытель, яко да есть свѣтомъ монастырѣ выше реченїа село Стѣ-деннїа шт соудство Ромѣнацїи вес, съ вѣсемъ хотаром и съ вѣсем ходокомъ шт полъ и шт шоум и шт вода и шт седалище селов, шт хотаръ до хотаръ, по старн прѣдѣан и по прѣдѣлъ еже ест хотарска шт Мнхана воеводі и по белѣш и вѣсн вечннн, по нма старовн дедовн нх: Ставѣръ и Бѣа и Татѣа и Стан Ирнчюа съ синови нхъ и Чннчѣ съ синнн его Чернатъ и Драгомнр, сннъ Ирнчек и Дона, сннъ Балѣнов съ синови нх и Оурѣс съ синнн его и Драгомнр съ синови нх и Лацко съ синови нхъ и Дабѣа съ синови его и Стонка съ синнн его и елнцнже нзшверѣшет сѣа того село вечннн, понеже того село ест старе и права шчнна и дѣднна свѣтѣи-шомъ монастырѣ, помнлована шт поконнннн госпожде Тѣдора, матн поконнннн Мнхана воевода, нареченаже по мнншескн монахїа Ѳеѡфана.

Понеже сѣн выше писанннн село быст за дѣдннѣ кмѣнн свободнѣ. По том, шнн, шцт> своимъ добро волѣа, продахъ сѣа поконннннн Мнхана воеводѣ ешеже когда быст господства его вел агъ и вел столннн. И господства его, шнъ дастъ того село Стѣденнїа матерн своен госпожде Тѣдорн, по мнншескн монахїа Ѳеѡфана, яко да ест еѣа того село выше писанннн, до сѣмрѣтн еѣа, да сѣхраннт ю, а по сѣмрѣтн еѣа, да ест волна датн комъ хошет. И егдаже прикѣшн сѣа время гос-

поднѣ Мнѹханаѣ воеводѣ из княжество изѣти и сконча сѧ въ земли Оугрроскон, матиже его, княгиня Тоудора, она вѣста въ свѣтѣмъ монастырѣ Козію, вѣзата на себѣ мнѣшески образа и пре наименова себе Ѡеуфана монахѣа и шбещѧ сѧ жити въ свѣтѣн монастырѣ до сѣмрѣти еѧ. По сѣмрѣтиже еѧ, да имат погребати сѧ въ свѣтѣн и велицен црѣкви. И приложи свѣтомъ монастырѣ того село Стѣ-денница вес, сѧ въ всемъ вечнѣн и сѣтворѣна ест и рѣкописаніе шт неѧ сѧ многми свѣдѣтелеми, запечатленъ своимѣ прѣстены и вѣставна ест свѣтомъ монастырѣ и книги шт<т> отечество. И пакы по том, прѣндоста княгиня Станка и княгиня Флорина, дѣщи Мнѹхана воевода и сѣтвориша тыѧ рѣкописаніе на того село выше реченныи, іако да стонт въ свѣта монастыра въ вѣки непоколѣбимо. Написашѧ въ свѣтѣмъ поманицѣ Мнѹхана воевода и монахѣа Ѡеуфана и господжа Станка и госпожда Флорина и вес рѣд нѹхъ.

И не по мнѣсѣже время, постнже сѣмрѣтъ монахѣа Ѡеуфана и престави сѧ въ свѣтомъ монастырѣ Козію и погребена быст въ свѣтѣн и велицен црѣкви и вѣста того село свѣтомъ монастырѣ Козію. И вес дрѣжит свѣта монастыра того село сѧ миромъ.

И при даны господина Левна Стефановица воевода, а вечнѣн шт того село, они продаша сѧ Николаи вѣстѣарѣ, понеже быст велмѣжъ силен. И рекоша они іако соут князи, а ни соут вечнѣн никомѣже. Бѣ том, Николаи вѣстѣар дасть имъ пѣнаши и продадоша сѧ они быти емъ вечнѣн сѧ великою ласканію. По том, калѣгерѣн шт свѣта монастыра выше писанна невѣсѹхотѣша вѣставити того село Стѣденница, дѣдина свѣтомъ монастырѣ погнѣнѣти, нѣ прѣндоша оу прѣ сѧ Николаи вѣстѣаромъ и сѧ вечнѣн прѣд Левномъ воеводомъ в великѣн днѣвн. И сице прѣхѣ како не соут вечнѣн свѣтомъ монастырѣ и како не продаша сѧ поконномъ Мнѹханаѣ воеводѣ и како нѣ соут приложени свѣтомъ монастырѣ шт поконнон монахѣн Ѡеуфана, мати Мнѹхана воевода. Бѣ том, Левн воевода, господства его расмотрит и сѣднт закономъ божѣимъ сѧ всемъ правителѣн господствѣ его и дасть имъ законъ бѣ добри людѣе, князи, писаніемъ господскимъ шт того соудство Ромѣнацинѹхъ, іако да заклетъ како нѣ соут продани Мнѹханаѣ воеводѣ и како не сѣтъ вечнѣн свѣтомъ монастырѣ и како не соут данн свѣтомъ монастырѣ шт поконнон монахѣа Ѡеуфана и како не соутъ ѣ дѣдови нѹ Стѣвѣрѣ, Боуѣа, Татѣа, како они избрѣщѣт дѣшамн своимн. Оннже истинствоваша и расмотрѣша и избрѣтошамн сѧ доушамн своимн како естъ вечнѣн свѣтомъ монастырѣ и како соут продани Мнѹханаѣ воеводѣ и како данн соут свѣтомъ монастырѣ шт поконнон монахѣн Ѡеуфана, мати поконнон Мнѹханаѣ воеводѣ; и даша тѣн добри людѣе еже быти вечнѣн свѣтѣн монастырѣ, іакоже быст и шт прѣжде время. И не вѣсѹхотѣша клѣти сѧ. Оннже пакы не вѣсѹхотѣша вѣставити сѧ, еже да быти вечнѣн свѣтомъ монастырѣ, нѣ пакы вѣздвнгоша прѣд Левномъ воеводомъ в великѣн днѣвн. Тѣмъже, Левн воеводѣ пакы сѣдн правдою и закономъ божѣимъ и пакы даст имъ законъ бѣ добри людѣе шт соудство Ромѣнаци, сѧ нимн писаннми господствѣамн <!,>, да клѣт сѧ како естъ выше писанно, како не быша продани Мнѹханаѣ воеводѣ и како не сѣтъ вечнѣн свѣтомъ монастырѣ. Тѣмъже тѣн бѣ добри людѣе не вѣсѹхотѣша клѣнѣти сѧ, нѣ вѣставѣша быти вечнѣн свѣтомъ монастырѣ, іакоже и тѣн перѣн клѣтовци, понеже знаша како соут вечнѣн свѣтѣн монастырѣ, приложени шт поконнон монахѣн Ѡеуфани, мати Мнѹхана воевода. Того ради и господинъ Левн воевод не вѣсѹхотѣ вѣзати дѣдина свѣтомъ монастырѣ и помана прѣжднѣн ктѣторн, но посла своего слоужбеника сѧ книгѣ господствѣ его и вѣземъ шт ниѹхъ писаніѧ (снрѣчъ рѣваше)¹ и книгѣ господства его и дасть свѣтомъ монастырѣ и село сѧ вечнѣн да быти вечнѣн свѣтомъ монастырѣ в вѣки непоколѣбимо.

Сего ради, егда благоволи Богъ дати ми господство и сѧ скиптро дрѣжати Землюѧ Блѣшкое и сѣдоу на прѣстолаѣ почнѣшнѹхъ дѣдомъ господства ми, тогда прѣндоша мнѣшн шт свѣта монастырѣн и сказаша прѣд нами въсе, по радѣ

КАКО ЕСТ ВЫШЕ ПИСАННОЕ. ТѢМЖЕ ГОСПОДСТВО МН РАСМОТРИХУ Н СЪДНУ ПРАВДОЮ ВОЖІЮ СЪ ВСЕМН ПРАВТЕЛІЕ ГОСПОДСТВА МН Н ДАХУ ТОГО СЕЛО ПРѢЖДЕ ВАРШЕ ² РѢХОМ СВѢТОМЪ МОНАСТЫРЪ КОЗІЮ, ДА ЕСТ ВЕЧНИИ СВѢТОМЪ МОНАСТЫРЪ ВЪ ВѢКЫ НЕПОКОЛѢВНО. И ПОСЛАХУ ГОСПОДСТВО МН Н СЛЪГА ГОСПОДСТВА МН КНИГОЮ ГОСПОДСТВА МН Н ВЪЗАХУ УТ ННХ АСПРН ЕЖЕ БЫСТ ДАСТ НМЪ НИКОЛА ВНОСТІАР РАДІ ВЕЧНИЕ Н ДАХУ А ПАКЫ БЫТИ ВЕЧНИИ СВѢТОМЪ МОНАСТЫРЪ. И ДАХУ ГОСПОДСТВО МН Н КНИГА ГОСПОДСТВА МН СВѢТОМЪ МОНАСТЫРЪ ДА ВЪЗМЕТЪ УТ ННХ НЖДЖЕНІЕ ІЖЕ НЗНЪСІЛА ЕСТ СВѢТА МОНАСТЫСА СЪ ННМН ЕГДА ВЪЗДВНОША ПРЪ ПРЕД ЛЕВНОМ ВОЕВОДОМ Н ПРЕД ГОСПОДСТВА МН. И УСТА ТОГО СЕЛО ВЫШЕ ПИСАННЫИ УТ ЗАКОНА Н УТ ОСОУДИЩЕ УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МН УТ ВЕЛИКІИ ДИВАН. И ВНОДѢХУ ГОСПОДСТВО МН Н ХРИСОВЪЛ МНУХАНАЪ ВОЕВОДАЪ Н ХРИСОВЪЛ РАДЪЛАЪ ВОЕВОДАЪ Н КНИГА РАДЪЛАЪ ВОЕВОДА МНУХНЪ Н КНИГА ІЛЕЗАНДРАЪ ВОЕВОДА ІЛІПША Н КНИГА ЛЕВНАЪ ВОЕВОДАЪ СТЕФАН Н Ъ РЪВАШЕ ЗА КАЛТЪВ Н РЪКОПИСАНІЕ МОНАХІЮ ТИМОФАНЪ, МАТИ ПОКОИИНАГО МНУХАНА ВОЕВОДА, ВЪ РЪЦѢ КАЛЪГЕРОМ УТ СВѢТАМ МОНАСТЫРЪ УТ КОЗІА.

СЕГО РАДИ, ДАХУ ГОСПОДСТВО МН СВѢТѢИШОМЪ Н ВОЖЕСТВѢИШОМЪ МОНАСТЫРЪ КОЗІЮ СЕЛО СТОДЕННИЦА УТ СОУДСТВО РОМЪНАЦИ ВЕС, СЪ ВСЕМ ХОТАРОМ Н СЪ ВСН ВЕЧНИИ, ІАКО ДА ЕСТ ВЕЧНИИ СВѢТОМЪ МОНАСТЫРЪ ДѢДИНЪ ВЪ ВѢКЫ НЕПОКОЛѢВНО.

СЕ ОУБО Н СВѢДѢТЕЛН ПОСТАВНУ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРИЗА ВЕЛИКІИ БАН КРАЛЕВСКИ Н ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРИК Н ПАН ГАИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ПАН ДЪМИТРОЪ ВЕЛ ВНОСТІАР Н ПАН МНУХАЮ ВЕЛ СПАТАР Н ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС Н ПАН БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ПАН КОСТАДИИ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, СИМОН ВТОРОГО ЛУГОВѢТА.

И ПИСАХУ А, СТОИКА СПЪДЕН ШЪРБАНОВИЧ, МѢСЕЦА АПРІЛІЕ 7-ГУ ДНИИ Н УТ ІДАМА ДО НННѢ ТЕЧЕНІА ЛѢТОМ, ВЪ ЛАТ ХЪРМГ, ЛАТА ГОСПОДИННѢ ХАХЛЕ.

† ІУ МАТЕЮ КВЕВУДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Românească. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Cozia, unde este hramul sfintei și de viață începătoare și nedespărțitei troițe, și părintelui egumen Dionisie și tuturor călugărilor care trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zise satul Studenița din județul Romanați tot, cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar în hotar, pe vechile hotare și pe hotarul care s-a hotărnicit de Mihail voievod și pe semne și toți vecinii, anume bătrînii moși ai lor: Stavăr și Buia și Tatul și Stan Arici și Dona, fiul lui Bălan cu fiii lor și Ursu cu fiii lui și Dragomir cu fiii lui și Lațco cu fiii lui și Dabul cu fiii lui și Stoina cu fiii lui și cîți se vor afla din acel sat vecini, pentru că acel sat este veche și dreaptă ocină și dedină preasfintei mănăstiri, miluită de răposata doamnă Tudora, mama răposatului Mihail voievod, numită în călugărie monahia Teofana.

Pentru că acest mai sus scris sat au fost de moștenire cnezi, slobod. Apoi ei de a lor bunăvoie s-au vîndut răposatului Mihail voievod încă de cînd a fost domnia lui mare agă și mare stolnic. Iar domnia lui, el a dat acel sat Studenița mamei sale, doamna Tudora, în călugărie monahia Teofana, ca să fie al ei acel sat mai sus scris, să-l țină pînă la moartea ei, iar după moartea ei să fie volnică a-l da cui va voi. Iar cînd s-a întimplat vremea domnului Mihail voievod de a ieși din domnie și s-a sfîrșit în Țara Ungurească, mama lui, cneaghina Tudora, ea a rămas la sfînta mănăstire Cozia luîndu-și chip de călugăriță și și-a schimbat numele în monahia Teofana și s-a făgăduit să trăiască la sfînta mănăstire pînă la moartea ei. Iar după moartea ei, să aibă

a se înmormînta în sfînta și marea biserică. Și a dăruit sfîntei mănăstiri acel sat Studenița tot, cu toți vecinii și a făcut și zapis de la ea cu mulți martori, pecetluit cu inelele lor și a lăsat sfîntei mănăstiri și cărți de moștenire. Și iarăși, după aceea, au venit cneaghina Stanca și cneaghina Florica, fiica lui Mihail voievod și au făcut acel zapis pe acel sat mai sus zis, ca să rămînă sfîntei mănăstiri în veci neclintit. Au scris în sfîntul pomelnic pe Mihail voievod și pe monahia Teofana și pe doamna Stanca și pe doamna Florica și tot neamul lor.

Și nu după multă vreme, a ajuns moartea pe monahia Teofana și a murit la sfînta mănăstire Cozia și a fost înmormîntată în sfînta și marea biserică și a rămas acel sat sfîntei mănăstiri Cozia. Și a tot ținut sfînta mănăstire acel sat cu pace.

Iar în zilele domnului Leon Ștefanovici voievod, iar vecinii din acel sat, ei s-au vîndut lui Nicola vistierul, pentru că a fost boier puternic. Și au spus ei că sînt cnezi și nu sînt vecini nimănui. Întru aceea, Nicola vistierul le-a dat lor bani și s-au vîndut ei, cu mare înșclăciune, să-i fie vecini. Apoi călugării de la sfînta mănăstire mai sus scrisă nu au voit să lase acel sat Studenița, dedina sfîntei mănăstiri, să se piardă, ci au venit în pîră cu Nicola vistierul și cu vecinii înaintea lui Leon voievod în marele divan. Și așa pîrau că nu sînt vecini ai sfîntei mănăstiri și că nu s-au vîndut răposatului Mihail voievod și că nu sînt dăruți sfîntei mănăstiri de răposata monahia Teofana, mama lui Mihail voievod. Întru aceea, Leon voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după legea lui Dumnezeu, cu toți dregătorii domniei lui și, cu scrisoare domnească, le-a dat lege 12 oameni buni cnezi, din acel județ Romanați, ca să jure că nu s-au vîndut lui Mihail voievod și că nu sînt vecini ai sfîntei mănăstiri și că nu sînt dați sfîntei mănăstiri de răposata monahia Teofana și că nu sînt ai lor cei 3 moși, Stavăr, Buia și Tatul, cum vor afla ei cu sufletele lor. Iar ei au adevărit și au cercetat și au aflat cu sufletele lor că sînt vecini sfîntei mănăstiri și că s-au vîndut lui Mihail voievod și că sînt dați sfîntei mănăstiri de răposata monahia Teofana, mama răposatului Mihail voievod; și au dat acei oameni buni ca să fie vecini sfîntei mănăstiri, cum au fost și mai dinainte vreme. Și n-au vrut să se jure. Iar ei iarăși n-au vrut să se lase să fie vecini sfîntei mănăstiri, ci iarăși au ridicat pîră înaintea lui Leon voievod în marele divan. De aceea, Leon voievod iarăși a judecat cu dreptate și cu legea lui Dumnezeu și iarăși le-a dat lor lege 12 oameni buni din județul Romanați cu alte scrisori ale domniei sale, să jure cum este mai sus scris, că nu s-au vîndut lui Mihail voievod și că nu sînt vecini ai sfîntei mănăstiri. Astfel, acei 12 oameni buni n-au vrut să jure, ci au lăsat să fie vecini sfîntei mănăstiri, ca și acei jurători dintîi, pentru că știau că sînt vecini ai sfîntei mănăstiri, dăruți de răposata monahia Teofana, mama lui Mihail voievod. De aceea și domnul Leon voievod n-a vrut să ia dedina sfîntei mănăstiri și pomana ctitorilor de mai înainte, ci a trimis pe slujitorul său cu cartea domniei lui și a luat de la ei scrisorile (adică răvașele) ¹ și cartea domniei lui și a dat sfîntei mănăstiri și satul cu vecini să fie vecini sfîntei mănăstiri în veci neclintit.

De aceea, cînd a binevoit Dumnezeu să-mi dea domnia și cu sceptrul să stăpînesc Țara Românească și am stat pe scaunul răposaiților bunici ai domniei mele, atunci au venit monahii de la sfînta mănăstire și au spus înaintea noastră toate, pe rînd, cum este mai sus scris. De aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptatea lui Dumnezeu, cu toți dregătorii domniei mele, și am dat acel sat mai sus spus, înainte sfîntei mănăstiri Cozia să fie vecini sfîntei mănăstiri în veci neclintit. Și am trimis domnia mea și

sluga domniei mele cu cartea domniei mele și am luat de la ei asprii ce le-a dat lor Nicola vistierul pentru vecinie și i-am dat pe ei iarăși să fie vecini sfintei mănăstiri. Și am dat domnia mea și cartea domniei mele sfintei mănăstiri, ca să ia de la ei cheltuiala pe care a cheltuit-o sfânta mănăstire cu ei când au ridicat pîră înaintea lui Leon voievod și înaintea domniei mele. Și a rămas acel sat mai sus scris de lege și de judecată dinaintea domniei mele din marele divan. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Mihail voievod și hrisovul lui Radul voievod și cartea lui Radul voievod Mihnea și cartea lui Alexandru voievod Iliăș și cartea lui Leon voievod Ștefan și 2 răvașe de jurămint și zăpăsiul monahiei Teofana, mama răposatului Mihail voievod, la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire de la Cozia.

De aceea, am dat domnia mea preasfintei și preadumnezeieștii mănăstiri Cozia tot satul Studenița, din județul Romanați, cu tot hotarul și cu toți vecinii, ca să fie vecini sfintei mănăstiri, dedină, în veci neclintit.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Simon al doilea logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șărbănovici, luna aprilie în ziua întia și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/11. Orig., perg. (35 × 49), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1844. Copie slavă ibidem ms. 712, f. 328—329 și trad. în ms. 209, f. 286—288; 215, f. 303—305 și 215 bis, f. 17—19.

¹ Paranteză și în orig.

² În loc de „*ишлѣ*”.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn a toată Țara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Voico cu frate-său Ion și cu toți frații lor, din moșia de la Vîlceni, din județul Vlășcii, anume Roman și Mănăilă și Tatomir și cu frate-său Marin și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dăru, ca să fie cu pace și slobozi de rumânie, aceștea și cu feciorii lor și cu doao funii de moșie din Vîlceni, de către Sima și Stoica, feciorii izbașii Damian din Bădinești și de către jupan V<uc>ina vel peharnic și dă către feciorii lui și de către rudeniile lor și de către tot neamul lor, ca să nu-i mai stăpînească în veci.

Dupe aceia, acești mai sus ziși oameni, Mănăilă și cu alții și cu feciorii lui, încă au mai întorsă toată moșia din Vîlceni, iar dupe aceia s-au dat Mănăilă în zilele lui Mihai voievod și moșia Vîlceni acei vînzători să fie rumâni dinpreună cu moșia Vîlceni. Apoi dupe aceia, [au dat Mănăilă] în zilele răposatului Șărbănovici dat-au și au miluit pe izbașa Damian și pe Sima și pe Stoica cu moșia Vîlceni, ca să fie în veci pentru dreaptă slujbă, să-i fie lui în veci. Iar după aceia, au dat în zilele răposatului Radul voievod întiul rînd. Iar izbașa Damian au cugetat în gîndul lui pentru domn, au ștersă partea lui. După aceia, acești oameni ce s-au zis mai sus, din Vîlceni,

iar s-au răscumpărat cu 2 funii dă moșie de către el cu trizeci de galbeni gata și cu zăpis din mîna lui de răscumpărare cu mare jurămînt să fie oameni slobozi în lume.

Iar dupe aceia, au datŭ jalbă acuș, în zilele domniei mele, dupe moartea izbașii Damian, iar feciorii lui, Sima și Stoica, aceștia li s-au pus în spinare ca să-i rumânească și au adus spre dînșii și pe V<uc>ina vel peharnic, ca să le ajute spre aceasta și să-i împartă în doao cu acela. Și venind înaintea domnii i-au tras dă față la divan și așa cerea Sima i Stoica că are judecată cu acești mai sus ziși oameni în zilele lui Alixandru voevod Iliiaș la Badiște¹ și iar au mai dat dupe cuvintile lor o sută de galbeni domnii și cum au de cătră acestea multă nevoe, pentru aceasta. Deci domniia mea căutînd am judecatŭ dupe dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți îndreptătorii domnii mele. Și văzînd domniia mea și zăpisul izbașii Damian de răscumpărare cu mare jurămînt și cu mulți boeri mărturie și cu feciorul Radului voevod, de la leat 7122 la mîna acestor răscumpărați oameni. Și după moartea domnii mele, de vor veni feciorii izbașii Damian cu minciuni, ca niște oameni răi, poruncă au datŭ domniia mea pe acești oameni cu lege șase megiiși, pe răvașe anume: din Vărăști, Cîrstea și din Mîrșa, Bîrsan și din Tîrnava, Voinea și Bădilă și din Singureni, Neagul și din Baba, Vladul Cazac. Apoi iar au datŭ piste dînșii, iar Voico și cu frații lui și cu alții, ce s-au zis mai sus, aceștia au adus lege înaintea domnii mele la marele divan, trăgîndu-i, cum s-au răscumpărat de rumânie de către izăbașa Damian și cu 2 funii de moșie, ce sînt scrise mai sus, cum să nu aibă de către feciorii izbașii Damiiian, Sima i Stoica, nici o voe, precum în zilele lui Alexandru voevod de către aceia anume. Iar feciorii izbașii, Sima i Stoica, au rămas de lege și dă dreptate înaintea domnii mele în divan, cum după multa lor răotate, să nu aibă cu aceștia nici o treba în veac, că sîntŭ niște oameni cu pace și slobozi dinpreună cu a lor dreaptă și aleasă moșie de la Vîlceni și cu toți feciorii lor, să le fie lor moștenire ohabnică, să stăpînească cu pace și de nimenea să nu să clătească în véci, după porunca domnii mele.

Și mărturie au pus domniia mea: jupîn Hriza vel ban, jupîn Ivașco vel vornic i pan Gligorie vel logofăt i Dumitru vel vistiar i Mihaiu vel spatar i Vasilie vel stolnic i Nedelco vel cliucer i Bizilca² vel comis i jupîn Condilă³ vel postelnic. I <ispravnic>, jupîn Grigorie vel logofet.

Și s-au scris de Dumitru logofătul, leat 7143 <1635> méseța aprilie, dni 2.

B.C.S., CXVII/2. Trad. din sec. XVIII, pe alcouri confuză.

¹ În loc de Batiște.

² În loc de Buzinca.

³ În loc de Costandin.

† Многостією вожією, Іу Матен Бъсърба воеводі и господинъ. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми честнѣшомъ шцъ ѿ Фрем епискѣп Бъзъвски¹, ca să hie volnic cu această carte a domnii méle ori unde va afla o țigancă den țigănia domnii méle de la Brîncoveni, să aibă a luoaré o țigancă fără de bărbat, pentru că o am dat domnia mea la sfînta episcopie pentru pomeana.

Așijderea și voi globnicilor carii veți fi, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iară voi încă să căutați să-i dați o țigancă fără de bărbat la episcopie, că o am dat domnia mea, însă den țigancele domnii mele cele de moșie și de cătră niménilea să n-aibă opreală [să n-aibă], că așa iaste învățătura domnii mele. И како да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца априліе 7 дьни, в лѣт 7398.

† Іу Матен воевода, милостію божію господинь.

Іу Матею воевод <т.р.>

Bibl. Acad., CXXIV/140. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete inelară, aplicată. Copie la Arh. St, Buc., ms. 173, f. 598v–599.

EDIȚII. G. Potra, *Ist. țigani*, 217.

¹ „... cinstilui părinte Efrem episcop al Buzăului . . .

44

1635 (7143) aprilie 3, București.

† Милостію божію, Іу Матею Басарабѣ воеводы и господинь. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн, божественѣн м<монасти>р¹ глаголеміи Кодмѣна, идѣже естъ храм прѣсвѣтѣн чистѣн и прѣлагословеніе владичице нашою Богородице и присно дѣвѣ Маріа и шцѣ игъменѣ Рафанѣ и всѣмъ чернор<зецем>, нѣже ш Христѣ братіи, живѣщіи въ томѣ свѣтъ шветел, іако да ест свѣтѣн монастыр вышше пис вѣс винарч, еинко естъ шт над шчина Чокънецилор, иже естъ село свѣтомѣ монастыр, варе оубо еинко избериш са вса часть господска, <п>онеже сѣю вышше писанъ винарч вса часть господска шт над шчина Чокънецилор естъ свѣтомѣ, божественомѣ монастыр Кодмѣна, іаже ест подрѣченіе свѣтѣн монастыр Козіен, данно и помилувано шт почывшомѣ прѣдѣдѣ господства ми Іу Басараба воевод, синь прѣдобраго Блада воеводіи и шт прочинъ благочастивіи киѣши, еже быст въ слѣд емѣ господствню. И вѣс дрѣжал съ добрѣ мирѣ.

Потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства ми, егда Богъ благоизволи еже даровал ма съ князства зде въ Блахїа Запанескїи и чьститом царю съ скриптрѣ, шцѣже егъмена Рафана, шнь прїидет прѣд господства ми ѣ великїи диван и въ пред всѣми чьститими правителїи господства ми аще показал хрисовѣл Басарабѣ воевод, тог шт помилуванїе, ветхѣ и раздалнѣ и помрачениѣ сътворен како ест вышше пис и съ велико кѣтвѣѣ. Бѣ том, господство ми смотрнх кѣпно съ всѣми чьститими правителїи господства ми и със вѣс свѣти наше и абїи дах господство ми свѣтѣн, божественѣн монастыр Кодмѣнїи іако да ест вѣс винарч, еинко ест шт над шчина Чокънецилор, вса част господска. И шновнх господство ми и штверднх тог хрисов Басарабов воевод съ сѣю кингов господства ми, да дрѣжат монастыр Кодмѣна, іако и предварнше рѣх и іако да естъ свѣтѣн монастыр въ помощь и въ оукрѣпленїе а минхим, иже жѣвет въ томѣ свѣтъ шветел, шт шкрѣмленїе и шт шстрабъ, а тех почывшем киѣши и господства ми и родїтелнм господства ми вѣчное вѣспомянїе. И не шт кого непоколѣбывшом, по реченїи господства ми.

И еше и кѣтвѣѣ положнх господство ми: въ слад нас а е кого избериш господь Богъ быти владатель нан киѣс зде въ Блахїе Земли нан шт срднчнаго

плода господства ми или вт сьродник наше, или вт грѣса наши, или вт нно плѣ-
менник еше да аще почитет и поновит и оукрѣпит сѣа книга господства ми над
оустроеніе еже више писах, тог господь Богъ да почитет его и да съхранит въ гос-
подствѣ его и да въспрїмет части и венцы в Христа Бога съ праведники. И нже
не початет и не поновит и не оутвердит сѣа книга господства ми и помяванїа
техъ клѣси, но гзорит и поперит и въ шевеніе вставит, тог да ест треклет !: ана-
ѳема и аѳѳрсан вт тнѣ свѣти втци еже въ Никїи и да имат часть съ Іудѣи и съ
Ірїа и съ нїкми невѣрни іудей и да вѣдет сеперника пред Христа матира, наша
Богородице и да приверѣцит стрѣпи Гїезїев въ вѣки вѣком, амин.

Се оубо и сведителїи приложихъ господство ми: жѣпан Хриза вел еан Кра-
левскїи и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангорїе велникїи логофет и жѣпан
Дѣмитрѣ Дѣдеска вел вкстїар и жѣпан Мнхаю велникїи спатар и жѣпан Баслаке
вел столник и жѣпан Бѣзника вел комис и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Квс-
тантин вел постелник. И исправник. . . ².

И аз, Стопка спѣден, писахъ въ настоа град Бѣскрепскїи, мѣсеца апрїлїе
Г-гв дьны и вт Ідама до ннѣ теченїа лѣтом в лѣт хрлм, лѣта господнне
ххлѣ.

† Іw Матею ввевѣда, мнлостїю божію господннь.

Іw Матею ввевѣд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii m(ănăști)ri¹
numite Codmeana, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvin-
tatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și
părintelui egumen Rafail și tuturor călugărilor, care sînt frați întru Hristos,
locuitori în acel sfînt lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise tot
vinăriciul, cît este de pe ocina Ciocăneștilor, care este satul sfintei mănăstiri,
oricît se va alege toată partea domnească, pentru că acest mai sus scris vină-
rici, toată partea domnească de pe ocina Ciocăneștilor, este al sfintei, dumne-
zeieștii mănăstiri Codmeana, care este sub stăpînirea sfîntei mănăstiri Cozia,
dat și miluit de răposatul străbunicul domniei mele Io Basaraba voievod,
fiul prea bunului Vlad voievod, și de alți binecinstitori cnezi, care au fost
în urma domniei lui. Și a ținut cu bună pace.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd Dumnezeu a bine-
voit de m-a dăruit cu cnezia în Vlahia de dincoace de munți și cinstitul țar
cu sceptrul, atunci egumenul Rafail a venit înaintea domniei mele în marele
divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele de a arătat
hrisovul lui Basarab voievod cel de miluire, vechi și rupt și întunecat, făcut
cum este mai sus scris și cu mare blestem. Întru aceasta, domnia mea am
cercetat împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu tot sfatul
nostru și îndată am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Codmeana,
ca să-i fie tot vinăriciul cît este de pe ocina Ciocăneștilor, toată partea dom-
nească. Și am înnoit și am întărit acel hrisov al lui Basarab voievod cu această
carte a domniei mele, ca să stăpînească mănăstirea Codmeana precum este
mai sus scris și ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de întărire, iar călugări-
lor care trăiesc în acel sfînt lăcaș, de hrană și de folosință, iar acelor cnezi
răposați și domniei mele și părinților domniei mele, veșnică pomenire. Și de
nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră: dacă cel pe care
fi va alege domnul Dumnezeu să fie stăpîn sau cnez aici în Țara Românească
sau din ruda de inimă a domniei mele sau din rudele noastre sau, după păca-

tele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele pe întocmirea care este mai sus scrisă, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și să primească cinste și cunună de la domnul Hristos cu cei drepți. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele și miluire, ci acei cnezi o vor strica și o vor nimici și o vor lăsa în ȳitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acei necredincioși iudei și să-i fie pîrișă înaintea lui Hristos maica noastră de Dumnezeu născătoare și să-l afle bubele lu Ghizie în vechi veacului, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic...²

Și eu, Stoica spudei, am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotmeana VIII/5. Orig., perg. (36 × 45), pecete timbrată, stricată. Cu o trad. ibidem, ms. 357, f. 114–115.

¹ Loc șters.

² Loc alb.

† Милостію божію, Іу Матен Басарабѣ воевод н господинѣ въсон земли Хггровлахінскін. Дават господсто ми сіе повелѣніе господство ми селов Тврчинецин вт сѣдство Горжна н всѣм наслѣдницым селов н съ синны нх, елици емѣ Богъ дати, ікоже да быти им весь село Тврчинецин съ весь хотаром н съ весь ходоком вт полю н вт шѣм н вт вод н вт по весь хотаром, вт хотар до хотар, по старн хотарн н по белѣсы, понеже естѣ им неговѣ старѣ н права вчиннѣ н вт дѣдннѣ, ециже вт прѣжде врѣме, вт пре дѣни ннѣмн старш господарн дрѣвнн. Н весь бнѣ ѣ власѣ мнрѣ съ вчиннѣ им н кнѣсы.

† И потом, егда быст ннѣ, въ дѣни господство ми, втцѣхѣ егѣмена Тевдосіе вт свѣта монастыр Тисмѣна, емѣже вѣх нмѣ емѣ попа Радѣл вт Столожани, вн вврѣтал естѣ нѣкін кннги старѣ вт свѣтаа монастыр, ециже вт сѣзданіѣ сен земли н бнѣ естѣ писан въ таѣ кннги н село Тврчинецин н скочилѣ прѣ н съпрѣх сѣ за лицѣ пред господство ми ѣ великін днван съ Станчюл н съ Данчюл вт Тврчинецин. И сици прѣл егѣмена вт свѣтаа монастыр Тисмѣна како сѣт село Тврчинецин вечннн свѣтѣн монастыр Тисмѣна ециже вт пре дѣни Негрѣлов воевод, почто раді вврѣтал естѣ теѣ кннги старн. Я сін вншше речени людін вт Тврчинецин, вни плакаше се вт кривостію н извадна естѣ кннги старн вт дѣдінѣ, кннги старарѣ Дан воевод съ великаа клетво, теченіѣ лѣта хѣцлѣ н кннги Шербан воевод вт повиновеніѣ, в лѣт хѣрѣѣ. Таже, въ том господство ми гледах н сѣднх по правдо н по закон, кѣпно съ всѣмн почтенимн правнтелін господство ми н истинствовах господство ми съ весь днваном, како естѣ бнѣ весь людін кнѣшн съ вчиннѣ им вт давно врѣме, а свѣтаа монастыр Тисмѣна нѣстѣ нмѣл нн еднаа трѣбѣ.

Таже естѣ всталъ егѣмена въ свѣта монастырѣ въ законѣ и въ сѣжденіи въ предѣлахъ дванадцати господства мнѣ, како на мнѣ много работъ съ нѣхъ да не имамъ въ вѣкы.

Сего ради, дахъ и господство мнѣ всѣмъ наследникамъ селомъ Тѣрчинештинъ внише рѣкъ, яко да быти мирни и свободни въ вѣченіи, шни и сини нмъ и съ учина нмъ въ къ егѣмена въ свѣта монастырѣ Тисманѣна и въ къ вси мнѣхъ въ съда напредъ, како естѣ внише пнс и не въ то кожда да не бѣдѣтъ въ къ нѣхто поколѣбнмо, презъ заповѣдъ господства мнѣ.

Сеже оубо и свѣдѣтъ <сел>¹ въ поставихъ господство мнѣ: панъ Хриза велѣ ан Краветскѣн, панъ Ивашко велѣ дворникъ, панъ Глигоріе велѣ лугвѣт, панъ Дѣмитръ велѣ внистѣар, панъ Мнѣхан велѣ спатар, панъ Неделко велѣ ключар, панъ <Баснаіе> Панидѣр велѣ столникъ, пана Бѣзника велѣ колникъ, пана Бѣчина велѣ пѣхарникъ, панъ Константинъ велѣ постельникъ. И исправникъ, пана Глигоріе велѣ лугвѣт.

И азъ, Тѣдѣрѣ спѣден, братъ мали Дѣмитръ...¹, намазахъ 8 града рекше Бѣскрѣшті, мѣсеца апріліе-гоу дѣни и въ Идама до нина, печеніа лѣтомъ, в лѣто хѣрѣмъ и въ воплѣщеніа сына хѣрѣ.

† Іу Матею воеводу, милостію божію господнѣю.

Іу Матею воеводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Turcineștii din județul Gorj și tuturor moștenilor satului și cu fiii lor, cîți Dumnezei le va da, ca să le fie lor tot satul Turcineștii cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire încă dinainte vreme, din zilele altor vechi domni de demult. Și au tot fost în bună pace cu ocinele lor și cnezi.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele părintele egumen Teodosie de la sfînta mănăstire Tismana al cărui nume era popa Radul din Stolojani, el a aflat niște cărți vechi de la sfînta mănăstire, încă de la întemeierea acestei țări și a fost scris în acea carte și satul Turcineștii și a sărit cu pîră și s-au pîrît de față înaintea domniei mele în marele divan cu Stanciul și cu Danciul din Turcinești. Și așa pîra egumenul de la sfînta mănăstire Tismana că satul Turcineștii sînt vecini ai sfintei mănăstiri Tismana încă din zilele lui Negruț voievod, pentru că i-a aflat în acele cărți vechi. Iar acești mai sus spuși oameni din Turcinești, ei s-au plîns de strîmbătate și au scos cărți vechi de moștenire: cartea bătrînului Dan voievod, cu mare blestem, cursul anilor 6939 și cartea lui Șerban voievod de înnoire, anul 7115. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul, că au fost toți oamenii cnezi cu ocinele lor de multă vreme, iar sfînta mănăstire Tismana n-a avut nici o treabă. Astfel a rămas egumenul de la sfînta mănăstire de lege și de judecată dinaintea a tot divanul domniei mele, ca mai mult treabă să nu aibă cu ei în veci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea tuturor moștenilor satului Turcineștii mai sus spus, ca să fie în pace și slobozi de vecinie ei și fiii lor și cu ocina lor de către egumenul de la sfînta mănăstire Tismana și de către toți călugării, de acum înainte, cum este mai sus scris și de nimeni neclintit peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan <Vasilie> Pain-

dur mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu Tudur spudei, fratele cel mic al lui Dumitru. . . ¹ am scris în cetatea numită București, luna aprilie a 3 zi și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7143 și de la întruparea fiului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLII/2. Orig., perg. (38 × 49,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1845. Alte trad. ibidem, ms. 329, f. 473; 336, f. 201–202 și 711, f. 182.

¹ Loc rupt.

† Милостією божією, Іу Матею воєвода и господиныхъ вѣсон земле Угг-рровадѣнское, видк велкаго и прѣдобраго, стараго, покоиннаго Іу Басараба воє-вода, Дават господство ми сіе побеленіе господство ми Болованов вт Титеци и със снновн си, еанцемъ Богъ прииѣстит, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѡ Кокон, али дел Іунов вѣсаѣ, четвъртаго дел вт полю и вт шѣма и вт вода и вт планен и вт седалнице селов, вт посевдї, варе еанка се хтет нзвратї вт по вѣсом хотаром, понеже в ест покѣпна Болован сім вчинѣ вше речена вт над Іуи вт Кокон, вт сѣдство вриѣш, за хѣ аспри готовн. <И> продадохъ ии за негов добро волю без ии една силост, със знанїа мерїашом вт шкрѣстнимъ местом.

И потом, Іуи дигнѣл ест съпренїе и прише ест предъ господства ми ѡ вѣшнїи днван тере съпрѣше се за лицѣ със Болован. И сице прѣше Іуи, іакоже да повратит да вмегнїше новцин назад вт по вчинна, что ест вна продак! > Болованов вт над Іуи. Вѣ томъ господство ми съм гледал и сѣдил по правд и по закон, със вѣснѣми чьститнїаї правнтелїе господство ми и съм дал господство ми Іунов закон ѡ людїе добри мерїашн по рѣваше господски на нме: вт Гривлещн, Станчул Превтѣсен и вт Спнни, Герге и вт Раковнца, Сѣпрнш Стоев и вт Вѣмевещн, Драгомнр Фнторѣ, да заклет Іуи вт Кокон како ест вна втакмна вчинна със Болован за хѣ аспри, нѣст в ест втакмна за хѣ аспри. Таже, кѣда ест вна на дннѣ и на сорок, а Іуи никакоже нѣст могаѣ заклетн, анѣ ест встал Іуи вт закон и вт сѣжде-нїе вт предъ господства ми, а Болован, ии да си дрѣжит вчинна, како нѣ в ест покѣпна.

И потом, Іуи, ии втакмна се сѣт със Болован втараго крат, тере нѣ ест подава Іунов ешеже аспри хѣ дондеже напалнѣют са теѣ сіе хѣ аспри, како ест вше пис. И видѣхомъ господство ми и запис вт рѣка Іунов како нѣст может заклетше и како нѣ ест дал вѣа рѣвашове господски на рѣка Болованов със мнози добри людїе сведетелїе, написани ѡ запис, на нме: вт Кокон, Станчул, сннѣ Калинов и вт Титеци, поп Лазар и Мѣртнн С. . . ¹ Прѣчоюл и мнози людїе вт шкрѣст местом, іакоже да си дрѣжит вчинна, како в ест покѣпна вт над Іуи и за нѣхто запрѣтенїе да не имат.

Сего радї, дадохъ съм господство ми Болованов, іакоже да ест емѣ вчинѣ, дѣдїнѣ и вѣ шѣаб и снновом и видком и прѣвнѣчетом и не вт когождо непоколѣ-внмо, порнзмо господства ми.

Сеже вѣо и сведетелїн поставлѣемъ господство ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевскїн и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Глигорїе вел логофѣт и жѣпан

ДѢШНТРС ВЕЛ ВНОСТІАР Н ЖЪПАН <МНУАН ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН БАСИЛІЕ ВЕЛ СТОЛНИК>¹
Н ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н ЖЪПАН БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН КОСТАНДИН ВЕЛ
ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИН ГРАДУ БЪСКРЕЩИН, МЪСЕЦА
АПРІАТѢ ٦ ДАНИ Н ШТ ПДАМА ДО НИИЪ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМГ, ЛѢТА ГОСПОДНА
ХЪХЛАД².

† Iw Матею воевода, мноостію божію, господннь.

Iw Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bolovan din Titești și cu fiii săi, cîți i-a lăsat Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cocoi, însă partea lui Ion, toată, a patra parte din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Bolovan această ocină mai sus spusă de la Ion din Cocoi, din județul Argeș, pentru 7 000 aspri gata. <Și> a vîndut el de bunăvoia lui fără nici o silă, cu știrea megiașilor din jurul locului.

Iar apoi, Ion a ridicat pîră și a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare de s-a pîrît de față cu Bolovan. Și așa pîra Ion ca să întoarcă să lepede banii înapoi de pe ocina ce cumpărase Bolovan de la Ion. Într-aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Ion lege 4 oameni buni megiași pe răvașe domnești anume: din Greblești, Stanciul Preutesei, și din Spini, Gheorghe, și din Racovița, Opriș al lui Stoia, și din Bumbuești, Dragomir Fitorea, să jure Ion din Cocoi cum a tocmit ocina cu Bolovan, pentru 4 000 aspri nu a tocmit-o pentru 7 000 aspri. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, Ion nicicum nu a putut să jure, ci a rămas Ion de lege și de judecată dinaintea domniei mele, iar Bolovan, el să-și țină ocina, cum a cumpărat-o.

Iar apoi, Ion s-a tocmit cu Bolovan a doua oară, de i-a mai dat lui Ion încă 3 000 aspri pînă s-au împlinit acești 7 000 de aspri, cum este mai sus scris. Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna lui Ion, că n-a putut să jure și că a dat amîndouă răvașele domnești la mîna lui Bolovan cu mulți oameni buni martori, scriși în zapis, anume din Cocoi, Stanciul, fiul lui Călin, și din Titești, popa Lazăr și Mărtin și S...¹ Pîrcioiul și mulți oameni, din jurul locului, ca să-și țină ocina, cum a cumpărat-o de la Ion și de nimeni să nu aibă oprire.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Bolovan, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan <Mihael mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic>¹ și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt,

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna aprilie 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7143, anul domnu-
uî 1634.²

¹ Loc rupt.

² Anul erei noastre greșit.

† Милостію божію, Іо Матен Басарабѣ воевода и господинъ въсон земли Угровлахи́нскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣи, божествѣи цркви глаголеміи Гіурмев банѣ, гдѣже ест храм рождество Христова, іже естъ метохъ и подрученіа на архіепіскупъ Погонѣи ѿ Земли Гръцкаа и штиѿ поп Гавріла монахъ, іако да ест свѣтѣи цркви еднѣ место шт гор шт къ стѣгна, еже ест бнл шт прѣжде врѣме двора црквев и да ест црква мирно шт къ черноризцы шт свѣтаа монастыр Мнхана воевод, понеже сін внише реченъ место бнл естъ двора шт цркве, ешеже шт егда се сътвориа свѣта црква и шгражден съ стовор, днл и приложиа свѣтѣи цркви шт Гіурма бан.

И потом, егда быст въ днлн Ілѣзандрѿ воевод стараго, а Гіурма бан, шн погниѣл шт сабле. По слѣдѣже емѿ вѣстал сѣ Драгомнр дворник, аше въспросна естъ того место шт на Ілѣзандрѿ¹ воевод и дал ест емѿ. Бѣ том, Драгомнр, шн посѣчна стоворѣи црквев и сътвориа ест правалін над место црквен. И по смърти Драгомнр дворник, взыстал сѣ синъ его, Пѣтрѿ спатар, аше прода естъ теѿ прѣвѣлін попев Свгїеніе монахъ, иже быст егѿмена на [мо] монастыра Гіурмев бан, іже ест код винограді, храм свѣти Николаа, что ест нинѣ метохъ на монастыр Мнханлов воевод. И всѣ был над разлога им, почто раді нѣст бнл нмал кто да гледает шт редо селѣ место и шт свѣтаа црква, іако бнл естъ толико врѣме нѣста.

И потом, егда быст нинѣ еѣ днлн господство ми, а поп Гавріла шт на црква Гіурмев бан внише писана съ всн кѣпци и съ вса махалаа, шни пришел естъ всн кѣпно пред господства ми ѿ великіи днван аше съпрѣше сѣ лицѿ и сказали пред господства ми всѣ по ред семо мѣсто како естъ внише пис, а егѿмена Мелентіе съ всн мннхн шни извадилн естъ кинги шт покѣпеніе шт на Пѣтрѿ спатар. Таже, въ том, господство ми гледаѿх и сѣднх по прав и по закон кѣпно съ вснми чиститнмі правителін господства ми и смотрихъ господство ми, аше послахъ шт днван по еднѣ болѣ, нн вѣрнн на нме Герге внстїар Карнді, аше пошел ест съ мнози болѣрн и кѣпци и добри чьловѣки, старн варошанн, тере естъ гледал и подкопал и швѣтѣл стоворѣле теѿ ветхе, еже быст шт дрѣвнн. И приѣчна сѣ аше нммо ндохъ сам господство ми съ всн болѣрн велнци и мали и съ вса двора, понедѣлник шт по Паска по стѣгна код црквѣѿ и вндѣхъ господство ми съ мон шче стѣлпн стоворѣловѿ посѣченѣ и извадилн шт ннѣ и вѣровахъ господство ми и нан паче съ истнствѣахъ анѿ дахъ господство ми свѣтѣи цркви Гіурмев бан, іако да ест еѣ того место шт дѣдінъ и шкрѣпленіе, како ест бнл и шт прѣжде врѣме. Мннхнже шт Мнхана воевод, шни да възнмает пннѣшн нм шт гдѣ дали нх естъ, іако встали шт закон и шт сѣжденіе шт днван. И аше вѣстанна се съпреніе нѣкогда нли да извадитн нѣкїн кинги нли записе теѿ да не се вѣрѣет нѣ да вѣдѣт въ тѣци. И не шт когождо непоколѣбнмо през заповѣдъ господства ми.

Сеже и свѣдѣтели поставнхъ господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскїи, пан Івашко вел дворник, пан Гангоріе вел шгшфет, пан Дѣмитрѿ вел внстїар,

пан Мнѣдан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Басилѣ вел столник, пан Бѣзникка вел комис, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пан Гангорѣ вел лѣтѣшет.

И аз, Тѣдѣоръ¹ спсѣден, намазахъ ѿ Бѣсѣрещѣ, мѣсеца априлѣ 5 дѣни, лѣтѣ хрѣмѣ.

† Іу Матею воєводѣ, мноостію вожію господннѣ.

Іу Матею воєводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii biserici numite a Ghiormii banul, unde este hramul nașterii lui Hristos, care este metoh și sub ascultarea arhiepiscopiei de Pogoniana, în Țara Grecească și părintelui popa Gavriil monahul, ca să-i fie sfintei biserici un loc din sus, dinspre uliță, care a fost mai dinainte vreme curtea bisericii și să fie biserica în pace de către călugării de la sfânta mănăstire a lui Mihail voievod, pentru că acest mai sus zis loc a fost curte de biserică încă de când s-a făcut sfânta biserică și îngrădit cu gard, dat și dăruit sfintei bisericii de Ghiorma banul.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voievod cel Bătrîn, iar Ghiorma banul el a pierit de sabie. Iar în urma lui, s-a ridicat Dragomir vornicul și a cerut acel loc de la Alexandru voievod și i l-a dat lui. Întru aceea, Dragomir vornicul, el a tăiat gardul bisericii și a făcut prăvălii pe locul bisericii. Iar după moartea lui Dragomir vornicul, s-a ridicat fiul său, Pătru spătarul, de a vîndut acele prăvălii popei Evghenie monahul, care a fost egumen la mănăstirea lui Ghiorma banul, care este lîngă via hramului Sfîntului Nicolae, care este acum metoh la mănăstirea lui Mihail voievod. Și a tot fost pe seama lor, pentru că n-a fost cine să cerceteze de rîndul acelu loc și al sfintei biserici, că a fost atîta vreme pustie.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar popa Gavriil de la biserica lui Ghiorma banul, mai sus scrisă, cu toți negustorii și cu toată mahalaua, ei au venit toți împreună înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față și au arătat înaintea domniei mele tot pentru rîndul acestui loc, cum este mai sus scris, iar egumenul Melentie cu toți călugării, ei au scos cărți de cumpărătură de la Pătru spătarul. Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am socotit domnia mea de am trimis din divan pe un boier credincios, anume Gherghe vistierul Caridi, de a mers cu mulți boieri și negustori și oameni buni, bătrîni, orașeni, de au cercetat și au săpat și au găsit gardurile acele vechi, care au fost de demult. Și s-a întîmplat de am trecut pe acolo însumi domnia mea cu toți boierii mari și cu mici și cu toată curtea, luni după Paști, pe uliță, lîngă biserică și am văzut domnia mea cu ochii mei stîlpii gardurilor tăiați și scoși din pămînt și am crezut domnia mea și mai mult am adevărit și am dat domnia mea sfintei biserici a lui Ghiorma banul, ca să-i fie ei acel loc de moștenire și întărire, cum a fost și mai dinainte vreme. Iar călugării de la mănăstirea lui Mihail voievod, ei să ia banii lor de unde i-au dat, căci au rămas de lege și de judecată din divan. Iar dacă vreodată se va ridica pîră sau să scoată niscaiva cărți sau zapise, acelea să nu se creadă, ci să fie în deșert și de nimeni neclintit, peste porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic,

pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tud<or>¹ spudei, am scris în București, luna aprilie 5 zile, anul 7143 <1635>

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, X/3. Orig., hîrtie (42 × 27,5), pecete timbrată. Cu o trad din 1907.

EDIȚII. Trad. Andreescu, *Cîteva precizări*, 559—560.

¹ Omis.

48

1635 (7143) aprilie 7, București.

† Adecă noi cești 12 megiiși, pre nume den Păhulești, Bêlcu i Bala i ot Cumcești, Manea și Neag i ot Truțești, Ghierghie i ot Trestenic, Leoa i ot Păhulești, Ghierghina i ot Găurici, Calofir i ot Brînceani, Mihăilă i ot Blotori, Mirlea i ot Guzêni, Poroschi i ot Grozești. Nedelco, scris-am ceastă carte a noastră ca să hie de credință la mîinile lui Drăghici spatarul și la Fota postelnicul, feciorii Papei logofătul, cum ca să se știe că ne-au luoat satul Mihăileștii den județul Tele<or>m<an> pre răvașe domnești, denaintea domnu nostru Io Matei Basarabea voevodă den divan ca să jurăm noi cu satul Mihăileștii de cătră feciorii Papei logofătul cum cînd s-au vîndut satul Mihăileștii rumâni Papei logofătul, ș-au vîndut numai capetele lor fără de ocină și fără de feciori, unul derept ughi 13 ; și cum le-au lepădat banii cu sila pre la casele lor și n-au mersu la Papa logofătul să ia banii de voia lor nici unul. Deci, într-aceaia noi ne-am strînsu toți înpreună și am venit toți la divan cînd ne-au fost zioaa, dennaintea domnu nostru și a tot sfatul și ne-au întrebat sfatul: cum știm noi de vînzarea acestui sat și cum vom putea ca să jurăm derept dinșii. Deci noi, eșit-am afară și ne-am sfătuit 2 zile și ne-au dat domnu nostru ispravnic den divan pre jupan Simon vtori logofăt. Deci într-aceaia noi am adevărat cu sufletele noastre, cum cînd s-au vîndut satul Mihăileștii s-au vîndut ei de a lor bunăvoe cu feciorii lor și cu ocinele lor cum am văzut noi și cărțile cele de cumpărătoare; și încă și-n cartea cea ce s-au scumpărat de la domnu nostru, încă scriia cum s-au scumpărat cu feciorii lor și cu ocinele lor. Deci văzînd noi vînzarea lor cum scrie mai sus, n-am putut jura, ce am dat ceastă carte a noastră la mîna lui Drăghici spatarul și la Fota postelnicul, cum să le fie satul Mihăileștii rumâni cu feciorii lor și cu ocinele cum s-au vîndut. Și am dat amîndoao răvașele domnești la mîinile lor, că așa am adevărat cu ale noastre suflete.

Și cînd am făcut ceastă carte o am făcut dennainté a lu pan Hrizea vel ban i pan Gligorie vel logofăt i pan Necula vel portar i Drăgușin vtori postelnic și încă mulți boiari carei n-am scris aici. Și pentru mai mare credință ne-am pus noi și pecețile și dégetele noastre mai jcs ca să să crează.

Иис БѢКѢРЕЩІ, АПРИЛІЕ 5 ДЪНИ, В ЛѢТ 7143 МЪСЛАГ¹.

Gherghe.

Iu Mihăilă <m.p.>

Belciu.

Bala.

Manea.
Neag.
Leoa.
Gherghina.
Calofir.
Mirlea.
Poroschi.
Nedelco.
Σίμας λογοθέτης² <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, XI/4. Orig., hirtie (31 × 21), trei peceti inelare, aplicate.

¹ „Scris în București, aprilie 7 zile în anul 7143” <1635>.

² „Sima logofăt”.

49

1635 (7143) aprilie 10, București.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.

Adecă eu Datco Robul, feciorul Cornii, nepotul Neagului și al Stanei și al Mușii, strenepot lui Lal cel bătrîn den satul Stănimirul de Jos ce să chiamă Căcănău împreună cu fămeia mea Tudora, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis să hie de mare credință la mîna jupînului Mitrii al doilea stolnec, cum să se știe cîndu au fost acum în zilele mării sale domnul nostru Io Mateiu Basarab voevod, iar noi ne-am sculat de i-am vîndut toată ocina și moșia noastră din Stănimirul dă Jos, însă stînjiți 320, din cîmp, din pădure, din șăzutul satului, din apă, cu tot yenitul de preste tot hotarul, din hotar pînă iar în hotar, vericît să va alege. Pentru că această moșie ce scrie mai sus fost-au a mea de la moșii și stremoșii miei încă mai dinainte vreme. Iar acum eu cu fămeia mea Tudora la nevoia mea sculatu-ne-am de am vîndut toată moșia noastră cum scrie mai sus jupînului Mitrii stolnecul drept 12 000 de bani gata și drept un cal bun, prețul lui au fost 6 000 de bani.

Și am vîndut noi această mășie ce scrie mai sus de a noastră bunăvrere fără de nici o silă și cu știrea a mulți boeri și megiași den sus și din jos și de pre împrejurul locului, ca să hie lui și coconilor lui de moșie în vecie. Și i-am dat și cărțile de moșie toate în mîna lui.

Și am pus și blestem cu legătură cum cine va avea din rudele noastre să întoarcă banii Mitrii stolnecul să nu poată, nici să aibă voe, pentru că la nevoia noastră nimeni nu s-au aflat să ne caute, numai Mitrea stolnecul ne-au miluit și ne-au hrănit și ne-au socotit și ne-au plătit de multe datorii și nevoi. Iar cine din rudele noastre sau din alții streini să vor ispiti a strica această tocmeală a noastră ca să întoarcă banii Mitrii stolnecul acela om blestemat de domnul nostru Isus Hristos să fie și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu ceilalți evrei în vecie, adevărat.

Și s-au întîmplat la această tocmeală a noastră de au fost mărturii mulți boeri, anume: jupan Mitrea biv vel pitar i pan Radul vtori vistier i pan Sima vtori logofăt i pan Ivan vel șufar i pan Costandin vel postelnic i Calotă vel clucer i Răzvan căpitan i Tudor dvornec i Vladul dvornec ot Drăngești i Stroe logofăt i Bunea logofăt i Șarban logofăt i Mircea spatari

Ivașco clucer ot Cepari i Sava logofăt sin Ioancii logofăt și alți mulți care nu sînt scriși aici. Aceasta am scris și mărturisesc. Și pentru credință pusu-mi-am pecetea și isclălitura mai jos ca să se știe și să se crează.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șărbanoviciu, în cetatea Bucureștii, luna aprilie 10 zile vă leat 7143, de la Hristos 1635.

Datco Robul.
Mitrea pitar.
Radul vistier.
Sima logofăt.
Ivan vel șufar.
Sava logofăt.
Datco ¹ clucer.
Stroe Fiera logofăt.
Șărban logofăt.
Bunea logofăt.
Răzvan căpitan.
Vladul vornec.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 350. Copie.

¹ Probabil greșit, în loc de Ivașco.

50

1635 (7143) aprilie 10, București.

† Adecă eu, popa Galitonu ot Svei Ioanu, să se știe de o prăvălie ci avemu în tîrgulu de sus pe lîngă beserica popii lu Plăcintă, pe den susu de Stamatie și pe lîngă Străpodarulu, dată de pomană de titori ca să fie mănăstirii moșie, unde șade Dumitru stegariulu și fămăia lui Stana. Și chiria lui cite 2 c:s:ande, ca să fie de tămăie la sfînta rugă.

În zile răposatului Mateiu voevod domnia, aicea în București.

Și mărturie: popa Anghelu și Manta diaconulu și Stanciulu Falafanta.

Писъ Бѣжсѣрцин, мѣсеца апрѣлѣи ѿ дѣнъ в лѣтѣ 7143.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, XII/1. Orig., hîrtie (29,5 × 21), 2 peceti aplicate.

EDIȚII Potra, *Doc. București*, 93–94.

¹ „Scris în București, luna aprilie 10 zile în anul 7143” <1635>.

51

1635 (7143) aprilie 10.

† Scris-am eu, Oprea ot Pîrscov, acesta zapis al meu, să fie de mare credință la mîna ginere-meu Radu<lu> ¹ i și a fii-mea Rarii, peîntu că me-u scufnărat ei moșie de la logofătul Voico, de au dat 700 bani, că eu n-am fost în țeară. Iar de vrăme ce am venit de în țeara Moldovei aici la moșie mea, în Pîrscov, să-mi țiu moșie, iară <gine> ² re-meu Radul și fie-mea Rada me-u cer<u> ² t bani cîți au cheltuit pre ace moșie, peîntu că au tra<s mult> ² cu

Voico logofătul și cheltuială bogată și au scuîmpărat și de pre aiiurea de pre unde au fost zălogită de mine. Dici, de vréme ci me-u cerut banii n-am avut să-i dau, ci i-am înfrățit să fie 3 frați: Pătru și Simion și ginere-meu Radul cu fie-mea Rada să fie a triia parti din moșie-mea în Pîrscuv, de în apă și de în cîfnpu și de în pădure și de peste tot locul.

Și mărturie au fost molți oameni buni pre nume: ot Pîrscov, uîncu-său Crăciun, Gligorie i Dumitru i Toma, Ion, Irimie, Toder Pirății.

Пис аз, МНХЪНАБ ОТ МЪРЪРЪ³. Пис мѣсеца априлїе дѣни ѿ, въ летъ хѣрмѣг.

Crăciun.

Toder.

Irimie.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/15. Orig., hirtie (28,5 × 20). Copie, ibidem, ms. 172, f. 18v.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ „Am scris eu, Mihăilă din Măgură. Scris aprilie 10 zile, in anul 7143 <1635>”.

52

1635 (7143) aprilie 13.

† Zde megiașii Tismeanii și ai Manii din Pădeni și au Radului ot Racoți, anume Ivăniș den Negoești i Mihail ot Glogova și Ursul ot Izvoare i Neagul ot Ciuperceni i Mecleuș ot Cîlcești i Stănislav ot Băbrin, ca să caute acești oameni și să adevéze de ocina Manii și de viaa den Racoți, fost-au a Manii această ocină de moșie megieșească au fost-au rumânească. Deci cum vor afla cu sufletele lor, așa să fie. Și zioa Duminicii.

Пис априлїе ѿ дѣни, в лѣт хѣрмѣг.

† Іу Матѣю еверѣда, милостїю божію господннѣ.

După Ghibănescu, *Surete*, VI, 20–21.

53

1635 (7143) aprilie 15.

Milostiuu bojieiu, preaosveștenomu arhiepiscop chir Teofil Ribniceschi¹.

† Scris-am episcopiia mea acest zăpis al episcopii méle pentru să fie al sfintei mănăstiri al Govorii de mare credință, pentru că au venit Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, și iaste Radul portariul din oraș din Rîmnic, venit-au cu egumenul al sfintei mănăstiri al Govorii, anume Meletie, pentru că s-au scris Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, la sfîntul pomenică în sfînta mănăstire în Govora, unde să pomenesc ctitorii la sfîntul jertvenică și la sfînta proscomidie. Deaca s-au scris Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, la sfîntul pomenică ei încă au dat sfintei mănăstiri Govorii un loc de casă cu pimniță cu grădină, cu tot, cît să alége pînă în uliță. Și iaste acestă locă ce scrie mai sus lîngă moara Govorii, la oraș la Rîmnică. De aceasta scrie episcopiia mea.

Pis méseța aprilie 15 dni, leat 7143 <1635>².

† Teofil episcop Rimnic.

Și am прs și numele³, eu Radul portariu, pentru pomană.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Govora, nr. 463, f. 137. Copie; alte copii idem, ms. 234, f. 316 și 447, f. 321.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*, 381.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhiepiscop chir Teofil al Rîmnicului”.

² În ms. 447, text scris în românește.

³ În ms. 447: „mîna”.

† Мнолостією божією, Іw Матен коевода н господннъ вѣсон <земан>¹ Згг-ррорвладхнскін, внск почнншом Іw Басараеѣ коевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномѣ правнтел господства ми пан Конднла вие вел постелник н сѣпрѣжннцек емѣ Станкѣв, дѣщера Прѣвѣлов логѣфет Рѣдѣнѣл н сѣ синн нх еанцеже Б<огъ да>ррорати, іако да ест нх учннѣ ѣ Кокорѣщн н ѣ Стоннещн, вѣ сѣдство Прах<ова>, вѣаче част жѣпан Радѣл банѣл Бѣзескѣл, синнъ Радѣлов ключар Бѣзескѣл, вѣа, вт полю н вт шѣм н вт вод н сѣ вечннн н сѣ вноградн н сѣ бродове вт воднннцѣ. . . ¹ н вт седалнще селов н сѣ вѣс ходоком н вт по вѣс хотаром. Н вечннн ешеже да се знае вѣн по нме: Фрѣнкѣл сѣ синн его н Мѣнѣнлѣ сѣ браты его н сѣ синн нх н Дрѣган сѣ синн егѣ н Стонка сѣ братн емѣ н сѣ синн нх н Нѣгомир сѣ браты нх н сѣ синн <н>¹ Ангел сѣ браты его н сѣ синн нх н Радѣл, синнъ Парѣвѣлов н Владѣл Моцѣн н Дрѣган Пнцѣл сѣ вѣн синн нх н Іпню сѣ брат его, внскы Владѣлов Нѣбѣжннкѣл, сѣ синн нм н Ѣпрѣ Борсон н Владѣл Нѣбѣжннкѣл сѣ брат емѣ н сѣ синн нх, еанцн нх нмѣт н еанцн Богѣ дати нх.

Понеже сіа вншше реченна учннѣ вт Кокорѣщн н вт Стоннещн быст вт дѣднно Радѣлов банѣл Бѣзескѣл вт прѣжде врѣме. По том, егда внстѣ пре дѣнн Іледандрѣ коевод, синнъ Радѣл коевод, а сѣпрѣжннца Марнка вѣнѣса, сестра Радѣлов бана Бѣзескѣл, вна была естѣ поставнла сіа вншше речена учннѣ вт Кокорѣщн н вт Стоннещн залог на сѣпрѣжннца Станка, дѣщера Прѣвѣлов логѣфет сѣпрѣжннца Конднлов постелник, радн една разлог вт панешн н вѣс вна над разлог ем до нннл.

По томже, егда быст нннѣ, вѣ дѣнн господство ми, по сѣмрѣтн Марнкѣв вѣнѣса, а брат ем Радѣл банѣл Бѣзескѣл, вн сѣтворнла ест ѣстроеннє вт негов добро волѣ сѣ сѣпрѣжннца Станка, тере ест был продаал сіа вншше речена учннѣ вт Кокорѣщн н вт Стоннещн част его вѣа сѣпрѣжннцек Станкѣвѣ аще ест дал ѣ жнатнцн вт пѣн сѣ запис вт рѣк его вт проданнє сѣ мношн болѣрн свѣдѣтелы. Н вѣс дрѣжал сѣ вѣасѣ мнрѣ село Кокорѣщнн н Стоннещнн част банѣлов Бѣзескѣл вѣа. По том, егда быст пакы нннѣ вѣ дѣнн господство ми, вт егда се вѣкѣ-пѣшше сѣ Конднла постелник сѣ жѣпаннца Станка, а жѣпан Радѣл банѣл Бѣзескѣл, вн естѣ рѣкѣл како естѣ был продаал тѣчнє село Кокорѣщнн радн ѣгн ѣ, а село Стоннещнн нѣст вна продаал. Бѣ том, сѣпрѣжннца Станка, вна прнндет пред господство ми ѣ велнкн днван за лнцѣ сѣ Радѣл банѣл Бѣзескѣл аще сѣпрѣсѣ лнцѣ ко лнцѣ. Бѣ том, господство ми гледѣх н сѣднх по правдѣ н по закон кѣпно сѣ вѣсѣмн почтенннмн правнтелн господства ми н дах господство ми сѣпрѣжннцек Станкѣв іако да заклеал по свѣта евангелнн, како ест кѣпна вѣа дѣѣ села радн ѣгн ѣ, како ест был поставнла н залог вт прѣжде врѣме. Н поставнх господство ми

исправник на клетво по болѣрнн господства мн Ярсеніе ключар. И снце клеа сспрѣжница Станка ѡ свѣтаа црѣкѣва по свѣтаа евангеліе. И был ест за лицѡ н Радѡа банѡа Бѣзескѡа там. Таже встал ест бана Радѡа Бѣзескѡа шт закон н шт сѣжденіе, іако да дрѣжит сспрѣжница Станка н Кокорѣщн н Стоинещн шт дѣдіно въ вѣкы, како ест внише пис.

И послѣ, Радѡа банѡа Бѣзескѡа, шн не вставлѣет см ниже снце анѡ ест поставна днѣ шт пред господства мн шт днван до на свѣты Пасцѣ, іако да ѡметнѡ пѣнези назад н сѣ подписаніе шт рѣка его іако да възнмал дѣдіна его пак на рѣка его. Таже, егда быст на днѣ, шн нѣст дал пѣнези, нѣ ест встал шт днѣ н шт ѡстроена.

Сего радї, дах н господство мн почтенном болѣрннѡ господства мн Кондилѣ постелник н сспрѣжнѣен емѡ Станкѣв іако да ест нм шчннѡ ѡ Кокорѣщн н ѡ Стоинещн частѣ жѡпан Радѡа банѡа Бѣзескѡа вса шт дѣдіно н въ шхѡбѣ нм н снновом н внѡком н прѣвнѡчетом въ вѣкы н не шт когождо непоколѣбнмо да не бѣдѡт, през заповѣд господства мн.

Сеже н свѣдѣтели поставнху господство мн; пан Хрнѣк вел бан, пан Івашко вел дворник, пан Гангоріе вел логофет, пан Дѡмитрѡ вел внстїар, пан Мнхѡан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пана Еасцїае вел столник, пан Бѣзннка вел комнс, пан Бѣчнна вел пѣхарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пан Гангоріе вел лшгѡфет.

И аз, Тѡдѡрѡ снѡден, намазаху въ град Бѣкѡрещн, мѣсеца апрнлїе ѿ, лѣта господннѡ хѣхлѣ, ѡдамлеже хѡрмг.

† Іѡ Матѡю вѡевѡда, мнлостїю вѡжію господннѡ.

Іѡ Матѡю вѡевѡд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io. Maței voievod și domn a toată țara¹ Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ținutului dregător al domniei mele pan Condila fost mare postelnic și soției lui, Stanca, fiica lui Pîrvul logofăt Rudeanul și cu fiii lor, cîți le va dărui Dumnezeu, ca să le fie lor ocină la Cocorăști și la Stoinești, în județul Prahova, însă partea jupanului Radul banul Buzescul, fiul lui Radul clucerul Buzescul, toată, din cîmp și din pădure și din apă, și cu vecinii și cu văile și cu vadurile de moară. . . ¹ și din vatra satului și cu tot venitul și de pe tot hotarul. Și vecinii încă să se știe toți anume: Frîncul cu fiii lui și Mănăilă cu frații lui și cu fiii lor și Drăgan cu fiii lui și Stoica cu frații lui și cu fiii lor și Neagomir cu frații lui și cu fiii <și> ¹ Anghel cu frații lui și cu fiii lor și Radul, fiul lui Barbul și Vladul Moțăi și Drăgan Pițul cu toți fiii lor și Ianiu cu fratele lui, nepoții lui Vladul Nebleajnicul, cu fiii lor și Oprea Borsoi și Vladul Nebleajnicul cu fratele lui și cu fiii lor, cîți au ei și cîți le va da Dumnezeu.

Pentru că această mai sus z'ă ocină de la Cocorăști și de la Stoinești a fost de moștenire a lui Radul banul Buzescul dinainte vreme. După aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar jupanița Marica băneasa, sora lui Radul banul Buzescul, ea a lăsat această mai sus zisă ocină de la Cocorăști și de la Stoinești zălog la jupanița Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul, soția lui Condilă postelnicul, pentru o seamă de bani și a tot fost pe seama ei pînă acum,

După aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea Maricăi băneasa, fratele ei Radul banul Buzescul el, de a lui bunăvoie, a făcut întocmire cu jupanița Stanca, de i-a vîndut această mai sus zisă ocină de la Cocorăști și de la Stoinești partea lui toată jupaniței Stanca de i-a dat lui deplin 400 galbeni cu zapis de vînzare de la mîna lui cu mulți boieri martori.

Și a tot ținut cu bună pace satul Cocorăști și Stoinești toată partea banului Buzescul.

După aceea, cînd a fost iarăși acum în zilele domniei mele de cînd s-au unit Condilă postelnic cu jupanița Stanca, jupan Radul banul Buzescul el a spus că a vîndut numai satul Cocorăști pentru 400 ughi, iar satul Stoinești nu l-a vîndut. Întru aceea, jupanița Stanca, ea a venit înaintea domniei mele la marele divan de față cu Radul banul Buzescul de s-au pîrît față în față. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea jupaniței Stancăi, ca să jure pe sfînta evanghelie că a cumpărat amîndouă satele pentru 400 ughi, cum le-a pus și zălog mai dinainte vreme. Și am pus domnia mea ispravnic la jurămînt pe boierul domniei mele Arsenie clucerul. Și astfel a jurat jupanița Stanca în sfînta biserică pe sfînta evanghelie. Și acolo, a fost de față și Radul banul Buzescul. Astfel a rămas banul Radul Buzescul de lege și de judecată ca să țină jupanița Stanca și Cocorăștii și Stoineștii de moștenire în veci cum este mai sus scris.

Iar după aceea, Radul banul Buzescul el nu s-a lăsat nici așa, ci a pus zi înaintea domniei mele din divan ca pînă la sfintele Paști să lepede banii înapoi și cu iscăltură de la mîna lui, ca să-și ia dedina lui iarăși în mîna lui. Astfel, cînd a fost la zi, el n-a dat banii, ci a rămas de zi și de întocmire.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele, lui Condilă postelnicul și soției lui, Stancăi, ca să le fie lor ocină la Cocorăști și la Stoinești toată partea jupanului Radul banul Buzescul de moștenire și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie, peste porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Constantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, am scris în cetatea București, luna aprilie 15, anul domnului 1635, iar de la Adam 7143.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXI/31. Orig., perg. (40 × 52,5), pecete timbrată.

¹ Loc rupt.

† Многостією вожеію, Іу Матею Басарабѣ коеводы и господинѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн, божественѣн монастыр глаголеме Козіа, храм ен свѣта Тронцѣ и щцѣ ерѣмена Діуинсіе¹ ca să fie sfintii mănăstire balta ce se cheamă Căbelul, den Săpatul în jos pînă în gura Ialomniții, cu toate bălțile și iazerul, cu toate girlele și cu toate iazurile, cîte es den Dunăre se dau pînă în grindu și cu vama, den 10 pești 1 pête și den 10 bani 1 ban și cu pîrparile den carăle cu peștele și de la buțile cu vinul și cu dijma den stupi și den grădini și den toată hrana cîtă să va afla pre această moșie și bălți ale mănăstirii. Pentru că acēste bălți și cu vami

за зги зї пол аспри готови и Кръстїан, брат Мѣшатов, за зги вї аспри готови и Иван, синъ Братоснико със синови его и със дел жина его за учинѣ шт Гор Жигорѣни, колико ест имал, за зги зї аспри готови и Кѣпен, синъ Пѣтров със три синови, анѣме Пѣтрѣ и Стан и Бладул, за зги лѣ готови и Микшан, синъ Баснаїек Къльбгърѣла, за зги вї готови и Стан, синъ Стоикъв, за зги ѿ и Костѣ, синъ Станов със три синови, на име Танасїе и Стан и Манѣ, за зги кѣ и Дѣмитрѣ, синъ Стоек, за зги вї аспри готови.

И пак, да ест почтенном волѣрни господства ми жѣпан Герге вистїар учинѣ и вечини шт Гор и Дол Жигорѣни. И вечини, да се знает котори се сѣт продали съда въ дѣни господства ми, на име: Манѣ, синъ Дръганов и със синъ его Моушат, за зги зї готови и Гѣца, синъ Балев, за зги вї готови и Бѣра, синъ Дръганов, за зги вї аспри готови и Гота, брат Бѣрѣв и със синъ его Стан, за зги вї аспри готови и Нѣг, синъ Стожанов и със в сини, анѣме Нѣг и Микшан, за зги кѣ пол аспри готови и Радул, синъ Станкѣлов със в сини, анѣме Іѡн и Станкѣл, за зги нї аспри готови и със въснх синови им, елицеже Богъ даст. Понеже сїн вше речени имените людїе, уни сѣт били въснх кнѣси със учине им шт дѣдї за прѣдѣдї. Таже се сѣт продали уни сами вечини почтенномѣ волѣрниѣ господства ми жѣпан Герге вистїар, за нишо добро волю, без ни една силостїю със синови им и със въснх дѣл им за учинѣ шт Гор Жигорѣни и шт Дол Жигорѣни за дѣдїни и за покѣпенїе шт пол и шт шѣм и шт вод и шт седалище селов шт посѣдї, варе елика се хтит избрат шт по въсом хотаром, за того цѣно за аспри иже ест вше пис, ѣкоже да ест его за дѣдїни въ вѣкы.

И видѣхом господство ми и запис шт рѣками нх за проданїе и със волѣрни сведѣтелїи написани в запис, на име: жѣпан Ивашко вел дворник и жѣпан Гангорїе вел логофет и Пара бив вел пѣхарник и шт Попеци, Калотъ ключар и Дѣмитрѣ логофет и Шерван логофет и Герге логофет.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенномѣ волѣрниѣ господства ми жѣпан Герге вистїар, ѣкоже да мѣ ест сїн именити людїе вечинни, иже вше пис със въснх делове им за учинѣ дѣдїни и въ шѣб синовом и вѣском и прѣвнѣчетом и не шт коже непоколебнмо, порнзмо господства ми.

Сеже сведѣтелїи полагах господство ми: жѣпан Хриза вел бан Краловскїи и пан Ивашко вел дворник и пан Гангорїе вел логофет и Дѣмитрѣ вел вистїар и Мухан вел спатар и Баснаїе вел столник и Бѣзаника вел колмс и Бѣчина вел пѣхарник и Костандин вел постелник. И исправник, Гангорїе великїи логофѣт.

И начертах аз, Пѣрѣла спѣдѣн, съ повченїе Лепѣдатов логофет <и> Урїна словоположник въ настолни град Бѣкѣреци, мѣсеца априлї зї дѣни и шт Идама дажъ до нынѣ въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт хѣрмг,

† Іѡ Матею воевода, милостїю божїю господннѣ.

† Іѡ Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiului boier al domniei mele jupan Gherghe fost al doilea vistier și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină și vecini în Jigorenii de Sus și în Jigoreni de Jos, din județul Vlașca.

Și vecinii să se știe cîți s-au vîndut cinstiului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Jigoreni de Sus și din Jigoreni de Jos de moștenire și de cumpărătură, în zilele lui

Leon voievod, în anul 7139, tot pe aspri gata, dar să se știe vecinii anume: Duca, fiul lui Detco călugărul, cu doi fii, anume Radul și Danciul, cu partea lor de ocină, pentru 31 ughi aspri gata și Braica, fiul lui Mușat Tălpășescul, cu fiul lui, anume Costandin, pentru 17 ughi aspri gata și Oprea Brezica cu fiul său Dobre pentru 16 ughi și jumătate aspri gata și Mușat, fiul lui Drăgan, cu fiul lui, Manea, pentru 16 ughi și jumătate aspri gata și Cîrstian, fratele lui Mușat, pentru 12 ughi aspri gata și Ivan, fiul lui Bratosin, cu fiii săi și cu partea de ocină a femeii lui din Jigoreni de Sus, cât a avut, pentru 17 ughi aspri gata și Cupen, fiul lui Pătru, cu trei fii, anume Pătru și Stan și Vladul, pentru 31 ughi gata și Micșan, fiul lui Vasilie călugărul, pentru 12 ughi gata și Stan, fiul lui Stoica, pentru 9 ughi și Costea, fiul lui Stan, cu trei fii, anume Tanasie și Stan și Manea, pentru 24 ughi și Dumitru, fiul lui Stoia, pentru 12 ughi aspri gata.

Și iarăși să fie cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul ocină și vecini din Jigoreni de Sus și de Jos. Și vecinii să se știe care s-au vîndut acum, în zilele domniei mele, anume: Manea, fiul lui Drăgan, și cu fiul său Mușat, pentru 17 ughi gata și Guța, fiul lui Bale, pentru 12 ughi aspri gata și Bîra, fiul lui Drăgan, pentru 12 ughi aspri gata și Gota, fratele lui Bîra, și cu fiul său Stan, pentru 15 ughi aspri gata și Neag, fiul lui Stoian, și cu 2 fii, anume Neag și Micșan, pentru 26 ughi și jumătate aspri gata și Radul, fiul lui Stancul, cu 2 fii, anume Ioan și Stancul, pentru 18 ughi aspri gata și cu toți fiii lor, cîți Dumnezeu le va da. Pentru că acești mai sus ziși numiți oameni, ei au fost toți cnezi cu ocinele lor din, moși, din strămoși. Deci, ei sînguri s-au vîndut vecini cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul, de a lor bunăvoie, fără nici o s lă, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Jigoreni de Sus și din Jigoreni de Jos, de moștenire și de cumpărătură, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru acel preț de aspri care este mai sus scris, ca să-i fie lui de moștenire în veci.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîinile lor și cu boieri martori scriși în zapis, anume: jupan Ivașco marele vornic și jupan Gligorie marele logofăt și Para fost mare paharnic și din Popești, Calotă clucerul și Dumitru logofătul și Șerban logofătul și Gherghe logofătul,

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul, ca să-i fie vecini acești oameni numiți, care sînt mai sus scriși, cu toate părțile lor de ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am însemnat eu, Pîrvul spudei, cu învățătura lui Lepădat logofăt <și> Uriil logofăt, în cetatea de șcaun București, luna aprilie 16 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voevod <m.p.>

† Adecă eu, Cîrstiaan ot Zătréni, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis că să fie de mare credință la sfînta mănăstiré Deunlemn, unde iaste hramul al prea curatei mumei domnu nostru și pururea fată Marie, și tuturor maicelor carele vor fi lăcuitoare într-această sfîntă mănăstire, pîntru că să știe că la vrémé de moarte a mea, am lăsat eu cu sufletul meu pre Calin și fomé:ia lui ca să fie la svînta mănăstire Deunlemn moșie în véci. Și așa am lăsat eu la moartea mea cum acest țigan și cu fomé:ia lui pre lîngă soț:ia mea Mariia să o hrănească și să o asculte de ce-i va fi tréaba și să asculte și de soru-mea, monah:ia Afimia. Așijderea pînă cînd va fi soț:ia mea Mariia vie, iar de-acia să fie ai mănăstirei, înse pînă va fi soț:ia mea vie tot să lucréze mănăstirei la fieră.

Și să șază soț:ia mea Maria și soru-mea, monahie Afimia, la mănăstire, iar de se va mărita soț:ia mea Maria, seu de se va duce într-altă parte, să nu mai aibă tréabă cu acești țigani. Iar se va șede la mănăstire, cum scrie mai sus, să o asculte de toate, iar după moarte ei, nime să nu mai aibă treabă.

Iar de va vrea cineva din rudele méle, veri cine va fi, să ia acești țigani de la svînta mănăstire, să fie procleți și afurisiți de Isus Hristos și de 318 svétii otți ije vă Nichei și să le fie pîrîș la cea înfricoșată judecată unde nu iaste fățarie, maica précista să le fie pîrîșă. Ci niménile să nu aibă amestecătură <cu> acești țigani, pîntru că i-am dat eu la moarte mea ca să fim scriși la svîntul pomeanic.

Așijderea și de un rumân, ce-l chiiamă Florea, încă să aibă a ascultare de soț:ia mea, de Mariia, pînă la moartea ei. Iar deacia să fie slobod.

Și mărturie: popa Grigorie i popa Bran i Nichifor i Stanciul, feciorul lui Bogdan ot Zetréni și Stanciul, feciorul Iicomcioaei ot tam i Stanciul, nepotu-său și alții mulți carei nu sînt scriși aici.

Писъ мѣсеца апрѣла въ днѣхъ въ лѣто отъ сзвданія мнрѣ $\overline{\text{X}}\overline{\text{V}}\overline{\text{I}}\overline{\text{I}}\overline{\text{I}}$ и лѣта гос-поданна $\overline{\text{X}}\overline{\text{V}}\overline{\text{I}}\overline{\text{I}}$.

Eromonah igumen Vasilie ot Bistriță <m.p.>

popa Grigorie.

popa Bran

Stanciul Bogdan.

Nichifor.

Stanciul.

Pahomios ¹ sveadeatelstvo ².

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XLIV/2. Orig., hîrtie (32 × 21,5), șapte peceti mici, aplicate, din care cea a egumenului Vasilie poartă legenda: "† Сію пачѣть манастиря Бистрица, въ сѣни".

¹ Cuvînt „Pahomios“ scris cu litere latine.

² . . . „mărturisesc“.

† Adecă eu, jupan Hriza velichii ban Cralevschii, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis să fie de mare credință la mîna acestui cocon, anume Dumitru, feciorul Radului logofătul Dudescul, ca să-i fie ocină în

Ciumernic, însă toată partea mea, cât am avut cumpărătoare de la Turturea peharnicul de Glina încă de în zilele răposatului Radul vovod a doaa domnie, de în cîmpu și de în pădure și de în apă de pretutindinea cîtă se va alege de preste tot hotarul, pentru că o am fost cumpărat eu pre ai miei bani direpți, za ughi 55 aspri gata. Și o au vîndut Turturea păharnicul de bunăvoia lui fără de nice o slă. Iar cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarabă vovode, iar eu singuru de în voia mea dat-am și am miluit cu toată partea mea de în Ciumernic pre Dumitru coconul la nașterea lui, nepot de fecior fratelui nostru jupan Dumitru Dudescul vel vistier pentru pomeana și pentru sufletul meu, ca să-i fie lui ocină de moșie în veacu, iar noao să ne fie pomeană.

Și cîndu am dăruit această ocină de în Ciumernic, ci scrie mai sus, fost-au boiarii mărturie, anume: jupan Ivașco vel dvornic i Gligorie vel logofet i Nedelco Boteanul vel cliucer i Mihai Coțofeanul vel spătar i Vasilie Paendur vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic i Radul vtori vistiar i Stroe logofătul i Bunea logofătul i Dumitru logofătul i Șerban logofătul.

Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință pîs-am și pecete.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПѢДАТ ЛОГОФЕТ, Ѹ БЪКЪРЕЦИИ, МѢСЕЦА АПРИЛІЕ КЪ ДЪНИ И УТ
 ПДАМА ВЪ ЛѢТЪ ХРѢМГ¹.

† Eu Hrizea vel ban cu bunăvoia mea am miluit
 Ivașco dvornic
 Gligorie vel logofet
 Mihaiu vel spătar
 Nedelco vel cliuciar
 Vucina vel peharnic
 Buzinca vel comis
 Vasilie Paendur vel stolnic
 Stroe Fiera logofăt
 Bunea Vilcul logofăt
 Șerban logofăt²

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 35 855. Orig., hirtie (41,5 x 28), șapte peceti aplicate.

¹ „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna aprilie 22 zile și de la Adam în anul 7143” (1635).

² Toate semnăturile sint autografe.

Adecă noi, cești 6 megiiși, anume: den Tărtășești, Bucșe i Stanciul Știrbêi i Cîrstea i ot Tătulești, Manea i Badea fuș]tași i ot Corbești, Gavril, scris-am acea s'ă carte a noastră, ca să fie de credință la mîna lui jupan Oprea vel agă, cum să se știe că ne-au luoat pan Oprea vel agă și cu Manolache șifarul pre cartea domnul nostru Io Matei Basarabea vovodi den divan, ca să căutăm și să alegem ocina den Șarlău și vadul de moară partea Sorii, sora Radei, fata lui Caliu, de cătră Manolache șifarul, den apa Dîmboviței. Într-aceaia, noi ne-am adunat toți la jupînul Mitrea biv vel pitar, carele l-au trimis domnu nostru ispravnic.

Deci am luat sama și am ales partea Sorii den vad de moară ca să fie jupan Oprea vel agă vadul de moară împotriva morilor lui Manolache șifarul preste apă. Și ocina să să știe: în lat, den hotarul Malamei pînă în hotarul Vîlcului și-n lungu, den calea den mijloc pînă la Rîioasa, toata partea Sorii. Iar pentru partea de ocină și vad de moară a Zahariii, care o au fost vîndut lui Manolachi șifarul, așa am dat noi, cum să o fie pan Oprea vel agă și să dea el banii, căci că s-au căzut în partea dumnealui, aleasă de către Manolache șifarul, și den sus și den jos, den calea den mijloc pînă în stîlpul lui Vișan, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare și coconilor în veac, pentru că așa am adevărat și am știut noi cu ale noastre suflete.

Într-aceaia și dumnealor s-au împăcat denaintea Mitrii pitarul și-a noastră, cum mai mult gîlceavă să nu mai fie, nici să mai scornească pîră Manolache șifarul, nici cu cărți, nici fără de cărți, că au mărturisit el singur înaintea noastră, cu al lui suflet cum n-au cumpărat această ocină, partea Sorii. Și s-au împăcat de a lor bunăvoe, cum scrie mai sus. Iar cine va mai scorni pîră de acum înaintea să aibă a daré la domnie ungi 300 că așa s-au tocmît.

Și au fost și alți megiași la această tocmeală și judecată, anume: Vintilă vataful ot Brézoc i ot Tărtășești, Darul i Cernica i brat emu Tuduru i ot Bildănești, Lucaci i ot Dobrușești, Drăghici i Mihăilă. Și ne-am pus și degetul, că inele n-am avut, ca să să crează.

Πισ μακιασ αφηαιε, κς δμνι, λκτ x̄p̄m̄r̄.

Εγo Μανολάκη σιφαρης ¹ <m.p.>

Eu Bucșe.

Stanciul.

Chîstea.

Manea.

Badea.

Gavrilă.

Mitre pitar <m.p.>

Mușat iuzbașa <m.p.>

Oana iuzbașa <m.p.>

Bibl. Acad., MCDLXI/7. Orig., hirtie (30,5 × 21), două peceti inelare, aplicate.

¹ Eu Manolache șifarul.

† Adecă noi Brăneștii ot sud Sac, po ime: popa Cazan i Dragne, Mihăilă Pirciul i Gehrghina i Neagoe Mălaia i Fătuicul e Gorghe lu Hazan i Albea lui Cazan i Sin călugărul și alalți sătēni, noi toți de în sat den Brănești, cari noi sîntem mai sus-scriși, scriimu și mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jup<înului> Vasîlie Paindur vel stolnic, cum să să știe cum amu loat în zilele domnului nostru Io Mateiu voivod noi toți 12 boeri hotarnici la mijlocul nostru de né-am hotărît și ne-a<m> ales toate cumpăărătorile noastre cîte amu cumpărat den sūt den București de ocină de am o dat spre Brănești. Însî să să știe cum amu cumpărat den partea vornecului Ilie și denîntr-a Neculii și dentr-a jupînésii Rusii și dentr-a jupînésii Ilinii, iar cu partea jupînului Vasîlie Paindor velichi stolnic, n-am

cumpărat nimic noi Brăneștii, nici avem nici o treabă, nici den ana(!) de sus, nici den jos, că n-au vîndut dumnealui noao nici cît capul părului. Deci noi așa mărturisim, noi acești megiiși și tot satul Brăneștii cu această scri-sore și pentru mare credință pusu-ne-am și pecețile.

Пис апрѣлѣ кѣ дѣни, лет хрлмг.

Az Fătuiucul.

Eu popa Cazan.

Eu Dragne.

Eu Mihăilă Pîrciul.

Eu Gherhina.

Eu Neagoe Mălaia.

Eu Gerghe al lui Hazan.

Eu Albea al lui Cazan.

Sinû călugărul.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 37 343. Copie de la sfîrșitul sec. XVIII.

61

1635 (7143) aprilie 28, București.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба воеводи и господинъ. Дават гос-подство ми сїе повелѣніе господство ми свѣтѣн, божественѣн монастыро глаголеми Glăvăciog și părintelui egumenului Ioanichie, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle, de să ție satul Cernăteștii tot, cu tot hotarul, cu viile și cu morile și cu tot venitul cît se va alége, pentru că acest sat iaste al sfintii mănăstire Glăvăciocul dat și miluit de răposatul Vlad voevod Călugărul, cum am văzut domniia mea și cărțile domnilor ce-au fost mai nainte: cartea Radului vodă, feciorul Radului vodă și cartea Mihniі vodă, făcute pre acest sat ce scrie mai sus.

Într-aacăia și domniia mea încă am dat și am întărit cu ceastă tocmeală, ca să fie volnic părintele egumenul Ioanichie cu această carte a domnii méle de să ție satul Cernătești cu rumâni, cu viile, cu morile, cu tot venitul cum l-au ținut și mai nainte și de nimenilea opreală să n-aibă. Iar cui va părea strîmbu să vie să stea de față. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Пис 8 Бскврсѣци, апрѣлѣ кѣ дѣни, в лѣт хрлмг.

† Іу Матѣю вшевѣда, милостією божією господинъ.

Іу Матѣю воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XVII/3. Orig. hîrtie (29,5 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 223, f. 72v.

62

1635 (7143) aprilie 29, București.

† Милостією божією, Іу Матѣю Басарабѣ воевод и господинъ. Дават гос-подство ми сїн повелѣніе господства ми слѣдъ господства ми, Іу Drăghici postelnicul, nepotul jupînesei Neacșei de în Tătulești, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle de să-și ție un rumân, anume Stroe și cu feciorii lui, de sat den Vîrleți ot sudstvo... ¹ pentru că a fost vîndut

78

Ventilă de Teișani, ot sudstvo Sac, partea lui toată de ocină den Virleți și cu 12 rumâni, cu zapis di în mîna lui și cu multe mărturie.

Iar dup-acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar Stroe den cei 12 rumâni, el au rădicat pîră și zicea cum n-au fost rumânu lu Ventilă, nici l-au vîndut lu Drăghici postélnicului, ca să scape de rumânie. Deci Ventilă, el au venit naintea domnii méle, de au mărturisit cum i-au fost rumân de moșie și l-au vîndut lu Drăghici postélnicul cu zapis de în mîna lui de vînzare.

Derept acéia, domnia mea am judecat și am dat s'ugii domnii méle, lu Drăghici postélnicul, ca să-i fie acestu rîmânu Stroe și cu feciorii lui, rumâni de moșie, lui și coconilor lui, în vecie. Iar de va fî și fugit, tot și i-l ia de unde-l va găsi, să-i fie rumân și de hîminilea opreală să n-aibă, că așa am judecat domnia mea. Инакѡ да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Иис въ градѡ ѿ Бѣхсрещи, мѣсеца апрѣлѣ кѡ дни въ лѣт х̄зрѣмг.

† Іѡ Матею воевода, милостію божію господинь.

Іѡ Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., A.N. LXXX/4. Orig., hîrtie (29,6 × 20,7), pecete timbrată.

¹ Loc alb.

† Милостію божію, Іѡ Матею воевода и господинь въсон земли Угровлахи́нское, виск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми <с>лѣг господство ми Дѡмитров, брат Команов и със синовн си, елищеже Богъ даст, іакоже да мѡ ест една виноградіе шт Дѣла Сѣтѣнлор и със шчинъ ѡ полю ѣ ниге и ѡ село Снлицѣ Бладев та стара и нѣгое¹ лнвези нже сѡт под дѣл и винарчиол Бладев шт дѣл, понеже сіе дѣдіне бнли сѡт покѡплене за Дѡмитрѡ, брат Команов, шт над Дѡмитрѡ грѣматик, брат Мнхалков, сини презвитерецев Ирмѣнкѣн шт варош господства ми шт Трѣговнище, за х̄ѣу аспри готови. И дал ест Мнхалков аспри х̄ѣ раді сіе дѣдіне, нже сѡт вни еречене, іакоже да им сѡт, али тѣчїе лнвезиле и винарчиол, със Мнхалко на двоа. Потом, бнл ест пошел и добри людіе, варошани шт варош шт Трѣговнище, на име: стар Фота и Пѣтрѡ седларюл и Драгѣл, синъ Мнхалков и Герге Бѣнев и Дѡмитрѡ Факиуле и шт Сѣтѣни, Бланкѣл и Некѣла, тере сѡт раздѣлани винограду и избранѣет, тере ест поставлѣет винограду добра със зла, тере сѡт потребилн нгдеже ест бнл винограду наю добра поставилн ест по мало, пакн, ндѣже ест бнл по слабѡ, поставил ест по многа и дал ест волю Мнхалков тере сѡг пикнил нгдеже нх ест любит, винограду та изгор та по добра и по мало. Я Дѡмитров, брат Команов, дал нх ест лозїа та шт издол наю слабѡ и по многа. И сице се сѡт волнсанн и штакмили се сѡт шни, за ннхном добро волю. И покѡпил ест Дѡмитрѡ, брат Команов, сіе дѣдіне више речене със новци готови, ещеже шт при данїе поконинном Радул воевода, синъ Мнхнев воевод. <И> продадоше Дѡмитрѡ граматик, брат Мнхалков, сини Ирмѣнкѣв пападїа, сіе дѣдіне Дѡмитров, брат Команов, със ѡзнанїа въсем мегїашом и болѣром шт село шт Сѣтѣни, Крѣстѣ и Ѣпрѣ, синовн Бентилѡ постелник.

И видѣхом господство ми и книгѡ сѣдцѡ Бентилѣв със вї прѣгарн шт варош шт Трѣговнище, за покѡпенїе, въ лѣт х̄зркѡ, със мношн свѣщеници и

ДОБРИ ЛЮДИЕ ВАРШАНИ СЕДЕТЕЛІИ, НА ИМЕ; ПОП ДЪМИТРОШ УТ КИРОС СВѢТЪИИ МИТРОПОЛИИ И КЕРФОТЕ ДІАКОН И СТАНКО ДІАКОН И ИГНАТ ГРАМАТИК И УТ Краюшка, ДЪМИТРОШ И ІУИИ, СЛЪГА ГЛИГОРІЕК КОМИС.

И ПОТОМ, СЛЪГА ГОСПОДСТВА МИ ДЪМИТРОШ, УИ СТАКМИ СЕ СЪТ СЪС БРАТОМ СИ КОМАН, ТЕРЕ НУ ЕСТ РАЗДЕЛИИ УТЪЧЪСТВІЕУ ШЕА ДВѢ, ТЕРЕ ЕСТ ВЪЗНИМАЛ КОМАН ЕДНА ПРАВАЛІЕ 8 ВАРОШ 8 ТРЪГОВИЩЕ НА СЪЛЪГНАУ, КОД ПРОКА ГРАМАТИК ГОСПОДСКЪ, А ДЪМИТРОШ, БРАТ КОМАНОВ, УИ ЕСТ ВЪЗНИМАЛ ДѢДИНА УТ НА СЪТЪНИИ И СЪС ВИНОГРАДУ УТ ВАЛѢ. . . ², ЕЖЕ ЕСТ ВИШЕ ПИС.

СЕГО РАДИ, ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ ДЪМИТРОШ, БРАТ КОМАНОВ, ШКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ СІА ВИНОГРАДУ УТ ДѢЛА СЪТЪНИЛОС И СЪС 7 ИИВЕ 8 ПОЛЮ И 8 СЕЛО ШНАЩЕ ВЛАДЕК ТА СТАРА УЧИИ ДѢДИИШ ЕГО И ВИШКОМ И ПРѢВИШЕТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢНИМО, ПОРЪЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ ШЕО И СЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВНУ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКИИ И ЖЪПАН ІВАНШКО ВЕЛ ДВОРИК И ЖЪПАН ГЛИГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРОШ ДЪДЕСКЪ ВЕЛ ВИСТІАР И ЖЪПАН МИХАН ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН БАСИЛІЕ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ЖЪПАН БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАДИИ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВИК, ГЛИГОРІЕ ВЕЛКИИ ЛУГВЪФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ, ВЪ НАСТОЛИИ ГРАДУ БЪСКЪРЕЦИИ, МѢСЕЦА МАИ 7 ДНИИ И УТ ПДАМА ДО НИИКЪ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТ ^{ХЪРЪ. Г.}

† ІУ МАТЕЮ КВЕГЪДА, МИЛОСТИЮ БОЖІЮ ГОСПОДИИ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dumitru, fratele lui Coman, și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dat, ca să-i fie o vie în Dealul Săteanilor și cu ocină în cîmp 5 ogoare și în sîtul Siliștea Vladei cea bătrînă și niște livezi care sînt sub deal și vinăriciul Vladei din deal. Pentru că aceste dedine au fos cumpărate de Dumitru, fratele lui Coman, de la Dumitru gramaticul, fratele lui Mihalco, fiii preotesei Armeanca din orașul domniei mele din Țirgoviște, pentru 5 700 aspri gata. Și a dat Mihalco aspri 2 000 pentru aceste dedine, care sînt mai sus spuse, ca să-i fie, însă numai livezile și vinăriciul, cu Mihalco pe din două. Apoi, au venit și oameni buni, orășeni din oraș din Țirgoviște, anume: Fota cel bătrîn și Pătru șelariul și Dragul, fiul lui Mihalco, și Gherghe al lui Bunea și Dumitru Fachiuole și din Săteni, Vlaicul și Necula, de au împărțit via și au ales, de au pus via bună cu cea rea, de au schimbat unde era vie mai bună au pus mai puțin, iar unde era mai slabă, am pus mai mult și au dat pe voia lui Mihalco de i-au dat unde i-a plăcut, via cea din sus, cea bună și mai puțină. Iar lui Dumitru, fratele lui Coman, i-au dat via cea din jos, mai slabă și mai multă. Și așa s-au învoit și s-au întocmit ei, de a lor bunăvoie. Și a cumpărat Dumitru fratele lui Coman, aceste dedine mai sus zise cu bani gata, încă din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. <Și> a vîndut Dumitru gramaticul, fratele lui Mihalco, fiii Armeancăi preotesei, aceste dedine lui Dumitru, fratele lui Coman, cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sat din Săteni, Cîrstea și Oprea, fiii lui Ventilă postelnicul.

Și am văzut domnia mea și cartea județului Ventilă cu 12 pîrgari din oraș din Țirgoviște, de cumpărătură, în anul 7127, cu mulți preoți și oameni buni orășeni martori, anume: popa Dumitru din clirosul sfintei mitropolii și Cherfote diaconul și Staico diaconul și Ignat gramaticul și din Craiova, Dumitru și Ion, sluga lui Gligorie comisul.

Iar apoi, sluga domniei mele Dumitru, el s-a întocmit cu fratele său Coman, de și-au împărțit moștenirea pe din două, de a luat Coman o prăvălie în oraș în Tîrgoviște, la drum, lângă Proca gramaticul domnesc, iar Dumitru, fratele lui Coman, el a luat dedina din Săteni și cu via din valea . . . ,² care este mai sus scrisă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Dumitru, fratele lui Coman, ca să-i fie această vie din Dealul Săteanilor și cu 5 ogoare în câmp și în satul Siliștea Vladei cea bătrână, ocină, dedină, lui și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun București, luna mai 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn,
Io Mateiu voievo d <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom. XXXV/11. Orig. hîrtie (42 × 28,5). Copii ibidem, ms 127, f. 181 și 134, f. 36v—37.

EDIȚII. Trad. Potra, *Tesaurul*, 170—171.

¹ În loc de „нѣкоѣ“.

² Loc alb.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui cinstitutului boiarului domniei lui pan Hrizea vel ban al Craiovei și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu ei va dărui, ca să-i fie lui moșie și rumâni la satul Romanешtilor ot sud Dîmbovița, însă jumătate dă sat, toată partea lui Iane comisul Cotrăcean, den cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu morile dă priste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, cu tot venitul și cu toți rumânii, cîți au fost ai lui Iane comisul pă jumătate și cu toți feciorii lor. Pentru că această mai sus zisă jumătate de sat den Rumânești au fost al lui Iane comisul de cumpărătoare încă dă mai nainte vreme. Apoi după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie și rumânii, jumătate de sat den Rumânești, moșiia lui Iane comisul, drept 350 ughi bani gata. Și au văzut domniia lui doao zapise ale lui Iane comisul, unul grecescu, iar altul pă limba rumânească, la mîna pan Hrizei vel ban, făcut cum scrie mai sus cu mulți boiari mărturie.

Și iarăș să fie bioarului domniei lui pan Hrizea vel ban un codru de moșie din satul Berceștii, din cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și dă preste tot hotarul, oricîta s-ar alege, pentru că această mai sus-zisă moșie din Bercești au fost a lui Manolie comisul și a Cîndei postelnicul ot Balotești, cumpărată dă la Miriță neguțătoriu, den zilele lui Leon Stefan voievod, care moșie o au fost cumpărat-o Miriță negățătoriu de la Preda, feciorul Radului ot Balomirești. Și după aceia, cînd au fost iar în zilele lui

Leon voevod, iar Manole comisul și Cînda postelnicul, ei au vîndut această moșie pan Hrizei vel ban, drept 130 oi cu miei supt iale și tot au stăpînit cu pace. După aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, cît au șazut domnia lui în scaun întii, atuncea s-au întîmplat dă au fost pan Hrizea în pribegie, iar domnia lui au trimis dă au luat acéle oi toate de la Manole comisul și dă la Cînda postelnicul pre seama domnească, pentru căci au fost din-bucatele Hrizei vel ban și ei au rămas în pagubă.

Și după aceia iarăși acum, în zilele domniei lui, vă leat 7143, după cé-au venit pan Hrizea din pribegie, iar Manole comisul și Cînda postelnicul, ei au mersu la pan Hrizea vel ben, dă i-au spus lui dă această pagubă și i-au zis lui sau să le de lui oi pentru oi, au bani, sau să stăpînească moșia lor, iar pan Hrizea vel ban n-au vrut ca să-i lase pre dînșii într-această pagubă, ci s-au voitu ei toți, ei dă a lor bunăvoie și le-au dat lor pan Hrizea vel ban pentru această moșie ce scrie mai sus, galbeni de aur 91 bani gata. Și am văzut domnia lui și zapisul lui Manole postelnicul și al Cîndei postelnicul, cu mulți boiari și megiași mărturii.

Și iarăși să fie bioarului domniei lui pan Hrizii vel ban moșie la Bercești stînjeni 80, însă partea lui Stan din Popești din cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și dă preste tot hotarul, oricît s-ar alege, pentru că această moșie au fost a lui Stan de cumpărătoare de la Pređa dvornicul ot Balomirești, încă din zilele Radului vodă. Iar după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie stînjeni 80 dă la Stan ot Popești, drept ughi 36, stînjenul cîte bani 90, bani gata. Și au văzut domnia lui și zapisul lui Stan cu mulți boiari și megiași iscăliți în zapis.

Și iarăși să fie boiarului domniei lui pan Hrizea vel ban ocină la Bercești însă stînjeni 20, den cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și dă pretutindenea, dă priste tot hotarul, oricîtă s-ar alege, pentru că această moșie au fost a lui Stan al Dumei de cumpărătoare de la Radul postelnicul ot Balomirești, încă dă mai nainte vreme. Apoi după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie din Bercești de la Stan al Dumei, drept 2000 aspri gata. Și au văzut domnia lui și zapisul ui cu mulți boiari [cu mulți boiari] și megiași mărturie și au luat acei boiari 1 megiași toți banii gata în mîinile lor dă la boiariul domniei lui pan Hrizea vel ban. Au cumpărat această moșie din Bercești de la Stan al Dumei și ș-au vîndut ei moștile și rumâni, ei de a lor bunăvoie, fără-de nici o silă, cu știrea tuturor boiarilor din județ, mari și mici și a megiașilor den sus și din jos dînaintea domniei lui.

Pentru aceasta au dat și domnia lui [pentru aciasta au dat domnia lui] boiariului domniei lui pan Hrizea vel ban, ca să-i fie lui aceste mai zise sus moști și rumâni de baștină și ohabnici lui și feciorilor lui, nepoților și stră-nepoților lui și dă nimeni să nu să clătească dîn zisa domniei lui. Iată și mărturii au pus domnia lui pă toți boiarii divanului.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, mai 3 dni, leat 7143, ot Hrista 1635.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 212v-213v. Copie; altă copie ibidem, ms. 349, f. 460-462.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basaraba vovod i gospodinū. Davat gospostvo mi siiu povēlaniu gospostva mi lui Pătru și cu frati-său Ghioca, cupeții, ca să fie volnici cu această carte a domniei méle, ca să fie satul Fometeștii și satul Runcul și Toxobénii și viile de la Copăcel cu rumâni și cu tot venitul, vericît să va alége. Pentru că aceste și vii ce scriu mai sus, fost-au ale jupînesi Voicăi și ale fiică-sa Radei, care au fost jupîneasă lui Staico peharnicul Rudeanul, care sate le-au dat Staico peharnicul jupînesii lui, Radei, la moartea lui, pentru alte sate ale ei, de zestre, ce le-au vîndut Staico păharnicul, de s-au plătit de nevoia lui, anume satele Frăteștii, Crețuleștii și Cepturile, cu vii.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar jupîneasă Voica cu fii-sa Rada, ia le-au luat de la Pătru și de la Ghioca, neguțătorii, bani împrumut ughi 400 pentru nevoia Radei; și iar au mai luat bani pã miere de 200 dă cantare; și au mai luat bani pe ceară de oca 700. Și au avut tocméală și legătură cu zăpisiul lor, cum cei ughi 400 să-i dea la sîntă Măria Mare, iar mierea și ceara să dea la vrémea lor în toamnă. Și-au pus zălog satul Fometeștii și Runcul și Tocsobénii și viile de la Copăcel. Și au avut tocméală, cum dă ne vor da banii și mierea și ceara la vréme, cum scrie mai sus, iar acești neguțători să aibă voe a le vinde și a le judecîre, sau să le fie ei. Deci mierea, 200 de cantare, ș-au dat-o toată, iar banii, ughi 400 și ceara, oca 700, fac ughi 300, iar peste tot ughi 700, n-au dat de atuncea pînă acuma nici un ban.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul jupînesii Voicăi și al fie-sa Radei la mîna acestor neguțători, Pătru i Ghioca, făcut cum scrie mai sus și cartea lui Staico peharnicul făcută pre aceste sate, lăsate la moartea lui jupînesii lui Radei pentru alte sate ale ei, ce le-au vîndut Staico peharnicul la nevoia lui, iar la mîna acestor neguțători. Intru acéia și domnia mea am judecat cu tot divanul și <am> dat lui Pătru și Ghiocăi neguțătorii, ca să fie aceste sate, au să le vînză, au să să răsumpere rumâni, au să fie ale lor dă moșie în véci, să facă cu dînșii ce le va fi voia lor, cum scrie și în zăpisiul lor. Și de nimenea opréală să n-aibă.

Așjderea și voi, rumânilor, încă să căutați toți să ascultați dă Pătru și de Ghioca, neguțătorii și de oamenii lor, că de acum sînteți pre séama lor, iar de acéle jupînese să nu mai ascultați, nici de oamenii lor, nici să mai aibă tréabă, că așa iaste învățatura domniei méle. Inaco da nest, po reci gospostva mi.

I ispravnic, saam reacoh gospostvo mi.

Pis measeța mai 4 dni, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc. Conдика m-rii Hurez, nr. 719, f. 256—257. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 113v—114.

† Мностїю божію, Іу Матею Бъсрѣва воевод. Дѣват господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣи божественаго монастыр глаголемн Бѣхорѣцн,¹ наѣже ест храм чьсное рождеством Богородице са să fie volnice călugărițe cu această carte a domniei méle să-și fie balta de la satele mănăstirii, de la Gurguiati și de la Vărăști cu Stecleanul, și

cu vama și cu tot venitul ce va fi partea sfintei mănăstiri și să fie în pace de cătră stolnici și de cătră vameși să n-aibă niménilea a le amestecare într-acéste bălți ale mănăstirii ce iaste mai sus scrisă. Și cîndu se vor vinde alte bălți iar cu partea mănăstirii de în baltă să n-aibă treabă, pentru că acéste sate cu bălțile au fostu date și miluite la sfînta mănăstire de răposatul Alecxandru voevod ce(1) bătrîn.

Și au văzut domnia mea și cartea lui Mihaiu vo(evod) și cartea lu Simion voevod și cartea Radul voe[voe]vod, sinú Mihnei voevod și cartea lu Alecxandru Iliiaș și cartea lu Gavril voevod și cartea lu Leon voevod de milă pentru pomeana acelu domnu bătrî(n). Derept acéia și voi, stolnicelor și voi, vameșilor, carii sînte(ți) ² ispravnici preste bălți înncă [înncă] să aveți a vă ferire de bălțile mănăstirii ce scre mai sus, mai multu jalbă a do-oară să nu vie, că bine să știți că veți petréce foarte o nevoie mare de cătră domn(ia) mea. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис ман а дъни, в лѣт <хѣрмг>³.

† Іу Матею воевода, мностію божію господннъ.

Іу Матею воевод <м.р.>

Ѹчил вторн лугуфет.

Arh. St. Buc., M-reă Viforita, I 23. Orig., hirtie (31,2 x 22,4), pecete aplicată.

¹ ... mănăstiri numite Vihorăști ...

² Loc rupt.

³ Loc rupt. Data completată după însemnarea de pe verso documentului.

† Мностію божію, Іу Матен Басарабѣ воеводы н господннъ въсон земан Ѹггровлахінскін. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн слѣгѣ господства мн Мнтрев слѣѸѣр, синъ Ицфан логофет wt МнхѸеци н съ синъ его, елицн Богъ даробает, іакоже да ест емѣ учиннъ ѣ МнхѸеци ѣ сѣдство БлѸчѣ, алн частъ Столнов, брат Арчиолов, wt една ѣжа, половин wt полю н wt шѣм н wt вода н съ вечннн, еанко нзвернт сѣ н wt седалице селов н wt по всъ хотаром, понеже сѣм вишше речена учиннъ wt МнхѸеци бѣм ест покопна Ицфан лугуфет, wtцѣ Мнтрев слѣжер, еше wt прѣжде врѣме, wt пре дъни Мнхана воевод, wt на внѣкы Столнов, брат Ирчио wt МнхѸеци, всъ над панеси готовн. И wt тогда всъ дрѣжал съ добро мир.

И потом, егда быст нинѣ, вѣ дъни господства мн, по съмрѣт Ицфан лугуфет, wtцѣ Мнтрев слѣѸѣр, а егѣмена Мелентіе Макидонскы wt свѣта монастыр Говора, он подѣнгал прѣ раді сѣм учиннъ внше пис н нздаділ нѣкнн кннги, аше реклѣ како ест сѣм учиннъ монастырев Говора, а Мнтрѣ слѣжер, он не нмае нища. И прндет пред господства мн ѣ велнкн диван аше съпрѣ сѣ за лицѣ. Бѣ том, господство мн гледаѸ н сѣднѸ по правдо н по закон, кѣпно съ всѣмн почтенимн правнтелн господства мн н вндѣѸ господство мн н кннгѣ Мнхана воевод wt покѣпеніе, в лѣт хѣрв н кннгѣ Цефана воевод, пакы wt покѣпеніе н wt прѣ н wt встала в лѣт хѣрѣ на рѣка Мнтрев слѣжер.

Тем раді, даѸ н господство мн мегю ннх ѣ колѣри над рѣваше господскы нменн нх : wt Бѣрсеци, Прѣда ключар н wt Сѣлвнѣци, Горан логофет н wt МнхѸеци, ПаѸсеіе монахъ н wt Слѣвнѣци, Радѣа лугуфет н wt Мѣлѣдрѣци, РадѸа

къпитан и вт Оухавъ, Драгомир постелиникъ, яко да гледаеть и да истинствуетъ како хоцетъ вбрѣтаетъ съ дѣши нхъ. Бъ томъ, сѣнъ внише речени болѣри, уни събраше се вси кѣсно предъ честишномъ и прѣвсвѣщенномъ втцѣшъ наша, куръ Тевфла епископъ Рвиническы, аще гледаетъ и смотри по старе книги и истинствоклетъ съ дѣше нхъ. И избранна три оже велики въ село Михъещинъ, таже втъ техъ три оже, униже естъ дала, яко да дрѣжитъ Митрѣ слѣжеръ половинно, вса часть вѣшкымъ Столановъ, братъ Арчиоловъ съ вечнии и вт по всѣ хотаромъ, свѣтаже монастыръ Говора, аще да дрѣжитъ дрѣгаа половина вт оже, часть Арчиоловъ, братъ Столановъ, вѣаче, вт по всѣ хотаромъ, како естъ былъ дрѣжалъ свѣтаа монастыръ и вт прѣжде вѣреме а въ хотарѣ вт долъ, нже се зове Хръсѣни, да не иматъ свѣтаа монастыръ Говора ниже една трѣбѣ, понеже сице стакмла естъ сѣнъ внише речени болѣри и съмирнше са вт предъ втцѣшъ Тевфла епископъ, како нанъ паче много работъ да не имаетъ. И встала естъ егѣмена Мелентіе вт законъ и вт сѣжденіе.

И видѣхъ господство мнъ вѣа два рѣваше господства мнъ и книгѣшъ вѣемъ шестъ болѣри вт сѣжденіе на рѣцѣ Митревъ слѣжеръ, како естъ внише писъ.

Сего радѣ, дахъ и господство мнъ слѣгѣшъ господства мнъ Митренъ слѣжеръ, яко да естъ емѣ сѣа внише речениа вчинѣ вт Михъещинъ, половинна вт оже, часть Столановъ и а вѣшкымъ его съ вечнии и съ всѣмъ ходокомъ вчинѣ дѣдинъ и въ оухавѣ, емѣ и синовомъ и вѣшкымъ и прѣвншчедомъ, въ вѣкы и не вт кождо непоколѣбномъ, да не вѣдѣтъ презъ повеаѣниа господства мнъ.

Се оубо и свѣдѣтели поставихъ господство мнъ: панъ Хръсѣ велъ банъ Кралевтскій, панъ Івашко велъ дворинокъ, панъ Гангоріе велъ лугвѣетъ, панъ Дѣмитрѣ велъ вништаръ, панъ Миханъ велъ спатаръ, панъ Неделко велъ ключаръ, панъ Василіе велъ столаникъ, панъ Бѣзника велъ конюшъ, панъ Бѣчина велъ чашиникъ, панъ Костантинъ велъ предстателъ. И исправникъ, Гангоріе велъ лугвѣетъ.

И азъ, Тѣдорѣ спѣденъ, намазахъ въ градѣ наша рекше Бѣскрѣцинъ, мѣсеца маи ѣ-гв дни и вт ѣдама до нинѣ, теченіа лѣтомъ, в лѣто хѣрѣмъ, лѣта господниѣ хѣрѣ.

† Іу Матѣю вѣевѣда, мностію божію господниѣ.

Іу Матѣю вѣевѣда <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Mitrea slugerul, fiul lui Iștfan logofătul din Mihăești, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Mihăești, în județul Vîlcea, însă partea lui Stoian, fratele lui Iarciul, jumătate dintr-o funie, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, cît se va alege și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină din Mihăești a fost cumpărată de Iștfan logofătul, tatăl lui Mitrea slugerul, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Mihail voievod, de la nepoții lui Stoian, fratele lui Iarciul din Mihăești, tot pe bani gata. Și de atunci a tot ținut cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Iștfan logofătul, tatăl lui Mitrea slugerul, iar egumenul Melentie Macedoneanul de la sfînta mănăstire Govora, el a ridicat pîră pentru această ocină mai sus scrisă și a scos niște cărți, de a spus că este această ocină a mănăstirii Govora, iar Mitrea slugerul, el nu are nimic. Și a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voievod de cumpărătură în anul 7102 și cartea lui Ștefan voievod, iarăși de cumpărătură și de pîră și de rămas în anul 7100, la mîna lui Mitrea slugerul.

Pentru aceea, am dat și domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe domnești, numele lor: din Bîrsești, Preda clucerul și din Olănești, Goran logofătul și din Mihăești, Paisie călugărul și din Slăvitești, Radul logofătul și din Măldărești, Radul căpitanul și din Ohabă, Dragomir postelnicul, ca să cerceteze și să adeverească cum vor afla cu sufletele lor. Întru aceasta, acești mai sus ziși boieri, ei s-au adunat toți laolaltă înaintea cinstiului și preasfințitului părintelui nostru, chir Teofil episcop de Rîmnic, de au cercetat și au văzut cărțile vechi și au adevărit cu sufletul lui. Și au ales trei funii mari din satul Mihăești, deci din aceste trei funii, ei au dat ca să țină Mitrea slugerul jumătate, toată partea nepoților lui Stoian, fratele lui Iarciul cu vecinii și de peste tot hotarul, iar sfînta mănăstire Govora, încă să țină cealaltă jumătate de funie, partea lui Iarciul, fratele lui Stoian, însă de peste tot hotarul, cum a ținut sfînta mănăstire și de mai înainte vreme, iar în hotarul de jos, care se numește Hîrseani, să nu aibă sfînta mănăstire Govora nici o treabă, pentru că așa au întocmit acești mai sus ziși boieri și s-au împăcat dinaintea părintelui Teofil episcopul, ca mai ales mult treabă să nu aibă. Și a rămas egumenul Melentie de lege și de judecată.

Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domniei mele și cartea acestor șase boieri de judecată la mîinile lui Mitrea slugerul, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Mitrea slugerul, ca să-i fie această mai sus spusă ocină de la Mihăești, jumătate de funie, partea lui Stoian și a nepoților lui cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, în veci și de către nimeni neclintit, să nu fie peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Țucina mare ceașnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în cetatea noastră numită București, luna mai a 5-a zi și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVIII/6. Orig., perg. (46 × 31), pecete timbrată. Cu o trad. de la începutul sec. XX. Copie ibidem, ms. 178, f. 4-4v (cu mai 3).

EDIȚII. Fasc. Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*, 645.

68

1635 (7143) mai 7.

† БѢ ИМЕ УТЦА И СИНА И СВѢТАТО ДЪХА, АМИН.

Scris-am eu Hlebul și Radul și Negoe și Marco și iar Radul acesta al nostru zapis cum se fie de mare credinți la mîna lu Ion tvorî armaș, cum ne-am vîndut dumniialui de bunăvoia noastre cu toți ficiorii noștri și cu toată moșia nostre din satu din Vaidei, văr cîtă se va alege de preste totu hotarul, din hotar pînă în hotar și di în cîmpu și din pădure și din șizutul satului și di în apa și din uscat și de preste ape. Și m-am dati eu Avram cu ficiorii mii drept aspri ughi 100 și eu Oprian cu ficiorii mii drept aspri gata 4 400 1.

86

Și ne-am vîndut de bunăvöe a nostre fer de nici o silă.

Și ne-am vîndut în bani gata eu Hlebul cu feciorii mei na ime Lupul și Pătru și Stanciul în aspri 4 000 gata; și eu Radul cu feciorii mei na ime Preda și Stanciul și Ion și am luat aspri gata 4 000; și eu Vasilii cu feciorii mii de(re)pti aspri 6 000²; și eu Negoe cu feciorii mei Stanciul și Stroe și Ermin și Stoicul și Vladul am luat aspri gata 4 000; și eu Stan cu feciorii mii drept aspri gata 3 000³; și Marco cu ficiorii mei drept 3 000 de aspri gata; și Radul cu feciorii mei drept 3 000 de aspri gata.

Și ne-am vîndut dinainte a mulți boiari mari, întii jupan Dragomir vel armaș și dinainte Guriței căpitanul și dinainte lu Creciun căpitanul; și au mai fostu mărturie la tocmela Tudoran vătahul și Cîrste logofătul, feciorul Stanciului ot Izbiceni și Crăciun armașul ot Dregan

Pis eu, Stănislav logofătul, și păntru credința ne-am <pus> și pecețile. Pis meseți mai 7 dne, vă leat 7143 <1635>.

Dragomir vel arămaș.

Ghiurița căpitan.

Crăciun căpitan.

Crăciun armaș.

Cîrste logofăt.

Stănislav logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VIII/7. Orig., hirtie (29 × 20,5), 6 peceți mici, aplicate. Copii ibidem, ms. 192, f. 365; 201, f. 216 și 713, f. 671.

¹ Pasajul „și m-am dati . . . bani gata 4 400” e scris între rînduri, de altă mînă.

² Pasajul „și eu Vasilii . . . aspri 6000”, scris între rînduri.

³ Pasajul „și eu Stan . . . aspri gata 3 000”, scris între rînduri.

69

1635 (7143) mai 8.

Să <să>¹ știe că am vîndut eu Stanciul vătafu lui Neguț un laz den Vracnița în jos, ce au fost dat zestre soru-mea Paraschivei, drept ughi 12.

Și mărturii au fost: Pantazi ot Țița și Stănislav ot tam și Stan al Duicăi. Și ne-am pus și dégetelé.

Și am scris eu, Stanciul; s-au scris în luna lui mai 8 dni, leat 7143 <1635>.

Stanciul.

Pantazi.

Stănislav.

Stan.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 29. Copie.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 171.

¹ Loc rupt,

† Многостію божію, Іу Матен Басарабѣ воєводи и господинѣ всен земан Угровлахинскін. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномѣ волѣрнѣ господства ми пан Павлаке бан и съ сини его, елици Богѣ дароваѣт, іако да ест емѣ село Прословещиѣн шт сѣдство Блашка, всѣ село и съ вси вечини и съ всѣ хотаром и съ всѣ ходоком шт полю и шт гора и шт вод и шт седалище селов, шт хотар до хотар, варе еанка нзберѣт сѣ. Понеже село Прословещиѣн више писан был ест всѣ людіи князи, ешеже шт прѣжде вѣрѣме. Я потом, егда выст нинѣ, въ дѣни господства ми, а шни бежали въ ино страну тѣжди и оставна штѣчества нѣ пѣста и раздал дан и харачюл честитомѣ царю, іако нѣкїи чловеѣкы зан и бежалници и не хотѣл да прїидет на штѣчества нѣ никакоже, нѣ всѣ платна нѣ естѣ пан Павлаке бан всѣ дани и дажеове им шт праве емѣ комате и съ панешн шт тоболка его. Таже в том господство ми смотрїх съ всѣми честитнми правителїи господство ми и дах господство ми волѣрнѣ господства ми Павлаке бан, іако да ест емѣ село Прословещиѣн вечини съ вса дѣдіна им, како ест више пис и да имат събирати вси чловеѣки шт Прословещиѣн над дѣдіна им и да быти емѣ вечини и синовом и вѣском въ вѣкы и не шт кожедо да не бѣдѣт през реченїа господства ми.

Сего гадї и по штшествїю господства ми съ намѣним божїем молю въ всѣм боговѣнчанїем князы бѣдѣщиѣх в слѣд насѣ, да шт<в>рѣдет и почтет сїа наше ѣстроена и да поновите сїа наша книга, како ест више пис. Коеже не почтет сїа ѣстроена и не поновит сїа книга господства ми, нѣ раздал ѣ и въ шевенїе оставит ѣ, того да бѣдї трѣклет и апаѣнна шт тнї свѣти штѣци нже въ Некен и да бѣдет емѣ сеперник свѣти Іуан Крѣстител на страшнѣм сѣдѣщїем, іако ест и бѣдет въ вѣкы, амин.

Се оубо и свѣдетелїи поставнѣх господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскїн, пан Івашко вел дворник, пана Глнгорїе вел лнгуфет, пан Дѣмитрѣ вел енстнїар, пан Мнѣхан вел спатар, пан Баснлїе вел столник, пан Бѣзникка вел комис, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, сам рекоѣх господство ми.

И аз, Тѣдорѣ спѣден, намазаѣх въ вест Бѣкорециѣн, мѣсеца ман ѣ дѣни и шт Ідама до нини, теченїа лѣтом в лѣт хѣрмг.

† Іу Матею ввевѣда, многостїю божїю господинѣ.

Іу Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstițului boier al domniei mele pan Pavlache banul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie satul Iaroslăveștii, din județul Vlașca, tot satul și cu toți vecinii și cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar pînă în hotar, oricît se va alege. Pentru că satul Iaroslăveștii mai sus scris, au fost toți oămenii cnezi, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ei au fugit în altă țară străină și au lăsat moștenirea lor pustie și au spart dările și haraciul cinstițului împărat, ca niște oameni răi și fugari și n-au vroit nici-cum să vină la moștenirea lor, ci le-a tot plătit pan Pavlache banul toate dările și dăjdiile lor din dreptele lui averi și cu bani din punga lui. Deci, întru aceea, domnia mea am socotit cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele Pavlache banul, ca să-i fie satul Iaroslăveștii vecini cu toată dedina lor, cum este mai sus scris și să

adune toți oamenii din Iaroslăvești la dedina lor și să-i fie lui vecini și fiilor și nepoților în veci și altfel să nu fie, peste spusa domniei mele.

De aceea, și după trecerea domniei mele, în numele lui Dumnezeu vă rog pe toți cnezii de Dumnezeu încununăți care veți fi în urma noastră, să întăriți și să cinștiți întocmirea noastră și să înnoiți această carte a noastră, cum este mai sus scris. Cine nu va cinsti această întocmire și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va rupe și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți, cel de la Nichea și să-i fie potrivit sfântul Ioan Botezătorul la înfricoșata judecată, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Vasiie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, am spus însumi domnia mea.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul București, luna mai 9 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p>

Bibl. Acad., XCVI/17. Orig., hirtie (33 × 23), pecete timbrată, stricată.

71

1635 (7143) mai 10, București.

Милостією божією, прѣвосвѣщенным архієпископомъ кѣр Григоріе въсон
ЗЕМЛЕ БЛАШКОЕ.

Scris-am vlădicia mea această carte a vlădiciei mele slugii domnu nostru Ianu spatarul și jupînesii lui, Elina, fata jupînesii Marii den Bucov, ca să hié în pace și slobozi de acum nainte de cătră cumnatu-său Nedelco peharnicul și de cătră jupîneasa lui, Frujina — iar fată jupînesii Marii —, pentru o pîră și gîlceavă ce—au avut ei în zilele lu Leon voevod și acum în zilele domnu nostru Io Matei Băsăraba voevod pentru niște zestre, care zestre mai cerea Nedelco peharnicul de la soacră-sa Mariia zicînd Nedelco peharnicul și jupîneasa lui cum ține cumnatu-său Ianu spatarul zestre mai multe decît ei. Deci au luat 6 boiari mari la mijlocul lor den divan, po ime: jupan Hriza vel ban, ce-au fost atunce la Leon voevod vornic mare i Papa logofătul i Ivașco vel dvornic i Gligorie vel logofăt i Vasilie stolnicul i Costandin vel postelnic, ca să caute și să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Într-acéia, acești 6 boiari, ei i-au tocmit cum să-î dea Nedelco vel peharnic soacră-sa, jupînesii Maria și cumnatu-său Ianu spatarul den partea ei den Mărgineni jumătate și den ocină și den rumâni tot jumătate și dentr-alte moșii. Iar i-au tocmit ca să nu mai aibă pîră și gîlceavă la mijlocul lor.

Iar apoi, cînd au fost acum, iar în zilele domnu nostru, după tocmeală ce se-au tocmit, iară jupîneasa Mariia, fata lui Staico postelnicul, ia au venit în divan cruntă și bătută de ginere-său Nedelco peharnicul și de cătră fie-sa Frujina și m-am tîmplat și vlădicia mea în divan și frații noștri, episcopii amîndoi, chir Teofil Rimmiceschi i chir Efrim Buzăvschi. Și așa i-au judecat cu divanul, ca să-și ție moșiile toate, să le dea jupîneasa Mariia unde-i va fi voia ei. Iar după acéia, după moartea jupîneasa Marii, ia au lăsat toate mo-

șiile fetei ei, Elinii și ginere-său, lu Ianiu spatarul, mult puțin ce-au avut însă fără zestrele ce-au fost dat lu Ianiu spatarul și jupînesii lui Elinii. Iar apoi și după moartea jupînesii Marii, iar nu se-au lăsat, ci iar au rădicat pîră la divan. Într-acéia, domnu nostru, iar au judecat și au dat să aibă pace cum au lăsat și jupîneasă Mariia la moartea ei. Și am văzut vlădicia mea și cartea domnu nostru de judecată și zapisele jupînesii Marii la mîna jupînesii Elinii și a lu Ianiu spatarul, de tocmeală, cum au lăsat ia cu limba ei.

Derept acéia și vlădicia mea încă am făcut această carte a vlădiciei méle la mîna lor, ca să aibă pace, cum scrie și mai sus. Iar cine se va ispitî a face într-alt chip, preste aceas'ă judecată, să hie trăclet și anatima ot 318 otți eje sut vă Nichii și de cătră vlădicia mea încă să fie afurisit. Aceasta am scris vlădic'ia mea. *Инако да нест.*

Πησα ΔΣΜΗΤΡΩ ΛΟΓΟΦΕΤ ΕΥ ΕΣΚΩΡΕΙΝ, ΜΕΣΕΥΑ ΜΑΗ Τ ΔΥΝΗ Η ΟΥΤ ΠΔΑΜΑ Ε ΛΕΤ ΧΡΜΓ¹.

᾽Ο Ουγγροβλαχίας Γρηγόριος² <m.p.>

Bibl. Acad., CXXLI/30. Orig. hîrtie (42 × 28), pecete timbrată, în ceară verde, căzută.

¹ „A scris Dumitru Iogofățul în București, luna mai 10 zile și de la Adam în anul 7143 <1635>.”

² Grigore al Ungrovlahiei.

† Adecă scris-am eu Ivan, ficiorul lu Simion din sat din Iaroslovești, acest al meu zapis la mîna jupînului lu Iane ot Iaroslovești, ca să fie de mare credință, ca să să știe cum i-am vîndut partea mea de ocină den sat de Iaroslovești preste tot hotarul cît se va alége, dereptu 3 600 de bani gata. Însă partea mea, iar ceia parte o-m fost vîndut tată-mieu, Simion, lu Sarchiz ot Bojoreni.

Și o-m vîndut de bunăvoe a mea și au cumpărat jupînul Iané iar de bunăvoe a lui, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui și népoților și strenepoților lui și de nimé bîntuială să n-aibă, că am vîndut de bunăvoe și au cumpărat jupînul Iané iar de bunăvoe a lui și de nainte a mulți oameni buni ce au fost mărturie, cîți sîntu mai jos scriși. Iar eu Ivan să nu mai aibă nici o trebă nici feciorii miei, nici niminea.

Aceasta am scris. Pis measeța mai 15 dni, vă leat 7143 <1635>. Însă pămîntul am vîndut f(ă)ră rumâni.

Eu Iane am pus degetul.

Eu Vlad sină Anghel.

Eu Tudoran martor.

Eu Stanciul gram<atic am scris> în casa jupî<nului Nicolii>.

Eu Micșan scris-am zăpăsul meu, cum să știe că am vîndut Radului călărașul 20 de stînjăni de ocină: 10 din Băjăști de la Oana, 10 de la Socol, drept 2 200 de bani gata, din hotar pînă în hotar și cu grădina de supt coastă. Și i-am vîndut de a mea bunăvoință și cu a tuturor fraților.

Și au fost la tocmeala noastră: Danciul clucerul de Doicești, Stan, Stănimir, Dobre, Bade, Stroe, Stanciul Hadîr, Stan, feciorul Lupului, Danciul Bobotează, popa Dumitru de Ciuliniță. Și pentru credința me-am pus și pecetea, mai 15.

Danciul clucerul.

Arh. St.: Buc., *Condica mării Slobozia lui Ianaché*, nr. 314, f. 282. Copie. Anul după confirmarea din 1636 <7144> aprilie 27.

† Eu Stanciul și cu a me fâmee, anume Pree, fata lu Moș, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de credință la mîna lui Ion logofătul și cu alu frate-său, lu Pătru, cum să știe că e-mu vîndut 3 locure, anume: locul de în balte și altul ci să tîlînescu amîndoo în capete, de la rugi și cu mărul și altul de la viișoră, și dereptu aspri 300. Și o-mu vîndu(t) de a, me bunăvoință denainte tuturor megiașilor de în Poinerei.

Și mărturie, anume: Băincilă și Bade și Martin și Radulu și Băjan și de în Cîrstănești, Iuga și Barbul.

Și amu scris eu, popa Apostolă ot Corbi. Acesta amu scris. Pis mēseța maiu 15 dni, vă let 7143 <1635>.

Pentru credinți me-mu pus degetul.

Bibl. Acad., MCDXC/1. Orig., hîrtie (15,5 x 21).

† Милостію вожію, Іу Матію Бѣсъраба коєвода и господинь. Дават господство ми сію покеленіє господства мѣ, сѣгъ господства ми Udriște, feciorul Oprei logofătul ot Șărinéasa, ca să fie volnic cu această carte a domni méle de să-și țî(e) tot hotarul de ocină ot Dol Folești din apa Bistriței ot sudstvo Vilcea, care hotar l-au fost cumpărat Oprea logofătul, tatăl lu Udriște, de la toți săténii și să fie și ei rumâni, încă în zilele Radului vodă Șărbăni. Și cînd l-au cumpărat preste tot hotarul și cu toți rumânii și l-au hotărît despre toate hotarăle carele au fost înprejuru, despre Genunénii și despre Gor Folești cu 24 de boiari bătrîni, cu multă cheltuială.

Și tot l-au ținut Oprea logofătul cu bună pace pînă au fost viu, și feciorii lui, după moartea lui, de atuncă pînă acum în zilele dumni méle. Iar cînd au fost acum, în zil(e) domni méle, iar Ion, feciorul Dragului ot Gînu-nénii, carele au slujît la domnă mea pînă am fost boiar, apucatu-s-au și au zis că are și el o părțea di ocină acoalea în Dol Folești, în Călugărul și

nu spunea că iaste hotărît ci zîcea că iaste înpresurat. Iar domnă mea i-am zîs să-și facă o carte acolo la megiași bătrîni împrejur, cum vor ști ei.

Iar dacă au venit sluga ¹ domni mēle Udriște cu cartea de hotărît a lu Șarban vodă cu 24 de boiari și de atîta vrēme Ion, ficiorul Dragului de Ginunēni, n-au mai ținut, domnă mea am căutat și am judecat pré d(r)ip-tate și pré légi, denpreună cu toți cistiți deregătorii domni mēle și am dat domnă mea slugi domni mēle Udriște ca să-și țî(e) moșia cum iaste hotărîtă de atîta vrēme iar Ion ficiorul Dragului n-are nici o trēbă cu ocina de la Folești, pîntru că iaste hotărîtă de atîta vrēme. Iar de-i va trebui ocină în Folești, să fie și el rumānū.

Iar de va mai scornii Ion vr-o pîră vr-odată, au în zilele domni mēle, au altă dată sau va scoate niscare cărți ale domni mēle, au ale altorū domni pîntru acea ocină, întru nimic să nu să crează, nici în samă să fie că naintea domni mēle s-au prinsū că alte cărți n-are. Ci să-și țî(e) Udriște ocina cum iaste hotărîtă și cum o au ținut pînă astăzi. Iar cine să va ispiti într-altū chip, mare certare va avea de cătră dumnă mea, că a rămas Ion de lége.

Инако да нѣстъ, по рѣч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Писа Радѹ Діакѹ ут Бѣкѣрецин, мѣсеца маи єї дьни, в лѣт х³р^мг².

† Іу Матею воевода, многію божію господннѣ.

Arh. St. Buc., M-reă Hurez, XVIII/15. Orig., hirtie (29 × 20), pecete timbrată, aplicată. Copii ibidem, ms. 449, f. 219 și 719, f. 160—161.

¹ În text „scuga“.

² „A scris Radu diiacul din București, luna mai 15 zile, în anul 7143“ (1635).

† Adecă noi megeiași dé Prodelește, anume: Radul de Arșii i Cîrste i Dragilă i Simion i Vladul i Miroslav și alalți megiași, toți carii au partē de ocină (la) Udēne, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie la mîna lu Rafailă călugărul cum să să știe că au cupăratu jumătaate de ocenă dé la Adînce ¹ vătahulu, însă ocena dé la Udēne jumătaate. Și au cupăratu această ocenă Rafailă călugărul încă în zilele lu Leon voevode, sinū oi (!) Ștefan voevod, dreptu ughi 70.

Deci pînă acum în zilele domno nostru oi (!) Mateiu Băsăraba voevod tot au avut Rafailă călugărul pace pînă au dăruitu milosteviul Dumnezeu pré părintele Vărlamu igumen sfentei mănăstere Dealului, acum în zilele domno nostru Io Matei voevod.

Deci, părintele igumenul apucat-au pré Rafailu călugărul pentru această ocenă (ca să) o alegă de către noi. Deci Rafailū călugărul mers-au nai(n)te domno nostru dé au luatū pré Radul portarul ot Stănești de ne-m hotărît cu Rafailu călugărul această ocenă în doao și au luatū ceneș pré lîngă ocena lui. Și această ocenă dat-au Rafailu călugărul sfintei mănăsteri Dealului pentru u(n) fecioru al lui anume Crăste de l-au răscupărat de rumānie ca să fie în pace, el și cu feciore cîți va da Domnezeu și pentru fiiu-său popa Chirfote și după moarte popii să aibă feciori lui bună pace, feciori lu Rafailu călugărul.

Și la cestă tocmelă a noastră cîndu am hotărît această ocină fost-au: jupan Crăstiiian vornecul ot Boténe, ispravnecul scaunului Tîrgoveștii i Erciul

vătahulu ot Răzvadu i Ventilă peharnicul ot Turșoru i Hrezan ot târg Iașii, Costaden postelnicul ot Dobroții i Mihăilă ot Gherganul i Hrizan ot Bulbuceni.

Și am scris noi acești megiași carii sîntem noi mai sus-scriși, carele se va scula de noi să mai văluiască pentru această ocenă ce scrie mai sus de noi, să fie afurisit de 318 oteți și să lăcuiască cu Iuuda la un locu. Și la cestă tocmeală a noastră fost-au ș-alți ome(ni) buni. Și pentru credința pusune-amu și pecețile, amin.

Иисъ мѣсеца мая ѿ дьни в лѣтѣ хрѣмг.

Radul.

Crăstea.

Dragiul.

Simion.

Vladul.

Miroslav.

Crăstiian vornecul ot Boténi.

Iarciul vătahulu.

Ventilă.

Costadin postelnic.

Hrizan.

Hrizan, s'nū Radul, ot Bulbucini.

Mihăilă.

Radul portarul.

Arh. St. Buc., M-rea Dealu, XVI/1. Orig., hirtie (31,5 × 22), trei peceți inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 217, f. 105. Altă copie la Bibl. Acad., ms. 1 447, f. 102.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 171—173.

¹ Probabil în loc de Andronie.

Adecă eu Mariia i Stana, fetele lui Ion dîn Brézoia dîn gura Lotrului, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la sfînta mănăstire dîn Coziia, cum să fie toată partea tătîne-nostru lui Ion a sfîntei mănăstiri dîn sat dîn Brézoi dîn gura Lotrului, toată siliștea dîn sat, și dîn cîmpu, dîn pădure, dîn munte, dîn apă și dăspre tot hotarul, cîtă să va alége partea tătîni-nostru, lui Ion. Pentru că această moșie ce scrie mai sus fost-au făgăduită încă dă cînd au fost viu tată-nostru Ion, cum să o dea sfîntei mănăstiri Cozii. Deci, zapis n-au apucat să facă, că i s-au tîmplat moarte, dă l-au ucis viind dă la mănăstiré dîn Bistriță, mergînd la Ocnă. Deci, s-au întîmplat la Ocnă popa Ștefan ermonah den sfînta mănăstire dîn Coziia de l-au slujit și l-au îngropat.

Drept acéia și noi, știindu făgăduința tătîni-nostru, cum s-au făgăduit a da această ocină ce scrie mai sus sfîntei mănăstiri, noi am făcut acest zapis al nostru la sfînta mănăstire să fie dă credință și am dat toată partea de moșie a tătîne-nostru vericîtă să va afla în sat în Brézoe, cum scrie mai sus, să fie sfîntei mănăstiri moșie ohabnică în veac de cătră nimenea neclătît. Și ne-am scris și moșii noștri în sfîntul poménic, Oprea și Manea și unchiul nostru Neagoe și pre tatăl nostru Ion, cum să fie în veac poméană, iar moșia să fie a sfîntei mănăstiri în veac, și de cătră nimeni dîn rudele noastre sau de fiește cine să n-aibă sfînta mănăstire val.

Iar cine s-ar ispiti a sparge zapisul nostru să fie proclēt și anathema de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte și lăcaș cu Iuda și cu Ariia. Și să aibă sfinta mănăstire a-și face și carte domnească pre' această moșie ce scrie mai sus.

Și la această tocmeală fost-am mulți boiari și oameni buni mărturie și părinți: Dionisie egumenul i Teofil proegumenul i Zahariia proegumenul și popa Stefan și popa Țalapion i Datco păharnicul ot Copăceni, Tudor logofătul ot Bojoreni, Radul portarul ot Rîmnic, Stroe logofătul ot Stoenesti, Dragomir ot tam, Oprican ot Dîngești și popa Jipa ot Călimănești i popa Stoica, Opriș Miaucă i Zahariia și alți oameni buni, mulți, care nu sînt scriși aici, au fost mărturie. Ci să fie acest zapis de mare credință la sfinta mănăstire. Aceasta scriem și mărturisim.

I am scris eu nevrédnicul Pahomie ierodiiakon dă la sfinta mănăstire Bistrița, méseța maia 18 dni în zioa praznicului, leat 7143 <1635>.

Eu Maria.

Eu Stana.

Eu Stroe Dolofan.

Eu Dionisie egumen Cozianul.

Eu Tудо<r> logofătul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 290—291. Copie:

78

1635 (7143) mai 20.

† Милостію вожію, Іw Матен Басарабѣ воевода и господинь въсон земле Оугррорвлахінскон. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми слѣзем господства ми жѣпан <Іліев постелник> wт Гропшани <и братом си> Лацко и Бладѣла и съ сини им елци Богъ даеть, іако да ест им села Гропшани wт сѣдство Ром<а>наци> половинно wт сел wт поля и wт шѣм и wт вод и съ виноградї и съ вечини и wт седалище селов и wт по вѣс хотаром. <И вечини да се знает вси по име>: Столн съ брат емѣ Бѣдика, и съ сини им и Динкѣла съ браты емѣ и съ сини им и пакы Столн съ брати его и съ сини нѣх и Грама съ братїи его и съ сини им и Параскиѣ съ братїи его и съ сини им и Станчюла съ братїи его и съ синови си и Драгомир съ братїи его и съ синови си и Радѣла съ братїи его и съ синови си и Стонка съ братїи его и съ синови си и Конка съ братїи его и съ синови си и Стѣнислав съ братїи его и съ сини им и Пърѣла съ братїи его и съ сини им и поп Дѣмитрѣ съ братїи его и съ сини им и Къзан съ братїи его и съ синови им и Дѣпѣла съ братїи его и съ синови им и Бладѣла съ братїи его и съ <синови> им и <Рънчѣла съ братїи его и съ сини им>. . . рни съ братїи его и съ синови им и пакы Пърѣла съ братїи его и съ сини нѣх и Бикѣла съ братїи его и съ синови им и Ѡпрѣ съ братїи его и съ синови си и Радѣла съ брат его Станчюла съ синови нѣх и Хамза синѣ Радѣлов <съ брати его и съ синови нѣх>. Понеже сїи више речении людїи wт Гропшани, положинно wт село, били се сѣт продали вечини съ вси братїи им и съ вси синови им и съ вса wтѣчѣствїа им, половинно wт село, wт хотар до хотар Преден бан <тѣст Тевдѣсїев логофет баща> Преден спатар, ещи wт при дѣни локонниаго Мнхана воевода, И всѣ били вечини по разлога им.

И потом, егда быст нишѣ, въ дѣни господства ми, а жѣпан Тевдѣсїе логофет кѣпно съ синѣ его, Предѣ спатар, вини ест продали половинна за село wт Гропшани и съ вечини и съ всѣ ходоком слѣзым господства ми, Іліевѣ постелник wт Гропшани и братїи емѣ Лацко и Бладѣла за зги сїе, аспри готови, вини wт .серега

94

ДОБРО ВОЛѢ, СЪ ЗАПИСЪ УТ РЪКН НА УТ ПРОДАНИЕ СЪ МНОСИ БОЛѢРИ СВѢДѢТЕЛЕ. <СЪБАЧЕ> ДА СЕ ЗНАЕТЪ КАКО ДАЛ ЕСТЬ ПАНЕЗИ НА ПОКЪПЕНИА ТАЕ УЧНИИ ВЪШЕ ПИС: ІАІЕ ПОСТЕАНИКЪ ПОЛОВНИИ УТ ПАНЕЗИ, А БРАТИИ ЕГО ЛАЦКО И ВЛАДЪА УБА ДВЕ ДАСТЬ ДРЪГА ПОЛОВНИИ УТ ПАНЕЗИ. И ВСЪ ДРЪЖАЛ ІАІЕ ПОСТЕАНИКЪ СЪ БРАТИИ ЕГО <ЛАЦКО И ВЛАДЪА> ПОЛОВНИИ УТ СЕЛО УТ ГРОПШАНИ СЪ БЛАЗЪ МНОРЪ.

И ПОТОМЪ, ЕРДА ЕСТЪ БНА ЕСТЪ ПРИ ДЪНИ ГОСПОДСТВА МИ, ПРЕЗЪ ВСЕМАЪ МЪСЦЕЪ, А ВЕЧНИИ УТ ГРОПШАНИ УНИ ЕСТЪ СКОЧИА ПРЪХЪ И ПРИИДЕТЪ ПРЕДЪ ГОСПОДСТВА МИ ТЕРЕ ПРЪШЕ СЕ ЗА АНЦЪ. И СИЦЪ ПРЪШЕ <ВЕЧНИИ КАКО> НЪСТЪ БНА ПРОДАЛЪ ДѢДИНЕ УХЪБИЩЕ, НЪ ЕСТЪ БНА УСТАВЕНА ЗАЛОГЪ ДОНДЕЖЕ УОЩИТЪ МОЖЕТЪ СКЪПОВАТИ СЕ УНИ И КАКО НУ БНА ПОКЪПИА ІАІЕ УТ НА ПАИ ТЕУДОСИЕ И УТ НА СНИИ ЕГО, ПРЕДА СПАТАРЪ СЪ ЛАСКАНИЕ. ТАЖЕ, ВЪ ТОМЪ, <ГОСПОДСТВО МИ ГЛЕДАХЪ И СЪДНУ ПО> ПРАВДЪ И ПО ЗАКОНЪ БОЖІА И СЪ ВСЪМЪ ПОЧТЕННИИ ПРАВИТЕЛИИ ГОСПОДСТВА МИ И ПОСТАВИИ ГОСПОДСТВО МИ ВЕЧНИИ УТ ГРОПШАНИ ДЪНЪ НА ВЪЗНЕСЕНИА ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГО ІЕСУСА ХРИСТА, КАКО ДА ДАВАТЪ ПАНЕЗИ <И ДА БЪДЕТЪ> СІИ ЛЮДИЕ МНОСИ И СВОБОДИИ УТ ВЕЧНИИ. ТАЖЕ, КЪДА ЕСТЪ БНА НА ДЪНЪ, А ВЕЧНИИ УНИ НИКАКОЖЕ НЪСТЪ МОЛГИ ДА ДАСТЬ ПАНЕЗИ НАЗАДЪ. ТАЖЕ, ВЪ ТОМЪ ІАІЕ ПОСТЕАНИКЪ, УН ПРИШЕЛЪ ПРЕДЪ ГОСПОДСТВА МИ СЪ ВЕЛИКИИ ДИВАНЪ. . . АЩЕ СКАЗАЛЪ ЕСТЪ <КАКО СЪТЪ> УСТАВЕНА ВЕЧНИИ УТ ДЪНЪ И САМИ ВЕЧНИИ СВѢДѢТЕЛСТВОВАЛИ ПРЕДЪ ГОСПОДСТВА МИ КАКО НЪСТЪ МОГЛЪ ДА ПЛАТИТЪ ПАНЕЗИ НА ДЪНЪ, АНЪ ЕСТЪ УСТАВЕНА УНИ <ДА БЪДЕТЪ ВЕЧНИИ ІАІЕКЪ ПОСТЕАНИКЪ, КАКО СЪТЪ БИЛИ УТ> НАИ ПРЪЖДЕ ВРЪМЕ. <ТАЖЕ ВЕЧНИИ> УСТАВЕНА УТ ЗАКОНЪ И УТ СЪЖДЪНИЕ <УТ ПРЕДЪ> ГОСПОДСТВА МИ. <И> НА ПОСЛѢДЪ ТЕУДОСИЕ ЛОГОФЕТЪ, УН ЕЩЕ СКОЧИА ПРЪХЪ СЪ ЛАСКАНИЕ ІАКОЖЕ ДА ВЪЗВРАТИА ПАНЕЗИ ІАІЕКЪ ПОСТЕАНИКЪ. . . ИСТИНСТВОВАЛЪ СЪ ВСЪ ДИВАНОМЪ КАКО УХОДИТЪ ТЕУДОСИЕ ЛОГОФЕТЪ БЕЗЪ ПРАВДЪ И СЪ ЛАСКАНИЕ. ТАЖЕ ЕСТЬ УСТАВЕНА И УН УТ ЗАКОНЪ И УТ СЪЖДЪНИЕ УТ ДИВАНЪ ІАКО ДА ЕСТЪ ІАІЕКЪ ПОСТЕАНИКЪ И БРАТИИ ЕМАЪ ЛАЦКО И <ВЛАДЪА> . . . И СЪ ВИНОВАТЪ И СЪ ВСЪ УДОКОМЪ УТ ДѢДИИ И УХЪБЪ СІИВНОМЪ И ВЪШКОМЪ И ГРЪБНЪЧЕДОМЪ ВЪ ВЪКЪ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБИМОМЪ, ПО РЕЧЕНИА ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ ОУБО И СВѢДѢТЕЛИИ ПОСТАВЛЪЕМЪ <ГОСПОДСТВО МИ>: ПАИ ХЪРИЗЪ ВЕА БАНЪ КРАЛЕВЪСКИИ, ПАИ ІВАШКО ВЕА ДВОРИНИКЪ, ПАИ ГАНГОРИЕ ВЕА ЛУГЪУФЕТЪ, ПАИ РАДЪА НАСТЪРЕА ВЕА ВИСЪТАРЪ, ПАИ МЪХЪАН ВЕА СПАТАРЪ, ПАИ БАСНАІЕ ВЕА СТОАНИКЪ, ПАИ БЪЗНИКА ВЕА КОМИСЪ, ПАИ БЪЧИНА ВЕА ПЕХЪАРИНИКЪ, ПАИ КОСТАТИИ ВЕА ПОСТЕАНИКЪ. И ИСПРАВИНИКЪ, ПАИ ГАНГОРИЕ <ВЕА ЛУГЪУФЕТЪ>.

... мѣсеца маи кѣ дѣни в лѣтѣ хърѣмг.

† Іу Матею воевода, мноостію божію господань.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarabea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupan Ilie postelnicul din Groșani, și cu frații săi, Lațco și Vladul, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va dărua, ca să le fie satul Groșanii din județul Romanați, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu vii și cu vecinii și din vatra satului și de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe toți, anume: Stoian cu fratele lui, Bădica și cu fiii lor și Diicul cu frații lui și cu fiii lor și iar Stoian cu frații lui și cu fiii lor și Grama cu frații lui și cu fiii lor și Paraschiv cu frații lui și cu fiii lor și Stanciul cu frații lui și cu fiii săi și Dragomir cu frații lui și cu fiii săi și Radul cu frații lui și cu fiii săi și Stoica cu frații lui și cu fiii săi și Coica cu frații lui și cu fiii săi și Stănilav cu frații lui și cu fiii lor și Pîrvul cu frații lui și cu fiii lor și popa Dumitru cu frații lui și cu fiii lor și Căzan cu frații lui și cu fiii lor și Lupul cu frații lui și cu fiii lor și Vladul cu frații lui și cu fiii lor și Răncea cu frații lui și cu fiii lor... rii cu frații

lui și cu fiii lor și alt Pîrvul cu frații lui și cu fiii lor și Bicul cu frații lui și cu fiii lor și Oprea cu frații lui și cu fiii săi și Radul cu fratele lui, Stanciul, cu fiii lor și Hamza, fiul lui Radul cu frații lui și cu fiii lor. Pentru că acești mai sus ziși oameni din Gropșani, jumătate din sat, s-au vîndut vecini cu toți frații lor și cu toți fiii lor și cu toată moștenirea lor, jumătate de sat, din hotar pînă în hotar, lui Preda banul, socrul lui Teodosie logofăt, tatăl lui Preda spătarul, încă din zilele răposatului Mihail voievod. Și au tot fost vecini pe seama lor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupan Teodosie logofătul, împreună cu fiul lui, Preda spătarul, ei au vîndut jumătate de sat din Gropșani și cu vecinii și cu tot venitul slugilor domniei mele Ilie postelnicul din Gropșani și fraților lui, Lațco și Vladul, pentru 255 ughi, aspri gata, ei de bunăvoia lor, cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu mulți boieri martori. Însă să se știe cum a dat banii la cumpărarea acelei ocine mai sus scrise: Ilie postelnic jumătate din bani și frații lui, Lațco și Vladul, amîndoi, au dat cealaltă jumătate din bani. Și a tot ținut Ilie postelnicul cu frații lui, Lațco și Vladul, jumătate de sat din Gropșani cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, după 8 luni, iar vecinii din Gropșani, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față. Și așa au pîrît vecinii că n-au vîndut dedine ohabn'ce, ci le-au lăsat zălog pînă ce vor putea răscumpăra ei și că i-a cumpărat Ilie de la pan Teodosie și de la fiul lui, Preda spătarul, cu înșelăciune. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am pus domnia mea vecinilor din Gropșani zi la înălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să dea banii și să fie în pace și slobozi de vecinie. Deci, cînd a fost la zi, iar vecinii, ei nicidecum n-au putut să dea banii înapoi. Deci, întru aceea Ilie postelnicul el a venit înaintea domniei mele la marele divan . . . de a spus că au rămas vecinii de zi și singuri vecinii au mărturisit înaintea domniei mele că n-au putut să plătească banii la zi, ci au rămas ei să fie vecinii lui Ilie postelnic, cum au fost și mai dinainte vreme. Astfel vecinii au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Iar apoi Teodosie logofătul, el încă a ridicat pîră cu înșelăciune ca să întoarcă banii lui Ilie postelnicul . . . am adevărit cu tot divanul că a umblat Teodosie logofătul fără dreptate și cu înșelăciune. Deci a rămas și el de lege și de judecată din divan, ca să-i fie lui Ilie postelnicul și fraților lui, Lațco și Vladul . . . și cu via și cu tot venitul de moștenire și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Radul Nasturel mare vistier ¹, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

. . . luna mai 20 zile, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XI/1. Orig. perg. (33 × 46), foarte șters și rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1859 după care s-au făcut unele completări. Altă trad. incompletă în ms. 445, f. 51.

¹ În loc de fost mare vistier.

Scris-am eu Calin și cu frate-mieu Opriș ot Mălaia acest al nostru zapis, să fie de mare credință la sfînta mănăstire Coziia, cum să știe că ne-am vîndut partea noastră de moșie den sat den Mălaia și o am vîndut din siliște și din cîmpu și din apă și din pădure și din munte și de peste tot hotarul.

Și cîndu o am vîndut această moșie sfintei mănăstiri fost-au mărturie mulți părinți: părintele egumenul Dionisie și proegumenul Theofil și proegumenul Zahariia și popa Stefan și popa Sarapion și alți boiari mulți: Datco păharnicul dă la Copăceni, Tudor logofătul ot Bojoréni, Stroe logofătul ot Stoenesti, Oprican ot Bengesti, Pîrvul ot tam, Pătru brat Andronie vataful ot Dîngești, Dragomir și Radul sinu Badii logofătul.

Și am făcut acest zapis în titor a doao zi dă praznic și pre acestu zapis al nostru să aibă a-și faceré și carte domnească, ca să fie moșia neclintită în veac.

Și am scris eu, Ivașco logofătul ot Boișoară. Pis meseța mai 22 dni, leat 7143 <1635>.

Eu Tudor logofăt martur.

Eu Datco păharnic martur.

Eu Stroe logofăt martur.

Eu Radul, sinu Badii logofăt, martur.

Eu Dragomir ot Dîngești martur.

Eu Pătru martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 291. Copie.

† Adecă eu, Rafail călugărul, împreună cu frate-mieu, Leul, den sat den Robănești, scriem și mărturisim cu acestu zapis al nostru cum să se știe că am datu și am închinat toată partea noastră de ocină den satu den Robănești și cu un schișor ce am avut acolo la Vlașca¹, datu-o-am la sfînta și dumnezeiasca mănăstire de la Brîncoveni, unde iaste hramul Uspenia bogorodițe. Și această ocină ce scrie mai sus datu-o-am de preste tot hotarul, den cîmpu și de în pădure și de în apă de pretutindenile oricîtu se va alége de în hotar pînă în hotar, de a noastră bunăvoe, fără de nice o silă, pântru sufletul părinților noștri și pântru sufletele noastre, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutoriu și noao în veac poméană.

Și am pus și blăstem: carii deîntru feciorii noștri, au deîntru rudeniile nostre, au deîntr-alt neam se va ispiti veri cînd a sparge și a strica această tocméală a noastră care o am tocmît noi de bunăvoea noastră, fără de nici o silă, acela om să fie treclet și afurisit de 318 otți ce au fostu întru vă Nechii. Și pântru mai mare credință pusu-ne-am de jos și pecețile și scrisoarea noastră.

Și am pus și mărturii: întfiu pre preasvențitul și luminatul chir Grigorie arhieemitropolit și preacinstitul părintele episcopul chir Theofil Rîbnice <schii> și părintele Theodosie² egumenul ot Tismana și părintele Deonisie <egumenul ot Cozia>³ și părintele Vasilie egumenul ot Bistrița și jupnîl Preda spatarul ot Brîncoveni i jupan Stroe logofătul ot Corbi i Stroe clucerul ot Greci i Pătru logofătul ot Fălcoi i Ghinea suljerul ot Vălénii <i> Petré suljerul ot

Ȕardești i Stan vătahul ot Balșu și alți mulți boiari carii nu sîntu scriși în-
tr-acestu zapis.

И писах аз, Шърбан логѡфет ѡт Билчирецин, маю кѣ дъни ѡ Брънковѣни,
в лѣт х̄р̄мг. ⁴

† O Oύγκροβλαχίας Γρηγόριος ⁵

† Teofil episcop Rîmniceschim

Dionisie igumenu Cozii

Ermonaș Vasilie ot Bistrița

Pătre sulger

Ghinea suljer

Eu Stroe clucer

Eu Pătru suljer

Stan ot Balș ⁶

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XI/4. Orig., hîrtie (29 × 20,5), șase peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 718, f. 24v.

¹ Cuvîntul „Vlașca”, scris între rînduri.

² Loc alb. Completat după actul din 24 mai 1635.

³ Loc rupt, completat după actul din 1635, mai 24.

7143” ⁴ Și am scris eu, Șarban logofătul din Bilcirești, maiu 23 zile, în Brîncoveni, în anul
(1635).

⁵ „Grigorie al Ungrovlahiei”.

⁶ Toate semnăturile sînt autografe.

81

1635 (7143) mai 24.

Adecă eu Badea și Danciu și cu toți părtași carii sîntu judeci de în
satul Brătășanii, scriem și mărturisim cu acestu zapis al nostru cum să să
știe că am dat și amu închinat 40 de pași de moșie, face o fune de locu, de
în partea noastră a judecilor, datu-o-am la sfîntă și dumnezeiască mănăstire
de la Brîncoveni unde iaste hramul Uspenie bogorodițe. Și această ocină
ce scrie mai sus, datu-o-am de preste tot hotariul de în moșia judecească,
40 de pași în lungul hotariului, de în cîmpu și de în pădure și de în apă.

Și o am datu de a noastră bunăvoe fără de nici o silă pentru sufletele
părinților noștri și pentru sufletele noastre, ca să fie sfintei mănăstiri de
ajutoriu și noao în veacū pomană.

Și am pus și blăstemū: carii dîintru ficiorii noștri sau dintre rudeniile
noastre sau de într-altu neamū se va ispiti veri cîndū a sparge și a strica
această tocmeală a noastră care o am tocmit noi de bunăvoea noastră, fer
de nici o silă, acel om să fie treclet și afurisitū de 318 otți ije vā Nichei. Și
pentru mai mare credință pusu-ne-am de de josū și pecețile și scrisoare noastră.

Și am pusū mărturie: întii pre sfînțitul și luminatul chir Grigorie arhi-
emitropolit și preacinstitul episcopul părintele nostru chir Theofil Rîmneceschi
și părintele egumenul Theodosie ¹ ot Tismana și părintele egumenul Dionisie
ot Cozii (a și pări) ² ntele egumenul Vasilie ot Bistrița (și) jupîn Preda spā-
tarul ot Brînc(oveni și) ² jupan Stroe logofătul ot Corbi i Stroe cliucerul ot
Greci i Petru logofătul ot Fălcoiu i Pătru sulgerul ot Ȕardești i Stan vătahul
ot Balșe și alți mulți bioari carii nu sîntu scriși în-acestū zapis.

И писах азъ, поп Иван ѡт Брънковѣни. Пис маи дъни кѣ въ лѣт х̄р̄мг. ³.

† O Oύγκροβλαχίας Γρηγόριος ⁴

† Theofil episcop Rîmniceschim

Dionisii igumen Cozii
Ermonahul Vasilie egumenul ot Bistrița
Pătre sulgér
Eu Stroe cluceș
Eu Pătru șulger
Stan vatahul ot Balș⁵

Arh. St. Buc., M-rea Brincoveni, XI/5. Orig., hirtie (29,5 × 21), șase peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 718, f. 15.

¹ Cuvînt scris ulterior cu altă mină.

² Loc rupt.

³ „Și am scris eu, popa Ivan din Brincoveni, S-a scris mai 24 zile în anul 7143” (1635)

⁴ „Grigorie al Ungrovlahiei”.

⁵ Toate semnăturile sînt autografe.

82

1635 (7143) mai 25, Brincoveni.

† МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БАСАРАБѢ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНѢ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЕ ПОВЕДѢНІЕ ГОСПОДСТВА МН СВѢТѢН, БОЖЕСТВЕНѢН МОНАСТІЮ ТОПОЛНИЦА, ХРАМ СВѢТАГО АРХАНГЕЛА МНХАИЛА И ШЦѢС ЕРЪМЕНА¹ са să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele de să aibă a lua oare dijmă de pre toată ocina svétéi monastirii și de la cîmpu și den pădure și den apă și de la tot omul, carele se va hrăni pre ocinaa mănăstirii, veri cu ce se vor hrăni, pre acea ocina, de la Șevărluc și de la Ștelbiț și de la Vlășceani și de la Bucoveș și cu Folefiia și de la Gumanți, au fie călăraș, au dărăbani, au roșii, au țărani, au ce om va fi și cine va avea stupi și oi și alte bucate pre ocina mănăstirii, tot să ia dijmă cum iaste obiceiul, însă pînă nu vor întreba oamenii pre egumenul și pre călugării carii vor fi, pînă atunce să nu fie volnic nici un om a întrare în ocina mănăstirii, nici cu stupi, nici cu oi, nici cu alt dobitoc, nici să între în apă să vîneze pește, nici să caute oamenii albinele den pădurile mănăstirii să le ia, nici nimic să nu aibă voe a face fără voia egumenului, ce tot omul să se ferească.

Iar pre care om vor prinde întrînd într-aceale ocine fără voia egumenu-lui și vor strica albinele sau la apă, pre acel om să-i facă mare certare și să fie de pradă, mai mult să nu mai calce cartea domnii mele, că așa am dat domnia mea. ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис оу Брънковѣни, мѣн кѣ дѣни, лѣт хзрлмг.²

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВЦАІ, МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНѢ.

ІУ МАТЕНЮ ВОЕВОДА <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/26. Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 330, f. 206v.

EDIȚII. Crețeanu, *Doc. Schit. Topolnița*, 449—464.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Topolnița, hramul sfîntului arhanghel Mihail și părintelui egumen”

² „Scris în Brincoveni, mai 25 zile, anul 7143” (1635).

Zde bolearii tocmelnici ai lui Miloş logofătul şi ai lui Berivoie din Brăneşti, ot Fratoştiţă, Barbul clucerul i ot Goeşti, Bistreanul logofătul i ot Socotenii, Dona vatafu i ot Bălteni, Dragomir i ot Bibeşti, Dragomir i ot Cornişani, Barbul, ca să caute şi să adevereze pentru moşia din Brăneşti şi de cumpărătoare şi de frăţie şi de toate cheltuielile câte au făcut Miloş logofătul şi cu Berivoie cînd au jurat pre această moşie, cum vor afla cu sufletele lor. Zioaa la sveati Petru.

S-au scris în Brîncoveni, mai 27, leat 7143 <1635>.

Io Mateiu voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru nr. 252, f. 80. Două copii identice. Alte copii ibidem, ms. 253, f. 59 şi la Bibl. Acad., CMLXVII/71.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brăneşti*, 160.

† Милостію божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ вѣсон земли Уггровлахінскон. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми болѣренѣ господство ми Петрев сѣжер и съ синови си, елициже Богъ даровает, икоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Ѣстра, вт сѣдство Ѣлт, вбаче ꙗ корачи вт пол и вт шѣм и вт вод и съ винограду и вт седалище селов и вт по вѣс хотаромѣ, понеже сіа выше речена вчинъ вт Ѣстра вІу ест покѣпена Петрѣ сѣжер вт Преда Кербелец вт Кредеці, за хІ аспри готови при дъни Ілѣзандрѣ воевод, синъ поконнинаго Радул воевод, пред тѣтаром. И вѣс дрѣжал Петрѣ сѣжер сіа выше речену вчинъ съ добро мирѣ,

И потомъ, кѣда ест был нинѣ, вѣ дъни господство ми, а Крѣстѣ творіи армаш, браточед Кербелец и Кънда и Дѣюл вт Извнчѣни, вни вѣстанна сѣ ест съ прѣх и приндет пред господство ми ꙗ великїи днѣан, аше съпрѣше сѣ за лицѣ. И сице прѣше вни, како нѣст был дал и продадна <Кербелец>¹ сіа выше речена вчинъ, анѣ в ест была претеснѣла. Еѣ том, господство ми гледаѣх и сѣднѣх по правдо и по законѣ, кѣпно съ внимі чиститимѣ правителіе господство ми и даѣх господство ми Крѣстев армаш със чет его закон вї болѣри да заклев како нѣст был продадна сіа выше речена вчинъ вт Ѣстра, ниже ест вѣзнимал новци, а вни никакоже нѣст моглѣ да заклев, анѣ ест встал вт закон и вт сѣжденїа вт пред господство ми вт днѣан, како нѣст имал ни една трѣбѣ.

И потомѣ, кѣда ест был пакы нинѣ, вѣ дъни господство ми, а жена Кербелец, на нме Ылае и Крѣстѣ армаш и Стоинѣ ватаѣх, браточед Кербелец и съ внѣкам са Нѣга, вни пакыже се скочна със прѣх и съпрѣше сѣ за лицѣ на село господство ми на Брѣнковѣни и сице прѣше вни, како нѣст был продавал Кербелец та вчинъ, анѣ в ест претеснѣла Петрѣ сѣжер вѣ силост. Таже, вѣ том, господство ми пакыже гледаѣх и сѣднѣх по правдо и по законѣ и истинствовал господство ми како ест был покѣпна Петрѣ сѣжер та вчинъ съ праве коматї его, како ест выше пис и съ новци готови, а Крѣстѣ и Стоинѣ ватаѣх съ жена Дѣюлов выше пис, вни да вѣзнимает дѣдїно радї дамїнно вт на жена Кербелец, а Петрѣ сѣжер, вни да дрѣжет дамїна съ влѣсе мирѣ, како в ест был покѣпна със новци готови. И встала жена Кербелец и Крѣстѣ армаш и Стоинѣ ватаѣх и внѣка Дѣюлов вт закон и вт сѣжденїе вт пред господство ми вт днѣан, како по много трѣбѣ и метѣхъ да не имат.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ ГОСПОДСТВО МН БОЛѢРЕНЪ ГОСПОДСТВО МН ПЕТРЕВ СЛЪЖЕР,
ІАКОЖЕ ДА ЕСТ ЕМЪ СІА ВЪШЕ РЕЧЕНА УЧИНЪ ШТ Остра, рѣ корачи, за дладіно и въ
шхаб синовни и вѣском и правнѣчетомъ и не шт кождо непоколѣбниѣ, порнзмо
господство мн.

СЕ УБО СВЕДІТЕЛІЕ ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МН: пан Хриза вел бан, пан Івашко
вел дворник и пан Гингоріе вел логофет, пан Дѣмитрѣ вел вкстнгар, пан Мнхан
вел спатар, пан Баснаіе вел столник, пан Бѣзника вел колмс, пан Бѣчина вел пехарник,
пан Костандин вел постелник. И исправник, Івашко вел дворник.

И написахъ аз, Гіўка спѣден, въ село Брѣнковани, мѣсеца маи кн дѣни, в лѣт
хЗрмг.

Іу Матею вшевода, мноостію божію господниѣ.

Іу Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele bioerului domniei mele Petrea slugerul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Ostra, din județul Olt, însă 103 pași și din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină, de la Ostra, a fost cumpărată de Petrea slugerul de la Preda Cherbeleț din Crețești pentru 3 000 aspri gata în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, înainte de tătari. Și a tot stăpînit Petrea slugerul această mai sus zisă ocină, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Cîrstea al doilea armaș, vărul lui Cherbeleț și Cînda și Duiul din Izbiceni, ei s-au sculat cu pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față. Și așa pîrau ei că n-a dat și n-a vîndut <Cherbeleț> ¹ această ocină mai sus spusă, ci a fost cotropită. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Cîrstea armașul cu ceata lui lege 12 boieri, să jure că n-a vîndut această ocină din Ostra mai sus spusă, nici n-a luat bani, iar ei nicicum n-au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan, că n-au avut nici o treabă.

Iar apoi, cînd a fost iarăși acum, în zilele domniei mele, femeia lui Cherbeleț, anume Vilae, și Cîrstea armașul și Stoinea vâtaful, vărul lui Cherbeleț, și cu nepoata sa, Neaga, ei iarăși au sărit cu pîră și s-au pîrît de față, în satul domniei mele, în Brîncoveni și așa pîrau ei că n-a vîndut Cherbeleț aceea ocină, ci a cotropit-o Petrea slugerul în silă. Deci, întru aceea, domnia mea iarăși am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am adevărit domnia mea că a cumpărat Petrea slugerul acea ocină cu averile lui drepte, cum este scris mai sus și cu bani gata, iar Cîrstea și Stoinea vâtaful, cu femeia lui Duiul mai sus scrisă, ei să ia dedină pentru dedină de la femeia lui Cherbeleț, iar Petrea slugerul, el să stăpînească dedina cu bună pace, că a cumpărat-o cu bani gata. Și a rămas femeia lui Cherbeleț și Cîrstea armașul și Stoinea vâtaful și nepoata lui Duiul de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, Petrea slugerul, ca să-i fie această mai sus spusă ocină din Ostra, 103 pași, de moștenire și de obabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban, pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan

Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Ivașco mare vornic.

Și am scris eu, Ghioca spudei, în satul Brîncoveni, luna mai 28 zile, în anul 7143 <1635>.

Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CXCII/68. Orig., hirtie (41,5 × 28), pecete timbrată. Cu trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

¹ Lipsă în orig.

85

1635 (7143) mai 29, Brîncoveni.

† Милостію божію, Іу Матію воєвода и господинѣ въсон земле Угг-ррорелакінскоа, вишк велнаго и прѣдсераго, стараго, покоинномѣ Іу Басараба воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми швом свѣщенникѣ име его поп Шефан, синѣ поп Шефан и брат его Шеревѣ шт Тѣтвлевци и със синѣ нѣ, елищеже Богѣ дароваѣ, такоже да ест ѣ мирни и свободни шт вечниѣ шни и синѣ нѣ шт къ жѣпанцица Кѣлина шт Комани и шт къ сини еа Бадѣ пѣхарник и Строе и Цюра и шт къ еса порѣдениѣ им шт нѣхто вантованиѣ раді вечниеніе да не имат, Понеже сіе више реченіе людіе поп Шефан и брат его Шеревоу, шни ест ели нѣкин людіе свободни аще ходни ест шт село въ село, такоже нѣкин свѣщенници. И въс ели мирни и свободни.

И потом, къда ест ели нинѣ, въ дѣни господства ми, а жѣпанцица Кѣлина и синѣ еа Бадѣ пѣхарник, шни поставише се въ плещи им да га вечнишет нѣ въ селоствѣ и приде прѣд господства ми оу веланкин диван и сепрѣше се за лицѣ и тако прѣше панцица Кѣлина и Бадѣ пѣхарник, тако ест поп Шефан и Шеревѣ им вечниѣ шт Комани. Бѣ том, господство ми гледаѣ и сѣднѣ по правдѣ и по закон божію и даѣ господство ми поп Шефан и Шеревѣ закон два мегіаши по рѣваше господски, по име поп Стопка шт Комани и Юга шт Ялѣмѣнеци, такоже да заклет Шеревѣ съ Юга како не сѣт вечниѣ Бадев пѣхарник. Таже, къда ест ели на дѣнѣ и на сорок, а Шеревоу, шни заклет със Юга по свѣта евингеліе и сведетелствовад и поп Стопка със дѣши его како¹ ест више пис. И видѣхом господство ми и книга попев Стопкѣв и а Юган на рѣк поп Шефанов и Шерева със² многи людіе сведете[ю]лію имѣ нѣ: шт Ялѣмѣнеци, Синѣ и Дан и Филип и Крѣстѣ и шт Комани, Тилѣ и Бладѣл и Лицѣ и шт Дрѣгѣнеци, Крѣчюн и Блѣдѣрѣш и Стопка и Нѣгѣл и шт Нѣчет, Бачюл и шеа два рѣваше господства ми. И штал ест жѣпанцица Кѣлина и синѣ ен Бадѣ пѣхарник шт закон шт дѣван. И да енти колен поп Шефан и Шеревѣ възѣти едни кон шт на Бадѣ пѣхарник, нже кон възѣл ест Бадѣ пѣхарник шт над Шеревоу въ силаст.

Сего¹ раді дадох сем господство ми попев Шефан и брат его, Шеревѣ, такоже да ест оу мирно, свободно шт къ панцица Кѣлина и шт къ синѣ еа Бадѣ пѣхарник шни и синѣ им и вишком си и прѣвнѣчетом и не шт кого<ж>¹до непоколѣ-енно, порнѣмо господства ми.

Сеже оубоу и сведітеліе постави господство ми: пан Хризѣ вел бан Кра-левски и пан Івашко вел дворник и пан Глангоріе вел логофет и пан Дѣмитрѣ вел внистіар и пан Михаю вел спатар и пан Василіе вел столник и пан Бѣзника вел комис и пан Бѣчена вел пѣхарник и пан Костантин вел постелник. И<с>¹правник<к>¹ Прѣвѣл логофет.

И написаѣ, аз Соаре логофет ѣ Брѣнковѣни, ман ѣѢ дѣни, в лѣт хѣрмг.

† Іо Матею воевода, мнлостію божію господннѣ.

Іо Матен воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui preot, numele lui popa Ștefan, fiul popii Ștefan și fratelui lui, Șerbu, din Tătulești și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să fie în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor de către jupanița Călina din Comani și de către fiii ei, Badea paharnicul și Stroe și Giura, și de către toate rudele lor, de la nimeni să nu aibă tulburare pentru vecinie. Pentru că acești oameni mai sus spuși, popa Ștefan și fratele lui, Șerbu, ei au fost niște oameni slobozi, de umblau din sat în sat, ca niște preoți. Și au tot fost în pace și slobozi.

Iată apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Călina și fiul ei, Badea paharnicul, ei s-au pus în spinarea lor, să-i vecinească cu sila și au venit înaintea domniei mele, în marele divan și s-au pîrît de față. Și așa pîrau panița Călina și Badea paharnicul că popa Ștefan și Șerbu le sînt vecini din Comani. Întru aceea, am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am dat domnia mea popii Ștefan și lui Șerbu lege doi megiași pe răvașe domnești, anume popa Stoica din Comani și Iuga din Alămănești, ca să jure Șerbu cu Iuga că nu sînt vecini ai lui Badea paharnicul. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, iar Șerbu, el a jurat cu Iuga pe sfînta evanghelie și a mărturisit și popa Stoica cu sufletul lui, cum este mai sus scris. Și am văzut domnia mea și cartea popii Stoica și a lui Iuga la mîna popii Ștefan și a lui Șerbu, cu mulți oameni martori, numele lor: din Alămănești, Sin și Dan și Filip și Cîrstea și din Comani, Tilea și Vladul și Lițea și din Drăgănești, Crăciun și Vlădărău și Stoica și Neagul și din Nucet, Baciul și amîndouă răvașele domniei mele. Și jupanița Călina și fiul ei, Badea paharnicul, au rămas de lege din divan. Și să fie volnici popa Ștefan și Șerbu să ia un cal de la Badea paharnicul, pe care cal l-au luat Badea paharnicul de la Șerbu cu sila.

De aceea, am dat domnia mea popei Ștefan și fratelui său Șerbu, ca să fie în pace, slobozi de către panița Călina și de către fiul ei, Badea paharnicul, ei și fiii lor și nepoții lor și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucena mare paharnic și pan Constantin mare postelnic. Ispravnic, Pîrvul logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în Brîncoveni, mai 29 zile, în anul 7143 <1635>

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <м.р.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 26 885. Orig., hîrtie (35,5 × 23), pecete timbrată. Cu d trad. din 1898.

¹ Omis.

² Cuvînt scris între rînduri.

† Scri eu, Anghelina și sora me, Necșa, cum să să știe că ne-m vîndut parte noastră de ocină din Băleni, de lîngă Suseni, cît să va alege de preste tot hotarul, cît să va alege. O-m vîndut Hodii, unchi nostru, dereptu 420 aspri gata. Și o-m vîndut de a noastră bunăvoe, să-i fie lui moșie și ficiu<ri> lor lui, cîți Dumnezeu i va da.

Și la tocmela noastră au fost mulți oameni buni, anume: Stancul ot Tomșani i Comana ot tam i Stoian feciurul lu Praveț ot Titu și Mirce și încă mulți oameni buni denprejuru locului.

Și am scrisu eu, Manole postelnicul ot Creța. Pis méseța maiu 30 dni, let 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCCLXII/7. Orig., hirtie (20,5 × 20,5), 2 peceti inelare, aplicate.

† Zde boleari hotarnicii ai Gramei pitarul și ai fraților lui și ai săténilor ot Creța de Jos și de Sus și de la Toma și de la Șerbănești i ot Dol Copilești, anume ot Văcărești, Ivan postelnicul, di în Titiu, Stoica logofătul i ot Mogoșani, Stoica Boteanu i ot Mătăsari, Crăjeu i Neagoe i to Arși, Radul i Dragiul i ot Jigorani, Ion i ot Costești, Stoica Popescu i ot Săvești, Stan logofătul i Nedélco, să caute să hotarască Creța de Jos și să dereptéze hotarările și să lipească cumpărătorile, hotară lîngă hotară, cum e légea și obicéiul și Toma cu Creța de Sus, însă c<um veți> afla cu sufletele voastre.

Пис мѣсеца юнѣ 9 дьни, в лѣт хѣрмг.

† Іу Матен ввеквада, вожію милостію господинь.

Учина вел лугвѣет.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XLVIII/3. Orig., hirtie (20 × 15,5), pecete aplicată.

† Милостію вожію, Іу Матію Басараба воеводі н господинь вѣсон земан Зггrrрwелухінскон. Дават господство ми сіе покелѣніе господства ми почтенномъ волѣренъ господства ми пан Радѣл вторн вкстѣлар н съ сини его, елице Богъ даровает, яко да ест емѣ вчинъ оу село Дрешещи въ сѣдство Млом<нца>, вбаче вса часть паницев Катринев вт Ромчани н а синым ел Иван н Пѣтрашко н Стрезѣл, четверѣкта>го часть вт село съ всѣ хотаром, вт полю н вт шѣм н вт вод н съ всн веченін н вт по всѣ хотаром, вт хотар до хотар, съ всѣ ходоком н вечнннн еще да се знае, по нме: Лѣмѣть съ сини его н Нѣкшѣл н Банко, сини Добришанов н съ сини нх н Ѡпрѣ Рѣвл съ сини его Нѣнчул съ сини нх н съ нни веченн, елици вврѣет сѣ вт дѣдінно, алн без Крѣста съ братін его нже сѣт скѣповѣалн, понеже сѣл выше речена вчинъ вт Дрешещи н съ вечнннн был ест паницев Катринев н а синым ел вт дѣдінно, еще вт прежде врем.

Іѣ потом, егда быст нина, въ дьни господства ми, а паница Катрина н съ сини ел выше пис, продал ест сѣл часть вт вчинъ вт село Дрешещи почтенном волѣрен господства ми панѣ Радѣлов вкстѣлар за хѣ панешн готовн, вни вт своих добро волѣ, без ни една силость, съ оузнаніѣ всѣм волѣром н а мегѣшом вт

укрѣсть мѣстом, шт гор нздол и шт пред господства мн. И еше въспрашаа естъ и по ꙗсла>бѣа сазжар, сннь Шнтрек пнтар, љет Братълоуе комнс, иже естъ нанпаче колен да кспнт сѣа шчннь, а шн никакоже нѣст хотал да кспнтъ. И видѣху господство мн и записѣа паницек Катрннек и а сннъм еа шт продаѣа на рѣка Радълашн вкстѣар, како ест выше пнс и съ мношн болѣрн и люде добри сведѣтелѣ написани љ запис, име нх: пан Драгомнр вел армаш и пан Дръгъшнн второмъ постелник и Балотъ ключар и Дѣмѣтрашко ключар шт Фнанпешн и Сокол ключар и Строе логофет и Бѣнѣ логофет и Дѣмѣтрѣ логофет и Шербанъ логофет и прочѣн.

И пакъ покопнлѣ пан Радъа второмъ вкстѣар еднъ гавашн, по име Шнкъа, шт над Лека, сннь Кръстек постелник шт Брътвлевшн, за хѣ панезн готовн, иже гавашн был ест емѣ шт дамѣнно шт прѣдамѣнно и съ запис шт продаѣе шт рѣка его съ многы болѣрн сведѣтелѣ.

Сего радѣ, дадоху господство мн пан Радълоуе вкстѣар, шко да ест емѣ сѣа выше речена часть шт шчннь шт Дрепешн, четвертаго част шт село и сѣу гавашн дѣдно и въ шхѣб сннъм емѣ и вѣском и правншчетом и не шт кождо непоско>лѣбьм, по заповѣд господства мн.

Се и сведѣтелѣ поставиху господство мн: пан Хрнза вел бан Кралевскѣн, пан Івашко вел дворник, пан Гангорѣ вел логофет, пан Дѣмѣтрѣ вел вкстѣар, пан Шнхѣа вел спатар, пан Баснаѣ вел столник, пан Бѣзвннка вел комнс, пан Бѣшчнна вел пѣхарник, пан Костантнн вел постелник. И исправник, Гангорѣ вел логофет.

И написах аз, Гюшка спѣден, въ столнѣ града Бѣксрепшн, мѣсеца юнѣе вѣ днн и шт ꙗдама до нннѣ теченѣа лѣтом в лѣт хрѣмг, лѣт господннѣ хѣхлѣ.

† Іw Матею ввевѣда, милостію божію господннѣ.

Іw Матею ввевѣд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele pan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie ocină în satul Dreșești, din județul Ialomița, însă toată partea paniței Catrina din Romceani și a fiilor ei, Ivan și Pătrașco și Strezea, a patra parte din sat, cu tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii și de peste tot hotarul, din hotar în hotar, cu tot venitul. Și vecinii încă să se știe, pe nume: Lumută cu fiii lui și Neacșul și Baico, fiii lui Dobrișan și cu fiii lor și Oprea Răul cu fiii lui, Nenciul cu fiii lui și cu alți vecini, cîți se vor afla de moștenire, însă fără Cîrstea cu frații lui, care s-au răscumpărat, pentru că această mai sus spusă ocină din Dreșești și cu vecinii a fost a paniței Catrina și a fiilor ei de moștenire, încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar panița Catrina și cu fiii ei, mai sus scriși, au vîndut această parte de ocină din satul Dreșești cinstitului boier al domniei mele pan Radul vistierul pentru 7 000 bani gata, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului din sus, din jos și din naintea domniei mele.

Și încă au întrebât și pe Albul slugerul, fiul lui Mitrea pitarul, ginerele lui Bratul comisul, care este cel mai volnic să cumpere această ocină, iar el nicum n-a voit s-o cumpere. Și am văzut domnia mea și zăpisul paniței Catrina și al fiilor ei de vînzare la mîna lui Radul vistierul, cum este scris mai sus și cu mulți boieri și oameni buni martori, scriși în zăpis, numele lor: pan Dragomir marele armaș și pan Drăgușin al doilea postelnic și Calotă clucerul și Dumitrașco clucerul din Filipești și Socol clucerul și Stroe logofătul și Bunea logofătul și Dumitru logofătul și Șerban logofătul și alții.

Și iar a cumpărat pan Radul al doilea vistier un țigan, anume Iancul, de la Leca, fiul lui Cîrstea, postelnicul din Brătulești, pentru 4 000 bani gata, care țigan i-a fost de moșie și strămoșie și cu zapis de vînzare de la mîna lui cu mulți boieri martori.

De aceea, am dat domnia mea panului Radul vistierul, ca să-î fie această mai sus spusă parte de ocină din Dreșești, a patra parte din sat și acest țigan, dedină și de ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților și nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașeo mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihaïu mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Ghiuoca spudei, în cetatea de scaun București, lona iunie 12 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7143, anul domnului, 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 27 291. Orig., perg. (33,5 × 48,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1779.

89

1635 (7143) iunie 15, București.

† Многостію божію, Іо Матен Басарабѣ воеводы и господи́нъ всен земли Зггровлахи́нскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣг господства ми Марковѣ постелник, зет Матеюѣ вт Мнхъещи, вт сѣдство Мѣшчелъ, яко да ест емѣ вчинѣ ѣ Мнхъещи частъ Никольк мещер вт Мнхъещи вса, вт поля и вт шѣм и вт вод и вт седалище селов вт по всѣ хотаюм, еанко избериш сѣ, понеже покѣпи слѣг господства ми Марко постелник сіа внише писаннаа вчинъ вт на Никола мещер вт Мнхъещи за хѣ панизи готови и сѣ запис вт рѣка его вт проданіе на рѣка Марковѣ постелник сѣ мнози людїи свѣдѣтелие писани ѣ запис, имѣ нх, вт Мнхъещи, Нѣгое и Рѣса и Радѣл попер.

И пак покѣпи слѣг господства ми Марко постелник еднѣ габашн по имѣ Флорѣ, синъ...¹ циган вт на Йков постелник вт Чернаа радї хѣ панизи готови и сѣ запис вт проданіе на рѣцѣ Марковѣ постелник сѣ свѣдѣтелие ѣ запис по нме: Манта постелник вт Хъртеши и Прока кѣпец и еше и прочи кѣпецн. И пак покѣпи слѣг господства ми Марко постелник еднѣ деца вт циган по нме Стонка, синъ Богданов циган, вт на Пьтрашко постелник и вт на брат его Пано, синъ Дръгич постелник вт Бърбѣтеши, за хѣ пенизи готови и сѣ запис вт рѣки нм вт проданіе на рѣцѣ Марковѣ постелник, сѣ мнози болѣри свѣдѣтелие ѣ запис, имени нх: вт Мънеши, Барѣла постелник и вт Прѣжеа, Мирча спатар и вт Бърбѣтеши, Танасіе постелник и вт Цигънеши, Степан логофет.

И продадоше сїи людїи вни вт сконх добро волѣ, без ни еднаа силост, сѣ знанїа всѣм болѣром и а мегіашом вт гор из дол и вт шкрѣсть мѣстѣм. И видѣх господство ми и записеле нм на рѣка слѣг господства ми Марко постелник, како ест внише пис.

Сего радї, дах и господство ми слѣг господства ми Марковѣ постелник, яко да ест емѣ сїи цигани и вчинѣ внише рѣх вт дѣдїнѣ и въ шхабѣ емѣ и синовом и внѣком и прѣвнѣчедом въ вѣкы.

СЕ ОУБЕ Н СВДѢТЕЛІЕ ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВ-
ОКІН, ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК, ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ, ПАН ДСМІТРОС ВЕЛ ВНОСТІАР,
ПАН МНХАН ВЕЛ СПАТАР, ПАН БАСНАІЕ ПАЛАНДЪР ВЕЛ СТОЛНІК, ПАН БЪЗНІКА ВЕЛ КОМІС, ПАН
БЪЧІНА ВЕЛ ПЕХАРНІК, ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНІК. Н ІСПРАВНІК, ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ
ЛОГОФЕТ.

И аз, ТУДОРЪ СПЪДЕН, МАЗАХЪ СЪ БЪКЪРЕЩІН МЪСЕЦА ЮНІЕ ЕЇ-ГВ ДАНЫ, ЛѢТЪ ХЪРМГ.

† Іо Матею ввеква милостію божію господинь.

Іо Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii mele lui Marco postelnicul, ginerile lui Matei din Mihăești din județul Mușcel, ca să-i fie ocină la Mihăești partea lui Nicola meșterul din Mihăești toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul cît se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul această ocină mai sus scrisă de la Nicola meșterul din Mihăești pentru 1 000 bani gata și cu zapis de la mîna lui de vînzare la mîna lui Marco postelnicul cu mulți oameni martori, scriși în zapis, numele lor, din Mihăești, Neagoe și Rusa și Radul al popii.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul un țigan anume Florea, fiul lui...¹ țiganul de la Iacov postelnicul din Cernaia pentru 5 000 bani gata și cu zapis de vînzare la mîna lui Marco postelnicul, cu martori în zapis anume Manta postelnicul din Hirtești și Proca negustorul și încă și alți negustori. Și iar a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul un copil de țigan anume Stoica, fiul lui Bogdan țiganul de la Pătrașco postelnicul și de la fratele lui Pano, fiii lui Drăghici postelnicul din Bărbătești, pentru 3 500 bani gata și cu zapis de vînzare de la mîna lor la mîna lui Marco postelnicul cu mulți boieri martori în zapis, numele lor: din Mănești, Barbul postelnicul și din Praelva, Mircea spătarul și din Bărbătești, Tanasie postelnicul și din Țigănești, Stepan logofătul.

Și au vîndut acești oameni de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zápisele lor la mîna slugii domniei mele Marco postelnicul, cum este mai sus scris.

De aceea am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Marco postelnicul, ca să-i fie acești țigani și ocina mai sus zisă de moștenire și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, în veci.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare visțier, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie Paindur mare stolnic, pan Buzînca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am însemnat în București, luna iunie a 15-a zi, anul 7143 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/7. Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu două trad. una de la mijlocul sec. XVIII și alta din 1905.

¹ Loc alb.

† Adecă eu, Șteful, scris-am acesta al meu zăpis la mîna Giurgei de Odobeni, ca să fie de mare credințe, cumu să se știe că i-am vîndut 2 pogoane și 2 cervrăte, sijeni 2¹ de vie, însă țelină, dreptu ughi 6 pol. Și aceasta vie să se știe c-au fustu de la Ionnasco feciorul a lu Mihnicioe, că l-amu pletitu eu Șteful de la ștrago² drept ughi 7. Și o-mu vîndut eu Giurgei, ca să fie lui moșie, și lui și feciorilor lui. Iară să va ave Giurge fro nevoe, să vie în viele mele.

Și la tocmela nostre au fosto mulți boiari, anume: jupînul Bade ot Zorești i Radul Nicăi și Mirce, sinū Burlan și Negomir portarul și Sîrbul ot Potoceni.

Și am scrisu eu, Mane al Ghiurii.

Pis méseța iuni, dni 28, vă let 7143 <1635>.

Radul.

Bade.

Mane <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/1. Orig., hîrtie (32,5 × 20), 3 peceti inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 172, f. 401.

¹ Cuvintele „sijeni 2” sînt adăugate ulterior, pe margine.

² În loc de ștreangu.

† Adecă eu Paraschiva, fata lu Ianachi cezmariul și a Mariei de București, scris-am acesta al miu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Ghiormeii cliucerul, cum să se știe că i-am vîndut un loc de casă, ce iaste între Manea Grosul și între Iane Buzatul, drept 1000 de bani gata, care loc fostu-l-au cumpărat părinții mii de la Trifan pimnecériul și cu zăpis de la mîna lui. Și i-am dat și zăpisul la mîna domnielui. Și l-am vîndut de a mea bunăvoe, cu știrea vecenilor de sus și de jos, ca să fii dumnealui moșie și coconilor.

Și am pus și boiari și omeni buni mărturie, po ime: popa Dragul și jupînul Proca neguțătoriul și jupînul Leca spatarul și jupînul Gherghe postelnicul i Manea Grosul, Iane Buzatul și jupîneasa Ana și Stanciul aprodul i Dragul logofătul. Și pentru mai adeverită credințe pusu-ne-a<m> și peceteile.

Și am scris eu, Soare logofătul, u București, méseța iulie 1 dni, v leat 7143 <1635>.

Προκος Κοτζη μαρτυρας

Λεκας σπαταρης μαρτηρω τα ανωθεν

Γηοργης μαρτηρο τα ανωθεν¹.

Paraschiva

Manea Grosul

Dragul iscal logofet²

<Pe verso contemporan:> Un zăpis de un loc de unde iaste pușul

Bibl. Acad., XCVI/18. Orig., hîrtie (31,5 × 22), cinci peceti aplicate.

¹ Proca Coți martor. Leca spătar mărturisesc pentru cele de mai sus. Ghiorghie mărturisesc pentru cele de mai sus.

² Semnături autografe.

Stan.
Nedelco.
Simion.
Vlad.

Bibl. Acad., CXCVI/71. Orig., hirtie (15 × 15). Alt original cu conținut aproape identic ibidem, CXCVI/70.

EDIȚII. Ionașcu. *M-rea Ciolanu*, 24, nr. 10.

¹ „A scris Andrei dascălul. Scris luna iulie 6 zile, în anul 7143“ <1635>.

94

1635 (7143) iulie 6, București.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinū. Davat gospodstvo misie povéleaniu gospodstva mi jupînului Pătru cupețul, sās bratie ego, Ghioca, ca să fie volnici ai lor oameni, cu această carte a domniei méle, de să strîngă pă toți rumânii de la sat den Fometești și den Runcu și den Tocsobești, oricarii pă unde să vor afla fug'ți și răsipiți în țara domniei méle, ori în sat domnescu, veri în sat boirescu, au în călugărescu, au la slobozii, veri la tîrguri, toți să-i strîngă și să-i ia, cu tot ce vor avea, să-i ducă la urmă și la moșia lor și la bir și de cătră nemenea opréală să n-aibă. Pentru că aceste părți de sate fost-au ale lui Staico peharnicul Rudeanul dă moșie și date jupînései lui, Radei, cu zapis de la mîna lui pentru alte moși ale ei de zéstre, ce i-au vîndut Staico peharnicul. Și i-au dat acéste moși pentru moșie mai aproape.

Deci, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, după moartea bărbatului, Staico peharnicul, iar au căzut în nevoe. Ci într-alt chip n-au avut cum face, ci au pus acéste sate zălog cu zi la jupînul Petru cupețul și la frati-său Ghioca, pentru cîtăva seamă de bani, ughi 700. Deci, la zi banii n-au putut plăti, ci au rămas satele dennaintea domniei mele den divan pe séama acestor neguțatori cu zapisele ei.

Drept acéia, am dat și domnia mea, ca să-și strîngă și rumînii la urmă și să-și dea datul și gălețile, cum iaste obițeiul.

Și iar să fie volnici acéști neguțatori ca să aibă a țineré 2 rumâni den Fometești anume Firél...¹, carii i-au răscompărat jupîneasa Rada pre ascunsu și fiind satele pre séama lor. Iar ei să-și ceară banii la cine-i vor fi dat. Așăjderea și voi, rumânilor dentr-acéste sate, încă să căutați să vă strîngeți toți la urmă, să lucrați după cum vă vor da învățatură. Iar domnia mea, pentru voia acestor neguțatori, voi slăbi dă bir și veți avea milă și căutare. Iar carele nu să va înturna, apoi de mare certare va fi și pradă. Și de nimenea să nu să clătéască.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Pis Dumitru u București, iulie 6 dni, 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez nr. 719. f. 255–256. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 414.

¹ Loc alb.

Jupan Hrizea vel ban Cralevschii. Dat-am aceasta carte a noastră egumenului Ioachim de la mănăstirea Vierășului, ca să fie volnici oamenii lui cu aceasta carte a noastră dă să ia dijmă dă pîine dă pre toate moștile sfintei mănăstiri pre unde va ave și dă la roșu și dă la mazîli, dă la țărani, dă la tot omul, toț să fie volnic să ia dijmă din toate a zecea, cum iaste obi-céiul.

Iar cine nu va vre [Iar cine nu va vrea] să de dijmă de voie, ci va opri dijma mănăstirii, acela om bine să știe că voi să trîmiț un fecior al meu să-l aducă legat, să-i de și treapăd și dijma și-i voi face o certare foarte mare. Și dă nimeni oprelă să n-aibă. Inaco de ne est.

Iulie 7 dni, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 213v. Copie.

† Мнѡстїю божїю, Іу Матєю Бѣсѣраба воевода и господинѣ. Дават господство мн сїе повеленїе господства мн цинститului și credincios deregătorului domniei méle jupan Ivașco vel dvornic, ca să hie volnic cu această carte a domnii méle să aibă a ținéré morile de la Ciorani, în apa Ialomiței, care au fost ale lu Mușat vistierul. Pentru căci l-au dat pravila să înpartă Vasilie cu jupîneasa Mariia și cu fétele lui de în toate satele și țigani și den tot venitul lui a cincea parte, iar Vasilie spătarul n-au vrut să se tocmească cu jupîneasa Mariia, neci cu cocoanele lui, ce au fugit. Derept acéia, domnia mea am dat jupînesei Mariei și coconelor ei ca să hie volnice cu această carte a domnie méle să aibă a opri morile de la Ciorani și toate satele și țigani cu tot venitul lu Vasilie spătarul, ca pântru să vie de față să să tocmească cu jupîneasa Mariia și cu cocoanele lui și să hie volnice cu această carte a domnie méle să ia altă carte a domnii méle caré iaste la omul lu Vasilie. Și de neminele opréală să n-aibă preste această carte a domnii méle, că ciné să va îspiti, acila om de mare certare va hi de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Инс юліе ѿ дьни, в лѣт \times зрлмг.

† Іу Матєю воевода, мнѡстїю божїю господинѣ.

Іу Матєю воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LXI/6. Orig., hirtie (32 × 20), pecete mică, aplicată.

† Adecă eu Vasilie și Albul, sinū Albului logofăt ot Rătevoești, scris-am acesta al nostru zapis cum să fie la mîna a jupan Tuduran slujerul, cum să să știe că i-am vîndut partea noastră de moșie și cu rumâni de în Aninoasa. Și rumâni pre nume: Zahariia cu feciorii lui și Stoian cu feciorii lui anume Barbul i Radul i Stoica și Nênciai cu feciorii lui anume Oancea, Ivan i Stoian

și Stanciul cu feciorii lui, anume Radul i Adam i Ilcul și cu toate délnițele cîte sîntu și cu toate locurile și de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot hotarul, cîtă se va alége. Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturoru oamenilor noștri, ca să-i fie dumnealui de moșie și feciorilor dumnealui cîți Dumnezău i-au dăruit, însă dreptu doosprăzēce mii de bani gata.

Și la această tocmeală a noastră tîmplatu-se-au mulți oameni buni și boiari, anume: Lăudat comisul i Arsenie paharnicul i Matei clucerul ot Coțești i Albul logofătul ot Lăngești și Dragomir cămărașul ot Rătevoești i Bolbose ot Berevoești i Stănilă ot tam i Matei ot Mihăești i Vlaicul logofătul ot Coțești i Stanciul ot Mihovēni și alți oameni mulți cîți n-am scris aicea i Preda postelnicul ot Lerești i Oancea logofătul ot Stîlpēni. Și am scris eu, Vasilie, cu mîna mea. Și pentru credința pus-am și pecețile noastre.

ΠHC ΜΑΚΕΣΑ ΙΟΥΛΙΕ ΕΙ ΔΑΝΗ, ΑΚΤ ΧΑΡΜΓ.

Eu Vasilie

Eu Albul

† Eu Albulu

Eu Matheiu Mihăescul

Eu Bolbosea

Eu Nan

Eu Stănilă

Eu Simin diaconul ¹.

Arh. St. Buc., Mîtrop. T. Rom., XCIV/11. Orig., hîrtie (32 × 21,5), șase peceți aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 32.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

98

1635 (7143) iulie 15.

† БѢ НАМЕ ШТАД Н СНА Н СЕКАГО ДѢХА, АМНН.

Noi megieșii de în Vernești, care ne chemăm Cîrlomani, anume Voico al Martei i Trifa i Voico diaconul, feciorul popei Manei, i Neagul Baștac, feciorul Manei Boului, i Cîrstiian i Stan, feciorii lu Coman, i Voico, fecioru lu Grozav, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să se știe cum ne-am înfrățit de bunăvoe noastră pe sveata evanghelie cu Jipa, feciorul lu Lorinți, nepotul Dobromirei și l-am dăruit la frăție noastră pre frate nostru Jipa cu a treia parte de în totă moșie noastră de în Vernești de în parte Cîrlomănească de în cap pînă în cap, de preste tot hotarul, să-i fie moșie și lui și feciorilor lui. Eră frate nostru Jipa ne-au dăruit pre noi, pre frați cu 12 mie de bani și cu o bute de vin.

Și după această frăție am pus și legare cu blăstem pre sveata evanghelie: care frate de întru noi se va lepăda să fie triclet i proclēt de vlădica Hristos și de 318 oțeți ce sîntu în [vă] Nechei, să fie cu Iuda i cu Arie.

I mărturii au fost: Stanciul i ot Zorești, Badea i Manea i ot Puținței, Lușe i Vilcul, feciorii lu Cernat i ot Odobēni, Lef<t>er i Giurgea.

ΠHC ΜΑΚΕΣΑ ΑΖ, ΕΡΕΙΟΥ ΠΙΣΡΥΣ, ΙΑΚΟ ΔΑ ΖΝΔΕ, ΑΜΝΝ. ΠHC ΜΑΚΕΣΑ ΙΟΥΛΙΕ ΕΙ ΔΑΝΗ Β ΑΚΤ ΧΑΡΜΓ ¹.

Bibl. Acad., CXLVII/104. Orig., hîrtie (30 × 21).

¹ „Am scris eu, Giurgiu ereiu, ca să se știe, amin. Scris luna iulie 15 zile, în anul 7143” (1635).

† Scris-am noi boiarii al nostru răvaş carii am fost luoăţi de jupfneasa Elina, fata Măndeştilor şi Matei postelnicul den Mihăeşti, anume: Tuduran sulgiariul şi Preda postelnicul den Lereşti şi Albul logofătul den Lăngeşti şi Vlaicul logofătul den Juguri şi Vlaicul logofătul den Conţeşti, den Cîmpulungu Iané postelnicul, pentru ca să căutăm şi să adevărăm pentru satul Mihăeştii: avut-au Măndeştii parte în sat în Mihăeşti au n-au avut şi chematuse-au vreodată Mihăileşti au nu se-au chemat?

Dreptu acéia noi, aceşti boiari, ne-am strînsu în zioa de sveti Ilie în oraş în Cîmpulungu şi am înblat ş-am întreat şi am adevărat de mulţi oameni buni şi bătrîni denprejurul locului ş-am aflat în oraş, în Cîmpulungu, un om bătrîn, Radul Ţuchii ¹ de 100 de ai şi aşa au mărturisit înaintea noastră cum n-au pomenit, nici au auzit să ţie Măndeştii în Mihăeşti, nici s-au chemat Mihăeştii Mihăileşti, nici dinioră de în descălecata satului.

Deci şi noi, aceşti 6 boiari, carii sîntem mai sus scrişi, aşa am adevărat cu ale noastre suflete, cum n-au ţinut Măndeştii în Mihăeşti nici dinioară, cum au mărturisit mulţi oameni buni şi bătrîni. Aceasta să să ştie.

ИНС МѢСЕЦА ІСАІЕ КЪ ДАНИ ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМГ.

Preda postelnicul ot Lereşti

Vlaicul

Vlaicul ot Conţeşti

Albulu

Enea postelnicul ot Dilgopol ²

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/8. Orig., hirtie (32,5 × 23), 6 peceţi aplicate. Copie bideu. ms. 478, f. 36v—37.

¹ „Radul Ţuchii”, scris deasupra rindului.

² Toate semnăturile sînt autografe.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, Іу МАТЕН БЪРЪРАБА КОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІН ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ СЛЪЗЕМ ГОСПОДСТВА МИ МНХАНОВ ПОСТЕЛНИК ОТ БЪРЪРЪТЩИН И КАЛЕН ТАБЪРЪ ¹ ca să fie în pace şi slobozi de cătră vornicul Nénciul den Măneşti şi de cătră toţi oamenii lui, mai mult val să n-aibă, pentru că au avut multă pîră şi gîlciavă ce au avut în cîteva rîndure în zilele lu Leon voevod. Şi aşa i-au pîrît Nénciul dvornicul că-i sînt datori nişte bani. Într-acéia, Leon voevod i-au trimis la neguţători de i-au judecat şi le-au luat sama în tot chipul cu oameni domneşti: Cîrstian dvornicul şi un postelnic al doilea şi au aflat pre Mihai i Calen nemic datori.

Iar apoi Nénciul dvornicul nici cu acéia nu se-au lăsat, ce cînd au fost acuma, în zilele domnii méle, iar au tras Nénciul dvornicul pîră şi au venit în divan de se-au pîrît de faţă şi au băgat pre Mihai postelnicul şi pre Calen Tabără în lége de-au jurat cu 4 boiari şi se-au dreptat ca nişte oameni direpţi şi nemica vinovaţi.

Iar apoi Nénciul dvornicul, el nici aşa nu se-au lăsat, ce iar au rădicat pîră şi au venit de se-au pîrît de faţă cu Mihai postelnicul i Calen Tabără în divan. Şi iar pîrîia Nénciul vornicul că au jurat strîmbu.

Și am scris eu, popa Nanu ot Ceplea, luna lui iulie 22, leat 7143 <1635>.

Eu Barbul.

Dona.

Barbul.

Eu Bistrinul.

Eu Dragomir.

Eu Dragomir.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 79—79v. Copie. Alte copii ibidem, ms. 253, f. 59 și la Bibl. Acad., CDLXVII/72.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brănești*, 160—161.

102

1635 (7143) iulie 24.

† Scris-am eu Cînda postelnicul acesta a mău zapisu la mîna Neșcului și la mîna lu Toborașu și Colcêcu și Zahăria și Necoră și Ivanu și popi Martinu, acesta a mău zapîsu să fi de mari crăde<n>ță cum să știia că amu pusu zălogu doo deln<i>ț<e>, ce amu fostu cu<m>păratu cu dumnăloru înprăună, pântru patruzeșicenci de galbăni să aibu a-i daré la simtă Măria i<n>că fără de nice un cuvîntu ; iară să nu lé voiu da bani la zi să fiia volniți a-lu țineré ei a fiia lu alu lorú de moșia.

Пис юліе кѣ дѣни, въ летъ 7143.

Mîrturie Andreiu județul, popa Oprea i Vasilie spătarul,

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, XLVI/8. Orig. hirtie (30 × 20,5), pecete aplicată. Copii ibidem, ms. 204, f. 375 și 1 155, f. 6.

103

1635 (7143) iulie 24.

† Scris-amu noii anome Necșul și Tuduran și Za<ha>rie i Necoră și Necșul și Ivan și popa Mărtin și Simion și Culcec și Spile, acestu a nostru zăpis cum să fie dă mare credență la mîna Dîndei postelnicu putru 8 delnețe dă Izvorane ce amu cumpărat dă la Dumitrașcu și de la nepotu-sue. Dece noi acești buere ce sîntemu mai susu scriși să avemu a ținere 6 delnițe și o rîță¹ dă moră ; eră 2 delnețe și parte dă rumănu, anome Ilie cu feciurie lui, să avă a le țenere Cînda postelnicul potru că le conpărat domnelui înpreună cu noi. Să aivă a țenere aceste 2 delnițe ci sîntu mai susu screse, să fie dumnelui moșie ; eră cele 6 delnețe și o rîță¹ dă moră să avemu a le țenere acești bueri ci sîntu mai susu scriși. Și potru credința amu scrisu acestu zăpis și ne pusu și pece<ți>le.

Și amu scris eu, popa Mărtin.

Mărturie Andreu județul, popa Opre i Encul.

Pis iulie 24 dni vă leat 7143 <1635>

Popa Mărtin <m.p.>

Necșul.

Simion.

Zaharachi.

Tuduran.

Necură.
Ivan.
Spele.

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, XLVI/7. Orig. hirtie (31 × 22), 4 peceti inelare aplicate. Copii ibidem, ms. 204, f. 375 și 1 155, f. 5 (n. 5).

¹ În loc de „roată”.

104

1635 (7143) iulie 27.

† Scris-am eu Nénciul vornicul și jupîneasa mea Neacșa această scripsoare a noastră, ca să fie la mîna finului Șavei și a jupînesii lui, Alixandra, că să aibă a țină o parte de ocină de în Boldești ce se cheamă Zoseanca, însă de în partea Barbului postelnicul jumătate, pîntru că această ocină au fost a Barbului postelnicul cumnatu-mieu și o am cumpărat noi.

Deci acum, cîndu se-au tîmplat de au fapt nuntă de le-au dăruit milostivul Dumnezeu înpreunare și i-a cununat jupînul Vasilie marele stolnic și jupîneasa domnealui Caplea stolniceasa, iar noi amîndoi cu bunăvoe a noastră, i-am dăruit cu această parte de ocină că să le fie lor moșie și feciorilor și strănepoților uhabnică și nooă pomeană.

Și am scris eu, Nénciul dvornicul, cu mîna mea.

Име мѣсеца юліе кѣ дьни въ лѣтѣ хѣрмѣ.

Și pentru credință am dat să-și pue toți nuntașii iscăliturile și mînile. Vasile Painđur vel stolnic

Dima Gorești

Sima paharnic

Eu Negul ot Negoiaști

Θηωδόροϋ старостаϋ μαρτυρω τα ἄνωθεν¹.

Eo Stroi postelnic

Iacovu manu propria

Drăghici peharnic mărturie

Eu Nechita ot Cîmpina

Antonii ot Negoiești².

Arh. St. Buc., A.N. CXI/32. Orig., hirtie (30 × 21), nouă peceti aplicate.

¹ Teodor staroste mărturisesc cele de mai sus.

² Semnături autografe.

105

1635 (7143) iulie 29, București.

† Милостією божію, Іу Матею воевод н господинъ въсон земан Шгрровлахінское, вѣнк великагѣ н прѣдобрагѣ, старагѣ, поконнномѣ. Іу Басарабѣ воевод. Дават господство ми сін повелѣніе господство ми семѣ свѣтомуу н божественѣн, свѣтѣн шентман, велицѣн црѣквен Митрополін шт Тръговнице, надеже ест храмъ възнесеніе господа Бога, спаса нашагѣ Іуѣсца Христа [и] чиститѣншомѣ н прѣвѣсвещенномѣ архіимитрополит кър владіка Григоріе н въсам братіем еже живѣщнимъ въ свѣтомуу мѣсто сего, іакоже да мѣ ест свѣтѣн Митрополін село

116

ЛѢЧИАНІН ШТ ПО ДАЖБОВИЦѢ ВЪС СЕЛО СЪС ВЪС ХОТАРШМ Н СЪС ВЪСЫХЪ ВЕЧІНІН Н СЪС ВОДЕНИЦЕХЪ Н СЪС ВЪС ХОДОКШМ ШТ ПОСВѢДИ, ВАРЕ ЕЛНКА СЕ ХТНТ ИЗБРАТ ШТ ПРЕЗ ВЪС ХОТАРШМ, ПО СТАРЕ ХОТАРЕ Н БЕЛѢГЕ.

Занеже сін село ЛѢЧИАНІН ВШЕ ПИС БІШ ЕСТ СТАРЕ Н ПРАКЕ ШЧИНЕ ЗА ДѢДИНС БОЛѢРОМ ШТ МЪРЦИНѢНИ, ЕЩЕЖЕ ШТ ПРАЖДЕ ВРАМЕ ШТ ДѢДИ ЗА ПРѢДАДИ. Я ПОТОМ, КЪДА ЕСТ БНА ВЪ ДНІН СТАРАГО, ПОКОННОМЪ ІУ ІЛЕАНДРОЪ ВОЕВОД, В ЛѢТ Х300 А БОЛѢРІН ШТ МЪРЦИНАН, ДРЪГНЧ Н ОУДРИЩЕ ПОСТАЛНИЦИ, ШНИ СЪТ ПАДАЕТЪ Ѣ ВЕЛИКА НЕВОЛЮ Н СКРЪБѢС Н ЕЪ ІАРОСТІЮ. ТАЖЕ, СОУЩІН ТОГДА ЖЪПАН ДРАГОМИР ВЕЛ ДВОРНИК КОД ІЛЕАНДРОЪ ВОЕВОД, А БОЛѢРІН ШТ МЪРЦИНАН, ШНИ СЪТ ШЕЩАЛ ТОГО СЕЛО ЛѢЧИАНІН ДРАГОМИРОВ ВЕЛ ДВОРНИК, ІАКОЖЕ ДА ЕСТ НМ ПОМОЩ, ДА ІХЪ ИЗЛѢЗНТ ШТ ТАМ НЕКОЛЮ. Я ПОТОМ, ДРАГОМИР ВЕЛ ДВОРНИК, ШН НЕ ВЪСТРѢБЕШЕТ НИЩА ШТ НУХЪ. ПОТОМ, БОЛѢРІН ШТ МЪРЦИНѢНИ, ВІДѢВ СІЦЕ, ШНИ ПОШЕЛ ЕСТ САМИ, ЖЪПАН ДРЪГНЧ Н ОУДРИЩЕ ПОСТАЛНИЦИ ШТ МЪРЦИНѢНИ, ПРЕД ПОКОННОМЪ СТАРАГО ІЛЕАНДРОЪ ВОЕВОДЕ, БАЩА МНУХНЕВ ВОЕВОД, КЪПНО СЪС ДРАГОМИР ДВОРНИК, ТЕРЕ СЪТ ПОКЛОНІАН Н ПРИЛОЖИ Н ДАДОХЪ ВШЕ РЕЧЕНЪ СЕЛО ЛѢЧИАНІН ШТ ПО ДАЖБОВИЦѢ, ЗА НИХУНОМЪ ДОБРО БОЛЮ, БІТН СВѢТЪН МІТРОПОЛІН ВЪ ОУКРѢПЛЕНІЕ Н ВЪ ШТРАВ, БОЖЕСТВЕНЫМЪ ИНОКШМ ВЪ ПИЩѢС Н РОДІТЕЛН НХЪ ДА ІХЪ <ЕСТ>¹ ВѢЧНО ВЪСПОМІНАНІЕ. Н ПОШЕЛ ТОГДА ЖЪПАН ДРЪГНЧ Н ОУДРИЩЕ ПОСТАЛНИЦИ Н ДРАГОМИР ВЕЛ ДВОРНИК, ТЕРЕ СЪТ СВЕДѢТЕЛСТВОВАЛИ ШНИ САМИ КАКО СЪТ ПОКЛОНІАН СЕЛО ЛѢЧИАНІН ЗА НИХУНОМЪ ДОБРО БОЛЮ БІТН СВѢТЪН МІТРОПОЛІН ДѢДИНОУ, ДА БЪДЕТ Н ИМЪ РОДІТЕЛН НМ ВѢЧНО ВЪСПОМІНАНІЕ. Н НАПИСАХЪ ДРЪГНЧ Н ОУДРИЩЕ ПОСТАЛНИЦИ НА СВѢТОУ ПОМѢНИКЪ ВЪ СВѢТА МІТРОПОЛІЕ КЪ ЗА ДЪШЕ Н НАПИСАХЪ Н ПО ДРАГОМИР ВЕЛ ДВОРНИК, ДА ЕСТ Н ШН СЪ НИМИ БРАТН НА ТОГО СВѢТОУ ЖРЪТЪВНИКЪ, РАДІ ДОБРО ЧТО НМ СЪТВОРИ НА ІВЪДА НМ. Н БНА ЕСТ ТОГДА МІТРОПОЛІТЪ ВЛАДІКА ФѢТЕМІЕ. Н ВЪС ДРЪЖАЛ СВѢТА МІТРОПОЛІЕ СЕЛО ЛѢЧИАНІН СЪС ДОБРО МИРНО. Н ВІДѢХЪ ГОСПОДСТВО МН Н КІНГА ІЛЕАНДРОЪ ВОЕВОДЕ ЗА ПОМІНОВАНІЕ, В ЛѢТ Х300.

Я ПОТОМ, КЪДА ЕСТ БНА ВЪ ДНІН МНУХНЕВ ВОЕВОДЕ, КОГДА БНСТ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ В ЛѢТ Х315, А ГОСПОДСТВѢ ЕМЪ, МНУХНА ВОЕВОД, ЕЩІНЖЕ ЕСТ ПОНОБИНА Н ШТВРЪДИНА КІНГА БАЩОМЪ СІ, ІЛЕАНДРОЪ ВОЕВОД, СЪТВОРЕНА СЪС ВЕЛНКОЕ КЛЕТВЪ, КАКО ЕСТ БНА ПРАЖДЕ ВРАМЕ.

Я ПОТОМ, КЪДА ЕСТ БНА ПАКИЖЕ ВЪ ДНІН МНУХНЕВ ВОЕВОД, В ЛѢТ Х311, А ШТЦЪ ВЛАДІКА СЕРАФІМЪ ШТ СВѢТА МІТРОПОЛІЕ, СВѢТНИА ЕГО Н СЕЛО ЛѢЧИАНІН ІМАЛИ ЕСТ ПРИТЧІЮ Н МАЛЪБЪС ПРЕД МНУХНА ВОЕВОД. Н СІЦЕ ПЛАКАЛ СЕ ЕСТ СЕЛО ЛѢЧИАНІН ЗА ПРИТЕСНЕНІЕ, КАКО ІХЪ ПРИТЕСНѢШЕТ БОЛѢРН БЪКЪРЕЩІНОМЪ, ПО НАМЕ ПЪТРАШКО СЪС БРАТІІАМЪ СІ, ШЧІНА Н ХОТАРОВЕ. БЪ ТОМЪ, МНУХНА ВОЕВОД, ГОСПОДСТВѢ ЕМЪ ГЛЕДАЛ Н СЪДИЛ ПО ПРАВѢ Н ПО ЗАКОНЪ, СЪС ВЪСНУХЪ ЧІСТІТІМЪ ПРАВИТЕЛІЕ ГОСПОДСТВѢ ЕМЪ Н ПОСЛАЛ МНУХНА ВОЕВОД ШТ ДІВАН ПО ЖЪПАН ІВАШКО ДВОРНИК, ШЪР ОУДРИЩЕ ПОСТАЛНИКЪ ШТ МЪРЦИНѢНИ, ЧТО ЕСТ ДРЪЖАЛ ПО СЕСТРАМЪ СІ, СІАНА, ІАКОЖЕ ДА СЪГЛЕДАЕТ Н ВІДѢТЪ: ПРИТЕСНѢАН СЪТ ШЧІНА ЛѢЧИАНІНШМ ІЛИ НУХЪ? ТАЖЕ, ШТЦЪ ВЛАДІКА СЕРАФІМЪ СЪБІРАЛ ЕСТ БОЛѢРН Н МЕРІАШН ШТ ШКРЪСТЪ ШЧІНЕН, ШТ ГОР ІЗ ДОЛ Н ХОДІАН СЪТ ЗА ЕДНОМЪ РЕДО СЪС СЪН ВШЕ РЕЧЕНІ БОЛѢРН ЖЪПАН ІВАШКО ДВОРНИК НАД ВЪСАХЪ ШЧІНЪС Н ХОТАРЕ Н ІЗНАДОШЕ <Н>¹ ІСТИНСТВОВАШЕ СЪ НИХУНОМЪ ДЪШЕ, КАКО СЪТ БІЛИ ПРИТЕСНѢАН ШТ ПЪТРАШКО СЪС БРАТІІАМЪ СІ, БОЛѢРН БЪКЪРЕЩІНОМЪ, ШНИ ВІДАХЪ ЕРЕ ХОКЕТ ПАДАТИ Ѣ ВЕЛНКОЕ СРАМОТА Н ШТРАШІАН ЕСТ ЗА ПЛѢНСТВА, ТАЖЕ ПОКЛОНІАН ЕСТ ПРЕД ШТЦА ВЛАДІЦЕКЪ МІТРОПОЛІТЪ СЕРАФІМЪ Н ПРЕД ЖЪПАН ІВАШКО ДВОРНИКЪ СЪС ВЕЛНКА ПРОШЕНІЕ Н МОЛІШЕ ПО ШТЦЪ МІТРОПОЛІТЪ СЪС ВЕЛНКОЕ МОЛЕНІЕ ДА ІХЪ ПРОСТИТЪ ЗА СЪГРѢШЕНІЕ. ПОТОМЪ, ІВАШКО ДВОРНИКЪ Н СЪС ТЕХЪ ВШЕ РЕЧЕНІ БОЛѢРН Н МЕРІАШН, ШНИ ГЛЕДАШЕ ТЕРЕ ПОСТАВИШЕ ХОТАР Н БЕЛЕГН Н КАМЕНН ПО СТАРЕ ХОТАРЪ. <Я ХОТАРЪ>² ДА СЕ ЗНАЕТЪ: ШТ ЧІРЕШ ШТ НА ДАЖБОВИЦА, КАМЕН Н ПАКЪ Ѣ ГОРА Ѣ ШЕРѢЖІЕ КАМЕН Н ШТ ТЪІА ПЪТЕМЪ ДО БЛЪЧАВА БЪКАРИНОМЪ Н БЛЪЧАВА ЦѢМЕНІН Н НА ШЛМЪЛЕЦЪ Н БЛЪЧАВА ПРѢЖВЕВЪ Н ШТ ТЪІА КОЛНИКОМЪ ТЪІА ДОРНЪ Ѣ КОЛНИКОВЪ ДАНОВЪ ПО...² СЪС ТЕХЪ

внше речени. . . ² юш вини гладыше тере поставише хотаръ и белѣге и каменн по старе хотаре нже сѣт внше писани. И ешеже вставише штиѣ владыка Серафима внше мѣсто шти къ събе, якоже да ест мирно между нх въ вѣки. И видѣх господство ми книга Мнѣнев воевода в лѣт х⁷ѣи по такмеженіе, како ест внше пис и шти тогда само вѣс дрѣжал ест свѣта Митрополіе село Лѣчианіюни със добро мирно.

И потом, къда ест бнл съда, въ днни господство ми, а нѣкое рѣденіе болѣрним шти Мѣрциниѣни, по име Дѣмитрашко ключар шти Филипеши и Ине спатар, зет жѣспаницев Маріен, дѣщера Станков постелник шти Бѣков, анеѣвен Ѣдрицев постелник, вини възвнгниет прѣх раді село Лѣчианіи със едни хрисов ветхѣ Илеандрѣ воеводе тог стар, почто раді ест бнл писан шти давно вrame и село Лѣчианіи със многе села, что ест нмалн болѣрн шти Мѣрциниѣни и пришел ест пред господство ми ѣ велики днван тере съпрѣшж се за лицѣ със штиѣ нашемѣ архимитрополит, владыка Григоріе. И сице прѣшъ Дѣмитрашко ключар и Ине спатар, якоже да възимае и вини шти село Лѣчианіи половинѣ, дел дѣдом си Ѣдрицев, брат Дрѣгичов постелник, и рекаъ ест како нѣст нх ест бнл поклонни Ѣдрицев постелник дѣла его свѣтѣн Митрополіи, анѣ нх ест поклонни тѣчию Дрѣгич постелник дел емѣ. Въ том, штиѣ нашем, владыка Григоріе, свѣтннѣ его, извадил ест ѣ днван книга стараго, поконниомѣ Илеандрѣ воевод, та за помнлованіе, иже вѣше написана въ книга како ест дал и поклонни Дрѣгич и Ѣдрицев, постелници шти Мѣрциниѣни, и Драгомир дворник, вѣс село Лѣчианіи въ свѣта Митрополіе и книга Мнѣнев воевод сътворена едина по едино и стверждади със великое клеѣѣ. Таже ѣ тем, господство ми съм гледал и сѣдни по прав и по закон, кѣсноже със вѣснх чиститнми правнтеліе господство ми. И съм дал господство ми Дѣмитрашков ключар и Ине спатар закон еѣ болѣрн, якоже да заклет како нѣст бнл поклонни шти две братіе, болѣрн шти Мѣрциниѣни, село Лѣчианіи свѣтѣн Митрополіи, анѣ ест поклонни тѣчию Дрѣгич постелник дел его, половинѣ за село. Таже въ том, Дѣмитрашко ключар и Ине спатар, никакоже нѣст могаль ѣфатити шти закон и съм истинствовал и господство ми, със вѣс днваном, како ест бнл поклонни село Лѣчианіи свѣтан Митрополіи, Дрѣгич и Ѣдрицев постелници и със Драгомир дворник, вини за нином добр волю, шти при днни Илеандрѣ воевод и шти пред Мнѣнев воевод. И шти тогда, само нином нѣст подрѣжал село Лѣчианіи кромѣ тѣчию свѣто Митрополіе. Таже ѣ тем, Дѣмитрашко ключар и Ине спатар, вини ешеже сѣт вставни шти пред господство ми да вѣдет село Лѣчианіи въ свѣта Митрополіе, како ест бнл дал и шти прѣжде вrame. И написаша са на свѣтою помѣник и вини и родітелне им. И извадином господство ми село Лѣчианіи със кинаварю шти хрисовѣл стараго Илеандрѣ воеводе, како по веки преніе и мѣвоу въ ни х да нѣст. И сице штал ест Дѣмитрашко ключар и Ине спатар шти закон и шти сѣжденіе шти пред господство ми. И цѣловали сѣт рѣка господство ми и штицев владыка Григоріе, ѣ днван.

Сего радіи господство ми ешеже съм поновном и ствердила книга Илеандрѣ воевод и книга Мнѣнев воевод над сѣи книга господство ми, како ест бнл шти прѣжде вrame. И дадох съм господство ми свѣтомѣ божественн Митрополіи, якоже да мѣ ест село Лѣчианіи вѣснх със вѣс хотаром и със вечнии и със вѣс ходоком шчинѣ дѣдинѣ и въ шхѣб и не шти когоже <непоколѣбнмо>¹ по реч господство ми.

Ешеже закланіе полагах господство ми: по шществе господство ми, его же произволн господѣ Богъ быти господарѣ, дрѣжати скриптра земле Блашкое, да аще почет и поновит и стверди шти сѣи книга господство ми за мнлованіе и да вѣдет дѣша его въ вѣцах ѣ покоеніе, а шщеланже <не>¹ почет и не поновит и не стверди шти сѣи книга господство ми за мнлованіе, тог да ест трѣклет и анатема и аѣрсан шти тнѣ свѣти штици нже сѣт въ Никен въ вѣки, аминн.

СЕЖЕ СВЕДѢТЕЛІН ПОЛАГАХЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН И ИВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК И ГЛИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ДЪМИТРЪ ВКСТІАР И МИХАН ВЕЛ СПАТАР И БАСИЛІЕ ВЕЛ СТОЛНИК И БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС И БЪЧНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, . . . ³.

И НАПИСАХЪ . . . ³ ВЪ ГРАДЪ БЪЗЪСРЕЩІН, МѢСЕЦА ЮЛІЕ КѢ ДАНИ И ШТЪ ПДАМА ДО МНІА ^{ХЪРМГ.}

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МНОСТІЮ БОЖІЕЮ ГОСПОДНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <М.Р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui sfînt și dumnezeiesc sfînt locaș bisericii, celei mari, Mitropoliei din Tîrgoviște, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu, mîntuitorului nostru Iisus Hristos și preacinstuitului și preasfînțitului arhimitropolit chir vlădica Grigorie și tuturor fraților care trăiesc în acest sfînt loc, ca să-i fie sfintei Mitropolii satul Lucianii de pe Dîmbovița, tît satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu morile și cu tot venitul de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul pe vechile hotaré și semne.

Pentru că acest sat Lucianii, mai sus scris, a fost veche și dreapta ocină de moștenire a boierilor din Mărgineni încă dinainte vreme, din moși strămoși. Iar după aceea, cînd a fost în zilele bătrînului, răposatului Io Alexandru voievod, în anul 7079, iar boierii din Mărgineni, Drăghici și Udriște postelnici, ei au căzut în mare nevoie și supărare și în urgie. Astfel, atunci, jupan Dragomir fiind mare vornic pe lîngă Alexandru voievod, iar boierii din Mărgineni, ei au făgăduit acel sat Lucianii lui Dragomir mare vornic, ca să le fie lor ajutor, să-i scoată din aceea nevoie. Iar după aceea, lui Dragomir mare vornic nu i-a trebuit nimic de la ei. După aceea, boierii din Mărgineni, văzînd astfel, ei s-au dus singuri, jupan Drăghici și Udriște, postelnicii din Mărgineni, înaintea răposatului, bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, împreună cu Dragomir vornicul, de au închinat și au dăruit și au dat mai sus zîsul sat Lucianii de pe Dîmbovița, de a lor bunăvoie, să-i fie sfintei Mitropolii de întărire și de folosință, dumnezeieștilor căluğări de hrană și părinților lor să le <fie> ¹ veșnică pomenire. Și au venit atunci jupan Drăghici și Udriște postelnici și Dragomir mare vornic, de au mărturisit ei singuri că au închinat satul Lucianii de bunăvoia lor ca să fie sfintei Mitropolii dedină, să le fie și lor și părinților lor veșnică pomenire. Și au scris Drăghici și Udriște postelnici în sfîntul pomelnic la sfînta Mitropolie 27 de suflețe și a scris și pe Dragomir mare vornic, ca să fie și el cu ei frați în acel sfînt jertfelnic, pentru binele ce le-a făcut la nevoia lor. Și atunci a fost mitropolit vlădica Eftimie. Și a tot ținut sfînta Mitropolie satul Lucianii cu bună pace. Și a văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Alexandru voievod în anul 7079.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, cînd a fost cursul anilor în anul 7086, iar domnia lui, Mihnea voievod, încă a înnoit și a întărit cartea părintelui său, Alexandru voievod, făcută cu mare blestem, cum a fost înainte vreme.

¹ Iar după aceea, cînd a fost iarăși în zilele lui Mihnea voievod, în anul 7088 iar părintele vlădica Serafim de la sfînta Mitropolie, sfînția sa, și satul Lucianii au avut ceartă și gîlceavă înaintea lui Mihnea voievod. Și astfel s-a plîns satul Lucianii de cotropire, că le-au cotropit boierii Văcărești, anume Pătrașco cu frații săi, ocina și hotarele. La aceasta, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregă-

tori a domniei lui și a trimis Mihnea voievod din divan pe jupan Ivașco vornicul, cumnatul lui Udriște postelnicul din Mărgineni, ce a ținut pe sora lui, Elina, ca să cerceteze și să vadă: au cotropit ocina Lucianilor sau nu? Astfel, părintele vlădica Serafim a strâns boierii și megieșii dimprejurul ocinei din sus și din jos și a umblat jupan Ivașco vornicul la rînd cu acești mai sus ziși boieri pe toată ocina și hotarele și au aflat și au adevărit cu sufletele lor, că a fost cotropit de Pătrașco cu frații săi, mult din ocina Lucianilor. Astfel, după aceea, Pătrașco cu frații săi, boierii Văcărești, ei văzînd că vor cădea în mare rușine și s-au speriat de gloabă, astfel s-au închinat înaintea părintelui vlădica mitropolit Serafim și înaintea jupanului Ivașco vornic cu mare rugăminte și au rugat pe părintele mitropolit cu mare rugăminte să-i ierte de greșeală. După aceea, Ivașco vornic și cu acei mai sus ziși boieri și megiași au cercetat și au pus hotare și semne și pietre pe vechile hotare. <Iar hotarele> ² să se știe: de la cireș de la Dîmbovița, o piatră și iarăși în sus la obrejie o piatră și de acolo pe drum la Vilceaua Văcarilor și Vilceaua Gemenii și la Ulmuț și Vilceaua Preajvei și de acolo Colnicul lui Tudor, până la Colnicul lui Dan pe... ² cu acei mai sus ziși... ² ei au cercetat de au pus hotare și semne și pietre pe vechile hotare care sînt mai sus scrise. Și încă părintele vlădica Serafim a lăsat de la dînsul loc mai mult, ca să fie pace între ei în veci. Și am văzut domnia mea cartea lui Mihnea voievod în anul 7088 de întocmire, precum este mai sus scris și de atunci încoace a tot ținut sfînta Mitropolie satul Lucianii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar niște rude ale boierilor din Mărgineni, anume Dumitrașco clucerul din Filipești și Iane spătarul, ginerile jupaniței Maria, fiica lui Staico postelnicul din Bucov nepoții lui Udriște postelnicul, ei au ridicat pîră pentru satul Lucianii cu un hrisov vechi al lui Alexandru voievod cel bătrîn, pentru că a fost scris de multă vreme și satul Lucianii, cu multe sate ce le-au avut boierii din Mărgineni și au venit înaintea domniei mele la marele divan, de s-au pîrît de față cu părintele nostru arhimitropolit, vlădica Grigorie. Și astfel au pîrît Dumitrașco clucerul și Iane spătarul ca să ia și ei jumătate din satul Lucianii, partea bunicii lor Udriște, fratele lui Drăghici postelnicul, și au spus că Udriște postelnicul nu a închinat partea lui sfintei Mitropolii, ci a închinat numai Drăghici postelnicul partea lui. La aceasta, părintele nostru, vlădica Grigorie, sfinția sa, a scos la divan cartea bătrînului, răposatului Alexandru voievod, cea de miluire, în care carte era scris că au dat și au închinat Drăghici și Udriște, postelnici din Mărgineni, și Dragomir vornicul, tot satul Lucianii sfintei Mitropolii și cartea lui Mihnea voievod făcută una după cealaltă și întărită cu mare blestem. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Dumitrașco clucerul și lui Iane spătarul lege 12 boieri ca să jure că nu au închinat amîndoi frații, boierii din Mărgineni, satul Lucianii sfintei Mitropolii, ci numai Drăghici postelnicul a închinat partea lui, jumătate de sat. Astfel la aceasta, Dumitrașco clucerul și Iane spătarul, nici de cum nu au putut să se apuce de lege și am adevărit și domnia mea, cu tot divanul, că au închinat satul Lucianii sfintei Mitropolii, Drăghici și Udriște postelnici și cu Dragomir vornicul, ei de bunăvoia lor, din zilele lui Alexandru voievod și dinaintea lui Mihnea voievod. Și de atunci, încoace nimeni n-a ținut satul Lucianii înafară de sfînta Mitropolie. Astfel la aceasta, Dumitrașco clucerul și Iane spătarul, ei încă au lăsat dinaintea domniei mele ca să fie satul Lucianii al sfintei Mitropolii, precum a fost dat și dinainte vreme. Și s-au scris în sfîntul pomelnic și ei și părinții lor. Și am scos domnia

mea satul Lucianii cu chinovar din hrisovul lui Alexandru voievod cel bătrîn ca mai mult pîră și ceartă între ei să nu fie. Și astfel au rămas Dumitrașco clucerul și Iane spătarul de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și au sărutat mîna domniei mele și a părintelui vlădica Grigorie, în divan.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit cartea lui Alexandru voievod și cartea lui Mihnea voievod pe această carte a domniei mele, cum a fost dinainte vreme. Și am dat domnia mea sfintei dumnezeieștii Mitropolii, ca să-i fie satul Lucianii, toți, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă și de nimeni <neclintit>¹, după porunca domniei mele.

Încă blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn, să țină sceptrul Țării Românești, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de miluire a domniei mele [și] să fie sufletul lui în veci în odihnă, dacă însă <nu>¹ va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire a domniei mele acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia în veci, amin.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic...².

Și am scris...³ în cetatea București, luna iulie 29 zile și de la Adam pînă acum 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod. <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXVII/6. Orig., perg. (52 × 41), pecete timbrată
Cu o trad. din 1850.

EDIȚII. Trad. Potra, *Tezaurul*, 175–176.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Loc alb.

† Să se știe cum au cu<m>părat jupînul¹ Manolé de la Gherghe Litu-lui 4 pogoane de vie în Delul Urlaților, ughi 14. Și au vîndut Gher<ghe> de lui bunăvoe, cu știre feciorilor, cu [cu] știre tuturor megiiășilor. Deci de acum nainte să fie moșie jupînului¹ lu Manolé și fecior[r]ilor.

Și mă<r>turii: Țopa Alde i Țopa Bodea, Țopa Șteful i Țopa Mihnea, jupan Liica i jupan Baico i Săbotin i jupan Négrea și au fostu Iancul căpi-tanul i Dumitrașco iuzbașa i Radul logofătul i Nécula iuzbașa i Anghelachi Dumitriu iuzbașa i Neicură.

И писъ Гавриѣла логѡфѣт². Писъ мѣсеца августъ въ дѣни, въ лѣтъ 7143.

Bibl. Acad. CCCLXIX/257. Orig., hîrtie (30 × 21), 3 peceti aplicate. Copie ibidem, CCCLXIX/258.

¹ Cuvînt șters.

² „Și a scris Gavrilă logofătul. Scris luna august 2 zile, și anul 7143“ <1635>.

СЕЖЕ Н СЕДЪТЕАН ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХОНЗА ВЕЛ БАН, ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК, ПАН ГАНГОРІН ВЕЛ ЛОГОФЕТ, ПАН ДЪМИТРЪ ВЕЛ ВИСНІАР, ПАН МНУХАН ВЕЛ [ВЕЛ] СПАТАР, ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНІК, ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС, ПАН БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК, ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Исправник. . . ¹.

И аз. . . ¹ до грамотникъ въ вес БѢКЪРЕЩІИ, МѢСЕЦА АВГУСТЪ ҃-Г҃У ДАНЫ И УТ СЪЗДАНА МІРА, УТ ІДАМА ТЕЧЕНІА ЛѢТОМ, <ВѢ ЛѢТ> ¹ ХЪРМГ, ЛѢТ ГОСПОДННѢ ¹ ХЪХЛЕ.

† Іу Матею квервада, милостію божію господннѣ.

Іу Матею квервада <т.р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Balica paharnicul, nepotul lui Drăghici paharnicul din Breasta, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Belovții, din județul Mehedinți, în Gheena Lipniței, tot satul, cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu via și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne și cu toate părțile, peste tot locul, cît se va alege. Pentru că pe acest sat Belovții s-au înfrățit și au dat Danciul din Pleșoi și Radu banul satul Belovții lui Dobromir, care a fost mare ban, de mai înainte vreme. Și a tot stăpînit Dobromir banul și fiul său, Mihăilă postelnicul, satul Belovții în pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar Mihăilă postelnicul, fiul lui Dobromir banul, el s-a înfrățit cu Drăghici paharnicul, unchiul lui Balica paharnicul, pe sfînta evanghelie, înaintea părintelui vlădica Serahim, căci a dat Mihăilă postelnicul lui Drăghici paharnicul satul Belovții cu tot venitul, cum este scris mai sus, iar Drăghici paharnicul, el a dăruit pe Mihăilă postelnicul cu <un cal> arăpesc, foarte bun, prețul lui 12 000 aspri și cu 17 coți de postav turcesc și cu o mahramă scumpă și a dăruit și pe Mihnea voievod cu un covor și <pe> trei boieri mari cu trei covoare și pe vătaful lui Mihăilă postelnicul cu o feregea de grana, cu ceapraz de fir, cu vulpi și o pereche de pasmagi și au băut o sută vedre de vin, prețul lor 2 000 aspri fără prețul calului cu zapis de înfrățire de la mîna lui Mihăilă postelnicul la mîna lui Drăghici paharnicul. Și a tot stăpînit Drăghici paharnicul satul Belovții cu pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, al doilea rînd, după moartea lui Mihăilă postelnicul, iar Radul armașul Buzescul a avut pîră cu Drăghici paharnicul. Și așa pîra Radul armașul, ca să întoarcă darurile lui Drăghici paharnicul înapoi și să ia satul Belovții. Întru aceea, Mihnea voievod a judecat după legea dreaptă și a cercetat și a văzut că nu este lege să întoarcă darurile lui Drăghici paharnicul înapoi, pentru că s-au înfrățit ei de bunăvoia lor, ci a rămas Radul armașul de lege. Și a tot stăpînit Drăghici paharnicul cu pace.

Apoi, cînd a fost după moartea lui Drăghici paharnicul, iar Radul armașul, el a cotropit satul Belovții și l-a tot stăpînit cu sila, fără judecată. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Balica paharnicul, el a ridicat pîră pentru satul Belovții și a venit înaintea domniei mele în marele divan, la Brîncoveni, de s-a pîrît de față cu Radul banul, fiul lui Radul armașul Buzescul. Și așa a spus Balica paharnicul, că a cotropit Radul armașul satul Belovții cu sila, fără judecată și fără nici o treabă. Și a scos Balica paharnicul în divan cartea de pîră și de rămas a lui Mihnea voievod în anul 7097 și zapisul lui Mihăilă postelnicul de înfrățire cu Drăghici paharnicul, cu mare blestem, cine din neamul lor va încerca să strice această întocmire a lor,

acela să fie anatema și afurisit de 318 părinți cei din Nicheia. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cartea lui Mihnea voievod și zăpăsul lui Mihail postelnicul la mîna lui Balica paharnicul, cum este mai sus scris, iar Radul banul, el n-a avut nici o carte pentru satul Belovții și nici de cumpăratură de la Drăghici paharnicul, nici de rămas. Și iar a rămas și Radul banul de lege din divan, ca mai multă treabă să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Balica paharnicul, ca să-i fie satul Belovții cu vecinii și cu tot venitul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihail mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Ispravnic...¹

Și eu...¹, gramatic în orașul București, luna august a 5-a zi și de la facerea lumii, de la Adam cursul anilor (în anul)¹ 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod (m.p.)

Bibl. Acad., LIX/35. Orig., perg. (28 × 48,5), pecete timbrată.

¹ Text ilizibil,

108

1635 (7143) august 11.

Adecă eu Zlate ot Belcești, scris-am acesta al miu zăpis, cum ca să fie de mare credință la mîna frăține-miu, lu Ion ot Belcește, cum să știe că i-am vîndut 150 de stînjeni de moșie în sat în Belcești frăține-miu, lu Ion. Și o-m vîndut această moșie eu, di bunăvoia a me fără de neci o silă și cu știrea tuturor fraților di moșie, ca să fie moșie acesta în veci frăține-meu, lu Ion și ficiilor lui și nepoților și strănepoților și cene să va trage de întru el. Și stînjenu e l-am vîndut cîte costande 2, fac ughi 15.

Și cîndu am vîndut această moșie fost-au mulți omene buni mărturii, anume: Iano ot Belcești e Dumitru Jeribiță e brat Iano ot Belcești e Bobea ot Morsești e Greca ot Priezna e Morsă ot Morsești și Negomir ot Răsciori și Pătru ot Răsciore și Donbravă ot Răsciori. Și pentru bună și dreptă credință mai jus ne-mă pus degetele.

ПИС МЕСЕЦА АВГУСТЪ АИ¹ ДЪНН, ЛѢТЪ ХЪРМЛГ². ЯЗЪ ПИСАХЪ, ГОНЧЕ ЛОГОФЕТЪ³.
Iano.

Dumitru.

Bobea.

Greaca.

Mursă.

Negomir.

Pătru.

Dumbravă.

Bibl. Acad., MDCLXXVIII/9. Orig., hîrtie (31 × 21).

¹ Așa în text.

² Cifra "r" (=3) scris peste „3" (=7).

³ Am scris eu, Once logofătul.

† Adecă eu, Vasilie, feciorul Albului logofătul den Rătivoești, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al meu, să hie de mare credință la mîna dumnealui, lui Stroe logofătul, cum să se știe că i-am vîndut un rumân, anume Cîrstea, sinu Ciute den Știfănești și cu feciorii lui și cu delnița lui den Știfănești, cîtă se va alége, derept 7 000 de bani gata. Și l-am vîndut de a mea bunăvoe și am luoat toți banii gata în mîna mea și cu știrea fraților miei și a rudelor mele și a tuturor megiișilor de pre împrejur, ca să hie dumnealui și coconilor dumnealui de moșie în vecie.

Și au fost mărturie mulți boieri și megiiși, carii-ș vor pune peceteile și iscăleturile mai jos. Și pentru credința pusu-mi-[i]-am pecetea și iscăletura mai jos, ca să se crează.

Писах аз, Стойка логофѣтъ Шербанович, мѣсеца август дѣтъ дьны, в лѣтъ хрѣмг¹.

Eu Vasilie <m.p.>

Bibl. Acad., XXIX/255. Orig., hîrtie (15,5 × 19), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, XXIX/29.

¹ „Am scris eu, Stoica logofătul Șerbanovici, luna august a 14-a zi, în anul 7143” <1635>.

† Adecă eu Paraschiva roaba, fata Paului den Stoicești de pre Mostiște, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să fie de credință la mîna jupan Ghiormeii cliucerul, ca să se știe cum l-am luoat fecior de sufletu încă den Țarigradu, căci că m-au căutat și la bine și la rău și mi-au făcut atîta bine la nevoia mea. Deci într-acéia și eu văzînd atîta socotință, l-am dăruit pre dumnealui cu o parte a mea de ocină den Stoicești cu toată partea mea den cîmpu, den tot venitul și de preste tot hotarul, cît se va alége, ca să-i fie de moșie și coconilor în veci și noao încă să ne fie pomeană și să aibă a mă milui cu ce va putea pînă voiu fi vie.

Și am mersu în divan înaintea domnu nostru Io Matei voevod și înaintea a tot divanul, de o am dat această ocină cu bunăvoe, fără de nici o silă. Și am pus toți boiarii mărturie și toți megiiși denprejur.

Iar cine se va scula în urma noastră a face vreun val și a sparge mila mea ce am tocmit eu cu voia mea, acela om să fie trăclet și anatima ot 318 otți eje sut vă Nichie și să aibă parte cu Iuda și cu Ariie la un loc. Aceasta am scris ca să se știe.

Пис Дочмѣтрѣ логѣфѣтъ њ Пискъреци, мѣсеца август дѣтъ дьны в лѣтъ, хрѣмг¹.

Eu Paraschiva roaba am pus degetul să se crează.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVII/1. Orig., hîrtie (31 × 21).

¹ „A scris Dumitru logofătul în București, luna august 16 zile, în anul 7143” <1635>

...și mărturisesc cu acesta al meu zapis ca să hie de mare credință la mî⟨na⟩... cu⟨m⟩ să se știe că m-am vîndutu rumânu drept ughi 1o de a mea bunăvoe... ⟨pen⟩tru căci am furatu nește rîmători ai lu Ivan iuzbașa. Deci iuzbașa Ivanu... ește la mine de m-au legatu și m-au băgatu și în fiară și am vrut... ⟨nu⟩ m-am suferitu să-i fiu lui rumânu iuzbașai Ivan ci m-am vîndu⟨t⟩ lu Țalapi ⟨stolnicul⟩... sus. Și au luat Țalapi stolnicul banii cu camătă di mi-au dat... ⟨noas⟩tră au fost mulți oameni buni și boiari mărturii, anume: Ivan iuzbașa... ⟨fr⟩ate-său popa Comanu și frate-său Tatul și Cî⟨r⟩steianu... i popa Dragomir ot Petrești i Neguțu ot Cacaletți i Stan... ⟨Și p⟩entru mai adeverită credință pusu-ne-am și pecețile ca să se crează...

...МѢСЕЦА АВГУСТРЪ КЪ ДАНЕ, ВЪ ЛѢТЪ 7143.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCLXII/10. Orig., hirtie, fragment, lipsindu-i o treime din stînga, cu o pecete aplicată.

† Adecă eu Vladul dărăbanțul, cum să să știe că i-am vîndut o falce și jumătaate de pădure Stanciului Roșcescului pre bani 133, partea mea de supt Piscuri.

Și mărturii: Radul Nănésă, Stoican Letsoă al lui Marcu ot Costești, Stan Dedoscul; cum să nu mai aibă nimé tréabă cu el de acum înainte.

Pis mésețe avgust 20 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Și ne-am pus și dégetile.

Arh. St. Buc. M-rea Bistrița, LXI/19. Copie. Altă copie ibidem ms. 193, f. 145.

† Adecă eu Oprea postelnicul, feciorul Zlatei, împreună cu jupîneasa mea Anca, fata Lupului peharnicul de Jirov, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna lu Gherghe peharnicul, feciorul Predei dvornicul de Céplea, de mare credință, ca să se știe cum am fost cumpărat noi 5 case de rumâni în sat la Sărdănești, cu toată moșia lor, cît au avut și de la Dumitru, feciorul Predei de Brănești, toată partea lui, cît au avut în Sărdănești și cu vii cu tot și o vie den în parte Didileștilor, de la Dumitreasă și o vie de la Stan Șoșoiul. Însă am cumpărat în zilele lu Leon voevod,

Iară după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basaraba voevod, iar eu Oprea postelnicul, al Zlatei și cu jupîneasa mea Anca de Rogojel, am vîndut lu Gherghe peharnicul, feciorul Predei dvornicul de Céplea, toată partea noastră de în Sărdănești, cum scrie mai sus, și de în cîmpu și de în pădure și den apă și cu vaduri de moară și cu vie și cu 5 case de rumâni, cu feciorii lor, cîți se vor afla. Și rumânii să se știe anume: Cîrlig cu feciorii-ș și cu délnița lui și Iva cu feciorii-ș și cu délnița lui și Dumitru, feciorul lu Berivoie, cu feciorii-ș și cu délnița lui și Radul lu Bălan cu feciorii-ș și cu délnița lui și Stoica, feciorul lu Hîrțu, cu feciorii-ș și cu délnița

lui și moșiia lu Dumitru, feciorul Predei de Brănești, toată, cît au avut în Sărdănești, cu vie cu tot și o vie den partea Didileștilor de la Dumitreasă și viia de la Stan Șușoiul de Gîrbovi.

Și această moșie cu rumâni și vie, cum scrii mai sus, toată o am vîndut lu Gherghe peharnicul ot Cépléa, drept 20 400 aspri gata. Și am vîndut de a noastră bunăvoe, cu știrea tuturor boiarilor și a megiașilor de pre înprejurul locului, de sus și de jos și denaintea domnu nostru Io Matheiu voevod, ca să-i fie lui moșie și coconilor în vecie.

Însă așa ne-au fost tocmeală, cum de nu va fi lu Gherghe peharnicul acești rumâni și moșie și vii stătătoare, să avem noi a purta pîra și gîlceava, iară Gherghe peharnicul să-și ție moșiia și rumânii, cum o am vîndut noi, sau să avem a-i da moșie pentru moșie și rumâni pentru rumâni și vie pentru vie.

Și am pus și blăstem, cum care de ruda noastră se va apuca de pîră sau de gîlceavă cu Gherghe peharnicul, acela să fie procler și anatema și afurisit de 318 sveati otți ije sut vă Nechei.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii, anume: jupan Mihai vel spatar ot Coșoféni i Dumitru Fi<liș>¹anu vel pitar i ot Pîrîiani, Stanciul postelnicul i ot Ogru<mi>¹, Ni<co>¹la peharnicul i ot Zătréni, Stanciul postelnicul i ot Stîngăcea, Necula postelnicul i Iane Dumitrescul i ot Pîrîu, Miloș logofătul i ot Bibești, Udrea postelnicul i ot Fărcășești, Drăghici postelnicul i ot Smîrdeștefu, Necola peharnicul i ot Hărgetoiaia, Mihaiu peharnicul. Și au fost și Stan Șoșoiul de Gîrbovi. Aceasta am scris, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință pus-am și peceți.

И написах аз, Лепѣдат логѡфѣт, ѡ Нѣсколѣци, мѣсеца августъ въ дьни, сенеотъ, в лѣтѣ хрѣмѣ².

Eu Oprea Zlate

Pana logofăt

Eu Miloș ot Pîrîu

Dumitru vel pitar

Eu Iané Dumitrescu

Eu Drăghici

Stanciul postelnic ot Zetreni

Eu Stanciul postelnic ot Pirine

Eu Nicola peharnic ot Ogrumi

† Mihai peharnic

Eu Nicola ot Stă<n>găcea³

Bibl. Acad., CXXV/84. Orig., hîrtie (42 × 28,5), 10 peceți aplicate.

¹ Loc rupt.

² „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna august 22 zile, sîmbăta, în anul 7143 <1635>.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

† Мноостією вожією, Ію Матею Бъсърба конвода и господинъ. Дават господство ми сіе пожеленіе господства ми acestui rob, anume Vladul Glăvăescul, sinū Oprei logofătul din Pizdulești, ca să fie volnic cu această carte a domnei méle, să aibă a-și ținē partea Badei Cioroiul de moșie, în deal den Șchéi,

toată cîtă să va alége, den hotar pînă în hotar [pînă în hotar] și cu viile den deal. Pîntru că i s-au fost tîmplat Vladului, de au încăput în robie încă den zecele lu Simion voivod și au robit 36 de ae. I Dumnezău i-au făcut cale de s-au scumpărat și au venit la moșieia lui și a tătîni-său. Aflatu-ș-au moșia vîndută, carea scrie și mai sus, toată, de Costanden de Pizdelești și ș-au căutat de moșie. Venit-au în pîră cu Costanden de față înn(ain)tea domnie méle și așa pîrîia Costandin, cum n-are Vladul neci o treabă cu acea moșie, că iaste a lui. Într-acéia, domnia mea i-am judecat să-și ia 4 megiiși la mijlocul lor, să-i judece pre dereptate, cum vor afla cu sufletele lor. Și s-au vît dennaintea domnii méle, să au luat 4 megiiși pre răvașale domnie méle. Și acei megiiși i-au judecat, să ție Vladul partea Badei, iar Costanden să ție partea Neagului ot Șchéi. Și au rămas Costandin de lége și de judecată den divan, dennaintea domnie méle.

Dereptu acéia, domnia mea încă am dat Vladului robul, ca să hie volnic cu această carte a domnie méle să aibă a-și ținea moșia lui, partea Badei, toată, den hotar pînă în hotar, să-i hie lui moșie ohabnică. Iar cene va hi cumpărat dentr-această parte a Badei, să ia banie de la cene i-au dat și moșia să hie a Vladului. Și de nimenlea cîlneală să n-aibă preste această carte a domnii méle. Инако да нѣст, ло реч господства мн.

И исправник , сам реч господства мн.

Пис август 8дъ дѣни, в лѣт 7387мг.

† Іу Матѣю кшехвада, милостію кожію господннѣ.

Исправник, вел дворник.

Bibl. Acad., CCCXCIX/30. Orig., hirtie (31 × 21), pecete mare, aplicată.

115

1635 (7143) august 28, București.

† Милостію кожію, Іу Матен Басараба воеводи и господинь всон земли Зггровлауінскін. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн свѣтѣн, вожествѣнн монастыр глаголемн Тисмѣна, гдеже ест храм прѣсвѣтѣн, чистнан и прѣблагословеннѣн владичице нашеи вогородице и чистное ея спеніе и чистиѣншомѣ штиѣ егѣмена ермонахѣ кур Теудавсіе и всам влатіам елнц жавѣши въ свѣтѣм мѣстѣ сего, іако да ест свѣтѣн монастыр внше пас, село глаголемн Тисмѣна шт вше странна рѣкы Тисмѣневѣ, въс село съ въс хотаром шт по въсѣд, понеже ест стар и правѣ село свѣтомѣ монастырѣ и шт дѣдінѣ, дан и помнлован и приложен ѣ свѣта монастыр еже внше реченна шт ныи старн и дрѣвнн господарн нже прѣжде нас бывше.

Въ том, егда быст въ данн Мичневѣ воевод, а шцѣ егѣмена Григоріе и съ мннхн шт свѣта монастыр Тисмѣна, шнн ест имал прѣх пред господства его съ калѣгерін шт свѣта монастыр Бистрнца. И тако прѣл чернорнзци шт Бистрнца, како ест село Тисмѣна половнн своім шт дѣдінѣ, помнлован шт поконнаго Басарабѣ воевод и шт колѣрін шт Краювещи. Таже въ том, Мичнѣ воевод, господства его гледал и сѣднл по правд и по закон съ въс диваном , кѣпно съ прѣвсвещеннн шцы архіирен вла џіцѣ Некнфор и кур епископ Фѣрем Рленнческн и кур епископ Лѣка Бѣзвекскн. И вндѣл и прочтл Мичнѣ воевод кннзл поконнѣм старн господарн кннгѣ Дана воевод и Мичрен воевод Стараго и Радѣла воевод Благгаго, како ест дал и приложнл въс село Тисмѣна ѣ внше реченѣ свѣта монастыр. И ешеже вндѣл и прочтл Мичнѣ воевод и кннзл шт прѣх и шт шстал, кннгѣ Бентнлѣ воевод

и Радѣла воевод Калѣгера и Пѣтрашков воевод и Мирчен воевод и сѣнѣ сн Пѣтрѣ воевод, како ест вна встал калѣгерин вт Бистрица, вт закон вт пред снм вше речени кнѣзы. Тѣмже оубо смотриѣ Мнѣхѣ воевод како ест сѣа свѣта монастыр Тисмѣна нанпаче стара вт всѣа монастырѣ вт сен земля и помилувана вт всн старн кнѣзи дрѣвини еже вше пис и добро истѣнствовал Мнѣхѣ воевод како ест село Тисмѣна всѣ съ вѣс хотаром права дѣдѣнѣ свѣтѣн монастыр вт Тисмѣна, а калѣгерин вт Бистрица нѣст нмал ниже еднѣ работ, но встал ест вт закон и вт пред Мнѣхен воевод, како ест встал и вт пред инем старн господарн вт прѣжде врѣме, како ест вше пис. И вѣс дрѣжал свѣта монастыр Тисмѣна того село въ мир.

Потом, егда быст инѣа, въ дѣни господства мн, а егѣмена Баснаіе вт Бистрица, вн сконча прѣх радї половино вт село Тисмѣна, рекѣци како ест свѣтѣн монастыр Бистрица. дан и помилуван вт Басараба воевод и вт Краювещн и прїидет пред господства мн на село Брѣнковѣнн, тере съпрѣ сѣ лицѣ ко лицѣ егѣмена Баснаіе вт Бистрица съ егѣмена Тевдѣсїе вт Тисмѣна ѣ великн диван. Бѣ том, господство мн гледах и сѣднх по правдѣ и по закон съ всѣмн почтѣннмї правнтелїе господства мн и прочнѣх господство мн и кнѣза нм вт дѣдѣнѣ и вт прѣх и кнѣгѣ Мнѣхен воевод вт встал по калѣгерин вт Бистрица на рѣка втѣс Тевдѣсїе егѣмена в лѣт хзчн, како ест вше пис.

Таже въ том, господство мн вндѣще въ ннх прѣх и каранїе, господство мнже помислѣх въ срѣдѣца моѣа Бога радї аще покѣннх господство мн село Баснаіен вт на правнтел господства мн пан Драгомнр вел армѣш, радї ѣ жнлѣтнцн пѣнѣнн готовн, аще дах и приложнх господство мн въ свѣта монастыр Бистрица, да дрѣжнт вѣс село Баснаіен, а свѣта монастыр Тисмѣна да дрѣжнт вѣс село глаголемїн Тисмѣна и да быти калѣгерѣ и монастырѣ въ мир ннн вт къ дрѣгн, како нанпаче, много прѣх и каранїе въ ннх да нѣст, но да ест свѣтѣм монастырн вше пис вт скрѣпленїе, а господства мн и покѣннх нѣм родїтелїе господство мн, вѣчное вѣспомннннїе, понеже тако сътворнх господство мн строенїе въ ннх, како вше рѣх.

И пакн да ест свѣтѣн монастыр Тисмѣна влата Бистрицѣлѣшн, вт Топанѣ до Брѣзо Грѣла, вше Ковачеца, понеже <ест>¹ стара и права вчинѣ свѣтѣн монастыр, помилуваннѣа вт снм кнѣзи вше пис. И потом, нмал ест прѣх егѣмена Гнгорїе вт Тисмѣна съ чернорнзцн вт Бнрьш пред Мнѣхѣ воевод, рекѣци чернорнзцн вт Бнрьш, како ест влата Бистрицѣлѣшн ннхном вт дѣдѣнѣ, помилуванїе вт поконнѣа Радѣла воевод Калѣгера. Бѣ том, Мнѣхѣ воевод сѣло добро сѣднѣа и вѣрѣтал ест съ вѣс диваном господства его, како ест права мнлуванїе на свѣта монастыр Тисмѣна, како ест вше пис, а чернорнзцн вт свѣта монастыр Бнрьш, ннчтоже нѣст нмал въ влата Бистрицѣлѣшн смѣшенїе, нѣ встал внн вт закон вт пред Мнѣхен воевод и съ кнѣга Мнѣхен воевод вт встал на свѣта монастыр Тисмѣна, пакы в лѣт хзчн.

Такожде и господство мн дах и поновнх кнѣза и стврѣднх помѣнѣ съ сѣа кнѣга господства мн, іако да ест свѣтѣн монастыр Тисмѣна еже вше рѣх село глаголемїе Тисмѣна вѣс и съ вѣс хотаром и влата Бистрицѣлѣшн вше пис, дѣдѣнѣ и въ вѣсѣ и въ скрѣпленїе ннокымже въ ннцѣ, господства мн, помѣнѣ. И не вт кождо непоколѣбнмом, по реченїѣм господства мн, въ вѣкы.

Се и свѣдѣтелїе положнх господство мн: пан Хрнза вел ван Кралевскнн, пан Ивашко вел дворннк, пан Гнгорїе вел логофет, пан Дѣмнтрѣ вел внстнѣр, пан Мнѣхан вел спатар, пан Неделко вел клѣчар, пан Баснаіе вел столннк, пан Бѣзнннка вел комнс, пан Бѣчннѣа вел пѣхарннк, пан Костантнн прѣвнн предстател. И исправннк, вел логофет.

И аз, Тѣдорѣ спѣден, брат малн Дѣмнтрѣс логофет, мазах въ вес Бѣкѣрещн, мѣсеца авгѣст кн-гв дѣнн и вт сѣзданїѣ мнѣга вт Пѣлама до нннѣа, теченїѣм лѣтом, в лѣт хзрмг, лѣта господннѣа хдхлѣ.

† Іw Матѣю воеводѣ, мно҃стїю божїю господннѣ.

† Іw Матѣю воеводѣ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și preacinstitului părintelui egumen ieromonah chir Teodosie și tuturor fraților, cîți trăiesc în acest sfînt loc, să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise satul numit Tismana, de amîndouă părțile pîrîului Tismana, tot satul cu tot hotarul, de pretutîndeni, pentru că este vechi și drept sat al sfintei mănăstiri și de moștenire, dat și miluit și dăruit sfintei mănăstiri, care este mai sus zisă, de către alți bătrîni și de demult domni care au fost înaintea noastră.

Întru aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar părintele egumen Grigorie și cu călugării de la sfînta mănăstire Tismana, ei au avut pîră înaintea domniei lui cu călugării de la sfînta mănăstire Bistrița. Și așa au pîrît călugării de la Bistrița că satul Tismana este jumătate al lor de moștenire, miluit de răposatul Basarab voievod și de boieri, de Craiovești. Deci, întru aceea, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu tot divanul, împreună cu preasfințiții părinți arhieriei vîldica Nichifor și chir episcop Efrem de Rîmnic și chir episcop Luca de Buzău. Și a văzut și a citit Mihnea voievod cărțile răposaiților domni bătrîni: cartea lui Dan voievod și a lui Mircea voievod cel Bătrîn și a lui Radul voievod cel Bun cum au dat și au dăruit tot satul Tismana mai sus zisei mănăstiri. Și încă a văzut și a citit Mihnea voievod și cărțile de pîră și de rămas: cartea lui Vintilă voievod și a lui Radul voievod Călugărul și a lui Pătrașcu voievod și a lui Mircea voievod și a fiului său, Petru voievod, cum au rămas călugării de la Bistrița de lege dinaintea acestor mai sus ziși domni. Întru aceea însă, Mihnea voievod a șocotit că această sfîntă mănăstire Tismana este mai veche decît toate mănăstirile din această țară și miluită de toți bătrîni domni dinainte, care s-au scris mai sus și bine a adeverit Mihnea voievod că tot satul Tismana și cu tot hotarul este dreaptă dedîină a sfintei mănăstiri de la Tismana, iar călugării de la Bistrița nu au avut nici o treabă, ci au rămas de lege și dinaintea lui Mihnea voievod, cum au rămas și dinaintea altor bătrîni domni dinainte vreme, cum este mai sus scris. Și a tot ținut sfînta mănăstire Tismana acel sat în pace.

După aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar egumenul Vasilie de la Bistrița, el a ridicat pîră pentru jumătate din satul Tismana, spunînd că este al sfintei mănăstiri Bistrița, dat și miluit de Basarab voievod și de Craiovești. Și a venit înaintea domniei mele la satul Brîncoveni, de s-au pîrît față în față egumenul Vasilie de la Bistrița cu egumenul Teodosie de la Tismana în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am citit domnia mea și cărțile lor de moștenire și de pîră și cartea lui Mihnea voievod de rămas a călugărilor de la Bistrița la mîna părintelui Teodosie egumenul în anul 7098, cum este mai sus scris.

Deci, întru aceea, domnia mea, văzînd între ei pîră și ceartă, domnia mea m-am gîndit în inima mea, pentru Dumnezeu, de am cumpărat domnia mea satul Vaideei de la dregătorul domniei mele pan Dragomir marele armaș, pentru 400 galbeni bani gata, de l-am dat și am dăruit domnia mea sfintei

mănăstiri Bistrița să țină tot satul Vaideei, iar sfânta mănăstire Tismana să țină tot satul numit Tismana și să fie călugării și mănăstirile în pace unii de către alții, ca mai mult piră și ceartă între ei să nu fie, ci să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise de întărire, iar domniei mele și răposaiilor părinți ai domniei mele veșnică pomenire, pentru că așa am făcut domnia mea așezare între ei, cum s-a zis mai sus.

Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri Tismana balta Bistrițelului, de la Toplița pînă la Brăzogîrla, mai sus de Covaceța, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri, miluită de acești domni mai sus scriși. Iar apoi, egumenul Grigorie de la Tismana a avut piră cu călugării de la Virăș înaintea lui Mihnea voievod, spunînd călugării de la Virăș că balta Bistrițelului este a lor de moștenire, miluită de răposatul Radul voievod Călugărul. Întru aceea, Mihnea voievod a judecat foarte bine și a aflat cu tot divanul domniei lui că este dreaptă miluire la sfânta mănăstire Tismana, cum este mai sus scris, iar călugării de la sfânta mănăstire Virăș n-au avut nici un amestec la balta Bistrițelului, ci au rămas ei de lege dinaintea lui Mihnea voievod și cu cartea lui Mihnea voievod de rămas la sfânta mănăstire Tismana, iarăși în anul 7098.

De asemenea, și domnia mea am dat și am înnoit cărțile și am întărit pomana cu această carte a domniei mele, ca să-i fie sfintei mănăstiri Tismana, care este mai sus zisă, satul numit Tismana, tot și cu tot hotarul și balta Bistrițelului mai sus scrisă, dedină și de ohabă și de întărire, iar călugărilor de hrană, domniei mele, pomană. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele în veci.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare visțier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin întiiul postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele mic al lui Dumitru logofătul, am scris în orașul București, luna august a 28-a zi și de la facerea lumii, de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7143, anii domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, I/19. Orig., perg. (35 × 53), pecete timbrată. Cu trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 329, f. 175—176 și 335, f. 30—32.

EDIȚII. Ștefulescu, *Tismana*, 310—315.

† МИЛОСТІЕЮ КОЖІЕЮ, ІУ МАТЕН БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ПИШЕТ ГОСПОДСТВО МН la voi satelor ale sfintii mănăstiri Tismana carii ați fost fugiți în Țara Turcească de bogate nevoi ce ați avut, anume Jidoștița i Bucina i Precristiea i Cliceveful i Brésnița i Șușița i Erhovița și alte sate, toate ale mănăstirii.

Dup-aciasta, vă dau în știre domnia mea, în vréme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați să veniți toți carii de pre unde veți fi

răsipiți la sat Jidoștița, să vă faceți case și să vă apucați de loc și de hrană, iar de la domnia mea veți avea milă și căutare pentru sfânta mănăstire. Și să căutați să veniți la domnia mea niște oameni buni și bătrâni să vă dau domnia mea învățătură, mai mult să nu mai umblați așa, că nici un bine nu veți mai vedea, ce să vă așezați la moșie. Aceasta v-am scris domnia mea.

Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис августа кѹ, лѣт зрѣмг.

† Іw Матейу Кривовда, милостію божію господннѣ.

Іw Матейу Кривод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, NCIII 29. Orig., hirtie (29 × 20), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 329, f. 83.

EDIȚII. Dinculescu, *Doc. țărani*, 29–31.

117

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31> 7144.

Scris-am eu Arbănaș zapis la mîna jupînul lu Postolachî comisul, de mare [de] credință, să fie de fune Puiască dîntru jumătate de moș a patra parte vîndut, în hotarul Glodenelur, de apa Crîcovului, pînă în malul stîinii și de mal pînă apa Nucetului, tot Puiască.

Și iară au vîndut Arăbănaș, de apa Nucetului, pînă în malul stîinii, de fune lu Drăgoiu, de într-o jumătate de moș, partea lui ce i se va alége, totă, jupînului lu Postolachî. Și o a vîndut de bunăvoe lui, ughi 8, bani gata.

Și mărturie popa Toder și Arbăna(ș) și izbașa Nedelco și Stan Ciojdenul și Mușat.

Pis popa Preda, leat 7144 <1635>, ca să fie de mare crede(n)ță. Și-u mai fost mulți omeni buni de în sat de Ciojdeni și Măstînești.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XV 4, XI 82 f. 2. Orig., hirtie (33 × 20). Copie ibidem, ms. 314, f. 420v — 421.

Data scrisă cu altă cerneală.

118

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31> 7144.

Să să știe cum am vîndut eu Pătru, sinū Drăghiciu, lui jupan Ivan Cortoflăș din Pitești, cum am vîndut a treia parte de siliște din funea Mic-lească și mi-au <dat> un bou și au cumpărat parte din funea Budească, a-treia, drept bani gata ughi 2 pol.

Și mărturie au fost: Danciul și Neagoie i Chiriță i Voico ot tam i Pădure i Pătru i Chira i Badea.

Și am scris eu, Mihai, leat 7144 <1636>.

Eu Pătru vînzător.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 41v. Copie; altă copie, ibidem, ms. 371, f. 22v—23.

132

† Eu Vlaicul am scris al meu zăpis să fie la mîna lu Negoe cum să se știe că i-am vîndut 8 locure de la Priseceni pre bani gata ughi 11, să-i fie lui și feciorilor ū lui de moșie, că o-m dat de a me bunăvoe.

Și mărturie au fost: Udriște, fratele Vlaicului i Dobrin i Negu i Drăgan i Radul al Bietei i Gherghi.

Și am scris eu, popa Stoica. Și am pus degetul. Și am băut vîdree cîte 4...¹ în zile lu Mateiu voevod vâlet 7144.

Muzeul Olteniei, doc. 52. Orig., hîrtie (16 × 22).

¹ Loc alb.

† Să se știe acesta zăpis al lu Zîrnă și al frate-său, lu Căzan și al nepotă-său Gonție, pentru că au avut pîră pentru niște ocină de la Cîndești, a moșă-său. Deci alalți ai lor toți au avut de ș-au dat părțile la cheltuiala aceia ocine, iar acești frați ce sîntu mai sus scriși n-au avut putere să-și dea părțile la cheltuiala acei ocine de în Cîndești. Deci după acéia și-au întrebat toți frații ce au avut pre acea ocină de la Cîndești. Deci n'ci unul de în frații lor n-au avut putere să dea partea acestor frați ce sîntu mai sus scriși.

Deci, după acéia, ei au înfrățit pri Mușat croitorul să dea toată cheltuiala acestor frați, ce sîntu mai sus scriși și să fie 2 frați: Mușat 1 frate și Zîrnă și Căzan și Gonția altu frate, pre partea lor de ocină de la Cîndești și de apă și de uscat și de în pădure și de în hotar pînă în hotar.

Și mărturie au fost frații lor de pre ocină, pre nume: Nan și frate-său Ananiia și frate-său popa Topcia i Dragomir cimpoitorul i Nichifor i Lera Onicica i Efrem i Stan Bonciul i Stan Ivul i Văsiu i Iano i Stanciul Lerei i Lepădat i Lera lu Hîrs i Radul Bășceanul și Ivan, feciorul <lu> Radu i Radul, feciorul lu Drăguliu ot Chiojdu ot Bîsca. Și pentru credința ne-am pus și degetele.

Și se-au scris în zilele lu Mateiu voevod Băsărabă.

И начрѣтах аз, поп Шербан от село Пятрлѣге, въ лѣтъ хрѣма¹.

Nan.

Anania.

Popa Topcia.

Dragomir.

Nichifor.

Lera.

Efrem.

Stan.

Stan Ivul.

Văsiu.

Iano.

Bibl. Acad., CXCVI/75 a. Orig., hîrtie (14 × 21,5). Un al doilea original cu mici deosebiri. ibidem, CXCVI/75b.

¹ „Și am însemnat eu, popa Șerban, din satul Pătirlage, în anul 7144.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν Γριγόριος μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δηλοποιῶ τὸ πῶς ἐβλέποντας τὸ μοναστήριον τοῦ μακαρῆτι τοῦ Στέλια ἐρημόμενον τόσους καιροὺς ἐλυπάτον πολλὰ ἡ ψυχὴ μου: ἕνα μὲν διὰ τὴν ἐρήμοσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ ἄλλο πῶς ἦτον μετόχιον παλαιὸν τοῦ μοναστηρίου τῶν ἰβηρῶν καὶ θείῳ ζήλῳ ἐπαρακεινήθηκα καὶ τὸ ἐπιχειρήθηκα διὰ νὰ μὴν χάνονται τὰ μνημόσυνα τῶν κτητόρων καὶ ἀνακαίνισα τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ σπήτια ἄπερ καὶ φαίνονται. Ἐγνωρῆζοντας δὲ πῶς εἶναι χριανὰ ἐβρίσκονται δύο, τρεῖς ἀδελφοί, μέσα εἰς τὸ ἄνοθεν μοναστήριον, διὰ νὰ τὸ ὑπερετοῦν καὶ ἔστοντας νὰ μὴν ἔχουν τίποτε εἰσόδιμα, διὰ τὴν τροφὴν τὴν καθημερινὴν θέλουν τὸ ἀφήσει πάλιν καὶ θέλει ἐρημώσει ὡσάν καὶ τὸ πρωτέρον, ἐβουλήθηκα καὶ ἔβαλα γνώμη ζκαὶ ἐγύρευα ἀπὸ τοὺς πρῶ ἀθθεντάφδες, ἕναν βάττο διὰ μύλους, νὰ τοὺς κάμω νὰ εἶναι τοῦ ἄνοθεν μοναστηρίου τοῦ Στέλια καὶ ἔτζη τοὺς ἔκαμα καὶ τοὺς ἐπρωσύλλωσα ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην κα(ι) μὲ γράμματα ἀθθεντικὰ ἔστερέωσα καὶ μὲ ζαπήσι ἐδικόν μου βλάχικον , τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπογεγραμμένοι κα(ι) οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι. ὁ Ρεμνίκου κύριος Θεόφουλος κα(ι) ὁ Μποζέου κύριος Ἐφρέμ, πῶς νὰ εἶναι προσυλλομένοι οἱ μύλοι καὶ ἡ γραντῖνα εἰς τὸ ἄνοθεν μοναστήριον τοῦ Στέλια καὶ ἡ μητρόπολη νὰ μὴν ἔχει ποσῶς δουλία μὲ τοῖς μύλοις τιούτις λογίς γράφη τὸ ζαπήσι μου το βλάχικον καὶ ἀποφασίζον καὶ τὰ γράμματα τὰ ἀθθεντικά.

Ἐγὼ δὲ πάλιν ἔστοντας καὶ νὰ εἶμαι Ῥωμαῖος καὶ γένος καὶ γλῶττα, ἰδοῦ ὁποῦ κάμνο καὶ ἕτερον ζαπισι ρωμαϊκόν καὶ λέγω μετέπιτα ἀπὸ λόγου μου ἡ, ἀποθανόντος μου ἡ κάμνοντας παρέτησιν καὶ βουληθῆ τινὰς νὰ πατήση ἐτοῦτα τὰ ζαπισιά μου, μακάρι ἀθθέντης, μακάρι μητροπολήτης, μακάρι ἄχοντας, ἡ ἱερομένος ἡ λαϊκος, ὁποῖος φανεῖ ἔτιος. Πρώτον μὲν δεῖδω τὸν νὰ ἔχει ἐκείνην τὴν παναγίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μοναστηράκι ἐκεῖνο ἀντίδικον ψυχὴ τε καὶ σώμασι. Δεύτερον δὲ ἔχω τον ἀφωρεσμένον καὶ ἀσυγχώρετον παρὰ Πατρός καὶ Ὑιοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπὸ τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ νὰ ἔχει τὰς ἀρᾶς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεόφορων πατέρων τῶν ἐν Νικαία καὶ ἡ μερίς του μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ ὁ κληρος του μετὰ τὸν διάβολον λέγω δὲ ἐκείνον ὁποῦ δὲν πιάσι εἰς σεσάμα ἐτοῦτο τὸ ζαπισι τὸ ρωμέικον καὶ τὸ βλάχικον. Διὰ δὲ τῆς βεβαίωσεως ἐκείρωσα αὐτὸ ἐπὶ ἔτους ζρμδ.

Prin acest înscris, smerenia noastră, Grigorie mitropolitul Țării Românești, fac cunoscut că văzînd mănăstirea răposatului Stelea pustiită de atîta vreme, s-a întristat mult sufletul meu: în primul rînd din cauza pustiirii bisericii și apoi pentru că era metoh vechiu al mănăstirii de la Ivir; și îndemnat de rîvnă dumnezeiască, ca să nu se piardă pomenirea ctitorilor am înnoit sfînta biserică și casele, cum sînt și astăzi.

Chibzuind apoi, cum și trebuia, ca să se găsească doi, trei frați, iar numita mănăstire, ca să slujească și știînd că nu au nici un venit pentru hrana zilnică, o vor părăsi iarăși și plecînd s-o lase pustie ca și mai înainte, am chibzuit și am luat învoirea și am întors de la domnii de mai înainte un vad de mori, ca să le fac să fie ale mănăstirii de mai sus, a lui Stelea. Și încă le-am și făcut și le-am orînduit din acel ceas și le-am întărit cu cărți domnești și cu zapisul meu românesc care este semnat și de preaiubitonii de Dumnezeu, episcopii Teofil al Rîmnicului și Efrem al Buzăului, ca să fie statornice morile și grădinile, la mănăstirea de mai sus a lui Stelea și mitropolia să nu aibă nici o treabă cu morile. Astfel scrie zapisul meu cel românesc și la fel poruncesc și cărțile domnești.

Iar eu iarăși fiind grec și de neam și de limbă iată că fac și alt zapis grecesc și spun după aceea cu cuvîntul meu sau după moartea mea sau părăsind scaunul și ar vrea cineva să calce aceste zapise ale mele, fie domn, fie mitropolit, fie boier, fie cleric, fie laic, oricare se face vinovat, deci dau mai întîi aceluia să aibă pe preasfînta fecioară care este la acea mănăstioară potrivnică sufletului și trupului, iar în al doilea rînd să fie blestemat și neiertat de către tatăl și fiul și sfîntul duh, treimea cea de o ființă și nedespărțită și să poarte blestemele celor 318 părinți purtători de Dumnezeu de la Nicheia și partea lui să fie cu Iuda trădătorul și moștenirea lui cu diavolul și zic de acel care nu ia în seamă acest zapis grecesc și pe cel românesc.

Iar spre întărire am făcut acesta la anul 7144.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIII/10. Copie.

122

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31>, 7144.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod ¹ și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, Barbului cluceriul din Poiană și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui ca să-i fie lui satul Scorila, sud. Mehedinți, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul du peste tot hotarul, după semnele satului Scorilei. Însă să știe din... ² pînă în Poiana Rovinii și pînă la cer și, de aci, pînă la Lacu Cocorului, în Rovină și din hotar drept în Lacul Grecilor; și hotaru... ² merge spre hotarul Drincii, pînă în Lacul Căruții (aici este lipsă în hrisov, fiind rupt) ³; (rumânii nu i-am scris) ³. Satul Scorila au fost de baștină al lui jupan Tudosie logofătul, ginerele Predei banul ot Cepturoae.

Iar după aceea, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă Iliiaș, întru a doilea domnie, cînd a fost domnia mea vel agă, iară boeriul domniei mele Barbul cluceru ot Poiană, el au cumpărat acest sat Scorila cu toți rumânii, ce s-au zis mai sus, și cu tot venitul de la Tudosie logofătul și de la feciorul lui, Preda spătaru, nepot Predei banului din Cepturoae, drept trei sute și doazeci de galbini gata. Și au dat domniei mele atunci un cal bun, pentru căci am făcut așezămînt.

Și iară să fie boeriului domniei ⁴ mele Barbului cluceru ot Poiană satul Zlaşoma ot sud. Mehedinți, tot satu cu tot hotaru și cu toți ⁵ rumânii și cu tot venitul după hotaralele cele vechi. Și semnele satului Zlaşoma să știe: de către Drăgoicea, pe culme, pe deal, pînă la Moldoveanu și pînă la Lacul Magdăi; și de către Varnița să știe hotaru: la Lacu cu Frasinu și de aci pînă la Puțul Bratului și hotaru de către Dobra, pînă la Bitlana, drept la Lacu cu Frasinu și pînă în pîiatră, pe drum, pe Dealu Stufului și pînă în capul bungetului, în padină și pe culmea dealului pînă la... ² drept în pîiatră și iară să știe de către padini, Valea Stălniții, iară pînă la capul dealului Drăgoicii, drept în pîiatră. Și rumânii să știe anume (nu i-am scris) ³. Pentru că acest <sat> Zlaşoma, ce s-au zis mai sus, iarăși l-au cumpărat boeriul domniei mele Barbul cluceru din Poiană de la jupan Theodosie logofătul i de la feciorul lui, Preda, nepotul Predii banul, acum, în zilele domniei mele drept 330 galbini gata. Și au văzut domnia sa și zapisul de vînzare la mîna Barbului cluceru, cu mărturii.

7144 leatu.

Această copie s-au scris de protopopu Radu ot Craiova. Hrisovul cel adevărat să află la boerii Poenari.

Biblioteca „V. A. Urechia“, ms. V/55, f. 173. Copie după trad. Documentul ne-a fost comunicat de Paul Păltânea.

¹ La sfârșitul rindului, marginal, scris cu chinovar: „Este al 3-lea document al moșiilor Scorila și Ascunsa“.

² Loc alb în text.

³ Nota lui Dionisie Eclesiarhul, scrisă cu chinovar.

⁴ La sfârșitul rindului, scris cu chinovar: „Zlaşoma“.

⁵ La începutul rindului, scris cu chinovar: „semnele moșiei Zlaşomei“.

123

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31>, 7144.

Hrisovul răposatului Io Matei voevod de la leat 7144 <1635—1636>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsăraba voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siiu povelenuu gospodstva mi sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce să cheamă Mărginenii, unde să prăznuiaște hramul sfinților și mai marelor voivozi Mihail și Gavriil, și părintelui nostru episcopu chir Parthenie, năstavnicul acestui lăcaș și tuturor călugărilor, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus ocină și rumâni în Căpriorul, însă toată partea lui Stan logofătul du peste tot hotarul vericît să va alége, și să fie în pace de cătră Vlaicul, nepotul jupînesii Vișii, pentru că această ocină și rumâni dîn Căpriorul iaste a mănăstirii Mărginenii, dată și miluită de Stan logofătul, bărbatul jupînesii Vișii. Și tot au ținut cu pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar Vlaicul au scornit pîră, zicînd că are și el ocină în Căpriorul despre mătușa sa Vișa. Și au venit de s-au pîrît dă față înaintea domnii mele. Într-acéia, domniia mea am judicat și am dat la mijlocul lor 6 boiari anume: Ilie vornecul ot Cornești i Cîrstiian vornecul i Tănasi păharnicul ot Bărbătești i Iane căpitanul i Drăghici i Oana ot Căpriorul, ca să adevereze cu sufletele lor, are Vlaicul ocină în Căpriorul despre jupîneasa Vișa, au nu are.

Deci acești boiari au strînsu mulți megiași duple înprejurul locului și au adevărat foarte bine cum că n-are Vlaicul nici o ocină în Căprior, ci au umblat pîrînd fără ispravă. Așijderea și niște delnițe ce le-u fost vîndut Vlaicul după moartea jupînesii Vișii încă să fie ale mănăstirii, căci n-au avut treabă să le vînză. Iar cîte au vîndut jupîneasa Vișa pînă au fost ia vie, să fie vîndute. Și am văzut domniia mea și cartea acestor boiari la mîna părintelui Parthenie cum scrie mai sus.

Drept acéia și domniia mea încă am dat mănăstirii Mărginenii, ca să ție această ocină și rumâni dîn Căpriorul, cu bună pace, că au rămas Vlaicul de lege și de judicată, ca să nu mai aibă treabă.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Arh. St. Evc., Condica m-rii Mărgineni nr. 454, f. 87. Copie.

124

1635 (7144) septembrie 3.

† Scr(i)s-am eu Vasilie și frate-meu Neagoe acesta al nostru zapis să fiie la mîna postelnicului Parepei și la jupînesa dumnealoi Mara, cum să să știe cumu amū vîndutu dumneloi ocina noastră ot Șirina, parte noastră.

136

Și amă lootū banii gata 6 300, Și au rămas parte fratelui nostru Baliei păntru 2 100, de va vre să o vînză să ia banii gata 2 100, iară de no va vre să o vînză, iaște a Ioi parte.

Și amă vîndutu de nainte mulți omeni buni, dennainte popei Apostoloi și de nainte fii-său lo Mihaiu și danainte lo Stoican și dénainte fii-său Costandin și denainte popii Manei ot Stăncestii și denainte jupan Simei ot Stăncestii și denainte diaconuloi Daniilū și denainte Raduloi, feciorul popii Nenciuloi. Și amă fostū noi toți la această tocămelă de o vênūdu du din bunăvoi a lorū fără nici o silă co voe lor.

Пис мѣсець снптеріе 7 дьни, в лѣт 7374.

Și amă venitu eu Bale de-mă loatu din parte-mii bani 400 din ocină.

Χριστου βαταχος μαρτηρο τα ανοθεν¹

Eu popa Manea.

Eu diecon Danilă.

Eu Sima de [de] Stă<n>cestii.

Arh. St. Buc., A. N., CXI/33. Orig., hirtie (31 × 22), 4 peceti aplicate.

¹ „Hristu vătaful mărturisesc cele de mai sus“.

125

1635 (7144) septembrie 4.

† Adecă eu Velica și cu soro me Ilina din Văleni, împreună cu mă noastă Cîrstiana scriem acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt și a jupînesie domnelui Mariei, cum să se știe că i-am vîndut parte noastră de mușie toată, cită să va alége pręste tot hutarul, den cîmpu, den pădure și den apă și den săliștea satului, oricît se va alége. Și o am vîndut noi de a noastră bună voe, ca să-i fie domnelor mușie și cucunilor dumnéalor ohabnic. Și o am dat derept 3000 de aspri gata și o iapă. Și cu acei bani ne-am înzăstrat noi și ne-am măritat, însă Velica și Ilina, fetele Radului Piarsecă.

Derept aceia, am vîndut domnelui mușie noastră toată den Văleni, cită să va alége cum scrie mai sus. Și o am vîndut încă den zilele lui Alexandru vodă cel Mare Iliăș.

Și cînd o am vîndut fust-au buiari mărturie și mulți megiași: den Ocnă, jupînul Chera neguțătorul și den Păușești, Stănilă și Luca și Antonie și Sfranța și unchiul său Ilie și Stepca; den Pietrari, Ivan și Stoian; den Custești, Stoica și Oprea și Dobrin; den Vălení, Opris și Iane și Mîine. Pentru credință, am pus și picețile.

Și am scris eu, Dumitrașcu și Gligorie pustelnicul ot Păușăști, meseța septembrie, 4 dni, v leat 7144 <1635>.

După Dumitrescu, *Doc. istorice*, p. 327—328.

126

1635 (7144) septembrie 5.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба боевода и господинъ. Дават господство ми сїе повеленіе господства ми болером господства ми Басілаіе спатар, синь Мѣшаток вистигар¹, са să fie volnic cu această carte a domnii

méle să-și fie moșiile ale tătîni-său, lu Mușat vistiierul, cîte se vor alege veri vii, veri țigani, veri rumâni, veri bucate, vari ce se va alege din moșiile tătîni-său. Pântru c-au avut Vasilie spatarul pîră cu cinstit deregătoriu dumonii méle jupan Ivașco vel dvornic pântru fii-sa Mariia. Și au venit Vasilie spatarul înpreună cu cinstit boiarinul dumonii méle jupan Ivașco vel dvornic de au stătut de față în divanul dumonii méle și așa pîrii Ivașco vornicul cum să aibă parte fii-sa Mariia și de moșiile lu Mușat vistiierul. Iar dumnie mea am judecat înpreună cu tot cinstitul divanul domnii méle cum nu se cade să aibă parte din moșiile lu Mușat vistiierul, numai să aibă părți moșiile despre mumă-sa, jupîneasa Samfira, cît se va alege pînă acum nevîndute, vari rumâni, vari țigani, vare ce moșii vor fi din partea mîini-sa, tot, să aibă a-npărți, cum i-au judecat boiarii dumonii méle, iar cu altu să n-aibă treabă nimica boiarinul dumonii méle jupan Ivașco și cu fii-sa Mariia și cu coconele ei. Iar ce s-au vîndut pînă acum să fie vîndut, vare rumân, vare țigan, vare vie, vare ce moșii vor fi vîndute, tot să n-aibă treabă.

Și această carte să calce toate cărțile, pântru că i-am judecat dumnie mea de cîteva ori. Iar boiarinul dumonii méle care iaste mai sus scris jupan Ivașco vornicul, tot n-au vrut să se lase pre judecată. Deci dumnie mea am dat această carte a dumnie méle lu Vasilie spătarul să calce toate cărțile méle cîte le-am făcut pînă acum. Инако да нест, по реченіе господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

ИНС МѢСЦА СЕПТЕМВРІЕ Ъ ДЪНИ, ЛЕТ ХЗРМА.

† Іу МАТЕН ВШЕВУДА, МИЛОСТНЮ БОЖНЮ ГОСПОДННЬ.

Іу МАТЕЮ КОЕВОД <т.р.>

Arh. St. Buc., M-reă Cîmpulung, XLVI/9. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 204, f. 377v—378.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistiierul,“ ...

127

1635 (7144) septembrie 8.

† Adecă eu Stroe și fratele lu Stroe, Pătrașco, scris-am șe mărturisim cu acesta zăpis al nostru, să fie de mare credință la mîna jupînului Dedului Bucureștenul ot Călinești, cum să știe c-am vîndut stînjăni de ocină 79¹ den sat den Dărmănești ot sud Prahova, dereptu aspri gata 7990¹ și să abă și vad de moră cît să va alege cu frați.

Șe am vîndut den apa, den siliști, den cînpū, den pădure, de preste tot hotarul, den hotar pînă hotar, cît să va alege cu frați, ca să-i fie dumnilui moșie și coconilor dumnilui.

Și o-m vîndut de a noastră bunăvoe, fără nice o silă.

Și la tocmală noastră, și omeni buni mărturii: iuzbașa Stan din Dărmănești, jupînul Miho din București, Conda negoșitorul den Călinești.

Eu Cozma negoșitor de Comănești, eu amū scris acesta zăpis.

ИНС МЕСИЦЪ [ДЪНИ] СЕПТЕВРІЕ, ДЪНИ Ъ, ВЪ ЛЕТ ХЗРМА².

Eu Stroe.

Eu Pătrașco.

[Eu Pătrașco.]

Eu Dănilcea.

Eu Stroe de rîndul inelului n-am avut, ce am pus degetele.

Muzeul de istorie al municipiului Buc., nr. 13 750. Orig., hirtie (32 × 21), 5 peceti aplicate.

¹ Cifră corectată.

² Scris luna [zile] septembrie, zile 8, în anul 7144 <1635>.

† Grigorie preosfeštenom arhiemitropolit Zemle Vlașcoe i jupan Hrizea vel ban Cralevschii i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru Dudescul vel vistier i jupan Miho biv vel spatar i jupan Dumitrașco biv vel vistier i jupan Mihai vel spatar i jupan Tudosie biv vel logofăt i jupan Nedelco Boteanul vel cliucer i jupan Costandin vel postelnic i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Dumitru vel pitar i jupan Dragomir vel armaș i jupan Oprea vel agă i jupan Radul vtori vistier i Sima vtori logofăt i Radul vtori postelnic i Stroe logofăt i Bunea logofăt za vistierie și alalți boiari toți mari și mici, scriem cartea noastră a tuturor, ca să fie la mîna jupînésii Radii, ce au fost jupîneasa lui Staico paharnicul Rudeanul, ca să știe cînd s-au împreunat cu bărbatul ei, Staico peharnicul, avut-au jupîneasa Rada sate și moși și rumâni și țigani și vii și de toate de zestre de la părinții ei. Deci, cînd au fost în zilele lui Leon voevod, iar Staico paharnicul, el au căzut într-o nevoe de cătră Leon voevod, zicînd că au rămas nește bani domnești de la Pătru vodă la tată-său Tudosie logofătul Rudeanul și au avut mare nevoe și strînsoare.

Întru acéia, Staico paharnicul, daca au văzut așa, într-alt chip n-au avut cum face ca să-și scoată capul, ci fiind satele jupînésii Radei de zestre departe de casa lui, sculatu-se-au de le-au vîndut, și i-au dat sate pentru sate și rumâni pentru rumâni, că nu se-au îndurat de satele lui de lîngă casă să le vînză, ci au vîndut întîi satul Frăteștii și i-au dat satul Fometeștii și i-au vîndut Creșuleștii și i-au dat Sîmbureștii și i-au vîndut viile de la Cepturile și i-au dat viile de la Copăcel și ocina de la Cacleți fără rumâni. Și i-au vîndut partea ei den Mușcel și den Fintînéle și den Roma și den Tătărăi și i-au dat Runcul cu rumânii, fără alte datorii ce au fost Staico paharnicul dator ei ughi 300 și fără de alte bucate ce i-au fost vîndut Staico paharnicul. Și i-au făcut și zăpis cu slova lui și cu pecetea lui și cu blestem și cu mulți boiari mărturie scriși în zăpis, rudeniia lui. Și tot au fost pre séama ei acéste sate cu pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Matei Basarab voevod, iar jupîneasa Rada, ia încă au căzut într-o nevoe. Deci n-au avut ce să facă ca să-și scoată capul den nevoe, ci au făcut aceste sate vînzătoare. Și au întrebat pre toate rudele bărbatului ei Staico paharnicul și pe Andrei spatarul Rudeanul și pre toți nepoții lui, cîți au avut, ca să cumpere dentr-acéste sate și moșie ce i-au dat ei, să-și scoată capul și ia dentr-aceea nevoe. Iar ei n-au vrut să să apuce a cumpăra nu mai mult de un ban.

Într-acéia, jupîneasa Rada, dacă au văzut așa, au făcut cum au putut și s-au îndatorat pe la neguțători și au pus acéste sate zălog la cine au aflat bani, de se-au plătit și se-au mîntuit de acea nevoe.

Drept acéia și noi, încă văzînd zapisul lui Staico paharnicul la mîna ei pre această tocméală ce scrie mai sus, făcutu-i-am această carte a noastră, a tot sfatul, mari și mici, ca să fie volnică această jupîneasă Radă, cu această carte ce scrie mai sus, a le țineré și a le vinde, să să plătească dă datorie și a face ce-i va fi voia. Și cine va cumpăra încă să fie cu pace și moșie stătătoare în veci. Și de cătră nimenea val sau opreală să n-aibă, că așa am dat noi toți. Și într-alt chip să nu fie. Și pentru credința întărit-am și cu pecețile și cu iscăliturile mai jos,

Pis Dumitru logofăt u București, septemvrie 8 dni, leat 7144 <1635>.
Grigorie mitropolitul.
Hrizea vel ban,
Ivașco dvornic.
Grigorie vel logofăt.
Radul vistieriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, 719, f. 272—273v. Copie,
Altă copie ibidem, ms. 449, f. 112v—113v.

129

1635 (7144) septembrie 8.

† Многостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми жєспавицек Марии, fata jupan Ivașco vel dvornic ce-au fost jupîneasă lu Vasilie spatarul, ca să fie volnică cu această carte a domnii méle împreună cu <co>coanele ei Neacșa i Vilae i Ioana, de să caute ce va afla bucate de ale lu Vasilie spatarul vîndute de dînsul, de cînda se-au împărțit de jupîneasă lui Mariia veri rumâni, veri țigani, au moșii, au bucate, mîncar ce se-ară fi vîndut, tot să fie volnice ale luoaře la cine le va afla pré seama lor. Căci se-au sculat Vasilie spatarul de o au lăsat fără lége, fără judecată cu acéste cocoane. Și așa l-au ajunsu cu divanul și cu pravila. Și de cătră niménilé opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис септемвриѣ ѿ въ лѣт 7144.

† Іу Матен воевода, многостію божію господинъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rez Cimpulung, LX/8. Orig., hirtie (29 × 20), pecete inelară, aplicată.

130

1635 (7144) septembrie 12.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mathei Basarab voevod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-au domnia lui, această poruncă a domniei lui slugii domniei lui Dimei călărașul și jupînesei lui Vișai ot Liudești și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va dăru, ca să le fie lor moșie la Liudești, însă partea popei lui Drăgan toată și partea preotései lui Radei toată, din cîmpū și din pădure și din apa Colintinii, de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe sémnele céle vechi pentru că au fost de baștină a Dimei călărașul și a jupînesei lui Vișai de la părinții ei, popa Drăgan și preoteasa lui, dată de zestre.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul, împreună cu jupîneasa lui Vișa, moșie la Liudești, însă partea Voicăi, fata popei Zîrnă, toată, de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul și jupîneasa lui Vișa drept 750 aspri gata.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul moșie la Liudești, de la Rădan, însă partea unchiu-său, Stoicăi Borancea toată, oricîtă s-ar alége din hotar pînă în hotar, drept 350 aspri gata.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul și cu jupîneasa dumnea-lui Vișa moșie la Liudești, însă partea lui Stan căpitanul toată, de preste tot hotarul <din>¹ hotar pînă în hotar, pentru că o au cumpărat Dima călărașul drept 700 <aspri ga>¹ta. Și au luat banii cu camătă de au cumpărat această mo<șie>¹.

Și au fost mărturii anu<me: din>¹ Crețulești, Stan logofătul și din Cocani, Bratul și Stan și Novac din Bîrcii ș<i...>¹ re călăraș din Liudești și din Buești, Stan și fratele lui Dragomir și din <Poi>¹ana lui Bran, popa Dușman i proci.

Meseța septembrie 12 dni, 7144 <1635>.

Bibl. Acad., DCXXV/86. Ccpie din sec. XVIII.

EDIȚII. Potra, *Te zaurul*, 176—177.

¹ Loc rupt.

131

1635 (7144) septembrie 13.

Scris-am eu Ianciul ot Flești acest al meu zapis la mîna jupînului Ghiorghie, cum să știe că i-am vîndut 3 pămînturi de loc, funie dăplin la Samara, dîn fune Mănească, drept 700 de bani, însă un loc lîngă Răducel, la Luncă, de lungu, dîn pădure pînă în Cotmeana, al doilea loc la gura hăleşteului, al treilea locu la moara Untei. Și am vîndut de a mea bunăvoe moșie aleasă. Și am întrebat pre toți frații și n-au cumpărat, ci o am vîndut jupînului Ghiorghie ca să-i fie lui și fiilor lui cîți fi va da Dumnezeu și nepoților și strănepoților, ohabnică.

Și au fost mărturii, anume: jupan Alecse i pan Manea i Duminică al lui Colceac dîn Samara, uncheașul Oprea i Răducel ot tam i Vladul Nărăcea ot tam și alți oameni buni mulți.

Pis Dumitru logofăt și Oprișu, feciorul Rélii, meseța septemvrie 13 dni, anul 7144 <1635>.

Eu Ianciul ot Flești vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Ccndica m-rii Trivalea, 477, f. 41.Ccpie; altă ccpie ibidem, ms. 371, f. 12.

132

1635 (7144) septembrie 14.

Adecă noi, megiiășii care ne-au strîns popa Ianache din Morînglavi, pre nume am fost: Irimiia egumenul ot svînta mănăstire Căluui, ce au fost de moșie din Stănești și popa Manea dîn Strezești și Maxim ieromonahul din sfînta mănăstire Stănești și Stan Bălin din Chintești și Pătru din Bărbătești și Dragomir Robul din Doba și Ivan Buciumeanul.

Deci am căutat și am adevărat cu banul Radul Buzescul pentru un deal de vie: iaste pre moșiia Stăneștilor au iaste pe moșiia Șărbăneștilor? Deci noi am umblat cu banul Radul Buzescul din hotar pînă în hotar, din piatră în piatră. Deci am văzut cu banul Radul Buzescul dinpreună că este dealul de vie pe moșiia Șărbăneștilor. Deci l-au slobozit să aibă bună pace popa Ionache și feciorii lui, anume Pătrașco și frate-său Giura și i-au întors și vinericiul îndărăt banul Radul Buzescul, pentru că i-au dat zestre jupîneasa Buica din Șărbănești, soacra popei lui Ianache, moșie, însă din Șărbănești o funie și jumătate, preste tot hotarul.

Și au fost mulți boeri dinprejurul locului, din sus și din jos. Și pentru credință am pus și pecețile mai jos și iscăliturile.

Și s-au scris în luna lui septemvrie, în 14 zile, în zilele lui Io Matei Basarab voevod, la leatul 7144 <1635>. Și am scris eu, popa Teofil ieromonahu.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 254. Copie.

133

1635 (7144) septembrie 14.

Cărțile viei din dealul Boului, care iaste pe moșiia Șărbănești.

Adecă eu, jupan Radul Buzescul, ce am fost mare ban în Craiova, scris-am cartea mea acestui popă, pre nume popa Ianache din Morînglavi, ginerile jupînesei Buicăi din Șărbănești, cum să fie în pace și slobod dealul lui de vie din dealul Șărbăneștilor, că mi-au părut că iaste pre ocina mea în ținutul Stăneștilor, iar eu am adevărat bine, cu mulți oameni buni, că iaste pre ocina ce i-au dat soacră-sa, ce iaste mai sus scrisă. Ci i-am scris cartea mea, ca să fie în pace și slobod de mine și de către toți oamenii miei, într-alt chip să nu fie.

Pisahă meseța septemvrie 14, văleat 7144 <1635>.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 258. Copie din 1813.

EDIȚII. Ionașcu, *Doc. Morunglavii*, 301.

134

1635 (7144) septembrie 14.

† Eu, robul lui Dumnezeu, Turturea, scris-am cartea mea, să fie la mîna babei mele Stancăi, cum să știe după carte ci am făcut cu preoți și cu oameni buni, m-am socotit de întru inima mea pentru să nu-mi fie păcat, am zis să fie ocinah părtea pre mîna babei pîn va fi vie, să se hrăneasca, iar după morte-i să fie la sînge. Iar apoi, m-am socotit c-am greșit c-am vîndut ale babei niște țigance, cînd m-au lovit răul, 3 țigance, drept ughi 53, una lu Racotă, ughi 20, alta lu Dumitru Buluroiul, ughi 20, alta lu Gherghe spatarul, ughi 13, și i-am vîndut 5 pogone de vie în dealul Orlașilor, drept ughi 30, ci m-am socotit să nu mă blasteme pre urmă, ci am lăsat cîtă ocinăh se va alégé a mea la Sufléni, Stancăi, să o vînză, să se hrănească și să mă pome-nească și să aibă pace de cătră frate-mieu Badea și de cătră nepoții miei. Iar de vor eși ei din tocmeala și din cuvîntul meu, să fie blestemați de Iisus Hristos și de 12 apostoli și de 318 sveți ottți. Aceast-am scris cu mare credință.

Пис аз, Вентилъ логофет, мѣсеца септемвриѣ дѣ дѣни, въ лѣтъ х̄зрмд¹.
† Eu Turturea <м.р.>

Bibl. Acad., MDLVI/17. Orig., hirtie (15,5 × 20), pecete inelară. Copie la Arh. St. Buc.,
Condica m-rii Radu Vodă, 256, f. 497v–498.

¹ „Am scris eu, Ventilă logofătul, luna septembrie 14 zile, în anul 7144“ <1635>.

135

1635 (7144) septembrie 18, București.

† Милостією вожію, Іу Матерю воевода и господинъ вѣсон земле Уггров-лахінское, вискъ великаго и прѣдобраго стараго, покойномѣ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми семѣ священник, на име попа Станчюла вт село вт Богътещи, вт сѣдство Мѣш<чел> и Падъ<рец> и със синовни си, елице мѣ Богъ приѣстнт, іакоже да мѣ ест вчинъ ѣ Изворани, али дѣлница Дѣмитров синъ Микѣлов вѣсах, вт полю и вт шѣма и вт вода и вт дѣла със виноградіе и със внирнчюла и със вѣс ходоком вт посѣдї, варе елика се хтет изберат вт през вѣсом хотаром. И пак да ест попек Станчюлов вт Богътещи едни момкѣ за ациган по име. . . ¹ и една дѣщера мала за ациган, на име. . . ¹, онеже повратна се сѣт Баснаіе спатар, синъ Мѣшат вистнїар със втцѣ попа Станчюла вт Богътещи сѣда въ дѣніе господства ми, тере сѣт вѣлѣзна шѣдѣе въ свѣта црѣкѣх и прѣпоасаше са със поас прѣчнстїн. И даровали сѣт Баснаіе спатар по попа Станчюла със сіа дѣлницѣ вт Изворани више пис и със сїн молиця за ацигани и със едни чаш за сребро, іакоже да ест его за дѣдїнѣ и синовни вѣ вѣки, а втцѣ попа Станчюла радї братѣства на, вч ешеже сѣт даровал по Баснаіе спатар със ѣгн м̄ аспри готови и със едни кон добръ и двѣ краѣе със млеко и със к̄ за вѣщи със агни. И повратна се сѣт вни за нїхном добра волю без ни една смлост, със ѣзнанїа мнози волѣри и добри людіе вт вкрѣстним местом.

И видѣхом господство ми и записѣла вт рѣка Баснаіев спатар за братство, сѣтворен със великою клеткою и със мнози людіе свидетелїе написани ѣ запис, на име: вт Длѣгополю, Стан сѣдцѣ и Іїне постелник и Панъ прѣкѣлаб и Нїка Каскѣла и Дѣмитрѣ Стрѣкѣ и попа Микѣдѣ кланшїар и попа Мїхѣнѣлѣ и попа Герге и вт Изворани попа Шербан и Бланкѣла и Гинѣ и Стопан, синъ Дрѣгнчюв и вт Пнтещи, попа Костѣ и Стан Мокан и Станчюла и вт вїноаса, Іїню пѣхарник и вт Могошани, Манѣл и Ъдрѣ Гѣескѣла.

И поставили сѣт Баснаіе спатар и клетѣх: кто се хокет ѣметнт за братство, или вт сѣродника на се хокет покѣснх поперет и разорнт и нсхабнт сїю нм братство и такмеженїе, тог да ест трѣклет и анаѣема и афоресан вт тнї втцн еже сѣт въ Некен и да нмат част със Іѣда и със Ірїа.

Сего радї, господство ми ешеже сѣм поновна и ѣтвердїа братствїа на и на д сїе кнїгѣ господство ми. И дадох сѣм господство ми попа Станчюлов, іакоже да мѣ ест вчинѣ и ацигани дѣдїнѣ и въ шѣбѣ синовом и виском и прѣвнѣчетом и не вт когождо непоколѣбнмо, порнзмо господство ми.

Сеже ѣво и свидетелїе поставѣлем господства ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевскїн и жѣпан Іѣвашко вел дворник и жѣпан Глїгорїе вел логѣфет и жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдескѣла вел вистнїар и жѣпан Неделко вел ключар и жѣпан Баснаіе вел стоаник и жѣпан Іѣзнїка вел комис и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глїгорїе вел логофет.

И написах аз, Пѣпѣдат логѣфет, въ настолни граду Бѣскоурещи, мѣсеца септемвриѣ нї дѣни и вт Іѣдама до въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣтъ х̄зрмд, лѣта господина х̄хлѣ.

† Іу Матерю воевода, мнлостію божію господннъ.
Іу Матерю воевода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui preot, anume popa Stanciul din sat din Bogătești, din județul Mușcel și Pădureș și cu fiii lui, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Izvorani, însă delnița lui Dumitru, fiul lui Micul, toată din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și cu vinăriciul și cu tot venitul de peste tot, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și iarăși să-i fie popii Stanciul din Bogătești, un copil de țigan anume. .¹ și o fată mică de țigan anume. .¹ pentru că s-au înfrățit Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, cu părintele popa Stanciul din Bogătești, acum în zilele domniei mele, de au intrat amîndoi în sfînta biserică și s-au încins cu brîul preacuratei. Și a dăruit Vasilie spătarul pe popa Stanciul cu acea delniță din Izvorani mai sus scrisă și cu acei copii de țigani și cu o ceașcă de argint, ca să-i fie lui și fiilor de moștenire în veci, iar părintele popa Stanciul, pentru frăția lor, el încă a dăruit pe Vasile spătarul cu 40 ughi aspri gata și cu un cal bun și două vaci cu lapte și cu 20 de oi cu miei. Și s-au înfrățit ei de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea multor boieri și oameni buni din jurul locului.

Și am văzut domnia mea și zapisul de înfrățire de la mîna lui Vasile spătarul, făcut cu mare blestem și cu mulți oameni martori, scriși în zapis, anume: din Cîmpulung, Stan județul și Iane postelnicul și Pană pîrcălabul și Nica Cascul și Dumitru Strechea și popa Micudă clisiarul și popa Mihăilă și popa Gherghe și din Izvorani, popa Șerban și Vlaicul și Ghinea și Stoian, fiul lui Drăghici și din Pitești, popa Costea și Stan Mocanu și Stanciul și din Aninoasa, Ianiu paharnicul și din Mogoșani, Manea și Udrea Găescul.

Și au pus Vasilie spătarul și blestem: cine se va lepăda de frăție sau va încerca dintre rudele lor să calce și să strice și să nimicească această înfrățire a lor și tocmeală, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit înfrățirea lor și pe această carte a domniei mele. Și am dat domnia mea popii Stanciul, ca să-i fie ocina și țiganii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrîza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt. 4

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna septembrie 18 zile și de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <м.р.>

Bibl. Acad., DXCIV/11. Orig., hîrtie (28 x 42), perete timbrată.

¹ loc alb.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voevod și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Turturea ot Sufleni, ca să fie în pace și slobod de acum înaintea de către nepotŭ-său Necula, feciorul lui Tudorache, frate-său și să aibă pace și fămeia lui Stanca în urma lui, mai mult val să n-aibă.

Pentru că au venit Turturea înaintea domnii mele la oraș la Floci de s-au jăluit și au spus cum i-au fost Necula nepot de frate. Deci daca au venit Necula din robie, iar Turturea l-au luat de l-au înbrăcat să-l ție în casă, să-l hrănească la vreme de bătrînețe, cum am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru voevod Iliiaș, leat 7137, pre această tocmeală. Iar apoi, Nechita, muma Neculii și cu un frate al ei au vrut să ia pre Necula de la Turturea și au vrut să-i scoată și parte de la Turturea și s-au pîrît de față înaintea lui Alexandru voevod la divan. Și l-au judecat: de va vrea să șază Necula la unchi-său, Turturea, să-l hrănească el, să-i dea bucate și să-i fie fecior, iar de nu va vrea, să n-aibă treabă.

Deci, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar ei au venit de s-au pîrît iarăși de față și iară pîrîia ca să ia bucate din casă. Iar într-aceia domniia mea am judecat și am dat ca să aibă pace și el și fămeia lui în urmă, mai multu val să n-aibă, că iar au rămas Necula de lege și a doa oră, mai mult treabă să nu aibă în casă că așa este învățătura domnii mele. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Și însumi am zisu domniia mea.

Scris în Orașul Floci, septemvrie 20 dni, leat 7144 <1635>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, 256, f. 497. Copie.

137

1635 (7144) septembrie 24.

† Eu Pătrașco, feciorul loi Căzan de Zălogi, scris-am și mărturisăscu cu cest zăpis al meu, cum m-am dus la Molduva de am jăcuît nește haine aiși la Manea. Dici ne-ou prinsu și au vrut să ne spînzuri; iar Vlasie s-au sculat de me-au plătit capul, iar Căzan tată-meu au dat moșiia de la Zălogi cît iaste partea tătine-meu toată. Și au dat 15 ughi, iar cîndu î<i> va da banii să hie volnic să-și ia moșiia.

Și mărtorie iaste: Popa armaș i Radul armaș i Ursul ot Focșeni i Pătru vătămănu i Toader i Nechifor ot Jiliște i Soltan ot Budești i Bădilă fratele armașului și Șteful ot Urechești. Și pântr<u> cr<edi>nț<a> n<e-am> pu<s> și pecea<ț>ăle noastre să să știe.

Е ЛѢТЪ ХРѢМА, МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ КЪ ДНИИ.

Pis Mirăuț diiac.

Ah. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, XVII/1. Orig., hirtie (27,5 × 20,5), rupt, 3 peceți aplicate. Cu o copie din sec. al XIX-lea.

138

1635 (7144) septembrie 25.

† Adică eu Radul Gălăgie ot Liperești, scris-am al mieu zăpis la mîna Radului logofătul ot Țigănești, ca să fie de mare credință, cum să să știe că mi-i-amu vîndut totă partea mea de moșie cît amu avut tot din Liperești

nsă stfnjini 200, stfnjanul cîte bani 20. Și o-mu vîndut de a mea bunăvoini și cu știr(ea) tuturoror fraților de moșie, deci să-i fie dumnelui moșie stătătoare ohabnică în véci, dumnealui și cuconilor dumnealui, cîț[ți] Dumnezeu va dărui.

Și cîndu amu făcut acestu zapisu, fost-au mulți omeni buni mărturie, care-și vor pune mai josu iscăliturile și degetile. Și pentru mai adeverită credință, mi-am pus degetul mai jos ca să crează. Și amu scris eu, popa Ionașco den Liperești. МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ ДАНИ КѢ, ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМА.

Eu Radul Gălăgie.

Eu Micul roșul ot Perieți măr(tu)rie.

Il(ie).

Eu Drăghici logofătul.

Eu Panait mărtur(i)e.

Eu Stoica Oglindescu.

Mona(h) Calivit.

E(u) Udrea mărturie.

Eu Ianoș megiașu mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/12. Orig., hîrtie (29,5 × 21).

139

1635 (7144) septembrie 30.

† Să să știe că au luat Vucina vel peharnicul și Găleşăștii s-au voit de a lor voe de au luat megiiși și din prejurul locului și din sus și din jos, din Borlești pri Dușca și Palciul și din Dobrogoste, Pătru i Badea, din Zărănești, Vladul i Oprea, din Păpușari, Roman. Și ispravnic au fostu Stoica peharnicul ot Zerănești, de i-am hotărît acești 6 megiiși o moșie ce au cumpărat Vucina vel peharnicul cînd s-au făcut o șugubină pre acel loc și au dat ughi 30 pre 160 de stfnjeni și pre un vad de m(oa)ră care mo(a)ră au fost înpresurat Ivan de Găleşăști, fratele lu Pană. Și o-m luat noi acești 6 migiiși di o-m dat cu ale nostre suflete să o fie peharnicul Vucina să-i fie lui moșie și feciorilor lui. Și cine să va t(r)agi de el.

Și am hotărît noi a(ce)ști 6 megiași și i-am ales partea lu(i) și am pus pitri pre unde i s-au venitu moșia lui. Iar cine va sparge și cine va muta hotarale pre unde le-am pus noi, să aibă globă 90 de iape, că aam adevîrat cu ale nostre suflete.

ПИС МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ І ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМА.

Dușca.

Palciul.

Pătru.

Badea.

Roman.

Vladul.

Oprea.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CLXIII/3. Orig., hîrtie (23,5 × 21,5).

146

† Adecă eu Baia ot Ciocéni scres-am acesta al meu zăpis ca să fii la mîna jupînului Costanden postélnicului i jupa<ni>ța Bălașa¹, cum să se știe că i-am vîndut 2 pogoni de vii în dealul Loloșițelor, derept bani 300. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi, ca să fii domneloi moșii.

Și martorii încă am pos: părintele egumen de la mănăstire de la Groiu și Stoica păharnicul i Drăghici ot Chirba i Dunbravă ot Crîngu i Sînbătă scaunul ot Crîngu. Deci așa să știe.

Иис октомвриѣ ѣ дьни, лѣт х̄ѣрмд.

Eu Stoica peharnic.

Ermonah Lontie.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/3. Orig. hirtie (30 × 19,5). Copie ibidem ms. 132, f. 82v.

¹ Cuvintele: „i jupanița Bălașa“ scrise deasupra rîndului.

† Adecă eu, Patrașco ot Dărmănești, scris-am acesta al miu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna dumnelui Stroe logofătul ot Leurdeni, cum să se știe că i-am vîndut toată partea noastră de ocină den sat den Dărmănești, ot sud. Prah<ova>, din cîmpu, den pădure, den apă, den siliște satului și de preste tot hotarul oarecît se va alegé. Însă stînjini 40 în latul ocinii, iar în lungu, den matca Praovei, pînă în matca Prăoviței, drept bani gata 2 700.

Și o am vîndut de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să fie dumnelui și coconilor dumnelui moșie în vec. Însă i-am vîndut moșie fără rumâni.

Și mărturii încă au fost mulți boeri, anume: Mogoș iuzbașa, Vîlcul de Dărmănești, Dédul ot Călinești Bucureștianul, Stanciul logofătul, Once pîrcălabul ot Stoinești.

Иис аз, поп Станчѣа от Брънеци. Иис октомвриѣ 6 дьнь, въ лет х̄ѣрмд¹.

Mogoș iuzbașa za roși

Eu Pătrașco

Vîlcul de Dărmănești

Eu Oncea pîrcălabul

Eu Dédul Bucureștianul ot Călenești

Stanciul logofăt mărturie².

Muzeul de ist. al municipiului Buc., nr. 13 746. Orig., hirtie (32 × 22), 5 peceti aplicate. Cu o copie la Arh. St. Buc., ms. 1 354, f. 49.

¹ „Am scris eu, popa Stanciul din Brănești. Scris octombrie 6 zile, în anul 7144“ <1635>.

² Semnături autografe.

Fii-meă Nedéliei.

† Adecă eu Stanciul Gélalăul scres-am acesta al meu zăpis ca să fie la mîna jupînului i Costanden vtori postélneç i jupa<ni>ța Bălașa jupîneasa dumnealui, cum să se știi că i-am vîndut 1 pogon și o cetvîrte de vii drept bani 400. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi, ca să fie dumnealoi moșie și cuconilor dumnealui.

Și mărturii încă am pus: egumenul Leontie de la mănăstirea de la Gruiu i Stoica peharnicul ot Dragomirești i Mircea scaunul ot Chirba i Drăghici roșul ot tam i Dumbravă roșul ot Crîngu i Sînbătă scaunul ot Crîngu. Însă acéstă vie ce i-am vîndut iaste în dealul Loloîștilor.

ΠΙΣ ΟΚΤΟΜΒΡΙΕ Σ̄ ΔΑΝΗ ΛΕΤ̄ ΕΡΜΑΔ.

Eu Stoica peharnic <m.p.>

Eu ermonah Liuntie <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII 4. Orig., hirtie (29 × 21). Copie ibidem, ms. 132, f. 82v.

143

1635 (7144) octombrie 7.

† Adecă eu Iacov logofătul scris-am zăpisul meu să fie de credință la mîna jupînului Sima logofătul, cum să se știe că am pus zălog 500 de stînjeni de ocină de în Sténca și cu rumâni ce se vor alege pînă la rojdestvo Hristova cu baltă, cu cîmpu, să aibă a lua venitul tot ce va fi pînă-i voi da banii. Însă o am pus zălog dreptu ughi 30, iar de la zi de no-i voi putea da banii, ce voru prețui nește boiari buni, să-mi mai dea bani ce voru face și să-și fie moșia, iar eu pînă atunce să nu aibu trebă nici în baltă, nici de în pește, nici de în nimic să iau.

Și la această tocmeală foast-au mulți boiari carii vor pune peceteile mai jos și iscălitorile. Și pentru credința pus-am și eu iscălitora.

Pis measeța ohtombrie 7 dni, leat 7144 <1635>. Și am scris eu sin<gu>¹ru, cu mîna mea.

Iacovu logofăt iscal

Κοσταντην Κατακουζινο² vel postelnic.³

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV 24. Orig., hirtie (31,5 × 21,5).

¹ Loc rupt.

² Constantin Cantacuzino

³ Ambele semnături, autografe.

144

1635 (7144) octombrie 9.

† Adecă eu Stoica peharnicul scris-am acesta al meu zăpis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Costandin vtori postélneç, ca să se știi că i-am fost vîndut mai de nainte vréme 15 pol pogone de vii, iar după acéia i-am mai vîndut dumnealui încă doo i pol pogone di vii cu locul cît vor ținea

viile drept bani gata 1 700, costande 5. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi ca să fii dumnealui moșie.

Mărtorii încă am pos: părintele egomenul de la mănăstire de la Gruiu, ot Crîngu Dunbravă roș ot Chirba, Drăghici roș i Sînbătă scaunul ot Crîngu, că să fii dumnealui moșie.

ИНС ВКТОМВРІЕ Ъ ДЪНИ, ЛѢТ ХЪРМА.

Eu Stoica peharnic.

Dunbravă roșu.

Francesco <m.p.>¹

Drăghici roșu.

Sînbătă scaun.

Petru scaun.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/5. Orig., hîrtie (29 × 21), 2 peceti aplicate. Copie ibidem ms. 132, f. 83.

¹ Semnat cu litere latine.

145

1635 (7144) octombrie 20.

† Scris-am eu Voicilă de Mugoșești, scris-am răvașul miu, ca să fie la mîna Bunea logofătul, cum să se știe că i-<a>mu vîndut parte mea de mușai de în Grădiște de Jusu, însă stî(n)jăni 20 și cu o răzură de vi(e) de la Stă-jărea, dreptu bani gata 500. Și amu vîndutū această mușai di bunăvoia mea.

Și mărturé: popa Stanciul și Șarbanu pîrcălabul, Micul, Titul și on-chișul Nanu.

ИНС МѢСЕЦА ВХТОМВРІЕ КЪ ДЪНИ, В ЛѢТ ХЪРМА¹

Bibl. Acađ., CCCXCIX/37. Orig. hîrtie (15 × 19,5).

¹ „Scris luna octombrie 20 zile, în anul 7144“.

146

1635 (7144) octombrie 23, București.

† Многостію божією, Іу Матерю воевода н господинъ въсоеи земли Сгггрок-лаѳинское, виск великаго, стараго, поконнаго Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми слѣг господство ми Могошов лугѡфет вт Пъслещі н със снновн сн, еанци Богъ даровах, ѡкоже да мѡ ест учинѡ ѡ село ѡ Стрѣмбѣни, въ сѣдство Прахова, алн дел Бладѡлов н а братом сн Станчулов н Станомиров, синъ Тоадеров, дел им въсах вт полю н вт шѡма н вт дѣла съ лозіе н вт седалице селов, вт посхѡдн, варе еанка се хтит нзврат вт през въсом хотадом, понеже ест покѡпна Могош логофет сію вше речена учинѡ вт над Бладѡл н вт Станчул н вт Станомир, синѡ Тоадеров вт село вт Стрѣмбѣни за хѡт аспрн готовн. Обаче да се знает: вт Стрѣмба ѡ далг дорн Балѣ Корѡлаве н ѡ широк сежени на полю. Занеже ест бнл покѡпна Могош логофет сіа учинѡ ещезе вт прѣжде врѣме, вт прн дѣнн поконномѡ Шербанѡв воевод, по врѣме за гладно н за неволю.

І потом, къда ест бнл пакнже въ дѣнне господство емѡ, а Радѡл н Дѣдѡл, вни въздвигох прѣх пред Шербан воевод н пошел ест тере съпрѣше се за лицѡ

със Могош логофет. И сице прѣше по Могош логофет, како нѣст нх ест въспрашаеи когда ест покѣпна Могош логофет сѣмъ учинѣ. Таже, въ томъ, Шербанъ воевода, господство емѣ гледал ест и сѣдла по правдѣ и по законъ и ест даа Радѣловъ и Дѣдюловъ законъ вѣи болѣри, якоже да заклетѣше како нѣст нх ест въспрашаеи. И Радѣла и Дѣдюла, уни никакоже нѣст се сѣт могола прифатити се шт законъ, анѣ ест шстал Радѣла и Дѣдюла шт законъ и шт сѣжденіе шт предъ Шербанъ воевода. И шт тогда само въс бна ѣ мирно, занеже то бантованіе нѣст нмалъ.

И къда ест бна въ днѣи Радѣла воевода, синѣ Мнхневъ воевода, въ прѣвое редъ за господство, а Радѣла и Дѣдюла, нже сѣт унише регени, уни пакнже въсдвигнетъ сѣпрѣніе и пошел ест тере сѣпрѣше се за лицѣ предъ Радѣла воевода. И сице сѣт сѣпреа по Могош логофет ѣ днван, како да нх ѣметина аспринъ назадъ. Въ томъ, господство емѣ гледал ест и сѣдла по правдѣ и по законъ и даа ест господство его Радѣловъ и Дѣдюловъ законъ пакнже вѣи болѣри, якоже да заклетъ како нѣст ю ест питаеи Могош логофет къда ест бна покѣпна, ннже сѣт бнанъ уни тогда зае въ земле. Таже, въ томъ, уни нѣст се сѣт может ѣфатити шт законъ ннже въ единъ шбразъ, нѣ пакн ест шстал шт законъ и втораго крата и шт предъ Радѣла воевода. И видѣхомъ господство ми и прочитахомъ и кингѣ Радѣла воевода за прѣхъ и за шстал, когда бнст теченіе лѣтомъ хЗрл. И шт тогда само въс бна ѣ мирно.

И потомъ, къда ест бна сѣда, въ днѣи господство ми, а Радѣла и Дѣдюла и жена его, Добра, шт село шт Стрѣмбѣни, уни пакнже ест днгила преніе, како ест сѣпреа и ѣ днѣи прочіемъ господари и пришел ест прѣдъ господство ми, тере сѣпрѣше се за лицѣ със Могош логофет ѣ днван. Въ томъ, господство ми сѣмъ гледал и сѣдла по правдѣ и по законъ, кѣпноже сѣ въснхми честити ми правителни ми господства ми и сѣмъ истинствокалъ господство ми, како ест ходна сѣ преніе и безъ правостію шт при днѣи Шербанъ воевода до ннѣ, тере сѣт по много шт кѣ годни. Таже пак ест шстал Дѣдюла и жена его, Добра, шт законъ и шт сѣжденіе и шт предъ господство ми и третаго крата.

Сего раді, господство ми сѣмъ поновна и ѣтверднхомъ кингове нинимъ господари за прѣхъ, како ест бна и шт преже времѣ и даа сѣмъ господство ми Могош логофетѣ, якоже да ем ест учинѣ дѣдинѣ и въ шхабѣ синовомъ и внѣкомъ и прѣвнѣчедомъ и не шт кожде непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже ѣбо и сѣднтеліе поставнхъ господство ми: жѣпанъ Хрнза велъ банъ Кралевскіе и жѣпанъ Івашко велъ дворникъ и жѣпанъ Гангоріе велъ шгшфетъ и жѣпанъ Дѣмитрѣ велъ внстѣаръ и жѣпанъ Мнхюа велъ спатаръ и жѣпанъ Баслаіе велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзинка велъ комисъ и жѣпанъ Бѣчинна велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. Исправникъ, Гангоріе велъ шгшфетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ градѣ Бѣкѣреци, мѣсеца шхтомеріе кѣ днни и шт Ідама даже до селѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣт хЗрмд, а шт рождество Христово, хХлѣ.

† Іw Матею воевода, мнолостію божію господинѣ.

Іw Матею воевода (m. p.)

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mogoș logofătul din Păulești și cu fiii, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Strîmbeni, în județul Prahova, însă partea lui Vladul și a fraților săi Stanciul și Stanomir, fiii lui Toader, toată partea lor din cîmp și din pădure și din dealul cu vie și din vatra satului, de pretutindeni oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Mogoș logofătul această mai sus zisă ocină de la Vladul și de la Stanciul și de la Stanomir, fiii lui Toader din sat din Strîm-

beni, pentru 1 300 aspri gata. Însă să se știe: din Strîmba în lung pînă în Valea Corbului și în lat, stînjiți în timp. Pentru că a cumpărat Mogoș logofătul această ocină încă dinainte vreme, din zilele răposatului Șerban voievod, pe vreme de foamete și de nevoie.

Iar apoi, cînd a fost iarăși în zilele domniei lui, iar Radul și Dediul, ei au ridicat pîră înaintea lui Șerban voievod și au venit de s-au pîrît de față cu Mogoș logofătul. Și așa pîrau pe Mogoș logofătul că nu i-a întreat cînd a cumpărat Mogoș logofătul această ocină. Deci, întru aceea, Șerban voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Radul și lui Dediul lege 12 boieri, ca să jure că nu i-a întreat. Iar Radul și Dediul, ei nicidecum nu s-au putut apuca de lege, ci au rămas Radul și Dediul de lege și de judecată dinaintea lui Șerban voievod. Și de atunci încoace au tot fost în pace, pentru că bîntuială n-au avut.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în primul rînd de domnie, iar Radul și Dediul, care sînt mai sus ziși, ei iarăși au ridicat pîră și au venit de s-au pîrît de față înaintea lui Radul voievod. Și așa au pîrît pe Mogoș logofătul în divan, ca să-i întoarcă asprii îndărăt. Întru aceea, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui lege iarăși 12 boieri lui Radul și lui Dediul, ca să jure că nu i-a întreat Mogoș logofătul cînd a cumpărat, nici au fost ei atunci aici în țară. Deci, întru aceea, ei n-au putut să se apuce de lege în nici un chip, ci iarăși au rămas de lege și a doua oară și dinaintea lui Radul voievod. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea lui Radul voievod de pîră și de rămas, cînd a fost cursul anilor 7130. Și de atunci încoace au tot fost în pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul și Dediul și soția lui, Dobra, din sat din Strîmbeni, ei iarăși au ridicat pîră, cum au pîrît și în zilele altor domni și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față cu Mogoș logofătul în divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adevărit domnia mea că au umblat cu pîră și fără dreptate din zilele lui Șerban voievod pînă acum, de sînt mai mult de 20 de ani. Deci iarăși au rămas Dediul și soția lui, Dobra, de lege și de judecată și dinaintea domniei mele și a treia oară.

Pentru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit cărțile acelor domni, de pîră, cum a fost și dinainte vreme și am dat domnia mea lui Mogoș logofătul, ca să-i fie lui ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea București, luna octombrie 23 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos, 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Iași, DCCXIII/2. Orig., hîrtie, pecete timbrată, căzută.

† Adecă noi 12 boiari hotarnici ai părintelui Ionechie egumenul de la sfînta mănăstire Glăvăciogul și ai lu Pavel postelnicul ot Cernătești cu ceata lui carii am fostu luați pre răvașe domnești, anume: ot Scăiani, Tudor i Neagul Căpășescul i Mordan i ot Drăgănești, Radul Nebunul i Voicilă i Cîrstiian i ot Negovani, Radul lu Cîrstiian i Irimin i Dragul i ot Urlați, Stanciul Largului i Corcan i ot Băbeni, Boica scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitrașco biv vtori cliucer, cum să se știe întîmplîndu-ni-se a hotărî satul Cernăteștii cu mănăstirea Glăvăciogul, luatu-ne-au și dumnelui cliucerul Dumitrașco ca să căutăm hotarul Bucovului de cătră ocina Cernăteștilor. Într-acéia umblat-am și am căutat înpreună cu părintele Ionechie egumenul și cu jupînul Dumitrașco cliucerul și cu Pavel postelnicul și cu toți megiașii ot Cernătești și s-au tîmplat și Radul vtori armaș ot Stănțești și mulți boeri și megiași bătrîni de înprejurul locului și am adevărat hotarale céle bătrîne înpietrite de veac.

Însă hotarul Bucovului de cătră satul Cernătești să se știe: de în piatra de în marginea podgorii den jos pre Colnicul Lungu în sus pînă la stăjariul înfierat de în răs_pîntii, de acolo mîrge drept pînă în Lacul Stăjăretului; deci pre Calea Stăjăretului în drept pînă în Coasta Turcului, de acoloa mîrge în drept pînă cade în Bucoviel la moara ci s-au chiebat a Boicăi șătrariul.

Așa am căutat și am adevărat cu sufletele noastre și pentru credința pusu-ne-am și peceșile.

ИНС МѢСЕЦА ОУКТОМВРІЕ КЪ ДНИ, УТ ПДАМА В ЛѢТЪ 7144.

Ioanichie egumenul <m.p.>

Radul Nebunul ot Drăgănești.

Voicilă ot Drăgănești.

Cîrstiian ot tam.

Mordan ot Scăiani.

Arh. St. Buc., A.N., CXIX/4—5. Orig., hirtie (31 × 21,5), 13 peceți aplicate.

† Adecă noi 12 boiari hotarnici ai părintelui Ionechie, egumenul ot Glăvăciog și ai lu Pavel postelnicul cu ceata lui, care am fostu luați pre răvașe domnești, anume: ot Scăiani, Tudor i Neagoe Căpușăscul i Mordan i ot Drăgănești, Radul Nebunului i Voicilă i Cîrstiian i ot Négovani, Radul lu Cîrstiian i Irimin i Dragul i ot Urlați, Stanciul Largului i Corcan i ot Băbeni, Boica, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la sfînta mănăstire Glăvăciogul, cum să să știe că am ales și am hotărît ocina sfintei mănăstiri, însă jumătate de sat de în Cernătești, de cătră ocina lu Pavel postelnicul cu ceata lui.

Și o am înpietrit de cătră ocina lor prîn mijlocul ocinei Cernăteștilor, însă hotarul de în mijloc, să să știe: de în apa Teleajenului, de în capul Costițelor, pre în mijlocul cîmpului, pînă în podul Țorlofii; de acoloa în sus, în drept, pînă în groapa Balăi în măr; de acoloa, mîrge în sus, în drept, pînă în slême, în groapa lu Țimirlon, la un stăjariu înfierat; de acolo, pogoară în jos în drept, pînă cade în hotarul Drăgăneștilor. Și iar să să știe, în lat pînă în hotarul Bucovului; însă hotarul de cătră Bucov să să știe: de în piatra de

în marginea podgorii, den jos, în sus pre colnicul lungu pînă la stăjariul înfierat de în răspîntie; de acoloa mîerge derept pînă [pînă] în lacul stăjăretului; de-ci, pre calea stăjăretului, în derept pînă în Coasta Turcului; de acoloa mîerge în derept pînă cađe în Bucoviel, la moara ci s-au chemat a Boicăi sătrăriul.

Aceasta am ales și am adevărat cu sufletele noastre pre sémne bătrîne și cu noi mulți boiari și megiiși bătrîni de înprejurul locului au fost cînd am hotărît această moșie ci-i mai sus-zisă.

И написах аз, ДѢМИТРОС ЛОГОФЕТ, МѢСЕЦА УХТОМВРІЕ КЪ ДАНИ УТ ПДАМА
В ЛѢТ ХЪРМА.

И исправник, ДѢМИТРАШКО КЛЮЧЕР УТ ФИЛИПЕЦИ ¹.

Neagoe Căpușă ot Scăieni.

Tudor ot tam.

Radul Cîrstiian ot Négovani.

Irimin ot tam.

Radul Nebunul ot Drăgănești.

Voicilă ot Drăgănești.

Dragul ot Négovani.

Cîrstiian ot Drăgănești.

Mordan ot Scăiani.

Stanciul Largului ot Urlați.

Corcan ot tam.

Boica ot Băbeni.

I ispravnic, Dumitrașco cliucer <m.p.>

<Pe f. 2, adaos ulterior:> „Să se știe de hotarul de la Teleajin pre drumul Ocnii de cîte funi au fostu de 36 și funea de 20 de stînjini; așijdirea și de în piatră, hotarul despre Bucov, pre suptu podgorie pînă în podul Țorlofii, iară în sus, i latū cîte 80 de funi“.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XVII/4. Orig., hirtie (31 × 22); 13 peceti inelare, aplicate. Cu o copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea. Copii ibidem, ms. 223, f. 73; altă copie la Bibl. Acad., CCCLXXXVII/26 și 37.

¹ „Și am scris eu, Dumitru logofătul, luna octombrie 26 zile, de la Adam în anul 7144 <1635>.

Și ispravnic, Dumitrașco cliucerul din Filipești“.

149

1635 (7144) octombrie 27, București.

† Adecă eu Manea, feciorul lu Ursu de în Motomeanul, scris-am și mărturisescu cu acest zăpis al meu, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Hrizei vel ban, ca să se știe cum am fost om megiiș cu ocină în satu la Motomeanul în județul Vlășcei, de moșie, de stremoșie. Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu Basaraba vovod, iar eu singur Manea de voia mea, fără de nici o silă, m-am vîndut rumân jupînului Hrizei vel ban, cu toată moșia mea den Motomeanul, oricît va fi, derept ughi 14, bani gata. Și m-am vîndut de bunăvoie cu știrea tururor megiișilor de pre înprejurul locului, ca să-i fiu rumân cu moșia mea și cu feciorii miei, moșie lui și coconiloru.

Și la această tocmeală a noastră fost-a<u> mărturie: popa Ivan și de Brézo, Necula, feciorul Albului comisul și Dan vatahul și Dobre și Tudoru și Stanciul de Rumânești și Calotă, feciorul lu Ventilă vatahul de Tătulești și de Bărbătești, Tudoru, feciorul lu Nan postelnicul și de Motomeanul, Nechita și Stan, fratele pîrcălabului.

Aceasta mărturisescu și pentru mai adeverită credință pus-am și peceate.

И написал аз, Лепѣдат логѡфѣт, 8 Бѣкѡреци, мѣсеца октомврие кѣ дни, въ днѣ свѣти Нестор, в лѣт 7144.¹

Eu Manea <m.p.>

Necula.

Tudor.

Dobre.

Danŭ văta<h>.

Tudor.

Calotă.

Stanciul.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVI/3. Orig., hirtie (30 × 21), 8 peceți aplicate, din care 3 cu legende turcești.

¹ „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna octombrie 27 zile, în ziua sfintului Nestor, în anul 7144” <1635>.

150

1635 (7144) octombrie 29, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domnŭ a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniŭ méle popei Ianache din Morînglavi și preotésii lui, Cherei, fata Buicăi, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor oarecare vie în dealul Șărbăneștilor, ce au fost de zestre preotésii Cherii de la părinții ei de mai nainte vréme, pentru că această mai sus zisă vie fost-au bătrână și dreaptă moșie de la moșul ei, Giura cel mare, ci au fost rămas pe mîna Buicăi, fata Giurei celui mare, iar Buica, ia au fost dat fétei sale Cherei și gineri-său popei Ianache zestre. Și tot au ținut popa Ianache și preoteasa lui cu bună pace pînă acum în zilele domniŭ méle.

Iar cînd iaste acum, în zilele domniŭ méle, iar cinstitul boeriu domniŭ méle, jupan Radul ce au fost ban mare al Craiovei, el s-au fost pus în spinarea popei lui Ianache, ca să-i ia vinerici dintr-această mai sus scrisă vie, ce au fost dat Buica zestre fétei sale Cherei și gineri-său popei Ianache. Și așa zicea banul Radul Buzescul, cum că au fost această vie pe moșia lui de la Stănești, iar nu pe moșia Șărbăneștilor. Și au luat boeriu domniŭ méle ce e mai sus scris vinericiu dintr-această mai sus scrisă vie. Iar popa Ianache, deaca au văzut că au luat vinerici din moșia lui, el n-au suferit a da vinerici din moșia lui, mai sus scrisului boeriu domniŭ méle, ci au adus popa Ianache mulți boeri și oameni buni, anume: Ieremiia egumenul de la sfînta mănăstire Călușul, ce au fost de moșie din Stănești și popa Manea din Strezești și Maxim monahul de la sfînta mănăstire Stănești și Stan Bălin din Chintești și Pătru din Bărbătești și Dragomir Robul din Doba și cu mulți boeri, carii nu sînt scriși aici în cartea aceasta. Într-acéia, acești boeri mai sus scriși, foarte bine

au căutat și au adevărit, cum nu iaste această vie pe moșiia Stăneștii, ci au fost pe moșiia Șărbăneștilor.

Apoi, într-acéia, cinstitul boeriul domnii méle Radul banu Buzescul, déaca au văzut că iaste viia popei lui Ianache pe moșiia Șărbăneștilor, el au făcut un răvaș la popa Manea din Strezești, de au întors tot vinericiul înapoi și au mărturisit sîngur înnaintea tuturor mai sus zisilor boeri, cum mai mult amésteș să nu aibă cu această vie, pentru că au fost dreaptă moșie a popei Ianache de zestre.

Și am văzut domniia mea și cărți bătrîne pe această mai sus zisă moșie: cartea Vladului voevod, feciorul Vladului voevod, cu leatul 7040 și cartea lui Mihai voevod, cu leatul 7104 și cartea lui <Leon>¹ voevod, cu leatul 7138. Și am văzut domniia mea și răvașul boeriului domnii méle Radului banul Buzescul la mîna popei lui Ianache, cum i-au întors vinericiul înapoi.

Drept aceasta, am dat și domniia mea, ca să fie viia ce e mai sus scrisă popei lui Ianachie în pace și slobodă de către cinstitul boeriul domnii mele pan Radul Buzescul biv vel ban și de către feciorii lui și de către toate rude-niile lui și de către niminea să nu să clătească, după porunca domnii méle.

Îată dar și mărturii am pus domniia mea: pan Hrizea vel ban al Craiovei și pan Ivașco vel dvornic și pan Grigorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistieriu și pan Mihai vel spatar și pan Vasilache vel stolnicu și pan Buzinca vel comisu și pan Vucina vel paharnic și pan Costanđin vel postelnic. Și ispravnic, pan Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Soare logofătul, în scaunul cetății Bucureștii, octomvrie 29 dne, văleat 7144 <1635>.

Io Matei Basarab voevod.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 259—260. Copie din 1813.

EDIȚII, Ionașcu, *Doc. Morunglavii*, 301.

¹ Лрс alb.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ СЛЪБИМ ГОСПОДСТВА МИ D(r)а-
gomiș cu frate-său Buzea ca să hie volnici cu ceastă carte a domnii méle, de să-și fie al lor vad de moară de la Buzău la satul Deduleștii și să aibă a-și face moară, acolo în vad, pentru că au fost al lor de moșie de la pă-rinții lui.

Deci au ayuț ei multă pîră și gîlceavă cu Radul căpitanul și cu jupî-neasa lui, cu Moașa, înnaintea domnii méle, în divan, în cîteva rîndure, că ș-au fost pus Radul căpitanul moara lui de au necat moara lu Dragomir și a frate-său Buzei. Și încă au umblaț și cu boia(r)i și cu părintele episcopul Efrem Buzevscî și au aflat cum ja(s)te acel vad împresurat de Radul căpi-tanul și au dat ca să-și fie Drăgomiș cu frate-său vadul în pace.

Iar apoi, el încă nu s-au lăsat, ce iar au venit în pîră aici la divan. Deci domnia mea iar am dat Radului căpitanul 12 boiari ca să-i tecmească. Iar el nici cu acéia nu s-au lăsat, ce au venit iar la divan și iar au rămas de lége

den divan. Dec(i) domnia mea am dat ca să-și ție Dragoinir cu frate-său morile și vadul în pace, cum scrie mai sus. Iar de va mai scoate Radul căpi tanul vreodată nescare cărți să nu să crează, ce să stea mincinoase și să fie de mare rușine și să-i spargă morile c(u) sluga domnii mele po ime: . . .¹ pînă în pămînt că așa am aflat și am judecat domnia mea. Инако да не ест.

И исправник, сам рѣч господства мн.

Пис ноемвриѣ а день, лѣт хрѣмд.

† Іу Матею воевода, милостію божію господннъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Bibl. Acad., CXLVI/190. Orig., hirtie (27,5×21), pecete timbrată.

¹ Loc alb.

152

1635 (7144) noiembrie 2.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводи и господннъ всон землн Зггровлахінскон. Дават господство мн сѣм повеланіе господства мн свѣтѣн, божествномъ монастырѣ глаголанн Говора, ндѣже ест храмъ үспеніа прѣсвѣтѣн Богородице и штиѣ егѣмена Мелетіе и всѣмъ нже ш Христѣ брати, іако да ест свѣтѣн монастыръ шчиннъ и вечнннъ ѣ Ниннъшъщн, шбаче котора шчиннъ и вечнннъ быст продад сѣ Манін логофет, шт пол и шт шѣм и шт вод и шт седаанше селок и сѣ брод за водіннцъ и шт през вѣс хотаръ. Илн и вечннн да се знае, по нме: Датко сѣс синови си и Іврам сѣ синови си и Радул Спѣлвер сѣ синови си и Продан сѣ синови си и Ёприш сѣ синови си и Ёпрѣ сѣ синови си и Никифор сѣ синови си. Понеже сѣмъ вышше речена шчиннъ и вечнннъ шт Ниннъшъщн быст свѣтѣн монастыръ Говорін, алн кѣпно сѣ вѣс село Ниннъшъщн и вѣчнннъ шт Ниннъшъщн данн и млнованн ѣ свѣта монастыръ Говора шт поконнаго Блада воевода и шт чѣд его Радул воевода, ешеже шт прѣжде вѣрѣме. и вѣс ест был вѣс село Ниннъшъщн вечнннъ свѣтѣнк монастыр.

И потом, егда был вѣ дѣни почакшаго Шърбанов воевод, свѣтаже монастыръ Говора шстанн пѣста и нища шт плѣненн нже нмал за Зггри и за лѣхн и не нмал ктомъ кто смотрите шт свѣта монастыр. Таже, сѣн више речени вечннн, видѣши шнн іако не нмат кто гледати шт ннх, вѣстаннн сѣмъ аще реку ест како сѣт кнѣшн и продавал сѣ Манін логофет шт Шърннѣсѣ и сѣмъ шчиннъ шт село Ниннъшъщн без знаніа монастыра; и како вѣзнимал пѣнези абін нзвѣжел през Дѣнав, іако нѣкн лѣстнцн. И потом, Манѣ логофет вѣстал сѣмъ аще продад сѣмъ шчиннъ и вечнннъ Бладѣлнн логофет шт Рѣда, пак без знаніа монастыра и Бладул логофет поклоннн нх ест вѣ монастыр его шт Флѣмъида. и вѣс ест бнл претѣснена.

И потом, егда быст нинѣ, вѣ дѣни господства мн, а штиѣ егѣмена Мелетіе шт свѣта монастыръ Говора вѣстаннн сѣмъ сѣ прѣх радї сѣмъ шчиннъ и вечнннъ еже выше пис и прїндет сѣмъ Індрею сѣлжер, синнъ Бладѣлов логофет Рѣдѣн, аще сѣмъ прѣ сѣмъ лицѣ колнцѣ пред господства мн ѣ велнкн днван. И видѣхъ господство мн и хрнсовѣла Бладулов воевод и хрнсовѣла синнъ си, Радѣлов водъ н есѣт записеле селѣнем, сѣтворене над вѣс село Ниннъшъщн и сѣмъ водіннцѣ и сѣмъ вѣс хотар. Въ томъ, господство мн гледахъ и сѣднхъ по правѣдъ и по законъ сѣмъ всѣмъ чѣстнннмъ правнтелнн господства мн и истнннствовахъ господство мн сѣло добрѣ, како ест вѣс село Ниннъшъщн свѣтѣнк монастыр и сѣмъ сѣн више речени вечнннъ и шчиннъ. И дахъ госпо-

дство ми Говорѣн, яко да ест вѣс село Нинѣшѣщѣн съ вѣс хотарѣ, а ѿндрѣю сѣлѣжер да не имат ни една трѣбѣс, нѣ да вѣзимлет панешн его вт на Манѣ логофет, чесо радѣ покѣпна зло. И аще изведит книги его вт покѣпенїе, или книги господства ми, нѣкогда, да не се вѣрѣшет, нѣ да стоет лѣжне, почто радѣ встала ест вт закон и вт сѣжденїе ѿндрѣю сѣлѣжер вт предѣ господства ми.

Того радѣ, дадохъ господство ми свѣтѣбѣк монастыр, яко да ест ел сѣм више речена вчинѣ и вечни кѣпно съ вѣс село Нинѣшѣщѣн и съ вѣс хотарѣ, вчинѣ вт дѣдѣнѣс вѣ вѣк непоколебѣнна вт никто.

Се оубо и свѣдѣтелѣн положихъ господство ми: пан Хризѣн вел бан и пан Івашко вел дворник и пан Гангорѣ вел лугвфет и пан Дѣмнтрѣс вел вистѣар и пан Мнѣхаю вел спатар и пан Баснаѣ вел столник и пан Бѣзникка вел комнс и пан Бѣчина вел пѣхарник и пан Константин вел постелник. И исправник, Гангорѣ вел логофет.

Исписахъ азъ, Стопка логофет Шѣрбанович, ноемврїе ѣ дѣни и вт ѿдама вѣ лѣт хѣрмѣ.

† Іѡ Матѣю воєводѣ, мноюстїю божию господнѣнѣ.

Іѡ Матѣю воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri zise Govora, unde este hramul uspenia preasfintei de Dumnezeu născătoarei, și părintelui egumen Meletie și tuturor fraților întru Hristos pentru ca să fie sfintei mănăstiri ocină și vecini la Ninișăști, însă ocina și vecinii care s-au vîndut lui Manea logofătul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vadul de moară și de peste tot hotarul. Însă și vecinii să se știe pe nume: Datco cu fiii săi și Avram cu fiii săi și Radul Spulber cu fiii săi și Prodan cu fiii săi și Opriș cu fiii săi și Oprea cu fiii săi și Nichifor cu fiii săi. Pentru că această mai sus zisă ocină și vecinii din Ninășești a fost a sfintei mănăstiri, Govora, însă împreună cu tot satul Ninășeștii și cu tot hotarul, dați și miluiți la sfînta mănăstire Govora de răposatul Vlad voievod și de copilul său, Radul voievod, încă dinainte vreme. Și a tot fost tot satul Ninășești vecini sfintei mănăstiri.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, sfînta mănăstire Govora a rămas pustie și fără nimic de jaful ce l-a avut de la unguri și de la lehi și n-a avut pe cineva care să vadă de sfînta mănăstire. Astfel, acești mai sus ziși vecini, văzînd ei că nu are cine să cerceteze de ei, s-au ridicat de au spus că sînt cnezi și s-au vîndut lui Manea logofătul din Șirineasa și cu ocina din satul Ninășești fără știrea mănăstirii, și cum au luat banii, îndată au fugit peste Dunăre ca niște înșelători. Iar apoi, Manea logofătul s-a ridicat de a vîndut această ocină și vecini lui Vladul logofătul din Ruda iarăși fără știrea mănăstirii și Vladul logofătul i-a închinat mănăstirii lui de la Flă-mînda. Și a tot fost cotropită.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen Meletie, de la sfînta mănăstire Govora, s-a ridicat cu pîră pentru această ocină și vecini, care s-au scris mai sus și a venit cu Andreiu slujerul, fiul lui Vladul logofătul Rudeanu, de s-au pîrît față în față înaintea domniei mele în marele divan. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Vladul voievod și hrisovul fiului său, Radul vodă și toate zapisele sătenilor făcute pe tot satul Ninășeștii și cu morile și cu tot hotarul. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am adevărit domnia mea foarte bine că tot satul Ninășeștii

este al sfintei mănăstiri și cu acești mai sus ziși vecini și ocină. Și am dat domnia mea Govoriî, că să-i fie tot satul Ninășeștii cu tot hotarul, iar Andreiu slujerul să nu aibe nici o treabă ci să-și ia banii de la Manea logofătul pentru că a cumpărat rău. Și dacă va scoate vreodată cărțile lui de cumpăratură sau cărțile domniei mele să nu se creadă și să rămînă mincinoase, pentru că Andreiu slujerul a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie ei această mai sus zisă ocină și vecini împreună cu tot satul Ninășeștii și cu tot hotarul ocină de moștenire în veci neclintită, de nimeni.

Iată dar și martori am așezat domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoică logofăt Șarbanovici, noiembrie 2 zile și de la Adam anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora VII 13. Orig., hirtie (42,5 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din 1843. Alte trad. ibidem, ms. 234 f. 140v—142; 447, f. 168v—169 și 463, f. 149v—150.

EDIȚII. Facs, Ionescu, *Govora*, 23.

153

1635 (7144) noiembrie 3, București.

† Adecă eu, Andrei slujerul cu frații miei, Radul i Vladul, feciorii Vladu-lui logofătul Rudeanul i Tudosie cliucerul i Mitrea slujerul i Chirca slujerul Chisar și alalți Rudéni, toți scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Pătru i Ghioca neguțătorii, ca să le fie lor satul Fometeștii den județul, . . .¹ jumătate cu rumâni și cu tot venitul de preste tot hotarul, pentru că acest sat, el au fost de moșie al lui Staico peharnicul, fratele Vladului logofătul, bărbatul jupînesii Radei. Deci Staico peharnicul pînă au fost viu, el au căzut într-o nevoe mare, ce alt n-au avut ce face să se plătească, ce au vîndut niște sate den zestrele jupînesii lui Radei, și i-au dat pentru zestrele ei satul Fometeștii și altele cu zapisul lui.

Apoi, după moartea lui Staico peharnicul, căzut-au și jupîneasă Rada într-o nevoe, ce au pus acest sat zălog la acești neguțători, de au luat bani de ș-au plătit nevoia ei, deci cînd au fost la zi, ia bani n-au avut de unde da, ce au dat satul Fometeștii jumătate derept ughi 300, cu tot venitul, cum scrie mai sus. Într-acéia, ne-au întreat pre noi pre toți ca să le dăm bani și să ținem satul, iar noi n-am avut să le dăm nici un ban, ce le-am făcut acest zapis al nostru ca să le hie lor moșie stătătoare în veac, sau să-l ție sau să-l vînză. Iar cine dentru noi se va scula altădată să le facă vreun val, el să nu aibă treabă nimica, ce să-i fie cuvente în deșert.

Și cînd am făcut noi această tocmeală au fost mulți boiari mărturie, carii-și vor pune mai jos pecețile. Și pentru mai mare credință ne-am pus și noi pecețile mai jos, ca să să crează.

Пис оу Есквреци, мѣсеца ноемврие г-гш дьни, лѣт хѣрмд 2.

Andrei spatar
Chisar peharnic ot Ruda
Tudosie clucer
Chirca suljer.
Stroe logofăt manu propria
Σημασ λογοθετης³.
Bunea Vilcul logofăt manu propria
Dumitru vel pitar
...⁴ logofăt.
Leca postelnic, sin Oprei vel agă
Ghinea suljer ot Văleni⁵

B.C.S., CXXX 1. Orig., hirtie (30 × 21), 9 peceti aplicate.

¹ Loc alb.

² „Scris in București, luna noiembrie a 3-a zi, anul 7144” <1635>.

³ „Sima logofăt”.

⁴ Semnătură indescifrabilă.

⁵ Semnături autografe.

154

1635 (7144) noiembrie 3.

† Eu Neagoe postelnicul ot Corbășori și cu ai mei feciori scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna lu Ion logofătul și a frăține-său lu Pătru cum să știe că i-am dat nește lccuri de înprejurul casei cît iaste îngrădit; iar el, mi-au dat mie o iapă cu minzul alătorea și 9 oi cu miei alătorea, pentru acēste lccuri.

Și le-am vîndut eu de a mea bunăvœe împreună cu toți feciorii mei. Și la această tocmeală au fost mulți boiari, anume: logofetul Albul ot Lănăgești și Ivan, feciorul lui Vucomir,

Și am scris eu, Nan logofetul, sinu Bolbosea ot Berevœști și pentru credința mi-am pus și pecētea.

Иис мѣсеца ноемвриѣ ѿ дъни, въ лѣтѣ 7144.

Eu Neagoe postelnicul.

Ivan <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCVIII 5. Orig., hirtie (30 × 22), 3 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 266v–267.

155

1635 (7144) noiembrie 3,

† Adecă eu jupînesa Necșa, jupînesa a paharnicului Stoicăi ot Răzvadu, scris-am al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna jupînelui Iané cojocarul cumu să se știe că i-amu vîndut pimnița de în București cu locul cîtu se va alege în lat și în lungu, dreptu 7 300 de bani gata, ca să-i fie moșie și dumneialoi și ficiuriloș, cîți Dumnezeu ei va dăru. Și ne-mu tocmitu de bunăvœea noastră cu știre vecinilor de în sus și de în jos, ca să-i fii moșie hoabnică, pentru că au trebat și rudeli jupînesei Necșai, ci nimirile nu se-au apccat a cunpăra.

Deci jupînul Iane au cunpărat dinainte a mulți preoți și oameni buni, na ime: popa Drăgoiu de la Biserica Grecilor și popa Chirfote de în Țirgoviște și diaconul Calotă și meșterul Dumitru star și Baște călărașul și jupînul Ion și jupînul Dima săbiariul și jupînul Costantin Chiurcibașa și postelnicul Pătrașco, nepotul jupînesei Necșăi, și mulți oameni buni ce nu e-m scris.

Și am scris eu Stoica al Barbuloi cu voia lor. Pis meseța noevrie 3 dni, let 7144 <1635>.

Eu jupînesa Necșa.

Pătru postelnic.

Νηκουλα¹

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXV/5. Orig., hîrtie (43 × 28), pecete inelară, aplicată
Copie ibidem, ms. 691, f. 52.

¹ Nicula.

156

1635 (7144) noiembrie <3>, București.

† Милостію вожію, Ію Матен Басарабѣ воеводѣ и господинъ всон землн Згррроклахінскін. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слзг господства ми Радѣл Пискокта¹ и със сини его, елнцн Богъ даровает, пako да ест емѣ вчиннѣ оу Нѣвнѣци, оу сѣдство Ѡлт, вбаче частъ Манѣн Дърѣбанцѣл вѣса, вт пол н вт шѣма н вт вод н вт по вѣс хотаром вт оужа Тѣдорев, третаго частъ н вт седалища селов н вт посвѣдї, вт по вѣс хотаром, понеже ест покѣпна Радѣл Пискотан вт на Манѣ Дърѣбанцѣл вт Нѣвнѣци за хѣс аспри готовн н съ запис вт проданіе н съ свѣдѣтеліе оу запис.

И пак покѣпна Радѣл Пискотан вчиннѣ оу Нѣвнѣци вбаче частъ Дѣмбравѣ и а братїам си Станчюл н Пърѣл н Станка, сини Пърѣлѣн, вт една ѣжа половинно вт пол н вт шѣм н вт вода н вт дѣл н вт седалища селов н вт по вѣс хотаром вт на Дѣмбравѣ н вт на братїн его вше пис за хѣх аспри готовн н съ запис вт проданіе н съ свѣдѣтеліе оу запис. И пак да ест Радѣлов Пискотан вчиннѣ оу Нѣвнѣци частъ Драгнин, жена Бладе, дѣдїна ел за прѣке, понеже ест покѣпна Радѣл Пискотан сіл вчиннѣ вше пис вт на Драгна вт Нѣвнѣци, дѣщера Пърѣлѣн, за хѣх аспри готовн н съ запис вт проданіе. И пак покѣпн Радѣл Пискотан вчиннѣ оу Нѣвнѣци вт частъ Тоудорев логофет Боандѣр половинно вт ѣжа вт по вѣс хотаром вт на вшѣцїн. Тѣдорев логофет Боандѣр на име: Манѣ н пак Манѣ вт Нѣвнѣци за хѣх аспри готовн н съ запис вт проданіе. И пак вт на Нѣгѣл вт Нѣвнѣци една частъ вт дѣдїнѣ за хѣ аспри готовн. И пак една част за вчиннѣ оу Нѣвнѣци вт на Нѣгое, синъ Тѣдорѣ логофет за . . .¹ н пак една частъ за вчиннѣ гѣ ѣже н пол вт по вѣсѣ хотарѣ за хѣ² аспри готоквн. И пак покѣпн Радѣл Пискотан вт на Първана, дѣщера Яден, вчиннѣ оу Нѣвнѣци половинно вт ѣже вт по вѣс хотаром за хѣх аспри готовн. И пак <покѣпна> . . .¹ ѣ сію вт Нѣвнѣци н вт на Дѣмїтра, жена Драгомнр Тѣркѣл, за ѣ аспри готовн, аще ест дал восок на сѣмрѣт мѣж ел Драгомнр за того цѣно аспри вше пис. И пак вт на Драгомнр кѣлѣраш вчиннѣ оу Нѣвнѣци что ест вил <покѣпеніе>¹ вт на Братѣ за хѣ аспри готовн н със запис вт проданіе.

<И пак ест покѣпна Радѣл³. Пискотан вчиннѣ оу Пѣлаш, оу сѣдство Ѡлт, една фалче за место вт пчеларство вт на Манѣ, синъ Тудорѣ Нанов вт Кѣзѣнѣци, за хѣс аспри готовн. И пак вчиннѣ ѣ Пѣлашѣ вт частъ Бѣчюмаш два части. . .¹

н вт дѣл н вт сѣдалища селов н вт през ѿлт, варе еанка нзберет сѣ, вт на Бѣчс-
маш вт Пѣлаш за хѣ аспри готови н съ запис вт продаиѣ. И пак ѿчнинѣ оу Пѣлаш
вт една ѡжа половини вт по вѣс хотаром н вт. . . ¹ вт сѣдалище селоѣ вт на До-
брана н вт на сини ел Радѣл н Бладѣлѣ вт Пѣлаш за хѣ аспри готови н съ запис
вт продаиѣ. И продадоше вт своим добро волѣ без ни една силост.

Сего радѣ, дах н господство ми сѣгг господства ми Радѣл Пис<котан>... ¹
емѣ сѣе ѿчнинѣ више пис дѣдѣне емѣ н синовом н внѣком н прѣвнѣчедом вѣ вѣкы
н не вт когождо непоколѣбном да нѣст.

Се н свѣдѣтели н постави х господство ми: пан Хриза вел бан, пан Івашко
вел дворник, пан. . . ¹, пан Мнѣхан вел спатар, пан Басилѣ вел столник, пан Бѣзника
вел коланс, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костандин вел постелиник. И исправник,
вел логофет.

И аз, Тудѣрѣ спѣден, мазух вѣ вест Бѣкѣвци, мѣсца ноемвриѣ. . . ¹ в
лѣт хѣрмд.

† Іу Матею кверѣда, мнолостією божією господникъ.

Іу Матен кверѣд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievodși domn a toată țara
Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei
mele, Radul Pisco <tan> ¹ cu fiii lui, cîți fi va dărui Dumnezeu; ca să-i fie lui
ocină la Ibănești în județul Olt, însă partea lui Manea dărăbanțul toată din
cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul din funia lui Tudor a
treia parte și din vatra satului și de pretutindeni de peste tot hotarul, pentru că
Radu Piscotan a cumpărat de la Manea dărăbanțul din Ibănești, pentru 1 200
aspri gata și cu zapis de vînzare și cu martori în zapis.

Și iarăși a cumpărat Radul Piscotan ocină la Ibănești, însă partea lui
Dumbravă și a fraților săi, Stanciul și Pîrvu și Stanca, fiii lui Pîrvul, jumă-
tate dintr-o funie din cîmp și din pădure și din apă și din deal și din vatra
satului și de peste tot hotarul de la Dumbravă și de la frații lui mai sus scriși
pentru 1 600 aspri gata și cu zapis de vînzare și cu martori în zapis. Și iarăși
să-i fie lui Radul Piscotan ocină la Ibănești partea Dragnei femeia lui Vlad,
dedina ei de zestre, pentru că a cumpărat Radul Piscotan această ocină mai
sus scrisă de la Dragna din Ibănești, fiica lui Pîrvul, pentru 1 600 aspri gata
și cu zapis de vînzare. Și iarăși a cumpărat Radul Piscotan ocină la Ibănești
din partea lui Tudor logofătul Boandăr jumătate de funie de peste tot hota-
rul, de la nepoții lui Tudor logofătul Boandăr anume: Manea și iarăși Manea
din Ibănești, pentru 1 600 aspri gata și cu zapis de vînzare. Și iar de la Neagul
din Ibănești o parte de moștenire pentru 600 aspri gata. Și iarăși o parte de
ocină la Ibănești de la Neagoe, fiul lui Tudor logofătul, pentru <aspri 600> ¹;
și iarăși o parte de ocină, 3 funii și jumătate de peste tot hotarul pentru
1000 ² aspri gata. Și iarăși a cumpărat Radul Piscotan de la Pîrvana, fiica
lui Aldea, ocină la Ibănești jumătate de funie de peste tot hotarul pentru
1 600 aspri gata. Și iarăși a cumpărat <o casă> ¹ din Ibănești și de la Dumitra
soția lui Dragomir Turcul pentru 700 aspri gata, pentru că a dat ceară la
moartea bărbatului ei, Dragomir, pentru acel preț de aspri mai sus scris.
Și iarăși de la Dragomir călăraș ocină la Ibănești ce a fost <cumpărătură> ¹ de
la Bratea, pentru 1 000 aspri gata și cu zapis de vînzare. <Și iar a cumpărat
Radul> ³ Piscotan ocină la Pulaș în județul Olt o falce de loc de stupină de la
Manea, fiul lui Tudor al lui Nan din Căzănești pentru 1 200 aspri gata. Și
iarăși ocină la Pulașu două părți din partea lui Buciumaș <de peste tot ho-
tarul> ¹ și din deal și din vatra satului și de peste Olt, oricît se va alege de la
Buciumaș din Pulaș, pentru 2000 aspri gata și cu zapis de vînzare. Și iarăși

ocină la Pulaș dintr-o funie, jumătate, de peste tot hotarul și din <deal și de peste Olt>¹ din vatra satului de la Dobrana și de la fiii ei Radul și Vladul din Pulaș pentru 1 200 aspri gata și cu zapis de vânzare. Și au vîndut de a lor bunăvoie fără nici o silă.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Radul Piscotan <ca să-i fie>² lui aceste ocine mai sus scrise dedine, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și martori am pus domnia mea; pan Hriza mare ban, pan Ivașco mare vornic, pan...³, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucino mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor, am scris în orașul București, luna noiembrie <3 zile>¹, în anul 7144 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Matei voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Schitul Seaca, III/1. Orig., perg. (34,5 × 52), pecete timbrată. Cu o trad. din 1846. Copie slavă ibidem ms. 712, f. 369 și trad.: Cozia XLVII/10, 21; Glavacioc XVII/26 (nr. 3); ms. 209, f. 404–405 și 367, f. 10–11 și Arh. St. Rînicu Vilcea, ms. 145; f. 37–38.

¹ Loc rupt; completări după copia slavă din ms. 712, f. 369v.

² *ѣже и по рачѣ хоташъ за хѣ* (3 funii și jumătate de peste tot hotarul pentru 1000) scris de altă mînă pe un loc răzuit.

³ Loc răzuit.

157

1635 (7144) noiembrie 5.

† *Милостію вожію, Іу Матею Бѣсарѣ воєвода и господинѣ. Дават господство ми сією повеленія господства ми слѣгам господства ми Іане пахарничул са să fie în pace de către frate-său Iscrul și Zahariia pentru că au avută pîră în divan naintea domniei mele și așa pîriia Iscrul [i] Zahariia cum le-au luată Іане păharnicul niște vită și niște argint, dramuri 120. Într-acéia, Іане păharnicul au spus naintea divanului cum cînd au venită domnia mea cu pribégii de preste munte asupra lui Leon vodă, fost-au Іане păharnicul cu frație lui pre rușală. Deci, într-acéia, І-au trimes frație lui în treaba casii, în loculă tuturorū. Іar cînd au fostă aicea, І-au prinsū la război și au datū Іане păharnicul lu Leon vodă ughi 140, de ș-au scos capul. Іar apoi frație lui n-au vrutū să-lū ajute la acea cheltuială.*

Deci, cînd au fostă acumū în zilele domniei mele trasu-i-au Іане păharnicul la divan, iar ei au luat boiari pre răvașe domnești, anume: pre Stroe postelnicul ot Oteteliș, Calotă și Giura ot Bălcești, să adevéze cești boiari, venit-a el de în capul lui, au cu știrea lor. Acești boiari ci sîntū mai sus scriși, așa i-au judecatū, cumū să fie toți pré acea pagubă că au fostū în treaba tuturoră. Și amū vazutū domnia mea și cartea boiarilor la mîna lui Іане păharnicul, cumū i-au judecatū. Într-acéia, Iscrul și Zahariia nu se-a lăsatău nici pre judecata boiarilor ci-l trasă pre Іане păharnicul naintea banului Hrizei și au rămas și dinaintea banului Hrizei de judecată, cum să fie frați pre acea pagubă. Și amū vazutū domnia mea și cartea banului la mîna lui Іане păharnicul dă rămas.

Într-aceia, iar Iscrul și Zahariia nici pre aceia nu s-au lăsatū, ci l-au trasū pre Iane pāharnicul la divan. Într-aceia dōmn'ia mea amū judecat cu toți cistiții deregătorii domnii mēle și au rămas Iscrul și Zahariia de judecatā de în divan, cum să fie frați pre acea pagubā.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сама реч господства ми.

Пис ноемврие 5 дни, лѣт 7144.

† Іw Матею воевода, милостію божію, господинь.

După Berechet, *Documente de drept public*, p. 198–199; 251 (facsimil și tex').

158

1635 (7144) noiembrie 5, București.

† Милостію божію, Іw Матею воевода и господинь въсон земле Збгг-рреллаѣинское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконниомъ Іw Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слъгъ господства ми Станов логофет и жѣпанцев его Станкъв и Хранитев, синъ Іѣнев постелник Благодескѣл, видцие жѣпанцев Маріе Болдѣска и въ нѣх синови, елицеже Богъ даровах, ѣкоже да им ест учинѣ и вечини ѣ село ѣ Болдѣци и ѣ Рѣстѣриаци и ѣ Дръгѣещи и ѣ Періаци и ѣ село Пестрѣ и ѣт село Тѣтарѣл что ест вѣл применіе със селѣни ѣт Тѣтърѣн и ѣ село Чочѣни учинѣ без вечини, коланко ест ѣстал непродадена, и виноградіе по кѣде хокет вѣти, али дел жѣпанцев Маріи Болдѣска, жѣпанца Гангоріне постелник, деловѣ еи въсѣх ѣт посѣде и ѣт над въсѣх хотаровѣ, варе елика се хтит изврат ѣт въсѣх сѣлицовѣ за село, елицеже по више речене.

И пак да ест Станов логофет и жѣпанцев его Станкъв и Хранитев въсах ацигъниѣ теткам си жѣпанцев Маріи Болдѣска, на име: Станкѣл циганѣл със ацигънѣкам си и със децам нѣх и Кръчюн циганѣл и Продан циганѣл и Герге циганѣл и Шербѣл циганѣл и Кацавѣнка циганка със дѣщирим си. Понеже сіе више речени учинѣ и виноградін и ацигани, нже сѣт више речене, вѣли сѣт въсѣх за дѣдини жѣпанцев Маріи Болдѣска ѣт над родителе еи, ешеже ѣт давно врѣме ѣт прѣ дѣни прочіим старим господари. И потом, кѣда ест вѣл въ дѣни поконниомъ Радул воевода, въ лѣт хѣрл, а жѣпанцев Маріи Болдѣска прикѣчише сѣ еи съмърти, тере ест ѣмрел въ рѣк Тѣдоров логофет ѣт Бѣдѣни и сини ѣт тѣлом его нѣст ѣстал и ѣставил ест жѣпанца Маріи сіе дѣдине въсѣх по рѣка братчед си Тѣдоров ѣтгѣфет, ѣкоже да ѣ въспомѣнѣше и да нѣх сѣтвориті саракѣсте.

И потом, кѣда ест вѣл сѣда, въ дѣни господство ми, по съмърти жѣпанцев Маріен Болдѣска, а жѣпанца Станка и жѣпанца Маріи, матера Хратиніев, анепѣх жителницев Маріен Болдѣска за сѣстрѣ ест вѣл ѣне поволене дрѣжати се сіе дѣдине више речене теткам си жѣпанцев Маріен и да ѣ въспоминѣет.

Въ том, Тевдосіе мнѣх проименова се Тѣдор ѣтгѣфет, ѣн видѣше и соуѣшн мнѣх, чловѣкъ тѣчіе със глав, без чади и нѣст имат ни една честѣ ѣт родина, его и ниже ѣгледаніе ѣт нѣхто и ни едно смотреніе на врѣмена его за ѣслабленіе и за старостію, кромѣ тѣчію ѣт над Станов логофет и ѣт жѣпанца Станка вѣскам си. Таже въ том, Тевдосіе монах ѣн сам ѣт волѣ его пришла ест пред господство <ми> и пред волѣром тере ест дал и ѣставлѣет сіе дѣдине въсѣх и запѣсѣл жѣпанцев Маріе Болдѣска тог ѣт на съмърти въ рѣкиѣ Станов логофет и жѣпанцев Станкъв, ѣкоже да ѣ въспоминѣет ѣни како се подобно. И сѣтворил сѣт и Тевдосіе монах запис ѣт рѣк емѣ сам написах със рѣкѣ его със вели-

КОЕ КЛЕТВЪ Н СЪС МНОШ БОЛЪРИ СВЕДЕТЕЛІЕ НАПИСАНИ В ЗАПИС НА НМЕ: ПРѢДА СПАТАР, СНИЪ ННКЪВ ЛОГѠФЕТ Н ДРЪГКЧ, СНИЪ ПАПЕК ЛОГѠФЕТ Н СТАНЧЮЛ ВТОРН КОМНС Н УТ ТОПОЛОВЪНИ, БЕРЧЪ Н ТЪДОРЪ СТОЛНИК Н УТ ЛЪДЕЦИН, ДИМА Н УТ КОСОБА ХДРЪ ЮЗЪША ЗА ЧЕРВЕИЕН УТ БОРОВЪНИ, ПОП ПАСАСНИВА. И УСТАВЛЪЕТ ТЕВДОСІЕ МОНАХ СІЕ ДЪДИНЕ ВЪСЪХ ПО РЪКА СТАНОВ ЛОГОФЕТ Н ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО СТАНКЪВ, КАКО ЕСТ ВШЕ ПИС, А УНИ ДА НМАТ ВЪСПОМЕНИТИ СЕ ПО ЖЪПАНИЦА МАРІА Н ПО ТЕВДОСІЕ МОНАХ. И ЕЩЕЖЕ ЕСТ ДАЛ СТАН ЛОГОФЕТ ВЪ РЪК ТЕВДОСІЕВ МОНАХ ДВА КОБИЛЕ ДОБРЕ СЪС ЖРЕБЦИ ПОДАЛ Н НОВЦИ ВІИ КЪ, ІАКОЖЕ ДА НЕ ПОМАТ УТ СЪДА НАПРЕД НИХТО ТРЪКЪВ, НИЖЕ ТЕВДОСІЕ МОНАХ, НИЖЕ ВІЩИН ЕГО НИЖЕ ДРЪГЕ РЪДЕНІЕ.

ПОСТАВИЛ ЕСТ ТЕВДОСІЕ МННХ Н КЛЕТВЪ: КАКО СЕ ХОКЕТ ПОКЪСНТ ПОПЕРЕТ Н РА-
ЗОРНТ Н НСАВНТИ СІЕ УСТРОЕНІЕ, ТОГ ДА ЕСТ ТРЪКЛЕТ Н АНАТЕМА УТ ТНІ УТЦИ ЕЖЕ
СЪТ ВЪ НЕКЕН.

СЕГО РАДІ Н ГОСПОДСТВО МИ СЪМ ДАЛ СЛЪГЪ ГОСПОДСТВА МИ СТАНОВ ЛОГОФЕТ
Н ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО СТАНКЪВ Н ХРАНИТЕВ, ІАКОЖЕ ДА ИМ ЕСТ СІЕ ДЪДИНЕ ВЪСЪХ ЖЪПА-
НИЦЕВ МАРІЕК БОЛДЪСКА, ВШЕ ПИСАНЕ УНИНЪ ДЪДИНЪ Н ВЪ УХДБ НИМ Н СИНОВИМ Н
ВНЪКОМ Н ПРЪВНЪЧЕТОМ Н НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБЕМО, ПОРІЗМО ГОСПОДСТВА МИ,
ВЪ ВЪКН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІИ ПОСТАВИХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВ-
СКІН Н ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГѠФЕТ Н ДЪМИТРЪ ВЕЛ
ВИСТІАР Н МНХАЮ ВЕЛ СПАТАР Н БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗИНКА ВЕЛ КОМНС Н БЪЧИНА
ВЕЛ ПЕХАРНИК Н КОСТАНДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НСПАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГѠФЕТ.

И НАПИСАХ ЛЕПЪДАТ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪЗЪРЕЩИ, МЪСЕЦА НОБЕРІЕ 4 ДЪНИ
Н УТ ІДАМА ДАЖЕ ДО НИНЪ, ВЪ СЕГѠ ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ВЪ ЛЪТ ЗРМА, ЛЪТА
ГОСПОДАННЕ ХАХЛЕ.

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВЪДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului răposatului Io Basarab
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele
lui Stan logofătul și jupaniței lui Stanca și lui Hranita, fiul lui Iane postelnicul
Blagodescul, nepoții jupaniței Maria Boldeasca și cu fiii lor, cîți Dumnezeu
le-a dăruit, ca să le fie ocină și vecini în sat la Boldești și în Răsturnați și
în Drăguești și în Periați și în satul Pestrea și din satul Tătarul ce a fost schimb
cu sătenii din Tătărăi și în satul Cioceni, ocină fără vecini, cîtă a rămas ne-
vîndută și ville, pe unde vor fi, însă partea jupaniței Maria Boldeasca, jupa-
nița lui Gligorie postelnicul, toate părțile ei de pretutindenii și de peste toate
hotarele, oricît se va alege de pe toate seliștele de sat, cîte s-au zis mai sus.

Și iar să-i fie lui Stan logofătul și jupaniței lui, Stanca, și lui Hranita
toată țigănia mătușii lor, jupanița Maria Boldeasca, anume: Stanciul țiganul
cu țiganca sa și cu copiii lor și Crăciun țiganul și Prodan țiganul și Gherghe
țiganul și Șerbu țiganul și Cațaveica țiganca cu fiicele sale. Pentru că aceste
mai sus zise ocine și vii și țigani care sînt mai sus zise au fost toate de moște-
nire ale jupaniței Maria Boldeasca de la părinții ei, încă de multă vreme,
din zilele altor bătrîni domni. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul
voievod, în anul 7130, iar jupaniței Maria Boldeasca i s-a întîmplat moarte,
de a murit în mîinile lui Tudor logofătul din Vlădeni. Și fii din trupul ei nu a
lăsat. Și jupanița Maria a lăsat aceste dedine toate pe mîna vărului său Tudor
logofătul, ca să o pomenească și să-i facă sărăcuste.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupa-
niței Maria Boldeasca, iar jupanița Stanca și jupanița Maria, mama lui Hranita,
nepoatele de soră ale jitelniței Maria Boldeasca, ele au fost mai volnice să

țină aceste dedine mai sus zise ale mătușii lor, jupanița Maria, și să o pome nească.

Întru aceea, Teodosie călugărul, <care> se numise Tudor logofătul, el văzînd și fiind călugăr, om numai cu cap, fără copii, n-a avut nici o cins: e din partea rudeniilor lui și nici îngrijire de la nimeni și nici o căutare în vremea lui de slăbiciune și de bătrînețe, afară numai de la Stan logofătul și de la jupanița Stanca, nepoata sa. Astfel, întru aceea, Teodosie monahul, el singur de voia lui a venit înaintea domniei <mele> și înaintea boierilor, de a dat și a lăsat aceste dedine toate și zăpisiș jupaniței Maria Boldeasca, cel de la moarte, în mîinile lui Stan logofătul și ale jupaniței Stanca, pentru ca să-l pomenească ei cum se cuvine. Și Teodosie monahul a făcut și zăpis de la mîna lui, a scris singur cu mîna lui cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: Preda spătarul, fiul lui Nica logofătul, și Drăghici, fiul lui Papa logofătul, și Stanciul al doilea comis și din Topoloveni, Bercea și Tudor stolnicul și din Ludești, Dima și din Cosoba, Udrea iuzbașa de roșii și din Voroveni, popa Paraschiva. Și a lăsat Teodosie călugărul aceste dedine toate pe mîna lui Stan logofătul și a jupaniței lui, Stanca, cum este mai sus scris, iar ei să aibă a pomeni pe jupanița Maria și pe Teodosie monahul. Și încă a dat Stan logofătul în mîna lui Teodosie monahul două iepe bune cu mînji după ele și bani 26 ughi, pentru ca de acum înainte nimeni să nu mai aibă treabă, nici Teodosie monahul, nici nepoții lui, nici alte neamuri.

Teodosie monahul a pus și blestem: cine ar cuteza să calce și să strice și să nimicească această întocmire, acela să fie de 3 ori blestemat și anatema de 318 părinți, care sînt la Nicheia.

De aceea și domnia mea am dat slugii domniei mele, lui Stan logofătul și jupaniței lui, Stanca și lui Hranita, ca să le fie lor toate aceste dedine mai sus scrise ale jupaniței Maria Boldeasca ocină, dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, în veci.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasile mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris Lepădat, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anii domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matelu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCIV/5. Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din 1686.

† Многостію божію, Іу Матею воевода и господинъ въсое земле Уггровладѣинское, вникъ поконнаго и стараго Іу Бъсърба воевода. Дават господство ми сію побеленіе господства ми сѣгг господства ми Некѣлев лугуфет и сѣс синови си, елидзе Богъ даровахъ, якоже да мѣ ест ъ Мѣш<чел> и Паду<рец> и чинѣ ъ Петреци, шбаче половини за селов ит пол и ит вод и ит шѣм и ит седалище селов

н със вроді за водѣннице н шт по вѣс хотаром, вере елика се хтнт нзбрат вѣс половнн, шбаче тѣчю шчннѣ без вечннн.

Понеже сію селов Петрецин бнл ест покѣпнл за поконнном Дѣпѣл лшгwfет н ешеже з нанпрѣжде врѣме, шт прн дѣнн Шербан воевод. ѿ потом, по смъртѣ Лоупѣлов лшгwfет, а синѣ его Герге лшгwfет, шн ест бнл продад една половнн за селов, а дрѣга половнн шна ест шстала непродала. Таже, кѣда ест бнл вѣ дѣнн Левнн воевод, а Герге лшгwfет, шн бнл сътворнл н сіе половнн за село продад. Таже, вѣ том, слѣг господства мн Некѣла лшгwfет, шн ест бнл сътворнл такмеженіе със Герге лшгwfет, тере кѣпнл н сіе половнн за селов шт Петрецин шт на Герге лшгwfет за ѿ і аспрн готовн, почто раді ест бнл сіе половнн за селов нам за дѣдннѣ. И продадох Герге лшгwfет сіе половнн за селов за негов добро волю н със ѣзнаніе вѣсом мегіашнм шт шкрѣстѣ мѣстлов н шт прѣд господства мн. И видѣхом господство мн н запис Герге лшгwfет за проданіе на рѣк Некѣлев лшгwfет, със мношн добрн людіе сведетеліе, на нме: шт Рѣтевоецин, Драгомнр лшгwfет н Баснліе н Ялѣла н шт Белнцн, Радул постелннк, шт Тѣмѣшецин, Цеѣѣла постелннк н шт Лерецин, Шанчѣ лшгwfет, понеже ест бнл н вечнннн над сіе половнн за селов, на нме Банчюл н със снновн его. Таже, вѣ том, Герге лшгwfет, шн ест бнл сътворнл шт нспрѣво такмеженіе със теѣ вечннн, шкоже да се скѣповал за вечнннѣ н със теѣ половнн за селов за ѿ за жнлті. Таже, кѣда ест послѣ, а шнн ннкакоже нѣст моглн да се даватн толнка новці без колнко тѣчю дал ест ѿ за жнлті, тере се скѣповал шнн за вечнннѣ, тѣчю шнн съ главе ем, без ннща шчннѣ. ѿ кѣда ест бнл послѣ, Банчюл, шн поднгал прѣннѣ прѣд господства мн със Герге лшгwfет н шце прѣше Банчю н реклѣ како се скѣповал шн н със шчннѣ. ѿ вѣ том, господство мн съм гледа н сѣді със почтѣннннн¹ правнтеліе господства мн н съм нстннствѣет господство мн како се скѣпает Банче н със снновн его тѣчю шнн [шнн] без ннща <шчнн>⁸ със главе ем. И сведетелствѣет сам Герге лшгwfет к<а>ко ест се скѣповал шнн без ннща шчннѣ за вечнннѣ. Таже ест шст<ал> Банчюл шт закон н шт сѣжденіе прѣд господства мн. ѿце х<оке>¹т нзвадітн теѣ вечнннѣ нкогдаже некіе <кннге>² нлн записе. . . ¹ <т>¹ере ест кннг тере хокют реклѣ како ест про<с>тнл Герге логофет за вечнннѣ по теѣ вечннннн със шчннѣ, а <теѣ зап>¹нсе н кннгн да се не верѣет да ест вѣ <лѣжннче. . . шнн>¹ н за плѣн, понеже ест свѣдетелствѣет са<ма> жѣ¹паннца Нѣкша шт велнкнн днван <ере на смърѣ>¹тѣ Герге лшгwfет како ест н простнл теѣ вечннн за вечнннѣ <тѣ>чю шнн със главе ем без ннща шчннѣ. И пак да ест <Некѣ>¹лев логофет еднн вечнннѣ на нме. . . ³.

Сего раді, дадох н господство мн Некѣлев¹ логофет шчнне вѣ шѣаб снновн н внюком н прѣвннчетом н не шт некогоже непо<ко>лѣбеннмѣ, по реч господства мн.

Сеже н сведетеліе поставнѣх господство мн: жѣпан Хрнзѣ вел бан Кралев<с>²кнн н жѣпан Івашко велнкнн дворннк н жѣпан Гангоріе вел лшгwfет н Дѣмнтрѣ велнкнн внстѣар н Мнѣаю вел спатар н Баснлаке вел столннк н Бѣчнна вел пѣхарннк н Бѣзннка вел комнс н жѣпан Костанднн вел постелннк. И нсправннк, Гангоріе вел <логофет>¹.

И нспнсаѣ Станкѣл вѣ настолнн граду Бѣскреші, мѣсеца ноемвріе 5 дѣнн, шт Ядама до нннѣ рекѣшаго лѣтом, вѣ лѣт хѣрмд.

† Iw Матен ввевѣда, мллостю божю господннѣ.

Iw Матен воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului și bătrînului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Necula

logofătul și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie în Mușcel și Pădureș ocină la Petrești, însă jumătate de sat din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și cu vaduri de moară și de peste tot hotarul oricît se va alege tot jumătate, însă numai ocina, fără vecini.

Pentru că acest sat Petreștii a fost cumpărat de răposatul Lupul logofătul încă mai dinainte vreme, din zilele lui Șerban voievod. Iar după aceea, după moartea lui Lupul logofătul, fiul său Gherghe logofătul, el a vîndut o jumătate de sat, iar cealaltă jumătate, ea a rămas nevîndută. Astfel, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, Gherghe logofătul, el a făcut vînzătoare și această jumătate de sat. Astfel, întru aceea, sluga domniei mele Necula logofătul, el a făcut întocmirea cu Gherghe logofătul de a cumpărat și această jumătate de sat din Petrești de la Gherghe logofătul, pentru 12 000 aspri gata, pentru că această jumătate de sat a fost a lui de moștenire. Și Gherghe logofătul a vîndut această jumătate de sat de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpisl de vînzare al lui Gherghe logofătul la mina lui Necula logofătul cu mulți oameni buni martori, anume: din Rătevoești, Dragomir logofătul și Vasilie și Albul și din Beliți, Radul postelnicul, din Tămășești, Șteful postelnicul și din Lerești, Oancea logofătul, pentru că au fost și vecini pe această jumătate de sat, anume: Banciul și cu fiii lui. Astfel, întru aceea Gherghe logofătul, el a făcut de la început întocmire cu acei vecini, ca să se răscumpere de vecinie și cu aceea jumătate de sat, pentru 160 de galbeni. Astfel, cînd a fost după aceea, iar ei nicicum n-au putut să dea atîția bani, fără cît numai au dat 60 de galbeni de s-au răscumpărat de vecinie numai ei cu capetele lor fără nici o ocină. Iar cînd a fost după aceea, Banciul, el a ridicat pîră înaintea domniei mele cu Gherghe logofătul și astfel pîra Banciu și spunea că s-a răscumpărat el și cu ocină. Iar într-aceea domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că s-a răscumpărat Bance și cu fiii lui numai ei, cu capetele lor, fără nici o ocină. Și a mărturisit însuși Gherghe logofătul că s-au răscumpărat ei de vecinie fără nici o ocină. Astfel a rămas <Ban>¹ ciul de lege și de judecată înaintea domniei mele. Dacă acei vecini vor scoate vreodată niște <cărți>² sau zapise...¹ că este carte de vor zice...¹ că i-a iertat Gherghe logofătul de vecinie pe acei vecini cu ocină, iar <acele zapi> se și cărți să nu se creadă, să fie minci-noase...¹ și ei de prădare, pentru că a mărturisit însăși jupanița Neacșa în marele divan că la moartea lui Gherghe logofătul, a iertat pe acei vecini de vecinie numai pe ei cu capetele lor fără nici o ocină. Și iarăși să fie lui Necula logofătul <un vecin anume...>³.

De aceea, am dat și domnia mea lui Necu<la> logofătul ocine de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de n'meni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilache mare stolnic și Vucina mare paharnic și Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare l<ogofăt>².

Și am scris Stancul în cetatea de scaun București, luna noiembrie 6 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mrea Rîncăcirov, XIII/13. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1849.

- ¹ Loc rupt.
² Omis.
³ Loc răzuit.

160

1635 (7144) noiembrie 9.

Noi boiarii: jupan Dumitrașco biv vel vistier i jupan Mihai vel spatar i jupan Para peharnic și Barbul peharnicul i Gherghe vistierul i Calotă clucerul, scris-am ceastă carte a noastră ca să fie dă credință la mîna lu Vasilie spatarul, feciorul lui Mușat vistierul, cum să știe că ne-au luat jupînul Ivașco vel vornic și cu fie-sa jupîneasa Mariia ce-au fostu jupîneasa lui Vasilie spatarul și cu cocoanele ei și dă mumă-sa Dospina cu fie-sa Elinca, dănaientea domnu nostru Io Matei Basaraba voievod pre răvașă domnești ca să-i judecăm și să-i tocmim pentru moșiile și pentru datoriile lui Mușat vistierul. Deci noi așa am judecat și i-am tocmit cine va vrea să ție moșiile și țiganii și viile și morile ale lui Mușat vistierul, acela să-i plătească și datorie.

Într-acéia, jupînul Ivașco vel vornic și fie-sa Mariia și jupîneasa Dospina, deca au văzut că-i ajunge légea așa, ei s-au sculat de au mersu în divanul domnu nostru dă s-au lepădat dănaientea mării sale și a tot divanul cum nici să aibă cu moșiile lui Mușat vistierul tréabă, nici să aibă tréabă cu datoriile lui.

Derept acéia și noi încă am dat cartea noastră lui Vasilie spatarul, ca să aibă a ținé toate moșiile și țiganii și viile și morile tătîne-său, lui Mușat vistierul, cum scrie mai sus, și să plătească el toată datoriia, iar alt nimeni tréabă să n-aibă dentr-acești boiari cu moșiile lui Mușat vistierul, pentru că s-au lepădat ei dă a lor bunăvoe denaintea domnu nostru din divan și dinaintea noastră. Aceasta scriem și mărturisim ca să se știe și să se crează. Și pentru credința pusu-ne-am pecețile și iscăliturile mai jos.

ПИС НОЕМВРІЕ 9 ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ 7144.

Dumitrașco vistier ¹ <m.p.>

Mihai vel spatar

Para peharnic, manu propria

Gheorghe vistier ¹

Barbul peharnic

Calotă clucer ¹

Прочитахъ Радѣла вторн лавгвфет ²

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LX/9. Orig., hîrtie (29 × 20).

¹ Semnat de aceeași mînă.

² „A citit Radul al doilea logofăt“.

† Adecă eu Badea postelnicul, feciorul Radului ce au fost cliucér mare de Băléni, scris-am și mărturisescu cu acest zăpis al meu să fie de mare credință la mîna văru-mieu jupan Ivașco vel dvornic, ca să se știe, cum i-am vîndut toată partea mea de ocină de în Băléni, ce au avut tată-mieu Radul cliucér, de moșie, a opta parte de preste tot satul, den în cîmpu și den în pădure și de în apă și de în vad de moară și den în șăzutul satului, de pretutindenilea, oarecît se va alége de preste tot hotarul, de în hotar pî(nă) în hotar, însă ocină fără de rumâni.

Și iară am mai vîndut eu Badea postelnicul văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină în Băléni, de în partea unchiu nostru lu Ivan sulgériul, însă de în a opta parte, ce au avut unchiu nostru Ivan slujerul, doao părți: partea vară-mea Stanei și a vară-mea Erinei, fétele unchiu nostru lu Ivan slujerul, de preste tot hotarul și cu partea Vîlsânească ce mi se va veni, despre toate părțile pentru că această a opta parte, partea a unchiu nostru lu Ivan, împărțitu-se-au în trei părți, a trei surori. Deci, doao părți le-am vîndut văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, că au fost cumpărate de mine, iar a treia parte, partea vară noastră Ancăi, au rămas nevîndută nimenuilea, că n-am avut nici o treabă. Și i-am vîndut eu Badea, văru-mieu jupînului Ivașco vel dvornic aceste părți de ocină ce scriu mai sus, derept aspri 24 000 gata, încă den în zilele lu Alexandru voevoda, feciorul răposatului Radul voevoda, de a mea bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea a tuturor boiarilor și a megiișilor de pre înprejurul locului și de sus și de jos, ca să-i fie văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină moșie lui și coronilor, în véci. Și au fost la tocmeala noastră, fost-au mărturii boiarii divanului: jupan Hriza vel ban i Gligorie vel logofet i Dumitru vistier i Mihaiu vel spatar i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic i Radul vtor vistier i Stroe logofet i Bunea logofet i...¹. Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai <a>deverită credință, pus-am și peceate.

И НАПИСАХ ЛЕПКАДЪ ЛОГОФЕТЪ БЪСКЪРЕЦИ, МЪСЕЦА НОЕМВРІЕ І ДАНИ И УТ ПДАМА ДО СЕЛЪ, ВЪ ЛѢТЪ ЗРМ²,

Badea postelnic

Hrizea vel ban

Gligorie vel logofet

Vucina vel păharnic

Mihaiu vel vistiar

Mihaiu vel spatar

Nedélco vel clucer

Dumitru vistier

Costandin vel postelnic

Theodosie biv vel logofet

Eu Radul vistiar

Stroe Fiera logofăt, manu propria

Σίμας λογοετης μαρτηρος³

Bunea Vîlcul logofăt, manu propria

Buzinca vel comis

Eu Calotă vel slujer⁴

Eu Calotă clucer

Pătrașco cliucer

Dragomir vel armaș

Tatul treti logofet Danovic
Az Șerban Danovici logofăt
Eu Radul ban Buzescul ⁵.

Muzeul de ist. al municip. București, nr. 27212. Orig., hirtie (41 × 27), 11 peceti aplicate. La văleat lipsește cifra unităților; datat după boierii martori.

EDIȚII. DRH, B. XXIV, nr. 405.

¹ Loc alb.

„Și am scris Lepădat logofătul in București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam pină acum, in anul 7140“ <1631>.

³ Sima logofăt, martor.

⁴ Semnătură identică cu cea a lui Calotă clucerul, devenit între timp mare sluger.

⁵ Semnăturile sint autografe.

162

1635 (7144) noiembrie 10.

† Eu Neagoe postelnicul ot Corbușori scris-am această al meu zapis să fie de credință la mana jupînesei Mariicăi, cum să știe că am luat eu 15 galbeni de la jupîneasa Marica pînă la sveti Neculae, cum de nu-i voi putea da banii pînă la zi, iar eu i dau o delniță lîngă Stanciul Budei și să înbină în căpătîe cu delnița lu Drăggan. Și am făcut această zapis al meu să fie la mîna jupînesei, pentru credința cum să se știe.

Пис мѣсеца ноемвриѣ 10 дьни, лѣтъ 7144.

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, VIII 28. Orig., hirtie (31 × 21). Copie ibidem, ms. 204, f. 105v.

163

1635 (7144) noiembrie 10, București.

† Милостією божією, Іу Матею воєвода и господинъ въсом земле Шгрров-лахінское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконниомъ Іу Басараба коєвода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми почтенномъ болѣрнинъ господство ми жѣпан Митрѣ бив вел питар и жѣпанницево его, Нѣкшев и със синовн нх, елинем Богъ прииштит, ікоже да мѣ ест вчиннѣ и вечнии 8 село 8 Мшшетецин, въ сѣдство Яреши, аан шт половиноѣ за село, половино, шт поля и шт шѣма и шт вод и шт паланен и шт швоцію и шт анвезн и със вечниин, на наме: Станцюла със синовн си и Мнкѣла със синовн си и Бѣкѣр със синовн си и Бѣрѣцъ със синовн си и Гѣрши със синовн си и Нѣгоє със синовн си и Сокол със синовн си и съ вѣскѣх дѣланицае им и със дѣланице болѣрскіи, что хокет бити и шт седалище селов, шт посвѣдї, вѣре елинка се хтет нзѣрат, шт по въсом хотаром, по старе хотаре и белѣсе.

Понеже сіа више речена вчиннѣ и вечни шт Мшшетецин біу ест покѣплена за Гѣнча лѣгѣфет шт Кѣщѣрѣнн и за снахам си Яливера, дѣщера Радѣлов постелник шт Баломирѣци, със новци тѣрски вѣзнимаан със анѣвѣ, по мед. Таже, къда ест биа да плащает новцин тѣрчилор на дѣнь, шни нѣст имал новци да нх дават, что сѣт сътворна шт дѣла им за вчиннѣ шт Мшшетецин продадена шт половиноѣ за село, половиноѣ. Таже, дрѣг ништо нѣст се сѣт шѣрѣтал да в покѣпнт, кромѣ тѣчию нже се сѣт шѣрѣтал болѣрнн господство ми жѣпан Митрѣ питар и жѣпанница его, Нѣкша, тѣре ѡ ест покѣпна шт над Гѣнча логофет и шт над сна-

хам си, Янвѣра, за 8ги си новци готови, тере сѣт платна асприн тѣрчилор. И прое дадоше уни за нѣхном добро волю без ни едно силост, със знаніа въсѣм болѣром и а мегіашом ѡт шкрстним дѣстом. Обаче да се знает: да дрѣжит Митрѣ питар и жѣпанца его Нѣкша ѡт половинѣ за село, половинѣ, ѡт дела ни и със вечнини нже сѣт више речени, а Ѣанча логофет и снахам си, Янвѣра, дѣщера Радуллов постелник, уни да дрѣжит пакнже ѡт половинѣ за село, половинѣ и ѡт вечнини и ѡт въс ходоком. И видѣхом господство ми и запис за проданіе въ лѣт хзрлз и със мноши болѣри сведетеліе, написани 8 запис, на име: Івашко дворник и Гангоріе комис и Нѣгѣла ага и Баснаіе ага и Нѣделко портар и ѡт Попеци, Калотъ армаш и ѡт Крецеци, Станко дворник и Цара логѡфет и ѡт Сѣлѣтрѣк, Станчул дворник и ѡт Ускаци, Данчул логѡфет и брат его, Скорѣ и ѡт Прѣчеци, Митрѣ и ѡт Трѣговице, Бладула и ѡт Мѣнеци, Могош портар.

И пак да ест болѣринѣ господство ми Митрев питар и жѣпанцев его, Нѣкшев, учинѣ и вечнини 8 село 8 Нѣпрѣтѣни, код Мѣшетеци, вечнини, на име: Нѣгое със братом си Дан и Стопка със братам си Дѣмитрѣ и със синовни ни и със нише дѣланице, ѡт полю и ѡт шѣм и ѡт вод и ѡт швоцию и ѡт посѣдѣ, варе еанка се хтет избрат, коанко сѣт дрѣжал кѣкеке ни тере се сѣт прихранили уни, понеже ест покѣпила болѣри господство ми Митрѣ питар и сѣпрѣженца его Нѣкша си више речени вечнини и със дѣланице ни ѡт над Прѣда дворник, синѣ Радуллов постелник ѡт Баломиреци за 8ги ѣ, асприн готови. И кѣда сѣт въсхоцет да продает, а Прѣда дворник ни въспрашал ест ло сестрам си Янвѣра, жѣпанца Савек питар, хокет ли да покѣпит ни ны? ѣ уни сѣт рекѣ, како не може кѣпити. И видѣхом господство ми и запис ѡт рѣк Прѣдеѣ дворник за проданіе със мноши болѣри сведетеліе, написани 8 запис, на име: Ѣанчѣ логофет и ѡт Берилеци, Шефѣла постелник и ѡт Брѣсеци, Тѣдор столник и ѡт Кѣлдѣрѣшани, Мѣхан и ѡт Крецѣлеци, Стан логофет и Лонзи и Борча логофет.

И пак да ест болѣринѣ господство ми жѣпан Митрѣ питар и жѣпанцев его, Нѣкшев, един вечнини 8 село 8 Мѣшетеци, на име Дан Кѣпѣцѣнѣ и със синовни его по име, Станчул и Явѣла със въсаѣ дѣланица кѣкюк ни и ѡт врѣтоград и ѡт полю и ѡт шраленіе и ѡт ливези ѡт посѣдѣ, еанка се хтет избрат. Понеже ест покѣпила болѣри господство ми Митрѣ питар и жѣпанца его, Нѣкша, того вечнинѣ и със дѣланица его и със въс ходоком ѡт над Радула и ѡт брат его Шерв и ѡт видѣком си, Соаре, ѡт Гор Брѣтѣани за 8ги к, асприн готови. И възимал ест Митрѣ питар асприн тѣрскѣи съ лихѣѣ ѡт над Карахаци Хасан ѡт Дрѣстор, брат Дѣмитрашков вистѣар. И видѣхом господство ми и запис за проданіе ѡт рѣка ни въ лѣт хзрлв и със мноши болѣри сведетеліе написани 8 запис, на име: ѡт Сѣлѣтрѣк, Станчул дворник и Лонзи постелник и ѡт Корѣѣни, Нѣгое логѡфет и ѡт Трѣговице, Сима батаѣ и ѡт Мѣшетеци, поп Бишан и ѡт Бѣчѣмѣни, Мѣчюкѣ батаѣ.

И продадоше си више речени имениті людіе нише учини и вечнини за нѣхном добра волю и със знаніа въсѣм болѣром и а мегіашом ѡт школном местом и ѡт [ѡт] пред господство ми.

Сего раді, дадохъ съм господство ми почтеномѣ болѣринѣ господство ми жѣпан Митрѣ питар и жѣпанцев его, Нѣкшев, ѣкоже да ни ест учинѣ и вечнини 8 Мѣшетеци и 8 Нѣпрѣтѣни дѣдинѣ и въ шѣб синовом и видѣком и прѣвнѣчетом и не ѡт когождо непоколѣнмо, порнзѣмо господство ми.

Сеже 8бо и сведетеліе поставѣлем господство ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевски и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангоріе вел логофет и Дѣмитрѣ вел вистѣар и Мѣхан вел спатар и Баснаіе вел столник и Бѣзника вел комис и Бѣчнина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник, И исправник, Гангоріе вел логѡфет.

И написах аз, Лепѣдат логѣфетъ, въ градѣ Бѣскѣрѣши, мѣсеца ноемвриа
ї дѣни и шт ѣдама в лѣтѣ хрѣма.

† Іу Матею воєвода, мнлостію божією господинь.

Іу Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitu-
lui boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar și jupaniței lui, Neacșa,
și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină și vecini în sat la Mușe-
tești, în județul Argeș, însă din jumătate de sat, jumătate, din cîmp și din
pădure și din apă și din munte și din pomet și din livezi și cu vecinii anume:
Stanciul cu fiii săi și Micul cu fiii săi și Bucur cu fiii săi și Băruță cu fiii săi
și Opriș cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Socol cu fiii săi și cu toate delnițele
lor și cu delnițele boierești ce vor fi și din vatra satului, de pretutindeni,
oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și vecini din Mușetești a fost cum-
părată de Oancea logofătul din Cuștereni și de nora sa, Alivera, fiica lui Radul
postelnicul din Balomirești, cu bani turcești luați cu dobîndă, pe miere.
Deci, cînd a fost să plătească banii turcilor la zi, ei n-au avut bani să le dea,
ci au făcut vînzătoare din partea lor de ocină din Mușetești din jumătate de
sat, jumătate. Deci altul nimeni nu s-a aflat să o cumpere, afară numai ce
s-a aflat boierul domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupanița lui, Neacșa,
de au cumpărat-o de la Oancea logofătul și de la nora sa, Alivera, pentru
250 de ughi bani gata, de a plătit asprii turcilor. Și au vîndut ei de a lor bună-
voie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor dimprejurul
locului. Însă să se știe: să țină Mitrea pitarul și jupanița lui, Neacșa, din
jumătate de sat, jumătate, din partea lor și cu vecinii care sînt mai sus ziși,
iar Oancea logofătul și nora sa, Alivera, fii ca lui Radul postelnicul, ei să țină
iarăși din jumătate de sat, jumătate și din vecini și din tot venitul.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare în anul 7137 și cu mulți
boieri martori scriși în zapis anume: Ivașco vornicul și Gligorie comisul și
Neagul aga și Vasilie aga și Nedelco portarul și din Popești, Calotă armașul,
și din Crețești, Staico vornicul și Para logofătul și, din Sălătruc, Stanciul
vornicul și din Uscății, Danciul logofătul și fratele lui, Scorea și din Pîrcești,
Mitrea și din Tîrgoviște, Vladul și din Mănești, Mogoș portarul.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele, lui Mitrea pitar și jupaniței
lui, Neacșa, ocină și vecini în sat la Năpîrteni, lingă Mușetești, vecinii anume:
Neagoe cu fratele său Dan și Stoica cu fratele său Dumitru și cu fiii lor și cu
delnițele lor din cîmp și din pădure și din apă și din pomet și de pretutindeni,
oricît se va alege, cît au ținut casele lor de s-au hrănit ei, pentru că boierul
domniei mele Mitrea pitarul și soția lui, Neacșa, au cumpărat acești mai sus
ziși vecini și cu delnițele lor de la Preda vornicul, fiul lui Radul postelnicul
din Balomirești, pentru 50 de ughi, aspri gata. Și cînd au vrut să vîndă, iar
Preda vornicul, el a întrebat pe sora sa, Alivera, jupanița lui Sava pitarul:
vrea oare să cumpere sau nu? Iar ea a spus că nu poate cumpăra. Și a văzut
domnia mea și zapis de vînzare de la mîna lui Preda vornicul cu mulți boieri
martori scriși în zapis, anume: Oancea logofătul și din Berilești, Șteful postel-
nicul și din Bîrsești, Tudor stolnicul și din Căldărușani, Mihai și din Crețu-
lești, Stan logofătul și Loizi și Borcea logofătul.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupaniței
lui, Neacșa, un vecin în sat la Mușetești, anume Dan Căpățînă și cu fiii lui,

anume Stanciul și Albul, cu toată delnița caselor lor și din grădină și din câmp și din arătură și din livezi, de pretutindeni cât se va alege, pentru că boierul domniei mele Mitrea pitarul și soția lui, Neacșa, au cumpărat pe acel vecin și cu delnița lui și cu tot venitul de la Radul și de la fratele lui, Șerb, și de la nepotul său, Soare din Brătienii de Sus, pentru 20 ughi aspri gata. Și a luat Mitrea pitarul aspri turcești cu dobîndă de la Cara-Hagi Hasan din Dîrstor, fratele lui Dumitrașco vistierul. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lor, în anul 7142 și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: din Sălătruc, Stanciul vornicul și Loizi postelnicul și din Corbeni, Neagoe logofătul și din Tîrgoviște, Sima vătaful și din Mușetești, popa Vișan și din Buciumeni, Măciucă vătaful.

Și au vîndut acești mai sus ziși numiți oameni ocinele și vecinii lor de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cînstitului boier al domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupaniței lui, Neacșa, ca să le fie lor ocină și vecini la Mușetești și la Năpîrteni dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam în anul 7144 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș III/15. Orig., hirtie (42,5 × 28), pecete timbrată. Trad. ibidem, III/16 și ms. 168, f. 151v—152v.

164

1635 (7144) noiembrie 15.

† Adecă eu, Radul vtorie armaș și cu jupîneasa Mariia scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credență la mîna jupînului Semei vătahul, cum să se știe că i-am vîndutu lui viia noastră de în Tîrgoviște cu levade, cu pometu șe cu tot locul citu am ținut eu, drept ughi 30, bani gata. De ce, am socotit de am luat șe o vie de la Sima, care iaste în Călenești, lîngă Dédul vătahul, vie pentru vie. Iar cîți bani am socotit să-mi mai dea, mi-au datu cu vie cu tot, au umplut ughi 30. Însă i-am vîndutu căce mi iaste omul meu. Șe am vîndutu de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, să fie lui moșie stătătoare șe feciorelor lui șe nepoțelor lui șă strănepoțelor lui.

Șe la tocméala noastră au fostu mulți boiare, anume: întîiu D[i]ragul scaunul ot Tîrgovește i Dedul vătahul de Călenești i Ghioca ot tam, Gherghie băiașul i Sima poșcarul i Mihalco cel mare șălarul i Mihalco cel mic i părențele popa Manta i Tilea croitorul, vecinul lui popa Tatu.

Исписах Драгостен спсдѣю; пис мѣсеца ноемвриѣ дьни ѿ, в лѣт хрѣмд¹.

Cîndu i-am vîndut v<ia>², i-am vîndut și casa, drept ughi 20 bani gata, cu loc cu tot și iaste lîngă casa Fierăi logofătul³.

Eu popa Manta
Gherghe băiașul
Ραδου μαρτηρας⁴
Mihalco cel mare
Dédul vătah
Mihalco cel mic
Tilea croitor.
Nica căpitan ⁵

Bibl. Acad., XLIII/9. Orig., hirtie (31 × 22), 9 peceți în tuș negru, aplicate.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 177—178.

¹ „Am scris Dragostin spudeiul; am scris luna noiembrie 15 zile, în anul 7144” (1635).

² Loc rupt.

³ Pasajul: „Cîndu i-am . . . Fierăi logofătul”, scris ulterior.

⁴ „Radu martor”.

⁵ Semnături autografe.

165

1635 (7144) noiembrie 16.

Jupan Ivașco vel dvornic scris-am cartea noastră voao megiiășilor, anume Goia și Stoica din sat din Bogați. După aceia, vă dăm în știre că aici înaintea noastră au venit popa Ivan dă Beleți cu Preda ot tam și cu Rada ot tam și cu Stoica ot tam de s-au pîrît de față înaintea noastră pentru niște vii și alte moșii ce au frățește. Deci noi într-altu chip nu i-am putut judeca ci i-am dat să să voiască să ia doi megiiăși la mijlocul lor să-i judece și să-i tocmească, să le împarță toată moșia frățește peste tot.

Și s-au voit dinnaintea noastră și v-au luat pre voi tocmelnici. Deci să căutați, în vrême ce veți vedea această carte a noastră, iar voi să aveți a le trage toată ocina, să o împărțiți frățește, întîi să trageți să împărțiți pre patru frați, codru popii din Zătruca și a lui Negoită de acolea și codrul Bunului de la Scoruși și din Piscul Zatrii al Roșceștilor de lungu și de lat, cît să va găsi viță, viile usebit, loc sterp osebi pe patru frați. Însă cum veți afla cu sufletele voastre pre dreptate așa să judecați și să-i tocmiți. Și zioa la sveti Nicolae, Inaco da nest, po reci naș.

Pis noemvrie 16 dni, 7144 (1635).

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 368—368v. Copie.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 178.

166

1635 (7144) noiembrie 22.

† Adecă eu Dîman ot Carcadulea, ot sudstvq Sac, scris-am acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Lupului vel căpitan, cum să să știe că i-am vînduț dumnelui ciņzeți de stînjăni de ocină den sat den Carcadulea, stînjănul cîte trei costande, fac bani 1 500, de preste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, toată partea mea cîta se va alége. Și o am vîndut eu fără de nici o silă, de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor megiiășilor denprejurul locului, ca să-i fie dumnealui moște și coconilor și strenepoților.

174

Și la tocmeala noastră fost-au oameni buni mărturii anume: ot Carca-
dulea, Radul Lepșa i pac Radul, brat ego i Marco pîrcălabul i Vladul i ot
Răsturnați, Stan Popescul i ot Măiuroși, Stratonie i ot București, Stan (să)¹
punarul i ot Floriești, popa Micul. Aceast-am scris, să fie de m(a) ¹re cre-
dință la mîna j(upî)¹ nului Lupului căpitanul și a coconilor dumnealui. Și
pîntru credința mi-am pus și pecétea.

Ииса Мнхалчк логофѣт ѡт Мѣгѡрѣни, мѣсеца ноємвриѣ кѣ дьни въ лѣт
х3рмд².

Popa Micul.

Marco pîrcălabul.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XLVIII/3. Orig., hirtie (31 × 22), pecete inelară, apli-
cată. Copie ibidem, ms. 206, f. 647.

¹ Loc rupt.

² „A scris Mihalcea logofătul din Măgureni, luna noiembrie 22 zile în anul 7144“ <1635>.

† Adecă eu, jupîneasă Rada, ce am fost jupîneasă a lui Staico paharni-
cul Rudeanul, scris-am și mărturisesc cu acest zăpis al meu, ca să fie dă
mare credință la mîna jupînului Pătru și a Ghiocăi, neguțătorii, ca să știe
cum pentru o datorie ce le-am fost eu datoare, ughi 300, datu-le-am satul
Fometeștii din județul Vilcii, jumătate dă sat, cu rumâni și cu tot venitul
despre tot hotarul vericît să va alége, care sat au fost al bărbatului meu de
moșie. Deci, pînă au fost el viu, căzut-au într-o nevoe foarte mare, și cu alt
n-au avut cu ce plăti nevoia lui, ci s-au sculat de au vîndut nește sate ale
méle de zestre, de ș-au plătit capul. Deci, pentru acéle sate ale méle dă zestre
mi-au dat acest sat Fometeștii, pentru satul meu Frăteștii.

Apoi, după moartea lui Staico paharnicul, căzut-am și eu într-o nevoe
mare și am luat bani de la acești neguțătorii de mi-am scos capul dentr-acea
nevoe. Deci, cînd am fost la zi, eu banii nu i-am avut de unde le da, ci le-am
dat acest sat Fometeștii, ce scrie mai sus, de bunăvoia mea, făr de nici o silă,
pentru că mi-au făcut și dumnealon bine la acea nevoe, dă mi-au dat ughi
400, făr de nici o dobîndă, într-un an și jumătate. Deci le-am dat și satul acesta
pentru acești ughi 300, cu voia feciorilor miei, Preda postelnicul i Tudosie și
cu știrea tuturor rudeniilor cum le scrie și zăpisul lor, ca să le fie dă moșie
în vecie, căci că au lăsat și ei dobînda acestor ughi 400, ce au făcut într-un
an și jumătate.

Și au fost mulți boiari mărturie, care își vor pune mai jos pecețile și
iscăliturile lor. Și pentru mai adevărită credință, pusu-mi-am și eu pecetea,
ca să știe și să crează.

I az, Tudor spudei, mazah, measeța noiemvrie 25 dni, leat 7144 <1635>.

Eu jupîneasă Rada.

Hrizea vel ban.

Ivan dvornic.

Preda postelnic, sin Staico paharnic.

Tudosie, sin Staico paharnic.

Gligorie vel logofăt.

Nedelco vel clucer.

Dumitru vel pitar.

Bunea Vil[i]cul logofăt mărturie,
Stroe Florescu logofăt.
Cernat vel portar.
Dragomir vel armaş mărturie.
Constandin Cantacuzino mărturie.
Chesar postelnic ot Privalea mărturie.
Ghinea slujer ot Vălénii mărturie.
Udrea ot Rădăcinéni mărturie.
Leca postelnic, sinŭ Oprii vel agi mărturie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, nr. 719, f. 271—272. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 112v.

168

1635 (7144) noiembrie 28.

† O carte de hotărnicie de 12 boeri de ocina din Blajoi de Sus sud Prahova, să o facă tot una cu ocina din Bléjoi de Jos. Noiembrie 28 dni, leat 7144 <1635>.

Adică noi ceşti 12 boeri hotarnici, anume Radul Frejureanul biv vel sluger i Tudor vtori dvornic ot Răteşti i ot Scăeni, Mordan i Neagoe Căpuşă i Tudor cel bătrîn i Stan Prăjur i Stan Moldovéan i Mircea ot Boldeşti i Vilcul i Stoica Bold i Drăgşăr ¹ i Mareş, care ne-au luat jupan Radul vtori postelnic, fecior Mihalcii căpitan din Pătirlage, pe răvaşe domneşti, denaintea domnului nostru Io Mateiu Basaraba voevod, ca să hotărîm ocina ce au avut de zestre de la socrŭ-său Néagul din Negoieşti, care ocină au fost schimbat jupîn Radul vtori postelnic cu călugării de la Mislea; ocina din Bléjoi de Sus să o lipim iar lîngă ocina lui din Bléjoi de Jos. Scris-am şi mărturisim cu această carte a noastră, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînelui Radului vtori postelnic, cum să ştie că am mersu toţi acolo la hotar şi am căutat cărţile tuturor şi am aflat peste tot hotarul stînjeni 800. De la Neagul socru Radului postelnic s-au aflat în cărţile lor stînjeni 350 şi la Mariia Bălţăţeanca stînjeni 270 şi la ceilalţi megiişi stînjeni 50 şi la Năstase ot Tîrguşor stînjeni 102 şi la Stanca Avrăpoe stînjeni 70.

Deci noi am alăturat stînjeni 300 din Bléjoi de Sus pe lîngă ocina din Bléjoi de Jos, ca să fie ocină lîngă ocină şi o am stîlpitu-o cu pietri în multe, din jos de moara Nastii o piatră, şi în siliştea Bléjoi de Susu, iar o piatră şi în marginea dumbrăvii, iar o piatră şi din marginea dumbrăvii în lăuntru, în pădure, lîngă un stejar, iar o piatră şi în stejar făcut cruce din stejar cu piatra, în drept locului, prin pădure cît va coprinde în lat 300 de stînjeni, adică trei sute, pînă în apa Dîmbului, de ciia, pe apa Dîmbului în jos, pînă în hotarul Bléjoilor de Jos, de aciia pre hotar Bléjoilor în jos pe hotar pînă în apa Teléajănelui şi cu apa Teléajănelui şi cu vad de moară şi cu pometul şi cu pădurea şi cu toate veniturile cîte au... ² acei 350 de stînjeni, ca să aibă voe să-ş facă moară şi să lucreze cu apa cîtă am hotărît şi cu cîtă am înpietrit.

Pentru că această ocină ce iaste mai sus scrisă, iaste de zestre a jupînesii Sofiicăi jupîneasa jupîn Radului vtori postelnic, fata Néagului ot Negoieşti, ce au făcut schimbu cu călugării de la Mislea, de au dat călugării de la Mislea ocina ce au fost avîndu de la Pătrălage Radului postelnic, iar Radul postelnic le-au dat această ocină din Bléjoi de Susu care ó am hotărîtu noi, ocină pentru ocină, ca să le fie cu bună pace. Aşa am hotărîtu şi am aflat cu sufletele noastre. Şi pentru credinţa né-am pus şi peceţile.

176

Radul, Frujenel³ biv veļ sluger.
 Tudor ȳtori dvornic,
 Mordan ot Scăeni.
 Néagoe Căpuşă.
 Tudor cel bătrînu.
 Stan Prejur.
 Stan Moldovean.
 Mircea ot Boldeşti.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 159v—160v. Copie 2 alte copii ibidem, ms. 465, f. 23v—24 și la Bibl. Acad., MCCXXXIV/25.

¹ În nr. 465: „Drăgușin“.

² Loc alb.

³ În ms. 465: „Frujireănu“.

† Многостією божією, Іу Матен Басараба воєвода н господинъ всон земли Зггровлахінскін. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномъ волѣрннъ господства ми жѣпан Дръгъшнъ вторн постелник н съ сини его елици Богъ дарова, іакоже да мѣ ест вчиннъ н вечини оу село Пъдърещін въ сѣдство Блѣчѣ, вт полю н вт шѣма н вт вод н вт винограді н вт седалище селов н съ вѣс ходоком вт по вѣс хотаром, еанко избегит сѣ. И вечинін ешеже да се знае, по име: Лѣпѣл съ сини его н Дінкѣл съ сини его н Стан съ сини его н Сѣпрѣ съ сини его н Падеш съ сини его н Станчюл съ сини его н Радѣл Котороуѣ съ сини его н съ части нм вт вчиннъ. Понеже сін више речени вечини вни быст вѣс люді кнѣзи съ вчине нм, ешеже вт прѣжде врѣме. І потом, егда быст нинѣ въ дѣни господства ми, а вечинін сами пріндет на почтенномъ волѣрннъ господства ми Дръгъшнъ вторн постелник аще продаваше се вечини, вни, съ сини нм н съ всѣ часті нм за вчиннъ вт Пъдърещи, по име: Лѣпѣл съ сини его Тѣдорѣ н съ сини нм н съ част его за вчиннъ, за хѣ аспри готови н раді единнъ вол н Дінкѣл съ сини его н съ част его за вчиннъ, раді хѣ аспри н раді единнъ вол н Стан съ сини его, Пѣтрѣ н Сасѣл н съ сини нм н съ част его вт вчиннъ за хѣ аспри н раді един вол н Сѣпрѣ съ сини его Стонка н съ сини нм н съ част его за вчиннъ за хѣ аспри готови н раді един вол н Падеш съ сини его н съ частъ его за вчиннъ раді в аспри готови н раді един вол н Станчюл съ сини его Івн н съ сини нм н съ част его за вчиннъ раді хѣ пенѣши готови н раді един вол н продадоше се вни вечини за своимъ доброволѣ без не една снаост съ оузнаніѣ всѣм волѣром н а мегіашом вт шкрѣстѣ мѣсто нм н вт пред господства ми вт дван н вѣзѣл вси новци готови въ рѣки нм іако да ест вечини съ записѣл нм вт проданіе на рѣка Дръгъшнн постелник н съ свѣдѣтелін оу запис по име: пан Дѣмітрѣ вел питар н пан Драгомнр вел армаш н вт Брънковѣни, Преда спатар н вт Бъръци, Строе нже внв вел столник н вт Сѣлѣтрѣк, Станчюл вторн дворник н вт Спотещи, Дінкѣл кѣпар н вт Мнлков, Тѣдорѣ комнс н вт Кѣртишоарѣ, Тѣдосіе ключар ши Індрен сѣжар Рѣдѣнѣл н Кирка сѣжар н вт Пѣпѣлари, Кирка пѣхарник н вт Нѣвнещи, Радѣл постелник н вт Брътіещи, Герге Печѣ н всн волѣри велнкы нже сѣт кѣстѣдін нм оу запис. И видѣх господство ми н записѣл вечинном вт проданіе на рѣка Дръгъшннов постелник.

И пак¹ да ест волѣр господства ми Дръгъшини постелникъ вчиннѣ оу село Пѣдърци частъ Нванов, елика изверитъ сѣ вт полъ и вт шѣмъ и вт водъ и вт виноградъ и вт седалище селовъ и вт по вѣс хотаромъ, понеже ест покъпни Дръгъшини постелникъ вт на Негоицѣ и вт на Тѣдорѣ, синни Предѣи вт Рѣскѣлицѣ за зги Шѣи радѣ единъ волъ, ѣже вчиннѣ виа ест покъпни и Преда вт на Нван и вт на Радѣ Котороцѣ и сѣ записъ вт продаиѣ на рѣка Дръгъшини втори постелникъ сѣ свѣдѣтелѣи, по нме: Динкѣа кѣпар и вт Мнаковъ, Тѣдорѣ комнѣ и вт Кѣртишоарѣ, Тевдосѣи ключаръ и Кирика сѣлѣжаръ и вт Гордока, Тѣдорѣ логофетъ и вт Комѣнницѣ, Стѣннимиръ логофетъ и вт Брѣнковѣни, Паврамъ логофетъ.

Сего радѣ, дахъ господство ми волѣр господства ми Дръгъшини постелникъ, ѣко да ест емѣ вчиннѣ и вечини оу село Пѣдърци, дѣдѣинѣ столателна, емѣ и синномъ и внѣкомъ и прѣвнѣчедомъ, вѣ вѣки и не вт когождо непоколѣбимомъ да не ест.

Се и свѣдетелѣи положихъ господство ми: панъ Хризѣ вѣа ванъ Кралевскѣи, панъ Ъвашко вѣа дворникъ, панъ Глигорѣ вѣа логофетъ, панъ Дѣмитрѣ вѣа вистѣаръ, панъ Недѣако вѣа ключаръ, панъ Басилѣ вѣа столникъ, панъ Бѣзинка вѣа комнѣ, панъ Бѣчина вѣа пѣхарникъ, панъ Костандинъ вѣа постелникъ. И исправникъ, панъ Глигорѣ вѣа логофетъ.

И азъ, Тѣдорѣ спѣденъ, мазахъ вѣа вѣс Бѣкѣрци, мѣсеца ноемвриѣ ки дѣни, лѣтъ хрѣмѣ.

† Іу Матею вшевѣда, милостію божію господинь.

Іу Матею воєводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-tului boier al domniei mele jupan Drăgușin al doilea postelnic și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în satul Pădureții din județul Vîlcea, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului și cu tot venitul de peste tot hotarul, cît se va alege. Și vecinii încă să se știe, anume: Lupul cu fiii lui și Diicul cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Oprea cu fiii lui și Padeș cu fiii lui și Stanciul cu fiii lui și Radul Cotorogea cu fiii lui și cu părțile lor de ocină. Pentru că acești vecini mai sus spuși, ei au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, vecinii au venit singuri la cinstitul boier al domniei mele, Drăgușin al doilea postelnic de s-au vîndut vecini, ei, cu fiii lor, și cu toate părțile lor de ocină din Pădureți, anume: Lupul cu fiul lui, Tudor și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 aspri gata și pentru un bou și Diicul cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 aspri și pentru un bou și Stan cu fiii lui, Pătru și Sasul și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 6 000 aspri și pentru un bou și Oprea cu fiul lui, Stoica și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 aspri gata și pentru un bou și Padeș cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 aspri gata și pentru un bou și Stanciul cu fiul lui, Ion și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 bani gata și pentru un bou și Radul Cotorogea cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 bani gata și pentru un bou. Și s-au vîndut ei vecini de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului lor și dinaintea domniei mele din divan. Și au luat toți bani gata, în mîinile lor, ca să fie vecini cu zapisul lor de vînzare la mîna lui Drăgușin postelnic și cu martori în zapis, anume: pan Dumitru mare pitar și pan Dragomir mare armaș și din Brîncoveni, Preda spătarul, și din Vîrîți, Stroe care a fost mare stolnic, și din Sălătruc, Stanciul al doilea vornic, și din Epotești, Diicul cuparul, și din Milcov, Tudoru comisul, și din Curtișoară Tudosie clucerul și Andrei slugerul Rudeanul și Chirca slugerul, și din Păpă-lari, Chirca paharnicul, și din Ibănești, Radul postelnicul, și din Brătiești,

Gheorghe Pecea, și toți boieri mari, care sînt custodiile lor în zăpis. Și am văzut domnia mea și zăpisul de vînzare al vecinilor la mîna lui Drăgușin postelnicul.

Și iar să fie boierului domniei mele Drăgușin postelnicul ocină în satul Pădureți, partea lui Ivan, cît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din vii și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Drăgușin postelnicul de la Negoită și de la Tudor, fiii lui Preda din Risciați, pentru 16 ughi și pentru un bou, care ocină a cumpărat-o și Preda de la Ivan și de la Radul Cotorogea și cu zăpis de vînzare la mîna lui Drăgușin al doilea postelnic, cu martori anume: Diicul cuparul și din Milcov, Tudoru comisul, și din Curtișoară, Teodosie clucerul și Chirca slugerul, și din Gordoba, Tudoru logofătul, și din Comăniți, Stănimir logofătul, și din Brîncoveni, Avram logofătul.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Drăgușin postelnicul, ca să-i fie ocină și vecini în satul Pădureți, dedină stătătoare, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, am scris în orașul București, luna noiembrie 28 zile, anul 7144 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXV/195, Orig., hîrtie (42 × 28) pecete timbrată.

¹ În text пан (пан).

† Многостію вожію Іу Матен Бъсърба конвода и господина. Дават господство ми сію повѣленіе господство ми cestui om anume Pîrvul ot Drăgoești ot sudstvo Gorjiu, ca să fie volnic cu aceasta carte a domniei méle de să-și fie a lui moșie de în Drăgoești pentru că iaste a lui dereaptă și bătrînă de în moși di în strămoși și o au tot ținut cu bună pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domniei méle, iar Stoica, feciorul lui Drăghici de Șomonești, el să apucă de Pîrvul ca să-i iia această moșie zicîndu că are cărți de la Simion voivoda și zice c-au venit Pîrvul cu moldovénii de i-au luat cai și bivoli. Deci pentru acélé de atunce, el să apucă să-i iia moșiia, iar domniia mea am socotit împreună cu toți cinstiții deregătorii domniei méle în divan cum Pîrvul n-au fost nimic vinovat, nici au fost el pre acea vréme cu moldovénii, nici are Stoica de în Șomonești nici o trébă cu această ocină a Pîrvului.

Derept aceia am dat domniia mea ceastă carte a domniei méle Pîrvului ca să aibă a-ș ținéré moșiia cum scrie mai sus. Iar Stoicăi de-i va părea strămbu, să vie cu cărțile să stea de față nainte domniei méle.

Инако да икст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис мѣсеца ноємвриѣ кѹ дѣни, в лѣт зрѣмд.

† Іу Матѣю воеводѣ, мноюстію божію господннѣ.

Іу Матѣю воеводѣ <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XVIII 3. Orig., hirtie (29,5 21,2). pecete inelară aplicată. Copii ibidem ms. 329, f. 350v—351 și 335, f. 274v 275.

171

1635 (7144) noiembrie 30.

Adecă eu, Petre slugerul, sinū Aslanu vornecul, scris-am acestū zapisu a mieu, ca să fie de mare credință la mîna Dimei cliucerul dîn Bîzdîna și la mîna Bălicăi paharnicul din Breasta, ca să știe că le-am vîndut satul Lazul din sud Meh<edinți>, cu rumânii toți și cu toată ocina, din hotar pînă în hotar, din cîmpu și din apă și din pădure, cum scrie și în cărțile domnești, care am cumpăratū noi mai dinnainte vreme. Și parte mea de ocină din Gabrul și cu toți rumânii și cu totū venitul cît să va alege, dupresté tot hotarul. Și am vîndut drept ughi 700 tot bani gata de a mea bunăvoie și fără de nici o silă și cu știrea tuturorū boiarilor și a tuturor megī<a>șălor dinprejurū, ca să le fie dumnelor moșie stătătoare și copiilor în veci.

La această tocmeală a noastră au fost mulți boeri, care vor pune mai jos pecețile și iscăliturile. Și așa am tocmitū care dintre noi va vre să întoarcă, să de la domnie ughi 200.

Și mi-am pus și eu pecete și iscălitura, ca să să crează.

Noemvrie 30 dni, 7144 <1635>.

† Eu Pătru sluger.

Mihai vel stolnic.

Ivan vornic.

Zaharia sluger.

Dragomir.

Radu postelnic.

Ștefan logofăt.

Socol clucer.

Mihartū clucer.

Tudor logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 511. Copie.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon.j. Dolj*, VIII, 166.

172

1635 (7144) noiembrie 30.

† Adecă eu Stan Pițig i Băncilă ot Bucu Star scris-am acest zapis al nostru să fie de mare credință la mîna jupînului Oprei vel agă și a fiu-său Lecăi postelnicul, cum să se știe că i-am vîndut ocină de în Bucul Bătrînu, însă stîjneni 40, derept bani gata ughi 12. Și o am vîndutū de a noastră bunăvoe, ca să fie dumnelor moșie și coconilor dumnelor cîți Dumnezeu le va dăru.

Și au fostu la tocméala noastră mărturie: Stanciul tvori vornic ot Varoș ot Floci i Stan iuzbașa ot Mătășești i Nedelco ot Bucu i Drume ot Tătărăi i

Stan, bratŭ ego ot tam, i Calotă postelnicul ot Tătulești, Stanciul vătahul ot Pisculești i Stan ot tam i Stîngă i Iacov ot Berilești. Și a fost mulți megiiashi la tocmeala noastră. Și pântru mai mare credință pusu-ne-amu pecețile.

И написах аз, Стрoя пехарник. Пис мѣсеца ноемвриѣ ѿ дньи, въ лѣт х^рмд¹.

Eu Stan Pițig.

Eu Băncilă.

Stanciul vornic <m.p.>

Eu Stan iuzbașa <m.p.>

Eu Nedelco <m.p.>

Calotă postelnic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/9. Orig., hîrtie (29,5 x 20,5), 4 peceți inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 692, f. 198.

¹ „Și am scris eu, Stroia paharnicul. Scris luna noiembrie 30 zile, în anul 7144” <1635>.

173

1635 (7144) noiembrie 30, București.

† Мноостією кожією, Іу Матен Басарава воеводы и господин всон земли Удггровлахінскон. Дават господство ми сіа повеланіе господства ми почтенномъ правителя господства ми пан Костантин вел постелник и съ сныи его, елици Богъ даровает, іако да ест емѣ един мѣсто ут дома зда, ѡ варош господства ми ѡ Бѣкѡреши, код домова Нѣгѡлов агъи и код вода Дѣмбовицин, еанко изберит сѧ, понеже покѡпила празнтел господства ми пан Костантин вел постелник съю выше писано мѣсто ут дома ут на Сава шетрарюа за ѡгн ѣ панези готови, ещи въ дньи Ілеандрѡ воеводѣ Іліаш. И видѣхъ господство ми и записѧ емѣ на рѣкѡ Костантин вел постелник.

И пакн да ест правител господства ми пан Костантин вел постелник ѡ погоане за виноград ѡ дѣлаѡ Биспещилюр, варе еанка изберит сѧ, понеже сіа ѡ погоане сѣт пан Костандинов вел постелник ут дѣднн ут над жѡпанца его Фанна, еще ут прежде вѣрѣме. И пакн да ест правител господства ми пан Костантин вел постелник ѡ погон ут виноград и една чедврѣте ѡ дѣлаѡ Биспещилюр, варе еанка изберит сѧ, понеже покѡпила ут на Радѡл, брат Тѣркѡн ут Перѡлци, за ѡгн ѡ пол аспри готови. И видѣхъ господство ми и записѧ емѣ на рѣкѡ пан Костантин вел постелник. <И>¹ пакн покѡпила правител господства ми пан Костандин вел постелник ѡ дѣлаѡ Биспещилюр ѣ погоане ут виноград и една чедврѣте и един сеженѡ ут учини ут хотарѡа Сѣхѣтаннлюр, дорн ѡ камена Числѡвѡшн, ут на Нѣнлю ут Гѣрковн. за хѡѡ аспри готови. И видѣхъ господство ми и записѧ егѡ на рѣкѡ пан Костантин вел постелник. И пакн покѡпила правител господства ми пан Костантин вел постелник ѡ дѣлаѡ Биспещилюр ѣ чедврѣци ут виноградѣ ут на Танасіе инок и ут на зет его Параскива, али вса част, им за ѡгн ѣ пол аспри готови. И видѣхъ господство ми и записѧ им на рѣкѡ пан Костантин вел постелник. И пакн покѡпила Костантин вел постелник една чедврѣте ут виноградѣ ѡ дѣлаѡ Биспещилюр ут на Бладѡа за. . . ² аспри готови и съ запис ут рѣк его за проданіе. И пакн покѡпила пан Костантин вел постелник една чедврѣте за виноград ѡ дѣлаѡ Биспещилюр ут на Хнанпан, за. . . ² аспри готови и съ запис ут рѣк его ут проданіе. И пакн покѡпила пан Костантин вел постелник ѣ чедврѣци ут виноградѣ ѡ дѣлаѡ Биспещилюр, ут на Івнаншко, за. . . ² аспри готови и съ запис ут рѣк его за проданіе. И пакн покѡпила пан Костантин вел постелник една чедврѣте и половино ут виноград ѡ дѣлаѡ Биспещилюр ут на Стан ѡрлюа, за. . . ² аспри готови и съ запис ут рѣк

его вт проданіе. И пакы покѣпна пан Костантин вел постелник в чедврѣци вт вино-
градъ с дѣла Еписепиалор, вт нѣ Блѣдскъ ш[т]баче раді една чедврѣте сътворна
ест промененіе, аще дад ест пан Костантин вел постелник Блѣдскън инд чед-
врѣте вѣ нно мѣсто, вонѣ, а една чедврѣте покѣпна ш ест вт на Блѣдскъ съ...²
аспрн готовн н съ запис вт рѣк его како ест выше пис.

И продад ест сѣн выше речени имените люді инѣном дѣдинѣ н виноградѣ
вт инѣном добра волѣ, без ин една смлост н съ знаніѣ всѣм мегіашом вт гор
н вт дол н вт шкрѣсть мѣстом н вт пред господства мн.

Сего раді, дадох н господство мн пан Костантин вел постелник, іако да
ест емѣ сѣн выше речени винограде, дѣдинѣ н вѣ шѣаб, синовим н вѣском н прѣ-
вѣчетом н не вт кого непокољбымом, порезмо господство мн.

Се оубо н сведителѣн положих господство мн: пан Хриза вел бан Кралевскѣн
н пан Івашко вел дворник н пан Гангоріе вел логофет н пан Дѣмитрѣ вел вистигар
н пан Мнѣаю вел спатар н пан Баснаіе вел столник н пан Бѣзника вел колмс н пан
Бѣчина вел пѣхарник н пан Костандин вторѣн постелник. И испавник, Гангоріе вел
логофет.

И писах аз, Стонка логофет Шѣрбановч, с града Бѣкѣреци, ноемврѣ л-гв
дѣны, вѣ лѣт хѣрмѣ, лѣт г-осподинѣ хѣлѣ.

† Іw Матейу рѣевѣда, мнлостію божіею господинѣ.

Іw Матейу боегод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitu-
lui dregător al domniei mele pan Costantin marele postelnic și cu fiii lui,
cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un loc de casă aici, în orașul domniei
mele, în București, lîngă casele lui Neagul aga și lîngă apa Dîmboviței, cît se va
alege, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin marele
postelnic acest loc de casă mai sus scris de la Sava șetrariul cu 20 ughi bani,
gata, încă în zilele lui Alexandru voievod Iliăș. Și am văzut domnia mea și
zapisul lui la mîna lui Costantin marele postelnic.

Și iar să fie dregătorului domniei mele pan Costantin marele postelnic
6 pogoane de vie în dealul Vispeștilor, oricît se va alege, pentru că aceste 6
pogoane sînt ale lui pan Costantin marele postelnic, de moștenire, de la jupa-
nița lui, Elina, încă de mai înainte vreme, și iar să fie dregătorului domniei
mele pan Costantin marele postelnic, un pogon de vie și o cetvîrte în dealul
Vispeștilor, oricît se va alege, pentru că a cumpărat de la Radul, fratele lui
Tîrcă din Periați, pentru 6 ughi și jumătate aspri gata. Și am văzut domnia
mea și zapisul lui la mîna panului Costantin marele postelnic. <Și>¹ iar a
cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin marele postelnic în dealul
Vispeștilor 2 pogoane de vie și o cetvîrtă și un stîngen de ocină din hotarul
Săhătenilor pînă în Piatra Cislăului, de la Neniul din Gîrbovi, pentru 2 400
aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lui la mîna panului Costantin
marele postelnic. Și iar a cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin
marele postelnic în dealul Vispeștilor 3 cetvîrți, de vie de la Tanasie călugăruș
și de la ginerele lui, Paraschiya, însă toată partea lui pentru 5 ughi și jumă-
tate aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lor la mîna panului Costan-
tin marele postelnic, și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic o
cetvîrte de vie în dealul Vispeștilor de la Vladul pentru...² aspri gata și
cu zapis de vînzare de la mîna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele
postelnic o cetvîrte de vie în dealul Vispeștilor de la Hilipan pentru...²
aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui. Și iar a cumpărat pan Costan-
tin marele postelnic 3 cetvîrți de vie în dealul Vispeștilor de la Ionașco

pentru. . . ² aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic o cetvirte și jumătate de vie în dealul Vispeștilor de la Stan Urloiu pentru. . . ² aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic 2 cetvirți de vie în dealul Vispeștilor de la Vlăducă, însă pentru o cetvirte a făcut schimb, de a dat pan Costantin marele postelnic lui Vlăducă altă cetvirte în alt loc, afară, iar o cetvirte a cumpărat-o de la Vlăducă cu. . . ² aspri gata și cu zapis de la mâna lui, cum este scris mai sus.

Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți, oameni dedinele și viile lor de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat domnia mea panului Costantin marele postelnic, ca să-i fie aceste mai sus spuse vii, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin al doilea postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șarbanovici, în cetatea București, noiembrie a 30-a zi, în anul 7144, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

<Pe verso:> A lui Matei vodă pre un loc ot București și cu viile ot Vispești, însă viile ot Vispește le-au dat zestre Costandin postelnicul cocoaanelor lui.

Bibl. Acad., XLIII/10. Orig., hirtie (43 × 28), pecete timbrată.

¹ Omis.

² Lcc alb.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба воєводі и господинѣ. Дават господство ми сіа повелѣніа господства ми свѣтѣи и божественѣи монастир глаголема Тополница, храм свѣтѣи архангел Михаил и щцѣ ерѣмена Оеодора ¹ и всамъ нже в Христѣ брати живѣщи там, са сѣ хіе свѣтїи мѣнѣстїи се сcribe mai sus niște țigani, anume Delința cu tot sălașul lui și Gruia cu sălașul lui și Rada cu sălașul lui i Crăciun cu sălașul lui <i> Iovan cu sălașul lui i Avram cu sălașul lui i Imbre cu sălașul lui. Pentru că acești țigani ce scrie mai sus fost-au ai sfintii mănăstire Topolnița de moșie, de strămoșie, dați și miluiți de răposății ctitori încă mai denainte vrême. Iar după acéia, de la o seamă de vrême, această sfintă mănăstire au rămas săracă și pustie și fără călugări, ce au perit toate bucatele mănăstirii și s-au răsipit aceștea sfinte mănăstiri și țigani și tot ce au avut; și au perit și cărțile care au fost făcute pre acești țigani.

Într-aacăia, domnia mea văzîndu că sînt acești țigani ai mănăstirii și mărturisîndu mulți boiari înaintea domnii mele că sînt acești țigani ai mănăstirii, dat-am și am întărit cu această carte a domnii mele, ca să hie sfintii

mănăstirii acești țigani cum iaste mai sus scris de moșie în vecie, pentru că așa iaste învățătura domnii méle. Инако да не ест.

И неправник, сам рѣх господства мн.

Ис ноемвриѣ ѿ дьни, в лѣт \times ЗРМД.

† Іу Матею ввекѡда, милостію божію господннѣ.

Іу Матею ввекѡд <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/30. Orig., hirtie (30 × 21), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 330, f. 234.

EDIȚII. Crețeanu, *Doc. schit. Topolnița*, 449—464.

¹ „... mănăstiri numite Topolnița, hramul sfintului arhanghel Mihail și egumenului Theodor...”

175

1635 (7144) decembrie 5.

† Adecă noi, megiiășii den sat de în Vărăști, de pre Drînbovnic, den județul Vlășcei, anume: Necula, feciorul Micului și Radul, feciorul Oancei și cu feciorii miei Radul i Stanciul i Neagă, fratele Radului, și cu feciorul meu Stoian și Stoica, feciorul lu Dragomir, și cu alți feciori, cîți ne va dărui Dumnezeu, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna lu Șarban logofătul șa a jupîniei lui, Neagăi, cum să se știe că am fost noi megiiășii cu ocina noastră în sat. Deci noi am venit de ne-am vîndutu dumnealui să-i fim rumâni, noi și feciorii noștri, în vecie.

Însă să se știe cine cîți bani au luat: eu Necula mai vîndut-am lu Șarban logofătul și jupîniei lui Neagăi și ocina ce am avut cumpărătoare den sat de în Preajvă, care parte au fost a Badei și a Darăi, feciorii Darăi, de jumătate de sat 2 părți, den cîmpu și de în pădure și de în apa Drîmbovnicului și cu vaduri de moară, den hotar pînă în hotar, cît se va alége. Deci eu Necula, pentru mine și pentru această ocină și pentru toată partea mea den sat de Vărăști, luat-am ughi 35. Și eu Neagă cu feciorii miei și cu toată partea mea den sat de în Vărăști luat-am ughi 22. Și eu Radul cu feciorii miei și cu toată partea mea den sat den Vărăști luat-am ughi 25. Și eu Stoica cu feciorii miei, cîți-m va da Dumnezeu, cu toată partea mea den sat den Vărăști luat-am ughi 13. Și am luat noi toți acești bani gata de în mîna logofătului Șarban și a jupîniei Neagăi.

Și ne-am vîndut de bunăvoea noastră și noi și feciorii noștri și cu toate părțile noastre de ocină den sat de Vărăști, den cîmpu, de în pădure, de preste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, de bunăvoea noastră, cum scrie mai sus, să-i fim rumâni în veacū.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boiari: jupan Para peharnicul i pan Gherghe visitierul i pan Gherghe aga i popa Vasilie u Trăgoviște i Manulu cupeșu i Defța cupeșu și alți boiari mulți, carii au iscălit și au pus pecețile. Și pentru credința ne-am pus degetele den jos.

Ис вѣ мѣсеца декемвриѣ ѿ дьни, в лѣт \times ЗРМД.

Nicula.

Radulu.

Neagul.

Stoica.

Μώιστ <†>κονόμου¹ <т.р.>

Γεωργιος βηστιαρης² <m.p.>
Para peharnic manu propria
Bratul gramatic pisah <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/31. Orig., hirtie (41,7 × 28), 4 peceti aplicate.

¹ „Moisi iconom“.

² „Gheorghe vistier“.

176

1635 (7144) decembrie 10.

† Adecă eu Tudoran, sinū Dragomir Vrăjitorul, scris-amu și mărturisescū cu acesta zapis al meu, să fie de mare credință la mīna jupīnului Dedului Bucureștenul ot Călenești, cum să se știe că i-m vīndut stīnjeni de ocină, 20, den sat den Dărmănești ot sud Prah<ova>, drept aspri gata 2 200, și să aibă și un ¹ vad de moră cītū să vă alege, cu frați. Și am vīndut den apă, din siliște, den cīnpu, den pădure de prēste tot hotarul, din hotar pīnă hotar, cīt se va alege, cu frați, ca să-i fie dumnelui moșie hohabnică și dumnelui și coconilor dumnelui. Și o-m vīndut de a me bunăvoe, fără neci o silă.

Și la tocmela noastră au fost și oameni buni mărturii: din Dărmănești Stari Vīlcul, Stan iuzbașa ot tam, Vasilie ot tam, Dănilce ot tam.

Și am scris eu Stanciul logofetul. Pis dechemvrie 10 dni v leat 7144 <1635>.

Eu Tudoran, inel n-am avut, ci am pus degetul.

Stan iuzbașa.

Vīlcul.

Vasilie.

Muzeul de Istorie al municipiului Buc., nr. 13 726. Orig., hirtie (22 × 15,5), 3 peceti aplicate, din care una are legendă în limba turcă.

¹ În text „in“.

177

1635 (7144) decembrie 10, București.

Ocolnița pentru toate moșiile i viile mănăstirii, cu rumâni, de la leat 7... ¹.

Întru Hristos Dumnezeu, binecredincios, blagocestivul și dă Hristos iub' toriu și singur stăpînitoriu Io Matei Bășraba voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind toată Țara Rumânească, încă și laturile plaiurilor Almașului și Făgărașului povățuitoriu. Bine am voit dumniia mea cu bunăvoința domnii méle și cu curată și luminată inema domnii méle a proslăvi pe Dumnezeu cel ce m-au proslăvit pre mine și cu mărire m-au înălțat pre scaonul răpoșailor moșilor domnii méle. Iată am dăruit dumniia mea acest cu tot cinstit și bine închipuit hrisov al domnii méle sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce să numește Mărginēnti, unde iaste hramul sfinților arhistatizi făr de trupuri, Mihail și Gavriil, și părintelui episcopului Partenie care iaste năstavneac acestui sfīnt lăcaș și tuturor călugărilor cīți petrec întru acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Cricovēnii,

den județul Praovii, tot satul, cu toți rumâni și cu tot hotarul. Pentru că acest sat Cricovenii, au fost al lui Drăghici și al lui Udriște banul de la Mărgineni, bătrână și dreaptă moșie. Iar după acéia, au dat și au închinat la această sfântă mănăstire, pre cum am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru Vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7082.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Bobocii tot și cu toți rumâni și cu tot hotarul, pentru că acest sat au fost de baștină al lui Drăghici dvornecul și al fraților săi. După acéia, l-au închinat la sfânta mănăstire și am văzut și hrisovul lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la satul Uliteștii și cu toți rumâni, însă toată partea Stanciului, feciorul lui Vintilă de la Cucleș, du preste tot hotarul, pentru că au cumpărat această moșie și rumâni părintele egumenul Spiridon și cu frații de la mănăstire, de la Stanciul feciorul lui Vintilă, Și am văzut domnia mea și cartea Mihni vodă, feciorul lui Alixandru vodă de cumpărătoare, leat 7098.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșii la sat, la Ulești, însă un rumân cu delnița lui și cu curătura și cu pometul lui, pentru că acest rumân și cu delnița lui, l-au fost cumpărat jupan Miroslav biv vel vistier de la Dumitru și dă la Răduța drept 1000 aspri, și l-au închinat la sfânta mănăstire. Și iar să fie sfintei mănăstiri la Ulitești moșie den partea lui Tudoran, a treia parte și cu un rumân, pentru că au cumpărat această moșie și cu un rumân de la Dumitru și dă <la>² Răduța drept 3 000 aspri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Stăneștii de la Prahova tot, cu toți rumâni și cu tot hotarul, pentru că l-au închinat și l-au dăruit jupan Vintilă și feciorii lui, Drăghici și Radul, și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Băneștii jumătate cu rumâni și cu tot venitul du peste tot hotarul, pentru că l-au dat jupîneasa Frusina de la Bucov și l-au închinat.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie și rumâni la satul Morénii, însă toată partea jupînesii Frusinii du preste tot hotarul, cît să va alége, pentru că am închinat această moșie și rumâni de la Moréni jupîneasa Frusina.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Măguréni, toată partea jupînesii Mariei, fata Buicăi postelnicul, și cu rumâni, și den dealul cu viile și dispre tot hotarul cît să va alége, pentru că această moșie Morénii dă la Măguréni au fost dă baștină de la moșii jupînesii Marii de zestre. Iar cînd au fost la moartea ei, ia au lăsat această moșie și rumâni, toată partea ei la sfânta mănăstire, ca să fie ei pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea lui Șarban voevod, leat 7116.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Cătun, însă toată partea Buicăi postelnicul de la Șoplea și cu rumâni du peste tot hotarul, pentru că această moșie și rumâni au dat și au închinat Buica postelnicul la moartea lui, și s-au îngropat și el acolo. Și am văzut domnia mea și cartea lui Șarban voevod, leat 7116.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Telega tot cu tot hotarul și cu toți rumâni și cu vama de sare de acolo, den zece bolovani de sare 1 bolovan, și dîn sarea mărunță și lospe a treia parte, oricît să va alége, pentru că acest sat Telega și cu vama de sare au fost dă baștină a lui Drăghici dvornicul de la Mărgineni, apoi l-au închinat la sfânta mănăstire pentru căci iaste ctitor. Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrîni.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Telega și cu Crăițele, tot satul cu toți rumâni și cu tot hotarul, pentru că au închinat acest sat la sfânta mănăstire

jupan Udriște banul și Drăghici dvornecul. Și am văzut domniia mea și cartea Mihniî voevod, leat 7089 și hrisovul lui Alixandru vodă feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Cucleș, a patra parte du preste tot hotarul și dîin vaduri de moară, pentru că au închinat [pentru că au închinat] Drăghici și Udriște de Mărgineni la sfînta mănăstire. Și am văzut domniia mea și cărți vechi ale lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Spatnița, tot satul, cu toți rumâni și cu tot hotarul și cu vaduri de moară, pentru că am dat și au închinat acest sat Frința. Și am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7085.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la satul Vlădénii, însă toată partea <lui>² Theofil călugărul du preste tot hotarul și cu pomii, însă moșie fără de rumâni și cu vile de la Bălțați toate și cu un sălaș de țigani, anume: Vasile țiganul și cu țiganca lui Radu, pentru că această mai sus-zisă moșie și vii și țigani au fost dă baștină ale lui Theofil călugărul. Iar cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă Iliiaș, el au dat și au închinat la această sfîntă mănăstire pentru sufletul lui. Și am văzut domniia mea și zapisul lui și cartea lui Alexandru vodă Iliiaș, eat 7 <1>² 37.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Secăriia tot și cu un deal de vii și la patra parte dîn Plopéni și cu vad dă moară la Teleajăn, și un metoh și un vad de moară la Rîul Cumetrii, pentru că au închinat jupan Drăghici dvornecul încă den zilile lui Vlad vodă Călugărul. Și am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru vodă, feciorul Mihniî vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșii care să cheamă Măgura Cioarii, toată, cu tot hotarul cît să va alége, pentru că au închinat Albaș dă la Tîrșor și cu frații lui dă moșie, cum scrie și cartea Mihniî vodă, leat 7090.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Zănoagă jumătate, partea Măndeștilor toată, cît să va alége și cu morile, pentru că au închinat jupîneasa Stana⁸ de la Stăncești. Și am văzut și doaă cărți ale lui Alexandru vodă feciorul Mircii vodă, leat 7077.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Negovanii tot cu toți rumânii și cu tot hotarul, și iar moșie la Rotunda, cît să va alége, pentru că au închinat jupan Drăghici dvornicul. Și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă Mircii și ale altor domni bătrîni.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Căpriorul sud Dîmbovița și cu rumîni, însă toată partea lui Stan logofătul de la Căpriorul, cîtă are el și cîtă au cumpărat înpună cu jupîneasa lui Vișa du preste tot hotarul, cît să va alége, pentru că au dat și au miluit la sfînta mănăstire și s-au îngropat și el acolo. Și am văzut și zapisul lui Stan logofătul și iar zapisul jupînesii lui Vișii și cartea Radului vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la satul Podbelești însă toată partea lui Staico logofătul și a jupînesii lui Frujinii de la Bucov, cu rumânii și du preste tot hotarul, pentru că au închinat Staico postelnicul și jupîneasa lui Frujina. Și am văzut și cartea Mihniî vodă Alexandru, leat 7088.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cornénii de la Coastă și dîn apă, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu moara cît să va alége, pentru că au închinat Drăghici dvornicul. Și, am văzut și hrisovul lui Alexandru vodă Mircea și încă 2 cărți ale lui Alixandru vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie și rumîni la satul Blagodeștii, jumătate dă sat cu toți rumînii și cu vad dă moară, du preste tot hotarul Hustru

că au închinat jupîneasa Colea și feciorii ei, Drăghici postelnicul și Udriște postelnicul pentru sufletul lor, încă den zilele lui Moisi vodă. Și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă Mircea, leat 7079 și încă multe cărți.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Stîlpénii partea Mandii și a feciorilor ei, toată, cu rumîinii și cu balta Coșcovata și du preste tot hotarul, pentru că au închinat jupîneasa Manda și feciorii ei pentru sufletul jupînului Stănilă. Și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă Mircea și Cartea lui Șarban vodă, leat 7118.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la dealul Bucșanilor, loc dă vie și cu livéde dîn josul vii și făr de vinărici domnescu și oricîți rumîni dă la Boboci vor face vii preste dealul Bucșanilor ce iaste preste moșia sfintei mănăstiri, iar vinăriciul domnescu și boeresc tot să fie al sfintei mănăstiri, pentru că au dat jupîneasa Elina a Badii clucerul și feciorii ei Dragomir și Preda încă dîn zilele lui Pătrașco vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Grămăditéle însă toată partea călugăriții Marii cu rumîinii și preste tot hotarul, pentru că au închinat călugărița Mariia. Și au văzut și zapisul ei și cartea Mihniî vodă, leat 7098.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Tătarul dă la cîmpu, cu toți rumîinii și cu tot hotarul, pentru că l-au închinat jupîneasa Frujina. Și am văzut și zapisul ei.

Și iar să fie mănăstirii moșie la satul Moșăștii de la Balta Albă, cu rumîinii și dîn baltă și du preste tot hotarul însă toată partea Mihalcii banul, pentru că au închinat Pătrașco postelnicul, feciorul Mihalcii banul, căci s-au îngropat el acolo la mănăstire și muma lui băneasa. Și am văzut domniia mea și zapisul lor.

Și iar să fie sfintei mănăstiri 8 pogoane dă vie în dealul Pații și 5 suflete de țigani, anume. . . ¹, pentru că au făcut părintele egumenul Partenie episcopul schimbu cu Radul vtoroi postelnic, de i-au dat lui moșia și rumîinii de la Podbelești, iar Radul postelnicul au dat mănăstirii acéste 8 pogoane de vie și 5 suflete de țigani, ca să fie moșie pentru moșie.

Pentru acéia am dat [am dat] și domniia mea ca să fie sfintei mănăstiri acéste mai sus scrise moșii și rumâni stătătoare și dă întărire.

Încă și jurămînt am pus domniia mea în urma noastră pre care va alége domnul Dumnezeu a fi domnu, încă să înnoiască acest hrisov, iar care îl va sparge, acela să fie proclét și afurisit de 318 sfinți părinți de la Necheia.

Iată și mărturii: jupan Hrișca vel ban, i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier, i Mihai vel spatar i Vasilie vel stolnic i Bușinca vel comis i Vucina vel păharnic i Costandin postelnic

Și isprav nec Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofătul, feciorul lui Șarban la București, (luna decembrie 10 zile, văleat 7144 (1635))⁴.

Arh. St. Buc., Mărgineni, ms. 454, f. 31–33. Copie. Cu două trad. în limba franceză, ibidem XIII/14v15.

¹ Loc alb.

² Omis.

³ „Stana“ scris deasupra rîndului.

⁴ Data după traducerea franceză.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БЪСЪРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЮ ПОВЕЛѢНІИ ГОСПОДСТВА МН acestui uncheașu na ime Dragomir ot Fiiani și cu fiiu-său Cîrstiian ce-au fost păcurariu Andocăi vatahul, ca să hie în pace și slobozi de cătră Andoca vatahul și de cătră oamenii lui și de toate slugile domnii méle, mai multu val să n-aibă, pentru că Cîrstiian, feciorul lu Dragomir, fost-au păcurariu la o seamă de oi ale Andocăi vatahul. Deci cînd au fost la zi, la sveati Dimitrii, la vréme simbrii, ș-au dat sama la jupîneasa Andocăi și ș-au luat simbriia, apoi jupîneasa Andocăi n-au vrut să-și ia oile, ce le-au trimis cu oile la tată-său Dragomir, căci au fost copilul bolnavu. Iar la vrémea ernatecului, să le ducă la notreș la Șchéi. Iar apoi, jupîneasa Andocăi se-au dus den țară după bărbatu-și în țara Moldovei. Deci, deaca am înțeles domnia mea că au eșit Andoca cu totul den țară, am trimis de au strînsu toate bucatele lui pre sama domnească. Într-acéia și uncheașul Dragomir cu fiiu-său Cîrstian, deaca au înțeles den oiari, cînd ș-au dat sama la dinșii cum au eșit Andoca den țara și jupîneasa lui, ei se-au temut ca să n-aibă nevoe de cătră domnia mea ce se-au sculat într-acel ceas de au adus toate oile, 59, de le-au dat pre sama domnească, la sat la Odobeni. Și au fost ispravnic, cînd le-au dat, jupan Cernat vel portar. Deci i-am făcut domnia mea această carte la mîna lui de credență și i-am rumtu domnia mea den divan, să-i dea 2 oi pentru haine, pentru hrană și pentru toată munca lui și să le pască pînă în Crăciun. Deci mai multu val să n-aibă, că așa iaste învățatura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис 8 БСКЪРЕЩІ, ДЕКЕМВРІЕ 12 ДЪНИ В ЛѢТ ХЪРМД¹.

† ІУ МАТЕН ВЕВЕВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

Bibl. Acad., XXI/218. Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

¹ „Scris în București, decembrie 12 zile, în anul 7144“ (1636).

† Adecă eu Vasilie și cu făméia mea Giura, fata lu Roman de în Cîndești, scris-am și mărturisim cu acestu zapis al nostru, să fie de mare credință la mîna jupan Radu postialnicului i Neagoe postelnicului i Gorghie spatarului i Moise postelnicului, sinu Mihalcei vornicului, cum să se știe că le-amu viîndut 1 pogon de vie în dealul Cîndeștilor de în partea Calcei 1 230. Și am viîndut de bunăvoea noastră, cu știrea a tuturor fraților de înprejurul locului.

Și mulți megiași mărturii, anume: Balotă ot Cîndești i Dragul i Drăgan i Mihaiu Grămadă ot tam i Radul i Stan ot Cîrlomănești. Pis Andreiu i Stan cojocarul i Bunea și alți mulți boiari și megiași mărturisim.

Пис мѢСЕЦА ДЕКЕМВРІЕ 15 ДЪНИ, ВЪ ЛѢТ ХЪРМД¹.

Eu Stan cojocar.

Eu Stan Mocea.

Eu Vasilie.

Eu Bunea.

Eu Drăgan.
Eu Radu.
Eu Giura
Eu Balotă.
Eu Dragul.
Eu Mihaiu Grămadă.

Bibl. Acad., CXCVI/72. Orig., hirtie (21,5 × 15,5).

¹ „Scris în luna decembrie 15 zile, în anul 7144“ (1635).

180

1635 (7144) decembrie 16, București.

† Многостією божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ въсон земли Оугррорвалахінское. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми жспаницѣ Станкѣн, дѣщерѣ Първѣлѣн логофѣт Рѣдѣнѣл, ꙗже вѣст жспаницѣ Преден спатар вт ѡлбещи н със синовн ен, елицеже Богъ даровахъ, ꙗкоже да ест ен вчинѣ въ ѡлбещи н въ Доміреши н Доброци вт сѣдство ѡргеш, вѣаче част Рѣдѣсканѣлок сннъ Радул вѣстѡар, брат Преден слѣжер н Строе ключар вт Гречи, въсах вт пол н вт шѣм н вт вод н вт бродове за воденце н със вечннн н вт седалище селѣв н вт по въс хотаром. И вечннн ещиже да се знает по нме: Станчюл със братом си Бадѣ н със синовн нм ꙗ Вѣлпе със синовн си н Ратѣ морар със синовн си н синовн Гъшпѣроѣ със синовн нм н Ромче със синовн си н Манѣ със синовн си н Стонка сннъ Шерѣ със синовн си н Кабрѣан със синовн си н прочн вечннн, колци се вѣрѣтал вт сію силцие вснхъ; понеже сін вѣше реченн вчинне вт ѡлбещи н вт Доміреши н вт Доброци вѣст вт дѣдѣно Рѣдѣсканѣлѣн, сннъ Радул вѣстѡар вт Гречи. ꙗ потом, вѣ поставилъ вѣлог на Радѣл лѡгѡфѣт Настѣрел вт Хіѣрѣщи за ꙗ жити вт наюпрѣжде вѣрѣме н въс вѣл по разлога емѣ. Потом къда вѣст пре дѣнн ѡлѣандрѣ воевод, сннъ покоиннаго Радул воевод въ теченіѡ лѣтом хѣрѣд, ꙗ Преда спатар вт ѡлбещи, что ест вѣл мѣж жителннцен Станкѣв, вѣ ннзѣбернше се ꙗкоже да вѣлѣзнт дрѣсн людіе въ село н въ дѣдѣне нм, анѣ ест вѣл вѣзнимал вт на тѣстом сѣ, Първѣл логофѣт Рѣдѣнѣл, вѣша жителннцев Станкѣн, ꙗ за талере. със запис вт рѣка его, ꙗще ест скѣповал сін вѣше реченн вчинне вт ѡлбещи н вт Доміреши н вт Доброци, със вечннн н със въс ходоком н вт по въс хотаром, вт на Настѣрел лѡгѡфѣт, почто радѣ ест вѣл вѣл поволен ннжелн дрѣсн, ꙗкоже да ест емѣ дѣдѣно н вѣст новцін вт прѣкѣвѣ ен.

И пак да ест жителннцев Станкѣн вчиннъ въ ѡлбещи н въ Доброци, вѣаче дел та стара, със вечннн ꙗ със въс ходоком н вт по въс хотаром, вѣре елнка се хтит н<з>врат, понеже сѣа вѣше речена вчиннъ, част та стара, бѣв ест дал н нзѣбранн Преде спатар н ѡг цнганн докле ест вѣл жнѣ, жспаницѣ емѣ Станкѣн, почто радѣ ест вѣл дал жспаницѣ Станка мѣж ен, Преден спатар, ꙗ житѣ готовн, поакнже новцин ен вт прѣкѣвѣ ен, ꙗкоже да се прихѣраннше се докле ест вѣл жнѣ н по сѣмрѣтѣ ен. И вѣдѣхъ господство ми записеле Преден спатар на рѣкн жспаницѣ Станкѣн, како ест вѣставнл н ѣтакмнл със своємѣ пѣнк, како ест вѣше пис, със велнкое клетво. И вѣдѣхъ господство ми ꙗ запис кого вѣст вѣзнимал Преда спатар сін вѣше писани талере вт на тѣстом сѣ; Първѣл логофѣт талер по ꙗ костанде, ꙗкоже да не нмат трѣвѣ ннхѣтоже вт крѣв емѣ.

И поставнхъ Преда спатар н клетво: комѣ вт сѣродннкн его се хѡкет покѣснт раздал сѣа вѣстрое<ніе>, того да вѣдѣ трѣклет н анатнма вт тнѣ втци еже сѣт въ Никнн н да нмат частію със Юда н сѣ ѡрѣл.

И аще лиже не веиша се штроки жъпанцин Станкѣв, что ест бна сътворна със Преда спатар, ниже ест извѣрна по матерам са жъпанца Станка въсїю више речени дѣдїне, шни да иматї дати новцин ен шт прѣкю назад згн ѱ, что ест бна дал шна н да дрѣжит дѣдїне више писани. И аще лиже прикладши се съмрѣт штроком на прѣд, да ест дѣдїне, что ест бна дал шна новцин ен за прѣкю, въс на рѣка ен, понеже съ прѣше се за лицѣ прѣд господства ми ѣ великїн диван със тѣстам са Марїа монахїа н със Строе ключар шт Гречн н шстал шн шт закон шт диван почто радї вист новцин ен за прѣкю. И достегаа закона, іакоже да гледает прѣкюве ен н шт дѣдїне, что ест бна дал новцин ен.

Сега радї дах н господство ми жъпанцев Станкѣн, дѣщера Първѣши логофет, іакоже да ест ен сїн више писани дѣдїне шт Ілвещї н шт Домирещї н шт Доброцї със вечнїн н със въс ходоком н шт по въс хотаром шчнш, дѣдїно н въ шхаб, ен н синовом н вшком н прѣвншчетом въ вѣки н не шт кожда непоколѣбно, порнзмо господства ми.

Сеже н шведїтеїн поставнху господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски н жъпан Івашко вел дворник н жъпан Гангорїе вел лшгвфет н жъпан Дшмитрѣ вел вистїар н жъпан Мнхан вел спатар н Баснаїе вел столник н Бшзника вел комис н Бшчина вел пѣхарник н жъпан Костандн вел постѣлник. И исправник, жъпан Гангорїе вел лшгвфет.

И намазах Дшмитрѣ лшгвфет въ настолн граду Бшкорецин, мѣсеца декемврие Сї днн н шт Ідама до нннѣ теченїа лѣтвм, въ лѣт хзрмд.

† Іw Матен ввеква, милостїю божїю господннѣ.

Іw Матекю воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jitelniței Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul Rudeanul, care a fost jupanița lui Preda spătarul din Albești și cu fiii ei, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Albești și în Domirești și Dobroți din județul Argeș, însă partea lui Răducanul, fiul lui Radul vistierul, fratele lui Preda slugerul și Stroe clucerul din Greci, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și cu vecinii și din vatra satului și de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Stanciul cu fratele său Badea și cu fiii lor și Vulpe cu fiii săi și Ratea morar cu fiii săi și fiii Găspăroaei cu fiii lor și Romce cu fiii săi și Manea cu fiii săi și Stoica, fiul lui Șerb, cu fiii săi și Gabrian cu fiii săi și alți vecini toți cîți se vor găsi pe această siliște, pentru că aceste mai sus spuse ocine din Albești și din Domirești și din Dobroți au fost de moștenire ale lui Răducanul, fiul lui Radul vistierul din Greci. Iar după aceea, el le-a pus zălog la Radul logofătul Năsturel din Hierăști, pentru 300 galbeni, de mai înainte vreme și au tot fost în seama lui. Apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, în cursul anului 7134, Preda spătarul din Albești, cea a fost bărbatul jitelniței Stanca, el nu s-a îndurat ca să intre alți oameni în sat și în dedinele lor, ci a luat de la socrul său. Pîrvul logofătul Rudeanul, tatăl jutelniței Stanca, 400 de taleri cu zapis de la mîna lui, de s-a răscumpărat aceste mai sus spuse ocine din Albești și din Domirești și din Diobroți, cu vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul, de la Năsturel logofătul, pentru că el a fost mai volnic decît alții, ca să-i fie dedină și banii au fost din zestrea ei.

Și iar să-i fie jitelniței Stanca ocină în Albești și în Dobroți, însă partea cea veche cu vecini și cu tot venitul și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această mai sus spusă ocină, partea cea veche, a dat-o și a ales-o Preda spătarul și 3 țigani, pînă ce era în viață, jupaniței lui, Stanca, pentru

că a dat jupaniței Stanca bărbatului ei, Preda spătarul, 100 galbeni gata, iarăși banii ei din zestrea ei, ca să se hrănească pînă ce va fi ea în viață și după moartea ei. Și am văzut domnia mea zapisele lui Preda spătarul la mîna jupaniței Stanca, cum a lăsat și a întocmit cu limba lui, cum este scris mai sus, cu mare blestem. Și am văzut domnia mea și zăpisiul cu care a luat Preda spătar acești mai sus scriși taleri de la socrul său, Pîrvul, logofătul, talerul de cîte 13 costande, ca să nu aibă treabă nimeni din sîngele lui.

Și a pus Preda spătar și blestem: cine dintre rudele lui va încerca să strice această întocmire, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iar dacă nu se vor îndura copiii jupaniței Stanca, pe care i-a făcut cu Preda spătarul, [nici] să încredințeze mamei lor jupanița Stanca, toate dedinele mai sus zise, ei să dea banii ei din zestre înapoi, 400 ughi, pe care i-a dat ea și să stăpînească dedinele mai sus scrise. Iar dacă se va întîmpla mai înainte moarte copiilor, să fie <aceste> dedine, pe care ea a dat banii ei, de zestre, tot la mîna ei, pentru că s-a pîrît de față înaintea domn'ei mele în marele divan cu soacră-sa Maria monahia și cu Stroe clucerul d n Greci și au rămas ei de lege în divan, pentru că au fost banii ei de zestre. Și au ajuns legea ca să caute zestrea ei și din dedinele, pe care a dat banii ei.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul, ca să-i fie ei aceste mai sus scrise dedine dîn Albești și d'n Domirești și din Dobroși cu vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul ocină, decd'nă și ohabă, ei și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de n'men' n clintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costand'n mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris Dumitru logofătul în cetatea de scaun București, luna decembrie 16 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7144 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CIX/8. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

181

1635 (7144) decembrie 20, București.

Adecă eu, jupan Dumitrașco postelnicul, feciorul răposatului Neculii vistierul, scris-am și mărturisescu cu acest zăpisi al meu, ca să fie de mare credință la mîna a prealuminatului și a milostivului domnu nostru Io Mateiu Basaraba voievod, ca să se știe că i-am vîndut toată moșiia a tătine-mieu, Neculei vistierul, cît au avut de cumpărătoare în sat în Sărățeni în județul Ialomiței, cu tot hotarul și cu un rumân anume Dobromir, cu feciorii lui și cu tot venitul, din cîmpul și din pădure și din apă și cu vad de moară și cu viia boerească și din balta Sărățenilor și din șăzutul satului, de pretutindinea oricît să va alege, de preste tot hotarul, drept ughi 250, bani gata. Care ocină iaste aleasă și hotărită de tată-mieu, Necula vistierul cu 12 boieri, dîn zilele lui Mateiu voievod, stînjeni 1 880.

Și o am vîndut eu Dumitrașco postelnicul această ocină din Sărățeni, de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea a tuturor boierilor mari și mici și a megiișilor de pre înprejurul locului, ca să fie domnului nostru, Io Mateiu voevod, ocină moșie în veci.

Și la tocmeala noastră fost-au mărturie toți boierii divanului, anume: Hrizea vel ban, Ivașco vel dvornec i Grigorie vel logofăt i Dumitrașco biv vel vistier i Dumitru Dudescul vel vistier i Mihaiu vel spatar i Nedelco vel clucer i Buzinca vel comis i Vasilie Paindur vel stolnic i Vucina vel paharnic i Costandin vel postelnic i Dumitru Filișan vel pitar i Dragomir vel armaș i Drăgușin vtori postelnic i Sima vtori logofăt i Radu vtori vistier i Stroe logofăt ot vistierie i Radul vtori postelnic i Gherghe vtori vistier i Danciul clucer Doicesul i Calotă clucer și alți mulți boieri care ș-au pus mai jos peceteile și iscăliturile cu mîna lor.

Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează și pentru mai ade-vărată credință, pus-am pecetea și iscălitura cu mîna mea.

Și am scrisu eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureștii, luna dechem-vrie 20 dni, zioa duminică, în zioa mucenicului Ignatie purtătoriul de Dumnezeu, leat 7144<1635>.

Eu Dumitrașco postelnic, sină Neculii vistier.

† Ungrovlahias Grigorios¹.

Hrizea vel ban.

Ivașco vornic.

Grigorie vel logofăt.

Dumitrașco vistier.

Nedelco vel clucer.

Buzinca vel comis.

Costandin vel postelnic.

Vucina vel paharnic.

Cernat vel portar.

Zahariia vel sluger.

Iscălitură necunoscută.

Drăgușin vtori postelnic.

Gherghe vistier.

Gheorghie.

Ivașco vel postelnic.

Dumitrașco clucer ot Filipești.

Șarban logofăt ot Bilcirești.

Sava logofăt.

Iscălitură.

Iscălitură.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Ianache, nr. 314, f. 182. Copie.

¹ În orig. semnătură grecească.

† Zde cletovți ai Ananiei și ai lu Dragomir și ai lu Stan de Pătîrlage, po ime: ot Cîrlomănești, Dobrin i Stan al Imanefi i ot Săséni, Radul al Niții i ot Băbéni, Stoian Ghindar i ot Plecicoiu, Negrilă i Radul cel

mare i ot Policioiu, Oancea i ot Trestia, Vlăduńcea i ot Pîrscov, Ivan (i) Stanciul Robul i ot Pătrlage, Lera lu Hîrsu i Dobrotă, să jure cum n-au fostu 3 moși în sat în Cîndești de i-au chemat Calen și Procicanul și Văsiu, ce au fostu patru moși și au ținut și Anania și Dragomir și Stan ocină în Cîndești den partea moșu-său Cornei și cum a fost și Cornea frate de ocină cu Calen și cu Procican și cu Văsiu, însă cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa după Bobotează 3 săptămîni.

И исправник, Чернат вел портар¹.

Писъ Бѣжреци, мѣсеца декемвриѣ кѣ дни, в лѣтѣ х⁷р⁷м⁷д².

† Іу Матею воевода, мностїю божію господнѣ.

Bibl. Acad., СХСVI/73. Orig., hîrtie (20 × 15), pecete mare, aplicată.

¹ „Și ispravnic, Cernat marele portar“.

² „Scris în București, luna decembrie 27 zile, în anul 7144“ (1635).

183

1635 (7144) decembrie 30.

† Мностїю божію, Іу Матен Бѣсѣрава воевода н господнѣ. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми почтенном правителъ господства ми jupan Dumitru vel vistier ca să fie volnic cu ceastă carte а domnii мѣле de să oprească pre Paraschiva logofătul de la satul Poenii ot sud Vlașca, să fie pre seama lui pînă va plăti banii Ruste neгуțătorul ce iaste dator. Iar să va plăti banii, să aibă а ținерѣ satul Poenii, cu toți rumâni și cu tot venitul, că așa iaste învățătura domnii мѣле. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Писъ декемвриѣ ѿ дни, в лѣтѣ х⁷р⁷м⁷д².

† Іу Матею воевода мностїю божію господнѣ,

Іу Матею воевод <т.р.>

Bibl. Acad. XLIII/11. Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

184

<1636—1637> ianuarie 8.

† Мностїю божію, Іу Матен Басарава воевода н господнѣ всен земли Уггровлахїнскїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми свѣтѣн божественѣн монастыр глаголомїи Менедик, гдеже ест храм свѣтаго шца нашего Николае чудотворца, еже ест създанна н сътворенна шт поконниаго Бентилъ воевод н штцѣ нгѣмена Невфит, шакѣ да ест свѣтѣн монастыр нѣкїи чьловѣкы иже сѣтъ събранїи тамо код свѣта монастыр, оу мир н свободни за бир н шт кѣбл и шт сено н за сѣха шцам н шт мед н шт воскѣ н шт бир шт конн н шт подводаѣ н шт кона<че> н шт работ господствѣ. . . ¹ н шт конн за шлак н шт шгн молдовенин н за сол н шт вса шжденїи елнко сѣт през лет оу сен земля <шт>² ншто бантованїе да не имат, Понеже простїх господство ми тїи чьловѣкы, како ест бнл прощенин н шт нин кншн иже прѣжде нас бнвшїи, како видѣху господство ми н кннгѣ локоннаго Радѣла воевод н кннгѣ синѣ его, Шлезандрѣ воевод н кннгѣ Шлезандрѣ воевод Палаш н кннгѣ Левн вода вса шт прощениѣ н шт мир, точію да имат быти шт послшанїа свѣтѣн монастыр всеху хоцет быти за повѣда штцѣ нгѣмена н работїи свѣтѣн монастыр н да имат сїи чьловѣкы страждати шт вѣхн н шт оуби-

ици, да не вѣндет оу свѣта монастыр, да зени мнѣхы и да сътвордет ни нѣждан, понеже ест сѣм свѣта монастыр въ еднѣ мѣсто съ печал и съ нѣждѣ и на крае земли и не имде ни люди код свѣта монастыр.

Бѣ том, господство мн ешеже оутвердих и понових сѣм помѣна да ест въ мнр шт вса, нже банин шт сѣд да не вѣндет въ них, занеже сѣт сѣн чловеки тѣждѣ и шт <ни> земли, но да ест свѣтѣн монастыр оутвержденіе, господствѣ мнже помѣнѣ въ вѣки и не шт кождо непоколѣбном, по реченіа господства мн.

Сеже и по шествѣю нас, молю вас, всам благочыстивн и Богъ <вѣнчани> господарн нже вѣдет въ слѣд наша, да почитете и да оутвердете сѣм помѣнѣ и да поновите сѣм нашѣ книгѣ варн вше рѣх, да имдете и вы благодѣт и прощеніе шт вседръжител Богъ. И нже непочтет, нѣ въ ш <ввеніе ш> ¹тавт и драет сѣм помѣнѣ, того да ест аналма и афѣрсан шт тнѣ штцы.

Сеже и свѣдѣтеліе положих господство <мн> пан Хризъа вел бан Кралевскіи н> пан Ивашко вел дворник <н пан Гангоріе вел логофет и пан Дѣмитрѣ Дѣдек> са вел вкстѣар, пан Преда вел спатар, пан Неделко вел каючар, пан Баснаіе вел столник пан Бѣзника вел комнс, <пан Бѣ> чина <вел пѣхарник. И исправник>, жѣпан Гангоріе вел логофет.

...мѣсеца генаріе ѿ-гв дѣнн... въ лѣт...

† Іу Матею воевода, мностію божію господнн.

Іу Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Menedic, unde este hramul sfintului părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni, care este întemeiată și făcută de răposatul Ventilă voievod și părintelui egumen Neofit, ca să fie sfintei mănăstiri niște oameni care sînt adunați acolo, lîngă sfînta mănăstire, să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fîn și de oaie seacă și de miere și de ceară și de bir de cai și de podvoade și de conace și de munca domnească... ¹ și de cai de olac și de ughii moldovenilor și de sare și de toate mîncăturile cîte sînt peste an în această țară, <de la> ² nimeni tulburare să nu aibă, pentru că am iertat domnia mea pe acești oameni, cum au fost iertați și de alți cnezi, care au fost înaintea noastră, precum am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod și cartea fiului lui, Alexandru voievod, și cartea lui Alexandru voievod Iliiaș și cartea lui Leon vodă, toate de iertare și de pace, numai să fie de ascultare sfintei mănăstiri, în toate ce vor fi învățatură părintelui egumen și muncile sfintei mănăstiri și să aibă acești oameni a străjui de hoți și de ucigași, să nu intre în sfînta mănăstire, să ucidă pe călugări și să facă alte nevoi, pentru că această sfîntă mănăstire este într-un loc cu supărare și cu nevoie și la marginea țării și nu are alți oameni lîngă sfînta mănăstire.

Întru aceasta, domnia mea încă am întărit și am înnoit această pomană, să fie în pace de toate, nici banii de județ să nu intre între ei, pentru că acești oameni sînt străini și din alte țări, ci să fie sfintei mănăstiri întărire, iar domniei mele pomenire în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și după trecerea noastră, vă rog, pe toți binecinstitorii și de Dumnezeu încununați domni, care veți fi în urma noastră, să cinstiți și să întăriți această pomană și să înnoiți această carte luînd seama ca să aveți și voi binefacere și iertare de la atotțiitorul Dumnezeu. Iar dacă nu va cinsti, ci va lăsa în uitare și va rupe această pomană, acela să fie anathema și afurisit de 318 părinți.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban de Craiova și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru Dudescul mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis <pan Vu>cina <mare paharnic Și ispravnic>, jupan Gligorie mare logofăt.

...luna ianuarie 8 zile, în anul...

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XXI/15. Orig., perg. (27 × 42), rupt, pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1916, cu data lunii greșită "septembrie".

Datat după divan.

¹ Loc alb.

² Omis.

† Многостією вожією, Іу Матен Басараба коєвода и господинь всон земан Жггровлахїескон. Дават господство ми сїа повелѣніе господства ми волѣромѣ господства ми Строев бнє вел столник и брат его Дѣмитрѣ вторн столник ут Грѣднше, сѣдство Ѡат и сѣ сини им, елицн Богъ припѣстит¹ са să hie volnici cu această carte a domnii mele de să aibă a ține toată partea frăține-său, lui Pătrașco și den rumâni și den țigani și den vii și despre tot hotarul, vericîță se va aléga. Pentru că acéste moșii și rumâni și țigani și vii ce scriu mai sus den Grădiște și den Vîrți și den Stoinești fost-au ale lui Pătrașco și ale lui Stroe și ale lui Dumitru, încă mai denainte vréme. Iar dup-acéia, Stanca, jupîneasa Mitrii, cumnata lui Pătrașco și a lui Stroe și a lui Dumitru, ea au mersu în zilele Radului voevod în domnia dentfiu de au pîrît înaintea dumnealui, ca să ia și Stanca partea a cumnatu-său, lui Pătrașco, den rumâni, den vii, den țigani. Într-aaceia, Radul voevod au căutat și au judicat pre dereptul și pre lége și au adéverit dumnealui cum au fost Mitrea împărțit, încă mai denainte vréme, de cătră Pătrașco și de cătră Stroe și de cătră Dumitru. Deci, s-au întîmplat și lui Pătrașco moarte de au murit. Apoi, Stroe și cu Dumitru, ei s-au sculat de au grijit pre frate-său Pătrașco cu toate pomenele cîte s-au căzut și i-au plătit datoriia cu 46 de mie aspri și au cheltuit la progrebanie cu călugări, cu preoți, la mă-hrămi, la ce-au trebuit, 3 000 de aspri. Și s-au pîrît de față și au rămas Stanca de lége și de judicată. Și de atunce încoace tot au fost în pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar Pătrașco, feciorul Mitrii și al Stancăi, el iar au scornit pîră pentru aceste moșii ce scriu mai sus și au venit de s-au pîrît de față înaintea domnii méle cu unchiu-său Dumitru și Stroe. Într-aaceia, domnia mea am căutat cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și am dat lui Stroe și lui Dumitru ca să hie în pace de cătră nepotu-său Patrașco, feciorul Mitrii, mai mult metéhū cu ei să n-aibă, că s-au p(îr)it de față și au rămas de lége denaintea domnii méle.

Сего радн, дадох и господство ми Строев и Дѣмитров, пскоже² да ест им сїа више речена учинїт и вечини и ацигани и виноградї, шбаче вса част, брат им Пѣтрашко да ест им учинїт дѣдинїт и къ шхаб синовим и вищим и прѣвншчетом и не ут кого непоколѣбномѣ, по реченїи господства ми³.

Се оубо н сѣднтелѣн положнхъ господство мн: пан Хриза вел бан н пан Ивашко вел дворник н пан Гингоріе вел логофет н пан Дѣмитрѣ вел вистар н пан Преда вел спатар н пан Баслаке вел столник н пан Бѣзинка вел комис Бѣчина вел пѣхарник н [н] пан Костантин вел постелник. И исправник, вел логѣфет н пан ⁴.

И писахъ аз, Стоика логофет, 8 Бѣкѣрѣци, мѣсеца генаріе ѿ дьни н вт ѿдама до нина въ лѣто хрѣмд, а лѣта господина хдхлс ⁵.

Іу Матюу вѣнѣвада, мнлостію божію господннѣ.

Іу Матюу конѣод <т.р.>

Bibl. Acad., MCCXXXIII/9. Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată, căzută.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele lui Stroe fost mare stolnic și fratelui său Dumitru al doilea stolnic din Grădiște, județul Olt și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le-a lăsat...”

² Loc rupt.

³ „Pentru aceia am dat și domnia mea lui Stroe și lui Dumitru ca să le fie această mai sus-spūsă ocină și vecini și ațigani și ȳille, însă toa'ă partea fratelui lor Pătrașco, să le fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele”.

⁴ „Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasilache mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt”.

⁵ „Și am scris eu, Stoica logofătul, în București, luna ianuarie 8 zile și de la Adam pină acum în anul 7144, iar anul domnului 1636”.

186

<1636> ianuarie 11.

Бо нма втца н снна н свѣтаго дѣха, амнн. Се оубо аз вт ревност божества н привстом свѣтаго дѣха, аз, рабов божїн, Преда Брѣнковѣнѣ велнкїн спатар, давах н мѣ на сѣѣтом, божественом монастыр что сѣ зовѣт Бїерѣш, храм сѣѣтон прѣчнстїн воведеиїе Богородице, еднѣ вчннѣ нашѣ, что сѣ зовѣт Шюбѣелев, да ест данїе, да бѣдет сѣѣтон монастыр за оутвержденїе н втцем за пнцѣ, а нам н втцем нашн н всемѣ родѣ нашемѣ, за вѣчнѣю памѣт.

Обаче н хотар да се знает: вт вода Кѣлмѣцююлов н вт Крѣшѣцъ вѣс ндет право на холм на една мѣгѣрев малн н вт мѣгѣрев даже до камен н вт камен, вѣ пред даже до мѣгѣрев н вт мѣгѣрев до мѣгѣрев н вѣ пѣт, н вт пѣт вѣ горѣ кодалѣ ¹ сѣ вчннѣв болѣрскн Пѣрантев н вѣс по пѣтн вѣ горѣ, даже до Кѣпелѣ ѿгарѣнсков н вт Кѣпелѣ ѿгарѣнсков по пѣтн вѣ горѣ, даже до едно мѣгѣрев малн н вт мѣгѣрев во пред, даже до Пѣт Велїн, нже ест вставлен, кодалѣ ¹ сѣ хотаром вчннѣв Бѣдїюлѣсек н по тон пѣт вставлен, что сѣ зовѣт хотѣрѣлов н даже во едно мѣгѣрев н вт мѣгѣрев сѣоднт на долѣ, право вѣ зѣгасѣлѣ вт земнїн н вт зѣгасѣлов земнїн, что сѣ зовѣт Кѣпелѣ кодалѣ ¹ по долѣ мѣгѣрев, ндеже ест камен вт тѣдѣ во пред вѣс вставленнѣн <пѣт> кодалѣ ¹ сѣсѣ холмом по долннѣ ем даже до главо Тропннок н даст вѣ водн Кѣлмѣцїлѣ н даже по вода вѣ долѣ, вѣ Крѣшѣцн н даже даѣт вѣ внрогѣв малн. И здѣ сѣставляѣт сѣ предѣл вчннѣв Шюбѣелев.

И егда дах сїю вчннѣ сѣсѣ рѣкѣписанїн сн свѣтѣн, божественїн монастыр нже внше реченн бѣша.

Генарїе ѿ дьни, хрѣмг.

Преда Брѣнковѣнѣ, вѣ<ли>кїн спатар, ктїторов.

197

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Iată dar eu din rîvna lui Dumnezeu și cu luminarea sfântului duh, robul lui Dumnezeu, Preda Brîncoveanu, marele spătar, am dat la sfînta, dumnezeiasca mănăstire ce să chiamă Vieroșul, hramul sfintei, preacuratei văvedenii a născătoarei de Dumnezeu, o ocină a noastră ce să chiamă Știubeiele, să fie danie, să fie sfintei mănăstiri de întărire și părinților de hrănă, iar nouă și părinților noștri și a tot neamului nostru spre veșnică pomenire.

Însă și hotarul să se știe: din apa Călmățuiului și din Crușăț, merge tot drept la deal la o măgură mică și din măgură pînă în piatră și din piatră înainte, pînă în măgură și din măgură pînă în măgură și în drum și din drum în sus, alătura cu moșia boierească Pîrlita și tot pe drum în sus, pînă în Scăldătoarea Turcească și din Scăldătoarea Turcească pe drum în sus, pînă într-o măgură mică și din măgură înainte, pînă în Drumul cel Mare, care este părăsit, alătura cu hotarul moșiei Bădulesei și pe acel drum părăsit, ce să chiamă al hotarului și pînă într-o măgură și din măgură coboară la vale drept în zăgazul de pămînt și din zăgazul de pămînt ce să chiamă Cup-selo(?), alături pe valea măgurei unde este o piatră, de aci înainte tot pe drumul părăsit, alături cu dealul, pe valea lui pînă în capul Troianului și dă în apa Călmățuiului și pînă pe apă în jos, pînă în Crușăț și pînă dă în vi-roaga mică. Și aici se încheie hotarul moșiei Știubeielor.

Și încă am dat această moșie, am dat-o cu înscris de mîna, sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, care a fost mai sus zisă.

Ianuarie 11 zile, 7143 <1635>.

Preda Brîncoveanu marele spătar, ctitor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 150. Copie. Cu două trad. ibidem, M-rea Vieroș, XVIII/1 și ms. 349, f. 406.
Datat după emitent.

¹ În loc de „подат” (alături).

187

1636 (7144) ianuarie 14.

† Scris-am eu uncheșul Dumitru, feciurul lu Negre postelnicul de Mihăești, acesta al miu zăpis, să fie de mare credință la mîna postelnicului Marco de Mihăești com să știe că e-m vîndutul eu, Dumitru, postelnicului Marco o delniță a Oprii Pînțul și de în pădure și de în cîmpu și de în apă, de în ce se va alege acie delnițe și co știre a fie-său Negre, derepto bani 960. Și o-m vîndut, eu, Dumitru și co fie-miu Negre de bunăvoe noastră, dereptu acești bani ce sînt mai sos-scriși. Și pîntru credința ne-m pus degetele, că inele n-am avuț, iar eu Negre, mi-mu pus și mîna.

Și mărturie, Marco comisul și Mane neguțăturul și Mane cel mic neguțăturul și Sima neguțăturul și Iurga neguțăturul, fratele jupanului Pană neguțăturul.

Și am scris eu, Avram și mărturisesc. Șe eu, Negrea, fecioru lu Dumitru de Mihăește. Și cu mîna me.

МѢСЕЦА ГІНАРІЕ ДІ ДЪНЕ, ЛѢТЪ 7144.

Γηόργιος Δημου μαρτήρηα¹.

198

Θεοδόσιος Παπας μαρτυρῶ εἰς τὰ ἄνωθεν².
Μάνος Στεφανου μαρτηρῶ τὰ ἄνωθεν³.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/9. Orig., hirtie (31 × 21,5).

¹ „Gheorghe al lui Dima mărturisesc“.

² „Theodosie al lui Papa mărturisesc cele de mai sus“.

³ „Manea al lui Ștefan mărturisesc cele de mai sus“.

† Scris-am eu, Nénciul postelnicul și cu fáméia mea, Dîmbrava și eu, Grama pitarul și cu Jupíneasa mea, Vișa, acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna ceaușului Nedélco, fratele nostru, că să se știe că ne-am înfrățit de a noastră bunăvoe cu domniia-lui cu vrére lui Dumnezeu și cu știrea tuturor fraților noștri și l-am dăruit pre fratele nostru, pre ceaușul Nedelco, cu partea noastră de ocină de la Șărbănești, însă o fune, parta totă de preste tot satul, de în cîmpu și de în apă și de în pădure și de în selește și cu vadurile de mooră, ca săși fie dumniului moște și cuconilor dumnului cîți Dumneezu i va da. Iar dumniului né-au dăruit pre noi cu un cal bun și cu 2 000 aspri gata.

Și am pus și blăstem: cine va sparge frăție noastră de în frații noștri să fie blăstemat de vlădica Hristos și de 318 otți ce sîntu în vă Nechei, să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Și la această frăție a noastră au fost mulți boiari, anume: Cernat vel portar i Andronie vătahul și Necula bev vel portar ot Făcloi i Preda spătarul, sinū Nica logofătul i Cerchez vătahul za aprozi i Drăghici vătahul, sinū Badea ot Grădiște i Stoica logofătul ot Brătiiiani și Manolie postelnicul ot Creața i Mircea vtori armaș ot Vărăști de Crîngu și popa Bran ot București i popa Stan ot Costești și mulți boiari.

Și am scris eu Mihalcea logofătul, sinū Dumitru neguțătorul, în zilele lu Mateiu vevoda.

Pis méseța ghenarie dni 14, v leat 7144 <1636>.

Și pentru credința ne-am pus și pecețile.

Nicula biv vel portar <m.p.>

Eu Stoica logofet <m.p.>

Eu popa Bran.

Preda Nica spătar <m.p.>

Andronie vatah <m.pl.>

Manole,

Mihalcea.

Nénciul <m.p.>

Gramă pitar <m.p.>

Dumitrașco clucer ot Filipești.

Eu popa Roman.

Cernat vel portar.

Drăghici vătahul.

Brătian logofăt <m.p.>

θεοδοσιος βαταχ¹ <m.p.>

Eu popa Ivan.

Eu Necula postelnic ot Cocorăști.

Șerban Iogofăt <m.p.>

Bogdan postelnic sinū Badea șifar <m.p.>

Mateiu postelnic ot Vața.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XIII/2. Orig., hirtie (30 × 21), 10 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 204, f. 170v—171, cu data 7140.

¹ „Theodosie vâtaf“.

189

1636 (7144) ianuarie 14, București.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба воевода и господниѣ всон земли
Ѕбггровлахіинскон. Дават господство ми сіа повелѣніе господства ми слѣгѣ
господства ми Тони юзбаша за червеніи вт Бѣлцаци и съ сини его, елици Богъ
даровает, шко да ест емѣ ѿ погане за винограде работане и единъ погон цѣлен
и със швоцію елико изберит сѣ ѣ Дѣлаѣ Топланчѣнилор, понеже покѣпни Тоѣ юзбаша
вт на Негонцѣ, синъ Негонцѣ кѣпни<и>¹ за хѣ аспри готови и съ запис <вт рѣк>¹
его за проданіе и съ сведітеліи. И видѣху господство ми и кинга² Нѣгоевы та за
дѣдинѣ на рѣкѣ Тони юзбаша. И пак да ест Тони юзбаша вчинъ ѣ Топланчѣни, али
вса часть Бонини и Радѣлов, сини Грекѣлов, <васѣ>¹ елико имат и вт дѣдинѣ и вт
покѣпен<и>³іе, вт полю и вт шѣма и вт вода и вт седалище селок <и с>¹ъ вино-
градѣ, варе елика изберит сѣ, понеже покѣпни Тоѣ юзбаша сіа вчинъ вт на Бонинѣ
и вт на Радѣл, сини Грекѣлѣни, <за>¹ ѣ краеве съ талеци и за ѣ вол и за ѣ шка за восок
и за новци готови, ѣги ѣ и със запис вт рѣк им вт проданіе и съ сведі<ел>²іи.
И пак покѣпни Тоѣ юзбаша вчинъ ѣ Топланчѣни ѣ погон за виноград ѣ дѣл и единъ
рѣзор ѣ Коаста Прѣнилор вт на Мѣшат вт Рѣдѣчеци⁴, за ѣ аспри готови и съ
запис вт рѣк его за проданіе.

И пак поіѣниа Тоѣ юзбаша вчинъ ѣ Пѣтрида, али вса част Нѣкшѣлѣни вт
през вѣс хотар, елика изберит сѣ вт на Фрѣцилѣ за хѣ аспри готови и съ запис вт
проданіе.

И пак покѣпни Тоѣ юзбаша вт водіница вт Топланчѣни, али вса част Столаніи
и а синим ел, Бонна и Радѣл, елика изберит сѣ, вт на Столана и вт на сини ел Бонна
и Радѣл за ѣ краеве и за ѣ новци и съ запис за проданіе и съ сведітеліи.

И пак покѣпни Мѣстацѣ вт Бѣлцаци⁴ ѣ чедверѣци за виноград ѣ Дѣлаѣ
Дѣкѣлѣцилор⁴ вт на Шѣрѣѣ и вт на синъ его, Коман, вт Бѣкѣлѣци за ѣ аспри
готови и съ запис вт рѣк его за проданіе и съ великое клѣтеѣ и съ многи сведітеліи.

И пак покѣпни Стонка вт Бѣлцаци⁴ ѣ погане за виноград, али въ широт,
вт хотар до хотар, а въ дълг, елика ест ѣгражден, вт на Стан, синъ Мирчѣи
и вт на сини его, Іунашко и Бачюл и Іуни вт Кѣлинѣци вса виноград им за хѣс⁵
аспри готови и съ запис вт рѣк имъ вт проданіе и съ многи сведітеліи.

И пак покѣпни Іунашко, зет Банов, ѣ погон и ѣ прѣжинѣ за виноград ѣ
Дѣлаѣ Кѣлинѣци⁴ вт на Стан Цѣлоюл вт Жндѣни, за ѣ аспри готови и съ запис
вт рѣк его вт проданіе и съ многи сведітеліи. И пак покѣпни Іунашко, зет Банѣ-
лѣни, ѣ погон за виноград, нже ест ѣ междо виноградеѣ Кѣмѣрзанов и съ ѣ черешн
ѣ сред виноградеѣ, вт на Кѣмѣрзан вт Жндѣни за ѣ аспри готови и съ запис за
проданіе и съ сведітеліи.

И продадоше сѣн вѣнше речени наменити чловеки нѣхнѣмъ учинен дѣднне шт нѣх-
ном добра волѣ, без ни една силост н съ ъз<н>анїѣ всѣмъ волѣромъ н а мегѣлшомъ
шт горнїн н шт долнїн н шт штрогъ мѣсто н шт преда господства мн.

Сего ради, дадохъ н господствомъ слѣгъ господство мн Тонн юзбашїн, како
да ест н Мѣстацѣв н Стонкѣв н Івнашков сїѣ вѣнше речене учинен н виноградї шт
дѣдннѣ н въ шхавѣ снновимъ н вѣнцнмъ н прѣвнѣчетомъ н не шт кого непоколѣбнмомъ,
порезомъ господства мн.

Се оубо <н> свѣдѣнтелн приложихъ господство мн: пан цривѣ вел ван Кра-
левскїн н пан Івашко вел дворникъ н пан Глнгорїе <вел>¹ логофетъ н пан Дѣмнтрѣ
вел внстїаръ н пан Преда вел спатаръ Брѣнковѣннн н пан Баслаке вел столникъ н пан
Бѣзннка вел конюшъ н пан Бѣчина вел чашникъ н пан Костантнн Първ <вел пос>¹телникъ.
Н исправникъ, жѣпанъ Глнгорїе вел логофетъ.

<И исписахъ азъ>¹, Стонка логофетъ Шербановичъ, въ столнн града Бѣкѣрецин,
мѣсеца генарїе дї дннн н шт Ідама до нннѣ, въ сего писмо, того лѣто в лѣт
хѣрмѣ. Anno domino⁶ хѣхлѣ.

† Іw Матею вверѣда, мнлостїю вожію господннѣ.

Іw Матею вверѣда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii
domniei mele, Toia iuzbașa de roșii din Bălțați și cu fiii lui, cîți Dumnezeu
i-a dăruit, ca să-i fie 5 pogoane de vie lucrate și un pogon țelină și cu pomet,
cît se va alege în Dealul Toplicenilor, pentru că a cumpărat Toia iuzbașa
de la Negoită, fiul lui Negoită căpitan, pentru 5 000 aspri gata și cu zapis
de vînzare <de la mîna>¹ lui și cu martori. Și am văzut domnia mea și car-
tea² lui Neagoe, cea de moștenire, la mîna lui Toia iuzbașa. Și iar să-i fie lui
Toia iuzbașa ocină în Topliceni, însă toată partea lui Voinea și a lui Radul,
fiii lui Grecul <ori>¹ cîtă are și de moștenire și de cumpărătură, din cîmp
și din pădure și din apă și din vatra satului <și>¹ cu viile, oricît se va alege,
pentru că a cumpărat Toia iuzbașa această ocină de la Voinea și de la Radul,
fiii Grecului <pentru>¹ 2 vaci cu viței și pentru un bou și pentru 2 oca
de ceară și pentru bani gata, 2 ughi și cu zapis de la mîna lor, de vînzare
și cu martori. Și iar a cumpărat Toia iuzbașa ocină în Topliceni, 1 pogon de
vie în deal și un răzor în Coasta Prunilor, de la Mușat din Răducești⁴, pentru
500 aspri gata și cu zapis de la mîna lui, de vînzare.

Și iar a cumpărat Toia iuzbașa ocină în Putrida, însă toată partea
lui Neacșu de peste tot hotarul, cît se va alege de la Frățilă, pentru 600 aspri
gata și cu zapis de vînzare.

Și iar a cumpărat Toia iuzbașa din moara de la Topliceni, însă toată
partea Stoianei și a fiilor ei, Voinea și Radul, cît se va alege, de la Stoiana și
de la fiii ei, Voinea și Radul, pentru 2 vaci și pentru 160 bani și cu zapis
de vînzare și cu martori.

Și iar a cumpărat Mustață din Bălțați⁴ 3 cetvărți de vie în Dealul
Dbeculeștilor⁴ de la Șărbu și de la fiul lui, Coman, din Buculești, pentru
300 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui și cu mare blestem și
cu mulți martori.

Și iar a cumpărat Stoica din Bălțați⁴ 3 pogoane de vie, însă în lat,
din hotar pînă în hotar, iar în lung, cît este îngrădit, de la Stan, fiul lui Mircea
și de la fiii lui, Ionașco și Baciul și Ion din Călinești, toată via lor, pentru
1 200⁵ aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu mulți martori.

Și iar a cumpărat Ionașco, ginerile lui Ban, 1 pogon și 1 prăjină de vie
în dealul Călinești de la Stan Gealoiul din Jideni, pentru 900 aspri gata și

cu zapis de vânzare de la mâna lui și cu mulți martori. Și iar a cumpărat Ionașco, ginerile Banului 1 pogon de vie, care este între viile lui Cămărzan și cu 4 cireși în mijlocul viei, de la Cămărzan din Jideni, pentru 900 aspri gata și cu zapis de vânzare și cu martori.

Și au vîndut acești mal sus ziși numiți oameni ocinele și dedinele lor, de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Toia iuzbașa, ca să le fie și lui Mustață și lui Stoica și lui Ionașco aceste mai sus zise ocine și vii de moștenire și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar <și> martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie <mare>¹ logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda Brîncoveanul mare spătar și pan Vasilache mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare ceașnic și pan Costandin <mare pos>¹ telnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

<Și am scris eu>¹ Stoica logofăt Șerbanovici, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 14 zile și de la Adam pînă acum, la această scrisoare, acest an, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, I/9. Orig., perg. (31,5 × 50), pecete timbrată

¹ Loc rupt.

² În orig. „зниц“.

³ Omis.

⁴ Cuvînt scris cu altă cerneală pe un loc alb.

⁵ Pesajul „И пак покѣпна Г-тошка... за „ѣ“ (Și iar a cumpărat Stoica... pentru 1200) sters cu o linie.

⁶ Așa în text.

190

1636(7144) ianuarie 15.

† Adecă eu, Pătru postelnicul, de împreună cu frate-mieu, Gherghe și cu frate-mieu, Efrem, feciorii Iorgăi ot Pătîrlage, scris-am și mărturesim cu acesta al nostru zapis să fie dă mare credință la mâna jupan Radului vtori postelnic cum să știe că am vîndut dumnealui un rumân, pre nume Stocia cu feciorii lui, cîți Dumneziu i va da. Care rumân au fost vîndutu noao încă mai dîniante vrême, dă a lui bunăvoi, fără dă nici o silă. Așîjdirea și noi încă l-am vîndut dumnealui pentru nevoile noastre, să-i fie dumnealui moșie ohabnică. Și am vîndutu noi dă a noastră bunăvoe, cu știrea fraților și a tuturor oamenilor noștri.

Și la această tocmeală a noastră fost-au boiari mărturie: ot Bădăni, Barbul iuzbașa i ot Cislău, Dragul logofătul i ot Pătîrlage, Stan Brădițeanul i Neciul ot tam i popa Simion ot tam i popa Șarban ot tam. Și pentru oredința pusu-ne-am și pecețile. Aceasta am scris.

Pis ghenarie 15 dnă, v leat 7144 <1636>.

Pătru postelnic i Gherghe i Efrem.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, CIII/1. Orig., hîrtie (15 × 20), 3 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 173, fl 46v-47.

† Многостією божією, Іу Матен Басараба воеводи и господинъ въсон земля Угровлахинское. Дават господство ми сію повелѣніи господства ми сѣсѣтѣ Господства ми Іургъв, синъ Цангоніе ут Тръг Жна и сѣс синовн си елищеже Богъ даровает, такоже да ест емѣ шчинѣ оу Кърте ут Гор Жна, шбаче всах дел Мантие, синъ Станчулов Згън ут Кърте, ут полю и ут шѣм и ут вод и ут седалище селов и ут през въс хотаром, елика избериѣт се ут хотар до хотар, понеже ест покѣпна Іурга ут на Манта, синъ Станчулов Згън ут Кърте за хѣв аспри готовн и сѣс запис ут проданіе на рѣка Іургън и сѣс сведітеліи писати ѣ запис. И пак покѣпна Іурга шчинъ оу Кърте ут на Стопка Балкѣлов, три дѣлнице и половинно, за хѣв аспри готовн и сѣс запис ут проданіе на рѣка Іургън, сѣс сведітеліи ѣ запис. И пак покѣпна Іурга шчинъ ѣ Кърте ут на Нѣкша и ут на Лепѣдата, дѣщерѣ Бѣзін и ут на Бладѣла, синъ Радулѣн ут Кърте една дѣлницѣ ѣже се зовет дѣлница Бѣшилом ут част Бѣласном, ѣже дѣлницѣ покѣпна ш ест и Бѣзѣк и Радул ут на Бѣласн, понеже покѣпна Іурга за хѣв аспри готовн и сѣс запис ут проданіе на рѣка Іургън и сѣс многи люді добри сведітели ѣ запис. И въспрашал ест Нѣкша и Лепѣдата и Бладул по синъ Вѣласнов такоже да даст ши новціи по та дѣлницѣ, а ши нѣст хотѣл никакоже.

И пак покѣпна Іурга шчинъ ѣ Дънещи, ѣ челости и половинно ут место ут на Добромир ут Фрътещи за сн аспри готовн и сѣс запис ут проданіе на рѣка Іургън, сѣс сведітеліи ѣ запис. И видѣхом господство ми и записеле им ут проданіе на рѣка Іургън.

И сведітеліи по име: ут Кърте, Пнъш дїакон и Марко постелник и Бладѣла и Станчул и ут Тръг Жна, Дима сѣдѣц и Шефѣла и Івашко и Герги Дѣмитрескѣла и ут Къртешорѣ, Датко и Стан и Дѣпѣла и прочіи людіи мнози которіи не сѣт писани заѣ въ книга сїа.

И продадоше сн люді еже више пис нише шчине ут добро волѣ им, Бѣз ши една шлост и сѣс ѣзнаніа всѣм волѣром и а мегіашом ут гор нѣдол и ут школно местом и ут пред господства ми.

Сега раді, дах и господство ми сѣсѣтѣ господства ми Іургън, синъ Цангоніе, ѣко да ест емѣ сн више речене шчине за дѣдіно и въ шхѣбѣ емѣ и синовом и вѣском и прѣвѣшчетом и не ут <ко>гождѣ непоколѣвим, поризмо господства ми.

Сеже и сведітеліи поставиху господство ми: пан Хриза вел бан Кралевскѣ и жѣпан Івашко велникн дворник и жѣпан Гангоріе велникн шлугѣт и жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдескѣла велникн вѣстїар и жѣпан Преда велникн спатар и жѣпан Неделко Ботѣнѣла велникн ключар и жѣпан Баснаіе Папанѣср велникн столник и жѣпан Бѣзінка вел колмс и жѣпан Бѣчина велникн пѣхарник и жѣпан Костандин велникн постѣлншь И исправник, жѣпан Гангоріе велникн шлугѣт.

И аз, Дѣмитрѣ логофет, написах въ настолин граду Бѣкѣрещі, мѣсеца генаріе Еї дѣни и ут іѣдана даже до нинѣ въ сега писаніе теченіе лѣтом, въ лѣт хѣрмд, а ут рождество Христово хѣхлѣс.

† Іу Матею воевода, многостією божією господинъ.

Іу Матею воевод <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Iorga, fiul lui Țanгоніе din Țirgu-Jiu și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Curtea, din Gorj, însă toată partea lui Mănta, fiul lui Stanciul Zgîia din Curte, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, cît se alege, din hotar pînă în ho-

tar, pentru că a cumpărat Iorga de la Manta, fiul lui Stanciul Zgîia din Curte, pentru 4800 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga și cu martori scriși în zapis. Și iarăși a cumpărat Iorga ocină în Curte de la Stoica al lui Balcul trei delnițe și jumătate, pentru 4 000 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga, cu martori în zapis. Și iar a cumpărat Iorga ocină, în Curte, de la Neacșa și de la Lepădata, fiicele lui Buzea și de la Vladul, fiul lui Radul din Curte o delniță care se cheamă delnița lui Bușilă, din partea lui Vîlsan, care delniță au cumpărat-o și Buzea și Radul de la Vîlsan, pentru că a cumpărat Iorga pentru 1 000 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga și cu mulți oameni buni martori în zapis. Și au întrebat Neacșa și Lepădata și Vladul pe fiul lui Vîlsan, ca să dea el banii pe acea delniță, iar el n-a voit nicicum.

Și iar a cumpărat Iorga ocină în Dănești 2 capete și jumătate de loc de la Dobromir din Frătești pentru 250 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga cu martori în zapis. Și am văzut domnia mea și zapisele lor de vânzare la mîna lui Iorga.

Și martori anume: din Curte, Ianăș diaconul și Marco postelnicul și Vladul și Stanciul și din Tîrgu Jiu, Dima județul și Șteful și Ivașco și Gherghi Dumitrescul și din Curteșoara, Datco și Stan și Lupul și alți mulți oameni care nu sînt scriși aici în această carte.

Și au vîndut acești oameni care sînt mai sus-scriși ocin'ile lor de bună-voia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, a dat și domnia mea slugii domniei mele lui Iorga, fiul lui Țangonie, ca să-i fie aceste ocine mai sus-spuse de moștenire și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spatar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paiaundur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic, Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 15 zile și de la Adam pînă acum la această scriere curgerea anilor. în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos, 1636,

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXXVI/21. Orig. perg. (36 × 54,5), pecetea timbrată. Cu o trad. din 1888.

EDIȚII. Slav și trad., Ștefulescu, *Ist. Tg. Jiu*, 350–353.

192

1636 (7144) ianuarie 16.

† Adecă eu, Stroe ot Ceslău i Dragul, nepotu-meu, scres-am acesta al nostru zapis la mîna jupînului Vintilă vâtaful, ca să se ști că i-am vîndut doo sute de stînjini de ocină în sat în Berciugov, însă parte jupînesei Stanei, care au ținut banul Drăgușin, în cîmpu și în pādure și în apă, preste tot hotarul, cît se va alege, însă am cumpărat stînjinenul cîte 3 costanîde.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, cu știre tuturor megiașilor de în sus și de în jos.

La acesta a noastră tocmelă au fost mulți boiari mărturie: Staico postelnicul ot Bucșani i Bade postelnicul ot țam i Pătrașco postelnicul ot tam i Mavrodin vornicul ot Mănești i Barbul postelnicul ot tam i Tanasie postelnicul ot Bărbătești i Mihai postelnicul ot Lazuri.

Ис аз, Кръсте Давидъет от Коциани, мѣсеца генаріе сѣ дни, в лѣт хз, ма¹.

Eu Tanasii.

Eu Pătrașco.

Mihai <m.p.>

Intr-acestu zapis se-u ales lu Pătrașco vătaf cu rudeniile lui stinjenî
190².

Muzeul de ist. a Municip. București, nr. 28607. Orig., hirtie (31 × 21), patru pecetzi aplicate.

¹ „Am scris eu, Cîrstea logofătul din Coțiani, luna ianuarie 16 zile, în anul 7144” <1636>.

² Pasaj scris ulterior.

193

1636 (7144) ianuarie 20.

Scris-am eu județul Dragul de în Tîrșor, cu 12 pîrgari și cu mulți oameni bătrîni, anume Cîrste și uncheaș Fătul și Albul și Dobrin și Manole și Ion și Vintilă și Marin și Buze și Dumitran și Petrica și Gherghe Petrescul, și jupînul Neagul de Negoești și Nastea și dîn Stăncești, jupînul Nica și Șteful și popa Oprea, acești oameni care sîntem mai sus scriși, așa am aflat și mărturisim cu ale noastre suflete acestor boieri den Lazuri, anume Pădure paharnic cu verii lui, anume Nedelco și Mihaiu și Stoica și Preda, pentru că această jumătate de ocină de în sat de în Dădulești nici o-u vîndut, nici o au schimbat, ce au fost a lor de moșie. Și la această judecată am fost și Radu iuzbașa; și acești oameni buni mărturisim toți cu sufletele noastre, cum iaste această parte dreaptă și să fie pren mîna acestor boiari.

Pis measeța ianuar 20, leat 7144 <1636>.

După N. Iorga, *St. și doc.*, V, 482.

194

1636 (7144) ianuarie 20.

† Многостією вожією Іу Матен Бъсърабъ воевода и господинъ. Дават господство ми сією повеленією господство ме болерем господство ме Mihartu clucерul ca se fie volnicu cu această carte a dumne méle de să o-prească șe să ție satul Drăgoenie tot, cu tot hotarulū șe cu vieli, acestu satū, carele au fostu al Barbulue ot Drăgoeni, pentru un satū ce au fost vîndutu Barbulū ot Drăgoene, anume Ponorălulū lu Mihai vodă șe cu dînsulū trăabă n-au avutu, pentru că acestu satū Ponorălulū fostu-l-au miluetū Mihai vodă Lupului păharnicul.

Iar acum, în zilele dumne méle, venit-au Dumitrașco clucерul ot Spinini, de s-au pîritū cu Mihartu clucерul înaintea dumne méle de față în divan, șe au scos Dumitrașco clucерul cărțe de moșie cum că este al lorū de moșie pre satul Ponorălulū. Iar Mihartu clucерul, scos-au cartea lu Mihai vodă,

cum au cumpăratu Mihai vodă di la Barbul ot Drăgoeni ște n-au fost avînd Barbulu nice o treabă a vende satul Ponorălu. Dereptu aceia, dumnea mea am socotitu cu toți cenști deregătorie dumnei mele, ște am datu lu Mihartu cluceru ca să ție satul Drăgoenie pentru satul Ponorălu, ște de nimilea opréla să n-aibă nainte cărțile dumnei mele. **Бнако да нест, по реч господства ме.**

Бсправник, се рам реч господства ме.

Пис генаріе к дьни, в лѣт хрѣма¹.

† Іу Матею воеводѣ, милостію божію господннѣ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Bibl. Acad, LXXX/3. Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete inelară, aplicată.

¹ „Scris în ianuarie 20 zile, în anul 7144” (1636).

195

1636 (7144) ianuarie 21, București.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господннѣ въсон земли Бггровлахінское. Дават господство ми сін повелѣннѣ господства ми вком чловекъ на име Лѣпѣл със братіам си Стан и Радул и Іуи и вѣском си Іуи, сннѣ Станов вт Бирчешн вт сѣдство Румѣнаци и със синовн им, елицем Бога даст, іако да ест въ мир и вободни вт вечнннѣ, вни и синовн им, вт къ жѣпан Теудвснѣ внѣ вел лугвѣт, зет Предек ванѣл и вт къ сннѣ си Преда спатар, вѣск Предек ванѣл вт Чептѣроа и вт къ синовн нѣ и вт къ свака порѣденіа нѣ, вт къ внихто вантованіе раді вечнннѣ да не <имат въ>¹ вѣкн.

Півнеже сін внише речени люді, Лѣпѣл със братіа емѣ, вни ест внл вечннн Предек ванѣл вт село Бирчешн, вниже вт прѣжде вѣме. Я потом, къда ест внл <нннѣ, въ дѣнн господства ми>¹, а жѣпан Теудвснѣ лугвѣт, кѣпно със сннѣ си Преда спатар, вни домисана въ срьдїца им Бога раді, іакиже да сътвори л помѣнѣ и простна по Лѣпѣл за вечнннѣ раді много <слѣжѣ>¹ что ест внл послѣжил и на добро и на злах по тѣжѣде з>¹емле и със подвнгом добрим подвнза се на нѣжда им, ано братіе Лѣпѣлѣ, Стан и Радул и Іуи и вѣском <си Іуи, си>¹нѣ Станѣ, вни ест простна, тере се <с>кѣповал вт вечннннѣ вт къ жѣпан Теудвснѣ лугвѣт и вт къ сннѣ его Преда спатар, за ѣ житн готовн, тѣчу главе, без вчнннѣ, іако да <вѣдет по>¹мѣнѣ вни и рѣдїтелн им. И вндѣром господство ми и записеле ним вт прѣшеніе и за <с>кѣпованіе на рѣка в<вем>¹ люді съ великое клетѣфо и съ мнози добри людіе вѣдїтели пн>¹сани ѣ запнс: вт Балшѣ, Стан ватах и брат его Бентнѣл и вт Мъннѣши, Преда пвстелннк. и вт Кннѣшн, Бълнн и брат его Кръчюн и вт Морѣглави, Мнхак лугвѣт и братіе его Пѣтрѣ и Глн<горіе>...¹ вѣрѣшнѣ, Барѣл и брат его Пѣтрѣ и вт Чептѣроа вт П...¹ а Стан, Иванко спатар и Мнлош лугвѣт, сннѣ Скороп логофет вт Ъскаци и Дѣмнтрѣ лугвѣт и прочнн, которн ест внл <тамо>¹.

И поставнх жѣпан Теудвснѣ логофет и сннѣ си Преда спатар <и клетѣф>¹: кога вт сѣрдннка им се хокет покѣснт раздратн сїа помѣнѣ и прошеніе, того да вѣдї трѣклет и анасѣма вт тїн вт>¹ци еже <ст>¹ въ Пнкіи, да имат частію със Юда и със Яр<не на>¹ еднн меств.

Сего раді, дах и господство ми Лѣпѣл и със братіам си Стан и Радул и Іуи и вѣском <си Іуи, сннѣ Станов>¹, да сѣт въ мир и вободни за вечнннѣ, вни и синовнм въ вѣкн, како ест внише пис и не вт когождѣ непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

СЕЖЕ И СВЕДІТЕЛІЕ ПОСТАВНУХЪ ГОСПОДСТВА МИ: <пан Хриза вел бан Крале>¹ вѣтски пан Іеашко вел дворник и жѣпан Глигоріе вел логофет, пан Дѣмитрѣ вел вѣстїар, пан Преда вел спатар, пан Басиліе вел стѣлник и Бѣзника вел кѣмис и Бѣчина вел пѣхарник и <пан Костандин>¹ вел постѣлник. И исправник, жѣпан Глигоріи вел логѣфет.

И аз, Дѣмитрѣ логѣфет, написахъ въ настоини граду Бѣскреци, мѣсеца генаріе ка дѣни и вѣт Іадама до нинѣ в <лѣт хѣр>¹мѣ.

† Іу Матен воевода, милостією божією господинь.

Іу Матен воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Lupul cu frații săi, Stan și Radul și Ion și nepotului său Ion, fiul lui Stan din Bircești, din județul Romanați, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să fie în pace și slobozi de vecinite, ei și fiii lor, de către jupan Teodosie fost mare logofăt, ginerele lui Preda banul și de către fiul său, Preda spătarul, nepotul lui Preda banul din Cepturoaia și de către fiii lor și de către toate rudele lor, de nimeni să nu <aiă>¹ tulburare pentru vecinie, în veci.

Pentru că acești oameni mai sus-ziși, Lupul cu frații lui, ei au fost vecini ai lui Preda banul din satul Birceștii, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele <domniei mele>¹, iar jupan Teodosie logofătul, împreună cu fiul său Preda spătarul, ei s-au gîndit în inima lor, pentru Dumnezeu, ca să facă pomană și au iertat pe Lupul de vecinie pentru multă <slujbă>¹ ce a slujit și la bine și la rău prin <țări străine>¹ și cu fapte bune s-au străduit la nevoia lor, iar pe frații lui Lupul, Stan și Radul și Ion și nepotul <său Ion>¹, fiul lui Stan, ei i-au iertat de s-au răscumpărat de vecinie de la jupan Teodosie logofătul și de la fiul lui, Preda spătarul, pentru 60 de galbeni gata, numai capetele, fără ocină, ca să le <fie>¹ pomană lor și părinților lor. Și am văzut domnia mea și zapisele lor de iertare și de răscumpărare la mîna <acestor>¹ oameni cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori, scriși în zapis: din Balș, Stan vătaful și fratele lui, Vintilă și din Măinești, Preda postelnicul și din Chintești Bălin și fratele lui, Crăciun și din Morînglavi, Mihai logofătul și frații lui, Pătru și Gli<gorie...>¹ ărburești, Barbul și fratele lui, Pătru și din Cepturoaia, de la ...¹ Stan și Ivenco spătarul și Miloș logofătul, fiul lui Școrea logofătul din Uscați și Dumitru logofătul și alții care au fost <acolo>¹.

Și au pus jupan Teodosie logofătul și fiul său, Preda spătarul <blestem>¹: care din rudele lor se va încerca să strice această pomană și iertare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema <de 318>¹ părinți, care sînt la Nicheia, să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

" Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Lupul cu frații săi, Stan și Radul și Ion și nepotului <lor, Ion, fiul lui Stan>¹ să fie în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii în veci, cum este mai sus-scriș și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: <pan Hriza mare ban al Craiovei>¹, pan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și <pan, Costandin>¹ mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 21 zile și de la Adam pînă acum în (anul 71)¹⁴⁴, 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod (m.p.)

Arh. St. Buc., ms. 1 233, f. 426. Copie cu o trad. modernă.

¹ Loc rupt.

196

1636 (7144) ianuarie 22, București.

† Многостією вожією, Іу Матен Басараба воєвода и господинъ всен земли Уггровлахи́нскон. Дават господство ми сіа повелѣніе господства ми вѣом чьловѣкъ, по нме Радѹ Котороуѣ, зет попек Станчюлѣн шт Къннеци шт по ГѢтесеѣ, сѣд Блѣчѣ н сѣ сини его, елци Богъ припѣстит, іако да ест емѣ вса шчина тѣстом си попек Станчюлов шт Къннеци н сѣ виноградї н сѣ вѣоцин, варе еанка изверит сѣ шт през вѣс село, <п>¹онеже сіа више речена шчинѣ бнл ест шт дѣдннѣ попек Станчюлов, тѣст Радѹлов Котороуѣ, еше шт пражде вѣрме. Іа потом, поп Станчюл вѣставл ест вса шчина его н сѣ виноградї шт Къннеци зет его Радѹлов н дѣцирам са, Станкѣн, почто радї ннн дѣцире іаже нмал бнл ест вѣсѣ посагани н прѣкнствование, а по Радѹл вѣложил вѣ дом его зет н дал его вса шчина н сѣ виноградї да емѣ за дѣдннѣ н да сѣмотрит по тѣстѣ его дондеже хокет быти шн жнв н да платит вса дѣжновеніе его н по сѣмрѣт его, да га вѣспоманит его, іакоже подобает сѣ сѣмрѣтвомѣ. Н вѣс дрѣжал Радѹл сіа шчинѣ сѣ добра мирѣ.

Іа потом, кѣда ест был вѣ дѣни Радѹл воєвод, а дрѣге зети попек Станчюлов по нме ГѢпрѣ н Мнкѣл, шѣри Радѹлов Котороуѣ, шнн сѣ вѣздвнгошѣ сѣ сѣ прѣх, рекѣци како да дрѣжит н шнн шт шчина н шт виноградї тѣстѣ нм попек Станчюлов. Н пошѣл ест тере сепрѣ сѣ сѣ Радѹл всн за лицѣ пред Радѹл воєвод н вѣсталн ГѢпра н Мнкѣл шт закон шт пред Радѹл воєводе, како да не нмат шнн нчесоже трѣбѣѣ вѣ сїн шчинѣ попек Станчюлов, нѣ тѣкмо да дрѣжит вса шчина его Радѹл Котороуѣ како быст вѣставлн сѣ лѣнк его. Н видѣхѣ господство ми н кннгѣ Радѹл воєвод вѣ лѣт ѣрка шт прѣх н шт вѣстал како ест више пис. Н шт тогда ѣ само вѣс дрѣжал Радѹл Котороуѣ сіа шчинѣ н сѣ виноград сѣ добра мирѣ.

Іа потом, кѣда ест был вѣ дѣни Ілѣзандрѣ воєвод, синѣ Радѹл воєвод, а Радѹл Котороуѣ продал ест вса шчина н сѣ виноградї, іаже сѣт више писани, боларѣ господства ми Снмен вторн логофѣт шт негова добрѣ волѣ. Н вѣс дрѣжал Снма логофѣт сіа шчинѣ сѣ добрамирѣ.

Іа потом, кѣда ест был нннѣ вѣ дѣни господства ми, а Радѣл Котороуѣ, аще егда видѣл, іако сѣт виноградї емѣ работани шт Снма логофѣт, іако по вѣрме іаже продал был ест вса пѣстн, шн помнслна како хокет сѣтворнте лѣкаствѣіе, іако да изведит по Снма логофѣт шт сїн виноградї, нѣ вѣстаннл сѣ аще глаголѣ вѣ таниѣ сѣ шѣром са Гѣфроснна ннокнна, дѣцира попек Станчюлѣн н сѣ зет его, Стан шт Попѣцин н сѣ Ицѣфан, іако да рекѣт како сѣт виноградї нм, ашн да рекѣт Ицѣфан, како продал емѣ Котороуѣ ѣ рѣзор шт виноград, а Стан де речет, како дал ест емѣ тѣст его Радѹл ѣ рѣзоаре прѣке, а дрѣге рѣзоаре да рекѣт ннокнна, како сѣт ел н аще вѣстанѣт по Снма логофѣт да дрѣжит шт сїн виноградї Гѣфроснна ннокнна половнно н Радѹл Котороуѣ н сѣ зет его дрѣгѣ половнно н Ицѣфан еднн рѣзор. Н пришѣл ест всн аще сѣпрѣ сѣ за лицѣ сѣ Снма логофѣт пред господства ми н вѣстала калѣгернца н зет Котороуѣн н Ицѣфан

по Сима логофетъ, яко да възнмаает новцн его шт на Радѹл шт где ест был дал калѣгерница н съ Стан н съ Ищфан <да>² дрѣжит винограді. Бѣ томъ, Сима логофетъ ѡфатна по Радѹл сѣло твѣрдо, яко до въздает емѡ новци ѡ зад. Я потомъ, <Ѣфр>²оснина ннокина хотѣл [хотѣл] яко да прилестит н по Сима логофет н по Котороуѣ н по зет его Стан н <по Ищфан>², тѣчю да дрѣжит вина сіе виноградъ кнше писан штъч>² аствіе ел вса. Я Радѹл Котороуѣ, аще егда видѣл яко встанет н без винограді н без новци н прилестна его ннокина н недрѣжит сѣ шт та глаголаніе яже глаголаа прѣвѣши, скочна пак прѡх н пришеа ест вторіе ред, аще съпрѣ сѣ всѣ за лицѡ н тогда възвѣстна Котороуѣ самъ съ свое лѣнк како глаголаа вини вси н како был нм такмеженіе, яко да сътворит прилѣщеніе да нзведит по Сима логофет шт сіе дѣдіне, таже столан ннокина н Стан, Ищфан шт зла страмота н шт лѣжно шт предъ господства мн шт двѣан. Н истинствоваѡхъ господство мн сѣло доврѣ съ вѣс съвѣт како не нмаа никто ни една трѣвѡ съ сіе винограді, нѣ выст всѣ Котороуѣн. Н встанан ннокина н зет Радѹлов н Ищфан шт закон шт предъ господства мн. Я потомъ Ѣфросина ннокина н Стан н Ищфан ннже тако не встави сѣ нѣ пак съвѣзвнгошь сѣ съ прѡх н пришеа ест вси третичіи предъ господства мн. Бѣ томъ, господство мн пак сѣдихъ н дахъ Радѹлов Котороуѣн, яко да дрѣжит дѣдіна н винограді тѣст его попеѡ Станчуловъ вса н рѣзорѡ шт на Ищфан н рѣзореле шт на зет его Стан съ доврѣ мирѣ. Н пак встанан ннокина н Стан н Ищфан шт закон шт предъ господства мн вторіи крат.

Сего раді дадохъ господство мн Радѹлов Котороуѣн да ест емѡ дѣдіна въ хѡвѡхъ синовиѣ, внщнѣмъ, прѣвнщчетомъ н не шт кого непоколѣбнмо.

Се н свѣдѣтеліи положихъ господство мн: пан Хризпъ велъ банъ н пан Іѡвашко велъ дворникъ н пан Гангоріе велъ логофетъ н пан Дѡмитрѡ велъ внстѣаръ н Преда велъ спатаръ н Баснаке велъ столникъ н Бѡзникъ велъ колмснъ н Бѡчина велъ пѣхарникъ н пан Костантинъ велъ постелникъ. Н исправникъ, Гангоріе велъ логофетъ.

Н писахъ азъ, Стопка логофетъ, ѡ Бѡксреши, мѣсеца генаріе кѣ днн, в лѣтѣ хѡрѣмѣ.

† Іѡ Матею воѡвѡда, мнлостію вожію господннѣ.

Іѡ Матенъ воѡводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Radu Cotorogea, ginerile popei Stanciul din Cîineștii, de pe Otesău, județul Vilcea și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie toată ocina socrului său, popa Stanciul din Cîinești, și cu via și cu pometul, oricît se va alege de peste tot satul, pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a popei Stanciul, socrul lui Radul Cotorogea, încă de mai înainte vreme Iar apoi, popa Stanciul a lăsat toată ocina lui și cu via din Cîinești ginerelui său Radul și fiicei sale Stanca, pentru că alte fiice, pe care le-a avut, erau toate măritate și înzestrate, iar pe Radul l-a pus ginere în casa lui și i-a dat toată ocina și cu via să-i fie de moștenire și să-l caute pe socrul său, cît va fi el viu și să-i plătească toate datoriile lui și după moartea lui să-l pomenească cum se cuvine mortului. Și a tot stăpînit Radul această ocină în bună pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, iar ceilalți gineri ai popii Stanciul, anume Oprea și Micul, cumnații lui Radul Cotorogea, ei s-au ridicat cu pîră, spunînd ca să stăpînească și ei din ocina și din via socrului lor popa Stanciul. Și s-au dus de s-au pîrît cu Radul toți de față înaintea lui Radul voievod. Și au rămas Oprea și Micul de lege dinaintea lui Radul voievod,

ca ei să nu aibă nici o treabă în această ocină a popii Stanciul, ci numai să stăpînească Radul Cotorogea, toată ocina lui cum ă-lăsat cu limba lui. Și am văzut domnia mea și cartea de pîră și de rămas a lui Radul voievod în anul 7121, cum este mai sus scris. Și de atunci încoace a tot ținut Radul Cotorogea această ocină și cu via cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, Radul Cotorogea a vîndut toată ocina și cu viile, care sînt mai sus scrise, boierului domniei mele Sima al doilea logofăt de bunăvoia lui. Și a tot stăpînit Sima logofătul această ocină cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul Cotorogea, dacă a văzut cum sînt lucrate viile lui de Sima logofătul, căci pe vremea cînd i-a vîndut erau toate pustii, el s-a gîndit cum să facă înșelăciune, să scoată pe Sima logofătul din aceste vii, ci s-au sculat de a vorbit în taină cu cumnata lui, Efrosina călugărița, fiica popii Stanciul, și cu ginerile lui, Stan din Popești, și cu Iștfan, ca să spună că sînt viile lor, însă să spună Iștfan că i-a vîndut Cotorogea un răzor de vie, iar Stan să spună că i-a dat socrul lui, Radul, 2 răzoare zestre, iar celelalte răzoare să spună călugărița că sînt ale ei și dacă vor rămîne pe Sima logofătul, Eufrosina călugărița să stăpînească jumătate din aceste vii și Radul Cotorogea și cu ginerile lui cealaltă jumătate și Iștfan un răzor. Și au venit toți de s-au pîrit de față cu Sima logofătul înaintea domniei mele și a rămas călugărița și ginerile lui Cotorogea și Iștfan pe Sima logofătul, ca să ia banii lui de la Radul, de unde i-a dat, iar călugărița și cu Stan și cu Iștfan să stăpînească viile. Intru aceasta, Sima logofătul a apucat pe Radul foarte tare ca să-i dea banii înapoi. Iar apoi, Efrosina călugărița a vrut să înșele și pe Sima logofăt și pe Cotorogea și pe ginerele lui, Stan, și pe Iștfan, numai să stăpînească ea aceste vii mai sus scrise, moșia ei, părintească toată. Iar Radul Cotorogea, dacă a văzut că rămîne și fără vii și fără bani și că îl înșeală călugărița și nu se ține de acea înțelegere, cum au vorbit mai întîi, a ridicat iarăși pîră și au venit în al doilea rînd de s-au pîrit toți de față și a arătat Cotorogea, singur, cu limba lui, cum au vorbit ei toți și cum a fost întocmirea lor, să facă înșelăciune, să scoată pe Sima logofătul din aceste dedine. Deci au rămas călugărița și Stan, Iștfan de rea rușine și de minciună dinaintea domniei mele din divan. Și am adevărit domnia mea foarte bine cu tot sfatul că n-a avut nimeni nici o treabă cu aceste vii, ci au fost toate ale lui Cotorogea. Și a rămas călugărița și ginerile lui Radul și Iștfan de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Eufrosina călugărița și Stan și Iștfan nici așa nu s-au lăsat, ci iar s-au ridicat cu pîră și au venit toți, în al treilea rînd, înaintea domniei mele. Intru aceasta, domnia mea am judecat iarăși și am dat lui Radul Cotorogea ca să stăpînească dedina și viile socrului lui, popa Stanciul, toate și răzorul de la Iștfan și răzoarele de la ginerile lui, Stan, cu bună pace. Și iarăși au rămas de lege călugărița și Stan și Iștfan dinaintea domniei mele a doua oară.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul Cotorogea să-i fie dedină, de ohabă, fiilor, nepoților, strănepoților și de nimeni neclintit.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofătul, în București, luna ianuarie 22 zile, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Matei voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/20. Orig., hirtie, pecete (42 × 28) timbrată. Cu o trad. din 1859.

¹ Omis.

² Loc rupt.

197

1636 (7144) ianuarie 23, București.

† Многостію божію, Іо Матеѣ Басараба воевода и господинъ въсон земли Угровлахинскіи. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми волѣрѣс господства ми Бѣніи логофет и съ сини его, елици Богъ даровает, тако да ест емѣ еднѣ челѣд гавани, по име Сава циган и съ сини его Коникъ и Данчюл и Стан и Неделко и съ сини им, понеже ест покѣпна волѣр господства ми Бѣнѣс логофет сін внише писании цигани вт на жѣпанца Сима, иже быст Баревлоев постечник вт Гръдище и вт на сини ел, Бадѣ и Пѣтрашко, за хѣ хѣ пѣнези готови и съ запис вт проданіе вт рѣкы им на рѣка Бѣніи логофет съ многы волѣри свѣдѣтеліи написани въ записѣл им. Имени им сѣт сін: Пара пѣхарник и Радѣл втори вистниар и Гергѣ Кариди вистниар и Костандин постелник и Строе логофет и Мнѣлчѣ логофет и Бадѣ постелник вт Жидѣни и нини многы волѣри, людѣи добри. И продадоше панница Сима и сини ел, Бадѣ и Пѣтрашко сін цигани внише рѣх вт свонѣх добро волѣ без не една снаот и съ ѣзнаніа всѣм рода им и а всѣм волѣром. И възѣл Бадѣ и Пѣтрашко вси пѣнези готови въ рѣцѣ им, аще плати ест дѣжновеніа бацѣ им, Баревл постелник.

И видѣх господство ми и записѣл им вт проданіе на рѣцѣ волѣрѣс господства ми Бѣніи логофет и съ многы волѣри свѣдѣтеліи въ подписаніе како ест внише пис.

Сего ради дадох и господство ми волѣрѣс господства ми Бѣніи логофет тако да ест емѣ сін цигани внише пис вт дѣднѣс емѣ стоателіа въ мнр и синовом емѣ и вѣском и прѣзвѣдом въ вѣки и не вт кождо непоколѣбном по реченіа господства ми да не ест,

Се оуже и свѣдѣтеліе положих господство ми: пана Хризѣ вел вѣн Кралевскіи, пан Ивашко великѣи дворник, пан Гангоріе великѣи логофет, пан Дѣмитрѣс великѣи вистниар, пан Преда великѣи спатар, пан Неделко великѣи ключар, пан Баснаіе великѣи столник, пан Бѣзника великѣи комис, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костандин великѣи постѣлник. И исправник, жѣпан Гангоріе великѣи словоположен.

И аз, Тѣдорѣс сѣден, брата мал Димитров логофет Панович, мазах въ вес сѣн иже рекше Бѣкѣреци мѣсеца генаріе ~кг-гв дѣны, вт Ядама в лѣт хѣрѣд, лѣт господниѣ хѣхлѣс.

† Іо Матею воевода, многостію божію господинъ.

Іо Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domna toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie un sălaş de gavaoni, anume: Sava țiganul și cu fiii lui, Voinea și

Danciul și Ștefan și Nedelco și cu fiii lor, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Bunea logofătul pe acești țigani mai sus scriși de la jupanița Sima, care a fost a lui Barbul postelnicul din Grădiște, și de la fiii ei, Badea și Pătrașco, pentru 12 000 bani gata și cu zapis de vânzare de la mîinile lor, la mîna lui Bunea logofătul, cu mulți boieri matori scriși în zapisul lor. Numele lor sînt acestea: Para paharnicul și Radul al doilea vistier și Gherghie Caridi vistierul și Costandin postelnicul și Stroe logofătul și Mihalcea logofătul și Badea postelnicul din Jideni și mulți alți boieri oameni buni. Și au vîndut panița Sima și fiii ei, Badea și Pătrașco, pe acești țigani mai sus ziși de bună-voia lor, fără nici o silă și cu știrea întregului lor neam și a tuturor boierilor. Și au luat Badea și Pătrașco toți banii gata în mîna lor, de au plătit datoria tatălui lor, Barbul postelnicul.

Și am văzut domnia mea și zapisul lor de vânzare la mîna boierului domniei mele Bunea logofătul și cu mulți boieri martori cu iscălitura, după cum este mai sus scris.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie acești țigani mai sus scriși de moștenire stătătorii lui, în pace și fiilor lui și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea marela ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele cel mic al lui Dimitru logofătul Panovici, am scris aceasta în orașul care este numit București, luna ianuarie ziua a 23-a, de la Adam în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DXCIV/13. Orig., perg. (34 × 48), pecete timbrată.

198

1636 (7144) august 24, București.

† Многостією божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сіа повеланіе господства ми свѣтѣн, божественѣн монастыр глаголеміи Стръмбѣл, надѣже ест храм свѣтаго ерарха и чудотворца Николае Миронлекінскіи и щѣ егѣмена Іерніа и всам нже в Христѣ братіе живѣшом въ тоє свѣто жытел, іако да ест свѣтомѣ монастыр учиннѣ ѿ Фьнтѣнѣле, всѣ дел жѣпаницен ѡніи, варе елика нзберит са и съ вечніи елици хокет быти.

И пак да ест свѣтомѣ монастыр учиннѣ ѿ Бернеци, пак въса дел жѣпаницін ѡніи, варе елика се хтнт нзберат шт през въс хотар и съ вечніи.

И пак да ест свѣтомѣ монастыр ѣ челѣді за ацигани по нме: Фрежа съ ациганка его и съ синови его и Нан циган съ ациганка его и съ синови его и Станачюл съ ациганка его и съ синови его и Къзан съ ациганка его и съ синови его и Лѣпѣл съ ациганка его и съ синови его.

Понеже сіе више писани учинне и ацигани были сѣт старе и праве учинне и за дѣдине жѣпаницев ѡніи, дѣщира жѣпаницен Маріен Флорѣска, еше шт прежде врѣме. ѡ потом, къда ест был на сѣмрѣт еа, еше нан пред, шт дѣны Шерванѣ воевод, онаже сама съ языка своеа оставила сіа више речени учинне и ацигани.

да ест вса свѣтѣев монастир ндѣже ест был штѣчествѣм дѣднм и прадѣднм ел и родителнм ел. И погрѣбоша сѣ и тѣло а ел там ѝ свѣта монастир. И шт тогда ѝ само вѣс ест дрѣжал сѣм свѣта монастир сѣн шчине и вечини и ацигани съ добра мнрѣ.

И потом, къда ест был нинѣ, вѣ дьны господство ми, а штцѝ егѝмена Іернмѣм и всамѣ иноки шт свѣта монастир Стрѣмешл, шнн ходнл да швыравет циганѣн свѣтѣев монастир и шврѣтал по Аспл ациган и по Мнхо, сннѣ Крѣстѣан ациган на Бентнѣ постелник, сннѣ Предѣн спатар шт Тѣтѣрани и хотѣл ест да нх вѣзимати. И Бентнѣ постелник, сннѣ Предѣн спатар, шн съ вѣзвнгоша сѣ съ пренѣ радн Аспл ацигансѣ, рекѝше како ест негов шт покѝпенѣ шт над штцѣ его Преда спатар. И пришѣл ест аще съпрѣ сѣ всн за лнцѝ пред господства ми ѝ великѣн днван. Вѣ том, господство ми гледаѣх и сндаѣх по право и по закон, съ всамѣ чнстнтнлн правнтелѣн господства ми и сѣло добрѣ истннствоваѣх господство ми, како ест сѣю ациган, Аспл, свѣтѣев монастир Стрѣмешл, дан и помилован шт жѝпаница ѣна. И был ест жѝпаницев ѣнѣн шт дѣдннѝ и шт прѣдѣдннѝ. И видѣх господство ми многе кннги господскы како ест выше пис, а Бентнѣ не имат нч една трѣбѣ, нѣ шстал шт закон и шт сѝжденѣ шт пред господства ми и да вѣзнимает новцн его шт гдѣ ест дал, чесо радѣ не имат нч една трѣбѣ.

Сего радѣ, дадоѣх господство ми свѣтѣев монастир Стрѣмешл, шко да вѣзнимает по Аспл ациган съ ациганка его и съ сынн елѝ и по Мнхо ациган съ ациганка его и съ сынн его <шкже да ест свѣтае>¹е монастир шт дѣдннѝ, столтелнн, како <ест дрѣ>¹жал и шт прежде врѣме, да ест вѣ штверѣжденѣ и ннокнм вѣ <пнцѝ>¹ вѣ острабѝ и не шт кого непоколѣбнмо <по>¹рнзмо господства ми.

Се оубо и сведетелѣн положнх господство ми: пан Хрнзѣ вел бан и пан Нвашко вел дворник и пан Гнгорѣ вел логофет и пан Дѝмнтрѝ вел внстѣар и пан Преда вел спатар и Баслаке вел столник и Бѝзннка вел комнс и Бѝчннн вел пѣхарник и Костандн вел постелник. И неправнк, Гнгорѣ вел логофет.

И писаѣх азѣ, Стопка логофет Шѣрбановнч къ град Бѝксрецин, мѣсеца <ав>гѝст кѣ дьнн, в лѣт хѣрмд.

† Іw Матею вшевѣда, мллостѣю божѣю господннѣ.

Іw Матею воєвода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Strimbul, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei, și părintelui egumen Ierimiia și tuturor fraților întru Hristos, care trăiesc în acel sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în Fintinele, toată partea jupaniței Anei, oricât se va alege și cu vecinii, cîți vor fi.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Vernești, iarăși toată partea jupaniței Anei, oricât se va alege de peste tot hotarul și cu vecinii.

Și iar să fie sfintei mănăstiri 5 sălașe de țigani, pe nume: Freja cu țiganca lui și cu fiii lui și Nan țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui și Stanciul cu țiganca lui și cu fiii lui și Căzan cu țiganca lui și cu fiii lui și Lupul cu țiganca lui și cu fiii lui.

Pentru că aceste mai sus scrise ocine și țigani au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ale jupaniței Anei, fiica jupaniței Mariei Floreasca, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost la moartea ei, încă mai înainte, din zilele lui Șerban voievod, ea însăși, cu limba sa, a lăsat aceste mai sus zise ocine și țigani să fie toate sfintei mănăstiri, unde a fost moștenirea

moșilor și strămoșilor ei și a părinților ei. Și s-a înmormântat și trupul ei acolo, în sfânta mănăstire. Și de atunci încoace a tot stăpînit această sfîntă mănăstire aceste ocine și vecini și țigani cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele; iar părintele egumen Ierimiia și toți călugării de la sfînta mănăstire Strîmbul, ei au umblat să adune țiganii sfintei mănăstiri și au aflat pe Lupul țiganul și pe Miho, fiul lui Cîrstian țiganul, la Ventilă postelnicul, fiul lui Preda spătarul din Tătărăni, și au vrut să-i ia. Iar Ventilă postelnicul, fiul lui Preda spătarul, el s-a ridicat cu pîră pentru Lupul țiganul, spunînd că este al lui de cumpăratură de la tatăl lui, Preda spătarul. Și au venit de s-au pîrît toți de față înaintea domniei mele în marele divan. Întru aceea, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și foarte bine am adevărit domnia mea că este acest țigan, Lupul, al sfintei mănăstiri Strîmbul, dat și miluit de jupanița Ana. Și a fost al jupaniței Anei de moșie și de strămoșie. Și am văzut domnia mea multe cărți domnești cum este mai sus scris, iar Ventilă nu are nici o treabă, ci a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și să-și ia banii lui de unde i-a dat, pentru că nu are nici o treabă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Strîmbul, ca să ia pe Lupul țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui și pe Miho țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui, <ca să fie sfintei>¹ mănăstiri de moștenire, stă-tători, cum a stăpînit și dinainte vreme, să fie de întărire și călugărilor de <hrană>¹ și de folosință și de nimeni neclintit, <după>¹ porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vis-tier și pan Preda mare spătar și Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic, și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofătul Șarbanovici, în cetatea București, luna august 24 zile, în anul 7144 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St., Prahova, Col. doc. foi volante, doc. 4. Orig., hîrtie (41,5 × 29), pecete tim-brată. O trad., fără lună, la Arh. St. Buc., Doc. istorice, CCCLXV/14.

Originalul, care are și luna, a fost găsit după încheierea volumului și a fost plasat la locul acesta în locul unei copii fără lună, dar datată de noi după divan: <ianuarie-august>. La data găsirii originalului ne-a fost imposibil de a-l mai așeza la locul lui, adică la august.

¹ Loc rupt.

Cartea mării sale răposatul Matei voevod pentru un vadu de moară în apa Dinăului ce l-am dat Iancului căpitan pe ocina mănăstirii Znagovul.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basaraba voevod și gospodară. Davat gos-podstvo mi siu povelenniu gospodstva mi slugii domnii mele Iancului căpi-tan ca să fie volnicu cu această carte a domnii mele de să fie un vad de moară în apă la Vădinău pre ocina călugărilor de la sfînta mănăstire Zna-govului, Cornul, cu tot venitul și să fie în pace de către Lepădat logofă-

tul, multu val să nu aibă, pentru că acestu vadu de moară fost-au al mănăstirii Znagovului. Deci, pentru căci le-au fost dat Iancul căpitan călugărilor o sută de galbeni de le-au făcutu bine de ș-au scos arginturile mănăstirii dupre unde au fostu răsipite de alți igumeni i ei au dăruit acestu vadu de moară pentru binele ce le-au făcut și Iancul căpitan, iar cîndu iaste acuma să scoală Lepădat logofătura de la Gherghiță de să pune și el să ție pe vadu, și nici au dat bani, nici nimicu.

Drept aceia, domniia mea am judecatu și am datu slugii domnii mele Iancului căpitan ca să ție vadu de moară cu bună pace. Altu val să nu aibă, că așa iaste învățătura domnii mele.

I i(spravnic), sam réceh gospodstva mi.
Ghenarie 25, 7144 (1636).

Arh. St. Buc., M-rea Țigănești, IX/1. Copie.

200

1636 (7144) ianuarie 26, București

† Многостією божією, Іу Матею воевода и господнѣ въсон земле Хггровла-хінское, вѣнск великаго и прѣдобраго, стараго, поконннмъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми волѣрннѣ господство ми Преда дворник вт Чѣплѣ и жѣпаннцев его Маргѣн и със снновн сн, елице им Богъ даровах, такоже да им ест село Пригоріа вт сѣдство Гор Жна, половннѣ за село вт позвѣді и вт над въсом хотаром и със вечнннн половннн и със виноградіе половннн и със въс ходоком варе еанка се хтет нзвратн, аан дел Індроніев вт Ілвѣнн и село Дръгоецнн половннн вт пре въсом хотаром, със вечнннн и със лозіе поло-вннн и със въс ходоком вт поствѣді, еанка се хтет нзвратн. И вчнна паже ест нзбранна и хотарнсала вт над Ілвѣнн и вт над Кълннк, нже се зовет именем Гречнн, половнннѣ и със една колеса за воденнцѣ и със ацнганнн половнннн и вт виноградіе вт Негоецнн половнннн вт посвѣді, еанка се хтет нзраті въс поло-вннн. Понеже сіе выше реченне дѣдіне и ацнганнн и вечнннн и лозіе и със колеса за воденнцѣ бнло ест въсѣх прнтежалн и покѣплене за Індроніе вт Ілвѣннн по неговѣ прѣке комате кѣпно със жѣпаннца его Марга, ецеже наю вт прѣжде вѣрѣме. Таже дѣла жителннце Маргѣн дал в ест дѣщерам са Марѣв, а дел Індроніев за дѣдінѣ и вчнне елице сѣт внше речене встала ест по рѣк Індроніев.

Таже, кѣда ест бѣв сѣда, въ дннне господство ми, а Індроніе вт Ілвѣннн вн ест продад сіе дѣдіне волѣрннѣ господство ми Предек дворник за добро волѣ его кромѣ нн една снаостіе със ѣзнаніа въсѣхми волѣром вт школьном местом и а въсѣм порѣдініа его и вт пред господство ми за хѣхѣѣ аспрн готовн тере нх ест платна длѣжновеніа его, покѣде сѣт бнл дѣжнѣ. Ян да се знает: на жѣпан Іню кѣпцѣ, дрѣжнн Ісаров кѣмѣрашѣл, аспрн хѣхѣѣѣ и на жѣпан Станчюл Рѣзерю, брат Ілѣев кѣпцѣ, аспрн хѣхѣѣ и на Потрѣвѣле, брат Прокѣв, аспрн хѣр и на Ѡпрѣ Златев вт Рогожел аспрн хѣлѣс. И възнмал ест Індроніе въснх новцнн готовн вт над волѣрннѣ господство ми Преда дворник над сіе втѣчѣствнн внше речене.

И ецеже ест бнл дал Індроніе сіе дѣдінн вт нспрѣво Ѡпрек Златіев такоже да га платнт вн за дѣжновеніе покѣде хокет бнтн Індроніе дѣжнѣ. И послѣх, Ѡпрек Златнн, он нѣст нмал можнне да платнше сіе дѣжновеннн, аннѣ се сѣт оуметнѣл вт пред мношн волѣрн, како вн не може платнті сіе дѣжновеннн. Въ том, Індроніе, вн вндѣв снце, како ест въ толанка дѣжновеннн и не мо-жали платнті Ѡпрѣ Златев дѣжновеннн его, потомже, Індроніе, вн ест продад сіе дѣдіне Предек дворник за того цѣно за новци, нже ест внше пнс, тере се

сѢТ ПЛАТИТ ПОКЪДЕ ЕСТ БНА ДЛѢЖИШ. И ВЪЗНИМАА НХ Ю ЕСТ [ВЪЗНИМАА] ЯНДРОНИЕ ВЪСѢХЪ ЗАПИСОВЕ ПОКЪДЕ ЕСТ НМАА, ТЕРЕ НМ СѢТ ДАА ВЪСѢХЪ 8 РЪКА ПРЕДЕВ ДВОРНИК СЪС УЧИНЕ, СЪС ВЪС, КАКО ВНИШ ПИС.

И ВНАДѢХОМ ГОСПОДСТВО МН И ЗАПИС УТ ПРОДАНИЕ УТ РЪКА ЯНДРОНИЕВЪ ВЪ РЪКА ПРЕДЕВ ДВОРНИК СЪС МНОШ БОЛѢРН СВЕДЕТЕЛІИ НАПИСАНИ 8 ЗАПИС, НА ИМЕ: УТ КОЦОФѢНИ, МИХАЮ ВЕЛ СПАТАР И УТ ФИЛІИШИ, ДЪМИТРОС ВЕЛ ПИТАРЮ И УТ ЧЕРНАІА, ПѢКОВ ПОСТЕЛНИК И УТ РОВНАРИ, ФРЪЦНАЪ СТОЛНИК И УТ ЪГРОСМИ, ПЕКЪЛА ПЕХАРНИК И УТ ФЪРКЪШЕЦИ, ДРАГОМИР ПОСТЕЛНИК И ДРЪГЧИ ПОСТЕЛНИК И УТ БИВЕЦИ, ЪДРѢ И УТ РОГОЖИНА БАРБЪЛА И УТ РЪТЕЦИ, ТЪДОР ДВОРНИК И СОДРЕ ГРАМАТИК И МНОШ БОЛѢРН ИЖЕ НЕ СѢТ ВЪКНИСИ ПЪНСАНИ ЗДЕ ВЪ КНИГА СІЕ.

СЕГО РАДІ, ДАДОХЪ СЪМ ГОСПОДСТВО МН БОЛѢРНИШ ГОСПОДСТВО МН ПРЕДЕВ ДВОРНИК И ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО МАДЪГЪН, ІАКОЖЕ ДА ИМ ЕСТ СІЕ ВНИШЕ РЕЧЕНЕ ДѢДИНЕ, УЧНИШ И ВЕЧНИИ И АЦИГАНИ И ВИНОГРАДИЕ И КОЛЕСА ЗА ВОДЕНИЦЪ, ДѢДИНО И ВЪ УХАВ СИНОВОМ И ВЪКОМ И ПРѢВЪНЧЕТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢВМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВО МН.

СЕЖЕ ОУБѢ И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНИК ² И ЖЪПАН ИВЪШКО ВЕЛ ДВОРНИК И <ЖЪПАН> ГАНГОРИЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРОС ДЪДЕСКЪЛА ВЕЛ ВНИШІАТ И ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАР И ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ЖЪПАН БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИКА. И НЕПРАВНИК, ГАНГОРИЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ,

И НАПИСАХЪ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛУГВЪФЕТ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪКЪРЕЦИ МЪСЕЦА ГЕНАРИЕ КЪ ДЪНИ И УТ ЯДАМА ДО НИИКЪ [ДО НИИКЪ] ВЪ СЕГО ПИСАНИЕ ТЕЧЕНИЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТЪ ²ЪРМАД, А УТ ВЪПЪЩЕНІЕ ХРИСТОВО ²ХАХЪС.

† Іу Матею воевода, мноостію божію господінь.

Іу Матею воевод <т.р.>

Четання ут Σύμας λογοθέτης искал.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Preda vornicul din Ceplea și jupaniței lui, Margăi, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Prigoria din județul Gorj, jumătate de sat, de pretutindenii și de peste tot hotarul și cu vecinii jumătate și cu viii jumătate și cu tot venitul, oricît se va alege, însă partea lui Andronie din Albeni și satul Drăgoeștii jumătate, de peste tot hotarul, cu vecinii și cu vie jumătate și cu tot venitul de pretutindenii, cît se va alege. Și ocina cît este aleasă și hotărnicită dinspre Albeni și dinspre Cîlnic, care se cheamă cu numele Grecii, jumătate, și cu o roată de moară și cu țiganii jumătate și din viile din Negoești jumătate, de pretutindenii, oricît se va alege, tot jumătate. Pentru că aceste mai sus spuse dedine și țigani și vecini și viii și cu roțile de moară, au fost toate agonisite și cumpărate de Andronie din Albeni pe averile lui drepte, împreună cu jupanița lui, Marga, încă de mai înainte vreme. Astfel partea soției lui Margăi, a dat-o fiicei sale Mara, iar partea lui Andronie de moștenire și ocinile, cîte sînt mai sus spuse, au rămas la mîna lui Andronie.

Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Andronie din Albeni, el a vîndut aceste dedine boierului domniei mele, lui Preda vornicul, de bună-voia lui, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor din jurul locului și a tuturor rudeniilor lui și dinaintea domniei mele, pentru 65 060 aspri gata, de i-a plătit datoria lui, pe unde au fost dator. Însă să se știe: jupanului Ianu negustorul, tovarășul lui Isar cămărașul, 12 560 aspri, și lui jupan Stanciul Ruzeriu, fratele lui Ilie negustorul, 17 200 aspri, și lui Potruvule, fratele

lui Proca, 3 100 aspri și lui Oprea al lui Zlate d'n Rogojel 32 200 aspri. Și a luat Andronie toți banii gata de la boierul domniei mele, Preda vornicul, pe aceste moșii mai sus spuse,

Și încă a dat Andronie aceste dedine dintîi lui Oprea al lui Zlate, ca să plătească el datoria pe unde va fi fost Andronie dator. Iar apoi, Oprea al lui Zlate, el n-a putut să plătească aceste datorii, ci s-a lepădat dinaintea multor boieri că nu poate plăti aceste datorii. Intru acestea, Andronie, vînzînd el așa, că este în atîta datorie și nu poate să plătească Oprea al lui Zlate datoria lui, apoi Andronie a vîndut aceste dedine lui Preda vornicul pentru acel preț de bani, care este mai sus scris, de și-a plătit pe unde a fost dator. Și a luat Andronie toate zapisele de pe unde le-a avut, de le-a dat toate la mîna lui Preda vornicul cu ocine cu tot, cum este scris mai sus.

Și am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mîna lui Andronie la mîna lui Preda vornicul, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: din Coțofeni, Mihai marele spărat și din Filiași, Dumitru marele pitar și din Cernaia, Iacov postelnicul și d'n Rovinari, Frățilă stolnicul și din Ogrumi, Necula paharnicul și din Fărcăsești, Dragomir postelnicul și Drăghici postelnicul și din Bibești, Udrea și din Rogojina, Barbul și din Rătești, Tudor vornicul și Soare gramaticul și mulți boieri care nu sînt mai <sus>¹ scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Preda vornicul și jupanîi lui, Marga, ca să le fie aceste mai sus spuse dedine, ocină și vecini și țigani și vii și roți de moară, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic² și jupan Ivașco mare vornic și <jupan> Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 26 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, curgerea anilor, în anul 7144, iar de la întruparea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, d'n mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

<Jos:> Citit de Sima al doilea logofăt; am iscălit.

Bibl. Acad., CLXXXIV/14. Orig., perg. (47 × 34), rupt la îndoituri și pătat de umezeală, pecete timbrată.

¹ Omis.

² Greșit, în loc de mare ban.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupinésii Stancăi și fraților ei Oancea și Negre și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Mihăeștii tot cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrîină și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după acéia, cînd au fost în zilele lui Pătru voevod, au avut pîră cu jupan Stanciul biv-vel cliucer și așa pîră el cum că au avut un nepot al lui, anume Negre, a treia parte din satul Mihăeștii ce s-au scris mai sus. Întru acéia, Pătru voevod au căutat și au judecat după dreptate și după lege. Și au văzut Pătru voevod și cartea Radului voevod și o au cetit pre dînsa și au văzut și au adeverit cu tot divanul cum că nu au avut Negre nici o treabă cu satul Mihăeștii, ci au fost tot de baștină al jupînesii Stancăi și al fraților ei Oancea și Negre, încă de la moașa lor, jupîneasa Vișa. Apoi au rămas Stanciul cliucer de lege și de judecată dinnaintea lui Petru voevod din divan. Și am văzut domnia mea și cartea lui Petru voevod de pîră și de rămas cînd au fost leat 7076 cum iaste mai sus-scris.

Pentru acéia am dat și domnia mea jupînesii Stancăi și fraților ei ce s-au scris mai sus ca să le fie lor satul Mihăeștii tot cu tot hofarul și cu tot venitul oricît se va alége de baștină și ohabn'ic și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor în veci. Și am înoit și domnia mea și am întărit această carte a domniei mele și de n'îmenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pe jupan Hrizea vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Preda vel spatari jupan Vasilie vel stoln'ic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel posteln'ic. Și ispravn'ic, vel logofăt,

Și eu, Tudor, am scris la București, în luna lui ghenarie 26 dni, leaț 7144 <1636>.

Acest izvod s-au scris de Lupp dascalul slovenesc, la Școala Domnească din București, la Sventi Savoia, leat 7253 <1745>.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/10. Trad.

202

1636 (7144) ianuarie 29, București.

† Adecă eu, Lupașco, feciorul lui Avram postelnicul, nepotul Borcii logofătul den Bucșani, carele sînt ctitori la sfînta mănăstire de la Gruiu, care mănăstire iaste făcută de moșu meu, Borcea logofătul, unde iaste hramul arhistratișii Mihaila, împreună cu părintele egumenul Leontie, nastavnicul sfîntei mănăstiri și cu părintele Nechifor i Deonisie și cu alaiți poslușnici, carii au fost în sfînta mănăstire, scris-am și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să hie de mare credință la mîna jupînului Radului al doilea vistiar, cum să se știe că i-am dat și i-am vîndut den partea de ocină de la Loloești, den dealul cu viile, însă loc sterpu, cu pădure, de 23 de pogoane de vie și cu ocolul viilor, cît vor ținea împrejurul acestor pogoane. Den care ocină a fost dată și miluită de moșu meu Borcea logofătul la sfînta mănăstire ca să-și pue și să-și facă vii pre acel loc cît scrie mai sus, acéle pogoane și să hie lui și coconilor lui de moșie stătătoare în vecie. Iar dumnealui pentru acel loc sterpu, ce i-am dat să-și facă acéle vii, dat-au la sfînta mănăstire dobitoș oi fătătoare tot cu miei, 42; și le-am luat acéste oi toate la sfînta mănăstire, ca să hie de hrană și de ajutoriu sfiîntei mănăstiri...

Derept acéia, am dat acest zapis al nostru la mîna dumnealui, ca să hie de mare credință și să aibă a-și face și cărți domnești pre acel loc și pre acéle pogoane de vie ce sînt mai sus-scrise, ca să hie de moșie stătătoare.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, numele lor sînt acestea: Tudosie biv vel logofăt i Para peharnic i ot Filipești, Dumitrașco cliucer i ot Cornățeni, Socol cliucer i Costandin vtori postelnic i Stroe logofăt i Bunea logofăt i Șerban logofăt i Dumitru logofăt și alți mulți boieri.

Și pentru credință pusu-ne-am toți pecețile și iscăliturile mai jos, ca să se știe și să se crează.

И писах аз, Стопка Ловговѣтъ Шербанович, в град в Бисковрешн, мѣсеца генаріе 10-го дьни, въ лѣтъ 7144, лѣта господина 1636¹.

Lupul, sin Avram

Eu ermonah Lionietie

Monah Nichefor

Popa Dionisie

Theodosie biv vel logofet

Para peharnic manu propria

Lepădat logofăt ot Ploești

Socol cliucer

Dumitrașcu cliucer

Șarban logofăt

Dumitru logofăt².

Arh. St. Ploiești, Col. foi volante și documente, nr. 276. Orig., hirtie (42 × 27,5) 10, peceți aplicate.

EDIȚII. Facs. *Îndrumător . . . j. Prahova*, nr. 2, p. 240.

¹ „Am scris eu, Stoica logofătul Șerbanovici, in cetatea București, luna ianuarie 29 in anul 7144, anul domnului 1636”.

² Semnăturile sînt autografe.

† Adecă eu jupîneasă Anca ce am fost jupîneasă lu Mihailă postelnicul ot Văleni și eu jupîneasă Grajdana, nora jupînesii Ancăi, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință întru noi, cum să se știe cînd au fost în zilele lu Leon vodă luat-am boiari pre răvașe domnești, anume: jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofet i Papa vornic i Aslan dvornic i jupan Buzinca vel comis ca să caute și să ne aleagă toată amestecătura pentru sate și pentru țiğani și pentru bucate. Într-acéia acești boiari, dumnealor cu ale lor suflețe ales-au și ne-au făcut și zapise den mîna lor cum întîi să plătim toată datoria cui ce-au fost datoare casa și să ne luom și noi zéstrelé, cine ce au adus în casă toate și să dăm zéstrelé fetelor lu Mihailă postelnicul, căriia ce i se-au fost făgăduit și nu i se-au dat. Derept acéia ne-au făcut și noao parte a treia den cumpărători și den sate și den țiğani cum scrie la zapisul boiarilor. Iar de nu vom putea ajunge să plătim cu bucate, noi să avem a vende și un sat den mijloc, să plătim toate și datoria și zéstrelé. Deci den bucate noi am plătit alalte datorii iar zéstrelé noastre ce-au fost bani ughi 350 ai jupînesii Ancăi ughi 150 și ai jupînesii Grajdanii ughi 200 și Floricăi 3 inéle de aur și un chinteș de postavu și plapoma cu 2 perine de coferie și 1 telegar și hamurile,

noi n-am avut de unde le da, ci am dăl...¹ satut Dobronul să-l vendem și n-am putut să-i ajungem prețul, ce ne-am voit și ne-am tocmit de a noastră bunăvoe, de l-am împărțit satul în doao să ție jupîneasa Anca jumătate pentru cei ughi 150 și pentru zéstrele Floricăi și jupîneasa Grajda⟨na⟩ altă jumătate și să mai ție și 1 țigan anume Tudoru și o țigancă anume Neacșa și cu 2 fête și 1 fecior; însă jupîneasa Anca să ție jumătate de sat, cum scrie mai sus, pentru cei 150 ughi și pentru zéstrele Floricăi care scriu mai sus pre rînd. Și să fie platnică jupîneasa Anca Floricăi cu toată zéstrele.

Aceasta am scris ca să se știe și pentru mai bună credință ne-am pus și noi pecețile mai jos, ca să se crează.

Писъ Дѣмнтрѣсъ ѿ Бѣскѣрещинъ, генаріе ѿ дѣннъ, въ лѣтѣ хрѣтѣ 7144².

Hrizea vel ban <m.p.>

Ivașco dvornic <m.p.>

Gligorie vel logofăt <m.p.>

Nedélco vel clucer <m.p.>

Costandin Cantacuzino <m.p.>

Ștefan logofăt manu propria

Bunea Vlăcul logofăt manu propria

Sava logofăt <m.p.>

Dumitru logofăt <m.p.>

Muzeul Olteniei, doc. 54. Orig., hîrtie dublă (30 × 21), 6 peceți inelare în tuș.

¹ Rupt.

² „A scris Dumitru în București, ianuarie 30 zile, în anul 7144” <1636>.

† Adecă eu Lupul, sinu Avram postelnicul, vnuc Borcie logofătul ot Bucșani și împreună cu părintele Leonteia egumenul și alalți părinți carii au fost la sviata mănăstiré ot Gruï ce se cheamă hramul sviati arhanghel Mihail, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinți la mîna cinstit boiarinului jupan Costandin vtori postelnic, cum i-am vîndut loc cu păduré de 7 pogone ot Loloești¹ de să-și facă viia; însă numai loc cît vor ține acelea șapte pogoane, mai multu nemic. Și pré ce am dat acel loc, pré 20 de oi cu mie, ca să fie la sviata mănăstiré, iar dumnelui să-i fie de moște acel loc și coconilor dumnelui, cîți dumnezeu i va dărui și de nemé altu val sau bîntuială să n-aibă, c-am vîndut nui de bunăvoe nastră. Acesta scriem și mărturisim.

Писъ мѣсеца генаріе ѿ дѣннъ, въ лѣтѣ хрѣтѣ 7144.

Lupul <m.p.>

Eu egumenul Liontie <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/6. Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), pecete aplicată
Copie ibidem, ms. 132, f. 84v.

EDIȚII. Pleșia – Andreescu, *M-rea Gruïul*, 1 146.

¹ Cuvintele „ot Loloești”, adăugate după cifra 7.

Cu mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voevod și domn a totă Țeara-Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Preda postelnicu și fratelui lui, Oncei logofăt ot Lirești și cu feciorii lor, cîți le-au dăruit Dumnedzeu, ca să aibă voe de acum înainte să-și apără moșiia lor ot Lirești și ot Voinești despre toți oamenii și de toate silniciile de prin prejurul lor și de toți vecinii și de alți oameni streini și de toți oroșanii din orașul domniei mele din Cîmpulung: să n-aibă voia nimenea din ei ca să intre în moșiile lor ce sînt mai sus scrise, nici în pădure să tae lemne, nici în cîmp să-și pască vitele lor, nici în apă să vîneze pești, nici nimica treabă să n-aibă pe moșiia lor, pentru că sînt a lor bătrîne și drepte moși de mai nainte vreme.

Apoi, cînd au fost în dzilele lui Leon voevod, Preda postelnicu și Oncea logofăt, ei au fost cumpărat niște vaduri de mori și de pive în orașul domniei mele, în Cîmpulung, cari vaduri de mori și de pive au fost de la moșu și părinții lor, încă de mai nainte vreme. Și au făcut Preda postelnicu pe un vad și moară și-au ținut cu buna pace. Apoi, cînd au fost în dzilele lui Leon vodă, un oroșan, anume Stan Focan, au fost sărit cu pîră dzicînd că este volnic el să cumpere pre aceste vaduri de mori. Și s-au fost dus de s-au pîrît de față înaintea lui Leon voevod cu Preda [Preda] postelnicul. Și au fost rămas Stan Focan din legea. Și am vădzut domnia mea cartea lui Leon voevod în mîna lui Preda postelnicu de pîră și de rămas. Și au ținut Preda postelnicu și Oncea logofăt pre aceste vaduri de mori cu bună pace.

Apoi, cînd a fost în dzilele domniei mele, Stan Focan și Stan sudețu și cu o seamă de oroșeni iar s-au sculta cu pîră dzicînd precum că nu îngădue oroșeni pre Preda postelnicu și pre Oncea logofăt ca să ție pre aceste mori în oroș, ci ca să le întoarcă banii înapoi, și să ție ei pre aceste vaduri de mori. Și au venit și s-au pîrît toți de față înaintea domniei mele în marele divan în dóo rînduri și așa s-au plîns Preda postelnicu și Oncea logofăt precum că toți oroșenii s-au hrănit împreună cu vitele lor în moșiia lor în Lirești și în Voinești.

Întru aceasta, domnia mea am căutat și am judecat pe dreptate și după legea, cu toți cinstiții dreăgătorii domniei mele, și am dat domnia mea precum de nu vor îngădui oroșenii pre acești boeri ca să ție pre aceste vaduri de more în oraș, nici oroșenii să n-aibă voe să se hrănească în moșiia lor, nici din pădure să tae lemne, nici în apă să vîneze pește, nici în cîmp să pască vitele lor, nici la nimica să n-aibă treabă a se hrăni în moșiia lor, ci de acum înainte, care om sau sătean sau oroșan, sau ce om va fi, îl va prinde în moșiia lor tăind lemne sau vînînd pești sau cu vitele pascînd iarba, pre acest om să aibă a-l pedepsi și a-l globi după obiceiul pămîntului și dupre cum au fost aședzemîntul lor de mai nainté vremii, pentru că s-au pîrît de fața și așa am aședzat și domnia mea cu tot svatul.

De aceia, am dat domnia mea lui Preda postelnicul și Oncei logofăt, ca să aibă a-și apăra moșiia lor despre toți oamenii, precum mai sus este scris, și să fie acest aședzemînt în veci și de nimeni neclătiți, după dzisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: pan Hriza vel ban i pan Ivașco vel dvornic i Grigorie vel logofăt i Dumitru vel vistier i Preda vel spătar i Vasilache vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel paharnic i Costandin vel postelnic. I ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și-am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovici, în orașul București, în luna lui februar ¹ dzile și de la Adam ani 7144, iar de la Domnul anu 1636.

Io Matei voevod, cu mila lui Dumnedzeu, domn.

S-au tălmăcit duple originalul slovenesc pre rumânie, din cuvent în cuvent, de mine Vasile Stancovici. 1833 iulie 30, Bucuresci.

Bibl. Acad., DCXXXIX/317. Copie din 1899; altă copie la Arh. St. Buc., Doc. muntenesti, LXXII/1, cu unele mici deosebiri.

¹ Loc alb.

206

1636 (7144) februarie 5.

† Adecă eu, Dumitru, scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie la mîna Borcei vornicul, cum să se știe că i-am vîndut ocină în Stroești însă stînjeni 13, însă cu voia tuturoru megiașilor den sat și cu a lui bunăvoe, nici de o silă, ca să-i fie Borcei vornicului moșie și ohabă și feciorilor lui și nepoților lui și strenepoților lui.

Și au fostu și mărturii oameni buni: Radu Scafă și Danciul și Ivan și Cireașă i Ganciul, Stanciul den Topoloveni, Neacșul portarul i Badea. Și pântru credența, pusu-mi [i]-am și pecetea.

ИНС МѢСЕЦА ФЕВРАРЪ ЪДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМД.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, IV/13. Orig., hîrtie (24,5 × 21,5), pecete aplicată.

207

1636 (7144) februarie 6.

† Zde boleari hotarnici ai Mitrei pitarul și ai lu Ionașco comisul, anume: den Uscați, Danciul logofătul i ot Vășilați, Oprea i Stoian i ot Văcărești, Nan logofătul Leavotă i ot Secuiani, Oprea logofătul i ot Rasa, Néicul i ot Urești, Frățilă i ot Lumotești, Necula i Gherghe și den Sărulești, Dobre logofătul, den Pîrcești, Neculcea, să caute acești boiari și să hotărască ocina de la Curești, cum va fi cu dreptul și cu rămâni să-i dați cui să va cădea, pre-npărțéală. Și să căutați de ocina popei lu Dobrotă și Cîrstei precupețul, să o dați la mănăstire la Glavaciog, la părintele Ioanichie. și să căutați pântru rumâni aceștii ocine, ce rumâni vor fi avut popa Dobrotă și Cîrstea precupețul, aceia să să dea la mănăstire. Însă cum le va scrie și cărțile, și voi veți socoti. Cum veți devăra cu ale voastre suflete, așa să fie. Și zioa în săptămîna harților.

Ispravnic, sluga domniei méle anume...¹.

Pis februarie 6 zile, leat 7144 <1636>.

† ІѠ МАТЕЮ КВЕВВАДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДСННЬ.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXXXIX/5. Orig., hîrtie (21 × 14), pecete mijlocie, aplicată în tuș roșu.

¹ Loc alb.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ въ сон земли Ъггровлаѹинское. Дават господство ми сїю повелѣніе господства ми селов Жспънеціи вт по Рѣкѣ Господжев вт сѣдство Мѣшкчел > и Пад <Зреѣ > и наслѣднице селов на име: Кръстіан и Бонко и Яврам и Бладѣл Бълоде и Шербан със четом си и Манѣ и Станчюл и Радул Марча и Бончилъ и Бладул и Микѣл и Милош и Банничилъ и Шербан със брат си и Кръстѣ и Радул Ровѣл и Братѣл и Бонсилъ и Бладѣмир и поп Бладул и със братіам си и със синови им елицеже Богъ даст, іакоже да ест им село Жспънеціи вѣс, със вѣс хотаром и със вѣс ходоком, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт паланен и вт посвѣді, варе елика се хтит изврат, вт хотар до хотар по старе хотаре и по белѣси что сѣт дрѣжали вт наюпрѣжде вѣме: вт Балѣ Дадѣлаше вѣ главе шчинек издол и по ѣ Попана Пърѣлов по Грѣла Тѣмпен и по ѣ Мѣлин ѣ горни дори ѣ Присѣкъ ѣ Пискѣл Падѣлов и по matka Цѣнкѣн дори ѣ глав Глѣмѣелор и по matka Ноусен ѣ гор дори ѣ Додош и да вѣдет ѣ мирно и своводни вт вечиніе вт къ жспан Івашко вел дворник и вт къ Ялѣѣл със братіе его вт Рѣтеци и вт къ Кънда постелник със братіи его, синови Івашко постелник вт Бълотеци и вт къ Костандин и Драгѣл, сини Драгѣлов вт Слѣтїoare и вт къ Матен вт Мнѣвечи и вт къ егѣмена вт Бирѣш и вт къ свака порѣденіа им вт къ нхѣто кантованіе да не имат, понеже того село Жспънеціи вше пис, вни ест бил всенѣк вѣс вчине им вт дѣді за прѣдѣди, ешеже вт пре дѣни поконнаго, старого дедом господства ми Басараба воевод, когда вист теченіа лѣт хѣк.

И потом, къда ест бил през нѣколко вѣме, а село Жспънеціи, вни ест падал вт волѣрин в волѣрин дондеже сѣт падает и вѣ рѣкѣ швем волѣри вше речени, іакоже един село претеснѣл и шдрѣжан вт волѣри без правостію.

И потом, къда ест бил пре дѣни поконнаго Радул воевод, а наслѣднице селов вт Жспънеціи которіи сѣт по редо вше речени по име, вни имал прѣх пред поконнаго Радѣл воевод ѣ великїи дван със Драгѣл постелник вт Слѣтїoare и със Борча логофет вт Петреци и със Івашко постелник вт Бълотеци и със Матею вт Мнѣвечи и със Мѣжа вт Рѣтеци и със егѣмена вт Бирѣш и сѣпрѣше се за лицѣ радї село Жспънеціи и извадили сѣт сїи вше именити людіе пред поконнаго Радул воевод и книгѣ поконномѣ дедом господства ми Басараба водѣ над вѣс село Жспънеціи како ест негова стара и права вчинѣ и за дѣ, діно. Таже, вѣ том, Радул воевод господства емѣ гледаѣх и сѣднѣх по правѣс и по закон и дал ест господства его мегю нхѣ ѣ мегїаши добри людіе вт шкрѣст местом іакоже да гледает и да истенствѣет със дѣшами нѣ радї село Жспънеціи: дрѣжал ест Драгѣл постелник и Борча логѣфет и Івашко постелник и Матею и Мѣжа и егѣмена вт Бирѣш того село Жспънеціи съ правостію или претеснѣл ест и нѣст имал ни един работ? Бѣ том, сїи вше речени волѣри, вни ни какоже нѣ сѣт могла ѣ фатите вт мегїаши, почто радї ест видѣл како га ест дрѣжал того село Жспънеціи със кривостію и със претесненіе и дошли сѣт вни сами тере сѣт сведїтелствовали пред поконнаго Радул воевод како ест дрѣжал без работ. И видѣх господство ми и книгѣ поконнаго старого дедом господства ми Басарабѣ воевод вт дѣдіно селов Жспънеціи теченіа лѣт хѣк и книгѣ поконнаго Радул воевод вт прѣх и за встал како ест бил извадил господства емѣ село Жспънеціи със кинавар вт всѣх книгове им вѣ теченіа лѣтом хѣрл и книга синѣ си Ялѣѣандрѣ воевод вѣ лѣт хѣрлѣ и книга Ялѣѣандрѣ воевод Іліаш вѣ лѣт хѣрлѣ. И вт тогда вѣс бил село Жспънеціи ѣ мирно.

Таже, а потом, къда ест бил нинѣ, вѣ дѣни господства ми, а село Жспънеціи, вни пакиже нѣст могла да се шпоконт вт къ сини швем волѣри вше

речени, анѣ ест прѣнде предъ господства мн оу великѣи днван аще съпрѣше се за лицѣ със жѣпан Івашко вел дворникъ и със Ялѣѣл ѡт Рѣтеціи и със Кънда постелникъ, синъ Івашко постелникъ ѡт Бѣлотеціи и съ Костандинъ и Драгѣл сини Драгѣлов ѡт Слѣтѣварѣ и съ Марко постелникъ зетъ Матѣю ѡт Мнѣхѣціи и със егѣмен ѡт Бѣрѣшѣ. И сице прѣше ѡни како сѣт вечнии нм ѡт дѣдино. Бѣ томъ, господство мн гледаѣхъ и сѣднѣхъ по правдѣ и по законъ кѣпно съ вснѣхъ мн почтеними правитѣлѣи господства мн и истенствовахъ господство-мн със вѣс днваномъ велма добро како нѣст нмалъ сѣи више речени болѣри ни едни работъ със того село Жѣпѣнеціи и а послѣ, дахъ господство мн ѡвемъ болѣри <за> ¹конъ бѣ болѣри ѡт днванъ да закѣлѣ презъ ѡни и презъ кингове нмъ више речени. Ѣни никакоже нѣстъ моглѣ да се прифатише се ѡт законъ анѣ се ѣметнѣлѣ ѡни ѡт днванъ и сице ѡсталнъ вснѣхъ ѡт законъ и ѡт сѣжденіѣ <ѡт предъ господства мн> ¹ ѡт днванъ, почто радѣ нѣстъ нмалъ съ село Жѣпѣнеціи ни една трѣбѣ.

Сего радн, да<до>хъ ¹ господство мн селовъ Жѣпѣнеціи и наслѣдъ ницихъ селовъ више речени, такоже да сѣтъ нмъ село Жѣпѣнеціи със вѣсъ хотаромъ, ѡчинѣ дѣдино и вѣ <ѡхѣбо нмъ и синово> ¹мъ и вѣскомъ и прѣвннчѣтомъ и не ѡт кожде непоколѣбнмо, порнзѣмо господства мн.

Се<же> сео с> ¹вѣдѣтелѣне поставѣлѣхъ господство мн: жѣпанъ Хриза велъ банъ Кралевски и панъ Тѣвдосіѣ внѣ велъ ѡвѣфѣтъ и панъ Гангоріѣ велъ ѡвѣфѣтъ <и панъ Дѣмн> ¹трѣ велъ внѣстнѣр и панъ Прѣда велъ спатаръ и жѣпанъ Баснаіѣ велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзника велъ комнс и жѣпанъ Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ Гангоріѣ велъ ѡвѣфѣтъ.

И азъ, Дѣмитрѣ ѡвѣфѣтъ, намазахъ вѣ настолни градъ Бѣксрѣци, мѣсеца фѣврѣаріѣ ¹дннъ и ѡтъ Ідама даже до ннѣ, вѣ сего писаніѣ, теченіѣ лѣтомъ вѣ лѣтъ ¹хрѣмд.

† Іѡ Матѣю вѣвѣвѣда, мнлостію божію господннѣ .

Іѡ Матѣю вѣвѣвѣдъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Jupîneștii de pe Rîtul Doamnei, din județul Mușcel și Pădureț, și moștenilor satului, anume: Cîrstian și Voico și Avram și Vladul Băloae și Șerban cu ceata lor și Manea și Stanciul și Radul Marcea și Voicilă și Vladul și Micul și Miloș și Băncilă și Șerban cu fratele său și Cîrstea și Radul Robul și Bratul și Voicilă și Vladimir și popa Vladul și cu frații lor și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Jupîneștii tot, cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din munte și de pretutindeni, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne, pe care le-au stăpînit de mai înainte vreme: de la Valea lui Dadul în capul ocinei din jos și prin Poiana Părului, pe gîrla Tîmpei și pe la Mălin în sus pînă la Prisacă, în Piscul lui Paul și pe matca Țăncăi pînă la capătul gîlmelor și pe matca Nusei în sus, pînă în Dodoș. Și să fie în pace și slobozi de vecinie de către jupan Ivașco marele vornic și de către Albul cu frații lui din Rătești și de către Cîndea postelnicul cu frații lui, fiii lui Ivașco postelnicul din Bălotеști și de către Constandin și Dragul, fiii lui Dragul din Slătioare, și de către Matei din Mihăești și de către egumenul de la Virăș și de către toate rudele lor, de către nimeni tulburare să nu aibă, pentru că acest sat, Jupîneștii, mai sus scris, ei au fost toți cnezi cu ocinele lor din moși-strămoși, încă din zilele răpo-

satului, bătrînului strămoș al domniei mele, Basarab voievod, cînd a fost cursul anilor 7020.

Iar apoi, cînd a fost peste cîtăva vreme, iar satul Jupîneștii, ei au căzut din boier în boier, pînă ce au căzut și în mîinile acestor boieri mai sus spuși, ca un sat cotropit și stăpînit de boieri fără dreptate.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar moștenii satului din Jupînești, care sînt scriși mai sus pe rînd pe nume, ei au avut pîră înaintea răposatului Radul voievod în marele divan cu Dragul postelnicul din Slătioare și cu Borcea logofătul din Petrești și cu Ivașco postelnicul din Bălotești și cu Matei din Mihăești și cu Muja din Rătești și cu egumenul de la Vierăș. Și s-au pîrît de față pentru satul Jupînești și au scos acești mai sus numiți oameni înaintea răposatului Radul voievod și cartea răposatului strămoș al domniei mele, Basarab vodă, pentru tot satul Jupîneștii, că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire. Deci întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și le-a dat domnia lui între ei 6 megiași, oameni buni din jurul locului, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor pentru satul Jupînești: au stăpînit Dragul postelnicul și Borcea logofătul și Ivașco postelnicul și Matei și Muja și egumenul de la Vierăș acest sat Jupîneștii cu dreptate sau l-au cotropit și nu au nici o treabă? Întru aceea, acești boieri mai sus ziși, ei nicidecum n-au putut să se apuce de megiași, pentru că au văzut că au stăpînit acest sat, Jupîneștii, cu strîmbătate și cu cotropire și au venit ei singuri de au mărturisit înaintea răposatului Radul voievod că l-au stăpînit fără treabă. Și am văzut domnia mea și cărțile de moștenire ale răposatului, bătrînului strămoș al domniei mele, Basarab voievod, ale satului Jupînești, cursul anilor 7020 și cartea răposatului Radul voievod de pîră și de rămas, că a scos domnia lui satul Jupîneștii cu chinovar din toate cărțile, în cursul anilor 7131, și cartea fiului său, Alexandru voievod, în anul 7132, și cartea lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7137. Și de atunci a tot fost satul Jupîneștii în pace.

Deci, după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Jupîneștii, ei iarăși nu s-au putut liniști de către fiii acestor boieri mai sus spuși, ci au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față cu jupan Ivașco marele vornic și cu Albul din Rătești și cu Cînda postelnicul, fiul lui Ivașco postelnicul din Bălotești și cu Costandin și Dragul, fiii lui Dragul din Slătioare și cu Marco postelnicul, ginerele lui Matei din Mihăești și cu egumenul de la Vierăș. Și așa pîrau ei că sînt vecinii lor de moștenire. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul foarte bine că n-au avut acești boieri mai sus spuși nici o treabă cu acest sat, Jupîneștii. Iar apoi, am dat domnia mea acelor boieri lege 12 boieri din divan să jure peste ei și peste cărțile lor mai sus spuse. Ei nicidecum n-au putut să se apuce de lege, ci s-au lepădat ei din divan și astfel au rămas toți de lege și de judecată < dinaintea domniei mele >¹ din divan, pentru că n-au avut nici o treabă cu satul Jupîneștii.

De aceea, am dat domnia mea satului Jupîneștii și moștenilor satului, mai sus spuși, ca să le fie satul Jupîneștii, cu tot hotarul, ocină dedină și de<ohabă, lor și fiilor și >¹ nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată <dar >¹ martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și pan Teodosie fost mare logofăt și pan Gligorie mare logofăt <și pan Dumitru >¹ mare vistier și pan Preda mare spătar și jupan Vasilie mare

stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea București, luna februarie 6 zile, de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., XCIV/4. Orig., perg. (38 × 52), pecete timbrată. Cu o copie și o trad. modernă; altă copie, Doc. ist. CCLXV/5.

¹ Loc șters.

209

1636 (7144) februarie 8.

† Adecă eu Tuader uncheșul, sinū Bunei ot Tătărăi ot sudstvo Dîm<bovița>, scris-am și mărturisescu cu acest al meu zapis cum să se știe că am vîndut jupînului Ivașco vel dvornic o sută de stînjăni de ocină, den sat den Tătărăi, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor lui în veac. Însă o am vîndut această moșie, drept 3600 aspri gata, de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor denprejurul locului.

Și au fostu la tocmeala noastră mărturii, anume boiari: aga Nița, Gavril spatarul i Pană postelnicul, sinū Dumitrașco cliucerul ot Filipești i Necula cupariul i Pădure paharnicul ot Lazure i Radul cliucerul i Neacșul armașul ot Fîntînă.

И написах аз, Мнѣдичѣ вторн ключер, мѣсеца февруаріе ѿ дьни в лѣтѣ 7144¹.
Инако да неест.

Eu uncheașul Toader ot Tătărăi.

Udrea postelnic, mărturie <m.p.>

Gavrilă spatar, sinū Mîrzea dvornic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/4. Orig., hirtie (31 × 21). Copie ibidem, ms. 207, f. 44.

¹ „Și am scris eu, Mihalcea al doilea cliucer, luna februarie 8 zile în anul 7144“ <1636>.

210

<1636> februarie 8.

† Preamilostive și luminate doamne, să fie măria ta sănătos. Dăm știre măriei tale pentru porunca și cartea măriei tale, care ne-ai trimes măria ta cu sluga măriei tale Radul portarul la noi, la 12 megeiași, care am fost luați de Meiutești și Partenie călugărul, nepotul lu Larion, ca să ne strîngem la svînta episcopie, nainte părintelui Efrem episcopul împreună cu cei 24 de megeiași ce-au fost luați de Gherghe, nepotul lu Balco și cu toți roșiii și preoții și călărașii, ca să căutăm și să adevărăm de rîndul acelor ocine și vii den Valea Tancului cum au dat cei 12 megeiași și cei 24 de megeiași, cum au jurat să facem știre măriei tale cu scrisoare.

Deci, milostive doamne, după porunca măriei tale, strînsu-ne-am toți la svînta episcopie, naintea părintelui și noi cei 12 megeiași care am fost luați de aga Oprea și de Meiutești și Partenie călugărul ca să le hotărîm ocina și viile. N-am putut afla nici într-u<n> chip cum să fie avut Meiuteștii și aga nici o treabă într-acea ocină și nici am hotărît, nici i-am dat nimic, nici agăi, nici Meiuteștilor, fără cît se-au aflat că au avut Meiuteștii nește vii și le țin ei și acmu. După aceasta, se-au sculat Partenie călugărul de se-au înfrățit cu aga. Noi nu știm pre ce se-au înfrățit și pre ocine, că Partenie călugărul n-are nici o treabă cu ocina lu Larion și cu viile, că ocina lu Larion și viile sîntu moșii dereapte și n-au Meiuteștii nici o treabă, ce noi numai sîntem mărturii de frăția lor, cum se-au înfrățit și am făcut și zapisele noastre de mărturie: un zăpis la mîna agăi, altul la mîna călugărului. Aceasta mărturisim cu sufletele noastre. Așijderea și cei 24 de boiari jurători au mărturisit naintea părintelui și naintea noastră și naintea slugii dumnetale ce-i mai sus scrise, cum au jurat că ș-au fost cumpărat Gherghe, nepotul lui Balco, viile de la Măiutești.

Aceasta dăm știre măriei tale. Dumnezeu să mulțescă zilele domniei tale.
Februarie 8 dni.

Robii măriei tale, 12 megeiași, mărturisim.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/11, Orig., hîrtie (31 × 21), 10 peceți.
Datat ca anterior actului din 1636 mai 18.

211

1636 (7144) februarie 8.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voevod și domnu a toată Țara Românească. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele, jupînesii Maricăi, care au fost jupîneasa Predii postelnicul de la Tătărani și cu feciorii ei, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ei toată partea mătușii-sii, jupînesii Mitroae dvorniceasa, din toate moșiele ei și din sate și din rumâni și din țigani și din toate oricîte să va alége, toată partea ei. Pentru că au fost dat și au lăsat jupîneasa Mitroae dvorniceasa, toată partea ei și din sate și din țigani, nepotî-său Predii stolnicul, tatăl Predii postelnicul de la Tătărani, bărbatul jupînesii Maricăi, la vrémea ei de moarte și tot au ținut cu bună pace.

După acéia, cînd au fost în zilele lui Gavriil voevod și în zilele lui Alexandru vodă Iliăș, într-al doilea rînd, iar Preda postelnicul de la Tătărani, bărbatul jupînesii Maricăi ce iaste mai sus-zisă, el a avut multă pîră și gîlceavă cu mătuși-sa, jupîneasa Neaga, muma lui Gherghe lui Părtoacă din Schei, pentru aceste moșii și țigani ai jupînesii Mitroai dvorniceasa ce au lăsat ea și nepotî-său, Predii stolnicul, tatăl Predii postelnicul de la Tătărani, la moartea ei. Și s-au pîrît de față în divan și au rămas mătuși-sa, jupîneasa Neaga de lége și de judecată ca să ție cum i-au fost întocmit și i-au lăsat mătuși-sa, jupîneasa Mitroae dvorniceasa, de mai-nainte vréme, cu gura ei, cum am văzut domniia mea cărți și zapise de întocmire la mînile lor. Și de atunce tot au fost în pace.

Deci, după acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, după moartea Predii postelnicul de la Tătărani și după moartea mătuși-sii jupînesii Neagăi, iar fie-său Gherghe al lu Părtoacă, el iarăși au scornit pîră pentru aceste mai sus zise moșii și țigani ai Mitroaei dvornicesii, ce au fost lăsat ea, cu limba ei, la moartea ei, nepotî-său, Predii stolnicul. Și au venit înaintea

domnii mele în marele divan de s-au pîrît de față cu jupîneasa Marica și cu fie-său Vintilă, feciorul Predii postelnicul de la Tătărani. Și așa pîra Gherghe, feciorul lui Părtoacă și al Neagăi, înaintea domnii mele în divan, ca să ia dintru acéste mai sus zise moșii și țigani ai jupînesii Mitroae dvorniceasa. Întru acéia domniia mea am căutat și am judecat după dreptate și după légea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții boiarii domnii mele, și am dat domniia mea ca să ție jupîneasa Marica și cu feciorul ei toată partea mătuși-sii, jupînesii Mitroae dvorniceasa, și din sate și din rumîni și din țigani, cum au fost ținut și dinnainte vréme. Iar Gherghe, feciorul lui Părtoacă și al Neagăi, el iarăși să ție ce i-au fost lăsat mătușii-sa, jupîneasa Mitroae. Și au rămas Gherghe de lége și de judecată dinnaintea domnii mele, den divan pentru căci au umblat fără dreptate și fără treabă, cum mai mult treabă și amestec să nu aibă, ci să fie jupînesii Maricăi și feciorului ei ce s-au zis mai sus, de baștină și ohabnice, feciorilor și nepoților și strenepoților și de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Hrizea vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Preda vel spatar i jupan Dumitru vel vistier i jupan Nedelco vel cliucer i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina <vel paharnic> ¹ i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic Simon vtori logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în scaunul cetății . . . ¹ luna februarie 8 dni, vă leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 238—239. Copie.

¹ Loc alb.

† Adecă noi, cești doi boiari, anume Gherghie vistierul Caridi i Radul dvornicul ot Desa, scris-am și mărturisim cu aceasta a noastră carte, ca să fie de mare credință la mîna lu Dumitrașco cliucerul ot Spinéni, sinū jupaniții Marăi, nepotul jupînesii Neacșii, sora lui Șerban banul și Diicului cliucerul, ca să se știe cum ne-au luoat denaintea domnu nostru Io Mateiu Băsărabă voevod, den divan, de-am mersu la sat la Futești de pre Mostiște den județul Elh<ov>, ca să căutăm hotărăle céle bătrîne și să-i alégem partea cum scriia și în cartea Mihnei voevod, sinū Alexandru vodă, vă leat 7087. Într-acéia, noi, deaca am mersu acolo la sat, am umblat și am căutat pre unde au fost hotarăle și sémnele satului și am ales partea lu Dumitreșco cliucerul, însă despre tot satul Futeștii doao părți, den cîmpu, den pădure, den baltă, den șazutul satului și cu rumâni cîți au fost de moșie și cu vile și cu tot venitul de preste tot hotarul.

Și hotarăle satului, sémnele, încă să se știe: de cătră Curăteștii, den Mostiște pînă în Fîntîna Săracului și pren Valea cu Perii la deal, în Gorganul Stelii, de <a>ci în Lacul Stoi pînă în drumul Icoanei la Casa de Milă, pentru că au fost a lui bătrînă și direaptă ocină și de moșie și zéstre despre moașă — sa Neacșa, dată de frații ei Șerban banul i Diicul cliucerul, încă mai denainte vréme, cum am văzut și cărți bătrîne de moșie și de pîră și de rămas.

Derept acéia și noi încă am ales partea lu Dumitrașco cliuceru și hotărârele cum scrie mai sus, cum am aflat mai pre dreptate și cu ale noastre suflețe, ca să-i fie de moșie, lui și coconilor, în véci, cum i-au fost și mai denainte vréme.

Aceasta am scris ca să se știe și pentru mai bună credință ne-am pus și pecețile mai jos și iscala.

Pisa Dumitru logofet u București, méseța fevruarie 10 dni v leat 7144 <1636>¹.

Radul vornic ot Desa.

Γεώργιος βησσηύρης <m.p>².

Bibl. Acad., XLIII/12. Orig., hîrtie (41 × 28,5), pecete aplicată. Cu o copie din 1827.

¹ „A scris Dumitru logofătul, în București, februarie 10 zile în anul 7144 <1636>“.

² „Gherghe vistier“.

† Adecă eu Sta<nciul P>ortărescul, feciorul Vladului portariul, nepotul Oprii portariul ot Rîmnic, și cu feciorii miei po ime: Dumitru i Nicola i Oprea, scris-am acest zapis al nostru ca să hie de bună credință la mîna Pîrvului <logofătul> ca să se știe că am avut noi un vadu de moară în apa Rîmnicului den jos de besérecă a lu Sveti Ghiorghie și cu locul cît se va alége, care vad de moară l-au cumpărat moșul nostru Oprea portariul de la Mircea voevod și tot l-am ținut noi cu pace. Iar cînd au fost acum în zilele domnului nostru Io Matei voevod, ajunsu-ne-au pre noi vréme de lipsă; deci am mersu noi singuri de bunăvoe a noastră la dumnealui Pîrvul logofătul de i-au vîndut acesta vad de moară ce scrie mai sus pentru 9 galbeni, de a noastră bunăvoe cu știrea tuturoră vecinilor și a județului și a tot orașului Rîmnicului.

Și am venit noi singuri de am mărturisit și înnaintéa mării sale domnului nostru Matei voevod cum am vîndut acest vad de moară Pîrvului logofătul cum scrie mai sus. Și am dat și cărțile céle de cumpărătoare în mîna Pîrvului logofătul denainte domnului nostru și denainte a tot divanul, ca să-i hie lui și coconilor<lui> moșie stătătoare cu pace în véci. Și lîngă această tocmeală a noastră la cest zapis fost-au mulți boiari mari și mici mărturie carii-ș vor pune mai jos pecețile și iscăliturile. Ior. Aceasta am scris ca să se știe și să se crează și încă pentru mai adevérité credință ne-am pus și noi pecițile și iscăliturile noastre mai jos. Și să-și facă și carte domnească preste cest zapis al nostru. ИНАКО ДА НЕЕСТ.

ПИС ОУ БИСКУРЕШИН МЪКСЕЦА ФЕВРВАРИЕ НЪ-ГВ ДАНЫ, ЛЪТ XЗРМД¹.

Eu Stanciul, pentru inel am pus dégetul.

Eu Oprea, feciorul Sta<nciu>loi, carii am vîndut, pus-am déget.

Eu Radul ...

Eu Stanciul ot Bojorani².

...³.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/3. Orig., hîrtie (40 × 27,5), rupt și șters. EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimanăritul Vasile Tismăneanu*, 555.

¹ „Altfel să nu fie. Scris în București luna februarie a 18-a zi, anul 7144“ (1636).

² Semnături autografe.

³ Semnătură indescifrabilă.

† Многостію божию, Іу Матею воевода и господинъ въсом земле Угг-ррорелахінское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Басарава воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми свѣтѣн, божественѣн монастыр зовемаго храмъ Свѣтаа Троице, нже ест издол варош Бѣскрешии и штиѣ егѣмена Фанасіе и въсѣм шноком, елнци жневѣцихъ въ шбитѣн тое, такоже да мѣ ест свѣтомъ монастыр више пнс село Гречін, еже ест издол варош Бѣскрешии близ код свѣта монастыр шт издол, въс село със въсом хотаром и със вечиннн и със воденицехъ и със въс ходоком шт посвѣді, варе еанка се хтет избрат. Понеже село Гречін вни сѣт свѣтомъ монастыр глаголемаго Тънганѣла, храмъ стретеніе Христово. Таже га ест вна променна монастыра Тънганѣла село Гречін със покониннаго жѣпан Івашко бившеу вѣла дворникъ ешеже въ дѣніе поконинном, стараго Ілезандрѣ воевод, тере сѣт дал Івашко дворникъ село Палътѣрешін раді село Гречін.

И потом, къда ест вна въ дѣніе стараго Ілезандрѣ воевода, штиѣ Мнхнев воевода, въ лѣт хѣп, а жѣпан Івашко вие вѣла дворник, шн ест продал сѣю село Гречін поконинном Ілезандров воевод за х ѣ аспри готови сребрѣнн. Потом , Ілезандрѣ воевод, господство его дал ест того село Гречін више рѣхъ и приложи и поставна въ свѣта монастыр господствѣ емѣ Свѣтаа Троице, такоже да ест свѣтѣн монастыр и свѣтомъ храмъ шчинѣ, дѣдинѣ. И видѣхом господство ми и хрисовѣла Мнхнев воевод по того село Гречін, текѣшим лѣтом хѣпн. И шт тогда само въсдрѣжал Свѣтаа Троицъ село Гречін със добромнрно.

И потом, къда ест вна въ пн дѣніе Ілезандрѣ воевода, синъ Іліаш воевода, въ на второе редѣ за господство, зде въ Земле Влашкое, а штиѣ нашел архіе-митрополнт кѣр владіка Глгоріе, что ест вна тогда егѣмен на Свѣтаа Троице, шн ест нмал прѣх прѣд Ілезандрѣ воевод Іліаш, ѣ великн днван, със Мѣчюкѣ ключер и със жѣпанница его. . . ¹, аепѣга Кисарев бившеу вѣла дворник, със калѣгеріе шт свѣта монастыр Тънганѣла раді село Гречін. И пошел ест тере съпрѣше се за лицѣ прѣд Ілезандрѣ воевода Іліаш. И сице съпрѣл Мѣчюкѣ ключер тогда ѣ днван, такоже да възнимае село Палътѣрешін шт свѣта монастыр Тънганѣла. И гавнше Мѣчюкѣ ключер ѣ днван една кннга Мнхюев воевода радн село Палътѣрешін, како ест вна покѣпна Кисар дворникъ село Палътѣрешін шт над Тѣдосан постелник, синъ Івашков дворник. И калѣгерін шт Тънганѣла, шнн ест съпреан ѣ днван, такоже да ѣзнимае село Гречін шт Свѣтаа Троицъ. Бѣ том, Ілезандрѣ воевода Іліаш, господства емѣ ест гледал и сѣднл по прав и по закон и видѣхъ и прочнтахъ хрисовѣла Мнхнев воевода и дрѣге старе хрисовѣла над село Гречін и добре сѣт истинствовал господство емѣ със въс днванѣла како ест вна промѣнна монастырѣ Тънганѣла село Гречін със жѣпан Івашко вие вѣла дворник, тере сѣт дал Івашко дворникъ село Палътѣрешін раді село Гречін. И вниан сѣт тогда ѣ село Палътѣреші мѣ за вечинн и два колеса за воденицѣ ѣ вода Дѣмбовецек, а ѣ село Гречін нѣхѣст вна нже вечинн, нже воденици. И по нх сѣт вна променна Івашко дворникъ със монастыра Тънганѣла, шн сѣтворил воденици по шчинна селов Гречін и вна ест тогда тѣчю еднн вечннѣ ѣ село Гречін. И потом, Івашко дворник, шн ест продал село Гречін поконинномъ Ілезандров воевода, баща Мнхнев воевода, въс по аспри готовн, за хѣ аспри сребрѣнн, како ест више пнс. Таже ест шстал Мѣчюкѣ ключер и калѣгерін шт Тънганѣла шт закон и шт сѣжденіе шт прѣд Ілезандрѣ воевода Іліаш. И ѣзел ест господствѣ емѣ шт днван кннгѣ Мнхюев воевода шт рѣка Мѣчюков, тере ш ест дал Ілезандрѣ воевода калѣгером шт свѣта монастыр Свѣта Троицъ, а калѣгерін шт монастыра Тънганѣла шнн да си дрѣжит село Палътѣрешін, а калѣгерін шт Свѣта Троицъ да дрѣжит село Гречін, како га ест вна дрѣжал до нннѣ, тере сѣт ѣѣ за годі нн. И по много метѣхѣ Мѣчюкѣ ключер и калѣгерін шт Тънганѣла със село Гречін да не нмат въ вѣкн. И видѣхом господство ми и кннгѣ Ілезандрѣ

воевода Иліаш за прѣх и за всталъ въ рѣка калѣгеромъ въ свѣта Троицѣ, въ лѣтъ хрѣтис. И въ тогда само вѣс дрѣжалъ свѣта Троицѣ село Гречинъ със добромърно.

И потомъ, къда естъ бѣла сѣда, въ дѣнѣ господство мн, а почтенномъ правителъ господство мн жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ и калѣгеринъ въ свѣта монастырѣ Тѣнганѣла, ѡни вѣздвигнетъ прѣх и пришалъ сѣтъ предъ господство мн оу веланкинъ диванъ, тере сѣпрѣше се за лицѣ със егѣмена Ѧнасіе въ свѣта Троицѣ. И сице прѣше Костандинъ велъ постелникъ, како сѣтъ бѣла село Палѣтѣрещинъ неговъ за дѣдино въ надъ тѣстамъ си, госпожда Ѧнна, въ родителѣи еи и ѣвнше ѣ диванъ и една кинга Мнѣневъ воеводъ, ѣкоже да вѣзнимае село Палѣтѣрещинъ въ свѣта монастырѣ Тѣнганѣла. И калѣгеринъ и егѣменъ въ Тѣнганѣла. . . ¹ ѡни прѣше ѣ диванъ да вѣзнимае село Гречинъ въ свѣта Троицѣ и да разоретъ прохѣменіе за нѣтъ за години. Въ томъ, господство мн съмъ гледаѣхъ и сѣдна по правдѣ и по законъ със вѣснѣхъмн чиститимн правителѣи господство мн. И сице естъ достисалъ закона и сѣжденіе и диваномъ, ѣкоже да вѣзнимае Костандинъ велъ постелникъ село Палѣтѣрещинъ въ монастырѣ Тѣнганѣла, а калѣгеринъ въ Тѣнганѣла да вѣзнимае село Гречинъ въ свѣта Троицѣ. И егѣменъ Ѧнасіе въ свѣта Троицѣ, ѡни да испроситъ аспри хѣтъ въ на сѣродникѣхъ жѣпанъ Івашковъ бѣла велъ дворникъ, въ на почтенномъ правителъ господство мн, жѣпанъ Прѣда Брѣнковѣнѣла велъ спатаръ и въ Строе логофетъ въ вѣстѣрѣе, нанъ да дастъ монастырѣ свѣта Троицѣ новѣци хѣтъ, нанъ дастъ дрѣго село радѣ село Гречинъ, кого естъ бѣла продаа Івашко дворникъ поконнимъ, старого Ілѣзандровъ воевода за хѣтъ аспри сребренн. И потомъ, Прѣда велъ спатаръ и Строе логофетъ, ѡни еѣже сѣтъ изваданъ ѣ диванъ кинги добре и правѣ како естъ бѣла промененъ монастырѣ Тѣнганѣла село Гречинъ със Івашко дворникъ, тере естъ далъ дворникѣла Івашко монастырѣи Тѣнганѣла село Палѣтѣрещинъ радѣ село Гречинъ, а жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ, ѡни нѣтъ ималъ със село Палѣтѣрещинъ ни една трѣбѣ, анѣ естъ всталъ Костандинъ велъ постелникъ въ законъ и въ сѣжденіе въ предъ господство мн.

Сега радѣ дадохъ съмъ господство мн свѣтомѣ монастырѣ свѣта Троице, ѣкоже да си дрѣжитъ пакѣже село Гречинъ, како естъ бѣла променна за Івашко дворникъ въ прѣже врѣмѣ и покѣпна за Ілѣзандрѣ воевода, како естъ вѣше пѣс, а монастырѣ Тѣнганѣла да дрѣжитъ село Палѣтѣрещинъ, занеже не вѣсхотѣхомъ господство мн да се разоритѣ того прохѣменіе въ толнокъ врѣмѣ, за хѣтъ лѣти, анѣ да вѣде свѣтѣи монастырѣ храмъ свѣта Троицѣ село Гречинъ ѡчинѣ, дѣдино и въ ѡхѣбѣ въ вѣки и не въ кожежедо непоколѣбимѣ, прѣзимо господство мн.

Сеже и свѣдетелѣе поставѣемъ господство мн: жѣпанъ Хриза велъ банъ Кралевскѣи и жѣпанъ Івашко велъ дворникъ и жѣпанъ Гангорѣе велъ логѣфетъ и жѣпанъ Дѣмитрѣ велъ вѣстѣаръ и жѣпанъ Прѣда велъ спатаръ и Василѣе велъ столникъ и Бѣзника велъ комѣс и Бѣчена велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И испразникъ, Гангорѣе велъ логофетъ.

Ѧжеже намазахъ азъ, Лѣпѣдатъ логофетъ, въ настолни граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца фѣврѣарѣе нѣ дѣни въ дѣнѣ свѣтаго Лѣвѣнтѣа папа Римскаго и въ ѣдама до ннѣтъ, въ сега писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣтъ хрѣтис, а въ рождѣства Христовѣ хрѣтис.

† Іѡ Матѣю воевода, милостіею божію господинѣ.

Іѡ Матѣю <воеводъ> <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului, Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiță, care este din jos de orașul București și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus scrise satul Grecii, care este din jos de orașul București, aproape, lîngă sfînta mănăstire de din jos, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu morile și cu tot venitul de pretu-

tindeni, oricît se va alege. Pentru că satul Grecii a fost al sfintei mănăstiri numită Ținganul, hramul întîmpinarea lui Hristos. Apoi a schimbat mănăstirea Ținganul satul Grecii cu răposatul jupan Ivașco fost mare vornic, încă în zilele răposatului bătrînului Alexandru voievod, de a dat Ivașco vornicul satul Plătăreștii pentru satul Grecii.

Iar apoi, cînd a fost în zilele bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, în anul 7080, jupan Ivașco fost mare vornic el a vîndut acest sat, Grecii, răposatului Alexandru voievod pentru 60 000 de aspri gata de argint. După aceea Alexandru voievod domnia lui a dat acest sat, Grecii, mai sus spus, și l-a dăruit și l-a așezat la sfînta mănăstire a domniei lui, Sfînta Troiță, ca să fie sfintei mănăstiri și sfîntului hram ocină, dedină. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Mihnea voievod pe acel sat, Grecii, ani curgători 7088. Și de atunci încoace a tot ținut Sfînta Troiță satul Grecii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, în al doilea rînd de domnie, aici în Țara Românească, părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Gligorie, care era atunci egumen la Sfînta Troiță, el a avut pîră înaintea lui Alexandru voievod Iliăș, în marele divan, cu Măciucă clucerul și cu jupanița lui . . . ¹ nepoata lui Chisar fost mare vornic, cu călugării de la sfînta mănăstire Ținganul pentru satul Grecii. Și s-a dus de s-a pîrît de față înaintea lui Alexandru voievod Iliăș. Și așa pîra Măciucă clucerul atunci în divan, ca să ia satul Plătăreștii de la sfînta mănăstire Ținganul. Și a scos Măciucă clucerul în divan o carte a lui Mihai voievod pentru satul Plătăreștii, că a cumpărat Chisar vornicul satul Plătăreștii dela Tudoran postelnicul, fiul lui Ivașco vornicul. Iar călugării de la Ținganul ei s-au pîrît în divan, ca să ia satul Grecii de la Sfînta Troiță. Întru aceea, Alexandru voievod Iliăș, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a văzut și a citit hrisovul lui Mihnea voievod și alte hrisoave vechi pe satul Grecii și bine a adevărit domnia lui cu tot divanul că a schimbat mănăstirea Ținganul satul Grecii, cu jupan Ivașco fost mare vornic, de a dat Ivașco vornicul satul Plătăreștii pentru satul Grecii. Și au fost atunci în satul Plătăreștii 40 de vecini și două roate de moară în apa Dîmboviței, iar în satul Grecii n-au fost nici vecini, nici mori. Iar după ce au schimbat Ivașco vornicul cu mănăstirea Ținganul, el a făcut mori pe ocina satului Grecii și a fost atunci numai un vecin în satul Grecii. Iar după aceea Ivașco vornicul, el a vîndut satul Grecii răposatului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, tot pe aspri gata, pentru 60 000 aspri de argint, cum este mai sus scris. Astfel au rămas Măciucă clucerul și călugării de la Ținganul de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod Iliăș. Și a luat domnia lui în divan cartea lui Mihai voievod din mîna lui Măciucă, de a dat-o Alexandru voievod călugărilor de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță, iar călugării de la mănăstirea Ținganul ei să țină satul Plătăreștii, iar călugării de la Sfînta Troiță să țină satul Grecii, cum l-au ținut pînă acum, de sînt 56 ani. Și Măciucă clucerul și călugării de la Ținganul mai mult să nu aibă amestec cu satul Grecii, în veci. Și am văzut domnia mea și cartea de pîră și de rămas a lui Alexandru voievod Iliăș la mîna călugărilor de la Sfînta Troiță, din anul 7136. Și de atunci încoace a tot ținut Sfînta Troiță satul Grecii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Costandin marele postelnic și călugării de la sfînta mănăstire Ținganul, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față cu egumenul Thanasie de la Sfînta Troiță. Și așa pîra Costandin marele postelnic, că satul Plătăreștii

este al lui de moștenire de la soacra sa, doamna Elina, de la părinții ei și a arătat în divan și o carte a lui Mihnea voievod, ca să ia satul Plătăreștii de la sfânta mănăstire Ținganul. Iar călugării și egumenul de la Ținganul . . . ¹, ei pîrau în divan să ia satul Grecii de la Sfînta Troiță și să strice schimbul de 56 ani. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și așa a ajuns legea și judecata și divanul, ca să ia Costandin marele postelnic satul Plătăreștii de la mănăstirea Ținganul, iar călugării de la Ținganul să ia satul Grecii de la Sfînta Troiță. Iar egumenul Thanasie de la Sfînta Troiță, el să ceară 60 000 aspri de la rudele jupanului Ivașco fost mare vornic, de la cinstitul dregător al domniei mele, jupan Preda Brîncoveanul marele spătar și de la Stroe logofătul de vistierie; sau să dea mănăstirii Sfînta Troiță bani 60.000, sau să dea alt sat pentru satul Grecii, pe care l-a vîndut Ivașco vornicul răposatului bătrînului Alexandru voievod pentru 60 000 aspri de argint. Iar apoi, Preda marele spătar și Stroe logofătul, ei încă au scos în divan cărți bune și drepte că a schimbat mănăstirea Ținganul, satul Grecii cu Ivașco vornicul, de a dat vornicul Ivașco mănăstirii Ținganul satul Plătăreștii, pentru satul Grecii, iar jupan Costandin marele postelnic, el n-a avut nici o treabă cu satul Plătărești, ci a rămas Costandin marele postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiță, ca să-și stăpînească iarăși satul Grecii, cum a fost schimbat de Ivașco vornicul de mai înainte vreme șicum pîrat de Alexandru voievod, cum este mai sus scris, iar mănăstirea Ținganul să stăpînească satul Plătăreștii, pentru că n-am vrut domnia mea să se strice acel schimb de atîta vreme, de 60 ani, ci să fie sfintei mănăstiri, hramul Sfînta Troiță satul Grecii, ocină, dedină și de ohabă, în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucena mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Și am scris-o eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna februarie 18 zile, în ziua sfîntului Leontie papa Romei și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu <voevod> <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă XLIII/8. Orig., perg. (35 × 52), pecete aplicată. Cu o trad. din sec. XVIII. Alte trad. ibidem, ms. f. 87–88 și la Bibl. Acad., ms. 4 985, f. 72–74.

¹ Loc alb.

† Мнѡстїю вожію, Іу Матен Басараба воєводї н господнїѣ всон земан
Зггровлахїнскїн. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн колѣрь
господства мн Дамитрашков клѣчар шт Спнїєнн, сннѣ жѣпаницек Марѣн, внѣк
жѣпаницѣв Нѣкшен, сестра Шербанов банѣл н а Дїнкѣлов клѣчар н съ сннн его,
елїцн Богѣ дароваєт, ѡко да ест емѣ учннѣ вѣ село вѣ Фѣтеши шт по Мостїцїє,

въ сѣдство Блх<ков>, шаче шт през въс село две части, шт поля н шт шѣм н шт блат н шт вод н шт седалище селов н съ вечннн н съ виноградї н съ въс ходоком шт по въс хотаром, по старе хотаре н по белѣгы. Н белѣгы селов еше да се знае: шт къ Кврътещн шт Мостище, дорн въ Фънтъна Съркслшн н по Долина съ Перїн, на дѣл, въ Горганѣ Стелн, таже въ Лакѣл Стоев, дорн 8 дрѣмѣл Нкоанен, на Къща за Мнлъ, понеже ест бнл стара н права шчннѣ н шт дѣдїнѣ н прѣкїю шт на дедам са, жѣпаннцѣ Нѣкша, дана шт братїн ел Шербан банѣл н шт Дїнкѣл ключар, ешеже шт прѣжде вѣме.

И потом, егда быст пре дѣни Мнхнен воевод, а паницѣ Нѣкша н съ сестрам ел, Мара, матн Дѣмнтрашков ключар, шнѣ нмал ест прѣх съ Стонка бнв вел постелннк н тако прѣл Стонка постелннк како ест бнл покѣпнл Бладѣл банѣл половнно шт село Фѣтещн шт теѣ части. Таже, въ том, жѣпаннцѣ Каплѣ шт Пернш н съ внѣк ел Тѣдорѣ н жѣпаннцѣ Марїл н Мѣша, шнѣ самн свѣдѣтелствовали прѣд Мнхнен воевод, како нѣст бнл покѣпнл Бладѣл банѣл шт теѣ часты ннша, нѣ встал ест Стонка постелннк шт закон . И шт тогда въс дрѣжал съ мнр.

Потом, лѣчна сѣ ест сѣмрѣт швем жителннцѣ, таже ест бнл вѣлѣзна Тѣдосїе логофет н Първѣл логофет Рѣдѣннн, аще ест бнл покѣпнл една частъ за шчннѣ въ село въ Фѣтещн н пре[с]теснл н сїе внше пнсане часты жѣпаннцев Марън, матера Дѣмнтрашков ключар, аще ест дрѣжал без не еднѣ работ.

И потом, егда быст ннѣ, въ дѣни господства мн, а волѣр господства мн Дѣмнтрашко ключар, шн ест шбрѣтал кннѣа его шт дѣдннѣ, обаче кннѣа Мнхннн воевода, сннѣ Ілѣзандрѣ воевод над село Фѣтещн шт Мостище шт дѣдннѣ н шт прѣх н шт встал, въ лѣт хѣпѣ н ннѣ кннѣи старе. И прїндет прѣд господство мн оу велнкн днван аще сѣпрѣще се за лнцѣ съ Індрен слѣжер н Радѣл н Бладѣл, сннн Бладѣлшн логофет Рѣдѣнѣл, внѣцы Тевдосїевѣ логофет Рѣдѣнѣл, радї село Фѣтещн. Въ том господство мн гледаѣх н сѣднѣх по правѣ н по закон, кѣпно съ всѣмн почтенннмн правнтелнн господства мн н нстннствовѣаѣх господство мн съ въс днван, како ест стара н права шчннѣ н дѣдннѣ Дѣмнтрашков клѣчар шт на дедам его, жѣпаннцѣ Нѣкша н шт на матера его, Мара, како ест внше пнс. Таже всталн ест сннн Рѣдѣнѣлшн шт закон шт прѣд господство мн шт днван. И прїшел там на село Фѣтещн н волѣрн по нме, Гергїе внстїар н Радѣл д<вор>рннк шт Деса, аще ест гледал старе хотаре н белѣгн селов Фѣтещн , како ест внше пнс, іако да ест Дѣмнтра<шков> к<л>чар дѣдннѣ н въ шѣб емѣ н снновом н внѣком н прѣвнѣчедом стоателна въ вѣк.

Се н свѣдетелнн положнѣх <господство мн: пан>¹ Хрнза вел бан Кралевскнн, пан Ивашко вел дворннк, пан Гангорїе вел логофет, пан Дѣмнтрѣ вел внстїар, пан Прѣда вел спатар, пан Баснлїе вел ст<олннк>¹, пан Бѣзннка вел комнс, пан Бѣчнна вел пѣхарннк, пан Костантнн вел постелннк. Н нсправннк, Гангорїе вел логофет.

Н аз, Тѣдѣрѣ снѣден мазаѣ, въ вес Бѣкѣрещн, фѣврѣарїе к<гв> <дѣнн>², в лето хѣрмѣ.

† Іw Матѣю кшкшда, мнлостїю божїю господннѣ.

Іw Матѣю воевод <м.р>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea ceastă poruncă a domniei mele boierului domniei mele Dumitrașco clucerul din Spineni, fiul jupaniței Marăi, nepotul jupaniței Neacșei, sora lui Șerban banul și a lui Diicul clucerul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în sat, în Futeștii de pe Mostiște, în județul Ilfov, însă de peste tot satul două părți din cîmp și din pădure și din baltă și din apă și din vatra satului și cu vecinii și cu viile și cu tot venitul de peste tot hotarul, pe vechile hotare și pe semne. Și semnele satului încă să se știe: dinspre Curătești de la Mostiște, pînă la Fintina Săracului

și pe Valea cu Peri, la deal, la Gorganul Stelei, apoi la Lacul lui Stoe, pînă în drumul Icoanei, la Casa de Milă, pentru că i-a fost lui veche și dreaptă ocină și de moștenire și zestre de la bunica sa, jupanița Neacșa, dată de frații ei, Șerban banul și Diicul clucerul, încă de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, jupanița Neacșa și cu sora ei, Mara, mama lui Dumitrașco clucerul, ele au avut pîră cu Stoica fost mare postelnic. Și astfel pîra Stoica postelnicul, că a cumpărat Vladul banul jumătate din satul Futeștii, din acele părți. Apoi întru aceasta, jupanița Caplea din Periș și cu nepotul ei, Tudor și jupanița Maria și Mușa, el singure au mărturisit înaintea lui Mihnea voievod, că n-a cumpărat Vladul banul din aceste părți nimic, ci a rămas Stoica postelnicul de lege. Și de atunci a tot stăpînit cu pace.

După aceea, s-a întîmplat moartea acelor jupanițe. Apoi au intrat Tudosie logofătul și Pîrvul logofătul Rudenii, de au cumpărat o parte de ocină în sat, în Futești și au cotropit și aceste părți mai sus-scrise, ale jupaniței Marăi, mama lui Dumitrașco clucerul și le-au stăpînit fără nici o treabă.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Dumitrașco clucerul, el a aflat cartea lui de moștenire, însă cartea lui Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod, pentru satul Futeștii de la Mostiștea, de moștenire și de pîră și de rămas, din anul 7087 și alte cărți vechi. Și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față pentru satul Futeștii cu Andrei slugerul și Radul și Vladul, fiii lui Vladul logofăt Rudeanul, nepoții lui Teodosie, logofăt Rudeanul. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul, că este veche și dreaptă ocină și dedină a lui Dumitrașco clucerul de la bunica sa, jupanița Neacșa și de la mama lui, Mara, cum este scris mai sus. Astfel au rămas fiii Rudeanului de lege dinaintea domniei mele, în divan. Și au venit acolo, în satul Futeștii și boierii, anume: Gherghie vistierul și Radul vornicul din Desa, de au cercetat vechile hotare și semne ale satului Futeștii, cum este scris mai sus, ca să-i fie lui Dumitrașco clucerul dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, stătătoare în veac.

Iată și martori am pus <domnia mea: pan>¹ Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Vasilie mare st<olnic>¹, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu Tudor spudei am scris în orașul București, februarie a 20-a <zi>², anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XXXI/3. Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu o trad., din 1864. Altă trad. ibidem, ms. 128, f. 536. EDIȚII. Foto. Sacerdoțeanu, *Tudor Spudei*, 647.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Scris-am eu, Iuga ot Corșori, acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna lui Ion logofătul și a frate-său, lu Pătru, cum să știe că e-mu vîndut trei locure dreptu 600 de bani, însă locurile anume: livade de la Făintînele, altul de în Frunte Gruului Mare, altul de la Troene. Și le-m vîndut de a me bunăvoe, cu știre tuturor setenilor.

Și la această tocmelă a fostu mulți omeni buni: ot Corșori, Gorun și Vlaicul Ungurul, ot Cîrstănești, Barbul și Iuga, ot Corbi, Pătru vătăhul. Și amu scris eu, popa Apostol, aceasta scrisoare.

Исѣ мѣсеца февруаріе кѣ дѣни въ летъ хрѣмѣ.

Pătru vătăful.

Pentru credința amu pus degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/1. Orig., hirtie (15,5× 21,5). Copie ibidem, ms. 137, f. 263.

† Adecă eu, Ionașcu comisul, împreună cu jupîneasa mea Neacșa și cu fiu-mieu Cernica armașul i Paraschiva scris-am al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru Dudescul vel vistier, cum să se știe că i-am vîndut dumnealui partea noastră de ocină de la Săcuiani, care iaste aleasă despre megiași, de la plopi pînă la cruce, însă stînjeni 300 și stînjenu cîte 30 de bani fac ughi 45. Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și megiașilor casă-i fie dumnealui de moșie de strămoșie în veac și cuconilor dumnealui.

Și mărturii fost-au mulți boiari și megiași, anume: Bunea logofătul i Dumitru logofătul i popa Borcea clisiariul i Nan logofătul ot Văcărești i Dobre armașul de Săcuiani i brat ego, Udrea. Aceasta scriem și mărturisim cu zapisul nostru și pentru credința pusu-ne-am și pecețile nostre.

Și am scris eu, Ștefan logofătul ot Brătiiani, measeța februarie 25 dni vî let 7144 <1636>.

Ionașco comisul.

Eu Cernica armaș.

Eu Mateiu cliucar manu propria

Popa Borce clisiar

Dumitru logofet, mărturie.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 35 856. Orig., hirtie (30 × 22), 3 pecetei inelare.

† Eu Stanciul și Voico, feciorii popei lu Ghinu ot Bujurani, dat-am zapisul nostru, să fie de mare credință la mîna cinstitului părintele chir Theofil episcopu Rîmniceschi, ca să știe că am vîndut de bunăvoia noastră totă partea noastră de ocină în sat ce să chiamă Ulița, den sus de oraș, cu vadul de moră, unde ne-au fost mora și cu totă partea noastră de ocină, însă a

treia parte den sat, den cîmpu, den pădure, de în săliște, de în apă și despre tot hatarul. Prețuit-am preste tot, dreptu 8 000 de bani și un bou și după acest preț să aibă sfinția lui a scrie pre tatăl nostru, popa Ghinu la sfîntul pomenic, că așa ne-am tocmît cu sfinția sa. Și ne-u dat sfinția sa toți bani cîți scriu mai sus. Și noi am dat zapisul nostru la sfinția sa ca să fie ace moșie, ce-am vîndut la sfînta episcopie în vecie.

Mărturii s-au tîmplat la tocmeala noastră: Radul logofătul ot Slăvitești, Dragomir postelnicul ot Ohaba, Danciul postelnicul ot Măldărești, Vladul logofătul, cumnatu nostru, popa Ghinu, văru nostru i Lațco neguțătorul.

Eu Stanciul

Lațco.

Danciul postelnic.

Goran logofăt.

Eu Dragomir postelnic de în Ohabă, mărturie <m.p.>

Eu Vladul.

Eu popa Ghinu <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/4. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), 6 peceti aplicate, din care una cu legendă turcească.

219

1636 (7144) februarie 29.

† Scris-am eu, Crăciun ot Bătiești, acesta al miu zapis, să fie la mîna Stoicăi logofătul, cum să să știe că i-am vîndut livadă de în jos de Salcea încheșului Gîngăii, alătore cu iazul șe cît iasté șe pietre răure, cît au țînut Crăciun, dreptu 200 de aspri gata. Și am vîndut eu Crăciun de a mea bună-voe, cu știrea a tuturor săténîloro den sat. Șe aldămășare au fostu atunce la tocmală: ot Bătiești, Ion șe Șărbu șe Vladu șe Căzan, ot Vîlturești, Badea șe Cîrstiian.

Ș-am scris eu, Cîrstea diiaconul, vă measeța februarie 29, leat 7144 <1636>.

† Șe iar să să știe cum am vîndut Stoică logofătul Piscul Sîrbului drept 300. Șe iar am vîndut Stoică logofătul Gura Straorei drept 400. Șe mărturie care sînt scriși în zapis.

† Șe eu Negul încă am vîndut Stoică logofătul holda de la Clăile Orzei, jumătate de livadă, drept 80. Șe mărturie Cazan, Oprea i Vladu.

Șe am scris eu, popa Cîrstea, vă measeța februarie dni 29, leat 7144 <1636>.

† Și iar să [să] hie acest zapis de credință la mîna Stoicăi logofătul, cum am vîndut eu Crăciun Stoicăi logofătul Fața Straorei cu toată lunca, den apa Strao<r>i, pînă în apa Cîrcinovului toată, codru deplin, drept 600.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIII/12. Orig., hîrtie (28 × 21). Copie ibidem, ms. 130, f. 528.

220

1636 (7144) martie 2.

† Să să știe că au cumpărat Obréjie ocină în Șoimari¹ de la Gorăn den partea lu Goran, den funea lui a patra parte, pentru că această ocină i-au fostu șe lui de cumpărătoare de la Goran, deci Gorăn o au vîndutu lu

Obrejie. Deci să aibă a ținea den funea lu Goran a patra parte și în câmpu și în pădure și în apă și în sat și preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat Obrejie, dereptu 1080 de bani ga<ta> ca [să] să-i fie lui moșie și feciorilor lui cîți Dumnezeu îi va da, pentru că o au vîndutu Gorăn, el de a lui bunăvoe și cu știrea toturor fraților, ca [să] să-i fie lui de moșie și stătătoare lu Obrejie.

Și iar au cumpărat Obréjie ocină de la Stana, fata lu Gorăn cel bătrîn, den funea Ciutrei a treia parte. Pentru că această ocină o au fostu cumpărat Gorăn cel bătrîn de la Ciutrea, a treia parte den funea lui. Deci Stana o au vîndutu lu Obréjie a treia parte și în câmpu, den pădure și den apă și în sat și preste tot hotarul, pentru că o au vîndut Stana, fata lui Gorăn cel bătrîn, <lu O>bréjie de a ei bună<oe și cu> știrea toturor fraților, dereptu 400 de bani gata, ca să fie lui moșie și stătătoare și feciorilor lui.

Șe pentru credința pus-am și mărturie, anume: popa Stanciul și Stan, sinū Stănilav și Lupul și Voico și Mircan, sinū Stan și Odor și Dumitru și Neagul, sinū Gorăn și Cîrstea și Micul, sinū Vlaicul și Oprea, sinū Voico.

Песа Стан граматик. Пес мѣсеца мартіе ѿ дьне, в лѣт \times ЗРМД².

Stanū.

Eu Gorăn.

Șe Barbul ot Cărbunești.

Popa Stanciul <m.p.>

Mircan.

Oprea.

Micul.

Bibl. Acad., CCXII/34. Orig., hirtie (30,5 × 21), rupt, 2 peceți aplicate.

¹ Cuvint scris deasupra rîndului.

² „A scris Stan gramaticul. Scris luna martie 2 zile în anul 7144” (1636).

† Adecă eu Pătru, feciorul Stoicăi Robul... scris-am acest zăpis al mieu ca să fie de mare credință <la mîna> jupînésii Dumitrii den Cotrăceni și la mîna... ca să se știe că le-am vîndut partea mea den vad de moară den Dătcoi, part<ea> mea toată ce se va alége despre frații miei, a patra pa<rte>, în> să cît va fi venitul morii, derept 2 600 de bani. <Și am vîndut> eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor fraților mi<ei de> moșie și a tuturor vecinilor denprejur. Și am luat toți ban<ii ga>ta în mîna mea, ca să le fie dumnealor moșie și să-și facă <m>oară unde v<a> hi vad de moară, să se hrănească cu pace, ei și feciorii lor, în veac.

Și am pus și mărturie: jupan Sima vtori logofăt i jupan Calotă vel<sulger i jup>an Vlad <dvornic> i Mușat iuzbașa și Goșescul i Niță iuzbașa i Cîrs<tea iu>z<bașa> i Hriza vam<eș> și alții. Și mi-am pus și eu pecetea mea <c>a să <să> crea<ză>.

Пис мартіе ѿ дьни, лѣт \times ЗРМД.

Eu Calotă vel sulgeriu <m.p.>

Eu Pătru <m.p.>

Vladul dvornic <m.p.>

С<ЕГО РАДІ>, ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН ПОЧТЕННОМЪ ПРАВИТЕЛ ГОСПОДСТВА МН, ЖЪПАН БЪЗАНКА ВЕЛ КОМНС, ЯКО ДА ЕСТ ЕМЪ СІЕ ДЪДІНЕ Н ВЕЧНИН Н АЦНГАНН Н ВНОГРАДН <НЖЕ В>НШЕ ПНС, ДЪДІНЪ Н ВЪ ШХАБ СНОВОМ Н ВНОКОМ Н ПРЪВНОСЧЕКТОМ> Н НЕ ШТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБНОМО ДА НЪСТ.

СЕ Н СВЪДЪТЕЛІЕ ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРНЪКЪ ВЕЛ БАН КРАЛЕВЕТСКІН, ЖЪПАН НЕАШКО ВЕЛ ДВОРНІК Н> ЖЪПАН ГЛИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ, ЖЪПАН АСМІТРЪ ВЕЛ ВНОСТІАР, ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР, ПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАР, ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНІК, ПАН БЪЧІНА ВЕЛ ПСЕХАРНІК>, ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНІК. НСПРАВНІК, ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И АЗ, ТЪДОРЪ СПЪДЕН, МАЗАХЪ ВЪ ВЕС РЕКШЕ БЪСКЪРЕЩІН, МЪСЕЦА МАРТІЕ ВЪ Г-ГШ ДЪНЫ, ШТ ЯДАМА ЛЪТ ХЪРИД, ЛЪТ ГОСПОДІНА ХАХАС.

† ІW МАТЕЮ ВОВЕШДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДІННЪ.

ІW МАТЕЮ ВОВЕШДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca marele comis și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină la Mătiești, în județul Buzău, însă toată partea lui Pătru, din partea Pilească, <pentru că> a cumpărat jupan Buzinca marele comis, însă de la Stanciul, fiul lui Micul din Dădulești, 13 stînjeni pentru 1 300 bani gata și de la Stanciul, fiul lui Bărbăteiu, 6 stînjeni și jumătate pentru 650 aspri și de la Sora, fiica lui Radul Duță <6 și jumătate> stînjeni <650> bani și cu zapis de vînzare, cu martori în zapis.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca marele comis ocină la Mătiești <20> stînjeni, dela vadul morii pînă în capul ocinei, cît se va alege de la Dragomir Turtă și de la fiul lui, Matei <pentru 2 000> bani gata cu zapis de vînzare și cu boieri martori scriși în zapis.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca marele comis ocină în dealul Zoreștilor un pogon de vie și cu un stînjen de ocină, pentru că a cumpărat de la Alba, fiica Fetei din Zorești, pentru 2 300 bani gata. Și iarăși a cumpărat jupan Buzinca marele comis jumătate de pogon de vie, numai buciunii, de la Vladul, fiul lui Coarvă din Zorești, pentru 600 bani gata, tot în Zorești.

Și iarăși un pogon de vie în dealul care <se> cheamă Zoreștii Pîrtii, numai buciunii, de la Pîrtea și de la fratele lui, Neica din Zorești, pentru 1 400 aspri și cu adălmășari în zapis. <Și iarăși> a cumpărat pan Buzinca marele comis o jumătate de pogon de vie tot în dealul Zoreștilor Pîrtii, dar numai buciunii, de la Oancea, fiul Mircii Zgîii, pentru 800 de bani gata și cu adălmășari în zapis.

Și iar să-i fie panului Buzinca marele comis doi vecini frați, numele lor: Dan și Stoica, fiii lui Preda din satul Cepturoaia și cu fiii lor. Și acești vecini mai sus-scriși, Dan și Stoica, au fost vecini de moștenire ai lui Preda banul din Cepturoaia. Deci a vîndut pe Dan lui Ivan Sîrbul <fratele lui> Hagi Dobre din Nicopole, pentru 2 200 de <aspri>. Iar apoi Dan s-a răscum-părat de la Ivan Sîrbul, căci i-a dat lui banii înapoi 2 200 și și-a luat zapisul de la mîna lui.

Și după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Dan, el iarăși s-a vîndut vecin jupanului Buzincă marele comis pentru 4 000 bani gata și cu zapis de vînzare. Iar pe fratele lui, Stoica, l-a cumpărat jupan Buzinca marele comis de la Tudosie logofătul și de la fiul lui, Preda spătarul, nepotul lui Preda banul din Cepturoaia, pentru 3 200 bani gata <și cu> în-scris de vînzare și cu mulți boieri martori în zapis.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca marele comis un loc aici în București la curtea lui, pentru că l-a cumpărat de la Ștefan negustorul și de la mama lui, Nedelea din București, pentru 600 bani gata cu înscris <și cu> martori.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca marele comis un țigan, anume Tudoran, fiul lui Stan, de la Pătru, fiul lui Chisar din <Mușcel>, pentru 6 000 bani gata și cu înscris la mîna jupanului Buzinca marele comis și cu martori în zapis.

Și au vîndut ei <de bunăvoia> lor și cu zapisele lor de vînzare cum e mai sus scris.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Buzinca <marele comis>, ca să-i fie aceste dedine și vecini și țigani și vii, care s-au scris mai sus, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților <în veci> și de nimeni să nu fie clintit.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, jupan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul numit București, luna martie a 3-a zi, de la Adam anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., DCCXXXV/63—64. Orig., hîrtie (39 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1756, după care s-au făcut completările. Altă trad., ibidem, CLVIII/7.

223

1636 (7144) martie 8.

Și această moșie <n>u o am dat pentru frăție, ci o am dat pentru poména părinților mii, anume Voicu și a mamei Dobrei, poménă nesvîrșită.

† Adecă eu, Neagoe postelnicul ot C<or>șori și cu ai mii feciori, anume Bratul i Pătru, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Pătru, cum să să știe că s-a înfrățit cu fii-miei Bratul de în biserică. Deci eu l-am dăruit cu ocina lui Vasilie ot Corșori, cu șazutul satului și de în cîmpu cîtă să va alége de preste tot hotarul, iar Pătru au dăruit pre frate-său Bratul cu cal bun și cu u<n> paloș. Deci să aibă bună pace de cătră toți ficiorii mii, să aibă a-și face casă în șazutul casii lu Vasilie.

Și la această tocmeală au fost mulți boieri și oameni buni: părintele dicheiul Iftimie ot Argeș i monah Chiril i Preda și de în Corbi, Oncea pîrcălabul. Și pentru credința mi-em pus pecéte. Și am scris eu, Ion logofătul.

Ионъ мѣсеца марта и дьни, в лѣтѣ хѣрмд.

Ion Vrabie logofătul <m.p.>

Arh. St. Buc., Mîtrop., Ț. Rom., XCVIII/3. Orig., hîrtie (23 × 21), 2 peceți aplicate.

224

1636 (7144) martie 9.

† Многостію божію, Ію Матенъ Късърба воєвода и господинъ. Даватъ господство ми сіе повелѣніе господства ми слугъ господства ми. Graemei ot Rătești, ca să-i fie casa și bucatele ce va avea în pace și slo-

bode de bir dă rușală și dă toate dăjdele și mîncăturile cîte sîntu preste an în țeara domnii méle, dă nimic val sau bîntuială să n-aibă. Pentru că au venit Grama naintea domnii méle, dă au jăluit cum nu poate purta rușala, că au sărăcit și au slăbit. Ce m-am milostivit domnia mea, dă l-am scos dă la rușală și am pus pre fie-său Jipa la logofeți, ca să slujească domnii méle în ceata logofețească împreună cu ala<l>și logofeți. Și cîndu vor da ala<l>și logofeți la împrumută, va da și el ce-i va fi putérea, iar de altu de toate să fie în pace, nimé dă nimic să nu să ispitească a-l învălui preste această carte a domnie méle, a-l în<vă>¹lui, nici de dijmă dă stupi, nici dă gorștină dă oi, nici dă vinări<c>ⁱ, <n>ⁱci dă nici <o>² mîncătură, cîte sîntu preste an.

Așijderea și voi, roșiilor de județul Rîmnicului și alte slugi ale domnii méle, oricării dă ce slujbe veți umbla într-acest județ, încă să căutați să aveți a vă feri dă casa slugii domnii méle ce scrie mai sus, că cene să va ispiti a-l învălui mare certare va avea dă cătră domnia mea.

Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис мартіе ѿ дъни, в лѣт ^хЗрмд.

Іу Матію ввекшда, милостію божію господинь.

Іу Матію ввекшда <т.р.>

Bibl. Acad., CXXVI/23. Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

¹ Loc rupt.

² Omis.

225

1636 (7144) martie 10, București.

† Adecă eu, Oprea ot Cornățel, sină Staico și cu toată făméia mea și cu Dița ot Gurbănești cu toată făméia noastră scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna lui Dumitru logofătul ot Țirgoviște, ca să se știe cum i-am vîndut... siliștea Mălăieștilor, decinde de... cuprinde hotarul satului Sulimanul... eu Oprea sin Staico ot Cornățel lui Dumitru logofătul ocină în lat stînjeni 200, stînjenu cîte 28 de bani, cin bani 5 600. Și cînd am vîndut eu Dița ot Gurbănești lu Dumitru logofătul doao sute... iar în lat, iar în lung lingă ocina Oprei din Cornățel, iar într-acel preț de bani 5 600... noi de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a vecinilor denprejur, însă numai ocina pămîntului, fără de rumâni.

Și la tocmeala noastră, timpleatu-s-au mulți boiari și oameni buni: întii dumnealui căpitanul Răzvan și jupînul... cămăraș i Cornea ot Cornățel i sin ego, Iane i Dumitru Camarazache i sină ego... i Necula zet Iane sină Cornii i Antonie zet Neculii ot Cornățel i ot Gurbănești, star Eftemie i Hiera i star Ursul (?) i star Ciurea i star Stoica sinovi... i Stanciul i Manea și alți mulți oameni buni. Aceasta am scris ca să să crează și să să știe.

Пис ДѢМИТРО ЛОГОФЕТ ѿ БѢКШРЕШІ, МѢСЕЦА МАРТІЕ І ДЪНИ В ЛѣТ ^хЗрмд ¹.

Eu Oprea ot Cornățel sină Staico.

Eu Dița.

Eu Răzvan căpitan mărturisescu.

Eu Moisi.

Eu Iano sină Cornea.

Eu Dumitru Caramazache.
Εγὼ Νικόλαος, γαμβρός τοῦ Γιάνη, μαρθηρῶ².
Eu Cornea ot Cornăţel.
Eu Laţco
Eu Gherghe sină Moisi
Eu Alexi sină Moisi³.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu XIV/3. Orig., hirtie (30 × 20), foarte şters 6 peceţi aplicate în tuş.

- ¹ „A scris Dumitru logofăt în Bucureşti, luna martie 10 zile, în anul 7144“ <1636>.
² „Eu Necula, ginerele lui Iane, mărturisesc“.
³ Semnături autografe.

226

1636 (7144) martie 10.

† Zde boleari tocmelnici ai Mitrii pitarul şi ai Oancii logofătul şi ai Predii vornicul ot Balomireşti, sină Radul postelnicul, anume: Condilă comişul ot Albeşti i Efthemie pitarul ot Cepari i Pîrvul logofătul Dolofan ot Stoineşti, [ot] Anghelet ot Argiş i Badea dvornicul ot Argiş, ot Rădăcineşti, Udrea slujerul, ot Berendeşti, Oprea logofătul, ot Corbényi, Neagoe logofătul, ot Berindeşti, Vucomir, ot Zărneşti, Stoica peharnicul i Vlad stolnicul ot tam, ot Brătiiani, Badea, ca să caute şi să adevereze pentru ocina de la Muşeteşti, partea Hogească, vîndutu-o-au Preda dvornicul Mitrii pitarul şi Oancei logofătul, acea parte Hogéască, au nu o au vîndut şi ţinutu-o-au Stana şi Radul şi Stan, feciorii Oprii logofătul, ţinutu-o-au vreodinioară au nu o au ţinut, de cîndu sîntu ei şi cine le o au dat şi ce le o au luat; Însă cum vor afla cu sufletele lor. Şi zioa e la Blagoveştenie.

И исправникъ, Чернат велики портар¹.

Иис мартіе і дьни, въ лѣт хѣрмд.

† Іу Млѣюу воевода, млостію божію господннѣ.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LXIX bis/8. Orig., hirtie (20 × 15), pecete mijlocie, aplicată în tuş roşu. Alt. orig., ibidem, Ep. Argeş, III/17.

- ¹ „Şi ispravnic, Cernat mare portar“.

227

1636 (7144) martie 11.

† Млостію божію, Іу Млѣн Басараба воевода и господннѣ. Дават господство ми сію повеленію господства ми жѣпан Преда спатар са să hie volnic cu aceasta carte a domnii melle şi cu sluga domnii melle na ime...¹ ca să-şi ia ai lui rumâni den sat den Crăceni, anume Marin i Dobrin i Muşat i Mihăilă i Coman i iar Muşat i Bobolea, iar Mihăilă i Neacşul, iar Mihăilă i Stoian i Stan i Tudor i Duşman i Florea i Buzea...¹ şi cu toate bucatele lor, să-i àucă la urmă şi la moşia lor la sat la Lichireşti, pentru că aceşti rumâni fost-au de moşie ai Dragului logofăt de Slătiiuoare şi i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichireşti. Iar după acéia, fostu-i-au dat Dragul logofăt zestre fie-sa Dospinei satul Lichireşti şi cu

toți rumânii, ca să-i hie ei moșie. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă în zilele lu Leon vodă. Iar cînd au fost în zilele lui Leon vodă, iar jupan Ivașco vel dvornic, împreună cu Mujăști de au tras pîră în divanul cel mare cu Vlahul logofăt, zicînd cum sîntu acei rumâni ai lor și nu i-au apucat legătura lui Mihai Vodă în sat în Lichirești, ci i-au apucat în sat în Crăceni. Într-acéia Leon vodă au căutat și au judecat împreună cu tot divanul și le-au dat 6 boiari pre răvașă domnești ca să caute și să adevereze cu ale lor suflete unde i-au apucat legătura lui Mihail vodă. Deci acei boiari, ei au mersu în sat în Lichirești împreună cu Gherge postelnicul, sinu Ivașco dvornic și cu Andrei slujerul, sinu Vladului logofătul, deci au strînsu bătrînii satului și boiarii și megiiși de pre înprejuri de sus și den jos și au adevărat cu mare credință și cu jurămint cum i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești. Deci acei boiari i-au dat pre acei rumâni Vladului logofăt și jupînesei lui, Dospinei, ca să-i hie lor de moșie. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă acum, în zilele domnii méle.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar jupan Ivașco vel dvornic, el s-éu sculat făr' de lége și făr' de judecată de au luat pre acei rumâni den sat den Lichirești și i-au dus în sat în Crăceni, iar jupan Preda spătarul și cu jupîneasa lui, Dospina, ei nu s-au suferit, deci au venit de față înaintea domnii méle împreună cu jupan Ivașco dvornicul. Deci domnie mea într-acéia am căutat și am adevărat înpreună cu tot diveanul și am întrebat domniia mea și pre acei boiari carii au fost luați pre răvașă domnești, anume: Socol cliucerul, Danciul logofătul ot Ușați. Deci au mărturisit cu sufletele lor cum au adevărat împreună cu ala(1)ți boiari și megiiși cum i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești; așijderea i-am dat și domnia mea Predei spatar și jupînesei lui, Dospinei, ca să ție cu bună pace, iar jupînului lu Ivașco dvornicul de-i va părea cu strîmbu să-și ia 12 boiari să jure cum nu i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești, cii i-au apucat în sat în Crăceni.

De-aciiia să și-i ia. Инако да неѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис мартіе дѣ дни, в лѣтхъ рмад.

† Іу Матен крехвада, милостію божію господинь.

Іу Матену крехвада <т.р.>

Arh. St. Buc., Col. prof. I. Ionașcu, nr. 48, Orig., hirtie (29 × 22), pecete aplicată.

¹ Loc alb.

† Să se știe boiarii ce-au trimes domnu nostru Mateiu Băsăraba vovoda, anume. Gligorie vel logofăt i Miho biv vel spătar i Iane portarul la sfînta mănăstire la Plumbuita, ca să socotească și să strîngă oameni bune și megiiși de pre înprejurul locului, care-i știu și mai denainte vreme, să aibă a mărturisi cu sufletele lor, cum vor ști ei, pre unde au ținut sfînta mănăstire și pre unde au ținut jupîneasa Neacșa. Deci dumnealor boiarii, carii scrie mai sus, au strînsu megiiși, du pre înprejurul hotarilor și de în sus și de în jos, anume Teodosie călugărul ot Fundeni, Eftemie ot tam i popa Stanciul de la besereca domnească i Costea grămăticul i Șarban logo-

fătul, feciorul lu Seman, ot Dobroești, Radul [ot]... ¹ ci au fostu slugă la tatăl jupanésii Neacșai i Tatomir ot Anbești.

Acești oameni buni au mărturisit denaintea acestoru boiari, cum au ținut sfînta mănăstire pînă în Vadul Țiganului, iar mai sus au ținut jupîneasa Neacșa cu surorile ei. Așa au mărturisit ei cu sufletele lor.

Πνε μ'εσεα μαρτιε... ¹ ΔΗΗ, Λ'ΕΤ Χ'ΣΡΜΔ.

Gligorie vel logofăt

Μηχος παταρις ².

Iane pitarul ³.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/5. Orig., hirtie (31 × 21,5), trei peceti aplicate. Copie ibidem. ms. 255, f. 19. Data, înainte de 15 martie cînd Matei voievod întărește această tocmeală.

¹ Loc alb.

² „Miho spătarul“.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

229

1636 (7144) martie 15.

Scris-am eu, Gurbana, acest zăpis al meu la mîna popii lui Chirfoti cum am lăsat eu la moartea mea partea de pivniță mea și cu locul jumătate, cît să va alege și partea de pivnița mea și partea de via mea. Iar pînă va trăi bărbatul meu, Cazacul, el să ție, să să hrănească, iar deaca va muri el, să le ție nepotū-mieu Sava. Iar deaca va muri nepotū-mieu Sava să le ție popa Chirfoti, să mă pomenească și pre mine și pre părinții miei.

Iar cine dîntu rudile mele va strica această tocmeală ce am tocmit eu să fie anathima de 318 sfinți ce sînt în Nicheia și să lăcuiască cu Iuda și cu Ariia într-un loc.

Și mărturii: popa Iane de mahala i jupîneasa Samfira i Vasile postelnicul i popa Staico i Ana preoteasa și alți oameni buni cum așa am lăsat eu cu sufletul meu. Și pentru credința am pus pecetea.

Martie 15 dni, 7144 <1636>.

Eu popa Iane.

Jupîneasa Samfira.

Vasile postelnicul.

Eu popa Staico.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 399. Copie.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 178–179.

230

1636 (7144) martie 15.

† Adecă como să să știe că am vîndut eu Stana, fata lu Bădilă, co soțul meu Dromea, partea de oci<nă> ot Dușești de în funile de moșie partea iai, cîtă să va afla și cîmpu și pădurea și de șăzutul satului, de hotar pînă hotar și peste tutu locul ot Dușești. Și am vîndut lu Gherghe postelnicul ot Mărăzănăștie ca să hie [lue] lui moșie feciurieluru și năpoților lue și stră-nepoților.

Și cîndu am datu banie au fust boiarii ot goro i ot dul i ot crăstu meastu. Și au dat aspri gotuvi 750 de arginții.

Și mărturie am posu: popa Petcu ot Dușeștie și Manea Cot ot tam i Ion cruitorul ot tam i Stan Holu ot tam i Mănici ot tam i Dubrea ot tam, Ion postelnicul ot Fuiște i Pîrvul ot Șturăbani i Mîine postelnicul ot tam i Mihăilă ceaușul ot Mîrzănești i Martin ot Gabruvu, Radulu Zăbul ot Drănăștie i Mogoș vătahul ot Mîrzănești. I aldemașu 2 vedré 80 de bani.

ИНС МѢСЕЦА МАРТІЕ ЕІ ДНИ, ВЪ ЛЕТ ^{ХЗРМД.}

Eu popa Petcu.

Mănecul.

Ionu.

Stanahul.

Dobri.

Ionu potelnicul.

Prăvul.

Mîine.

Mihăilă.

Martin.

Radulu de a noastră credințe tuți degetele.

Mogoșul.

Dobrin.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CXLIV/5. Orig., hirtie (31 × 21). Copie, ibidem, ms. 129, f. 245v.

231

1636 (7144) martie 15, București.

† МНОГОСТІЕЮ БОЖІЕЮ, ІУ МАТЕЮ БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВОМН СІЮ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МН СВѢТѢН, БОЖЕСТВЕНѢН МОНАСТІР ГЛАГОЛЕМАГО Plumbuita de la podul Colintinii, hram sveti Ioan Preadetece și egumenului popa Calinicu, ca să aibă a ținerea sfînta mănăstire locul de lîngă mănăstire de în piatră în piatră cum au ținut și mai denainte vrême, pînă în Vadul Țiganului. Pentru cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, avut-au egumenul popa Calinic de la mănăstirea Plumbuita pîră cu jupîneasa Neacșa, fata . . . ¹ și au venit înainte domnii méle la divan de se-au pîrît de față și așa pîrîia jupîneasa Neacșa ca să ție loc mai mult pîn-⟨1⟩a stejar, ca să împresoare locul mănăstirii.

Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége și am ales domnia mea de am trimis de în divan pre cinstiții deregătorii domnii méle, jupan Gligorie vel logofăt i jupan Miho biv vel spatari i jupan Ianu biv vel portar, să meargă la mănăstirea Plumbuita să socotească și să strîngă oameni buni și megiiși de pre înprejurul locului carii au știut și mai denainte vreme, să aibă a mărturisi cu sufletele lor cum vor ști, pre unde au ținut sfînta mănăstire și pre unde au ținut jupîneasa Neacșa.

Într-acéia, acești boiari carii scriu mai sus, ei au strînsu megiiși de pre înprejurul hotarălor și de sus și de jos, anume: Theodosie călugărul și Efthemie de Fundéni și de oraș de București, popa Stanciul și Costea gramaticul de la besérecă domnească și Șerban, feciorul lu Seman și de Dobroești, Radul ce au fost slugă la tatăl jupînesei Neacșei și de în Ambești, Tatomir. Deci acești oameni buni, ei toți aș-au mărturisit cu sufletele lor înaintea acestor 3 boiari ce scriu mai sus, cum au ținut mănăstirea Plumbuita loc pînă în

Vadul Tiganului, iar mai sus au ținut jupîneasa Neacșa cu surorile ei. Deci acești 3 boiari, Gligorie vel logofet i Miho biv vel spatar i Ianiu biv vel portar, împreună cu acești megiași ce scriu mai sus, ei au pus hotar 4 pietri de moară de-au hotărît locul mănăstirii Plumbuita și au pus sémne de cătră jupîneasa Neacșa ca să <nu mai fie>² cu priciune unii de cătră alalți. Și am văzut domnia mea și cartea acestor boiari de <ce scriu mai sus de hotărăle de>³ mai sus.

Derept acéia, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Plumbuita ca să-și fie locul cu bună <pa>ce, cum l-au ales și l-au îpietrit acești boiari ce scriu mai sus, să fie sfintei mănăstiri ocină moșie cum au fost de veacu și neclintit de nimenilea. Инако да нѣст, по рече господство мн.

И исправник, сам рече господство мн.

Пис Лепѣдат логѡфет ѡ Бѣкѡрещі, мѣсеца мартіе єї дѣни и шт ѡдама в лѣт ^хѡрмд⁴.

† Іу Матєю Квєвѡда, мнлостію божію господннѣ.

Іу Матєю Квєвѡд <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/4. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 255, f. 18v.

¹ Loc alb.

² „nu mai fie“, după ms. 255, f. 18v.

³ „ce scriu mai sus de hotărăle de“, după ms. 255, f. 18v.

⁴ A scris Lepădat logofăt în București, luna martie 15 zile și de la Adam în anul 7144 <1636>.

232

1636 (7144) martie 17.

† Scris-am eu, Dragomir din Șiuci și cu jupîneasa mea, Stana, acesta al meu zapis, cum să fie de mare credință la mîna popii lu Stan din Titești, cum să să știe că i-am vîndut eu Dragomir cu jupîneasa mea, Stana, i-am dat siliște lu Negoită de în sat din Titești cu locuri de în cîmpu, cîte să vor afla ale acei dëlnițe ale lu Negoită, cîte să vor afla de pestre tot hotarul și în cîmpu și în pădure și munte și apă, cîte să vor afla ale acei dëlnițe [ale acei dëlnițe] ale lu Negoită. Și -i-am mai dat și 1 loc de după Gruiu cum mi se va [afla]¹ veni de în livada boerească. Și mi-eu dat bani 4 000 și 1 cal, dereptu 1 200.

Și după această tocmeală să să știe că ne-am înfrățit să ne fim frați de acum pînă în veac și să-mi pomenească părinți și socrii la pomenic². Și ce i-am vîndut să fie vîndut, iar să n-aibă a se mai mesteca vru loc de acele dëlnițe într-aceasta ce i-am dat, ce numai să fie ce i-am dat.

Și mărturie încă a fost: de Titești, Ion Virvor și Mărtin și Bolovan și Ion Bașta și popa Stanciul și vătahul Coica de Căpățineni și den Clocotici, popa Stan și frate-său, Stoica și Dragomir de Bumbești și nepotu-său, Stanciul și de în Cocoli, Stanciul, de Boișora, Stanciul i popa Radul.

Iar cine să va ispiti a sparge, de ruda noastră, acest zapis și aceasta frăție, să fie proclat și afurisit de 318 otță ije vă Nichei și de vlădica Hristos.

Бѣ лѣт ^хѡрмд. Пис мѣсеца мартіе єї дѣни.

Eu Dragomir <м.р.>

Arh. St. Buc., A.N., CCLXXXVIII/40. Orig., hîrtie (26 × 25), pecete aplicată.

¹ Cuvînt șters.

² În text „momenic“.

† Милостією Божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ вѣсон земли Угровлахинскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Гниин Коци кѣпец и съ сини его, елици Богъ даровает, якоже да ест емѣ един децѣ за циган, по нме Пѣтрѣ циганѣ и съ сини его елици хошет творити. Понеже тог деца за циган Пѣтрѣ, он быст жѣпаннцев Симен столничесіи и Радѣлѣи бана Бѣзескѣ и Предѣи постелинкѣ шт дѣдинѣ. И потом, егда быст въ дѣны Леви воевод, а жѣпаннца Симѣ столничаса и Радѣлѣи бана Бѣзескѣ и Преда постелинкѣ, они вси въ кѣпѣ шѣщала ест и дарова и дал ест тог децѣ за циган Пѣтрѣ више пис Гниин Коци кѣпец шт своих добро волѣ, без не една силост, радї многа слыжеѣ что ест послѣжила на тревогѣ им, яко да ест емѣ дѣдинѣ стоателна въ вѣкы и въ вѣстѣ мира.

И видѣхъ господство ми и записѣл им шт дарованіе на рѣка Гниин Коци кѣпец како ест више пис, в лѣт хѣрлѣи и съ кѣстѣдин им въ запис.

Сего радѣи, дадохъ и господство ми Гниин Коци кѣпец, яко да ест емѣ съ деца за циган по нме Пѣтрѣ циганѣ нже више пис шт дѣдинѣ емѣ и синовом и вишком и прѣвѣнщедом стоателне въ вѣкы и не шт кождо непоколѣбномом да не ест по реченїа господства ми.

Се оуже, и свѣдѣтелїи положила господство ми: жѣпан Хризѣ великїи бан Кралевскїи и жѣпан Ивашко вел дворник и жѣпана Глигорїе великїи логофет и жѣпан Дѣмитрѣ великїи вистїар и жѣпана Преда великїи спатар и жѣпана Неделко великїи ключар и жѣпан Басилїе великїи столник и жѣпана Бѣзинка великїи колмс и жѣпан Бѣчина великїи пѣхарник и жѣпана Костантин великїи предстател. И исправник, жѣпан Глигорїе великїи первїи словополежен.

И аз, Тѣдор спѣден, брат маин Дѣмитрѣ логофета Пановича, мазах въ вес наша рѣкше Бѣкѣрѣци, мартїе нї-гв дѣни лѣт господинѣ хѣрлѣи, Идамлеже хѣрмд.

† Іу Матейу воеводу, милостією божією господинь.

Іу Матейу воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ghinea Coți negustorul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un copil de țigan, anume Pătru țiganul, și cu fiii lui, cîți va face, pentru că acest copil de țigan, Pătru, el a fost al jupaniței Sima stolniceasa și al banului Radul Buzescul și al lui Preda postelnicul de moștenire. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, jupanița Sima stolniceasa și banul Radul Buzescul și Preda postelnicul, ei toți împreună au făgăduit și au dărui și au dat acest copil de țigan, Pătru, mai sus scris, lui Ghinea Coți negustorul, de bunăvoia lor, fără nici o silă, pentru multa slujbă pe care le-a slujit-o la treburile lor, ca să-i fie dedină statornică în veci și în bună pace.

Și am văzut domnia mea și zăpisiș lor de danie la mîna lui Ghinea Coți negustorul, cum este mai sus scris, în anul 7138 și cu custodiile lor în zăpisiș.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Ghinea Coți negustorul, ca să-i fie acest copil de țigan, anume Pătru țiganul, care este mai sus scris, de moștenire lui și fiilor și nepoților și strănepoților, statornic în veci și de nimeni neclintit să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina

mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie primul mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele cel mic al lui Dumitru logofătul am scris în cetatea noastră numită București, martie 18 zile, anul domnului 1636, iar de la Adam, anul 7144.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CXXV/46. Orig. hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

2 34

1636 (7144) martie 20, București.

† Zde bolearii judecători ai lu Pannă vtorii spatâr, sinū Dumitrașco cliucerul ot Filipești, care ține pre nepoata Mitrei dvornicul și ai lu Pătrașco postelnicul, nepot Neagăi vorniceasa și ai părintelui egumenului Melentie de la mănăstirea a lu Mihaiu voevod, po ime: jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Nedelco vel cliucer i jupan Costandin vel postelnic și jupan Vasilachi vel stolnic, ca să caute și să adevereze pentru satul Suharna, fost-au cumpărat de răposatul Mihaiu voevod pînă au fost Mitrea vornicul viu au făcut-au mănăstirii hrisov, să-l ție, după ce i-au tăiat domnia lui capul Mitrei vornicul, însă cum vor afla cu sufletele lor pre dreptate. Și zioa la Paști.

Ииса Лепѣдат лугвѣет 8 Бѣкѣреци, мартіе 18 дьни, в лѣт 7144¹.

† Іу Матею воєвода, милостію божію господинь.

Bibl. Acad., CXL/99. Orig., hîrtie (19,5 × 14), pecete aplicată.

¹ „A scris Lepădat logofătul în București, martie 16 zile în anul 7144” <1636>.

235

1636 (7144) martie 21, București.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воєводі и господинь. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми acestor oameni, anume: Ananiia ot Săbiceău i Dragomir i Stan ot Pătrlage, nepoții Cornii ot Cîndești și cu feciorii lor și cu frații lor cu toți cîți vor avea, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle de să ție toată partea de ocină a moșu-său, Cornii ot Cîndești, oarecîță se va alége partea lui despre tot hotarul, pentru că această ocină den Cîndești fost-au a lor de moșie despre moșu-său Cornea, despre tot satul Cîndeștii a patra parte și de apă și den uscat și den șăzutul satului și de preste tot hotarul. Și tot o au ținut cu bună pace.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea moșu-său, Cornii, se-au sculat Calen i Procicanul i Văsiu den Cîndești, ei se-au sculat cu piră, ca să ia și să înpreoare această ocină a Cornii den Cîndești, fără de nici o treabă și au venit înaintea domnii méle în divan de se-au pîrît de față. Și așa pîriia niște nepoți ai acestor oameni ce scriu mai sus, Calen i Procicanul i Văsiu, cum n-au avut Cornea, moșul Ananii i Dragomir i Stan moșie în Cîndești denpreună cu moșii lor și cum au fost luat și megiași în zilele Radului voevod și nu le-au putut căuta lucrul. Deci într-acéia domniia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége înpreună cu toți cistiții dregătorii domnii méle. Și am dat domnia mea Ananii și lu Dragomir și lu

Stan lége 12 megiași pre răvașe domnești, anume: ot Cîrlomănești, Dobrin i Stan al Imaniți i ot Săséni, Radul al Niții i ot Băbéni, Stoian Ghindar i ot Plecicoi, Negrilă i <Ra>dul cel mare i ot Policioi, Oancea i ot Trestiani, Vlăducea i ot Pîrscov, Ivan <i St>anciul Robul i ot Pătîrlage, Lera lu Hîrsu i Dobrotă, ca să jure cum n-au fost trei moși în sat în Cîndești, ce-au fost patru. Și au mersu cu légea deplin la zi de au jurat la sfînta piscupie de la Buzău pre sfînta evanghelie naintea părintelui Efrim episcopul. Și am văzut domnia mea amîndoao răvașele domnești și cartea părintelui episcopului de jurămînt la mîna lor, cum scrie mai sus. Și au fost la jurămînt acolo ispravnic sluga domnii méle Marin portarul.

Derept acéia, am dat și domnia mea Ananii și lu Dragomir i Stan cu frații lor, ca să ție partea moșu-său, Cornii, toată, a patra parte despre tot hotarul Cîndeștilor, ca să le fie lor moșie și coconilor în véci, cum le-au fost și mai denainte vreme, pentru<că> au rămas acei oameni toți de lége și de judecată, cum mai multă treabă să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, Глигорѣн вел лугуфет¹.

Писа Доумитроѣ логофетѣ ѿ Бѣскреци, мартаѣ къ дъни, в лѣтѣ хрѣмд².

† Іу Матен бжеква, милостію божію господинь.

Іу Матейу коевод <м.р.>

Bibl. Acad., CXCVI/74. Orig., hirtie (31 × 21), pecete timbrată.

¹ „Și ispravnic, Gligorie marele logofăt“.

² „A scris Dumitru logofătul în București, martie 21 zile în anul 7144“ <1636>.

236

1636 (7144) martie 22.

† Adecă eu Sas de Cotești și cu ginere-mieu Tudor și cu fii-mea Neacșa și cu nepoto-mieu Luca, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna cuscru nostru Ghinei Turculescul și la mîna frăți-ne-său Mihnei, cum să să știe că i-am vîndut locul de în dos, dereptă bani ga<ta> ughi 7. Și l-am vîndut de bunăvoea noastră, să le fie lor de moșie și ior și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și tuturor carii Dumnezău va dărui de întru ei.

Și mărturii: Iane postelnic și Neca Chefala și jupanul Neca Casul. Și am scris eu Zahariia de în Mățău. De aceasta scriem și mărturisim și pentru credința pusu-ne-am pecețile și iscăliturile.

Пис мѣсеца мартаѣ къ дъни лет хрѣмд.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIV/12. Orig., hirtie (31 × 22), 2 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 294.

237

1636 (7144) martie 23.

† Adecă noi toți megiașii din Fîntînéle, anume Voico i Bălan i Tudoran i Lazăr i Drăgan i Stoica și alalți toți cîți sîntem frați pre acest vad de moară, însă din stejariu pînă la un ulm, cum merg și sămnele, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Hrizei velicăi ban

Cralevschi, cum să știe că i-am vîndut acest vad de moară ce este mai sus scris, de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și a înprejurînilor locului și din sus și din jos, însă za bani gata ughi 46 aspri gotovi, ca să fie dumnealui moșie și coconilor moșie ohabnică cu zăpisul nostru de vînzare.

Și la această tocmeală fost-au mulți boiari mărturie, anume: Mitrea postelnicul ot Dragomirești i Gherghie cantaragiul ot București i Tudor dvornic. . . ciori i Dan vătaf i Manea călărașul ot Fîntînele și alți mulți boiari cîți nu i-am scris. Și pentru credința pusune-am degetele.

Și am scris eu, Pană, sin Ivașco logofăt din Pitești. Scris la martie 23 zile, anul 7144 <1635>.

Voico.

Bălan.

Tudoran.

Drăgan.

Stoica.

Lazăr.

Gherghie cantaragiul.

Bibl. Acad., F. LXXXI/99. Copie.

238

1636 (7144) martie 23.

† Adecă eu Udrea și eu juțineasa Udrei, Sora și cu feciorii noștri, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru, ca să fie de mare credință la mîna Pîrvului logofătul cum să se știe după ce au vîndut nepotu nostru, Tudor, pimnița cu locul ei Mitrei postelnicul, vîndut-am și noi partea noastră de loc cît au fost lîngă nepotu nostru, Pîrvului logofătul, fratele Mitrei postelnicul, drept ughi 10. Și l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe cu știrea tuturor vecinilor și de în sus și de în jos.

Și au fost la această tocmeală mărturie: părintele Vasilie egumenul de la svînta mănăstire de la Bistrița și părintele popa Manta și Iane zaraful și Lazăr, frate popei lu Anghel și Sava postelnicul ot Tîrgoviște și Dragul logofătul și alți mulți, cari-și vor pune pecețile și iscăliturile.

Și am scris eu, Bratul grămăticul въ мѣсець мартіе въ дѣни, лѣтъ 7144.

Eu, Sora, în loc de inel pos-am degetol ¹.

† Ermonah egumen Vasilie ot Bistreța

Eu popa Manta, mărtu(ri)sesc

Erohdiiacon Mihăilă

Sava postelnicul ot Tîrgoviște ²

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XXXIX/1. Orig., hîrtie (31 × 21,5), 4 peceți aplicate. EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*, 555–556.

¹ Același scris cu al ermonahului Vasilie.

² Semnături autografe.

Zapisul Vlădaii i Rada, fétele Manii i Dimii i Toateri pântru moşie în Cîrnitură, scris la mîna Lupului căp<itan> ot Lapoşi, leat 7144 <1635>, martie 24.

† Adecă eu Vlădae, fata Manii i Dima i Toader ot Lapoşi, dat-am acesta al nostru zapis ca să fie dă bună credinţă la mîna dumnealui Lupului căp<itan> ot Lapoşi, cum să să ştie că i-am vîndut dumnealui moşie în Cîrnitură, stînji 134, po bani 88. Şi am vîndut dă a noastră bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor noştri şi din sus şi din jos, ca să-i fie dumnealui moşie stătătoare în véci. Şi cînd am vîndut această moşie, fost-au mulţi oameni buni mărturie.

Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am pus şi noi dégetele mai jos ca să să crează.

Eu Vlad<ae>. Eu Rada. Eu Dima. Eu Toader. Eu Marco ot Glaveş mart<or>. Eu Radul Cazacu ot tam. Eu Stanciul ot. . . ¹. Eu Ghiorma ot tam. Eu Nan Boghean. Eu Boicul ot Răzturnaté. Eu Marco mart<or> ot Carcadiul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tirşor, nr. 718, f. 732v. Copie.

¹ Loc alb în text.

† Scris-am eu, Paraschiva, feciorul lu Vlad Văcarea ot Bărbuleţ, acesta zapis al meu, cum să se ştie că am vîndut eu Paraschiva partea mea de ocină den Bărbuleţ, toată, de preste tot hotarul cîtu se va alége, de a mea bunăvoe popei lu Şărbăni şi Manei şi lu Neagoe, feciorii popei Stanciului ot Bărbuleţ dereptu 1 105 costande.

Şi mărturie au fost: ot Bărbuleţ, <Lep>ădat Roşca şi Guţilă şi Lepădat. . . an, feciorul lu N<ea>gu Cinpoitoriul i ot Petrari, Ra<du>, feciorul Cîrstei lu Bărcan şi Dobrotă ¹ şi au fostu şi Băilă şi Diicul gramaticul şi Manea feciorul lu Dragotă şi Păd. . . şi Cornea şi Şerbu ot Gémenele, Cîrstea. . .

† Пис мѣсеца мартіе нѣ дне, въ лѣтѣ хрѣма.

Muzeul municipiului Bucureşti, nr. 35 822. Orig., hirtie (30 × 31), rupt.

¹ Cuvintele „şi Dobrotă“ adăugate între rînduri.

† Adecă jupan Tudoran sulgerul, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de maré credinţă, cum să se ştie toate moşiielé melé şi eu rumâni toţi şi dă moşii şi dă cumpărătoare şi toţi ȕigani mei şi dă moşie şi dă cumpărătoré toate bucatelé melé, cîte amu şi ha<i>ne şi ce să va găsi dă agonisitul meu şi de la părinţii mei, să fie pré mîna feciorilor miei, anume: Iane pe harnicul i Badea peharnicul i Pîrvul. Şi în viaţa mea şi după morte, alt neménea să n-aibă amestecătură nimic, nici în moşii, nici în rumâni, nici în ȕiganie,

nici în marhă, nici în haine, nici orice să va afla dă în agonisitul meu, numai să fie pré mîna feciorilor mei caré-s mai sus scriși, să facă tréi părți, iar alt neménea să n-aibă treabă, măcar pînă la un cap de ață, tot pré mîna lor fie; c-am lăsat eu, dă bunăvoia mea și în viața mea și după morte mea ca să fie tot pré mîna lor.

Și am pus și mărturii: jupîn Mateiu clucerul ot Cotești i jupan Lăudat comisul, Arsenii clucerul ot Vlădéni i Barbul stolnicul i Stanciul logofătul ot Cîlcești i Albul ot Lăngești i Bulbosii ot Berévoiaști i Dragomir comisul i Văsiu ot Rătevoiaști i popa Radul ot Vlădești i popa Savul ot Cotești și încă mulți omeni buni dă pré înpréjuru, caré nu e-u scris aicea.

ΠΗC ΜΑΤΘΕΑ ΜΑΡΤΙΕ ΚΕ ΔΗΝΚ, ΕΝ ΑΚΤ Χ3ΔΜΡ.

<Pe verso, adaus ulterior, de altă mîna și cu altă cerneală:>

berbeci mari	18, bilit 1
întîrții	18, perit 7
mioré	33, perit 3
vătoi	4
vătue	6
șapi mari	3
capré ster<pe>	3
capré cu lapte	10, perit 1
oii sterpe mari	13, lipsă pei 9
măinzări	85
melé	36
meei	50
iadé	5
iazi	6
la Oștea, oi str<pe>	3
maînzaré	1, melă 1
notin	1
notenă	1
la Codrea păcurarul, simbrii:	
oi măinză	4 mele 2 mei 2
notin	2
la Oprea păc<uraru> notin	1

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCIV/10. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 137, f. 31v-32.

242

1636 (7144) martie 29.

† Adică eu, Détko și cu frate-miu Gîrbaci, feciurie lu Gîrbaci căpitanul, scris-am și mărturisim cu zăpisul nostru să fie de mare credință la mîna jupînu-loe Loiz cliucer și jupînésii loe, Dobra, cum să să știe că i-am vîndut via de în Dealul Bucureștilor, 4 pogone, cum méрге de în pole pînă în vîrhu, derept 212 000 de bani gata. Și i-am vîndut de bunăvoia noastră să-i fie moșie ohabnică în vecie și feciurilor și nepoților și strenepoților. Și am luoat tot bani gata de la jupînul Loiz și cu înștirea totorora vecinilor.

Mărturie: părintele popa Bran și jupînul Petrea sliujgiriul, sinū Aslan vornicul i jupan Dumitrașco cliucerul, fratele lu Mihai spatarul Coșofenul i Vădislav logofătul. Și pentru credința, am pus și pecéte. Acest<a> am scris.

Pis méseța martie 29 dni v leat 7144 <1636>.
Eu Datco
Eu popa Bran ot mahala
Pétre sulgér
Dumitrașco cliucer ¹.

Bibl. Acad., DCXXIII/45. Orig., hirtie (31 × 21), 2 peceți aplicate. Copie la Arh. St. Buc., ms. 255, f. 263.

¹ Semnături autografe.

243

1636 (7144) aprilie 1.

Adică eu Costea, ginerile lui Dumitru Bordii, și eu, Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordii din Prooroci, scris-am acest al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna Radului păharnicul ca să știe că i-am vîndut noi jumătate de sat din Prooroci, în județul Oltului și din Olt și din Romănați, toată partea lui Dumitru Bordii, cu tot venitul, din cîmpu, din pădure, din apă și din dealul cu viile și din siliștea satului și cu vaduri de moară, de preste tot hotarul, cît să va alege și cu ocina de la Ghizdavul și de la Dumbrăviță ce iaste deosebi din satul Prooroci ce iaste a noastră, iar despre Dumitru Bordea. Pentru că am vîndut noi aceste moșii Radului păharnicul toate drept zece mii de bani gata, însă făr de o cedvîrte a mea a lui Drăgan, ce iaste a patra parte din ceastă jumătate de sat din Prooroci cîtă să va alege.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor boerilor dinprejur și a megiașilor. Și ne-au dat toți banii gata în mîinile noastre ca să-i fie dumnealui de moșie și coconilor în veci.

Și am pus și mărturii: pan jupan Drăgușin vel portar i Diicul cuparu i Radul căpitanul din Fărcaș și Stan clucerul din Balși și Pătru slujerul din Fălcoi și Ghinea slujerul din Văleni și Tudor comisul din Milcoiu i Staico ot Puturoasa i Iane păharnicul din Băbeni i Pătru păharnicul i Badea păharnicul ot Comani i Dumitru din Sfintesti i Radul i Crăciun i Manea i Stoica ot Gor Criva, Hodor i Șărbul i Stanciul păscarul i Filip județul ot Slatină cu pîrgarii. Aceasta am scris și pentru credința ne-am pus degetile cu peceți ce am avut, ca să să crează.

Pis Tudor spudei ot oraș București, measeța aprilie 1, 7144 <1636>.

Eu Costea.

Diicul cupar.

Eu Drăgan.

Radul căpitan.

Eu Pătru slujer.

Λοίεου κλυζαρ ¹.

Staico păharnic.

Ene păharnic.

Pătru păharnic.

Stan căpitan.

Tudosie păharnic.

Și au fost și Oprea din Cîrstienești și Dragomir din Șuici mărturie la acest zapis.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCXXXVII/1 (nr. 4). Copie.

¹ „Loiz clucer”.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstițului boiariului domniei mele, jupan Dumitru Dudescul vel vistier și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie lui moșie la Săcuiani, în județul Elh<ov>, însă partea lui Ionașco comisul, stînjini 300, care iaste moșie aleasă și hotărîită despre megiașii din sat, de la plopi pînă la cruce, oricît se va alége du preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat jupan Dumitru Dudescul vel vistiier, acești mai sus ziși 300 de stînjini de moșie de la Ionașco comisul și de la Jupîneasa lui Neacșa și de la feciorii lor, Cernica armașul și Paraschiva din Săcuiani, drept ughi 45, bani gata, stînjinul cîte bani 30. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără de nici o silă, cu zapis de la mîna lor și cu boiari mărturii, scriși în zapis, anume: Bunea logofătul și Dumitru logofătul și din București, popa Borcea eclisiarhul și Iane portariul și din Văcărești, Nan logofătul și din Săcuiani, Dobre armașul și fratele lui, Udrea și Mateiu cliuciarul.

Și iar au cumpărat cinstitul boiariul domniei mele, jupan Dumitru vel vistiar moșie la Săcuianii megieșăști, de la Stanciul și de la frate-său Vișină și de la Guțul din Stîlpéni, însă să se știe din siliștea satului 80 de stînjini și din moșia Butiianul stînjini 300, care să chiamă partea Vătășească, drept 8 000 aspri gata, ce au fost a lor de baștină. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lor, cu mulți boiari mărturii scriși în zapis, anume: de la Topolovéni, Borcea logofătul și Tudor stolnicul și din Văcărești, Nan logofătul și din Bobești, Pădure, feciorul Lăței și din Brătiiani, Ștefan logofătul. Și au vîndut ei de bunăvoe cu știrea tuturor megiașilor după înprejurul locului și din naaintea domniei mele.

Iar după acéia, cînd au fost mai pre urmă, iar Dobre armașul, feciorul Oprii logofătul din Săcuiani, el au rădicat pîră pentru moșia de la Săcuiani ce o au fost cumpărat boiariul domniei mele Radul logofătul Dudescul, feciorul lui Dumitru vel vistiar, de la Stanciul și de la Vișină și de la Guțul. Și au venit înaintea domn'ei mele la divanul cel mare, de s-au pîrît de față cu Radul logofătul. Și așa pîra Dobre armașul, cum că el iaste moșnean din Săcuiani și iaste mai volnic el a cumpăra această moșie decît boiariul domniei mele Radul logofătul Dudescul ca să-i lépede banii înapoi, iar Radul logofătul, el s-au plîns la divan cum cînd au fost cumpărat cinstitul boiariul domniei mele jupan Dumitru vel vistiar, tatăl Radului logofătul, moșie întîiu la Săcuiani, de la Stanciul călugărul Fundeanul, au mers Radul logofătul Dudescul în casa lui Dobre armașul, la Săcuiani, de au întrebat pe Oprea logofătul și pe fiiu-său Dobre armașul și pe toți săténii și megieșii din sat și toți au fost atuncea bucuroși ca să o cumpere. Și această moșie, ia au fost tot dintr-un moș, iar acum nu să suferă.

Apoi întru acéia, domnia mea singur am căutat și am judecat după dreptate și după lége, împreună cu toți cinstiții boiarii domniei mele și bine am adevérit domnia mea cum că cînd au cumpărat, au fost întrebat pre toți megiașii din sat și au fost cu voia tuturor și cum că iaste această moșie tot dintr-un moș. Deci au rămas Dobre armașul de lége și de judecată dinaintea domniei mele.

Drept acéia, singur domnia mea am dat ca să fie Radul logofătul moșia ce o au cumpărat de la Stanciul și de la Vișină și de la Guțul, cu bună pace, iar Dobre armașul să nu aibă nici o treabă, pentru că iaste moșia dintr-un alt moș.

Și iar să fie cinstitului boiarului domniei mele, jupan Dumitru vel vistiar Dudescul un răzor de vie la dealul Bîrzeștilor, ce iaste alătura cu viaa lui Dumitru vistiarul, însă răzorul de la Gonțea, pentru că l-au cumpărat jupan Dumitru vistiarul de la Dragomir dorobanțul și de la făméia lui Marica din Bîrzești, drept 1 600 aspri gata.

Și iar au cumpărat Dumitru vel vistiar un sălaș de țigani, anume Nan țiganul și cu țiganca lui, anume Mușa și cu feciorii lor, anume Bîra lăutariul și Dumitru lăutarul și Stoica și Dragomir și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, de la Dragotă, feciorul lui Cazan din Băbéni, din județul Ialom<ița>, drept ughi 100 bani gata.

Și iar au cumpărat jupan Dumitru vel vistiar o țigancă, anume Stana, țiganca Bîrăi țiganul, de la Dionisiia călugărița și de la nepoții ei, Dumitru postelnic și Stan de la Tătărăi, din județul Ialom<ița>. Și au vîndut acești mai sus-numiți oameni acești țigani, ei de a lor bunăvoie fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor dupe-nprejurul locului și dinnaintea domniei mele. Și am văzut domniia mea și zapise de vînzare cu mulți boiari și oameni buni mărturie, anume: din București, popa Borcea eclisiiarhul și Iane portariul și din Bîrzești, Nan logofătul și Négre și Buica și din Topoloveni, Borcea logofătul și Tudor stolnicul și din Orbeasca, Marco logofătul și din Bîlcirești, Șarban logofătul și din Nicșăști, Stoica logofătul.

Pentru acéia, am dat singur domniia mea jupanului Dumitru Dudescul vel vistiar, ca să-i fie lui moșia și viile și țiganii, stătători și ohabnici, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea, pe: jupan Hrizea vel ban de la Craiova i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistiar i jupan Preda vel spătar i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în scaunul orașului Bucureștii, în luna aprilie 1 dni, leat 7144 <1636>.

Acest isvod s-au scris pe limba rumânească de pe uricul cel slovenesc de Lupp Dascăl slovenesc la Școala domnească din București.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 35 854. Trad.

245

1636 (7144) aprilie 3, București.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinu vseia zemli Ungrovlahiscoe. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Pătru și cu frate-său Gheocăi, neguțătorii și fiilor lor, cîți Dumnezeu le va dărui, cum să le fie lor satul Fometeștii din județul Vîlcii, jumătate, din cîmpu, din pădure și din apă și cu rumânii, din siliștea satului și de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, și cu tot venitul cît se va alége. Și încă și rumânii să să știe pre nume: Iancu i Stan i Hamza cu feciorii lor și Anghel și Turcul i Dan cu fiiu-său Stoica și Voda și Vistion și Iova și Manciu cu frate-său Stănilă și Danciu boariul și Pîrvul și Bîra i Lupul și Barbul și Zisul și Finice cu frate-său Oprea și Preda cu frate-său Lepădat și Meniia și Vladul și Iuga și Călin cu frate-său Lepădat și din feciorii Diei

și Dan Șchiopul și cu feciorii lor și cu toate părțile lor de moștenire și cu tot venitul.

Pentru că acest sat Fometeștii au fost al lui Staico paharnicul Rudeanul de moștenire încă de mai înainte vreme. Iar când au fost în zilele lui Leon vodă, iar Staico paharnicul, el au fost căzut la mare nevoe de cătră domnie. După aceea, Staico păharnicul cu nimica n-au putut să-și plătească capul dintr-aceia nevoe, numai ce au vîndut Staico păharnicul satul Frăteștii și au fost spus jupînesii lui naintea părinților ei. Și au dat Staico păharnicul jupînesii lui pentru satul Frăteștii, i-au dat satul Fometeștii cu zapis de la mîna jupînesii Radei. Și tot au ținut jupîneasa Rada satul Fometeștii cu pace. Apoi, după moartea lui Staico păharnicul, au căzut și jupîneasa Rada în mare nevoe. După aceea jupîneasa Rada au luat bani de la Pătru și de la Ghioca neguțătorii și s-au plătit de acea nevoe.

După aceasta, când cu fost la zi, jupîneasa Rada n-au avut bani să dea la neguțători, la Pătru și la Ghioca, ci au dat satul Fometeștii cu rumâni și cu tot venitul, care sîntu mai sus numiți, pentru ughi 300 jeltiți gotovi și pentru multu bine ce i-au făcut ia, iar au mai dat ei ughi 400¹, fără dobîndă, într-un an și jumătate. Și am văzut domniia mea și zapisul ei la mîna acelor neguțători, cum scrie mai sus și cu mulți boiari marturie scriși în zapis: pan Dumitru vel pitar, pan Dragomir vel armaș, Radul vel² vistier, Simon vtori logofăt i Cernat vel portar i Stroe logofătul, Bunea logofătul, Ghinea slujerul ot Vălêni i Udrea logofătul ot Rădăcinești i Marco logofătul i Preda logofătul i proci. Și au întrebat jupîneasa Rada pe toate rudeniile i pe Andrei slujerul i brat ego Radul și pă Vladul, sinu Vladului logofăt i pe Tudosie clucerul și pă Mitrea slujerul și Isar paharnicul i Chirca paharnicul, deaca nu vor da acești bani acestor negustori. Iar ei nicicum n-au pohtit ca să dea ei bani acelor negustori, ci toți s-au lepădat, precum am văzut și domniia mea zapisul la mîna neguțătorilor cu multe mărturii, precum să n-aibă nici un lucru cu acel satu niciodată.

Dreptu acéia și domniia mea am dat lui Pătru și Ghiocăi neguțătorilor și am întărit cu această carte a domnii méle, cum să fie lor satul Fometeștii jumătate, moșie lor și fiilor lor și nepoților stătătoare, precum scrie mai sus, în veacu și de către nimini neclătit.

Drept acéia, am pus domniia mea și mărturii: pan Hrizea vel ban, pan Ivașco vel dvornic, pan Grigorie vel logofăt, pan Dumitru vel vistier, pan Preda vel spatâr, pan Nedelco vel clucer, pan Vasile vel stolnic, pan Buzină vel comis, pan Vucina vel paharnic, pan Costandin vel postelnic. <Ispravnic>, pan Simon vtori slovpolojen.

Și eu, Tudor spudei, namazam vă ves recșe³ Bucurêște measêța aprilie 3, leat 7144 <1635>.

Io Matei voevod.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXI/1. Copie; alte copii ibidem, ms. 449, f. 123v—124 și 719, f. 254—255.

¹ Textul „jeltiți... ughi 400” adaugat pe margine.

² În loc de „vtori”.

³ „namazam vă ves recșe” (am scris în orașul zis).

† Adecă noi, acești 12 boiare, carii am fost luați pre răvașele domnu nostru Io Matei Băsăraba voevoda de jupînul Mitrea pitarul și de Preda vornicul ot Balomirești și de Stan, carili caută partea Hogească ot Mușătești, însă anume boiari pre nume: ot Albești, Condilă postelnicul, ot Cepari, Eftimie pitarul, ot Stoinești, Pîrvul logofătul Dolofan, ot Argiși, Anghelie i Bad⟨ea⟩¹ vornicul, ot Rădăcinești, Udrea logofătul, ot Berindești, Oprea logofătul, ot Corbéni, Neagoe logofătul, ot Bucșănești, Vucomir, ot Zărnești, Stoica păharnicul i Vladul stolnicul, ot Brătiiani, Badea. Și zicea Stan că acea parte nu iaste vîndută Mitrii pitarul de Preda vornicul, pîntru că iaste a lor moșie miluită de Pașadiia pre moșu-său.

Iar deca ne-am strîns acești 12 boiari, carii sîntem mai sus-screși, noi am cerșut la Stan zapisul Pașadii de milă, care zicea că au miluit pre moșu-său; el n-au scos nici un zapis naintea noastră. Deci deca am văzut că nu ne a⟨ra⟩²tă nici un zapis, noi am strînsu bîtrînii satului toții și alții megiași din prejurul locului de i-am ⟨in⟩¹trebat cum știu cu sufletele lor și i-am întreat care iaste partea Hogească și delnițiile boerești. Deci bătrînii satului și alți megiași ne-au arătat partea Hogească, acéle sîntu delnițiile boerăști. Și am văzut la Mitrea pitarul un zapis al Predei vornicul de ví⟨n⟩¹zare, care au fost vîndut Preda vornicul Mușătești cu partea Hogească, care să cheamă delnițiile boerești lu Vasilie spătarul ficiorul lu Mușat vistierul, ia⟨r⟩¹ Mitrea pitarul au cu⟨m⟩¹părat de la Vasilie spătarul cu acele părți cu tote preste tot, cum mărturisește și zapisele Predei vornicul de vînzare, cum au fost vînd⟨ut⟩² drept ughi 480, în⟨s⟩¹ă cu toți rumânii, însă cîți, sînt în sat și cîți sînt fugiți, ca să fie rumâni.

În⟨s⟩¹ă cîndu amă căutat acest lucru, tîmplatu-s-au și părintele egumenul Grigorie de la sveată mănăstire ot Argeș i jupan Bratul comisul i Ivașco clucerul, Thudosie clucerul ot Ruda i Stanciul județul ot Argeș.

Πνε απρηλιε Ὶ δληη, λετ xερμα.

Condilă postelnic.

Eftimie pitariul.

Dolofan.

³Αγγελετ̃³.

...⁴.

Opre.

Negoe.

Vucu.

Stoica păharnic.

Bratul comis.

Ivașco clucerul,

Tudosie clucer.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/18. Orig. hîrtie (31,5 × 21,51), 14 peceti aplicate.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Anghelet.

⁴ Semnătură ilizibilă.

† Милостією божію, Іо Матією воевода н господинъ въсоя земле Уггров-лахѣское, вѣкъ великаго н прѣдобраго, стараго поконнааго Іо Бѣсърава воевода. Дават господство ми, сіе повелѣніе господства ми волѣриѣ господства ми Нан постелникъ въ Бѣрѣтѣци н със синови си, елижеже Богъ даровахъ, <п>¹коже да ест въ съда на прѣд оу мирно о свободно въ къ Радулъ сѣжаръ въ Фрежѣрѣни н въ къ жѣпаница его Маріа, <п>¹ожеже н мал прѣд <господства ми>¹ оу великѣи дванъ Нан постелникъ кѣпноже със Радулъ сѣжаръ въ Фрежѣрѣни н със жѣпаница его Маріа радѣ нѣкѣи делн за вчинѣ дѣдѣи си Драгѣловъ портаръ въ Мѣнеци, четвъртаго дело н въ Брѣсеци четвъртаго дело, дел Драгѣловъ портаръ н въ Мѣш>чел, четвъртаго дело что ест продаа Нан постелникъ да платна прѣкѣи жѣпанецевъ Ернен, жѣпанецевъ Драгѣловъ портаръ, занеже теѣ сіе више реченіе делн за вчинѣ вѣло ест за дѣдинно Драгѣловъ портаръ въ начпрѣжде вѣрѣме. Н въс дрѣжалъ със добро мирно до смъртъ его. И къда ест вѣла на смъртъго его, дрѣги сини не вѣсталъ въ тѣла его безъ една дѣщирѣ по нме Белнка. И вѣсталъ сіе дѣдине више писъ по рѣкѣ ен н въс дрѣжалъ пакнеже със добро мирно до смъртъго ен. И къда ест вѣла на смъртъго ен, а сіе вѣше реченіе вчинѣ ест вѣсталъ, а жѣпаница Ернина вѣна ест вѣзнималъ теѣ вѣше рѣхъ вчинѣ, радѣ прѣкѣи ен.

Таже въ томъ, Нан постелникъ н със братъ его Хризанъ н със Мѣхна, вѣни имѣла прѣдъ Радулъ воеводъ н със жѣпаница Ернина. И съпрѣше се за лицѣ прѣдъ Радулъ воеводъ. Таже, въ томъ, господство емѣ гледалъ н сѣдѣла по правдѣ н по законъ н дадохъ господство мѣ на стрѣдъ нмъ дѣ волѣри по рѣвашъ господски, по нме: жѣпанъ Черника вѣнъ велъ дворникъ н панъ Тѣвдосіе вѣнъ велъ логофетъ н панъ Мирославъ вѣнъ велъ логофетъ н панъ Мирославъ вѣнъ велъ логофетъ н панъ Нѣка вѣнъ велъ логофетъ, іакоже да гледалъ по правдѣ. Въ томъ, сіе волѣри више писъ н [със] кѣпноже със вѣтѣс нашъ куръ вѣлдѣка Мѣка митрополѣнта сѣла добро гледалъ н истинствовала како донесѣ Ернина прѣкѣи въ къцо моужъ ен Драгѣловъ портаръ хѣмъ аспри тѣрскѣи. Таже, въ томъ, теѣ волѣри више писъ, вѣни н сице такма със дѣше нмъ, іакоже да дастъ Нан постелникъ н със братъ его Хризанъ постелникъ н със шѣро са Мѣхна жѣпанецевъ Ерненъ 8гн ѣ. Въ томъ, Нан постелникъ н братъ его Хризанъ н шѣро са Мѣхна не имѣли новци да [а] платѣте прѣкѣи Ерненъ, анѣ ест продаа сіе делн за вчинѣ више писъ за 8гн ѣ, да дастъ панецевъ Ерненъ прѣкѣи ен със 8гн ѣ, а дрѣги новци, 8гн ѣ, что ест вѣла въ срѣдѣ вѣсталъ ест по рѣкѣ Нановъ постелникъ н със братъ его Хризанъ н Мѣхнавъ. И въс дрѣжалъ със добро мирно до сѣда въ дѣни господства ми.

И къда ест вѣла, <сѣда> а Радулъ Фрежѣрѣнѣла със жѣпаница его Маріа, вѣни вѣзвигѣданъ прѣдъ прѣдъ господства ми н съпрѣше се за лицѣ със Нан постелникъ 8 великѣи дванъ. И сице прѣше се Радулъ сѣжеръ н със жѣпаница его Маріа, како нѣстъ дастъ Нан постелникъ н братъ его Хризанъ постелникъ н Мѣхна ни единъ новци на рѣкѣ Ерненѣ. Въ томъ, Нан постелникъ вѣнъ ест донесѣла по жѣпаница Нѣкѣша, снахамѣ жѣпанецевъ Ерненѣ, да свѣдѣтелствовала прѣдъ господства ми н прѣдъ вѣсими честнѣтелѣи правнѣтелѣи господства ми н прѣдъ вѣс двановъ како ест даа Нан постелникъ вѣс новци за платно, 8гн ѣ, на роукъ жѣпанецевъ Ерненѣ.

Таже въ томъ, господство ми гледалъ н сѣдѣлъ по правдѣ н по законъ кѣпноже със вѣс двановъ н дадохъ господство ми Нановъ постелникъ іакоже да ест 8 мирно н свободно въ къ Радулъ сѣжаръ н въ къ жѣпаница Маріа радѣ сіе делн за вчинѣ више писъ. Или да имѣти давати въ теѣ 8гн ѣ что ест вѣсталъ за средѣ на рѣкѣ Нановъ постелникъ, Радулъ сѣжаръ н жѣпанецевъ его Маріевъ 8гн ѣ, нанъ новци или дѣдинѣ, а дрѣги 8гн ѣ да вѣти по рѣкѣ Нановъ постелникъ със четѣмъ си. И една делъ за вчинѣ что ест вѣла Драгѣловъ портаръ, въ Пошана, вѣна ест продаа дѣщирѣ его Белнка, почтеннаго правнѣтелѣи панъ Гангоріе велъ логофетъ на смъртъго его да се погнѣвалъ.

⟨С⟩ЕГО РАДІ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ Нанов постелник и със четом
сѣ ѡкоже да ест оу мирно и сво(во)днѣи ѡт кѣ Радѣа Фрежсрѣнов и ѡт кѣ жс-
панница его Марїа и ѡт кѣ синови нм и ѡт кѣ вѣсахъ порѣденїе нм да не нмат
нихто влованї въ вѣки.

⟨С⟩ЕЖЕ ОУБО И СЕДИТЕЛИ ПОСТАВНУ ГОСПОДСТВО МИ: ПАН ХРИЗЪ ВЕЛ ВАН
И ПАН ІВАНШКО ВЕЛ ДВОРНИК И ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ПАН ДСМИТРЪ ВЕЛ ВИСТНИАР
И ПАН ПРЕДА ВЕЛ ⟨С⟩ПАТАР И ПАН БАСАЛАКИ ВЕЛ СТОЛНИК И ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС
И ПАН БЪЧЕНА ВЕ⟨Л⟩ ПЕХАРНИК И ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВНИК, . . .².

И НАПИСАХЪ АЗ, СЕОРЕ ЛОГОФЕТ, 8 БЪКЪСРЕЦИ, МЪСЕЦА АПРИЛІЕ 5 ДНИ, В ЛѢТ
ХЪРМА.

† ІУ МАТЕН ВШЕВШДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТІЮ БОЕВОД <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsaraba
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei
mele Nan postelnicul din Bărbătești și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu,
ca să fie de acum înainte în pace și slobod de către Radul slugerul din Fre-
jurenii și de către jupanița lui, Maria, pentru că a avut pîră înaintea ⟨domniei
mele⟩¹, în marele divan, Nan postelnicul împreună cu Radul sulgerul din
Frejurenii și cu jupanița lui, Maria, pentru niște părți de ocină ale bunicului
său, Dragul portarul din Mănești, a patra parte și din Bîrsești, a patra parte,
partea lui Dragul portarul și din Mu⟨ș⟩cel a patra parte, pe care le-a vîndut
Nan postelnicul să plătească zestrea jupaniței Erina, jupanița lui Dragul
portarul, pentru că aceste părți de ocină mai sus-zise au fost de moștenire
ale lui Dragul portarul de mai înainte vreme. Și le-a tot stăpînit cu bună pace
pînă la moartea lui. Iar cînd a fost la moartea lui, alți fii nu au rămas din
trupul lui, afară de o fiică, anume Velica. Și au rămas aceste dedine mai
sus-scrise pe mîna ei și le-au tot stăpînit iarăși cu bună pace pînă la moartea
ei. Iar cînd a fost la moartea ei, aceste ocine mai sus-zise au rămas, iar
jupanița Erina, ea a luat acele ocine mai sus-zise, pentru zestrea ei. Astfel
între acea, Nan postelnicul și cu fratele lui, Hrizan și cu Mihna, ei au avut
pîră înaintea lui Radul voievod și cu jupanița Erina. Și s-au pîrît de față
înaintea lui Radul voievod. Deci între acea, domnia lui a cercetat și a jude-
cat după dreptate și după lege și a dat domnia lui în mijlocul lor 4 boieri
pe răvașe domnești, anume: jupan Cernica fost mare vornic și pan Teodosie
fost mare logofăt și pan Miroslav fost mare logofăt și pan Nica fost mare
logofăt, ca să ceceteze după dreptate. Între acea, acești boieri mai sus-scriși
și împreună cu părintele nostru chir vlădica Luca mitropolitul, foarte bine
au cercetat și au adeverit că a adus Erina zestre, în casa bărbatului ei, Dra-
gul portarul, 40 000 aspri turcești. Astfel între acea, acei boieri mai sus-scriși,
ei așa au întocmit cu sufletele lor, ca să dea Nan postelnicul și cu fratele
lui, Hriza⟨n⟩ postelnicul și cu cumnata sa Mihna, jupaniței Erina 200 ughi.
Între acea, Nan postelnicul și fratele lui Hrizan și cumnata sa Mihna nu au
avut bani să plătească Erinei zestrea, ci au vîndut aceste părți de ocină mai
sus-scrise pentru 280 ughi, să dea paniței Erina zestrea ei, 200 ughi, iar
ceilalți bani, 80 ughi, care au fost la mijloc, au rămas, pe mîna lui Nan pos-
telnicul și cu fratele său Hrizan și a Mihnei. Și i-au tot ținut cu bună pace
pînă acum în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost ⟨acum⟩¹, Radul Frejureanul cu jupanița lui, Maria,
ei au ridicat pîră înaintea domniei mele și s-au pîrît de față cu Nan postel-
nicul în marele divan. Și așa pîrau Radul sulgerul și cu jupanița lui, Maria,

că nu au dat Nan postelnicul și fratele lui, Hrizan postelnicul și Mihna nici un ban la mîna Erinei. Intru aceea, Nan postelnicul, el a adus pe jupanița Neacșa, nora jupaniței Erina, să mărturisească înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele și înaintea a tot divanul, că a dat Nan postelnicul toți banii deplin, 200 ughi, la mîna jupaniței Erina. Deci întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu tot divanul și am dat domnia mea lui Nan postelnicul, ca să fie în pace și slobod de către Radul sulgerul și de către jupanița Maria, pentru aceste părți de ocină mai sus-scrite. Însă din acei 80 ughi, ce au rămas la mijloc, la mîna lui Nan postelnicul, să aibă a da lui Radul sulgerul și jupaniței lui Maria, 40 ughi, sau bani sau dedină, iar ceilalți 40 ughi să fie pe mîna lui Nan postelnicul cu ceata sa. Iar o parte de ocină, ce a fost a lui Dragul portarul din Poiana, a vîndut-o fiica lui, Velica, cinstitului dregător pan Gligorie mare logofăt, la moartea lui, ca să-l îngroape.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Nan postelnicul și cu ceata sa, <ca să fie> în pace și slobod de către Radul Frejureanul și de către jupanița lui, Maria și de către fiii lor și de către toate rudele lor, să nu aibă nimeni tulburare în veci.

Iată dar și martori ma pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Ispravnic...².

Și am scris eu, Soare logofătul, în București, luna aprilie 6 zile, în anul 7144 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DCXL/3. Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

¹ Omis.

² Loc alb.

248

1636 (7144) aprilie 10.

„Iuzbașa Chiul și iuzbașa Stan ot Tîrșor“ dau zapis către postelnicul Pădure, Preda, Mihai, Stoica, „cum să să știe că ne-au fost hărăzit domnul nostru Matei vodă o parte de ocină din Dădulești“, pentru care avusese pîră cu cei de mai sus. Domnul „au scris o carte a mării sale la oroșani bătrîni și la împrejureani să adevereaze“. Întăresc și ei rezultatul cercetării.

După N. Iorga, *St. și doc.*, V, 482.

249

1636 (7144) aprilie 10.

† Scris-am eu Mateiu și frate-meu Drăgan acesta alū nostru zapisu la mîna lu Dumitru căp<ita>nulū și la ficiori lui și la nepoți lui cîți va dărui Dumnezeu, cum să se știe că i-amū vîndutu ocină de la Frăsinetu lu Boțocanū, însă partea noastră, cîtă să va alege și cîtă avem totă și seliște și în cîn-

pu și în apă și în susu și în josu și în pădure și cu vie și preste totu locu, pre u<n>de vorū ceti zapisele boiarilorū, să ție Dumitru căpitanul, că le-amu vîndutu noi de bunăvoe a noastră, nici de o silă. Și cîn<d> o-mu vîndutu noi, ne-amū întrăbatu cu totă ruda noastră și cu toți părtași de moșie. Și o-mū vîndutu cu voia tuturoră. Și o-mū vîndutu pre bani gata 7 800 și 2 vaci cu viței.

Și la tocmală fost-a: Stanciulū stegarul ot Studinița și Iacovu călărașul și Calotă și Hrana călărașul și Sta<n>ciul călărașulū și Stoica călărașul și mulțū megiașu ci nu su<nt> puși acicea di înprejuru locului. Și pântru credi<n>ța pusu-ne-amu și degetele în locu de peceți.

МѢСЕЦА <а>ПРИИДЕ ТИ, КЪ АКТЪ ХЪРМА.

Eu Mateiu.

Eu Drăganū.

Hodorea călăraș.

Hrana călăraș.

Stanciul stegari.

Iacovu călăraș.

Calotă călăraș.

Stoica călăraș.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/12. Orig., hîrtie (32 × 21), 5 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 215 bis, f. 19v—20 și 215, f. 306.

250

1636 (7144) aprilie 12, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarabă voevodū și domnu a toată Țara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele orașului Cîmpulungului, lui Stan județulū cu 12 pîrgari și preoțilorū și tuturorū orașianilorū, de la mare pînă la micū, cîți sînt moșteni ai orașului, și feciorilorū lorū, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie în pace de găleată și de slujba domnească și de vama pîrcălabilorū de orașiu și de vama de pită de la bilciulū Sfîntului Ilie proroculū, ori ce vor vrea să vînză sau ce vorū vrea să cumpere, măcar calū, măcar bou, măcar oae, măcar pături, măcar pește, măcar orice, totū să n-aibă a lua de la dînșii vamă, cumū au fostū obiceiulū lorū și cumū au fost iertați și din zilele acelorū blagocestivi bătrîni domni.

Și iarăși, căruia dintre dînșii se va întîmpla moarte și va rămîne niscarva moșii după moartea lui, măcar casă, măcar locū la orașiu, măcar vadurī de moară, măcar delnițe la cîmpū, măcar vii, măcar ce va fi, cu acelea nici unū amestecū sau treabă să n-aibă nici domnia mea, nici pîrcălabii de orașiu, nici niminea din boiari, nici slugă boierească, nici măcar unū omū. Și iarăși să nu fie volnicū nici boiaru, nici sluga domniei mele ca să ceară de la domnia mea niscareva locuri sau niscareva moșii de la acești orașiani, măcar casă, măcar locū la orașiu, măcar vadū de moară, măcar delniță la cîmpū, măcar vie, măcar ce va fi, ci orașianii să fie volnici să facă ce le va fi voia lorū cu aceste moșii. Și de va fi datoriu vreun orașianū vreunui boiaru, măcar altui om de țeară și de se va întîmpla acelu om moarte și-i va rămînea lui niscarva feciori, să nu rămîne moșia vînzătoare, și de nu va putea birui ca să plătească acea datorie, iar datornicii să nu fie volnici a vînde casele lorū, măcar vii, măcar locū într-altă parte, ci totū să vînză la orașiani.

262

Iar pentru rîndul judecării oraşului, să n-aibă să se amestece să strice judecăţile lorū nimenea, ci toată legea şi judecata lorū stătătoare cumū au fostū mai dinainte vreme tocmeala lorū, după obiceiul celū bătrînū, din zilele acelorū bătrîni domni, care au fost mai dinainte de noi. Pentru că am văzut domnia mea multe chrisoave bătrîne şi vechi, făcute totū pentru aşezămîntulū oraşului: întîiū chrisovulū strămoşului domniei mele, prealuminatului şi blagocestivului şi de Christos iubitoriu răposatului Io Radulū Negru voevod, leat 6800 şi chrisovulū lui Mihail voevod, leat 6900 şi chrisovulū Vladului vodă, leat 6947 şi chrisovulū lui Vădislavū voevod, leat 6960 şi încă multe chrisoave şi cărţile tuturorū domnilorū.

Şi încă după acestea, cîndū bine au voitū domnulū Dumnezeu de m-au dăruiţū cu domnia pre scaunulū moşilorū şi alū strămoşilorū domniei mele şi cinstitulū împăratū cu schiptrulū stăpînirii Ţarei Româneşti, am văzutū domnia mea biserica strămoşului domniei mele Io Radulū Negru voevod stricată şi dărăpănată. Deci, am gînditū, pentru Dumnezeu, ca să nu fie pomana strămoşului domniei mele în deşertū şi iarăşi am ridicat-o pre dînsa domnia mea şi o am făcutū alū doilea din temelie, ca să fie şi domniei mele şi părinţilorū domniei mele şi moşilorū pomenire în veci.

Dreptū aceea, şi domnia mea încă am înoitū şi am întăritū acele chrisoave şi cărţi cu această carte a domniei mele şi am aşezatū pre dînşii însumi domnia mea, ca să fie în pace toţi oraşianii şi de vama pîrcălabilorū de oraşiu şi de vama pităriei de la sborulū Sfîntului Ilie, ca să nu aibă voie să ia lorū vamă nimic, orice vorū vrea să vînză sau ce vorū cumpăra la tîrgū, ci numai să ia de la alţi oameni de ţară, cumū au fost legea şi mai denainte vreme, după cumū scrie şi în piatra care o am pusū domnia mea de-asupra porţii bisericii, ca să fie moşia lorū şi toate judecăţile lorū şi tocmelele lorū să fie stătătoare în veci şi de niminea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Încă şi jurămîntū am pusū domnia mea, după pristăvirea domniei mele, pre carele va alege domnulū Dumnezeu a fi domnū Ţarei Româneşti, au din fiii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, din alte semînţii, să cîntească şi să înoiască şi să întărească cartea domniei mele, ca şi pre acela domnulū Dumnezeu să-lū cîntească pre elū şi să-lū întărească întru domnia lui şi în veacul viitoriu sufletulū lui. Iar care nu va cinsti şi nu va înoi această carte a domniei mele, ci o va sfărîma şi o va strica, acela să fie proclētū şi anatema şi afurisitū de stăpînul Iisus Christos şi de 318 sfinţi părinţi şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un locū în veci, amin.

Iată şi mărturii amū pusū domnia mea: pan Chrizea vel banū, pan Ivaşcu vel vornicū şi jupanū Grigorie vel logofetū şi jupanū Dumitru vel vistieriu şi jupanu Preda vel spătariu şi jupanu Vasilie vel stolnicū şi jupanu Buzinca vel comisū şi jupanū Vucina vel paharnicu şi jupanū Costandin (vel postelnicū). Şi ispravnicu, Grigorie vel logofetū.

Şi am scrisū eu, Stoica logofetulū alū lui Şerbanū, în oraşulū Bucureşti, aprilie 12, leat 7144, iar anii de la Christos, 1636.

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, p. 336—339.

EDIŢII, Rădulescu-Codin, *Cîmpulung*, 132—134.

† БѢ НАМѢ ОУЦА И СИНА И СВѢТАГО ДѢХА НЕРАЗДЕЛНО, АМИН. Scris-am eu Bran i Drăgoiu i Bratul i Stanciul, feciorul lu Bran i Șerban, feciorul Bratului, acesta a noastră carte, cum să fie la mîna Stoică popei ot Nămuiaști, ca să fie în pace și slobod de acum nainte și de niminilea val să n-aibă. Pentru căce ne-u fostu noah rumân de moșie și cîndu am vîndut mușie de în Nemuiaști de în sat, iar pre acestu om, anume Stoica popa, nu l-am vîndut, căce au fostu numai cu capul, ce l-am lăsat să fie slobod.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domnului nostru Mateiu voivod, noi l-am iartat să fie în pace de rumânie și elu și feciorii lui i nepoții lui, ciți Dumnezău i va dărui, pentru că l-am iartat noi, de a noastră bunăvoe.

Și cine se va scorni a sparge acesta a noastră tocmelă, să fie proclat și afurisit de vlădica Hristos și de 12 apostoli și să fie la un loc cu Iiuda și cu Arie.

Și mărturie încă am pus: de în sat de în Bogătești, popa Stanciul i Ruse <i> Ivan i Vlaicul i de în Nemuiaști, Oprea a lu Raico și feciorii lu Stanciul i Radul și de în Stoinești, Lazar și de în S[]uslănești, Radul Jumăra i Bade i Neguș. Acesta am scris.

Pis measeța aprilie 18 dnă', vă leat 7144 <1636>

Eu popa Stanciul.

Bibl. Acad., MCLXXVI/10. Orig., hirtie (30×21), 3 peceți inelare, aplicate.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ БѢСЪРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНѢ. ДАДАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ acestui om anume Lațco den Ceuri și cu nepoții lui, Stan și Tudor, ca să hie de acum nainte în pace și slobodi de rumânie de cătră Stoica den Șomănești, nepotul Stoichiții ce au fost vistiiar mare, pentru că au venit acii înaintea domnii mele părintele egumenul Teodosie împreună cu Lațco, de au spus și se-au jăluit, cum pre vrême cîndu au fost Stoichița boiar mare, mers-au Lațco și cu frate-său Dumitru, tatăl lu Stan și al lu Tudor, în satul lu <i>, căci i-au fostu mai cu ușor la bir și i-au lucrat ca și alalte lăturor. Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar Stoica se-au pus în spinarea lor ca să-i rumânească, și fiindu rumâni sfenteii mănăstiri Tisménii, de moșie, de strămoșie, încă mai denainté vrême și l-au apucat și legătura lu Mihaiu vovoda în satu sfenteii mănăstirii Tisméneii, în Ceuri.

Deci, într-acéia domnii mea am căutat și am judecat împreună cu toți ci<n>stiții deregătorii domnii mele și am dat domniie mea părintelui Teodosie de la Tisméana, ca să ție pre Lațco, cu nepoții lui, Stan și Tudor, să-i hie rumâni de moșii, la sfînta mănăstiré la Tisméana.

Și iar să hie volnic părintele egumenul Teodosie, de la sfînta mănăstire de la Tisméana, cu aceasta carté a domnii mele și cu sluga domnii mele anume . . . ¹ de să-și strîngă și alți rumâni na ime den satu den Moi, anume Nan și ciți rumâni să vor afla fugiți, pre toți să hie volnic să-i ia cu toate bucatele lor, să-i ducă în sat în Moi, au să arū hie în sat domnescu, au boerescu au călugărescu, au la oraș, au la slobozie, tot să aibă a-i lua. Iar

în care sat să vor afla dentr-acestea sate rumâni mănăstirii pitulați, sau nu vor vrea să-i dea <сă> hie volnic sluga domnii méle ce scrie mai sus să ia dentr-acéla sat cîte 6 boi domnești, iar care să va ispiti a face într-alt chip sau a sări preste această carte a domniei méle, acéla om bine să știe că mare certare va avea de cătră domnii mea, că așa iaște învățătura domnii méle. Инако да нѣст по реч господства мн.

И исправник сам реч господства мн.

Пис априлѣ 6ї дьни, въ лѣт хрѣмд.

Іу Матею ввевѣда, милостію божію господинь.

Іу Матею воевод <м.р.>

Arch. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/16. Orig., hirtie (30,5×21), pecete timbrată.

Loc alb.

253

1636 (7144) aprilie 20, București.

† Бъ Христа Бога, благовѣрны и благочестивы и Христо любемы и самы-
дръжавны, Іу Матею Басараба воевод, божію милостію и божіем дарованіем,
вбладающомн и господствешомн всои земли запланенскін и еше и запланенскіем
стронам, Ялмашъ и Фегърашъ херцег. Благопронзволнху господство мн своим
благым пронзволеніам и чистїм и свѣтлїм сръдцам господства мн, яко прос-
лавнт сѧ прославльшаго мѣ Бога и съ славое възнешшаго ма на прѣстолѣ свѣ-
топочившим дѣдом господства мн. Се даровах и господство мн сын всѧ чистїн
и благо вбразни и прѣпочтанїн, нже надъ всѣми чистїн даров настоешїн, сью
хрѣсов господства мн свѣтѣн, божественїн монастыр, глаголеми Говора, надѣже есть
храм чистїн, прѣсвѣтѣн владїчеце нашъ Богородиць и присно дѣвѣн Марїа
и штицъ егѣмена Мелетїе Макїдонскїн и всѣм нже ш Хрѣстѣ кратїн живѣт въ тое
свѣтъ швытел, яко да ест едни село свѣтѣев монастыр по име Глодѣла, нже есть
близ и шкрѣсть монастыр, шт сѣда на предъ 8 мирни и свободни със домоѣе нм
и съ коматове нм за дан шт мѣсець и за кѣвлъ и за сѣно и за вол и за сѣха шца
и за кон и за мед и за восок и за магль и за десѣствованїе пчелам и за гор-
щина шцим и свиним и за винарчи и за швец за соулжѣ и за мертнче и за под-
воаде и за кони за шлак и за бѣншорїн шт сѣдство и за имствованїе и за про-
мененїа новцим и шт всѧ слѣжеви и іаденїе, елци сѣт през лѣто, къ земли гос-
подства мн, шт ничнсоже валованїе да не нмат; шваче тѣчїю да нмат подавати
сью село Глодѣла свѣтѣев монастыр Говорїн днжма пчелнм и горщина шцим
и свиним и винарчию десѣствованїа господства да ест свѣтѣев монастыр,
а господскѣ да не нмат давати ничнсоже, понеже сїа свѣта монастыр Говора ест
сїра и без приход шт на една строна нже за винарчи, нже за днжма, нже за
вама, ни шт ничнсоже, яко нмат ни монастыри. Но милостивнху господство мн
аше дах и помнловах по свѣта монастыр Говора съ сью село Глодѣла, яко да есть
8 мирни и прощени шт всѧ, іаже сѣт выше писани. Яли да нмат възымати шт ннх
монастыр Говора днжма и горщина и винарчию част господска, а господство мн
да не възнимаю ничнсоже, дондеже дрѣжнт мѣ господь Богъ къ господствїе.

И да не нмат никто трѣбе сѣднн по сью село Глодѣла, ни кѣмърашїн шт
Бел Сѣкнѣ, ни бѣншорїн шт сѣдство, ни никто, нѣ да нмат сѣднн нх шт всѣх
штицъ егѣмена със вѣс сѣворѣ. И кто шт ннх нмат вино велика, да нмат прино-
сити его на господства мн, а нїнї въ ннх да не вѣлѣзнт.

Понеже сїа помнлованїе и прощенїе іаже ест внше пис сѣтворнл сам гос-
подство мн въ дннь Бѣскресенїа Хрѣстова, кѣпно със вѣс свѣт господства мн
и съ прѣсвѣтлаго штца нашего кѣр Фешѣан, патріарх свѣтаго градъ Іерусалимъ-

скаго и съ шца нашего Григоріе, митрополита Земан Блахінскон и съ шца Тевфил, епископ Рѣмническїи и Ффрем, епископ Бѣзьвскїи и съ вси ерѣменїи шт земан господства ми, іако да ест свѣтлѣк монастыр Говора сіа помилванїе, столѣтана и за оутверѣженїе и чирноразцм за пишъ и за штравѣ, а господство ми и шцым господства ми и дѣдом господства ми помѣнъ въ вѣки и не шт кого непоколѣбном, порезмо господства ми.

И еше и клатѣѣ положихъ господство ми: въ слѣд нас, аще кого изберитъ господь Богъ быти господарь Земан Блахінскон нан шт срѣдїчнаго плода господства ми нан шт сыродник наше нан по грѣсѣѣ наше нан шт нно племеннк, да аще почтет и поновит и оутверднт сью хрисов наше над оустроенїе, еже ест выше, того господь Богъ еше да почтет и да съхранитъ въ господствѣ его и а въ вѣдѣшїи вѣцѣ дѣша его, а нже не почтет и не оутверднт сіа милванїа господства ми, нъ разорет и попереет и исхавит, того да ест трѣклет и анатема и афѣрсан шт господства нашего Іусѣса Христа и шт тнї свѣты штцы, еже въ Никїе, и да ест часть его съ Іуда и съ Ірїа и съ ннн невѣрнїи іуден, въ вѣки вѣком, амин.

Се оубо и свѣдїтелїи положихъ господство ми: жѣпан Хризѣ вел бан и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангорїе вел логофет и жѣпан Дѣмитрѣ вел вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпанъ Басалаке вел столник и жѣпан Бѣзника вел комис и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, самъ рѣхъ господства ми.

И написахъ азъ, Стопка логофет Шьрвановичи, ѣ столни град Бѣскреци, мѣсеца апрїлїе к-гш дьны и шт Ідама до нннн въ лѣт хрмд и шт рождество Христово ххлв.

† Іо Матею воєвода, милостїю божію господннъ

Іо Матею воєвод <м.р.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Mateiu Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Transalpină și încă și al părților de peste munți, herțeg al Almașului și Făgărașului. A binevoit domnia mea, cu a mea bunăvoință și cu luminată și curată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfintrăposaților strămoși ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și prea cinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri acest hrisov de față al domniei mele, sfintei dumnezeiești mănăstiri, numită Govora, unde este hramul cinstitei prea sfintei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și tuturor fraților în Hristos, care trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să fie un sat al sfintei mănăstiri anume Glodul, care este aproape și în jurul mănăstirii, în pace și slobozi de acum înainte cu casele lor și cu bucatele lor de darea de lună și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de maglă și de zeciuala stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinărici și de oae de sulgiu și de mertice și de podvoade și de cai de olac și de bănișorii de județ și de împrumut și de schimbul banilor și de toate slujbele și mîncăturile, cîte sînt peste an, în țara domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare; numai acest sat Glodul, să dea sfintei mănăstiri Govora dijma stupilor și gorștina oilor și a porcilor și vinăriciul zeciuală domnească, să fie sfintei mănăstiri, iar să nu aibă să dea nimic domnesc, pentru că această mănăstire Govora este săracă și fără venit din nici o parte, nici de la vinărici, nici de la dijmă, nici de la vamă

Io Matheiu Basaraba vevoda și cu mitropolitul Țării Rumânești, întru duhul sfânt iubit frate și împreună slujitor, chir Grigorie și cu Teofil episcop Rimnicului și cu Efrem episcopul Buzăului și cu toți părinții egumeni de la toate mănăstirile de aici, den țeară și cu tot sfatul țării, în zio de săbor a prea luminatii vâscrăsenii Hristovo, făcut-au prea luminatul domn Io Mathei Basaraba vevoda milă și ertăciune pre satul Glodul, carele iaste al sfintii, dumniziești mănăstiri Govorii, unde iaste hramul Uspenie Bogorodițe, ca să hie în pace de toate mîncăturile, cîte sînt preste an în țeara domniei lui. Iar dijma și gorștina și vinăriciul de la acel sat, partea domnească să hie a mănăstirii Govorii iar de altele să hie în bună pace. Însă și egumenul și cu călugării de la Govora să nu aibă a băga alte oi sau stupi sau rîmători striene den țeara, în bucatele satului, să le scutească.

Pentru care lucru dat-am și ceastă carte a smerenii nostre, caré o au pohti singur prea luminatul domnu Io Matei Basarab vevod, sfintii mănăstiri Govorii, ca să hie acest sat al mănăstirii, Glodul, în bună pace de toate, numai să dea dijma și gorștina și vinăriciul mănăstirii Govorii, partea domnească, cum scrie și în hrisovul domniei lui.

Așijderea și pre urma domniei lui, cine va hi stătător domnu Țării Rumânești, încă să aibă a întări și a milui poména și ertăciunea domniei lui, cum scrie mai sus. Acela ce va întări această ertăciune și pomeană să hie ertat și blagoslovit de domnu nostru Isus Hristos și de smereniia noastră și să-i păzească întru domniia lui. Iar cela ce nu va cinsti, nici va înnoi, nici va întări această ertăciune, ce va călca și va sparge, au <domn, au>² boier, au vericine, acela să hie blăstemat de domnu nostru Isus Hristos și afurisit ot 318 sveti otți și de smereniia noastră, așijderea și să lăcuias<că cu>² Iuda și cu Ariia la un loc și să dobîndească bubele lui Ghiezi; și lémnele și pietrile să putridească, iar trupul aceluia să nu se mai t<opească>², ce să stea întreg ca o tîmpînă în vecie. Iar darul lui Dumnezeu și blagosloveniiia smerenii nostré să hie cu toți creștinii, amin!

Πνε <ΓΤ>ονκα λογοφет, априлие ̃-гв днь³, anno domino⁴ 1636.

Θεοφάνος ἐλέφ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ⁵ <m.p.>

Ἰο Οὐγγροβλαχίας, Γρηγόριος⁶ <m.p.>

† Theofil, episcop Rîmnic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/17. Orig., hirtie (28 × 42). Copie ibidem, ms. 447, f. 57.

¹ „Theofan, din mila lui Dumnezeu patriarhul sfintei cetăți a Ierusalimului și a toată Palestina, al Siriei, al Arabiei, pe amîndouă malurile Iordanului, al Canei Galileii și al sfintului Sion și al celorlalte“.

² Loc rupt; completările s-au făcut după ms., 447.

³ „A scris Stoica logofătul, aprilie a 20-a zi, anul domnului 1636“.

⁴ Așa în text. Cuvinte scrise cu litere latine.

⁵ „Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfîntului oraș Ierusalim“.

⁶ „Grigorie al Ungrovlahiei“.

† Многостію божію, Ію Матен Басарабъ вевода и господинъ. Пишем гос-подство ми voao săténilor de în Strehaia. Cătră aceasta vă dau știre că aicea au venit, de-au spus cătră domniia mea cum nu ședeți toți la un loc ca mai denainte vrême, ce ședeți răsipiți și vă stricați

bucatele unii la alalți. Nu știu domniia mea în ce chip și cu a cui învățătură. De vréme ce veți vedea ceastă carte a domniei méle, iar voi să vă mutați toți la un loc, să ședeți în sat, cum au fost obicéiul. Că să voi mai înfelége domniia mea că n-ați mersu în sat, bine să știți că voi trimité niște armași, de pre toți vă vor pune acolo. Aceasta vă dau în știre domniia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Иис мѣсеца априлѣ кѣ дни, в лѣтѣ х³р³м³д.

† Іw Матен ввевѡда, мнлостію вожію господинь.

Іw Матен воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Strehaia, XIV/4. Orig., hirtie (29,5 × 20), pecete mică, inelară, aplicată. Copii ibidem, ms. 714, f. 961v și la Bibl. Acad., ms. 500, f. 5.

EDIȚII. Chiriță, *Doc. brîncovene*, 73.

256

1636 (7144) aprilie 25.

† Eu Șerban, scris-am acesta al meu zăpis la mâna lu Nedelco, cum să știe că am schimbat niște ocină de i-am datu de în Pupezeni stînji 20 de în parte lu Nedelco al Herăi de în cîmp și de în pădure și cu vad de moară și cu parte lui deîntr-o moară ce iaste gata și eu Nedelco am dat lu Șerban ocină dem Pisculești, stînji 20, den parte lu Stan, sinu Stan vătaful și de în cîmp și de în pădure și cu vad de moară și i-am dat după ocină și o vacă și ne-m tocmită de bunăvoia no<a>¹stră.

Ș-au fost la tocmelă a noastră mărturie: Drăgan de<n>¹ Pisculești și Nedelco al Herăi și Stroe de Pupezeni și Stan, sinu Stanciul vătaful și Stanciul, sinu Badiul și de în Bucu, Pătru și toți megiașii și de sus și de jos.

Иис мѣсеца априлѣ кѣ дни, в лѣтѣ х³р³м³д.

Eu Șărbăn.

Nedelco.

Stanciu.

Mile.

Drăgan.

Stroe.

Voicilă.

Dragomir.

Stanciul.

Nan.

Mane.

Stan.

Eu Pătru.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/4 (nr. 1). Orig., hirtie (27 × 25), 8 peceti inelare, aplicate.

¹ Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сіа повеланіа господства ми јупінесіи Маріеі, fata deregătorіului domnii méle pan Ivașco vel dvornic și cu cocoanele ei Neacșa i Ioana i Vilae, ca să hie volnice cu această carte a domnii méle de să oprească și să ție toate satele și мошііе și țiғаніі, сѣте vor hi ale lui Vasilie spatarul de la mumă-sa și сѣте va hi ale lui de cumpărăтоare. Pentru că au venit јупінеаса Маріа і сu cocoanele ei іnnaintea domnii méle de s-au plinsu și au spus cum după judicata ce i-am judicat domnia mea cu Vasilie spatarul și după judicata și tocmeala ce au făcut boiarii cu părintele vlădica, acum se scoală Vasilie spatarul de vende satele și мошііе și țiғаніі.

Іntr-aacéia domnia mea iar am judicat și am dat јупінесіи Маріеі și cocoanelor ei ca să hie volnice cu ceastă carte a domnii méle de să ție toate satele și мошііе și țiғаніі, сѣте vor hi ale lui Vasilie spatarul de la mumă-sa și сѣте vor hi ale lui de cumpărăтоare, cum i-am judicat domnia mea și boiarii іntііu. Іar cine va hi cumpăрат nescare мошііе și sate sau țiғані, acela să aibă a-și luové banii de la Vasilie spatarul unde și i-au dat. Și să n-aibă de acum nimenile nici o treabă și de nimenile opreală să n-aibă.

Инако да не ест.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ въ Бѣлградѣ, апрѣлѣ мѣ дѣни, лѣтъ 7144¹.

† Іу Матіеу воеводѣ, милостію божію господинъ.

Іу Матіеу воеводѣ <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LX/10. Orig., hirtie (29 × 20), pecete inelară aplicată

¹ „S-a scris în București, aprilie 25 zile, anul 7144“ <1636>.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ всои земан Зггровлахінскін. Дават господство ми сіе повеланіе господства ми свѣтѣн божественѣн монастир глаголемін Бнхорѣта, храм рождество Богородице и монахіа Ангеліна старица, іакоже да естъ свѣтѣн монастир село Гьргьшцін wt Мостище wt сѣдство Блх<ов> съ влата и съ вѣс хотаром и съ вѣс ходоком, по старн хотаре и по белѣги wt полю и wt влато дорн ъ matka Мостишцін и wt седалище селов wt посвѣдн wt по вѣс хотаром, занеже ест негова стара и права wчинъ и дѣдінъ свѣтѣн монастир wt прѣжде врѣме.

И потом, къ<да> ест вна въ дѣни поконнаго Радѣа воеводѣ въ первое господскѣ въ лѣтъ 7144¹, а калѣгерін wt свѣтаа Троицѣ, wни ест притеснѣн влата селов Гьргьшціном и Нѣнчюлов и Гѣвжанином дорн ъ matka Мостишцін въ силост, рекѣша калѣгерін како ходила ест съ вѣ болѣри хотаринчи. И потом, къда ест вна въ дѣни Гавріла вое<вод>¹, а калѣгеринцеле wt Бнхорѣта и Нѣнчюл дворник и мегіашцін wt Ненчюлецин и wt Гѣвжани, wни плакаше се за кривост и съпрѣше се за лицѣ. Таже, въ том Гавріла воевод гледал и сѣдла по правд и по закон и по книги калѣгером, како ест вни написане. Таже <wста>¹ли ест калѣгером wt закон, почто раді нѣст нмали не еденъ работ ъ влата Гьргьшцінор. И потом, къда ест вна въ дѣни Радѣа воевод, втораго редѣ. а калѣгерін wt свѣта Троицѣ па-

киже възвѣли блата назадъ въ силост без привост и реклъ ест како ест бил възвн- мал блатъ съ>¹ вѣ болѣри хотариничи и вѣс дрѣжал въ силост.

И потомъ, егда быст нинѣ, въ дѣни господства ми, а калѣгериделе шт Бнхорѣта и Нѣнчюл дворник и съ мегіашин шт Ненчюлещи и шт Гѣвжанин, шин възвнгалн прѣх и дошеан предъ господства ми ѣ дѣван, аще съпрѣше се за лицѣ съ>¹ егѣмена Козма шт Свѣта Тронцѣ раді блата Гѣргѣацилом и Ненчюлещином и Гѣвжанином. И сице се плакаан, како ест бил притеснѣл калѣгерин шт Свѣтаа Тронцѣ блатове им више писане въ силост. Бѣ томъ, господство ми гледах и сѣдих по правдѣ и по законъ божіа, съ всѣми почтенными правн>¹телинъ господства ми. И възвнгал ест калѣгериделе шт Бнхорѣта и Нѣнчюл дворник и село Ненчюлещин и калѣгерин шт Кѣтълаѣю шт предъ господства ми, шт днѣан, кѣ за болѣри хотариничи над рѣваше господски, имѣ имъ: Шефѣл постелник шт Берилещи и шт Тополовѣни, Тѣдорѣ ст<олник и>¹ Борчѣ логѣфет и шт Ѣжоуѣни, Ане сѣжер и шт Шкѣн, Папа и шт Тогозѣни, Параскива дворник и шт Пискѣре, Хіѣса логофет и шт Ломотещи, Никола и шт Рѣснмищи, Никола Гѣвремскѣл и шт Стѣлпѣни, Бадѣ и шт Момѣни, Дрѣгичи и шт Гергича, Лінка и Лепѣдат логофет и шт Шентещи, Драготѣ и шт Шоломонещи, Некола и шт Хѣрез, Радѣл и шт Сѣанманѣл, Иван и шт Сасѣл, Никола и шт Драгомирещи, Митрѣ и шт Прѣзда, Некифор пѣхарник и шт Брѣзоѣ, Ялѣл колмс и Манолаки шефар и шт Корнѣцел, Дѣмитрѣ Карамазани и шт Фрѣсннет, Апостол, іако да гледает хотарѣле блатомъ Гѣргѣацилом и Ненчюлещином и Гѣвжанином како хокет выти по правост да избранет блатове шт кѣ калѣгерин шт Свѣтаа Тронцѣ. Таже, въ томъ теѣхъ кѣ за болѣри шин събраше се там на село Гѣргѣацин и бна ест и две болѣри по име, Ѣпрѣ логофет шт Сѣкѣлани и Фрѣцилѣ ватах шт Ѣрещи, шт теѣхъ вѣ болѣри, кторинъ сѣт били възвнмали калѣгерин шт Свѣтаа Тронцѣ. И бна ест иѣсмена Козма шт Свѣта Тронцѣ за лицѣ. Таже, сѣн в болѣри, шин сице свѣдетелствоваан предъ теѣхъ кѣ за болѣри, и предъ иѣсмена Козма съ дѣшамн ихъ, како иѣст били поставили хотари, анѣ ест бил притеснѣл калѣгерин шт Свѣтаа Тронцѣ тѣчю блатове безъ сѣхъ, въ силост, дорн ѣ матка Мостицинъ. Бѣ томъ, теѣхъ кѣ за болѣри шин смотриан ѣ вѣс различніа и гледали ест и хрисоавеле, еже ест имали шин, книга Радѣла вовѣд что ест имали калѣгерин шт Свѣта Тронцѣ и гледали и всѣ хрисоавеле калѣгериделомъ. И сице ест бил писан како иѣе ест хотарѣл Гѣргѣацилом съ блата дорн ѣ матка Мостицинъ, како ест бил шт давно врѣме, шт дѣдннѣ. Таже, теѣхъ кѣ за болѣри <и>¹теѣхъ ѣ болѣри, шт теѣхъ вѣ болѣри и съ Стан Поша, что ест бил чловѣкъ господскѣ и съ многа разлогъ шт болѣри и добри люді и шт шкрѣст мѣст и гледали ест како ест бил по правостію и поставили хотарѣл иѣдеже ест бил гѣна Мостицинъ како ест бил шт вѣки, <да ест>¹ свѣтѣн монастыр Бнхорѣта въ шкрѣпленіе и шт пишѣ калѣгериделомъ, како ест бил шт прѣжде врѣме. И калѣгерин шт Свѣта Тронцѣ, шин да имат дрѣжати блата еже ест по мѣсто варош Корнѣцелѣл, како ест бил помиловал шт нинъ старн господари. И видѣхомъ господство ми>¹ и книгъ швел по за болѣри въ лѣтѣ хрѣла за хотариничне и ш такмеженіе, како ест избраниан шин съ дѣшамн ихъ, іако да дрѣжитъ Гѣргѣацин и Ненчюлещин и Гѣвжанин хотарѣл и блата дорн ѣ матка Мостицинъ, како ест били дрѣжали <сѣн с>ела и како ест бил шт вѣк .

Сего раді и господство ми дахъ свѣтѣн монастыр Бнхорѣта, іако да ест село Гѣргѣацин съ блата и съ вѣс хотаромъ и съ вѣс ходокомъ дѣдннѣ и въ шхавѣ и шкрѣпленіе въ вѣкы и не шт когождо, непоколѣбнмо да иѣст.

Се и свѣдѣтелинъ положихъ господство ми: пан Хрисѣ вел еан Кралевски и жѣпан Івашко вел дворник и пан Глигоріе вел логофет и пан Дѣмитрѣ вел вистіар и пан Прѣда вел спатар и пана Неделко вел ключар и пан Баснаіе вел столник и пан Бѣзника вел колмс и пан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костантинъ вел постелник. И исправникъ, вел логофет.

И аз, ТѢДОРЪ СВѢДЕН, БРАТЪ ДѢМИТРОУ ЛОГОФЕТЪ, МАЗАХЪ ВЪ ВЕСТЪ РЕКОМІИ
БСКЪРЕЩИИ, МѢСЕЦА АПРІЛІЕ КЕ-ГВ ДЪНИ И ШТЪ ДДАМА ДО НИИКЪ ТЕЧЕНІА ЛѢТОМЪ, ВЪ
ЛѢТЪ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ КВЕКВАДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОВА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeiești mănăstiri, numită Vihorîta, hramul nașterea născătoarei de Dumnezeu și monahiei Anghelina starița, ca să fie sfintei mănăstiri satul Gurguiății de la Mostiște, din județul Ilfov, cu bălțile și cu tot hotarul și cu tot venitul, pe vechile hotare și pe semne, din cîmp și din baltă pînă la matca Mostiștei și din vatra satului, de pretutindeni de peste tot hotarul; pentru că este a ei veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie, în anul 7123, călugării de la Sfînta Troiță, ei au cotropit bălțile satelor Gurguiății și al lui Nenciul și Găojanii pînă în matca Mostiștei, cu silă, spunînd călugării că au umblat cu 12 boieri hotarnici. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, călugărițele de la Vihorîta și Nenciul vornicul și megiașii din Nenciulești și din Găojani, ei s-au plîns de nedreptate și s-au pîrît de față. Astfel, întru aceasta, Gavriil voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și după cărțile călugărilor, cum au fost scrise. Apoi au rămas călugării de lege, pentru că n-au avut nici o treabă cu bălțile Gurguiăților. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd, călugării de la Sfînta Troiță au luat iarăși bălțile înapoi, cu sila, fără dreptate și spuneau că au luat bălțile <cu> ¹ 12 boieri hotarnici și au tot stăpînit cu sila.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, călugărițele de la Vihorîta și Nenciul vornicul și cu megiașii din Nenciulești și din Găojani, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei, în divan, de s-au pîrît de <față cu> ¹ egumenul Cozma de la Sfînta Troiță, pentru bălțile Gurguiăților și Nenciuleștilor și Găojanilor. Și așa s-au plîns că au cotropit călugării de la Sfînta Troiță bălțile lor mai sus scrise, cu sila. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și călugărițele de la Vihorîta și Nenciul vornicul și satul Nenciuleștii și călugării de la Cătălui au luat dinaintea domniei mele, din divan, 24 boieri hotarnici pe răvașe domnești, numele lor: Șteful postelnicul din Berilești și din Topoloveni, Tudor st<olnicul și> ¹ Borcea logofătul și din Ojogeni, Iane slugerul și din Șchei, Papa și din Togozeni, Paraschiva vornicul și din Piscure, Hiera logofătul și din Lomotești Nicola și din Răsimniți, Nicola Gheormescul și din Stîlpeni, Badea și din Momeni, Drăghici și din Gherghița, Liuca și Lepădat logofătul și din Șentești, Dragotă și din Șolomonești, Necola și din Hurez, Radul și din Sulimanul, Ivan și din Sasul, Nicola și din Dragomirești, Mitrea și din Priiazda, Nechifor paharnicul și din Brezoe, Albul comisul și Manolache șifarul și din Cornățel, Dumitru Caramazachi și din Frăsinet, Apostol, ca să cerceteze hotarele bălților Gurguiăților și Nenciuleștilor și Găojanilor cum va fi după dreptate, să aleagă bălțile dinspre călugării de la Sfînta Troiță. Apoi, întru aceasta, acești 24 boieri, ei s-au adunat acolo în satul Gurguiății și au fost și doi boieri, pe nume Oprea logofătul din Săcuiani și Frățilă vătaful din Orești, din cei 12 boieri, pe care îi luaseră călugării de la Sfînta Troiță. Și a fost egumenul Cozma

de la Sfînta Troiță de față. Apoi acești 2 boieri, ei așa au mărturisit înaintea acelor 24 boieri și înaintea egumenului Cozma cu sufletele lor, că n-au așezat hotare, ci au cotropit cu sila călugării de la Sfînta Troiță numai bălțile fără uscat, pînă în matca Mostiștei. Întru aceasta, cei 24 boieri ei au socotit cu deamăruntul și au cercetat și hrisoavele, pe care le-au avut ei, cartea lui Radul voievod, pe care au avut-o călugării de la Sfînta Troiță și au cercetat și toate hrisoavele călugărițelor. Și așa a fost scris că merge hotarul Gurguiaților cu bălțile pînă în matca Mostiștei cum a fost de mai înainte de vreme, de moștenire. Apoi acei 24 boieri și acei 2 boieri, din cei 12 boieri și cu Stan Poșta, care a fost om domnesc și cu o mare seamă de boieri și oameni și din jurul locului au cercetat cum a fost pe dreptate și au pus hotarul pe unde a fost matca Mostiștei cum a fost din veci, <să fie>¹ sfîntei mănăstiri Vihorîta de întărire și călugărițelor de hrană, cum a fost de mai înainte vreme. Iar călugării de la Sfînta Troiță, ei să stăpînească bălțile pe locul orașului Cornățel, cum au fost miluiți de alți domni bătrîni. Și am văzut <domnia mea>¹ și cartea de hotărnicie și de întocmire a acelor boieri din anul 7131, cum au ales ei cu sufletele lor, ca să stăpînească Gurguiații și Nenciuleşții și Găojanii hotarul și bălțile pînă în matca Mostiștei, cum au stăpînit <aceste>¹ sate și cum a fost din veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfîntei mănăstiri Vihorîta, ca să-i fie satul Gurguiații cu bălțile și cu tot hotarul și cu tot venitul dedină și de ohabă și întărire în veci și de nimeni să nu fie [ne]clîntită.

Iată și martori am așezat domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, fratele lui Dumitru logofătul, am scris în orașul numit București, luna aprilie 25 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/24. Orig., perg. (34 × 49,5), pecete timbrată. Cu dcuă trad. una din 1778 și alta din 1861.

¹ Loc rupt.

† Adecă eu, Radul lu Totos și Novac, feciorul lu Cernat și Lupul, feciorul lu Ion și popa Ion cu frate-mieu Cernat, feciorii Vladului ot Jogorani, scris-am acesta al nostru zapis, cum să știe că am vîndut părțile noastre de ocină den Valea Sării pînă în Piiatra Cislăului, toate cît se va alége, însă den ocina Găgenească, jupînului Lupului căpitanului drept 2 000 de bani.

Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și den sus și den jos și denprejurul locului, ca să-i fie de moșie lui și feciorilor.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni mărturie, anume: ot Jogorani, Crăciun i <Co>torcea i Vladul Pozmîrcă și Vladu Cioroiul i ot

Fințești, Calen i Negoită sinū popev Stoicăi i Stoi<с>a al Murgăi i Pătea și încă mulți oameni mărturie au fostu, carii nu sînt scriși aicea.

Aceast-am scris, să fie de mare credință la mîna jupînului Lupului căpitan.

Пис мѣсеца априлѣ кѣ дѣни, въ лѣтѣ хрѣмѣ.

Radul lu Totosu.

Novac.

Lupul.

Popa Ion.

Cernat.

<Pe verso:> „Lapoșu, din Valea Sării pînă în Piatra Cislăului“.

Bibl. Acad. CCCCXL/66–67. Orig., hîrtie (31 × 22), 3 peceti aplicate. Cu o copie din 1902. Altă copie la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 319.

260

1636 (7144) aprilie 27.

† Zde bolearii părintelui Vasilie den Bistrița și ai boiarilor den Slăvitești, anume: Albul de Olănești i Mateiu ot Cacova i Radul căpitanul ot Măldărești i Goran logofătul i Iane ot Dos i Stroe postelnicul de Oteteliș, să caute să adevéreze pentru iazul de la Băbēni den Bistrița, să vază fost-au iazul bătrîn din moși de strămoși, au făcutu-l-au mănăstirea Bistrița mai de curînd cu cheltuiala mănăstirii. Deci de va fii bătrînă de demult să fii din doo cu boiari de Slăvitești, iar să vor fii făcut mai dincoace cu cheltuiala mănăstirii, să aibă a întoarce jumătate de cheltuială. Însă cît vor zice părinții cu sufletele lor. Și zioa pre Rusalii.

Ispravnic, vistiariul Dumitrașco.

И сам реч господства мн.

Пис априлѣ кѣ дѣни, лѣтѣ хрѣмѣ.

† Іу Матерю воевода, мноостію божію господннѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, IV/2. Orig., hîrtie (15 × 21), pecete aplicată. Copii ibidem, ms. 192, f. 300v; 201, f. 158v–159; 713, f. 741–741v.

261

1636 (7144) aprilie 27, București.

† Мноостію божію, Іу Матерю воевода и господннѣ въсви земле Бугоррвелахінскон, вѣкк великаго и прѣдобраго, стараго, поконнном Іу Басарае воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господство мн Радулков кьльрашѣл шт Чѣлнницѣ, зет Драгославков, шт сѣдство Йлом<нца> и със сннѣ всн. елнцнже Богѣ даст, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Чюлнницѣ, алн дел Мнкшанов, к сежени вчинѣ шт хотар до хотар и със врьтоградоу шт под коастѣ, поннже ест покѣпна Радул кьльрашѣл, зет Драгославков, сін внше речени сежени за вчинѣ шт над Мнкшан шт Чюлнницѣ за хв аспри готовн, <а> Мнкшан шн и ест вна покѣпна і сежени шт над Сокол ключар, а дрѣги і сежени за вчинѣ покѣпна нх ест шт над Бѣна, шт. . . ¹.

И внае сѣт алдѣмьшари добри людіе, на нмѣ: шт Дончещи, Данчѣл ключар и шт Чюлннец, Стан и Стѣннлнр и Добри и Бадѣк и Строн и Станчѣл Хадѣр и Стан,

сннѣ Лѣпѣлов, и Данчѣл Бовотѣзи и поп Дѣмитрѣ и <С>тан Ъвротѣи вт Какѣю, Чернека и вт Бора, Іѡн Цацѣ.

И пак покѣпи Радѣл кѣльрашѣл, зет Драгославков, вт над Датко вт Чюлонецѣ вт дрѣм дорн ѣ вод, колнко дрѣжн мѣстом кѣкев за с̄ аспри готовн.

И вна ест адѣлмьшарн, на нмѣ: вт Чюлницѣ, Станчѣл Хадѣр и Лѣпѣл и Драгомнр Спринтинѣл и Станчѣл и Мнхалчѣ и Бланкѣл пѣкѣрарѣл и Данчѣл ключар. И продадоше Мнхшан и Датко, шнн за негови добро волѣ нм, без ненеда силостѣ, и със ѣзнаніе въсѣм мегнѣшом вт шкрѣсто мѣстом и със запис вт рѣка нм. <И> видѣхѡм господство мн и записовѣ.

Сего радї, дадох сѣм, господство мн Радѣлше кѣльрашѣл, зет Драгославков, шкоже да мѣ ест шчннѣ дѣдно и в шхѣбѣ снном и внѣком и прѣвнѣчетом и не вт когождѣ непоколѣнмо, порнзмо господства мн.

Сеже ѣво сведѣтїлнїе постазѣннм господство мн: жѣпан Хрнза вел бан Кралевскїн и жѣпан Ивашко вел ворник и жѣпан Гнлгорїн вел лшгѡфет и жѣпан Дѣмитрѣ вел внстнїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Неделко вел ключар и жѣпан Баснаен вел столннк и жѣпан Бѣчннн вел пѣхадннк и жѣпан Бѣзнннка вел колннс и жѣпан Костанднн вел постелннк. И нсправннк, Гнлгорїн вел лшгѡфет.

И напнсах аз, Стан спсдѣкїю, въ настолнн градѣ ѣ Бѣкѣрецин, мѣсеца апрнлїе кѣ дѣнн, в лѣт хѣрмд².

† Іѡ Матею воєвода, мнлостїю божїею господннѣ.

Іѡ Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul călărașul din Ciulinița, ginerele lui Dragoslav, din județul Ialomița, și cu toți fiii, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Ciulinița, înșă partea lui Micșan, 20 de stînjeni de ocină din hotar pînă în hotar și cu grădina de sub coastă, pentru că a cumpărat Radul călărașul, ginerele lui Dragoslav, acești mai sus spuși stînjeni de ocină de la Micșan din Ciulnița, pentru 2 000 aspri gata, iar Micșan a cumpărat 10 stînjeni de la Socol clucerul, iar alți 10 stînjeni de ocină i-a cumpărat de la Ona din...¹.

Și au fost aldămășari, oameni buni, anume: din Doicești, Danciul clucerul și din Ciulinița, Stan și Stănimir și Dobrea și Badea și Stroe și Stanciul Hadîr și Stan, fiul lui Lupul, și Danciul Bobotează și popa Dumitru și Stan Obrocea și din Cacaieu *, Cerneca și din Bora, Ion Țață.

Și iar a cumpărat Radul călărașul, ginerele lui Dragoslav, de la Datco din Ciulinița, de la drum pînă la apă, cît ține locul casei, pentru 200 aspri gata.

Și au fost aldămășari, anume: din Ciulinița, Stanciul Hadîr și Lupul și Dragomir Sprintenul și Stanciul și Mihalcea și Vlaicul păcurarul și Danciul clucerul. Și au vîndut Micșan și Datco, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și cu zapis de la mîna lor. <Și> am văzut domnia mea și zapisele.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul călărașul, ginerele lui Dragoslav, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și

jupan Vasilie mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stan spudeiul, în cetatea de scaun în București, luna aprilie 27 zile, în anul 7144² <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

După Gr. Nandriș, *Athos*, 161—163. Orig. hîrtie (43 × 23,5), pecete timbrată; la m-rea Dochiariu de la Athos. Trad. la Arh. St. Buc., *Condica m-rii Slobozia lui Enache*, nr. 314, f. 282.

¹ loc alb.

* Căcănău (nota editorului).

² La Nandriș în textul slav „xъpмъ”, iar în traducere „7141”; ambele date, evident inexacte.

262

1636 (7144) aprilie 27.

† МНОСТІЕЮ БОЖІЕЮ Іу БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ acestor omeni po ime Toader i Păcală i Radomir i Oprea călărașul i Răca i Bunea ot Fîntînele, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle, că să ție 12 stînjeni de ocină în Cepturi, de cîmpu, de pădure, de apă și cu viile, cîte vor fi pre acea ocină, de preste tot hotarul, de hotar pîn în hotar. Pentru că această ocină fost-au de moșie a lu Avram logofătul și a fie-său Nicăi. Deci, cîndu au fost în zilele Radul voevod, iar Avram logofătul el o seamă de ocină o vîndut, alta o schimbat acestor omeni ce scriu mai sus, de au dat acești omeni ce-s mai sus scriși lu Avram moșie în Budurești alți bani pre această moșie ce scrie mai sus, de Cepturi. Deci tot o ținut Toader i Păcală i Radomir i Oprea călărașul i Rica i Bunea această moșie de Cepturi tot cu bună pace pîn acum în zilele domnii mele.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii <me>le, iar boiarinul domnii méle jupan Buzinca vel comis împreună cu fie-său, Preda slugériul, ei se-au rîdicat cu pîră préste moșii, ca să lépede bani acestor megiași ce scrie mai sus și să-și ție moșiile în silă, căce iaste putérnic. Iar domnia mea am căutat și am judecat împreună cu tot divanul și am dat domnia mea acestor oameni, ce scrie mai sus, ca să-și ție moșiile cu bună pace, cum și le-au cumpărat, iar boiarinul domnii méle jupan Buzinca vel comis și fie-său, Preda spatarul, să n-aibă neci treabă, că a rămas de lége și de judecată denaintea domnii méle den divan. Derept acéia, am dat domnia mea acestor oameni ca să-ți ție moșie cu bună pace. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис апрнаіе КС, в лѣт xъpмъ.

Іу МАТЕЮ ВОЕВОДА, МНОСТІЕЮ БОЖІЕЮ ГОСПОДИНЪ.

Іу МАТЕЮ ВОЕВОДА <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/12. Orig., hîrtie, (30 × 21), pecete timbrată. Cu o copie ibidem, ms. 206, f. 531v—532.

† Eu Iuga ot Corșori scris-am acesta al meu zăpis cum să fie la mîna lui Ion logofătul și a frățini-său lu Pătru, cum să știe că e-mu văîndutu 4 locure de în ocina Corșorilor, însă locul de la hotaru de Orate și trei de în muscelu ci să chemă Flămînda. Și le-mu văîndut de a me bunăvoe, dreptu aspri 400, ci să aibă a le ținere în bună pace de cătră tote rudeniile mele. Și la această tocma(ă) a fostu mulți megieși mărturie: Iuga și Barbul ot Cîrstănești și Șerbu și mulți megieși. Și am scris eu popa Apostolū ot Corbiu. Acesta am scris.

ПИС МѢСЕЦА АПРНАІЕ КИ ДЪНИ В ЛЕТ ХЗРМА.

† Pentru credința amu pus și degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., XCVIII/4. Orig., hirtie (16 × 21). Copie ibidem, ms. 137, f. 278v.

† Cu mila lui Dumnezău, Io Matei Basarabă vovod și domnū a toată Țara Rumânească. Dat-amu domniia mea această poruncă a domnii sale satului Muereasca ot sud Vilcea ca să fie de acuma înnainte în pace și slobozi de bir, de găleată cu fîn, de bou, de oae seacă, de cal, de miiare, de ceară și de cășărie și de cai de olac și de toate dăjdile și mîncăturile cîte sînt preste an în țara <domnii mele>¹. Pentru că i-am lăsat domniia mea, m-am milostivit de i-am ertatū pentru voia părintelui prea sfințitului Theofil episcopschii mitropolit Rî<mnicu>¹ lui ca să fie de acum înnainte sfintei mănăstiri slobozie, să fie <de ajuto>¹riu sfintē mănăstiri, ca să fie pomană domnii méle. Numai să aibă a da birul de ceastă lună, iar dîn sfîrșitul lunii încolo să fie în pace de acéstea de toate, precum scrie mai sus, ca să <aibă>² răpaos în zilele domnii méle să fie ajutoriu sfintei mănăstiri. Drept acéia cine să va ispiti <preste>¹ cartea domnii méle și preste pomana domnii méle acela omu nu <v>¹ a plăti cu alta, ci cu capul va plăti.

Aprilie 29 dni, leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 128v. Copie.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Многостією божією, Іу Матією воевода и господннъ вѣсон земле Згрров-лахнскон, вншк велнкаго и прѣдобраго, сатараго, поконннаго Іу Басарабѣ воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми Стъннмир лугуфет и синъ его Радѹл, вт До<в>реци, вт сѣдство Солт и съ ннх синови, елнциже <Богъ>¹ даст, іакоже да мѣ ест еден вечннѣ, на нме Радѹл, синъ Мнколов вт Добреци, понеже тог човекѣ, Радѹл, внше пис, внле сѣт вечннѣ Стъннмир лугуфет, ешеже вт прѣжде вртѣмѣ.

И потом, къда ест вна съда, въ дѣни господство ми, а Радѹл, синѣ Мнколов, ми ест дннѣла прѣх и приндет тере запрѣше сѣ за лицѣ със Радѹл, синѣ Стѣннимир лѹгѹфет, прѣд господство ми ѣ днван. И сице прѣше Радѹл, синѣ Мнколов, ѹт Добреци, како не ест вечниѣ Стѣннимиров лѹгѹфет ниже се сѣт продад Мнѣла, ваца Радѹл, да вѣдет в<ечн>нѣ Тѣдоров постелник ѹт Вѣртишоара, въ дѣни Снмншн воевод. Таже, въ том, господство ми сѣм гледал и сѣде пѣ прав и по закон и сѣм дал господство ми Радолов, синѣ Мнколов, закон ѣ добри люде по рѣваш господски, на нме: ѹт Прнскѣкъ, Гермек и ѹт Кѣрчюмарн, Мѣргѣла и ѹт Бѣркѣ, Строе, ꙗкоже да заклет Радѹл како нѣст се сѣт продад в<ечн>нѣ Стѣннимиров лѹгѹфет, ниже га сѣт скѣповал Стѣннимир лѹгѹфет ѹт над Тѣдор постелник Рѣдѣнѣла, когда ест скѣповал прочен вечнии ѹт Добреци. Таже, къда ест вна на дѣни и на сорок, а Радѣла, синѣ Мнколов, а ми не ꙗкоже нѣст моглѣ заклетн, анѣ ест ѹстал ѣ закон и ѹт свожденїи. И сѣм дал господство ми по Радѹл, синѣ Мнколов, ѹт днван да вѣдет Стѣннимиров лѹгѹфет вечниѣ како ест вна ѹт прѣжде врѣмѣ.

И потом, Стѣннимир лѹгѹфет, ми ест вна дѣжнѣ Тѣдоров сѣжар ѹт Рѣда наю ѹт прѣжде врѣмѣ еден вечниѣ. Таже нѣ ест дал по тог вечниѣ Радѹл вше пис, да ест вечниѣ радї вечниѣ, а Стѣннимир лѹгѹфет и синови его Радѹл ми да ест ѣ мирни ѹт съда на прѣд ѹт къ Тѣдор кълѣсгѣрѣла Рѣдѣнѣла и ѹт къ синови его, Тѣдосїе ключар и Кирка сѣжар и ѹт къ всѣх породенї его, за нѣхто вантованїе да не нмат. И ꙗже хокет вн вна сѣтворна нѣка книга по Стѣннимир лѹгѹфет, ешеже да <сене вѣ>рѣет дрѣго кратко над дрѣга сѣжденїе, понеже ест вна. . . за лицѣ когда се сѣт сѣтворна сѣ. . .

<Сего радї>, дадох <сѣ>м <господство ми> Стѣннимиров лѹгѹфет и сини его Радолов, ми и синови нм <да вѣдет ѣ мир>¹ ѹт къ синови Тѣдор <с>л<сжар> Рѣдѣнѣла и не ѹт кождѣ непоколѣвнмо порнзмо господства ми.

Сеже вѣс сведѣтїлен поставлѣнм господство ми: жѣ<п>а<н> Хрнза вел ван Кралевскїе и Ивалшко вел дворник и Гангорїе вел лѹгѹфет и Дѣмитрѣ вел внстнгар и Преда вел спатар и Неделко вел ключар и Баснлен вел столник и Бѣчннн вел пѣхарник и Бѣзннка вел комис и Костанднн вел постелник. И исправник, Гангорїе вел лѹгѹфет.

Вѣ настолни градѣ ѣ Бѣкѣрещн, мѣсеца апрнлїе ѣ дѣни и ѹт ѣдама теченее лѣтом в лѣт хѣрмд.

† Іѹ Матею вшева, млостїю божїю господннѣ.

Іѹ Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănimir logofătul și fiului său, Radul, din Dobrești, din județul Olt și cu fiii lor, cîți <Dumnezeu>¹ le va da, ca să le fie un vecin anume Radul, fiul lui Micul din Dobrești, pentru că acest om mai sus scris, Radul, a fost vecin al lui Stănimir logofătul încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Radul, fiul lui Micul, el a ridicat pîră și a venit de s-a pîrît de față cu Radul, fiul lui Stănimir logofătul, înaintea domniei mele în divan. Și așa pîra Radul, fiul lui Micul din Dobrești, că nu este vecin al lui Stănimir logofătul, nici nu s-a vîndut Micul, tatăl lui Radul, să fie <vecin> lui Tudor postelnicul din Curtișoara, în zilele lui Simion voievod.

Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Radul, fiul lui Micul, lege 3 oameni

buni pe răvașe domnești, anume din Priseaca, Ghermec și din Cîrciumari, Murgul și din Bîrcă, Stroe, ca să jure Radul că nu s-a vîndut <vecin> lui Stănimir logofătul, nici l-a răscumpărat Stănimir logofătul de la Tudor postelnicul Rudeanul, cînd a răscumpărat alți vecini din Dobrești. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, Radul, fiul lui Micul, el nicicum n-a putut să jure, ci a rămas de lege și de judecată. Și am dat domnia mea pe Radul, fiul lui Micul, din divan, să fie vecin lui Stănimir logofătul, cum a fost și de mai înainte vreme.

Iar apoi, Stănimir logofătul, el a fost dator lui Tudor sulgerul din Ruda, de mai înainte vreme, un vecin. Deci i l-a dat pe acest vecin, Radul, mai sus scris, ca să fie vecin pentru vecin, iar Stănimir logofătul și fiul lui, Radul, ei să fie în pace de acum înainte de către Tudor călugărul Rudeanul și de către fiii lui, Tudosie clucerul și Chirca sulgerul și de către toate rudele lui, de la nimeni tulburare să nu aibă. Iar dacă s-ar face vreo carte pentru Stănimir logofătul, încă să nu se creadă a doua oară, la altă judecată, pentru că a fost ... de față cînd s-a făcut cu ...

<De aceea>, am dat <domnia mea> lui Stănimir logofătul și fiului lui, Radul, ei și fiii lor <să fie în pace>¹ de către fiii lui Tudor <slujer> Rudeanul și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasile mare stolnic și Vucina mare paharnic și Buzinca mare comis și Costandin mare postelnic. Ispravnic, Gligorie mare logofăt.

În cetatea de scaun în București, luna aprilie 30 zile și de la Adam cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu, voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXV/196. Orig., hirtie (39 × 27,5), rupt și pătat, pecete timbrată.

¹ Omis.

† Многостією вожією, Іу Матею Бѣсъраба воєвод и господинь. Пишет господарство ми во лѣтѣнѣ господарства ми Кондано постелник отъ ялвещи, здравіе¹. Cătră aceasta-ți dau în știre domnia mea, în vréme ce vor vedea această carte a domniei méle, iar domneata să cauți să vii împreună cu sluga domniei méle, po ime...² cu toată scrisoarea Pîrvului logofătul și cu toate socotélele ce au scris el cu mîna lui, că ai a te întreba și a te socoti cu toți Rudénii, pentru 75 000 de bani ai beséricii dăn Săveni, cum mai curîndu, să <s>tați toți de față naintea domniei méle. Инако да нѣст, по реч господарства ми.

И исправник, сам реч господарства ми.

Пис манъ дьни, в лѣтъ 7144.

† Іу Матенъ воевода, многостією вожією господинь.

Bibl. Acad., XXXIII/200. Orig., hirtie (16,5 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

¹ „Scrie domnia mea boierului domniei mele, Condilo postelnicul din Albești, sănătate“.

² Loc alb.

† Милостією божією, Іу Матею воевода и господинъ вѣсон земле Угг-рробрахѣнское, вѣнк велнкаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Басарабе воевода. Дават господство ми сію повеленіе господство ми почтенномъ волѣрниѣ господство ми жѣпан Митрѣ вѣншех вел питар и жѣпанецев его Нѣкшен и съ нѣх синови, елицем Богъ даровах, іакоже да мѣ ест вчинѣ и вечинѣ ѣ село ѣ Мѣшетеци, вѣ сѣдство Яргеш, али дел Хоуѣскъ, еже се зовет волѣрска вѣсах, шт полю и шт шѣм и шт вод със вечинѣн , по нме: Бѣнчнлѣ със синови си и Бѣлѣкѣ със синови си и със брат его Дѣска и със брат его и Добротъ със синови си и със прочѣн вечинѣ еже хоуѣшт вѣтн бежалн. Понеже сіа вѣше речена вчинѣ дѣла Хоуѣскъ, глаголемаго волѣрска, вѣла ест продавала със нне делн за вчинѣ шт Мѣшетеци за Прѣда дворник шт Баломнреци, Баснлѣев спатар, синѣ Мѣшат вѣстнгар, при дѣнѣ Ялѣзандров воевода Іліаш вѣ лѣт зрѣ¹, за ѣгн ѣп аспри готовн. Потом, когда ест вѣн послех, а Баснлѣев спатар, шн ест продаа сіа вѣше речена вчинѣ шт Мѣшетеци волѣрниѣ господство ми Митрек питар през вѣсом хотаром, пакнже за того цѣно, за ѣгн ѣп аспри готовн и със вѣснх вечинѣн колнцн сѣт вѣл ѣ сел и елицн сѣт вѣл вѣгалн и със вѣсах дѣла за вчинѣ, шт седалище селов, шт посѣвде, варе елка се хтет изврат шт по вѣсом хотаром. <И> шт тогда само вѣс дрѣжал волѣрниѣ господство ми Митрѣ питар сіа вчинѣ със добро мирно.

И потом, кѣда ест вѣла сѣда, вѣ дѣнѣ господство ми, а еднн чѣловекѣ, по нме Стан, синѣ Ѣпрев шт варош шт Яргеш, шн ест скараа прѣх радѣ дел Хоуѣскъ, зовет сѣ волѣрска и прѣндет прѣд господство ми ѣ два днѣанове тере съпрѣше се за лицѣ със волѣрниѣ господство ми Митрѣ питарюа ѣ велнкѣн днѣан. И снцѣ прѣше Стан, како ест дѣла Хоуѣскъ негов за дѣдѣнѣ, помнловал по дѣдом сѣ Хоуѣ за Пашадѣа лѣгвѣфет, радѣ права слѣжѣв его. И изваднлн сѣт Стан ѣ днѣан и еднн запнс лѣжннк Дрославе постелннк, зет Пашадѣев лѣгвѣфет, сѣтворнл за мнлованѣ по сѣмрѣтн жѣпанецев его Радек, дѣщера...² над сію дел за вчинѣ Хоуаска вѣше писана. И вѣлн сѣт сѣтворнл Стан и кннг господство ми да ест его дѣдннѣ.

Вѣ том, волѣрниѣ господство ми Митрѣ питарюа, ако прифатнл ест за вѣстѣю, шн ест прншеа прѣд господство ми ѣ днѣан, тере съпрѣше се за лицѣ със Стан, синѣ Ѣпрев и вѣл ест и Прѣда дворник подлѣ вѣснх, кѣпно. Таже, вѣ том, господство ми сѣм гледал и сѣднл, по правдѣ и по закон, със вѣснхми честнннми правнтелѣе господство ми и дадох сѣм господство ми мегю нѣх вѣ волѣрниѣ по рѣваш господскѣн, на нме: шт Ялвѣци, Конднло постелннк и шт Чѣпарн, Ѣфтемѣ питар и шт Стоенѣци, Прѣвѣла Долофан лѣгвѣфет и шт Яргеш, Янгелет кѣпцѣ и Бадѣ лѣгвѣфет и шт Рѣдѣчннѣци, Удрѣ слѣжер и шт Бернѣдеци, Ѣпрѣ лѣгвѣфет и Бѣкомнр и шт Корѣкнн, Нѣгоѣ лѣгвѣфет и шт Зѣрнѣци, Стонка пѣхарннк и Бладѣа столннк и шт Брѣтѣянн, Бадѣ, іакоже да сѣгледает и да нстннствѣет със дѣшамн нѣ радѣ вчннл шт Мѣшетеци, дѣла Хоуѣскъ: вѣш ест продаа Прѣда дворник Митрек вѣк вел питар и синовиам его сіа дел Хоуѣскъ или нѣет ш ест вѣл продаа? И дрѣжал ш ест Стана и Радѣа и Стан, синови Ѣпрев, или нѣет ш ест дрѣжал ннколнже и кто ш ест нм дал и кто нм ест вѣзет? Таже , вѣ том, сѣн вѣше реченн вѣ волѣрниѣ ако сѣбрал се сѣт на еднѣ мѣсто, шнн іакоже нѣкое добрн людѣе вѣспрашал ест по старцн селов и по мегѣашѣ [ашѣ]н шт шкрѣст мѣстоам како вѣет със дѣшамн нѣ. И шнн снцѣ сѣт нстннствѣвал и свѣдетелствѣвал със ннѣне дѣше како нѣет вѣл помнловал Пашадѣа лѣгвѣфет по дѣдом Станов със дѣла Хоуѣскъ, глаголемаго волѣрска, ннже сѣт нмал синови Ѣпрев логѣфет със сію вчинѣ нн еднл трѣбѣ. И вѣдѣхом господство ми шѣа рѣвашове господскн и запнсѣл...² за проданѣе и кннг шѣем вѣ волѣрниѣ за сѣжденѣе, како ест вѣше пис и със мнOSH волѣрниѣ и добрн людѣе свѣдетелѣе напнсанн ѣ кннгѣ, на нме: штцѣ егѣ-

мена Григоріе вт свѣтаа монастыр Йргеша и вт Зецин, Братѣл вие вел комис и вт Чепари, Ікашко ключар и вт Кѣртишоарѣ, Тѣдосіе ключар и вт варош вт Йреш, Станчюл сѣдцѣ. И встал ест Стан, синѣ Ѡпрев, вт закон и вт сѣжденіе.

И потом, Стан ниже сице нѣст се сѣт вставна, анѣ ест пришел и вторницею на диван, нѣ пакнже ест встал вт закон и вт сѣжденіе вт пред господство ми и излѣзла ест вт диван със велика срамот, како по веку метѣхѣ и трѣбѣ да не имат въ вѣки. И свѣхѣом господство ми и книг вт рѣка Станов вт диван что ест вна сътворна без исправѣ тере в сѣм дат въ рѣка Митрев питарюл.

Тем радї, дал сѣм господство ми почтенномѣ волѣрннѣ господство ми жѣпан Митрев <питарюл>³, іакоже да ест емѣ вчиннѣ, дѣдїнѣ и въ вѣхавѣ и да ест ѣ мирно вт нинѣ на пред вт кѣ синовн Ѡпрев ливгѣфет, Стан и Милѣ и Радѣл, понеже ере по прѣх нже се сѣт сѣпрели и всташа вт закон вишцин Хоцев выше речени синовн Ѡпрев вт варош вт Йреш, винн се сѣт ѣвою за веченіе. Таже ест пошел <на по>чт<ен>²ном волѣрннѣ господство ми Митрѣ питарюл със велико моленіе и със волѣри, на име: вт Чепари, Ікашко ключар и вт Йреш, вел Сава и Станчюл сѣдцѣ и сѣ мнош старн варошани, тере нм ест сѣтворна запис вт рѣка Митрев питар, іакоже да не нѣ веченѣше. Такожде ест сѣтворна и вишцин Хоцев, Стан и Милѣ и Радѣл, винн ешеже сѣт сѣтворна запис вт рѣками нѣ въ рѣка Митрев питарюл сѣс великою клетво и сѣс сведетелїе за велика вѣрѣ, како вт сѣда на пред кто хокет наю дигнѣ прѣх нѣкогда нли хокет изваднѣ дрѣге книги нли записе над дѣла Хоцевскѣ да не се <вер>²ѣше, нже да се прифатнше въ разлив занеже сѣт встали вишцин Хоцев, синовн Ѡпрев, вт закон вт пред вї волѣри више писани и вт прѣд господство ми.

И поставна ест Стан и Милѣ и Радул и клетво: кто хокет скочи прѣх дрѣг крат нли вт нѣх нли вт синовн нм нже вт сѣродинкам его, тог чловекѣ да ест афѣрсан вт тнї свѣтн втци нже сѣт въ Некен. <И> видѣхѣом господство ми и запис како ест више пис.

И пак да ест почтенномѣ волѣрннѣ господство ми жѣпан Митрев питарюл вчиннѣ и вечинн ѣ Чокѣнецин, али вт през вѣс село 5-го дела, един дедѣ заплѣн, вт посвѣди и вт по вѣс хотаром, елика се хтет избрат. И вечиннї, да се знает, на име: Драгѣл сѣс синовн си и Макаріе сѣс синовн его и Неделко и братом си Стонка и сѣс синовн нѣх и Ѡрѣѣ сѣс синовн его и Оурѣс сѣс синовн его. Понеже ест вна 5 дѣдї ѣ село. Таже, кѣда ест вна нинѣ, въ днїе господство ми, а Митрѣ питарюл вин нѣ ест вѣзнимал вт прѣд господство ми вї волѣри хотарници по рѣваше господски, на име: вт Ъскаци, Данчюл ливгѣфет и вт Сѣкѣзиани, Ѡпрѣ и вт Ореци, Фрѣцилѣ логофет и вт Бѣкѣрецин, Сава и вт Лѣмотецин, Некѣла чаѣш и Герге и вт Бѣрзецин, Нан и вт Раса, Нѣникѣл ватах и вт Сѣрѣлеци, Добре логофет и вт Прѣчещї, Некѣлчѣ и вт Бѣс<ѣл>ацин, Ѡпрѣ и Стопан, тере нѣ ест хотарисал и из<бра>²нѣет вчинна вт кѣ втциѣ егѣмена Мелентїе вт свѣта монастыр Михаюв воевод, храм свѣтн Николѣе завсебно. И код тензи вї волѣри хотарници више речени вили сѣт мнош добри людїе вт школьном местом, по име: вт Корнѣцел, Корнѣ и Монси сѣдцѣ и Дѣмитрѣ Карамазакн и Некѣла, вт Чокѣнецин, Костандин ювѣша и вѣснѣ старцин селѣв вт Чокѣнецин и вт Кѣрецин и вт Бѣрѣцин. <И> видѣхѣом господство <ми>³ и книгѣ швем волѣри за велика сведетелїн како ест више пис.

Сего радї, дадох сѣм господство ми почтенномѣ волѣрннѣ господство ми жѣпан Митрѣ вие вел питар, іакоже да мѣ ест вчиннѣ и вечинн ѣ Мѣшетецин въ сѣдство Йргеш и ѣ село ѣ Чокѣнецин въ сѣдство Ълхов, пакнже сѣс вечинн, вчиннѣ, дѣдїнѣ и въ вѣхав синовом и вишком и прѣвнѣчетом и не вт кожедо непоколѣбимо, порнзмо господство ми.

Сеже ѣво и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Хриѣѣ вел ван Кралевскїн и жѣпан Ікашко вел дворник и жѣпан Гангорїе вел ливгѣфет и жѣпан

ДЪМИТРЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВИСНІАР Н ЖЪПАН ПРЕДА БРЪНКОВЪНЪА ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН НЕДЕАКО БОТЪНЪА ВЕЛ КЛЮЧАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ПАИНАДЪР ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВИК, ГЛНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ.

И аз, ЛЕПЪДАТ ЛУГВЪФЕТ, НАПИСАХ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪКЪРЕЩИ, МЪСЕЦА МАЮ 7 ДЪНИ Н УТ ПДАМА ДО НИНЪ, ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ, В ЛЪТ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВЪВЕВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕВОА <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar și jupaniței lui, Neacșa, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Mușetești, în județul Argeș, însă partea Hogească, care se chiamă boierească, toată, din cîmp și din pădure și din apă cu vecinii, anume: Băncilă cu fiii săi și Vîlcul cu fiii săi și cu fratele său, Duca, și cu fratele său și Dobrotă cu fiii săi și cu alți vecini, care vor fi fugiți. Pentru că această ocină mai sus spusă, partea Hogească, numită boierească, a fost vîndută cu alte părți de ocină din Mușetești de Preda vornicul din Balomirești lui Vasile spătarul, fiul lui Mușat vistierul, în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7130 ¹, pentru 480 ughi aspri gata. Apoi, cînd a fost după aceea, Vasilie spătarul, el a vîndut această mai sus zisă ocină din Mușetești boierului domniei mele Mitrea pitarul, peste tot hotarul, iarăși pentru acel preț de 480 ughi aspri gata și cu toți vecinii, cîți au fost în sat și cîți au fost fugiți și cu toată partea de ocină din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege, de peste tot hotarul. <Și> de atunci încoace a tot ținut boierul domniei mele Mitrea pitarul această ocină cu, bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar un om anume Stan, fiul lui Oprea din oraș din Argeș, el a ridicat pîră pentru partea Hogească, numită boierească și a venit înaintea domniei mele în două divanuri, de s-a pîrît de față cu boierul domniei mele Mitrea pitarul, în marele divan. Și așa pîra Stan că partea Hogească este a lui de moștenire, fiind miluit bunicul său, Hogeș, de Pașadia logofătul pentru slujba lui dreaptă. Și a scos Stan în divan și un zapis mincinos al lui Drosul postelnicul, ginerele lui Pașadia logofătul făcut de miluire, după moartea jupaniței lui, Rada, fiica...² pentru această parte de ocină, Hogească, mai sus scrisă. Și și-a făcut Stan și cartea domniei mele să-i fie lui dedină.

Întru aceea, boierul domniei mele Mitrea pitarul, dacă a prins de veste, el a venit înaintea domniei mele în divan de s-a pîrît de față cu Stan, fiul lui Oprea și a fost și Preda vornicul, alături de toți, împreună. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvașe domnești, anume: din Albești, Condilo postelnicul și din Cepari, Eftimie pitarul și din Stoenesti, Pîrvul Dolofan logofătul și din Argeș, Anghelut negustorul și Badea logofătul și din Rădăcinești, Udrea sulgerul și din Berindești, Oprea logofătul și Vucomir și din Corbeni, Neagoe logofătul și din Zărnești, Stoica paharnicul și Vladul stolnicul și din Brătiani, Badea, ca să cerceteze și să adverească cu sufletele lor pentru ocina din Mușetești, partea Hogească: a vîndut Preda vornicul lui Mitrea fost mare pitar și fiilor lui această parte Hogească sau n-a vîndut? Și au stăpînit-o

Stana și Radul și Stan, fiii lui Oprea, sau n-au stăpînit-o nici cum și cine le-a dat-o și cine le-a luat-o? Deci, într-o aceea, acești 12 boieri mai sus spuși, dacă s-au adunat la un loc, ei, ca niște oameni buni, au întreat pe bătrînii satului și pe megiașii din jurul locului, cum știu cu sufletele lor. Iar ei așa au adevărit și au mărturisit cu sufletele lor că n-a miluit Pașadia logofătul pe bunicul lui Stan cu partea Hogească, numită boierească, nici nu au avut fiii lui Oprea logofătul nici o treabă cu această ocină. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești și zapisul...² de vînzare și cartea celor 12 boieri de judecată, cum este scris mai sus și cu mulți boieri și oameni buni martori scriși în carte, anume: părintele egumen Grigorie de la sfînta mănăstire Argeșul și din Uești, Bratul fost mare comis și din Cepari, Ivașco clucerul și din Curtișoară, Tudosie clucerul și din oraș din Agreș, Stanciul județul. Și a rămas Stan, fiul lui Oprea, de lege și de judecată.

Iar apoi, Stan nu s-a lăsat nici așa, ci a venit și a doua oară în divan, ci iarăși a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și a ieșit din divan cu mare rușine, că mai mult amestec și treabă să nu aibă, în veci. Și am luat domnia mea în divan și cartea din mîna lui Stan, pe care o făcuse fără ispravă și am dat-o în mîna lui Mitrea pitarul.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele jupan Mitrea <pitarul>³, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și să fie în pace, de acum înainte, de către fiii lui Oprea logofătul, Stan și Milea și Radul, pentru că după pîra cu care s-au pîrit și au rămas de lege nepoții lui Hoge, mai sus-spuși, fiii lui Oprea, din oraș din Argeș, ei s-au temut de vecinie. Deci au venit <la>³ cinstul boier al domniei mele Mitrea pitarul cu mare rugă și cu boierii, anume: din Cepari, Ivașco clucerul și din Argeș, Sava cel mare și Stanciul județul și cu mulți orășeni bătrîni, de le-a făcut zapis de la mîna lui Mitrea pitarul, ca să nu-i vecinească. De asemenea, au făcut și nepoții lui Hoge, Stan și Milea și Radul, ei încă au făcut zapis de la mîna lor la mîna lui Mitrea pitarul cu mare blestem și cu mărturie de mare credință, ca de acum înainte, cine va mai ridica pîră vreodată sau va scoate alte cărți sau zapise pe partea Hogească să nu se creadă, nici să se ia în seamă, pentru că au rămas nepoții lui Hoge, fiii lui Oprea, de lege dinaintea a 12 boieri, mai sus-scriși, și dinaintea domniei mele.

Și au pus Stan și Milea și Radul și blestem: cine va ridica pîră a doua oară sau dintre ei sau dintre fiii lor sau din rudele lui, acel om să fie afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia. <Și> am văzut domnia <mea>³ și zapisul, cum este mai sus scris.

Și iarăși să-i fie cinstului boier al domniei mele jupan Mitrea pitarul ocină și vecini în Ciocănești, însă a șasea parte de peste tot satul, un moș deplin, de pretutindeni și de peste tot hotarul, cît se va alege. Și vecinii să se știe, anume: Dragul cu fiii săi și Macarie cu fiii lui și Nedelco și fratele său, Stoica și cu fiii lor și Orzea cu fiii lui și Ursu cu fiii lui. Pentru că au fost 6 moși în sat. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Mitrea pitarul, el a luat dinaintea domniei mele 12 boieri hotarnici pe răvașe domnești, anume: din Uscăți, Danciul logofătul și din Săcuiani, Oprea și din Orești, Frățilă logofătul și din Văcărești, Sava și din Lumotești, Necula ceașul și Gherghie și din Bîrzești, Nan și din Rasa, Neicul vătaful și din Sărulești, Dobre logofătul și din Pîrcești, Neculcea și din Văs<ăl>ați, Oprea și Stoian, de i-au hotărnicit și i-au ales deosebit ocina dinspre egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Mihai Voievod, hramul sfîntul Nicolae. Și pe lîngă acei 12 boieri hotarnici mai sus-spuși au fost mulți oameni buni din jurul locului, anume: din Cornățel, Cornea și Moisi județul și Dumitru Cara-

mazachi și Necula, din Ciocănești, Costandin iuzbașa și toți bătrînii satului din Ciocănești și din Curești și din Vărăști. <Și> am văzut domnia mea cartea de mare mărturie a acelor boieri, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar, ca să-i fie ocină și vecini în Mușetești, în județul Argeș și în sat în Ciocănești, în județul Ilfov, iarăși cu vecini, ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu vovod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/19. Orig., perg. (42 × 54), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, I, 344.

- ¹ Loc alb.
² Loc rupt.
³ Omis.

268

1636 (7144) mai 5, București.

† Мнолостією вожією, Іу Матею воєвода и господниѣ въсом земан Ъгг-ррвклахїнское, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, покониномѣ Іу Басараба воєвода. Дават господство ми сію повеленію господство ми слаг господство ми Къндев постелник вт Бълотеци и жѣпанцевѣ его Бонкѣв и съ нѣх синовн, елицем Богѣ припѣстит, такоже да мѣ ест вчинѣ оу Изворани въ сѣдство Мѣшчел > и Падѣрец >, ан вт дел Дѣмитрашков ключар и анепсеум си Баснаіе два дѣлнице вт поле и вт шѣма и вт вод и вт дѣл със виноградіе <н> а вечни на ѣме Іаіе със синовн си и вт седалнице селаме вт посвѣдн, варе еанка се хтет нзврат вт над въсом хотаром. Понеже ест ена покѣпна слаг господства ми Кънда постелник въ кѣпѣ със варошанин вт Питеци, на име: Нѣкшѣл и Тѣдоран и Захарїа и Никоарѣ и Нѣкшѣл и Іван и поп Мартин и Симїѣн и Колчѣк и Спнаіѣ и дѣлнице 8 Изворани вт посвѣдн и вт по въс хотаром и със того вечни вт над Дѣмитрашко ключар вт Спннѣнн и вт внѣком си Баснаіе за ѣгн скѣ аспри готовн. Ъваче да се знает, да нмат дрѣжати се варошанин вт Питеци внше речени ѣ дѣлнице, а слаг господство ми Кънда постелник да дрѣжит сам два дѣлнице и того вечниѣ, Іаіе, како ест вѣше пис. И вндѣхом господство ми и записѣл варошанином вт Питеци, нже сѣт внше речени, за покѣпеніе <н>¹ записѣл Дѣмитрашков ключар за проданіе на рѣк варошанином със мнози волѣри сведетелн. <И>² продали сѣт Дѣмитрашко ключар и внѣком си Баснаіе колѣром, вни за сконм добро волю, със ѣзнаніа въсем колѣром и а мегіашом вт школном мѣстом.

И пак да ест слаг господство ми Къндев постелник и жѣпанцевѣ его Бонкѣв ѣ дѣше за ацигани на име: Соркѣ и Рада циганка и Дѣмитрѣ циганѣл и Костанда и

ПѣтрѸ и Бѣанка, понеже ест покѣпна слѣг господство ми Кънда постелник и сѣпрѣж-
ница его, Бонка, сѣн вше реченн ацнгани wt над шѣрюм си Баснаіе спатар, синь
Мѣшат вистіар, за ѣгн ѣе аспри готовн, съда въ дѣніе господство ми, а Баснаіе
спатар, вн ешеже сѣт вна покѣпна сѣн ацнгани вше писани wt над Мнхѣю спатар
Коцофѣнѣа със запис wt рѣка его за прѣданіе и със волѣри сведетелн написани ѣ
запис. И пакнже да ест слѣг господство ми Къндек постелник и жителницев его,
Бонкѣв, еднн ацнган на нме Дрѣган, синь Крѣчюнов, занеже га ест покѣпна Кънда
постелник wt над шѣрѣм си Баснаіе спатар за ѣгн ке аспри готовн. И продадох
Баснаіе спатар вн за негов добро волю без нн една силост със ѣзнаніе въсѣм
мегіашом wt шкрѣстннм мѣстом и wt пред господство ми.

<И> видѣхѸом господство ми н два записе wt рѣка Баснаіев спатар за про-
даніе въ рѣк Къндек постелник и съ мнозн волѣри сведетелн написани ѣ записе
на нме: Снма вторн лѸгѸѣт и Строе лѸгѸѣт, синь Фіерѣв лѸгѸѣт и Парас-
кнеа лѸгѸѣт и wt Брѣзое, Бентнлѣ ватаф и wt Тополовѣнн, Маноле комнс
и wt Рѣтещн, Івашко и wt Рѣтнкоещн, Драгомнр къмѣраш и мнозн добри людіе,
еже не сѣт писани зде, въ книга сѣа.

Сего раді, адох съм господство ми слѣго господства ми Къндек пос-
телник и жѣпанницев его, Бонкѣв, іакоже да нм ест вчннѣ и ацнгани вше реченн,
дѣдінѣ и въ вхѣвѣ синовом и вѣском и прѣвѣнѣчетом и не wt когоже непоколѣ-
внмо, порнзмо господство ми.

Сеже ѣбо и сведетеліе поставнх господство ми: жѣпан Хрнза вел ван Кра-
левскн и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гнлгоріе вел лѸгѸѣт и жѣпан Дѣ-
мнтрѣ Дѣдескѣа вел вистіар и жѣпан Преда Брѣнковѣнѣа вел спатар и жѣпан
Недеако Ботѣнѣа вел ключарн и жѣпан Баснаіе Пнндѣр вел столник и жѣпан Бѣ-
зннка вел комнс и жѣпан Бѣчена вел пѣхарник и жѣпан Костанднн велнкн постелник.
И нсправнк, Гнлгоріе велнкн лѸгѸѣт.

И написах аз, Лепѣдат лѸгѸѣт, въ настолнн град Бѣкѣрещн, мѣсеца маю
ѣ дѣнн и wt іѣдѣама даже до селѣ, въ сего писаніе, текѣщаго лѣтом въ лѣт хрѣма,
а wt вѣплѣщеніе Хрнстоко хрѣма.

† Іw Матею вѣвѣвѣа, мноостію вожію господннѣ.

Іw Матею вѣвѣвѣа <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod, și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io
Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii
domniei mele, Cîndea postelnicul din Bălotești, și jupaniței lui, Voica, și cu
fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Izvorani, în județul
Mușcel și Pădureț, însă din partea lui Dumitrașco clucerul și a nepotului său,
Vasilie, două delnițe din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii
și un vecin, anume Ilie cu fiii săi și din vatra satului, de pretutindenî, oricît
se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele,
Cîndea postelnicul, împreună cu orășanii din Pitești, anume: Neacșul și
Tudoran și Zaharia și Nicoară și Neacșul și Ivan și popa Martin și Simion și
Colceac și Spilea, 8 delnițe în Izvorani, de pretutindenî și de peste tot hotarul,
și cu acest vecin, de la Dumitrașco clucerul din Spineni și de la nepotul
lui, Vasilie, pentru 226 ughi aspri gata. Însă să se știe: să aibă a stăpînii
orășanii din Pitești mai sus spuși 6 delnite, iar sluga domniei mele, Cîndea
postelnicul, să stăpînească singur două delnițe și pe acest vecin, Ilie, cum
este scris mai sus. Și am văzut domnia mea și zapisul de cumpărătură

внше пис, шни ест вна въс людїи мегїашн. Таже, къда ест вна нинѣ, въ дѣни господства ми, по врѣме что ест вна дрѣжал волѣрни господства ми Дрѣгшнн постелник сѣдство Ѡлт, а село Яльмѣнеціи внше речени іакоже нѣкїи людїи занх и бежалици шни встави ест дѣдїне и къщове им пѣсти и бегал въ ино странѣ радї вврѣл и радї драхма царска. Таже, шт когда ест бежал шни, въс плати ест волѣрни господства ми Дрѣгшнн вторїи постелник дажбове им, меда и всѣ бирове им въ един лѣт, въс шт товолка емѣ, къда ест вна дрѣжит сѣдство Ѡлт дондеже наплѣни аспрїи хлхѣ готови по въс. И пакїже ест плати и на волѣрннн господства ми Петрѣ слѣжар и Гинѣ слѣжар аспрїи хѣ въс ради село Яльмѣнеціи.

Бѣ том, господство ми гледах и сѣднх по правдѣ и по закон кѣпно със вснхми честитнми правителн господства ми и смотрїнхом господство ми със въс дваном аще ѣ врѣме нѣ хотѣл да прїнде на дѣдїне им и на къщовѣ им и на ввр, нѣ въс бегал іакоже нѣкїи людїи зан, господство ми дах шт дван волѣрннѣ господства ми Дрѣгшнн вторн постелник да битї вечннн със снновн им и със всѣх дѣдїне им понеже снще сѣтворнл господство ми свезанїе и ѣстроенїе със въс съвѣтом господства ми и със вснх архїерїи и със въс съвором, да ест стоателна въ вѣкн.

Щеже и закланнїе поставнх господство ми по штшествеїа господства ми: кого изберет господѣ Богѣ битї господарѣ и владател Земле Блахїнское, или шт рода господства ми или шт ино племеннк да аще почтет и да поновит и да оутврѣдит сїа книга господства ми по ѣстроенїе како ест внше пис. Я ащеїаже не почтет и не поновит и не штрѣднл, нѣ попереет и раздрал ест, тог да вѣдї трѣкает и анатема шт тнї штци еже сѣт въ Некїи и да нмат частїю със Юда и със Ярїа на еднн место и не шт когождо непоколѣвнмо, порнзмо господства ми.

Сеже и свѣдїтеле поставнх господство ми: жѣпан Хрїза велнкїи ван Кралевскн и жѣпан Івашко велнкїи дворннк и жѣпан Глнгорїе велнкїи лнвгвфет и жѣпан Дѣмнтрѣ Дѣдескѣ велнкїи внстїар и жѣпан Прѣда велнкїи спатар и жѣпан Недѣлко Ботѣнѣл вел клѣчарю и жѣпан Баснлїи велнкїи столннк и жѣпан Бѣзннка велнкїи колннс и жѣпан Бѣчнна велнкїи пѣхарннк и жѣпан Костанднн велнкїи постѣлннк. И нсправннк, жѣпан Глнгорїе велнкїи лнвгвфет.

И аз, Дѣмнтрѣ лнвгвфет, напнсах въ настоани граду рекомїи Бѣкѣреци, мѣсеца маїа ѣ дѣни и шт Ядама даже до нннѣ, въ сего пнсанїе, теченїа лѣтшм въ лѣт хЗрмд.

† Іу Матею воевода, милостїю божїю господннѣ.

Іу Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele pan Drăgușin al doilea postelnic și cu fiii săi, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Alămăneștii din județul Olt, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pe vechile hotare și pe semne. Pentru că acel sat, Alămăneștii, mai sus scris, ei au fost toți oameni megiași. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea în care a ținut boierul domniei mele Drăgușin postelnicul județul Olt, iar satul Alămăneștii mai sus spus, ca niște oameni răi și fugari, ei și-au lăsat dedinele și casele lor pustii și au fugit în altă țară pentru birul și pentru drahma împărătească. Deci, de cînd au fugit ei, a tot plătit boierul domniei mele Drăgușin al doilea postelnic dările lor, mierea și toate birurile lor într-un an, tot din punga lui, cînd a ținut județul Olt, pînă ce a împlinit 32 000 aspri gata peste tot. Și iarăși a plătit și boierilor domniei mele Petrea sulgerul și Ghinea sulgerul 2 000 aspri, tot pentru satul Alămăneștii.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptat- și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am socoe- tit domnia mea cu tot divanul de vreme ce n-au vrut să vină la dedinele lor și la casele lor și la bir, ci au tot fugit ca niște oameni răi, domnia mea am dat din divan boierului domniei mele Drăgușin al doilea postelnic, să-i fie vecini cu fiii lor și cu toate dedinele lor, pentru că așa a făcut domnia mea legătură și întocmire cu tot sfatul domniei mele și cu toți arhiereii și cu tot soborul, să fie statornică în veci.

Încă și blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor Țării Românești, sau din neamul domniei mele sau din alt neam, să cinstească și să înnoiască și să întărească această carte a domniei mele, după întocmirea ce este mai sus scrisă. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va călca și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de la 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun numită București, luna mai 6 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, curgerea anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXV/197. Orig., hirtie (29 × 42), pecetea timbrată.

270

1636 (7144) mai 6, București

† Многостію вожію, Ію Матен Баварава воеводы и господннѣ всон земли Зггровлахінскон. Дават господство ми сіа повелѣніе господства ми слггѣ господства ми Стонкѣн спатар, синѣ Дѣмитрѣ дворникѣ вт Чептѣриле и съ сини его, елици Богѣ даровает, іако да ест емѣ село Дѣдешін вт сѣдство Телеорман, вѣс село и всн вчинїи и съ вѣс хотарѣ Дѣдешнлор и Горцешнлор и Текѣчинлор и Рошїнлор, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт седаанше селюв и съ всн вчинїи и съ вѣс ходоцк и вт през вѣс хотар, вт чин дорн ѣ чин, варе еанка нзвернт сѣ, понеже сѣю вышше реченѣ село Дѣдешїн и съ сіа имѣ вт вчиннѣ Горцешїн и Текѣчинїн и Рошїн, был ест Стонкѣн спатар вт дѣднн вт на вѣць его Дѣмитрѣ дворник и вт на матерам са Калѣ, еше вт преже врам. Н вѣс ест дрѣжда сѣ доврѣ мнрѣ.

И потом, кѣда ест был иннѣ, вѣ днны господства ми, а Марко логофет и съ житалиница его Рада, внѣка Стонкѣн спатар, вни скочнан прѣх, рекѣще како имат и жѣпанница Рада част ѣ село Дѣдешїн и Горцешїн и Текѣчинїн и Рошїн. Н при- шѣл ест всн кѣпно сѣ Стонка спатар, аще съпрѣ сѣ за лицѣ пред господства ми ѣ великїн диван. Бѣ том, Стонка спатар нзвядна ест едїнѣ запис пред господства ми вт на сѣмрѣть вѣць его Дѣмитрѣ дворник, писан вт рѣк Хїерѣн логофет и със великое клѣтѣс, іако да дрѣжет тѣчїю синѣ его Стонка спатар сїн вчинне

и съ вечнин, ѡже сѣт вше пис. ꙗ Марко логофет и съ жѣпанница его, Рада, сице прѣхъ предъ господства ми, како ест сътворен того запис да дрѣжет Стонка спатар тѣчию село Дѣдешии, а Горцещи и Текѣчѣни и Рошии не сѣт писани ꙗ записѣл Дѣмитров дворник и како не сѣт сѣл учине вѣс въ едѣнъ хотар, нѣ сѣт избране шт къ учина Дѣдецилор.

Бѣ том, господство ми гледах и сѣдих по правдѣ и по законѣ съ всами честити мѣ правителѣи господства ми и дах господство ми междѣ им ѣи болѣри над рѣваше господски, по имѣ; шт Бѣрѣци, Строе столник и Дѣмитрѣ столник и шт Бѣрсеци, Крѣстѣ и шт Мѣничеци, Радул и Бѣржогѣ и шт Бѣрчинѣни, Крѣстѣ грѣк и шт Мѣхѣеци, Стан сѣлжер и Дѣнкѣл и шт Пѣтсроаса, Строе и шт Могошѣци, Преда и шт Комани, Бадѣ пѣхарник и шт Хѣрѣл, Дрѣгнич батах, ѡко да гледает и да истинствѣет радѣ Горцещи и радѣ Текѣчѣни и радѣ Рошии, сѣт сѣе учине въ едѣнъ хотар със село Дѣдешии или сѣт избране? Таже, сѣи ѣи болари ходили ест въ вѣс шбраз и сици истинствѣвали съ ници дѣше, ѡко сѣл учине хотарисали сѣе еще въ дѣни Симиши воевод и прилепила нѣ ест вѣс въ едѣни хотарѣ съ Дѣдешии и не сѣт избране едѣна шт къ дрѣга. И егда сътвори ест Хѣра логофет тог запис шт на сѣмрѣт Дѣмитрѣ дворник был ест сѣл учине вѣс сѣе дѣнене въ едѣнѣх отар съ Дѣдешии и сътвори ест вѣс едѣн имѣ за силцие. И пришѣл ест вѣс сѣи ѣи болари аще свидѣтелствѣвали съ дѣшамн нѣ предъ господство ми, како ест вѣшше пис.

Бѣ том, господство ми еще дах волѣ Марков логофет и панциев его Радѣи, ѡко да вѣзнимае ѣи болари да заклат съш ници, како сѣт сѣе имѣ за учинѣ Горцещи и Текѣчѣни и Рошии избране вѣс шт учина Дѣдецилор и како не вѣставил а ест Дѣмитрѣ дворник своего синѣ Стонкѣв спатар съ Дѣдешии кѣсно. Бѣ том, Марко логофет и съ жѣпанница его Рада, ниже въ едѣн шбраз не моглѣ прифатит сѣ шт закон, ѡко да заклат, нѣ вѣстал ест шт закон и шт сѣжденѣ шт предъ господства ми, шт великое дѣван. И еще извадна сам Марко логофет със рѣка его сѣл имѣ по учинѣ шт кинѣ имѣ та господска и шт записѣл боларом със кинѣвар, ѡко по много трѣбе и метѣх да не имат съ сѣл вше писане учине въ вѣкы. И видѣх господство ми шее две рѣваше господски на рѣка Стонкѣв спатар.

Сѣго радѣ, дадохъ господство ми Стонкѣи спатар, ѡко да ест емѣ съю село Дѣдешии съ вѣс хотар и съ хотарѣл Горцещилор и Текѣчѣнилор и Рошилор и съ вѣс ходок, вѣре елика избѣрит сѣл учинѣ, дѣдинѣ и въ шѣвѣ синовим и вѣшцим и прѣвѣшчетом и не шт кого непотѣкновѣнѣ господства ми.

Сѣ оубо и свидѣтелѣи положихъ господство ми: пан Хрѣзѣ вел ван и пан Ъвашко вел дворник и пан Гангорѣ вел логофет и пан Дѣмитрѣ вел вѣстнир и пан Преда вел спатар Брѣнковѣни и пан Василѣ Памандѣр вел столник и пан Бѣзника вел колмс и пан Бѣчина вел пѣхарник и пан Костантин пѣрвѣе предѣстатѣл.

И написахъ аз, Стонка логофет Шѣрбановичи, въ столи градѣ Бѣкѣши, мѣсеца маи ѣ-гв дѣни и шт Ъдама до ницѣ ток лѣто, въ лѣт хѣрмѣ, анно домини хѣлѣз.

† Iw Mateu voievoda, milaștii boșii domnului.

Iw Mateu voievod <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoica spătarul, fiul lui Dumitru vornicul din Cepturile și cu fiii lui, cîți îi va dăruî Dumnezeu, ca să-i fie satul Dădeștii din județul Teleorman, tot satul și toți vecinii și cu tot hotarul Dădeștilor și Gorgeștilor și Tecucenilor și Roșiilor, din cîmp și din pîdure și din apă și din vatra satului și cu toți vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul, din cap pînă în

cap, oricît se va alege, pentru că acest mai sus zis sat Dădeștii, și cu aceste nume de ocină, Gorgeștii și Tecucenii și Roșii, au fost de moștenire ale lui Stoica spătarul de la tatăl său Dumitru vornicul și de la mama sa Calea, încă de mai înainte vreme. Și a tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Marco logofătul și cu soția lui, Rada, nepoata lui Stoica spătarul, ei au ridicat pîră spunînd că are și jupanița Rada parte în satele Dădeștii și Gorgeștii și Tecucenii și Roșii. Și au venit toți împreună cu Stoica spătarul de s-au pîrît de față înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceasta, Stoica spătarul a scos un zapis înaintea domniei mele de la moartea tatălui său, Dumitru vornicul, scris de mîna lui Hiera logofătul și cu mare blestem, ca să stăpînească numai fiul lui, Stoica spătarul, aceste ocine și cu vecinii, care sînt scrise mai sus. Iar Marco logofătul și cu jupanița lui, Rada, așa au pîrît înaintea domniei mele că acest zapis a fost făcut să stăpînească Stoica spătarul numai satul Dădeștii, iar Gorgeștii și Tecucenii și Roșii nu sînt scriși în zapisul lui Dumitru vornicul și că nu sînt aceste ocine toate într-un hotar, ci sînt alese dinspre ocina Dădeștilor.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvașe domnești, anume: din Viriți, Stroe stolnicul și Dumitru stolnicul și din Bîrsești, Cîrstea și din Mănicești, Radul și Virjoghie și din Crăcineni, Cîrstea grecul și din Mihăești, Stan slugerul și Diicul și din Puturoasa, Stroe și din Mogoșăști, Preda și din Comani, Badea paharnicul și din Huria, Drăghici vătaful, ca să cerceteze și să adeverească pentru Gorgeștii și pentru Tecucenii și pentru Roșii, sînt aceste ocine într-un hotar cu satul Dădeștii sau sînt alese? Deci acești 12 boieri au umblat în tot chipul și așa au adevărit cu sufletele lor că aceste ocine s-au hotărnicit încă în zilele lui Simion voievod și s-au lipit toate într-un hotar cu Dădeștii și nu sînt alese una de cealaltă. Și cînd a făcut Hiera logofătul acest zapis, de la moartea lui Dumitru vornicul, aceste ocine erau toate reunite într-un hotar cu Dădeștii și au făcut toate un nume de siliște. Și au venit toți acești 12 boieri de au mărturisit cu sufletele lor înaintea domniei mele, cum este scris mai sus.

Întru aceasta, domnia mea încă am dat voie lui Marco logofătul și jupaniței lui, Rada, să ia 12 boieri, să jure cu ei că aceste nume de ocină, Gorgeștii și Tecucenii și Roșii, sînt alese afară de ocina Dădeștilor și că nu le-a lăsat Dumitru vornicul fiului său Stoica spătarul împreună cu Dădeștii. Întru aceasta, Marco logofătul și cu jupanița lui, Rada, n-au putut în nici un chip să se apuce de lege, ca să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele, din marele divan. Și încă a scos cu chinovar înșuși Marco logofătul cu mîna lui aceste nume de ocină din cartea lor, cea domnească și din zapisul boierilor, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă cu aceste mai sus-scrise ocine în veci. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești la mîna lui Stoica spătarul.

De aceea, am dat domnia mea lui Stoica spătarul, ca să-i fie acest sat, Dădeștii, cu tot hotarul și cu tot hotarul Gorgeștilor și Tecucenilor și Roșiilor și cu tot venitul, oricît se va alege, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar din Brîncoveani și pan Vasilie Paiandur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin întîiul postelnic.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șărbanovici, în cetatea de scaun București, luna mai a 6-a zi și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Românești, CXXXIV/2. Orig., perg. (34,5 × 49), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 129, f. 115–116.

¹ Așa în text.

27

1636 (7144) mai 7, București.

† Многостією вожією, Іу Матею воєвода и господичнъ вѣсоя земле Угг-ррвблхѣнскон, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, покониившю Іу Басъраба воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство мч Дабелек вт Гривн, вт сѣдство Горжин и сѣс синови си, еанциже Богъ даст, якоже да мѣ ест едни мѣсто за винограду 8 Кърпен, над Обрежіе, на чрешѣ, понеже ест покѣпал Дабела того мѣсто за лозіе вт над Дѣтко вт Кърпен за хѣ аспри готови, вѣ дѣни Радул воєвод, синъ Мнѣнев воєвода. И бнле сѣт алдѣмъшари: вт Кърпен, Барѣла и Стѣнчюле и Данчюл и Нѣгоє Драгоданов и вт Янкѣкни, попа Стан.

И пак покѣпал Дабела вт над Перпелач вт Рѣшциѣ ѣ место 8 лѣнкъ, вралено, за хѣ аспри готови.

И пак да ест Станев, жена Дабелек, ѣ место у пажнице, вралено, код село Гривн, понеже га ест дал Дѣтко вт Кърпен сестрам си Станев раді братства, да ест ен дѣдѣнѣ, а Стана, вна ест даровала по брат си Датко сѣс една ризѣ нова и сѣс аспри сѣ готови. И бнле сѣт свѣдѣтелие тогда: вт Гривн, Маюшга и Дѣтко Фѣглев и Нѣгоє.

И пак покѣпал Дабела вт над Блѣкѣл вт Янѣкѣни ѣ место по код хотар за рѣ аспри готови и алдѣмаш ѣ ведре дал ест. И бнл ест свѣдѣтелие: вт Гривн, Драгомѣр и Янка и Дафина.

И пак да ест Дабелек едни лаз за сено вт на Трестіе, понеже ест платил Дабела за мед царска по Кръчѣн вт Янѣкѣни сѣс аспри ѣ. И дал ест Кръчѣн тог лаз, вн за добро волю и вѣспрашае Кръчѣн по вѣсн брати его. И пак покѣпал Дабела вт над Кръчѣн ѣ место вралено 8 врѣхѣл дѣлѣлов за ѣ шкорок за жито и за ѣ аспри готови. И бнли сѣт свѣдетеліе: вт Ялекѣкни, Иліе и Станчюл, синъ Иліев и Драготъ Пѣтров и вт Гривн, Маюшга и Марко и Нѣгоє, братчед Кръчѣнов.

И пак покѣпал Дабела вт над Станчюл Гръганев вт Кърпен ѣ место вралено на хотар, над Обрежіе, за ѣ шци сѣс агни, цѣно на аспри хѣ, тере се сѣт платил Станчюл Гръганев за мед на Юшрга Цангоніев вт Кърте. И вѣспрашае вѣсах породнѣ его. И бнл ест алдѣмъшари: Данчюл Ялдек и Бладѣла и Стѣнчюлкѣ и Яндренка, синъ Никѣв вт Кърпен.

И пак покѣпал Дабела вт над Дѣтко и н вт над Обрица, сини Блѣкѣлѣк вт Ялекѣкни ѣ мѣсто вралено код хотар за лр аспри готови. И бнли сѣт свѣдетеліе: вт Рѣцн, Богданѣ и вт Ялекѣкни, Стан Иліев и сестра си Прея.

И пак покѣпал Дабела вт над Мѣрица вт Гривн ѣ мѣсто вралено на Мѣр-мници за р аспри готови.

И пак променил Дабела сѣс Стѣнчюлѣ, синъ Биканов вт Гривн, тере ест дал Стѣнчюлѣ мѣсто за пивницѣ Дабелек 8 глав винограду, а Дабела, вн ест дал Стѣнчюлѣ того мѣсто вт Мѣрмници, да ест место раді место, за добро волю. И бнл

ЕСТ СВЕДѢТЕЛІЕ: УТ БѢЛАРЪ, ДѢТКО ВАТАХ Н УТ КЪРПЕН, БАРБѢЛ ГРОЗЕК Н УТ ГРИВН, МАРКО Н ДЪМИТРАШКО, ШЪРИН СТЪНИЛАВЪ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ДАВЕЛА УТ НАД ХОЛОЛАН УТ ПЛАГЪНИ А МѢСТО 8 ПЛЕГЪНИ, НА САЛЧѢ БИЕРАЦЪВЪ, УТ ВОД ДОРН 8 МЛАКЪ, ЗА ТМ АСПРН ГОТОВИ. И БИАН СЪТ СВЕДѢТЕЛІЕ: УТ ПЛЕГЪНИ, СТАНЧКОЛ ХЪЦЕК Н СТЪНИЛАВЪ ШОГОШОВ.

И ПАК ЕСТ ПРОМЕННА ДАВЕЛА СЪС ДАТКО КРЪЧЮНЪЛЕК, ТЕРЕ ЕСТ ДАЛ ДѢТКО ДАВЕЛЕК МЕСТО 8 ПАЖИЩЕ, НА ГРИВН, А ДАВЕЛА, УН ЕСТ ДАЛ ДѢТКОВ ДРЪГО МѢСТО НА ПЛАГЪНИ Н ЕДНА КОЗА СЪС МЛЕКО СТЪНИЛАВЪ УТ РЪШЪЦИН, ПАКИЖЕ РАДІ ТОГО МЕСТО УТ ПАЖИЩЕ. Я ПОТОМ, ДАТКО, УН ЕСТ ПРОДАЛ ТОГО МѢСТО УТ ПЛЕГЪНИ, ЧТО ЕСТ БИЛ ЗА ПРОМЕНЕНІЕ, ПАКИЖЕ ДАВЕЛЕК, ТЕРЕ СЪТ ПЛАТИЛ ДАВЕЛА ПО ДАТКО ЗА МЕД СЪС ЕДИН ВОЛ. И СВЕДѢТЕЛІЕ: ДѢТКО ВАТАХ УТ БѢЛАРН Н СЪПРѢ МАРІЕК Н РАДЪЛ СЪПРЕК. И ПРОДАЛ УНН ЗА ДОБРО ВОЛЮ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН ЕДНА ВЪНОГРАД 8. . . ¹ УТ НАД ДѢТКО, СИНЪ СЪЛАНЦЪВ УТ КЪРПЕН, ЗА ВЪЦИН А СЪС АГНИН Н СЪС МЕСТО ЗА ПИВНИЦЪ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД КЪНДА УТ КЪРПЕН МЕСТО ЗА ГОРА, ТЕРЕ ЕСТ СЪТ ТЕСНА ВЪНОГРАД, ЗА ТО АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД ДѢТКО СЪЛАНЦЪВ ЕДИН МѢСТО 8 ЛАЗЪРЕ ЗА РМ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН ЕДИН МѢСТО УРАЛЕНО 8 РЪКИЦН УТ НАД ТАТОМНР ЗА СЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД МЪРІІА Н УТ НѢГА УТ КЪРПЕН А МЕСТО ЗА ВЪНОГРАД 8 ЛЪНКЪ ЗА РЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН ЕДНА СИЛЕЩЕ ЗА КЪКЮ УТ НАД МАРІА ЛЪПЪЛОВ, КОПИЛА, ЗА ТЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН ЕДНА СИЛЕЩЕ ЗА КЪКЮ УТ НАД ШЪШМЪНЪСЪ Н УТ НАД ТАТОМНР УТ КЪРПЕН ЗА РМ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД. . . ¹ ЕДИН МЕСТО ЗА СЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД ШЪШМЪНЪСЪ ЕДИН МЕСТО 8 МОЧРЪЛЪ ЗА Р АСПРН ГОТОВИ.

И ПРОДАДОШЕ СІН ВЪШЕ РЕЧЕНИ ИМЕННУ: <ЮДІЕ НЕХНЕ УЧИНЕ, УНН ЗА НИХНОМ ДОБРО ВОЛЮ, СЪС ВЪЗНАНІЕ ВЪСЪМ МЕГІАШОМ УТ ГОР ИЗДОЛ Н УТ УКРЪСТЪ МѢСТОМ Н УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МН.

И Н ВЪДѢХОМ ГОСПОДСТВО МН Н ЗА М: СЪС СВЕДѢТЕЛІЕ, НА ИМЕ: УТ ТРЪГЪЛ ЖИЮЛЪН, ДИМА СЪДЪС Н УТ КЪРПЕН, ГРАЧЪК Н СИНЕ ЕГО, БЪРБѢЛ Н СТЪНИКОЛЪ Н УТ ГРИВН, ДАВЕЛА Н УТ ПЛЕГЪНИ, ПЪТРЪС УТ БАНДЕЕН, ДЮРАС.

СЕГО РАДН, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ДАВЕЛЕК Н ІУН ДАНОВ, ІАКОЖЕ ДА МО ЕСТ УЧИНЪ ДѢДНО Н ВЪ УХЪБЪ СИНОВАМ Н ВЪШКОМ Н ПРѢВЪШЕТОМ Н НЕ УТ КОГОЖДО <НЕПОКОЛѢВНОМ>², ПЕРЕЗМО ГОСПОДСТВО МН.

СЕЖЕ ШЕО СВЕДѢТЕЛІИ ПОСТАВЪШЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛАНКИ ВАН КРАЛЕВСКІЕ Н ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ДИВЧИК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГЪФЕТ Н ДЪМИТРА ДЪДЕСКЪЛ ВЕЛ ВЪСТІАР Н ПРЕДА ВЕЛ ПІТАР Н НЕДЕЛКО БОТЪНИЛ ВЕЛ КАЧАР Н БАСИЛІЕ ПАНДЪР ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗНИКЪ СЕЛ КОМИС Н БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН КОСТАНИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НЕПРАВЪЖ, ГАНГОРІЕ ВЕЛАНКІН ЛУГЪФЕТ.

И НАПИСАХЪ АЗ, ТАНАСІЕ ГЪЛАМАТИК, 8 ГРАД БЪСЪКРЕЦИН, МѢСЕЦА МАЮ 3 ДЪНИ І УТ ПДАМА ДО НИНѢ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ВЪ ЛѢТ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МЪЛОСТІЮ ВОЖІЮ ГОСПОДНЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <Ш.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dabela din Grivi, din județul Gorj și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i

fie un loc de vie în Curpen, pe Obrejie, la cireș, pentru că a cumpărat Dabela acel loc de vie de la Deatco din Curpen pentru 1 000 aspri gata, în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Și au fost aldămașari: din Curpen, Barbul și Stănciulea și Danciul și Neagoe al lui Dragodan și din Alixeni, popa Stan.

Și iar a cumpărat Dabela de la Perpelici din Rușești un loc în luncă, arat, pentru 600 aspri gata.

Și iar să-i fie Stanei, femeia lui Dabela, un loc în pajiște, arat, lângă satul Grivi, pentru că l-a dat Deatco din Curpen surorii sale Stanei pentru frăție, să-i fie ei dedină, iar Stana, ea l-a dăruit pe fratele său Datco cu o haină nouă și cu 200 aspri gata. Și au fost martori atunci: din Grivi, Maiuoga și Deatco al Fuglei și Neagoe.

Și iar a cumpărat Dabela de la Vîlcul din Alixeni un loc pe lângă hotar pentru 130 aspri gata și aldămaș a dat o vadră. Și au fost martori: din Grivi, Dragomir și Anca și Dafina.

Și iar să-i fie lui Dabela un laz de fîn de la Trestie, pentru că a plătit Dabela pe Crăciun din Alixeni de miere împărătească cu 400 aspri. Și a dat Crăciun acel laz, el de a lui bunăvoie și a întrebat Crăciun pe toți frații lui. Și iar a cumpărat Dabela de la Crăciun un loc arat în vârful dealului pentru un oboroc de grâu și pentru 50 aspri gata. Și au fost martori: din Alexeni, Ilie și Stanciul, fiul lui Ilie, și Dragotă al lui Pătru și din Grivi, Maiuoga și Marco și Neagoe, fiul lui Crăciun.

Și iar a cumpărat Dabela de la Stanciul al Gîrganei din Curpen un loc arat la hotar, pe Obrejie, pentru 4 oi cu miei, prețul lor 600 de aspri, de s-a plătit Stanciul al Gîrganei de miere la Iuorga al lui Țangonie din Curte. Și a întrebat toată rudenia lui. Și au fost aldămașari: Danciul al lui Aldea și Vladul și Stănciulea și Andreica, fiul lui Nica din Curpen.

Și iar a cumpărat Dabela de la Deatco și și de la Oprița, fiii lui Vîlcu din Alexeni, un loc arat lângă hotar pentru 130 aspri gata. Și au fost martori: din Rugi, Bogdan și din Alexeni, Stan al lui Ilie și sora sa Preia.

Și iar a cumpărat Dabela de la Mărița din Grivi un loc arat la Murmiș pentru 100 aspri gata.

Și iar a schimbat Dabela cu Stănilă, fiul lui Bican din Grivi, de a dat Stănilă loc de pivniță lui Dabela în capul viei, iar Dabela, el a dat lui Stănilă acel loc din Murmiș, ca să fie loc pentru loc, de bunăvoie. Și au fost martori: din Vălari, Deatco vătaful și din Curpen, Barbul al lui Grozea și din Grivi, Marco și Dumitrașco, cumnații lui Stănilă.

Și iar a cumpărat Dabela de la Hololan din Alexeni un loc în Alexeni, la salcia lui Bibarș, din apă pînă în baltă, pentru 340 aspri gata. Și au fost martori: din Alexeni, Stanciul al lui Hogea și Stănilă al lui Mogoș.

Și iar a schimbat Dabela cu Datco al Crăciunelei, de a dat Deatco lui Dabela loc în Pajiște, la Grivi, iar Dabela, el a dat lui Deatco alt loc la Alexeni și o capră cu lapte lui Stănilă din Rușești, tot pentru acel loc din Pajiște. Iar apoi, Datco, el a vîndut acel loc din Alexeni, care a fost de schimb, iarăși lui Dabela, de a plătit Dabela pe Datco de miere cu un bou. Și martori: Deatco vătaful din Vălari și Oprea al Mariei și Radul al lui Oprea. Și au vîndut ei de bunăvoie.

Și iar a cumpărat Ion Dan o vie în...¹ de la Deatco, fiul lui Suliță din Curpen, pentru 40 de oi cu miei și cu loc de pivniță.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Cînda din Curpen loc de munte, de a făcut vie, pentru 370 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Deatco al lui Suliță un loc în lazuri pentru 140 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan un loc arat la răchiți de la Tatomir pentru 270 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Maria și de la Neaga din Curpen un loc de vie în luncă pentru 120 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan o siliște de casă de la Maria a lui Lupul, copila, pentru 360 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan o siliște de casă de la Șușmăneasa și de la Tatomir din Curpen pentru 140 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la...¹ un loc pentru 270 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Șușmăneasa un loc în Mocirlă pentru 100 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus ziși, numiți oameni ocinele lor, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapis cu martori, anume: din Tîrgul Jiului, Dima județul și din Curpen, Grozea și fiii lui, Barbul și Stănciulea, și din Grivi, Dabela și din Alexeni, Pătru, și din Vaideei, Giurgiu.

De aceea, am dat domnia mea lui Ion al lui Dan, ca să le fie ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni <neclintit>², după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru Dudescul mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco Boteanul mare clucer și Vasilie Paindur mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Tanasie gramaticul, în cetatea București, luna mai 7 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul județean Gorj, nr. 89. Orig., perg. (40 × 53), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII: Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. slavo-rom.*, 468—474.

¹ Loc alb.

² Omis.

Izvodul cărții lui Matei voevod de moștie ot Grădiște i Viriți ci s-au scos dupre sîrbie.

Cu mila lui Dumnezeu, creștin Matei Basarab voevod i domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ivan postelnicul și jupîneși lui Ilinii, fata lui Dragomir spătariul ot Grădiște, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor ocină în Grădiște și în Viriți, în județul Olt, însă din partea cumnatu-său lui Gherge, sinu Dragomir spătarul, jumătate, du preste tot hotarul, den cîmpu și din apă și din pădure și din vii și din grădini și din tot venitul, oarecîtu să va alêge, pentru că această ci zice mai sus ocină din Grădiște și din

Vîrîți au fostu de moșie lui Dragomir spătariul, socrul lui Ivan, tatăl lui Gherghe.

Deci, cînd au fostu acum, în zilele domnii méle, iar Ivan postelnicul și jupîneasa lui, Ilina, fata lui Dragomir spătariul, ei au avut pîră dinaintea domnii méle în divan cu Stroe stolnicul și cu fratele lui, Dumitru stolnicul ot Grădiște pentru acéste, ci să zic mai sus ocini din Grădiște și din Vîrîți, partea lui Dragomir spătariul. Și așa pîrîia ei, cum că au fost avut o cheltuială din zilele lui Alixandru voevod Iliaș pentru niște cărți, ci au fostu dat feciorii Marăi călugăriți în mîna unor pîrîși, anume Cîrnul și Socol, ca să scoață pre Stroe stolnicul și pre Dumitru stolnicul din moșiile lor, zicînd ei cum că au fost cheltuit cu acea pîră ughi 100. Într-acéia, domniia mea am căutat și am judecat și am dat domniia mea lui Stroe stolnicul și lui Dumitru stolnicul, ca să ia această ce iaste mai sus-zisă ocină din Grădiște și din Vîrîți cu viile și din tot hotarul partea lui Dragomir spătariul, socrul lui Ivan postelnicul. Într-acéia, Ivan postelnicul și cu jupîneasa lui, Ilina, ei nu s-au îndurat de moșiile lor, ca să le ia alții, ei au venit dinaintea domnii méle în divan, cu soacră-sa Stoiana și cu cumnatu-său Gherghe, zicînd cum că nu să îndură de moșiia socru-său.

Într-acéia, Stroe stolnicul și Dumitru stolnicul, ei ș-au cerut banii, cheltuiala, dinaintea domnii méle din divan și au rămas partea lui Dragomir spătariul pre galbeni 35. Deci Gherghe și cu mumă-sa, Stoiana, n-au putut să plătească partea lor de bani, ci au luat Ivan postelnicul și jupîneasa lui Ilina, bani cu dobîndă, de au dat galbeni 35 în mîna lui Stroe stolnicul și a lui Dumitru stolnicul dinaintea domnii méle din divan, fiind de față în divan Stoiana cu fiu său, Gherghe, cînd au dat Ivan banii pre partea socru-său, lui Dragomir spatarul ot Grădiște și din Vîrîți.

Și au făcut Stroe stolnicul și Dumitru stolnicul și zapis de la mîna lor, cum că au răscumpărat Ivan postelnicul și jupîneasa lui Ilina această parte de ocină din divan, dinaintea domnii méle. Încă au avut Ivan cheltuială, pînă au scos această ocină, ci iaste mai sus zisă, din Grădiște și din Vîrîți ughi 10.

Dreptu acéia, am dat domniia mea slugii domnii méle, Ivan postelnicul și jupînesii lui, Ilinei, ca să li fie lor ocinile moșii stătătoare în véci, lor și feciorilor, nepoților și strănipoților. Însă și de-ar scoate Stroe stolnicul i Dumitru stolnicul vr-odată niscareva cărți ori zapise, să nu să crează, ci să stea mincinoase.

Și iar să fie lui Ivan postelnicul și jupînesii lui, Ilinii, ocină în Grădiște și în Vîrîți, partea lui Drăghici, fratele lui Dragomir spătariul, jumătate și din vii și din tot venitul și du peste tot hotarul, pentru că au lăsat Drăghici la moartea lui jupînesii Ilinii și lui Ivan postelnicul precum au mărturisit naintea domnii méle, Mara călugărița. Iar Gherghe, feciorul Stoianii, să n-aibă nici o treabă. Și de nimeni clintiți să nu fie, peste zisa domnii méle.

Și mărturii încă am pus domniia mea: jupan Hrizea vel ban, jupan Ivașco vel vornic, pan Gligorie vel logofăt i Dumitru vel vistier i Preda spătar i Nedelco clucer i Vasilie stolnic i Buzinca comis i Vucina peharnic i Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Sima vtori logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în scaunul Băcureștilor, în luna lui mai 7 dni și de la Adam pînă acuma iaste leatul 7144 (1636).

† Scris-am eu, Stanciul al pîrcălabului Neacșul ot Cîmpulung și cu jupîneasa mea, anume Doichiia, acesta al nostru zapis să fie la mîna jupînului Nicăi ot Cîmpulung, precum să să știe că ne-am vîndut partea noastră de moșie din Lăzărești, ce au fost de la moșul meu și de la părinții miei, de la tată-mieu Lazar logofătul și de la tatăl Radului dvornicul, ca să-i fie dumnealui moșie, lui și coconilorū dumnealui în véci.

Și la tocmeala noastră au fost oameni mulți buni martori, drept 5 000 aspri.

Și eu, pentru sufletul nostru și pentru sufletul părinților noștri o am închinat de a noastră bunăvoe prea sfintei mănăstiri ot Vale.

Și pentru credința și a mărturiei eu postelnicul Lazar ot Lăzărești, eu Manul ot tam și Cazan călugărul ot Mărgineni și Gălbenușul ot Mușcel, Stanciul Ocneanul i Manta Hărtescul i Matei ot Mihăești și logofătul Stanciul ot Cîlcești i logofătul Albul ot Lăngești.

Luna lui mai în 8 zile, leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Valea, nr. 478, f. 14. Copie.

† Милостією божією, прѣвсвѣщеннымъ кѣр Глїгоріе мнтрополитъ вѣсѣи землѣ Блшскон¹.

† Scris-am vlădicia mea cartea vlădiciei méle, ție jupîneasă <Ma>riio a lu Malcoci sulgerul și ție Nico Răule de Crăpenii. După acesta vă dau în șteré vlădicia mea că aicea au venit înaintea vlădiciei méle Dumitrașco, feciurul Gheocăi den Crușăți, de s-au jăluit și au spos cum că au scos Dima, feciurul lu Malcoci, o carté ca să ia jumătate de moșeia den în Crușeți. Și zice într-aceea carte, cum că s-au înfrățit Gheoca pré frate-său Malcoci pré acea moșeie, iar Malcoci au dat frăține-său Gheocăi 10 000 de bani și vă aflați și voi de mărturisiți și știți de această știré. Deci, daca știți și mărturisiți cum s-a înfrățit și au ținut Malcoci moșie cu frate-său în Crușeți, iară voi să fiți blagosloviți de vlădica Iisus Hristos și ertați, iar de mărturisiți cu suflétele voastre pre strîmbătate, cu fățarie sau cu mită sau a tîngui într-aaltu chip, iar voi să fiți procleți și afurisiți și anathima de vlădica Iisus Hristos și de 318 oteță ije vă Nechei i să aibă parté cu Iuda și cu Aria într-u(n)² loc și munții și hierul și pietrile și lémmelé să să topescă și să să răsipească, iar tr(u)pul acela strînbu să stea în vecie, în(t)reg. Așejderea și voi judecătoriilor care i-ați judecat, de veți fi judecat pre dereptaté, fără de fățarie, să fiți ertați și blagos(lo)²viți cum scrie mai sus, iar de nu veți fii judecat pre dereptate, iar voi să fiți procleți cum scrii mai sus, pentru că așa iasté învățatura vlădiciei méli. Инако да нѣст, по реч господство мн.

Пис мѣсеца маи, дьни ѿ в лѣт xꝑмд.

† Vladica Γρηγόριος <m.p.>³.

Bibl. Acad., XLIII/13. Orig., hîrtie (30,5×21), rupt, șters, pecete aplicată căzută

¹ „Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul chir Grigorie, mitropolit a toată Țara Românească”.

² Omis.

³ ... Grigorie”.

† Мнлостію божію, Іу Матею Басараба воевода и господинь. Двѣт господство ми сїе повеленїе господство ми Муșii și Neacșei, fetele Simei de în Stănțești, sudstvo Prah<ova>, ce sînt făcute cu jupîneasă lui Călină, ca să fie volnice cu această carte a domnii melle de să-și ție viile mîini-sa Călinei de la Găgėni și de la CălugăreŃi și 1 loc de casă în Tîrgșor și tot ce va fi, pentru că au fost vîndut Dumitru den Tîrgșor, bărbatul Icăline dentiiu, zestrele jupîneșei Călinei, muma Neacșei și a Mușii, 3 chintese de grana și 2 nemtii de grana cu vulpi și un lănișor de aur, drept 4000 de bani și 4 linguri de argint și 12 ace de argint poliite și 1 ciarșah de taftă leșască și o față de pilotă de atlaz și 2 inele de aur, de se-au plătit Dumitru de datoriile lui ce au fost dator.

Și au lăsat Dumitru la vrėmea lui de moarte, jupîneșei lui Căline acėste moșii toate ce scriu mai sus pentru zestrele ei ce i-au fost vîndut ca să-i fie moșie ei și feciorilor, cu zapis de în mîna lu Dumitru cu mare blăstem și cu multe mărturii scrise în zapis, anume: ot Tîrgșor, popa Neagul i Dumitru diiaconul i Neagul i Gherghe i ot Bălțați, Stoica și iar de în Tîrgșor, Dragul feciorul lu Pescă. Și sînt de atunce încoace 28 de ani, de în zilele lu Șerban voevod, de cînd au fost cursul anilor 7116.

Iar după acėia, cîndu au fost acum, în zilele domnii melle, după moartea jupîneșei Călinei, iar Dumitra și cu bărbatul ei Ivan de în Tîrgșor, ei au rădicat pîră ca să ia aceste moșii ce scriu mai sus de la Mușă și de la Neacșă, fetele Simei făcute cu Călină. Deci au venit aici înaintea domnii melle la divan de se-au pîrît de față Dumitra și Ivan cu Sima de Stănțești, tatăl Mușei și a Neacșei. Într-aacėia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege, cu toți cinstiții deregătorii domnii melle și am văzut domnia mea și am citit în divan și zapisul a lu Dumitru de la moartea lui, cu blăstem și cu mărturii ce scriu mai sus, cum singur au dat Dumitru jupîneșei lui Călinei aceste moșii pentru zestrele ce i-au vîndut.

Drept acėia, domnia mea încă am dat Mușei și Neacșei, fetele Simei, ce au fost făcute cu Călină, ca să hie volnice să-și ție <moșii>¹ le cu bună pace de cătră Dumitra și de cătră bărbatul ei, Ivan, de nimenilea opreală sau bintuială să n-a(ibă)¹ pentru aceste moșii, că se-au pîrît de față și au rămas Dumitra și bărbatul ei Ivan de lege și de judecată denaintea domnii melle. Mai multă treabă să n-aibă. Инако да нѣст, по реч влѣдичество ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Писъ БСКВРЕЩИ, МѢСЕЦА МАЮ Ѡ ДНИИ, ПОНЕДЕЛНИК, И ШТ ПДАМА ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМД².

† Іу Матею вшевода, мнлостію божію господинь.

Іу Матею воевод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-reă Ghighiu, IV/3. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată.

¹ Loc rupt.

² „S-a scris în București, luna mai 9 zile, luni, și de la Adam în anul 7144“ <1636>.

† Adecă noi, tot satul Muereasca, ot sudstvo Vilcea, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să se știe c-am mersu noi toți de în micu pînă în mare, de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă înaintea mării sale creștin domnu nostru Io Mateiu Băsăraba voevoda de ne-am vîndut de a

noastră bunăvoe) nenevoiți de nemene, de am luoatu bani de la măria sa, însă ughi. . . ¹ Și né-au scos măria sa și birul și né-au dat măria sa să fim rumâni la sfînta mănăstire la episcopie de la Rîmnecu, la părintele Teofil, ca să fie mării sale poméană în veacu neclătit.

Și noi încă deac-am văzut noi toți că ne dă măria sa să fim rumâni la sfînta episcopie toți am fost bucuroși cu mic cu mare și ne-am vîndut noi toți cum scrie mai sus și cu toți feciorii noștri carii cîți va avea și cu toată moșia noastră cît se va alége în satu în Muereasca, de hotar pînă în hotar. Și să aibă măria sa domnu nostru a facere și hristovu pre noi cum să fim rumâni în veacu la sfînta episcopie. Aceasta scriem și mărturisim noi toți cu acest zapis.

Și ispravnic au fostu la această tocmeală credinciosul și cinstitul boia-renul mării sale domnu nostru jupan Dumitrașco vistiarul cîndu au fost ispravnicu la Ocna cea Mare.

ПИС МЕСЕЦА МАИ 7 ДЪНИ, В ЛѢТ $\overline{\times 3704}$.

Drăgoiu pîrcălab.

Stoica al Dobrului.

Vladul al Oprinii.

Stan.

Semanu.

Vladul Roman.

Răsipă.

Dochin.

Stoica Țuia.

Brănilă.

Stanu.

Jorzu.

Dumitru.

Sin.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnec, LVII/2. Orig., hîrtie (30 × 21,5).

¹ Loc alb.

† Adecă eu, Preda cliucerul din Céplea, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință, în sfînta mănăstire în Tismana, unde iaste hramul uspenie bogorodița, pîntru că să știe cu au avut sfînta mănăstire jumătate de sat din Moi, iar altă jumătate au fostu a lu Staico din Ohabă. Deci eu am cumpărat acea jumătate de sat din Moi de la feciorii lui Staico. . . ¹ cu toți rumânii și cu toată moșia din cîmpu, din pădure, din apă și de preste tot hotarul, jumătate de sat, cît se va alége și am făcut schimb cu sfînta mănăstire de am dat această jumătate de sat din Moi cu tot cum scrie mai sus și mi-au dat mie sfînta mănăstire jumătate din sat din Năsip, ce-au fost a mănăstirei, că altă parte de Năsip au fost a mea de moșie. Datumi-au jumătate de sat, toată, cu toți rumânii și cu toată moșia din cîmp, din pădure, din apă și de preste tot hotariul, cît iaste partea mănăstirei jumătate de sat, ca să fie schimbă pîntru schimbă, neclătit în véci.

Și la această tocméală a noastră fost-au mulți boiari mărturie: Udriștevornicul doamnei din Roșie, Frățilă stolnicul din Rovinari, Dragomir, Drăghici din Fărcășești, Oprea postelnicul din Rogojel și alți boiari mulți carei nu sînt scriși. Și am dat și zăpîsul al feciorilor lui Staico la mănăstire cum să fie moșie sfintei mănăstire toată partea de sat din Moi jumătate și să-mi fie și mie moșie jumătate din sat din Năsip în vécе de nimenile clătît.

Și păntru credința pusu-mi-am și pecétea și iscălitura.

Пис мѧи ѿ, в лѣтѣ 7388МД.

Eu Preda clucer o<t> Ceplea <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLV/5. Orig., hîrtie (31×21), pecete aplicată. Copii, bideem, ms; 329, f. 509v-510; 336, f. 255-256; 711, f. 142v-143.

¹ Loc alb.

† Cu mila lui Dumnezeu creștin Mateiu Basaraba, voevod și domn întru toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boiarinului domnii mele Radului păharnicul din Brîncoveni și feciorilor lui cîți Dumnezeu fi va da, ca să-i fie dată lui ocină la sat Prooroci în județul Oltului însă o jumătate de sat care iaste la Olt și la Romănați toată partea lui Dumitru Burdi din cîmpu și din pădure și din apă și cu partea de vie și din siliștea satului și cu vad de moară și cu tot venitul du peste tot hotarul oricît să va alege din hotar pînă în hotar și cu ocina de la Ghizdavul și de la Dumbrăviță care iaste osebită de satul Prorocii iar de către Dumitru Burdea și cu tot venitul. Pentru că au cumpărat Radul păharnicul, satul Prorocii pe jumătate și aceste ocine ce sînt zise mai sus de la Costea, ginerile lui Dumitru Burdii și de la Drăgan, nepotul lui Dumitru Burdii și de la Radul, za 10 000 de bani gata însă făr de o cizvrte a lui Drăgan, care iaste a patra parte de jumătate den sat din Proroci care iaste mai sus zis, oricît să va alege.

Și au făcut și zăpîsul de la mîna lor de vînzare la mîna Radului păharnicul și cu mulți boiari mărturie carii sînt scriși în zăpîs, anume: Diicul cuparul și din Fărcaș, Radul căpitan și din Balși, Stan clucerul și din Fălcoi, Pătru slujerul și din Văleni, Ghinea slujerul și din Milcoi, Tudor comisul și din Puturoasa, Staico păharnicul și din Băbeni, Iane păharnicul și Pătru păharnicul și din Comani, Badea păharnicul și din Sfintești, Dumitru și Radul și Crăciun și Manea și Stoica și de la Slatină, Filip județul și din Criva cea de Sus, Hodor și Șărbul și Stanciul și din Cîrstienești, Oprea și din Șuici Dragomir.

Și iar au mai cumpărat boiarul domnii mele Radul păharnicul ocină la Bîrza cea de Jos în județul Romănaților, însă partea Sfeii și a fii-său Crăciun cea de cumpărătoare toată, din cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului, cu tot venitul din hotar pînă în hotar de la Sfeia și de la fii-său Crăciun, za 1400 de bani gata și cu zăpîs de vînzare la mîna Radului păharnicul și cu mărturii în zăpîs pe nume din Vlădueni, Stanciul banul și Avraam logofătul și Matei din Brîncoveni și din Braneț, Mirea și Stănilă logofătul.

Și iar au mai dat Radului păharnicul un țigan anume Stan, feciorul lui Dumitru Codreș țiganul, pentru că l-au cumpărat Radul păharnicul de la Radul postelnicul de la Lăcusteni, za 3 200 de bani gata și cu zăpîs de

vînzare la mîna Radului p aharnicul  i cu m arturii ce scrie în zaps, anume: din Br cnoveni, popa C nda  i popa Ivan  i popa Radul  i Cîrstea p rc alabul  i mulți oameni carii nu sînt scri i ei toți în cartea aceasta.

 i s-au vîndut acești oameni ce mai sus sînt ziși p r ile și țigani carii sînt ziși mai sus de a lor bunăvoe, făr de nici o silă  i cu știrea tuturor boiarilor  i a megiișilor din prejurul locului  i dinnaintea domnii mele.  i am văzut domnia mea  i zapisele lor la m na Radului p aharnicul de v nzare cum iaste mai sus-scris.

Drept aceia, dat-am domnia mea boiarinului domnii mele Radului p aharnicul ca să-i fie date lui aceste părți  i țigani slobode feciorilor lui  i nepoților lui  i c ti dintre d nsul să va trage să-i fie în veci  i de cătră nimenea neclătit peste zisa domnii mele.

 nc   i mărturii pus-am domnia mea, anume: jupan Hrizea vel ban al Craiovei  i jupan Ivașco vel dvornic  i jupan Gligore vel logofăt  i jup n Dumitru vel vistier  i jupan Preda vel spătar  i jupan Nedelco vel clucer  i jupan Vasilie vel stolnic  i jupan Buzinca vel comis  i jupan V(uc)ina vel p aharnic  i jupan Costandin vel postelnic.

 i am scris eu, Tudor logofătul, în București mai 10, 7144 <1636>

Arh. St. Buc., Mîtrop.  . Rom. CCCXXXVII/1 (nr. 3). Copie.

279

1636 (7144) mai 13, București.

† Милостією кожію, Іу Матією Басараба коєвода н господнн , Дават. господство ми сїю повеакиїе господство ми lu Lăudat, feciorul jupînesei Dobrei a lu Ivașco de B le i, ot sudstvo Mu (cel) i Padu(re ), ca să fie volnicu cu această carte a domnii m le de să  ie toată partea de ocină a m ini-sa Dobrei, c t se va afla, însă să se  tie de în sat de în Jup neni  i de în Negomirești  i den în Lucăcești  i de în Cotenești  i de în V l ni, de în c mpu  i de în pădure  i de în apă  i de în munte  i de în  zutul satelor, de pretu( )ndinilea  i de preste tot hotarul, oarecît se va alége, de nimenilea opreală să n-aibă, pentru că aceste ocine  i moșii ce scriu mai sus, fost-au de moșie ale Dobrii despre tată-său, Radul C rloban de Jup neni, încă mai denainte vr me.

Iar după acéia, c ndu au fost acuma, în zilele domnii m le, iar jupîneasa Dobra, muma lu Lăudat, ia singură den voia ei au venit aici înaintea domnii mel  la divan, de au mărturisit cu sufletul ei, cum i-au fost Lăudat fecior bun, de o au cinstit  i o hr ne te la b tr ne tele ei  i la vr me de slăbi-ciune; alt nimenilea nu o au căutat.  i i-au mai dat jupîneasa Dobra, fiiu-său, lu Lăudat  i rumâni vii anume: Negre  i Oana  i frații Oanei, c ti se vor afla  i Stroe cu feciorii  i  i c ti rumâni se vor mai afla pre ac ste moșii, toți i-au dat.

 i iar i-au mai dat  i partea P rvului... ¹ unchiul jupînesei Dobrei  i partea unchiu-său lu R dil   i a unchiu-său Stoicăi, ce le-au fost cumpărat jupîneasa Dobra aceste p r i de la unchii ei, ce scriu mai sus pre bucatele ei de zéstre.

 i iar au mai dat jupîneasa Dobra fiiu-său lu Lăudat  i partea ei de fere-c turi, anume: o boart   i 1 ac  i o cruce ferecată  i cu o p r che de cercei  i 1 copil de țigan, anume Vlădilă ce se-au venit la  np r eal .

Această toate le-au dat jupîneasa Dobra numai fiiu-său, lu Lăudat, iar Tatului, feciorul jupînesei Dobrei, fratele lu Lăudat, nu i-au dat nimica, căci

nu i-au fost bun, nici o au soc<otit>¹, nici o au hrănit. Și am văzut domnia mea și zapis<ul jupî>¹ nései Dobrei făcut cu mare bles<tem și multe>¹ mărturii scrise la zapis, carii au fost l<a acea>¹ tocmea<lă>¹ anume: de Cote-nești, Vladul și Fră<cea cel ma>¹re și Frăcea cel mic și de în Bogătești, popa Stanciu și popa Micudă den Cîmpulung și de în Dragoslavele, Ianiu i Coman.

Și au pus jupuneasa Dobra și blestem, cum care de în ruda ei, au fecior, au fată, au frate, au nepot, au văr, au unchiu se va ispiti a călca și a sparge aceasta a ei milă și tocmeală să fie blăstemat și afurisit de 318 obți ije sut vă Nechei și să lăcuiască cu Iuda și cu Ariia.

Pentru că au dat Dobra aceasta moșii fiu-său lu Lăudat, de a ei bună-voe, ca să-i fie moșie lui și feciorilor cu știrea tuturor megiașilor și opreală de nimenilea să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господство мн.

И исправник, сам реч господство мн.

Писъ въ Бѣскрецихъ, мѣсеца мана Гі дѣни, въ лѣтѣ хрѣмѣ.

† Іу Матѣю воеводѣ, мноостію вожію господниѣ.

Іу Матѣю воеводѣ <т.р.>

<Pe verso, sec. XVIII:> Această carte vechie și niște zapise de la Negreștii de Sus, care moșie iaste, fără ceialaltți veri de moșie, numai a mea.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, IX/5. Orig., hirtie (29 × 21), pecete timbrată. Cu o copie de la începutul sec. XIX. Altă copie ibidem ms. 204, f. 118v–119.

¹ Loc rupt.

280

1636 (7144) mai 14.

Zde cletovții ai lu Pătru de Larga, po ime: ot Străhaia, Drumența i ot Turceani, Duliman i ot Strîmba, județul i ot Ciuturi, Drăgoiui ot Strîmtele Severin i ot Slăvilești, Roman să jure de cătră Mihaiū den Borăscul, cum nu iaste Pătru rumănu de în Borăscul de moșie, nici l-au apucat legătura lui Mihaiū voevod în Borăscul. Însă cum vor afla cu sufletele lor și zăoa la Sti. Petră. I ispravnic Cernica postelnicul. Și să jure în scaun la Craiova.

Pis Lepădat u București, measeța maiu 14 dni, leat 7144 1636.

După N. Iorga, *St. și doc.*, VII, nr. 5, p. 5.

281

1636 (7144) mai 15, București.

† Мноостію вожію, Іу Матен воеводѣ Басарабѣ н господниѣ вѣсон земли Угровлаѣинское. Дават господство мн сію повеленіе господства мн слѣзем господства мн Дмитръ попек Савек н ялге Греков ѡт Чѣмещи н Панов пшстелник н брат его Ярсеніе ѡт Питеци н със синовн нм, елицем Богъ дароват нм, яко да нм ест учинѣ во Изворани ѡт сѣдство Мѣшчел, код Питеци, али всем делнице ѡт пол н ѡт шѣм н ѡт вода н ѡт дел съ винъричим н съ две вечнин по нме Измъ н синовн егѡ н синѣ Тоадер съ синовн егѡ н ѡт седаланца селов н със вѣс хотаром, ѡт по вѣс хотаром, ѡт хотар до хотаром, елико нзберет се, али делнице, да

СЕ ЗНАЕ, ПО ИМЕ: ДЕЛНИЦАВ ИЗМЕБ И ДЕЛНИЦА ТОАДЕРОВ И ДЕЛНИЦА БРІТЕВ И КОРВЕЖЪЛ И А МИНЧЕК ПОПЕК И А ГЕУРГЕР ОУПРЕВ И А ОУПРИН БЪЛКЪЛЪИ И А НИКЪЛЕН. ПОНЕЖЕ ПОКЪПИ ДЪМИТРОС И ИЛЕЗЕ И ПАК И БРАТ ЕГУ ИРСЕНІЕ ТЕХ ДЕЛНИЦЕ И СЪ ДВЕ ВЕЧНИИ ВИШЕ ЛИСАВІИ ВЪКЪПЕ РАВНО УТ НА БАСІЛІЕ, СИНЪ НЪГЪЛОВ УТ ГРЕЧИ, ВИШЪ ЖЪПАНИЦИ МАРЪИ, СЪСТРА МИХАН СПАТАР КОЦОФЪИЛ И ДЪМИТРАШКО КЛЮЧЕР УТ СПИНИНИ, ЗА ХЛХЪ ПЪИЕСИ ГОТОВИ И СЪС ЗАПИС УТ ПРОДАНИЕ УТ НА БАСІЛІЕ, ВИШЪ ЖЪПАНИЦИ МАРІЕН НА РЪКИ СИМ БОЛЪРИ НЖЕ ВИШЕ ПИС И СЪС СВЕДІТЕЛІЕ ИСПИСАНІЕ О ЗАПИС, КОЕ ДЕЛНИЦЕ ВИЛЕ СЪТ БАСІЛІЕ ЗА ДЪДІИШ, УТ НА ДАДА ЕГО, ЖЪПАНИЦА МАРА, ЕЩЕЖЕ УТ ПРЕЖДЕ ВРЕМЕ.

И ВИДЕЛ ГОСПОДСТВО МИ И ЗАПИСЪЛ БАСІЛІЕК УТ ПРОДАНИЕ НА РЪКИ СИНЪ БОЛЪРИ СЪС СВЕДІТЕЛІЕ МНОГИ БОЛЪРИ ЛЪДІЕ ДОБРИ О ЗАПИС. И ЕГДА ИСПРОДАЛ БАСІЛІЕ СІЕ ДЕЛНИЦЕ ВИШЕ ПИС СИЦЕ СЪ ТАКМИЛИ ТЕХ БОЛЪРИ: АЩЕ СЕ ХОКУТ ОФЪАТИ, НЪГОГДА НЕКИ ЧЛОВЕКИ ВЪ ТЕХ ДЕЛНИЦЕ СЪ ПРЪХ, ДА ИМАТ БАСІЛІЕ НОСИТИ ПРЕНІА И ИШЖДА, ЗАНЕЖЕ СИЦЕ СЕ ОТАКМИЛИ И ПРОДАЛ ЕСТ БАСІЛІЕ УТ СВОЕГО ДОБРО ВОЛЮ, БЕЗ[А] НИ ЕДНА СИЛОСТ СЪ ОЗНАНИА ВСЕМ БОЛЪРОМ И А МЕРГІАШОМ УТ ГОР ИЗДОЛ И УТ УКРЕСТ МЕСТОМ И УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ УТ ДИВАН.

СЕГУ РАДИ, ДАДОХ И ГОСПОДСТВО МИ СИМ СЛЪЗЕМ ГОСПОДСТВА МИ ДЪМИТРОС И ИЛЕЗЕ И ПАНО ПОСТЕЛНИК И ИРСЕНІЕ.

И КЪДА ДРЪЖЪТ СІА ДЕЛНИЦЕ И СЪ ВЕЧНИИ ВИШЕ ПИСАВШИ КЪПИ РАВНО, ДА ЕСТ ИМ ДЪДИИШ И ВЪ УХЪБ, ИМЪ И СИНОВОМ И ВИШКОМ И ПРЕВИШЧИТОМ СТОАТЕЛНА ВЪ ВЕКЕ И НИ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЕБИМОМ, ПО РЕЧЕНІА ГОСПОДСТВА МИ, ДА НЕ ЕСТ.

СЕ И СВЕДІТЕЛЕ ПОЛОЖЪ И ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРАЛОВСКИ И ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ДВОРИК И ЖЪПАН ГРИГОРИЕ ВЕЛ ЛУГУФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРОС ВИСТНАР И ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧЕР И ЖЪПАН ПАНЪ¹ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ЖЪПАН БЪЧНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАНДИН ВЕЛ ПУСТЕЛНИК. И ИСПРАВИК, ВЕЛ ЛУГУФЕТ.

И АЗ, ТЪДОР СПЪДЕН, МАЗАХ ВЪ ВЕС РЕКШЪ БЪКЪРЕЦИН, МАН ЕИ ДЪИИ, УТ ИДАМА ДО НИИЪ ЛЪТ ХЪРМА.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Maței Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Dumitru, fiul popii Sava, și Alexe al lui Grecu din Ciumești și Pană postelnic și fratele lui Arsenie din Pitești și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Izvorani, din județul Mușcel, lîngă Pitești, însă opt delnițe din cîmp și din pădure și din apă și din partea cu vinăriciu și cu doi vecini, Izmă și fii lui și fiul lui Toader cu fiii lui și din vatra satului și cu tot venitul de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar cît se va alege, însă delnițele să se știe, anume: delnița lui Izmă și delnița lui Toader și delnița lui Brie și a lui Corvejăl și a lui Mincea al popei și a lui Gheorghe al lui Oprea și a lui Oprea al lui Vilcul și a lui Necula, pentru că au cumpărat Dumitru și Alexe și deasemeni și fratele lui, Arsenie, aceste delnițe, și cu doi vecini mai sus scriși împreună, la fel de la Vasilie, fiul lui Neagul din Greci, nepotul jupaniței Maria, sora lui Mihai spătar Coțofeanul și al lui Dumitrașco clucer din Spineni, pentru 39 000 bani gata și cu zapis de vînzare de la Vasilie, nepotul jupaniței Mariei, la mîna acestor boieri, care sînt mai sus scriși și cu martori scriși în zapis. Care delnițe au fost ale lui Vasilie de moștenire de la bunica sa, jupanița Mara, încă de mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al lui Vasilie la mîna acestor boieri cu martori mulți boieri, oameni buni, în zapis.

Și cînd a vîndut Vasilie, aceste delnițe mai sus scrise așa s-au tocmit astfel cu acești boieri, că dacă se vor apuca vreodată niște oameni cu pîră pentru aceste delnițe, Vasile să poarte pîra și nevoia, pentru că așa s-au în-

ина се ест въсн въкѣпѣ съ много моленіе на Радѣл вѣстнар и сѣтворна ѡстро-
еніе въ предъ господства мн въ сѣданище, аще дал ест сел Шкѣин въ Потокъ, частъ
панце Станкѣн за прѣки и съ вѣчннн Радѣлов вѣстнар, а жѣпанца Станка, вна
да иматъ держати тѣхъ части въ Хѣлѣвѣци вѣше писъ, съ въсъ ходокомъ. И ешеже
естъ далъ Радѣл вѣстнар ѡгнъ ѡ, аще наплѣнна естъ ѡгнъ ѡ и съ записъ въ ѡстроеніе
на рѣки Радѣлѣн вѣстнар и съ много болѣри свѣдетелн оу записъ.

И пакн да ест Радѣлѣн вѣстнар вчинѣ ѡ Дѣдѣлѣци, въ ѡдѣство Ѣлѣховъ,
вѣбаче въ по въса вчинѣ Дѣдѣлѣциномъ, въ по въсъ хатаромъ три части, въ полю
и въ шѣмъ и въ вода и съ вѣчннн и съ въсъ ходокомъ, понеже покѣпи Радѣл вѣстнар
сѣа вѣша писанна вчинѣ въ на Барѣла постелникъ въ Мѣнѣци и въ на братъ его
Іванъ, за хѣѡ пѣнѣзи готовн.

И пакн да ест Радѣлѣн вѣстнар нѣкое виноградѣ оу дѣлѣла Мѣлѣрѣциномъ
и съ вчинѣ въса частъ Тѣрѣцѣвъ въ по въсъ хатаромъ, въ полю и въ шѣмъ и въ
вода и въ седанище селовѣ елика нѣберитъ сѣа, въ на Дрѣгичн Хромъ и въ на бра-
тѣнъ его Строе и Пѣтрашко и Нѣнѣю за хѣѡ пѣнѣзи готовн и съ свѣдѣтелн ѡ
записъ. И пакн да ест Радѣлѣн вѣстнар една виноградъ оу дѣлѣла Мѣлѣрѣциномъ
и съ ливѣзле ѡ глава винограда, вѣбаче винограда не дажебѣе, понеже покѣпи Радѣл
вѣстнар въ на Татѣла и въ на братъ его Татѣла, синн Дрѣганъ въ Конѣодеци,
радн хѣѡ пѣнѣзи готовн. И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар една винограда въ дѣлѣла
Мѣлѣрѣциномъ недажнн съ ливѣзи ѡ глава винограда въ на Радѣла, братъ Татѣловъ
въ Конѣодеци, за хѣѡ пѣнѣзи готовн и съ записъ въ проданіе.

И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар единъ погонъ въ винограда и е сеженн за вчинѣ
ѡ дѣлѣла Мирѣциномъ, въ на Балотѣ и въ на синнъ его, Івнъ и Ялдѣ за хѣѡ пѣ-
нѣзи готовн. И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар една половинъ въ винограда ѡ дѣлѣла
Мирѣциномъ и съ четирн сеженн за вчинѣ въ частъ Дрѣготѣскѣ, въ на Цинтѣ
въ Мирѣци, за ѡ пѣнѣзи готовн. И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар пакн една поло-
винъ за погонъ въ винограда ѡ дѣлѣла Мирѣциномъ и четирн сеженн за вчинѣ, въ на
Бѣцѣоде монахѣла и въ на Мѣхалаки въ Бѣнѣци, за ѡ пѣнѣзи готовн. И пакн
покѣпи Радѣл вѣстнар три чегѣрѣрци хѣа винограда и съ ѣ сеженн за вчинѣ въ
частъ Драготѣскѣ, въ на Дѣнна въ Дрѣготѣци, за хѣѡ пѣнѣзи. И пакн покѣ-
пи Радѣл вѣстнар три чегѣрѣрци за винограда ѡ и съ три сеженн за вчинѣ ѡ дѣлѣла
Дрѣготѣскѣ, въ на Марнъ въ Смедѣци и въ на Станѣюл и Рѣснн, за хѣѡ пѣнѣзи.
И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар ѡ сеженн за вчинѣ ѡ дѣлѣла Мирѣциномъ кодъ
виноградѣ Радѣлѣн вѣстнар, въ на Станѣла Татѣовъ въ Мирѣци, за ѡ пѣнѣзи
готовн, кое вчинѣ нѣе въ Лакѣла съ Кѣрлицѣе до Припоръ.

И пакн да ест болѣръ господства мн Радѣл вѣстнар нѣкое мѣсто еловъ за
кѣ погонѣ въ винограда ѡ дѣлѣла Лолоѣциномъ съ шѣла виноградѣмъ колнко се
дрѣже въ шѣло шѣемъ погонѣ въ винограда да быти виноградѣ безъ вѣнарнн, понеже
сѣе вѣше писаннѣ мѣстн быстъ въ вчинѣ Лолоѣциномъ и вѣла естъ дана въ Борѣчѣ
логофѣтъ въ Бѣкшани и за жѣпанца его. . .¹ на свѣта монастырѣ Грѣюлъ, храмъ
свѣтн архангѣлъ Мѣхѣла, помѣнѣ радѣ.

И потомъ, егда быстъ нинѣ, ѡ дѣнн господства мн, а Лѣпашко, синъ Іврамъ
постелникъ, вѣнкъ Борѣчн логофѣтъ въ Бѣкшани, въ кѣпѣ съ шѣцѣ нѣмѣна Лѣвнтѣ
и Нѣкиѣора и Дѣвинѣе и съ въсъ соборъ свѣтѣн монастырѣ, вѣнн смотрѣла естъ сѣщъ
свѣта монастырѣ сѣра безъ скотъ, прѣидетъ на болѣръ господства мн Радѣл вѣстнар
аще сѣтворна ѡстроеніе тѣре естъ далъ тѣхъ мѣстн еловъ шѣмъ яко да сѣтворна Радѣл
вѣстнар виноградѣ. Бѣ томъ на Радѣл вѣстнар, вѣ ешеже естъ далъ на свѣта монастырѣ
еже вѣше рѣхъ радѣ тѣхъ мѣстн мѣе вѣще съ агнннн, яко да естъ свѣтѣн монастырѣ
въ храмъ и въ оутѣрѣженіе а Радѣлѣн вѣстнар дѣднн въ вѣки и съ подписаніе
въ оутѣроеніе съ болѣри свѣдѣтелн ѡ записъ.

И пакн да ест болѣръ господства мн Радѣлѣн вѣстнар вчинѣ въ Кѣтѣн
оу ѡдѣство Дѣмѣвѣннцѣ, алн дѣл Мѣтрѣн, вѣнкъ жѣпаннцѣе Драгнѣе въса, въ полю

и шт шѣм и шт вода и съ бродове за водниц и шт седалища селов и шт посещдан
ан еанка нзбернт сѧ шт по вѣс хотаром, шчинѣ без вечниѧ, понеже шт прѣжде
врѣме быст продад Мнтрѣ Радѣлѣн вистниар шт частъ его шт половини за сѧ
шт Кѣтѣн половинно. И потом, егда быст въ дѣни Илѣзандрѣс воевод Илѣаша,
въ лѣт хѣран, а Мнтрѣ, шн ест бил дѣжен Дѣмитровѣс вистниар Дѣдескѣл радн
нѣкѣн цигани что ест бил продад и нѣст бил емѣ стоателн. Бѣ, том, Мнтрѣ,
шн нѣст имал съ что да платит, нѣ пак продад ест Мнтрѣ Радѣлѣн вистниар шт
чартъ его, ан шт четвѣртаго дел да дрѣжит Радѣлѣ вистниар два части а Мнтрѣ
да дрѣжит една дел. И продад ест шчинѣ испрѣвѣ цѣн за хн аспри и сѣе вше
речене два части за хѣ аспри чин кѣп аспри хѣхѣ, шбаче да се знае како ест продад
Мнтрѣ Радѣлѣн вистниар, шт половини за село пет части а Мнтрѣ да дрѣжит ѣ-го
дел.

И потом, къда ест бил въ дѣни Лѣшн воевод, а Мнтрѣ шт Кѣтѣн, шн про-
дал ест Радѣлѣн вистниар и дрѣга частъ еже ест бил шстал емѣ ѣ-гв част радн
хѣ пѣнези чин кѣпно през вѣса част Мнтрѣн за шчинѣ шт Кѣтѣн хѣхѣ аспри и нѣст
шстал Мнтрѣн нн една палмѣ за шчинѣ въ Кѣтѣн, понеже продад ест ѧ вѣса
како ест вше пис. И пакн покѣпн Радѣлѣ вистниар шт на Стана, дѣщѣра Станков шт
Кѣтѣн шт част еѧ шт шчинѣ Сѣслѣнѣска шт ѣ-гв дел трн части, шт полю и шт
шѣм и шт вода и шт по вѣс хотар за хн аспри готовн. И пак покѣпн Радѣлѣ вист-
ниар шт на Драгомѣра, дѣщѣра Драгомѣрсѣ, вѣска Станен шт Кѣтѣн шт частъ
еѧ шт Сѣслѣнѣска шт ѣ-гв дел половини шт по вѣс хотаром, радн хѣш аспри
готовн и съ запис шт продадѣе.

И пакн шчинѣ ѣ Мншанин шт дел Бѣканов шт Бѣзѣцин, сежени ѣ, шт полю
и шт шѣма и шт вода и шт седалище селов и шт по вѣс хотаром, понеже покѣпн
Радѣлѣ вистниар шт на Драгомѣр шт Чокѣнарн за хѣ аспри готовн.

И пак покѣпн Радѣлѣ вистниар еднн челѣд за ацигани по име: Радѣлѣ синѣ
Дѣмитрѣс циган и съ ациганка его на име Инка, дѣщѣра Станкѣн циганка и съ
синн нѣ Стана и Недѣлко и Сламна шт на Дѣмитрашко постелник, синѣ Станчюл
логофѣт Чепарюл и шт на жѣпаница его Капѣл, дѣщѣра Кирилѣс радн хѣхѣ аспри
готовн и съ запис шт продадѣе и съ свѣдѣтелн ѣ запис. И пакн да ест Радѣлѣ вист-
ниар една циганкѣ по име Костанда циганка, понеже сѧ вше писана Костанда
циганка била ест шт дѣднн жѣпаницѣн Станѣн спѣтѣрѣсѣ Горгѣноѣе, таже, ш
ест бнл вѣзимал еднн ациган Радѣлѣн вистниар по име Ганѣ циган. И послѣ вѣс-
таннѣ се ест жѣпаница Станка ворничѣсѣ Бинтнѣлѣе дворникѣ и съ синн еѧ, Тѣдо-
сѣе логофѣт и Негоицѣ постелник, рекѣцин како ест Костанда циганка нѣ шт дѣднн.
Таже ш ест платнѣ Радѣлѣ вистниар нѣ съ ина циганкѣ како ест закона сен землѣ.
И потом шврѣтал сѧ ест Костанда циганка шт дѣднн жѣпаницѣн Станѣн спѣ-
тѣрѣсѣ Горгѣноѣе. Таже, въ том, Тѣдосѣе логофѣт и Негоицѣ постелник, шнн дал
ест жѣпаницѣн Станѣн спѣтѣрѣсѣн еднн ациганкѣ по име Параскиѣ, дѣщѣра Инге-
линнѣн циганка, аще платнѣ по Костанда циганка, такоже да ест Радѣлѣн вистниар
Костанда циганка дѣднн въ мир и съ запис шт ѣстроѣнѣе на рѣка его.

И продадоше сѣн вше писани болѣри и людѣн теѣ дѣднн вше пис шт своим
добро волѣ без не една силост съ знанѣм вѣсѣм болѣром и а мегѣашом шт шкрѣст
нѣм и съ записѣл нѣм на рѣка Радѣлѣн вистниар.

Сего радн, дадох и господство мн болѣр господства мн жѣпан Радѣлѣ втори
вистниар тако да ест емѣ дѣдѣне въ шѣбѣ и синовом и вѣском и прѣвѣнѣчѣдом въ
вѣк стоателнѣе и не шт когождо непоколѣбнѣмом да нѣст.

Се оуже и свѣдѣтелѣн положнѣх господство мн: пан Хризѣ вел бан Кра-
левскѣн, пан Ивашко вел дворник, пан Гангорѣе вел логофѣт, пан Дѣмитрѣс вел
вистниар, пан Преда вел спатар и жѣпан Недѣлко вел клѣчар и жѣпан Баслѣе вел
столник и жѣпан Бѣзаника вел конюш и жѣпан Бѣчинна вел пѣхарникѣ и жѣпан Кос-
тандин вел постелник. И исправник, жѣпан Гангорѣе вел логофѣт.

И аз, Тѣодоръ спѣден, мазахъ, братъ малъ Дѣмитръ логофетъ, маи зѣ-гв дѣни
оу рес Бѣскрѣци лѣтъ господина хѣлѣс, ѡдамлеже хѣрмѣ.

† Іѡ Матѣю воеводѣ, милостію божію господинѣ.

Іѡ Матѣю воевода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-
tului boier al domniei mele jupan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți fi
va dăruî Dumnezeu, ca să-i fie satul Șcheii de la Potoc, în județul Dîmbovița,
însă partea Stancăi agoae, soția lui Neagul aga, fiica lui Drăghici spătarul,
toată și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și
din vatra satului de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Oprea
Corbei cu fiii săi și Stanciul cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Buta cu fiii lui și
Mihăilă cu fiii lui și Șerbu și Manea și iarăși Buta cu fiii lor. Și iarăși să stă-
pînească jupan Radul vistierul și delnița lui Drăgoiu, toată, de peste tot
hotarul. Pentru că acel sat Șcheii, a fost de moștenire al paniței Stanca agoae,
dat de zestre de părintele ei, Drăghici spătarul, de mai înainte vreme. Iar
apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Neagul aga,
jupanița Stanca, împreună cu fiii ei, Coman comisul și Andrei spătarul și
Pătrașco postelnicul și alți fii, ei au vîndut lui Radul vistierul satul Iacoveștii,
din județul Vlașca, partea lor cu toți vecinii și cu casele și cu morile și cu tot
venitul, pentru datoria lui Neagul aga, ce a fost dator sudețului din Brașov
pentru 240 galbeni gata. Iar apoi, s-au sculat boierii din Lerești cu pîră și
au luat satul Iacoveștii de la Radul vistierul. Întru aceea, Radul vistierul,
el a venit înaintea domniei mele, în marele divan, de față cu jupanița Stanca
și cu fiii ei, Coman comisul și Andrei spătarul și Pătrașco postelnicul și i-a
ajuns legea și divanul, ca să ia Radul vistierul dedină pentru dedină și vecini
pentru vecini, iarăși din dedinele lui Neagul aga. Și a luat Radul vistierul
partea lui Neagul aga din Holubești și din Strîmba cu vecinii și cu tot veni-
tul, ca să-i fie dedină.

Astfel, după aceea, panița Stanca cu fiii ei mai sus scriși, ei nu s-au
îndurat de aceste ocine mai sus scrise, pentru că a fost casa și locuința lor
acolo, ci s-au sculat toți împreună, cu multă rugăminte la Radul vistierul și
au făcut întocmire dinaintea domniei mele la judecată, de au dat satul Șcheii
de la Potoc, partea de zestre a paniței Stanca, cu vecinii, lui Radul vistierul,
iar jupanița Stanca, ea să stăpînească acele părți din Hulubești mai sus
scrise, cu tot venitul. Și încă a mai dat Radul vistierul 60 ughi de a împlinit
300 ughi și cu zăpis de întocmire la mîna lui Radul vistierul și cu mulți boieri
martori în zăpis.

Și iar să-i fie lui Radul vistierul ocină la Dădulești, în județul Ilfov,
însă de peste toată ocina Dăduleștilor, de peste tot hotarul, trei părți din
cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că a cum-
părat Radul vistierul această ocină mai sus scrisă de la Barbul postelnicul
din Mănești și de la fratele lui, Ivan, pentru 17 000 bani gata.

Și iar să fie lui Radul vistierul niște vie în dealul Măgurenilor și cu ocina,
toată partea lui Tăriță, de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă
și din vatra satului, cît se va alege de la Drăghici Șchiopul și de la frații lui,
Stroe și Pătrașco și Neniul, pentru 8 000 bani gata și cu martori în zăpis.
Și iar să fie lui Radul vistierul o vie în dealul Măgurenilor și cu livezile din
capul viei, însă via nedajnică, pentru că a cumpărat Radul vistierul de la
Tatul și de la fratele lui Tatul, fiii lui Drăgan din Voivodești, pentru 2 400
bani gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul o vie în dealul Măgurenilor,

nedajnică, cu livezi în capul viei, de la Radul, fratele lui Tatul din Voivodești, pentru 2 400 bani gata și cu zapis de vânzare.

Și iar a cumpărat Radul vistierul un pogon de vie și 5 stînjeni de ocină în dealul Mirceștilor de la Balotă și de la fiii lui, Ion și Aldea, pentru 2500 bani gata.

Și iar a cumpărat Radul vistierul o jumătate de vie în dealul Mirceștilor și cu patru stînjeni de ocină, din partea Drăgotească de la Țintea din Mircești, pentru 900 bani gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul iarăși o jumătate de pogon de vie în dealul Mirceștilor și patru stînjeni de ocină de la Bățoae monahia și de la Mihalache din Băncești pentru 900 bani gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul trei cesvirți de vie și cu 5 stînjeni de ocină din partea Drăgotească, de la Dănilă din Drăgotești, pentru 1 400 bani. Și iar a cumpărat Radul vistierul trei cesvirți de vie și cu trei stînjeni de ocină în dealul Drăgotescu de la Marin din Smedești și de la Stanciul și Rusin pentru 1 200 bani. Și iar a cumpărat Radul vistierul 6 stînjeni de ocină în Dealul Mirceștilor, lângă viile lui Radul vistierul, de la Stanciul al lui Tătoe din Mircești pentru 420 bani gata, care ocină merge de la Lacul cu Cîrligele pînă în Pripor.

Și iar să fie boierului domniei mele Radul vistierul niște locuri sterpe de 23 de pogoane de vie în dealul Loloeștilor cu ocolul viilor cît se ține împrejurul acestor pogoane de vie, să fie vie fără vinărici, pentru că aceste mai sus scrise locuri au fost din ocina Loloeștilor și au fost date de Borcea logofătul din Bucșani și jupanița lui...¹ la sfînta mănăstire Gruiu, hramul sfîntul arhanghel Mihail, pentru pomană.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Lupașco, fiul lui Avram postelnicul, nepotul lui Borcea logofătul din Bucșani, împreună cu părintele egumen Leontie și Nechifor și Dionisie și cu tot soborul sfintei mănăstiri, ei au socotit că fiind sfînta mănăstire săracă și fără vite, au venit la boierul domniei mele, Radul vistierul de a făcut întocmire, de a dat acele locuri sterpe, pădure, ca să facă Radul vistierul vie. Întru aceea și Radul vistierul, el încă a dat la sfînta mănăstire, care este mai sus spusă, pentru acele locuri, 42 oi cu miei, ca să fie sfintei mănăstiri de hrană și de întărire, iar lui Radul vistierul dedină în veci și cu iscălitura de întocmire, cu boieri martori în zapis.

Și iar să fie boierului domniei mele Radul vistierul ocină în Cătun, în județul Dîmbovița, însă partea lui Mitrea, nepotul jupaniței Dragnea, toată, din cîmp și din pădure și din apă și cu vadurile de moară și din vatra satului și de pretutindeni, însă cît se va alege de peste tot hotarul, ocină fără vecini, pentru că de mai înainte vreme a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din partea lui jumătate din jumătate de sat, din Cătun. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7138, iar Mitrea, el a fost dator lui Dumitru vistierul Dudescul pentru niște țigani, pe care i-a vîndut și nu i-au fost statornici. Întru aceea, Mitrea n-a avut cu ce să plătească, ci i-a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din partea lui, însă din a patra parte să stăpînească Radul vistierul două părți, iar Mitrea să stăpînească o parte. Și a vîndut ocina dintîi cu preț de 8 000 aspri și aceste două părți mai sus zise pentru 4 000 aspri, fac împreună 12 000 aspri. Însă să se știe că a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din jumătate de sat cinci părți, iar Mitrea să stăpînească a 6-a parte.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, Mitrea din Cătun, el a vîndut lui Radul vistierul și cealaltă parte, care i-a rămas lui, a 6-a parte, pentru 2 000 bani, fac împreună peste tot, partea lui Mitrea de ocină din Cătun, 14 000 aspri și nu i-a rămas lui Mitrea nici o palmă de ocină, pentru că

a vîndut-o toată, cum este mai sus scris. Și iar a cumpărat Radul vistierul de la Stana, fiica lui Staico din Cătun, din partea ei, din ocina Suslănească, din a 4-a parte, trei părți, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul pentru 8 000 aspri gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul de la Dragomira, fiica lui Dragomir, nepoata Stanei din Cătun, din partea ei din Suslăneasca, din a 4-a parte, jumătate, de peste tot hotarul, pentru 4 800 aspri gata și cu zapis de vînzare.

Și iarăși ocină la Micșani din partea lui Băcan din Buzăești 50 stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Radul vistierul de la Dragomir din Ciocănari, pentru 2 000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Radul vistierul un sălaș de țigani, anume: Radul, fiul lui Dumitru țiganul și cu țiganca lui, anume Anca, fiica Stancăi țiganca, și cu fiii lor, Stana și Nedelco și Slamna de la Dumitrașco postelnicul, fiul lui Stanciul logofătul Cepariul și de la jupanița lui, Caplea, fiica lui Chiriaz, pentru 12 000 aspri gata și cu zapis de vînzare și cu martori în zapis. Și iar să fie lui Radul vistierul o țigancă, anume Costanda țiganca, pentru că această mai sus scrisă Costanda țiganca a fost de moștenire a jupaniței Stana spătăreasa Gorgănoae; apoi, a luat un țigan al lui Radul vistierul, anume Ganea țiganul. Iar apoi, s-a sculat jupanița Stanca vorniceasa a lui Vintilă vornicul și cu fiii ei, Tudosie logofătul și Negoită postelnicul, spunînd că Costanda țiganca este a lor de moștenire. Deci le-a plătit-o Radu vistierul cu altă țigancă, cum este legea acestei țări. Iar după aceea, s-a aflat Costanda țiganca de moștenire a jupaniței Stana spătăreasa Gorgănoae. Astfel, întru aceea, Tudosie logofătul și Negoită postelnicul, ei au dat jupaniței Stana spătăreasa o țigancă, anume Paraschiva, fiica Anghelinei țiganca, de a plătit pe Costanda țiganca, ca să fie lui Radul vistierul Costanda țiganca dedină, în pace și cu zapis de întocmire la mîna lui.

Și au vîndut acești boieri și oameni mai sus scriși acele dedine mai sus scrise de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul lor și cu zapisele lor la mîna lui Radul vistierul.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele jupan Radul al doilea vistier, ca să-i fie dedine de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților în veac statornice și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofătul, mai a 17-a zi, în orașul București, anul domnului 1636, de la Adam 7144.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., DXCII/200. Orig., perg. (42 × 59), pecete timbrată. Trad. la Arh. St. Buc., ms. 1 165, f. 9 – 11.

¹ Loc alb.

† Adecă noi tot satul Muereasca ot sudstvo Vilcea, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să hie de mare credință la mîna jupan Predei vel spatar ot Brîncovéni ca să se știe cînd au fost acum în zilele domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod, iar noi ne-am sculat de bună voia noastră fără de nici o silă de cătră niménilea și am mersu la dumnealui la spătarul Preda, de ne-am vîndut rumâni cu toți feciorii noștri și cu toate moșile noastre, pre bani gata, drept 250 de galbeni; și ne-au plătit dumnealui și de bir den punga lui cu bani gata, cu 400 de galbeni.

Însă să se știe că sînt 5 funi în sat în Muereasca preste tot hotarul. Și să se știe funile, anume și cite cîți oameni sîntem într-o fune și cine cîți bani am luat. Întîiu funea ce să chiamă Ciocătănească și cîți oameni sîntem pre această fune, po ime: Stan Pungulescul, drept 900 de bani i Bogdan aspri 900 i Gligorie aspri 1000 i Iștfan, aspri 1 000 i Cazan aspri 900 gata. Și funea Gîrloșască, po ime: Tudosie, aspri 1 000 i Brănilă, aspri 1 000 i Stepan vâru-șău, aspri 1 000 i Stoica 1 000 i Stan, brat Stoicăi, aspri 1 000 i Seman 1 000 i Sin, 900 aspri i Florea 900 i Stăniia 900 i Radu Cîrstii 900 i Iștfan cel mic, 900 aspri i Eftemie 900 i Preda sās sinū ego Dumitru, aspri 1 000 i Vladul Orbul i se-au plătit moșia aspri 400 i Mutul i se-au plătit moșia aspri 300. Și funea Spanii po ime: Brănilă, aspri 900 i Stoica 900 i Matei 900 i Necula cu frații lui Vladul i Sîrbul i Ventilă, aspri 1 000 i Stoica Răsipă 900 i Radul Răsipă 900 i Dochiiia, aspri 900 i Stoica Ţuia 900 i Vladul Oprinii 900 i Oprea 900 i Stan Vélter 900 i Radul 900, i Voinea, fratele Lupului 900 și feciorii popei Radului, Stoica i Stan 900. Și funea Tulească, po ime: Drăgoi, aspri 1 000 i Jorzu 1 000 i Toma 900 i Stan 1 000 i Stoica Dobrul 1 000 i Brănilă 1 000 i Stanciul 900 i Vladul 1 000 i Stănilă 900 i Stoica lu Calen 1 000 i Vladul i Matei 1 000 i Stăniia al Bidiviului 900 i Stanciul, ginerele popei Oprii 900 i Semen Petecel, aspri 900 gata. Acești trei oameni Stăniia, Stanciul i Simen sînt den funea Leotească și moșia popilor, za 1 200.

Și cînd am vrut să ne vendem ru(mă)ni întîiu, am făcut tocmeală cu jupan Preda spatarul ca să ne dea să fim slobozie la sfînta episcopie de la Rîmnic, să fim în pace de toate dăjdile preste an, să fim sat de milă și slobozie cum sînt la Coziia, la Bistrița, pre acea tocmeală să f m și noi și pre această tocmeală ne-am vîndut rumâni, căci sîntem aproape lîngă sfînta episcopie. Iar episcopia au avut 1 sat, anume Hrastul, ot sudstvo Doljil la baltă departe de piscupie, preste mîna, ce-au făcut tocmeală și schimbu Preda spatarul cu părintele Teofil, episcopul Rîmniceschi, de i-au dat Hrastul pentru noi, pentru Muereasca, cu voia noastră ca să hie dumnealui jupan Predei vel spatar satul Hrastul, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, moșie, lui și coconilor lui în véci. Iar noi să fim ai sfintei episcopii rumâni și cu feciorii noștri și cu toată moșia noastră și slobozie întărire sfintii episcopii și sat pentru sat, căci alt venit și alte moșii n-are sfînta episcopie. Ce au arătat domnu nostru această milă cu noi cu slobozie și cu milă către sfînta episcopie, ca să-i fie și <d>omn<ea>lui poménă în véci. Și ne-au numărat banii toți în sfînta episcopie la Rîmnic cinstitul dregătoriul domnu nostru Dumitrașco vistiarul carele iaste ispravnic aici la Ocnele céle Mari. Și am luat toți banii cineș pre în mîna noastre, cum scrie și mai sus, cu bunăvoe a noastră, cu știrea domnu nostru și a tot divanul mării sale.

Și la această tocmeală a noastră tîmplatu-se-au mulți părinți preoți egumeni, boiari, roșii den prejurul nostru den Vilcea, po ime: otțu Dionisie egumenul ot sveata monastire Cozia, i otțu Vasilie egumenul ot Bistrița

i Melentie egumenul ot Govora i ot Bojorani, Tanasie peharnicul i ot Olănești, Goran logofătul i ot Sărăcinești, Necula cuptu i brat ego Chisar i ot Cacova, Matei i brat ego Hiera, i ot Măldărești, Radul căpitanul i săs brat ego Danciul i ot Bîrsești, Vladul postelnicul i ot Mihăești, Mitrea slujerul i Paraschiva logofătul i ot Frințești, Isac logofătul i ot Slăvitești, Radu postelnicul i Tuduru logofătul i ot Ohaba, Dragomir i ot Rîmnic, Pîrvul logofătul i brat ego Vladul i popa Vancea i popa Sin i popa Chera și mulți oameni și boiari. Aceasta am scris toți și ne-am pus și degetele mai jos ca să se crează în tot locul.

ΠΙΣ ΔΣΜΙΤΡΟΣ ΛΟΓΟΦΕΤ Σ ΕΙΣΚΩΡΕΙΝ, ΜΕΣΕΑ ΜΑΝ ΗΪ ΔΑΝΗ Η ΟΤ ΕΔΔΑΜΑ Ε ΛΕΤ ΧΡΜΑ¹.

Drăgan.	Stanu.
Brănilă.	Stoica Țuia.
Stoica.	Bogdan.
Toma.	Stanciul.
Ion armiian.	Filip.
Ermonah egumen ot Bistreța.	Jorzu.
Vasilie.	Florea.
Eu Tanasie peharnic ²	Sin.
Goran logofăt mărturie ²	Radul.
Danciul ot Măldărești ² .	Stoica al Calotă.
Radul căpitan ot Măldărește ² .	Stan.
Monah Theofil Rudeanul ² .	Vladul.
Eu Fiera ot Cacova ¹ .	Stoica.
Matei logofăt ²	Pungulescu.
Mitrea slujer ²	Stan Vélter.
Chiriac ² .	Brănilă.
Eu Radu logofăt Slăviscu ² .	Iștfan.
Tudor ot Slăvitești ² .	Toma.
Feciorul Mane, popa Radu ² .	Stăniia.
Drăgoiu.	Iștfan cel mare.
Vladul ot Rîmnic ² .	Eftemie.
Dochin.	Stanu.
Tudoru ot Doba ² .	Lupu.
Theodosie ² .	Vlaicul.
Popa Matei ² .	Și Oprea.
Diacon Vladu ² .	Și Costandin.
Εγο Γιάννη μαρτηρω ³ .	Și Pătru.
Nicula.	Badea.
Stoica.	Și Lazăr.
Diacon Stan ² .	Dumitru Bercescul.
Stăniia.	Stoica.
Dumitru.	Și Dumitru Hăndolea.
Stoica al Dobrului.	Stanciul Răsipă.
Brănilă.	Muja.
Gruban.	Și Anghelū.
Matei.	Oprea Afumatul.
Vladul al Oprinii. Căzanu	Și Lazar.
Stanciul.	Dumitru, fratele Stanciului.
Gligorie.	Pîrvul și, Mareș, feciorii lu Anghel.
Danilă.	Și Stan al Manului.
Voinea.	

7144 ¹ A scris Dumitru logofătul în București, luna mai 18 zile și de la Adam în anul <1636>.

² Semnături autografe.

³ „Eu Iane mărturisesc“.

284

1636 (7144) mai 18.

† Adecă eu, jupînul Oprea vel agă den Bucu și cu Gherghe Meiuță și Neagoe Meiuță și cu feciorii lor, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru, ca să fie de credință întru noi, însă cu Partenie călugărul, nepotul lu Ivan Orbul și al lu Larion și cu nepoții lor, anume Stoica i Vasilie, pentru pîra ce-am avut cu dinșii, pentru viile și ocina den Dealul Verneștilor de la Valea Tancului, partea Bălculească, care au fost cumpărate de Ivan Orbul și de fiu-său Larion, că aceste vii și ocine fost-au cumpărate de Mitrea vornicul de la Ivan și de la Larion. Iar după acéia, Mitrea vornicul au fost vîndut acéste vii și ocine părinților noștri, lu Neagoe și Gherghe Meiuțeștii, încă den zilele Mihnei voevod.

Deci, cîndu au fost acmu, în zilele măriei sale, domnu nostru Mateiu voevod, avut-am multă pîră cu nepoții lu Ivan Orbul care sînt mai sus scriși, pînă ne-au ajunsu légea divanului, de am luat 12 boiari pre răvașe domnești, ca să ne caute de rîndul acestor ocine, cum vor afla cu dreptul și să hotărască, ce va fi partea noastră de ocină. Deci, acei 12 boieri ne-au căutat cărțile de moșie și ale lor și ale noastre și au socotit lucrul în toate chipurile și nicicum n-au putut acești 12 boiari, nici să hotărască, nici să ne tocmească, pînă au <vîni> ¹ vrème de ne-am tocmit noi înșine și ne-am înpăcat cu Partenie călugărul și cu nepoții lu Larion, de bună <voia> ¹ noastră: cîta ocină și vii se vor alége, partea Bălculească și a Oprinei, să fim doi frați, jumătate de vii, cît se vor afla în deal și jumătate de ocină, cît se va <afla> ¹ în cîmpu, să ție Partenie călugărul și cu mănăstirea de la Adîncata și cu nepoții lu Larion. Iar altă jumătate de vii și de ocină să ținem noi, însă eu Oprea aga și cu Meiuțeștii. Iară ce vom avea, alte cumpărători, au noi au ei, să fie afară de aceste ocine și vii să <avem> ¹ a ne le căuta deosebi. Așa ne-am tocmit și ne-am înpăcat de a noastră bunăvoe.

Și de va mai scoate călugărul nîscare cărți pre aceste ocine, să nu se crează și noi așijdere să vom mai afla alte cărți să nu se crează. Așa ne-am înpăcat cu știrea acestor boiari, care am fost luat de la domnie și cu știrea a tut<ur>or megeiașilor de pre înprejurul locului. Și pentru mai mare credință, pus-am și pecețile noastre. Așa să să știe.

МѠН НІ ДЪНН , ЛѠТ ХЪРМЪ.

Oprea vel agă <m.p.>

Theodor vtori dvornic <m.p.>

Armega.

Lefter.

Sava.

Nastase.

Anghel.

Dragomir.

ц и Радѣла ѿ н Боннѣ брат Авѣлов, аспри ѿ н сини попер Радѣлов, Стонка и Стан, аспри ѿ. И пакн ѡжа Тѣлѣскъ н съ вечннн, по нме: Дръгою, аспри хѣ н Жорѣѣ, аспри хѣ н Тома, аспри ѿ н Стан, аспри хѣ н Стонка Добра хѣ н Бръннлѣ хѣ н Станчюл ѿ н Бладѣла н Стѣнлѣ ѿ н Стонка Калннов хѣ н Бладѣла н Матен ѣ. И пакн ѡжа Левтѣска н вечннн, по нме: Стѣнлѣ Бнднвнѣлов, аспри ѿ н Станчюл зет попер Ѣпрнн, аспри ѿ н Семен Петечеа, аспри ѿ н дѣднна свещеннком, радн хѣс пѣнезн готовн.

Понеже того село Мѣрѣска еже внше пнс съ снн вечннн съ вѣсн внше пнс, внн ест бнл всн люднн кнѣшн н съ вчнне нм шт дѣдннѣ за прѣдѣдннѣ, ешеже шт прѣжде врѣме. Таже, къда ест бнл нннѣ ѣ дннн господство мн, а село Мѣрѣска н вечннн вннже всн шт свонм добро волѣ, без нн една снлост съ оузнаннѣ всѣм волѣром шт шкрѣст мѣстом, прндет прѣд господство мн ѣ велнкнн сѣдннща н прѣд всѣм свѣтом господства мн, аще продаваше се вечннн съ сннн нм съ всн н съ всѣ дѣднне нм, како ест по внше пнс почтенномѣ правнтелѣ господства мн, жѣпана Прѣдев вел спатар, радн снн жнлннцн готовн н платнл нх ест на Дннкѣа кѣпар, нже ест дръжал сѣдство Блѣчнн н за бнр съ ѿ жнлннцн пѣнезн готовн.

И егда ест хотѣа да продаваает сѣ вечннн Прѣдев спатар, нспрѣво сѣтвориа ест оустроеннѣ снще, ѣко да дастъ нх свѣта епнскѣпнѣ шт Рѣмннк, да сѣтвориа нх ест словознѣ н село шт мнлованнѣ, како ест н село Кѣланмѣнѣшнн свѣтѣнн монастнр Кознл н село Костецнн свѣтѣнн монастнр Бнстрнца. Таже, въ том н Прѣда спатар внн сѣтвориа ѣстроеннѣ н промекне>ннѣ съ штцѣ Ѣвѣфнл епнскоп Рнмннческн, аще дал ест село Мѣрѣска на свѣта епнскѣпнѣ, а свѣта пнскѣпнѣ дал ест Прѣдн вел спатар село Хрѣстѣа шт сѣдство Должнл, шт на Дѣнава, вѣс, съ вѣс хотар н съ вечнннн н съ вѣс ходоком, село радн село, почто радн ест бнл еднн село далеко шт свѣта епнскѣпнѣ н през рѣк н нѣст нмал свѣта епнскѣпнѣ шт село Хрѣстѣа не еднн полѣѣ. И сѣтвориа оустроеннѣ н промененнѣ шт прѣд господства мн шт сѣдннща н шт прѣд всѣм почтенннм правнтелнн господства мн н съ волѣ вечнннм шт Мѣрѣска н съ оузнаннѣ всѣм волѣром шт шкрѣстѣ мѣстом н съ записѣа вечннном шт проданнѣ н съ многн штцн нгѣмнн, мннхн н свещеннцн н болѣрн свѣднтелнн шт сѣдство Блѣчѣ, прѣписанн въ заплн, ѣко да ест почтенном правнтелѣ господства мн, жѣпан Прѣдев вел спатар, село Хрѣстѣа съ вѣс ходоком, съ вѣс, хотаром н съ всн вечнннн н вчннѣ, дѣдннѣ н въ шѣбѣ емѣ н снновом въ вѣкн а свѣтѣнн епнскѣпнн шт Рѣмннк да ест село Мѣрѣска внше пнс дѣдннѣ н въ ѣтвержденнѣ въ вѣкн вѣвком>¹.

Таже, въ том господство мн еше смотрнх съ вѣс днваном господства мн н съ всѣмн почтенннм правнтелнн господства мн, сѣще свѣта епнскѣпнѣ без дѣдннн н без нм ходоко шт нна странна; прѣстнх господство мн село Мѣрѣска внше пнс за бнр н за вѣцн н шт кон н шт вол н шт бол н шт мед н шт восок н шт кѣбѣа съ сѣно н за сѣлю н шт конн за вѣак н за ваннн шт сѣдство н шт кѣлѣрашнн шт Бел Ѣкнѣ н за всѣ даже, елнще сѣт през лѣт въ сѣн землѣа господства мн н ннща вантованнѣ да не нмат, нѣ да ест словознѣ н село шт мнлѣ, како сѣт н Калнмѣнѣшнн Кознн н Костецнн Бнстрнцнн, да ест свѣтѣнн епнскѣпнн за хрѣанѣ н въ ѣкрѣпленнѣ н божествннм мннхнм въ вѣстравѣ, господства мнже н поконннм роднтелѣм господства мн вѣчное вѣспомннаннѣ.

<С>его радн н клетѣѣ положнх господство мн: въ слѣд нас молю въ всѣм благочѣствннн н Бого вѣнчанн кнѣшн, нже ѣдет владалцн сѣн Землѣа Блѣхлѣа, да почтетн н да ѣтверднтѣ сѣа помнлованнѣ н проценнѣ н посно>внтѣ сѣа кннга господства мн, како ест вн по внше рѣх, ѣкоже да нматѣ н въ проценнѣ шт всѣ держнтелѣ Богоѣ н помощѣ шт прѣчнстнн его матер прнно дѣвн Марнлѣа на страшнѣм сѣдѣ. ѣ нже не почтет, ннже ѣтверднт сѣа наша помнлованнѣ н оустроеннѣ, ннже поновнт сѣа кннга господства мн, нѣ раздрал ѣ н попернт ѣ н въ вѣбеннѣ вѣставнт ѣ, того да ѣдет трѣклет н анатнма н аѣѣрсан шт трнста н вѣсемнадѣсѣт свѣтн штцн, еже въ Некнн н да нмат частъ съ Юда н съ ѣрлѣа на еднн

мѣсго и да вѣдетъ емѡ свѣтъ Никола Мирликенскѣи сеперникъ предъ господа нашего Іисуса Христа на страшнѣмъ сѣдѣ вторъ пришествїе, амин. И не ѡт кождо непоколѣбнѣмомъ да нѣст, презъ реченїа господства мн.

Се оуже и свѣдѣтелѣи положихъ господство мн: жѡпанъ Хризеъ велъ банъ Кралевскѣи и жѡпанъ Івашко велъ дворникъ и жѡпанъ Глигорїе велъ логофетъ и жѡпанъ Дѡмитрѡ велъ вистїаръ и жѡпанъ Преда велъ спатаръ и жѡпанъ Недѣлако велъ клѣчаръ и жѡпанъ Басилїе велъ столникъ и панъ Бѡзинка велъ комисъ и жѡпанъ Бѡчина велъ пѣхарникъ и жѡпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Симонъ вторъи логофетъ.

И азъ, Тѡдорѡ спѡденъ, братъ малъ Дѡмитрѡ логофетъ, мазахъ (оуъ весъ рекше Бѡксреци)² малъ к-гвъ даннъ, лѣтъ господа х'ах'аѡ, Ѳдмлеже х'зр'ма.

† Іѡ Матеюъ крестѡда, милостїю божїю господнию.

Іѡ Матеюъ боеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea aceat poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii Episcopii de la Rîmnic, hramul sfintului erarh și făcător de minuni Nicolae și preacinstiului părinte chir Theofil episcop de Rîmnic, ca să fie sfintei episcopii satul Muereasca din județul Vîlcea, tot satul cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindenii, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

Însă să se știe că sînt 5 funii în satul Muereasca, anume: mai întii funia care se cheamă Ciocătăneasă și cu vecinii care sînt din această funie, numele lor: Stan Pungulescul, aspri 900 și Bogdan, aspri 900 și Gligorie, aspri 900 și Ișțfan, aspri 1 000 și Cazan, aspri 900. Și iarăși funia Gîrloșască și cu vecinii anume: Todosie, aspri 1 000 și Brăilă, 1 000 aspri și vărul său Stan, aspri 1 000 și Stoica, asprii 1 000 și fratele lui Stan, aspri 1 000 și Seman, aspri 1 000 și Sin, 900 aspri și Florea, aspri 900 și Stăniia, aspri 900 și Radul Cîrstii, aspri 900 și Ișțfan cel mic, aspri 900 și Eftemie, aspri 900 și Preda cu fiul lui, Dumitru, aspri 1 000 și Vladul cel orb, a plătit dedina lui, aspri 400 și Mutul, a plătit dedina lui, aspri 300. Și iarăși funia Spanii și vecinii anume: Brănilă, aspri 900 și Stoica, 900 și Matei, 900 și Nicola cu frații lui, Vladui și Sîrbul și Vintilă, aspri 1000 și Stoica Răsipă, aspri 900 și Radul Răsipă, aspri 900 și Dochie, aspri 900 și Stoica Țuia, aspri 900 și Vladul al Oprinei, aspri 900 și Oprea, aspri 900 și Stan Venter, aspri 900 și Radul, 900 și Voinea, fratele lui Lupul, aspri 900 și fiii popei Radul, Stoica și Stan, aspri 900. Și iarăși funia Țulească și cu vecinii anume: Dragotă, aspri 1 000 și Jorzu, aspri 1 000 și Toma, aspri 900 și Stan, aspri 1 000 și Stoica Dobrul, 1 000 și Brănilă, 1 000 și Stanciul, 900 și Vladul, 900 și Stăniia, 900 și Stoica al lui Calin, 1 000 și Vladul și Matei, 1 000. Și iarăși funia Leoteasca și vecinii anume: Stăniia al lui Bidiviul, aspri 900 și Stanciul, ginerele popei Oprea, aspri 900 și Semen Petecel, aspri 900 și dedina preoților pentru 1 200, bani gata.

Pentru că acest sat Muereasca, care este mai sus scris, cu acești vecini, cu toții, mai sus scriși, ei au fost cu toții oameni cnezi, cu ocinele lor de moșie, de strămoșie, încă dinainte vreme. Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Muereasca și vecinii, ei toți de bunăvoia lor fără nici o silă cu știrea tuturor boierilor din jurul locului, au venit înaintea domniei mele la marele scaun de judecată și înaintea a întreg sfatul domniei mele de s-au vîndut vecini cu fiii lor, cu toții și cu toate dedinele lor, cum este scris mai sus, cinstiului dragător al domniei mele, jupan Preda mare spătar, pentru 250 de galbeni gata și i-a plătit despre Diicul cuparul, care a ținut județul Vîlcii, și de bir, cu 400 de galbeni, bani gata.

Și cînd a vrut să se vîndă vecinii lui Preda spătarul, mai întîi a făcut întocmire așa, ca să-i dea pe ei la sfînta episcopie de la Rîmnîc, ca să-i facă slobozie și sat de miluire, cum este și satul Călimănești al sfîntei mănăstiri Coziia și satul Costești al sfîntei mănăstiri Bistrița. Astfel după aceea și Preda spătarul el a făcut întocmire și schimb cu părintele Theofil episcop de Rîmnîc, de a dat satul Muereasca sfîntei episcopii, iar sfînta episcopie a dat lui Preda mare spătar satul Hrastul din județul Dolj, de pe Dunăre, tot, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, sat pentru sat, pentru că a fost un sat departe de sfînta episcopie și peste mîină și sfînta episcopie nu a avut nici un folos de la satul Hrastul. Și a făcut întocmire și schimb dînaintea domniei mele de la scaunul de judecată și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele și cu voia vecinilor din Muereasca și cu știrea tuturor boierilor din jurul locului și cu zăpîsul de vînzare al vecinilor și cu mulți părinți egumeni, călugări și preoți și boieri martori din județul Vlcea, scriși în zăpîs, ca să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Preda mare spătar, satul Hrastul cu tot venitul, cu tot hotarul și cu toți vecinii, ocină, ded'nă și de ohabă, lui și fiilor, în veci, iar sfîntei episcopii de la Rîmnîc să-i fie satul Muereasca mai sus scris, ded'nă și de întărire în vecii v(ecilor) ¹.

Astfel, întru aceasta domnia mea încă am socotit cu tot divanul domniei mele și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, fiind sfînta episcopie fără ded'nă și fără alt venit din altă parte, am iertat domnia mea satul Muereasca mai sus-scris de bir și de oi și de cal și de bou și de miere și de ceară și de gălcată de fîn și de sulgiu și de cai de olac și de banii de județ și de călărașii de la Ocna cea Mare și de toate dajdiile, cîte sînt peste an în această țară a domniei mele și să nu aibă nici o turburare, ci să fie slobozie și sat de milă, cum sînt și Călimăneștii Coziei și Costeștii Bistriții, să fie sfîntei episcopii de hrană și de întărire și dumnezeieștilor călugări pentru întreținere, domniei mele și răposaților părinți ai domniei mele veșnică pomenire.

Pentru aceasta și blestem am pus domnia mea: pe urma noastră vă rog, pe toți binecinstitorii și încununăți de Dumnezeu cnezi, care veți fi stăpînitorii acestei Țări Românești, să cinstiți și să întăriți această miluire și iertare și să înnoiți această carte a domniei mele, cum este scris mai sus, ca să aveți și voi iertare de la atotțiitorul Dumnezeu și ajutorul preacuratei lui maice, pururea fecioară Maria la cumplita judecată. Iar cine nu cînsteste, nici întărește această miluire și întocmire a noastră, nici nu înnoiește această carte a domniei mele, ci o va rupe și o va călca și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de treisute și optsprezeci sfinți părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc și să-i fie lui sfîntul Nicolae de la Mira Lichiei pîrîș înaintea domnului nostru Iisus Hristos la cumplita judecată la a doua venire, Amin. Și de nimeni neclintit să nu fie, peste spusa domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban de Craiova și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Simon al doilea logofăt.

Și eu Tudoru spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofătul, am însemnat (în orașul numit București) ², mai 20 zile, anul domnului 1636, iar al lui Adam 7144.

Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <м.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, LVII/4, Orig., perg. (43 × 52), pecete timbrată. Cu o trad. din 1841.

¹ Loc rupt.

² Paranteza în text.

287

1636 (7144) mai 20, București.

† Многостію божію, Іо Матею воевода и господинъ въсоемъ земли Уггровлахи́нское, вѣскъ великаго и прѣблагаго, поконниѣнъ Басараба воевода. Даватъ господство ми сіе повеленіе господство ми <свѣ>томъ монастыр зовеомомъ Івѣра въ свѣта Гора, храмъ спеніе Богородице, свѣтѣн, вожествиѣнъ монастырѣ поконномъ Радѹла воевода, глаголемъ храмъ свѣта Тронцѣ, еже естъ издолъ варошѣ вѣскъ рещіи, иже естъ метоухъ свѣтѣнъ монастыр Івѣр и въсоемъ ниокимъ елице жнѣшцѹхъ въ свѣтѣмъ шентѣмъ, <и>коже да естъ швемъ свѣты монастыри вѣше речене вчиннѣ с Глнна, въ сѣдство Слѹхоръ, ани делъ Мѣановъ въсахъ и делъ Мѣнжиневъ въсахъ и делъ Дръгнчюевъ лѹгѹфетъ въсахъ и делъ Параскиевъ въсахъ, синъ попъ Тѣдорикѣвъ, въ поле и въ шѣма и въ водъ и въ плато и съсъ вечниинъ и въ седалище селовъ, въ посѣде и въ по въсоемъ хотаромъ, вѣре елика се хѣтетъ извѣратъ, шваче вчинна колко естъ вѣла рѣнсала и извѣрлана въ шѣсѣ нашемъ архіимитрополитъ кѹр владѣка Григоріе по вѣрѣме когда вѣстъ свѣтѣнъ его ерѣменъ на свѣта Тронцѣ съсъ вѣ болѣри, въ дѣнѣ Радѹла воевода, въ на второе рѣдъ, въ лѣтѣ хѣрла, въ кѣ дръзи мѣгѣашн въ Глнна и въ кѣ Тѣртѣрѣ пѣхарникъ, <п>онеже сіе дѣлн за вчиннѣ вѣше речене, швѣ сѣтъ вѣлн за дѣдннѣ швемъзнъ людіе, иже сѣтъ вѣше писани.

Таже, кѣда естъ вѣ въ дѣнѣ поконнаго Мѣхана воеводъ вѣнн сѣтъ продали сіе дѣлъ за вчиннѣ Мѣханоу воеводъ, въ надъ въсоемъ хотаромъ и съсъ вечниинъ, ани въ надъ делъ Параскиевъ вечниинъ на име Команъ и Добротѣ и Нѣгѣла и Дѣмитрѣ съсъ синови нѣхъ. <И> пакъ да се знаетъ вечниинъ, Мѣнѣ и Вѣлдѣла и Фѣтѣла, что естъ вѣла мѣгѣашн. Таже, вѣнн ешеже се сѣтъ продали вечниинъ Мѣханоу воеводъ съсъ синови нѣмъ и съсъ въсахъ дѣла нѣмъ за вчиннѣ въ Глнна по аспри готови. ѿ потомъ, Мѣхана воеводъ, господства емъ самъ далъ и помилуваи по вѣнгѣлаки портаръ съсъ сіе дѣлн за вчиннѣ въ Глнна и съсъ вечниинъ которіи сѣтъ вѣше речени радѣ право слѣжѣсъ его, іакоже да естъ емъ за дѣдѣно.

Таже, кѣда естъ вѣла въ дѣнѣ Радѹла воеводъ, въ прѣвое рѣдѣ за господство, по сѣмърѣтнъ вѣнгѣлакекъ портаръ, а жѣпанца его Стана и синъ еи Герге, вѣнн сѣтъ помилуваи съсъ половиинѣ за вчиннѣ въ Глнна по свѣта монастыр Івѣра въ свѣта Гора <и>¹ по свѣта монастырѣ свѣта Тронцѣ, что естъ вѣла покѣпила за поконнаго Мѣхана воевода, радѣ дѣшѣ вѣнгѣлакекъ портаръ и радѣ помѣна нѣхъ и написаше се именовъмъ въ свѣтоу помѣникъ. ѿ дръга половиинно за вчиннѣ въ делъ Параскиевъ покѣпила в естъ шѣсѣ владѣка Глнгоріе, кѣда естъ вѣла егоуменъ на свѣта Тронцѣ, въ надъ жѣпанца Стана вѣнгѣлакекъ портаръ и въ синъ еи Герге за вѣгнъ лѣ аспри готови, да вѣдетъ свѣтѣнъ монастыр дѣдѣно. <П>отомъже, извѣрлана естъ и хотарнсала шѣсѣ владѣка Григоріе, когда вѣстъ ерѣменъ, сіе дѣлн за вчиннѣ въ Глнна и съсъ вечниинъ вѣше речени и поставниан сѣтъ каменнъ и вѣлѣсе въ кѣ дръзи мѣгѣашн и въ изгоръ и въ издолъ и въ кѣ Тѣртѣрѣ пѣхарникъ. <И>¹ видѣхъ господство ми и кинѣсъ Мѣханоу воеводъ за помилуваніе <и>¹ кинѣсъ поконниномъ Радѹла воевода и скалена съсъ рѣка господство емъ надъ сіе делн за вчиннѣ, како естъ вѣше писъ, въ лѣтѣ хѣрла.

Сего радї, господство ми ешеже съм пснвнхѡм и стврѣднх и над сїю книгѡ господство ми, како ест вна и шт прѣжде врѣме <и> дадохъ съм господство ми шемзнху два монастири еже сѣт вше писане, якоже да им ест шчинѡ и въ шкрѣплентіе и дѣдїиѡ и шхавѡ и въ пищѡ и не шт когождо непотѣкнѡвено, порнзмо господство ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣюм господство ми: жѡпан Хризз веланкїи вел Кралевскїи и жѡпан Івашко вел дворник и жѡпан Гангорїе вел лшгѡфет и жѡпан Дшмитрѡ Дшдескѡ вел вшстїар и жѡпан Преда Брѣнковѣнѡ вел спатар и жѡпан Неделко Ботѣнѡ вел ключар и жѡпан Басилне Пандѡр вел столник и жѡпан Бззникка вел комис и жѡпан Бзчина вел пехарник и жѡпан Костандин вел постелник. И исправник, Гангорїе вел лшгѡфет.

И аз, Лепѣдат лшгѡфет, написахъ въ настолин град Бшкѡрешн, мѣсеца маи к̄ днн, въ днѣ свѣтаго мѡченника Галелеа и шт Івдана въ лѣт х̄рмд.

† Іу Матейу вшевѡда, мноостїю божію господинѣ.

Іу Матейу воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Iver, de la sfîntul Munte, hramul uspensia născătoarei de Dumnezeu, sfintei dumnezeieștei mănăstiri a răposatului Radul voievod, numită hramul Sfîntă Troiță, care este din jos de orașul București, care este metoh sfintei mănăstiri Iver și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în sfîntul lăcaș, ca să-i fie acestei sfinte mănăstiri mai sus zise ocină în Glina, în județul Ilfov, însă partea lui Liian toată și partea lui Mînjina toată și partea lui Drăghici logofătul toată și partea lui Paraschiva, fiul popei Tudorică, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din baltă și cu vecinii și din vatra satului de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, însă ocina cît a fost hotărnicită și aleasă cu 12 boieri de părintele nostru arhimitropolit chir vladica Grigorie, pe vremea cînd a fost sfinția lui egumen la Sfînta Troiță în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd, în anul 7131 dinspre ceilalți megiași din Glina și d'nspre Turturea paharnicul; pentru că aceste părți de ocină mai sus spuse, ele au fost de moștenire ale acelor oameni, care sînt mai sus scriși.

Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, ei au vîndut aceste părți de ocină lui Mihai voievod, de peste tot hotarul și cu vecinii, însă din partea lui Paraschiva, vecinii, anume: Coman și Dobrotă și Neagul și Dumitru cu fiii lor, <și> iarăși, să se știe vecinii: Manea și Vladul și Fătul, care au fost megiași. Apoi ei încă s-au vîndut vecini lui Mihai voievod cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Glina, pe aspri gata. Iar după aceea Mihail voievod, domnia lui singur a dat și a miluit pe Anghelache portarul cu aceste părți de ocină din Glina și cu vecinii, cîți sînt mai sus scriși, pentru slujba lui dreaptă, ca să-i fie de moștenire.

Apoi cînd a fost în zilele lui Radul voievod, în primul rînd de domnie, după moartea lui Anghelache portarul, iar jupanița lui, Stana și fiul ei, Gherghe, ei au miluit cu jumătate de ocină din Glina, care fusese cumpărată de răposatul Mihail voievod, pe sfînta mănăstire Iver de la sfîntul Munte <și> ¹ pe sfînta mănăstire sfînta Troiță, pentru sufletul lui Anghelache portarul și pentru pomana lor. Și li s-au scris numele în sfîntul pomelnic. Iar cealaltă jumătate de ocină, din partea lui Paraschiva, a cumpărat-o părintele vlădica Grigorie, cînd a fost egumen la Sfînta Troiță, de la jupanița Stana a lui Anghelache portarul și de la fiul ei, Gherghe, pentru 30 ughî aspri gata, să fie sfintei mănăstiri dedină. După aceea, a ales și a hotăr-

nicit părintele vlădica Grigorie, cînd a fost egumen, aceste părți de ocină din Gîlna, cu venicii mai sus ziși și au pus pietre și semne dinspre ceilalți megiași și din sus și din jos și dinspre Turturea paharnicul. <Și>¹ am văzut domnia mea și cartea a lui Mihai voievod de miluire <și>¹ cartea răposatului Radul voievod, iscălită cu mîna domniei lui pentru aceste părți de ocină, cum este mai sus scris, în anul 7131.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme <și>¹ am dat acestor două mănăstiri, care sînt scrise mai sus, ca să le fie ocină și de întărire și dedină și ohabă și de hrană și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile, în ziua sfîntului mucenic Galelei și de la Adam în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă II/28. Orig., hîrtie (32,5 × 22,5), pecete timbrată cu legenda: *Млстнѹ ежю Іу Мат.ю воев. вѣск покоинномъ Басарабѣ воев гъ влшкѣ.*

Cu o trad. din 1783. Alte trad. ibidem ms. 256, f. 318v—319 și la Muzeul de istorie al municipiului București, ms. 25 473, doc. 8.

¹ Omis.

† Мнлостією божією, Іу Матею воевода и господинъ въсон земле Угг-ррвлахѹнское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сѣн повелѣніе господство ми свѣтѣн, божественнѣн монастырю глаголемаго Свѣта Тронцъ, ꙗже ест издол Бѣскреци и въскѣм нинком елнци живещи въ шентѣлн тое, ꙗкоже да имат свѣта монастыр сътворити се воденици код тѣхъ дрѣге воденици господски, что сѣт на Бѣе, ѡ бродом през вода шт над кънкѹ покоинномъ Некслев слѣжер въс въ еднѣ брод, понеже сѣм дал господство ми и помнловахом по свѣта монастыр Свѣта Тронцъ више рѣхъ сѣс половини за брод надѣже сѣт водинницѹ тѣхъ господскѣн да си сътворит и калѣгерѣн воденици да бѣдѣ за помош и за пищѣ монастырев и да не имае дрѣг ништо трѣбѣ сѣс водинницѹ, ниже ворник шт тѣа, шт варош Бѣскреци, ниже сѣдцѣ сѣс вѣ прѣгарн, ниже варошан, ниже слѣг господска, без тѣчѣ калѣгерѣн да нѹ възѣти ходоком, что хокет бнте, да имат мирно за въс чловѣком. И видѣхом господство ми и книгѣ Ілѣзандрѣ воевод, синъ Радѹл воевод, за помнлованіе, въ лѣт хѣрлѣг.

Сего радѣ, дадохъ сѣм господство ми и сѣм помнловак и сѣм поновнл и шткѣврѣднѹхом и господство ми по свѣта монастыр више речени сѣс того брод господскѣ, ꙗкоже да ест монастырев Свѣта Тронцъ за дѣдинно въ вѣнкѹ и не шт кождѣ непоколѣбѣмо, поризмо господства ми.

БЩЕЖЕ И ЗАКЛЕНАНІЕ ПОСТАВЛѢНМЪ ГОСПОДСТВО МН, ПО ШШЪСТВІЮ ГОСПОДСТВА МН, КОГО ИЗБЕРЕТЪ ГОСПОДЪ БОГЪ БИТЕ ГОСПОДАРЬ ЗЕМЛЕ БЛАШКОЕ ИЛЕ ШТ СРЪДЧЕНАГО ПЛОДА ГОСПОДСТВО МН ИЛЕ ШТ СЪРОДНИКЪ НАШН ИЛИ, ПО ГРѢСѢХЪ НАШН, ИЛЕ ШТ НИНО ПАБЪМЕННКЪ, ДА АЩЕ ПОЧТЕТЪ И ПОНОВИТЪ И ШТВРЪДИТЪ СІНЪ КНИГЪ ГОСПОДСТВА МН ЗА ПОМИЛОВАНИЕ, ТОГЪ ГОСПОДЪ БОГЪ ДА ГА ПОЧТЕТЪ И ДА СЪХРАНИТЪ ВЪ ГОСПОДСВѢ ЕГО И ДА ВЪ БЪДЕЩЕХЪ ВѢЦЕХЪ ДЪША ЕГО. Ш АЩИЛИЖЕ НЕПОЧТИТЪ И НЕ ПОНОВИТЪ И НЕ ШКРѢПИТЪ СІНЪ КНИГЪ ГОСПОДСТВА МН, АНЪ Ш ПОПЕРЕТЪ И РАЗРАТИ И НСХАБИТИ СІНЪ КНИГЪ ГОСПОДСТВА МН НАДЪ ШТРОЕИТЕ ВНИШЕ ПИСАНЪ, ТОГЪ ДА ЕСТЪ ТРЪКЛЕТЪ И АНАТЕМА И АФЪШРИСАИ ШТЪ ШНІ СВЕШТИ ШТЪЩЕ ЕЖЕ СЪТЪ ВЪ НЕКЪИ И ДА НМАТЪ ЧАСТИЮ СЪСЪ ЮДА И СЪСЪ ШРІПА И СЪСЪ НИБЪМИ НЕВѢСНИ ИШДЕН ЕЖЕ ВЪЗЕПКИШЕ НАДЪ КРЪВЕ ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГО ИШСУСА ХРИСТА И РЕКЪТЪ: „ВЪЗМНИ, ВЪЗМНИ И РАСПЕНИ ЕГО“ И КРЪВЕ ЕГО НАДЪ НИХЪ И НАДЪ ЧЕДА НИХЪ, ШКОЖЕ ЕСТЪ <И> БЪДЕТЪ ВЪ ВѢКИ, АМИНЪ.

СЕЖЕ ШБЪ СВЕДѢТИЛІЕ ПОСТАВЛѢНМЪ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛЪ БАНЪ КРАЛЕВСКИИ И ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛЪ ВОШНИКЪ И ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛЪ ЛУГЪШФЕТЪ И ЖЪПАН ДЪМИТРОШ ВЕЛЪ ВИШТИАРЪ И ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛЪ СПАТАРЪ И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛЪ КЛЮЧАРЪ И ЖЪПАН БАСІЛЕН ВЕЛЪ ШТОЛНИКЪ И БЪШНИКА ВЕЛЪ КОМИСЪ И БЪШНИНА ВЕЛЪ ПЕХЪРНИКЪ И ЖЪПАН КОСТАДИНЪ ВЕЛЪ ПОШТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВИКЪ, ГАНГОРІЕ ВЕЛЪ ЛУГЪШФЕТЪ.

ИСПИСАХЪ АЗЪ, ШТАНЪ ГРАМАТИКЪ, ВЪ НАШТОЛИИ ГРАДЪ Ш БЪШВРЕЩИИ, МЪШЕЦА МАЮ Ш ДЪНИИ И ШТЪ ШДАМА ВЪ ЛѢТЪ ШЪРМА.

† Іу Матею воевода, мноштію божію господниѡ.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, numită Sfînta Troiță care este din jos de București și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să aibă sfînta mănăstire să-și facă mori lîngă celelalte mori domnești, care sînt la Baie la vad, peste apă, de la casele răposatului Necula slugerul, tot într-un vad, pentru că am dat domnia mea și am miluit pe sfînta mănăstire Sfînta Troiță mai sus zisă, cu jumătate de vad, unde sînt acele mori domnești, să-și facă și călugării mori, să fie de ajutor și de hrană mănăstirii. Și să nu aibă nimeni altul treabă cu morile, nici vornic de aici din orașul București, nici sudețul cu 12 pîrgari, nici orășan, nici slugă domnească, fără numai călugării să ia venitul, cît va fi, să aibă pace de tot omul. Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7133.

De aceea, am dat domnia mea și am miluit și am înnoit și am întărit și domnia mea pe sfînta mănăstire, mai sus zisă, cu acest vad domnesc, ca să fie mănăstirii Sfînta Troiță de moștenire în veci. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va rupe și va strica această carte a domniei mele, pe întocmirea mai sus scrisă, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra șîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorul

<С>ЕЖЕ ОУБО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛИКІН БАН КРАЛЕВСКІН Н ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ Н ЖЪПАН ДЪСМІТРОЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВІСТІАР Н ЖЪПАН ПРЕДА БРЪНКОВЕНЪА ВЕЛ СПЪТАР Н ЖЪПАН НЕДЕЛКО БОТЪНЪА ВЕЛ КЛЮЧАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ПАННДЪР ВЕЛ СТОЛНИК Н ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н ЖЪПАН БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ЖЪПАН КОСТАНДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Н ИСПРАВНИК ГАНГОРІЕ ВЕЛ <ЛУГВЪ>ФЕТ.

ЕЖЕ Ю НАМАЗАХ, ЛЕПЪДАТ ЛУГВЪФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДЪ БЪКЪРЕЩІ, МЪСЕЦА МАЮ КЪ ДЪНИ, ЧЕТЪВРЪТОК, ВЪ ДЪНЪ СВЕТАГО МЪЧЕНИКА ОДДЕЛЕА Н УТ ПДА<МА> ДО СЕЛЪ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВВЕКЪДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОД <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei sfinte dumnezeiești mănăstiri, numită hramul Sfînta Troiță, care este jos de orașul București și preacinstiului părinte egumen Thanasie și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acest sfînt lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrisă ocină în Hodopeni, în județul Ilfov, însă partea jupaniței Vilae, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din uscat și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul; pentru că această jumătate de sat cu vecini, mai sus spusă, a fost de moștenire a jupaniței Vilae de la părinții ei, de demultă vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, în anul 7095, jupanița Vilae, ea a dat și a închinat această jumătate de sat, din Hodopeni, mai sus scrisă, sfintei mănăstiri, Sfînta Troiță, pentru un copil din trupul ei, anume Mihai postelnicul, care este înmormîntat în sfînta mănăstire, la Sfînta Troiță și s-a scris în sfîntul jertfelnic, ca să-i fie pomană de acum și pînă în veci.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, cînd a fost cursul anilor în anul 7127, după moartea jupaniței Vilae, nu s-a aflat nimeni altul din neamul jupaniței Vilae, fără numai jupanița Maria băneasa, fiica răposatului Radul clucerul Buzescul, care a fost jupanița lui Enache Catargiul fost mare ban. Astfel întru aceasta, atunci jupanița Maria băneasa, ea încă s-a gîndit pentru pomană acelor morți și pentru sufletul părinților ei, ci a dat și a mîluit sfînta mănăstire, hramul Sfînta Troiță, cu această jumătate de sat din Hodopeni și cu vecinii mai sus-scriși, cum a fost dat și miluit și de jitelnița Vilae. <Și>¹ am văzut domnia mea și cartea de la mîna jupaniței Maria băneasa pentru pomană <și>¹ cartea lui Gavriil voievod, pentru miluirea sfintei mănăstiri, cum este scris mai sus, cînd era cursul anilor 7127.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme. <Și>¹ am dat domnia mea sfintei mănăstiri, hramul Sfînta Troiță, ca să-i fie această jumătate de sat cu vecinii de întărire și dedină și de ohabă, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de întreținere și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Lepădat logofăt, care le-am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile, joi, în ziua sfântului mucenic Thalelei și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, III/4. Orig., hirtie (33 × 22,5), pecete timbrată Cu o trad. din 1792.

¹ Omis.

290

1636 (7144) mai 27, București.

† Adecă eu, popa Erimiia, egumenu ot sviata monastir Strînbul, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînesii Mariicai, cum să știe că au schimbat cu jupîneasa Mariica cu un țigan, anume Mihocu, cu feciorii lui, anume Neacșul i Ion, să hie la mîna jupînesii Mariică, ca să-i hie ei de moște, feciorilor ei. Iar eu, jupîneasa Mariica, eu am dat pre Dragomir țiganul și cu fii-său Radul i Tudosie i Badea. Iar pre Badea, feciorul <lui> Dragomir țiganul, îl iau eu, popa Eremiia egumenul, pentru feciorul Lupului. Iar țiganca lu Dragomir să o plătească jupîneasa Mariica, pentru un fecior a Lupului țiganului. Și am schimbat noi de a noastră bunăvje, fără nici o silă și cu știrea a tutur<or> boiarilor, anume: Tudor <vo>¹ rnicul Cio-coroh i Lupul vel căpitan i ot Fînțești, Vlaicul i ot Cătun, Ionașco postelnicul i ot Toc...¹ năilă i ot Cernătești, Pavel postelnicul i ot T<ă>tărani, Mihnea i Misail...¹ coiu, Bărcan. Și mai pântru adevérité credință, pusu-ne-am și peceți<l>e și iscăleturile.

Писах ъ Бѣсѣрещі, аз Стан граматик, мѣсеца мая бѣ дни, в лѣт хѣрмд².
Pavel postelnic.

Ionașco postelnic, sinu Miroslavu logofătu.

Lupul vel căpitan.

Vlaicul.

Ermuna<h> Erimie.

Bibl. Acad., CXXIV/107. Orig. hirtie (30 × 21), 6 peceți aplicate.

EDIȚII. Potra, *Ist. țigani*, 217–218, nr. 19.

¹ Loc rupt.

² „Am scris în București, eu Stan gramaticul, luna mai 27 zile, în anul 7144” <1636>.

291

1636 ((7144) mai 28, București.

† Многостією божією, Іоу Матею Басарабѣ воевода и господинѣ въсон земле Уггровлахінскон, внѣк прѣдобраго, стараго, поконнинаго Іоу Басараба воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми почтенномѣ болевринѣ господство ми жпан ѿпрѣ вел агъ и савшм господство ми синовнм Нѣгоек и Гергер, Менютецін и съ нх синовн, елицем Богъ даст, такоже да мѣ ест учинѣ ъ Бернеци въ сѣдство Бѣз<ъ>ѣ, али дел ѿпринек, башѣ Балкше, половннѣ шт полю и шт шѣма и шт дѣла със виноградіе шт по Балѣ Танкѣлок шт посевді,

322

www.dacoromanica.ro

ЕАРЕ ЕАНКА СЕ ХТЕТ ИЗБРАТИ УТ ПО ВЪС ХОТАРОМ. ПОНЕЖЕ СІЮ ВШЕ РЕЧЕННА УЧНІШ
БНА ЕСТ ПОКЪПЛЕНА ЗА СТАНЧЮЛ АРМАШ И ЗА БРАТІ ЕГО, НЪГОЕ И ГЕРГЕ, МЕЮТЕШІН,
ШКЫ ЪПРЕВ ВЕЛ АГЪ, УТ НАД МІТРЪ БИВ ВЕЛ ДВОРНІК ЗА ХКХА АСПРН СРЕБРЕНИ, УТ
ПРН ДЪНІЕ МІХУНЕВ ВОЕВОДА, КОГДА БЫСТ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ХЗЧН. Я МІТРЪ ДВОРНІК
УН ЕЩЕЖЕ СЪТ БНА ПОКЪПНА СІА УЧНІШ УТ НАД ЪПРННА И УТ СІНОВН ЕГО.

Я ПОТОМ, КЪДА ЕСТ БІУ ННІКЪ ВЪ ДЪНІЕ ГОСПОДСТВО МН, А ПОЧТЕННОМ БОЛЪРН
ГОСПОДСТВА МН ЖЪПАН ЪПРЪ ВЕЛ АГЪ И СІНОВН НЪГОЕВ И ГЕРГЕВ, МЕЮУТЕШІН, УНН
СЪТ НМАЛН ПРЪХ ПРЕД ГОСПОДСТВО МН СЪС ПАРТЕНІЕ МОНАХ, ВШК ЛАРІУНОВ ЕПІСКЪПЛА
УТ МОНАСТІРЪ Я[Н]ДЪНКАТА, ХРАМ СВЪТН АРХАГГЕЛЪ МІХАНА, РАДІ УЧИНА И РАДІ
ЛОЗІЕ УТ ДЪЛА БЕРНЕЦИЛОМ, ДЕЛ ЪПРННЕВ, ИЖЕ СЕ ЗОВЕТ БАЛКЪЛЪСКЪ. И ПРІНДЕТ
ПРЕД ГОСПОДСТВО МН Ш ВЕАНКІН ДИВАН, ТЕРЕ СЪПРЪШЕ СЕ ЗА ЛІЦЪ Ш ДВА, ТРН ДИВАНОВЕ.
И СІЦЕ ПРЪШЕ ПАРТЕНІЕ МОНАХ, ВШК ЛАРІУНОВ ЕПІСКЪПЛА И ІВАНОВ СЛЪП, КАКО ЕСТ
БНА ПОКЪПНА ШКОМ СН ЛАРІУНОВ ПІСКЪПЛА И БРАТАМ СН ІВАН СЛЪП СІЮ УЧНІШ И СЪС
ВІНОГРАДІЕ УТ ДЪЛА БЕРНЕЦИЛОМ УТ НАД СІНОВН ЪПРННЕВ, ВАША БАЛКЪВ, ВЪСАХ
ДЪЛА НМ. И ИЗВАДНА ЕСТ ПАРТЕНІЕ МОНАХ Ш ДИВАН КНИГА СТАРАГО ІЛЕАНДРОШ ВОЕ-
ВОДА, СІНЪ МІРЧЕВ ВОЕВОДА, ЗА ПОКЪПЕНІЕ, А ПОЧТЕННОМ БОЛЪРНІ ГОСПОДСТВА МН
ЖЪПАН ЪПРЪ ВЕЛ АГЪ И МЕЮУТЕШІН, УНН ЕЩЕЖЕ СЪТ ИЗВАДНА Ш ДИВАН КНИГА МІХУ-
НЕВ ВОЕВОДА ЗА ПОКЪПЕНІЕ УТ НАД МІТРЪ БИВ ВЕЛ ДВОРНІК, ВЪ ЛЪТ ХЗЧН, КАКО ЕСТ
БНА ПОКЪПНА СТАНЧЮЛ МЕЮУТЕСКЪ СІЮ УЧНІШ И ЛОЗІЕ ВШЕ РЕЧЕНА УТ НАД МІТРЪ
ДВОРНІК, ВЪСАХ ДЕЛ ЪПРННЕВ И А СІНОВНМ ЕГО. ТАЖЕ, ВЪ ТОМ ГОСПОДСТВО МН СЪМ
ГЛАДАЛ И СЪДНА ПО ПРАВДА И ПО ЗАКОН, СЪС ВЪСНУМН ЧІСТІМН ПРАВИТЕЛІН ГОСПОДСТВО МН
И ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МН МЕГЮ НУХ БІ БОЛЪРН ПО РЪВАШЕ ГОСПОДСКН, НА НМЕ:
ІРМЕГА И ЛЕФТЕР И САВА И НАСТАСІЕ И ЯГГЕЛЪ И ДРАГОМЪР И РАДЪЛА КЪПІТАН И ПАР-
ЕЛА ЮЗБАША И ІНЮ ЛОГОФЕТ И ЦЮРІУ И ЛЪПШЕ И ПРОДЪ И НЕПРАВНІК БОЛЪРНІ ГОС-
ПОДСТВО МН, ТЪДОР ВТОРІН ДВОРНІК, ІАКОЖЕ ДА СЪГЛЕДАЕТ И ДА ИСТІНІТЕВЪЕТ СЪО
ДЪШАМН НУ ЗА РЕДОМ ШВЕМ УЧНІЕ, КАКО ХОКІЮТ БІТИ СЪ ПРАВОСТІЮ И ДА ХОТАРНСАЕТ
ТЕХ УЧНІЕ И ВІНОГРАДІЕ. БЪ ТОМ, ТЕНІН ВІ БОЛЪРН ГЛЕДАЛН ЕСТ КНИГОВЕ ЗА ДЪДІНО
И СМОТРНЛН ЕСТ ВЪС РАЗЛІЧНІН, ІАКОЖЕ ДА ВЕРЪЦІШ КАКО ХОКЕТ БІТИ ПО ПРАВДА, ДА
НУ ШТАКМІШЕ. ТАЖЕ, ВЪ ТОМ ТЕХ СІН БІ БОЛЪРН ВШЕ РЕЧЕНІ И БОЛЪРНІ ГОСПОДСТВО
МН, ТЪДОР ВТОРІН ДВОРНІК, УНН ВІДЪЩЕ КАКО НМЪЛН КНИГН ГОСПОДСКІН И МЕЮУТЕШІН
И ВШЦІН ЛАРІУНОВ ВЪС НАД ДЕЛО БАЛКЪЛЪСКЪ УТ НАД ЪПРННА, УНН НІКАКОЖЕ НЪСТ
МОГЛЪ НИЖЕ ДА НУ ШТАКМІШЕ, НИЖЕ ДА НУ ХОТАРНСАЕТ, АНШ ПРІНДЕТ ВРЪМЕНА НА
СЪМІРНЕНІЕ, ПОНЕЖЕ ЕСТ СВЕДЕТЕЛСТВЕШЕТ СТАРН ЛЮДІЕ, КАЛЪГЕРН, КАКО НМАЛН ЕСТ МЕЮ-
УТЕШІН УЧНІШ И ЛОЗІЕ Ш БЕРНЕЦИН. ТАЖЕ, НУ ЕСТ ШТАКМНА И СЕ ВОЛІСАЛ УНН ЗА ДОБРО
ВОЛЮ И СЪМІРНІШЕ СЕ ЕДНА СЪС ДРЪГН УТ ПРЕД ШВЕМ БІ БОЛЪРН, КАКО КОЛНКО УЧНІШ И
ЛОЗІЕ СЕ ХОКЕТ ВЕРЪКСТНУ Ш ДЪЛ И Ш ПОЛЮ, НАД ДЕЛ ЪПРННЕВ БАЛКЪЛЪСКЪ ДА ЕСТ
БРАТН НАД ДВОА; ДА СЕ ЗНАЕТ, ДА ДРЪЖНТ ПОЛОВІНО ЗА УЧНІШ И УТ ВІНОГРАД ЖЪПАН
ЪПРЪ ВЕЛ АГЪ И МЕЮУТЕШІН, А ДРЪГЪ ПОЛОВІНІШ ЗА УЧНІШ И УТ ВІНОГРАД ДА ДРЪЖНТ
ПАРТЕНІЕ МОНАХ, ВШК ЛАРІУНОВ ЕПІСКЪП И ІВАНОВ СЛЪП, БРАТ ЛАРІУНОВ. И СЪТВОРН
НУ ЕСТ И ЗАПІСЕ ЕДНН НА ДРЪГОМЪ, ДА НЕ ПО БЪДЕТ ПРЪХ ВЪ ННУН, А ДРЪГЕ ПОКЪПЕНІН.
ЕАНЦЕ ХОКІЮТ НМЪЛН УНН ВЪСНУ, ТЪХ, ДА БЪДЕТ ЗА ШСЕБНЕ. Я КТО УТ ННУ ХОКЕТ
ИЗВАДНІТЕ НЪКОГДА НЕКІЕ КНИГН ЗА ПРЪХ, ДА НЕ СЕ КЪРЪШЕТ, ВАНЕЖЕ СІЦЕ ШТАКМІШЕ СЕ
ЗА ДОБРА ВОЛЪ НУ УТ ПРЕД ГОСПОДСТВО МН И УТ ПРЕД ШВЕМ БІ БОЛЪРН. И ВІДЪХОМ
ГОСПОДСТВА МН И КНИГА БОЛЪРОМ ЗА ТАКМЕЖЕНІЕ И ЗА СЪМІРНЕНІЕ, КАКО ЕСТ ВШЕ ПІС.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ПОЧТЕННОМ БОЛЪРНІШ ГОСПОДСТВО МН,
ЖЪПАН ЪПРЕВ ВЕЛ АГЪ И СІНОВ МЕЮУТЕШІНОМ, ІАКОЖЕ ДА НМ ЕСТ УЧНІШ И ВІНОГРАД, ДЕЛ
ЪПРННЕВ, ПОЛОВІНІШ УТ ПО ВЪС МЕСТОМ, ДЪДІНО И ВЪ ШХАБ, СІНОВНМ И ВШКОМ
И ПРЪВІШЧЕДОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБЕНМО, ПОРНЗМО ГОСПОДСТВО МН.

СЕЖЕ ШКО И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРНЗА ВЕАНКІН
БАН КРАЛЕВСКІН И ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК И ЖЪПАН ГІНГОРІЕ ВЕЛ ЛІУГШФЕТ И ЖЪ-
ПАН ДЪМІТРЪ ВЕЛ ВІСТІАР И ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАР

и жѣпанъ Басиліе велъ столникъ и Бѣзника велъ комисъ и Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигоріе великѣи логофетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ настоини граду Бѣскрецини, мѣсеца мая кнѣ дѣни и штъ сѣзданіе мира, штъ Пѣдана, да же до селѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣтъ хрѣма, а штъ рождества Христова хрѣла.

† Іу Матею воеводу, мноштію вожію господинѣ.

† Іу Матею воеводу <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsarabă voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă și slugilor domniei mele, fiilor lui Neagoe și ai lui Gherghe, Meiuteștii și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Vernești, în județul Buzău, însă partea lui Oprina, tatăl lui Balco, jumătate, din cîmp și din pădure și din dealul cu vii de pe Valea Teancului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus zisă a fost cumpărată de Stanciul armașul și de frații lui, Neagoe și Gherghe, Meiuteștii, unchii lui Oprea marele agă, de la Mitrea fost mare vornic, pentru 21 000 aspri de argint, din zilele lui Mihnea voievod, cînd a fost cursul anilor 7098. Iar Mitrea vornicul el încă cumpăraseră această ocină de la Oprina și de la fiii lui.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă și fiii lui Neagoe și ai lui Gherghe, Meiuteștii, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Partenie monahul de la mănăstirea Adîncata, hramul sîntului arhanghel Mihail, nepotul lui Larion episcopul pentru ocina și pentru via din Dealul Verneștilor, partea lui Oprina, care se chiamă Balculească. Și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față, în două, trei divanuri. Și așa pîra Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul și al lui Ivan Orbul, că au cumpărat unchiul său, Larion episcopul și fratele său Ivan Orbul, această ocină și cu viile din Dealul Verneștilor de la fiii lui Oprina, tatăl lui Balco, toată partea lor. Și a scos Partenie monahul în divan cartea de cumpărătură a lui Alexandru voievod cel Bătrîn, fiul lui Mircea voievod, iar cinstitul boier al domniei mele, jupan Oprea marele agă și Meiuteștii, ei încă au scos în divan cartea lui Mihnea voievod de cumpărătură de la Mitrea fost mare vornic din anul 7098, că a cumpărat Stanciul Meiutescul această ocină și via mai sus-zisă de la Mitrea vornicul, toată partea lui Oprina și a fiilor lui. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvașe domnești, anume: Armega și Lefter și Sava și Nastasie și Anghel și Dragomir și Radul căpitanul și Barbul iuzbașa și Ianiu logofătul și Giurgiu și Lupșe și Prodea și ispravnic boierul domniei mele Tudor al doilea vornic, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor de rîndul acestor ocine, cum va fi cu dreptate și să hotărînicească aceste ocine și vii. Întru aceasta, acești 12 boieri au cercetat cărțile de moștenire și au socotit toate cu amănuntul, ca să afle cum va fi pe dreptate să-i întocmească. Deci întru aceasta, acești 12 boieri mai sus spuși și boierul domniei mele Tudor al doilea vornic, ei văzînd că au avut cărți domnești și Meiuteștii și nepoții lui Larion tot peste partea Balculească de la Oprina, ei n-au putut nicicum să-i întocmească, nici să-i hotărînicească, ci a venit vremea la împăcare, pentru că au mărturisit oamenii bătrîni, călugării, că au avut Meiuteștii ocină și vie în Vernești. Deci s-au întocmit și s-au învoit ei de bunăvoie și s-au împăcat unii cu alții înaintea

acestor 12 boieri, ca pe cîtă ocină și vie se va găsi în deal și în cîmp, pe partea Balculească a lui Oprina să fie frați, pe din două; să se știe, să stăpînească jumătate de ocină și din vie jupan Oprea mare agă și Meiuțeștii, iar cealaltă jumătate de ocină și din vie să stăpînească Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul și al lui Ivan Orbul, fratele lui Larion. Și au făcut și zapis unul altuia, să nu mai fie pîră între ei, iar celelalte cumpărături, cîte vor avea ei, toți, acestea să fie deosebite. Iar cine dintre ei va scoate vreodată niscaiva cărți de pîră, să nu se creadă, pentru că așa s-au întocmit de bunăvoia lor dinaintea domniei mele și dinaintea acestor 12 boieri. Și am văzut domnia mea și cartea boierilor de întocmire și de împăcare, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă și fiilor Meiuțeștilor, să le fie ocină și vie, partea lui Oprina, jumătate de peste tot locul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și mărtori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna mai 28 zile și de la zidirea lumii, de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XLVIII/1. Orig., perg. (34 × 51) pecete timbrată. Alte rad. ibidem, XLVIII/2,3; ms. 441, f. 1v; 23v.

292

1636 (7144) mai 29.

† Să se știe cum au cufm(pă)rat Stoica neguțătorul ot Buzău de la Ion croitorul 1 pogon i pol de vie și cu uîn stînjăn i pol de ocină, de apa Buzăului pînă în Lacul cu Răchițăle, anume în Dealul Săsénilor, dreptu 3 000 de bani gata. Și au vîndut Ion de bunăvoe a lui și cu știrea tuturor fraților.

Și aldămășari: Barbul Tatului i Dragoe i Costafîndăn i Stan Țapul, Belcea i Negoe, Mihaiul Truhanăi, Nicoră, Nichăta i Dumitru, Radul, Stan lu Dumitru.

Пис попа Мирчѣ, мѣсеца мая кѹ дьни, въ лѣт х̄р̄ма 1.

Barbul.

Drăgoe.

...².

Negoe.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, III/4. Orig., hirtie (29 × 20,5), 4 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 441, f. 18, 36v.

¹ „A scris popa Mircea, luna mai 29 zile, văleat 7144” <1636>.

² Loc rupt.

† Scris-am Arbănaș ot Chiojdeni și Dan ot Valea Boului și Voinea ot Măstănești, zapisu nostru la mîna comisului lu Apostolachî, să fie de mare credință pentru acestu om, anume Ventilă, căci a venit de ș-au vîndut parte de moșie. Deci comisul, căci n-au fostu nepotu-său răspopul, comisul n-au vrot să dea bani, ce ș-au căutat Ventelă chezașu acești trei omeni, cum să fie mușia stătătoare, fără nici o gîlcevă. Iară de va <avea> val, într-altu chip, să avem a da noi semă.

Iar pentru credință ne-am pus degetele. Și mărturie: Stan Potca vel ¹ și Duca și Costandin.

Пис мѣсеца маю, дьне ѿ. Пис азъ поп Преда ².

Arh. St. Buc., M-reă Slobozia lui Enache, XIX/3. Orig., hîrtie (20,5 x 14). Datat după doc. nr. 117, cu vâleatul 7144.

¹ Cel mare.

² Am scris eu, popa Preda.

† Adecă, noi satul Gălișăștii den județul Argeșului anume: Radul Toma i Neagoe i Aldea i Stan i Voina i Badea i Stoica i Oprea i Balea i Neag i Luca i Stanciul i pac Oprea i Stefan și cu alalți săténi den Gălișăști, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, să hie de mare credință la mîna dumnealui jupînului Vucinii vel peharnic ca să hie dumnealui ocină în satul Gălișăști Gor, însă 150 de stînjei în latul ocinii și în lungul vericîta se va alége den cîmpu, den pădure, den apă, de preste tot hotarul, cu tot venitul den hotar pînă în hotar și cu un vad de moară în apa Argeșului unde au fost moara lui Ivan postelnicul den Gălișăști. Pentru că această ocină și cu vad de moară ce scrie mai sus fost-au a noastră de moșie încă mai denainte vreme și tot o am șinut noi cu pace.

Iar după acéia, cîndu au fost acum în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba vovod, întîmplatu-se-au de se-au ucis un om den satul nostru pre moșia noastră Gălișăștii. Într-acéia domnu nostru, deaca au auzit că se-au ucis acel om, trimis-au măriia sa armași de să ia deșugubină de la noi și de la satele de pre înprejur, cum iaste obicéiul țării, că hoții nu i-au putut găsi nicăiri. Deci au venit și partea noastră de deșugubină ughi 27. Deci noi nu am avut bani să dăm să ne plătim capetele, ce ne-am sculat de am vîndut această ocină a noastră 150 de stînjeeni și cu un vad de moară dumnealui jupînului Vucinii vel peharnic derept<ughi> ¹ 27 și ne-au dat toți banii gata în mînele noastre și noi i-am dat de ne-am plătit capetele de deșugubină.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe fără de nici o silă cu știrea tuturor boiarilor cei mari și a vecinilor den sus și den jos și de pre înprejurul locului, ca să hie dumnealui și coconilor dumnealui de moșie stătătoare în vecie. Și au fost mărturii toți boiarii cei mari anume: pan Hrizea vel ban i pan Ivașco vel dvornic i pan Gligorie vel logofăt i pan Nedelco vel cliucer i pan Costandin vel postelnic pan Buzinca vel comis și toți boiarii mari și mici și megiiși anume: ot Borlești, Dușca i Stan i Pătru i ot Dobrogoste, Pătru i Opriș i Pravăț i ot Flești, Vladul i Macarie i ot Uești, Mogoș i Marin i ot

Cocul, Mehăilă i ot Groși, Stoica i ot Păpușari, Tatomir i Roman i ot Zărnești, Oprea i ot Stroești, Stanciul și alți mulți megiași. Și pentru mai adevărta credință pusu-ne-am degetele ca să se crează.

И писах аз, Стопка логофет, 8 Ескъреци мѣсеца юніе ѿ-гъ днь, в лѣт хрѣмѣ².

Radul. Toma. Neagoe. Aldea. Stan. Voina. Badea. Stoica. Oprea. Balea. Neag. Luca. Stanciul. Oprea. Ștefan. Dușca. Stan. Pătru. Pătru Opriș. Pravăț. Vladul. Macarie. Mogoș. Marin. Mihăilă. Stoica. Tatomir. Roman. Oprea. Stanciul.

Hrizea vel ban.

Ivașco dvornic.

Gligorie vel logofăt.

Nedelco vel clucer.

Buzinca vel comis.

Κοσταντηνος Καντακουζινοσ³ <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CLXIII/2. Orig. hirtie (31 × 21,5), 5 peceti aplicate,

¹ Loc rupt.

² „Și am scris eu, Stoica logofătul, în București, luna iunie 1-a zi, în anul 7144” <1636>.

³ Costantin Cantacuzino.

† Мноостію божію, Іу Матен Басараба коеводі н господннь. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтеном правителя господства ми jupan Vucina vel peharnic, ca să-i fie lui ocină în sat în Găleşești în județul Argeșului, însă preste tot satul stînjeni 150 în latul ocinii, iar în lungu den hotar pînă în hotar și cu-n vad de moară și cu tot venitul ce să va alége. Pentru că aceasta ocină den Găleşești și cu vadul de moară au fost de moșie a Găleşeștilor și tot o au ținut în pace. Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, au căzut satul Găleşeștii la o deșugubină că se-au ucis un om pre aceasta ocină. Și au venit toți săténii aici la domnia mea în divan de s-au plînsu de greutatea deșugubinei.

Într-acéia, domnia mea am judecat și am dat cum cine va plăti moșia Găleşeștelor de deșugubină, acela să ție și moșia. Deci megiași, ei s-au sculat toți cîți au fost de acolo și cu alții denprejur, de au vindut ocina Găleşeștilor 150 de stînjeni jupînului Vucinii vel peharnic, drept ughi 30; și acești bani i-au dat la acea deșugubină și au făcut și zapisul lor la Vucina peharnicul de vînzare, cum scrie mai sus.

Iar acel vad de moară au fost al Găleşeștelor ce l-au înpresurat Ivan postelnicul den Găleşești de și-au făcut moară acolo și n-au avut treabă, iar domnia mea am dat să-i spargă jupan Vucina vel peharnicul, moara de pre vadul lui și să-și ție moșia cu pace, să-i fie moșie în veac, iar Ivan postelnicul să-și <ia> lémnele și moara de acolo și mai mult treabă să nu aibă.

Инако да нѣст.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис юніе ѿ днь, в лѣт хрѣмѣ.

† ІW МАТЕЮ ВВЕКВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.
ІW МАТЕЮ ВВЕКВДА.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CLXIII/1. Orig., hîrtie (29 × 20,5), petece aplicată.

296

(1636) iunie 3.

† Jupan Nicola postelnicul, aceasta a mea carte ție Radu ce ești prăcălab la Blatnița și după acéia-ți grăes(с), de vrême ce veri vedea cartea meh, iar tu să cauți nește oameni buni să fie megiași, să împarți rumâni de în Cernețu în dooa cu călugării de la sfînta mănăstire de la Govora iar Medvéjdea și Malovețul să-i lași în pace de tot, c-au fost miluiți de Udriște postelnicul de în Drăgoești. Însă și Beloteștii iar să-i împarți și Curăiaci în dooa, cum au fost miluiți de boiarii cei bătrîni, ale cui au fost moșiile. Și-am văzut și cartea lu Udriște postelnicul de miluitură ș-ale altor domni bătrîni cé-au fost mai denainte vrême. Deci, amu lăsat și eu ca să-și ție călugării partea de jumătate de în Cernețu și de în Belotești, iar Medvéjdea să o lași în pace și Malovețul. Iar Curăiacea, iar să împarți rumâni în doo părți. Mai mult să nu-i învâluești, ce-i las în pace.

Aceasta țe-am grăit și într-alt chip să nu faci preste zisa mea.

Пис аз, Мѡшат логвѡфет, мѣсеца юнїе ҃ днн¹.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXVII/61. Orig., hîrtie (29,5 × 21). Data după o înscunare de pe verso.

¹ „Am scris eu, Mu șat logofătul, luna iunie 3 zile“.

297

1636 (7144) iunie 5.

† Scriis-am eu, Iovan mazilul și soțu meu Necșe și fiu meu Ivașco, acestu zăpis al nostru, se fie la mîna postelnicului Iane Dumitrescul și a coconilor dumnelui, pântru se se știe că i-amŭ vîndut moșie nostră de la Drăgoenii, care am fostu cumpăratu de la cumnatu meu Dănuțoiul și-apă și pădure și în cî(m)pu și pręste totu hotarul pînă unde se va ține d-acea moșie, dereptu 4 400 aspri, ca se-i fie moșie moștină și ohabnică postelnicului Iane și coconilor dumnelui și nepoților și strenepoților și cui va ține de dumnelui în vecie vacului, pântru că i-am vîndutu de bunăvoia nostră și dinainte omeni buni și cu știre tuturor fraților și a moștenilor.

Și mărturii încă au fostu: vornicul Udriște de Roșie, postelnicul Andreiu de Țirgul Jiul și Lupul județul și Datco logofătul și Țirziia i Chira Sirbuleț i Gherghe al Banului și județul Iane cu 12 pîrgari și toți orășanii, mici și mari.

Пис юнїе ҃ днн, хѡрмд.

Eu Ivan și soțul meu Necșe și fiu meu, Ivașco, pântru credința ne-m pus și pecete.

Bibl. Acad., LXXX/4. Orig., hîrtie (29 × 22).

EDIȚII. Ștefulescu, *Ist. Tg. Jiu*, 354.

328

за сел wt Гор Къртеши, что ест бнл покъпеніе. И пошел ест пред Радъла боевода, тере съпрѣше се за лицъ със жъпанница Маріа н със синъ си Эдрише. Бъ том, Радъл боевод господствѣ емѣ сѣднл ест н давал ест, іакоже да дрѣжнт жъпанница Прѣва, анепца за сестрѣ жъпанницек Маріен, половинно за село wt Гор Къртеши на двоиw със теткам си, жъпанница Маріа. Я потомо къда ест вѣw после по съмрътн Радълов, прилѣчно се сѣт тере ест възнамал жъпанница Прѣва дрѣг мѣж, по Тоадер батах wt Попеци. Таже послех, вини нѣст дрѣжал та половина за село по рѣка нх, анѣ ест продал Мѣшатов монах wt Къртеши wt Долни без знаніа жъпанницек Маріен. Бъ том, жъпанница Маріа, іако прифатила ест за вѣстію вна нешенила се сѣт за wtъчества ен, анѣ ест пошел жъпанница Маріа, пакнже въ дъніе Радъла боевод, тере съпрел със Тоадер батах, за лицъ пред Радъл боевода н достнсал ест закона н сѣденіа, тере сѣт метнѣл жъпанница Маріа новцін Тоадеров батах wt Попеци, хххї за аспри, въ дома братом си, Калотъв, над половинно за село wt Коуротеши н ешеже сѣт дал жъпанница Маріа Тоадеров батах н една дел за вчиннъ wt Дъръци, а Тоадер батах, вн ест дал тех новци вше речени въснх, ѣ рѣка Мѣшатов монах. И възнамала ест жъпанница Маріа село Гор Къртеши н въс га ест дрѣжала жъпанница Маріа със добром мирно.

Я потом, къда ест вна въ дъніе Ялександрѣ боевод, синъ Радъла боевод, а Тоадер батах, вн ест дннѣл прѣх іакоже да ѣзмает та половинѣ за село назад wt над жъпанница Маріа. И пошелн сѣт пред Ялександрѣ боевода тере съпрѣше се за лицѣ. Бъ том, Ялександрѣ боевод, господствѣ емѣ гледал ест н сѣднл по прав н по закон н дадох мегю ннх ѣ болѣри по рѣваше, на нме: Тѣдор слѣжер Рѣдѣнѣл н Інио встѣпар н Михалча дворник н wt Хіеръци, Радъла постелник н Станко дворник wt Попеци, іакоже да съгледает н да истинствѣет със дѣшамн нх: вна ест повратнла жъпанница Маріа въснх новцін Тоадеров нлн нн? Бъ том, сін вше речени болѣри, вини сѣт понѣднл по жъпанница Маріа, тере донесела по Мѣшат монах за лицѣ, прѣд нм, тере сѣт възвѣстнла н сведетелствокала сам със дѣшѣ его, како ест възнамал въснх новцін wt на жъпанница Маріа, како ест вше пис. И видѣхом господство мн н книга болѣром за сѣжденіе н книга Ялександрѣ боевода, синѣ Радъла боевода, за встал. И wt тогда само въздрѣжала жъпанница Маріа село Къртешин със мирноwмл.

Я потом, къда ест вна нннѣ¹, въ дъніе господство мн, а болѣрини господство мн Тоадер вторін слѣжер н синъ его Гндъл спатар н Рада, дѣщера жъпанница Прѣва, вини нешаставлѣют са сице, анѣ пакнже въздвнвсх прнїе садн половинно за село wt Гор Къртеши. И прндет пред господство мн, ѣ днван, тере съпрелн се сѣт за лицѣ със жъпанница Маріа н със зетом си, Кръстѣ юзваша н със жъпанница его Ангелина. И сице прѣше Тоадер слѣжер н синовн его ѣ днван, како нѣст вна за лицѣ когда се сѣт вна съпрел пред Ялександрѣ боевода н како невъзнамет вини нн еднѣ аспрѣ wt рѣка жъпанницек Маріен. Я жъпанница Маріа, вна плакала се сѣт ѣ днван, како рѣт вна дал въснх новцін Тоадеров слѣжер н како ест вна дал н една дел за вчиннѣ wt село Дъръци, радї тае половинѣ за село wt Къртеши. Таже, въ том, господство мн съм гледал н сѣднл по правдѣ н по закон със въснхмн чьстннмн правнтелїн господство мн н съм дал господство мн Тоадеров слѣжер wt днван закон, вї болѣри да заклаше, како нѣст нх ест вна дал въснх новцін въспет н како нѣст вѣw за лицѣ пред Ялександрѣ боевод, когда съпренїе; а Тоадер слѣжер, вн ннкакоже нѣст се сѣт моглѣ ѣфатнтн се wt закон, нѣ сѣт реклѣ сам Тоадер слѣжер wt пред господство мн, wt днван, н вставнла ест за волю его, како да заклет жъпанница Маріа със дѣшѣ ен, със рѣцѣ по свѣта Іевангелїе, прѣд wtцѣ нашемѣ, архїемнтрополнт кър владїка Грнгорїе. И заклет ест жъпанница Маріа како ест дал въснх новцін н како ест вна Тоадер слѣжер тогда на таѣ сѣжденїе за лицѣ, пред Ялександрѣ боевод. И вна сѣт нсправник на клетѣ слѣг господства мн, Радъла вторін портар. Таже ест встал Тоадер слѣжер н Гндъл н

Радѣ шт закон н шт сѣжденіе шт предѣ господства мн. И съѣхом господство мн шт днѣан шт рѣка Тоадерѣв н кннѣ Радѣла воевода, что ест бнл сѣтворнл Тоадерѣ надѣ половннѣ за село; а дцелннѣже хѣкет нзвѣднтї Тоадерѣ слѣжар нѣкогда нѣкїѣ кнннн нан записе, да не се вѣрѣше, ере сѣт шстал шт закон, како по векю метѣхѣ да не нмат, ннколнѣже.

Сего радѣ дадохъ сѣмъ господство мн жѣпаннцѣв Марїен н зетѣ сн, Крѣстекъ юзбаша н жѣпаннцѣв его, Ангелннѣв, дѣщера жнтелннцѣв Марїен, шкоже да нм ест село Горъ Кѣротешн сѣс вѣсомъ хѣтаромъ н сѣс вѣчннн н сѣс вѣс хѣдокомъ шчннѣ, дѣднѣн н вѣ шхѣб снновомъ н внѣскомъ н прѣвнншчетомъ н не шт когождѣ непоколѣбнѣмо, порнзѣмо господства мн.

Сеже сео <н> сѣдетелнн поставлѣемъ господство мн: жѣпанъ Хрѣза велѣбанъ Крѣлевскїѣ н жѣпанъ Івѣашко велѣ дворннѣкъ н жѣпанъ Глнгорїѣ велѣ лшгшфѣтъ н жѣпанъ Дѣмнтрѣ велѣ внстїпѣр н жѣганъ Прѣда велѣ спѣтаръ н Неделѣко велѣ клнчѣаръ н Бѣсналѣке велѣ столннѣкъ н Бѣзннѣка велѣ колннѣс н Бѣчннѣа велѣ пѣхарннѣкъ н жѣпанъ Кѣстанднн велѣ постѣланнѣк. И нспѣавннѣк, Глнгорїѣ велѣ лшгшфѣт.

И напнсѣхъ азъ Лѣпѣдатъ лшгшфѣтъ вѣ настѣолнн градѣ Бѣскрѣщн мѣсеца юнїѣ ѣ дѣнн н шт Ідѣла до нннѣ¹, вѣ лѣтѣ хѣрѣмѣ.

† Ішъ Мѣтею вѣвѣвѣда, мнлѣстїю божїю господннѣ.

Ішъ Мѣтею вѣвѣвѣдъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Maria, fiica jupaniței Stana din Curătești și ginerelui său, Cîrstea iuzbașa și jupaniței lui, Anghelina și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Curoteștii de Sus, din județul Vlașca, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară și vecinii, anume: Ilie cu fiii săi și Ștefan cu fiii săi și Radul cu fiii săi și Lazăr cu fiii săi și Opriș cu fiii săi și Neag cu fiii săi și Ștefan și Mihăilă și Toader, fiii lui Nidelco monahul și Boga cu fiii săi și Paștina, fiul lui Boga, cu fiii săi și Vișan cu fiii săi și Oancea, fiul lui Vișan cu fiii săi și Neacșul cu fiii săi și Stan, fratele lui Moga cu fiii săi și Radul Piștîianul cu fiii săi, pentru că acest sat Curoteștii de Sus, jumătate de sat a fost de moștenire al jupaniței Maria, de la mama ei, jupanița Stana, iar cealaltă jumătate de sat a fost cumpărată de Stan logofătul, bărbatul jupaniței Maria, de la Buda și de la Șerămet din Curotești, pentru 14 560 aspri gata, încă din zilele răpșatului Mihail voievod. Și de atunci încoace a tot ținut singură jupanița Maria satul Curoteștii, mai sus scris, cu bună pace.

Iar după aceea cînd a fost în zilele lui Radul voievod, după moartea lui Stan logofătul din Serești și după moartea lui Buda și a lui Șiremet, din Curotești, Radul, fiul lui Bălboe din Novaci, și jupanița lui, Pîrva, ei au ridicat pîră pentru jumătate de sat din Curăteștii de Sus, care a fost cumpărătură. Și au venit înaintea lui Radul voievod, de s-au pîrît de față cu jupanița Maria și cu fiul ei, Udriște. Întru aceea Radul voievod, domnia lui a judecat și a dat ca să stăpînească jupanița Pîrva, nepoata de soră a jupaniței Maria, jumătate de sat din Curăteștii de Sus, în două cu mătușa ei, jupanița Maria. Iar apoi cînd a fost după moartea lui Radul, s-a întîmplat de a luat jupanița Pîrva alt bărbat, pe Toader vâtaful din Popești. Apoi după aceea, ei n-au ținut acea jumătate de sat pe mîna lor, ci au vîndut-o lui Mușat monahul din Curoteștii de Jos, fără știrea jupaniței Maria. Întru aceea, jupanița Maria, dacă a prins de veste, ea nu s-a îndurat de moștenire ei, ci s-a dus jupaniți Maria, tot în zilele lui Radul voievod, de s-a pîrît de față cu Toader vâtaful

Înainte de Radul voievod și a căpătat legea și judecata, de a lepădat bani, jupanița Maria lui Toader vătaful din Popești, 12 000 aspri, în casa fratelui său, Calotă, pentru jumătate de sat din Curotești și încă a dat jupanița Maria lui Toader vătaful și o parte de ocină din Dărăști, iar Toader vătaful, el a dat acei bani sus spuși toți, în mîna lui Mușat monahul. Și a luat jupanița Maria satul Curăteștii de Sus și l-a tot ținut jupanița Maria cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, Toader vătaful, el a ridicat pîră ca să ia înapoi acea jumătate de sat de la jupanița Maria. Și s-au dus înainte lui Alexandru voievod de s-au pîrît de față. Întru aceea, Alexandru voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat între ei 6 boieri pe răvașe, anume: Tudor slujerul Rudeanu și Ianiu vistierul și Mihalcea vornicul și din Hieresti, Radul postelnicul și Staico vornicul din Popești, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: a întors jupanița Maria toți banii lui Toader sau nu? Întru aceea, acești boieri mai sus spuși, ei au silit pe jupanița Maria de a adus pe Mușat monahul de față, înaintea lor, de a arătat și a mărturisit singur cu sufletul lui, că a luat toți banii de la jupanița Maria, cum este scris mai sus. Și am văzut domnia mea și cartea de judecată a boierilor și cartea de rămas a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod. Și de atunci încoace a tot ținut singură jupanița Maria satul Curăteștii cu pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Toader al doilea sluger și fiul lui, Ghidul spătar și Rada, fiica jupaniței Pîrva, ei nu s-au lăsat așa, ci au ridicat iarăși pîră pentru jumătate de sat din Curăteștii de Sus. Și au venit înaintea domniei mele, în divan, de s-au pîrît de față cu jupanița Maria și cu ginerele ei, Cîrstea iuzbașa și cu jupanița Anghelina. Și așa pîrau Toader slugerul și cu fiii lui în divan, că n-a fost de față cînd s-au pîrît înaintea lui Alexandru voievod și că ei n-au luat nici un aspru din mîna jupaniței Maria. Iar jupanița Maria ea s-a plîns în divan, că a dat toți banii lui Toader slugerul și că i-a dat și o parte de ocină din sat din Dărăști, pentru acea jumătate de sat din Curotești. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea din divan lui Toader slugerul lege, 12 boieri să jure, că nu i-a dat toți banii înapoi și că n-a fost de față înaintea lui Alexandru voievod, cînd s-au pîrît; iar Toader slugerul, el nicicum n-a putut să se apuce de lege, ci a spus însuși Toader slugerul dinaintea domniei mele, din divan, și a lăsat el de bunăvoia lui, să jure jupanița Maria cu sufletul ei, cu mîinile pe sfînta evanghelie, înaintea părintelui nostru, arhimitropolit chîr vlădica Grigorie. Și a jurat jupanița Maria că a dat toți banii și că Toader slugerul a fost atunci de față la aceea judecată, înaintea lui Alexandru voievod. Și a fost ispravnic la jurămînt sluga domniei mele, Radul al doilea pîrtar. Astfel au rămas Toader slugerul și Ghidul și Rada de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea în divan din mîna lui Toader și cartea lui Radul voievod, pe care a făcut-o Toader pe jumătatea de sat; iar dacă va mai scoate Toader slugerul vreodată niște cărți sau zapise, să nu se creadă, căci a rămas de lege, ca mai mult amestec să nu aibă, niciodată.

De aceea, am dat domnia mea jupaniței Maria și ginerelei său Cîrstea iuzbașa și jupaniței lui, Anghelina, fiica jitelniței Maria, ca să le fie satul Curăteștii de Sus cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

СЕЖЕ ШКО И СВЕДЕТЕЛН ПОСТАВНУХ ГОСПОДСТВО МН: <жѣпан Хри>за вел ван
Кралевскн и жѣпан Ъвашко вел дворник и жѣпан Гангорѣ вел логофѣт и жѣпан
Дѣмитрѣ Дѣдескѣ вел вистіар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Неделко вел
ключар и жѣпан Баснаѣ вел столник и жѣпан <Бѣзинка> вел комнс и жѣпан Бѣчина
вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Гангорѣ вел логѣфѣт.

И написах аз, Лепѣдат логофѣт, въ настоанн град Бѣкѣрещн, мѣсеца юнѣ
ѣ дѣни и шт ѣдама даже до иннѣ, . теченіе лѣтом в лѣт хрѣма, лѣта господннѣ
Иисѣс Христос хрѣлѣ.

† Іw Матео Квеквада, мностію божію господннѣ.

Іw Матео Квеквада <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Basaraba
voievod. Dă domnia <mea această> poruncă a domniei mele popii Stoica
din Bălțești, din județul Sac și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie
o vie în dealul care se numește Susuiaci, din capul viei lui Ilie, din piatră în
sus, pe răzor, pînă... ruptoarea locului și în jos, cum merg viile și în lat,
pe răzor, pînă în acea piatră, pentru că a cumpărat popa Stoica această
vie mai sus-zisă de la Stoian, fiul lui Gherman din Stăiculești, pentru 2 830
<aspri> gata. Și a vîndut de a lui bunăvoie, cu zapis de vînzare de la mîna
lui și cu mulți oameni buni martori scriși în zapis, anume: Micul și Coadă și
Neguț și din Vrănești, Vlad și Dobre și din Sărăști, Stanciul... și din Măti-
ceni, Negre și din Hănzești, Stoian Imbrostă și fiul lui Radul, și din Băl-
țești, Dragomir și Ion și Teodor și Ganea și... Costea și din Stăiculești,
Ivan și fiul lui, Stoian.

Și iar să-i fie popii Stoica un răzor... în acel vîrf, de zestre, însă din
via lui Radul pînă în grind, la potecă, pentru că l-a cumpărat popa Stoica,
acest răzor, loc... mai sus scris de la Gherman din Stăiculești pentru 120
aspri gata, cu zapis de la mîna lui și cu martori scriși în zapis, anume: din
Stăiculești, Micul și din Balțești, Ion și Teodor și...¹.

Și iar să-i fie popii Stoica două pogoane de loc sterp la vîrf, în dealul
Susuiacilor, pentru că a cumpărat popa Stoica aceste două pogoane mai sus
zise de la Șerban din Susuiaci pentru 400 aspri gata, cu zapis de la mîna lui
și cu martori anume: din Bălțești, Ion și Teodor și din Stăiculești, Micul și
Neacșul, fiul lui Gherman și Neagoe... său Istrate și din Vrănești, Oana și
din Podeni, Dragomir și din Drăgușești, Șerban și Barbul și din Pătrășcani,
Dragomir și Radul, nepotul lui Șerban și din Rătești, Tudor al doilea vornic.
Și au fost atunci... lui Șerban de față la această vînzare,

Și au vîndut acești mai sus-zisi numiți oameni viile lor, ei de alor bună-
voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dina-
ntea <domniei mele>.

<Pentru aceasta, am dat> domnia mea popii Stoica, ca să-i fie aceste vii
ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclin-
țit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: <jupan Hri>za mare ban a
Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan
Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco
mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan <Buzinca> mare comis și
jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic,
Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna iunie 6 zile și de la Adam pînă acum... cursul anilor în anul 7144, anul domnului Iisus Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Ploești, Colecția „Foi volante și documente“, nr. 326/1. Orig., perg. (30 × 39), rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

EDIȚIL Facs. *Îndrumător* . . . j. *Prahova*, nr. 1, p. 239.

¹ Loc alb.

301

1636 (7144) iunie 7.

† Eu, Vasilie spătarul, sină Mușat vistiiarul, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna frăține-mieu popa Stanciul ot Bogătești, cum să știe că ne-am fost înfrățit mai denainte vreme, ci i-am fost dat și o delniță de în Izvorani. Iar cîndu au fost acum, eu i-am dat și rumunul, anume Dumitru de Izvorani și mi-au dat și frate-mieu, popa, ughi 40, ca să-i fie lui de moșie. Că blăstem, încă am pus și atunci și acum iar am pus, ca să n-aibă de nimeni val.

Și pentru credința pus-am pecete și iscălitura.

Исч мѣсеца юнїе 7 дьни, лѣт 7144.

Eu Vasilię spătarul <m.p.>

După Berechet, *Album*, pl. I.

302

1636 (7144) iunie 7, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boerului domniei mele, lui Stroe logofătul și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va d rui, ca să-i fie lui de ocină în satul Jigălia, din județul Romanați, însă partea jupînesei Drăganiei și feciorilor ei, Mitrea și Drăghici, din cîmp și pînă în pădure și din apă și din șezutul satului și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că această mai sus zisă ocină din Jigălie a fost jupînesei Drăganei și a feciorilor ei, Mitrea și Drăghici, de moștenire de la părinții ei.

Iar după aceia, cînd fu acuma, în zilele domniei mele, Stroe logofătul a cumpărat-o de la jupîneasa Drăgana și de la feciorii ei, Mitrea și Drăghici, pentru ughi 85 aspri gata și cu zapis de la mîna lor de vînzare.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Stroe logofăt, ocină în Jigălie din cîmp și din pădure și din apă și din șezutul satului și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că această ocină a fost a lui Ilie postelnicul din Gropșani și a jupînesei lui... de zestre de la soacră-sa Drăgana. Iar după aceia, Ilie postelnicul și jupîneasa lui... am vîndut-o lui Stroe logofătul pentru ughi 65 aspri gata și cu zapis de la mîna lui de vînzare.

Și iarăși boierului domniei mele să-i fie lui Stroe logofăt ocină în satul Deveselul, județul Romanați, dar din partea cnezească stînji 300, din

cîmp și din pădure și din șezutul satului și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că a cumpărat-o Stroe logofătul de la Stoinea și de la Stanciu și de la Moș și de la alți moșneni ai satului pentru ughi 25 aspri gata și cu zăpis de la mîna lor de vînzare.

Și iar a cumpărat Stroe logofăt ocină și vecini în satul Secăreștii din județul Olt, însă jumătate din sat, din cîmp și din apă și din șezutul satului și cu vecinii și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege de la jupîneasa Păuna și de la feciorii ei, Pătru și Preda și Badea, feciorii Radului postelnicul din Secărești, nepoții lui Gheorghie dvornicul, pentru ughi 100 aspri gata și cu zăpis de la mîna lor de vînzare.

Și iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul niște vecini, anume: Luca cu feciorii săi și Sima Nicoară cu feciorii săi și Bran cu feciorii săi și iar Luca cu feciorii săi și Oprea cu feciorii săi și Ianoș cu feciorii săi și Staico cu frate-șău Radul și cu feciorii lor. Pentru că acești mai sus ziși oameni au fost vecini ai Predii slujerul Floricoiul din satul Pleșovul. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lui Radul voevod, atunci Preda slujerul a fost vîndut satul Laiovil Petrii slujerul, feciorul lui Aslan dvornicul și cu vecinii mai sus-scriși, anume în zăpisul lui. Și cînd a cumpărat Petre slujerul satul Laiovil, a mers acolo și a căutat vecinii ce au fost scriși în zăpisul Predii slujer cel de vînzare și atunci nu s-a împlinit suma de vecini cîți a fost, vîndută cu zăpisul lui. Întru aceea, Preda slujerul, dărcă a văzut cum că nu se împlinesc vecinii cîți a scris el în zăpisul lui, s-a întocmit de a dat Petru slujerul pe acești oameni ce s-au scris mai sus din staul Pleșovul, să-i fie lui vecini pentru vecini. Și i-a luat Petre slujerul din satul Pleșovul și i-a adus la satul din Laiovil. Și i-a tot ținut pe ei Petre slujerul cu bună pace. Iar după aceea, Petre slujerul i-a vîndut pe acești vecini lui Stroe logofătul pentru ughi 85 aspri gata, ca să fie iarăși la moștenirea lor în satul Pleșovul, unde au fost și de mai nainte vreme și cu zăpis de la mîna lui de vînzare.

Și iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul ocină și vecini în satul Groșătul, în jud. Muscel, dar toată partea lui Dragomir logofătul din Rătișoști și vecinii să se știe anume: Paca și fiul lui și Oprea Meca și fiul lui și fratele lui, din cîmp și din pădure și din apă și din șezutul satului și din dealul cu vile și de preste tot hotarul, cît se va alege, pentru că a cumpărat Stroe logofătul această ocină și vecinii din Groșăt de la Dragomir logofătul pentru ughi 90 aspri gata și cu zăpis de la mîna lui de vînzare.

Iar să fie boerului domniei mele, lui Stroe logofătul, ocină și vecini în satul Ștefăneștii, dar toată partea lui Mușat vistierul din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu toți vecinii și cu via și de preste tot hotarul, oricît se va alege. Pentru că această mai sus-zisă ocină și vecinii din satul Ștefăneștii a fost a lui Mușat vistierul de cumpărătoare încă de mai nainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acuma, în zilele domniei mele, după moartea lui Mușat vistierul au rămas multe datorii la turci și la neguțători și acești datornici au apucat pe Vasilie spătar, feciorul lui Mușat vistierul ca să plătească el datoria tatălui său, a lui Mușat vistierul. Și el în nici un chip n-avut ce face ci s-au sculat și a vîndut această mai sus zisă ocină și vecini din satul Ștefăneștii, toată partea lui Mușat vistierul boerului domniei mele, lui Stroe logofătul, pentru ughi 656 bani gata de a dat și a plătit datoria lui Mușat vistierul și cu zăpis de la mîna lui de vînzare. Și iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul ocină în satul Ștefăneștii, dar două delnițe și jumătate și un vecin anume Cîrstea, feciorul Ciutii și cu feciorii lui, din cîmp și din pădure și din apă și din șezutul sa-

tului și cu viile din brîul de jos și de preste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stroe logofătul aceste două delnițe și jumătate și cu viile și cu vecinii de la Văsiu și de al Albul, feciorii Albului logofăt din Rătivoești, pentru ughi 80 aspri gata și cu zapisul lor de vînzare.

Și s-au vîndut de acești mai sus ziși anume boieri ocinile lor și vecinii și viile și țigani de a lor bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boerilor și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Drept aceea, am dat domnia mea boerului domniei mele lui Stroe logofătul, ca să-i fie lui aceste mai sus zise ocine și vecinii și țigani de ocină, de moștenire și obabnică feciorilor și nepoților și strănepoților. Și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pan Hrizea velban și pan Ivașco vel dvornic și pan Gligorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistier și Pan Preda vel spătar și pan Vasilache vel stolnic și pan Buzinca vel comis și pan Vucina vel paharnic și pan Costandin vel postelnic. Și isparvnic, Gligorie vel logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Sărbanovici, în scaunul de cetate București, luna iunie a 7-a zi. Și de la Adam pînă acum în anul 7144 și în anii de la domnul 1636.

† Io Matei voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod.

După Marian, *Patru doc.*, 94–96.

303

1636 (7144) iunie 10, București.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕИ БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІА ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ ЈУПІНЕСІИ ДУМИТРИИ ШІ ФІИУ-САУ ГИОЦАИ ІУЗБАША ДЕН СОТРАЦЕНІ, СА СĂ ЛЕ ХІЕ ЛОР ІНТРУ УН ВАД ДЕ МОАРĂ ДЕН ДĂТЦОИ А ПАТРА ПАРТЕ, ІНСĂ ТООТĂ ПАРТЕА ЛУИ ПĂТРУ, ФЕЦИОРУЛ СОИЦАИ РОБУЛ, ВЕРИЦІТĂ СЕ ВА АЛЭГЕ ДЕСПРЕ ФРАТІИ ЛУИ ДЕ ОЦИНĂ ШІ ДЕН АПĂ, ЦІТ ВА ХІ ВЕНИТУЛ МОРИИ ТОТ, А ПАТРА ПАРТЕ, ПЕНТРУ ЦĂ АЦЕСТĂ ПАРТЕ ДЕ ПАД¹ ДЕ МОАРĂ А ПАТРА, ПАРТЕ, ФОСТ-АУ А ЛУИ ПĂТРУ ДЕ МОШІЕ ІНЦĂ МАИ ДЕНАИНТЕ ВРЕМЕ.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domniei méle, iar Pătru ș-au vîndut toată partea lui, cîtă au avut intr-acest vad de moară, jupînesii Dumitrii și fiu-său, Ghiocăi iuzbașa, drept 2600 de bani gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vînzare, cu multe mărturii. Și a vîndut el de a lui bunăvoe și cu știrea tuturor vecinilor den sus și den jos de pre înprejurul locului și cu știrea fraților lui, carii sînt părtași pre acel vad de moară, ca să-i hie moșie stătătoare. Și tot au ținut cu bună pace.

Iar după-acéia, deaca au trecut 6 luni, iar Stan și cu alți părtași ai lui de acel vad de moară, ei s-au scornit cu pră zicîndu cum să lépede banii înapoi jupînesii Dimitrii și fiu-său, Ghiocău iuzbașa, căci sînt ei mai volnici și cum cîndu au cumpărat nu i-au întreat. Și au venit toți împreună, de se-au pîrît de față înnaintea domniei méle, în divan. Și așa se plîngea <jupî> ²neasa Dimitra și fiu-său Ghioca iuzbașa cum cîndu au cumpărat această parte de vad de <moară au cumpă> ²rat cu voia lor și cu știrea lor și cum

acei bani i-au luat tot cu...² <Deci domnia>² mea am judicat cu tot di-
v<anul>² și am dat jupînései Dimitrii și <fiisu-său, Ghiocăi iuzbașa>² de a
...² și să-și fa<că>² moară u<ndă va fi>² vadu și să ție tu bună pa<ce>²
cum au cumpărat <... mo>²șie stătătoare <pent>ru² că se-au pîrît de față
cu Stan și cu soțiile lui și au rămas de lege și de judecată denainte adomnii
méle den d'ivan ,ca să nu mai aibă treabă cu ce au cumpărat ei, numai să-și
ție părți<le>³ lor, ce au rămas nevîndute, pentru că așa am judecat domnia
mea. Инако да не ест.

И исправник, сам рѣх господства мн.

Писъ Бѣжскрецин, юнїе 1-го дьны, в лѣт 7377МД.

† І Матею Квеквада, милостію божію господннь.

Іу Матею Квеквада <м.р.>

<Pe verso contemporan:> Cartea lui Matei vodă ce au avut Ghioca capitan
pîră cu Pătru, pentru vadul morii.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/13. Orig., hirtie (31 × 21), pecete timbrată. Copie
ibidem, ms. 692, f. 8v-9.

¹ În loc de „vad“.

² Loc rupt.

³ Omis.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба Квекваде н господннь. Дават гос-
подство ми сїю повѣленїа господство мн, sfintei dumnezeiască mănăstire ce
să cheamă Babele, care iaste hramul...¹ și părintelui ...¹ egumenul, năs-
tavnicul sfintei mănăstiri, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân, anume
Balea și cu feciorii lui cîți Dumnezeu i va da, pântru că acest rumân iaste
de moșie den Ștefêni, și tot l-au ținut mănăstirea cu pace. Iar cînd au fostu
acum, în zilele domniei méle, iar Chiriic den Stoenesti scornit-au pîră, zicînd
cum iaste acest rumân de moșie den Stoenesti. Și au venit Chiriic naintea
domniei méle în divan de s-au pîrît de față cu egumenul.

Într-aceaia domnia mea am cădat și am dat domnia mea 6 megiiși
la mijlocul lor, ca să adevéze, iaste Balea den Ștefêni au den Stoenesti.
Într-aceaia acești megiiși strînsu-s-au toți anume: ot Letcă, Voico i ot Că-
mănești, Șerbu i ot Ograzêni, Oprea i ot Ciuhani, Pătru i ot Ghimpêni,
Băcica i ot Stănilăvești, Ancul și au adevărat cum iaste de moșie den Ștefêni.
Și am văzut domnia mea și zapisul megiișilor de judecată la <mîna>² egu-
menului.

Derept aceaia, am dat domnia mea cartea domniei méle ca să fie volnic
părintele a-și ținé rumânul cu bună pace, de cătră nimenele opreală să n-aibă
naintea cărției domniei méle. Инако да нест, по реч господство мн.

Исправник, сам рѣх господство мн.

Писъ юнїе 4ї дьны, в лѣт 7377МД.

† Іу Матею Квеквадї, милостію божію господннь.

Іу Матею воевод <т.р.>
Учнѣ Симон втори логофѣт³.

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., CCLXVI/1. Orig., hirtie (28,5 x 19,5), pecete tim, bratǎ. Cu o copie ibidem. ms. 135, f. 296v.

¹ Loc alb.

² Omis.

³ A învățat Simion al doilea logofăt.

305

1636 (7144) iunie 12, București.

† Многостію божію, Іу Матею воевода и господинъ вѣсон земле Угров-лаѹинское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Басараба воевод, дават господство ми сію повелѣнію господства ми болѣринъ господство ми Некѹлев прѣкълабѣл и жѣпанице его, Флоринкѣв, дѣщера Радѹлѣв комнс ѡт Корлѣтеци и със синовн си елциже Богъ даровах, ѡкоже да мѣ ест нѣкое ацигани, на име: Пѣдѹре циганѣл и със братом си Трандафир, синове Мицарюв циганѣл и със синовн им. Понеже сіи више речени ацигани вѣли сѣт за дѣдинъ Радѣлѹн комнс ѡт Корлѣтеци, ващѣ жѣпаницев Флорнкѣн, тѣст Некѹлев прѣкълабѣл, ешеже ѡт прѣжде врѣме.

И потом, къда ест вѣл съда, вѣ дѣни господство ми, по съмрѣтѣ Радѣлов комнс, а болѣринъ господство ми Некѣла прѣкълабѣл и жѣпаница его Флорнка, дѣщера Радѹлѣв комнс, вѣни сѣт имали прѣх пред господство ми ѣ диван със жѣпаница Брѣндѣша, сестра Лѣпѣлов пѣхарник ѡт Жиров и със жѣпаница Янка, вѣшка жѣпаницев Брѣндѣша, дѣщира Лѣпѣлов пѣхарник, радї синовн Мицарюв циганѣл. И пришлн сѣт, тере запрѣше се за лицѣ ѣ великїи диван и сици прѣше жѣпаница Брѣндѣша и анепсам си Янка, како ест вѣл дал по Мицарю циганѣл Некѣла ватах шѣр Некѣлев прѣкълабѣл, Лѣпѣлов вѣк вел пѣхарник, радї едни кон что ест вѣл встал Лѣпѣлов пѣхарник на рѣк Некѣлев ватах ѡт Глогова, ециже ѡт при дѣни Симини воевода. Е том, господство ми съм гледал и сѣде по прав и по закон, със вѣсѣман честитими прокитѣан господства ми и съм истинствовал господство ми како тех вѣсѣх что ест вѣл дѣженовенїи и плененїе и краденїе и жахѣванїе, колнице сѣт вѣле вѣсѣх пописает Шѣрбан воевода ми гѣ вѣдет вѣ ничтоже. И сведѣтелствовал ест пред господства ми ѣ диван и Ѡпрѣ Златев, зет Лѣпѣлов пѣхарник, сам със дѣше его, како ест вѣл Мицарю циганѣл и синовн его цигани за дѣдинъ Радѣлов комнс ѡт Корлѣтеци, тѣст Некѣлев прѣкълабѣл; а Лѣпѣл, тѣст Ѡпрев Златев нѣст имал ни една трѣбѣ. Таже ест встал жѣпаница Брѣндѣша и вѣшкам си Янка дѣщира Лѣпѣлѣв пѣхарник, ѡт закон и ѡт сѣжденїе ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох съм господство ми Некѣлев прѣкълабѣлѣв и жѣпаница его, Флорнка, ѡкоже да мѣ ест Пѣдѣре циганѣл и със братомн си...¹ синовн Мицарю циганѣл, дѣдинъ и вѣ хѣбѣв, синовом и вѣшком и прѣвнечетом и не ѡт когождѣ непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже ѣвѣ сведѣтілїе поставлѣнм господство ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жѣпан Іѣашко вел дворник и жѣпан Глнгорїи вел лѣгѣфѣт и жѣпан Дѣмитрѣ вел вистїар и жѣпан Преда вел <спатар>² и жѣпан Неделко вел ключар и жѣпан Басїилен вел столник и Бѣзника вел комнс и Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глнгорїе вел лѣгѣфѣт.

И написах, аз Стан граматик, вѣ настолни градѹ ѣ Бѣкѣреци, мѣсеца юнїе вї дѣни и ѡт Ядама вѣ лѣт хрѣмд.

† Іу Матею воєвода, милостію божію господннѣ.

Іу Матею воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Necula pîrcălabul și jupaniței lui, Floricăi, fiica lui Radul comisul din Corlătești, și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie niște țigani, anume: Pădure țiganul și fratele său, Trandafir, fiii lui Mițariu țiganul și cu fiii lor, pentru că acești mai sus scriși țigani au fost de moștenire ai lui Radul comisul din Corlătești, părintele jupaniței Floricăi, socrul lui Necula pîrcălabul, încă dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Radul comisul, iar boierul domniei mele Necula pîrcălabul și jupanița lui, Florica, fiica lui Radul comisul, ei au avut pîră înaintea domniei mele în divan cu jupanița Brîndușa, sora lui Lupul paharnicul din Jirov și cu jupanița Anca, nepoata jupaniței Brîndușa, fiica lui Lupul paharnicul, pentru fiii lui Mițariu țiganul. Și au venit de s-au pîrît de față în divanul cel mare. Și așa au pîrît jupanița Brîndușa și nepoata sa Anca că Necula vătaful, cumnatul lui Necula pîrcălabul, a dat pe Mițariu țiganul lui Lupul fost mare paharnic pentru un cal, pe care îl lăsase Lupul paharnicul la mîna lui Necula vătaful din Glogova, încă din zilele lui Simion voievod.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că acelea toate care au fost datorii și prădăciuni și furtișaguri și jarfuri, cîte au fost, toate le-a călcat Șarban voievod, ca să fie întru nimic. Și au mărturisit înaintea domniei mele și în divan și Oprea al lui Zlate, ginerele lui Lupul paharnicul, singur cu sufletul său, că Mițariu țiganul și fiii lui au fost țigani de moștenire ai lui Radul comisul din Corlătești, socrul lui Necula pîrcălabul. Iar Lupul, socrul lui Oprea al lui Zlate, nu a avut nici o treabă. Astfel a rămas jupanița Brîndușa și nepoata sa Anca, fiica lui Lupul, paharnicul, de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Necula pîrcălabul și jupaniței lui Florica, ca să-i fie Pădure țiganul și fratele său...¹ fiii lui Mițariu țiganul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare <spătar>² și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilei mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stan gramaticul, în cetatea de scaun în București, luna iunie 12 zile și de la Adam în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <м.р.>

Institutul de istorie „N. Iorga”. Copie slavă.

¹ Loc alb.

² Omis.

M lostiiu bojiu, Io Matei Basarab vevod i gospodinŭ. Davat gospodstvo mi siu povelenie gospodstva mi sluga domnii mēle Miloș logofātu ca să fie volnic cu această carte a domnii mēle și cu sluga domnii mēle anume. . .¹ de să ia 3 rumâni anume Stan, Stănislav i Stanciul, feciorii Răduțului ot Brănești, veri unde-i va găsi în țara domnii mēle, au în sat boeresc, au în sat domnesc au călugărescŭ au la orașă au la slobozie, veri unde-i va găsi, tot să-i ia și să-i aducă cu toate bucatele lor și să-i ducă la moșie în sat la Brănești. Și de vor fi scriși talere, să-i ia cu talere cu tot. Și de niminea opreală sau bintuială să n-aibă naintea cărții domnii mēle, pentru că acela om mare certare va avea de către domnia mea. Și însum am zis domnia mea. I ispravnic sam rece, gospodstva mi.

Și s-au scris în luna lui iunie 13, leat 7144 <1636>.

Io Matei vevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 79v. Copie.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brănești*, 162.

¹ Loc alb.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Матен Басараба вевѡд и гѡсподннѡ. Дават гѡспѡдство мн сїе повелѣнїе гѡспѡдства мн свѣтѣн, божествѣнн монѡстїре храм Свїата Трѡїța ca să fie volnice călugării cu această carte a domnii mēle de să-și strîngă dijma a sfintei mănăstiri de la satul Parapanii. Cine va fi arat și va cosi finu pre ocina mănăstirii, veri fie turcu, veri călăraș, veri sîrb, veri țaran, de la tot omul să ia dijmă a zécea, den zéce clăi o clae, den grŭu, den orzu, den ovăsu, den meu și den fin și den tot venitul, ce hrană va fi pre ocina sfintei mănăstiri, de la tot omul să ia dijmă, cum au fost légea și obicéiul țării, mai denainte vréme și de nimenilea opreală să n-aibă, naintea cărții domnii mēle. Că cine va opri dijma mănăstirii, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Și aceasta carte a domnii mēle să fie asupra tuturoru cărților.

Derept aceaia și tu, iuzbașa Dumitrașco de călărași de la Petroșani, în vréme ce vrei vedea această carte a domnii mēle și oamenii părintelui egumenul Thanasie de la Sviata Troiță, iar tu încă să cauți care om nu va vrea să-și dea dijma, să te scoli cu călărașii să-i trageți să-și dea tot omul dijma, veri cine va fi, că așa iaste învățătura domnii mēle. Инако да нѣст, по реч гѡспѡдства мн.

И исправник, сам реч гѡспѡдства мн.

Инс мѣсеца юнїе ії днѣ, в лѣт х̄р̄лмд.

† Іѡ Матѣю вевѡд, мнѡстїю божїю гѡсподннѡ.

Bibl. Acad., CCCX/25. Orig., hirtie (32 × 23), pecete inelară, aplicată. Copie la Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, ms. 256, f. 703.

И писах аз, Стопка логофет Шърбанович, въ столничѣн град Бѣскрецин, мѣсеца юнѣн ѿ-гв дьни н вт ѿда<ма> до ннѣ, въ сего писмо, въ лѣт хрѣма, anno Domino ¹ хлхлс.

† Іw Матею ввеква, мнлостію кожію господннъ.

Іw Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod șii domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Radul, nepotul lui Stanciul Lungaș, fiul lui Corlat cel bătrîn din Vlădulești, din județul Prahova și cu toți moștenii satului și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul Vlăduleștii cu tot hotarul și cu toată ocina și cu tot venitul de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar. Și hotarul ocinei încă să se știe: în lat din hotarul Blejoilor pînă la Zemnici și pînă în Poiana Lupului și pînă în hotarul Stănilăi și în lung, d'în apa Dîmbului pînă în hotarul Șoplii, la Pietrele Vărgate; pentru că această ocină mai sus zisă a fost a lui de moșie și de strămoșie, încă din zilele altor domni bătrîni.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihai voievod, iar domnia lui singur a cotropit acest mai sus zis sat cu multe năpăști de biruri pe care le-a pus atunci pe umerii lor, de le-a luat toate ocinile lor cu sila și i-a vecinit fără voia lor. Și de atunci încoace, au tot fost ei vecini domnești cu ocinele lor.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în întîia domnie, iar acei moșteni ai satului, ei au venit toți înaintea domniei lui în marele divan de s-au plîns de mare cotropire și nevoie pe care le-au avut de la Mihai voievod, că i-a cotropit și i-a vecinit, fără voia lor, numai pentru niște năpăști de biruri pe care le-a pus în spatele lor. Întru aceea, domnia lui, Alexandru voievod, dacă a văzut așa, atîta păcat și lacrimi de la acești moșteni, iar domnia lui s-a m'lostivit de i-a slobozit de s-au răscumpărat de vecinie de la domnia lui cu 40 de galbeni, cum s-au răscumpărat și alte sate domnești de la Radul voievod, cîte au fost cumpărate de răposatul Mihai voievod; de asemenea a slobozit, și Alexandru voievod pe acest sat de s-a răscumpărat de vecinie cum a fost și mai dinainte vreme, de la obîrșia lui. Și a dat toți acești bani în vistieria domniei lui și au tot fost niște oameni slobozi și cnezi.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Radu voievod Mihnovici, în a doua domnie, iar domnia lui nu a lăsat acest sat pe răscumpărarea lui Alexandru voievod, ci i-a apucat de s-au răscumpărat și de la domnia lui, a doua oară, tot cu 40 de galbeni, de i-au dat iarăși în vistieria domnească. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod Iliăș la mîna lui Radul, făcută cum este scris mai sus, veche și ruptă. Deci, întru aceasta, domnia mea încă i-am dat lui Radul și celorlalți moșteni ai satului și am înnoit și am întărit acea carte a lui Alexandru vodă cu această carte a domniei mele ca să fie în pace și slobozi și să fie ocinele lor și tot satul Vlăduleștii cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră: pe cine va dărui domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească sau din rodul de inimă al domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei

правостіе и показав пред господства ми 8 днван и кннгѸ Мнхунев воевод, в лѣт хзпз по шчна вт Дедзлещн за прѣх и за встал. Бѣ том господство ми сѣм гледал и сѣдн по правд и по закон сѣс вѣснхумн чѣстнтнмн правнтелїн господство ми. И вндѣхом господство ми и прочетал и кннгѸ варошолов Трѣгшорѣ за велнка сведенїе сѣс мношн добрн людїе, старн варошани, написани по нме вѣ кннгѸ сѣдцѸ сѣс вї прѣгарн вт варош господства ми вт Трѣгшор и Крѣстѣ и Нѣгѣл, сннѣ Мнхуаюк и Драгѣл и Манолє нже сѣт вѣснх на червенн избрана и стар Фѣтѣл и Бога кѣщцѸ и стар Ялѣл и Ілїе пѣхарннк и Стѣннслак чѣшшл, тере сѣт сведетелствовал вѣснх варошанїн сѣс кннга нм прѣд господство ми сѣс дѣшамн нх, како сїм дѣдїнѸ дѣла нм вт Дедзлещн, половннѸ за село, нже се сѣт бнл продал Мнхуаюк воевода, нже Некѣлев внстїар, нже ест вѣзнмал болѣрн вт Лазѣрн вт ннкто нн еднн новцѸ, анѸ ест бнл нѣкое шчннѸ прнтеснѣла за Некѣла внстїар и за братѣм сн Баснлїе внстїар без работ, шце тѣкмо вѣ шлост. И добро сѣм истннствовал и господство ми сѣс вѣс днваном, како ест болѣрнм вт Лазѣре за дѣдїнѸ без нн еднн смѣшенїе сѣс ннхго.

Сего радї, дадох сѣм господство ми сѣсем господство ми Пѣдѣрек пѣхарннк, сннѣ Татѣлов постелннк и Мнхуаюк и Стожак и Прѣдєк снновн Прѣвѣслов вт Лазѣре, іакоже да мѸ ест шчннѸ и вчннн 8 Дедзлещн вт код Трѣгшор половннѸ за село сѣс вѣс ходоком и вт през вѣсом хотаром шчннѸ дѣдїнѸ да сїв дрѣжит сѣс добро мнрно шнн и снновом и внѣком и плѣвншчедом и не вт кождо непотѣкновеом, порнзмо господство <ми>³.

Сеже ѡе и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Хрнзѣ велнкїн бан Кралевскїн и жѣпан Івашко вел дворннк и жѣпан Гангорїе вел лнвгѣфет и жѣпан Дѣмнтрѣ Дѣдєскѣл вел внстїар и жѣпан Прѣда вел спатар и Неделко вел ключар и жѣпан Баснлїе Пандѣр вел столннк и жѣпан Пѣзннка вел комнс и Бѣчнна вел пѣхарннк и жѣпан Костанднн велнкїн постелннк. И нсправннк, Гангорїе велнкїн лнвгѣфет.

Єже ю намазах, аз Лепѣдат лнвгѣфет, вѣ настолнн градѣ Бѣкѣрещн, мѣсеца юнїе ѳї дѣнн, неделѣ, вѣ дѣнѣ свѣтаго апостола Іуды, брата господннн и вт Ядама даже до нннѣ, теченїе лѣтом вѣ сего писанїе, вѣ лѣт хзрмд, лѣта господнн хѣхлс.

† Іw Матею вивєвда, мнлостїю божїю господннѣ.

Іw Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă dămnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Pădure paharnicul, fiul lui Tatul postelnicul din Lazuri și Mihai și Stoica și Preda, fiii lui Pîrvul, fratele lui Tatul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină și vecini în sat în Dedulești, de lîngă Tîrgșor, din județul Prahova, însă jumătate de sat, care este ocina aleasă și hotărnicită dinspre partea domnească, pe care a cumpărat-o Mihai voievod de la Nastea cel bătrîn, din cîmp și din pădure, și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că este ocina lor veche și dreaptă, dedină, cumpărată de bunica lor, ȕpanița Caplea și de sora ei, Neacșa, de la Barbul, pentru 8 500 aspri de argint gata, încă din zilele vechi, de demult. Pentru că satul Dedulești de lîngă Tîrgșor, jumătate de sat a fost al boierilor din Lazuri, Tatul și fratele său, Pîrvul, mai sus spuși, iar cealaltă jumătate de sat din Dedulești a fost a lui Nastea cel bătrîn din...², tatăl lui Sima vătaful, a lui de moștenire.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Mihai voievod, el a vîndut partea lui din sat din Dedulești răposatului Mihai voievod. Deci după aceea, Mihai voievod,

domnia lui a hotărnicit acea jumătate de sat dinspre partea boierilor din Lazure, de a pus pietre și semne, cum este obiceiul.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar Necula vistierul și fratele său, Vasile vistierul, ei au cerut acea parte domnească de la Radul voievod, jumătate de sat, de le-a dat-o s-o stăpânească ei pentru slujba lor dreaptă. După aceea, Necula vistierul și Vasile vistierul, ci n-au stăpinit numai partea domnească, ci au cotropit lângă aceea și partea boierilor d'n Lazuri, de au stăpinit-o cu sila, ca niște boieri mari și puternici.

Iar apoi când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Pădure paharnicul și verii lui, Mihai și Stoica și Preda d'n Lazuri, ei au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au jeluit și s-au plîns că le-au cotropit Necula vistierul și Vasile vistierul și partea lor, jumătate de sat din Dedulești, fără cele și fără dreptate. Și au arătat înaintea domniei mele în divan și cartea de pîră și de rămas a lui Mihnea voievod din anul 7087 pe ocina d'n Dedulești.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții drogători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea orașului Tîrșorul de mare mărturie, cu mulți oameni tîni, orășeni bătrîni, scriși pe nume în cartea sudețului cu 12 pîrgari d'n crașul domniei mele din Tîrșor și Cîrstea și Neagul, fiul lui Mihai și Dragul și Manle, care sînt toți la roșii aleși și Fătul cel bătrîn și Bcga negustorul și Albul cel bătrîn și Il'e paharnicul și Stănilav ceaușul, de au mărturisit toți orășenii cu cartea lor înaintea domniei mele, cu sufletele lor, că această dedină, partea lor d'n Dedulești, jumătate de sat, n-a fost vîndută, nici lui Mihai voievod, nici lui Necula vistier, nici n-au luat boierii d'n Lazuri de la nimeni nici un ban, ci a fost o ocină cotropită de Necula vistierul și de fratele său, Vasile vistierul, fără treabă, așa, numai cu sila. Și bine am adevărit și domnia mea cu tot divanul că este de moștenire a boierilor d'n Lazure, fără niciun amestec, cîr nimeni.

De aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele Pădure paharnicul, fiul lui Tatul postelnicul și Mihai și Stoica și Preda, fiii lui Pîrvul din Lazure, ca să le fie ocină și vecinii din Dedulești, de lângă Tîrșor, jumătate de sat, cu tot venitul și de peste tot hotarul, ocină, dedină să și-o stăpânească cu bună pace, ei și fiii și nepoții și strănepoții și de nimeni neatins, după porunca domniei <mele>³.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescu mare vistier și jupan Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și jupan Vasile Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Pe care am scris-o eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna iunie 19 zile, diuminecă, în ziua sîntului apostol Iuda, fratele domnului și de la Adam pînă acum, cursul anilor, la această scriere, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 26 886. Orig., perg. (35×53), pecete timbrată. Cu o trad. din 1898.

¹ Omis.

² Loc alb.

³ Loc rupt.

Moșia mînăstirii Vărbilău i Poiana ot sud. Saac.
Zapis pentru această moșie leat 7144 <1636 iunie 20>.

† Adică eu Negoită i brat Manea, sinovii monah Zahariț ot Poiana, scris-am acest zapis al nostru acestor oameni. . . ¹ Lupului și lui Pană pentru că au cumpărat al lor moșie partea dă un moș jumătate dă la noi, că au fost zălogită dă moșii lor la moșii noștri iar acum au plătit dă la noi că au fost tot cît au fost cu dreptul. Deci am dat zapisul nostru la mîna lor, ca să-și ție a lor moșie cu bună pace și ei și feciori lor în veac. Și nici să mai aibă nevoe de noi, nici de feciori noștri, nici de rudeniia noastră.

Arh. St. Buc., M-rea Mărgineni, VIII/2. (nr. 1) Copie. Altă copie ibidem ms. 454, f. 125v, după care s-a luat data.

¹ Loc alb.

† Adică Vlad, sinū lu Crăstian ot Loloști, scriu și mărturisescu <cu> acestū al noastru zapis cum să să ști că i-am vîndut vornecului Iordachi o jumătate de pogon din dēl Cherbi cu locul de supt însele di<re>ptu ughi 3 gata.

Și la cistă tocmeală fost-au mulți oameni buni, anumeni: Drăghici ot Cherba i Negre i neguțătorul ot Gherghița și Mirce ot Mihăilești i Crăsti ot Ciociani, Dragumir fecior lu Mălai Rece și Radu lu Cocoș ot Crîngu. Și pîntru mai mare credință pusu-me-m și degetul.

Иис мѣсеца юнїе к̄ днь въ летъ х̄рмд.

† Vlad.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LXV/9. Orig., hirtie (22 × 17).

† Многоствію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ. Дават господство ми сіе<повелѣн>ін господства ми Balii ot Star Chiojd ca să hie volnic cu această carte a dumnii méle de să ție toată partea Ancăi, soacra Bunii, de ocină den Star Chiojd despre tot hotarul oarecît se va alége, pentru că această parte de ocină ot Star Chiojd fost-o-au vîndut Bunea și cu muierea lui, Dobra, fata Ancăi, slugii domnii méle Balii ot Star Chiojd za 950 de bani gata, acuma în zilele domnii méle. Și tot au ținut cu pace o jumătate de an.

Iar cînd iaste acum se scoală Anca cu pîră. Ș-au venit den Țara Ungurească că să lépede banii Balii și au venit de față înaintea domnii méle în divan. Deci într-acéia domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, cu toți cinstiții dregătorii domnii méle și am dat domnia mea că deaca vréme ce șed într-altă țară nu vor să-ș vie la moșie, domnia mea m-am milostivit de-am dat și am miluit pre sluga domnii méle pre Balea logofătul, ca să ție acea parte de ocină den Star Chiojd, ca să-i hie lui de <moș>ie ¹ și

ohabnică în tveci, iar ei de nu să vor <în>¹dura de moșie să vie în<apoi>¹ la moșie și să...¹ să nu fie, că așa... <ju>¹ decat domnia mea. Инако нѣст, по реч господство мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис оу Бѣкѣреци, юнѣ к дани, в лѣт хЗрмд.

† Іу Матею вшеквада, мноостію божію господинъ.

Іу Матею коевод <т.р.>

Muzeul de istorie Ploiești, nr. 1 409. Orig., hirtie (27 × 22). pecete timbrată.

¹ Loc rupt.

313

1636 (7144) iunie 20.

† Мноостію божію, Іу Матен Басараба коеводі н господинъ. Дават господство мн сію повеленіа господства мн слѣгѣ господства мн Dumitru copilul din casa domniei méle, ca să fie volnic cu această carte a domniei méle și cu sluga domniei méle, po ime...¹ să caute să-și prinză un țiған anume Pădure, care țiған au fugit și au furat și un cal.

Deci să-l caute, să-l prinză, veri să l-ar afla în țiғаніе domnească, veri boeréască, veri călugăréască, tot să fie volnic cu cartea domniei méle a-l lua cu tot ce va avea să-l ducă la casa lui.

Derept aceaia și voi, săтѣнилор, unde se va afla acest țiған, au sat domnescu, au boerescu, veri călugăресcu, încă să căтаѣи să сăriѣи să prinдеѣи acest țiған, să-l даѣи în мѣна slugii domniei méle.

Iar să nu va găси pre Pădure, să fie volnic sluga domniei méle să apuce pre frate-său cum mai curѣнд, fără зăбавă și de căтрă nimenеle opréală să n-aibă, naintea căртѣи domniei méle. Инако да нѣст.

И исправник, сам реч господство мн.

Пис юнѣ к дани, лѣт хЗрмд.

† Іу Матею вшеквада, мноостію божію господинъ.

Іу Матею коевод <т.р.>

Bibl. Acad., СХСVI/197. Orig., hirtie (28 × 19), pecete inelară, aplicată.

¹ Loc alb.

314

1636 (7144) iunie 20, București.

† Мноостію божію, Іу Матен Басараба коевода н господинъ вѣсон земли Зггровлаѣинское. Дават господство мн сію повелѣнїи господства мн слѣгѣ господства мн Станчюл ватаѣѣл шт Превтеци н сѣс синовн си, елицеже Богъ дароваѣ, икоже да мѣ ест учинѣ с Фїани, вѣ сѣдство Блѣхов, шт дел Бонков половин за ѣжа, шт поля н шт шѣм н шт вод н шт седалище селов н шт по вѣс хотаром варе елика се ѣтет избрат, <п>¹онеже ест бнл покѣпна Станчюл вѣтаѣѣл сім вше речена учинѣ шт на Бонко шт Фїани н шт на жѣна его, Биша, за хѣ аспри готовн, ннѣ вѣ дани господства мн н сѣс запис за проданїе шт рѣка Бонков сѣс мнози волѣри н добри людин сведїтели вѣ запис. И кѣда ест хотѣл Бонко да продан

сѣа ѡчннѣ, ѡн испрѣво въспраша по всѣхъ порѣденїа его и по вснхъ мегїашїн и сѣседї ѡт ѡкрѣстѣ мѣстом и нїхто нѣст се ѡврѣтал да покѣпит, развѣ тѣчїю сѣсга господства мн Станчюа батахѣа. И въс дрѣжаа със добро мнрно.

И потомъ, къда внст през нѣколко врѣме, пакнже ннѣ въ дѣни господства мн а Бонко ѡн скочна прѣхъ рекѣши како нѣст вна продаа ѡт добро волѣ его, ннже ест вна сѣтворна ѡн запис на рѣк Станчюа батахѣа, нѣ ест вна сѣтворна снаост. Таже прїидет предъ господства мн ѣ великїн дван терѣ сѣпрѣши се за лицѣ. Ъъ томъ, господство мн сѣмъ гледахъ и сѣднхъ по правдѣ и по законъ кѣпно със вснхъмн почтенимї правителн господства мн и прочнтахъ господство мн ѣ дван записѣа Бонковѣ ѡт проданїе и свѣдїтелствоваа предъ господства мн мнози добри людїн и волѣри которїн внст на ѣстроениа нм, по нме: Бѣлѣаш юзбаша и Радѣа армаш и Тѣдоран ѡт Гергнца и прочїн како ест вна продаа Бонко сѣа ѡчннѣ ѡт добро волѣ его а ѡн въс прифатна бѣха. Таже, въ томъ, господство мн дахъ Бонковѣ и законъ вї мегїашн по рѣваш господскн, на нме: ѡт Кѣчѣлацн, Ннстор и ѡт Тѣнкѣбешн, Манѣ и Брѣзѣ и Крѣчюн и Драцюа и ѡт Доброцїн, Ѣфтемїн юзбаша и Бонславъ кѣлѣраш и ѡт Гергнца Бѣлѣаш юзбаша и Тѣдоран, тѣст Датко, и ѡт Добришѣшн, Мардарїе и ѡт Фїанн, Хїера и ѡт Прѣштешн, Радѣа кронторѣа, ѣкоже да заклеа Бонко със сїн внше речени людїн клетовци, како нѣст вна продаа сѣа ѡчннѣ ѡт добро волѣ его, нѣ ест сѣтворна снаост Станчюа батахѣа. Ъъ томъ, Бонко, ѡн нѣст могаѣ да прифатнтї ѡт законъ никакоже, нѣ ест ѡстал ѡт законъ и ѡт сѣжденїе, ѣкоже еднн чѣловекъ лѣкав и лѣжане како по много трѣбѣс и метѣхъ да не нмат въ вѣк.

<Г>его радї, дахъ и господство мн Станчюа батахѣа ѣкоже да ест емѣ сїа внше речена ѡчннѣ ѡт Фїанн, ѡчннѣ дѣдїно и въ хѣаб емѣ и снновомъ и внскомъ и прѣвнѣчетомъ въ вѣк и не ѡт когождо непоколѣбенимъ порнзмо господства мн.

<Г>еже и свѣдїтелїн поставнхѣомъ господство мн: жѣпанъ Хрнза великїн банъ Кралевскїн и жѣпанъ Гнгорїе велъ логофетъ и жѣпанъ Ъвашко велъ дворннкъ и жѣпанъ Дѣмнтрѣ велъ внстїаръ и Прѣда великїн спатаръ и Неделко велъ ключаръ и Баснаїе велъ столннкъ и Бѣзннка велъ колнс и Бѣчнна велъ пѣхарннкъ и Костанднн великїн постелннкъ. И исправннкъ, велъ лѡгѡфетъ.

И азъ, Дѣмнтрѣ логофетъ, напнсахъ къ настолнн градъ Бѣкѣрешї, мѣсеца юнїе кѣ дѣнн и ѡт Ъдама даже до нннѣ, въ сего пнсанїе, теченїа лѣтѡмъ въ лѣтъ хѣрмд.

† Іѡ Матѣю кѡевѡда, мнлостїю божїю господннѣ.

Іѡ Матѣю кѡевѡдъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul vătaful din Preotești și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Fiani în județul Ilfov, din partea lui Voico jumătate de funie, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Stanciul vătaful această ocină mai sus spusă de la Voico din Fiani și de la femeia lui, Vișa, pentru 2 000 aspri gata, acum în zilele domniei mele și cu zapis de vînzare de la mîna lui Voico, cu mulți boieri și oameni buni martori în zapis. Și cînd a vrut Voico să vîndă această ocină, el a întreat mai întîi pe toate rudele lui și pe toți megiașii și vecinii din jurul locului și nu s-a aflat nimeni să cumpere în afară de sluga domniei mele Stanciul vătaful. Și a tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost peste cîtăva vreme, iarăși acum în zilele domniei mele, iar Voico, el a ridicat pîră, spunînd că n-a vîndut de bunăvoia lui, nici n-a făcut el zapis la mîna lui Stanciul vătaful, ci i-a făcut silă. Astfel au

venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate, și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea în divan zapisul lui Voico de vînzare și au mărturisit înaintea domniei mele mulți oameni buni și boieri, care au fost la întocmirea lor, anume: Bulăiaș iuzbașa și Radul armașul și Tudoran din Gherghița și alții, că a vîndut Voico această ocină de bunăvoia lui, iar el tot a apucat biha. Astfel, întru aceea, domnia mea am dat lui Voico și lege 12 megiași pe răvaș domnesc, anume: din Cuciuțași, Nistor și din Tîncăbești, Manea și Birzeu și Crăciun și Dragiul și din Dobroți, Eftimie iuzbașa și Voislav călărașul și din Gherghița, Bulăiaș iuzbașa și Tudoran, socrul lui Datco și din Dobrișăști, Mardarie și din Fiani, Hiera și din Preotești, Radul croitorul, ca să jure Voico cu acești mai sus-spusi oameni jurători că n-a vîndut această ocină de bunăvoia lui, ci a făcut silă Stanciul vătaful. Întru aceea Voico, el n-a putut nicicum să se apuce de lege, ci a rămas de lege și de judecată, ca un om înșelător și mincinos, ca mai multă treabă și amestec să nu aibă în veac.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Stanciul vătaful, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină din Fiani ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Ivașco mare vornic și jupan Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic, și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna iunie 20 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CLXXXII/13. Orig., perg. (48 × 26), pecete timbrată, căzută.

¹ Omis.

315

1636 (7144) iunie 20, București.

† Многостією <божією>¹, Іу Матею воєвода і господиннѣ въсон землє Ѹсгг-
ррорлаѡинское, вѣнк велкаго и прѣдобраго, стараго по<ко>ннноу мѣ Іу Басараба
воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніє господства ми слѣг господства ми
Стонкѣв лѡгѡфѣт ѡт Бѣтнеци, ѡт сѣдство Мѡш<чел> и Пад<срѣц> и със синови
си, еанцеже Богѣ дароваѡх, ꙗкоже да мѣ ест ѡчиннѣ ѣ село Бѣтнеци, понеже ест
поксѣпа слѣг господства ми Стонка лѡгѡфѣт нѣни ннѣ ѡт на Стан граматнк
ѡт дол хотар мѣстѡк със кръста за ѣ аспрн. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт една
лнѡде въ Оуста Бѣрѣаннлор, дел Мѣннкѣв, за ѣ аспрн. И пак ест кѣпна Стонка
лѡгѡфѣт еднн ннѣ ѣ Кривннѣ код балтѣ ѡт на Стан, сннѣ Шерѣѣ, за ѣ аспрн.
И пак ест поксѣпа Стонка лѡгѡфѣт еднн ннѣ на Чрвѣнов ѡт дол водѣннцев ѡт
на Стан за ѣ аспрн. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт една лнѡде въ Оуста Бѣрѣ-
аннлор подлѣ със дел Мѣннкѣв ѡт на Радѣл кожокар и за сннѣ его Дрѣѣш за
ѣ аспрн. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт еднн ннѣ на глак ѡзѣлов, мѣждо ѡзѣ

wt на Радѣл кожочар, за ѿ аспри. И пак ест покѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние ѡ Балѣ Кѡкѣв, на гѣвна попев, за ѿ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние ѡ Дѣлѣ Болдев, въ Ѥвѣрѣшеи Плопнар, wt на Радѣл кожочар, за ѿк аспри. И пак <да>¹ ест Стонкѣв лѡгѡфѣт един ние ѡ Грохотниш, еже ест кѣпна wt на Радѣл кожочар, за ѿ аспри. И пак покѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние ѡ Грохотниш wt на Радѣл Тѡртман за ѿ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние код ѡзѣ, дел Бѣдникѣв н Мѣлаев, вѣсаѡ, колнка ест по ѡзѣ, wt на Нѣга, дѣщера. Мѣлаев н над синѣ ен Радѣл, за ѿ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние код дол хотар wt на Крѣчѣн за ѿп аспри. И пак ест кѣпна Стонка един ние ѡ Грѣю въ Ѥвѣрѣшии Оурѣкѣв, въ лиц, wt на Мѣнинѣ н wt на синѣ его Радѣл, вѣс, н дрѣг ние ѡ Балѣ Кѣщев, колнко ест дрѣжал Мѣнинѣ въ лиц, вѣс, н ливадѣ wt на Шипоцѣл, дел Мѣнинѣв, вѣсаѡ. И пак дел Мѣнинев за междо ѡзѣ, wt гор за водѣнице, за ѿ <аспри>¹. И пак ест кѣпна Стонка един ние прѣз рѣкѣ, въ лиц н сѣс един шѣлѡков сладко wt на Ъвн Бѣрцоюл за. . . ² аспри н ещезе въ дѣвн Шѣрван воевода, къда ест вна дешѣгѣвна Таѣвр мещер.

И пак да ест Стонкѣ лѡгѡфѣт една винограду ѡ дѣлѣ Брѣнѣшелѡр еже ест кѣпна wt на Бѣлборѣ за ѡгѡ аспри готовн н сѣс щинѣ ѡ село, wt дел Бѣрканов н жѣпанницев Бонкѣв половинѣ ³ дѣлницѣ, понеже ест покѣпна Стонка лѡгѡфѣт сѣе дѣлницѣ еже вше рѣѡ wt на сѣе дѣлницѣ еже вше рѣѡ wt на Бѣркан н на жѣ<па>¹ницев его, Бонка н wt на синови емѣ Некѣла н Радѣл за ѡѣт аспри готовн, ѡкоже да <ест>¹ емѣ винограду без вниѣрчи. И продадоѡ Бѣркан н жена его, Бонка н синови емѣ, Некѣла н Радѣл, за негов добро волю. Ѥщеже сѣт вна тогда свѣдѣтели на нмѣ: wt Брѣнѣши, поп Радѣл н Негрѣ н Некѣла н Дан.

Сего радн дадоѡ н господство мн слѣг господства мн, Стонкѣ лѡгѡфѣтн ѡкоже да <ест>¹ емѣ сѣе щинѣ, еже вше рѣѡ, н винограду въ ѡхавѣ н синови си н вѣском н прѣвночетом н не wt некогождѣ непоколѣвемѣ, порнзѣмѣ господства мн.

Сеже н свѣдѣтели поставѣем господство мн: жѣпан Хризѣ велнкѣн ван Жнлскѣн, жѣпан Нѣвашко велнкѣн дворник, жѣпан Гангорѣ вел лѡгѡфѣт, жѣпан, Дѣмитрѣ вел внстѣар, жѣпан Прѣда вел спатар, Басалакѣ, вел стѡлник н Бѣз<н>¹ка вел комс н Бѣчина вел пѣхарник н жѣпан Костандн велнкѣн постелник. И исправник, Гангорѣ вел лѡгѡфѣт.

Испса аз, Кален спѣдѣю въ настолни граду ѡ Бѣкѣрѣши въ мѣсеца юнѣ ¹ дѣвн wt Ъдама до нинѣ теченѣ лѣтом, въ лѣт ѡрмѣд.

† Ъв Матѣю вѣвѣда, мнлостѣю вожѣю господннѣ.

† Din mila <lui Dumnezeu> ¹, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele, Stoica logofătul din Bătiești, din județul Mușcel și Pădureț și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Bătiești; pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Stoica logofătul, un ogor de la Stan grămăticul din hotarul de jos al locului cu crucea, pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul o livadă la Gura Buruianilor, partea lui Mănică, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la Crivină lîngă baltă, de la Stan, fiul lui Șerbu, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la Roșii, din jos de moară, de la Stan pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul o livadă la Gura Buruianelor, alături cu partea lui Mănică, de la Radul cojocarul și de la fiul său Drăguș, pentru 200 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la capul iazului, între iazuri, de la Radul cojocarul, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor în Valea Caselor, la aria popei, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stoica

logofătul un ogor, în Dealul lui Boldea, la Obîrșia Plopilor, de la Radul cojocarul, pentru 120 aspri. Și iarăși <să>¹ fie lui Stoica logofătul un ogor în Grohotiș, pe care l-a cumpărat de la Radul cojocarul, pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor, la Grohotiș, de la Radul Turtiman, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor lângă iaz, partea lui Bădică și a lui Mălai, toată, cât este pe iaz, de la Neaga, fiica lui Mălai și de la fiul ei, Radul, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor, lângă hotarul de jos de la Crăciun, pentru 180 aspri. Și iar a cumpărat Stoica un ogor în Gruiu, la Obîrșia lui Ureche, în față, de la Mîinea și de la fiul lui, Radul, tot, și alt ogor în Valea Casei, cât a stăpînit Mîinea în față, tot, și livada de la Șipoțel, partea lui Măinea toată. Și iar partea lui Mîinea dintre iazuri, din sus de moară, pentru 560 <aspri>¹. Și iar a cumpărat Stoica un ogor peste rîu, în față și cu un măr dulce de la Ion Burțoiul, pentru...² aspri și încă în zilele lui Șarban voievod, cînd a fost deșugubina lui Tabăr meșterul. Și iar să fie lui Stoica logofătul o vie în dealul Vrăneștilor, pe care a cumpărat-o de la Bulborea, pentru 3800 aspri gata și cu ocină în sat, din partea lui Bărcan și a jupanitei Voica, jumătate³ delnița pentru că a cumpărat Stoica logofătul această delniță, care este mai sus spusă, de la Bărcan și de la jupanita lui, Voica și de la fiii lui, Necula și Radul, cu 2300 aspri gata, ca să-i fie via fără vinărici. Și au vîndut Bărcan și femeia lui, Voica și fiii lui, Necula și Radul, de a lor bunăvoie. Încă au fost atunci, martori, anume: din Vrănești, popa Radul și Negrea și Necșul și Dan.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Stoica logofătul, ca să-i fie această ocină, care este mai sus zisă și via de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Jiului, jupan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, jupan Preda mare spătar, Vasalache mare stolnic și Buzi<n>¹ca mare comiș și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Calen spudeiu, în cetatea de scaun, în București, în luna iunie 20 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIII/13. Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1743. Altă trad. ibidem, ms. 130, f. 528v—529.

¹ Omis.

² Loc alb.

³ A fost scris întii: „АНА“ (o), apoi corectat de aceeași mină „ПОЛОВИНА“ (jumătate).

† Adecă eu, Andrei spatarul, sină Vladului logofătul Rudeanul, scris-am acesta al mieu zapis, ca să hie de bună credință la mîna lu Dumitrașco clucerul den Spineni, fratele lu Mihai spatarul, ca să se știe, cîndu au fost acuma, în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba voevod, noi am avut piră amîndoi, împreună și cu frații miei, pentru satul Futeștii despre Mostiște de lângă Curătești, den județul Elh<ov>, că așa am zis noi că iaste al nostru de la părinții noștri și am mersu de față la divan. Deci Dumitrașco clucerul, el ș-au scos cărțile bătrîne pre Futești și s-au aflat ai lui și am rămas noi de lege den divan și ș-au făcut și cărți de rămas.

Iar apoi, Dumitrașco clucerul, el au făcut satul schimbător, pentru căi i-au fost departe de casă și preste mînă: cine-i va da alt sat, să-i dea satul Futeștii. Deci eu, fiindu mai volnic într-acel sat, eu nu m-am îndurat de sat și de moșie, ce am făcut tocmeală, de i-am dat eu satul Vîrbița jumătate, sudstvo...¹ cu tot venitul den cîmpu și den pădure și den apă cu vad de moară și den vii și cu rumânii și den șederea satului și despre tot hotarul cît se va alége și i-am mai dat și ughi 120, iar Dumitrașco clucerul, el mi-au dat satul Futeștii, însă partea lui toată despre tot satul 2 părți, cu tot venitul despre tot hotarul și cu rumânii cîți au fost de moșie și cu hotarale și sémnele satului, cum scrie în zăpissul lui, carele l-au făcut la mîna mea, sat pentru sat și rumâni pentru rumâni și cu acești bani.

Și am făcut schimbu noi de a noastră bunăvoe, ca să-i fie și lui de moșie și mie cu pace în veacu. Și mi-au dat și cărțile cele bătrîne de moșie și de pîră la mîna mea. Iar de se va mai apuca cu pîră de acest satu Futeștii, să aibă a purta el pîra, că așa ne-am tocmit.

Și au fost și alți boiari mărturie carii-ș vor pune mai jos pecetele și iscala lor.

Aceasta am scris și mi-am pus și eu pecetea și iscala mea mai jos ca să să crează. Pis u București, iunie a 21-a dni, văleat 7144 <1636>.

Andrei vtori clucer <m.p.>

Tudor spudei <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXI/5. Orig., hirtie (41,5 × 29), pecete inelară, plicată. Copie ibidem, ms. 128, f. 537.

¹ Loc alb.

† Adecă eu, Dumitrașco clucerul den Spinéni, feciorul jupînésii Marăi, fratele lu Mihai spatarul, scris-am acest zăpis al meu, ca să fie de bună credință la mîna lu Andrei spatarul, feciorul Vladului logofătul Rudeanul, ca să se știe cum, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba voevod, avut-am eu pîră cu Andrei spatarul și cu frații lui pentru satul Futeștii de pre Mostiște, de lîngă Curătești, în județul Elh<ov>, că zicea Andrei spatarul că iaste satul al lor de la părinții lui. Deci am mersu de față la divan și am scos cărți bătrîne pre Futeștii și au rămas Andrei spatarul de lége și am făcut și cărți de rămas.

Iar apoi, căci mi-au fost satul Futeștii departe de casă și preste mînă, eu l-am făcut schimbător: cine-mi va da alt sat, să-i dau satul Futeștii. Într-acéia, Andrei spatarul, fiind el mai volnic, nu s-au îndurat de moșie, ce ne-am tocmit de a noastră bunăvoe de i-am dat satul Futeștii, însă partea mea toată, despre tot satul 2 părți, cu tot venitul și den cîmpu, pădure, apă și den baltă și cu rumânii, cîți au fost de moșie și den șederea satului și cu viile.

Și hotarale satului, sémnele, încă să se știe: de cătră Curătești, den Mostiște pînă în Fîntîna Săracului și pren Valea cu Perii, la deal, în Gorganul Stelii, de ci<a>, în Lacul Stoi, pînă în drumul Icoanii, la Casa de Milă.

Iar Andrei spatarul, el mi-au dat satul Vîrbița jumătate, cu rumânii și cu tot venitul despre tot hotarul și ughi 120, sat pentru sat și rumâni pentru rumâni și acești bani.

Și am făcut schimbu de a noastră bunăvoe ca să-i fie și lui moșie și mie cu pace în veac. Și i-am dat și cărțile cele bătrîne și cele de pîră la mîna lui.

Iar de se va mai apuca cineva cînduva de acest satu -să port eu pîra, că așa ne-am tocmit.

Și au fost și alți boiari mărturie, carii-ș vor pune mai jos pecețile și iscala lor.

Aceasta am scris și mi-am pus și eu pecetea și iscala mea, ca să să crează. Pis u București, iunie 21 dñi v leat 7144 <1636>.

Eu Dumitrașco cliucer <m.p.>

Tudor spudei <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XXXI/4. Orig., hirtie (31× 28), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 128, f. 536v—537.

EDIȚII, Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*, 642—643. Foto ibidem, 648.

318

1636 (7144) iunie 23.

† Многостією вожією Іо Матен Басараба воеводі и господниъ всон земли Жгровлахіскін. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волѣръ господства ми Bunii logofătul de la vistiirire și cu feciorii lui, cîți-i va dărui Dumnezeu, ca să fie în pace de acum înainte de cătră...¹ și de cătră Marco și de cătră Simca și de cătră feciorii lor și de cătră toți oamenii lor, mai mult val să nu aibă, pentru niște moșie den Grădiște, ce au zis că au și ei acolo în sat, pentru că acești oameni ce scriu mai sus fost-au venit într-un rîndu înaintea domnii méle, de au cerșut voe ca să meargă să tragă moșiia de la Grădiște, să vază cîți stînjieni sîntu, ca să iasă și moșiia lor. Deci într-acéia, domnia mea am trimis pre Stan al doilea portar să tragă toată moșiia Grădișténilor și o au tras. Deci cîți stînjieni se-au ales, socotitu-se-au toți oamenii cărele cu cine îaste în fune și care cu cine înparte moșiia. Și deaca s-au scris oamenii toți pre nume, iar acestor oameni ce scriu mai sus, nu li se-au ales nimica moșie, căci că n-au avut.

Apoi preste cîtáva vréme, ei nu s-au lăsat nici așa, ce iar au venit în pîră înaintea domnii méle cu Bunea logofătul pre cuventele unor oameni. Și așa pîrîia ei în divan, cum sînt casele Bunii logofătul pre moșiia lor. Deci într-acéia, Bunea logofătul spus-au în divan cum acea moșie și cu rumâni, de cînd o au fost cumpărat tată-său Dumitru dvornicul, den zilele lu Mihai voevod, ei nici au mai ținut moșie acolo în sat în Grădiște nici au mai mersu pînă au fost Dumitru dvornicul viu, să zică că au moșie acolo în sat, nici nimic. Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre lége direaptă, împreună cu toți diregători ai domnii méle și le-am dat domnia mea ca să-și ia 12 boieri, să le caute de moșii. De vor alége că au și ei moșie acolo, ei să și-o ție și de vor fi și casele Bunii logofătul pre locul lor, încă să le spargă. Iar ei nici într-un chip n-au putut ca să ia boieri. Deci, vâzîndu domnia mea că boieri nu vor să ia, cărți încă nu au și altădată de atîta vréme n-au mai ținut pînă acum, dat-am domnia mea boiarinului domnii méle Bunii logofătul ca să-și ție moșiia cu bună pace, cum o au ținut și tată-său Dumitru dvornicul, mai mult alt val să nu aibă, ce să-i hie moșie și coconilor lui în veac, că se-au pîrît de față și au rămas acei oameni de lége, ca mai multă treabă să nu aibă.

И не вт кождо непокоѣбномом да нѣст.

Сеже и свѣдѣтелие положиху господство ми: жшпан Хризѣ вел ван Кралевски и пан Івашко вел дворник и жшпан Гангоріе вел логофет и жшпан Дшмитрш вел вистіар и жшпан Преда вел спатар и жшпан Недѣлко вел ключар и жшпан Баснаіе

БЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА БЕЛ КОМНС И ПАН БЪЧНИА БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАНТИН
БЕЛ ПОСТЕЛНИК И ИСПРАВИК БЕЛ ЛОГОФЕТ.

И аз, ТѢдор спѣден, мазах ѿ вест рекше Бѣкѣрещи, мѣсеца юнїе кѣ дѣни
и вт ѿдама в лѣт хрѣма.²

† Іу Матен воевода, мностію божію господнѣ.

Іу Матен воевод <т.р.>

Bibl. Acad., CLXXXI/88. Orig., hirtie (42 x 29), pecete aplicată, căzută.

¹ Loc alb.

² „Iată martorii am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am însemnat în orașul numit București, luna iunie 23 zile și de la Adam în anul 7144“ (1636).

319

1636 (7144) iunei 23, București.

† Мностію божію, Іу Матею воевода и господнѣ вѣсом земле Згр-
рвлахѣнское вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконномѣ Іу Басараба вое-
вода. Дават господство ми сію повелѣнію господство ми Иліев синѣ поп Шър-
банов ѿт Изворани вт сѣдство Мѣшчелѣ и сѣс синовн си, еици Богѣ даровахъ,
якоже да мѣ ест вчинѣ ѿ Изворани една половинѣ за дѣлницѣ, али вт дѣл-
ница Іунов вѣкарюл вчинѣ без вечни вт полю и вт шѣм и вт вод и вт дѣл
и вт седалещи селов вт пѣсхѣді, вари елика се хтет изврат вт по вѣсом
хотаром, понеже побратни се сѣт Юурга, синѣ Стахѣев вт Питещи сѣс Ілане,
синѣ поп Шърбанов вт Изворани, тере ест даровал Юурга по братом си Иліе
сѣс сіа половинѣ за дѣлницѣ вт Изворани сѣс вѣс ходоком, якоже да ест
его за дѣдінѣ емѣ и синовн им. ѿ Иліе, ви еициже даровал по Юурга радї братства
сѣс ѿ кон добрѣ и сѣс една дѣламѣ за грана багрена и сѣс една зегїе за нѣ-
драци грана и аспри готовн хѣ. <И>¹ вѣзле сѣт шеа две вѣ свѣта црѣкѣѣ и
поставиле сѣт рѣцѣхъ на свѣтою евангелїе и прѣпоаса ел сѣс погас прѣчнстїе <и>
повратиши се вни за нѣхном добрѣ волю и сѣс ѣзнанею вѣскѣм мегнашом вт
вкрѣснем местом и вт прѣд господство ми.

<И>¹ видѣхом господство ми и запис за братство на рѣка Иліев сѣс великое
клетво и сѣс мноши добри людіе сведетїліе написани ѿ запис, на име: вт варош
вт Питещи, попа Мартини и Нѣкшѣл и Юурга постелник и вт Цинѣвещи, Іван
скашѣл и Фрѣнкѣл и Петрѣю и вт Изворани, Іуви скашѣл и Драгомир скашѣл
и Дѣмнтрѣ и Стан Трѣшкѣ и попа Гѣпрѣ.

И поставиле сѣт Юурга и клетѣѣ: кого хокет се покѣси поперет и разорет
и нехавит сіа его братствѣ того да ест треklet и анатима и аѣѣрсан вт тнї
свѣти шѣци нже сѣт ве Некеи

<И>¹ пак да ест попек Шърбанов, вацѣ Ілане, вчинѣ ѿ Изворани една
половинѣ за дѣлницѣ сѣс кѣмниїе Татолов, брат Петриманов, али дел Норочев
дворник, что ю ест вил покѣпил Мѣшат вистїар наю вт прѣжде врѣме вт
пол и вт шѣм и вт вод, вт чин до чин, вт пѣсхѣді, вари еликахъ се хтет
изврат. <И>¹онеже ест покѣпил попа Шърбан сіа половинѣ за дѣлницѣ вше пис
вт над Басилїе спатар, синѣ Мѣшат вистїар, за ѣги ѣе, аспри готовн и сѣс запис
вт рѣка его за проданїе, вѣ лѣт хрѣма и сѣс мноши добри людіе сведетїліи

написани его ѡ запис, на име: ѡт варош ѡт Питещи, ѿндрекъ сѣдѣцъ и дѣмитръ попъ Савекъ и попъ Мартинъ и Бланкѣа чѣшъ и Гинѣ, синъ Мнѣаевъ и Стафѣе, вѣнкъ Мнѣаювъ и ѿрсеніе постелникъ и Тѣдоранъ и Іванъ лѡгѡфетъ и ѡтъ дѣлѣсполѣ, Франца, синъ Панѣвъ и ѡтъ Цинѣнѣщинъ, Іванъ скашѣа и Петръю и Радѣа Кѣкѣръ и ѡтъ Изворани, Іѡнъ скашѣа и Станъ Измѣ и мнози добри люде, нже не сѣтъ писани здѣ, въ книгѣ сѣа.

Сего радѣи да до¹хѡмъ съмъ господство мнѣ Іаневъ и бащомъ си попецъ Шѣрбановъ, ѡкоже да мѣ естъ вчинѣ дѣдѣинѣ и въ ѡхѣбъ синовомъ и внокомъ и прѣвночетомъ и не ѡтъ когождѣ непоколѣбнѡмъ поризмо господство мнѣ.

Сеже ѡбѣ сѣдетнѣа поставлѣнѡмъ господство мнѣ: жѣпанъ Хриза вѣа банъ Кралевскіе и жѣпанъ Івѣашко вѣа дворникъ и жѣпанъ Гангоріе вѣа лѡгѡфетъ и жѣпанъ дѣмитръ дѣдѣскѣа вѣа вѣстѣар, жѣпанъ Преда вѣа спѣтаръ и жѣпанъ Неделко вѣа ключаръ и жѣпанъ Басіане Паюмѣдръ вѣа столникъ и жѣпанъ Бѣчинна вѣа пѣхарникъ и жѣпанъ Бѣзника вѣа колѣс и жѣпанъ Костандѣнъ вѣа постелникъ. И исправникъ, Гангоріе вѣа лѡгѡфетъ.

Исписахъ азъ, Станъ спѣдѣю въ настоиннѣ градѣ ѡ Бѣкѣрѣщинѣ, мѣсеца юніе кѣ дѣни, вторникъ, въ дѣнѣ свѣтѣе мѣченнице ѿгрѣпнѣи и ѡтъ ѿдѣама до сего [писѣ] писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣтъ хѣрмѣ, лѣта господѣа, хѣхлѣс.

† Іѡ Мѣтею вѣевѣаа, млѡстію божію господнѣа.

† Іѡ Мѣтею вѡевоа <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ilie, fiul popii Șerban din Izvorani, din județul Mușcel și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Izvorani, o jumătate de delniță, însă din delnița lui Ion văcariul, ocină fără vecini, din cîmp și din pădure și din apă și din deal și din vatra satului, de pretutindenî, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că s-a înfrățit Iorga, fiul lui Stahie din Pitești, cu Ilie, fiul popii Șerban din Izvorani, de a dăruit Iorga pe fratele său Ilie cu această jumătate de delniță din Izvorani, cu tot venitul, ca să fie a lui de moștenire, lui și fiilor lui. Iar Ilie, el încă a dăruit pe Iorga pentru frăție cu un cal bun și cu o dulamă de grana de purpură și cu o pereche de nădragi grana și aspri gata 2 000. <Și> ¹ au intrat amîndoi în sfînta biserică și au pus mîinile pe sfînta evanghelie și s-au încins cu brîul precuratei și s-au înfrățit ei de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megieșilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

<Și> ¹ am văzut domnia mea și zăpisiul de înfrățire la mîna lui Ilie cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori scriși în zăpisi, anume: din oraș din Pitești, popa Martin și Neacșul și Iorga postelnicul și din Ștefănești, Ivan scaunul și Frîncul și Petreaiul și din Izvorani, Ion scaunul și Dragomir scaunul și Dumitru și Stan Trușcă și popa Oprea.

Și a pus Iorga și blestem: cine va încerca să calce și să rupă și să strice această înfrățire a lui, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia.

<Și> ¹ iar să-i fie popii Șerban, tatăl lui Ilie, ocină în Izvorani, o jumătate de delniță cu pietrăria lui Tatol, fratele lui Petriman, însă din partea lui Norocea vornicul, pe care a cumpărat-o Mușat vistierul de mai înainte vreme de la Maria, nepoata lui Norocea vornicul, din cîmp și din pădure și din apă, din cap pînă în cap, de pretutindenî, oricît se va alege. Pentru că a cumpărat popa Șerban această jumătate de delniță, mai sus scrisă, de la Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, pentru 25 ughi aspri gata și cu zăpisi de vînzare de la mîna lui, în anul 7141, și cu mulți oameni buni martori scriși în

zapisul lui, anume: din oraș din Pitești, Andrei sudețul și Dumitru al popii Sava și popa Martin și Vlaicul ceaușul și Ghinea, fiul lui Mihai și Stafie, nepotul lui Mihaiu și Arsenie postelnicul și Tudoran și Ivan logofătul și din Cîmpulung, Franța, fiul lui Pană și din Ștefănești, Ivan scaunul și Petreaiu și Radul Cucur și din Izvorani, Ion scaunul și Stan Izmă și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea lui Ilie și tatălui său, popa Șarban, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier, jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie Paiuîndur mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stan spudei, în cetatea de scaun în București, luna iunie 23 zile, marți, în ziua sfintei mucenice Agripina și de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anul domnului, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, XLVI/11. Orig. perg. (31,5 × 53), pecete timbrată. Cu o trad. din 1844. Alte trad. ibidem, LXIII/13, ms. 204, f. 376v-377; 1 155, . 9-10

¹ Omis.

320

1636 (7144) iunie 23, București.

† Întru Hristos Dumnezeu, buncredinciosul și blagocestivul și iubitoriu de Hristos, singur stăpînitori, Io Matei voevod, nepotul răposatului Basarab voevod, cu mila lui Dumnezeu și de Dumnezeu dăruit a stăpîni cu domniia tot pămîntul Țării Rumânești, încă și peste partea muntelui, din Almaș și din Fagaraș. Bine am voit domniia mea cu a mea bunătate și cu voința curatei și luminatei inimii domniei mele, de m-am proslăvit în proslăvitul Dumnezeu, cu mărire înălțîndu-mă pre scaun sfînt și cinstit al strămoșilor domniei mele. Încă și de aceasta aducîndu-mi amînte că mulți pămînteni să află în sălașul cel cerescu, după cum dumnezeiasca scriptură mărturiseste; împreună să facem pînă sîntem în lume.

Pentru aceasta, am rîvnit, celor care de noi mai nainte au fost și de pe pămînt în pace au trecut, aceasta și noi vîzînd și auzînd dorirea ce au avut către sfîntul și dumnezeescul hram și sălașul sfîntului și slăvitului, marelui mucenic al lui Hristos Gheorghie, care iaste în Sfîntul Munte al Athonului, ce să zice Xenoh și cei carii mai nai<n>te de noi au fost blagocestivi domni, mai virtos și bătrîni strămoși au zidit și au înfru<mu>șeșat, cît le-au fost puterea, cu mîna întinsă au ajutat și au întărit sfîntul loc, după prisosință au întărit pe călugări ce viuțuia acolo cu merticul ce le-au fost dat, încă și domnia mea am rîvnit a mă chema nou ctitor și am ajutat domniia mea sfînta mănăstire ce să numește mai sus de tot anul cu mertic de bani 10 000 și trimisului de la frați, osteneala, bani 1 000.

Pentru aceasta însă, sfinții părinții, vă rog cu numele lui Dumnezeu și a preasfintei sale maici, ca să scrieți numele domniei mele și al strămoșilor

domniei mele la sfintele taine și purureapomenită sfânta proscomidie, întru care, cât vor fi zilele vieții noastre, în toți ani vom milui și vom întări sfânta mănăstire ce să numește mai sus, cu acel zis mai sus mERICĂ.

Dup-acéia, iar să fie sfinte mănăstiri ce scrie mai sus satul Récica și cu săliștea Plopului în Jiul de Jos, cu tot hotarul din cîmpu, din pădure și din apă și cu toată balta cari iaste din apa Jiului și săliștea din țăr murile gîrlei și iar balta ce să chiiamă a Schéiilor și balta Certogăi și balta Părului ce iaste pe moșia sfinte mănăstiri și cu vadul ce să zice Ciobanul, unde umblă podul, să ia călugării toată vama și venitul podului. Așijderea să ia și din bălțile ce se numescu mai sus, din baltă pînă în Dunăre. Nîmini treabă și meteahnă să n-aibă, nici boiar, nici pîrcălabi, nici slugi, osebi, popi, călugării care vor poslușii sfinte mănăstiri ce să numește mai sus.

Și iar să fie ertați călugării de bir, de po<d>voade, de oerit de oi, de stupi și de porci și de altele și de maje și de cal de olac și de toate dăjdile cîte sîntu peste an...¹

Și să aibă a lua călugării dintr-acéste sate ce scriu mai sus dijma domnească și boierească și tot ce va fi venitul acestor sate ce scriu mai sus, pentru că acéste sate și bălți și gîrle, ce scriu mai sus au fost date de prisosala sfinte mănăstirii, ce scrie mai sus, de jupan Barbul banul cel bătrîn și de jupan Barbul banul cel tînăr și de Șerban vornicul pentru sufletele lor și ale părinților.

Deci, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar părinții purtători de haine negre au venit înaintea domniei mel(e) în marele divan cu toate cărțile și hrisoavele tuturor blagocestivilor domni care au fost mai nainte de noi, de au fostu miluit cu acéste sate și bălți și gîrle ce scriu mai sus. Și toate le-am văzut și le-am și cetit domniia mea, întfi hrisovul marelui, răposatului bătrînului, strămoșului domniei mele, Io Basarab voevod, cu curgerea anilor 7023 și hrisovul lui Vlad vodă, feciorul <lui> Vlăduț vodă cu leat 7034 și hrisovul Radului vodă, feciorul preabunului Radul vodă cu leat 7036 și iar hrisovul lui Vlad vodă, feciorul lui Vlad vodă cu leat 7043 și hrisovul Radului vodă Călugărul, care au murit la Rîmnicu, leat 7040 și hrisovul lui Alixandru vodă, feciorul Mircii vodă, cu leat 7085 și hrisovul Mihnei vodă, feciorul lui Alixandru vodă cu leat 7087, așijderea i cartea lui² Ștefan vodă, feciorul lui Ioan vodă, cu leat 7100 și cartea lui Alixandru, vodă, feciorul lui Bogdan vodă, cu leat 7101 și cartea lui Mihail vodă, ficioru lui Pătrașco vodă, cu leat 7103 și cartea lui Simion vodă, cu leat 7110, deci și hrisovul Radului Vodă Șerban, nepotul lui Basarab vodă, cu leat 7120 și cartea lui Alixandru vodă Iliiaș și cartea lui Gavriil vodă, feciorul lui Simeon vodă. Și am văzut și zapisul cel bătrîn al ctitorilor, jupan Barbul banul star i jupan Barbul banul cel tînăr și Șerban vornicul, încă din zilele lui Vlad vodă, feciorul Vladului vodă, véche și sparte și întunecate.

Într-acéia, domniia mea mai virtos am întărit pomana și am înnoit boiar³ și hrisoavele cu acest hrisov al domniei mele, pentru sufletul domniei mele și al părinților domniei mele, ca să fie și domniei mele ctitorie și vécinică pomenire și sfinte mănăstire întărire și călugărilor hrană în veacū.

Pentru aceasta, după trecerea domniei mele, pe numele lui Dumnezeu, vă rog pre toți blagocestivi și de Dumnezeu încununați domniei și veți fi din moștenirea noastră a stăpîni și a ținea cu steagul Țara Muntenească, cei din neamul domniei meli⁴ nostru sau, după păcatele noastre, cei de altă siminție, să aveți a cinsti și a întări milele celor mai sus ziși și ertate sate și să înnoiți hrisovul domniei mele, ca și voi să aveți ertăciune de la atotțiitoriu Dumnezeu și să aveți ajutor de la prea cinstita maica născătoare de Dumnezeu la straș-

nica judecată. Iar care nu va cinsti și va lepăda și va rușina sau va sparge, atunci proclat și anathima de 318 sfinți părinți de la Nichiia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc și să fie pârș la a doa venire a domnului și Dumnezeului nostru Isus Hristos și sfântul marele mucenic Gheorghie să-i fie potrivnic în veacu, aminu.

Și iată mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Preda vel cliucer⁵ i jupan Vasilie vel stolnicu i jupan Șerban vel comis⁶ i Vucina vel peharnic i jupan...¹ Istratie⁷ postelnic, pana Simona vtori slovo poloji, vă pervi spudei Panovici⁸. Az Dumitru logofăt, Mîrza căpitan.

S-au dat în București, iunie 23 dni ot Hrista... și de la Adam 7144 <1636>.

Popa Anghilu pisavsi.

Arh. St. Buc., M-rea Roaba și Jitia, I/2. Trad. din sec. XVIII. Data întăririlor domnești nu corespunde totdeauna domnilor menționați.

¹ Loc alb.

² Cuvintele „i cartea lui” scrise deasupra rîndului.

³ Așa în text.

⁴ Între cuvintele: „neamul” și „nostru”. s-a scris: „domniei mele”.

⁵ În acest timp, Preda era mare spătar, clucer fiind Nedelco Boteanu.

⁶ În acest timp, comis era Buzinca.

⁷ În acest timp, postelnic era Constantin Cantacuzino.

⁸ Aceste cuvinte sînt probabil rezultatul unei confuzii a traducătorului.

321

1636 (7144) iunie 25.

† Adecă eu Radul Robul și cu fiiu miu Dobrotă ot Bucu scris -am acesta zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna jupînului Oprii vel agă și a fiiu-său Lecăii postelnicul, cum să să știe că le-am vîndutu domnelor 15 stînji de ocină de în Bucu, drept bani aspri gata 750. Și le-a o-m vîndutu de bunăvoia noastră fără nici o silă, însă de lungă de în apa Ialomniții pînă în hotarul Cetățenilor, ca să le fie domnelor de moșie și coconilor dumnelor de vecie uhabnică.

Și la această tocméală fost-au mulți omeni buni mărturie, anume: Stan iuzbașa ot Mătăsești i Colțea ot Doicești i Nédelco ot Bucui Leca Meiută ot Berilești i Ionașco Meiută i Stan, sină vătafului Stan ot Pisculești i Vintilă, sină Nedelcov i Drăgan ot Oraș ot Floci i Stan Pițig ot Bucui Băncilă i Mircea i Raico, brat Raduluv i ot Popezēni, Voinea i Nicula, sină Mușatov ot tam i Neagul și mulți omeni buni care-și vor pune iscăliturile mai jos. Și pentru crădință né-am pus dégetele.

И написах аз, Строя пехарник Братович. Пис мѣсеца юнїе к̃ дьни, въ лѣт
хр̃мд. ¹

Eu Radul Robul.

Eu Dobrotă.

Stan iuzbașa ot Mătăsești <m.p.>.

Leca Meiută <m.p.>.

Colțea postelnic ot Doicești <m.p.>.

Eu Stroia peharnic <m.p.>

Raico <m.p.>

Eu Stan, sinū Stan vătaful ot Pisculești <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/10. Orig., hirtie (30 × 21,5), 5 peceti înelare aplicate. Copie ibidem, ms. 692, f. 198.

¹ „Și am scris eu, Stroia paharnicul Bratoviți. Soris în luna iunie 25 zile în anul 7144” <1635>.

322

1636 (7144) iunie 26.

† Eu Udre postelnicul, feciorul Vladului postelnicul, scris-am acesta al meu zapis la mîna sfentei mănăstiri ot Tismana și părintelui egumănul, chir Theodosie ca se le fie o țiğaiacă anume Staînca țiganca, fata Ștefului țiganul. Și mi-au dat schimbu altă țiğaiacă anume Samfira, fata lui Căzan țiganul, ce mii-au dat țiğaiacă pîntru țiğaiacă.

Mărturie d<u> hovnicul Theofil proegumenul i Danciul logofătul ot Pîrîeni i Stoica postelnicul ot Șomonești i Nicola peharnicul ot Ogrum i Dragomir postelnicul ot Fărcășești, Iane postelnicul ot Tîrgu i Frățiilă stolnicul ot Răvinari.

Пис аз Мнавш логѣѣтъ от Пъръс, мѣсеца юніе кѣ дьни, въ лѣтъ 7144¹.
Proegumen Theofil.

Danciul logofăt Pîrîianul <m.p.>.

Frățiilă stolnic.

Iane postelnic.

Dragomir postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/17. Orig., hirtie (31 × 21,5), 5 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 329, f. 647 și la Bibl. Acad. CCXCI/146.

¹ „Am scris eu, Miloș logofătul din Pîriu, luna iunie 26 zile, în anul 7144” <1636>.

323

<1636> iunie 27.

Scris-am eu, Jodul, zapisul meu la mîna comisului Apostolache, cum să știe cum am vîndut partea mea de ocină de la Măstănești, cît am avut toată partea tătîne-mieu, a Aldei Gavril, din funiia Goțească, a patra parte și la Bazăt, partea tătîne-mieu, ce să va alege, am dat șa-ahaia. Și o am vîndut drept bani gata 500. Și o am vîndut tot, peste tot hotarul, din cin pînă în cin, din cîmpu și din apă și în pădure și păste tot hotarul. Și aldămășari oameni buni: Voinea și Radul Șohahanolul și Radul Tătarul. Și pentru credința ne-am pus și degetile.

S-au scris în luna lui iunie 27 dni. Am scris eu, ierei popa Preda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 415. Copie. Datat după doc. din <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144.

† Adecă eu, jupîneasă Mariia și eu, <Ni>ca Răulă ot Căpréni, scris-am această a noastră <sc>risoare, ca se fie de mare credințe la mîna lu <D>umi-trașco, ficiorul Ghiocăi din Crușețe, cum să știe că au avută pîră Dumitrașco cu vărul său Dima, pentru moșia din Crușețe, zicînd Dima cum au fostă cumpărat tată-său Malcoci denpreună cu frate-său Ghioca, tatăl lu Dumitrașco, moșie în Crușețe. Dici ș-au fostă luată 6 boiari pe răvașe domnești, ca să-i judece. Și i-au judecat și au aflată că nu are Dima moșie în Crușețe. Dici el nici pe acéia nu s-au lăsată, ci au mersu de au <luatu> de la părintele <v>lădica carte [carte] de <blestem> și de afurisanie asupra noastră, ca să mărturisim și noi precum vom ști cu sufletele noastre. Dici și noi așa știm cum într-alte moșii au cumpărat frații toți denpreună, iar în Crușeți noi știm și mărturisim cu sufletele noastre cum au [cum au] cumpărat numai Ghioca fără alalți frați. Ci și noi dămă cu sufletele noastre, să-și ție Dumitrașco moșia din Crușețe cu pace.

Și am scris eu, Stoica diiaconul, iunie, dni 27, vă leat 7144 <1636>.

Eu Mariia.

E<u Ni>ca.

Bibl. Acad., XLIII/16. Orig., hirtie (29 × 22), rupt, 2 peceți aplicate.

† Многостію божію, Іо Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми семъ свѣтомъ монастыр зове момъ Мисла, ндѣже ест <храм> свѣтаа тронце и чьстнѣншаго шцѣс егъмена Зосим¹ ca să fie volnici călugării, ispravnicii mănăstirii, cu aceasta carte a domnii méle de să-și ia dijma de pre la stîni, cine va ținé stîni pre ocina sfintei mănăstiri den în munte<le> ce se cheamă Sorica, cum au fost légea și obicéiul mai denainte vréme, în zilele altor domni, așa să ia și acum, Orice om va avea stîni într-acest munte, de la toți să ia dijmă și de la boiarin, roș, călăraș, slugă domnească, oroșan, țeran, neguț<ător>o<ri>șcheau, tot să ia, și de nimenil<ea> opreală să nu aibă <inn>ai<n>tea aceș<ii> c<ărți> a domnii méle, că cine <s-ar is>piti a oпри ce iaste venitul mănăstirii, acela <om> mare certare va avea despre domnia mea. Și această carte a domnii méle să fie asupra tuturor cărților, la mîna călugărilor, să-și ia dijma de pre la toate stînilé, partea mănăstirii, cum au fost de vécu. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Ина Лепъдат 8 Бѣкѣрещи, мѣсеца юніе кн дъни, в лѣт хЗрмд.

† Іо Матею воевода, многостію божію господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, II/5. Orig., hirtie (31 × 21), rupt, pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 466, f. 186v.

¹ „... sfintei mănăstiri numite Mislea, unde este <hramul> sfinta troiță și cinstitului părinte egumen Zosim ...

Milostiiu bojiu Io Matei Basarab voievod i gospodinu.

Davat gospodstvo mi siiu poveleaniiu gospodstva mi jupînului Parasciva cupețul, ca să fie volnic cu aceasta carte a domnii méle, de să ție satul Lazul i Gabrovul, ot sud Dolj, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul. Pentru că aceste sate, Lazul i Gabrovul ce scrie mai sus, fost-au ale lui Petre slugerul, feciorul lui Aslan vornecul. Deci Petre slugerul le-au făcut vînzătoare. Într-acea, Dima cliucerul și Balica păharnicul s-au sculat de au luat bani de la Parascul neguțătoriu ughi 700, cu zi pînă la sveatî Petre și cu zapis de la mîinile lor. Și au făcut tocmală atunci cu zapisul lor, cum dă nu vor pute plăti bani, lasă să fie aceste 2 sate ale jupînului Parascul negustoriul. Deci, cîndu au fost la zi, bani n-au avut să-i plătească, ci au venit singur Dima cliucerul înaintea domnii méle, în divanū, de au mărturi<si>t cum n-au bani să plătească și cum s-au fost cumpăratū aceste sate cu bani jupînului Parascul negustoriul.

Dreptū aceia și domnia mea am judecat și am dat lui Parasco negustoriul, ca să aibă a ține aceste sate, Lazul i Gabr<ov>ul, să-i fiie moșie cu toți rumâni și cu tot venitul, cum că s-au cumpărat cu ale lui drepte bucate. Și de către nimeni opreală să n-aibă. Într-alt chip să nu fie.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Iunie 28 dni, leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 510v—511. Copie ms. 723, fl 1018—1019.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor. *Mon. j. Dolj*. VIII, 167.

† Scris-am eu, Stanciul șoi<marul> ot Tîrgovește, acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna jupan Hrizei vel ban Craleveschi, cum să să știe că am vîndut dumnelui viia mea care mi-au fostu de moșie, dereptu ughi 110, însă viia de lată den Nica iuzbașa pînă în diiaconul Tudor Muce, de lungă pîn în calea mănăstirei și cu pometul și cu tot locul, cită se va alége înprejurul șe în lungul acei vii. Și o-m vîndut de a mea bunăvoe și cu știre a toată rudenie mea și cu știre tuturor veciniloru miei și de în jos șie de în sus. Așijdere și dumnelui o-u cumpărat de a dumnelui bunăvoe șe au dat ai dumnelui direpți bani gata ce scrie mai sus ca să fie dumnelui moșie ohabneacă în vecie.

Și la tocmela noastră, cîndu ne-m tocmit de bunăvoe, fost-au mulți boiari și preoți și bătrîni orașului, na ime: părintili Varlam ot Di<a>, popa Tanasie clișiarul i popa Chirfote i popa Iane ot Sviata Petca, popa Ivan, Irimie diiaconul, popa Vlaicul Vlădicescul ot sveti Nicolae, popa Vasilie i popa Tatul, popa Dumitru i popa Ianachi, sină popa Atanasie i popa Isaru, Ţondră căpitan i Nica iuzbașă i Dobre logofătul, Radu peharnicul, Nica neguțătorul i brat ego Proca, Parasco neguțătorul, Iane iatro, Ianăș cupețul, Eota velichi, Danciul star i sină ego Gherghe logofătul, Lazăr al Nedelei, Dragul postelnicul, Fota Malii, Ivănuș postelnicul i Gherghe postelnicul, Pîrvul gramaticul, Rădici, brat Fotei, Vladul, sină Efrem logofătul și alți mulți oameni buni și bătrîni.

Și pentru credința l-am scris eu, popa Vasilie Drăncescul și mărturisescu, measeța iunie 29, Petrov dni. Și se-au scris acest zapis în casa lu Dumitrașco logofătul ot Târgoviște v leat 7144 (1636).

Eu Stanciul logofătul pentru credința am pus și pecete

Popa Atanasie clesariul

Fota star

Az popa Vasilie Drăncescul

᾽Ο κατηγούμενος Βαρλααμ τοῦ μουαστηρίω Νταλω¹.

Az Țondră căpitanul

Az Radul peharnicul mărturie

Parasco cupețul mărturie

Dobre logofătul

Nica iuzbașa

Νήκος ᾽Ησαρης μαρτύρω τα ἄνωθεν².

Πρόκας ᾽Ησαρης μαρτύρω τα ἄνωθεν³.

Eu Fota Malii⁴.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vcdă, IV 40. Cizg., Irtie (31 x 21,5) 13 peceti aplicate.

¹ „Catigumenul Varlaam de la mănăstirea Dealu”.

² „Nica Isar mărturisesc cele de mai sus”.

³ „Proca Isar mărturisesc cele de mai sus”.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

† БѢ ИМѢ ОУЦА И СНА И СВѢТАГО ДУХА ТРОИЦѢ ЕДИНОСВЦНА И НЕРАЗДѢЛНА, АМИН.

† Az Tudoran sudțu i 12 pîrgari ot Tîrgoviște scris-am acest a noastră carte jupan Hrizei vel ban Cralevschi, cum să să știe că au cumpărat o vie de la Stanciul Șoimarul de Tîrgoviște, însă viia în Fête în Delul Tîrgoveștie, de lată de în Nica iuzbașa pînă în diiaconul Tudor Muce și cu pometul și cu tot locul, cît se va alêge înprejurul șe în lungul acei vii, dereptu ughi 110 bani gata. Și au cheltuitu la aldămaș ughi...¹.

Șe o-m vîndut eu Stanciul de a mea bunăvoe și cu știre a toate rudeniile méle și cu știre tuturor vecinilor mie și de în jos și de în sus. Așijdere și dumnelui o cumpărat de a dumnelui bunăvoe și au dat ai dumnelui derepți bani gata ce scriu mai sus ca să fie dumnelui moșie ohabnecă în vecie.

Și la tocmela dumnelui cîndu se-au tocmit de bunăvoe fost-au mulți boiari și preoți și bătrîni orașului mărturie, na ime: părintile Varlam ot Del, popa Tanasoe clisariul, popa Chirfote, popa Iane ot Sviata Petca, popa Ivan, diiacon Irimie ot Sveati Nicolae, popa Vasilie, popa Tatul, popa Dumitru, popa Ianache, sinû popa Tanasilie i Țondră căpitanul, popa Vlaicul al Vlădicăi, Nica iuzbașa, Dobre logofătul, Radul peharnicul, Nica neguțătorul i brat ego Proca, Parasco neguțătorul, Dumitru neguțătorul, Iane iatro, Ianăș cupețul, Fota Velichi², Danciul, otță Gherghe logofătul, Dumitrașco logofătul, Lazăr al Nedeloe, Dragul postelnicul, Fota Mali³, Ivănuș postelnicul, Gherghe postelnicul, Pîrvul grama(ticul), Rădici, brat Fotei, Vladul, sinû Efrem logofătul, Eftemie și alți mulți omeni buni și bătrîni mărturie. Și se-au dat bani în casa lu Dumitrașco logofătul.

Și pentru credință l-am scris eu, popa Vasilie Drăncescu și mărturisescu. Pis measeța iunie 29, Petrovi dnă, v leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/19. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată
EDIȚII, Hasdeu, *Arh. Ist.*, I, 15.

-
- ¹ loc alb.
² Cel mare.
³ Cel mic.

329

1636 (7144) iunie 30.

† Scris-am eu Dragomir Turtă și fiiu meu Mateiu să să știe cum că am vîndut dumnului Radului vel comis stînji 20 din Mătești, din vadul mori pînă în capul ocini, drep<t> ughi 10 bani gata. Drep<t> aceia, am socotit cu frați lui și din sus și din jos, ca [să] să-i fie dumnului moșie și coconilor dumnului, cîți Dumnezeu va da.

Și mărturie: Ianache din Mătești și Gavril și Dragomir de acolo și Talpă de acolo și Toader ot <tam>¹ și Badea și Barbul și Mihaiu din Dedulești și Ionașco i Vesiiu. Și Dragomir ispravnic. Și mărturie, Stoican.

ИНС МѢСЕЦА ЮНІЕ Л ДАНИ, ХЗМРА.

Eu Dragomir Turtă.

Pecete: a lu Matei, a lu Gavril, a lu Ianache, a lu Dragomir, a lu Barbului.

Bibl. Acad., CLVIII/8. Orig., hirtie (16 × 21,5), pecete aplicată. Suspect. Hirtie mai nouă, filigran modern, scris de sec. XVIII.

¹ Omis.

330

1636 (7144) iunie 30.

† Să se știe cum au luat Ion Potecă și Duțe 6 megiași pe răvașe domnești, de să caute și să adevereze cu ale lor suflete. Ș-au adevărat acești boiari cum au fost ocina a lu Duțe ș-au [a] fost înpresurat Ion Potecă pe Duțe, ce-au rămas Ion Potecă de lége.

Ș-au fost mulți megiași și den sus și den jos [și den jos] și denprejurul locului, anume: de în Căpăținești, Crăciun și Stanul Vișii i ot Bănțești, Nastasie, den Stănulești, Neagoslavă, den Cîrlomănești, Stanul i Manete i ot Potoceni, Șteful și Dragotă scaunul, den sat den Dediulești, Stoicanul, Neagoe, Moș, fratele lui Neagoe, Manea, Drăgan, Stan, feciorul lui Vlad, Stoica, ginerele lui Moș, Mihaiu, Dragomir Spînieiu, Neagoe Robul, de Săséni, Radul Niții, de Bănțești, Neagoe lui Bărzăc. Ș-au fost și cu știrea Radului căpitanului. Ș-am scris eu, popa Lupea den sat den Dediulești, Dêtco roșuul.

Méseța iunie 30 dne, tecenie leat 7144 <1636>.

Crăci<u>n.

Stan.

364

Nastasie.
Șteful.
Stan.
Neagoslav.

Bibl. Acad., CXLVI/191. Orig., hirtie (30 × 21), 6 peceti aplicate.

331

1636 (7144) iulie 2, București.

Adică eu, Ianul spatariul, împreună cu jupîneasa mea Iina, fata jupînesii Marii din Bucov, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitrașco clucerul din Filipești precum să știe cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Mateiu Basaraba voevod, iar noi am căzut într-o nevoiee dă Mihaiu clucerul, ginerile Lupului paharnicul. Deci am întrebat și am căzut la toate rudeniile noastre ca să ne caute la această nevoie, iar ei nici unul n-au vrut să ne caute la nevoiia noastră fără numai dă Dumitrașco clucerul, ne-am rugat dă ne-au dat ughi 70 de lei, în mîinile noastre și noi am dat lui Mihaiu clucerul dă ne-au scuturat dă nevoiia noastră.

Și iar au mai dat Dumitrașco clucerul Marii, muma jupînesii Iinii spăt(ăreasa) ughi 30, pîn au fost dumneaei vie, ce fac piste tot ughi 100. Deci noi, pentru acești bani am pus la dumnealdr zalog satul Comar(ni)c, însă a patra parte din sat cu rumâni și cu tot venitul. Și ne-au fost zioa la Paște ca să dăm bani și să ne ținem moșiia.

Iar daca ne-au venit acum zioa noi n-am avut dă unde fi da banii, ci iar am căzut cu multă rugăminte la dumnealui dă ne-au mai mutat zioa pînă la sfeti Dimitrie, să avem a-i da la zi banii, fără de nici un cuvînt, iar de no-i vom da bani la zi să aibă a ne mai de dumnealui încă ughi 100 și să fie Comarnic(ul), a patra parte din sat cu rumâni și cu tot venitul, să-i fie moșie stătătoare în veci, pentru că așa ne-am tocmît noi dă a noastră bunăvoie.

Și au (fost) mărturii: pan Costandin vel postelnic i pan Buzinca vel comis i Radul vel vistierul i Costandin vtori postelnic i Socol clucer. Și pentru mai adevărată credință pusu-ne-am și pecetile și iscăliturile mai jos ca să să crează.

Izpisah az, Stoica Șarbanovici, în Bu(c)urești, iulie' 2, leat 7144 (1636).

Ianiul spatar.

Costandin vel postelnic.

Buzinca vel comis.

Costandin vtori postelnic.

Radul vistier.

Preda.

Arh. St. Buc., ms. 1 175, f. 18. Copie.

332

1636 (7144) iulie 3, București.

† Мнѡстїею божїею, Іѡ Матею конвода и господинѣ вѣсон земле Угг-гровладѣнскон, внск великаго и прѣдобраго, стараго, поконномѡ Іѡ Басараба конвода. Дават господство ми сію повеленїи господства ми Гергер и Ёлинер и

Добреев, видцев Балков, синъ Ѡпринев ѡт Бернеци и със четом нх и със синовн нх, еанцем Богъ дастъ, сякоже да им ест учинъ ѡ Бернеци въ сѣдство Бѣзъѡлан ѡт учина Балков, синъ Ѡпринев, половинно ѡт пол и ѡт шѡма и ѡт вод и ѡт дѣла със виноградѣ и ѡт седалищѡ селов, ѡт посеѡди, вадн еанка се хтит изврат ѡт по въсохом хотаром, ѡт чин до чин, по старе хотаре и белѣсе, занеже ест негова ста<ра>¹ и права учинъ и за дѣдинъ ѡт над дедом си Ѡпринна, вациъ Балков, ешеже ѡт прѣжди вѣме, ѡт при днѣ прочинъ старн господарн дрѣвинх.

И потом, къда ест бил въ днн стараго, поконнаго Янзандрѡ вонвода, въ лѣт хѣр, а Ларинно епискѡпѡл, ѡн ест бил покѡпил ѡт учина Ѡпринев, вациъ Балков, половинъ за х<к>д аспри тѣрски готовн. И къда ест бил въ днн Минхнев вонвода, а Балко, синъ Ѡпринев, ѡн нх ест скѡповал половинно за учинъ нже ест више пис ѡт над Ларинн епискѡпѡл за х<к>д аспри сребро. И ѡт тогда. само въс дрѣжал ест анѣсеѡм Балков више речени сѣм учино със добро мирно

И потом, къда ест бил съда, въ днн господство ми, а Герге и Ёанна и Добра, видци Балков, ѡни сѡт имали прѡх със Партеніе¹ монах, видк Ларинное епискѡпѡл, ради учина Балков, синъ Ѡпринев ѡт Бернеци. И приндет прѣд господства ми ѡ великин диван, тере съпрѣше се за лицѡ въ два, трѣи диванове. И сице прѣше Партеніи монах ѡ диван, како нѣст бил скоповал Балко, синъ Ѡпринев, сѣм учинъ више пис, ѡт над Ларинн епискѡпоул, за сѣи више речени аспри, въ днн Минхнев вонвода. И извадна ест Партеніе мона<х>¹ оу диван една кинга стараго, поконномъ Іѡ Янзандрѡ вонвода въ лѣт хѣр над учинъ Ѡпринев, вациъ Балков ѡт Бернеци. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сѣдихом по прав и по закон, със въсѣмн честн<ти>¹ ми правителии господства ми и съм дал господство ми Гергев а Ёаннев и Добрев, видци Балков, закон кѡ за волѣри по рѣваше господски, на име: ѡт Кѣрломѣнеци, Костандин и Стан Мочоган и Стан Яницев и ѡт Бернеци, Станчюл и Рѣкнлъ, Юга и Бонко и ѡт Мѣрѣчинѣин, Горган и Ъгрин и вел Сава и ѡт Кѣпѣцѣнеци, Бацакѡл и ѡт Тѣтѣрани, Стонка Боудѣрнѣкѡл и ѡт Зореци, Сарѡл и Драгомир дѣнинѣ и ѡт Пѣшкон, Станчюл и ѡт Поточѣни, Бѣтрѣ и Датко и ѡт Фокшѣнеин, Барѡл и ѡт Сѣсѣин, Бѣлчю и Барѡл и Трифа и ѡт Бѣрѡвнечеци, Зѣринъ и Марко и ѡт Нишковѣин, Борѣ да клет ѡт къ Партеніи монах, видк Ларинн епискѡупѡл ради учина и виноградѣ, ѡт Бернеци, како им ест бил скоповал Балко, дедом Гергев и Ёаннев и Добреев, учина и лозне ѡт Ларинн епискѡупѡл и ѡт братоу его, Иванъ Сѣпоу със сѣи више речени аспри тѣрски х<к>д. Таже, къда ест бил на днн и на сорок, на свѣти Петрѡ, а Герге и Ёанна и Добра, ѡни сѡт донесли закона и заплаѡл прѣд господства ми ѡ диван и призовна нх ест съм господство ми клетовѣин въсн, по имѣ по рѣвашовѣ господства ми, прѣд въсѣмн волѣром господства ми ѡт диван и пошѣл ест въсн на свѣта црѣкѡв, храм свѣти Димитріе, тере сѡт заклело със дѡшамн нх, със рѡцех по свѣта еуангеліе, како ест бил скѡповал Балко половинно за учинъ ѡт Бернеци, ѡт над Ларинн епискѡпоул, със х<к>д аспри тѣрски, како ест више пис. И били сѡт исправник на клетво почтенном правител господства ми жѡпан Чернат велики портар. Таже естоу встал Партеніе монах видк Ларинное епискѡпѡл, ѡт закон и ѡт сѣжденіи ѡт прѣд господства ми ѡт, диван, а по много веку метѣхоу да не имат въ веки

Сего ради дадохъ съм господство ми Гергев и Ёаннев и Добреев и със четом нх, сякоже да мо ест учинъ, половинно¹ ѡт учина Балков, дѣдиноу и въ шѡбѡ синовн, видком и прѣвнѣчитом и не ѡт кождо непоколѣнмо, порезло господства ми.

Сеже бубѡ сведѣтелии поставѣлимъ господство ми :жѡпан Хриза велики бан Кралевскии и жѡпан Ивашко вел дворник и жѡпан Дѡмитрѡ Дѡдескѡл вел вистнар

н жѣпан Гангоріе вел лшгѡѡѣт н жѣпан Преда вел спатар ѡ Неделко Ботѣнѣл
вел кчючар н Баслаке вел столник н Бѣзника вел колмс н Бончина вел пѣхарник н
Костандн вел постелник. Исправник, Гангоріе вел лшгѡѡѣт.

И написахом аз, Радѣл спѣдѣн, и със пошченн Лепѣдат лшгѡѡѣт, въ
настолнн градѣ ѡ Бѣксрецин, мѣсеца юліе Г дѣни н ѡт Ядама даже до нннѣ,
теченіа лѣтомѣ въ лѣт хЗрмд.

† Іѡ Матею воєвода, мнлостію божію господннѣ.

Іѡ Матею воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe și Elinei și Dobrei, nepoții lui Balco, fiul lui Oprina din Vernești, și cu ceata lor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Vernești, în județul Buzău, însă din ocina lui Balco, fiul lui Oprina, jumătate din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vatra satului și de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din cap pînă în cap, pe vechile hotare și semne, pentru că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire de la bunicul lor Oprina, tatăl lui Balco, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni, de mai înainte.

Iar apoi, cînd a fost în zilele, răposatului Alexandru voievod cel Bătrîn, în anul 7100, iar Larion episcopul, el a cumpărat jumătate din ocina lui Oprina, tatăl lui Balco, pentru 24 000 aspri gata turcești. Iar cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar Balco, fiul lui Oprina, el a răscumpărat jumătatea de ocină, care este mai sus scrisă, de la Larion episcopul, cu 24 000 aspri de argint. Și de atunci încoace au tot stăpînit nepoții lui Balco această mai sus zisă ocină cu bună pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Gherghe și Elina și Dobra, nepoții lui Balco, ei au avut pîră cu Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, pentru ocina lui Balco, fiul lui Oprina din Vernești. Și au venit înaintea domniei mele, în marele divan, de s-au pîrît de față în două, trei divane. Și așa pîra Partenie monahul în divan că Balco, fiul lui Oprina, n-a răscumpărat această ocină mai sus scrisă de la Larion episcopul, pentru acești aspri mai sus ziși, în zilele lui Mihnea voievod. Și a scos Partenie monahul în divan o carte a răposatului Io Alexandru voievod cel Bătrîn în anul 7100 pentru ocina lui Oprina, tatăl lui Balco din Vernești. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Gherghe și Elinei și Dobrei, nepoții lui Balco, lege 24 boieri pe răvașe domnești, anume: din Cîrlomănești, Costandin și Stan Mociogan și Stan al Aniței și din Vernești, Stanciul și Răchilă, Iuga și Voico și din Mărăcineni, Gorgan și Ugrin și Sava cel mare și din Căpîtînești, Baștacul și din Tătărani, Stoica Budurui-cul și din Zorești, Sarul și Dragomir Dăinea și din Plășcoi, Stanciul și din Potoceni, Vetrea și Datco și din Focșanei, Barbul și din Săseni, Belciu și Barbul și Trifa și din Bărbuncești, Zîrnă și Marco și din Nișcoveni, Borzea, să jure despre Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, pentru ocina și via din Vernești, că a răscumpărat Balco, bunicul lui Gherghe și al Elinei și al Dobrei, ocina și via de la Larion episcopul și de la fratele lui, Ivan Orbul, cu acești mai sus ziși aspri turcești, 24 000. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, la sfîntul Petre, iar Gherghe și Elina și Dobra, ei au adus legea deplină înaintea domniei mele în divan și am chemat domnia mea jurătorii toți, pe nume, pe răvașele domniei mele, înaintea tuturor boierilor domniei mele din

divan și au mers toți la sfânta biserică, hramul sfântului Dimitrie, de au jurat cu sufletele lor, cu mâinile pe sfânta evanghelie, că a răscumpărat Balco jumătate de ocină din Vernești, de la Larion episcopul, cu 24 000 aspri turcești, cum este scris mai sus. Și a fost ispravnic la jurământ cinstitul dregător al domniei mele jupan Cernat marele portar. Deci Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan și mai mult amestec să nu aibă, în veci.

De aceea, am dat domnia mea lui Gherge și Elinei și Dobrei și cu ceata lor, ca să le fie ocină jumătate din ocina lui Balco, dedină și de ohabă, fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Preda mare spătar și Nedelco Boteanul mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Voicina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Radul spudei, și cu învățatura lui Lepădat logofătul, în cetatea de scaun în București, luna iulie 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/16. Orig., perg. (41 × 52,5) pecete timbrată. Cu o trad. din 1850. Alta trad., ibidem, ms. 171, f. 187–188.

¹ Omis.

333

1636 (7144) iulie 8.

Adecă eu Tatul Jambu dat-am zapis mieu la mîna dumnealui jupan Gherge vel agă, precum să să știe că i-am vîndut dumnealui toată partea mea de moșie din Drăghinești den sud Vlașca, însă după apa Drîmbovnecului, din cîmp, din pădure, de peste tot hotarul care să numește din moș-Romănescul. Și i-am vîndut dumnealui, drept bani gata aspri 2 000, ci să aibă dumnealui a stăpîni cu bună pace această moșie și dumnealui și tot neamul [lui] dumnealui. Pentru că această moșie îmi este vechie și de moștenire de la neamul mieu, iar acum am vîndut dumnealui de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor de penprejur.

Și cîndu am făcut acest zapis fost-au mulți boeri mărturii care să vor iscăli mai jos ca să să crează.

Iulie 8 dni leat 7144 <1636>.

Tatul Jambul vînzător.

Eu Stan ot Gratie martur.

Eu Drumea martur.

Eu Radul popii martur.

Eu Răduța ot Rudeni, martur.

Eu Udriște martur.

Eu Voinea martur.

Eu Nanu martur.

Eu Cîrstiian martur.

Eu Oancea matur.
Eu Radu Banului martur.
Eu Baico martur.
Eu Stroe martur.
Eu Cernica martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 654v—655. Copie.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Матєю¹ Басараба воевода и господнѣ въсон земли Зггровлахїнское. Дакат господство ми сїи повеаѣнїи господства ми слѣгѣ господства ми Гнїѣ камеш ѡт Фокшани и със синови си, елицеже Богъ даровахъ, екоже да ест емѣ вчинѣ ѡу Кърланце въ сѣдство С<лава>² Римник, вѣаче дел Іѡнов и а братом си Мнѣнек ѡт Кърланце всахъ, варе еанка се хтїт избрат ѡт по въс хотаром, понеже сїа вше речена вчинѣ ѡт Кър<ланце>¹ внаа ест Іѡн и брат его Мнѣнѣкъ ѡт Кърланце. Таже вни ест бегад въ Земли Молдавское радї меда царска и сътворна част¹ им за мед аспри хѣу. Въ том, снѣнїи ѡт Кърланце, на име: Ангел Петрикѣв и Ѧпрѣ Котѣ и Ѧпрѣ Белкал и Коста и Шандрѣ и Станчюл и Бѣуѣ и Коман <и>¹ Келеметѣ и Доброслав и Радѣл Банков и Шербан Раек и Бѣжал и Бадюл и Петрѣ Бѣцкатов и Пѣтрѣ Радюлов и Радюл Петрикѣн и Стан Драгомирѡв и Ѧпрѣ Ромашканѡв, вни се вѣстанїа тере ест продад сїа вше речена вчинѣ, част Іѡнов и а брат его Мнѣнѣкъ слѣг господства ми Гнїи камеш, за хѣу аспри готови ради мед им, како ест вше пис и със запис ѡт проданїе ѡт рѣк им.

<И внаа сѣт> тогда на встроенїа им жѣпан Дѣмитрашко внстїар и Гїѡка камеш и ѡт <Кър<ланце> Корѣа и ѡт ѡ Голещи, Стонка батахъ и Стан попек и ѡт Ѧлтѣни, Іѡан и ѡт Зѣвоани, Фѣтѣл и Ница и Н<г>нат и мнози людїе. И снѣ се втакмиши се, како аще прїнде нѣкогда Іѡн <и брат его Мнѣнѣ>¹ на дедїнѣ, вни да имат гледал на снѣнїи которїи ест продад, а слѣг господства ми Гнїѣ камеш, вни да дрѣжит <ѡч>¹ина, како ѡ ест покопна със новци готови како ест вше пис.

И пак покѣпна Гнїѣ камеш Ѧ погоане за винограду ѣ Кър<ланце> ѡт¹ на Ѧпрѣ Мѣринов Белкал ѡт Кърланце, за хѣу <аспри>¹ готови и със запис ѡт проданїе със мнѡ<зи>¹ сведїтелїи въ запис. И пак да ест слѣгѣ господства ми Гнїи камеш една винограду ѣ <Кър<ланце> ест стѣлїнтѣ ѡт плот, дорн ѣ плот, варе еанка изберет се вчина Танасїе къпитан ѡт Рѣмник, а Танасїе къпитан, вни ециже ѡ ест вна покѣпна ѡт на Ѧпрѣ, снїѣ Станѡв, внѣк...¹ юв... хѣу аспри готови и със запис ѡт проданїе със свѣдїтелїи <въ запис>¹. И пак покѣпна Гнїѣ камеш <ѡт>¹ на Тѣдосїа, дѣщера Даанчюлов Фрѣ...¹ дел еа за винограду ѣ Кърланце <...ел>нко ест дел еа всахъ ѡт Бадюл дорн ѣ Дѣлхѣщи, како...¹ Белкал за хѣу аспри готови и със запис ѡт проданїе със мнози сведїтелїи. И пак покѣпна Гнїѣ камеш хѣу виноградъ въ хотарѣл Кърланцелор на хѣ...¹ радї колнко се избранил част Ялѣѣлов Бѣжал ѡт на Ялѣѣ Бѣжал за Ѧ аспри готови <и със запис>¹ ѡт проданїе със мнози сведїтелїи въ запис¹. И пак да ест слѣгѣ господства ми Гнїи камеш еднї бродъ за воденїцѣ...¹ на Голещи, понеже ест покѣпна Гнїѣ камеш того бродъ за воденїцѣ ѡт на Ширчѣ и ѡт на брат его Шербѣ ѡт Голещи, за хѣу аспри...¹. И пак покѣпна слѣг господства ми Гнїѣ камеш хѣу къкю ѣ Кърланце...¹ и със ввоцїю и със въс местом, колнко ест въ школ...¹.

<И продадоше ш>¹ни всху ннхне ш<чине н>¹ внограді шт своим добро волю, без ни една силост н със знаніа всѣм мегіашом шт гор нздаш н шт шкрѣст местом, како видѣхом господство ми н записовѣ<ѣ> н<м>¹ шт про<даніе н със свѣдѣтелін>¹.

<Сего раді дадох н господство ми слѣгѣ>¹ господства ми Гниін вавеш, якоже да ест емѣ сін енше речени шчине н внограду н брод за воднишч шчннѣ дѣдно н въ шхаб емѣ н синовом н вшком н прѣвншчетом въ вѣк н не шт когождо непоколѣбнм, порнзмо господства ми.

Сеже н свѣдѣтелін поставиху господство ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевскін н жѣпан Ивашко великін дворник н жѣпан Гангоріе великін логофет н Дѣмитрѣ вел встнїар н Преда вел спатар н Неделко вел ключар н Баслаіе вел столник н Бѣзника вел комис н Бѣзчина вел пехарник н жѣпан Костандин вел постелник. Исправник, вел логшфет Гангоріе.

И аз, Дѣмитрѣ логофет, намазаху въ настолин граду Бѣкѣрцин, мѣсеца юліе н дьни н шт йдама даже до линѣ, въ сего писаніе, теченіа лѣтом в лѣт шрмд.

† Іw Матею ввекѣда, мнлостію божію господннь.

Іw Матею воевод <т.р.>

† <Din mila lui Dumnezeu, Io Matei>¹ Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ghinea vameșul din Focșani și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cîrlige, în județul Rîmnicu <Sărat>², însă toată partea lui Ion și a fratelui său Mihnea din Cîrlige, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus zisă din Cîr<lige>¹ a fost a lui Ion și a fratelui lui, Mihăilă din Cîrlige. Apoi, ei au fugit în Țara Moldovei de mierea împărătească și a făcut <partea>¹ lor de miere 1 400 aspri. Întru aceea, sătenii din Cîrlige, anume: Anghel al lui Petrică și Oprea Cotea și Oprea Belical și Costia și Șandru și Stanciul și Bugea și Coman <și>¹ Chelemeta și Dobroslav și Radul al lui Baico și Șerban al lui Rae și Băjan și Badiul și Petrea al lui Buțcat și Pătru al lui Radul și Radul al lui Petrică și Stan al lui Dragomir și Oprea al lui Romașcan, ei s-au sculat de au vîndut această ocină mai sus zisă, partea lui Ion și a fratelui lui Mihăilă, slugii domniei mele Ghinea vameșul pentru 1 400 aspri gata, pentru mierea lor, cum este mai sus scris și cu zapis de vînzare de la mîna lor.

<Și au fost>¹ atunci la întocmirea lor: jupan Dumitrașco vistierul și Ghioca vameșul și din Cîrlige, Coruia și din Golești, Stoica vistierul și Stan al popii și din Olteni, Ivan și din Zăvoiani, Fătul și Niță și Ignat și mulți oameni. Și așa s-au întocmit, că dacă va veni vreodată Ion <și fratele său Mihnea>¹ la dedină, ei să caute la sătenii care au vîndut, iar sluga domniei mele Ghinea vameșul, <iar> el să stăpînească ocina cum a cumpărat-o cu bani gata, cum este mai sus scris.

Și iar a cumpărat Ghinea vameșul 4 pogoane de vie la Cîrlige <de la>¹ Oprea al lui Marin Belical din Cîrlige pentru 2 400 <aspri>¹ gata și cu zapis de vînzare, cu mulți martori în zapis. Și iar să fie slugii domniei mele Ghinea vameșul o vie la Cîrlige cît este stîlpită pînă în gard, oricît se va alege ocina lui Tanasie căpitanul din Rîmnice, iar Tanasie căpitanul, el încă o cumpărase de la Oprea, fiul lui Stan, nepotul lui...¹ 4 400 aspri gata și cu zapis de vînzare, cu martori în zapis. Și iar a cumpărat Ghinea vameșul <de la>¹ Tudosia, fiica lui Danciul Fră...¹ partea ei de vie la Cîrlige...¹ cît este partea ei toată de la Badiul pînă la Dăluș cum...¹ Belical, pentru 1 000 aspri gata și cu zapis de vînzare cu mulți martori. Și iar a cumpărat Ghinea vameșul

o.vie în hotarul Cîrligelor la...¹ pentru...¹ s-a ales partea lui Albul Băjal, de la Albul Băjal, pentru 1 000 aspri gata <și cu zăpis>¹ de vînzare, cu martori în zăpis.

Și iar să fie slugii domniei mele Ghinea vameșul un vad de moară...¹ la Golești, pentru că a cumpărat Ghinea vameșul acel vad de moară de la Mircea și de la fratele lui, Șerbu din Golești, pentru 1 200 aspri...¹ Și iar a cumpărat sluga domniei mele Ghinea vameș o casă la Cîrlige...⁴ și cu pomot și cu tot locul cît este în jur...¹.

<Și au vîndut>¹ ei toți ocinele și viile lor de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului, cum am văzut domnia mea și zăpisele lor de vînzare <și cu martori>¹.

<Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii>¹ domniei mele Ghinea vameșul, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine și vii și vad de moară ocină, dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistiier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic, marele logofăt Gligorie.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna iulie 8 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CVIII 18. Orig., perg. (43×36), deteriorat, pecete timbra'ă, căzută. Cu o trad. din 1832.

¹ Text ilizibil.

² Loc rupt.

† Adecă, eu Preda postelnicul, împreună cu frații mei, Tudosie postelnicul i Staico postelnicul, feciorii lu Staico peharnic ot Ruda, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna sfintei mănăstiri ce să chiamă Arnota, u(n)de iaste hram sveti arhanghel Mihail și a părintelui egumenul Vasilie, nastavnicul sfintei mănăstiri și a tot soborul, cum se știe cîndu a fostu acum, în zilele domnului nostru creștin Matei Băsaraba voevod, leat 7144, iar noi am vîndut sfintei mănăstiri Arnota satul Bogdăneștii ot sudstvo Vilcea, însă jumătate de sat, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii.

Însă rumânii, pre nume: Stan Găvicioiu i sină ego Micul i Dumitru i Stanciu, Grigore, Barbul, Golici și cu alți rumâni cîți să vor mai afla den satul Bogdăneștii, de jumătate¹ de satu, partea noastră toată de preste tot, de cîmpu, de pădure, de apă de preste tot hotarul, de hotar pîn în hotar și cu tot venitul, pentru că acestu satu Bogdăneștii, jumătate fost-au al nostru, de moșie, încă mai denainte vrême de la moșu nostru Theodosie logofătul deci o am făcut această jumătate de sētu vînzătoare.

Deci noi am întrebat pre toți oamenii și pre toate rudele noastre și megiașii den sus și den jos și de pre prejurul locului și am întrebat și pre verii noștri Andreiu cliucerul i Radul i Vladul postelnicii, feciorii Vladului logofătul, ca să cumpere această jumătate de sat ce <s>crie mai sus iar ei necicum n-au vrut să se apuce să-l cu<m>pere. Deci noi văzendu că nu vor să-l cu<m>pere, vîndutu-l-am sfintei mănăști<ri> ce scrie mai sus acest sata Bogdăneștii jumătate, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul de preste tot, oarecît să va alége, drept ughi 115 bani gata, ca să fie sfintei mănăstiri Arnota moșie ohabnică stătătoare, iar domnezeștilor călugări, de hrană. Și am vîndut noi această jumătate de sat, de Bogdănești, noi de a noastră bunăvoe, fără [fără] de neci o silă cu știrea tu<tu>ror boiarilor, marii și micii și a megii<iașil>²or de prejuru locului, den sus și den jos și denaintea dom<nu>lui> nostru.

Și la tocmeala noastră, fost-au mu<l>ți boiari mă<r>²turie: jupan Hriza vel ban Cralevschii i jupan Ivașco vel dvornic i pan Gligorie vel logofăt i pan Dumitru vel vistier i pan Preda vel spatari i pan Buzinca vel comis i pan Vasalachi vel stolnic i pan Vucena vel peharnic i pan Nedelco vel cliucer i pan Costandin vel postelnic i pan Oprea vel agă i pan Radul vtori vistier i pan Sima vtori logofăt i pan Drăgușin vtori postelnic i pan Costantin vtori postelnic i pan Radul vtori postelnic i pan Chirca vtori postelnic i pan Gherghe vistier i Para logofăt i Bunea logofăt i Stroe logofăt i Marco logofăt i Șerban logofăt i Tanasie peharnic i Tudosie cliucer i Chisar peharnic, Goran logofăt și alți mulți care-și vor pune pecețile mai jos. Aceasta am scris ca să se știe și să crează. Și pentru mai adevărta credințe am pus și pecețile și iscăliturile mai jos.

И написах аз, Гоаре логофѣтъ, въ настолини градоу Боукоурещи, мѣсеца юліе хѣі дни, в лѣтъ хрмд. ³

Preda i Tudosie

Ivașco vornic

Ivan vel cliucer

Preda vel spătar

Nedelco vel cliucer

Κωσταντῆνος Καντακουζηνος⁴.

Vasile Paindur vel stolnic

Dumitru vel vistier

Eu Calotă vel sluger.

Lupul căpitan.

Dragomir mare armaș

Cernat vel portar

Costandin vtori postelnic

Radu vistiariul

Az Marco Danovici logofăt

Radul vtori postelnic

Udriște vornic

Para logofăt

Grigorie vel logofăt

Drăgușin vtori postelnic

Bunea Vilcul logofăt ⁵.

Arh. St. Buc., M-rea Arnota, IV/1. Orig., hirtie (42,5 × 28,5), 16 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 185, f. 2; 192, f. 42; 717, f. 1200.

¹ Pasagiul „Stan . . . jumătate”, înconjurat cu chinovar, numele proprii fiind scrise de altă mână, cu altă cerneală, cu următoarea mențiune: „acești rumâni dintr-acest zapis au dat bani la mănăstirea Arnota. Și s-au răscumpărat capetele lor afară den moșie, rămîindu moșia tot pă seama mănăstirii B(arbu) Vă(cărescu) mare logofăt.

² Loc rupt.

³ Și-am scris eu, Soare logofătul în cetatea de scaun în București, luna iulie 11 zile, în anul 7144 <1636>.

⁴ Constantin Cantacuzino.

⁵ Toate semnăturile sînt autografe.

În Hristos Dumnezău, binecredinciosul și binecinstitoriul și de Hristos iubitoriul și singur stăpînitoriul Io Matheiū Basarab voevod, cu mila lui Dumnezău și cu dăruire de la Dumnezău, din cele ce stăpînim și domnim întru acest pămînt al plaiurilor Valahiei și încă și al părților de plaiuri Almașu și Făgărașu herțega. Bine au voit domnia mea dintru a sa bunăvoire și curată și luminată inimă a domniei mele a proslăvi pre Dumnezău cel ce m-au proslăvit și cu slavă m-au înălțat la scaunul strămoșilor domniei mele, celor ce cu sfințenie au adormit. Și am dăruit domnia mea cu acest precinstiti și binelămurit și mai cinstit decît toate darurile, hrisovul de față al domniei mele, pe precinstitul, credinciosul boeriū al domniei mele pan Radul al doilea postelnic și cu frații săi, Neagoe postelnic și Gherghe spatariu și Moisi postelnic, fiul Mihalcii portariul din Pătrălage și pre fiii lor, cîți Dumnezău le va dărui, ca să fie a lor moșie, satul Cacaletii din Coastă, în județul Buzăului, din partea Udriștev, jumătate din baștina Stanov, unde sunt 330 de stînjini, întru tot hotarul și cu vad de moară. Și seamnele moșiei să se știe: că moșia ține din Călmățuiul Vihoritului pînă în hotarul Maxenului, unde să întîlneaște seamnele hotarului cu moșia Siliștea și tae dori u drumul cel mare, unde să ajunge capătul u hotarul Bughianilor și cu hotarul Glavșanilor. Pentru că o au cumpărat pre această moșie Mihalcea portariul de la fiul lui na(ime) Stan din Cacaletii, cu 22 de aspri, încă în zilele lui Leon voevod și cu zapisul de vînzare. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Coastă, adecă 20 de stînjini, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Mînzeși din Bughiani cu 430, pre cari stînjini i-au fost cumpărat și Mînzeșu de la Drăghici, fratele lui Stanov.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii și din Vale, toată partea lui Grigorie și Dobre, adecă 36 de stînjini din tot hotarul pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul, precum se vede, de la Grigorie, 20 de stînjini, cu 400 de aspri și de la Nadre 16 stînjini, cu 320 de aspri, iară ei încă au fost cumpărat de la Stoica, fratele lui Barbul din Cacaletii. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Vale, toată partea lui Dobre, fiul lui Vlad Hoștean, 20 de stînjini din tot hotarul, și cu vad de moară, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Dobre din Bîlișoar(a) ¹, cu 20 de aspri stînjinul, iară Dobre încă i-au cumpărat de la Stoica Barbul din Caca(le)ții. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii, adecă 60 de stînjini, din deal, din partea lui Barbu, pre cari i-au cumpărat de la Manea și de la Preda și de la Mînila, cu 1 800 de aspri. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii, 70 de stînjini, din rînd pînă în rînd, pre cari i-au cumpărat de la Albuți iuz(bașa) din Ploești și de la Maria, cu 2 400 de aspri, care moșie și ei o au cumpărat de la Radul Miclea.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Coastă, adecă 100 de stînjini cu tot hotarul, pre carii i-au cumpărat de la Radul Miclii, cu 3 000 de aspri.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Vale, adecă din partea lui Bogdan, fiul Șupitului, 150 de stînjini, carea să zice moșia în Gorgan la Creamene. Și să face știută depărtarea moșiilor, din hotarul Maxinul, de la Rușițul pînă ce taiă, lovind în drumul cel mare, unde să hotăraște cu hotarul Bughianilor și a Glăvășanilor, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Bogdan, fiul Șupitului din Maxeni, cu 3 000 de aspri, cîte 20 de aspri stînjinul.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Vale, coada moșiei lui Bogdan și toată partea Novșainescul și toată partea lui Istratie, fiul lui popa Vlaicu și toată partea lui Mihail, fiul Istratie, fiul lui popa Vlaicu și toată partea lui Mihail, fiul lui Voicilă, pre care le-au cumpărat ei de la Stoica Barbul din Cacaletii, fiindcă le-au cumpărat Mihalcea portariul de la Navșainescul 20 de stînjini, și de la Istratie 35 de stînjini și de la Mihnea 20 de stînjini, cîte 20 de aspri stînjinul.

Și iarăși am dat lor moșie în Futești, adecă toată partea lui Mihail armașu din Bîleani <sic> ¹ dintru tot hotarul și cu lăcuitori, a treia parte din sat, pre care o au cumpărat Mihalcea portariul de la Mihail armașul cu 3 300 de aspri.

Și iarăși am dat lor moșie în Tufești toată partea lui Mihnea Vit și a fratelui său Vladu, carea a fost a lor din veachiū și dreaptă moșie de la strămoșii lor și mai sus scrisă.

Și iarăși am dat lor moșie în Pătrălage, județul Sac, adecă din partea lui Mihail armașul, doauă părți din tot hotarul, pre carea o au cumpărat Mihalcea portariul de la Mihail armașul, cu 2 000 de aspri. Și iarăși am dat lor moșie în Tega din partea lui Radul a jupînesii, a treia parte din tot hotarul, pre carea o au cumpărat de la Marta călugărița, fiica lui Radu a jupînesii, cu 500 de aspri. Și iarăși am dat lor moșie în Pătrălage, adecă din partea Frățilev, jumătate din tot hotarul, și din lazuri și cu loc de casă și preste apa Buzăului, carea s-au cumpărat de Mihalcea portariul de la Voico și de la fratele său Dimitrie din Pătrălage cu 1 200 de aspri, iară Voico și Dimitrie încă le-au fost cumpărat de la Moșa și de la Mira. Și iarăși am dat lor moșie din moșia Pătrălagilor de la Vlad Tolia, un cetvert de vie din perivol și din curățituri și cu pădure și cu ogor, care sunt în podurile Teghii, pre care le-au cumpărat Mihalcea portariul de la Vlad Tolia, cu 800 de aspri. Și iarăși am dat lor una vie și cu livadă, pre care le-au cumpărat de la Radul popii Aghii, cu 80 de aspri, ce este în podurile Teghii. Și iarăși am dat lor moșie în Tega, toată partea Marthei călugăriții dintru tot hotarul, cu 700 de aspri.

Și iarăși am dat lor un vad de moară în apa Buzăului, unde să împreună apa Nișcovu cu apa Buzăului, în Vrîbiev la deal, puțin din cîmp, pre carele l-au cumpărat de la Radul Gherghev din Buzău, cu 2 000 de aspri. Și iarăși altă moară de apă, iarăși întru acelaș vad de la Bălin din Opăriți, cu 2 000 de aspri gata ².

Și iarăși am dat lor moșie în Bădeni, adecă toată partea lui Mihail armașul din Bădeni cu totul cîtă este, cu via din deal și cu lăcuitori și din tot hotarul, fără de oareșcare vie ce este vîndută de Mihail armașul lui Radu Doicescului pre carea o au cumpărat de la Mihail armașul, cu 3 600 de aspri,

Și iarăși am dat lor jumătate din satul Brăeștii, dintru toată moșia Brăeștilor, din hotar pînă în hotar, după semnele vechi, adecă fără de codru, cu moșie ales, nu camenen <sic> ce i s-au dat lui de Radu postelnicul și de meghiașu fratele său din Brăești din bunăvoia lor, carea această jumătate de

sat s-au cumpărat de Mihalcea portariul de la toți meghiașii din Brăești, cu 24 000 aspri gata ².

Și iarăși am dat lor un pogon și jumătate de vie paragină în dealul Mirceștilor, în drept cu via lui Mihalcea portariul, în vârful scorușului celui mare, pre carea o au cumpărat de la Gogoasă din Mircești cu 400 de aspri.

Și iarăși am dat lor două pogoane de vie în moșia Mociasc<ă> ¹ din partea Cînească, în drept cu via lui Dimitrașc<u> ¹ Cov<e>sc<u> ¹ din vârful Dorii, în Valea cea Adîncă, adecă aceste două pogoane au fost unul țealină și unul paragină, pre care le-au cumpărat de la Stoica Rogolea din Mircești, cu 400 de aspri.

Și iarăși am dat lor 42 de pogoane vie în Dealul Siseanilor, carea să numeaște locul cu vîrtograd ³, adecă să să știe: din calea cea mare pînă în via Menedicului și cu tot venitul, carea s-au cumpărat de la popa Radul și de la frații lui din moșia de la Cîrlomănești și de la Dragoe cu frații săi, cu moșia din Sisiani și de la Stan Țapul și e la Belcea și de la frații lor, cu 20 000 aspri gata ².

Și iarăși am dat lor un pogon de vie în dealul Cîndeștilor, din partea lui Calcea, pre carele l-au cumpărat de la Vasilie și de la femeea sa Giura, fiica lui Roman din Cîndești, cu 1 230 de aspri gata ². Și iarăși am dat lor cun vad de moară în apa Buzăului, în moșia Cîndeștilor, pre carele l-au cumpărat Mihalcea portariul de la cucoana Maria Crăciunov portariul din Cîrlomănești, cu 1800 aspri gata ². Și iarăși am dat lor un loc cu trei cetvîrte vie, via care este în dreptul cozii viei lor, pre carele l-au cumpărat ei de la Vișa, fiica altui Stancov din Mircești, cu 300 de aspri gata ².

Și iarăși am dat lor un pogon și jumătate cu vie lucrătoare în dealul Mirceștilor și locul ialovnul ⁴ cît este în vale, pînă în cealaltă vale, pre care le-au cumpărat el de la Mihnea din Mircești, cu 5 000 de aspri gata ². Și iarăși am dat lor un pogon și o cedvîrtă în dealul Mirceștilor, pînă la coada lui Mihnea și pînă la coada lui Gogoasă, ca să fie această vie fără dajdie, pre care o au cumpărat de la Gonțea din Mircești, cu 2 400 aspri gata ².

Și iarăși au cumpărat el un pogon de vie și un stînjîn cu moșie în dealul Drăgoteștilor, din partea lui Gogoasă, la coada lui Gonțea, de la Gogoasă, cu 2 400 aspri gata ².

Și iarăși au cumpărat un loc de moară în vadul Bădiceștilor, în apa Buzăului, adecă jumătate de loc, de la Dragomir și de la nepotul său Manea cu 1 200 aspri gata, iară altă jumătate, de la Oana din Si s ani, cu 1 200 de aspri gata ².

Și iarăși am dat lor trei pogoane de vie în dealul Cîndeștilor și cu un stînjîn cu moșie de la glava doriu glava ⁵, din partea lui Calcea, nepotul Ciolanului, pre care le-au cumpărat de la Vasile monahul și de la fratele său Mihail, cu 3 000 de aspri gata ², iară ei încă le-au fost cumpărat de la tetcam ⁶ sa Boba, încă din vremea mai dinainte. Și iarăși am dat lor moșie în Cîndești, partea lui Gherghev, fiul Anii, nepot lui Ciolanov, jumătate cu toată moșia, toată partea lui dintru tot hotarul, toată partea lui Gherghev, fără numai însă osebit de un vad de moară cu două locuri, pre care le-au cumpărat de la jupîneasă Despina și de la bărbatul ei, Dumitrașco, cu 5 000 de aspri gata ². Și iarăși am dat lor moșie în Cîndești adecă din partea lui Calinov, a treia parte dintru tot hotarul, carea această moșie a fost a mănăstirii de la Ciolanul, danie și miluire de la Calvin monahul, carea acum în zilele domniei mele au fost dată, iară monahii de la Ciolanul cu al lor igumen Ieremia și Averchie monahul și Paisie monahul și Mathei monahul, împreună cu otitorii mănăstirii lor, popa Jipa și Ghinea din Buzău și Dragomir Sorescul și Dragomir

diaconul, luând aminte și știind cum că aceasta toată este a mănăstirii s-au sculat cu toții și au vîndut locul acesta de moșie lui Radul postelnicul și fratelui său, cu 4 000 de aspri gata ² și cu acei bani au ridicat și au făcut vreo cîteva mori pentru mănăstire, din temelii lor, ca să fie pentru hrana mănăstirii și pentru folos și cu zapis de vînzare dela mîna lor.

Și iarăși am dat moșie în Pătrălage, adecă toată partea lui Mîzgă, cîtă să va alege dintru tot satul, carea este a lor dreaptă și veache moșie, încă de la strămoșii din vremea de mai nainte, pentru carea am văzut domnia mea și cărți vechi de la alți domni.

Și iarăși am dat lor moșia în Mocești, adecă din partea carea să chiamă Căinească, partea lui Cazanov, fratele lui Rogozov, 14 stînjini și din dealul cu vie și dintru tot hotarul. Și iarăș am dat lor pre toată partea lui Marinov, dintru tot hotarul.

Și iarăși moșie în Mircești, din partea Bijingiv, 5 stînjini, și din dealul cu vie și dintru tot hotarul, carea moșie o au fost cumpărat Ali beiful, turcul, din vremea de mai nainte de la Cazan, fratele lui Rogoz, și de la Marin și de la Bijga, carea le-am fost dată în zilele lui Radul voevod, iară Mihalcea portariul, au cumpărat pre această moșie de la Aali beiful turcul, cu 20 000 aspri gata ², pentru care s-au văzut și carte de la Radul voevod.

Și iarăși am dat lor moșie în Pătrălage și în Planeva, partea lui Cazanov fratele lui Fulga, după cîtă să va alege, carea este a lor din veachiū și dreaptă moșie și cumpăratură de la Mihnea vistiarnicul și de la Cazan, cu 1 200 de aspri gata ² și cu un vig svitoc.

Și iarăși am dat lor un loc de casă în Tîrgoviște, aproape de bisearica de la poarta lui Coadă. Și să se știe cum că locul pre carele l-au cumpărat Mihalcea portariul cu 2 600 aspri gata ² de la Lupul din Jigoreni, este în lățime de 50 de stînjini, iară în lungime de 50 de stînjini și jumătate, însă și Lupul au fost cumpărat pre acest loc, de la Ghinea din Tîrgoviște.

Și au vîndut acești ziși mai sus însămnați oameni și cu ale lor neamuri din a lor bunăvoire, fără de nici o silă și cu știrea tuturor. Pentru aceasta, am dat și domnia mea boiariului domniei mele, lui Radul postelnicul și fraților, Negoită postelnicul și Gherghe spătariul și Moisi postelnicul, ca să le fie lor acele zise mai sus moșii și vii din neam în neam, fiilor și nepoților și strănepoților lor, și de cătră nimenea să nu să strice hotărîrea domniei mele.

Că au pus domnia mea și martori: pe jupînul Hrizia marele ban Kralevschie; și pe boiariul Ivașco, marele portariu; și pe boiariul Grigorie întiul soveatnic; și pre boiariul Dumitru, marele vistearnic; și pre boiariul Preda, marele spătariu; și pre boiariul Vasilie, marele stolnic, și pre boiariul Buzinca vel comis⁷ și pre boiariul Vucina⁸, marele păharnic; și pre boiariul Constantin, marele postelnic; și pre ispravnicul, boiariul Grigorie, marele logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovicu, în orașul capitalia Bucureștii, în luna lui iulie în 13 zile; și de la Adam pînă la scrisoare, ani 7144, iară de la întruparea cuvîntului lui Dumnezeu, 1636⁹

Și urmează iscălitura domnească și peceate pe ceară roșie așezată în ceară galbenă adînc, carea este pătrunsă cu ață groasă de mătasă roșie, albă, galbenă și albastră, ce este pătrunsă cu mijlocul în pergament, pre carele este scris hrisovul acesta. Și s-au scos această copie întocma depre acel hrisov bolgăresc, carele este a<l>¹ ex<c>¹ elenției sale domnei baroneasii Han Sofia Constantinova. Și s-au scris așa precum să veade, de mine mult păcătosul Andronic, duhovnic din sf<l>¹nta nooa monastire Niamțul, în anul 1869, luna lui dechemvrie în 20 zile.

Originalul document împreună cu copia (traducerea românească) de pre care s-a scos această copie se află în proprietatea baronesei de Hahn născută Lipănescu, în Paris.

Bibl. Acad., CLXIII/72. Copie din iunie 1913 a unei trad. din 1869 după un hrisov, pergament, pecete.

¹ Paranteza copistului.

² În traducere „goticești“, greșit.

³ În loc de grădină.

⁴ În loc de sterp.

⁵ În loc de cap pînă în cap.

⁶ În loc de mătușă.

⁷ În traducere Buzinu Kacavelcom.

⁸ În traducere Bucina.

⁹ De la divan pînă la sfîrșit textul a fost transcris de Gh. Nicolaiasa. Pînă la divan de I. Tuducescu.

337

1636 (7144) iulie 17, București.

† Бѣ Христа Бога, благовѣрны и благочестивы и Христолюбивы и самодержавны, Іу Матейу Басараба коевода, вожію мнлостію и вожію дарованіемъ владающеи и господствещеи ми въ сон земли Оугрроулахінскон и еше и запауненскимъ странамъ, Ялмашѣ, Фегъраш херцег. Благопроизволюхъ господство ми своимъ благымъ произволеніемъ и <свѣтлымъ и чистымъ>¹ срѣца господства ми, іако прославити сѧ прославльшаго ма Бога и съ славое възнесеншаго ма на прѣстолѣ свѣто почившимъ дѣдомъ господства ми, сеже даровахъ самъ господство ми съи въ сѧ чистымъ и благоу>²бразни и прѣпочтаніи иже надъ всѣми чистіи даровъ, настоуции сѧу хрисове господства ми вѣрномъ колѣрни господства ми, пан Радѣа втори постеланик и <житалиицеу>¹ его Софінкѣи и съ синови ии елици Богъ дароваетъ, іако да ии <естъ учини>¹ и вечнии ѣ село Пѣтрѣлаце <штъ сѣдство>¹ Сак. Яли частъ свѣтѣи монастырѣ Мислѣ, храмъ свѣта тронцѣ, штъ полъ и штъ шѣмъ и штъ водъ и съ ѣ вечнии, на име Лера и Станъ и съ синови си и съ свое деланице, елици се шѣрѣтаютъ штъ <посвѣді>¹ и штъ седалище село и штъ презъ вѣс хотаръ, елики извратъ сѧ, понеже <сіе>¹ учини и вечнии били сѣтъ свѣтѣи монастырѣ Мислѣ за дѣднн, штъ ненъ прѣжде вѣрѣме.

Я потомъ, къда естъ былъ <въ дѣни>¹ Лешн коеводъ въ лѣтѣ хѣрмъ, а егъменъ Зоснманъ штъ Мислѣ и съ вѣс съборъ свѣтѣи монастырѣ, ии смотрили како сѣтъ сѧ учини штъ Пѣтрѣлаце нѣкое учини далеко и презъ рѣка и ничисоже полѣ не имѣтъ, иже моготъ да се прихранитъ сѧ съ сѧ учини. Въ томъ, егъменъ Зоснма и съ вси калѣгерн, ии сътворили естъ оустроеніе съ болѣръ господства ми, Радѣа постеланик и съ паница его, Софінка, аще да естъ ии сѧ учини и вечнии и всахъ <что>¹ имала монастыра ѣ Пѣтрѣлаце, и дѣже сѣтъ домове ии, іако да естъ ии учини дѣдннъ въ вѣка. Я Радѣа постеланик и жѣпаница его Софінка, ии даѣтъ свѣтѣи монастырѣ Мислѣ вса частъ за учини штъ Горъ Блѣжонъ штъ соудство Прахѣова, штъ полъ, штъ шѣмъ, штъ водъ, штъ седалище село и штъ по вѣс хотаръ, да естъ дѣдннъ радѣ дѣдннъ, почто радѣ естъ блнзъ кодъ монастырѣ. Я радѣ сѧ ѣ вечнии выше речени да естъ Радѣа постеланик и Софінка една воденицѣ готова ѣ калѣ Т...¹ шѣлокъ и три кобили съѣ жребици. И сътвори естъ оустроеніа сѧ штъ добрѣ колѣ ии безъ една снашетъ и съ запишъ штъ оустроеніе и съ болѣри сведетеліи.

И пакы да естъ Радѣловъ втори постеланикъ учини ѣ Подбелеши въ сѣдство Дѣмъ <военица>, шѣбаче вса частъ Станковъ постеланикъ штъ Бѣковъ и штъ полъ и штъ

шѣм и вод и съ вси вечини на име: Доброу и съ братїам си на име; Костандин и Мирѣл и съ сини им и стар Тоадер със синь его, Добре и съ сини им и Стонка със сини его и Динѣ със синови си и Нѣг, синь Жимбен със синови си и Соаре със брат его, Негоиць и съ синови им и прочїи вечини вси, елици шербѣтат сѣ <за> дѣдинно ут та част и ут седалище селов и ут по вѣс хотар, понеже сїа шчинь ут Подбелеши была ест свѣтѣев монастыр Мърцинѣни храм свѣтыхъ архангелѣ <Михаила>...¹ покѣпила ут Станко постелиник ут Бѣков, иже ест ктитор свѣтѣев монастыр, еще ут прѣжде врѣме радї дѣша его а утцы его. И вѣс дрѣжал съ добро <мирно>¹.

И потом, кыда быст нинѣ въ дѣны господства ми, а утцѣ епископ Партеиѣ и наставник свѣтѣи монастыр Мърцинѣни и съ вѣс съборѣ и кѣпио съ ктитори монастыри по име, пан Костандин вел постелиник и Дѣмитрашко клѣчар <ут Фѣлиппеши и прочїи ктитори, уни вѣстани сѣ аще сътворил промененїе със Радѣл постелиник, аще дал емѣ сїа шчинь и вечини ут Подбелеши, яко да ест емѣ дѣдинно стодегана, въ вѣки. И Радул постелиник, уни еще дал ѣ свѣта монастыр Мърцинѣни ѣ погоане за виноград ѣ Дѣла Пацїи по шчина слициїи, кое погоане покѣпила ест и Радѣл постелиник радї хк аспри готови ут на меглѣшии ут село и дал ест ѣ свѣта монастыр и дѣ дѣше за ацигани и една ациганкѣ, кон ацигани бнл ест покѣпила и Радѣл постелиник ут на Петрѣ слѣжер, синь Яслан дворник, за хдхї аспри готови, а ациганка была ш ест покѣпила ут на Иню спатар ут Бѣков, за хг аспри готови. И променили ут добрѣ волѣ им и съ книга монастырѣ и а ктитором за променїе на рѣка Радѣлов постелиник и съ велика клѣтво и съ болѣри сведитеїи.

И пакы да ест Радѣлов постелиник шчинь ѣ Подбелеши, шбаче част Радѣлов слѣжер Фрижѣрѣнѣл и а паницев его Марїен и Нанов постелиник ут Бѣрбѣтеши, всах и ѣт вечини и съ вѣс ходок ут пол и ут шѣм и ут вод и ут седалище селов и ут по вѣс хотар, кое шчинь была ест сим болѣром, иже више пис, ут дѣдинь и ут прадѣдинь ут прѣжде врѣме, ут на дед им Драгѣл Рѣбѣ, али и вечини да се знает по име: Добрика съ сини его и Пѣтрѣ съ сини его и Герге, брат Пѣтрѣ съ синови си и Кални съ сини его и Баснаїе съ сини его.

И потом, была ест притесенена и шбдрѣжана ут монастыра Стелѣ, без ни една трѣбѣ. Таже, кыда ест был нинѣ, въ дѣны господства ми, нзвѣдла ш ест съ сѣдїлища и съ правостїю и съ книги ут дѣдини ут на монастыр Стелѣ. И послѣ уни продал ш ест Радѣлов постелиник, за хм аспри готови и съ запис ут проданїе и съ многи болѣри сведитеїи.

И пакы да ест Радѣлов постелиник шчинь ѣ Подбелеши, шбаче вса част Баснаїев постелиник ут полю и ут шѣм и ут вод и ут седалище селов и съ вечини и през вѣс хотар, понеже сїа вышше речена шчинь была ест ут дѣдинь Баснаїев постелиник ут Брѣтѣлещи ут прѣжде врѣме. И потом кыда ест был въ дѣны Левни воевод блнз ут нѣход господствїа емѣ, а калѣ герїи ут Стелѣ ут Трѣговище, уни были ест покѣпили сїа шчинь ут Подбелеши ут на Баснаїе постелиник без знанїа Радѣлов постелиник. И была ест та шчина смѣшена съ шчина Радѣлов постелиник, вѣс въ един хотар. Потом, кыда ест была нинѣ, въ дѣны господства ми, въ лат хѣрма, а Радул постелиник, ако шбѣтна и прифатилъ за вѣстїю, уни неизвернїшь да се смѣшит дрѣши людї чюжи въ шчина его, анѣ прїндет прѣд господства ми ѣ великїи диван, за лицѣ съ калѣгерїи ут Стелѣ и оумѣтиѣла Радѣл постелиник вси новци калѣгером назам, аспри хѣїх, ут прѣд господства ми ут диван, по шчина Баснаїев постелиник. И испросна Радѣл постелиник и кингове, иже нмали калѣгерїи ут на Баснаїе постелиник, а уни реклѣ како не сѣт кингове зде, въ землїи, анѣ сѣт ѣ ариград. И ащелнже нзвѣдали калѣгерїи нѣкїи книги, да се не вѣрѣет, нѣ да стоет лѣжне.

И пакы да ест Радѣлов постелиник шчинь ѣ Подбелеши ут част егѣ една ѣжа ут по вѣс хотарѣл и съ к вечини на име, Богдан съ синови си и Тришка със синови

сн, понеже покѣпна Радѣла постелникъ вт на Пѣтрѣ логофетъ вт Фѣлконъ и вт на снѣ его, Дръгою, за хѣ аспри готови. И пакы да ест Радѣловъ постелникъ вчиннѣ ѿ Подбелещнъ и нна част, вса, третаго частъ вт село, по вѣс хотар, кое вчиннѣ ест емѣ вт на дедомъ сѣ, Драгѣла ворникъ и Балла комиснъ ага Строе и съ вечникъ, на нме: Ялѣла того старъ и съ снѣ его. . . ² и съ сновнъ нмъ и пакъ Ялѣла съ братнъ его Станъ н. . . ² и Каленъ, сикъ Трнчкѣвъ и съ сновнъ нмъ; понеже ест емѣ стара и права вчиннѣ и за дѣденѣ вт дѣдѣ нмъ, нже вышше писъ.

И пакы покѣпна Радѣла постелникъ четнри вечникъ вт село вт Рошанинъ, по нме: Радѣла съ сновнъ снъ и Цюра съ сновнъ его и Семедрю съ сновнъ снъ и Стола, братъ Симедрю съ сновнъ снъ, вт на Пѣтрѣ и вт на снѣ сновнъ, Тѣдоръ вт Фѣлконъ, за хѣ аспри готови. И пакы да ест Радѣловъ постелникъ две вечникъ по нмѣ, ѿпрѣланъ съ сновнъ снъ и Радѣла съ сновнъ снъ; понеже продадоше сѣ вни вечникъ Радѣловъ постелникъ вт добрѣ волѣ нмъ, али ѿпрѣланѣ за хѣ аспри готови, а Радѣла пакы за хѣ аспри готови и съ записъ вт продаѣнѣ, тѣчю главе нмъ безъ вчиннѣ и сѣде по вчиннѣ Радѣловъ постелникъ ѿ Подбелещнъ.

И пакы покѣпна Радѣла постелникъ еднѣ вечникъ на село его Подбелещнъ, на нме Драгѣла и съ сновнъ снъ вт на Бадѣ постелникъ и вт на жителница его, Столна, вт Тръговище, за хѣ аспри готови и съ записъ.

И пакы да ест Радѣловъ постелникъ еднѣ чѣлѣдъ за гавлонити, нмѣ нмъ: Радѣла Клочѣ циганъ, Ялѣла Ирюла, снѣ Стожканъ Ялѣстарюла и съ ациганкамъ са на нме Бонка, дѣщнѣ Марчн циганъ алѣстаръ и съ сновнъ нмъ, понеже сею чѣлѣдъ за ациганинъ былъ вт цнганнѣмъ господска. Таже, дахъ господство мнъ и помиловахъ по вѣрномѣ волѣръ господства мнъ. Радѣла постелникъ, радѣ права и вѣрна служба, таже послѣжилъ господства мнъ и хоревъ на царствѣ, на Индрѣанополю.

И продадъ ест снъ выше речени, нменити болари, ннхнемъ вчиннѣ и вечникъ вт ннхнемъ добрѣ волѣ, безъ нн една силостъ и съ оузнаннѣмъ всѣмъ волѣромъ вт встрога мѣсто.

Сего радѣ дадохъ и господство мнъ Радѣловъ постелникъ, тако да ест емѣ сѣ выше речене вчиннѣ и вечникъ, вчиннѣ, дѣдиннѣ и въ вхѣбѣ, сновнмъ и внѣщнмъ и прѣвнѣчетомъ и не вт кого непоколѣбывмомъ, по резмо господства мнъ.

Се оубо и сведителнъ положыхъ господство мнъ: панъ Хриза вѣль банъ Кралевскнъ и панъ Ивашко вѣль дворникъ и панъ Гнлгорѣ вѣль логофетъ и панъ Дѣмантрѣ вѣль вѣстѣаръ и панъ Преда вѣль спатаръ и панъ Неделко вѣль клѣчѣръ и панъ Каснаѣ вѣль столникъ и панъ Бѣчинна вѣль пѣхарникъ и панъ Бѣзникъ вѣль комисъ и панъ Костандинъ вѣль постѣлникъ. И исправникъ Гнлгорѣ вѣль логофетъ.

И написахъ азъ, Стожка логофетъ Шѣрбановичъ въ весь Бѣскрещнъ, мѣсеца юлѣ зѣ-гв дѣны и вт Ядама въ лѣтъ хѣрмѣ, anno domino³ хѣхлѣс.

† Іу Матѣю воевода, мнлостнѣю вожнѣю господннѣ.

Іу Матѣю воеводъ <м.р.>

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și încă și al părților de peste munți, herțeg al Almașului <și> ¹ Făgărașului. Am binevoit domnia cu a mea bunăvoînță, cu inima <curată și luminată> ¹ a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfintrăpoșaiilor moși ai domniei mele. Iată am dăruit domnia mea acest atotcinstit și cu frumoașă față și preacinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de față al domniei mele credinciosului boier al domniei mele, pan Radul al doilea postelnic și <soției> ¹ lui Sofiica și cu fiii lor, cîți le va dăruî Dumnezeu, ca să le <fie ocină> ¹ și vecini în sat la Pătărlage <din județul> ¹ Sac. Însă partea

sfintei mănăstiri Mislea, hramul sfînta troiță, din cîmp și din pădure și din apă și cu 2 vecini, anume Lera și Stan și cu fiii săi și cu delnițele lor cît se vor afla, de <pretutindeni>¹ și din vatra satului și de peste tot hotarul, cît se va alege, pentru că <aceasta>¹ ocină și vecini au fost ai sfintei mănăstiri Mislea, de moștenire, de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost <în zilele>¹ lui Leon voievod în anul 7140, egumenul Zosima, de la Mislea și cu tot soborul sfintei mănăstiri, ei au socotit că sînt aceste ocine din Pătărlage niște ocine departe și peste mîna și nici un folos nu au, nici nu pot să se hrănească cu această ocină. Întru aceea, egumenul Zosima și cu toți călugării ei au făcut întocmire cu boierul domniei mele, Radul postelnicul și cu panița lui, Sofiica, ca să le fie această ocină și vecini și tot <ce>¹ a avut mănăstirea la Pătărlage, unde sînt casele lor, ca să le fie ocină, dedină, în veci. Iar Radul postelnicul și jupanița lui Sofiica, ei au dat sfintei mănăstiri, Mislea, toată partea lor de ocină din Blăjoi de Sus din județul Prahova, din cîmp, din pădure, din apă, din vatra satului și de peste tot hotarul să fie dedină pentru dedină, pentru că este aproape lîngă mănăstire. Iar pentru acești 2 vecini, mai sus spuși, au dat Radul postelnicul și Sofiica o moară gata în valea T<...>¹ șului și trei iepe cu mînji. Și au făcut această întocmire de bunăvoia lor și fără nici o silă și cu zăpis de întocmire și cu boieri martori.

Și iar să fie lui Radul al doilea postelnic ocină în Podbelești, în județul Dîmbovița, însă toată partea lui Staico postelnicul din Bucov și din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii, anume: Dobroiu și cu frații săi anume, Costandin și Mirul și cu fiii lor și Toader cel bătrîn cu fiul lui, Dobre și cu fiii lor și Stoica cu fiii lui și Dinea cu fiii săi și Neag, fiul Jimbei, cu fiii săi și Soare cu fratele lui, Negoită și cu fiii lor și alți vecini toți, cîți se vor afla de moștenire din acea parte și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această ocină din Podbelești a fost a sfintei mănăstiri Mărgineni, hramul sfîntului arhanghel Mihail...¹ cumpărată de Staico postelnicul din Bucov, care este ctitor al sfintei mănăstiri, încă de mai înainte vreme pentru sufletul lui și al părintelui lui. Și a tot stăpînit cu bună <pace>¹.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele episcop Partenie și nastavnicul mănăstirii Mărgineni și cu tot soborul și împreună cu ctitorii mănăstirii anume: pan Costandin mare postelnic și Dumitrașco clucerul <din>¹ Filipești și alți ctitori, ei s-au ridicat și au făcut schimb cu Radul postelnic, de i-au dat această ocină și vecini din Podbelești, ca să-i fie dedină statornică, în veci. Iar Radul postelnicul, el încă a dat la sfînta mănăstire Mărgineni 8 pogoane de vie în Dealul Pații pe ocina siliștei, care pogoane le-a cumpărat și Radul postelnicul, pentru 20 000 aspri gata de la megieșii din sat și a dat la sfînta mănăstire și 4 suflete de țigani și o țigancă, care țigani i-a cumpărat și Radul postelnicul de la Petrea slugerul, fiul lui Aslan vornicul, pentru 11 000 aspri gata, iar țigancă a cumpărat-o de la Ianiu spătarul din Bucov, pentru 3 000 aspri gata. Și au schimbat de bunăvoia lor și cu cartea de schimb a mănăstirii și a ctitorilor la mîna lui Radul postelnicul și cu mare blestem și cu boieri martori.

Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești, însă partea lui Radul slugerul Frijureanul și a paniței lui Maria și a lui Nan postelnicul din Bărbătești, toată și cu vecini și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, care ocină a fost a acestor boieri, care sînt scriși mai sus, de moșie și de strămoșie de mai înainte vreme, de la bunicul lor Dragul Robul, însă vecinii să se știe, anume: Dobrică cu fiii lui

și Pătru cu fiii lui și Gherge, fratele lui Pătru cu fiii săi și Călin cu fiii lui și Vasilie cu fiii lui.

Iar după aceea, a fost cotropită și stăpinită de mănăstirea Stelea, fără nici o treabă. Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, au scos-o de la mănăstirea Stelea cu judecată și cu dreptate și cu cărțile de moștenire. Iar apoi ei au vîndut-o lui Radul postelnicul, pentru 40 000 aspri gata și cu zapis de vînzare și cu mulți boieri martori.

Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești, însă toată partea lui Vasilie postelnicul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecini și de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă a fost de moștenire a lui Vasilie postelnicul din Brătulești de mai înainte vreme. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Leon voievod aproape de ieșirea domniei lui, călugării de la Stelea din Tîrgoviște, ei au cumpărat această ocină din Podbelești de la Vasilie postelnicul fără știrea lui Radul postelnicul. Și a fost acea ocină amestecată cu ocina lui Radul postelnicul, toată într-un hotar. Apoi când a fost acum, în zilele domniei mele în anul 7141, Radul postelnicul, dacă a aflat și a prins de veste, el nu s-a lăsat să se amestece alți oameni străini în ocina lui, ci a venit înaintea domniei mele în marele divan, de față cu călugării de la Stelea și a lepădat Radul postelnicul toți banii călugărilor înapoi, 17 000 aspri, dinaintea domniei mele în divan, pentru ocina lui Vasilie postelnicul. Și a cerut Radul postelnicul și cărțile, pe care le aveau călugării de la Vasilie postelnicul, iar ei au spus că nu sînt cărțile aici, în țară, ci sînt la Țarigrad. Iar dacă vor scoate călugării niște cărți, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești din partea lui, o funie, de peste tot hotarul și cu 2 vecini, anume Bogdan cu fiii săi și Trișcă cu fiii săi, pentru că i-a cumpărat Radul postelnicul de la Pătru logofătul din Fălcoi și de la fiul lui, Drăgoi, pentru 6 000 aspri gata. Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești și altă parte, toată, a treia parte din sat, de peste tot hotarul, care ocină este a lui de la bunicii săi, Dragul vornicul și Balea comisul și Stroe aga și cu vecinii, anume: Albul cel bătrîn și cu fiul lui. . . ² și cu fiii lor și iarăși Albul cu frații lui, Stan și. . . ² și Călin, fiii lui Trișcă, și cu fiii lor, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și de moștenire de la bunicii lor, care sînt scriși mai sus.

Și iar a cumpărat Radul postelnicul patru vecini din sat, din Roșiani, anume: Radul cu fiii lui și Giura cu fiii lui și Smedriu cu fiii săi și Stoia, fratele lui Smedriu, cu fiii săi, de la Pătru și de la fiul său, Tudor, din Fălcoi, pentru 9 000 aspri gata. Și iar să fie lui Radul postelnicul doi vecini, anume Oprian cu fiii săi și Radul cu fiii săi, pentru că s-au vîndut ei vecini lui Radul postelnicul de bunăvoia lor, însă Oprian, pentru 3 000 aspri gata și Radul iarăși, pentru 3 000 aspri gata și cu zapis de vînzare, numai capetele lor, fără ocină și stau pe ocina lui Radul postelnicul în Podbelești.

Și iar a cumpărat Radul postelnicul un vecin la satul lui, Podbelești, anume Dragulea și cu fiii săi, de la Badea postelnicul și de la soția lui, Stoiana din Tîrgoviște, pentru 7 000 aspri gata și cu zapis.

Și iar să fie lui Radul postelnicul un sălaș de țigani numele lor: Radul Clocea țiganul, Albul Iarul, fiul lui Stoican alăutarul și cu țiganca sa, anume Voica, fiica lui Marcea țiganul alăutar și cu fiii lor, pentru că acest sălaș de țigani a fost din țigănia domnească. Astfel, am dat domnia mea și am miluit pe credinciosul boier al domniei mele, Radul postelnic, pentru dreapta și credincioasa slujbă, cu care a slujit domniei mele și țării la împărăție, la Adrianopol.

Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți boieri ocinele lor și vecinii de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor din jurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul postelnicul, ca să fie aceste mai sus zise ocine și vecini, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am așezat domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Vucina mare paharnic și pan Buzinca mare comis și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovici, în orașul București, luna i ilie a 17-a zi și de la Adam, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți 49. Orig., perg. (62 × 35), pecete atirnată. Cu o trad. din 1863. Altă trad. la Bibl. Acad., CXXVI/183.

¹ Loc șters.

² Loc alb.

³ Așa în text, cu litere latine.

† Adecă eu, Radul Piscotan, scris-am acestu zapis la mena păharnicului Radului, cumu au fostu vîndotu această mușie Radului Piscotan, iar acumu au datu banii și au luat moșiia anome Ibănești, ughi 7. Ci amo scriso această zapis se fie de credințe.

I mertorii sinto: Dregoșin postelnicul i Gherghe Serbol i Radol Cașotin, Negoe moștanol i Dragomir călărașol. Pântro credența poso-au și pecețile. Aze pus eu Marco i Radul gramatic.

ПИС МѢСЕЦА ЮЛІЕ ДНИИ НѢ, В ЛѢТ ХРМА.

Drăgoșin postelnic.

Eu Radol Piscotan.

Eu Radol Cașotin.

Eu Dragomiru călăraș.

Eu Negoe moștan.

Eu Marco logofăt.

Eu Radolo gramatic.

† Și de vei încă să se știi că au datu bani preste toată ocina cîtă iaste și au pus mărturi: Dragomiro că au datu moșiia iar el se n-aibă nece o trebe, că i-au datu bani și sinto mertorei Radol Piscotan [pos]. Sinto mertorii acește toți.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveeni, X/2. Orig., hîrtie (30 × 17,5), 4 peceți aplicate.

Adecă noi boiarii judecătorii și căutătorii hotarului Cornățelului și a Gabrovénilor pentru Lacul Tomei, zicînd Găbrovénii și arătînd altă lac, Veșțisorivi, întralt loc ¹, pîrîndu-se cu călugării de la Bucovăț fost-au purtat boiarii pre răvașe domnești: Iane și Drăghiciu den Pleșoiu și popa Grigorie clisériul ot Craiova. Apoi, al doilea rînd, au fost socotitori și judecători luați iar pre răvașe domnești, Danciul logofătul den Pîrîiani și Balica din Breasta și Stan vâtaful ot Gaia. A treia oară au fost iarăși căutători Iane din Pleșoiu și Balica paharnicul din Breasta și Drăghici din Pleșoiu și Danciul din Pîrîiani și Tudor Ciocor vornicul ot Rătești ispravnic cu cartea domnului nostru Matei voievod iscălită, ca să alegem întru toate rovinile și dintru toate lacurile adevărat Lacul Tomei. Umblat-am aceste trei rînduri de boiari și toți cîți sîntem scriși mai sus, toți am aflat. Lacul Tomei și am căutat cărțile Găbrovénilor și am aflat sémnele: de în Piscul Cerului pre matca Văii Cerului pînă în lacul ce să chiiamă de lîngă Drumul Diiului, în dreptul locului, pînă în Lacul Tomei. Așa am dat pe sémnele céle bătrîne. Deci, care au fost a Găbrovénilor, să le fie moșie iar. Așa am aflat cu ale noastre suflete, cum merge hotarul Cornățelului preste Drumul Diiului pînă în Lacul Tomei și despre Găbrovénii pre în sémnele ce-s mai sus scrise, noi cu ale noastre suflete am dat moșia, cîtă au fost înpresurată de Găbrovénii, să fie a mănăstirii, cum au fost a lor din veac.

Iulie 20 dni, leat 7144 <1636>.

Balica pãharnic.

Iane.

Drăghiciu.

Arh. St. Buc., Condica m-rilor Căluui și Bucovăț, nr. 722, f. 405v—406. Copie.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, VIII, 167—168.

¹ „Lac“ corectat peste „loc“.

Өешфан, божію мнлості патрїарх свѣтого града Нерѣсалнмскаго и вѣсѣн Палнстннїн, Снрїнскїн, Яравїнскїн, швон пол Івордана, Кана Галнленскїн и свѣтаго Сншна и прочаѣ.

Înaintea smerenii noastre venit-au vornicul Iordachi și cu ginere-său Cerchez vătahul, jăluindu-se pre Vasilie egumenul de la mănăstire de la Bistrița pentru niște țigani anume Manea țiganul cu feciorii lui, care țigani au fost dați de banul Panait de Hotărani, copil mic, pentru o țigancă a lu Iordachi vornicul, anume Dobra, cum am văzut semerenia noastră cărțile și zăpis de schimbu la mîna lui Iordachi vornicul.

Iar cînd iaste acum, se-au sculat Vasilie egumenul, de-au luat țigani și zice că sînt ai mănăstirii. Deci, de vor fi ai mănăstirii de moșie să fie ertăți și blagosloviți de vlădica Hristos și de smerenii noastră, iar de-i vo fi luoat în silă și fără dreptate, să fie proclēt și anatima de vlădica Isus Hristos și de 318 otți și de cătră smerenia noastră, încă să fie afurisit și el și tot săborul, carii vor ști și nu vor spune cu dreptate. Și hierul, pietrile să se topească,

iar trupurele să nu se mai topească, ce să lăcuiască cu Iuda și cu Ariia. Iar darul și pacea și mila domnului nostru Isus Hristos și blagoslovenia smerenii noastre să fie cu toți creștinii cei adevărați.

ΠΙΣ ΚΑΙ Ε ΚΕ ΔΑΝΗ Ε ΑΪΤ ΧΡΩΜΑ.

Θεοφανης ελεω Θεου πατριάρχης της άγίας πολεως Ιερουσαλημ ¹.

<Pe verso sec. XVIII:> Cartea patrierșască de afurisanie pentru niște cioare de țigani.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXIV/377. Orig., hîrtie (21×31). Copie ibidem, ms. 194, f. 388v—389.

¹ „Teofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al întregii cetăți a Ierusalimului“.

343

1636 (7144) iulie 27.

Scriu eu, Cînda ot Soceni, și Stan frate-mieu și Neacșul, nepotă-mieu Micu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupanului Ivan ot Pitești, cum să știe că i-am vîndut o livede de la Soceni, de în drum pînă în coastă și cît au fost de lată de înaintea vrême, drept bani gata aspri 1 200, de a noastră bunăvoe, să-i fie moșie lui și feciorilor lui în vécie.

Și mărturie mulți și bătrîni, anume: Pătru ot Mălureni i Opriș ot Dobro-goste și Stan ot tam și Pravăț i Țalapi ot Negovani i Gradie ot Pi<te>ști ¹ și Virban ot tam i Manole ot tam i Ivan croitorul i Gherghe al Stanei de la Puți i Coman ot Negovani. Și pentru credința pusu-ne-am pecețile.

I pis Thanasie; pis measeța iulie 27 dni, leat 7144 (1636).

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 180v. Copie; alte copii ibidem ms. 710, f. 753v, 349, f. 466, 482, f. 54—55.

¹ În toate celelalte copii Pitești.

344

1636 (7144) iulie 27.

† Adecă eu Sarul, feciorul Oprei ot Zorești și eu Rădocea, ginerele popei lu Crețu, nepot Oprei ot Zorești și eu, Dumitru, nepot lu Arsenie ot Zorești și eu Dragomir Dăinea ot Zorești, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Stanciului și la mîna Jipe postelnicul ot Vernești, cum să se știe că le-am vîndut o rotă și jumătate de moară în vadul despre Mătești di în partea Drăgoșască și loc de grădină înprejur, cît se va putea îngrădi za 2 400 bani gata, ca să le fie moșie lor și feciorilor lor. Și acêste rote ce-s mai sus scrise am vîndut eu Sarul și Dragomir Dăinea o jumătaté de rotă; iar o rotă o am vîndut eu, Rădocea și Dumitru și iar Sarul. Și le-am vîndut noi aceste rote de moră ce-s mai sus scrise, de a nostru bunăvoe și cu știrea tuturor fraților și a megiașilor di înprejurul locului.

Și mărturie au fost: ot Zorești, Burlan i Pîrtea i Radul Vintilescul i Oancea i Șteful i popa Stan i Badea ot Vernești i Dragomir Sorescul i Dragomir al diiaconului i popa Jipa i Ianolie i Avram i popa Gherghe i Mihalcea,

Aceasta scriem și mărturisim și pentru credința ne-am pus degetele.

Писа Кръчѡн грѣмѣтнк, мѣсеца юліе кѡ дѣнїе в лѣт хрѣмд¹.

Sarul.

Rădocea.

Dragomir².

Dumitru.

Bibl. Acad. CXLVII/105. Orig., hirtie (30 × 19,5).

¹ „A scris Crăciun gramăticul, luna iulie 27 zile, in anul 7144“ <1636>.

² Semnătură în criptogramă.

345

1636 (7144) iulie 28.

Jupan Hriza vel ban Cralovschih. Scris-am cartea noastră acestui om, anume Stanciul ot Broscari, pântru c-au venit înaintea noastră de s-au pîrît Stanciul cu Stoica ot Știubeae pântru niște bani ce au zis Stoica c-au rămas de la tată-său, încă din zilele Radului vodă. Iar Stanciul au jurat cum acei bani n-a luat. Deci au dat banul această carte a noastră Stanciului ca să fie în bună pace de către Stoica pântru că s-au pîrît di față, ce au rămas Stanciul pre Stoica de lege dinnaintea banului. Deci să fi în bună pace de acum înaintea, nimin să nu-l bîntuiască.

Aceasta am scris. Pis meseța iulie 28 dni, let 7144 <1636>.

Epitropia bis. Sf. Treime — Craiova, dos. 24, doc. 1. Orig., hirtie (29 × 19), pecete aplicată, căzută.

346

1636 (7144) iulie 29.

† Многостїю божїею прѣхсвещенномѡ архїмитрополнт кїр Ѳеѡфїл вѣсон Земла Блѡшкѡе¹.

† Scris-am vlădicia mea cartea vlădiciei mele sfintei și dumnezeeshii mănăstire caré să chiiamă Tismana, pentru niști rumâni ai sfintei mănăstir, că au avut egumenul Theodosie pîră cu niști boiarii anume Stoica de în satu de în Șomănești. Și au căzut și naintea domnu nostru, să-i judece. Iar domnu nostru i-au dat pre sama boiarilor, să-i tocmească și să-i județă; iar boiarii au dat lege să jure cu 12 boiarii. Și <au> luat cartea părintelui patriiarhului de afuresenie și cartea vlădiciei mele, cum de vor putea jura pre dreptate și li se va cădea să ia rumânii de la sfînta mănăstiri pre dreptate, să fie ertați; iar de vor face fro fățarie și hitlenie, să ia de la sfînta mănăstire cu strîmbătate, au rumânii, au țigani, au moșie, au cine ce se va ispiti, veri ce de la sfînta mănăstire, cum nu iaste legea și obicéiul, acela om să ia în loc de ertare, blăstem neertat, să fie proclét și afurisit și anathema de vlădica Hristos; așijdirea să fie și de vlădicia mea. De aceasta scrie vlădicia mea.

Пис юліе кѡ дѣнїи, в лѣт хрѣмд.

† Vlădica Theofil <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVII/8. Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhimitropolit chir Theofil a toată Țara Românească“.

† Eu, Chisar păharnicul, feciorul Chircăi comisul de în Ruda, scris-am la voi satul Groșani. Cătră aceasta vă dau știre pântru parte de sat de acii de în Groșani, care o au fost cumpărat tată-mieu, Chirca comisul și o au dăruit la sfînta mănăstire la Tismana. Deci se nu vă ispitiți a înpresura parte mănăstiri, că apoi eu voi veni și voi aduce și cărțile cele de cumpărătură, ce apoi vă vor și prăda, ce foarte să vă socotiți, nemic se nu vă ispitiți a înpresura moșia ce au cumpărat tată-mieu. Aceasta vă scriu.

Пис юліе лѣ дьни, лѣт 7304.

Eu Chisar peharnic ot Ruda <m.p.>

Să să știe ce iaste rămășiță în satū 1 440 aspri.

Și s-au strînsu bani gata 1 140.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XIII/15. Orig., hirtie (24,5 × 21,5). Copii ibidem, ms. 329, f. 197v, 335, f. 171.

† Zde boleari ai lu Dragomir postelnicul ot Fărcășești și ai fiiastru-său, Radul, anume de în Poiana, Barbul cliucerul și de în Céplea, Preda cliucerul și de în Roșia, Udriște vornicul și de în Albéni, Andronie și de în Pîrîu, Miloș logofătul și de în Rogojel, Oprea al Zlatei, să caute și să adeveréze cu ale lor suflete de moșii și de haine și de dobitoc și de toate bucatele ce i să vine Radului, fiiastrul lui Dragomir. Deci ce i să va veni cu dereptul, să aibă a-i daré în mîna lui. Deci cum vor afla acești boiari cu ale lor suflete.

Пис август...¹ дьни в лѣт 7304.

† Іw Матен ввевѡда, мно҃стїю божїю, господннѣ.

Bibl. Acad., XC/33. Orig., hirtie (19,5 × 15), pecete aplicată.
EDIȚII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 21.

¹ Loc rupt.

† Adecă eu, Coman de Neagovani și cu feciorii mie, pre nume Coman i Manea i Banciul, scris-amu al nostru zapis la mîna jupan Neagul i Antonie, să fie de mare credință, cum să se știe că i-am vîndut 6 bogoane (!) de vie cu locul și cu casa și cu toate ciubarele ce se cheamă locul Strîmbătenéască. Și o am vîndut de a nostru bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și de sus și de jos și de înprejurul locului za <aspri> 16 000 gata, ca să fie domnielor moșie și feciorilor lor și nepoților și strenepoților în vecie.

Și mărturii atunci află-se; jupan Nastea ot Negoești i ot Neagovani, Oana i Aldea, Oprea, Crăciun, Oana scaunul ot tam i Bălan i Stanciul ot tam.

Пис мѣсеца августѣ, дьни ѿ вѣ лѣт 7304.

Coman care au vîndut.

Oana.

Oana scaun.

Bibl. Acad., CXCVI/198. Orig., hirtie (21 × 23,5).

Adecă eu, Mehăilă ot Budeasa, scris-am zapisul meu ca să hie de mari credență în mîna lu Stan ot Ogrăzeni, cum să se știe că i-am vîndut den part<ea> lu Gorghie de ocină ot Goruneni 2 părți dereptu 1 500. Și o am vîndutu de a mea bunăvoe, făr-de nici o silă și cu știrea boiarilor și a totorora migiiașilor de înprejurul locului.

Și la tocmeala noastră au fostu boiari mărturie: jupan Calotă vel solgér, jupan Toader sloger și Șoldo ot Budeni și Bucșe ot București i ot Budeni, Micul i ot Corătești, Moșatu i ot Goruneni, Sava i ot <O>grăzeni, Nestor i Nanul i Știrbul ot Tihulești. Și pântru credența pus-am și pecețili.

Пис мѣсеца августъ ѿ дъни, въ лѣт хрѣмѣ.

Șoldo.

Bucșe.

Micul.

Moșat.

Sava.

Nestor.

Șterbul ot Tihulești.

Nanul Ogrăzean.

Bibl. Acad., DCCXXXV/67. Orig., hirtie (21 × 30), 4 peceți inelare, aplicate.

EDIȚII. Iorga. *Doc. urlățene*, 190—191, nr. 22.

† Мноостією божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ въсон земли Хггровлахи́нское. Дават господство ми сін повелѣніи господство ми сѣзем господства ми Дръгою и Балѣ логофет със братіам си wt Кнвжд, wt сѣдство Сак и със синови нх енижеже Богъ даровах, ѿкоже да ест нам wчиннъ ѿ Стар Кнвжд, деа Станов и Драгомиров и Конкъви и Шерев, сини Ідѣв, wt деа Мишинърескъ четвертаго деа, wt пол и wt шѣм и wt вод и wt седалище селов и wt по въс хотаром, понеже покѣпи Дръгон и Балѣ логофет със братіам си сѣм више речена wчиннъ wt на Стан и wt Драгомир и wt Конка и Шерев, сини Ідѣв wt Кнвжд ѿ за х аспри готови. И пак и един место за къщи ѿ Стар Кнвжд, по брег Бенев, понеже покѣпи wt на Ђончлаш и wt на сини Ідѣв, за т аспри готови. И пак wчиннъ ѿ Стар Кнвжд, част Ђнкън д-гw част wt деа Ђспескъ, wt пол и wt шѣм и wt вод и wt седалище селов и wt по въс хотаром, понеже ест покѣпи Дръгою и Балѣ логофет със братіе нх wt на Ђниѣ зет Ђнкън, за х аспри готови. И пак да ест нам wt wчина Малотѣв wt Кнвжд четвертаго деа wt пол и wt шѣм и wt вод и wt седалище селов и wt по въс хотаром, част Манев, сини Малотъ, понеже w ест вна поставна зѣлаwг, раді ѿ аспри със дънъ. Таже минѣ дънъ и wстад wчина стоателна.

И вист свѣдѣтеле и адѣмъшари, на име: wt Кнвжд, попа Фрѣла и попа Танасіе и Стѣниѣ и Къли и Радул и Стоян и Бърсан и мнози людіе.

И пак да ест сѣзем господства ми Дръгою и Балѣ логофет със братіам си два погодне wt виноградъ и едни сеженъ за wчиннъ въ дѣла Скъмянилор, сѣд Сак, понеже ест покѣпи wt на Гергіе Ђгрнкъв wt Скъяни, за х аспри готови, кое погодне вист нам wt покѣпеніе wt ѿжа Дадѣлов Ђнигев.

И пак да ест нм ѿ погон шт место въ шграда Сннов н чнтнрн чедврѣцї н еднн сеженъ за шчннъ н пак трн чедврѣцї за место н чнтнрн погоане н със ѣ сеженн за шчннъ ѝ дѣла Скъянншор, понеже покѣпнл Дръгон н Балѣ логофет със братїн нм шт на Драголѣ, жъна Сннов, н шт на снновн ел, Шнрча н Дѣмнтрѣ н Дадѣл н Кръстїан шт Скъянн за хѣш аспрн готовн. И пак да ест нм н нѣкое место что ест бнл Ішнов Шнолосръдї ѝ междо внсно>града емѣ н ѝ меж<до> внограда Станчюлов, понеже ест дал Драголе н снновн ел Дръгоук н Бален логофет със въ тог цѣн за аспрн внше пис н поставнл ест белѣшн ѝколно того место шт долена Лѣподек по хотарѣл Пържолѣннлор ѝ прав дорн ѝ внограда Чептѣрѣнкѣн по рѣзор въ прав на внограду Тоадерок ѝ камен н ѝ прав по рѣзор пак ѝ камен, таже по рѣзор ѝ дол дорн н ѝ нѣк н въ дрѣг нѣк, таже по хотар къ Кладеннца шт на пїатрѣ ло нѣт до кръст Іванок ѝ Балѣ Лѣподек ѝ гор до хотар.

И пак да ест Дръгоук н Бален логофет, със братїн нм водаа Телѣженѣлшн шт Скъянн, колнко ест бнл дрѣжал Ровѣл нзбранена шт хотарѣл Бѣкѣвѣлов ѝ гор дорн въ ѝжа Попѣскѣ ѝ крающѣ водев колнко может чннтн брод за воде ннц, понеже покѣпнл шт на Шерѣѣ н шт на Радул н шт на Іван Бранок н Ішн¹ н шт на Станчюл, сннъ Команек, шт Скъянн за хѣш аспрн готовн н две воловн. И пак шт на Шерѣѣ н Радул н Іван н Станчюл ѿ место цѣфѣнт шт на кръш шт хотарѣл Бѣкѣвѣлов ѝ гор по гърлѣ дорн ѝ нзверѣл воднннцек по нз дорн ѝ подїшорн дорн ѝ вода Телѣженѣлов за хѣш аспрн готовн. И пак да ест нм две погоане н половнн н със две сеженн за шчннъ н половнн ѝ Скъянн, понеже ест покѣпнл Дръгон н Балѣ логофет със братїам сн шт на Ёпрѣ н шт на вншкам са ѣнка шт Скъянн за хѣш аспрн готовн.

И внст алдѣмъшарн на нме: Радул слѣжер Фрежѣрѣнѣл н Мордан н Нѣгое Кѣпѣшъ н Тѣдорѣ н със снновн сн н Ішн н Тѣлпѣдан н мношн людїн. И продадох шнн за ннхном доброволю, без нн една снлост н със ѝзнанїа всѣм мегїашом н а волѣром шт гор нздол н шт шкрѣст местом.

Сего радї дат н господство мн Дръгоук н Бален логофет н със братїндам сн, шкоже да ест нм сїн внше реченн шчнне н внограду за дѣдїно н въ шхѣб нм н снновн н вншком н прѣвншчетом въ вѣк н не шт когождо непоколѣвенмо порнзмо господства мн

Сеже н сѣдїтеле поставнх господство мн: жѣпан Хрнза вел бан Кралевскн н жѣпан Івашко вел дворннк н Глнгорїе вел логофет н Дѣмнтрѣ вел внстннар н Прѣда вел спатар н Неделко вел ключар н Баснлѣ вел столннк н Бѣзннка колнс н Бѣчннна пѣхарннк н жѣпан Костанднн вел постелннк. И нсправннк, вел логофет.

И аз, Дѣмнтрѣ логофет, напнсѣх въ граду Бѣкѣрѣцї, авгѣст ѣ дѣнн н шт ѣдама въ лѣт хѣрмд.

† Іw Матею воевода, мнлостїю божїю господннъ.

Іw Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Drăgoi și lui Balea logofătul cu frații lor din Chiojd, din județul Sac și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în Star Chiojd, partea lui Stan și a lui Dragomir și a lui Coica și a lui Șerb, fiii lui Iadă, din moșul Mișinărescu, a patra parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor această ocină mai sus spusă de la Stan și de la Dragomir și de la Coica și Șerbu, fiii lui Iadă din Chiojd, pentru 600 aspri gata. Și iar un loc de casă în Star Chiojd, pe malul Benei, pentru că a cumpărat de la Voicilaș și de la fiii lui Iadă pentru 300 aspri gata. Și iar ocină

la Star Chiojd, partea Ancăi, a patra parte din moșul Lupescu, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Drăgoiu și Balea logofătul cu frații lor de la Bunea, ginerele Ancăi, pentru 1 000 aspri gata. Și iar să le fie din ocina lui Malotă din Chiojd, a patra parte din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, partea lui Manea, fiul lui Malotă, pentru că a pus-o zălog cu zi, pentru 400 aspri. Deci a trecut ziua și a rămas ocina stătătoare.

Și au fost martori și aldămășari, anume: din Chiojd, popa Fîrla și popa Tanasie și Stănilă și Călin și Radul și Stoian și Bîrsan și mulți oameni.

Și iar să fie slugilor domniei mele Drăgoiu și Balea logofătul cu frații lor două pogoane de vie și un stînjén de ocină în Dealul Scăianilor, județul Sac, pentru că a cumpărat de la Gherghie al lui Agrica din Scăiani pentru 7 300 aspri gata, care pogoane le-au fost de cumpărătură din funia lui Dadul al lui Bunghe.

Și iar să le fie un pogon de loc în ograda lui Sin și patru cesvirte și un stînjén de ocină și iar trei cesvirte de loc și patru pogoane și cu 5 stînjéni de ocină în Dealul Scăianilor, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor de la Dragolea, femeia lui Sin și de la fiii ei, Mircea și Dumitru și Dadul și Cîrstian din Scăiani, pentru 3 800 aspri gata. Și iar să le fie și niște loc, ce a fost al lui Ion Milosîrdu, între via lui și între via lui Stanciul, pentru că l-a dat Dragolea și fiii ei, lui Drăgoi și lui Balea logofătul, tot în acel preț de aspri mai sus scris. Și au pus semne în jurul aceluia loc: din valea Lupoaiiei, pe hotarul Pîrjolenilor, drept pînă în via Ceptureancăi, pe răzor, drept la via lui Toader, la piatră și drept pe răzor iar la piatră, apoi pe răzor în jos pînă la nuc și la alt nuc, apoi pe hotar spre fîntîna de la piatră, pe drum, pînă la Crucea lui Ivan în valea Lupoaiiei în sus, pînă în hotar.

Și iar să fie lui Drăgoi și lui Balea logofătul cu frații lor apa Teleajenului, din Scăiani cît a stăpînit Robul, aleasă din hotarul Bucovului în sus pînă la funia Popească, la marginea apei, cît poate să facă un vad de moară, pentru că a cumpărat de la Șerbu și de la Radul și de la Ivan al lui Bran și Ion¹ și de la Stanciul, fiul lui Coman din Scăiani, pentru 4 600 aspri gata și doi boi. Și iar de la Șerbu și Radul și Ivan și Stanciul un loc țefuit de la păr, din hotarul Buc<ov>²ului, în sus, pe gîrlă pînă la iezerul morii, pe iaz pînă la Podișor, pînă la apa Teleajenului, pentru 1 100 aspri gata. Și iar să le fie două pogoane și jumătate și cu doi stînjéni și jumătate de ocină, în Scăiani, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor de la Oprea și de la nepoata sa Anca din Scăiani pentru 3 000 aspri gata.

Și au fost aldămășari, anume: Radul sulgerul Frejureanul și Mordan și Neagoie Căpușă și Tudor și cu fiii săi și Ion și Tălpădan și mulți oameni. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sus, din jos și din jurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Drăgoi și lui Balea logofătul și cu frații lor, ca să le fie aceste mai sus zise ocine și vii de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților, în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca comis și Vucina paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea București, august 2 zile și de la Adam în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/15. Orig., perg. (32,5× 47), pătat, pecete timbrată, căzută.

¹ Cuvînt adăugat.

² Omis.

352

1636 (7144) august 4, București.

† Милостією вожією, Іу Матен Басараба воєвода и господинъ всон Земли Уггровлахітескон. Дават господство ми сїа повеланіе господства ми свѣтѣн, вожественн монастир, нарицает сѧ Брадѧ, шт сѹдство Сак, надеже ест храм свѣтѣн великъ мѣченик Димитріе и всам черноризцим, елици сѣт прѣбыватили въ сѣю шентел, іако да ест сїа свѣта монастир Брадѧ ѡ мирна и свободна за днжма пчелам и за горцина шецам и свином и за винарч и за вса іажденіе елице сѣт през лѣто въ земли господства ми. Такожде да имат быте ѡ мирно и ѡ чловѣкы иже сѣт сѣдители и под рѣченіа свѣтомѡ монастирѡ, іаже вышше пис за бир шт мѣсеца и за кѣбло и за сѣно и за вол и за сѹха шца и за кон и за мед и за восок и за кони за шлак и за подвода и за мертиче и за работ господскѡ и за бир молдовѣннином и за вса слѡже и іажденіе, елице сѣт през лѣто въ земли господства ми шт ничсоже вантованіе да не имат. Понеже во милостивнѡм сѧ господство ми аще простих по сїа свѣта монастир Брадѧ и по сїн ѡ чловѣкы, іако да сѣт ѡ мирне за вса, елице сѣт вышше писане, іако да ест монастирїн и иноцим иже вѣдѣт прѣбыватили там за помощь и за ползѡ и за послѡшанїа монастирїн въ всѣ елици требѣт, да работает и да сѣтворит вса заповѣди нноким заплѣно, како ест бил простиа и ѡ мирни шт при дѣны тѣх благочестивїн господары иже выст прѣжде нас. Такожде простих и господство ми, іако да сѣт ѡ доврѣ мирѣ за вса въ дѣны господарствїа нашего, іако да ест господства ми и родителнм господства ми вѣчное вѣспоминаніе, а нноким въ пишѡ и въ штрабѡ и не шт когождо непоколѣвнмом, порезмо господства ми.

И еше и заклинанїа положих господство ми въ слѡд нас, аще кого изберит господь Богъ быти господаръ въ Земли Влахїнскон, молю его съ име господь наше еше да почетет и да штверѣдит сїа прощеніе над сїа кннга господства ми, того господь Богъ еше да почетет его и да сѣхранит въ госодествѣ его. Я иже не почетит, но разорет и поперет, того да ест трѣклет и анатема и аѣѡрсан шт тїн свѣтѣн штѣци иже въ Никїе и да прѣбывает съ Іуда и съ Ірїа <на> еднѣ мѣсто, амин.

Се оубо и сведїтелїн положих господство ми: пан Хризѣ вел ван и пан Івашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дѡмитрѡ вел внстнар и пан...¹ вел спатар и Василїе вел столик и Бѣзника вел колмс и <Бѣчн>¹на вел пѣхарник и Костандин вел постелинк. <И исправник, Глигорїе>¹ вел логофет.

И се написах азъ, Стонка логофет Шьрвановн<ч>¹, ѡ Бѣкѡреци, авгѡст дѣ дѣны, въ лѣт хрѡмд, Anno Domino² хрлѡс.

† Іу Матею воєвода, милостією вожією господинь.

Іу Матею воєвод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care se chiamă Bradul, din județul Sac, unde este hramul sfântului mare mucenic Dimitrie și tuturor călugărilor cîți sînt trăitori în acest lăcaș, ca să fie această sfîntă mănăstire, Bradul, în pace și slobodă de dijma stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinărici și de toate mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele. De asemenea, să aibă în pace și 6 oameni, care sînt așezați și sub stăpînirea sfintei mănăstiri, cum este mai sus scris, de birul de lună și de găleată și de fîn și de boi și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de cai de olac și de podvoade și de mertice și de lucru domnesc și de birul moldovenilor și de toate slujbele și mîncăturile, cîte sînt peste an în țara domniei mele, de nimeni turburare să nu aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de am iertat această sfîntă mănăstire, Bradul și pe acești 6 oameni, ca să fie în pace de toate cîte sînt mai sus scrise, ca să fie mănăstirii și călugărilor care vor fi trăitori acolo de ajutor și de folos și de ascultare mănăstirii în toate cîte trebuie, să lucreze și să împlinească toate poruncile călugărilor deplin, cum au fost iertați și în pace din zilele acelor binecinstitori domni, care au fost înaintea noastră. De asemenea, am iertat și domnia mea, ca să fie în bună pace de toate în zilele domniei noastre, ca să fie domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire, iar călugărilor de hrană și de trebuință și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească îl rog în numele domnului nostru, dacă va cinsti și va întări această iertare, pe acesată carte a domniei mele, pe acesta domnul Dumnezeu, iar să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti, ci va rupe și va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să petreacă cu Iuda și cu Arie la un loc, amin.

Iată dar și martori am pus domnia-mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan...¹ mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și <Vuci>¹na mare paharnic și Costandin mare postelnic. <Și ispravnic, Gligorie>¹ mare logofăt.

Și iată am scris eu, Stoica logofăt Șarbanovici, în București, august 4 zile, în anul 7144, anul domnului² <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, I/3. Orig., hîrtie (45×29) pecete timbrată. Cu o trad. din 1906, altă trad. ibidem, ms. 441, f. 1, 23v.

¹ Loc rupt.

² Așa în text cu litere latine.

Ὁμολογὸ ἐγὼ ὁ Βασίλειος τοῦ Χατζι Κουλιου ὁ ἰὸς το πῶς ἐλογαρ[γ]ιάστικα με τὸν κῦρ Δημίτριον, τον σύντροφον μου ἀπὸ μικρὸν εἰς μέγαν καὶ ὅτι ὕβγαλεν ὁ κῦρ Δημίτριος, διὰ λόγου του καὶ ὅτι ὕβγαλα ἐγὼ διὰ λόγου μου ἐλογαριαστί-καμε καὶ ἀπόμνηνα ἐγὼ νὰ δῆνω τοῦ κῦρ Δημίτριον ὀγδόντα χιλιάδες ἄσπρα, διότι

τὰ ἐπίρα ἐγὼ περισσότερα διὰ χρίας μου καὶ καὶ ὅταν περισσότερα νὰ τοῦ γιρῦσο ἀμί τὸν ἐπαρακάλεσα καὶ τὰ ἐσιχορεασε μονο νὰ τοῦ δίδο τосα. καὶ ἔχομε τὴν χόραν τὸ Μπακαλέστην μαζὴν καὶ ἡ χόρα διακόσ(ι)α ὕκοσι φλόρια καὶ εἶναι τὰ μισὰ τοῦ κῦρ Δημητρίου καὶ τα μισὰ ἐδिका μου καὶ νὰ μου ξεπέντι τὸ μερδικὸν μου, ὕγουν τὰ ἑκατον δέκα φλορια καὶ νὰ εἶναι ἡ χόρα ἐδικί του καὶ τὰ ἄλα ὅτι εὔρεθῶν εἰς τὸ σπίτι μου, κᾶν ἄσπρα ναχτι, κᾶν ὁμολογίας ὁποῦ νὰ γράφουν ἀπάνω εἰς τὸν κῦρ Δημίτριον, κᾶν εἰς ἐμὲ νὰ ἀπαγῶ, ὅλα νὰ ἔχουν νὰ τα μερίζουν με τὰ πεδια μου εἰς τὴν μέσην νὰ ἔχι νὰ πέρνι ταῖς ὀγδόντα χιλιάδες τὰ ἄσπρα ἀπὸ τὸ μερδικὸ τὸ ἐδικο μου.

Καὶ αὐτοῦ νυν ὁμολογίαν τὴν ἐγραψα εἰς τὴν ἀρωστίαν μου ὁπόταν ἐκεῖτε ἡμουν εἰς τὸ Μπουκορεστυν, εἰς τὴν ἁγία Τριάδαν.

Καὶ ἐγράνυτικεν διὰ χιρος τοῦ πάπα Ιωακὺμ, εἰς τὸν κερὸν τοῦ ὕγουμένου τοῦ πάπα Κοσμά.

Καὶ ὁπιος δὲν καμὶ ἀπὸ τοὺς κληρονόμους μου ὅς γράφι ἰομολογια νὰ κρυνετε με τὸν Ἰούδαν δια τοῦ τα γράφῳ καὶ βάνω καὶ τὴν βούλα μου, ἐ<τι> <αχλς> Ἀδ-γούστο Ἐ.

Βασίλι Κούλιο

Κοσζμας καθιγούμενος μάρτιρας

Ἰρσένιος ἱερομόναχος μάρτις

Κωνσταντηνος Δόνκα μαρτιρας

Νικόλας μαρτιρας¹

† Mărturisesc eu, Vasile, fiul lui Hagi Culiu, că m-am socotit cu jupîn Dimitrie, tovarășul meu, pînă într-un ban și ce i-a eșit jupînului Dimitrie după socoteala lui și ce mi-a eșit mie după socoteala mea, am socotit și am rămas eu să-i dau jupînului Dimitrie 80 000 de aspri, pentru că pe aceștia i-am luat eu pe deasupra pentru nevoia mea, iar cînd să-i înapoiez ceeace luasem pe deasupra, l-am rugat și m-a iertat de a-i da atîta.

Și noi avem satul Băcăleștii împreună; și satul este de 220 galbeni și jumătate este al jupînului Dimitrie și jumătate al meu, să-mi scadă partea mea, adică 110 galbeni și să-i fie satul lui. Iar celelalte cîte se găsesc la casa mea, fie bani în naht, fie zapise pe numele jupînului Dimitrie, fie pe numele meu, pe toate să le împartă cu copiii mei în două, pentru a-și lua cei 80 000 de aspri de la mine.

Și i-am scris acum acest zăpis, la boala mea, cînd eram acolo la București, la Sfînta Troiță.

Și am scris cu mîna popii Ioachim, în vremea egumenului popa Cosma.

Și care din urmașii mei nu va face cum scrie zăpisul, să fie judecat cu Iuda. Pentru aceasta scriu și-mi pun și pecetea.

Anul 1636 august 5.

Vasile Culiu

Cosma egumenul martor

Arsenie ieromonahul martor

Constantin Duca martor

Nicolae martor¹.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom. CXLII/3. Orig., hirtie (31×22) pecete inelară aplicată.

¹ Semnături autografe.

† Мнолостію божію, Іу Матен Басараба воєвода н господннѣ въсон землн Уггровлахінское. Дават господство мн сію повелѣннн господства мн болѣрннѣ господства мн Бѣнев логофет шт внстнеріе н със снновн сн, елнцеже Богъ д'ровах, іакоже да мѣ ест єднн члѣд за гавашнн по нме Доумітрѣ цнган н със ацнганкам са на нме Ефтннка н със вснх снновн нх, понеже тог цнган Дѣмітрѣ внше пис покѣпна ест Боунѣ логѣфет шт на Лонзн ключар за хѣ аспрн готовн н със запнс шт рѣка его шт проданіе със мношн болѣрн свѣдїтелїн напнсанн въ запнс. Я Лонзн ключар, шн ещнже ест бнл покѣпна тог цнган Дѣмітрѣ шт на Станчюл шт Дрнвешн. Я Ефтннка цнганка шна ест бнла Параскнвен, сннѣ жнтелннщев Стонкнцїн, внск Параскнвен логѣфет, тѣст Бѣнев логофет, дална шт Параскнва логофет прѣкю дѣщерам са Стонкнцїн, матера Параскнвев. Таже в ест бнл продад Параскнва по Ефтннка цнганка Радулшн армаш, сннѣ Неделко кѣпнтан шт Дѣръцнн, без знанїа болѣрннѣ господства мн Бѣнев логѣфет н а шком сн. Бѣ том, Бѣнѣ логофет, ако швсетна ест шн абїе шметнѣл новцїн Радѣлов армаш назад, почто радї ест бнл Бѣнѣ логофет по колен ннжелн дрѣшн.

Сего радї, дах н господство мн болѣрннѣ господства мн Боунев логѣфет, іакоже да ест емѣ того члѣд за цнганн, Дѣмїтрѣ н със Ефтннка цнганка, дѣдїно н въ шхав емѣ н снновом н внском н прѣвншчетом въ вѣк н не шт когождо непокѣлѣнмо, порнзмо господства мн.

Сеже оубо н свѣдїтелїн поставнх господство вн: жоупан Хрнза велнкїн бан Кралевскн н жѣпан Івашко велнкїн дворннк н жѣпан Гангорїе велнкїн логѣфет н жѣпан Дѣмїтрѣ Дѣдескѣл велнкїн внстїар н жѣпан Прѣда велнкїн спатарю н жѣпан Неделко Ботѣнѣл велнкїн ключар н жѣпан Баснлїе велнкїн столннк н жѣпан Бѣзннка вел комнс н жѣпан Бѣчнна вел пѣхарннк н жѣпан Костанднн вел постелннк. Н нсправннк, вел логѣфет.

Н аз, Дѣмїтрѣ логофет, напнсах въ настолнн граду Бѣскрешн, мѣсеца август ѣ дннн шт Ядама даже до нннѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтом в лѣт хѣрмд.

† Іу Матею вшевода, мнолостію божію господннѣ.

Іу Матею воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un sălaș de țigani, anume: Dumitru țiganul și cu țiganca sa, anume Eftinca și cu toți fiii lor, pentru că acest țigan Dumitru, mai sus scris, l-a cumpărat Bunea logofătul de la Loizi clucerul, pentru 4 000 aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui, cu mulți boieri martori scriși în zapis. Iar Loizi clucerul, el încă a cumpărat pe acest țigan, Dumitru, de la Ștanciul din Drivești. Iar Eftinca țiganca, ea a fost a lui Paraschiva, fiul jitelniței Stoichița, nepotul lui Paraschiva logofătul, socrul lui Bunea logofătul, dată zestre de Paraschiva logofătul, fiicei sale, Stoichița, mama lui Paraschiva. Astfel a vîndut Paraschiva pe Eftinca țiganca lui Radul armașul, fiul lui Nedelco căpitanul din Dărăști, fără știrea boierului domniei mele, Bunea logofătul și a ucchiului său. Întru aceea, Bunea logofătul, dacă a aflat, el de îndată a lepădat banii înapoi lui Radul armașul, pentru că a fost Bunea logofătul mai volnic decît alții.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Bunea logofătul ca să-i fie acel sălaș de țigani, Dumitru și cu Eftinca țiganca, dedină

și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna august 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCLVII/3. Orig., perg. (26 × 42), pecete timbrată. Cu o trad. din 1915.

355

1636 (7144) august 5, București.

† Милостією божію, Іу Матію воевода и господинь вѣсон земле Згрров-лахінское, вноу<к> великаго и прѣдобраго, стараго, по<к>ожиномъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн, божественѣн монастыр глаголемн Стрѣмезла, ндѣже ест храмъ съшествіе свѣтаго дѣха и шцѣ егюменаго Филотѣн иермонах и братіем нжевъшимъ въ свѣтѣм шентелін, ꙗкоже да ест свѣтомъ монастыр село Моурцецін, шт соудство Горжил, вѣс село и със вѣс хотаром и със вѣснх вечнинн шт пол и шом и шт вод и сѣх шт по вѣс хотаром, шт хотар до хотар, по старн хотари и велѣни, понеже сіе вше реченіе вшло ест кѣповал шцѣ егюмена Беннамин и вѣса калоугерін шт свѣта монастыр шт Стѣм<вѣла> вше пис, шт нан прѣжде вѣтме, при дѣни поконнаго Шербан воевода шт над Станчюл ѡркоев, шбаче половинно за село дел его вѣсах за 7 жити свн шт злат, вѣсн готовн. И вшли сѣт кѣповал калѣгерін сіе половинно за село по аспри свѣтѣн монастырн.

И пак да ест свѣтѣн монастыр шчннѣ ѡ Мѣрцеци шт дел ѡпрев два делнице без вечинн, занеже ю ест вна покѣпна шцѣ егѣмена Беннамин и вѣснх калѣгерін шт свѣта монастыр вше пис, шт над ѡпрѣ тог стар за 7 аспри готовн, пакнеже прѣ дѣни Шербан воевод. И вна ест штал ѡпрев [з]назад шчннѣ непродана, два дѣлнице и половинно със вечнинн. И вѣс ест дрѣжал ѡпрѣ сіе вше реченіе два дѣлнице и половинно до смърти его, а по смърта ѡпрев, вѣстаноул ест жи[л]на ѡпрев, на име ѡприана въ кѣпѣ със синн ѡпрев на име Стан и Трандафѣра <и> сътворише братство и токмежнн със волѣрнн господства ми, Преда ключар шт Чѣплѣ и сътворише и нѣкое записе ѡпрев лѣжанке за братство. И жѣпанницев Докіа, жителница Стонкѣе еже вше вел вштіар, кон сѣт сътвори сиѣ монастырѣ вше рѣх, еже сѣт титорнн, вна невѣсхотѣше штавенти дрѣгн волѣрн да вѣлѣзает в сію село вше рѣх, нѣ ест пришел и със шцѣ егѣмена Филотѣю шт сіе свѣта монастыре вше рѣх прѣд поконнаго Ілезандрѣ воевод, синѣ Радѣл воевод и сѣпрѣше се за лицѣ със Преда ключар и със жена ѡпрев и със синн его. И нзвѣднше и теѣ записе лѣжанке ѡпрев прѣд Ілезандрѣ воевод оу днван. И господство емѣ гледал и сѣдна ест по правдо и по законъ със вѣсемн шчстнтією правнтелією господство емѣ <и>¹ нашел ест и штннствовал господство емѣ, како теѣ записе сѣт лѣжанке и сътворени по смърти ѡпрев и таѣ токмеженіе,

таже ест сътворил Прѣда ключар със жина Ѡпрев н със синн ен, бело ест без <з>на-
нѣа калѣгером н болѣром н мегѣашом шт шкрѣст место, нѣ ест сътворил със
ласканѣ. <ѿ> ѿлѣзандрѣ боевод, господствѣ емѣ раздрал ест теѣ записе лѣжнве
н дал сѣт въ рѣце егоумѣна Филотѣн како да еѣде сѣт калѣгерѣн поволенн да кѣпнт
нежелн дрѣгн болѣри тѣждн.

Таже, въ том Ѡприана, жина Ѡпрев със синн Ѡпрев, Стан н Грандафира
вннже пакнже вѣстаннлн се сѣт шт своѣмѣ добро волю тере сѣ продавалн н тѣѣ
делннцѣ н половино със вечннн, что сѣ зовѣт Хѣлмежанн, на нме: Крѣчю
със снновн сн н Івн със снновн сн н Нѣгоѣ със снновн сн н Станчюл Бѣшѣлов
със снновн сн н синн Дажѣлов по нме, Хамѣѣле н Бнстрѣл със снновн нм н синн
Паскотѣв по нме, Пѣтрѣ н Семен със снновн нм н Прѣда, синнѣ Мартннов със
снновн н Стан Оунгѣрѣнѣл със снновн н Станчюл Бороанкѣ със снновн. И продаше
сѣе две дѣлннцѣ н половино н със вечннн внше рѣѣ за хѣ аспри готовн н пак по
аспри свѣтѣн монастыри. Блнко новцн ест влн дал Прѣда ключар женев Ѡпрев
радѣ сѣе внше рѣѣ вчнннѣ, вѣс ест вѣзвартнл ест вѣс назад калѣгерѣн със жѣпаннцѣ
Докѣа, въ рѣк Прѣда кчлючар.

И вндѣ господство мн н записе шт рѣк нм със многн свѣднтелѣн по нме:
шт Фѣркѣшѣшн, Дрѣгнчн постечннк н шт Рошѣа, Стонка пѣхарннк н шт Ѡхаба,
Нанѣл н шт Бѣлѣчешн, Нѣгѣл. И вѣс ест дрѣжал свѣта монастыр н калѣгерѣн
вѣсаѣ дѣднннѣ Ѡпрев шт Мѣрѣешн, шт дѣнн поконнаго ѿлѣзандрѣ боевод, синнѣ
Радѣѣл боевода, до сѣда въ дѣнн господствѣ мн.

ѿ кѣда ест сѣда, пре дѣнн господствѣ мн, кѣда сам влн господство мн
на Брѣнковѣнн, вѣстанѣл се ест ѣ прѣѣ Стан, синнѣ Ѡпрев шт Мѣрѣешн със
матн его, Ѡприана н сѣпрѣше се за лнцо със Мнлош логофѣт прѣд господствѣ
мн, оѣ велнкѣн днван. И снцѣ прѣше Стан н матн его, Ѡприана, како нѣст влн
продал вѣшцѣ Станов, Ѡпрѣ, тѣѣ две дѣлннцѣ, таже ест внше рѣѣ, еѣже шт
лрн дѣнн поконнаго Шерван боевод, нѣ ест дрѣжал калѣгерѣн ѣ слюст свою.
ѿ слѣг господствѣ мн, Мнлош логофѣт, кое ест тнтор монастырѣн н снцѣ сказѣл
прѣд господствѣ мн, како теѣ две дѣлннцѣ внше рѣѣ кѣповѣл сѣт калѣгерн
шт нанпрѣжде вѣрѣме въ дѣнн Шерван боевод шт над Ѡпрѣ шт Мѣрѣешн.
И вндѣѣхом господство мн кннга Шерван боевода за покѣпенѣе на рѣк слѣг господ-
ствѣ мн, Мнлош логофѣт. Тем радѣ н господство мн сѣднѣ по пѣвдо н по
закон, кѣпноже със вѣс днванов. И дадоѣ господство мн Станов, синнѣ Ѡпрев
н матерн его, Ѡприанев, жена Ѡпрев, закон вѣ мегѣашн по рѣваше господскн, да
заклет како нѣст продѣл Ѡпрѣ, вѣшѣ Станов, сѣе две дѣлннцѣ внше рѣѣ, ннже
ест влн ѣзел нн еднн новцн шт калѣгерѣн шт свѣта монастыр внше рѣѣ, нѣ сѣт
дрѣжалн калѣгерѣн въ слюст свою. ѿ Стан н матн его, Ѡприана, жена Ѡпрев,
невѣсѣшошѣше некакоже да вѣзнмѣет закон да заклет, нѣ ест встал Стан н матера
его, Ѡприана, шт закон н шт сѣжденѣе шт днван н шт прѣд господствѣ мн.

<И>¹ пакнже ест влн покѣпнл штѣѣ егѣмѣна Беннамѣн н сѣ дрѣсн калѣгерн
шт свѣта монастыр внше рѣѣ вчнннѣ ѣ Мѣрѣешн шт над ѿлѣзн н шт над Драготѣ
снннѣ Гѣвргѣе дел нм вѣсаѣ шт пол н шт шѣм н шт вод н шт през вѣс хота-
ром със вѣснѣ вечнннн, по нме: Ѡпрѣ Лерев н Ѡпрѣ Негрѣл н Радѣл Бнволарюл н
Івн Брѣз н Данчюл Негрѣл н Данчюл Гѣнгарѣл, понеже сѣе внше реченѣе вчнннѣ
н със вечнннн, шн ест влн покѣпнл свѣта монастыр внше пнс, шт над ѿлѣзе н Дра-
готѣ, сннн Гѣвргѣн за хѣфѣ аспри готовн. И продаше сѣе внше реченѣе нменнн
лѣкѣдѣ сѣе внше реченѣе вчнннѣ н вечннн, шнн за ннѣне добре волю, без не еднн
селюстѣ н със оѣзнанѣе вѣсам болѣром н а мегѣашом от гор, нѣдол, шт
шкрѣстѣ место.

Сѣго радѣ, дадоѣ сѣм господство мн свѣтѣн монастыр внше пнс, такоже
да ест вчнннѣ н вечннн дѣдннн н въ шѣвѣ н въ шкрѣплѣнѣе, а божествѣннѣ
ннноком въ пнцѣ н не шт коѣгождѣ непоколѣвнмо, по рнзмо господствѣ мн.

СЕЖЕ ОУБОУ Н СВЕДІТЕЛІН ПОСТАВН ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРА-
ЛЕВСКІН Н ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК Н ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ПАН ДЪМИТРЪ ВЕЛ
ВЕСТІАР Н ПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР Н ПАН БАСАЛКН ВЕЛ СТОЛНІК Н ПАН БЪЗЕНКА ВЕЛ
КОМНС Н ПАН БЪЧЕНА ВЕЛ ПЕХАРНІК Н ПАН КОСТАНДНН ВЕЛ ПОСТЕЛНІК. И НСПРАВНІК, ПАН
ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, СОДРЕ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНН ГРАДУ ОУ БОУКОУРЕЩН МЪСЕЦА
АВГУСТЪ ДЪНН Н ШТ ІДАМА ДАЖН ДО НННЪ, ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ В ЛЪТ
ХЪРМД.

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Ba-
sarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dum-
nezeiești mănăstiri numită Strîmbul, unde este hramul pogorîrea sfîntului
duh și părintelui egumen Filotei ieromonah și fraților, care trăiesc în sfîntul
lăcaș, ca să fie sfinte mănăstiri satul Murgeștii, din județul Gorj, tot satul
și cu tot hotarul și cu toți vecinii din cîmp și din pădure și din apă și uscat,
de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne,
pentru că acest mai sus zis <sat>¹ l-a cumpărat părintele egumen Veniamin
și toți călugării de la sfînta mănăstire de la Strîmbul, mai sus scrisă, de
mai înainte vreme, în zilele răposatului Șerban voievod, de la Stanciul al
lui Arcoe, însă jumătate de sat, partea lui, toată, pentru 200 galbeni toți
de aur, toți gata. Și au cumpărat călugării această jumătate de sat pe asprii
sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Murgești din partea lui Oprea
două delnițe fără vecini, pentru că le-a cumpărat părintele egumen Veniamin
și toți călugării de la sfînta mănăstire mai sus scrisă, de la Oprea cel bătrîn,
pentru 2 000 aspri gata, iarăși în zilele lui Șerban voievod. Și i-a rămas
lui Oprea ocina nevîndută, două delnițe și jumătate de vecinii. Și a tot stă-
pînit Oprea aceste două delnițe și jumătate, mai sus spuse, pînă la moartea
lui, iar după moartea lui Oprea, s-a ridicat femeia lui Oprea, anume Opriana,
împreună cu fiii lui Oprea, anume Stan și Trandafira și au făcut frăție și
întocmire cu boierul domniei mele Preda, clucerul din Ceplea și au făcut și
zapise mincinoase ale lui Oprea de frăție. Iar jupanița Dochia, soția lui Stoica,
care a fost mare vistier, care a făcut această mănăstire, mai sus zisă, care
sînt ctitori, ea n-a voit să lase alți boieri să între în acest sat mai sus spus,
ci a venit și cu părintele egumen Filotei, de la această sfîntă mănăstire mai
sus spusă, înaintea răposatului Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod
și s-au pîrît de față cu Preda clucerul și cu femeia lui Oprea și cu fiii lui. Și
au scos și acele zapise mincinoase ale lui Oprea înaintea lui Alexandru voievod,
în divan. Iar domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege
cu toți cinstiții dregători ai domniei lui <și>¹ a aflat și a adevărit domnia
lui că aceste zapise sînt mincinoase și făcute după moartea lui Oprea și acea
întocmire, pe care a făcut-o Preda clucerul cu femeia lui Oprea și cu fiii ei,
a fost fără știrea călugărilor și a boierilor și a megiașilor din jurul locului,
ci a făcut-o cu înșelăciune. <Iar>¹ Alexandru voievod, domnia lui a rupt
aceste zapise mincinoase și le-a dat în mîna egumenului Filotei ca să fie că-
lugării mai volnici să cumpere decît toți boieri, străini.

Apoi, întru aceea, Opriana, femeia lui Oprea, cu fiii lui Oprea, Stan și
Trandafira ei s-au ridicat iarăși, de bunăvoia lor, de au vîndut și acele

<două>¹ delnițe și jumătate cu vecinii, ce se chiamă Hălmejani, anume: Crăciun cu fiii săi și Ion cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Stanciul al lui Bușulă cu fiii săi și fiii lui Dajul anume, Hamzule și Bistrul cu fiii lor și fiii lui Pas-cotă, anume Pătru și Semen cu fiii lor și Preda, fiul lui Martin cu fiii și Stan Ungureanul cu fiii și Stanciul Boroancă cu fiii. Și au vîndut aceste două delnițe și jumătate și cu acești vecini, mai sus spuși, pentru 10 000 aspri gata și iarăși pe asprii sfintei mănăstiri. Cîți bani a dat Preda clucerul femeii lui Oprea, pentru această mai sus-spusă ocină, au întors călugării, cu jupanița Dochia, tot, înapoi în mîna lui Preda clucerul.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lor cu mulți martori, anume: din Fărcășești, Drăghici postelnicul și din Roșia, Stoica paharnicul și din Ohaba, Nanul și din Bălăcești, Neagul. Și a tot stăpînit sfînta mănăstire și călugării toată dedina lui Oprea din Murgești, din zilele răposatului Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, pînă acum în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd însumi am fost domnia mea la Brîncoveni, s-a ridicat la pîră Stan, fiul lui Oprea din Murgești cu mama lui, Opriana și s-au pîrît de față cu Miloș logofătul înaintea domniei mele, în marele divan. Și așa pîra Stan și mama lui, Opriana, că n-a vîndut tatăl lui Stan, Oprea, aceste două delnițe, cum este mai sus spus, încă din zilele răposatului Șerban voievod, ci au stăpînit călugării cu sila. Iar sluga domniei mele, Miloș logofătul, care este ctitorul mănăstirii, a spus așa înaintea domniei mele, că aceste două delnițe, mai sus spuse, le-au cumpărat călugării de mai înainte vreme, în zilele lui Șerban voievod, de la Oprea din Murgești. Și am văzut domnia mea cartea de cumpăratură a lui Șerban voievod la mîna slugii domniei mele, Miloș logofătul. Pentru aceea și domnia mea am judecat după dreptate și după lege, împreună cu tot divanul. Și am dat domnia mea lui Stan, fiul lui Oprea și mamei lui, Opriana, femeia lui Oprea, lege 12 megiași, pe răvașe domnești, să jure că n-a vîndut Oprea, tatăl lui Stan, aceste două delnițe mai sus spuse, nici n-au luat nici un ban de la călugării din sfînta mănăstire mai sus spusă, ci au stăpînit călugării cu sila. Iar Stan și mama lui, Opriana, femeia lui Oprea, n-au vrut nicidecum să ia lege, să jure, ci au rămas Stan și mama lui, Opriana, de lege și de judecată în divan și dinaintea domniei mele.

<Și>¹ iar a cumpărat părintele egumen Veniamin și cu ceilalți călugări de la sfînta mănăstire mai sus spusă, ocină în Murgești de la Alexi și de la Dragotă, fiii lui Ghiorghie, partea lor, toată, din cîmp și din pădure, și din apă și de peste tot hotarul cu toți vecinii, anume: Oprea al lui Lera și Oprea Negrul și Radul Bivolariul și Ion Breazu și Danciul Negrul și Danciul Gîngavul, pentru că această mai sus zisă ocină și cu vecini, ea a fost cumpărată de sfînta mănăstire mai sus scrisă de la Alexe și Dragotă fiii lui Ghiorghii, pentru 9 560 aspri gata. Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți oamenii aceste mai sus-spuse ocine și vecini, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor, din sus, din jos, din jurul locului.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, mai sus scrisă să-i fie ocină și vecini, dedină și pe ohabă și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintită, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofătul, în cetatea de scaun în București, luna august 5 zile și de Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, CI/6. Orig., perg. (33,5 × 49) pecete timbrată. Cu o trad. din 1820.

¹ Omis.

356

1636 (7144) august 6, Bucureșt .

† Многостією божі, Іу Матею Басараба воевода и господинъ вѣсон Земли Угровлахи́нское. Дават господство ми сіе повелѣнію господства ми болѣринѣ господства ми Боунев логофет wt вистіаріе и със синови си, елищеже Богъ даровах, іакоже да ест емѣ една винограду оу Дѣла Трѣговнишн, по Балѣ Боеводе, колико винограду нмал Радул, синъ поп Станчулов, wt дѣдінно и колико нмат и wt покѣпеніе wt над поп Невла вѣслѣд родителіе его ,шбаче да се знает: wt винограду стар Тоудорѣ дорн ѣ винограду Оудрев Дрѣганев и със ливадѣ и със шкочию и със сломнѣла и със вози и със точиториле и със вѣс ходоком, понеже ест покѣпн Боунѣ логофет сіа више речена винограду wt над Радла, синъ поп Станчулов, вѣск Ннѣон монах wt Трѣговнише за хлхс аспри готови и една плащкѣ wt грана, пет лакте, аспри хѣ.

И продадох Радул, синъ Станчулов сіа винограду wt добро волю его, без ни една силост и със ѣзнаніа вѣкм варошаним и а сѣседим wt гор издол и wt шкортѣ местом и wt пред господство ми. И възимал сіи више речени новци, хмхѣ и постав ѣ лакте вѣс заплаън вѣ рѣк его, како видѣхом господство ми и запис wt рѣка Радулов wt проданіе на рѣка Бѣнев логофет, със мнози варошани и добри людіе свѣдѣтеліе вѣ запис.

Сего раді, дадох и господство ми болѣринѣ господства ми Бѣнев логофет, іакоже да ест емѣ сіа више речена винограду wt дѣдінно и вѣ шхавѣ емѣ и синовом и вѣском и прѣвнѣчетом вѣ вѣки и не wt когождо непоколѣвимо, порнзмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставиху господство ми: жѣпан Хриза великн бан Кралевски и жѣпан Ікашко вел дворник и жѣпан Гангоріе вел лшгwfет и жѣпан Дѣмнтрѣ вел вистіар и Преда вел спатар и Неделко вел кчючар и Баснаіе вел столник и Бѣзинка вел комис и Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел лшгwfет.

И аз, Дѣмнтрѣ логофет, написах вѣ настолни граду Бѣкѣрѣши, мѣсеца август ѣ дѣни и wt йдама даже до нинѣ вѣ сего писаніа теченіе лѣтѣм вѣ лѣт хѣрмд.

† Іу Матею воевода, многостію божію, господинъ

Іу Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie o vie în Dealul Tîrgoviștei, pe Valea Voievodului, cîtă vie a avut Radul, fiul popii Stanciul, de moștenire și cît a avut și de cumpărătură

de la popa Ivul în urma părintelui lui, însă să se știe: din via bătrînului Tudor pînă în via lui Udrea al Drăganei și cu livada și cu pometul și cu slomnul și cu carele și cu tocitorile și cu tot venitul, pentru că a cumpărat Bunea logofătul această mai sus zisă vie de la Radul, fiul popii Stanciul, nepotul lui Nifon monahul din Tîrgoviște, pentru 36 000 aspri gata și o plașcă de grana, cinci coți, aspri 2 000.

Și a vîndut Radul, fiul lui Stanciul, această vie de bună voia lui, fără nici o silă și cu știrea tuturor orășenilor și a vecinilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și a luat acești mai sus ziși bani, 42 000, și postav 5 coți tot deplin în mîna lui, cum am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna lui Radul la mîna lui Bunea logofătul, cu mulți orășeni și oameni buni martori în zapis.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie această vie mai sus zisă de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna august 6 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., LV bis/5. Orig., perg. (30 × 43), pecete timbrată, stricată. Cu două trad. din 1854 și 1862.

357

1636 (7144) august 7.

† Многостію божію, Іу Матен Басараба коевода и господинъ. Дакат господство ми сію повелѣнію гоподства ми cestitului și credinciosului diregătorului gospodstva mi jupan Ivașco vel dvornec ca să fie volnic cu această carte a domniei mele de să aibă a oprire ocena ot Tătărăi, ot sudstvo Dîm<bovița> și a o păzire, de în cîmpu și de în pădure și a o dejmuire, pentru că acea ocena fostu-o-au cumpăratu fratele deregătorului domnii mele care scrie mai sus, Radul postelnicul. Și să fie volnic cu această carte a domniei mele să ia și o carte de ocenă de la răspopa Oprea ot Tătărăi. Și de niminile opreală să n-aibă preste carte domnii mele.

Iar care om va ave vreo pîră pentru ace ocenă să vie de față. Și într-alt chip să nu fie peste carte domnie mele. Инако да неѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис август 3 дьни в лѣт хрѣмд.

† Іу Матен Басараба, многостію божію господинъ

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/5, Orig., hirtie (30 × 20), pecete mică, inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 207, f. 44v.

† Милостією вожією, Іу Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми почтенномъ правителъ господство ми jupan Oprea vel aga, ca să-i fie satul Detcoii ot sudstvo Vlaș(ca) cu tot hotarul și cu rumâni și cu tot venitul den cîmpu și den pădure și den apă și cu viile și den șăzutul satului, depretutindenilea oarecît se va alége depreste tot hotarul, den hotar pînă hotar, pre hotare bătrîne și sémne. Pentru că acestu sat Detcoii fost-au sat domnescu cumpărat de răposatul Mihaiu voevod, iar după acéia, cîndu au fostu acum în zilele domniia méle, deca m-au dăruit domnul Domnezeu cu domniia cinstitului împărat cu steagul Țării Rumânești, iar domnia mea am dat și am miluit pre cinstitul dregătoriul domnii méle jupan Oprea vel aga cu satul Detcoii, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce au slujit domnii méle, ca să fie de moșie lui și feciorilor lui.

Dreptu acéia și voi, rumânilor, care o veți afla de moșie den Detcoii și apucați de legătura Mihaiu voevod, în vréme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați să aveți asculta de boiarinul domnia méle, ce scrie mai sus, de ce o va da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți pre seama lui, să fie volnicu să vă strîngă care pre unde veți fi răsipiți, să vă ducă în sat în Detcoii, la moșiile voastre și de nimelea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Пис мѣсеца август 3 дьни, в лѣт хрѣмд.

† Іу Матею воевода, милостію вожією господинъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XLIX/1. Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

† Милостією вожією, Іу Матею Басараба воевода и господинъ въсон земли Уггровлахінское. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми волѣринъ господства ми Бѣнев лугвѣт шт вистіаріе и със синови си, елицеже Богъ даровах, іакоже да ест емъ вчинъ 8 Дол Гръдіще, въ сѣдство Блашка, шбаче дел Могошов шт Бѣдѣни всах и част поп Яндренкъв всах и част Мнхалакев шт Копъчѣни всах и част Микѣлов шт Бѣдѣни всах, понеже покѣпна Боунѣ логофет сја више речена вчинъ шт на тех людін више речени делове им всѣх за. . . ¹ аспри готови. И пак вчинъ въ Гръдіще, част Стънинаъ шт Могошъци и част Станов шт там, всах и дел Бонков Мѣшатов всах, понеже покѣпн Боунѣ логофет за. . . ¹ аспри готови. И пак част Фрънарюлов всах кое в ест вна покѣпна Бѣнѣ логофет шт на Драгомнр, вѣнк Радѣлов кѣрларюл и шт на Рада, деда Драгомнр за. . . ¹ аспри готови. И пак да ест Бѣнев лугвѣт вчинъ въ Дол Гръдіще, дел Радѣлов тог стар шт Могошъци, всах шт по въсом хотаром, шбаче да се знает: колнко вчинъ имат Могош със чет его и Стънинаъ със четом си колнко имат сам Радѣл тог стар, понеже ест покѣпна волѣринъ господства ми Бѣнѣ лугвѣт шт на стар Радѣл шт Могошъци за. . . ¹ аспри готови, шбаче вчинъ без вечини. И продадох вини всих нихне часті за вчинъ шт Гръдіще Бѣнев лугвѣт шт добро волѣ им, без ни една силост и със ѡзнаніа всѣм мегіашом шт гор издол и шт шкрѣст местом и шт пред господства ми.

И видѣхъ господство мнѣ и записъ въ продажѣ на рѣкѣ Бѣнекъ логѣфетъ със
мнози добри людѣи свѣдѣтели въ записъ, имѣхъ ихъ написани въс по редѣ ѿ записъ.

Сего ради дахъ и господство мнѣ Бѣнекъ логѣфетъ такоже да естъ емѣ сѣмъ вше
лица учинѣхъ въ Долъ Гръдище за дѣдино и въ хуабѣ емѣ и синовомъ и вѣскомъ и
прѣвнѣчетомъ въ вѣкъ и не вътъ кождо непоколѣбнѣмо поризвома господства мнѣ.

Сеже и свѣдѣтели поставихъ господство мнѣ: жупанъ Хриза великѣи банъ Кра-
левскѣи и жупанъ Ивашко великѣи дворникъ и жупанъ Глигорѣ великѣи логѣфетъ
и жупанъ Димитръ Дѣдескѣи великѣи вистнѣаръ и жупанъ Прѣда великѣи спатаръ и панъ
Неделко Ботѣнѣи велъ ключаръ и панъ Василѣи велъ столникъ и панъ Бѣзинка велъ комисъ
и жупанъ Бѣчина велъ пѣхарникъ и жупанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, велъ
логѣфетъ.

И азъ, Димитръ логѣфетъ, начерта въ градѣ Бѣскреци, мѣсеца августъ ѿ
дани и вътѣ ѣдама даже до нинѣ, теченѣа лѣтъ хрѣма.

† Іу Матею вверѣда, милостію божію господнѣи.

Іу Матею воевода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boie-
rului domniei mele Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, cîți i-a dăruit
Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Grădiștea de Jos, în județul Vlașca, însă
toată partea lui Mogoș din Budeni și toată partea popii Andreica și toată
partea lui Mihalache din Copăceni și toată partea lui Micul din Budeni, pentru
că a cumpărat Bunea logofătul această ocină mai sus zisă de la acei oameni
mai sus-zیși, toate părțile lor pentru...¹ aspri gata.

Și iarăși ocină la Grădiște, partea lui Stănilă din Mogoșăști și partea
lui Stan de acolo, toată și toată partea lui Voica a lui Mușat, pentru că a
cumpărat Bunea logofăt pentru...¹ aspri gata.

Și iarăși, toată partea lui Frînariul, pe care a cumpărat-o Bunea logo-
fătul de la Dragomir, nepotul lui Radul curelariul și de la Rada, bunica
lui Dragomir pentru...¹ aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Bunea logofătul ocină la Grădiștea de Jos toată
partea lui Radul cel bătrîn din Mogoșăști, de peste tot hotarul, însă să se
știe cîtă ocină a avut Mogoș cu ceata lui și Stănilă cu ceata lui, cît a avut
Radul cel bătrîn singur, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Bunea
logofătul, de la Radul cel bătrîn din Mogoșăști pentru...¹ aspri gata, însă
ocina fără vecini.

Și au vîndut ei toți părțile lor de ocină de la Grădiștea lui Bunea
logofătul de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor
din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de vînzare la mîna lui Bunea logo-
fătul cu mulți oameni buni martori în zăpis, numele lor scrise tot pe rînd,
în zăpis.

De aceea, am dat și domnia mea lui Bunea logofătul ca să-i fie această
mai sus scrisă ocină de la Grădiștea de Jos de moștenire și de ohabă, lui
și fiilor și nepoților și strănepoților în veac și de nimeni neclintit, după po-
runca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei
și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru
Dudescul mare vistiier și jupan Prѣda mare spătar și pan Nedelco Boteanul
mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și jupân
Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele
logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea București, luna august 8 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7144 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Bibl. Acad., DXCIV/12. Orig., perg. (42,5 × 29,5), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc alb.

360

1636 (7144) august 8.

† МѢЛОСТІЮ КОЖІЕ, ІУ МАТЕЮ КЪСЪРАБЪ КОЕКОДА Н ГОСПОДННЪ. ДАКАТ ГОСПОДСТВО МИ СЪЕ ПОБЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МІН СЛЪГЪ ГОСПОДСТВА МИ, ПО <Н>МЕ НІКОЛА ПОСТЕЛНИК УТ СЪТНГЪЧК¹ ca să fie volnicu cu carte domnie mele a țineré și a opriré parte Mujăi dé ocină din satū din Ohaba și cu toți rumânii ai lui, cîți să vor afla pântru c-au venit Necola postelnicul nainte domniei mele dé s-au jăluit cum au cumpărat parte Mujăi de moșie di la satul Ciorăanii. Iar Muja apoi au vîndutū parte lui de moșie jupînului Dumitru vel pitar. Dici într-aceia domniea mea am dat carte domnie mele Nicole postelnicul să oprască parte lui dé moșie de la Ohabă și cu toți rumânii Mujăi, cîți să vor afla, pântru că așa estă învățătura domnie mele. Iar de va părea Mujăi cu strîmbū, el să vie de față cu Nicola postelnicul nainte domnie mele în divan.

Și iar să fie volnicū Nicola postelnicul cu carte domnie mele să ție vie lui Ivăniș ot Brăsnîță, cum am văzut și carte răposatului Io Miha<i> voievod. Iar cui va păra strîmbū, să vie de față nainte domne mele, pântru că așa estă învățătura domnie mele. Инако да нест. по реч господства ми.

СЪЕ САМ РЕЧ² ГОСПОДСТВА МІН.

ПНС МЪКСЕЦА АБГЪСТ Н ДЪНН, ЛЪТ ХЗРМД.

† ІУ МАТЕЮ КВЕЕВДА, МІЛОСТІЮ КОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОДА <м.р.>

Bibl. Acad., XXXIX/54. Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete mică, aplicată.

¹ Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Nicola postelnicul din Stingăcea . . .

² Cuvintele „сам реч“, scrise ulterior peste prima parte a cuvintului „побеленіе“.

361

1636 august 9.

Θεοφάνης ἔλεφ Θεοῦ π(ατ)ριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἰ(ερουσα)λῆμ και πάσης Παλαιστίνης

Ἐπειδὴ δὲ ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ ποιῶν ἔχο(υ)σα τὰς τριβὰς ἐν Οὐγκροβλαχία, διὰ ἀναγκαίας χρείας τοῦ ἁγίου και ζωοδόχου τάφου, εὔρον τὸν εὐσεβέστατον και ὀρθοδοξώτατον και ἐκλαμπρότατον αὐθέντι, Ἰωάννη Ματθαῖι βοῖβονδα, πάσης Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονεύοντα λαμπρός τε και εὐδαιμόνως, και εὐσεβείας ὀρθῶς τε και εὐλαβῶς, και εἰς τὰ θεῖα κατὰ Θ(εὸ)ν ἐπόμενος, ὡς οἱ θεῖοι ἀπόστολοι ἐδίδαξαν πιστεύειν, και ἐπὶ τῶν ἁγίων π(ατέ)ρων τὰ δόγματα ἐπακουλοθεῖ και

φυλάττειν, και τὰ πάντα εὐλαβῶς τε και φιλοθέως ἔχει, και ἱεροὺς ναοὺς ἐποικοδομεῖν και ἀνεγειρῆν, και ἀπλῶς εἰπεῖν εἰς πᾶν ψυχικὸν ἀναθήμα τῷ Θε(ε)ῷ ἐπιφέρειν, τούτου χάριν και ἐν τῷ μοναστηρίῳ τὸ ἐπονομαζόμενον Γόβορα, τὸ ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν ἐπισκόπου Ῥεμνήκου εὐρισκομένῳ, θείῳ ζήλῳ κινούμενος¹ ἐβουλήθη ἐπιβάλλη ἐν αὐτῷ διδασκάλους και τυπογράφους, ἵνα ἱεροὺς βίβλους τυποῦν και ἀναγράφουν, και οὐ μόνον τούτων ἔχουν και φροντίστην οἱ διδάσκαλοι, ους ἐπιθέτη ἔχουν τὴν διοίκησιν, ἀλλὰ και παῖδας φοιτᾶν και διδάσκουν τὰ ἱερά γράμματα, και ὄση δύναμιν εἰπεῖ δειγχνουν αὐτοὺς ἐγνωρίζη τὴν ἔσω και ἔξω σοφίαν τῶν ἀν(θρώπων) δεῖ ἐκλεξαμένων ἀνδρας ἱκανοὺς διενεγκεῖν πόνους και νοθετεῖν ἐπιτηδείως, και κεχημένους ἐν λόγῳ και δοξάζην κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, και τοιούτους εὐχομαι δυνατοὺς εἶναι μετὰ χρηστότητος, και ἀγωνίζεσθ(αι) τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐν τοῖς μαθήμασιν τῶν μαθητῶν, ἵνα και ταῖς ὀφειλομέναις εὐχαῖς και εὐλογίαις ἀφ' ἡμῶν και ἐκ Θε(ε)οῦ ἔξειται. Διὰ τούτου και ὁ ἐν εὐσεβεῖς και ἔνδοξος ἡγεμὸν Ἰω(άν)ν(η) Ματθαίει βοιβόνδας πάσης Οὐγκροβλαχίας, κατανωεῖσας πρὸ πάντων ἀνωτάτω² Θε(ε)ῷ και δουλεύσει προθύμως καρποφορεῖν οὐ μόνον ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ βίῳ και ῥέοντι, ἀλλὰ και ἐν τῷ αἰώνιῳ και μένοντι διὰ τούτου και ἐξ ὄλης του τῆς καρδίας ἀφιερῶνη και ἐπιθέτη ἐν τῷ μοναστηρίῳ Γόβορα τῷ προεστότι και ἡγουμένῳ κῦρ Μελετίῳ και τὸ κατ' ἔτος αὐτοῦ εὐρισκομένῳ, εἰς τὰς χεῖρας³ αὐτῶν ἔχειεν φλωρία χίλια, κρατεῖν και κυβερνεῖν αὐτῶν, και ἐξ αὐτῶν ἔχειν δουλεύγειν και τυπογράφην τὰς βίβλους, και ἐξ αὐτῶν πωλὴν τρέφεσθαι οἱ διδάσκαλοι τῶν περισευομένων ἐκ τῶν χιλίων φλωρίων και ἔρχομένων διαφόρων, τὸ δὲ κεφάλαιον, ἦγουν τὰ χίλια φλωρία, πάντα μένουν εὐρίσκεσθαι και δουλεύγεσθαι ἐξ αὐτῶν ὧν και ἐπὶ² τούτον πάλιν τὴν πρόνοια και ἐρευνᾶν και μετὰ μεγάλης ἐξετάσεως, ἐπισκοπὴ και σύλληψιν ὁ ἱερώτατος μ(η)τροπολίτης Οὐγκροβλαχίας ἵνα μή τι διαβολὴ ἀνεπιμέλεια μένουν καταφανίσονται ἢ δραγμαὶ τῆς ποσότητος, και ἄκαρπον διαμήνην τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ψυχοφελὲς και εἰρηστον ὁ δὲ κατὰ καιρὸν και ἡμέραν εὐρισκόμενος μ(η)τροπολίτης ἔχειν τὴν αὐτὴν φροντίδα ὡς ἀνωθεν εἶπομεν, τούτου χάριν ὁ εὐσεβέστατος αὐθέντις Ἰω(άν)ν(η) Ματθαίει βοιβόνδας ἐδεήθη (νὰ) γράψομεν τὸ παρὸν, τὸ ἐνεργὸν ἔχειν, και ἀπαρασάλευτον τοὺς ἐπ' εὐεργεσία τῶν σπουδῶν ἐπεδώθη, ὡς και τὸ χρυσόβουλον τοῦ αὐθεντοῦ διορίζεται, και ἐπ' αὐτὸ διαμένει δυνάμει, ἐφ' οὐ ἐξετέθη ἀκολούθως τούτου προβάντα τῆς παραδόσεως τὸ ἀσφαλὲς ἐπιφέρεισθαι και τοὺς ἐξῆς ἅπαντας και διηνεκεῖς χρόνους ἐπιμένει, και τοῦ κατατολήσαντος ἕτερον τι παρὰ τὰ διωρισμένα τοῦ χρυσοβούλου τοῦ αὐθεντοῦ και τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος διαπράξασθαι, εἰ τι οἶος φανὴ ἐναντίως χαλάση και ἀφανίση τὰ γεγραμμένα και ἀφιερῶμένα ἀνωθεν και τοῦ αὐθεντοῦ ὡς γράφη τὸ χρυσόβουλον, ὁ ἐναντίως ἔστω ἀφωρισμένος και κατηραμένος παρὰ Θε(ε)οῦ παντοκράτορος, και τῆς ἡμῶν μετριότητος, και νὰ ἔχει τὰς ἄρας τῶν τριακοσίων δέκα και ὀκτῶν θεοφόρων π(ατέ)ρων, και πάντων τῶν ἁγίων. Εἰς τούτου ἐπεδόη ἐν ἔτει κατὰ τὸ σ(ωτή)ριον αχλς μηνὶ αὐγούστ(ῳ), θ'.

Θεοφάνης ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfintului oraș Ierusalim și al întregii Palestine

Deoarece smerenia noastră avînd, printre multe altele, parte și de o ședere în Ungrovlahia, pentru niște nevoi necesare ale sfintului și dătătorului de viață Mormînt, l-am găsit pe preacucernicul, prea dreptcredinciosul și preastrălucitul domn, Ioan Matei voievod, cîrmuînd întreaga Ungrovlahie

cu strălucire și întru fericire, în cele ale credinței, pe calea cea dreaptă și cu evlavie, purtându-se după rînduiala lui Dumnezeu în privința celor dumnezeiești, așa cum dumnezeieștii apostoli au învățat să se creadă și să fie urmate și păzite dogmele sfinților părinți, precum și că în toate el se poartă în chip evlavios și iubitor de Dumnezeu, că înalță și construiește lăcașuri sfinte, într-un cuvînt că în orice încercare sufletească el către Dumnezeu se poartă, fapt pentru care și în mănăstirea numită Govora și aflată în eparhia episcopului de Rîmnic, mișcat de un zel dumnezeiesc a voit el să rînduiască într-însa dascăli și tipografi pentru a tipări și a reproduce cărți sfinte și încă nu numai de acestea să aibă grijă dascălii pe care i-a însărcinat cu administrarea, ci și copiii să urmeze și să învețe scrierile sfinte și după toată puterea lor să-i deprindă pe ei a cunoaște înțelepciunea cea dinlăuntru și cea din afară a oamenilor. Căci este necesar ca bărbați aleși să depună multă silință și cu rîvnă să sfătuiască, fiind ei destoinici în cuvîntul și fapta adevărului, gîndind și crezînd după modelul bisericii răsăritene, căci de asemenea oameni puternici mă rog eu să avem parte din belșug și să ducă ei lupta cea frumoasă în învățătura elevilor, pentru a fi urmați de cuvenitele rugăciuni și binecuvîntări din partea noastră și de la Dumnezeu.

Căci pentru aceasta și cel între cucernici, renumitul cîrmuitor a toată Ungrovlahia, Ioan Matei voievod, gîndind înainte de orice la Dumnezeu, se străduiește cu multă rîvnă să culegă roade nu numai în această viață scurtă și trecătoare, ci și în cea veșnică și dăinuitoare. Fapt pentru care cu zel deosebit și din toată inima lui a afierosit și dăruit mănăstirii Govora, celui aflat în fruntea ei, egumenul chir Meletie, precum și celui ce se va afla acolo, ca în fiecă an să aibă în mîinile lor o mie de florini, de care să dispună și să-i chivernisească și din acești bani să aibă de lucru și să tipărească cărțile, și din vînzarea acestora să se hrănească dascălii. Cît privește ceea ce prisoșește la mia de florini și la diferite venituri, întreaga sumă, adică mia de florini, să se afle la îndemîna lor și din acești bani să se lucreze, iar grija lor să o aibă preasfîntul mitropolit al Ungrovlahiei, care să cerceteze cu mare atenție, aplecare și supraveghere, pentru a nu se întîmpla vreun lucru diavolesc și să se prăpădească banii rămași nesupravegheați ai acestei sume, iar această lucrare atît de folositoare pentru suflet și plăcută lui Dumnezeu să rămînă fără roade. Aceeași grijă să o aibă mitropolitul ce s-ar afla la vremea și ziua cuvenită, după cum am spus mai sus, căci pentru aceasta ne-a rugat precucernicul domn Ioan Matei voievod, ca să scriem scrisoarea de față, care să aibă putere neclintită.

S-a mai dat și pentru cei care se vor ocupa de această milă, după cum și hrisovul domnului poruncește, ca să rămînă el întru aceeași putere, cu care s-a cerut ca cele cuvenite prin tradiție să se urmeze după el. Să poarte el asigurare și să dureze pentru toate timpurile ce vor urma de aici înainte, iar cel care ar îndrăzni să săvîrșească un lucru contrar celor poruncite de hrisovul domnesc și de scrisoarea noastră de față, oricine ar fi acela care s-ar porni împotriva spre a năru și a nimici cele scrise și afierosite mai sus, după cum scrie altminteri și hrisovul acel ce se va împotrivi să fie afurisit și blestemat de către Dumnezeu atotputernicul și de către smerenia noastră, și să aibă el parte de blestemele celor 318 purtători de Dumnezeu părinți și ale tuturor sfinților.

Pentru aceasta s-a dat în anul cel de după cel mîntuitor 1636, în luna august, 9.

Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfântului oraș Ierusalim
(m.p.)

Arh. St. Buc., M-rea Govora XXVI/1. Orig., perg. (62,5 × 40).

¹ În text κινουμενος.

² Lectură nesigură.

³ În text χειρας.

362

1636 (7144) august 10.

† Мнлостію божію, Іw Матен Басараба воеводї и господиннѣ. Пишетъ господство ми ție, Gherghe căpitan și ție, Gîlcă iuzbașa de la Rușii de Vêde. Către aceasta vă dau în știre domnia mea că v-am fost miluit cu un sat de-ale Niculii vistiarul, anume Putineiu, cum am miluit și pre alafți hotnogi i boiari.

Iar cîndu au fost acum, căzut-au boiarinul domnii méle Stroe logofătul la judecată, în divan, pentru o datorie ce au avut la Nicula vistiarul. Deci așa l-au ajunsu judicata, cum pentru acea datorie a lui, ce au avut la Nicula vistiarul, să ia den în satele Niculii vistiarul, pînă va umplé seama datoriei lui.

Deci au mai luat și alte sate și am dat domnia mea să ia și acel sat ce v-am dat domnia mea.

Derept acéia, de vréme ce veți vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutați să luați voi vinul și tot venitul celui sat estimpu. De-acia, să nu mai aveți treabă, ce să hie și rumâni și moșia și venitul și tot ce să va alége pre seama lui Stroe logofătul, însă și el să vă dăruiască cîte o plașcă bună, cum au luat și alți hotnogi. Că v-au fost destul cît v-ați hrănit pre dînsul.

Aceasta vă grăescu domnia mea.

Инако да не ест. И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис август 1 дьни, в лѣт хЗрмд.

† Іw Матен воевода, мнлостію божію господиннѣ.

Іw Матею воевод <м. р.>

Muzeul militar central, II/44. Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete mică, inelară, aplicată în tuș roșu. Copie la Bibl. Acad., DXLVIII/8.

363

1636 (7144) august 10, București.

† Мнлостію божію, Іw Матен Басараба воеводї и господиннѣ. Даватъ господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтѣи, божественнїи монастыр зоваемаго Поток, храм прѣображеніе господа Бога и спаса нашего <Іусса> Христа¹, ca să hie volnici călugării cu această carte a domnii méle și cu sluga domnii méle na ime ...² de să caute și să oprească pre tot omul de pre moșiile mănăstirii în <sa>tul Vlăduța ot Tele<or>m<an> tot, cu tot hotarul și partea Dadului, pentru că o au cumpărat <V>isarion călugărul de la Dadul derept o găleată de grîu și o vacă și poiana Slătioarei și cu braniștea și cu pădurea sfintei mănăstiri și cu viia den Topolovéni și în Ludiști și la Potoc partea

Нѣгъв н съ нх синови, елицим Богъ даровах, такоже да мѣ ест село Бръдъшещи
шт соудство Яргеш, със вѣсом хотаром н със вечниин, на име: Радул със синови
си н Тѣдорѣ със синови си н Михъилъ със синови си н Татѣл със синови си н Син
със синови си н Михъилъ, синъ Нѣкшлов, със синови си н дрѣги вечнии, колици
се хокют шврѣстихъ за дѣдино шт Бръдъшещи н със вѣс ходоком шт полю н шт
шѣма н шт вод н шт планен н шт седалище селов, шт посвѣде, варе елико се хѣтет
изврати шт по вѣс хотаром, по старе хотаре н белѣсе, понеже ест покѣпна жѣпан
Бѣчина вел пѣхарник того село више писано шт над Бадѣ логофет шт Яргеш н шт
синови его, Радул н Преда н Станчул, за зги сѣ аспри готови н със запис шт
рѣка им н със болѣри сведетели.

И пак, да ест жѣпанѣ Бѣчинев вел пѣхарник ѣ вечни, на име Мѣшат със синови
его н със вѣсах дел его за вчи<нѣ> шт Череврѣни, шт полю н шт шѣма н шт вод
н шт планен н шт по вѣс хотаром, понеже га ест покѣпна шт над Стонка пѣхарник
шт Зѣрнеши за зги сѣ аспри готови н със запис шт рѣка его н със сведетели.

И пак да ест жѣпанѣ Бѣчинев вел пѣхарник вчинѣ ѣ село ѣ Бѣрота въ сѣдство
Бѣхов, али дел Станов, синъ Радѣлов вѣсах н дел Радѣлов, синъ Драганев вѣсах
н за дѣдинѣ н за покѣпеніе, шт полю н шт шѣма н шт вод н шт седалище селов
н шт през вѣс хотаром, понеже ест покѣпна Бѣчина пѣхарник шт над Стан, синъ
Радѣлов н шт над Радѣл, синъ Драганев, за хѣ аспри готови, али тѣчѣе нив без
вечнии н със запис шт рѣка нх н със болѣри сведетели.

И пак да ест жѣпанѣ Бѣчинев вел пѣхарник вчинѣ ѣ Горни Гѣлешещи шт
сѣдство Яргеш сежени рѣ н ѣ длѣг н ѣ широк, шт полю н шт шѣма н шт вода н шт
седалище селов, шт по вѣс хотаром н със едни брод за воденицѣ, въ вода Ярдн-
шлов, идѣже ест воденица Иванов постелиник шт Гѣлешещи. Понеже сѣл вчинѣ,
рѣ за сежени, н със тог брод за воденицѣ, више пис, вилии сѣт за дѣдинѣ Радѣлов
н Томев н Нѣгоев н Ялдек н Станов н Конев н Бадек н Стонкѣв н Балев н Нѣгѣв
н Лѣкѣв н Станчулов н Ѣпрев н Шефанов н прочіим селѣни шт Гѣлешещи, ешеже
шт прѣжде врѣме.

Таже, кѣда ест бил нинѣ, въ днѣе господство ми, приѣчило се сѣт тере
се ест зѣна едни чловека шт село им, по вчинна селаше Гѣлешещином. Таже вѣзн-
мают се дешѣргѣниѣ господска н шт село шт Гѣлешещи н шт шкрѣстним местом,
како ест закон хорев. Таже се сѣт пришел н дѣла швем мегѣашом шт Гѣлешещи
на дешѣргѣниѣ, зги кѣ, анѣ нѣст имал новци да даст на господство, нѣ соут
дали сѣе рѣ за сежени н бродов за воденицѣ жѣпанѣ Бѣчинев вел пѣхарник за сѣн
кѣ за житѣ више речени, вин за нхном доброволю, без ни едни силост шт пред
господство ми шт великин диван, със запис шт рѣками нх, със мноши болѣри све-
детели написани ѣ запис.

И пак да ест жѣпанѣ Бѣчинев вел пѣхарник една кѣкю ѣ варош господство ми
ѣ Тръговище, със местом н със врѣтоград, със периволю н със шгражденіе, със
вѣс местом, елико се хѣтет изврати зколном кѣкев н ѣ длѣг н ѣ широк, иже ест
дома кид црѣкѣв Барацилом, понеже ест покѣпна жѣпан Бѣчина вел пѣхарник сѣл
кѣкю със местом шт над Шимон Сасѣл н шт жена его Магда н шт синѣ его Пѣ-
трѣ шт Тръговище, за хѣ аспри готови. И прода ест вин за доброволю. И видѣ-
хом господство ми н кинга Симев сѣдцѣ със вѣ прѣгари н със мноши людѣ добри
варошни н свѣщенци, маадѣ н старци, сведетелѣе написани ѣ кингѣ варошлов,
със печатѣ шт свѣта црѣкѣв храм свѣта петка.

И пак да ест жѣпанѣ Бѣчинев вел пѣхарник една циганкѣ, на име Снмина,
дѣщера Крѣчюнов циганѣл, понеже ш ест покѣпна шт над Преда спатар, синъ
Никѣв вив вел логѣфет, сѣл циганкѣ, за зги сѣ аспри готови н със запис шт рѣка
его, със болѣри сведетели написани ѣ запис.

И пак да ест жѣпанѣ Бѣчинев вел пѣхарник една циганкѣ, на име Стана, дѣ-
щера Янкѣв циганка, понеже ест даровал болѣри господство ми Барѣл ключар

вт Поанъ почтеномъ правителю господство мн жъпанъ Бъчнинек вел пехарник сѣа цыганкѣ вше пис, что ѡ ест бнл вѣзнимал Баревѣа ключар вт над Бѣднслав постелник вт Белчин, радї дрѣга цыганкѣ его, а жъпан Бъчнина вел пехарник, радї братства нм , даровал ест по Баревѣа ключар със една зеге за нѣдраци грѣна паранго и със ѿ ковор красно. И даровал ест Баревѣа ключар, ѡн за негов доброволю, със запис вт рѣка его и със мношн болѣри [болѣри] сведетелїн написани ѣ запис, ѣакоже да ест его дѣдїнѣ вѣ вѣки.

И пак да ест жъпанъ Бъчнинек вел пехарник една цыганкѣ, на нме Станка, понеже ю ѡ ест даровал почтеном болѣри господство мн Дѣмитрѣ вел питар Филѣшанѣа, радї братства нм, ѡн за негов доброволю, със запис вт рѣка его и съ мношн болѣри сведетелїн, ѣакоже да ест жъпанъ Бъчнинек вел пехарник сѣа аццганкѣ дѣдїно.

И пак да ест жъпанъ Бъчнинек вел пехарник една аццганкѣ, на нме Ынка, понеже ест сътворил промененїе жъпан Бъчнина вел пехарник със Баревѣа ключар, тере ест дал Бъчнина пехарник Баревѣлов ключар дрѣга цыганкѣ, на нме. . . ¹, радї Ынка цыганка, да ест цыганкѣ радї цыганкѣ, със запис вт рѣкамн нѣ, единого на дрѣго, за промененїе и със мношн болѣри сведетелїн, написани ѣ запис.

И пак да ест почтеномъ правителю господство мн жъпанъ Бъчнинек вел пехарник един члѣд за аццгани, по нме Дрѣгѣцѣа със аццганкам си, на нме Стана, дѣщера Крѣчиюнов цыганѣа и със децам си, понеже тог аццган Дрѣгѣцѣа, ѡн ест бнл цыган господскѣ, вт аццгнїа господска, а Стана цыганка, ѡна ест бнла Мнтрев бнв вел питар. Таже, кѣда ест бнл вѣ днн Левн коевод, а господствѣ емѣ дал ест и помнловал по жъпан Бъчнина вел пехарник със Дрѣгѣцѣа цыганѣа, радї права сѣзжеѣ, а по Стана цыганка, ѡн ѡ ест платил, тере сѣт дал Мнтрев питар дрѣга цыганкѣ, на нме Станка, вт Филѣшанѣа радї Станка цыганка, да ест цыганкѣ радї цыганкѣ.

И пак да ест жъпанъ Бъчнинек вел пехарник една цыганкѣ, по нме Марїа, понеже нѣ ѡ дал Мнѣаю бнв вел спатар, кѣпно със сннѣ его Басилїе постелник и със жителница его Хрѣсова, радї братство, ѡнн за ннѣном доброволю, да ест Бъчнинек вел пехарник за дѣдїнѣ, а жъпан Бъчнина пехарник, ѡн ешеже сѣт даровал радї братства по Басилїе постелник, сннѣ Мнѣаюв спатар със ѿ кон добръ, със запис вт рѣкамн, радї братство, със мношн болѣри сведетелїн, написани ѣ запис.

И продадоше сїн вше речени нменити людїе ннѣне села и вчине и вечини и аццгани и променили сѣт и даровал ест ѡнн за ннѣном доброволю, без нн едно силост, със ѣзнанїе вѣсем мегїшом вт гор нздол, вт пред господство мн.

И видѣв господство мн вѣсѣ записове по редѣ за проданїе и за покѣпенїе над сїе вчине и дѣдїне вше речене.

Сего радї, дадохъ съм господство мн почтеномъ правителю господство мн жъпанъ Бъчнинек великїн пехарник и жъпанцев его Нѣгѣв, ѣакоже да нм сѣт вчине и вечини и аццгани дѣдннѣ и вѣ вѣдѣ, снновом и внѣком и прѣвнѣчетом и не вт когождо непоколѣемѣ, порнзмо господство мн.

Ешеже и заканнанїе поставлем господство мн: по ѡшѣствїе господство мн, комѣ вѣрѣчнт господъ Богъ <по сѣлад нас бнти господарѣ и владацїѣ Земле Блѣшкое нли вт срдчнаго плода господство мн нли вт сѣродник нашнѣ нли, по гресѣх наше, нли вт ннноплеменнѣ, да аше почтет и поновнт и ѡкрѣпнт сїе хрїсовѣа господства мн, того господъ Богъ да га почтет и да сѣхраннт вѣ господства его и а вѣ вѣдѣцнѣ вѣцѣх дѣша его. И ащеланже не почтет и не поновнт и не ѣтверднт, анѣ <по>перет и разорнт и неѣавнт сїе хрїсовѣа господство мн, тог да ест трѣклет и афоресан вт тнї свѣтн втцн нже соут вѣ Некен и да нмат ѣчастїю със Іѣда и със Ярїа на еднѣ место.

Сеже оубо и сведетелїе поставнх господство мн: жъпан Хрнза великїн бан Кралевскїн и жъпан Іѣашко вел дворник и жъпан Гангорїе вел логофет и жъпан

ДЪМИТРОС ДЪДЕСКИА ВЕЛ ВЪСТНИАР Н ЖЪПАИ ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАИ НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАР Н ЖЪПАИ БАСНАІЕ ПАННАДЪР ВЕЛ СТОЛНИК Н ЖЪПАИ БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н ЖЪПАИ . . .¹ ВЕЛ ПЕХЪСНИК Н ЖЪПАИ КОСТАДИН ВЕЛНИКЪН ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВИКЪ, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВ-ФЕТ.

~ И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАД БЪКЪСРЕЦИН, МЪСЕЦА АВГУСТ АІ ДЪНИ Н УТ ЯДАМА ДО НИНА ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <м.р.>

† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Io Matei voievod, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munte, al Amlașului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu inima curată și luminată a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a ridicat în scaunul întru Dumnezeu răposașilor părinților domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit, cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstelor și darurilor, acest de față hrisov al domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic și jupaniței lui Neagăi și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Brădășești din județul Argeș, cu toate hotarele și cu vecinii, anume: Radul cu fiii săi și Tudor cu fiii săi și Mihăilă cu fiii săi și Tatul cu fiii săi și Sin cu fiii săi și Mihăilă, fiul lui Neacșul, cu fiii săi, și alți vecini, cîți se vor găsi de moștenire din Brădășești, și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele paharnic acel sat mai sus-scris de la Badea logofătul din Argeș și de la fiii lui, Radul și Preda și Stanciul, pentru ughi 220 aspri gata și cu zapis de la mîna lor și cu boieri mărtori.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic 1 vecin, anume Mușat cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Cîrburêni din cîmp și din pădure și din apă și din munte și de peste tot hotarul, pentru că l-a cumpărat de la Stoica paharnicul din Zărnești, pentru ughi 20 aspri gata și cu zapis de la mîna lui și cu mărtori.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic ocină în sat în Curota, în județul Elhov, însă toată partea lui Stan, fiul lui Radul și toată partea lui Radul, fiul Drăganei și de moștenire și de cumpărătură, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Vucina paharnicul de la Stan, fiul lui Radul și de la Radul, fiul Drăganei, pentru 5 000 aspri gata, însă numai ogoarele, fără vecini și cu zapis de la mîna lor și cu boieri mărtori.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic ocină în Gălișești de Sus din județul Argeș stînjeni 150 și în lung și în lat, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot hotarul și cu un vad de moară pe apa Argeșului, unde este moara lui Ivan postelnicul din Găleșești. Pentru că această ocină, 150 de stînjeni, și cu acel vad de moară mai sus scris, au fost de moștenire lui Radul și lui Toma și lui Neagoe și lui Aldea și lui Stan și lui Voinea și lui Badea și lui Stoica și lui Balea și lui Neagu și lui Luca și lui Stanciul și lui Oprea și lui Ștefan și altor săteni din Găleșești, încă dinainte vreme.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, s-a întîmplat de a fost ucis un om din satul lor, pe ocina satului Găleşeştilor. Deci, s-a luat deşugubină domnească şi din sat din Găleşeşti şi din jurul locului, cum este legea ţării. Deci a ajuns partea acestor megiaşi din Găleşeşti la deşugubină ughi 27, ci n-au avut bani să dea la domnie, cu au dat aceşti 150 de stîneni şi vadul de moară jupanului Vucina marele paharnic pentru aceşti 27 de galbeni mai sus-zîşi, ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, dinaintea domniei mele, din marele divan, cu zapis de la mîinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic, o casă în oraşul domniei mele, în Tîrgovişte, cu loc şi cu grădină, cu livadă şi cu îngrăditură, cu tot locul, cît se va alege în jurul casei şi în lung şi în lat, care casă este lîngă biserica Baraţilor, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele paharnic această casă cu loc de la Şimon Sasul şi de la soţia lui, Magda şi de la fiul lui, Pătru, din Tîrgovişte, pentru 2 500 aspri gata. Şi au vîndut ei de bunăvoie. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Sima judeful cu 12 pîrgari şi cu mulţi oameni buni, oraşeni şi preoţi, tineri şi bătrîni, martori scrişi în cartea oraşului cu pecetea de la sfînta biserică, hramul Sfînta Vineri.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Simina, fiica lui Crăciun ţiganul pentru că a cumpărat-o de la Preda spătarul, fiul lui Nica fost mare logofăt, această ţigancă, pentru ughi 20 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui, cu boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă anume Stana, fiica Ancăi ţiganca, pentru că a dăruit boierul domniei mele Barbul clucerul din Poiană cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic, această ţigancă mai sus scrisă, pe care a luat-o Barbul clucerul de la Vădislav postelnicul din Belcin pentru altă ţigancă a lui, iar jupan Vucina marele paharnic, pentru înfrăţirea lor, l-a dăruit pe Barbul clucerul cu o pereche de nădragi grana parango şi cu un covor frumos. Şi a dăruit Barbul clucerul, el de a lui bunăvoie, cu zapis de la mîna lui şi cu mulţi boieri [boieri] martori, scrişi în zapis, ca să-i fie dedină în veci.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Stanca, pentru că a dăruit-o cinstitul boier al domniei mele Dumitru marele pitar Filieşanul, pentru înfrăţirea lor, el de a lui bunăvoie, cu zapis de la mîna lui şi cu mulţi boieri martori, ca să fie jupanului Vucina marele paharnic această ţigancă dedină.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Anca, pentru că a făcut schimb jupan Vucina marele paharnic cu Barbul clucerul, de a dat Vucina paharnicul lui Barbul clucerul altă ţigancă, anume ...¹, pentru Anca ţiganca, să fie ţigancă pentru ţigancă, cu zapis de la mîinile lor, unul altuia, de schimb şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic, un sălaş de ţigani, pe nume: Drăguţul cu ţiganca sa, anume Stana, fata lui Crăciun ţiganul şi cu copiii săi, pentru că acel ţigan, Drăguţul, el a fost ţigan domnesc, din ţigănia domnească, iar Stana ţiganca, ea a fost a lui Mitrea fost mare pitar; deci, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, iar domnia lui a dat şi a miluit pe jupan Vucina marele paharnic cu Drăguţ ţiganul, pentru dreaptă slujbă, iar pe Stana ţiganca, el a plătit-o, de i-a dat lui Mitrea pitarul altă ţigancă, anume Stanca, de la Filieşanul, pentru Stanca ţiganca, să fie ţigancă pentru ţigancă.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o țigancă, pe nume Maria, pentru că i-a dat-o Mihai fost mare spătar, împreună cu fiul lui, Vasilie postelnic, și cu soția lui, Hîrsova, pentru înfrățire, ei de a lor bunăvoie, să fie lui Vucina marele paharnic de moștenire, iar jupan Vucina paharnicul, el încă a dăruit pentru înfrățire pe Vasilie postelnicul, fiul lui Mihai spătarul, cu 1 cal bun, cu zapis de la mîinile <lor>², pentru înfrățire, cu mulți boieri martori, scriși în zapis.

Și au vîndut acești mai sus spuși numiți oameni satele, ocinele, vecinii și țiganiilor lor și au schimbă și au dăruit ei de a lor bunăvoie. fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea toate zapisele, pe rînd, de vînzare și de cumpărare pentru aceste ocine și dedine mai sus spuse.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic și jupanitei lui, Neaga, ca să le fie ocine și vecini și țigani dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cineva pune domnul Dumnezeu în urma noastră să fie domn și stăpîn în Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va călca și va strica și va pierde acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de cei 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie într-un loc.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan ...¹ mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic, Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna august 11 zile și de la Adam pînă acum, curgerea anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., MDCLXV/16. Orig., perg. (56 × 37), pecete atirnată, căzută.

¹ Loc alb.

² Omis.

† Eu, Radul de Budéni, scris-am acesta al miu zapis la mîna logofătului Bunii, cum să știe că i-am vîndut partea mea de moșie den Grădiște, care au fost de la socru-miu Bîrcă, moșie stearpă, fără oameni, cîtă va hi, pretutindinea; sîntu s<(tî)njeni 17, dereptu bani gata 500. Și o-m vîndutu de a mea bunăvoe, fără nici o silă, ca să hie dumnealui moșie și coconilor dumnealui.

Aceasta scriu și mărturise(s)cu. Și pântru credința pus-am-o ie(u) și peceate.

Пис мѣсяца августѣ ѿи, в лѣтѣ хрѣма.

Bibl. Acad., CCCXCIX/41. Orig., hirtie (21,5 × 15).

366

1636 (7144) august 20.

† Adecă eu Bratul cum să se știe că amu cupărat mușie de la ucheșul Radu Moncescul pré bani gata, bani ughi 4 pol, parte Radu Moncescului, de om cît i să va face aleasă parte Radu Moncescul. Și au fost la tocmelă cînto s-au cupărat această mușie ucheșul Stan Mitre și ucheșul Băcan și ucheșul Fătul și ucheșul Stan Băjănescol și Albul Băcenol și Necola Ciobotarul și ucheșul Stan Negoriscol. Și s-au pris la tocmelă și doi om(eni) de Poiană, anume Ivanol Cioci și Lumotă ot tam, toți sînto mărtorii care sînto scriși mai sos. Și (pe) ntru credențe și-au pos și degetele.

Și s-au scris acest zapis în zilele lui Matheiu vodă în luna lui agosto zile 20 i vă leat 7144 (1636).

Și amu scris eu, popa Vladul.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/6. Orig., hirtie (21 × 15). Copie ibidem, ms. 256, f. 440v.

367

1636 (7144) august 26.

Scris-am eu, Neca Izrum, acest al meu zapis, cum să să știe că am vîndut ocina de la Stănțești, partea mea, cît să va alege; și o am vîndut jupînului Costandin drept aspri gata trei mii. Și am vîndut cu locul de casă ce se va alege și cu casa ce vor fi și cu tot. Și am vîndut de bunăvoia mea și cu știrea altor frați. Și pentru credința am pus și pecetea.

Luna avgust 26, leat 7144 (1636).

Scriitor popa Iani ot Cîmpina i mărturie.

Bibl. Acad., CLXV/114. Copie din sec. XIX.

EDIȚII. Oprescu, *Stănțești*, 294.

368

1636 (7144) august 29

† Eu, Irina, și nepotu meu Neagul, scriem și mărturisim noi cu cest zapis al nostru, cum amă vîndut noi de bunăvoe a noastră 60 de stînjăni de ocină în Oltenei, la Zapșa, den hotarul satului, den tot, am vîndut Neculi ceaușul den tîrg den Buzău, drept 8 ughi bani gata. Și au dat Necula acei bani deplin, cît grăiaște mai sus, acei 8 ughi. Și i-am vîndut noi, dé-am plătit datoria a lu Neagoe, tatăl Neagului.

Și iar eu, Nica, fratele Neagului, scrii cum am vîndut eu Neculi ceaușului 40 de stînjăni de ocină, iar în Oltenei, drept 5 † ughi, iar peste tot hotarul satului, dentru știrea tuturor megiașilor și den sus și den jos.

Și iaste mărturie: Stahie și Nea...² biv ban și Dragomir logofet și Manea biv căpitan călărașii și Neagoe olarul și Răger i Nan iuzbașa i Chiro i Neagul i Gherghii iuzbașa i Stan Cernătescul și mulți oameni buni.

Dé aceasta scriem și mărturisim și noi, acești oameni buni, carii scrie mai sus. Ne-am pus și pecețile, ca să hie de credință, ca să se știe.

August 29, leat 714, 41636 ot Adama. Și am scris eu, Dragomir logofătul, iscal.

Δραγосив³.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău L/3. Orig., hirtie (29,5 × 20,5), 5 peceți aplicate. Copie ibidem, ms. 173, f. 484.

¹ Cifră corectată.

² Loc rupt.

³ „Dragosin“.

369

1636 (7144) august 31, București.

† Милостією вожією, Іу Матен Басараба воєводі н господинъ всен земан Оугрррволахїнскїн. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми жѣпаннцен Калїн, что ест вна жѣпаннць Драгѣлши логофет wt Чѣпеница н съ дъщера ея Самфїра, дъщера Драгѣлши логофет, сестра Петков н съ сини нм, елнцн Богъ даровает, іако да ест жѣпаннцен Калїн єдин ацнганѣ по нме Стопка, синъ Ннколїн цнган факѣрѣл н съ синим єго н дъщереѣ ея Самфїрїн трн цнганче, по нме Ынша н Крѣстїна н Нѣга цнганчеле, понеже сіе ацнганче вна ест покѣпна Драгѣл логѣфет въ кѣпѣ съ жѣпаннца єго Калѣ, ещєже wt прѣжде врѣме н въс дрѣжал съ мирѣ.

И потом, егда вьст ннѣ, въ дьни господства ми, по смьртѣ Драгѣлши логофет, а дъщера єго Самѣра скочнла прѣх іако да сътворит брат єя Петко н єн частѣ wt дѣдї бащов єя Драгѣлши логофет. И прїидет пред господства ми въкѣпѣ съ матера нм, жѣпаннца Калѣ, аще стола за лнцѣ ѣ велнкн дван. И въ том господство ми глєдаѣ н сѣднѣ по правдѣ н по законъ съ всѣмн почтеннїмї правнтелїн господства ми н даѣ господство ми въ ннѣ ѣ волѣри н два кѣпєцн по раваше господскн нмѣ нм: wt Нєгоєцн, Настѣ н wt Благодєцн, Гергїє дворннк н Гннѣ Коцн н Жнпа кѣпєцїн, іако да глєдаєт н да истннствєт н да сѣднт радї дѣднне н цнганїн Драгѣлши логофет н да избранныѣ частѣ Самфїрїн, дъщера Драгѣлши логофет. Ёъ том, тєх волѣри н кѣпєцн събрал се ест всн въкѣпѣ пред покѣпнаго wtца Грнгорїн мнтрополнта н избраннн wt цнганїн єже ест вна покѣпна жѣпаннца Калѣ въкѣпѣ съ Драгѣл логѣфет аще дал Самфїрїн трн дѣше wt цнганче: Ынша н Крѣстїна н Нѣга н жѣпаннцїн Калїн єднѣ ацнган внше пнс н Петковѣ два дѣше за цнганн, а wt нне дѣднне что се ѣокєт вєрѣтаєт Драгѣлов логофет вєчннн, вннєградї, да нмат раздѣлнте всѣ на двєа Петко съ сєстрам са Самѣра, почто радї встал вєа двє малн н снромацн wt баща нм Драгѣл логофет. И радї ѣгн ѣ єже ест вна вѣзѣл жѣпаннца Калѣ wt на Черннка дворннк нз дѣжновєнїа Драгѣлши логофет, вна дал ест разлога пред волѣрнм, како сътвори єст скѣднцє Самфїрїн. И что ѣокєт напєстоватн внн по жѣпаннца Калѣ по много, да нмат закѣтн над свѣта єѣангалїє <н>¹ жѣпаннца Калѣ н да нмает мир, понеже снцє сѣднлн н избраннлн волѣрїн съ дѣшамн нм. И аще ѣокєт ест вна нмал нѣкїн записє н нѣст ѣотѣѣ да нзкѣднт пред волѣрнм н пред wtцѣ Грнгорїє мнтрополнта, ащєлнже нзкѣднт нѣкогда, да не се вѣрєтѣ, нѣ лѣжнє да стонт. И вндѣѣх господство ми н кнннн сїм волѣри wt сѣждєнїє на рѣкн нм, како ест внше пнс.

СЕГО РАДІ ДАДОУ Н ГОСПОДСТВО МИ ЖЪПАНИЦЕН КАЛІН Н ЖЪПАНЕЦІН САМФІРИН
ДА ЕСТ НМ ДЪДАННЕ ТЕХЪ ЦИГАНИ Н ЦИГАНЧЕ Н СИНОВОМ Н ВІВКОМ Н ПРЪВНЪЧЕДОМ ВЪ
БЪКН Н НИ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБИМОМ ДА НЕ ЕСТ.

СЕ Н СВЪДЪТЕЛІН ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКІН
Н ИВАШКО ВЕЛ ДВОРИК Н ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ДЪМИТРЪ ВЕЛ ВІСТІАР Н ПРЕДА ВЕЛ
СПАТАР Н НЕДЪЛКО ВЕЛ КАЮЧАР Н БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЧНИА
ВЕЛНИКІН ПЕХАРНИК Н КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Н ИСПРАВИК, ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

Н АЗ, ТЪДЪРЪ СПОУДЕН, МАЗАХ ОУ ВЕС РЕКШЕ БЪКЪРЕЦІН, АВЪСТ ЛЪ-ГВ <ДЪНИ>¹,
ВЪ ЛЪТ ХЪРМД.

† ІW МАТЕЮ ВВЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІW МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea, care a fost jupanița lui Dragul logofătul din Ciupenița și cu fiica ei Samfira, fiica lui Dragul logofătul, sora lui Petco și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie jupaniței Calea un țigan, anume Stoica, fiul lui Nicola țiganul faurul și cu fiii lui și fiicei sale Samfirei, trei țigănci, anume: Vișa și Cristina și Neaga, țigăncile, pentru că aceste țigănci le-a cumpărat Dragul logofătul împreună cu jupanița lui, Calea, încă de mai înainte vreme și le-a tot stăpînit cu pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Dragul logofătul, fiica lui, Samfira a ridicat pîră ca să-i facă fratele ei, Petco și ei parte din dedina tatălui ei, Dragul logofătul. Și au venit înaintea domniei mele împreună cu mama lor, jupanița Calea, de au stat de față în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 2 boieri și doi negustori, după răvașe domnești, numele lor: din Negoești, Nastea și din Blagodești, Gherghie vornicul și Ghinea Coți și Jipa, negustorii, ca să cerceteze și să adeverească și să judece pentru dedinele și țiganii lui Dragul logofătul și să aleagă partea Samfirii, fiica lui Dragul logofătul. Întru aceea, acești boieri și negustori s-au adunat toți împreună, înaintea răposatului părinte Grigorie mitropolitul și au ales dintre țiganii, pe care i-a cumpărat jupanița Calea, împreună cu Dragul logofătul de au dat Samfirei trei suflete de țigănci: Vișa și Cristina și Neaga și jupaniței Calea un țigan mai sus-scris și lui Petco două suflete de țigani. Iar din alte dedine, ce se vor afla ale lui Dragul logofătul, vecini, vii, să aibă a împărți totul pe din două: Petco cu sora sa Samhira, pentru că au rămas amîndoi mici și săraci de tatăl lor, Dragul logofătul. Iar pentru 60 ughi, pe care i-a luat jupanița Calea de la Cernica vornicul, din datoria lui Dragul logofătul, ea a dat seamă înaintea boierilor, că a făcut sculele Samfirii. Iar cine va năpăstui din ei mai mult pe jupanița Calea, să jure pe sfînta evanghelie <și>¹ jupanița Calea să aibă pace, pentru că așa au judecat și au ales boierii cu sufletele lor. Iar dacă va mai fi avut niște zapise și nu a vrut să le scoată înaintea boierilor și înaintea părintelui Grigorie mitropolitul dacă le va scoate cîndva să nu se creadă, ci să stea mincinoase. Și am văzut domnia mea și cărțile de judecată ale acestor boieri, la mîna lor, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calea și jupaniței Samfira să le fie dedine acești țigani și țigănci și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Tată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Buzinca mare comis și Vasilie mare stolnic și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul zis București, august a 31 <zi> ¹, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/14. Orig., hirtie (42 × 28), pecete aplicată. Cu o trad. din 1904.

¹ Omis.

.370

<1636 septembrie 1 – 1637 august 31> 7145

Adecă eu, Dumitru Găgeanul ¹, scriu și mărturisesc cu cest zapis al mieu, ca să hie de mare credință la mîna jupînului Marăș căpitanul ot Ploești și la mîna ficiorilor dumnealui ², cum să să știe că i-amu vîndut dumnealui partea mea de ocină den sat ot Băbénii, cît am fost cumpărat eu de la Tudor logofătul den Vlădénii și de la jupîneasa lui ³ și de la toți coconii lor ⁴ de pre un moș, doao părți ⁵. Și o-mu vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, derept ughi doaozăcii. Și au fost cu știrea tuturor megiași ⁶lor de înprejurul locului, ca să hie dumnealui moșie dereaptă, cît să va alége, den cîmpu și den apă și den pădure, den cin pînă în cin, den hotar pînă în hotar cît au ținut Tudor logofătul de pre un moș 2 părții. Și am dat și cartea de cumpăratură, care o-u făcut Tudor logofătul la Alexandru voevod, să fie la ⁷ dumnealui și la ficiorii dumnealui, cîți Dumnézeu i va da.

Și cîndu am făcut această tocmeală ⁸ fost-au mulți boiari și megiași dinprejurul locului, cîți vor scrie <mai> ⁹ jos mărturii ¹⁰.

Și am scris eu, Neagul ¹¹ logofătul, să să știe. Pis méseța... ¹² v leat 7145.

Dumitru ¹³ vînzător.

Radul biv vel slujer.

Gramă mărturie ¹⁴.

Boica mărturie.

Oprea mărturie.

Căzan sinū Săbii.

David iuzbașa ot Ploești mărturie.

Radul iuzbașa ot Ploești mărturie.

Oprea iuzbașa ot Ploești mărturie.

Bibl. Acad., CXC VII/214 (a) și 215 (b). Orig., hirtie (21 × 27,5), primul purtînd 7 peceti înelare, aplicate, iar al 2-lea, doar două.

¹ „Donosie călugărul pre nume mirenesc chemat<u>-m-au Dumitru Găgeana” în b.

² „cîți Dumnezeu îi va da” în b.

³ „Neacșa” în b.

⁴ „ficiorii dumnealor” în b.

⁵ „de pre un moș doao părți” omis în b.

- ⁶ Omis.
⁷ „mîna dumnealui“ în b, restul frazei omis în b,
⁸ „și la acea tocmeală a noastră“ în b.
⁹ Loc rupt.
¹⁰ „care-și vor pune mai jos pecețile“ în b.
¹¹ „Negoiță“ în b.
¹² Loc alb.
¹³ „Dumitru Găgeana“, b.
¹⁴ Celelalte semnături omise în b.

371

<1636 septembrie 1 — 1637 august 31>, 7145.

† Scris-am eu Ion cu făméia mea anume Stana, cum să se știe că am vîndut partea făméii méle de ocină den siliștea Drăgăneștilor ot sudstvo-Vlașca lu Mihai postelnic¹ dentr-un moș a patra parte, den hotar pînă în hotar, partea popei lu Ivan Felea, pentru că o am vîndut eu împreună cu făméia mea anume Stana, fata [i] Stoică<i>, nepoata popei lu Ivan Felea, drept bani gata 2 000, ca să fie dumnealui moșie ohabnică și feciorilor.

Și la tocmeala noastră fost-au boiari mărturie și megiașii denprejur, anume: Fetea ot Drăgănești și Vladul Cazacul ot Costéni și popa Toader ot Baba și frate-său popa Petco și Tudor iuzbașa ot Comănești² și uncheașul Radul den Baba și Neag uncheașul ot Singuréni și Radul postelnicul sinu, Corcodel stolnicul ot Bucșanii și Radul Burlan ot Tîrnavă și uncheshul Nén-ciul ot tam i Badiul ot tam. Și se-au dat banii în casa lu Gligorie, fratele Badiului și au fostu și el de față acoloa.

Și am scris, eu Mihalcea logofătul, v leat $\overline{\text{APME}}$ <1637>.

Ion.

Popa Toder <m.p.>

Vladul Cazacul <m.p.>

Eu Fetea ot Drăgănești <m.p.>

Radul <m.p.>

Vlad <m.p.>

Mihalcea logofăt <m.p.>

Θωδώρας γεινῦς Μπάσης³ <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, X/6. Orig., hirtie (29 × 19,5).

¹ „lu Mihai postelnic“, scris deasupra rîndului.

² „ot Comănești“, scris deasupra rîndului.

³ Teodor, fiul lui Basea.

372

<1636 septembrie 1.— 1637 august 31>, 7145.

† Scris-am eu Opre al lu Gheocel și Radul Stoicăi Preicăi acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Pătru logofătul și la Drăgușeni [și], cum să se știe că le-m vîndut un răzor de vie de la Osica însă cu locul de în del pînă în vale, dreptî bani gata 400, ca să fie lor moșie și feciorilor lor. Și cîndu am vîndut, fost-au mulțe boeri mărtureia: de Fălcoi, Pătru sulgerul și Negoe peharnecul și Drăgoi logofătul și de Osica, Tatomir și Pîrle și Gherghena.

Și pântru credința pusu-ne-m și degetele.
Pis eu, Bade logofătul ot Fălcoi, v leat 7145.
Eu Negoie peharnic.

Arh. St. Craiova, CCIII/11. Orig., hirtie (22,5 × 16).

373

<Cca 1636 septembrie>.

† Adecă eu, Drăghiciu, scris-am zapisul meu să fie de mare credință la mîna jupanului Dedul Bucoriștenulu com să să știe că e-m vîndotu în vadu de moră den Dărmănești dereptu ughi 20, ca să-i fie dumnelui moșie și coconiloru, <i>ară noi ce-m grăit să fie grăit, covînt să nu ese, <i>ară de veri ave fie un val, să dau eu sema.

Și mărtorie, Coman și Parca ne-m aflat la acesta tocmelă.

Muz. de istorie al municipiului București, nr. 13 725. Orig., hirtie (21,5 × 9). Datat după doc. din 1636 septembrie 30.

374

1636 (7145) <septembrie—decembrie>.

† Мноостію божію, Іу Матен воевод н господинъ всѣе земле Уггровла-хінское, вѣск велкагш н прѣдобраго, старакго, покониwmъ Іу Басараба воевод. Дават господство ми сію повѣленію господства ми свѣтомъ, божественни мо-наштр господства ми wt Словозіа Пнакев, нжъ се зовет Бандеен, код Славнка, по вода Шломицев, нже ест храма свѣтаго архнстратнга Мнханаа н прочн без-платнн, іакожъ ест създаана н всновала wt темеліе wt господство ми, что ест дала н поклонна метоу н въ подрѣчіе свѣтѣн монаштр wt Свѣта Гора гла-големаго Дохіарю, храмъ свѣтн архангел Мнхана н чистнѣншомъ шцъ егѣмена кнр Клма н въсем нноком, елнци жъвѣщнхъ въ шентал тве, іако да ест свѣтомъ монаштръ господство ми внше речена ꙗї погоане за вноград ѡ дѣла Нъаннашр н съ ꙗ, сеженн wt полю, варе еанка се хтет нзбрат wt по вѣс хwtарwm, поннжъ ест покѣпна съм господство ми, алн wt над Станчюа ꙗ погон за вноград н със половннъ за сеженъ за вчинъ за ѡгн ꙗ аспри гwtтвен шн wt Шървѣ діаконѣ ꙗ погон н една чедврѣте н съ ꙗ сеженъ за вчинъ за ѡгн ꙗї пол аспри гwtтвен н wt Стопка Мнаштрѣ ꙗ погон за лозіе ¹ н половннъ за сеженъ за вчинъ за хѣн аспри гwtтвен н wt Нѣмцѣа една чедврѣте н трн прижнни за ѡгн ꙗї аспри [аспри] гwtтвен н wt Мезѣ ꙗ погоане пол н съ ꙗ сеженъ за вчинъ за ѡгн ꙗз аспри гwtтвен н wt Шефан половнно за погwn за вноград н половннш за чедврѣте за ѡгн ꙗ пол н ко-станде ꙗ н wt Стан скашнѣ ꙗ погwn за лwзіе със цѣланнъ за ѡгн ꙗ аспри гwtтвен н wt Калин една чедврѣте за ѡгн ꙗ пол н wt Лепѣдат половнно за погwn със мѣ-стом под бѣчмн за ѡгн ꙗ аспри гwtтвен н wt Герге, сннѣ Кожокаріюа половнно за погwn н два чедврѣци за ѡгн ꙗ н костанде ꙗ н wt Кълѣгърнца една чедврѣте н половнно за ꙗ аспри гwtтвен н wt Некѣла ꙗ чедврѣци за ꙗ жълтн н wt Градѣ една чедврѣте за ѡгн. . . ² аспри гwtтвен ³,

И пак да ест свѣтомъ монаштръ господства ми внше писаніа мнлованіе wt господства ми на вѣсѣком лѣтwm по ꙗ за болованн за смл wt шкна господства ми wt на Гнтшвара, іакоже да ест свѣтѣн монаштрн въ пнцѣ, а господства ми помѣнѣ въ вѣкн н не wt кождѣ непоколебнмъ, по рнзмъ господства ми.

И ешеже заклєнаніе поставлєннѣ господство ми: по шшъствїи господства ми, когѡ избєрнѣт господъ Богъ бнѣтє господаръ Земле Блѡшкое нѡн ѡт сѣроднаго плода господства ми нѡн ѡт сѣродннѡх нашнѡх нѡн по грѣсєх нашнѡх нѡн ѡт нно плємєннѡх, да аше почєтєнт н поновнт н штєврѡднт н сохрѡннт <сїє кннѡга господства ми, а господъ Богъ да га почтєт н штєврѡднт н сѡхрѡннт въ господствѣ его н а въ бѣдѡшєх вѣцє дѡше єгѡ. Ы аше<лн>жѣ непочтєт н не поновнт н не штєврѡднт сїє запнс господства ми за помнлѡваніє, а попернт н разврнт н нѡсѡвнт сїю кннѡгѡ господства ми, тог да єст трѣклєт н анѡтєма н аѡѡрнєсан ѡт тїи ѡцн нжѣ въ ѡт въ Ннкєн н да нмѡт частїю сѣс Нѡда н сѣс Йрїѡ на єдннѡ мѣстѡм.

Єже шѡ свєдетєлїє поставлєннѣ господство ми: жѡпан Хрнза бѡн Крѡлевскнн н жѡпан Ивѡшко бєл дѡврннк н жѡпан Глнгорїє бєл лѡгѡфєт н жѡпан Дѡмнтрѡ Дѡдєскѡ бєл внстїѡр н жѡпан Прєда бєл спѡтар н жѡпан Нєдєлкѡ бєл клѡчѡр н жѡпан Бѡснлїє стѡлннк н жѡпан Бѡзннкѡ бєл комнс н жѡпан Бѡчннѡ бєл пєхѡрннк жѡпан Кѡстанднн бєл пѡстєлннк. И нспрѡвннк, . . . ².

И нѡпнсѡх ѡз, Рѡдѡл спѡдѣн, н сѣс пѡвчєнїє Лєпѡдат лѡгѡфѣт, н ѡт Йдѡмѡ въ лѣт хрѡмє.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și prebunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele de la Slobozia lui Ianache, care se numește Vaideei, lîngă Slavica, pe apa Ialomiței, care este hramul sfîntului arhistrateg Mihail și ceilalți fără de trup, care este zidită și făcută din temelie de domnia mea, care este dată și închinată metoh și sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte numită Dohiaru, hramul sfîntului arhanghel Mihail și precinstitului părinte egumen chir Clima și tururor călugărilor, cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zise 13 pogoane de vie în dealul Năianilor și 13 stînjeni de ocină, ori cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat domnia mea, însă de la Stanciul un pogon de vie și cu jumătate de stînjen de ocină pentru 8 ughi aspri gata și de la Șarbu diaconul un pogon și o cedvîrte și cu un stînjen de ocină pentru 12 ughi și jumătate aspri gata și de la Stoica Miluitul un pogon de viță și jumătate de stînjen de ocină pentru 2 050 aspri gata și de la Neamțul o cedvîrte și trei prăjini pentru 12 ughi aspri gata și de la Mezea 2 pogoane și jumătate și cu un stînjen de ocină pentru 27 ughi aspri gata și de la Ștefan jumătate de pogon de vie ¹ și jumătate de cedvîrte pentru 3 ughi și jumătate și 4 costande și de la Stan scaunul un pogon de viță cu țelină pentru 8 ughi aspri gata și de la Călin o cedvîrte pentru 2 ughi și jumătate și de la Lepădat jumătate de pogon, cu locul de sub buciumi, pentru 5 ughi aspri gata și de la Gherghe, fiul lui Cojocariul, jumătate de pogon și două cedvîrți pentru 3 ughi și 7 costande și de la Călugărița o cedvîrte și jumătate pentru 300 aspri gata și de la Necula 3 cedvîrți pentru 5 galbeni și de la Gradea o cedvîrte pentru. . . ² ughi aspri gata ³.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise miluire de la domnia mea în fiecare an cîte 300 de bolovani de sare de la ocna domniei mele de la Ghiti-oara, ca să-i fie sfintei mănăstiri de hrană, iar domniei mele pomană în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea, după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înoi și va întări și va păzi

УТ ВОДА СЪ БРОДОВЕ УТ ВОДИНИЦЪ И УТ СЕДАЛИЩА СЕЛОВ И СЪ ВЪС ХОТАРОМ И СЪ ВЪС ХОДОКОМ ЕЛНКО, ИЗБЕРИТ СЯ, УТ ХОТАР ДО ХОТАР, ПО СТАРЕ ХОТАРЕ И ПО ВЕЛЪГН.

ПОНЕЖЕ СЕЛО КОРБІИ ВИШЕ ПИС, УНИ ЕСТ ВНА ВЪС ЛЮДІИ КИЯШИ И СЪ УЧИНЕ ИМ, ЕЩЕЖЕ УТ ПРѢЖДЕ ВРѢМЕ. ꙗ ПОТОМ, КЪДА ЕСТ ВНА НИИѢ, ВЪ ДЪНИ ГОСПОДСТВА МИ, А ГОСПОДСТВО МИ ДАХЪ СЪДЦЪ ПРГЕШЪ НАД РАЗЛОГА СИМ БОЛЪРИ ИЖЕ ВИШЕ ПИС, КАКО ЕСТ УНИЧАЮА СЕН ЗЕМЛЪ ДА ВЪЗНИМАЕТ АНДРАХМА УТ ВСА СЕЛА УТ СЪДЦЪ; А СЕЛО КОРБІИ ВИШЕ ПИС УНИ БЕЖАЛ ЕСТ УТ УЧИНА ИМ ВЪ НИИ СТРАНА АЩЕ РАЗДРАЛ ВНОРА И АНДРАХМА ЧЕСТИТОМ ЦАРО, ІАКО ИѢКІИ ЧЪЛОВѢКИ ЗАИ И БЕЖАЛИЦИ ЧТО ЕСТ ВНА.

И ПОСЛАХ ГОСПОДСТВО МИ НА НИХЪ МНОГЕ КИИГИ СЪ МНОГА СКЪДЕНІЕ, ІАКО ДА ВЪЗВРАТИШЕ СЕ ПАКИ НАЗАД НА ДѢДЕНЕ ИМ. ꙗ УНИ НИКАКОЖЕ НЕ ХОТѢЛ ДА ИДЕТ НА ДѢДИНА ИМ ІАКО ДА ДАСТ АНДРАХМА КАКО И УТ ПРѢЖДЕ ВРѢМЕ, НЪ ДАЛ ЕСТ ВСѢ ДАЖДѢ И ВНОРА СЕЛОВ КОРБИЛОМ СІИ БОЛЪРИ ВИШЕ РЕЧЕНИ, АЩЕ ДАЛ ЕСТ ЖЪПАИ БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИКЪ СГН $\tilde{1}$ И ДАЛ ЕСТ И ПЪРВЕЛ АИГѢФЕТ СГН $\tilde{1}$, КАКО СКАЗАЛ ЕСТ УНИ И ПРЕД ДНЕВАНОМ И ПРЕД ВСАМИ ПОЧТЕННИМИ ПРАВИТЕЛИИ ГОСПОДСТВА МИ У СІЕ ВЕЦЪ КАКО ЕСТ ВИШЕ ПИС.

БЪ ТОМ, ГОСПОДСТВО МИ ВИДѢШЕ КАКО НИКАКОЖЕ НЕ ХОКЕ СЕЛО КОРБІИ ДА ИДЕТ ВЪСПЕТ НА ВНО, ГОСПОДСТВО МИ ДАХЪ И ПОМНЛОВАХЪ ПО ЖЪПАИ БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИКЪ И ПО ПЕРВЕЛ ЛОГОФЕТЪ СЪ СЕЛО КОРБІИ ДА ЕСТ ИМ ВЕЧНИИ СЪ СНИИ ИМ И СЪ ВЪСА УТЪЧЪСТВИА ИМ, УТ ХОТАР ДО ХОТАР, ДА ЕСТ ИМ ДѢДИИЪ И ВЪ УХАБ СИНОВОМ И ВНОКОМ И ПРѢВИШЕТОМ ВЪ ВѢКИ ИЛИ ДА ДАСТ ПАИЗИ СИМ БОЛЪРИ ВСИ НАЗАД И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢБИМОМ ДА ИѢСТ.

<G>ЕЖЕ И ПО УШЕСТЕІЮ ГОСПОДСТВА МИ СЪ ИМЕНЕМ БОЖІА МОЛЮ ВСѢМ БЛАГОЧЕСТИИИ И БОГОВѢЧИЧАИИ ГОСПОДАРИ, ИЖЕ БЪДЕТЕ НАЧАЛИЦИ И ВЛАДАЦИ СЕН ЗЕМЛЪ ДА ИМАТЕ И ВИ СТЪРЪЖДИТИ СІА НАША ПОМНЛОВАНИЕ И СТРОЕНИЕ И ДА ПОУЧИТЕ КИИГЪ ГОСПОДСТВА МИ, КАКО ЕСТ ВИШЕ РѢХЪ. <ѢЩЕ>ИЖЕ НЕПОЧТЕИ И НЕОУТВЕРДИИ СІА СТРОЕНИЕ, ИЪ РАЗДРАЛ И ПОПЕРЕТЪ, ТОГО ДА ЕСТ ТРЪКЛЕТ И АНАТИМА УТ ТРИ СТА И УСЕМ НА ДЕСАТ УЦИ ЕЖЕ ВЪ НЕКИИ ДА ИМАТЪ ЧАСТЪ СЪ ІОДА И СЪ ПРІА ВЪ ЕДИНЪ МѢСТО ВЪ ВѢКИ, АМИИ.

СЕ И СВѢДѢТЕЛИИ ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАИ ХРЪЗЪ ВЕЛ БАИ И ІВАШКО ВЕЛ ДВОРИКЪ И ГАНГОРИЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТЪ И ДЪМИТРОСЪ ВЕЛ ВИСИТАР И ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР И НЕДЕЛКО ВЕЛ КАШЧАР И ВАСИЛИЕ ВЕЛ СТОЛИКЪ И БЪЗИНКА ВЕЛ КОМИСЪ И ЖЪПАИ КОСТАДИИ ВЕЛ ПОСТЕЛИКЪ. И ИСПРАВИКЪ...².

И АЗ, ТЪДОРЪ СПЪДЕН, МАЗАХЪ 8 БЪКЪРЕЦИИ СЕПТЕМВРИЕ $\tilde{1}$ -ГѢ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ \times ЗРМЕ.

† ІУ МАТЕЮ ВОВЕВДА, МИЛОСТИЮ БОЖІЮ ГОСПОДИИЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОВЕВДА <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-tului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic și slugii domniei mele Pîrvul logofătul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Corbii, din județul Argeș, tot satul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă, cu vaduri de moară și din vatra satului și cu tot hotarul și cu tot venitul cît se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne.

Pentru că satul Corbii mai sus scris, ei au fost toți oameni cnezi și cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar domnia mea am dat județul Argeșul pe seama acestor boieri, care sînt mai sus scriși, cum este obiceiul acestei țări, să ia didrahma de la toate satele din județ; iar satul Corbii mai sus scris, ei au fugit de la ocina

lor în altă parte, de au rupt birul și didrahma cinstului împărat, ca niște oameni răi și fugari ce au fost.

Și am trimis domnia mea la ei multe cărți cu multe scăderi, ca să se întoarcă iarăși înapoi la dedinile lor. Iar ei nicicum n-au vrut să se ducă la dedina lor, ca să dea didrahma ca și mai dinainte vreme, ci au dat toate dădiile și birurile satului Corbii acești boieri mai sus spus, de a dat jupan Vucina marele paharnic 300¹ ughi și a dat și Pîrvul logofătul 200¹ ughi, cum au spus ei și înaintea divanului și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele despre acest lucru, cum este scris mai sus.

Întru aceea, domnia mea văzînd că satul Corbii nu vrea nicicum să meargă înapoi la bir, domnia mea am dat și am miluit pe jupan Vucina marele paharnic și pe Pîrvul logofătul cu satul Corbii să le fie vecini cu fiii lor și cu toată moștenirea lor, din hotar pînă în hotar, să le fie dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților în veci sau să dea acestor boieri toți banii înapoi și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și după trecerea domniei mele, în numele lui Dumnezeu, rog pe toți binecinstitorii și de Dumnezeu încununatii domni, care veți fi conducători și stăpînitori acestei țări să întăriți și voi această miluire și întocmire a noastră și să înnoiți cartea domniei mele, cum este mai sus-spus. Dacă nu va cinsti și nu va întări această întocmire, ci o va strica și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de către trei sute și optsprezece părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic...²

Și eu, Todor spudei, am scris în București, septembrie a treia zi, în anul 7145 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XCV/27. Orig., perg. (44,5 × 33), pecete timbrată.

¹ Cifrele sînt adăugate ulterior.

² Loc alb.

377

1636 (7145) septembrie 6, București.

† Милостію БОЖІЮ, Іу Матею ВОЕВОДА и ГОСПОДИНЪ ВЪСОН ЗЕМЛЕ Жгрово-владѣнское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, поконниомъ Іу Басараба ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ ВЪСЕМ ВАРШАНИЛОМ, ВЕЛИЦІИ МАИИ, УТ ВАРШ ГОСПОДСТВО МИ УТ БСКВРЕЩИИ СЪ НИХ СИНОВИ, ЕЛИЦИИ БОГЪ ПРИПШТИТ,¹ <с>а să aibă a-și ține ocinile și moșiile și viile și livezile pre hotară bătrîne și semnă ce au fost puse de răposatul Mircea voevod despre Văcărești, mai denainte vrême. Și de atunce încoace tot au ținut oroșanii moșiile lor cu bună pace. Iară cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iară Sava, feciorul lu Negre de Văcărești, el au rădicat pîră înaintea domnii méle ca să se hotărască cu călugării de la Sveatea Troiță. Și au venit în divan de se-au pîrît de față; deci ș-au luat Sava denainte domnii méle 24 de boiari hotarnici

pre răvașele domnii mele. Deci, apoi, Sava n-au tras ocina de în hotarăle cele bătrîne de în sus, de unde au fost pusă piatra cea de în Tufe și den piatra cea de între viile mănăstirii Sveata Troiță și dintre viile orașului, care pietre au fost puse de Mircea voevod și în dreptul hotarului pre în lac, pînă la hotarul de în luncă unde au fost pusă piatră de 12 boiari, în zilele răposatului Radu voevod, v let 7120, cum au fost cu-direptate, ce au căutat pre nește cărți ale Savei făcute mincinoase de au luat hotarul cel de în luncă, de au mutat piatra în sus, spre dealul orașului pre ocina domnească.

Într-acéia preuții și bătrînii orașului, mic și mare, văzîndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă care au fost pusă de Radul voevod cu 12 boiari și le-au înpresurat moșiile fără dreptate, venit-au popa Borcea clisiariul și Iane portariul și Costea star gramatic și Stanciul Iogofătul și Nița iuzbașa cu preoți și cu toți oroșanii, de la mic pînă la mare, înaintea domnii mele, la divan, de au dat știre și se-au plînsu de Sava, cum au mutat hotarul cel de în luncă de le-au înpresurat Sava moșiile, locul domnescu pre ocina orașului. Într-acéia, domnia mea singur am încălecat în zioa de Sveati Simeon Stîlpnicul novu leat, septemvrie 1 dnă cet(vră)toc v let 7145 (1636), de am mersu domnia mea cu toți boiarii și cu preuți și cu toți oroșanii, marii și mici și cu călugării de la Sveata Troiță de am ocolit locul și am căutat hotarăle, de am mersu domnia mea întîiu la hotarul cel de în luncă, de unde au fost scos Sava piatra de au mutat hotarul. Deci, de acolea, den în luncă am suit domnia mea în sus, la deal, la piatra cea de între vii și la piatra cea desupra den tufe, care hotară și pietri au fost puse de Mircea voevod. Deci de acolea desupra de în deal, iară am căutat domnia mea în jos, pre în lacu în derept, pînă în luncă, unde au fost pus piatra cei 12 boiari, la zilele Radului voevod și de în piatră în drept în Dîmboviță.

Deci într-acéia, domnia mea, văzîndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă fără dreptate, de au înpresurat ocina orașului, socotit-am domnia mea înpreună cu toți boiarii și cu preoți și cu toți oroșanii, micii și mari, cum au fost pre dreptate și am pus domnia mea piatra cea de în luncă iară la loc, unde au fost pusă de Radul voevod cu 12 boiari și au rămas Sava de lége și de judecată denaintea domnii mele și i se-au luat Savei cărțile toate, acolea, de la hotar, căce n-au fost cărți dirépte, ce au umblat Sava cu strîmbătate. Iară de va mai scoate Sava altădinioară niscare cărți, să nu se crează.

<D>erept acéia domnia mea am dat tuturor oroșanilor, marii și micii, ca să aibă a-și ține ocinile și moșiile și viile și livezile cu bună pace de cătră Sava, să le fie oroșanilor de moșie, lor și feciorilor și nepoților și strenepoților

и не ѡт кождо непокѡлѣ²бнмо, порнзмо господство мн, въ вѣкн.

<C>еже ѡбо и сведетелѣи поставлѣет господство мн: жѡпан Хриза вел бан Кралевскѣи и жѡпан Ивашко вел дворник и жѡпан Глигорѣ вел лѡгѡфет и жѡпан Прѣда вел спатар и жѡпан Неделко Бѡтѣнѡ вел ключар и жѡпан Басилѣ Панидѡр вел столник и жѡпан Бѡзника вел комѣс и жѡпан Бѡчина вел пѣхарник и жѡпан Костандин велникѣи постелник. И исправник...⁴.

И написах аз, Лепѣдат лѡгѡфет, въ настолин града рекомѣ Бѡскрѣщн, мѣсеца септемвриѣ 5 днн и ѡт ѡдама до селѣ, текѡщаго лѣтом, въ лѣт хрме, лѣта господина ххлѡс.⁵

† Iw Матѣю ввевѡда, мноствѣю божѣю господннѣ.

Iw Матѣю воевод <т.р.>

Muz. de istorie al municipiului București, nr. 48 961. Orig., perg. (39,5 × 46).
 la Arh. St. Buc., ms. 1 233; Mitrop. Ț. Rom., CLXX/1, CLXX/1 a; m-rea Radu Vodă, I/13-14.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domnii mele tuturor orașenilor, mari și mici, din orașul domniei mele din București și cu fiii lor cîți Dumnezeu le va lăsa“.

² Omis.

³ Loc rupt.

⁴ Loc alb.

⁵ „Iată dar și martori pune domnia mea: jușan Hriza mare ban al Craiovei și jușan Ivașco mare vornic și jușan Gligorie mare logofăt și jușan Preda mare spătar și jușan Nedelco Boteanul mare clucer și jușan Vasilie Paindur mare stolnic și jușan Buzinca mare comis și jușan Vucina mare paharnic și jușan Costandin mare postelnic. Și ispravnic . . .“.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun numită București, luna septembrie 6 zile și de la Adam pină acum cursul anilor în anul 7145, anul domnului 1636“.

378

1636 (7145) septembrie 9, Grozăvești.

† Eu Ilie ș(i popa Stoic)¹a și popa Zaharia i Antonie și Franța și frate-său Dumitru s(crim și) mărturisem cu acest zapis al nostru ca să fie de credință la mî(na Simei vtori logofăt), cum să se știe că ne-am sculat noi toți cîți sîntem mai sus scriși (de ne-am f)unit ocina den Păușești și am pus piatra în mijlocul viiei ju(pîn S)imon vtori logofăt și fără știrea dumnealui și fără om domnesc. Într-aceaia logofătul Sima spus-au înaintea mării sale domnu nostru (I)o Matei Basaraba voevodu. Deci au trimes domnu nostru den divan pre Radul (po)rtarul pîntru acest lucru ce am făcut noi. Deci noi toți am căzut cu rugăminte ca să ne iarte de pradă pîntru greșala ce am făcut. Deci într-aceaia logofătul Sima (ne-au)² ertat, numai ce am dat treapădul Radului portarul, ughi 5, și au venit Radul portarul aici la curte. Deci n-au putut înpăca lucrul, ce-au trimes de ne-au chemat la curte. Deci au venit pentru noi Ilie și né-am rugat la logofătul Sima de au venit și dumnealui înpreună cu Ilie la curte și au intrat dumnealui (a trimi)sul nostru de ne-au tocmit c(u Radul) portarul de i-am mai d(a)t ughi (8³ și noi nu i-am avut să-i dăm, am) căzut la logof(ătul) Sima de ne-au dat ughi 8 (de i-³am plă)tit de Radul portarul și am cheltuit ce ne-au mai trebuit, dat-am R(adu)lui p)ortarul priște tot ughi 7..

Și cînd am pus noi această piatră fost-(au) înprejurile. Și cînd am făcut ceastă tocmeală tocmit-am, cin(e o) mai scorni pîră să aibă a plăti (d)eșugubina deplin.

Și mărturie pre nume au fost: ot Stăn(e)ști, Ta(na)sie peharnicul, ot Olănești, Goran logofătul, den Cacova, Matei postelnicul ș(i cu) frații lui, Fiera i Dumitru i Toma logofătul ot tam i ot Șirineasa, Preda⁴ i jușan Chera n(eg)uțătorul ot Velica Ocnă i Tudorū logofătul ot Doba i Tudorū logofătul ot Bujorani, Ghiurma pitarul și Stănilă al Orzei i Radul Pietrariul și Ivan ot Pietr(a)ri i ot Vlădești, Oprea și alții mulți i ot Grozăvești, Hrizea vatahul (i jup)î(nul Dumitru pîrcălabul. Și pîntru credința ne-am pus dege(tele).

ПИС ПЪРВЕША ЛОГОФЕТЪ ГРОЗЪВЕЩИ, СЕПТЕМВРИЕ 9 ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ 3745⁵.

Eu Stanciul logofăt (m.p.)

Eu Danciul postelnic (m.p.)

(Toma)⁶ logofăt.

Eu Tudor logofăt,

Eu Tudor logofăt.
Pîrvol.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/33. Orig., hirtie (29 × 20), rupt. Copie ibidem ms. 445, f. 134v–135, după care s-au făcut completările.

¹ Completat după documentele cu nr. 136, 160, 179 și 182 din colecția D.R.H., B. vol. XXIII, Țara Românească.

² Omis.

³ Așa în copie.

⁴ Cuvintele: „i ot Șirineasa, Preda“, scrise ulterior pe margine.

⁵ A scris Pîrvol logofătul, în Grozăvești, septembrie 9 zile în anul 7145 <1636>.

⁶ Ilizibil.

79

1636 (7145) septembrie 10

† Și iar au mai fost cumpărat Dragomir, feciorul Talei, o parte de ocină de la Negul, feciorul Necșei, fată lu Roman ot Vîrbilov, a treia parte de în parte lu Roman, pre bani gata, dreptu 6 lei. Și acești bani i-au datu jupînul Mihaiu roșiu ot Slănicu. Și se-u dat acești bani în casa Badului, unchi I Negului și au fost și unchiu-său Giolumă, frați t tîni-său, de în sat de în Prăjani.

ИНС МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ ҃І ДАНИ КЪ ЛѢТ 7145.

Badul i Giolumă.

Bibl. Acad., CCCLXIX/90. Orig., hirtie (23 × 14), 2 peceti înelare, aplicate.

380

1636 (7145) septembrie 10

† Adecă eu popa Stan și cu frate-meu Dumitru, feciorii lu Ticliian ot Belcești de pre Vede sud Olt, făcut-am zăpisul nostru la mîna feciorilor noștri anume popei lu Opriș și a popei ¹ lu Mihai, cumă să aibă a-și ținerea moșiile nostre și ale moșilor noștri de aicea din sat din Belcești, cît să va alége de preste tot hotarul, însă să aibă a ținerea și partea văru nostru Manei Bețiul, feciorul unchiu nostru lu Pătru ot tamă. Cumă să să știe că m-au ajunsu vrémea de <moar>²te la casa nepotu-meu popei lu Opriș în sat în Părscoven²i. Deci văzînd că mă ajunge vréme de morte și n-<am ni>mica, lăsat-amă să-mă facă tot ce trebuiaște unui mortu <și>² să facă și 3 sărăcuste și să-mă ție el <partea mea de moș>²ie ot B(e)l(c)ești, cît să va alége de preste tot hotarul, <însă>² această moș(ie ce scrie mai sus)² să înparte <în doi>², deci partea mea o-mă dat nepotu popei lu Op(riș)² ca să o ție cu bună pace și el și feciorii lui, cîți Dumn(ezeu)² îi va da.

Și cînd s-au făcut acestă zăpis fost-au mulți oameni buni și boiari, anume: ot Vîlsănești, Voda armașul i Udrea ot tam i Crăciun ot Pîrșcoveni i Stepan ot Căcaleți.

Ispisah ază Calin dascal. Și pentru credința pus(u)-me-am și dégetul ca să să crează.

ИНС МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ ҃І ДАНИ, ЛЕТ 7145.

Eu Manea

Eu popa Stan ot Belcești

Eu Voda armașul
Eu Udrea ot Vilsănești
Eu Crăciun cel mare
Stepan ot Cacaleți³

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CXLIX/12. Orig., hirtie (30 × 20,5). Copie ibidem, ms. 136, f. 102.

¹ Cuvint șters.

² Loc rupt.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

381

1636 (7145) septembrie 14, București.

† Мнлостією божією, Іу Матен воевод н господинъ вѣсон земле Уггров-владушкое, вѣск велнкаго н прѣдобраго, старого, поконном, Іу Басараба воевод-Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн Лацкоаве, синъ Некълев вт Чючел, вт сѣдство Мехединци н сѣс синови си, еанцем Богъ приростит, какоже да мо ест вчинѣ ѣ село ѣ Чючел, алн вт дел ѣнком си Радълаве половинно, вт полю н вт шѣм н вт вод н вт виноградї н вт седалище селов вт посвѣде, варе елика се хтит избрат вт по вѣсом хотаром. Понеже ест покѣпна Лацко сіе више речена вчинъ вт над ѣнком си Радъла за ѣс аспри готовн н сѣс запис вт рѣкѣ его за проданіе, сѣс сведѣтеліе написаніе ѣ запис, по нме: вт Глогова, Некъла н Дѣмитрѣ н Мнхъналъ. И продадох Радъла сіе више речена вчинъ, вн за ннхном добро волю н сѣс ѣзнаніе вѣсѣх мегіашом, вт гор н вт издол н вт вкрѣстнем мѣстом н вт пред господства мн.

Сего радн, дадох сѣм господство мн Лацков, синъ Некълев вт Чючел, какоже да ест сіе више речена вчинъ, дѣдинѣ н вхавѣ синовом н вѣском н прѣ-внѣчедом н не вт кождо непоколѣбнмо, порезмо господства мн.

Сеже ѣко сведѣтеліе поставлѣем господство мн: жѣпан Хрнза велнкїе бан Кралевскїе н жѣпан Івашко велнкїе дворник н жѣпан Гангоріе велнкїн лугвѣет н жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдескъла велнкїн вистигар н жѣпан Преда Брѣнковѣнѣла велнкїе спатар н жѣпан Недеако Ботѣнѣла велнкїн ключар н жѣпан Баснаакїе Панндѣрѣ велнкїе столник н жѣпан Бѣзникка велнкїе комнс н жѣпан Бѣчнна велнкїн пѣхѣсник н жѣпан Костандин велнкїн постелник. И исправник, Гангоріе вел лугвѣет.

И написа аз, Танасїе граматник, ѣ град Бѣскрецин, мѣсеца септемврие дї дьне н вт Ядама до ннѣ в лѣт хѣрме.

† Іу Матею вшевѣда, мнлостією божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului, Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lațcu, fiul Neculei din Ciucel, din județul Mehedinți, și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie ocină în sat în Ciucel, înșă din partea unchiului său Radul jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din seliștea satului de peste tot, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că a cumpărat Lațco această mai sus zisă ocină de la unchiul său Radul pentru 1 200 aspri gata și cu zapis de la mîna lui, de vînzare, cu martori înscrise în zapis, anume: din Glogova Necula și Dumitru și Mihăilă. Și a vîndut Radul această mai sus zisă ocină, el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Lațco, fiul Neculei din Ciucel, ca să-î fie această ocină, mai sus zisă, dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilachie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Tanasie gramatic, în cetatea București, luna septembrie 14 zile și de la Adam pînă acum în anul 7145 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muz. de istorie al municipiului București, nr. 26 533. Orig., perg. (28,5 × 38), pecete timbrată, cu legenda: "Мастю жюю, Іу Матею Басараба, вѣнк поконном Басараба воевода гь Блашком,..."

382

1636 (7145) (septembrie 20, București).

† Многостію божию, Іу Матею воевода и господинъ въсоемъ земле Ѹггрово-владѣнское, вѣнк великаго и прѣдобраго, стараго, поконномъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сѣе повеленіе господство ми почтенномъ правителю господство ми жупан Івашко великѣн <дворникъ>¹ и със синовн его, елицим Богъ даровахъ, юакоже да мѣ ест учинѣн ѣ село ѣ Бѣлѣнн въ сѣдство Дѣмб<овница> али дел братѣчед си, Бадеѣ постелник, синъ Радѣлов ключар въсахъ шт през въс село н-го дела шт поля и шт шѣма и шт вода и шт брод за воденницѣ и шт седманце селов шт посевѣде, варе елика се хтет нзеват всмаго дела шт хотар до хотар, шбаче тѣчю учинѣн без вечинн.

И пакн да ест почтенномъ правителю господство ми жупан Івашко вел дворник учинѣн ѣ Бѣлѣнн, али шт дела Іванов сѣжар, ѣнком Бадеѣ постелник, шт всмаго дела что ест имал Іван сѣжар два делн, али дѣлн Станев и дела Ѣрннев, дѣщерехъ Іванов сѣжар, шт посевѣдѣ и шт над въсоем хотаром и със дела Бѣлѣннѣскѣ Бадеѣ постелник, нже се хокет принде дѣла его шт през сваке делове, понеже сѣл учинѣн всмаго дела, али дела Іванше сѣжар ѣнком Бадеѣ постелник бнл се сѣт раздѣлнл ѣ трн делн а трн сестрн. Таже, два делн бнлн сѣт покѣплене за Бадеѣ постелник, а третаго дела дѣла ѣнкѣв братачеда Бадеѣв постелник, шна ест шстала непродадена никомже.

Таже, къда ест бнл въ при дѣнїе Ілеѣандрѣ воевод, синъ Радѣла воевода, а почтенном правителю господство ми жупан Івашко вел дворник, шн ест покѣпл сѣе вше делн за учинѣн шт Бѣлѣнн шт над братѣчед си Бадеѣ постелник, синъ Радѣлашв ключар шт Бѣлѣнн за хкхд аспнн готовн. И продадохъ <Б>¹адѣ постелник сѣе дѣлн за учин нже сѣт вше речене, шн за негов добра волю кромѣ нн една снаостію със мегіашом шт гор нздол и шт шкрѣстним местом и шт прѣд господство ми.

И вндѣхом господство ми и записѣл Бадеѣв постелник <шт>¹ рѣка его за прѣданїе със мношн болѣрн сведѣтелїн написанн ѣ запис, по нме! Хрнза вел бан и Гнлгорїе вел лнговѣт и Дѣмнтрѣ вел внстїар и Мнхѣю вел спатар и Баснлїе вел столник и Радѣл бан Бѣзекѣл и Бѣзннка вел комнс и Дѣмнтрашко внѣ вел внстїар и Бѣчнна вел пѣхарник и Костанднн вел постелник и Драгоманр вел армашѣ и Тѣдосїе внѣ вел лнговѣт и Радѣл вторїн внстїар и Татѣл лнговѣт и брат его, Марко логофет, внщїн Данов внѣ вел дворник и ешеже дрѣгн болѣрн которїн не сѣт писанн заде въ кннга сїе.

Сего радї дадохъ сѣмъ господство мн почтенномъ правителю господство мн, жѣпанъ Івашко велъ дворникъ, такоже да мѣ естъ вчннѣ дѣдїно и въ шѣхъ синовомъ и внѣскомъ и прѣвнѣчетомъ и не вт кождо непоколѣнимо, порнзмо господство мн.

Сеже оубо и сведетелїе поставлѣемъ господство мн: жѣпанъ Хриза велнкїнъ банъ Кралевскїнъ и жѣпанъ . . .² и жѣпанъ Глнгорїе велъ логофетъ и жѣпанъ Дѣмитрѣ Дѣдескѣла велъ вистїаръ и жѣпанъ Преда Брѣнковѣнѣла велнкїнъ спатаръ и жѣпанъ Неделко Ботѣнѣла велъ ключѣрю и жѣпанъ Баснлїе Пандѣръ велъ столнкъ и жѣпанъ Бѣзнка велъ комисъ и жѣпанъ Бѣчина велъ пѣхарнкъ и жѣпанъ Костандинъ велнкїнъ постелнкъ. И исправнкъ Глнгорїе велнкїнъ логѣфетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логѣфетъ, въ настолнкн граду Бѣзбрещї мѣсеца септемврїе Къ днн и втъ създанїе мира вт когда въсехъ господъ Богъ прѣстъ и сътвори прѣдѣдъ нашего Ідама вт тогда до сѣлѣ въ сего писанїе теченїе лѣтомъ в лѣтъ хрѣме лѣта господннѣ хрѣмъ.

† Іо Матею воєвода, мноостїю божїю господннѣ.

Іу Матею воєводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstițului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele <vornic>¹ și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Băleni, județul Dîmbovița, însă partea vărului său, Badea postelnicul, fiul lui Radul clucerul, toată, de peste tot satul a 8-a parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege, a opta parte, din hotar pînă în hotar, însă numai ocina fără vecini.

Și iar să-i fie cinstițului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic ocină în Băleni, însă din partea lui Ivan slugerul, unchiul lui Badea postelnicul, două părți din a opta parte pe care a avut-o Ivan slugerul, însă partea Stanei și partea Erinei, fiucele lui Ivan sluger, de pretutîndeni și de peste tot hotarul și cu partea Vîlsănească a lui Badea postelnicul cît va veni partea lui de preste toate părțile, pentru că această ocină, a opta parte, însă partea lui Ivan slugerul, unchiul lui Badea postelnicul s-au împărțit în trei părți <la> trei surori. Astfel, două părți au fost cumpărate de Badea postelnicul, iar a treia parte, partea Ancăi, vara lui Badea postelnicul, aceea a rămas nevîndută nimănu.

Deci, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar cinstițului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic, el a cumpărat aceste părți de ocină de mai sus din Băleni de la vărul său Badea postelnicul, fiul lui Radul clucerul din Băleni, cu 24 000 aspri gata. Și a vîndut Badea postelnicul aceste părți de ocină, care sînt mai sus spuse, el de bunăvoia lui, fără de nici o șilă, cu știrea tuturor boierilor mari și mici și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al lui Badea postelnicul de la mîna lui, cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Hriza marele ban și Gligorie marele logofăt și Dumitru marele vistier și Mihaiu marele spătar și Vasilie marele stolnic și Radul banul Buzescul și Buzinca marele comis și Dumitrașco fostul mare vistier și Vucina marele paharnic și Costandin marele postelnic și Dragomir marele armaș și Tudosie fostul mare logofăt și Radul al doilea vistier și Tatul logofătul și fratele lui, Marco logofătul, nepoții lui Dan fostul mare vornic și încă alți boieri, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan...² și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescu mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare postelnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna septembrie 20 zile și de la zidirea lumii, de când a luat domnul Dumnezeu lut și a făcut pe strămoșul nostru Adam, de atunci pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7145, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 27 202. Orig., perg. (35,5 × 54), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

383

1636 (7145) septembrie 26.

† Scris-am noi, eu Dionisie călugărița din Siseni și cu feciorii miei, anume Costantin și frate-său Voicilă, acestu zapis al nostru, cum am vîndut noi de bunăvoe a noastră și cu știrea tuturor megiașilor de în sus și de în jus 2 pogone de vie în Delul Săsenilor și cu 2 stînjini de ocină de în capu în capu și cu locu de casă în satu în Săseni, dreptu 40 de galbeni, totu potronici de argintu gata, părintelui Savei egomenul de la Coziiani, unde iaste hramul sveata troiță, să fie svéntei mănăstiri de moșie. Și am pus la sfîntul pomenic pré părinții noștri Stoica și Dionisiia să aibă în veci pomeni.

Și mărturie: părintele nostru mai <mar>e, chir Efrem piscupul de Buzău și dohovnicul Nastasie și popa Mihaiu i Ștefan gălugărul i Ghiorghie i M<ir>ce i Anghil i Radul grămăticul den...i Albul i Nidelco i Tudur feciorie lui Mușat a Boléi. Și mai... i mărturie zapisul de cumpără<re> de întiiu și carte dumnească de moș<ie>.

ИНС МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ КЪ ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХРМѢ.

I diiaconul <Radul> de în Tefulești.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/6. Orig., hirtie, rupt. Copie ibidem, ms. 172, f. 424. după care s-au făcut completările.

384

1636 (7145) septembrie 30.

† Adecă eu, Drăghici den Holești, scris-am acesta zapis al meu la mîna jupînului Dedului Bucureștenului, să fie de mare credință, cum e-m vîndut 30 de stînjini de ocină și jumătate de rotă de moră în șat în Dărmănești, despe tot ootarul și den livezi de în hotar pînă în hotar. I-o am vîndut, dreptu

4 000 de bani gata, să-i fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților lui. Pentru că această ocină ci e mai sus-scrisă fost-au a vere-sei Stancăi de Dărmănești¹, ce-u fostu înpresurat de Stana Ducue, ce o am scos eu, Drăghici, cu cheltueta meh, de am cheltuit mulți bani cu acei 6 bueri ce au fostu luați pe răvașe domnești.

Deci eu, Stanca, i-am dat această ocină ce e mai sus scrisă, de m-am plătit pentru ace cheltueta.

ИНС МѢСИЦА СЕПТЕМВРІЕ 17 ДНИ, ЛЕТ 7145.

Mărturie Oprea logofătul i Coman de Călinești.

Eu Drăghici, pentru mare credință mi-em pus degetul i Negoe, feciorul lu Costandin, i eu Mîine, sinu Vîlcul de Dărmănești.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 13 727. Orig., hirtie (32 × 22), 4 peceți înclare, aplicate. Copie ibidem, ms. 855, f. 51v—52.

385

1636 (7145) septembrie 30.

† Adecă eu, Obială și eu Marco ot Brăniștari, scriem și mărturisim cu zapisul nostru, să fie de credință la mîna Bunii logofătul, cum să se știe că i-am vîndut dumnealui, partea noastră de moșie din Grădiștea de Jos, toată, însă stînjăni șaptesprăzēci și jumătate, drept bani gata cinci sute de bani, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor dumnealui. Și cînd am vîndut această moșie, dumnealui, vîndutu-i-am fără nici o silă.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți megiiși mărturie, anume: unchiașul Radul ot Mogoșăști și Voicilă ot tam și Fătul.

Și am scris eu, Dumitru logofet, mēseța septemvrie 30 dni, leat 7145 <1636>.

Bibl. Acad., CCCXCIX/38. Orig., hirtie (21 × 30).

386

1636 (7145) octombrie 2.

Scris-am eu, Dumitru Grecul ot Slătioare, acest al meu zapis la mîna jupînului Stamatie, cum să știe că i-am vîndut ocină în Slătioare dintr-o funie a treia parte, însă din funiia Băbuiască, din care parte au fost cumpărătoare dă la boiari. Deci, o am vîndut acestui boiaru ce scrie mai sus, să-i fie lui moșie și feciorilor lui. Și o am vîndut drept bani gata ughi 7, de a mea bunăvoe, fără-dă nici o silă și cu știrea fraților.

Și la tocmeala noastră fost-au megiiși mărturie, anume: Voico ot Slătioare și Oprea Zîrnă i Ratea i Tudose ot Moșoaia i Ion Șongher i Pendea.

Pis Ivan logofăt vă mēseța octomvrie 2 dni, leat 7145 <1636>.

Eu Dumitru Grecul vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 32v. Copie; altă copie, ibidem, ms. 371, f. 13.

† Să se știe acesta zapis, cum amă vîndut eu, Stan și frate-meu Stoica, u(n) pogon de vie și o cedvîrte și o jumătate, însă vie lucrată și cu un stînjîn și jumătate de ocină la cîmpu la Lipiia¹, însă cumnatu-său, lu Panaiut și surori-sa², Todosiei, dereptu 3 200 de aspri gata. Și o-u vîndut Stan acestă parte de ocină pentru o mare năpaste a frățiini-său, Stoică.

Și iar au cu(m)părat Panaiut și făméia lui, Todosiia, o jumătate de pogon de vie păragină de la Nifor și de partia Mițulească și cu o jumătate de săjin de ocină la cîmpu, dereptu 500 de aspri gata. Și vîndură aceste ocine cu știrea tuturor megiașilor și de sus și de jos³.

Și mărturii omeni de Lipiia, anume: Batoe și Fătul și Micul și Gherghie Măș și Stoica Momcilă și frate-său Oprea și Neagul i Puia și Golea și Că(lin)⁴ cel mare i Bațea i Oncia i Bogdan și cumnatu-său Marin și sora Todosiei, anume Ioana.

Писа попа Дѣнѣа въ Липіа, мѣсеца октомвриѣ ѣ днѣ, въ лѣтѣ 7145⁵.

Arh. St. Buc. Ep. Buzău, LVI/4. Orig., hirtie (31,5 × 21,5). Copie ibidem, ms. 172, f. 505v–506.

¹ „la Lipiia”, adaus pe margine.

² Scris „mea” apoi corectat „sa”.

³ Pentru „jos”.

⁴ Loc rupt.

⁵ „A scris popa Lupul din Lipia, luna octombrie 2 zile în anul 7145” <1636>.

† Scris-am eu, Drăghici logofătul și cu ai mei nepoți din Belciugatul anume Stan i Cernica i Oprea, al nostru zapis ca să fie dă mare credință la mîna jupanului Hrizei marele ban Craiuvéscu. Pentru că i-am vîndut ocină în sat în Belciugatul cu stînjînul, însă stînjînul cîte doazeci dă bani. Sîntu stînjîni o sută și cenzeci dă stînjîni.

Și am vîndut noi dă bunavoia noastră, cu știrea megiașilor dîn satu, anume Ignat și Stan Nebunélea călărașul. Însă ocena fără rumâni, ca să-i fie lui moșie.

Пис мѣсеца октомвриѣ ѣ дни, въ лѣтѣ 7145⁵.

Eu Drăghici logofătul.

Stan.

Cernica.

Oprea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, VI/5. Orig., hirtie (30 × 21). Copie ibidem, ms. 256, f. 327.

† Adecă eu, Goran, sinū Andreiu ot Băbeni, scris-am acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna lu Andreiu cliuceriul, cum că i-amu vîndut parte me de ocină din Mihăești, însă parte me, cîtă să va alege de cătră

alalți frați și un țigan, anume Mărinu, ca să fi dumnului moșie ohabnică. Și o-m vîndut de me bunăvoe, dereptu ughi 26, totă moșie din satu și din cîmpu și din apă și de preste tot hotarul Mihăiaștilor.

Și au fost cîțiva boiari, cîndu am făcut acest zapis, mărturiia, anume: Chirca postelnicul ot Curtișoră i Paraschiva logofetul ot Mihăiaști i Mitrea sulgeriul i Vladul postelnicul ot Bîrsești i Radul de Desa i Danciul logofetul i Căloticiu armașul. Acesta am scris și pentru credința am pus degetul.

Пис вктомврїе 3 дьни, лет хЗрме.

Eu Goran.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnicean, LVIII/8. Orig., hîrtie (31 × 21,5). Copie ibidem, ms. 178, f. 4.

390

1636 (7145) octombrie 9.

† Adecă eu, Mihalo, feciorul Bobei Hoții ot Popezēni, scris-am acest zapis al miu ca să fie de mare credință la mîna jupînului Oprei vel agă și a fiiu-său Lecăii postelnicul cum să știe că i-a[a]m vîndutu dumnelor partea mea de ocină toată de în Popezēni, însă stînjeni 22, stînjenu cîte 60 de bani gata, ca să le fie dumnelor de moșie și coconilor dumnelor; însă de lungū de în apa Ialomniții pînă în hotarul bălții. Și lă-o am vîndut dumnelor de a mea bunăvoe, fără de nici o silă cu știrea tutoror fraților și cu știrea tutorul megiașilor, de în sus și de în jus.

Și la tocméala nostră fost-au mulți omeni buni mărturii: ot Mătăsești, Stan iuzbașa i ot Buc, Nedelco i ot Berilești, Leca Meiută i Iacov ot tam i ot Pisculești, Stan, sinū Stan vătaful i Necula ot Cosînbești i Voinea ot Popezēni i Manea Cizmescul i Didea i Drăgan, sinū Radul ot Varoș ot Floci și a fost mulți omeni buni care-și vor pune iscăliturile. Și pântru credință am pus degetul.

И написах аз, Строга пехарник Братович. Пис мѣсеца охтомврїе 9 дьни, въ лѣт хЗрме¹.

Eu Mihalo

Eu Stan ot Pisculești

Voinea de Pupezēni².

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/5. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 692, f. 171.

¹ „Și am scris eu, Stroia paharnicul Bratovici. Scris luna octombrie 9 zile, în anul 7145” <1636>.

² Semnăturile sint autografe.

391

1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Curiuia, împreună cu fiu-mieu Balica și eu, Dragul de Zegaia, cumū se se știe că amū vîndutū noi moșia din Erghevițe, partia Pîrvului și a Oancei, ficiorie Dragului, nepoței preotesăi popei Stanū den Cerneț, acesta al nostru zapis ca să fie de bună credențe la mîna capitanului Bulighei, cum se se știe că amū vîndutū noie partia nostre de ocină den sat den Erghevițe, a patra funie de preste tot hotarul Ergheviței, dereptū 800

de bani gata, ca se fie lui ocină ohabnică și lui și ficiilor lui și nepoților lui. Pântru că-m vîndutū noie de a nostre bunăvoe și cu știre tut<ur>or migiiașilor.

Și mărturie; Nicula spatariul ot Medvejde, Iovanū i Preda ot Similești i Vlădica ceașul ot Custești i Lepedatū ceașul i Pîrvul vataful ot Cerneți i popa Pătru i Petolia vataful ot Țeroveți i Raduslavū vataful ot Halîngă i Cuciulat vataful ot Topolnița i Dumitru Doboșar ot Flămînda i Gruzav i Avramū <i> Ionū i Rădei i Ofcia ot Cerneți, cum se fie căpitanului Bulighei ocină ohabnică și de omenie noștri se n-aibă niminile a torce acesta cuvîntū alū nostru. Și pântru credinți pusu-ni-am și pecețile.

ИНС МѢСЕЦА УКТОМВРІЕ, ДЪНИ ТѢ¹ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМЕ.

Eu Curuia.

I Balica.

I Dragul.

Dicul spatar.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XI/2. Orig., hirtie (29 × 20,5), 3 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 330, f. 99 și 335, f. 116—117.

¹ Așa în text, în loc de ет.

392

1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Manea i Radul, feciorii popii Mănilă ot Trestiiani, scris-am zăpisul nostru să f<ie d>e bună credință la mîna jupînului Tudor Mustață de la T<îr>șor, cum să să știe că i-am vîndut dumnealui toată partea nost<ră> de moșie de la Ratina peste Cricov, ce să va alége toată partea noastră den cin pîn în cin, dreptu bani gata ughi 12. Și am luat toți bani gata în mîinile nostre, nesiliți de nimelea, ca să-i fie dumnealui moșie stătătore și coconilor dumnealui în véci. Și cîndu s-au făcut această scrisare întîmplatu-se-au mulții megeiași care să vor iscăli mai jos ca să să crează.

ИНС МѢСЕЦА УКТОМВРІЕ ЕТ ДЪНИ, ЛѢТЪ ХЪРМЕ.

Eu Manea.

Eu Radul.

Eu Negre ot Tresteiani martor.

Iano ot Trestiiani, martor.

Radul iuzbașa ot Tîrșor mărturie.

Ilezu ot tam, martor.

Ivanco ot Trestiiani martor.

Stan iuzbașa ot tam.

Conda Sîrbul ot Tîrșor.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LX/3. Orig., hirtie (30 × 20,5). Copii ibidem, ms. 130 f. 215v—216 și 132, f. 36.

393

1636 (7145) octombrie 18.

† Adecă eu, Iliana, făméia lu Vlad Inimă Rea ot Bășinești înpună cu hie-mea Neacășa, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zăpis cum să să știe că m-am tocmitu cu jupînul Danciul de a mea bunăvoe, de i-am vîndut

niște țelină în capul unui pogon de vie al copilii, carele au fost sădit acel pogon mai denainte vrême, însă țelină cât să va alége 3 cedvirți. Și m-am tocmită derept bani gata 300. Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari și megiași, însă anume: Stanciul Dimii ot Bășinești i Radul Dimii ot tam i Stanciul vătabul i Gavril i Dumitru, sină Radului și alți mulți, toți au fost la tocmeala noastră. I Nica, sină Mușat¹. Aceasta am scris.

Pis méseța octomvrie 18 dni, v leat 7145 <1636>.

Neacășa copila.

Radul.

Stanciul vătaful.

Stanciul Dimii.

Nica.

Gavril.

Bibl. Acad., LVIII/22. Orig., hîrtie (23,5 × 21), pecete inelară, aplicată.

¹ Cuvintele: „i Nica, sină Mușat“, scrise între rînduri.

394

1636 (7145) octombrie 19.

† Scris-am eu, Dumitru den Mihăești, feciorul lui Negre postelnicul, acest al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna nepotului nostru, Tudoran, cum să știe că am fost dat eu văru-mieu Oancei logofătul den Lerești o delniță în Mihăești, den partea mea, pentru pomana și pentru sufletele părinților miei, căci m-au căutat la vrême de nevoe. Iar după acéia, văru-mieu Oancea logofătul, el au fost dăruit pre nepotul meu Tudoran cu acea delniță la nuntă, însă delnița pre nume a lui Zorilă. Încă întru aceia nepotul meu, Tudoran, el n-au crezut ce m-au dus pre mine la București de am mărturisit și i-am făcut și acest zăpis cum să-i fie acea delniță de moșie lui și feciorilor lui în veacu.

Și cîndu o-m făcut acest zăpis, au fost mulți boeri mărturie, anume: Manole comisul i ot Dărmănești, Necula logofătul și den Negrești, Radul postelnicul i ot Berce, Radul postelnicul și Ion Vrabie și den Corbșori, Neagoe i ot Bătești, Stoica logofătul și den Cînpulungu, Iane postelnicul. Și pentru credința eu mi-am pus și pecetea.

Πικ ΜΚΣΕΙΣΑ ΥΧΤΟΜΒΡΙΕ ΘΙ ΔΗΝ ΛΕΤ ΧΕΡΜΕ.

Dumitru.

Manolis¹.

Eu Radul.

Eu Stoica logofăt ot Bătești.

Iane ot Dîlgopol.

Γηανης ποστελνηκος <μαρτηρας>² τα ανοτεν³.

Staicul logofăt.

Ion Vrabie logofăt.

Eu Necula din Dărmănești.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/12. Copie.

¹ „Manolis“.

² Omis.

³ „Ioan postelnic <mărturisesc> cele de mai sus“.

† Adecă eu Ionașco comisul acesta al meu zapis să fie de mare credință la mîna jupînului Miho lumînărarului den București, cum să știe că e-m vîndut un loc den prăvălii de lîngă Fota de Tîrgoviște den jos de portarul Ene și pînă în locul călugărilor de la mănăstire vornicului Cernicăi, dereptu ughi 25.

Și dennainte a mulți omeni buni, anume: Gavril călugărul de la mănăstire vornicului Cernicăi și Dobre armașul ot Săcueni și Fota de Tîrgoviște și Stoica și Gorghie băcanul i Curtu bărbierul.

МѢСЕЦА УХТОМВРІЕ КЪ ДЪНН, ЛѢТЪ ХЪЗРМЕ.

Ionașco comis.

Dobre armaș.

Gavril egumen.

Cernica armaș.

Iacov manu propria mărturie

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCLII/1. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, cu o copie ibidem, ms. 131, f. 170; alt original la Muzeul Gorjului, nr. 90.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 180.

† Adecă eu, Stana și Caplea, fete[te]le Stanciuli Băiașului, scris-am acesta al nostru zapis cum să-știe că am vîndut Danciului logofătul ot Pîrîianie ot Baia, de jumătate de fune ce are a lu Petrișor a cince parte derept 2 120 de bani, de să-i fie moșie și lui și ficiorilor lui și nepoților lui ohabnică, de în cîmpu și de apă și de preste toot hotarul.

Și cîndu am vîndut, au fostu mulți boiarii mărturii, anume: Tudor vătaful, ispravnicul scaunului Craiuovii și Dan vătaful și Nicola vătaful ot Virîți și Nicola păharnicul ot Ogrumi și Badiul județul ot Craiuova și Stanciul și Dumitru ot Baia și Stan ot tam. Și pentru credința ne-am pus și pece[ti]țile

Și am ascris eu, Stoica Strimtul. Pis measeța ohtomvrie 20 dni, leat 7145 <1636>.

<Pe verso, contemporan:> Zapisul de Baia de Her.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIX/9. Orig., hîrtie (29 × 21). Copie ibidem, ms. 449, f. 178v–179.

EDIȚII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 22.

† Adecă eu, Măciucu comisul și jupîneasa me, Cîrstina, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupanului Radul vtori postel nec, cum să se știe că e-m vîndut toată parte noastră de ocină de în satu de Mușcileni și cu casele și cu pimnița, însă stînjini 300, dereptu optuzeci de

galbeni, și vad de moară, de în șăzutul satului, de preste toată ocina și de sus și de jos, de în cîmp și de în pădure și de în apă și de pretutindile. Și o am vîndutu de bunăvoe noastră, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților lui.

Și mărturie: Dumitrașcu clucerul de Filipești, i Socol clucerul i Cîrstien suljerul, Mavrodin vornicul, Andreiu vornicul i Toader slujerul i Vladul vornicul de Drăngești ii Stanciul comisul și Cioiana comisul. Și pântru credința ne-m pus și pecețile.

Și am scris eu, Măciucu comisul, méseța ohtomvrie, 21, v let 7145 <1636>.

Măciucu comis <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXV/2. Orig., hîrtie (21,5 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 172, f. 241v.

398

<1636 ante octombrie 21>, București

† Adecă Stanciul, fecior lu Dragotă, nepot Paștii ot Crasna, ot sudstvo Gor Jil, <scris-am acest> zapis al nostru ca să hie de mare credință la mîna jupînului D<umitru vel pitar> ca să se știe cum i-am vîndut toată partea noastră de moș<ie...> den hotar pfnă hotar. Însă să se știi den partea Paștii cel bătrîn... despre tot locul, den cîmpu, den pădure, den apă, den siliștea s<atului...> Și iar să se știe cși den cumpărătoare ce-u cumpărat moșu meu... iar cită se va alége despre tot, iar a treia parte, pentru c<ă...> lu Dragotă, nepot Paștii, această ocină, jupînului Dumitru vel p<itar...> gata. Și am vîndut de bunăvoe, fără de nici o silă și cu șt<irea...> megiașilor de înprejur.

Și am întreat pre toate rudele mé<le și nimenea nu s-a> aflat să cumpere, fără jupan Dumitru vel pitar. Și mi-au dat ... fie dumnealui moșie și coconilor în veac.

Și la tocmea<la noastră fost-au mărturie:> Hamza și vāru meu Neagoe al Arcuții și alți boiari. Iar ... cumpărătoare ce-au cumpărat moșu meu Paștea, fost-au toată... aibă a le scoate ca să-și poată căuta jupan Dumitru vel pitar... denaintea domnu nos<tru I>o Mateiu Basarab voevod și a t<ot> divanul, mai> întiiu jupan Hriza vel <ban Cral>evschi i jupan Ivașco vel dvornic i... Stroe logofet i B... cliucer ot Dîlga și ... de moșie den Crasna ... <bă>trîne sîn<t> la Stanciul Crăsnariu... vel pitar ocina pre căr<ți>le cele bătrîne. Aceasta am scris... bună credință mi-am pos și péciatea.

Pis Dumitru logofet u București.

Eu Stanciul vînzătoriul

Hrizea vel ban

Ivașco dvornic

Pre<da> ...

Gligorie vel logofăt

Nedélco...

Κωσταντινος Κατακουζινοσ¹

Buzinca vel ...

Eu Cal<o>tă

Bibl. Acad., CLXXXV/82. Orig., hirtie, rupt, lipsește partea din dreapta, 6 peceti aplicate. Datat după boierii martori.

¹ „Constantin Cantacuzino“.

² Semnături autografe.

399

1636 (7145) octombrie, 21 București.

† Шилостію божію, Іу Матею коєвода н господинъ въсом земле ѿгг-рробрахінское, вѣск великаго, стараго, покоинном Іу Басараба коєвода. Дават господство ми сїе повеленіе господство ми почтенномъ правителю господства ми жѣпан Дѣмитрѣ Филіешанѣа великїн пнтар н сѣс синовн си, елицем Богъ даст, іакоже да мѣ ест вчинѣ оу Красна вт сѣдство Горжна, вѣаче дел Станчулов, синъ Драготъв, вѣск стар Пащїев, вт Красна дѣла его вѣсах, вт полю н вт шѣма н вт вод н вт седалище селов вт посвѣдї н вт през сваках вчинѣ, варе еанка се хтет нзврат вт хотар до хотар.

И пакн да се знает вт покѣпленїа что ест вна покѣпна Пащѣ вт над Тънга вт Красна, пакнже еанка се хтет нзврат вт през въсом хотаром третаго дел, понеже ш ест покѣпна почтенномъ правител господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вел пнтар сїа вчинѣ вше пис вт над Станчул, синъ Драготъв, вѣск Пащїн вт Красна за хѣс аспри готовн. И продадох вн за свою добро волю без нн една шлостїе н сѣс ѡзнанїе въсем болѣром н а мегїашом вт гор нз дол н вт вкрѣстннм местом н вт пред господство ми. И когда ест продад Станчул въспрашал ест по вѣсѣх породїнѣ его н дрѣг нхѣто нѣст се сѣт вѣрѣтал, да покѣпнт без жѣпан Дѣмитрѣ вел пнтар. И давал се ест вѣснх новѣїн вѣ рѣцѣ Станчулов, како ест вше пис, іакоже да ест Дѣмитрѣв вел пнтар дѣдїнѣ его н синовом вѣ вѣкн. Н вли н сѣт на встроенїа нм: Хамза, шком Станчулов н браточед си, Нѣгое Іркѣцїев н дрѣгн мношн болѣри. И нз радї редом кннгнм за покѣпенїе что ест вна Пащѣ, вно ест вѣсѣх кннгове на шком си Хамза. Таже, да нмат нзваднтн се кннгове кѣда хошѣт трѣбѣе, іакоже да си можнше гледатн Дѣмитрѣ вел пнтар вчинна н втѣчства.

И вндѣх господство ми н запнс вт рѣка Станчулов, синѣ Драготъв, за проданїе в лѣт хѣрмд сѣс мношн болѣри сведетелїн напнсанн ѣ запнс, на нме: жѣпан Хрнза вел бан Кралевскїн н Івашко вел дворник н Гангорїе вел лшгшфет н Неделко вел ключар н Костандн вел постелник н Бѣзника вел комнс н Калотъ вел слѣжар н Радѣа вѣ вкстїар н Строе логофет вт вкстерїе н Бѣнѣ логофет вт вкстерїе н вт Длѣга, Пѣтрашко ключар н дрѣгн болѣри. И вт редом кннговем за дѣдїнѣ вт Красна, тех старе, вше сѣт вѣсѣх на Станчул Крѣсарюл, таже да си гледаете Дѣмитрѣ вел пнтар вчинна по кннге тех старе.

И пакн да ест почтенном болѣрин господство ми, жѣпан Стаматїев внвешѣ вел агъ н жѣпан Дѣмитрѣв великїн пнтар н сѣс братїе нм за вчинѣ н сѣ нх синовн, елицем Богъ даст, вчинѣ ѣ Красна, алн негова дел вт над предѣдом си Дрѣгнч спатар вт Красна, вт през въсом хотаром ѿ-го ннѣ, вт полю н вт шѣма н вт вод н сѣс вчинїн, колїцн се хошѣ вѣрѣстнх н вт седалище селов, вт посвѣдї, варе еанка се хтет нзврат вт по въсом местом.

И пакн да ест почтенном болѣрин господство ми жѣпан Стамате внѣ вел агъ н жѣпан Дѣмитрѣ Филіешанѣа вел пнтар н сѣс братїе нм за вчинѣ, вчинѣ ѣ

Жьспънешн шт по вода Цнлортѡлов, ан негова дел шт през въсом хотаром 5-го нне, шт полю н шт шьма н шт вода н със вечннн, елнцн се хокю нант н шт седалице селок шт посеѡд, варе елнка се хтет нзврат шт през въсом местом, занеже ест негова стара н права вчннѡ н за дѣднѡ шт дѣдн за прѣдѣдн, ешеже при дьннн прочем старн господары дрѣвннх. И да се знает кннговех тѣх старе, ере сѡт въ рѡк Станчюлов, сннѡ Радѡлов ѡркоде шт Красна, брата нм за вчннѡ. И вилн сѡт снновн Радѡлов ѡркоде по нме: Станчюл н Івн н ѡрка н Дьнѡл, за лнцѡ, тере сѡт сведетелствовалн внн въснх како сѡт кннге тѣх старе въ рѡк...¹. И вндѣх господство мн н кннга ѡлехандрѡ воевод, сннѡ Радѡлов воевод над сннн вчннѡ когдв внст теченнн лѣтом хьрле.

Сего радн, дадохъ съм господство мн почтенном правнтел господства мн жьпан Дьмнтрѡ Фнлншанѡл вел пнтар н Стаматнев внн ага н братнн нх за вчннѡ, лкоже да сѡт нм вчннѡ ѡ Красна н ѡ Жьспънешн дѣднн н въ вхавѣ снновом н внѡком н прѣвнѡчетом н не шт когждо непокоѣеннмо, порнземо господства мн.

Сеже ѡко н сведетелнн поставнлнем господство мн: жьпан Хрнза вел ван Кралевскнн н жьпан Івашко вел дворннк н жьпан Гнлгорнн вел лнвгвфет н жьпан Дьмнтрѡ Дьдескѡл вел внстнтар н жьпан Прѣда вел спатар н жьпан Неделко вел ключар н жьпан Васнлнн вел столннк н жьпан Бьзннка вел комнс н жьпан Бьчннна вел пѣхарннк н жьпан Костанднн велнкнн постелннк. И нсправннк, Гнлгорнн вел лнвгвфет.

И аз, Лепѣдат логѡфет напнсѡх въ настолнн граду Бькьрешн, мѣсеца вхтом-врнн <кѡ>² дьнн н шт ѡдама до селѣ, теченнн лѣтом въ лѣт хьрме.

† Ів Матею вверквдта, мнлостнн божнн господннѡ.

Ів Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru Filieșanul mare pitar și cu fiii lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Crasna, din județul Gorj, însă partea lui Stanciul, fiul lui Dragotă, nepotul lui Paștia cel bătrîn, din Crasna, partea lui, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindenii și de peste toată ocina, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Și iar să se știe de cumpărătura, pe care a cumpărat-o Paștea de la Țînga din Crasna iarăși cît se va alege de peste tot hotarul a treia parte, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar această ocină mai sus scrisă de la Stanciul, fiul lui Dragotă, nepotul lui Paștia din Crasna, pentru 5 200 aspri gata. Și a vîndut el, de a lui bună-voie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și cînd a vîndut Stanciul a întreat pe toate rudele lui și nimeni altul nu s-a găsit să cumperе fără numai jupan Dumitru mare pitar. Și s-au dat toți banii în mîna lui Stanciul, cum este scris mai sus, ca să fie lui Dumitru mare pitar, dedină, lui și fiilor în veci. Și au fost la întocmirea lor: Hamza unchiul lui Stanciul și vărul său, Neagoe al lui Arcuție și alți mulți boieri. Iar pentru rîndul cărților de cumpărătură, care au fost ale lui Paștia, toate cărțile au fost la unchiul său Hamza. Astfel să scoată cărțile cînd va trebui, ca să-și poată cerceta Dumitru mare pitar ocina și moștenirea.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de vînzare de la mîna lui Stanciul, fiul lui Dragotă, din anul 7144, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: jupan Hriza mare ban al Craiovei și Ivașco mare vornic și Gligoriе mare logofăt și Nedelco mare clucer și Costandin mare postelnic și Buzinca mare

comis și Calotă mare sluger și Radul al doilea vistier și Stroe logofătul de la vistierie și Bunea logofătul de vistierie și din Dilga, Pătrașco clucerul și alți boieri. Iar la rîndul cărților de moștenire din Crasna, acele vechi, ele toate sînt la Stanciul Crăsnariul, astfel că cerceteze Dumitru mare pitar ocina pe acele cărți vechi.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Stamatie fost mare agă și lui jupan Dumitru mare pitar și cu frații lor de ocină și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ocină în Crasna, însă partea lor de la strămoșul lor Drăghici spătar din Crasna, de peste tot hotarul al 6-lea ogor, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, cîți se vor găsi și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot locul.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Stamate fost mare agă și lui jupan Dumitru Filieșanul mare pitar și cu frații lor de ocină, ocină în Jupînești, de pe apa Gilortului, însă partea lor al 6-lea ogor peste tot hotarul din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, cîți se vor găsi și din vatra satului de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot locul; pentru că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire din moși, strămoși, încă din zilele altor domni bătrîni de mai înainte. Și să se știe acele cărți vechi, că sînt în mîna lui Stanciul, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, fratele lor de ocină. Și au fost fiii lui Radul Arcoae, anume: Stanciul și Ion și Arca și Lupul, de față, de au mărturisit ei toți că sînt acele cărți vechi în mîna ...¹. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, pe această ocină, cînd a fost cursul anilor 7135.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru Filieșanul mare pitar și lui Stamatie fost agă și fraților lor de ocină, ca să le fie ocină în Crasna și în Jupănești, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna octombrie <21>² zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7145 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, CII/9. Orig., perg. (35,5 × 52) pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1746.

EDIȚII, Slav și trad. Ștefulescu, *Crasna*, 69–71.

¹ Loc alb.

² Data zilei complectată după traducere.

† Eu Buică fata Radului Răchie, scris-am acesta al meu zapis la mîna jupînului Simei vtori logofăt și a jupînesie dumnilui Mariei, ca să hie de mare credență, cum să să știe că am vîndut parte me de vie și cu toată moșie, cîtă să va alegé cu vie cu toată. Și o am vîndut de a me bună-voe, derept bani gata 450 și o vacă cu lapte, ca să le hie dumnilor moșie și coconilor dumnilor.

Și la tocmeala noastră fust-au mulți oameni buni mărturie: den sat den Păușăști, popa Zaharia și Franța și Pîrvol ot Zătreni și Radul Pietrariul și Dumitru al lu Bălaur den Păușăști și mătușa Marie Gligoroae den Rîmnic, Gheorma pițariul.

Și am scris eu, Dumitrașco.

Pis measeța ohtomvrie 24 dni v leat 7145 <1636>.

Eu Bucă.

Popa Zaharia <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/29. Orig., hirtie (19,5 × 15). 2 peceti inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 445, f. 134v.

† Adică eu, Asan bașa și Ibriham bașa, scris-am acest al nostru zapis la mîna [v] jupan Vucinii vel peharnic cum să să știe că i-am vîndut o moră, care moră am luat de la Badea de Argeș, 2 rote într-o casă și i-a o-m vîndut de a mea bunăvoe în preț ughi 110, ca să-i fie lui moști și feciorilor lui și cine să va trage de dumnealui. Și am întreat și pre Badea și pre feciorul cîndu o-m vîndut și au zis să o vînzu, de a lor bunăvoe.

Și mărturii: Mitrea pitarul și Răgep Celebi și Tatul logofătul și jupînulu Aghilet și județul Stanciul și popa Gherghe de jos și Dumitru județul și Sava și din Pitești, județul Radul și Andreiu județul și Dumitru popii Savii și Nicoară și Todoran și Neacșul ce au fostu județ și Opriș de Racovița și mulți omeni buni. Și pîntru credința am pus și pecețile.

ИНС МѢСЕЦА ОХТОМВРІЕ КѢ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ 7145.

...¹

Regep Celebi

Eu Andreiu județul ot Pitești

Eu Tudoran

Eu Necșul

Eu Dumitru al popii Savei

Eu Du<mi>tru județul ot Ar<ge>șu

Eu Anghilet

Eu Opriș ot Racovița ².

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVII/5. Orig., hirtie (31,5 × 22), 8 peceti inelare aplicate, din care 2 cu legendă turcească. Copie ibidem, ms. 168, f. 40.

¹ Semnătura turcească: Hasan pașa.

² Toate semnăturile sînt autografe.

† Milostiiu bojiei, Io Matei Basarab voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siiu povelanii gospodstva mi sveatii, bojestvenii monastir zovemago Govora, hram uspenie Bogorodițe i otțu egumen Meletie, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele de să-ș facă mănăstirea moară în mijlocul pîrfului din apa morii Cozii, ce să chiamă Erbășie, în ulița Oprii vistierul, unde au fostu mai denainte vrême moara lui Vlad voevod, care moară iaste scrisă în hrisovul Radului voevod, feciorul lui Vlad voevod și în hrisovul moșului domnii mele, Basarab voevod. Pentru că au fost doao vadure, unu de la Vlad voevod, altul de la Basarab voevod. Și au tot stătut pustii, căci n-au avutū mănăstirea putere să le facă.

Iar cînd au fost acum, deaca m-au dăruit Dumnezeu în scaunul moșilor și strămoșilor domnii mele, domniia mea am dres și am făcut de iznoavă moară în vadul moșului domnii mele, Basarab voevod, ca să nu piară poameana. Iar în celalalt vad, unde au arătat oroșanii și cu sluga domnii mele, Radul vtorii portari, cînd au avut piră mănăstirea cu Sima logofătul pentru un metoh al mănăstirii și pentru niște schimbure, să aibă a-ș face mănăstirea Govora iar moară, cum au fost din veacū.

Iar de va scăpa apă de la acea moară din apa Erbășii, ce scrie mai sus, să aibă a umbla și morile Simii logofătul, iar de nu, să rabde, pentru că s-au pîrît de față pentru acel vad și au rămas Sima logofătul de lege ca să-și fie el numai metohul, iar cu vadul să n-aibă nici o treabă, căci că iaste direaptă și bătrînă moșie a sfintei mănăstiri, dată și miluită de cei răposați domni ce scriu mai sus. Și de cătră niminilea opreală să n-aibă, că așa iaste porunca domnii mele.

Î ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis u București, octomvrie 25 dni, leat 7145 <1636>.

Io Matei Basarab voevod.¹

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora nr. 463, f. 134v. Copie; alte copii ibidem, 234, f. 316v—317 și 447, f. 332v—333.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*, 381—382.

¹ Completare după ms. 447 și 234.

† Милостію вожію, Іо Матен Басараба воєвода и господинъ въсон земли Оуггровлахінское. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми почтее инномъ «болѣринъ господства ми Симы» вторіи логофет и със синовн си, елицеж-Богъ даровах¹, ca să-i fie lui 1 loc de moară ce iaste... a făcut Sima logofătul mori acum și să aibă pace de cătră mănăstirea Govora mai mult val să n-aibă, pentru ... al mănăstirii Govora mai denainte vrême metoh. Deci au fost schimbat mănăstirea cu Tudoru <Jălavul...> lu Tudoru Jălavul, încă de cînd au fost cursul anilor 7090. Iar Tudoru Jălavul au dat Govorii... erău de lîngă moara Govorii. Și tot au ținut cu pace acéle schimbure. Apoi Tudoru Jălavul au fost vîndut... lu Tudoru logofătul, moșul lu Tudoru ot Borojani și l-au tot ținut cu pace. Iar după moartea lui, l-au cumpărat... Tudorul logofătul de Rîmnic, de la Pană logofătul și de la Stanciul și de la Tudoru logofătul, feciorul Nuții za ...² aspri ... pre acel loc.

Iar după acéia, cînd au fost acuma, în zilele domnii méle, se-au sculat Meletie egumenul . . . pîră, zicînd cum acel loc unde sînt morile Simei logofătul acum, iaste al mănăstirii și l-au fost <impresurat fă>ră de nici o treabă. Și au venit în divan de se-au pîrît de față. Într-acéia, domnia mea am căutat <și am judecat> împreună cu toți cistiții dregătorii domnii méle și le-am dat domnia mea la mijlocul <lor 4 boieri pe răvașe> domnești, anume: ot Stănești, Tanasie peharnicul i ot Olănești, Goran logofătul i Duca den Deal și . . . să adevereze pentru acest loc, cum au fost lucrul și tocmeala. Într-acéia, acești <boieri, împreună și cu șluga domnii méle Radul vtorii portar, deaca au văzut și cartea cistitului și prea luminatului . . . la Erusalim, scrisă la dinșii cu mare blăstem, ca să caute cum va fi mai pre dreptate . . . nicu împreună cu mulți oroșani bătrîni, carii au știut dé acéle schimbure de . . . și locul carele l-au fost dat Tudor Jălavul, mănăstirii Govorii și încă se-au aflat... <loc al lu Tudoru Jălavul, cum au văzut boierii și cartea orașului de la Jălavul <... în>preună cu sluga domnii méle ce scrie mai sus, încă au căutat și au dat cu ale lor su< flete . . . > cătră mănăstirea Govora să stea acéle schimbure stătătoare cum se-au fost <întocmit și cum au ținut și pînă acum. Iar acel loc al mănăstirii, unde ș-au . . . și de la Stanciul și <de la> Tudoru logofătul ot Bujo<reni . . . >domnia mea amăndoao <ră>-vașele domnești. . . marturii și cartea orașului R<îmnic . . . >.

Derept acéia, am dat și domnia mea boiar<ului . . . > domnii mele <... acel loc de> moară ce scrii mai sus, cu morile și cu tot venitul ocină de <ohabă, fiilor și nepoți> lor și strenepoților în veac.

И не вт кождо непоколѣнмо, по реч <господства ми>.

<Сеже збо н сведетелн поставлѣем> господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски н жпан Івашко вел дворник н жпан Гангоріе <вел логофет н... > Неделко вел ключар н Баснаіе вел столник н Бзэннка вел комис н Бзчнна вел пехарник. <Н исправник> жпан Гангоріе вел логофет.

И аз, Дѣмитрѣ, писахъ в вѣст Бѣскрепци, мѣсеца октомвриѣ, кѣ дѣни в лѣт ⁴рме.

<† Іw Матен ввеквда>, мноостію божію господннь.

<Іw Матей> воевод <м. р.>.

Bibl. Acad., CLXXXI/42. Orig., hirtie, foarte rupt, lipsindu-i părți, pecete timbrată.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele <constitului boier al domniei melle Si>ma al doilea logofăt și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu . . .

² Loc alb.

³ <„Iată dar și martori am pus> domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie <mare logofăt . . . > și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic . . . <Și ispravnic>, jupan Gligorie marele logofăt. Și eu Dumitru, am scris în orașul București, luna octombrie 25 zile în anul 7145 “ <1636>.

† Adecă eu, jupanița Neacșa, fata Dragului postelnicul ot Tătulești ¹, scriu acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna Parepei postelnicul ot Stănțești, cum să se știe că m-am tocmit cu dumnealui de i-am vîndut a patra parte de în sat din Virliți <și> cu vad de moară, care vad au fost al mătușă-mea Neacșai cîndu au fost făcut moară, cîndu a ținut pre Tudor logofătul și din apă și din cîmpu și din pădure și de preste tot hotarul, oare-

cît se va alége, drept 7 200 de bani gata. Însă am vîndut această parte de ocină de în Vîrliți de am plătit toată partea de bir a frățini-mieu Drăghici popa, că alt n-am avut ce vende, că am avut strînsoare mare de la curte, pentru birul frățini-mieu. Deci am vîndut Parapei postelnicul această parte de ocină cu vadul de moară, ca să-i fie lui și coconilor moșie stă<tă>toare.

Și la tocmeala noastră tîmplatu-s-au de au fost mulți boiari mărturie, anume: Șteful postelnic ot Berilești i ot Cernătești, Pavel postelnic și Sima ot Stănțești și alții mulți carii-și vor pune mai jos pecețile. Aceasta scriu ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință pusu-mi-am și pecétea.

Pis octombrie 26 dni, 7145 <1636>.

† Eu Pavel postelnic <m.p.>

† Și eu popa Mane ot Stănțeștii mărturisescu.

Eu Șteful postelnic.

† Dragoslav pîrcălabul clucerului Danciul și mărturisescū și pui degetul.

† Eu Sima ot Stănțești <m.p.>

Ionașco, sinu Miroslov logofăt <m.p.>

Radul lopătariul au fost mărturie <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., VII/3. Orig., hîrtie (29,5 × 21), 2 peceți aplicate. Copie bideu, ms. 132, f. 158v—159.

¹ Pasajul: „fata Dragului postelnicul ot Tătulești“, este șters și scris deasupra: „nepo<a>ta armașului Drăghici ot Afomați“, cu altă cerneală.

405

1636 (7145) octombrie 28.

Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Mathei voevod și domn a toată Țara Românească, nepot marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Ștefului de la Pitești după Pasărea, din județul Elh<ov> și cu feciori lui, cîți Dumnezeu îi va da, că să fie lui moșie la Gănești de Jos și la Pitești de Sus, însă să știe în lat 380 de stînji iar îngust stînji 213, din hotarul lui Mihai logofătul din Gănești, ce s-au hotărît, cu 12 boiari, în zilele răposatului Mihail voevod, de la Șteful Piteșteanul, din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului dupretutindenea, oricît s-ar alege du prese tot hotarul. Pentru că este al lui bătrînă și dreaptă moșie și de baștină încă din zilele răposatului Radului voevod, feciorul Vladului voevod, cînd au fost curgerea anilor 7...¹.

Iar după acea, cînd au fost acuma, în zilele domniei mele, iar Șteful Piteșteanul, el au avut pîră înaintea domniei mele la divanul cel mare cu Miroslov și cu Dumitru, feciori lui Mihai logofătul din Gănești pentru moșia de la Gănești de jos și de la Pitești de Sus. Și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față și așa s-au plîns Șteful Piteșteanul la divan cum că i-au fost înpresurat Mihai logofătul moșia cu hotarul în zilele lui Mihail voevod. Deci au luat Șteful Piteșteanul dintîi 6 boiari dinnaintea domniei mele și cu om domnesc, boiarul domniei mele Răzvan căpitanul, ca să scoată moșia Ștefului din hotarul lui Mihai afară, ce au fost hotărît-o Mihai logofătul cu 12 boiari în zilele răposatului Mihail voevod. Deci, Miroslov și Dumitru, feciori lui Mihai logofătul, ei n-au vrut ca să dea Ștefului nici

o palmă de moșie, ci au zis cum că nu ieste moșie nimic. Iar după aceea, Șteful, el au venit de față, înaintea domnii mele cu Miroslav și cu Dumitru și au mărturisit și boiarul domnii mele Răzvan căpitanul la divan și acei 6 boiari cum că au aflat cu sufletele lor moșia Ștefului înpresurată. Drept aceea, domnia mea singur am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiți boiari domnii mele și singur am dat domnia mea Ștefului de au luat 24 de boiari hotarnici dinnaintea domnii mele din divan, pe răvașe domnești; anume: din Topoloveni, Tudor stolnicul și din Piscura, Hera logofătul și Neagul și din Stoiceni, Ion și din Pîrcești, Neagoe și din Vărești, Nan logofătul și Banea și Ispas și din Ghina, Vladul și din Bobești, Dumitru și din Roteni, Marin și din Drăcești, Pogan și Neagul Turcu și Finat și Luțcan și Giurca și din Flocoși, Iane și din Roteni, Stan, feciorul lui Spiridon și din Cojești, Stănimir și din Băjești, Crăciun și din Gosteli, Neagoe și Dobrotă și din Săcuieni, Neagoe și Radul și Voico și cu om domnescu Gligorcea vtori dvornic. Deci aceea au umblat și au călcat hotarul lui Mihai logofătul de la Gănești de Jos și de la Pitești de Sus, după cărțile Mihnei voevod și după cartea lui Alexandru voevod, feciorul lui Bogdan voevod și după cartea lui Mihail voevod ce au fost avut Mihai logofătul carți de cumpărătoare. Apoi boiarul domnii mele ce s-au scris mai sus, el au scos cu acei 24 de boiari din moșia lui Mihai logofătul și din hotaru acești mai sus ziși stînjini de moșie în lat 380 și îngust 213, de s-au hotarît moșia Ștefului cît au fost înpresurată, de au pus 1 piatră și semne cum este obicei și au lipit și moșia de la Pitești de Jos a Ștefului Pitișteanu ce au fost scos cu 6 boiari de la feciori lui Mihai logofătul în zilele lui Leon voevod, leat 7139, însă stînjini 400, de au ales moșia tot la un loc, la hotarul din jos despre Flocoși. Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevod, sin Vladu voevod, leat 7130 și cartea lui Basarab voevod, leat 7028 și iar cartea Radului voevod, feciorul lui Vlad voevod, leat 7016 și cartea lui Pătru voevod, feciorul Mircii voevod, leat 7072 la mîna Ștefului de baștină și amîndoa răvașe domnești de 24 de boiari și cartea acestor 24 de boiari hotarnici, cum este mai sus scris. Deci au rămas Miroslav și Dumitru, feciori lui Mihai logofătul, de lege și de judecată dinaintea domnii mele. Pentru aceea, am dat singur domnia mea Ștefului Pitișteanu, ca să fie lui moșie la Gănești de Jos și la Pitești de Sus, stînjini 593 de baștină și ohabnică și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pă jupan Hrizea vel ban Craiovescul i jupan Ivașco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier și jupan Preda vel spatar i jupan Nedelco vel clucer i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Vucina vel paharnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și au scris Lepădatu logofātu, în scaunul Bucureștilor, luna octombrie 28, leat 7145.

Bibl. Acad., MCCXXXV/5. Copie.

¹ Omis.

† Chir vlădica Theofil Zemli Vlașcoe i jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i Gligorie vel logofăt i Preda vel spatar i Nedelco vel cliucer i Tudosie biv vel logofăt i Costandin vel postelnic i Pavlachi biv ban i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Dumitru vel pitar i Oprea vel agă i Mitrea biv vel pitar i Radul vtorii vistier i Gherghe vistierul i Sima vtorii logofet i Para paharnicul i Lupul căpitanul i Radul vtorii postelnic i Barbul cliucer i Drăgușin vtorii postelnic i Ivan șifarul i Constandin postelnicul i Mitrea stolnicul i Stroe logofătul i Bunea logofătul i Socol cliucerul i Danciul cliucerul i Paraschiva logofătul i Dumitrașco cliucerul i Stan cliucerul i Loizi cliucerul i Răzvan căpitanul i Mareș căpitanul i Iancul căpitanul i Dumitru căpitanul i Gherghe căpitanul i Țundrea căpitanul i Mavrodin dvornicul i Dobre dvornicul i Pătrașco dvornicul i Badea dvornicul i Andreiu dvornicul i Cerchezul vataful za post<elnice> și alți mulți boieri ce nu sînt scriși aici în acest zapis. Dat-am această carte a noastră să fie de mare credință la mîna fratelui nostru jupan Calotă vel cliucer și a lui Marco logofătul ca să se știe cîndu au fost cursul anilor 7144 measeța februarie 15 zile, fostu-i-au trimes domnu nostru, Io Mateiu Basaraba voevod depreună cu Preda cliucerul Ceplénul și cu Ilie dvornicul și cu Iacov cliucerul și cu Vladul dvornicul și cu Giura de Bălcești și cu Ion iuzbașa de dărăbanți călări, de-au dus haraciul la înpărăție, 242 de pungi de bani.

Deci, cîndu au fostu la satul Radului voevod, la Agripiiă, aprbape de Țarigradu, eșit-au chihaiiale înaintea haraciului, carii au fost chihaiiale, Dumitru Dudescul vel vistier și Leontie bivșeh vel armaș și au scurmat Dumitru vistierul în 13 pungi de au scos 80 000 și 600 de aspri de argint și i-au luat la dinsul de i-au pecetluit pungile cu pecétea lui, și i-au dus la casa lui de au făcut el ce au știut cu acei aspri.

Iar deac-au venit Dumitru vistierul de în Țarigrad aicea în țeară iar domnu nostru Io Mateiu voevod și cu noi toți boiarii marii și micii și cu toți roșii și cu toată țeara, luatu-i-se-au seama și n-au putut da seama Dumitru Dudescul vistierul a 24 de povără; ce apoi Dumitru vistierul, el se punea asupra lu Calotă slugériul și a lu Marco logofătul și zicea cum la acei aspri ce au scos Dumitru vistierul fost-au și Calotă vel slujer și Marco logofătul, ca să fie și ei soție la plată cu dinsul. Iară domnu nostru Io Mateiu voevod le-au luat seama și l-au dat pre mîna căpitanilor de roșii, Radul și Lupul și a tuturor roșiilor de le-au luat seama.

Deci au mărturisit Dumitru vistierul înaintea divanului și naintea a părintelui vlădicăi Theofil și înaintea a tuturor boiarii marii și micii și a noastră tuturorora cum Calotă vel slujer și Marco logofătul n-au luat nici 1 ban. Deci, într-acéia toți-roșii așa <a>u aflat și au judecat cum n-au fost paguba numai den stricăciunea pungilor, ce au fost pagubă den cele 160 de povără ce au cheltuit Dumitru vistierul în 10 luni fără măsură și n-au putut da seama cu ispravă și cu direptate.

Deci noi toți boiarii de la mic pînă la mare ¹ și toți roșii și toată țeara, văzîndu dreptatea lu Calotă vel slujer și a lu Marco logofetul, făcutu-le-am ceastă carte a noastră <de> credință la mîna lor ca să fie și ei feciorii lor în pace de cătră Dumitru vistierul și de cătră feciorii lui, mai mult val să n-aibă.

Iar Dumitru vistierul, el să-și plătească furțișagurile lui, cum și le-au făcut numai el singuru și cum i-au luat domnu nostru seama și părintele

nostru vlădica Theofil depreună cu noi cu toți boiarii mari și mici și cu toți roșii.

Derept acéia, domnu nostru și noi toți boiarii și roșii pusu-i-am la jurământ de au jurat Calotă slujerul i Marco logofătul cu mîinile pre svînta evanghelie denaintea părintelui vlădicăi Theofil, îmbrăcat sființia lui în odăjdii în besereca domnească și a popei Borcei clisiariul domnescu, cum nu sînt vinovați nimica de acei bani. Datu-le-am și noi ceastă carte a noastră ca să aibă pace de Dudescul vistierul și despre feciorii lui.

Și încă au pus domnu nostru și jurămîntu: cine va mai scorni pîră sau gîlceavă de acum nainte, veri la ce domnu, acela să fie procler și anathema și afurisit ot 318 sveati otți ije sut vă Nichei. Și iar încă au mai pus domnu nostru și noi toți boiarii și altă credință, carii de întru dinșii va mai rădica pîră, veri la ce domnu va fi, acela să aibă a da gloabă la domnie ughi...² De aceasta mărturisim noi toți cum scrie mai sus și pentru credința pusu-ne-a m pecețile și iscăliturile, ca să se știe și să se crează.

ΠΙΝΣ 8 ΗΣΚΩΡΕΥΗ ΜΉΚΕΥΑ ΗΟΕΜΒΡΪΕ Κ ΔΑΝΗ Η ΟΤ ΗΔΑΜΑ, ΕΤ̄ Λ'ΕΤ̄ Χ'ΣΡΜΕ.

† Vlădica Theofil

† Eu popa Borce clisiaru

Hrizea vel ban

Ivașco dvornic

Gligorie vel logofet

Preda vel spătar

Nedélco vel clucer

Costandin vel postelnic

Iani vel vistier

Πανος Σαράζα³

Oprea vel agă

Vucina vel peharnic

Vasilie Paindur vel stolnic

Buzinca vel comis

Eu Radul vistiier

Σίμας δευτερος λογοθετης⁴

Λοιζο καπετάνης⁵.

Danciul clucer

Dumitrașco clucer

Ilen vornic

Eu Iacovu clicer

Șerban logofăt.

Petre sulger

Eu Préda clucer

Necula pîrcălab

Radul vornic ot Desa

A(n)dreiu vornic

Barbul cliucer⁶

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXX/3. Orig., hirtie (43 × 29), 23 peceți aplicate. EDIȚII. Răzeșu, *Mitrop. Ignatie Sîrbul*, 1090–1091.

¹ În orig., „mic“.

² Loc alb.

³ „Pană Saraza“.

⁴ „Sîma al doilea logofăt“.

⁵ „Loiz căpitan“.

⁶ Semnături autografe.

† Милостією божією, Іу Матен Басарава коевода и господинъ въсон земли Ѹггровлаѳинскон. Дават господство ми сіа повеленіе господства ми боларѸ господства ми Симев втори логофет и съ сини емѸ, едци Богъ дароват имат, іако да ест емѸ шчинъ Ѹ село Мънънлеѳин и Ѹ село Къннеѳин, аи еса част Радѹлов Котороѳин и съ всѣ винограді емѸ ит Мънънлеѳин и ливадѣ емѸ ит Балѣ Плешчони и ит по вѣс хотарю, варе елика изверит сѧ.

Понеже сіа выше речена шчинъ ит Къннеѳин и ит Мънънлеѳин и съ винограді и съ ливадѣ были сѸт Радѹлов Котороѳин еше ит прѣжде вряме. И потом, къда ест был въ дны, егда выст теченіа лѣто въ лѣт хр. . . ¹ а Радѹл Котороѳъ продал ест негова шчинъ еса ит Къннеѳин и ит Мънънлеѳин и съ винограді емѸ и съ ливадѣ ит Балѣ Плешчони болѣрѸ господства ми Симен логофет вѣс по новщн готови, ит негов добро волѣ и съ оузнаніа всам мегіашом ит шкрѣст мѣсто. И вѣс дрѣжал Симеа логофет сіа шчине със добрѣ мира.

И потом, къда ест был нинѣ, въ дни господства ми, а Радѹл Котороѳъ вѣстанна сѣ сѸт съ преніе, рекѸща како не продал Симев логофет негове винограді ит Мънънлеѳе и съ ливадѣ ит Балѣ Плешчони и пришѣл ест аще съпрѣ сѣ за лицѸ съ Симон ² логофет пред господства ми Ѹ велицин диван. Бѣ том, господство ми гледах и сѣднх по правдѸ и по закон съ всѣми честитими правителін господства ми и дах господство ми Радѹл Котороѳин закон вѣ мегіашн над рѣваше господскы, име их: ит Къннеѳин, Радѹл Ботоев и Падеш и ит Фрънчеѳин, Стопка мещер и Прѣда и Ялѣла и ит КѸчеѳин, Неделко и ит Шървѣнеѳин, Стан ракіар и ит Пѣшшѣѳин, Стънналъ ГѸрѣѣ и Степчѣ и ит Піетрарн, Иван и ит Ценѣнѣни, Дрѣгою и Степан, іако да заклет съш ними, како ит почто продал ест негова дѣдинъ еса ит Къннеѳин и ит Мънънлеѳин Симен логофет не продал ест емѸ и винограді его ит Мънънлеѳин и съ ливадѣ ит Балѣ Плешчони и како не сѸт $\tilde{3}$ лѣти ит егда вѣс работает Симеа логофет теѸ винограді и вѣзывает вино им и како не подаст емѸ книгы теѸ за дѣдино и теѸ за прѣх съ шѣр его над сіе выше речене дѣдине. Таже, къда ест был на днѣ и на сорок, а Радѹл Котороѳъ никакоже не моглѣ да съберит закон его, нѣ мимо идет днѣ и сорок $\tilde{3}$ мѣсеце и никакоже не моглѣ да заклетѣти, почто раді видѣл ест сін мегіашн книги Радѹлов Котороѳин, теѸ за дѣдино, далѣ ит него въ рѣк Симен логофет и знали ест вси къда продал негове дѣдине и винограді и ливаде Симен логофет. И видѣх господство ми шбе две рѣваше господски на рѣка Симен логофет и истаа ест Радѹл Котороѳъ ит закон и ит сѣжденіе ит пред господства ми ит вел диван, іакоже еднн чьловѣкѣ лѣжннк и лѣкав.

И пак да <е>ст болѣрѸ господства ми Симен логофет еднн гавашнит по име Бодѣ циганѣл ³ и съ аци ⁴ганка его, по име Нѣга и съ еднн момкѸ им, по име Ялѣла, понеже покѣпна ест Симон ² логофет сін выше речени гавашнит ит на Пансіе калѣгър и ит на синъ си, Інгел ит Мнхѣѳин, за хр ⁵ аспри готови и за а кон добрѣ.

И видѣх господство ми и записѣл им ит проданіе на рѣк Симен втори логофет и съ мношн болѣри сѣдїтелін, име их: Мнтрѣ сѣлжер ит Мнхѣѳин и Параскѣа логофет ит там и Никѣла кѣпцѸ и ит Кѣросѣѳин, Бладѹл постелник и ит Пѣшшѣѳин, поп Захаріа и Стънналъ и стар Стопка и ит Мѣнрѣска, Стънналъ и ит Зѣтрѣѳин, Пърѣла и ДѣмитрѸ и Станчюл пѣркѣлаб и Дѣмитрашко и Шърван логофет и Радѹл піетрар. И продал ест ит ннхно добрѣ волѣ и ит пред господства ми.

Сего раді, дадох господство ми Симев логофет, іако да ест емѸ сіе выше речене шчине и винограді и ливаде и ацигани шчинъ, дѣдинъ и въ шѣб синови и видцим и прѣвнѣчетом и не ит кождо непоколѣвимом, порезмо господства ми.

СЕ ОУБО Ъ СВЕДІТЕЛІН ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН Н ПАН ИВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК Н ПАН ГАНГОРНЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ПАН ДЪМИТРЪ ВЕЛ ВИСТІАР Н ПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР Н ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК Н ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н ПАН БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ПАН КОСТАНДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

Исписахъ азъ, Стопка логофетъ Шърбановичи, 8 Бѣжсречинъ вѣсъ, мѣсеца ноемврія 7 дьни н шт ѡдама до нинѣ, въ лѣтъ хърмѣ.

† Іw Матею ввевѡда, мноостію божію господинь.

Іw Матею воеводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Sima al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu, fi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Mănăilești și în satul Cîinești, însă toată partea lui Radu Cotorogea și cu toate viile lui din Mănăilești și livada lui din Valea Pleșcioi și de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus zisă ocină din Cîinești și din Mănăilești și cu viile și cu livada au fost ale lui Radul Cotorogea, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele cînd era cursul anilor, în anul 71...¹, Radul Cotorogea a vîndut ocina lui toată din Cîinești și din Mănăilești și cu viile lui și cu livada din Valea Pleșcioi boierului domniei mele, lui Sima logofătul, tot pe bani gata, de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și a tot stăpînit Sima logofătul aceste ocine cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul Cotorogea s-a ridicat cu pîră spunînd că n-a vîndut lui Sima logofătul viile lui din Mănăilești și cu livada din Valea Pleșcioi. Și a venit încă de s-a pîrît de față cu Simon² logofătul înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Radul Cotorogea lege 12 megiași pe răvașe domnești, numele lor: din Cîinești, Radul al lui Botoe și Padeș și din Frîncești, Stoica meșterul și Pređa și Albul și din Cucești, Nedelco și din Șărbănești, Ștan rachierul și din Păușești, Stănilă Orzea și Stepcea și din Pietrari, Ivan și din Genuneni, Drăgoi și Stepan, ca să jure cu ei că, atunci cînd a vîndut toată dedina lui din Cîinești și din Mănăilești lui Sima logofătul, nu i-a vîndut și viile lui din Mănăilești și cu livada din Valea Pleșcioi și că nu sînt 6 ani de cînd tot lucrează Sima logofătul acele vii și i-a luat vinul lor și că nu i-a dat cărțile de moștenire și acele de pîră cu cumnatul lui pe aceste mai sus spuse dedine. Apoi, cînd a fost la zi și la soroc, iar Radul Cotorogea n-a putut nici cum să adune legea lui, ci a trecut ziua și sorocul de 6 luni și nicicum n-a putut să jure, pentru că au văzut acești megiași cărțile lui Radul Cotorogea, cele de moștenire, date de el la mîna lui Sima logofătul și au știut toți cînd a vîndut lui Sima logofătul dedinele, viile și livezile lui. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești la mîna lui Sima logofătul, și a rămas Radul Cotorogea de lege și de judecată dinaintea domniei mele din marele divan, ca un om mincinos și înșelător.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Sima logofătul, un gavaonit anume Bodea țiganul³ <și cu ții>⁴ganca lui, anume Neaga și cu un băiat al lor, anume Albul, pentru că a cumpărat Simon² logofătul acești mai sus spuși gavaoniți de la Paisie călugărul și de la fiul lui, Anghel din Mihăești, pentru 6 000 aspri gata și pentru un cal bun.

Și am văzut domnia mea și zapisul lor de vînzare la mîna lui Sima al doilea logofăt și cu mulți boieri martori, numele lor: Mitrea slugerul din Mihăești și Paraschiva logofătul de acolo și Nicula negustorul și din Bîrșești,

Vladul postelnicul și din Păușești, popa Zaharia și Stănilă și Stoica cel bătrîn și din Muireasca, Stănilă și din Zătreni, Pîrvul și Dumitru și Stanciul pîrcălabul și Dumitrașco și Șarban logofătul și Radul pietrarul. Și au vîndut de bunăvoia lor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Sima logofătul, ca să-i fie aceste mai sus spuse ocine și vii și livadă și țigani, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofăt Șarbanovici, în orașul București, luna noiembrie 5 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7145 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/21. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1859.

¹ Loc alb.

² „Simon” așa în text; mai sus „Sima”.

³ În dreptul rîndului, în partea stingă s-a scris cu chinovar, „Бодѣ циган” (Bodea țigan).

⁴ Loo rupt.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Матею воевода и господинъ вѣсон земле Угг-ррѡвлахїнское, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іѡ Бѣсъраба воеводѣ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мї болѣринѣ господства мн Оудрище дворникъ вт Рошїа, вт сѣдстве...¹ и със синоен сн, елицеже Богъ даровахъ, якоже да мѣ ест единъ ациган по нме Драгомир, понеже покѣпна болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ вт над Хамза, синъ Нѣгоев Негрѣн вт Красна, за хѣ аспри готовн. И пак покѣпна болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ една ациганкѣ сем циганинъ вше рѣхъ, на нме Катрина, занеже ест вна покѣпна болѣринъ господства мн вт над жѣпанница Евдокїе, жителница Стонокъ в вшехъ вел встїар, за хѣ аспри готовн. И къда ест продакат жѣпанницев Докїа сїе ациганкомъ вна ест вѣ многїн неволе и ярости вт къ Радул воевод.

И пак покѣпна болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ единъ ациган, по нме Стан, вт над Ннка Рѣла вт Къпрѣни за хѣ аспри готовн. И сїе ациганъ вше рѣхъ, по нме Стан, вна ест покѣпна Ннка Рѣла вт над Злѣтескѣла вт Шѣшецѣ.

И пак покѣпна болѣринъ господства мн Оудрѣ дворникъ единъ ациган, по нме Цика, синъ Човен ациганѣла, занеже ю ест вна покѣпна болѣринъ господство мн Оудрище дворникъ вт над анепсїн его, Гергина армашѣла вт Стежарн за една ковила със жребъ и ковила вна ест със съдала и със ѣздѣм.

И пак да ест болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ единъ ациган, по нме Парацѡва, със д сини, по нме Крѣчѣн и Стан и Пѣа и Нѣгѣла. Занеже сїе ацигани вна сѣт Дѣтковъ, синъ Мѣннек дорѡбанцѣла вт Столожани. Таже, къда ест вна вѣ дѣни Левн воевод, синъ Шефан воевода, а Датко, внѣк Оудрещев дворникъ, вн ест сепрел по юкомо сн Оудрище дворникъ како ест вна продавалъ два дѣлнице вт

Изворани, что ест бнл дѣдѣнѣ юком сн Лѣнѣл, сннѣ Бѣдек шт Рошѣа. И пѣстнл ест людѣе господскѣ, армашн, н дал ест трѣпѣд ѝгн кѣ. И кѣда ест донеснл зде на днѣан, затворнл ест Лѣвн боевод по Оудрѣще дворннк н стоал ест да изгѣвнт главѣ свое н много н зла цростѣ пател ест Оудрѣще дворннк шт кѣ Лѣвн боевод, сннѣ Шефан боевод н затворнл ест ѝ темннцѣ, тере ест стоал ѣ неделен, тере ест келтовал велнка келтованѣ н дал сѣт темннцѣрилом едннѣ жедр н ѝгн . . . ¹

. . . ² ацнганка Парашовен, по нме Бонка, н сѣс еднл дѣшнрѣ, по нме Ынка, нѣст сѣт бнл Лѣнѣлов, сннѣ Бѣдек шт Рошѣа, юком Датков, нѣст ест бнл Барѣзлов ключар шт Пошана, цю ест бнл покѣпнл волѣрнн господства мн Оудрѣще дворннк шт над Барѣл ключар за хѣ аспрн готовн, а по Ынка, дѣшнра Бонкѣвѣ, шнн ест сѣтворнл промнненѣ, Оудрѣще дворннк н Барѣл ключар, тере ест дал Ѥдрѣще дворннк Барѣзлов ключар по Радул цнганѣл, а Барѣл ключар, шн ест дал по Ынка цнганка, дѣшера Бонкѣв, цнган радѣ цнган.

И пак да ест волѣрннѣ господства мн Оудрѣще дворннк еднн ацнган, по нме Бннтнлѣ, сннѣ Драгомнров цнган Фоундѣ, н матера его, Марга.

И пак да ест Оудрѣщек дворннк еднн ацнган, по нме Дѣмнтрѣ Тѣтарюл, понеже ю ест бнл за дѣднно волѣрннѣ господства мн Оудрѣще дворннк.

И пак да ест волѣрннѣ господства мн Оудрѣще дворннк еднл ацнганкѣ, по нме Бонка, цнганка лѣ Дѣмнтрѣ Тѣтарѣл, стара н встала за сннн, заннже ю ест бнл покѣпнл Оудрѣще дворннк шт над Драгомнрѣ столннк н шт над браточедом сн, Мнхѣю шт Сѣрата, за хѣ аспрн готовн.

И пак да ест Оудрѣщек дворннк еднн ацнган по нме Радул, сннѣ Дѣмнтров Тѣтарѣл цнганѣл н Бонкѣв ацнганчек. Понеже ю ест бнл нмал Дѣмнтроу цнганѣл сннн по нме Радол н Ѥпрнш н Коман < . . . И раздѣлнл > ² волѣрнн господства мн Оудрѣще дворннк сѣл ацнганн внше пнсанн сѣс братн его, но ест сѣт сѣпаднѣл Радул вѣ дел волѣрннѣ господства мн Оудрѣще дворннк, а Ѥпрнш н Коман, шнн сѣпаднѣл на сѣе дрѣгн братнѣ.

И пак да ест Ѥдрѣщек дворннк еднн ацнган . . . ² лѣстарюл, занеже ест бнл шт дѣдѣ за прѣдѣдѣ.

И пак да ест волѣрннѣ господства мн Оудрѣще дворннк еднн ацнган, по нме Станчол, сннѣ Парашовен (алѣѣ)тарюл; понеже ест бнл нмал Парашова трн сннн, нѣст раздѣлнл волѣрнн господства мн Ѥдрѣще дворннк по сннн Парашовен цнганѣл сѣс братн его, что ест сѣпошел оу дел его по Станчол ацнганѣл.

И пак да ест волѣрннѣ господство мн Оудрѣще дворннк дѣе цнганн, по нме Флорѣ . . . ² цнганѣл . . . ² цнганѣл тог стар . . . ² ест бнл встал . . . ², понеже снн внше реченн ацнганн . . . ² цнган нмал дѣ сннн, что анѣ ест раздѣлнл сѣс дрѣгн братн, что ест паднѣл вѣ дел его сѣе ацнганнн внше пнс.

И пак да ест волѣром господства мн Оудрѣще дворннк еднн ацнган, по нме Ынѣш цнганѣл н сѣс ацнганкам сн н сѣс дѣнцам сн; понеже сѣе внше реченнѣ ацнган, по нме Ынѣш, вноук Радолов снтарюл гломннкѣл, бнло ест за дѣднннн . . . ² цнганѣл ест сѣпаднѣл вѣ дел волѣрннѣ господства мн Оудрѣще дворннк, Ынѣш цнганѣл сѣс вѣс дѣнцам его.

И пак да ест волѣрннѣ господства мн Ѥдрѣще дворннк еднн ацнган, по нме Банчу цнганѣ, сннѣ Кѣко цнганѣл н сѣс вѣсе дѣнцем его, понеже сѣе внше реченнѣ бнло ест за дѣднно волѣрннѣ господства мн Ѥдрѣще дворннк.

И продадох нменнте людѣе, сѣе внше реченн, шнн за свонм добро волю, сѣс ѝзнаннѣ вѣсам мегѣшом шт гор нз дол, шт шкрѣстѣ место.

Сего радѣ, дадох господство мн волѣрннѣ господства мн Оудрѣще дворннк, такоже да мѣ ест сѣе внше реченн ацнганн шнннѣ, дѣднно н вѣ шѣвѣ снновом н внѣком н прѣвнѣчетом н не шт кождо непоколѣвнмо, порнзмо господство мн.

СЕЖЕ ОУБЕ Н СВЕДІТЕЛІЕ ПОСТАВН ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН Хриѣ вел бан Крѣ-
левскїн н жѣпан Івашко вел дворник н жѣпан Гангоріе вел логофет н жѣпан Дмитра
вел вистїар н жѣпан Неделко вел ключар н жѣпан Преда вел спатар н пан Басалаки
вел столник н жѣпан Бѣзника вел комис н жѣпан Бѣчина вел пехарник н жѣпан Кос-
тантин вел постелник. И исправник, жѣпан Гангоріе вел логофет.

И начерта аз, Соаре, мѣсеца ноемврие 5 дьни н шт ѣдама въ лѣт хрѣме.

† Іw Матею вкешвада, мнлостїю божію господнѣ.

Іw Матею воекод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boieru-
lui domniei mele Udriște vornicul din Roșia, din județul...¹ și cu fiii săi,
cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un țigan anume Dragomir, pentru că
l-a cumpărat boierul domniei mele Udriște vornicul de la Hamza, fiul lui
Neagoe Negrei din Crasna, pentru 3 000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul
domniei mele Udriște vornicul o țigancă acestui țigan mai sus zis, anume
Catrina, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele de la jupanița Evdochia,
soția lui Stoica fost mare vistier, pentru 3 600 aspri gata. Și cînd a vîndut jupa-
nița Dochia această țigancă, a fost în multe nevoi și urgii de la Radul voievod.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Udriște vornicul un țigan,
anume Stan, de la Nica Răul din Căpreni, pentru 2 900 aspri gata. Iar acest
țigan mai sus zis, pe nume Stan, l-a fost cumpărat Nica Răul de la Zlătescul
din Șușețu.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Udrea vornicul un țigan, anume
Țica, fiul lui Ciova țiganul, pentru că l-a cumpărat boierul domniei mele
Udriște vornicul de la nepotul lui, Gherghina armașul din Stejari, pentru o
iapă cu mînz și iapa a fost cu șea și cu frîu.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume
Paraștova, cu 4 fii, anume Crăciun și Stan și Puia și Neagul. Pentru că acești
țigani au fost ai lui Deatco, fiul lui Miinea dorobanțul din Stolojani. Deci,
cînd a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod, iar Datco, nepo-
tul lui Udriște vornicul, el a pîrît pe unchiul său Udriște vornicul că a vîndut
două delnițe din Izvorani, care au fost dedina unchiului său Lupul, fiul lui
Badea din Roșia. Și a mînat oameni domnești, armași, și a dat treapăd 25 de
ughî. Și cînd l-au adus aci la divan, l-a închis Leon voievod pe Udriște vor-
nicul și a stat să-și piardă capul său și multă și rea urgie a pătimit Udriște
vornicul de la Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod și l-a închis în temniță,
de a stat 7 săptămîni, de a cheltuit mare cheltuială și a dat temnicerilor un
jder și...¹ ughi.

...² țigancă lui Parașta, pe nume Voica și cu o fiică, pe nume Anca,
n-au fost al lui Lupul, fiul lui Badea din Roșia, unchiul lui Datco, ci au fost
ale lui Barbul clucerul din Poiana, pe care a cumpărat-o boierul domniei mele
Udriște vornicul de la Barbul clucerul pentru 2 000 aspri gata, iar pe Anca,
fiica Voicăi ei au făcut schimb, Udriște vornicul și Barbul clucerul, de a dat
Udriște vornicul lui Barbul clucerul pe Radul țiganul, iar Barbul clucerul,
el a dat pe Anca țigancă, fiica Voicăi, țigan pentru țigan.

Și iar să fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume
Vintilă, fiul lui Dragomir Fundea țiganul, și mama lui, Marga.

Și iar să-i fie lui Udriște vornicul un țigan, anume Dumitru Tătariul,
pentru că a fost de moștenire al boierului domniei mele Udriște vornicul.

Și iar să fie boierului domniei mele Udriște vornicul o țigancă, anume Voica, țigancă lui Dumitru Tătarul, bătrână și lăsată de fii, pentru că a cumpărat-o Udriște vornicul de la Dragomir stolnicul și de la vărul său, Mihai din Sărata, pentru 1 600 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Udriște vornicul un țigan, anume Radul, fiul lui Dumitru Tătarul țiganul și al Voicăi țigancă. Pentru că a avut Dumitru țiganul fii pe nume Radul și Opriș și Coman... <Și a împărțit>² boierul domniei mele Udriște vornicul acești țigani mai sus scriși cu frații lui, ci a căzut Radul în partea boierului domniei mele Udriște vornicul, iar Opriș și Coman, ei au căzut la ceilalți frați.

Și iar să-i fie lui Udriște vornicul un țigan...² lăutariul, pentru că i-a fost de la moși, de la strămoși.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume Stanciul, fiul lui Paraștova lăutariul; pentru că a avut Paraștova trei fii, ci i-a împărțit boierul domniei mele Udriște vornicul pe fiii lui Paraștova țiganul cu frații săi și i-a căzut în partea lui Stanciul țiganul.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul doi țigani, anume Florea...² țiganul...² țiganul cel bătrîn...² a rămas...² pentru că acești mai sus ziși țigani...² țiganul a avut 4 fii, pe care i-a împărțit cu ceilalți frați, ci a căzut în partea lui acest țigan mai sus scris.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume Ianăș țiganul și cu țigancă sa și cu copiii săi; pentru că acest mai sus zis țigan, Ianăș, nepotul lui Radul sitariul globnicul, a fost de moștenire...² țiganul a căzut în partea boierului domniei mele Udriște vornicul, Ianăș țiganul cu toți copiii săi.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume Banciul țiganul, fiul lui Cuco țiganul și cu toți copiii săi, pentru că acesta mai sus zis a fost de moștenire al boierului domniei mele Udriște vornicul.

Și au vîndut numiții oameni, aceștia mai sus ziși, ei de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Udriște vornicul, ca să-i fie acești mai sus ziși țigani ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Nedelco mare clucer și jupan Preda mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Constantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare, luna noiembrie 6 zile și de la Adam în anul 7145 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Muzeul județean Gorj, nr. 91. Orig., perg. (33 × 50), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

Adecă eu, Iane logofătul ot Bîrsești și jupîneasa mea Stanca, scris-am zăpisul nostru, ca să fie de mare credință la mîna lui Pătru i Mihai i Grigorie ot Morînglavi, cum să să știe cînd au fost în zilele Radului voevod, la leat 71...¹, iar noi ne-am vîndut partea noastră de moșie din Morînglavi, de preste tot hotarul a patra parte și din Iași a patra parte și din Tomești a opta parte drep<t> 12 000 aspri gata și drept zece oi.

Și am vîndut noi această moșie de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor boerilor și a megiașilor din sus și din jos și din prejurul locului.

Și la tocmeala noastră, fost-au mulți boeri mărturie și oameni buni, anume: din Cocorăști, Dumitru i Fătul i Stoica și din Pleșoi, Pantazi și frate-său Barbul și din Dranoveți, Vladul și Vădislav și alți mulți boeri care-i vor pune pecetea mai jos.

Aceasta am scris și pentru mai adevărată credință, am pus și pecetea și iscălitura.

Și s-au scris în București, meseța noemvrie 7 dne, văleat 7145 <1636>. Și am scris eu, logofătul Tudor ot Doba.

Și acest zăpis l-am făcut acum în zilele domnului nostru, Io Matei Basarab voevod, pentru că ș-au pierdut cărțile, ci să-și facă alte cărți pre acest zăpis.

Bibl. Acad., ms 5 722, f. 124v. Copie din 1813.

¹ Lipsesc cifrele zecilor și unităților.

† Adică eu, Zaida, scriu și mărturisesc, cu acesta al meu zăpis ca să fie de mare credință la mîna dumneaei jupînesei Todosii ot Orbești¹, ș-a coconilor dumneaei, cum să să știe că i-am vîndut dumneaei parte me de moșie din Meriș, însă teiu 2 pol, care sîntu alătore cu al agăi Buliga, și le-m vîndut pe bani gata, drept ughi 25. Și le-m vîndut de a me bunăvoe și cu știre toturor megiașilor.

Și cîndu s-au făcut acestu zăpis fost-au mulți boeri, anume: Alecsă ot Orbești i Tănasiie ot tam i Vintilă ot tam i Nicola postelnicul ot Vrabeți i Pîrvul ceaușul ot Văgiulești i Geamanul ot Meriș.

Ș-am scris eu, Costandin bănișorul ot Craiova, cu învățatura Zaidei. Și adălmași au dată vedre de vin doă, vadra cîte bani 40. Și pentru credința ne-m pus mai jos pecetea ca să creză.

МѢСЕЦА НОЕМВРІЕ 7 ДНИ ЛѢТ 7145.

Eu Zaida.

Alecse i Tănasiie i Vintilă.

Eu Necola postelnicul ot Vrabeț <m.p.>

† Eu Pîrvulu ceușul ot Văgiulești, martor.

Eu Ion Geamanul mărturie ot Merișani.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LI/1. Orig., hirtie (29 × 21), 6 peceti aplicate, Copii ibidem, ms. 330, f. 354; 337, f. 1.

¹ „Ot Orbești”, cuvinte scrise deasupra rîndului.

† Многостією божію, Іу Матею воевода н господинъ въсон земле Ъггровлахінское вѣнк велнкаго н прѣдобраго, стараго, поконнномъ Іу Басараба воевода н господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми сѣсг господство ми Іиню вт Іпрославѣши, вт сѣдство Блѣчѣ н сѣс синови си елице мѣ Богъ припѣстит, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѡ Іпрославѣши, вѣаче дел Снмѣинов въсѣх вт през въс село четвъртаго дел вт полю н вт шѣм н вт вод н вт седалищѣ село вт посѣдѣ, варе еанка се хтет нзберат вт през въсом хотаром, вт хотар до хотар, понеже ю ест покѣпна сѣсг господство ми Іиню половинно за дел за вчинѣ вт над Іван синъ Снмѣинов вт Іпрославѣши за хгѣх аспри готови, ннѣ въ при дѣнїе господство ми, а дрѣга половинно за вчинѣ вт дел Снмѣинов покѣпна в ест Іиню вт над Станчуол, синъ Саркизѣ вт Божврани, за хгѣх аспри готови, что ест вил продад за Снмѣинов Саркизов, вѣщѣ Станчуолов, ешеже вт при дѣнїе поконнном Радѣла воевода сѣс записе вт рѣкамн нх. И продадоше вин самн за ннхном добро волю кромѣ ни едно снаостію, сѣс знаніе въсем породінѣ Іванов, синъ Снмѣинов н а мегѣшом вт шкрѣсным местом н вт пред господство ми.

И вѣан сѣт тогда аддѣмѣшарн н сѣдетелѣн написани ѡ записе на нме: вт село вт Іпрославѣши, Дѣмитрѣ, синъ Станов н Бладѣла, синъ Інгелов н поп Станчуол н вт Велика Ѣкнѣ, Некѣла кѣщѣ н Мекѣла н Кѣро кѣщѣ н Станчуол лѣгѣфѣт н Стѣнїславѣ н Ннка, синъ Стѣнїслав н ннн мношн добри людїе, еже не соут писани зде въ кннга сѣл.

Сеже радї, дадохъ сѣм господство ми Іиню, іакоже да мѣ ест его вчинѣ, дѣдїно н въ вхѣдѣ синовом н вѣнком н прѣвнѣчетом н не вт кождо непоколѣбнмо, порнзмо господство ми.

Сеже ѡбо н сѣдетелѣе поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевскїн н жѣпан Івашко вел дворник н жѣпан Гангорїе вел логофѣт н жѣпан Дѣмитрѣ вел внстїар н жѣпан Преда вел спатар н жѣпан Неделко Ботѣнѣла вел ключар н жѣпан Баслаїе вел столник н жѣпан Бѣзинка вел колмс н жѣпан Бѣчинна вел пѣхарник н жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Гангорїе велнкїн лѣгѣфѣт.

И написахъ, аз Лѣпѣдат логофѣт, въ настолин граду Бѣскѣрѣши, мѣсеца ноемврїе ї дѣни н вт Ідама до ннѣ теченїе лѣтом, въ лѣт хѣрме, а вт рождество Христов лѣта господина хѣхлѣс.

† Іу Матею воевода, многостію божію господинъ.

Іу Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Ianiu din Iaroslăvești din județul Vilcea și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Iaroslăvești, însă partea lui Simion, toată a patra parte de peste tot satul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Ianiu, jumătate din partea de ocină de la Ivan, fiul lui Simion din Iaroslăvești, pentru 3 600 aspri gata, acum, în zilele domniei mele, iar cealaltă jumătate de ocină, din partea lui Simion, a cumpărat-o Ianiu de la Stanciul, fiul lui Sarchiz din Bojurani, pentru 3 600 aspri gata, care a fost vîndută de Simion lui Sarchiz, tatăl lui Stanciul, încă din zilele răposatului Radul voievod, cu zapise de la mîna lor. Și au vîndut ei înșiși, de a lor bunăvoia, fără nici o silă,

днван н със записе шт рѣк нм за проданіе н със мнози болѣри свидетелн написани ѡ записе. Понеже сіе шчине н дѣдин покѣпнл нм съм господство ми въс по аспри готовн, тере дал съм господство ми н приложнхом въсѣх ѡ свѣта монастыр господство ми вше реченна раді помѣна. И поклоннхом господство ми сіа монастыр господство ми шт на Слобозіе наречнт са Бандееи, да ест метох н въ подрѣчіе свѣтомѡ монастырѡ шт свѣтаа Гора зовеомѡ Дохїарю, храм свѣтого архангела Мнханаа със въсах шчине н дѣдіне, іакоже да мѡ ест свѣтѣн монастыр въ зкрѣпленіе н божественнм инноком въ пицѡ, а господство ми н родітелінал господство ми да ест вечное въспомнаніе н не шт кождо непоколѣбнмо, по-рнзмо господство ми.

⟨Ѣ⟩¹щеже н закіннаніе поставлѣем господство ми: по шшѣствію господство ми кого изберт господъ Богъ бити господаръ <Зе>³мле Блашкоє нли шт срѣдечнаго плода господство ми нли шт сѣродник наших нли по грѣсех наши нли шт ннно плѣменнкъ да аще почтет н поновнт н штерѣднт сіе кннг господство ми за милованіе, того да га почтет господъ Богъ н да сѣхраннт въ господствѣ его н а въ вѣдѣщнх вецех дѡша егѡ. Я ащелиже не почтет н не поновнт н не зкрѣпнт сіе кннг господство ми, анѡ ш поперет н развалнт н нсѣавнт, того да ест трѣклет н анатема н аѡсресан шт тнї свѣти штци нже соут въ Некен н да нмат частію със Іѡда н със Ірїа на еднѡ место н сѣ ннннмн невѣрнн іѡден.

⟨Г⟩¹его раді, дадох съм господство ми <свѣ>³томѡ монастырѡ вше пис да ест сіе шчине дѣдіно н въ шѣаб.

И свидетеліе поставлѣем господство ми болѣрн днваном: жѡпан Хрнза вел бан Кралевскн н жѡпан Ікашко вел дворнк н жѡпан Гангоріе вел лѡгѡфет н жѡпан Дѡмнтрѡ вел внстнар н жѡпан Прѣда вел спатар н Неделко вел кляучар н Баснаіе вел столнк н Бѡзннка комнс н Бѡчнаа вел пѣхарнк н жѡпан Костандн вел постелнк. И нсправнк...⁴.

И написах аз, Лепѣдат лѡгѡфет, въ настолнн град Бѡксреці, мѣсеца ноемврїе ї днн шт Іѡдама до ннѣ въ лѣт хѡрмѣ.

† Іѡ Матен вшевѡда, мнлостію божію господннѣ.

Іѡ Матею коевѡда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului. Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfințeї, dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele de la Slobozia, ce se chiamă Vaideei, unde este hramul sfinților arhistrategi Mihail și Gavriil și alții fără de trup, lângă satul Slavica, pe apa Ialomiței, care este zidită și ridicată din temelie de domnia mea, ce este dată și închinată metoh și sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte, numită Dohiaru, hramul iarăși al sfîntului arhanghel Mihail și preacinstitului părinte egumen Clim și tuturor călugărilor cîți trăiesc în lăcașul acela, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse ocină la Fundeni, în județul Ialomița, de lângă Periați și de lângă Tătărăi, însă toată partea lui Mihai paharnicul, fiul lui Negrilă logofătul, 200 stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și cu toată grădina și din vatra satului și de pretutîndeși, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat domnia mea această ocină de la Mihai paharnicul din Buești pentru 70 ughi aspri gata, cu zapis de vînzare de la mîna lui.

⟨Și⟩¹ iar să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus scrise ocină la Sărățeni, însă toată partea lui Necula vistierul, 1800² stînjeni, pe care a

8 варош Ярцеш съ вѣс ходоком еанко хощет быти, понеже сѣ вше писанне коле
 wt воденице быст wt дѣдннѣ Баден дворник wt Ярцеш. Таже Бадѣ дворник
 wn ест ена дѣжно зги рѣ на Хасан баша н на Ибранм баша н съ записѣ Бадѣн
 ворникѣ wt дѣжновеніе съ мнози люді свѣдѣтеліе 8 запис. И поставна Бадѣ
 дворник сѣ вше реченне коле за воденице залог съ дѣнѣ на рѣки тем тѣрци
 вше пис. Таже, егда быст на дѣнѣ, а Бадѣ ворникѣ wn нѣст моглѣ да платит
 новѣн, н вставна ест еко да продает воденице, нгдеже хокет быти вола нм.
 Еѣ том, Хасан баша н Ибранм баша, wn ест продад сѣ коле wt воденице
 почтенномѣ правителю господства ми жѣпан Бѣчиннѣ вел пѣхарник, радѣ зги рѣ
 пѣнѣзи готовн. И вѣспрашал ест по Бадѣ дворник н по сннѣ его Радѣ н по всн
 болѣрѣн wt школно мѣстом н ннн не шѣрѣтал сѣ ест да покопит развѣ точію
 жѣпан Бѣчина вел пѣхарник.

И видѣху господство ми н записѣ wt рѣка снм тѣрци wt проданѣ н записѣ
 Бадѣн дворник wt дѣжновеніе на рѣка жѣпан Бѣчина вел пѣхарник съ мнози
 болѣрѣн свѣдѣтели писани 8 запис, по име: Митрѣ питар н Татѣа логофет н Янгеа
 wt Ярцеш н Рѣцеп Челеен н Станчѣа сѣдѣцѣ н попа Гергѣ wt дол н Дѣмитрѣ
 сѣдѣцѣ н Сава wt Питецин н Радѣа слѣцѣр н Яндрен сѣдѣцѣ н Дѣмитрѣ попен
 Савен н Никоарѣ н Тѣдоран н Нѣкшѣа н wt Раковица, Сѣприш <н>¹ прочн.

Сего радѣ дадоху н господство ми почтенномѣ правителю господства ми
 жѣпан Бѣчина вел пѣхарник, еко да ест емѣ теѣ колесе вше пис дѣдннѣ н вѣ
 шѣабѣ емѣ н снновом н внѣком н прѣвнѣчедом вѣ вѣкн н не wt когождо непо-
 колѣбнмом да не ест.

Се н свѣдѣтелин положиху господство ми: жѣпан Хризѣ вел ван Кра-
 левскн н жѣпан Івашко вел дворник н жѣпан Глигорѣ вел логофет н пана Дѣмитрѣ
 вел внѣтѣр н пана Преда мечоносѣ н пана Неделко вел клѣчар н жѣпан Баснаѣ
 вел столник н пана Бѣзинка велнкн конѣ хранител н пана Костандн велнкн
 домостронтел. И исправник, пана Глигорн вел логофет.

<И а>², Тѣдор спѣден мазах, вѣ вес рекше Бѣк<вреци>², мѣсеца ноемврѣ
 дѣ-гв дѣни, в лѣт хрме.

† Іw Матео ввевѣда, млостію божію господнкъ.
 Іw Матео коевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată
 țara Ungrovlahiei de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a domniei
 mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic și
 cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie două roți de moară, între
 rfuri, în orașul Argeș, cu tot venitul cît va fi, pentru că aceste roți de moară
 mai sus-scrise au fost de moștenire ale lui Badea vornicul din Argeș. Deci,
 Badea vornicul, el a fost dator 120 ughi la Hasan bașa și la Ibraim bașa și
 cu zapisul de datorie al lui Badea vornicul cu mulți oameni martori în zapis.
 Și a pus Badea vornicul aceste mai sus zise roți de moară zălog cu zi, la mîna
 acelor turci mai sus-scriși. Deci, cînd a fost la zi, iar Badea vornicul, el n-a
 putut să plătească banii, ci a rămas să vîndă morile, unde va fi voia lor.
 Întru aceea, Hasan bașa și Ibraim bașa, ei au vîndut aceste roți de moară
 cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic pentru
 110 ughi bani gata. Și au întrebat pe Badea vornicul și pe fiul lui, Radul și
 pe toți boierii din jurul locului și alții nu s-au găsit să cumpere, afară numai de
 jupan Vucina marele paharnic.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna acestor turci
 și zapisul de datorie al lui Badea vornicul la mîna jupanului Vucina marele
 paharnic cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Mîtea pitarul și

Tatul logofătul și Anghel din Argeș și Răgep Celebi și Stanciul județul și popa Gherghie din jos și Dumitru județul și Sava din Pitești și Radul slugerul și Andrei județul și Dumitru al popii Sava și Nicoară și Tudoran și Neacșul și din Racovița, Opriș <și> ¹ alții.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic, ca să-i fie aceste roți mai sus-scrise, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda spătar și pan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

<Și> ² eu, Tudor spudei, am scris în orașul ce se cheamă Buc<urești> ², luna noiembrie al 11-a zi, în anul 7145 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVIII/8. Orig., hirtie (41 × 24,5), pecete timbrată. Cu o trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

¹ Omis.

² Loc rupt.

414

1636 (7145) noiembrie 13.

Scris-am eu, Opre di în Păușești și cu soru-mea, Vilica, nepoții lui Calvin călugărul ot Pădureț, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna popii Lupului și la mîna lui Tudoran logofătul și Radului, cum să se știe că i-am vîndut toată moșie a noastră și cumpărătura și de moșie de în Pădureț de priste tot hotarul, oricîtă se va alege. Și noi am vîndut-o de a noastră bunăvoie direct bani 93 taleri.

Și mărturie încă au fost: Pătru logofăt ot Fulcăn și Fiera logofăt i Dumitru logofăt ot Cacova și de în Păușești, Stănuță și Nicolae.

Pis eu Toma logofăt, meseța noembrie 13 dni v leat 7145 <1636.>

Eu Pătru logofăt.

Fiera logofăt.

După C. Danielescu, *Doc. Scundu*, 444.

415

1636 (7145) noiembrie 13.

† Adecă eu, Stanciul, și eu, Ion, și eu, Lupul ot Crasna, scris-am și mărturisim cu acés<t>a al nostru zapis, cum să hie dé mare credință la mîna jupîn[an] Dumitru vel pitar, cum să avémü a <a>ducé toate cărțile celé dé moșie alé Crasnii și 2 hristové, să fim în zua dé sveti Nicolae aicea la curté. Iar dé no vom fii a treia zi după sveti Nicolae cu cărțile la dumnelui, să aibă dumnelui a trémete omeni domnăștii la noi, să hie și trapădul dé la noi. Aceasta am scrisü, să să știe.

Pis méseța noemvrie 13 dni vă leat 7145 <1636>.

Și pântru credința ni-am pus și pecete.

Și mărturie: Stanciul postelnicul și Ené postelnicul și Iarul și Lupul județul.

Eu Lupul n-am avut inel, cé am pus degetul.

Bibl. Acad., XC 31. Orig., hirtie (21 × 29).

EDIȚII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 22–23; Ștefulescu, *Crasna*, 71.

416

1636 (7145) noiembrie 14, Corbii de Piatră.

† Scris-am eu, Oprea al Fătului ot Corșorih, acéstă al meu zapis, cum să fie de mare credință la mîna logofătului Ion și al frățină-său, Pătru, cum să știe că am vîndut grădina și cu locul dé pă valeh Huzie la Crîngurie. Și me-au dat bani gatah, aspri 1000. Și cîndu am vîndut cu ștereh unchi-méu lu Negoe și cu al fraților mei și cu ștereh mamei.

Și cîndu am făcut această tocmală au fost mulți omenie buni ot Cîrstăneștii, anume: Iuga și Barbul și Stan Robul și de Corbi: popa Negoe și Pătru vătahful și Șolomon pîrcălabul și Negoe al Filip și Stoian, fecior Once; ot Corșorie, Iuga și Gorunu.

Și aceastu zapis s-au scris în sat în Corbie de Péatrăh, în casa pîrcălabului Once. Și am scris eu Stoen logofătul.

† Пис мѣсеца ноеврѣи дѣни аѣ въ летъ хѣ, мѣ.

Și pătru credența pusu degitul.

Popa Negoe.

Pătru <m.p.>

Barbul.

Once pîrcălabul.

Șolomonu pîrcălabul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/6. Orig., hirtie (21 × 15). Copie ibidem, ms. 137, f. 315v.

EDIȚII. Hasdeu, *Cuvente*, 231–232.

417

1636 (7145) noiembrie 19, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domnă a toată Țara Românească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului și răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boierului domnii mele, lui Pătru din Morînglavi, din județul Romonați și cu feciorii lui cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie în Morînglavi și în Iași și în Tomești însă partea lui Vișan, moșul lui Vichentie, toată, din cîmpu și din pădure și din apă și de preste tot hotarul și cu tot venitul, pentru că o au fcst cumpărat boieriul domnii mele Pătru de la Vichentie, nepotul lui Vișan, de mai nainte vreme, drept 1 000 de aspri gata. Și iar să fie boieriului domnii méle, lui Pătru, moșie în Morînglavi și în Iași și în Tomești, însă din funiia lui Gurgur, partea lui Dragomir toată, pentru că o au fost cumpărat de la Andrei și de la sora lui, drept 2 200 de aspri gata.

Și iar să fie boieriului domnii mele, lui Pătru, moșie în Bîrluiu și în Tîrseiu, însă dintr-o funie a patra parte, din funiia lui Măgureci partea lui Pătru și

a frățiini-său Prodan, pentru că o au fost cumpărat boeriul domnii mele Pătru de la Pătru și de la Prodan drept 1 000 de aspri gata. Și iar să fie lui Pătru moșie în Bîrlui, însă din funiia Sicrițască a opta parte, a lui Gherghe toată, pentru că o au fost cumpărat Pătru de la Gherghe drept un cal prețuit 1 400 de aspri.

Și iar să fie boerilor domnii mele, lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, moșie în Morînglavi, de preste tot satul a patra parte și din Iași a patra parte și din Tomești a patra parte de preste tot satul, pentru că acéste mai sus zise moșii, ei le-au fost cumpărat de la Iane logofătul din Bîrsești, tatăl lui Tudor logofătul de la Doba, drept 12 000 aspri gata și cu zece oi, în zilele Radului voevod, la leat 7130. Și au vîndut Iane logofătul cu soțîia lui Stanca acéste mai sus zise moșii și cu un rumân anume Mihai și cu feciorii lui drept acel preț mai sus scris. Și au dat Pătru și Grigorie mai mult decît Mihai cu 500 de aspri și cu 4 oi. Și tot au ținut Pătru și Mihai și Grigorie acéste mai sus-zise moșii de la Iane logofătul, pînă acum în zilele domnii méle.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar sluga domnii mele, Mihai logofătul, el au avut piră cu satul Șemnicu, ci au fost răpus cartea lui Alexandru voevod și alte cărți ce le-au avut pe acéste mai sus-zise moșii, aici în divan, cînd s-au fost pîrît cu satul Șemnicu pentru moșîia lor. Într-acéia, domniia mea am căutat și am judecat pre lége și pre dreptate, împreună cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și cu tot divanul și foarte bine am adevărat cum că i-au perit cărțile lui Mihai logofătul ce iaste mai-sus scris, acum în zilele domnii mele în divan. Și au mărturisit înaintea domnii mele și Tudor logofătul din Doba, feciorul lui Iane logofătul din Bîrsești, cum că le-au fost vîndut acéste mai-sus zise moșii lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, ci au răpus cărțile ce au avut pe acéle moșii. Și au făcut Tudor logofătul și acum și zapisul tătîni-său Iane logofătul, la mîinile lui Pătru și Mihai și Grigorie. Iar cînd s-ar afla acéste cărți cu acéste mai sus zise moșii, ori la Iane din Pleșoi, ori la satul Șemnicu, ori la alți oameni, să nu fie pă mîinile lor, ci să le dea la mîinile lui Pătru și a lui Mihai și a lui Grigorie.

Și iar să fie boerilor domnii mele, lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, moșie în Iași și în Tomești, din funiia lui Dragomir din Curtișoară, a patra parte, pentru că o au fost cumpărat Pătru și Mihai și Grigorie de la Dumitru, feciorul lui Dragomir, în zilele Radului voevod, drept 8 000 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus nûmiți oameni, ale lor moșii de a lor bună-voe, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din-prejurul locului și dinnaintea domnii méle.

Drept aceasta, am dat și domniia mea lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, ca să le fie moșii de moștenire și ohabnice și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: jupan Hrizea vel ban și jupan Ivașco vel dvornic și jupan Gligorie vel logofăt și jupan Radul vel¹ vistieriu și jupan Preda vel spatariu și jupan Vasilache vel stolnic și jupan Buzinca vel comis și jupan Vucina vel paharnic și jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Dumitrașco logofătul, în scaunul cetății Bucureștii, în luna lui noemvrie 19 dne și de la Adam văleatul 7145 (1636).

Io Matei voievod.

Bibl. Acad., ms. 5 722, f. 21v—22v. Trad. din 1813.
EDIȚII. Ionașcu, *Doc. Morunglavu*, 289—310.

¹ Probabil vtori.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба воєводі н господинъ вѣсон земан
 Эггровлаховопапаненскіа. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми
 боларѣ господства ми Бѣнег лугуфет н съ сини его, елицы Богъ даровает, ѡкоже
 да ест емѣ вчинѣ ѣ село Нѣкшоара, ѣ сѣдство Мѣшчел н Падоруец, вбаче дел
 Нѣгоев шт Коршорн вѣса, шт полю н шт шѣм н шт вод н шт пламены н шт
 седалище селов н шт по вѣс хотаром н съ вѣс ходоком, елико извернт сѣ н
 съ вечини, нмѣ нм: Кръста Егеноае, синъ Банчевѣ н съ сини его н съ дѣлнице
 нм н Станчул, синъ Бѣдѣнлѣ, съ сини его н съ дѣлница его н Нѣгое н Вравте
 н Микѣл, сини Дѣкѣвѣ, съ сини нм н съ дѣлнице нм н Тѣркѣл съ сини его
 н съ дѣлница его н Мнхѣнлѣ съ сини его н съ дѣлница его н Дѣка, брат Мнхѣнлѣ
 съ сини его н дѣлница его н Кѣкѣ съ сини его н съ дѣлница его н Добротѣ
 н Іаню, сини Шефѣлов, съ сини нм нм съ дѣлнице нм н Цѣркѣл съ сини его
 н съ дѣлница его н Тѣрбалит съ сини его н съ дѣлница его н Добротѣ
 Мѣскѣ съ сини его н съ дѣлница его н два сини Строев, нмѣ нх. . .¹ съ сини
 нм н съ дѣлнице нм; н пакы н дѣлнице без вечини, понеже ест покѣпна болар
 господства ми Бѣнѣ логофет сіа вчинѣ пред-варше рах шт на Нѣгое шт
 Коршорн вѣса дел его н шт на сини его раді хмѣд пѣнашн готови.

И продадоше шн шт своимъ добро волѣ, без не една снаост, съ оузнаніа
 вѣсам мегіашом шт гор нздол н шт шкрѣсть мѣстом н шт пред господства
 ми. И видѣх господство ми н записѣл Нѣгоев шт проданіе на рѣка Бѣни
 логофет н съ мнозы болѣри сѣддетеліи написани ѣ запис. И вѣзла ест Нѣгое
 сви панези готови ѣ рѣки его.

Сего ради, дадох боларѣ господства ми Бѣни логофет, ѡкоже да ест
 емѣ сіа внише реченна вчинѣ шт Нѣкшоара н съ вечини н съ вѣс доходоком,
 како ест внише пис, дѣдинѣ н вѣ шѣвѣ синовом н вниском н прѣвншчедом
 стоа-телна н вѣ вѣлаш мирѣ вѣ вѣкы н не шт кождо непоколѣбимом да не ест,
 през реченіа господство ми.

Се оуже н свѣдѣтеліи положихъ господство ми: жѣпан Хризѣ великии ван
 Кралевскіи н жѣпан Ивашко вел дворник н жѣпан Глигоріе вел книгочін н жѣпана
 Дѣмитрѣ вел вистіар н жѣпан Преда велкии мечоносѣ н жѣпан Неделко вел
 клѣчар н пана Баснаіе велкии стоаникѣ н пана Бѣзника велкии колмс н пана Бѣчина
 велкии вничрепѣ н пана Костандин домѣстронтел велкомѣ. И исправник, Папа
 вел логофет.

И аз, Тѣдор спѣден, мазах ѣ вес рекше Бѣкѣрѣци; данно мѣсеца ноемврие
 кѣ-гш даны, лѣта господинѣ хѣхлѣ, вѣдамлеже хѣрме.

† Іу Матею вквевѣда, милостію божію господинъ.

Іу Матею воєвод <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată
 țara Ungrovlahiei de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a dom-
 niei mele boierului domniei mele Bunea logofătul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu
 îi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Nucșoara, în județul Mușcel și Pădureț,
 însă toată partea lui Neagoe din Corșori, din cîmp și din pădure și din apă
 și din munți și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu tot venitul cît
 se va alege și cu vecinii, numele lor: Cîrstea Eghenoae, fiul lui Bancea și cu
 fiii lui și cu delnițele lor și Stanciul, fiul lui Bădăilă, cu fiii lui și cu delnița
 lui și Neagoe și Vrabie și Micul, fiii lui Luca, cu fiii lor și cu delnițele lor și
 Turcul cu fiii lui și cu delnița lui și Duca, fratele lui Mihăilă cu fiii lui și cu
 delnița lui și Cucă cu fiii lui și cu delnița lui și Dobrotă și Ianiu, fiii lui Șteful,

cu fiii lor și cu delnițele lor și Giurcul cu fiii lui și cu delnița lui și Turbalint cu fiii lui și cu delnița lui și Dobrotă Muscă cu fiii lui și cu delnița lui și doi fii ai lui Stroe numele, . . .¹ cu fiii lor și cu delnițele lor; și iarăși 8 delnițe fără vecini, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Bunea logofătul această ocină mai înainte zisă de la Neagoe din Corșori, toată partea lui și de la fiii lui pentru 44 000 bani gata.

Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpăsul lui Neagoe de vînzare la mîna lui Bunea logofătul și cu mulți boieri martori scriși în zăpăsi. Și a luat Neagoe toți banii gata în mînă le lui.

De aceea, am dat boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie această mai sus zisă ocină din Nucșoara și cu vecinii și cu tot venitul, cum este mai sus scris, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților stătătoare și în bună pace în veci și de nimeni neclintit să nu fie, peste spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban' al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul numit București, luna noiembrie 25 zile, anul domnului 1636, iar de la Adam, 7145.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., MMCMLVII/8, orig. perg. (23 × 44), pecete timbrată aplicată, cu legendă.

EDIȚII. Velichi, *Nouă documente*, 915–916.

¹ Loc alb.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ БЪСЪРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ аcestor oameni po ime Stan și frăține-său lu Șerbu ot Cîrsteenești, ot sudstvo Muș<cel> i Pad<ureț>, ca să fie volneci cu această carte a domniei mele de să-și fie a lor moșie care au fostu pus zălog la Ion feciorul lu Vrabie, pentru că au avut pîră aicea naintea domniei mele în divan Stan și frate-său Șerbu cu Ion, fecioru lu Vrabie, de se-au pîrit de față naintea domniei mele. Și așa pîria Ion și zicea naintea domniei mele cum nu o pus această ocină zălog, ce o vîndut de tot și scotea nește cărți și nești zăpăsi, mincenoase naintea domniei mele în divan.

Iar Stan cu frate-său Șerbu așa au jăluit naintea domniei mele și au spus cu<m> n-au fostu vîndut, ce o fost pus zălog și au adus mulți boiari și omeni buni denprejurul locului po ime ot Corșori, Neagoe logofăt, i ot Dărmănești, Nicola logofăt i Șteful postelnic i ot Dol Slănic, Costea i ot Gor Slănic, Mogoș diiac i ot Poenărei, Băncilă i ot Brătiiani, Duca i ot Vîlcănești, Mocul, de au mărturisit toți naintea domniei mele cu ale lor suflete cum nu o fostu vîndut ce o pus zălog. Deci au rămas Ion dă lége și de judecată denaintea domniei mele den divan.

Deci, domnia mea am căutat și am judecat împreună cu tot divanul și am dat domnia mea lu Stan și frăține-său lu Șerbu ca să-și ție ocina cu bună pace și să-i lépede banii. Și am luat domnia mea și zăpăsul și am scos domnia mea și moșia de cărțile lu Ion și am dat zăpăsul în mîna lu Stan și a frăține-său lu Șer(bu) den divan. Iar de va mai scoate niscar cărți sau zăpăse să nu să crează ce să fie mincenoase. Инако да нѣст по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис ноемвриѣ кѣ дъни, в лѣт хѣрме.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CVIII/4. Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată.

420

1636 (7145) noiembrie 28.

Eu Ion, sin Radului ot Fiiani, scriu și mărturisesc cu zăpăsul meu <la>¹ mîna logofătului Bunii cum să să știe că m-am vîndut dumnealui cu fecoriei miei, cîți fm va da Dumnezeu, ca să-i fiu dumnealui moșie și coconilor dumnealui. Și m-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, drept bani gata 2 600.

Și mărturie: Staico logofătul și Leontie postelnicul ot Bîțcoveni și Mușat și Stroe ot Fiiani și Bunea ot Beanca. Și pentru credința mi-am pus și degetul.

Aceasta am scris, measeța noemvrie 28 dni, leat 7145 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 357. Copie.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 181.

¹ Omis.

421

1636 (7145) decembrie 2, București.

† Мнѣостію божію, Іу Матію Басараба воєвода н господинъ. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн свѣтомъ, божественнѣи монастыр зовемомъ Мисла, храм свѣта Тронцъ н штиѣ ерѣменъ Зосим¹, са să fie volnic cu această carte a domnii mele de să-și ia călugării gorștina de în codru de pre ocina mănăstirii de la satul Cornul și de la Breb, de la tot omul care nu va fi ocina lui, măcarū fie boiarin, au roș, au călăraș, au căpitan, au slujitor, au slugi domnești, au oroșani, au țerani, de la tot omul să ia gorștină cum au fost légea și obiceiul de veacu. Și de nimenilea opreală să n-aibă. Ș-a această carte să hie preste toate cărțile.

Derept acéia și voi megiișilor de la Cornu și de la Breb, ot sudstvo Prahova, încă să căutați să lăsați partea mănăstirii să și-o ia călugării, să nu opriți, că apoi de mare pradă și de mare certare veți fi, că așa iaste învătura domnii mele. Инако да нѣст, по реч господство мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис Лепѣдат ѣ Бѣскрецин, мѣсеца декевриѣ ѣ дъни, в лѣт хѣрме.²

† Іу Матію воєвода, мнѣостію божію господинъ.

Іу Матію воєвод <м.р.>

¹ „... mănăstiri numite Mislea, hramul sfintei troițe și părintelui egumen Zosim . . .

² „A scriș Lepădat în București, luna decembrie 2 zile, în anul 7145“ <1636>.

422

1636 (7145) decembrie 2.

† Cartea răposatului Matei Basarab voevod de milă a mănăstirii Mislii pentru vama de pște den baltă de la satul Greaca, ot sud Vlașca.

Milostiia bojiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siuu povelenui gospodstva mi părintelui egumenului Zosim de la mănăstire Mislea, unde iaste hramul sfinta troiță, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle de să-ș ia vama de pște a zécea de la tot omul cine va vîna pște pe ocina mănăstirii de la Greaca de în baltă, au fost năvodar, au mrejar, au oriaș, au pescariu, ori fiece om de unde va fi, de la tot omul și de la toți pescarii să ia vamă de pște a zécea. Și de nimenilea opreală să n-aibă, cum au fost légea și obicéiul. Și această carte a domnii méle să fie asupra tuturor cărților la mîna călugărilor, să-ș ia de la tot omul vama cum au fost de veacu. Că cine să va ispiti a face într-alt chip, mare certare va avea.

I ispravnic saam reci gospodstva mi.

Dichemvrie 2 dni, leat 7145 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 48. Copie, altă copie ibidem, ms. 466, f. 27v—28.

423

1636 (7145) decembrie 5, București.

† Мнолостією вожі, Іо Матен Басарабѣ воєвода и господинѣ въсон земле Ѣгровладинское. Дават Господство ми сін повелѣніе господство ми свѣтомѣ, божестинѣн монастир зове момѣ храм свѣта Тронце и штцѣ егоумен Ѡнасіе и въсем инюком, елицем жнеоуцыхъ въ овнтѣлн тоє, іакоже да ест свѣтѣн више речена нѣкое вечниѣ с село с Криченецн, въ сѣдство <Блѣхор>, по име Нѣкшѣл и със синовн его, Драгѣл и Добре и съ ннх синовн, елицем Богѣ даст, понеже тог вечни Нѣкшѣл със синовн его, шни сѣт вилн вечниѣ за дѣдино свѣтомѣ монастир свѣта Тронцѣ шт село шт Криченецн, ещже шт прежде врѣме.

И потом, къда ест вил сѣда, въ днїе господство ми, а Нѣкшѣл със синовн его, шн ест въздвнгнет съпренїе и прїндет прѣд господство ми с днєлн, тере съпрѣше се за лицѣ със штцѣ ег<ѣм>енѣл Козма шт свѣта Тронцѣ и шце прѣше како нѣст вил вечниѣ монастирїн свѣта Тронцѣ николиже, ниже га ест оуфатнл свезанїа Мнѣхана воєвод с село монастирїн, с Криченецн.

Таже въ том господство ми съм гледал и сѣднл по правѣс и по закон, със въснѣмн честитнмн правнтелїн господство ми и съм дал господство ми Нѣкшѣлов закон с дозрн людіе по рѣваше господскїн, на име: шт Стоенецн, Радѣл и Стѣнїа н. . .¹, іакоже да заклет како нѣст вил Нѣкшѣл вечниѣ монастирєк свѣта Тронцѣ николиже, Таже, къда ест вил на днѣн и на сорок, а клетовцїн, шни [никакоже] нѣст моглѣ заклетн никакоже, анш ест шстал Нѣкшоул шт закон и шт сѣжденїе шт пред господства ми.

И потом, Нѣкшѣл със синовн шн, шни сѣт падал със велнка моленїе на штцѣ егѣменѣл Козма, със клетвцїн закѣпно и със мношн добрн людіе, іакоже

да нх संबождает да се нскѣповати за вечнїе, нѣ цѣнна се сѣт тѣчїю главе нм, без вчинѣ, за згн. . .¹ и за еднн кон.

И потом, ако вѣзнемел ест егѣменѣл Козма вѣснх новїцїн на рѣка его, он ест прїидет пред господство мн със штцѣ поп Игнатїе със новїцїн въ рѣк и със вечнїн със люкавство и със льщенїе, а господства мн съм побїал по Нѣкшѣл със ѣ за палнце и излѣзна ест шт днван със зла срамот. И зѣхѣом господство мн вѣснх новїцїн по разлога господка, на камарѣ. И авїе съм дал господство мн по вечнн на рѣка егѣменѣлов Козмен, да вѣдет Нѣкшѣл и със снновн его пак вечннн монастырїн Свѣта Тронцѣ, како ест бнл и шт прѣжде врѣме, почто радї сѣт ходнл със ласканїе. И сѣтворнхѣом господство мн монастырїн Свѣта Тронцѣ кннг за шстанство.

И потом, къда ест бїш послех, ако сѣт мннѣл еднн лѣто и половнн, а Нѣкшѣл със снновн его, онн не штавлѣет се, анѣ пакнже ест дннѣл прѣх и дошан сѣт пред господство мн ѣ днван, тере сѣпрѣше се за лицѣ със штцѣ егѣменѣл Оанасїе шт Свѣта Тронцѣ. И шце прѣше Нѣкшѣл със снновн его како се сѣт скѣповалн за вечнїе със теннн аспрн внше реченн, згн. . .¹, а калѣгерїн хѣшет да нх вечннѣет въ шлоост, ѣкоже да он повратнше аспрїн назад и да штнкает за вечнїе, въ том господство мн съм гледал и сѣднл по правдѣ и по закон. И нсвѣдѣтелствовалн ест пред господства мн вѣснх волѣрїн ѣ днван, како ест бнл Нѣкшѣл със снновн его въс вечннѣ монастырїн Свѣта Тронцѣ шт сел шт Крїтенеши, нѣ сѣт ходнл със льщенїе. Таже шстал ест Нѣкшѣл и третаго крат шт закон и шт сѣжденїе шт пред господства мн шт днван. И вѣсхѣтѣхѣом господство мн да чнннм Нѣкшѣлше велнка педепсе.

Сего радї, дадох съм господство мн свѣтомѣ монастырѣ Свѣта Тронцѣ, ѣкоже да ю ест сїю внше писани вечннн дѣдїно и въ шхавѣ въ вѣкн и не шт ко- ѣгождо непоколѣбнмо, порнзмо господство мн.

Сеже оубо н сведетелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Хрїза велнкн ѣбан Кралевскїн н жѣпан Івашко вел дворнкн н жѣпан Гангорїе велнкїн лшгшфет н жѣпан Дѣмнтрѣ Дѣдескѣл вел внстїар н жѣпан Преда Брѣнковѣнѣл вел спатар н жѣпан Неделко Бѣтѣнѣл вел лкючар н жѣпан Баснлїе Пандѣр вел столнкн н жѣпан Бѣзннка вел комнс н жѣпан Бѣчина вел пѣхарнкн н жѣпан Костанднн велнкїн шпостелнкн. И нсправнкн, Гангорїе велнкїн логофет.

И напнсах аз, Лепѣдат лшгшфет, въ настолнн граду рекомн Бѣкоурешн- мѣсеца декеврїе ї дннн и шт їдама до селѣ теченїа лѣтом в лѣт хѣрме, а шт вѣплѣщенїе Хрїстово, хѣхлѣ.

† Іw Матею вшекшда, мнлостїю божїю господннѣ.

Іw Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarabă voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfânta Troiță și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zise niște vecini în sat în Critenești, în județul Elhov, anume Neacșul și cu fiii lui, Dragul și Dobre, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, pentru că acel vecin, Neacșul cu fiii lui, ei au fost vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri Sfînta Troiță din sat din Critenești, încă dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Neacșul cu fiii lui, el a ridicat pîră și a venit înaintea domniei mele în divan, de s-a pîrît de față cu părintele egumenul Cozma de la Sfînta Troiță și așa pîra că n-a fost vecin al mănăstirii Sfînta Troiță nici cînd, nici nu i-a apucat legătura lui Mihail voievod în satul mănăstirii, în Critenești.

Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Neacșul lege 6 oameni buni pe răvașe domnești, anume: din Stoenеști, Radul și Stăniia și...¹, ca să jure că n-a fost Neacșul vecin al mănăstirii Sfânta Troiță nici cînd. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, iar jurătorii, ei n-au putut să jure nici cum, ci a rămas Neacșul de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Neacșul cu fiii săi, ei au căzut cu mare rugăciune la părintele egumenul Cozma, împreună cu jurătorii și cu mulți oameni buni, ca să-i sloboadă să se răscumpere de vecinie, ci au prețuit capetele lor, fără ocină, pentru...¹ ughi și pentru un cal.

Iar apoi, dacă a luat egumenul Cozma toți banii în mîna lui, el a venit înaintea domniei mele cu părintele popa Ignatie, cu banii în mînă și cu vecinii de față. Întru aceea, domnia mea, dacă am văzut așa, că au venit vecinii cu înșelăciune și cu minciună, iar domnia mea l-am bătut pe Neacșul cu o sută de toiege și l-am scos din divan cu rea rușine. Și am luat domnia mea toți banii pe seama domnească, la cămară. Și apoi i-am dat domnia mea pe vecini la mîna egumenului Cozma, ca să fie Neacșul și cu fiii lui iarăși vecini mănăstirii Sfânta Troiță, cum au fost și dinainte vreme, pentru că au umblat cu minciuna. Și am făcut domnia mea mănăstirii Sfânta Troiță carte de rămas.

Iar apoi, cînd a fost după aceea, dacă a trecut un an și jumătate, iar Neacșul cu fiii lui, ei nu s-au lăsat, ci iarăși au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrît de față cu părintele egumenul Thanasie de la Sfânta Troiță. Și așa pîra Neacșul cu fiii lui că s-au răscumpărat de vecinie cu acei aspri mai sus ziși...¹ ughi, iar călugării vor să-i vecinească cu sila, ca să le întoarcă asprii înapoi și să scape de vecinie. Întru aceasta, domnie mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege. Și au mărturisit înaintea domniei mele toți boierii în divan că a tot fost Neacșul cu fiii lui vecin al mănăstirii Sfânta Troiță din sat din Critenești, ci au umblat cu minciuna. Deci a rămas Neacșul și a treia oară de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și am vrut domnia mea să-i fac lui Neacșul mare pedeapsă.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfânta Troiță, ca să-i fie acești mai sus scriși vecini dedină și de ohabă în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare șpătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun numită București, luna decembrie 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7145, iar de la întruparea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CLVI/6. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII.

¹ Loc alb.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod și domnă a toată Țara Românească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului creștină Basarabă voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele orașului Cîmpulung și tuturor moștenitorilor orașului și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie care se numește a orașului, care au fost din șederea satului. Inșă să se știe anume: Plaiul lui Petru, de la rful orașului Cîmpulungului, pînă în apa cea bătrînă a Dîmboviții, Plaiul Frăcii, iar pînă la Dimbovița, Jimbura, iar pînă la Dimbovița și pînă la Păpușie, Plaiul Voevodului, pînă la Menedecă, prin Climcea, pînă la Capra, Vîrtopul Modroghinului, Vîrtopul Boarteșului, Netedul, Vîrtopul Epurelui, din Vîrtopul Boarteșului, pînă la Tîrcavul, cîtu ține dosul Dîmboviții totu. Pentru că acești munți, ziși și plaiuri, au fost de baștină ai orașianilor Cîmpulungului, de la moși, de la strămoși, încă de mai înainte vreme, din șezutul orașului, din zilele celorlalți bătrîni domni, ce au fost mai demultu.

Și am văzut domnia mea și am citit cartea răposatului, bătrînului Mihail voevod, de cîndu au fost cursul anilor 6 900 și cartea Vladului voevod, curgerea anilor 6947, cartea lui Vădislav voevod, leat 6960, cartea lui Leon voevod, feciorul lui Stefan voevod, leat 7138, încă și alte multe cărți și chrisoave ale tuturor bunilor credincioși creștini domni, care au fost înaintea noastră.

Preste aceasta și domnia mea așiderea încă am înoit și am întărit pe acele cărți bătrîne cu această carte a domniei mele, cumu au fost și mai denainte vreme și am dat însumi domnia mea orașului Cîmpulungului și tuturor moștenitorilor orașului, ca să fie ale lor dealuri și plaiuri, cumu au fost după orînduiala ce s-au numit mai sus, moșii de baștină și ohavnice feciorilor lor nepoților și strănepoților lor și de niminea să nu se supere, preste porunca domniei mele.

Încă și jurămîntu și blestemă am pus domnia mea, după călătoria domniei mele, pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domn și stăpîn Țarei Românești, sau din neamul domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alte semînții, de va cinsti și va înoi și va întări această carte a domniei mele, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitoriu sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va înoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va lepăda și o va strica și o va sparge, acela să fie de trei ori blestat și anatema și afurisit de de 318 sfinți părinți de la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Arie la un loc.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Chrizea vel banu alu Craiovei, jupanu Ivașco vel vornic, jupanu Grigorie vel logofet, jupanu Dumitru Dudescu vel vistieriu, jupanu Preda vel spătariu, jupanu Nedelcu vel cluceriu, jupanu Vasilie Paindur vel stolnic, jupanu Buzinca vel comis, jupanu Vucina vel paharnic și jupanu Costandin vel postelnic. Și ispravnic acestui chisovu au fost...¹

Și s-au scris de Lepădat logofătu în cetatea București, luna lui dechemvrie 6, de la Adamu curgerea anilor ce au trecut leat 7145, iar de la Christos, 1636.

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, 339—341.

¹ Loc alb.

Milostiiu bojiu, Io Mateiu Basarabă voevod i gospodar vseiu zemle Ungrovlachia. Davam gospodstvo mi siiu povelanii gospodstva mi varoșani ot varoș gospodstva mi ot Dolgopol i să siniim, elițe Bog darovaet, ca să fie de acumă înainte cine va avea vie în Dealul Piteștilorū nimica valū să n-aibă, ci numai să aibă a dare pârparulū pînă la stichjul apostolului Filipū, cine va vinde vinū pînă la acea zi, să dea de bute cîte 12 bani, iar altū valū să nu aibă. Și iar de rîndul vinăriciului, a cui va fi via pre moșia călugărească sau boierească, dacă vorū scoate vinăriciulū domnescū afară, atunci să se ia vinăriciulū boierescū din 20 vedre vinū să le ia una, cumū le-au fostū lorū obiceiulū și mai dinainte vreme. Și să aibă a daré și din Dealul Vălenilorū și alū Ciocăneștilorū și alū Topolovenilorū să dea de un slonū 12 bani, cumū au datū și pînă acumū.

Pentru că au venitū o seamă de orășani din Cîmpulungū inaintea domniei mele în divanulū celū mare, jăluindu-se și spunîndū de acestū lucru alū lorū și arătîndū și cărți domnești de iertăciune pre acest obiceiū încă mai dinainte vreme, din zilele bătrîne. Și au mărturisit toți cinstiții dregătorii domniei mele cumū scrie mai susū.

Într-aceea și domnia mea m-am milostivitū de i-am iertatū și le-am întăritū lucrulū și iertăciunea cu această carte a domniei mele să fie stătătoriu, precum scrie mai sus, în veci. Așisderea și voi, slugile domnești, pârparașii și voi, boiari mari și voi, călugărilorū, să căutați mai multe de cumū scrie mai susū să nu-i învăluiți, că apoi cine-i va învălui mai multū, va avea rea urgie de către domnia mea.

Și în urma domniei mele, pre care va dărui a fi domnū și stăpînitoriu țării, încă-lū rogū cu numele lui Dumnezeu să întărească această pomană. și iertăciune și să înoiască această carte a domniei mele, cumū scrie mai sus. Iară cine nu o va cinsti, nici o va înoi, ci încă o va și sparge și-i va stinge acest obiceiū, să fie acela proclētū și anatema de 318 sfinți părinți de la Nichea.

Dreptū acea și mărturii am pusū domnia mea: jupanū Chrîzea vel banū Craiovescū, jupanū Ivașco vel vornicū și Grigorie vel logofetū și pan Dumitru vel vistieriu și pan Preda vel spătariu și pan Nedelcu vel cluceriū și jupanū Vasilie vel stolnicū. Și (ispravnicū), Simion vtori logofetū.

Și am scris eu, Tudorū 'spudei ot București, luna lui dechemvrie 8, 7145 ani de la Adam (1636).

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, 342—343.

† Adecă eu, jupan Preda spătariul, nepotul răposatului Predei banul ot Cepturoia, scris-aam acesta al meu zapis, ca să fie de credință la mîna Danciuului logofătul ot Pîrfiani, cum să să știe că ș-au băgat capul la turci și la neguțetorii de au luat bani pentru mine de m-au plătit de niște turci datornici, însă mé-au dat banii în mîna mea, galbini șapte sute și șaizăci și optū. Iar eu pentru acești bani pusé-am zălog satul Vulpénii și satul Grua, cu toți rumâanii cîți să vor afla dentr-aceste 2 sate și cu tooate hotarāle céale bătrîne. Însă așa ne iaste tocméala: să aibū a da eu acești bani ce sîntū mai sus-scriși, la mîna Danciuului d[a]e acum în zi(ū)a de sveatie arhanghel Mihail, însă toți

banii gata, ca să să plătească de unde i-au luat și eu să-mi iau satele de la Danciul logofătul. Iar de nu-i voi da banii la zi, el să aibă a plăti banii din casa lui la neguțetori și satele ce amu pus zălog să fie ale lui stătătoare și să-și facă cărți domnești pre iale de moșie.

Însă să să știe, pînă n-aam fostu pus zălog, acéste sate la Danciul logofătul cîți rumâni am <f> ¹ostu judecit fără de moșie <anume> ¹ Vladul cu feciorii lui, Socol cu frate-seu Ilie i Tatomir cu feciorii lor și Zahariia, feciorul Radului și Radul Corbiș cu feciorii lui. Iar alalți toți cîți să vor afla, sînt pre séama Danciului logofătul; pînă nu-i voi da banii eu la zi, eu cu rumânii triabă să n-aibă, nici să nu-i lucrez.

Și cînd am făcutu această tocméală, fost-au mărturie: Stan vătahul și Iscru otă Gaia, Ionașco i Vlaica ot Cornet, Stanciul postélnicul ot Zătréni, Nicula vătahul ot Virîți, jupînul Frénțu neguțetor.

Și ales pentru mai mare credința mai jos pusu-mé-am pecétea și cu mîna mea iscălit-am, ca să să crează.

Și am scris eu, Dumitru, méseța dechemvrie 21 dni, leat 7145 <1636>.

Eu Preda spătar, nepotul Predei banul, însă pecétea nu mé-au fost aici, să pui în zăpis, ci au fost la București la tata, ci am scris eu cu mîna mea de mărturisescă ca să să crează ².

Bibl. Acad., LXXIV/190. Orig., hîrtie (21 × 30).

¹ Loc rupt.

² Autograf.

† Милостію божію, Їв Матею воєвода и господінъ въсон земле Уггггровладинское, виск великаго и прѣдобраго, стараго, поконнаго Їв Басараба воєвода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми болѣринѣ господства ми Радѣлов логофет, синъ Дмитров Дѣдеска вив вел вистітар и със синови си, еанцем Богъ даст ¹ ca să fie de acuma înainte în pace și slobod el și feciorii lui, pentru că tăînplîndu-se vréme acum, în zilele domnii méle, căzut-au Dumitru Dudescul vistierul, tatăl Radului logofetul, la o nevoe și la o datorie mare, cît s-au dat Dumitru vistierul tot ce au avut, și moșiile și țigani, unele le-au vîndut, altele le-au și zălogit. După acéia și fiiu-său, Radul logofătul, încă ce au avut, cîștigul lui, au dat totu și încă au dat și o seamă de bucate den zéstrele jupînései lui, la nevoia tătîni-său, lu Dumitru vistierul și tot nu se-au putut plăti tată-său, ce încă au mai rămas Dumitru vistierul la cîtăva datorie. Deci văzîndu Radul logofătul cum nu se poate plăti tată-său, ce mai rămîne la atîta datorie și avîndu Radul logofătul coconi mărunți și casă grea, venit-au Radul logofătul înainte domnii méle în divan și înainte tuturor cistiților deregătorilor domnii méle, boiarii divanului și înainte tuturor boiarilor marii și mici de se-au lepădat de tată-său, Dumitru vistierul și de moșiile lui și de datoriile lui, cum de acum nainte nici un datornic, veri turcu, veri neguțetoriu, verice feliu de om va fi, nimenilea treabă cu Radul logofătul să n-aibă, nice cu zéstrele jupînései lui, veri sat, veri țigani, veri dobitoc, veri ce va avea Radul logofătul, nici cu cîștigul lui ce va cîștiga de acum înainte, ce să aibă de cătră tot omul pace. Iară cîndu va putea Radul logofătul, oricîndu den cîștigul lui ce va cîștiga de aici nainte, șau de în zéstrele

jupîneşei lui să răscumpere den moşiile şi de în Țigani ce au vîndut şi au zălojit tată-său Dumitru vistierul, iar să n-aibă nimeni treabă cu dinsele, pentru că se-au lepădat Radul logofetul de în divan de toate bucatele tăfîini-său lu Dumitru vistierul, şi de datorîia lui.

Сего радї, дадохъ съмъ господство ми болѣрнихъ господство ми Радълов логофет, синъ Дъмитровъ Дъдескъа вистїар, такоже да естъ вътъ съда напредъ ѿ мирно и свободно вътъ къ въснхъ длъжницїнъ бащїмъ си Дъмитровъ вистїар, ѿн и синови его и анепси и прѣвнѣдомъ и не вътъ кождо непоколѣенмо, поризмо господство ми.

Сеже оубо и свидетелїи поставлѣемъ господство ми: жупанъ Хрїза великїи банъ Кралевскїи и жупанъ Ивашко велъ дворникъ и жупанъ Гангорїе велъ логѡфетъ и жупанъ . . .² велъ вистїаръ и жупанъ Преда Брѣнковѣнъа велъ спатаръ и жупанъ Неделко Ботѣнъа велъ ключаръ и жупанъ Василїе Паїндъръ великїи столникъ и жупанъ Везника велъ комисъ и жупанъ Вучина великїи пѣхарникъ и жупанъ Костандинъ великїи постелникъ. И исправникъ, Гангорїе великїи логѡфетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логѡфетъ, въ настоянїи градъ Бѣскрепїї, мѣсеца декеврїе ка дъни и вътъ ѿдама до ннѣ теченїе лѣтомъ въ лѣтъ хрїмѣ.³

† Іу Матею воевода, милостїю божїю господннъ.

Іу Матею воеводъ <м.р.>

Bibl. Acad., XLIII/18. Orig., hirtie (28,5 × 30), pecete aplicată, căzută.

¹ „Dă domnia mea, această poruță a domniei mele, boierului domniei mele lui Radul logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul fost mare vistier și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ..

² Loc alb.

³ „De aceea, am dat domnia mea boierului domniї mele, lui Radul logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul vistierul, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de către toți datornicii tatălui său, Dumitru vistierul, el și fiii lui și nepoții și strănepoții și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan . . . mare vistier și jupan Preda Brincoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasile Paındur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna decembrie 21 și de la Adam pină acum cursul anilor în anul 7145“ <1636>.

† Eu Sora și cu fii-me Vișa ot Cirstinești <s>cris-am acesta al nostru zapis ca să fi de mare chered<i>ntă la mîna lu Ion logofătul cum să să știe că-i i-am vîndut 3 locure în șăzutul satului, drept 380 de bani. Și o am vîndut de a noastră bună voi cu ștere tuturu megiașilor.

Și la acestă to<c>melă au fost muleț<i> megiași de în Cirstenești, anume Iuga și Barbul și Șerbu și de Corbi, Oancea pîrcălabul, Pătru vătahful. Și am scrisu eu Badea logofătul ot Sintești. Acesta am scrisu.

Пнс мѣсаца днкеврне кн дъни, в летъ хрїмѣ.

Pentru credi<ntă ne-am pus d>égetele.

Adecă eu Neagul, feciorul Barbului de Lindicești și cu fiu-mieu Dumitru, scriu și mărturisescu cu acest al meu zapis cum să fie de mare credință la mâna Udrei postelnicul, cum să știe că i-am vîndut 100 de stînjani de ocină de la Lindicești, din partea Liperească, drept bani gata 1 800. Și am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, pentru căci me-au dat toți bani gata, de m-am plătit de datorie, de unde me-au fost nevoia mea. Și acești bani, dumnealui nu i-au avut, ci i-au luat de la turci pre ceară Udrea postelnicul.

Și cînd am vîndut această moșie Udrei postelnicul, fost-au cu știrea tuturor oamenilor miei și a megiișilor dinprejurul locului.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boeri mărturie: Barbul iuzbașa ot Bădeni i Voinea ot Bădeni i Drăghiciu armaș ot Bărbulești i Anghel armașul ot Glodeni i Micul ot Lipărești i Oncica ot Bărbulești.

Dechemvrie 30 dni, leat 7145 <1636>.

Și la Grădeasca stînjăni 8, za bani 240.

Dumitru.

Neagul.

Anghel.

Dragomir.

Mogoș logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 486. Copie.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE ȘI FALSE

A

1635 (7143) august 12.

Din porunca dumnelui vel ban al scaunului Craiovei ce am fost luatū de Mara din Piscū ca să mergă în fața locului și mergîndū în sat în Piscū am chemat pe acei vînzători, pe anume Staicul Pirlescu, sin Stoicăi al Malei deci întrebîndu-l de față cu Mara jupîneasă din Piscū, n-au tăgăduitū ci au vîndut și 2 zapisă, un zapisū cu stînjini șaizece 7 și altu zapisū cu stînjini 43 pol și stînjenul cu bani 45 ce i-au fostū dat Mara jupîneasă bani gata ughi 27 bani 76 și au mai rămas datori ughi 2 bani 25 acești mai sus numiți vînzători așij-derea și Gligorie i Staicu slojitori iară i-amū chemat cu Mara fe... de față... altă... că au fostū făcut zapisă pe toată ocina... de moșie în ughi 33 pol și fiindū în mijlocū satului și întrebîndū pe toți omi care și ei au răspunsū că s-au vîndutū de a lorū bunăvoe toată ocina de moșie dar și noi vîzîndū această vînzare bună și dreaptă i-amū dat această carte a noastră, ca să-i fie de bună credință la mîna Marai jupîneasăi din Piscū, că așa am adevărat cu sufletele noastre și cu frica lui Dumnezeu aceasta în frica lui Dumnezeu am chemat-o de ș-au pus degetile în locū de pe<cete>, avgust 12, leat 7143 <1635>.

Radu vel vornic din Desa Doljului și Radul comisul ot Amărăști.

Muzeul Olteniei, doc. nr. 53. Orig., hirtie, fals (15,5 × 21,5), rupt, șters.

B

1635 (7144) noiembrie 20.

† Să să știe cum am lăsat eu Stancul tootă partea mea de moșie din Pîrscov, nepotu-miu, lui Stan, orcît se va alege, care o cumpărat moșie mi i de la Oprea Pașadie, a șasea parte de peste tot hotarul Pîrscovuluiu, pentru că eu din bunăvoia mea o-m dat cu li<m>bă de morte. Iar cine ar face alte toc-meli, sau alte izvode să zică că i-o-m dat eu, am făcut mare legătură la mortea mea, să fie afurisit și alnatima de 318 otți iaje vă Nichiie, parte să aibă cu Iuda și cu Ariia la uñ loc.

Mărturie au fostu cîndu am făcut acestu zapis: Stoica din Păltineani și Radul ot tam și Gligore ot tam și Voico ot tam și Radul Gîlcă și Fricea ot tam.

Și am scris în zilele lui Mateiu vodă. Și din Pîrscov încă au fost mă<r>turie Albul Meeșăscul și Toma și Gligorie și Barbul, nepotul Pașadii.

Aceasta am scris să să crează unde se va arăta.

И написал аз, Радъа граматиков, от словъ Палтинанов ноемвриш месецъ,
днь ѿ въ летъ хрѣма.¹

Eu Stancul ot Păltinéni.

¹ „Și am scris eu, Radul grămăticul din satul Păltinenilor, luna lui noiembrie 20 zile în anul 7144” <1636>.

C

1636 (7144) martie 25.

† Adecă eu, Stoica, feciorul lui Vlădislav denpreună cu Iarca den Slănicul de Jos, dat-am zăpisul nostru la mîna nașului Stoicăi Tăpșan ca să-i fie de bună credință, cum să se știe că fiind noi rumâni cu toții, cîndu au fost la răscumpărătoare noastră, noi am vîndut ce am avut de am împlinit o sumă de bani și ne-u lipsit bani taleri 110. Deci noi ne-m rugat pîrcălabului Stoicăi de au luat bani turcești pe unt cu zi pînă la anul. Apoi, noi ne-m spăret <de> datorii și birului și nevoi, am trecut în Țara Ungurească, iar turcul au venit la zi la unt și au apucat pe chezaș să-i de untul; el s-au rugat de i-au pus zi pînă la anul și la anul au venit de l-au apucat cu strînsore mare. Au cerșut bani pe bani. Și au fost în legătură luni 9; deci au dat banii toți. Apoi, el au poruncit să dăm banii; noi ne-m adus aminte de păcat, am venit; el ne-au apucat să dăm banii; noi ne avîndu banii ne-am vîndut delnițele noastre lui în preț: eu Stoica, delnița me în bani ughi 12 pol și eu Iarca, delnița me ughi 8 pol.

Și le-m dat de a noastră bunăvoe să-i fie moșie stătătoare în vec, lui și feciorilor lui, iar cine s-ar scula cu gîlceavă den rudele noastre, au den megiași, să fie afurisiți.

Și la tocmela noastră fost-au omeni buni mărturie, anume: Coste, Albul, Marin, Barbul ungureanul, Opre Glamotă, Ion, feciorul lui Tatomir ot Bunești. Și noi pentru credința ne-m pus degetile ca să se creză.

Martie 25 dni 7144 <1636>.

Eu Stoica

Eu Iarca

Arh. St. Buc., Mîtrop. Ț. Rom., CVIII/3. Probabil fals, hirtie (33,5 × 23,5). Copie ibidem, ms. 137 f. 345.

D

1636 (7144) mai 25.

† Iau <!> Nan ot Șainești, feciorul Turcăi, să se știe acesta zăpis cum amu vîndut jupînului Radului și lui Mir<cea>¹ niște ocină în siliștea Șaineștilor, 50 de stînjini dereptu 1 500 de aspri gataa. Și o-m vîndutu de bunăvoia a me șe cu știre tuturor fraților, ca să-i fie lui moșia și fraților lui.

Și mărturiia: di în satu di în Șainești: Baico cu feciorii lui, anume Gaiță i Vlad și iar Baico șe Macsin i Nistor di Rîmăști, Micul ot Bîrseni, Micul ot Rădănești, Stan ot Boldești, Ian ot Boldești, Costandinu Pîrtache ot Măcineni, Maane Cughescul, Bonțe ot tam și alții mulți megiași din împrejurul locului i Gălbinează.

Measeța mai dni 25, 7144 <1636>.

Și pentru credința amu pus și <de>getul.

Manea Gugescul.

¹ Loc rupt.

E

1636 (7144) iulie 20.

† Adecă eu Ivan logofătul ot Pitești, scris-am acesta al meu zapis să fie de credință la mîna jupînului Mitrei stolnicul, cum să știe că am avut un vad de moa[o]ră la sat la Eșciori în apa Arghișului, cumpărat de tată-mieu Iane Grecul de la megiașii din Eșciori, încă den zile lu Mihaiu vodă. Ș-au făcut tată-mieu mo[o]jară pré cel vad și o-u ținut cît au fost tată-mieu viu. Iar după moartea tatîni-mieu, rămas-au mumă-mea săracă și cu coconi mici. Deci n-au putut căuta de moară ci se-au stricat și se-au pustiit.

Iar cînd au fost în zilele Radului vodă, au direș Radul vodă mănăstirea de la Tutana ș-au dat voe călugărilor unde vor afla un vad de moară, ver al cui va fi, să facă moară. Deci călugării de la Tutana s-au sculat să facă moară pre acel vad ș-au zis că iaste acel vad de moară închinat la mănăstire de un boiarin, anume Vîrjoghe slujerul. Deci nici pre cel vad n-au pus moara, ci o-u pus mai sus pre ocina Mitrei stolnicul, în pofida acestui vad al nostru. Deci, într-acéia, Mitrea stolnicul nu se-au suferit să-i împresoare călugării moșia, nici eu n-am vrut să las să fie moșia tătîni-mieu peritoare și închinată călugărilor fără de nici o treabă.

Deci cînd au fost acum, în zilele domnu nostru lu Matei vodă, sculatu-m-am împreună cu pan Mitrea stolnicul și cu maica mea Mariia, în pîră cu egumenul de la Svinta Troiță și cu egumenul de la Tutana și cu alalți călugări. Deci călugării zice și pîrîia naintea domnu nostru cum acel vad de moară iaste închinat la mănăstirea den Tutana de Vîrjoghe slujerul. Iar maica mea Mariia au mărturisit ș-au spus naintea domnu nostru lu Matei vodă în tot divanul, cum bărbatul ei, tată-mieu Iane Grecul, n-au vîndut acel vad de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au hărăzit, nici au avut nici o tocmeală cu dînsul.

Deci domnu nostru Matei vodă, socotit-au împreună cu toți cistiții deregătorii divanului mărie sale deci au dat maică-mea Mariei împreună cu mine lége să jurăm cum nu știm să fie vîndut tată-mieu Iane acel vad de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au hărăzit, nici au avut nici o treabă cu dînsul. Deci maică-mea Mariia, împreună cu mine, mers-am în sfînta Mitropolie în București, naintea părintelui vlădicăi Teoifil de am jurat cu mîinele pre sfînta vanghelie cum n-au vîndut tată-mieu Iane acel vad [vad] de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au dăruit, nici au avut nici o tocmeală cu dînsul, nici știm de-ace știre.

Deci într-acéia, domnul nostru Matei voevod datu-mii-au vadul să-mi fie de moșie cum au fost mai de nainte. Deci într-acéia eu am făcut tocmeala cu jupînul Mitrea stolnicul și i-am vîndut acel vad de moară de a mea bunăvoe, dreptu bani gata galbeni 15, ca să fie dumnealui de moșie și coconilor dumnea-lui în veac, pentru că l-am vîndut eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă.

Și la tocmeală noastră fost-au boiari mărturie, anume: jupan Ivan vel șifar și Pană iuzbașa i bratie ego Arsenii postelnicul, Ivan postelnicul, Dumitru stolnicul.

Și pentru credința am scris eu cu mîna mea ș-am pus mai jos și iscălitura.

Pis iulie 20 dni, leat 7144 <1636>, Ivan logofăt <m.p.>.
<Pe verso>: Zapisul pentru vadul de moară ot Eșciori care mi l-au dat
Ion stolnicul ot Boari.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX ter/6. Orig., hirtie (31 × 21,5), fals, pecete aplicată. Cu o copie, ibidem, ms. 256, f. 613.
EDIȚII. Andreescu, *Tutana*, 251–288; Sacerdoțeanu, *Satul Eșciori*, 31–32.

F

1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Stana și cu feciorii miei, Ionașco și Șerban, scris-am acest zapis al nostru, să se știe cum am vîndut 3 rozore de ocenă popei lu Stan de Păcălește, de în Costa lu Crali, în lungul ocenei, alaturea cu funea Rotăresei, pre lîngă hotarul Răteștelor, în dreptul locului, preste Hovița, cu apa în lungul ocenei, cu 12 meri altuiți de moșă-mieu Stan Cioroiul, merei la Șipot, la topile, în dreptul locului cu funea Rotăresei, alaturea cu hotarul Răteștelor, pînă în Sleme Corbului, za bou plăviț, za 800 de bani și 300 bani gata.

Și mărturie: de Păcălește, Manea și Ion cel mic și Dămiian vătahul și Ștefan grămăticul de Lăcureni, Stanciul, de Mehedenți, Coste și Toder.

Пис в мѣсеца октомвриѣ єї дьни, в лѣт 7145

Stana.

Ionașco.

Șerban.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/8. Orig., hirtie (20 × 16). Suspect. Copie ibidem, ms. 173, f. 202.

INDICE

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	m-re.	= mănăstire
f.	= fost	or.	= oraș
j.	= județ	pah.	= paharnic
jup.	= jupaniță	post.	= postelnic
lg.	= lîngă	ș.a.	= și alții
log.	= logofăt	top.	= toponimic
menț.	= mențiune	ț.	= ținut
munc.	= municipiu	vist.	= vistier
vv.	= voievod		

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor așezări omenești.

() paranteza rotundă cuprinde variantele numelor și, prin indicația „menț”, lipsa de contemporaneitate.

< > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.

— pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi și copii. Cuvîntul „probabil” — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de precizie a localizărilor, cît și îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimie s-au dat indicațiile geografice menționate în text. Identificările s-au făcut în funcție de împărțirea administrativă actuală, arătîndu-se, în măsura posibilităților, și județul istoric.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului; documentele îndoielnice sînt însemnate cu majuscule.

A

- Adam, rumân din Aninoasa, cu delniță 97.
 Adınca, vătaf, vinde ocină în Udeni 76.
 *Adıncafa (Sf. Mihail), m-re <lg. Vernești, j. Buzău> 291; stăpînă de vii și ocină în dealul Verneștilor 284.
 Adrianopol, oraș <Turcia> 337.
 Afimia, monahie 57.
 Afumatul v. Oprea Afumatul.
 Afumați, sat <j. Ilfov> 404.
 Aga, popă, tatăl lui Radul care vinde vie în Tega 336.
 Aghilet v. Anghel.
 Agrica v. Gherghie al lui Agrica.
 Agripila, sat lg. Țarigrad <Turcia> 406.
 Ahmet Cilibi, dă bani cu împrumut 100.
 Alămănești j. Olt, sat 85; întărit lui Drăgușin post. al doilea care plătise birul pentru megiașii fugiți 269.
 Alba, fiica Fetei din Zorești, vinde vie 222.
 Albea lui Cazan (Albea al lui ~) din Brănești, cu parte în Budurești 60.
 Albeni, sat <j. Gorj> 200, 348.
 Albești v. și Anbești, sat.
 Albești j. Argeș, sat 226, 246, 266, 267; parte întărită jitelniței Stanca, după judecată 180.
 Albul cel bătrîn din Țirșor, martor 309.
 Albul cel bătrîn, rumân din Podbelești 337.
 Albul comis, tatăl lui Necula din Brezoi (menț.) 149.
 Albul din Frințești, jurător 407.
 Albul din Lăngești v. Albul, log.
 Albul din Olănești, boier jurător la Băbeni 260.
 Albul din Rătești, în pricină cu moștenii din Jupinești 208.
 Albul din Rătivoești v. Albul, log.
 Albul <din Ungureni>, martor 4.
 Albul, fiul lui Albul log., vinde parte cu rumâni în Aninoasa, semnează 97.
 Albul, fiul lui Albul log. din Rătivoești, frate cu Văsiu, vinde delniță cu rumân 302.
 Albul, fiul lui Piscică din Nănișori, vinde parte la Trănșani 32.
 Albul, logofăt din Lăngești, jurător, martor 97, 99, 154, 241, 273; semnează 99.
 Albul, logofăt din Rătivoești, tatăl lui Albul și Vasilie 97, 109, 302; martor 159; semnează 97.
 Albul, martori: în cartea județului din Țirșor 193; pentru Săseni 383; pentru Slănicul de Jos, C.
 Albul, rumâni din: Mușetești 163; ~ din Podbelești 337.
 Albul, sulger, fiul lui Mitrea pitar (menț.) 88.
 Albul, țigan boieresc 407.
 Albul Băcenol, martor 366.
 Albul Băjal vinde vie la Cirlige 334.
 Albul Iarul, țigan 337.
 Albul Meeșăscul din Pîrscov, martor, B.
 Albuți, iuzbașă din Ploiești, vinde parte în Cacleți 336.
 Alde, popă, martor pentru Urlați 106.
 Aldea din Găleşești, vinde cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364.
 Aldea din: Negovani, martor 349; ~ din Vlădila, martor 38.
 Aldea, fiul lui Balotă, vinde vie la Mircești 282.
 Aldea, tatăl lui Danciul din Curpen 271.
 Aldea, tatăl Pîrvanei care vinde în Ibănești (menț.) 156.
 Aldea Gavril, tatăl lui Jodul, părțile lui la Măstănești (menț.) 323.
 Alecsandru, Alecxandru, Alixandru v. Alecxandru.
 Alecsă, Alecse v. Alexe.
 Alexandra v. Alixandra.
 Alexandru <cel Râu> (Alexandru vodă cel Bătrîn) domn al Țării Românești <1592–1593> 332; fiul lui Bogdan <Lăpușeanu>, cărți de la ~ 320, 363, 405.
 Alexandru <Coconul>, domn al Țării Românești <1623–1627> 54, 355, 382; fiul lui Radu Mihnea 2, 4, 84, 161, 180, 196, 208, 288, 302, 399; cărți de la ~ 184, 208, 288, 299, 417.
 Alexandru Iliăș (Alecxandru Iliăș, Alixandru vodă cel Mare Iliăș, Alixandru Iliăș), domn al Țării Românești <1616–1618; 1627–1929> 13, 34, 35, 122, 125, 173, 267, 282; judecire și rumânire în zilele lui 34, 308; cărți de la ~ 10, 16, 41, 42, 66, 136, 184, 208, 211, 214, 272, 320, 370.
 Alexandru <Mircea> (Alecsandru cel Bătrîn, Alecxandru cel Bătrîn, Alixandru), domn

al Țării Românești <1568... 1577> 214, 215; fiul lui Mircea <pretendentul> 177, 291, 320; tatăl lui Mihnea <Turcitul> 212; donator la m-reă Viforita 66; taie pe Ghiorma banul 47; cărți de la ~ 105, 177, 291, 320, 363.

Alexe, Alecsă, Alecse:
— Alecsă din Orbești, martor 410.
— Alecse, jupan din Samara, martor 131.

Alexi, fiul lui Gheorghie, vinde ocină la Murguești 355.

Alexi, fiul lui Moise, martor, semnează 225.

Alexe al lui Grecu din Ciumești, întărit cu delnițe și rumâni în Izvorani 281.

Alexeni, sat <j. Gorj>, ocine întărite lui Dabela 271.

Ali Beiu Turcul (Aali ~) cumpără parte cu vie în Mircești 336.

Alimaneț v. Stan al Anței.

Alivera, fiica lui Radul post. din Balomirești, nora lui Oancea log., vinde parte cu rumâni în Mușetești 163.

Alixandra, jupineasa lui Sava, dăruită la nuntă cu parte în Boldești 104.

Amărăști, sat <j. Romanați; azi j. Dolj>, A. Ambești v. Anbești, sat.

Amlașul și Făgărașul (Almașu), în titulatura domnului 253, 320, 336, 337.

... an, fiul lui Neagu Cinpoitoriu din Bărbuleț, martor 240.

Ana, jupaniță, fiica Mariei Floreasca, dăruiește moșii la Fintinele și Vernești, cu rumâni și țigani m-rii Strîmbul (menț.) 198.

Ana, mama lui Gherghie cu parte în Cindești (menț.) 336.

Ana, martoră 91.

Ana, preoteasă, martoră la diata Gurbanei 229.

Anania (Ananiia) din Săbiceău, frate cu Nan și popa Topcia 120; nepotul lui Cornea, întărit peste parte în Cindești 182, 235; martor pentru Cindești 120.

Anbești (Ambești), sat <Albești, c. Afulmați, j. Ilfov> 228, 231.

Anca din: Grivi, martoră 271; ~ Scăiani, nepoata lui Oprea, vinde vie 351.

Anca, fiica lui Eftemie f. mare pitar, soră cu Dima post., Neacsă ș.a., dăruiește parte din Ulița de la Rîmnic cu rumâni, lui Firvul log., 23.

Anca, fiica lui Ivan sulger, soră cu Stana și Erina, stăpînă în Băleni 161, 382.

Anca, jupaniță din Rogojel, fiica lui Lupul pah. din Jirov, soția lui Oprea post., vinde în Sărdănești, pricină 113, 305.

Anca, jupaniță, soția lui Mihăilă post. din Văleni, împarte avere cu nora ei, Grăjdana 203.

Anca, mama Dobrei, soacra lui Bunea, vine din Țara Ungurească, în pricină pentru Star Chiojd (menț.) 312, 351.

Anca, mama lui Tudor, vinde țigancă 12.

Anca, țigănci 282, 364, 408.

Ancul din Stănișlăvești, martor 304.

Andoca, văraf, pleacă în Moldova, bucatele lui trec în sama domnească 178.

Andreca din Căpreni, martor 101.

Andrei clucer v. Andrei Rudeanul.

Andrei, dascăl, scrie zapis 93.

Andrei din Băbeni, tatăl lui Goran 389.

Andrei (Andrieu, Andreu), județ, martor 102, 103; probabil același: ~ din Pitești, martor 319, 401, 413; semnează 401.

Andrieu, postelnic din Tirgu Jiu, martor 297.

Andrieu, scrie zapis 179.

Andrei, spătar, fiul aghai Neagu 21; schimbă parte cu rumâni din Șcheii de la Potoc, pentru Hulubești 282.

Andrei vinde în Morunglav ș.a. (menț.) 417.

Andrei, vornic, ia parte la marea adunare a țării 406; martor pentru Mușceleni 397; semnează 406.

Andrei Rudeanul (Andreu), sulger, apoi clucer, fiul lui Vlad log., frate cu Radu și Vlad 152, 153, 215, 227, 245, 316, 335; stăpîn în Mihăești 389; în pricină pentru Futeștii de pe Mostiște și Nămăești 152, 215, 316; martor 2, 23, 169, 227; semnează: clucer al doilea 316; spătar 153.

Andreica, fiul lui Nica din Curpen, aldă-măsar 271.

Andreica, popă, vinde parte în Grădiștea de Jos 359.

Andronic, duhovnic de la m-reă Neamț, traduce act slovenesc (sec. al XVIII-lea) 336.

Andronie din Albeni, soțul Margăi, tatăl Marei, vinde părți cu vii și rumâni la Prigoria, Drăgoești și Greci pentru plata datorilor 200; jurător 348.

Andronie, vătaf, martor pentru Șerbănești semnează 188.

Andronie, vătaf din Boteni, martor pentru Golești 15.

Andronie, vătaf din Dingești, frate cu Pătru 79.

Anghel, armaș din Glodeni, martor 429.

Anghel din: Argeș, martor 413; ~ din Mihăești, fiul lui Paisie călugăr, vinde țigani 407.

Anghel, jurător 291.

Anghel (Anghil), martori pentru: Muereasca 283; ~ pentru Săseni 383; ~ pentru Vernești 284.

Anghel (Anghelu), popi: frate cu Lazar 238; martor pentru București 50; scrie act domnesc 320.

Anghel, tatăl lui Firvul și Mareș, martori pentru Muereasca 283.

Anghel, tatăl lui Vlad din Iaroslăvești 72 (menț.), 411.

Anghel, rumâni din: Cocorăști 54; ~ din Fometești 245.

Anghel al lui Petrică din Cîrlige, vinde parte, împreună cu alții, pentru achitarea mieri împărătești 334.

- Anghelache, portar, dăruit de Mihai Viteazul cu ocine și rumâni la Glina pentru slujbă dreaptă 287.
- Anghelachi Dumitriu, iuzbașă, martor pentru Urlați 106.
- Anghelof (Aghilet, Anghilet), negustor din Argeș, jurător pentru Mușetești 226, 246, 267; martor, semnează 401; semnează grecește 246.
- Anghelina, sora Neacșăi, nepoata lui Hodea, vinde parte în Băleni 86.
- Anghelina, soția lui Cristea iuzbașa, stăpînă în Curățești de Sus 299.
- Anghelina, țigancă 282.
- Anghil v. Anghel.
- Anghilet v. Anghelof.
- Aninoasa sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 13, 135; rumâni cu delnițe întăriți lui Tudoran sulger 97.
- Antonie din: Negoesti, martor 104; ~ din Păușești, în pricină de hotar 378; martor pentru Văleni 125.
- Antonie, ginerele lui Necula din Cornățel, martor 225.
- Antonie, jupan <viitorul domn Antonie din Popești>, cumpără vie la Negovani 349.
- Apostol, martor, semnează grecește 21.
- Apostol (Apostolă), popi: din Corbi, martor 74, scrie zăpis 263; scrie zăpis 216; tatăl lui Mihaiu, martor pentru Șirina 124.
- Apostola, jupîneasa lui Radul portar din Rîmnic, dăruiește loc de casă cu pivniță, m-rii Govora 53.
- Apostolache (Apostolachi, Postolachi), comis, stăpîn 293; cumpără (în Glodeni 117 și Măstănești 323.
- Arabia, în titulatură patriarhului Ierusalimului 254, 342.
- Arbănaș din Chiojdeni, chezaș la vînzare 293; martor 117.
- Arbănaș, vinde ocină la Glodeni 117.
- Arca, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399.
- Arcoae, Arcoe v. Radul Arcoae și Stanciul al lui Arcoe.
- Arcuție v. Neagoe al Arcuții și Neagoe al lui Arcuție 399.
- Argeș, județ, sate din ~ 31, 163, 180, 267, 294, 295, 364, 376; birul județului 376.
- Argeș (Uspenia), mre <în or. Curtea de Argeș> 223; stăpînă 16; egumen: Gri-gore 246, 267.
- Argeș (Argiș Argiși), oraș <Curtea de ~> 226, 246, 267, 401; roți de moară întărite lui Vucina mare pah., 413. județul 246, 267; logofăt 364; vornic 226, 246.
- Argeș, riu, sat pe ~ 13; vaduri de moară 294, 364, E.
- Argetoia v. Hărgetoiaia, sat.
- Ariciul v. Stan Ariciul.
- Arici, tatăl lui Dragomir rumân din Studenița 41.
- Armeanca, preteasă din Tîrgoviște, mama lui Dumitru gramatic și a lui Mihalco, familie (menț.) 63.
- Armega, jurător 284, 291.
- Armega, martori pentru: Stănulești 26.
- Arnota (Sf. Arh. Mihail), m-re <j. Vlcea>, cumpără parte cu rumâni în Bogdănești 335; egumen: Vasilie 335.
- Arsenie din: Pitești, frate cu Pană post., întărit cu delnițe și rumâni în Izvorani 281; ~ din Zorești (menț.) 344.
- Arsenii (Arsenie) clucer din Vlădeni, apoi paharnic; <frate cu Lăudat comis>; ispravnic la jurămint 54; martor 12, 97, 241.
- Arsenie, ieromonah, martor, semnează 353.
- Arsenie, postelnic din Pitești, martor 319; fratele lui Pană iuzbașa, martor la Esciori, E.
- Arși, sat <Arsurile, j. Dimbovița> 76, 87.
- Asan bașa (Hasan pașa) vinde moară, semnează turcește 401.
- Aslan, vornic, f. mare vornic, tatăl lui Petre sulger (menț.) 171, 203, 242, 302, 326, 337; martor 24.
- Atanasie, egumen al m-rii Sf. Troiță din București (menț.) 16.
- Atanasie, popă, tatăl lui Ianachi popă la Tîrgoviște 327.
- Athon (Athon), munte <Grecia>, mănăstiri:
Ivir (Iver, Uspenia) metohul său: m-rea Radu Vodă (Sf. Troiță), ocină în Glina, cu baltă și vecini, întărite de Matei Basarab 287.
Dohiarul, 412; metohul său: m-rea Slobozia lui Enache 7, 374.
Xenof (Xenoh, Sf. Gheorghe) sate, bălți, scutiri de bir ș.a. întărite de Matei Basarab 320; ctitori 320.
- Averchie, monah la m-rea Ciolan 336.
- Avram (Avramă) din: Cerneți, martor 391; ~ din Vaidei, se rumânește cu ocina 68.
- Avram, logofăt din Brîncoveni, martor 169.
- Avram, logofăt din Vlădueni, martor 278.
- Avram, logofăt, tatăl lui Nica, schimbă parte din Cepturi pentru parte în Budurești (menț) 262.
- Avram, martor pentru Mătești 344.
- Avram, moșteni din: Jupinești 208; ~ din Răsiți, rumănit 34.
- Avram, postelnic (menț.); fiul lui Borcea log. din Bucșani, tatăl lui Lupașco (Lupul) 204, 282; ctitor la m-rea Gruiu 202.
- Avram, rumân mănăstiresc, din Ninășești, 152.
- Avram scrie zăpis 187.
- Avram, țigan 174.
- Avrăpoae v. Stanca Avrăpoae.

B

- B. . . , clucer din Dilga, în divan 398.
- Baba, sat <Babele, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 42, 371.

- Babele, m-re, stăpînă peste un rumân 304.
- Baciul din Nucet, martor 85.
- Baciul, fiul lui Stan din Călinești, vinde vie 189.
- Bade din Bucșani v. Bade post.
- Bade din Fălcoi v. Bade log.
- Bade din: Suslănești, martor 18; ~ din Zorești, martor 90.
- Bade, logofăt din Fălcoi, scrie zapis 372.
- Bade, postelnic din Bucșani, martor 192.
- Badea din Argeș v. Badea log.
- Badea din Comani v. Badea pah.
- Badea din Sintești v. Badea log.
- Badea din: Brătiani, jurător pentru Mușetești 226, 246, 267; ~ din Dedulești, martor pentru Mătești 329; ~ din Dobrogea, hotărniceste la Găleșești 139; ~ din Găleșești, megiaș, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ din Grădiște, tatăl lui Drăghici vătaf (menț.) 188; ~ din Moșoia, martor 3; ~ din Răsipiți, cneaz rumânit 34; ~ din Roșia, tatăl lui Lupul (menț.) 408; ~ din Vernești, martor 344; ~ din Vilturești, aldămășar la Bătiești 49; ~ din Zorești, martor pentru Vernești 98.
- Badea, fiul Darăi, partea lui din Preajva (menț.) 175.
- Badea, fiul lui Barbul post. din Grădiște și al jupaniței Sima, vinde țigani 197.
- Badea, fiul lui Radul post. și al jupaniței Păuna, frate cu Pătru și Preda, vinde parte cu vie la Secărești 302.
- Badea, frate cu Stanciul, rumân boieresc 180.
- Badea, frate cu Turturea, oprit să aibă amestec după moartea fratelui său, în ocina acestuia din Sufleni 134.
- Badea, fustaș din Lătulești, jurător 59.
- Badea, judec din Brătășani, închină, cu ceilalți părtași, funie de loc la m-rea Brincoveni 81.
- Badea, logofăt din Argeș, tatăl lui Radul, Preda și Stanciul, vinde moară 401, și satul Brădășești cu rumânii 364; jurător pentru Mușetești 267.
- Badea, logofăt din Sintești, scrie zapis 428.
- Badea, logofăt, tatăl lui Radul martor pentru m-rea Cozia (menț.) 79.
- Badea (Bade), martori pentru: Băjești și Ciulinița 73, 261; ~ pentru Muereasca 283; ~ pentru Pitești 118; ~ pentru Poenărei 74; ~ pentru Stroești 206.
- Badea, paharnic din Comani, fiul jup. Călina, pricină cu niște popi, pentru a-i rumâni 85; jurător 270; martor 92, 243, 278.
- Badea, paharnic, fiul lui Tudoran sulger, frate cu Iane pah. și Badea, în diata tatălui său 241.
- Badea, postelnic din Jideni, martor 197.
- Badea, postelnic din Tîrgoviște, vinde rumân la Podbelești 337.
- Badea, postelnic, fiul lui Radul fost clucer din Băleni, vinde părți vărului său Ivașco mare vornic 161, 382.
- Badea, postelnic, martor 12.
- Badea, șifar, tatăl lui Bogdan postelnic, martor pentru Șerbănești (menț.) 188.
- Badea, țigan mănăstiresc 290.
- Badea, vornic din Argeș, zălogește două roți de moară la turci pentru o datorie 413; jurător 226, 246; probabil același: în marea adunare a țării 406.
- Badea Cioroiul, partea lui din Schei, întărită lui Vlad Glăvăescul 114.
- Badilă Surdul (Badiul ~), via lui din Grădiștea de Sus, vindută de Vlad diu Copăceni lui Bunea log. (menț.) 285.
- Badiul din: Cîrlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești via lui 334; ~ din Tirnava, martor pentru Drăgănești 371.
- Badiul, județ din Craiova, martor 396.
- Badiul, tatăl lui Stanciul martor pentru Pisculești (menț.) 256.
- Badul, unchiul lui Negul 379.
- Bahamet v. Stan Bahamet.
- Baia din Cioceani, vinde vie la Loloești 140.
- Baia de Her (Baia), sat (< ~ de Fier, j. Gorj>), parte vindută de Stana și Caplea 396.
- Baico v. Radul al lui Baico.
- Baico din Șăinești, tatăl lui Gaiță și Vlad, martor D.
- Baico din Șăinești, martor D.
- Baico, jupan, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Baico, martor pentru Drăghinești 333.
- Baico, rumân boieresc din Dreșești, fiul lui Dobrișan, frate cu Neacșul 88.
- Bala, megiaș din Păhulești, jurător pentru Mihăilești 19, 48.
- Balco, fiul lui Oprina din Vernești 291, răscumpără ocină la Vernești în vremea lui Mihnea Turcitul (menț.) 332.
- Balco, nepotul lui ~ 210.
- Balcul v. Stoica al lui Balcul.
- Balculească, ocină și vie în dealul Verneștilor, ce se chiamă ~ 291.
- Baldovin, tatăl lui Radul din Țigănești (menț.) 31.
- Bale, frate cu Vasile și Neagoe, vinde parte în Șirina 124.
- Bale, tatăl lui Guța (menț.) 56.
- Balea, comis, bunicul lui Pătru log. din Fălcoi, (menț.) 337.
- Balea din: Găleșești, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294, 364; ~ din Ștefeani, rumân întărit m-rii Babele 304.
- Balea, logofăt din Chiojd, stăpîn peste parte din Star Chiojd în urma unei pricini 312; întărit cu părți, vii, locuri de casă în Chiojd și în Dealul Săsenilor 351.
- Balica, fiul lui Curuiua, vinde ocină în Erghevița 391.

- Balica, paharnic, nepotul lui Drăghici pah. din Breasta, întărit cu satul Belovții după pricină cu Radul banul 107; cumpără satul Lazul și parte din Gabrov cu rumâni, 171; imprumută bani de la Parasco neguțătorul și pierde stăpînirile din Lazul și Gabrov pentru neplata datoriei 326; boier hotarnic, semnează 341.
- *Balomirești, sat <lg. Găiseni, j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 64, 163, 226, 246, 267.
- Balotă din Cindești, martor 93, 179.
- Balotă, tatăl lui Ion și al lui Aldea, vinde vie în dealul Mirceștilor 282.
- Balotești (Băloțesti), sat <Baloteasca, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 64, 208, 268.
- Balș (Balșe, Balși, Balșu), sat <j. Romanați; azi oraș, j. Olt> 80, 81, 92, 195, 243, 278.
- Ban, socrul lui Ionașco (menț.) 189.
- Bancea, tatăl lui Cîrstea Fghenoae (menț.) 418.
- Banciul, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie, casă ș.a. din locul numit Strîmbăteneasca 349.
- Banciul, rumân din Petrești, se răscumpără numai cu capul, în pricină pentru ocină 159.
- Banciul, țigan boieresc 408.
- Banea din Văcărești?, boier hotarnic pentru Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.
- Banei v. Seciul Banei.
- Banul v. Gherghie al Banului și Radul Banului.
- Barați, biserică v. Tirgovișe.
- Barbul v. Stoica al Barbului.
- Barbul v. Stoica Barbul.
- Barbul banul cel bătrîn <Craiovescu>, ctitor la m-rea Xenof 320.
- Barbul banul cel tînăr, ctitor la m-rea Xenof 320.
- Barbul, clucer din Fratoștița, boier tocmelnic 83, jurător 101.
- Barbul, clucer din Poiană, întărit cu satele Scorila și Zlaşoma 122, se înfrățește cu Vucina mare pah. 364; vinde țigancă 408; jurător 348.
- Barbul, clucer, în adunarea de stări care dă carte de dezvinovățire, semnează 406.
- Barbul, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
- Barbul din: Bogdănești, rumân mănăstiresc 335; ~ din Cacleți, frate cu Stoica (menț.) 336; probabil același: Barbu, cu parte în Cacleți (menț.) 336; ~ din Cărbunești, martor pentru Șoimari 220; ~ din Cirstienești, martor pentru Poenărei 74, martor pentru Corșori 216, 263, 416, 428, semnează 416; ~ din Cornișani, boier tocmelnic 83, jurător 101; ~ din Dedulești, martor pentru Mătești 329; ~ din Drăgușești, martor 300; ~ din ... erburești, frate cu Pătru, martor 195; ~ din Focșănei, martor 332; ~ din Lindicești, tatăl lui Neagul, bunicul lui Dumitru (menț.) 429; ~ din Mănești v. Barbul, post.; ~ din Pîrscov, nepotul lui Pașadia, martor, B; ~ din Pleșoi, frate cu Pantazi, martor 409; ~ din Poiană v. Barbul, clucer; ~ din Rogojina, martor pentru Prigoria 200; ~ din Săseni, jurător 332.
- Barbul, iuzbașă, jurător 291; martor pentru Vernești 284.
- Barbul, iuzbașă din Bădeni, martor 190, 429.
- Barbul, paharnic, jurător, semnează 160.
- Barbul, paharnic, martor (menț.) 24.
- Barbul, postelnic din Grădiștea, tatăl lui Badea și Pătrașco, soțul jup. Sima (menț.?) 197.
- Barbul, postelnic din Mănești, frate cu Ivan, vinde ocină în Dădulești 282; martor 9, 89, 192; semnează 9.
- Barbul, postelnic din Poiană, martor pentru Spinișorul de Sus 34.
- Barbu, postelnic, vinde ocina Zoseanca la Boldești lui Nenciul post (menț.) 104.
- Barbul, rumâni: din Aninoasa, fiul lui Stoian, frate cu Radul și Stoica, vindut lui Tudoran sulger 97; ~ din Fometești, întărit lui Petru și Ghioca neguțători 245; ~ din Lazul (2), 35.
- Barbu, stolnic, martor în diată 241.
- Barbul, tatăl lui Radul rumân din Cocorăști 54.
- Barbul vinde ocină la Dedulești 309.
- Barbul al Gramei, rumân din Lazul 35.
- Barbul al lui Groza din Curpen, martor, aldămășar (Barbul) 271.
- Barbul Tafului, aldămășar 292.
- Barbul Ungureanul, martor pentru Slănicul de Jos, C.
- Barbu Văcărescu, logofăt mare (menț. tîrzie) 335.
- Barbulul din Drăgoeni, vinde Ponorăul lui Mihai Viteazul (menț.) 194.
- Basarab Neagoe v. Neagoe Basarab.
- Basarabă <cel> Tînăr, domn al Țării Românești <1477—1482>, 363.
- Baștac v. Neagul Baștac.
- Baștagul din Căpăținești, jurător 332.
- Baște, călăraș, martor pentru București 155.
- Batiște <Veveli> (menț.) 42.
- Batoe din Lipia, martor 387.
- Bașea din Lipia, martor 387.
- Bazăt, topic (sat?) <Buzota, c. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea lui Aldea Gavril de la ~, vindută de fiul lui Joldea, 323.
- *Băbeni, sat <lg. Mătești, j. Buzău> 235.
- Băbeni j. Ialomița, sat 244.
- *Băbeni (Băbenii), sat <probabil lg. Rădila, j. Prahova> 147, 148, 375; Dumitru Găgeanul vinde partea sa din ~ lui Mareș căpitanul din Ploiești 370.
- Băbeni, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 182.

- Băbeni**, sat <Băbeni-Oltețu, j. Vilcea> 92, 243, 278, 389; probabil același: **Băbenii de Bistrița**, iaz 260.
- Băbiciul**, sat <j. Olt> cumpărat de Matei Basarab când era mare agă 34.
- Băbrin**, sat <Brebina, j. Mehedinți> 52.
- Băbuiască**, funie la Slătioare, parte din ~ vîndută de Dumitru Grecul jup. Stamatie 386.
- Băcan** din Buzăești, partea lui în Micșani (menț.) 282.
- Băcan**, unchiaș, martor 366.
- Băcălești**, sat <j. Olt; azi j. Teleorman> al jupanului Dimitrie 353.
- Băcica** din Ghimpeni, martor 304.
- Bădăilă**, tatăl lui Stanciu (menț.) 418.
- Bădeni**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 190; 429; părți cu vie la ~ vîndute de Mihăilă armaș, lui Mihalcea portar și lui Radul Dudescul 336.
- Bădica** <din Ungureni?>, martor pentru Săseni 4.
- Bădica**, fratele lui Stoian, rumân din Gropșani 78.
- Bădică**, partea lui din Bătiești, vîndută de Neaga, lui Stoica log. (menț.) 315.
- Bădicești**, sat <probabil Dedulești c. Mircea Vodă, j. Brăila> loc de moară în vadul ~, întărit fiilor lui Mihalcea portar: Gherghe, Radul, Neagoe și Moisi 336.
- Bădilă** din Tîrnava, jurător pentru Vilceni 42.
- Bădilă**, martor pentru Zălogi 137.
- Bădilă** tatăl Stanei (menț.) 230.
- *Bădinești**, sat <probabil lg. Găiseanca, j. Ilfov> 42.
- Băduleasa**, moșie lângă Știubeele <j. Teleorman; azi sat în c. Putineiu> 186.
- Băilă**, martor pentru Bărbuleț 240.
- Băilești** j. Dolj, sat, Mihai Pribeagul din ~, rumân al lui Matei Basarab, iertat de rumânie, numai capul 24.
- Băifncilă**, martor pentru Poenărei 74.
- Băjal** v. Albul Băjal.
- Băjan** din Cîrlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești 334.
- Băjan**, martor pentru Poenărei 74.
- Băjăști**, sat <lg. Măriuța, j. Ilfov> ocină la ~, vîndută de Micșan lui Radul călărașul 73.
- Băjești**, sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 31, 405.
- Bălan** v. Radul lu ~, Stan al lui Bălan.
- Bălan** din: Fintinele, megiaș, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Nego-vani, martor 349.
- Bălan**, tatăl lui Dona rumân din Studenița (menț.) 41.
- Bălaș**, martor (menț.) 24.
- Bălașa**, jupaniță, soția lui Costandin post., stăpînă în Loloiești 140, 142.
- Bălaur** v. Dumitru al lui ~.
- Bălboe** din Novaci (menț.) 299.
- Bălcești**, sat <j. Gorj> 355.
- Bălcești**, sat <j. Vilcea> 157, 406.
- Bălculeasă**, partea ~ la Valea Teancului în Vernești, stăpînită de Oprea mare agă, de m-rea Adîncata ș.a. 284.
- Băleni**, sat <j. Dimbovița> 15, 366; parte din ~ întărită lui Gherghe spătar și Pătru post., care fuseră dăruiți de Hriza mare ban 2; parte din ~ vîndută de Anghelina și Neacșa, unchiului lor Hodea 86; parte fără vecini întărită lui Ivașco mare vornic 161, 382.
- Bălin** v. Ștan Bălin.
- Bălin** din: Chinteaști, frate cu Crăciun, martor 195; ~ din Opăriți, vinde moară de apă 336.
- *Bălișoara**, sat <lg. Budișteni, j. Buzău> 336.
- Băloae** v. Vladul Băloae.
- Bălotești** v. Balotești, saf.
- Bălteni**, sat <probabil j. Gorj> 83, 101.
- *Bălțați**, sat <lg. Călinești, j. Prahova> 275.
- Bălțați**, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 189.
- Bălțațeanca** v. Maria Bălțațeanca.
- Bălțeaști** j. Sac, sat <azi j. Prahova> 300.
- Băncești**, sat <Bănceasca, j. Buzău> 282, 330.
- Băncilă** din: Bucu Star, vinde ocină împreună cu Stan Pițig 172; ~ din Jupînești, moșnean 208; ~ din Mușetești, rumân 267; ~ din Poenărei, martor 419.
- Băncilă**, martor pentru Bucu 321.
- *Bănești**, sat <probabil Gura Foi, j. Vlașca; azi j. Dimbovița, în or. Găești> 29.
- Bănța**, cneaz rumânit din Răsiți 34.
- Bărăția**, biserică v. Tîrgoviște.
- Bărbat** v. Miclăuș ~ și Mafeiaș Bărbat.
- Bărbat**, țigan mănăstiresc 363.
- *Bărbărești**, sat <lg. Morunglav, j. Romanți; azi j. Olt> 150.
- Bărbăteiu**, tatăl lui Stanciul (menț.) 222.
- Bărbătești**, sat <j. Argeș> 89, 337.
- *Bărbătești**, sat <lg. Șotinga, j. Dimbovița; în mnc. Tîrgoviște> 100, 123, 149, 192, 247.
- *Bărbătești**, sat <lg. Ungureni, j. Olt> 9.
- Bărbătești**, sat <j. Vilcea> 132.
- Bărbucești** v. Bărbuncești, sat.
- Bărbulești**, sat <j. Ilfov?> 429.
- Bărbuleț**, sat <j. Dimbovița> Paraschiva vinde partea lui de ocină din ~ popii Sărban, lui Manca și lui Neagoe 240.
- Bărbuncești** (Bărbucești), sat <j. Buzău> 4, 332.
- Bărcan** v. Cîrstea lu Bărcan.
- Bărcan**, martor pentru m-rea Strimba 290.
- Bărcan**, tatăl lui Necula și Radul, soțul jupaniței Voica, vinde parte în Vrănești, lui Stoica log. 315.
- Băruță**, rumân din Mușetești, vîndut lui Mitrea fost mare pitar 163.
- Băsărab** Băsăraha, Băsărabă v. Neagoe Basarab.

- Băsaraba** <Laiotă>, domn al Țării Românești <1473–1477>, hrisov de la ~ 55.
- Bășceanul** v. **Radul Bășceanul**.
- *Bășinești**, sat <lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> vine vindută de Ilina, soția lui Vlad Inimă Rea din ~ lui Danciul 393.
- Bătiești** (Batești) j. Mușcel și Pădureț, sat <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 394; ogoare, vii și livezi din ~ cumpărate de Stoica log. de la Stan gramatic ș.a. 219, 315, aldămășari din ~ 219.
- Bățoae**, monahie, vinde vie cu ocină în dealul Mirceștilor 282.
- Beanca**, sat 420.
- Belcea**, vinde vie în dealul Săsenilor 336; probabil același: aldămășar 292.
- Belcești**, sat, Zlate vinde parte în ~ 108.
- Belceștii** de pe Vede, j. Olt, sat, partea popei Stan din ~ 380.
- Belcin**, sat <j. Dolj> 364.
- Belciu** din: Păhulești, megiaș, jurător pentru Mihăilești 19, 48; ~ din Săseni, jurător 332.
- Belciugatul**, sat <Belciugatele, j. Ilfov> 388.
- Beleiu** din Șipot, martor 101.
- Beleți** (Beleți, Beliți) sat j. Mușcel și Pădureț, <azi j. Argeș> 31, 159, 279; părți și vii din ~ stăpînite de popa Ivan ș.a. 165.
- Belical** v. **Marin** ~ și **Oprea Belical**.
- Belotești**, sat <Bălotesti, j. Mehedinți> rumâni din ~ împărțiți cu m-rea Govora 296.
- *Belovții** j. Mehedinți, sat <probabil Albu-lești>, dat lui Drăghici pah. la înfrățirea cu Mihăilă post., cotropit de Radu armașul, pricină între boieri pentru ~, întărit cu rumâni, după judecată, lui Balica pah. 107.
- Bena**, pîriu? <afluent al Buzăului>, loc de casă pe malul ~ 351.
- Bengești**, sat <j. Gorj> 79.
- Bercea** din Topoloveni, martor 158.
- *Berce<ni>**, sat <j. Argeș> 394.
- Bercescul** v. **Dumitru Bercescul**.
- Bercești**, sat, părți cumpărate de Hrizea mare ban al Craiovei 64.
- *Berciugov**, sat <lg. Sohatu, j. Ilfov> partea Stanei, soția banului Drăgușin, vindută de Stroe din Cislău și de Dragul; Pătrașco vâtaf stăpin în (menț. ulterioară) 192.
- Berendești**, v. **Berindești**, sat.
- Berevoești** (Berévoiaști), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 154, 241.
- Berivoe** (Berivoi) din Brănești, cu parte 83; înfrățeste pe Miloș 101.
- Berivoe**, tatăl lui Dumitru rumân din Sărdănești (menț.) 113.
- *Berilești**, sat <lg. Bucu, j. Ialomița> 172, 321, 390.
- *Berilești**, sat <lg. Netezești, j. Ilfov> 163, 404.
- Berindești** (Berendești), sat <j. Argeș> Oprea log. din ~ 226, 246, 267.
- Bețiul** v. **Manea Bețiul**.
- Bibart**, salcia lui ~ 271.
- Bibești**, sat <j. Gorj> 83, 101; Udrea post. din ~ 113, 200.
- Bican** din Grivi, tatăl lui Stănilă (menț.) 271.
- Bicul**, rumân din Groșani 78.
- Bidiviul** v. **Stăniia al Bidiviului și Stăniia al lui Bidiviul**.
- Bieta** v. **Radul al Biefei**.
- Bijga** (Bijgăv), partea lui cu vii din Mircești, cumpărată de Ali Beiu Turcu, întărită lui Radul post. al doilea 336.
- Bilcierești**, sat <probabil Bilciurești, j. Dimbovița>, Serban log. din ~ 15, 80, 181, 244.
- *Bircești** j. Romanați, sat <azi j. Olt>, rumâni din ~ se răscumpără 195.
- Bircii**, sat <prob. c. Scornicești, j. Olt> martor din ~ 130.
- Biserica domnească** v. **București**, oraș.
- Biserica** lui Ghiorma banul v. **București**, oraș.
- Bistreanul** (Bistrinul), logofăt din Goești, boier tocmelnic 83, jurător 101.
- Bistrița** (Bistrița, Uspenia), m-re <j. Vilcea> 283; dăruită de domn cu satul Vaideei, pricină cu m-rea Tismana 115; ia jurători pentru un iaz la Băbeni 260; egumen 57, 80, 81, 238, 283; ierodiacon de la ~ 77; pecete 57.
- Bistrița**, riu <j. Vilcea> 75, 260.
- Bistrișelul**, baltă <j. Dolj>, întărită m-rii Tismana 115.
- Bistrul**, fiul lui Dajul, rumân în Murgești 355.
- Bildănești**, sat <probabil Bildana, c. Tărtășești, j. Ilfov> 59.
- Bira**, cneaz din Jigoreni, fiul lui Drăgan, se vinde rumân cu ocina lui Gherghie vist. 56; probabil același, frate cu Gota 56.
- Bira**, rumân din Fometești, întărit unor neguțători 245.
- Bira**, țigan lăutar 244.
- Birca**, sat <j. Dolj> 265.
- Bircă**, socrul lui Radul din Budeni (menț.) 365.
- *Birluiu**, sat <lg. Bărăști, j. Romanați; azi j. Olt>, Pătru și Prodan își vind părțile din ~ lui Pătru din Morunglav 417.
- Birsan** din: Chiojd, martor 351; ~ din Mirșa, jurător 42.
- Birseni**, sat <poate Birsanul, ocină la Vernești>, Micul din ~ martor pentru Săinești <j. Buzău>, D.
- *Birsești**, sat <or. Urziceni> partea lui Dragul post., vindută de nepoții lui, Nan post. și Hrizan 247.
- Birsești**, sat <c. Mihăești, j. Vilcea> 67, 163, 270, 283, 389, 407, 409, 417.

- Birza de Jos** j. Romanai, sat <azi j. Olt>, partea lui Sfeia din ~, vindută de fiul său Crăciun 278.
- Birzești**, sat <j. Ilfov>; azi în mnc. București) 267; Dragomir dorobanțul și Marica vind vie la ~ 244.
- Birzeu** din Tincăbești, megiaș jurător 314.
- Bitlana**, top. la Zlașoma 122.
- Bițoveni**, sat <Bișoveni?, j. Vlașca>; azi j. Teleorman), 420.
- Bizdina**, sat <j. Dolj>, Dima clucer din ~ 171.
- Blagodescul** v. Iane Blagodescul, post.
- *Blagodești**, sat <lg. Lunca, j. Ialomița> 369.
- Blatnița**, topic <probabil la Măceșul de Jos, j. Dolj> 296.
- Blăjoi** de Sus (Blajoi ~ Bléjoi de ~, Bléjoi de Jos) j. Prahova, sat <azi în mnc. Ploiești> 308, 337; parte din ~ dată în schimb de Radul al doilea post. m-rii Mislea pentru parte în Pătirlage 168.
- Blotori**, sat <probabil Belitori, j. Teleorman>; azi satul Troianul) 19, 48.
- Boari**, sat <Bohari, j. Argeș>; azi Mălureni) (menț. ult.) E; Mitrea stolnic din ~ 15, 23.
- Boandăr**, v. Tudor Boandăr, log.
- Boarțeșul** v. Vîrtopul Boarțeșului.
- Boba**, mătușa lui Vasile monahul, cumpără vie în Cindești (menț.) 336.
- Bob** Hoța din Pupezeni, tatăl lui Mihalo (menț.) 390.
- Bobea** din Morșești, martor 108.
- Bobești**, sat <mnc. București> 244, 405.
- Bobocii**, sat cu rumâni, întărit m-rii Mărgineni 177.
- Bobolea**, rumân din Lichirești 227.
- Bobotează** v. Danciul Bobofează.
- Bodea**, popă, martor 106.
- Bodea**, țigan boieresc 407.
- Boga**, negustor din Tirgșor, martor 309.
- Boga**, rumân din Curăteștii de Sus 299.
- Bogați**, sat <j. Dimbovița>; azi j. Argeș) 165.
- Bogătești** j. Mușcel și Pădureț, sat <j. Mușcel>; azi Fintina, c. Valea Mare Pravăț, or. Cîmpulung), popă 135, 251, 279, 301.
- Bogdan** din: Lipia, martor 387; ~ din Muereasca, se vinde rumân 283, 286; ~ din Rugi, martor 271; ~ din Zetreni, tatăl lui Stanciul (menț.) 57.
- Bogdan**, fiul Șpitului din Maxeni, vinde în Căcaleții din Vale 336.
- Bogdan** iuzbașă, oprit să ia dijma domnească 340.
- Bogdan**, postelnic, fiul lui Badea șifar, martor 188.
- Bogdan**, rumân din Podbelești 337.
- Bogdan**, țigani 9, 89.
- Bogdan Lăpușeanu** (Bogdan Vodă), domn al Moldovei <1568–1572>, tatăl lui Alexandru cel Rău 320, 363, 405.
- Bogdănești** j. Vilcea, sat, jumătate din ~ cu rumânii, vindut m-rii Govora de: Preda, Tudosie și Staico postelnic, fii lui Staico pah. 335.
- Boghean** v. Nan Boghean.
- Boica** din Băbeni, boier hotarnic pentru Cernătești și Bucov 147, 148; martor 370; probabil același: „Boica șătrarul”, moară chemată a lui ~, în descriere de hotar la Bucov 147, 148.
- Boicul** din Răsturnați, martor 239.
- Boișoară**, sat <j. Argeș>; azi j. Vilcea) 232; Ivașco logofăt din ~ 79.
- Bojorani**, Bojoréni, Bojorani v. Bujorani, sat.
- Bolboșea** (Bolbose) din Berevoiești, tatăl lui Nan log. (menț.) 154, martor, semnează 97.
- Bold** v. Stoica Bold.
- Boldea** v. Dealul lui Boldea.
- Boldeasca** v. Maria Boldeasca.
- Boldești**, sat <j. Săcuieni>; azi ~ Grădiștea j. Prahova) 168, D; ocina Zoseanca din ~, dăruită de Nenciul vornic finului său Sava 104; parte cu rumâni, a jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log., s.a. 158.
- Bolea** v. Mușaf al Bolei.
- *Boleasca**, sat <lg. Pasărea, j. Ilfov> 15.
- Boleșu** din Șipot, martor 101.
- Bolovan** din Titești, întărit la Cocoli 46; martor 232.
- Bonciul** v. Stan Bonciul.
- Bonțe** din Măcineni, martor pentru Șai-nești, D.
- Bora**, sat <j. Ialomița> 261.
- Borancea** v. Stoica Borancea.
- Borâscul**, sat <j. Gorj> 280.
- Borcea**, Borceie din Bucșani v. Borcea log.
- Borcea** din Topoloveni, v. Borcea log.
- Borcea**, logofăt din Bucșani, tatăl lui Avram post., bunicul lui Lupul 204, 282; ctitor al m-rii Gruiu, o miluiește cu vie la Loloști (menț.) 202, 282.
- Borcea**, logofăt din Crețulești, martor 163.
- Borcea**, logofăt din Petrești, în pricină cu moștenii din Jupinești 208.
- Borcea**, logofăt din Topoloveni, martor 244.
- Borcea**, popă, clisiarh la Biserica Domnească din București, dă știre domnului despre împresurarea ocinei orașului de către Sava din Văcărești 377; ia jurământ 406; martor 217, 244.
- Borcea**, vornic, cumpără ocină în Stroești 206.
- Bordea** v. Dumitru Bordea.
- Borlești**, sat <j. Argeș> 139, 294.
- Borzea** din Nișoveni, jurător 332.
- Boteanu** v. Stoica Boteanu.
- Boteanul** v. Nedelco Boteanul.
- Boteni**, sat <j. Dimbovița>, Andronie vâtaf din ~ 15.
- Boteni**, sat <Naipu, j. Vlașca>, azi j. Ilfov) 76.
- Botoe** v. Radul al lui Botoe.

- Boțocanu v. Frășinefu lu Boțocanu.
 Boul v. Manea Boului.
 Bradul (Sf. Dimitrie), m-re j. Sac <c. Tisău, j. Buzău>, scutită de dări 352.
 Braica, moșnean rumănit din Jigoreni, (menș.) 56.
 Bran v. Ivan al lui Bran.
 Bran, popă din București. martor 188, 242; semnează 242.
 Bran, popă, martor la diata lui Cristian din Zătreni, semnează <?> 57.
 Bran, rumân boieresc din Pleașov, mutat la Laiov, revine în satul lui 302.
 Bran, tatăl lui Stanciul, vinde moșie în Nămuiești și eliberează un rumân, fără ocină 251.
 Braneș, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 278.
 Brașov, oraș, boier din Țara Românească dator la sudetul ~ 282.
 Bratea, partea lui la Ibănești (menș.) 156.
 Bratosin, tatăl lui Ivan (menș.) 56.
 Bratovici v. Sfroia Brafovici.
 Bratul, comis, f. mare comis din Uești, socrul lui Mitrea pitar 88; martor, jurător 267, 25; probabil același: judecă împărțirea averii rămase de la Cernica vorn. 20.
 Bratul cumpără moșie de la Radu Moncescu 366.
 Bratul din: Cîndești, martor 93; ~ din Cocani, martor 130; din Vlădila, ginerele lui Aldea, martor 38.
 Bratul, fiul lui Neagoe post. din Corșori, se înfrățeste cu fratele său Pătru 223.
 Bratul, gramatic, scrie zapis 23, 175, 238; semnează 175.
 Bratul, moștean din Jupînești 208.
 Bratul, tatăl lui Șerban, vinde moșie în Nămuiești, eliberează rumân numai cu capul 251.
 Brădărești, j. Argeș, sat <Brătărești> cu rumâni, întărit lui Vucina mare pah. și jupaniței sale, Neaga 364.
 Brădițeanul v. Stan Brădițeanul.
 Brăești, sat <probabil j. Buzău>, Mihalcea pitar cumpără jumătate din ~ de la megiași 336.
 Brăllă, rumân din Muereasca 283, 286.
 Brănești, sat <j. Dolj; azi j. Gorj> 34, 113; părțile lui Miloș log. și Berivoe 83; înfrățire 101; rumâni fugiți din ~ 306.
 *Brănești, sat <lg. Dărmănești, j. Prahova; azi j. Dimbovița> popă 141.
 *Brănești j. Sac, sat <lg. Jugureni; azi j. Prahova> sătenii din ~ cu ocini la Budurești 60.
 Brănilă, rumâni din Muereasca 276, 283, 286.
 Brănilă, martor pentru Muereasca 283.
 Brăniștari, saț <j. Vlcea; azi j. Ilfov> 385.
 Brănișă, sat <Breznița — Motru, j. Mehedinți> 360.
 *Brățășani, sat <Șopîrlița, j. Olt>, parte închinată la m-re Brîncoveni de Badea, Danciul, judeci 81.
- Brătești, sat <j. Dimbovița; azi j. Prahova> 2.
 Brătian, logofăt, martor, semnează <?> 188.
 Brătiani j. Argeș, sat <azi Brăduleșul> 31, 226, 246, 267, 419; logofeți din ~ 21, 188, 217, 244; Brătienii de Sus 163.
 Brătiești, sat <j. Prahova> 169.
 Brătîllă, cneaz rumănit din Risipiți 34.
 Brătulești, sat <probabil j. Ilfov> 337.
 *Brătulești, sat <j. Rîmniceu Sărat; azi probabil j. Buzău> 88.
 Brăzogrla, gîrlă la Bistrițelul <j. Dolj> 115.
 Breh <j. Prahova, > sat, ocină a m-rii Mislea, cu gorștină 421.
 Breasta, sat <j. Dolj> 107, 171, 341.
 Bresnița, sat <Breznița — Ocol, j. Mehedinți> al m-rii Tismana, sătenii din ~ fugiți peste Dunăre de „bogate nevoi“ 116.
 Brezica v. Oprea Brezica.
 Brézoa (Brezoe), sat <j. Ilfov> 59, 149, 268.
 Brézoi (Brézoa, Brézoia), sat <j. Vlcea> din gura Lotrului, parte din ~ dăruită m-rii Cozia de Maria și Stana 77.
 Brie vinde delniță la Izvorani 281.
 Brînceni (Brînceani), sat <j. Teleorman> 19, 48.
 Brîncoveanul, Brîncoveanu, v. Preda Brîncoveanul.
 Brîncoveni, (Uspenia), m-re <j. Romanați; azi j. Olt> dăruită cu părți în Robănești și Schișor de Rafail călugărul și Leul 80; funie de moșie închinată ~ de judecii din Brătășani 81.
 Brîncoveni, sat domnesc <j. Romanați; azi j. Olt> 16, 23, 81, 92, 169, 270, 278, 283; loc de popas al lui Matei Basarab 355; judecată în fața domnului și a marelui divan la ~ 84, 107, 115; țigănia domnească de la ~ 43; popă 339; acte scrise la ~ 80, 82—85.
 Brîndușa, jupaniță, sora lui Lupul pah. din Jirov, pricină 305.
 Broscari, sat <j. Mehedinți> 345.
 *Bucina, sat <lg. Jidoștița, j. Mehedinți> al m-rii Tismana; sătenii din ~ fugiți peste Dunăre de „bogate nevoi“ 116.
 Buciumaș din Pulaș vinde parte 156.
 Buciumeanul v. Ivan Buciumeanul.
 Buciumeni, sat <or. Buftea, j. Ilfov> 163.
 Bucov, sat <j. Săcuieni; azi în mnc. Ploiești> 71, 105, 331, 337, 351; în hotar cu Cernătești 148; Dumitrașco fost clucer al doilea, stăpin la ~ 147.
 Bucovăț, m-re <Bucovăț, mnc. Craiova> cu parte în Lacul Tomei, pricină 341.
 *Bucoveș, sat <probabil j. Mehedinți; lg. mnc. Tr. Severin> ocina m-rii Topolnița la ~ 82.
 Bucoviel, pîriu, afluent al Teleajenului <j. Prahova> 147, 148.

Bucșani, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 9, 192, 202, 204, 282, 371.

Bucșănești, sat <Bucșenești, j. Argeș> 246.

Bucșe din București, martor 350.

Bucșe, megiaș din Tărtășești, jurător 59.

Bucu (Bucul Bătrîn, Bucu Star), sat j. Ialomița 256, 284, 390; părți din ~ cumpărate de Oprea mare agă de la Stan Pițig și Băncilă 172, de la Radu Rôbul cu fiul său 321.

***Buculești**, sat <j. Rîmnicu Sărat>, vie întărită lui Mustață din Bălțați 189.

Bucur v. Lazul Bucur.

Bucur, rumân din Mușești, vindut lui Mîtreă f. mare pitar 163.

Bucureșteanul, **Bucureștenul**, **Bucureștia-nul** v. Dedul Bucureșteanul.

București, oraș, oraș domnesc, cetate de scaun 127, 350, 394, 426; orașenii din ~ întăriți peste ocini, vii, livezi, după pricină cu Sava, fiul lui Negre din Văcărești, restabilirea vechilor hotare ale ~ 377; Tîrgul de Sus 50; dealul orașului 377; 242. curtea domnească 298; loc domnesc în ocina 377; mori domnești 288; mahala 242; baie 288; case, locuri de case 91, 173, 222, 288, 298; puț 91; locuri de prăvălii 395; pivnițe 155, 298; negustori 91, 222; cantaragiu 33; cizmar 91; cojoar 155; croitori 137, 298; luminărar 395; pimnicer 91; săpunar 166; șelari 298; județul și pîrgarii 288; portar 244; sulger, vornic 288; biserici și m-ri: Biserica Domnească, jurămint făcut în ~ 406. Biserica Ghiormei banul, metoh la Pogoniana 47. Biserica Grecilor, popă 155; Biserica Popii lui Plăcintă, în tîrgul de sus 50; Mihai Vodă (Sf. Nicolae), m-re, în pricină pentru sate și loc 47, 234, 267; egumen 47, 234, 267. Mitropolia din ~ 20, 25, E; Sf. Ioan, m-re, prăvălie în tîrgul de sus, popă 50; Radu Vodă (Sf. Troiță), m-re din ~ din jos de ~ 16, 287-289, sate și ocini 13, 214, 289, 357; mori în ~ 288; vii în ~ 287, 377; rumâni 423; scutirii 288; pricini 258, E; egumen 16, 307; popi 33, 91, 188, 377; clisiarh 244; diac 75; spudei 243; Școala domnească 201; dascăl slovenesc la ~ 201, 244; acte domnești scrise în ~ : passim; carte a mitropolitului 71 și cu boierii 20, 128; carte a marelui ban scrisă în ~ 58; cărți de mărturie și judecată 48, 212, 280; acte particulare scrise

în ~ 17, 18, 28, 49, 50, 91, 153, 161, 181, 182, 202, 203, 213, 218, 225, 283, 290, 294, 298, 331, 335, 353, 398, 409.

***București** *(**Budurești**), sat <probabil lg. Fintinele, j. Săcuieni; azi j. Prahova> sătenii din ~ își aleg ocinele din ~ cumpărate de la Ilie vornic, Rusea și Ilina, jupînese 60.

Buda v. Stancil Buđei.

Buda vinde jumătate din satul Cărătești de Sus 299.

Budeasa, sat 350.

Budeni (Budeni), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 350, 359, 365.

Budești, sat <j. R. Sărat; azi j. Vrancea> 137.

Budurești, sat, parte dată în schimb de Toader ș.a. lui Avram log. pentru parte din Cepturi 262.

Buești, sat <j. Ialomița> 130, 412.

Bugea din Cîrlige vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni, pentru plata mierei împărătești 334.

Bughiani, sat <Movila Banului, j. Buzău> hotar 336.

Buia, rumân din Studenița 41.

Buica din Bîrzești, martor 244.

Buica din Șerbănești, fiuca lui Giura cel mare, mama Cherăi, soacra popei Iana-che din Morunglav, stăpînă, dă zestre 132, 133, 150.

Buică (Buecă), fata lui Radul Răchie, vinde partea sa cu vie lui Sima al doilea logofăt (lg. Păușești) 400.

Bujorani (Bojorani, Bojoreni, Bojurani) sat <Bujoreni, j. Vîlcea> 72, 77, 79, 213, 218, 283, 378, 403, 411.

Bulăiaș, iuzbașă din Gherghița, martor 314.

Bulborea vinde vie în dealul Brăneștilor, lui Stoica log. 315.

Bulbosii din Berevoiești, martor 241.

***Bulboceni** (Bulbucini), sat <probabil lg. Cornățelu, j. Dimbovița> 76.

Buliga, agă, stăpîn în Meriș (menț.) 410.

Buliga, căpitan, cumpără parte în Erghevița 391.

Buluroiul v. Dumitrașco Buluroiul.

Bumbuești, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea> 46, 232.

Bunea v. Gherghe al lui Bunea.

Bunea din: Beanca, martor 420; ~ Fintinele, cu parte în Cepturi 262; ~ din Tătărăi, tatăl lui Tuader uncheașul (menț.) 209.

Bunea log. v. Bunea Vîlcul log.

Bunea, martor pentru Cîndești 179.

Bunea, nepotul lui Manuha, în pricină pentru Polovragii de la Olteț 10.

Bunea, soțul Dobrei și ginerele Ancăi, vinde parte în Star Chiojd lui Balea log. 312, 351.

Bunea Vîlcul (Bunea) <Grădișteanul>, logofăt, stăpîn în Grădiște 145, 285, 318, 359, 365, 385; în Nușoara 418; vie la Grădiște 285, în Dealul Tîrgoviștei

356; țigani 197; rumânește la Fieni 420.

în adunarea de stări 406; log. de vistierie 128, 318, 354, 356, 359; dă carte 128; martor 2, 21, 49, 58, 88, 153, 161, 167, 202, 203, 217, 244, 245, 335, 399; semnează 21, 58, 153, 161, 203, 335.

Bunești, sat <j. Argeș> C.

Bunghe v. Dadul al lui Bunghe.

Bunul, partea lui din Beleți 165.

Burcea, logofăt din Glăvănești, martor 375.

Burdea v. Dumifru Burdea.

Burlan din Zorești, martor 344.

Burlan, tatăl lui Mirce, martor pentru Odobeni (menț.) 90.

Burțoiul v. Ion Burțoiul.

Busulă v. Stanciul al lui Busulă.

Bușlă, delnița lui la Curtea <Gorj> (menț.) 191.

Buta, rumâni din Șchei, întăriți lui Radul al doilea vistier 282.

Buțianul, moșie la Săcuieni <lg. Tinganu, j. Ilfov>, cumpărată de Dumitru Dudeșcu 244.

Butoi, sat <j. Dimbovița ?>, hotare, virful ~ 363.

Butoiul, m-re v. Potoc.

Butui pîriu? <j. Dimbovița>, funie de ocină „pînă în ~” 363.

Buțcat v. Petrea al lui Buțcat.

Buzatul v. Iane Buzatul.

***Buzăești** <probabil lg. Finta, j. Dimbovița> 282.

Buzău, județ, sate din ~ 4, 222, 291, 332, 336.

Buzău, oraș (tîrg) 336; ceauș 368; negustor 292; Episcopia, dăruită de domn cu țigani 8, 43; megiași jură pe evanghelie la ~ 235; episcopi 71, 115, 121, 253, 254, 383.

Buzău, rîu, în descriere de hotare 26, 292, sat pe ~ 4; roți și vaduri de moară pe ~ 26, 151, 336.

Buze, martor pentru Dedulești 193.

Buzea, frate cu Dragomir, volnicit să-și țină vadul de moară pe Buzău, la Dedulești, după pricină 151.

Buzea, rumân din Lichirești, stabilit în Crăcești după legătura lui Mihai Viteazul 227.

Buzea, tatăl Neașei și al Lepădatei, cumpără ocină în Curtea <Gorj> (menț.) 191.

Buzescul v. Preda ~ și Radul Buzescul.

Buzinca, mare comis, tatăl lui Preda sulger, stăpîn în Mătiești, Zorești ș.a. 222; în pricină pentru Cepturi 262;

în sfatul domnesc: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31-35, 39, 41, 44-47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195-198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 233,

244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267-270, 272, 278, 281, 282, 286-289, 291, 294, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318, 319, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354-356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411-413, 417, 418, 423, 424; în adunarea de stări 128, 406; martor 2, 58, 161, 181, 331, 335, 382, 398, 399; jurător (menț.) 203. semnează 58, 398, 406.

C

Cacaeiu v. Stănimirul de Jos.

***Cacalefi** ~ din Coastă ~ din Vale, j. Buzău, sat <lg. Albești>, hotare, părți cu vad de moară întărite lui Radu, Neagoe, Gherge și Moise 336.

***Cacalefi**, sat <probabil lg. Isbiceni, j. Romanati>; azi j. Olt> 380.

***Cacalefi**, sat <lg. Căzănești>; azi în or. Rm. Vilcea> ocina lui Staico Rudeanu pah. dată jupaniței sale, Rada 128.

Cacalefi, sat 111.

Cacova, sat <j. Vilcea>; azi Piscu Mare> 260, 283, 378.

Calcea, nepotul Ciolanului, partea lui în dealul Cindeștilor (menț.) 179, 336.

Calea, jupaniță, fiica lui Cernica vornic, familie, dobîndește jumătate din averea tatălui ei de la Ghitoara, Săcuieni ș.a. după pricină 20, 25.

Calea, jupanița lui Dragul logofăt, familie, stăpînă de țigani, 369.

Calea, jupanița lui Dumitru vornic din Cepturi, familie, stăpînă în Dădești 270.

Calea cea mare v. Drumul cel mare.

Calea den Mijloc, top. la Șarlău <j. Dimbovița> 59.

Calea Stăjeretului, top. la Bucov și Cernătești <j. Prahova> 147, 148.

Calen, Calin, Calinov, v. Călin și Stoica al lui Calin.

Calinic, popă, egumen al m-rii Plumbuita 231.

Caliu, tatăl Radei (menț.) 59.

Calvin, călugăr, din Pădureț, familie (menț.) 414.

Calivin, monah, dăruiește m-rii Ciolanul parte în Cindești (menț.) 336.

Calivît, martor la Liperești 138.

Calofir, megiaș din Găurici, jurător pentru Mihăilești 19, 48.

Caloian v. Vlad ~

Calotă v. Stoica al lui Calotă.

Calotă armaș v. Calotă clucer.

Calotă călăraș, martor pentru Frăsinet 249.

Calotă, clucer, mare clucer, apoi mare sulger, (fost armaș), 163 din Popești, frate cu Toader vătaf 29, 299; primește carte de dezvinovățire în legătură cu furtul banilor de haraci 40 6; martor:

- 28, 29, 33, 49, 56, 88, 160, 161, 181, 221, 335, 350, 398, 399; semnează 28, 160 (?), ld 1, 221, 335, 398.
- Calotă** diacon, martor pentru București 155.
- Calotă** din Bălcești, jurător 157.
- Calotă**, postelnic din Piriiani, nepotul lui Danciu Zamonea, familie, stăpin în Polovragii de la Olteț 10.
- Calotă**, postelnic din Tătulești, martor, semnează 172; probabil același: Calotă, fiul lui Ventilă vătaf din Tătulești, martor 149.
- Calotă** sulger mare v. Calotă clucer.
- Cana Galileii** în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.
- Cantacuzino** v. Costantin Cantacuzino.
- Caplea** din Periș, jupanița (menț.) 215.
- Caplea**, fiica lui Stanciul Băiașul, soră cu Stana 396.
- Caplea**, jupaniță, fiica lui Chiriaz, soția lui Dumitrașco Ceparul post. 282.
- Caplea**, jupaniță, sora Neacșei, cumpără ocină la Dedulești 309.
- Caplea**, stolniceasa, soția lui Vasilie mare stolnic 104.
- Capra**, munte în moșia orașului Cimpulung 424.
- Cara-Haġi-Hasan** din Dirstor, frate cu Dumitrașco vist., dă bani cu impru-mut 163.
- Caracal**, oraș 31.
- Caramazache** v. Dumifru ~.
- ***Carcadulea** (Carcadiul) j. Sac <lg. Mărgineanu; azi j. Prahova> 239, ocina lui Diman vindută lui Lupu căpitan 166.
- Caridi** v. Gheorghie Caridi.
- Cataramă** v. Dubre Cataramă.
- Cataragiul** v. Enache Cataragiul.
- Catrina** jupaniță din Romceani, familie, partea ei de moștenire din Drevești vindută lui Radul al doilea vist. 88.
- Catrina**, țigancă boierească 408.
- Casa de Milă**, top. la *Futești j. Ilfov <lg. Curățești> 212, 215, 317.
- Cascul** v. Nica Cascul.
- Cașotin**, martor pentru Ibănești 339.
- Cașaveica**, țigancă boierească 158.
- Cazacu** v. Radul Cazacu.
- Cazacul** primește parte de vie și pivniță la moartea soției sale, Gurbana 229.
- Căbelul**, baltă <Căbăl, j. Ialomița>, a m-rii Cozia, cu tot venitul 55.
- Căcănău** v. Stănimirul de Jos.
- Căciulași** v. Cuculași.
- Căldărușani**, sat <j. Ilfov> 163.
- Călimănești**, sat <j. Vilcea; azi oraș> 77; slobozie a m-rii Cozia 286.
- Călin**, Calen, Calin:
- Călin** cel mare din Lipia, martor 387.
- Calin**, dascăl, scrie zapis pentru Belcești 380.
- Călin** (Calen, Calin) din: Chiojd, martor 351; ~ din Fînești, martor 259; ~ din Mălaia, frate cu Opriș, face danie m-rii Cozia 79.
- Călin**, fiul lui Trișcă, rumân din Podbelești 337.
- Calen** (Calinov), „moș” în Cindești (menț.) 182, 235, 336.
- Călin** (Calin) rumâni: din Fometești 245; ~ din Podbelești 337.
- Calen** spudei, scrie act domnesc 315.
- Călin**, tatăl lui Stanciul din Cocoli (menț.) 46.
- Calin**, țigan mănăstiresc 57.
- Calin**, uncheaș, tatăl Mariei (menț.) 36.
- Călin** vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Calen** Tabără (Calen) <postelnic din Săteni>, în pricină cu Nenciul vornic pentru o datorie 100.
- Călina** din Comani, jupaniță, mama lui Badea paharnic, familie, rumânește cu sila 85.
- Călină** (Icălina), jupineasa lui Sima din Stăncești, familie, stăpină în Găgeni și Călugăreni 275.
- ***Călinești**, sat <lg. Jideni, j. Buzău> deal cu vie, vindute de Stan Gealoiul lui Ionașco 189.
- Călinești** (Călenești, Căliniști), sat <j. Prahova> 127, 141, 176, 384; vie cumpărată de Radul al doilea armaș de la Sima vătaf 164.
- Călmățui**, riu, în descriere de hotar la Știubee 186.
- Călmățuiul** Vihoritului <piriu> la Căcaleții din Coastă 336.
- Călotici** armaș, martor la Mihăești 389.
- ***Călugăreni**, sat <probabil Cireașov, j. Olt> 11.
- Călugăreni**, sat <Valea Călugărească, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vie întărite Mușei și Neacșei, fiicele Călinei 275; probabil același: Călugăreni, sat 14.
- Călugărița** vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Călugărul**, top. la Dol Folești <j. Vilcea> 75.
- Căluu** (Sf. Nicolae) m-re <j. Romanai, azi j. Olt> 132, egumen Ieremia 150.
- Cămănești**, sat <probabil j. Ilfov> 304.
- Cămîrzan** din Jideni, vinde vie 189.
- Căpășescul** v. Neagul Căpușăscul.
- Căpățînă** v. Dan Căpățînă.
- Căpățîneni**, sat <j. Argeș> 232.
- Căpățînești**, sat <j. Buzău> 330, 332.
- Căpreni**, sat <j. Dolj; azi j. Gorj> 101, 274, 324, 408.
- Căpriorul**, sat <j. Dimbovița>, parte cu rumâni întărită m-rii Mărgineni, dania lui Stan log. 123.
- Căpușă**, Căpușăscul v. Neagoe Căpușăscul.
- Cărbunești**, sat <j. Prahova> 220.
- Cătun** j. Dimbovița <c. Cornești>, părți cu vaduri de moară și din ocina Suslănească întărite lui Radu al doilea vist. 282.
- Cătun**, sat <j. Săcuieni; azi c. Fintinele, j. Prahova> 290, 375.
- Cătunul Tomei** v. Toma, sat.
- Căzan**, Cazan:
- Cazan** v. Albea al lui Cazan.

- Cazan călugăr din Mărgineni, martor 273.
- Căzan** (Cazan): din Băbeni, tatăl lui Dragotă (menț.) 244; din Bătești, martor 219; ~ Zălogi, răscumpără pe fiul lui Pătrașco de la spinzurătoare 137.
- Căzan**, fiul Săbii, martor pentru Băbeni 370.
- Căzan** (Cazan), fratele: lui Fulga vinde parte în Pătirlage 336; ~ lui Rogoz vinde parte în Mocești 336; ~ lui Zirnă se înfrățește cu Mușat croitorul pe partea sa din Cindești 120.
- Cazan, popă din Brănești, cu parte în Budurești 60.
- Căzan** (Cazan), rumâni: din Groșani 78; ~ din Muereasca 283, 286.
- Căzan**, țigani 198, 322.
- Căzânești**, sat <j. Olt> 156.
- Celebi**, Cilibi v. Răgep Celebi și Ahmet Cilibi.
- Celeiul**, sat <j. Romanați; azi în or. Corabia> cu gîrlă și baltă întărite m-rii Potoc 363.
- Cepari**, sat <j. Argeș> 49, 226, 246, 267.
- Ceparul** v. Ivașco Ceparul.
- Ceplea**, sat <j. Gorj> 101, 113, 200, 277, 348, 355.
- Ceptureanca**, via ei în descriere de hotar la Scăieni 351.
- Cepturile** (Cepturi), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 270; vii ale jupaniței Rada schimbate de soțul ei, Stoica Rudeanul, cu vii la Copăcel 65, 128; vii și stînjeni de ocină întărite lui Toader ș.a. în urma unei judecăți 262.
- Cepturoaia**, sat <j. Romanați; azi Iancu-Jianu, j. Olt> 122, 195, 222, 426.
- Cerbureni**, sat <j. Argeș>, rumân cu ocină în ~ întărit lui Vucina mare pah. 364.
- Cerchez**, vătăful, ginerele lui Iordache vornicul, în pricină cu m-rea Bistrița pentru țigani 342; în marea adunare a țării 406; martor 188.
- Cernala**, sat <j. Mehedinți> 89, 200.
- Cernat**, fiul lui Vladul din Jigorani, familie, vinde parte în ocina Găgenească 259.
- Cernat**, <logofăt din Puținței>, tatăl lui Lupșe și al lui Vilcul (menț.) 98.
- Cernat**, mare portar, ispravnic domnesc, de jurători 178, 182, 226, 332; martor 167, 181, 188, 245, 335.
- Cernat**, rumâni: din Răsipiți 34; ~ din Studeni 41.
- Cernat**, tatăl lui Novac cu parte în ocina Găgenească (menț.) 259.
- Cernătescul** v. Stan Cernătescul.
- Cernătești**, sat <j. Săcuieni; azi c. Plopu j. Prahova> 290, 404; jumătate de sat cu rumâni, vii și mori întărit m-rii Glavaciog 61, 148; hotărnicită de partea lui Pavel post. 147, 148.
- Cerneți** (Cerneț, Cernețu), sat <j. Mehedinți; azi în or. Tr. Severin> rumâni din ~ ai m-rii Govora 296; popă 391.
- Cernica**, armaș, fiul lui Ionașcu comis și al Neacșăi, <nepotul lui Cernica vornic>, vinde ocină la Săcuieni 217, 244; martor 395.
- Cernica** din Cacaieu, martor 261; ~ din Tărtășești, frate cu Tudor, martor 59.
- Cernica**, martor pentru Drăghinești 333.
- <Cernica> (Mănăstirea Cernicăi vornicului), m-re <azi în mnc. București>, prăvălii în București 395.
- Cernica**, nepotul lui Drăghici logofăt, vinde moșie la Belciugatul 388.
- Cernica** postelnic, ispravnic de jurători 280.
- Cernica**, vornic, familie, împărțirea averii sale la urmași 20, 25; dă bani cu împrumut 369; mănăstirea lui ~ 395; jurător (menț.) 247.
- Ceroveț** v. Teroveț, sat.
- Certoga**, baltă la Jiu, întărită m-rii Xenofon 320.
- Cervenie**, călugăr, zapisul lui (menț.) 14.
- Ceslău** v. Cislău, sat.
- Cetățeni**, sat <probabil *Cetățele, lg. Grivița j. Ialomița> în descriere de hotar la Bucu 321.
- Ceurl**, sat <j. Gorj; azi mutat>, sat al m-rii Tismana 252.
- Chefala** v. Neca Chefala.
- Chelemetea**, sâtean din Cirlige 334.
- Chera** (Chero), negustor din Ocna Mare, martor 125, 378, 411.
- Chera**, popă din Rîmnic, martor 283.
- Chera**, preteasă, soția popii Ianache din Morunglavi, familie, via ei în Șerbănești 150.
- Cherba** (Chirba), sat <j. Săcuieni; azi în or. Urlați> 140, 142, 144, 311.
- Cherbeleț** v. Preda Cherbeleț.
- Chesar** v. Chisar.
- Chintestii**, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 132, 150, 195.
- Chiojdu** (Chiojdu din Bisca) j. Sac <azi j. Buzău>, popă 351; v. și Star Chiojdu, sat.
- Chiojdeni** (Ciojdeni), sat <Chiojdeanca, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 117, 293.
- Chira** (Chiro), martori: pentru Pitești 118; ~ pentru Oltenei 368.
- Chira Sîrbuleț**, martor pentru Drăgoeni 297.
- Chirba** v. Cherba, sat.
- Chircă**, comis din Ruda, tatăl lui Chisar paharnic, dă parte în Groșani m-rii Tismana (menț.) 347.
- Chircă**, croitor din București, cumpără casă cu pivniță 298.
- Chircă**, paharnic din Păpălari, martor 169.
- Chircă**, paharnic din Runcu, soțul Despei, familie, stăpin în Runcu 17, 18; semnează 17.
- Chircă**, postelnic, martori: ~ din Curtișoara 389; postelnic al doilea, ~ 335.
- Chircă**, sulger, fiul lui Tudor Rudeanul, familie 245, 265; paharnic 245; renunță

- la drepturile lui din Fometești 153, 245; martor, semnează 153, 169.
- Chirfete** (Cherfote), popă din Tirgoviște, în diata Gurbanei 229; diacon 63; martor 63, 155, 327, 328; probabil același: ~, fiul (?) lui Rafail călugărul 76.
- Chiriac** din Stoenеști, în pricină pentru un rumân 304.
- Chirilac**, martor pentru Muereasca 283.
- Chiriaz**, tatăl jupaniței Caplea a lui Dumitrașco Cepariul (menț.) 282.
- Chiril**, monah la Argeș, martor 223.
- Chirill**, patriarhul Țarigradului, legături cu biserica din Țara Rom., dă carte 6.
- Chiriță** din Pitești, martor 118.
- Chisar**, **Chesar**:
Chisar din Mușcel, tatăl lui Pătru (menț.) 222; ~ din Sărăcinești, frate cu Necula cupeț, martor 283.
- Chisar**, paharnic din Ruda, fiul lui Chircă comisul, renunță la drepturile lui în Fometești 153; scrie Groșanilor 347; martor 335.
- =**Chesar**, postelnic din Privalea, martor 167.
- Chisar**, vornic mare fost <din Leotești> (menț.) 214.
- Chiurcibașa** v. **Costandin Chiurcibașa**.
- Chi<v>ul**, iuzbașă din Țirșor, martor pentru Dedulești 248.
- Cincea**, rumân din Studenița, tatăl lui Cernat 41.
- Cinpoitorul** v. **Neagul Cinpoitorul**.
- Ciobanul**, vad la Jiu cu pod umblător, întărit m-rii Xenofon 320.
- Cioca** v. **Dumitru Cioca**.
- Cioca**, țigan mănăstiresc 363.
- Ciocănari**, sat <j. Ilfov> 282.
- Ciocănești** j. Ilfov, sat <azi j. Ialomița> parte cu rumâni întărită lui Mitrea pitar, hotărnicie 267.
- Ciocănești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> deal cu vii, vinăriciul domnesc întărit m-rii Cotmeana 44; obligații fiscale 425.
- Ciocătăneasca**, funie la Muereasca, j. Vilcea 283, 286.
- Cioceni** (Ciociani), sat <j. Prahova> 140, 311; părți întărite lui Stan log. și lui Hranita, nepoții Mariei Boldeasca 158.
- Ciocor**, **Ciocoroh** v. **Tudor Ciocor**.
- Cioiana** comis, martor pentru Mușceleni 397.
- Ciolanul**, m-re <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, vinde parte în Cindești 336.
- Ciolanul** (Ciolan), partea lui în Cindești (menț.) 93, 336.
- Ciorani**, în apa Ialomiței, sat <probabil Cioara, j. Ilfov; azi Ion Roată>, mori întărite lui Ivașco mare vornic și Mariei 96.
- Ciorăni**, sat <probabil j. Gorj; azi Miculești>, partea lui Muja vindută lui Dumitru mare pitar 360.
- Cioroiul** v. **Badea**, ~ **Stan și Vladu Cioroiul**.
- Ciova**, țigan boieresc 408.
- Cireasă**, martor pentru Stroești 206.
- Cislău** (Ceslău), sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 190, 192.
- ***Ciucel** j. Mehedinți, sat <lg. Glogova; azi j. Gorj>, vie și ocină întărite lui Lațco 381.
- Ciuhani**, sat 304.
- Ciulnița** j. Ialomița, sat <Ciulnița> 73; ocină și loc de casă cumpărate de Radul călărașul 261.
- ***Ciumernic**, sat <lg. Glina; mnc. București>, parte întărită lui Dumitru Dudescul 58.
- Ciumești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi Argeșelul, or. Pitești> 281.
- Ciungul**, țigan mănăstiresc 1.
- Ciupenița**, sat <Ciupelnița, j. Prahova> 369.
- Ciuperceii**, sat <j. Gorj> 52.
- Ciurea** cel bătrîn, martor 225.
- Ciuta** din Ștefănești, familie (menț.) 109, 302.
- Ciutrea** vinde parte în Șoimari (menț.) 220.
- Ciuturi**, sat <probabil j. Dolj> 280.
- Cizmescul** v. **Manea Cizmescul**.
- Clineasca**, parte la Mocești <Lipia, j. Buzău> 336.
- ***Clinești**, sat <lg. Lipia, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 14.
- ***Clinești**, (~ de pe Otăsău, Cinești) j. Vilcea <lg. Surpatele> vii cumpărate de Sima logofăt de la Radu Cotorogea 27, 407; părți cu vie ale lui popa Stanciul moștenite de fiica sa Stanca și Radu Cotorogea 196.
- Cilcești**, sat <j. Gorj> 52.
- Cilcești**, sat <Cilceasca, c. Mihăești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 241, 273.
- Cilnic**, riu <af. 'al Gîlortului>, în hotar la Albeni 200.
- Cimpina**, sat <j. Prahova; azi oraș> 104, 367.
- Cimpulung** (Dîlgopol) oraș <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 99, 273, 319, 394; oraș domnesc 205; întărire pentru vechile hotare 424; privilegiile orașenilor 250; pricină pentru mori și pive din ~ cu Preda post. și Oancea log. din Lerești 205; biserica lui Radu Negru <Biserica domnească> ridicată din temelie a 2-a oară 250; județ 135, 205; popă 279.
- Cinda** din Izbiceni, în pricină pentru Ostra 84; ~ din Soceni, frate cu Stan, vinde livadă 343.
- Cinda**, popă din Brîncoveni, martor 278.
- Cinda**, postelnic din Balotești, fiul lui Ivașco postelnic 208; cu parți în Izvorani 102, 103, 268; vinde în Bercești 64; în pricină pentru Jupinești 208.

- Cindești, sat <j. Buzău>, deal cu vii; stăpinit pe „moși” 182; partea lui Cornea aleasă cu jurători și întărită nepoților lui 182, 235; înfrățire între Căzan, Zirnă și Mușat 120; parte vindută de Maria lui Gherghie și Pătru 93; vii din partea lui Calcea și vad de moară, întărite fiilor lui Mihalcea portar 179, 336; croitor 120.
- Ciojdeni v. Chiojdeni, sat.
- Ciojdeanul v. *Stan Ciojdeanul*.
- Circinov, pîriu <afl. al Argeșului> 219.
- *Circiumari, sat <lg. Rădești, j. Olt> 265.
- Cîrlig, rumân în Sărdănești, cu delniță 113.
- Cîrlige j. Rîmnicu-Sărat, sat <azi j. Vrancea>, ocine și vii întărite lui Ghinea vameșul 334.
- Cirloban v. Radul Cirloban.
- Cîrlomăneasca, partea cîrlomanilor la Vernești <j. Buzău>, înfrățire 98.
- Cîrlomănești, sat <j. Buzău> 179, 182, 235, 330, 332, 336.
- *Cîrnitură, sat <lg. Cîmpeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău> părți cumpărate de Lupul cpt. din Lăpoș 239.
- Cîrnul, în pricină pentru Grădiște și Viriți 272.
- Cîrstănești, v. Cîrstinești, sat.
- Cîrste, Cîrstea, Crăste:
- Cîrstea v. Radu Cîrstii.
- Cîrstea, armaș al doilea, soțul Vilaei, familie, în pricină pentru Ostra 84.
- Cîrstea, diacon, popă, scrie zăpis pentru Bătiești ș.a. 219.
- Cîrstea (Crăști): din Alămănești, martor 85; ~ din Bîrsești; jurător 270; ~ din Brătulești v. *Cîrstea* post; ~ din Ciociani, martor 311; ~ din Coțiani v. Cîrste log; ~ din Săteni, fiul lui Ventilă post., martor 63; ~ din Tirgșor, martor 193, 309; ~ din Vărăști, megiaș, jurător 42.
- Crăste, fiul lui Rafail călugărul, răscumpărat din rumânie 76.
- Cîrstea, grec din Crăcineni, jurător 270.
- Cîrstea, iuzbașă, ginerele jupaniței Maria. stăpin în Curoteștii de Sus 221; ~ martor pentru Dătcoci 221.
- Cîrstea, logofeți; din Coțiani, scrie zăpis 192; ~ fiul lui Stanciul din Izbiceni martor 68.
- Cîrstea, martori: pentru Bărbuleț 240; ~ pentru Șoimari 220.
- Cîrstea (Cîrste), megiași: din Prodolești, cu parte în Udeni 76; ~ din Tărtășești, jurător 59.
- Cîrstea, moștean din Jupinești 208.
- Cîrstea, pîrcălab din Brîncoveni, martor 278.
- Cîrstea, postelnic din Brătulești, tatăl lui Leca (menț.) 88.
- Cîrstea, precupeț, ocina lui de la Curești cu rumâni dată m-rii Glavacioc 207.
- Cîrstea, rumâni: din Dreșești, se răscumpără 88; ~ din Lazul 35; ~ din Ștefănești, cu delnița 109, 302.
- Cîrstea Eghenoae, rumân cu delniță la Nucșoara 418.
- Cîrstea lu Bărcan, tatăl lui Radu (menț.) 240.
- Cîrstinești v. Cîrstinești, sate.
- Cîrstești, sat <j. Olt> 9.
- Cîrstian, Cîrsteianu, Cîrstien, Crăstian:
- Cîrstian v. Radul Cîrstian.
- Cîrstian (Crăstian) din Drăgănești, boier hotarnic 147, 148; ~ din Loloești, tatăl lui Vlad (menț.) 311; ~ <din Ungureni>, martor pentru Săseni 4; ~ din Vîlturești, aldămășar 219; ~ din Zătreni, soțul Mariei, lăsa m-rii Dintrunlemn un țigan cu femeia lui 57.
- Cîrstian, fiul Dragolei, familie, vinde pogoane de loc în Scăian 351.
- Cîrstian (Cîrsteianu), martori: 111; pentru Drăghinești 333; ~ Goruneni 29; ~ Stănulești 26.
- Cîrstian, megiaș din Vernești, fiul lui Coman, se înfrățește 98.
- Cîrstian, moștean; întărit la Jupinești după pricină de rumânie 208.
- Cîrstian, păcurar, fiul lui Dragomir din Fiiani, cu simbrie la Andoca vătaf, apărat de domn 178.
- Cîrstian, rumân din Jigoreni, frate cu Mușat (menț.) 56.
- Cîrstien, sulger, martor pentru Mușceleni 397.
- Cîrstianu, țigan 198.
- Cîrstianu vinde parte de roată de moară <în Buzău> 26.
- Cîrstian (Crăstian), vornic din Boteni, om domnesc 100; jurător 123; ispravnicul scaunului Tirgoviștei, martor 76
- Cîrstiana, <mama> Velicăi și a Ilinei, vinde parte în Văleni 125.
- Cîrstina, jupineasa lui Măciucă comis, vinde parte în Mușceleni 397.
- Cîrstina, țigancă boierească 369.
- Cîrstinești (Cîrstănești, Cîrstenești), j. Mușcel și Pădureț, sat <lg. Corbi; azi j. Argeș> 74, 216, 263, 416; parte întărită lui Stan și Sărbu, după pricină cu Ion al lui Vrabie 419; locuri în sat vindute de Vișa lui Ion log. 428; probabil același: Cîrstienești (Cîrstiinești), sat 92, 243, 278.
- Clăile Orzei, top. la Bătiești <Vulturești, j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 219.
- *Clîcevețul, sat <lg. Sușița, j. Mehedinți> al m-rii Tismana; domnul scrie sătenilor fugiți peste Dunăre să se întoarcă la casele lor 116.
- Clim (Clima), egumen al m-rii Slobozia lui Enache 374, 412.
- Climcea, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Clocotici, sat <Bradul, j. Argeș; azi j. Vîlcea>, popă 232.

- Coadă**, casa lui în Tirgoviște 336.
Coadă, martor pentru Bălțești 300.
Coarvă din Zorești, tatăl lui Vlad (menț.) 222.
Coasta Prunilor top. la Topliceni <j. Rm. Sărat; azi j. Buzău> 189.
Coasta Turcului, top. la Bucov j. Săcuieni, <azi j. Prahova> 147, 148.
—Costa lu Crall, top. la Păcălești <Podeni-Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova> F.
Cocani, sat <j. Ilfov> 130.
Cocoi, sat <Cucoiu, j. Argeș; azi j. Vlcea> 232; parte întărită lui Bolovan din Pitești 46.
Cocorăști j. Prahova, sat 188; parte întărită lui Condilo fost mare post. 54.
Cocorăști, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 409.
Cocoș din Crîngu, tatăl lui Radu (menț.) 311.
Cocul, sat <j. Argeș> 294.
Codmeana (Flagoveștenia), m-re <Codmeana, j. Argeș> sub stăpînirea m-rii Cozia, privilegiu pentru satul Ciocănești, egumen 44.
Codrea păcurar, în diata lui Tudoran sulger (menț. ulterioară) 241.
Codreș v. Dumitru Codreș.
Coica, fiul lui Iadă, familie, vinde parte în Star Chiojd, în moșul Mișinărescul 351.
Coica, rumân din Groșani 78.
Coica, vătaf din Căpățineni, martor 232.
Cojești, sat <j. Ilfov> 405.
Cojocarul, tatăl lui Gherghie cu vie în dealul Năenilor (menț.) 374.
Colceac v. Duminică al lui Colceac.
Colceac (Culcec) din Pitești, cumpără delnițe în Izvorani 102, 103. 268.
Colintina, riu, sat pe ~ 130; m-re pe ~ 231.
Colnicul lui Dan, ~ lui Tudor, top. la Luciani, sat <j. Dimbovița>.
Colnicul Lung, top. la Bucov <j. Prahova> 147, 148.
Colțea, postelnic din Doicești, martor, semnează 321.
Coman, cneaz rumănit din Răsipiți 34.
Coman, comis, fiul lui Neagu aga, familie, schimbă moșie cu rumâni în Scheii de la Potoc pentru parte în Hulubești 282; vinde țigan 21; semnează 21.
Coman din Călinești, martor 384; prob. același: **Coman**, martor pentru Dăr-mănești 373; ~ din Dragoslavele, martor 279; ~ din Negovani, tatăl lui Coman ș.a., vinde vie cu loc și casă în partea Strimbătenească 349, martor 343; ~ din Scăiani, tatăl lui Stanciul (menț.) 351; ~ din Tomșani, martor 86.
Coman, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie cu loc și casă în partea Strimbătenească 349.
Coman, fiul lui Șărbu din București, vinde vie 189.
Coman, frate cu Dumitru, cu vie în Dealul Sătenilor (menț.) 63.
Coman martori v. **Coman** din Călinești și **Coman** din Negovani.
Comanu, popă, fratele lui Tatul, martor 111.
Coman, rumâni: din Glina 287, ~ din Lichirești, prins în Crăceni de legătura lui Mihai 227.
Coman, sătean din Cîrlige 334.
Coman, tatăl lui Cîrstian și al lui Stan din Vernești (menț.) 98.
Coman, țigan boieresc 408.
Comanca, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 5.
Comani, sat <j. Olt> 85, 92, 243, 270, 278.
Comarnic, sat <j. Prahova>, parte cu rumâni pusă zălog de Ianu spăt. la Dumitrașco clucer din Filipești, pentru datorie 331.
Comăneasa, partea ei la Frăsinet 5.
Comănești, sat 127, 371.
Comăniți, sat <probabil Comănița, j. Olt> 169.
Conda, Conde:
—Conde, armaș mare, martor (menț.) 34.
Conda, neguțător din Călinești, martor 127.
Conda Sirbul din Tirșor, martor 392.
Condilo (Condilă), postelnic din Albești, fost mare post., soțul Stancăi, familie, întărit la Cocorăști și Stoienești 54; chemat la judecată cu Rudenii 266; comis 226; jurător 226, 246, 267; martor, semnează 23; eroare: ~ mare post. în sfat domnesc 42.
Constandin v. Costandin.
Conțești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 99.
Copăcel, sat <j. Vlcea; azi în or. Ocele Mari>, viile jupaniței Rada a lui Staico pah. Rudeanul puse zălog la Pătru și Ghioca negustori 65, 128.
Copăceni, sat <j. Argeș; azi j. Vlcea> 77, 79.
Copăceni (Cupăcini), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 285, 359.
***Copilești** de Jos, sat <prob. lg. Poroinica, j. D-ța>, în pricină de hotar cu Grama pitar 87.
Cor . . . din Cîrlige, martor 334.
Coraceta, top. în hotarul bălții Bistret <j. Dolj> 115.
Corătești v. ***Curătești**.
Corbășori v. **Corbșori**.
Corbei v. **Oprea Corbei**.
Corbeni, sat <j. Argeș> 163, 226, 246, 267; probabil același: **Corbi** j. Argeș, sat de cnezi, fugiți de bir, întărit lui Vucina m. pah. și Pîrvul log. care au dat toate dăjdiile 376.
Corbești, sat <probabil Corbi-Mari j. Dimbovița> 59.
Corbi (Corbi de Piatră), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 216, 223, 428; popă 74, 263, 416; act scris în 416.

- Corbi, sat <probabil Corbeni, j. Romanai>; azi în or. Balș 80, 81.
- Corbiț v. Radul Corbiț.
- Corbșori (Corbășori, Corbușori, Corșori), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș 162, 394, 418, 419; locuri și grădină cumparate de Ion log, și fratele lui, Pătru 154, 216, 263, 416; înfrățire 223.
- Corbul v. Slemne Corbului.
- Corcan din Ūrlați, boier hotarnic 147, 148.
- Corcodel, stolnic din Bucșani, tatăl lui Radu post. 371.
- Corlat cel bătrîn din Vlădulești, tatăl lui Stanciul Lungaș (menț.) 308.
- Corlățești, sat <j. Romanai>; azi j. Olt 305.
- *Cornățel, oraș <lg. Mănăstirea, j. Ilfov 225; județul din ~ 267.
- *Cornățelul, sat <lg. Bucovăț; mnc. Craiova>, hotare; pricină cu Gîrbovenii 341.
- Cornățeni, sat <Cornățel, j. Dimbovița 20, 25, 202.
- Cornea din Cîndești, „moș” 182, familie, partea lui moștenită după pricină de nepoți 235; ~ din Cornățel, tatăl lui Iane, martor 225, 267; semnează 225.
- Cornea, martor pentru Bărbuleț 240.
- Cornea, tatăl lui Datco Robul care vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49,
- Cornești, sat <j. Dimbovița 123.
- Cornet, sat <j. Dolj; azi în mnc. Craiova 426.
- Cornișani, sat <Aninoasa, j. Gorj 83, 101.
- Cornu, sat, j. Prahova <c. Cornu> ocina m-rii, Mislea, cu gorșină 421.
- Cornu, sat <probabil Drăgănești, j. Prahova>, vad de moară al lui Iancu cpt. pe ocina m-rii Snagov, pricină 199.
- Corșori v. Corbșori.
- Cortoflăș v. Ivan Cortoflăș.
- Corvejal vinde delniță la Izvorani (menț.) 281.
- Cosîmbești, sat <j. Ialomița 390.
- Coslegi v. Cozleciu, sat.
- Cosma v. Cozma.
- Cosoba, sat <j. Ilfov>, iuzbașă de roșii 158.
- Costanda, țigănci boierești 268, 282.
- Costandin, bănișor din Craiova, scrie zapis 410.
- Costandin din Cîrlomănești, jurător 332; ~ din Pizdelești, în pricină pentru parte în Șchei 114.
- Costandin (Costantin), fiul Dionisiei călugărița vinde vie în dealul Săsenilor cu ocină și casă 383; ~ fiul lui Braica, rumân vindut cu ocina din Jigoreni (menț.) 56; ~ fiul lui Dragul din Slătioare, familie, în pricină cu moștenii din Jupînești 208; ~ fiul lui Stoican, martor pentru Șirina 124.
- Costandin, fratele lui Dobroiu, rumân din Podbelești, 337.
- Costandin, iuzbașă din Ciocănești, martor 267.
- Costandin, jupîn, cumpără ocină și loc de casă în Stăncești 367.
- Costandin (Costaindân), martori: pentru Arbănaș din Chiojd 293; ~ pentru dealul Săsenilor 292; ~ pentru Muereasca 283.
- Costandin (Costanden), postelnic al doilea, postelnic <din Dobreni, fiul jupaniței Elina și al lui Radu Șerban> soțul jupaniței Balașa 140; cumpără vie la Loloești 140, 142, 144, 204; în sfatul domnesc 173; în adunarea de stări 406; martor 197, 202, 331, 335; semnează 335.
- Costandin (Costanden) postelnic din Dobroți, martor 76.
- Costantin postelnic mare v. Costandin Cantacuzino.
- Costandin, tatăl lui Negoe (menț.) 384.
- Costandin, țigan (menț. ulterioară) 21.
- Costandin Cantacuzino (Costantin, Costantin) mare postelnic, soțul jupaniței Elina, <ginerel jupaniței Elina și al lui Radu Șerban>, întărit cu loc de casă în București și vie în dealul Viespeștilor 173; în pricină cu m-rea Sf. Troița pentru satul Greci 214; ctitor la m-rea Mărgineni 337;
- în sfatul domnesc: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 167, 169, 177, 180, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265—272, 278, 281, 282; 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318, 319, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 269, 374, 376, 377, 371, 381, 382, 399, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423, 424, 427; în marea adunare a țării, dă carte 406;
- martor, jurător, dă carte de mărturie: 2, 8, 49, 58, 71, 128, 161, 181, 203, 234, 294, 331, 335, 399; semnează 8, 143, 203, 335, 398.
- Costandin Chiurciabașa, martor pentru București 155.
- Costantin Duca, martor, semnează 353.
- Costandin Pîrțache din Măcineni, martor pentru Șainești D.
- Costea din Băbeni, martor 375; ~ din Bălțești, martor 300; ~ din Mehedinți, martor F; ~ din Slănicul de Jos, martor 419, C.
- Costea, ginerelul lui Dumitru Bordea, vinde în Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 243, 278.
- Costea, grămătic de la Biserica Domnească din București 377; martor 228, 231.
- Costea, popă din Pitești, martor 135.
- Costea, rumân, fiul lui Stan, vindut cu ocina din Jugoreni de Sus 56.

*Costeni, sat <prob. lg. Spanțov, j. Ilfov> 371.
 Costești <j. Mehedinți> v. Custești.
 Costești, sat <j. Vilcea> 125, slobozie a m-rii Bistrița 286; probabil același: 112.
 Costești, sat <~ din Vale, j. Vlașca; azi j. Dîmbovița> 87; popă 188.
 Costițele, top. la Bucov <j. Prahova> 148.
 Cot v. Manea Cot.
 Cotea v. Oprea Cotea.
 Cotenești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte cu munte a jupanitei Dobra dată fiului ei, Lăudat 279.
 Coțești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, 97, 241, loc vindut de Sas lui Ghinea Turculescu 236.
 Cotmeana v. Codmeana, m-re.
 Cotmeana, riu la Samara 131.
 Cotorcea din Jugureni, martor 259.
 Cotorogea v. Radu Cotorogea.
 Cotrăcean v. Iane Cotrăcean.
 Cotrăceni, sat <mnc. București> 28, 33, 221, 303.
 Coți v. Ghinea Coți.
 *Coțiani, sat <Coțiani, lg. or. Vulcana> 192.
 Coțofeanul, Coțofenul v. Mihai Coțofeanul.
 Coțofeni, sat <j. Dolj> 113, 200.
 Covescu v. Dumitrașco Covescu.
 Cozia (Coziia, sf. Troiță), m-re <j. Vilcea> ctitori 41; sat, baltă, moară, danii 41, 55, 77, 79, 402; slobozii 283; pricina 5; metoh 44; mormînt 41; egumen: 5, 41, 80, 81, 283.
 Coziani (Sf. Troiță), m-re <Cozieni, j. Buzău>, cumpără vie în dealul Săsenilor cu ocină și loc de casă, egumen 383.
 Cozianul v. Dionisie, egumen.
 Cozleciu, sat <j. Prahova>, parte vindută de Stroe și Radu lui Iordache vornic 375.
 Cozma (Cosma), egumen la m-rea Sf. Troiță 16, 353, 423; martor, semnează 353.
 Cozma, negustor din Comănești, scrie zăpis 127.
 Craiova (Craiuova, Cralevschie), oraș <azi municipiu> 63, 341; scaun 280, 396, A; bănișor de ~ 410; mare ban de ~: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35; 39, 41, 44—47; 56, 58, 63, 64, 67, 70, 78, 85, 88, 89, 95, 115, 128, 133, 135, 146, 150, 158, 159, 163, 169, 173, 180, 184, 189, 191, 195, 197, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 237, 258, 261, 265, 267—269, 171, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 305, 309, 314, 318—320, 327, 332, 336, 337, 345, 351, 354—356, 359, 364, 369, 374, 377, 381, 382, 398, 399, 403, 408, 411—413, 418, 423, 424, 427, A.
 Craioveștii, familie, dania lor la m-rea Bistrița (menț.) 115.
 Crali v. Coasta lui Crali, top.

Crasna, j. Gorj, sat 408; părți cumpărate și întărite lui Dumitru Filieșanul mare pitar 398, 399; sateni din ~ chemați cu cărțile lor 415.
 Crăceni, sat <or. Călărași>, rumâni din Lichirești stabiliți în ~, pricină 227.
 Crăcineni, sat <Crăciunei, j. Olt> 270.
 Crăciun, armaș din Dregan, martor 68.
 Crăciun (Creciun), căpitan, martor la Vai-dei 68.
 Crăciun din Alexeni vinde locuri 271: ~ din Băjești, boier hotarnic 405; ~ din Bătiești, vinde ogor și livezi 219, 315; ~ din Căpăținești, megiaș jurător 330; ~ din Chinteaști, frate cu Bălin, martor 195; ~ din Cîrlomănești; portar, soțul Mariei, familie (menț.) 93, 336; ~ din Drăgănești, martor 85; ~ din Grivi, tatăl lui Neago 271; ~ din Jugureni, martor 259; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Pîrscov, martor 51; ~ din Pîrscoveni, martor, semnează 380; ~ din Sfîntești, martor, 92, 243, 278; ~ din Tîncăbești, megiaș jurător 314.
 Crăciun, fiul lui Sfeia, vinde parte în Birza de Jos 278.
 Crăciun, grămătic, scrie zăpis 344.
 Crăciun portar v. Crăciun din Cîrlomănești.
 Crăciun, rumân din Murgești 355.
 Crăciun, țigani, 158, 174, 364, 408.
 Crăciunei v. Crăcineni, sat.
 Crăciunela, mama lui Datco (menț.) 271.
 Crăjeu din Mătăsari, boier hotarnic 87.
 Crăpeni v. Căpreni, sat.
 Crăsnariu, Crăsnariul v. Stanciul Crăsnariul.
 Crăste v. Cîrste.
 Crăstian v. Cîrstian.
 Creața (Creța), sat <Crețulești j. Vlașca; azi j. Dîmbovița> 86, 188; ~ de Jos, ~ de Sus, sătenii în pricină cu Grama pitar 87; probabil același: Crețulești 130, 163; v. și Crețulești.
 Crețești, sat <probabil j. Ilfov> 163.
 Crețești, sat <c. Sprincenata, j. Olt> 84.
 Crețu, popă. socrul lui Rădocea (menț.) 344.
 Crețulești, sat de zestre al Radei, vindut de soțul ei, Staico pah. Rudeanul 65; v. și Creața.
 Cricov, pirtu <Cricovul Sărat>, hotar 117; moși peste ~ 392.
 Cricoveni j. Prahova, sat cu rumâni al m-rii Mărgineni dăruit de Drăghici și Udriște ban 177.
 Critenești j. Ilfov, sat <Cătrunești> al m-rii Radu Vodă 423.
 Criva de Sus, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 92, 243, 278.
 Crivină, top. la Bătiești j. Mușcel și Pădureț <Vulturești, c. Hîrtiești; azi j. Argeș> 315.
 Crîngu, sat <Sătucu, j. Prahova> 140, 142, 144, 311.
 Crînguri, top. la Corșori <j. Mușcel; azi j. Argeș> 416.

- Crucea lui Ivan**, top. la Scăieni (j. Sac; azi j. Prahova) 351.
- Crușăț**, top. la Știubeele (j. Teleorman) 186.
- Crușeți** (Crușăți, Crușețe) j. Gorj, sat, pricină pentru partea lui Ghioca și Malcoci sulger între fiii lor, Dumitrașco și Dima 274, 324.
- Cucă** din Nucșoara, rumân 418.
- Cucești**, sat (j. Vlcea) 407.
- Cuciulaf**, vâtaf din Topolnița, martor 391.
- Cuciulați**, sat (Căciulați j. Ilfov) 314.
- Cuco**, țigan 408.
- Cucoiu v. Cocol**, sat.
- Cucur v. Radul Cucur**.
- Culiu v. Hași Culiu și Vasilie Culiu**.
- Cumcești**, sat (probabil Conțești j. Teleorman) 19, 48.
- Cupăcini v. Copăceni**, sat (j. Vlașca).
- Cupen**, rumân din Jigoreni vindut cu ocina (menț.) 56.
- Cupsela**, top. (?) la Știubeele (j. Teleorman) 186.
- Curăiacea** (Curăiaci) sat (Curiacea, c. Izvorul Birzei, j. Mehedinți), rumâni ai m-rii Govora 296.
- Curăteștii** de la Mostiște, j. Ilfov, în hotar cu Futeștii 212, 215, 316, 317.
- *Curătești** (Corătești, Curotești, Curoteștii de Jos, ~ de Sus, j. Vlașca, sat (azi Chirculești, j. Ilfov) 350; întărit jupaniței Maria după pricină 299.
- *Curești**, sat (lg. Cunești, j. Ialomița) 267; pricină pentru ocină și rumâni între Mitrea pitar și Ionașco comis; ocina lui Dobrotă și Cîrstea dăruită m-rii Glavaciov 207.
- Curicea**, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
- *Curota j. Ilfov** sat (lg. Gălbinași) ocină fără rumâni, cumparată de Vucina mare pah. 364.
- Curpen j. Gorj**, sat, locuri de vie și ocine întărite lui Dabela 271.
- *Curtea** (Curte) j. Gorj (lg. Curpen) sat 271; ocină și loc în vatra satului întărite lui Iorga, slugă domnească 191.
- Curteșoara**, sat (j. Gorj) 191.
- Curteșoara**, sat (j. Olt) 169, 265, 267, 389, 417.
- Curtu**, bărbier, martor 395.
- Curuia** (Curiuia), tatăl lui Balica, vinde ocină în Erghevița 391.
- Cușești**, sat (Costești, j. Mehedinți), ceaș 391.
- Cușfereni**, sat (probabil Guștereni, j. Ilfov; azi Frumușani) 15, 163.
- D**
- Dabela** din Grivi, cu părți în Curpen, Obreja, Rusești, ș.a. 271.
- Dabul**, rumân din Studenița 41.
- Dada**, pîriu (j. Dimbovița) 363.
- Dadul v. Valea lui Dadul**.
- Dadul** din Băilești, tatăl lui Mihai Pribeagul (menț.) 24.
- Dadul**, fiul Dragolei, frate cu Mircea ș.a. vinde loc în dealul Scăienilor 351.
- Dadul**, partea lui din Vlăduța întărită m-rii Potoc (menț.) 363.
- Dadul al lui Bunghe**, funia sa în Scăiani (menț.) 351.
- Dafina** din Grivi, martor 271.
- Dajul**, tatăl lui Hmazule și Bistrul, rumâni din Murgești (menț.) 355.
- Damian** iuzbașa din Bădinești, familie, dăruit de Radu Șerban vv cu parte din Vilcana și rumâni, eliberează din rumânie (menț.) 42.
- Dan**, cneaz rumânit din Risipiți 34.
- Dan** din Alămănești, martor 85; ~ din Valea Boului, chezaș 293; ~ din Vrănești, martor 315.
- Dan** rumân din: Cepturoaia, încearcă să se judecească 222; ~ din Lazul 35; ~ din Fometești 245; ~ din Năpărteni 163.
- Dan** vâtafi, martori: din Brezoe 149; ~ pentru Baia de Fier 396; pentru Finținele 237.
- Dan**, vornic, fost mare, familie (menț.) 382.
- Dan** (I), domn al Țării Românești (1383—1386), danie la m-rea Tismana 115.
- Dan** (al II-lea), domn al Țării Românești (1420—1431) 45; hrisov de la ~ 55.
- Dan Căpățînă**, rumân din Mușetești 163.
- Dan Schiopul**, rumân din Fometești 245.
- Danciul**, boariul, rumân din Fometești, 245.
- Danciul** cel bătrîn din Tirgoviște, tatăl lui Gherghie logofăt, martor 327, 328.
- Danciul** clucer v. Danciul Doicescul.
- Danciul** din: Curpen, aldămășar 271; ~ din Măldărești v. Danciul postelnic; ~ din Pitești, martor 118; ~ din Pleșoi, se înfrățeste cu Dobromir fost mare ban peste satul Belovții (menț.) 107; ~ din Turcinești, în pricină de rumânie 45; ~ din Vlădila, martor 38.
- Danciul**, judec din Brătășani, dăruiește funie m-rii Brîncoveni 81.
- Danciul**, jupin, cumpără loc în Bășinești 393.
- Danciul** logofăt v și Danciul Pîrșianul.
- Danciul**, logofăt din Uscați, martor, jurător, hotarnic 163, 207, 227, 267, 389.
- Danciul**, martor pentru Stroești 206.
- Danciul**, postelnic din Măldărești, frate cu Radul căpitan, martor, semnează 218, 283, 378.
- Danciul**, rumân din Jigoreni 56.
- Danciul**, țigan 197.
- Danciul**, vornic (din Brîncoveni), tatăl lui Matei Basarab (menț.) 40.
- Danciul** al lui Aldea din Curpen, aldămășar 271.
- Danciul** Bobotează, martor pentru Băjești și Ciulnița 73, 261.
- Danciul** Doicescul, clucer din Doicești, în adunarea de stări 406; martor 73, 181, 404; semnează 406.

Danciul Fră . . ., tatăl Tudosiei care vinde vie în Cirligi (menț.) 334.

Danciul Gîngavul, rumân din Murgești 355.

Danciul Negrul, rumân din Murgești 355.

Danciul Piriianul (Danciul), logofăt din Piriiani, familie 10; stăpîn în Baia de Fier; Polovragi, Vulpeni ș.a. 10, 396, 426; martor, boier hotarnic, semnează 322, 341.

Danciul Zamona (~ Zamonea), bunicul lui Stanciul post., al lui Danciul log., ș.a. stăpîn în Polovragi (menț.) 10.

Danilă v. Dănilă.

Danovic v. Taful Danovic.

Dara, fiul Darăi, partea sa din Preajva (menț.) 175.

Dara, tatăl Badei și al Darăt din Preajva (menț.) 175.

Darul din Tărtășești, martor 59.

Dafco, Deatco, Detco:
— Detco, călugăr, tatăl lui Duca rumân din Jigoreni (menț.) 56.
— Datco clucer, 49, eroare: Ivașco clucer.

Datco, clucer din Potoceni, tatăl lui Radu post., al lui Datco paharnic ș.a. care vind în Trănșani (menț.) 32.

Datco (Deatco) din: Ciulnița, vinde loc de casă 261; ~ din Curpen, vinde loc de vie 271; ~ din Curtișoara, martor 191; ~ din Potoceni, jurător 332.

Datco, (Detco), fiul lui Girbaci căpitan, vinde vie în Dealul Bucureștilor, semnează 242.

Datco (Deatco), fiul lui Mîinea dorobanț din Stolojani, în pricină pentru delnițe în Izvorani 408.

— Deatco, fiul lui Suliță din Curpen, vinde vie 271.

— Deatco, fiul lui Vilcul din Alexeni, vinde loc 271.

Datco, ginerele lui Tudoran din Gherghița 314.

Datco, logofăt, martor pentru Drăgoeni 297.

Dafco, paharnic din Copăceni, martor 77, 79.

Datco, paharnic, fiul lui Datco clucer din Potoceni, familie, vinde parte în Trănșani 32.

— Detco, roșul, martor pentru Dediulești 330.

Datco, rumân din Ninășești 152.

— Deatco, vătaf din Văləri, martor 271.

Dafco al Crăciunelei din Grivi, face schimb de locuri 271.

— Deatco al Fuglei din Grivi, martor 271.

Datco Robul, fiul lui Cornea, familie, vinde parte în Stănimirul de Jos 49.

David, iuzbașa din Ploiești, martor 370.

***Davidești**, sat <lg. Valea Caselor, j. Dimbovița>, întărit m-rii Potoc 363.

Dădești, j. Teleorman, sat <Didești>, cu rumâni întărit lui Stoica spătar, fiul lui Dumitru vornic din Cepturi 270.

Dădulești, v. Dedulești, sate.

Dăinea v. Dragomir Dăinea.

Dălhuț, via lui din Cirlige (menț.) 334.

Dănești, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Iorga, slugă domnească, cumpărată de la Dobromir 191.

Dănilă (Daniilă), diacon, martor pentru Șirina 124.

Dănilă din Dragotești, vinde vie și loc în Mircești 282.

— Danilă, martor pentru Muereasca 283.

Dănilcea din Dărmănești, martor 127, 176.

Dănuțoiul, cumnat cu Iovan mezilul, vinde parte în Drăgoeni 297.

Dămian, vătaf din Păcălești, martor F. Dărăști, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 299.

Dărmănești (Dărmenești) j. Prahova, sat <azi j. Dimbovița>, părți cu vad de moară vindute de Stroe ș.a. lui Dedul Bucureșteanul 127, 141, 176, 373, 384.

Dărmănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi Dărmănești, j. Argeș> 394, 419.

Dealul (Deal), m-re <j. Dimbovița; azi mnc. Tîrgoviște>, Rafail călugăr dă parte din Udeni m-rii ~ 76; egumen 76, 327, 328.

***Deal, sat <probabil lg. Olteni, j. Vilcea>** 403.

Dealul Boului la Șerbănești <j. Vilcea, c. Ștefănești>, vie întărită popii Ianache din Morunglav 133; ~ Bucureștilor v. București, oraș; ~ lui Boldea, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 315; ~ Pații la Podbelești j. Dimbovița <azi Cazaci>, vie dată în schimb m-rii Mărgineni 337; ~ Piteștilor, vii ale orașenilor din Cîmpulung, vinărici 425; ~ Săsenilor v. Săseni, sat; ~ Sătenilor v. Săteni, sat; ~ Stufului, top. la Zlaşoma 122; ~ Tîrgoviștei, vie vindută de Stanciul Șoimar lui Hrida mare ban 328, vie vindută de Radu lui Bunea log. de visterie 356; ~ Urlaților v. Urlați, sat.

Dedescul v. Ștan Dedescul.

Dediul din Strîmbeni, în pricină 146.

Dedul Bucureșteanul (Dedul), vătaf din Călinești, văr cu Stanca, cumpără părți și vad de moară la Dărmănești 127, 176, 373, 384; martor, semnează 141, 164.

***Dădulești (Dădulești, Dediulești), sat <lg. Potoceni, j. Buzău>** 222, 329; Dragomir și Buzea cu drept să-și facă mori la Buzău, după pricină; 151 partea lui Duțe impresurată de Ion Potecă <330>.

***Dădulești j. Ilfov, sat <lg. Stroești; Fierbinții de Sus>**, părți vindute de Barbul post. din Mănești lui Radul al doilea vistier 282.

***Dădulești (Dădulești) lângă Tîrgșor j. Prahova, sat, parte cu rumâni întărită lui Pădure paharnic, fiul lui Taful post. din Lazuri și verilor lui 193, 248, 309.**

- Defta**, negustor, martor pentru Vărăști 175.
- Delința**, țigan 174.
- Desa**, sat <j. Dolj> 20, 25, 212, 215, 389, 406, A.
- Despa**, jupineasa lui Chirca paharnic din Runcu 18; stăpânește parte din Runcu 17.
- Despa**, preoteasa lui popa Stoica, vinde loc în Seciul Banei 36.
- Despina**, **Dospina**:
- Dospina** fiica lui Dragul log. din Slătioara, soția lui Vlad log <Rudeanul>, apoi a lui Preda spătar, stăpînă în Lichirești 227.
- Despina**, jupineasa lui Dumitrașco, cumpără vad de moară la Cindești 336.
- Dospina**, jupineasa lui Ivașco vornic, mama Mariei și a Elincăi, în pricină pentru averile lui Mușat vistier 160.
- Detcoi**, **Dătcoi**:
- Dătcoi**, sat <Detcoi, mnc. București>, parte cu vad de moară cumpărată de Sima al doilea log. de la megiași 28; 33; **Fundul Dătcoilor** (menț. tîrzie) 33.
- Dătcoi**, sat <probabil Tețcoi, j. Dîmbovița> parte de moară vindută de Pătru jupinesei Dumitra din Cotroceni ș.a. 221, 303.
- Detcoi**, j. Vlașca, sat cu rumâni, agă dăruit de Matei Basarab lui Oprea mare 358.
- Deunlema** (Sf. Maria), m-re <j. Vilcea>, dăruită de Cirstian din Zătreni cu doi țigani, fierari 57.
- Deveselul** j. Romanai, sat <j. Olt>, parte cumpărată de Stroe log. de la moșneni 302.
- Dia** din Fometești 245.
- Diicul**, clucer, frate cu Șerban ban, înzestrează pe sora lor Neașca cu parte din Futeștii de pe Moștiște (menț) 212, 215.
- Diicul**, cupar, birar de județ 286; martor 92, 169, 243, 278.
- Diicul**, din: Mihăești, jurător 270; ~ din Pădureți rumănit 169.
- Diicul**, grămătic, martor pentru Bărbuleț 240.
- Diicul**, rumân din Gropșani 78.
- Dicul**, spătar, martor pentru Erghevița 391.
- Didea**, martor pentru Pupezeni 390.
- Didești** v. Dădești, sat.
- Didilești**, sat <j. Gorj>, vie vindută de Dumitreasa 113.
- Dima** v. Grigore al lui Dima.; Raduț Dimii și Stanciul Dimii.
- Dima**, călăraș, soțul Vișei, cumpără părți în Lindești 130.
- Dima**, clucer din Bîzdana, cumpără Lazul și Gabrul 171; zălogește Lazul și Gabrovul pentru bani împrumutați de la Parascul negustor 326.
- Dima** din: Lapoș, vinde parte în Cîrnitura 239; ~ din Ludești, martor 158.
- Dima**, județ din Tg. Jiu, martor 191, 271.
- Dima**, fiul lui Mălcoci sluger din Căpreni, în pricină pentru parte din Crușeț, 274, 324.
- Dîma**, postelnic, fiul lui Eftemie fost pitar și al Vilaiei, familie, dăruiește parte din Ulița de la Rîmnic lui Pirvul log. semnează 23.
- Dima**, rumân din Lazul 35.
- Dima**, săbier, martor la București, 155.
- Dima** Goresți, martor pentru Boldești 104.
- Diman** din Carcadulea, vinde parte 166.
- Dinea**, rumân din Podbelești 337.
- Dionisia**, călugăriță din Săseni, fiica lui Stoica și a Dionisiei, familie, vinde vie și loc de casă în Săseni 383; vinde țigănci 244.
- Dionisia**, mama Dionisiei călugărița din Săseni (menț.) 383.
- Dionisie** (Deonisie, Cozianul), egumen al m-rii Cozia 5, 41, 55; martor 77, 79, 80, 81, 283; semnează 80, 81.
- Dionisie** (Deonisie), popă la m-rea Gruiu, participă la soborul m-rii 282; martor, semnează 202.
- Dișă** din Gurbănești, vinde parte în Mălăiești, semnează 225.
- Dilga**, sat <j. Dolj> azi c. Calopăr 398, 399.
- Dîmbovița**, județ, sate din ~ 2, 64, 282, 382, 357.
- Dîmboviță**, riu 173, 377, 424; sate pe ~ 33, 105, 209; mori pe ~ 28, 59, 214.
- Dîmbrava**, soția lui Nenciul post., dăruiește la înfrățire lui Necula ceauș parte din Șerbănești 188.
- Dîmbul**, pîriu <j. Prahova> 168, 308.
- Dîngești**, sat <j. Argeș> azi j. Vilcea 77, 79.
- Dîrstor**, oraș <Silistra, Bulgaria> 163.
- Doba**, sat <j. Vilcea> azi j. Olt, 132, 150, 283, 378, 409, 417.
- Doboșar** v. Dumitru Doboșar.
- Dobra**, femeia lui Bunea, fiica Ancăi, vinde parte din Starchiojd 312.
- Dobre**, jupineasa lui Ivașco din Beleți, fiica lui Radul Cîrliban lasă toată averea ei din Jupineni, Negomirești, Lucăcești ș.a. fiului ei Lăudat 279.
- Dobra**, jupineasa lui Loiz clucer, cumpără vie în dealul Bucureștilor 242.
- Dobra**, nepoata lui Balco, cu parte și vie în Vernești 332.
- Dobra**, soția lui Dediul din Strimbeni, în pricină 146.
- Dobra**, soția lui Voicu, mama lui Neagoe post. din Corșori (menț.) 223.
- Dobra**, sat <j. Mehedinți>, în hotar cu Zlaşoma 122.
- Dobrana**, mama lui Radul și a Vladului, vinde parte în Pulaș 156.
- Dobre** v. Hași Dobre.
- Dobre**, armaș din Săcuieni, fiul lui Oprea log. în pricină 244; martor 217, 244, 395.
- Dobre** (Dobrea, Dobri, Dubrea) din: Bălișoara, vinde parte în Calcaleții din Vale, fiul lui Vlad Hoștean 336; ~ din Brezoe, martor pentru Motomeanul 149; ~ din

- Dușești, martor 230; ~ din Ciulnița, martor 264; ~ din Vrănești, martor 300.
- Dobre**, logofăt din Sărulești, jurător, hotarnic la Curești și Ciocănești 207, 267.
- Dobre**, logofăt, martor la Tîrgoviște 327, 328; semnează 327.
- Dobre**, martor pentru Băjești 73.
- Dobre**, rumâni; din Critenești încearcă să se judecească 423; ~ din Jigoreni 56; ~ din Podbelești 337.
- Dobre**, tatăl lui Stan rumânit în Răsiți (menț.) 34.
- Dobre** vinde parte în Cacaletii din Vale 336.
- Dobre**, vornic, în marea adunare a țării 406.
- **Dubre** Cătarămă, martor pentru Grădiștea 285.
- * **Dobrești** j. Olt, sat <lg. c. Curtișoara>, rumân din ~ încearcă să se judecească, dat de Stănimir log. lui Tudor slujer Rudeanul 265.
- Dobrești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 31.
- Dobrică**, rumân din Podbelești 337.
- Dobrin** din: Cirlomănești, jurător pentru Cindești 182, 235; ~ din Costești, martor pentru Văleni 125.
- Dobrin**, martori: pentru Dădulești, în cartea județului din Tîrșor 193; ~ pentru Dușești 230; ~ pentru Pîrșeceni 119.
- Dobrin**, popă din Cindești, martor 93.
- Dobria**, rumân din Lichirești, stabilit în Crăceni 227.
- Dobrișan** din Săseni, martor 4.
- Dobrișan**, tatăl unor rumâni din Dreșești (menț.) 88.
- Dobrișăști** v. **Dobrușești**, sat.
- Dobroești**, sat <c. mnc. București> 228, 231.
- Dobrogoste**, sat <Dobrogostea, j. Argeș> 139, 294, 343.
- Dobroiu**, rumân din Podbelești 337.
- Dobromir**, ban mare (fost), tatăl lui Mihăilă post., familie, stăpin în Runcu și Belovții (menț.) 17, 18, 107.
- Dobromir** din Frătești, vinde parte în Dănești 191.
- Dobromir**, rumân din Sărățeni 181.
- Dobromira**, nepotul ei Jipa cumpără în Verzești (menț.) 98.
- Dobronul**, sat <Dobrun, j. Romanați; azi j. Olt>, întărit jupinesei Anca și jupinesei Grajdana 203.
- Dobroslav**, sătean din Cîrligi, vinde partea unor săteni pentru plata mierei împărțitești 334.
- Dobrotă** din: Bucu, vinde parte, fiul lui Radul Robul 321; ~ din Gosteli, boier hotarnic pentru Gănești de Jos 405; ~ din Petrari, martor pentru Bărbuleț 240; ~ din Pătirlage jurător pentru Cindești 182, 235.
- Dobrotă**, popă, partea lui din Curești cu rumâni dată m-rii Glavacioc 207.
- Dobrotă**, rumâni: din Glina 287; ~ din Mușetești 267; ~ din Nucșoara 418.
- Dobrotă** Muscă, rumân din Nucșoara 418.
- Dobroți** j. Argeș, sat <Dobrotu> 76; parte întărită jitelniței Stanca a lui Preda spătar din Albești 180.
- * **Dobroți**, sat <lg. Runcu, j. Ilfov> 314.
- Dobru** v. **Stoica Dobru**.
- Dobrușești** (Dobrișăști), sat <Dobrușești, c. Snagov, j. Ilfov> 59, 314.
- Dochia**, Doichiia:
- **Doichiia**, jupineasa lui Stanciul, vinde parte din Lăzărești 273.
- Dochia**, jupanița lui Stoica fost mare vistier, ctitoră a m-rii Strimbul (menț.) 355.
- Dochie** (Dochiia, Dochin), rumân din Mue-reasca 276, 283, 286.
- Dodoș**, top. la Jupinești, j. Muscel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Dohiar** v. **Athos**.
- Doicescu** v. **Danciul Doicescu**.
- Doicesț**, sat <j. Ialomița, probabil or. Fetești> 73, 261, 321.
- Dolj**, (Jiul de Jos) județ, sate din ~ 24, 283, 320, 326, A.
- Dolofan** v. **Pîrvul** ~, **Preda** ~ și **Stroe Dolofan**.
- * **Domirești** j. Argeș, sat <probabil *Ialomirești, c. Albeștii de Argeș>, parte întărită jitelniței Stanca, în urma unei judecăți 180.
- Domnești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> istoric 16.
- Dona**, rumân din Studenița 41.
- Dona**, vâtaf din Socoteni, jurător, boier tocmelnic 83, 101.
- Donosie** călugărul v. **Dumitru Găgeanul**.
- Dos**, sat <j. Vilcea; azi Priporu, c. Vlădești> 260.
- Dragiul** din: Arși, boier hotarnic pentru Creața 87; ~ din Prodelești, cu parte în Udeni 76; ~ din Tincăbești, megias jurător 314.
- Dragna** din Ibănești, fiica lui Pîrvul, femeia lui Vlad, vinde parte 156.
- Dragne**, sătean din Brănești, cu părți în București 60.
- Dragnea**, jupaniță, nepotul ei Mitrea din Cătun (menț.) 282.
- Dragodan**, tatăl lui Neagoe din Curpen (menț.) 271.
- Dragolea**, femeia lui Sin, mama lui Mircea ș.a., vinde parte în dealul Scăienilor 351.
- Dragomir** v. **Ștan** al lui **Dragomir**.
- Dragomir**, armaș mare <din Plăviceni>, familie, stăpin în Runcu 17, 18; vinde Vaideei 115; martor, dă cărți de mărțurie 2, 68, 88, 128, 161, 167, 169, 181, 245, 382, semnează 18, 335.
- Dragomir**, călăraș, vinde parte din Ibănești 156; martor 338, 339.
- Dragomir**, cămăraș din Rătivoești, martor 97, 268.
- Dragomir**, cimpoitor, martor pentru Cindești 120.
- Dragomir**, comis, martor la diata lui Tudoraș sulger 241.

- Dragomir, dorobanț, soful Maricăi din Birzești, vinde răzor de vie în dealul Birzeștilor 244.
- Dragomir din: Bălteni, jurător, boier toc-melnic 83, 101; ~ din Bălțești, martor 300; ~ din Bibești, jurător, boier toc-melnic 83, 101; ~ din Buești, martor pentru Ludești, frate cu Stan 130; ~ din Bumbuești, martor pentru Titești 232; ~ din Ciocănari, vinde parte în Micșani 282; ~ din Curtișoara, funia lui la Iași și Tomești, tatăl lui Dumitru (menț.) 417; ~ din Gioroc, martor la înzestrare 30; ~ din Fărcășești v. v. Dumitru, post. din Fărcășești; ~ din Grivi, martor 271; ~ din Mătești, martor 329; v și Dumitru ispravnic; ~ din Ohaba v. Dragomir, post. din Ohaba; ~ din Pătirlage, cu părți în Cindești, nepotul lui Cornea 182, 235; ~ din Pătrășcani, martor 300; ~ din Podeni, martor 300; ~ din Săseni, martor 4; ~ din Stoenеști, martor 77; ~ din Șuici, soful jupinеsei Stana, vinde în Titești și Gruiu 232; martor 92, 243, 278; semnează 232.
- Dragomir, fiul lui Iadă vinde parte în Starchiojd 351.
- Dragomir, fiul lui Mălai Rece, martor pentru Cherba 311
- Dragomir, fiul Talei, cumpără parte în Virbilov 379.
- Dragomir, frate cu Buzea, cu mori în Dedulești 151.
- Dragomir, ispravnic pentru Mătești 329; v și Dragomir din Mătești.
- Dragomir logofăt v și Dragomir Rativoescul.
- Dragomir, logofăt, martor pentru Oltenei, scrie zăpis 368.
- Dragomir, martori pentru: m-rea Cozia 79; ~ pentru Grădiștea 285; ~ pentru Lazul 171; ~ pentru Lindicești 429; ~ pentru Pisculești 256; ~ pentru Vernești, jurător 284, 291.
- Dragomir nepotul lui Cornea v. Dragomir din Pătirlage.
- Dragomir, nepotul lui Radul curelar, vinde parte în Grădiștea de Jos 359.
- Dragomir, nepotul său Manea vinde vad de moară în Bădicești (menț.) 336.
- Dragomir, partea lui din Ludești întărită m-rii Potoc (menț.) 363.
- Dragomir, părțile lui din Morunglov, Iași și Tomești (menț.) 417.
- Dragomir, popă din Petrești, martor 111.
- Dragomir, popă din Poeni, martor pentru Cozleci 375.
- Dragomir, postelnic din Fărcășești, împarte averea cu Radu 348; martor 200, 277, 322.
- Dragomir, postelnic din Ohaba, martor, jurător 67, 283, semnează 218.
- Dragomir, rumâni din Groșani, 78; ~ din Studenița 41.
- Dragomir, scaunul din Izvorani, martor 319.
- Dragomir, spătar din Grădiște, tatăl Ilinei și al lui Gheorghe, stăpîn în Grădiște și Viriți (menț.) 272.
- Dragomir, stolnic, văr cu Mihai din Sărata, vinde țigancă 408.
- Dragomir, tatăl Dragomirei care vinde în Cătun (menț.) 282
- Dragomir, tatăl lui Stoica din Vărăști, familie (menț.) 175.
- Dragomir țigani 244, 290, 408.
- Dragomir, unchiașul din Fieni, tatăl lui Cîrstian păcurariu (menț.) 178.
- Dragomir, vornic mare în vremea lui Alexandru Mircea vv. (menț.) 105; întărit cu loc de prăvălii în București 47.
- Dragomir al Diaconului, ctitor < nou > al m-rii Ciolanul 336; martor 344.
- Dragomir al Manii v. Dragomir lu Udrești.
- Dragomir Dăinea (Dragomir) din Zorești, vinde vad de moară la Mătești 344; jurtăor 332.
- Dragomir Fitorea din Bumbuești, jurător 46.
- Dragomir Fundea, țigan 408.
- Dragomir lu Udrești (Dragomir al Manii), fost mare vornic, dăruiește sate, mori și țigani m-rii Potoc (menț) 363.
- Dragomir Rativoescul (Dragomir), logofăt din Rativoești, stăpîn în Groșăutul 302; martor 159, semnează 23.
- Dragomir Robul din Doba, jurător 132, 150.
- Dragomir Sorescul, ctitor < nou > al m-rii Ciobanul 336; martor 344.
- Dragomir Spineiu, martor pentru Dedulești 330.
- Dragomir Sprintenul din Ciulnița, martor 261.
- Dragomir Turcul, bărbatul Dumitrei care vinde casă în Ibănești (menț.) 156.
- Dragomir Turță, tatăl lui Mateiu, vinde parte în Mătești 222, 329.
- Dragomir Vrăjitorul, tatăl lui Tudoran care vinde în Dărmănești (menț.) 176.
- Dragomira, fiica lui Dragomir, nepoata Stanei, vinde parte în Cătun 282.
- Dragomirești, sat < j. Ilfov > 142, 237.
- Dragosin, martor pentru Oltenei, semnează grecește 368.
- Dragoslav, pircălab al clucerului Danciu, martor pentru Virliți 404.
- Dragoslav, socrul lui Radul călărăș din Ciulnița (menț.) 261.
- Dragoslavele, sat < j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș > 279.
- Dragosten, spudei, scrie zăpis 164.
- Dragofă din Căpreni, martor 111.
- Dragofă, fiul lui Cazan din Băbeni, vinde țigani 244.
- Dragofă, fiul lui Gheorghe, vinde parte în Murgești 355.
- Dragofă, rumân din Muereasca 286.
- Dragofă, scaunul din Potoceni, martor 330.
- Dragofă, tatăl lui Manea martor pentru Bărbuleț (menț.) 240.
- Dragofă, tatăl lui Stanciu care vinde parte în Crasna (menț.) 398, 399.
- Dragofă al lui Păfru, din Alexeni, martor 271.

- Dragul, (armaș), fiul lui Dragul post. din Slătioara, frate cu Constantin, în pricină pentru Jupinești 208.
- Dragul din: Cindești, martor 179; ~ din Genuneni, tatăl lui Ion (menț.) 75; ~ din Negovani, boier hotarnic 147, 148; ~ din Tirgoviște, jurător, fiul lui Mihalco 63; ~ din Tirgșor, martor 309; ~ din Zegaia, vinde parte în Erghevița, tatăl lui Pirvul și Oancea 391.
- Dragul, fiul lui Piscică din Tirgșor, martor 275.
- Dragul, județ din Tirgșor, dă carte de mărturie 193.
- Dragul, logofăt din Cislău, nepotul lui Stroe, vinde parte în Berciugov, 192; martor 190.
- Dragul, logofăt din Ciupenița, soțul jupaniței Calea, tatăl lui Petco și al Samfirei, care își împart averea rămasă moștenire (menț.) 369.
- Dragul logofăt din Slătioara v. Dragul, postelnic din Slătioara.
- Dragul, logofăt, martor la București, 91; probabil același: Dragul, logofăt, martor pentru <Dealul Tirgoviștei> 238.
- Dragul nepotul lui Stroe din Cislău v. Dragul, logofăt din Cislău.
- Dragul, popă din București, martor 91.
- Dragul, popă, cu parte în Frâsinet, scutit de dijma domnească 340.
- Dragul portar v. Dragul Robul.
- Dragul, postelnic din Slătioara, tatăl lui Constantin, al lui Dragul (armaș) și al Despinei, socrul lui Vlad log. <Rudeanu>, dă zestre fiicei sale Lichireștii (menț.) 208; în pricină pentru Jupinești 227; eroare: logofăt 227.
- Dragul, postelnic din Tătulești, tatăl jupaniței Neacșa care vinde în Virliți (menț.) 404.
- Dragul, postelnic din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Dragul, rumâni din Critinești, încearcă să se judecească 423; ~ din Ciocănești 267; ~ din Lazul 35.
- Dragul, scaunul din Tirgoviște 164.
- Dragul, vornic, bunicul lui Pătru log. din Fălcoi (menț.) 337.
- Dragul Robul (Dragul), portar, soțul jupaniței Erina, tatăl Velicăi, bunicul lui Nan post. din Bărbătești și al lui Hrizan post.; stăpin în Mănești, Birzești, Podbelești ș.a. (menț.) 247, 337.
- Dragulea, rumân din Podbelești 337.
- Dranoveți, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 409.
- *Drăcești, sat <lg. Cojești, j. Ilfov> 405.
- Drăgan, cu delniță în Corbușori 162.
- Drăgan din: Cindești, martor 179; ~ din Dediulești, martor 330; ~ din Fintinele, megiaș vinde vad de moară 237; ~ din Orașul de Floci, martor pentru Bucu și Pupezeni, fiul lui Radul 321, 390; ~ din Pisculești, martor 256; ~ din Uda, martor 3; ~ din Voivodești, tatăl lui
- Tatul și Radul care vind vie în dealul Măguranilor (menț.) 282.
- Drăgan (Drăganu), frate cu Matei, vinde parte în Frâsinetul lui Boțocanu 249.
- Drăgan, martori: pentru Muereasca 283; ~ pentru Prisceni 119.
- Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordea, vinde părți din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 243, 278.
- Drăgan, popă, tatăl Vișei care vinde parte din Liudești (menț.) 130.
- Drăgan, tatăl lui Biră rumân din Jigoreni (menț.) 56.
- Drăgan, tatăl lui Mușat rumân din Jigoreni (menț.) 56.
- Drăgan, rumân din Cocorăști 54.
- Drăgan, țigan 268.
- Drăgan Pițul, rumân din Stoienești 54.
- Drăgana v. Udrea al Drăganei.
- Drăgana, jupineasa, mama lui Mitrea și a lui Drăghici, vinde în Jegălia 302.
- Drăgana, mama lui Radul care vinde în Curota (menț.) 364.
- Drăgănești, sat <j. Olt; azi oraș Drăgănești-Olt> 85.
- Drăgănești, sat <j. Prahova> 147, 148
- Drăgănești j. Vlașca, sat <Drăgănești-Vlașca, j. Teleorman>, parte vindută de Ion lui Mihai postelnic 371.
- Drăghici, armaș din Afumați, nepoata sa Neacșa vinde în Virliți (menț.) 404.
- Drăghiciu, armaș din Bărbulești, martor 429.
- Drăghici din: Dobroșești, martor pentru Șarlău 59; ~ din Fărcășești v. *Drăghici*, post. din Fărcășești; ~ din Holești, vinde parte și roată de moară la Dăr-mănești 384; ~ din Pleșoiu, boier hotarnic, semnează 341; ~ din Șomonești, tatăl lui Stoica (menț.) 170.
- Drăghici, fiul jupinesei Drăgana, frate cu Mitrea, vinde în Jegălia 302.
- Drăghici, fiul lui Papa fost mare log. v. Drăghici, spătar.
- Drăghici, frate cu Dragomir spătar, lasă la moartea sa părți din Grădiștea și din Virliți nepoatei sale Iliana și lui Ivan post. 272.
- Drăghici, frate cu Stan din Cacleți, vinde parte în Cacleții din Coastă (menț.) 336.
- Drăghici, jurător pentru Căpriorul 123.
- Drăghici, logofăt din Belciugatul, vinde parte 388.
- Drăghici, logofăt, martor pentru Liperești 138.
- Drăghici, logofăt, stăpin în Glina (menț.) 287.
- Drăghici, paharnic din Breasta, nepotul său Balica paharnic stăpin în Belovții (menț.) 107.
- Drăghici, paharnic, martor pentru Boldești 104.
- Drăghici, popă, fiul lui Dragul post. din Tătulești; frate cu Neacșa care vinde parte din Virliți pentru birul lui ~ 404.

- Drăghici, postelnic din Brănești, în pricină pentru Brănești 101; martor pentru Spinișorul de Sus 34.
- Drăghici, postelnic din Bărbătești, tatăl lui Pătrașco post. și al lui Pană (menț.) 9,89.
- Drăghici, postelnic din Fărcășești, martor 200, 277, 355, semnează 113.
- Drăghici, postelnic din Mărgineni, familie, dăruiește Mitropoliei satul Lucianii de pe Dimbovița (menț.) 105.
- Drăghici, postelnic, nepotul jupinsei Neacșa din Tătuțești, stăpîn de rumân în Virliți 62.
- Drăghici, roșu din Cherba, martor pentru Loloești 140, 142, 144, 311.
- Drăghici, rumân din Lazul 35.
- Drăghici, spătar din Crasna, strămoșul lui Dumitru Filieșanul mare pitar și al lui Stamatie fost mare agă (menț.) 399.
- Drăghici, spătar din Greci, fiul lui Papa (fost mare) logofăt, frate cu Fota spătar, stăpîn în Mihălești după pricină 19,48; martor 2,158, semnează 23.
- Drăghici, spătar, tatăl Stancăi agoaia, familie, dă zestre fiicei sale Scheii (menț.) 282.
- Drăghiciu, tatăl lui Pătru care vinde în funia Miclească (menț.) 118.
- Drăghici, tatăl lui Stoian din Izvorani (menț.) 135.
- Drăghici, vătaf <de aprozi> din Huria, jurător 270:
- Drăghici, vătaf, fiul lui Badea din Grădiște, martor pentru Șerbănești 188.
- Drăghici, vornic din Mărgineni, dăruiește Cricoveni m-rii Mărgineni (menț.) 177.
- Drăghiciu vinde vad de moară în Dărmănești 373.
- Drăghici Riba, rumân din Lazul 35.
- Drăghici Șchiopul, frate cu Stroe ș.a. vinde parte și vie în Măgureni 282.
- Drăghinești j. Vlașca, sat <azi j. Teleorman>, parte vindută de Tatul Jambul lui Gherghe mare agă 333.
- Drăgoeni (Drăgoene, Drăgoenie), sat <j. Gorj>, cu vii întărit lui Mihart clucer 194; partea vindută de Iovan lui Iane Dumitrescul 297.
- Drăgoești j. Gorj <azi Brădiceni>, parte întărită lui Pîrvul 170.
- Drăgoești, sat <Drăgoiești, c. Crasna j. Gorj>, jumătate cu vii și rumâni cumpărată de Preda vornic din Ceplea de la Andronie din Albeni 200.
- *— Drăguești, sat <probabil j. Prahova>, parte cu rumâni a jupaniței Maria Boldeasca întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- Drăgoești, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea> 296.
- Drăgoi, Dragoe, Drăgoe:
- Drăgoe (Dragoe), aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292; probabil același: *Dragoe* vinde vie în Dealul Săsenilor 336.
- Drăgol, ceauș din Puțuri, tatăl lui Lamba (menț.) 30.
- Drăgol, delnița lui din Scheii de la Potoc 282.
- Drăgoi (Drăgoiu) din Dobrești, soțul Eftanei, stăpîn în Mușetești 31; ~ din
- Ciuturi, jurător 280; ~ din Gerțuneni, jurător 407.
- Drăgoiu funia lui la Glodeni 117.
- Drăgoi, logofăt din Fălcoi, fiul lui Pătru log. vinde parte în Podbelești 337; martor 372.
- Drăgoi (Drăgoiu), pîrcălab din Muereasca, se vinde rumân 276, 283.
- Drăgoiu, popă de la Biserica Grecilor din București, martor 28, 33, 155.
- Drăgoi, slugă domnească din Chiojd, întărit cu părți, vii și vad de moară în Chiojd și în dealul Scăienilor 351.
- Drăgoiu, vinde parte în Nămuiești 251.
- Dragoe vinde vie în Dealul Săsenilor v. Drăgoe, aldămășar.
- *Drăgoicea, sat <j. Mehedinți>, în hotar cu Zlașoma 122.
- Drăgoască, parte la Mătești <j. Buzău> 344.
- Drăgoeasca, parte în dealul *Mirceștilor <lg. or. Buzău> 282.
- Drăgotescu, deal la *Mircești <lg. or. Buzău> 282.
- *Drăgotești, sat <lg. Lipia, j. Buzău> 282; vie întărită lui Radul, Gheorghe, Neagoe și Moisi fiii lui Mihalcea portar, cumpărată de la Gogoșe 336.
- Drăguliu, din Chiojdu, tatăl lui Radul (menț.) 120.
- Drăguș, fiul lui Radul cococar, vinde livadă în Bătiești 315.
- *Drăgușești, sat <lg. Podeni j. Săcuieni, azi j. Prahova> 300.
- Drăgușin, Drăgușen:
- Drăgușin, ban <din Hotărâni>, soțul Stanei, familie (menț.) 192.
- Drăgușin (Drăgșar), boier hotarnic la Blejoi 168.
- Drăgușen, cumpără vie cu loc la Osica 372.
- Drăgușin, mare portar, martor pentru Prooroci 243.
- Drăgușin, postelnic al doilea, stăpîn în Alămănești și Pădureț 169, 269; în marea adunare a țării 406; martor 48, 88, 181, 338, semnează 335.
- Drăgușul, țigan 364.
- Drănăștie, sat (?) 230.
- *Drăngești, sat <lg. Bolintinu, j. Ilfov> 49, 397.
- Dreșești, j. Ialomița, sat <Andrășești>, partea jup. Catrina și a fiilor ei, cumpărată de Radul al doilea vistier 88.
- Dreșan, sat <Drăganu, j. Vîlcea> 68.
- Drincea, sat <j. Mehedinți>, în hotar cu Scorila 122.
- *Drivești, sat <lg. Cerăt, j. Dolj>, 354.
- Drîmbovnic (Drîmbovnic), pîrflu <Drîmbovnic, afluent al Neajlovului> 175, 333.
- Dronea, soțul Stanei, vinde în Dușești 230.
- Drosul, postelnic, soțul jupaniței Rada, ginerele lui Pașadia log. face zapis mincinos pentru partea Hogească 267.
- Druli v. Radul Druli.
- Drumea, martor pentru Drăghinești 333.
- Drume, din Tătărăi, frate cu Stan, martor pentru Bucu 172.

- Drumența, din Strehaia, jurător 280.
- Drumul cel Mare (Calea cea Mare) la *Cacaleți <lg. Albești, j. Buzău> 336.
- Drumul cel Mare, părăsit, la Știubele <j. Teleorman> 186.
- Drumul Diicului 341.
- Drumul Ocnii la Cernătești <c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>. 148.
- Duca v. Constantin Duca.
- Duca din: Brătiani, martor 419; ~ din Deal, jurător 403.
- Duca, martor pentru Chiojdeni 293.
- Duca, rumâni din Jigoreni 56; ~ din Mușetești 267.
- Ducue v. Sfana Ducue.
- Dudescul v. Dumitru ~ și Radul Dudescul.
- Duica v. Șfan al Duicăi.
- Duiul din Izbiceni, în pricină pentru Ostra 84.
- Duliman din Turceani, jurător 280.
- Duma v. Șfan al Dumei
- Dumbravă (Donbravă) din Râsciori, martor pentru Belcești 108.
- Dumbravă, fiul lui Pfrvul, frate cu Stanciul ș.a., vinde parte în Ibănești 156.
- Dumbravă (Dunbravă), roșu din Cringu, martor pentru Loloiești 140, 142, 144.
- Dumbrăvița, moșie la Prooroci j. Olt <Ulmi> 92, 243, 278.
- Duminică, fiul lui Colceac din Samara, martor 131.
- Dumitra, jupîneasă din Cotroceni, mama lui Ghioca iuzbașa, cumpără vad de moară la Dătcoi 221, 303.
- Dumitra, soția lui Dragomir Turcul, vinde casă în Ibănești 156.
- Dumitra, soția lui Ivan din Țirgșor, în pricină pentru vii la Găgeni și Călugăreni 275.
- Dumitran, martor în cartea județului din Țirgșor, pentru Dădulești 193.
- Dumitrașco, clucer din Filipești, tatăl lui Pană post. 209, 234; ține zălog Comarnicul 331; în pricină pentru Luciani 105; ctitor al m-rii Mărgineni 337; în marea adunare a țării 406; participă la judecată 20; martor, jurător, ispravnic la hotărnicie 2, 15, 25, 88, 147, 148, 181, 397, semnează 20, 188, 202, 406; fost clucer al doilea 147.
- Dumitrașco, clucer, postelnic, din Spineni <fiul lui Preda clucer din Țințăreni> și al Marăi, frate cu Mihai spătar Coțofeanul 281; stăpin în Futeștii de pe Moștiștea, Vârbița, Izvorani. Ponorălu 194, 212, 215, 248, 316, 317; martor: postelnic 24, 34, clucer 242; semnează 242, 317.
- Dumitrașco din: Grivi, martor 271; ~ din Zătreni 407.
- Dumitrașco, fiul lui Gheoca din Crușăț, în pricină 274, 324.
- Dumitrașco, iuzbașa de călărași din Petroșani, împuternicit să strîngă dăjdiile 307.
- Dumitrașco, iuzbașa, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Dumitrașco, logofăt din Țirgoviște, martor 327, 328; probabil același: Dumitrașco, logofăt, scrie act domnesc 417.
- Dumitrașco, postelnic <din Cepari>, fiul lui Stanciul Cepariul log., soțul Caplei, vinde țigan 282.
- Dumitrașco, postelnic din Spineni v. Dumitrașco, clucer din Spineni.
- Dumitrașco, postelnic, fiul lui Necula vistier vinde parte cu rumâni în Sărățeni 181, 412.
- Dumitrașco (Domitrașco, Dumitrașcu), scrie zăpis 36, 37, 125, 400.
- Dumitrașco, soțul jupaniței Despina care cumpără în Cindești (menț.) 336.
- Dumitrașco vinde delnițe în Izvorani 103.
- Dumitrașco, vistier, frate cu Cara-Hagi Hasan din Țirșor 163; ispravnic la Ocelele Mari, atribuții 260 276, 283; martor pentru Cîrlige 334.
- Dumitrașco, vistier mare (fost), martor, dă cărți de mărturie 128, 160, 181, 382.
- Dumitrașco Buluroiul cumpără țigancă 134.
- Dumitrașcu Covescu, via lui în moșia Mociască la Mircești 336.
- Dumitreasă, via sa din partea Didileștilor la Sărdănești 113.
- Dumitrescul, v. Gheorghe ~ Iane Dumitrescul.
- Dumitru, Dimitrie:
- Dumitru v. Șfan lu Dumitru.
- Dumitru, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 212.
- Dumitru, călăraș din Caracal, jurător 31.
- Dumitru, căpitan, cumpără parte în Frăsinetul lui Boțocanu 249; în marea adunare a țării 406
- Dumitru cel bătrîn, meșter din București, martor 155.
- Dumitru, cneaz rumânit din Risipiți 34.
- Dumitru, copilul, slugă domnească, volnic să prindă țigan fugit 313.
- Dumitru, croitor din București, martor 28, 33.
- Dumitru, diacon din Țirgșor, martor 275.
- Dumitru (Dimitrie) din: Baia de Fier, martor 396; ~ din Bobești, hotarnic pentru Piteștii de Sus 405; ~ din Cacova, martor pentru. Păușești, frate cu Matei, Fiera și Toma log. 378; ~ din Cocorăști, martor 409; ~ din Craiova, martor pentru dealul Sătenilor 63; ~ din Glogova, martor 381; ~ din Izvorani, martor 319; ~ din Pătîrlage vinde parte 336; ~ din Pîrscov, martor 51; ~ din Sfințești, martor 92, 243, 278, ~ din Țirgșor, stăpin de vii în Gădeni și Călugăreni, soțul Călinei (menț.) 275; ~ din Zătreni, martor 407.
- Dumitru, fiul Dragolei, frate cu Mircea ș.a., vinde loc în dealul Scăienilor 351.
- Dumitru, fiul lui Dragomir din Curtișoara, vinde părți din Iași și Tomești 417.
- Dumitru, fiul lui Micul, delnița lui la Izvorani 135.

- Dumitru**, fiul lui Mihai log. din Gănești, frate cu Miroslav, în pricină pentru Gănești și Pitești de Sus 415.
- Dumitru**, fiul lui Neagul, vinde parte din Lindicești 429.
- Dumitru**, fiul lui Negre postelnic din Mihăești, vinde și dăruiește delnițe în Mihăești 187, 394.
- Dumitru**, fiul lui Preda din Brănești, partea lui cu vii din Sărdănești 113.
- Dumitru**, fiul lui Radul, martor pentru Bășinești 393.
- Dumitru**, fiul lui Radu log. Dudescul, nepotul lui Dumitru Dudescu mare vistier, stăpîn în Ciurnernic 58.
- Dumitru**, fiul lui Stan din Iaroslăvești, martor 411.
- Dumitru**, fiul lui Stanciul Portărescul, frate cu Nicola și Oprea, vinde vad de moară la Rîmnic 213.
- Dumitru**, fiul lui Ticiilian din Belcești, frate cu popa Stan cu parte în Belcești 380.
- Dumitru**, fiul popii Sava din Pitești, slugă domnească, cumpără delniță și rumâni în Izvorani 281; martor 319, 413, semnează 401.
- Dumitru**, frate cu Coman, cumpără vii, ogoare și livezi în dealul Sătenilor 63.
- Dumitru**, frate cu Franța, în pricină pentru Păușești 378.
- Dumitru**, frate cu Stanciul, martor pentru Muereasca, 283.
- Dumitru**, fuștașul din București, martor 298.
- Dumitru**, grămătic, fiul preotesei Armeanca din Tîrgoviște, frate cu Mihalco, vinde vie și livezi în dealul Sătenilor 63.
- Dumitru**, județ din Argeș, martor 413, semnează 401.
- **Dimitrie**, jupan, stăpîn pe jumătate din Băcălești, dobîndește cealaltă jumătate pentru o datorie 353.
- Dumitru**, logofăt din București, martor 298.
- Dumitru**, logofăt din Căcova, martor pentru Pădureț 414.
- Dumitru**, logofăt din Mogoșoaia, martor 2.
- Dumitru**, logofăt din Tîrgoviște, cumpără parte în Mălăiești 225.
- Dumitru** logofăt, frate cu Tudor spudei v. **Dumitru Panovici**
- Dumitru**, logofeți: martori 56, 88, 195, 202, 217, 244, semnează 203; scriu acte domnești 25, 42, 94, 100, 180, 191, 195, 208, 211, 235, 269, 272, 314, 334, 351, 354, 356, 359, 385, 403; scriu cărți de mărturie 71, 128; scriu zapise 110, 131, 148, 203, 212, 225, 283, 398, 426.
- Dumitru** (Domitru), martori: pentru Mlaca și Spinete 37; ~ pentru Seciul Banei 36; ~ pentru Șoimari 220.
- Dumitru**, neguțător din Tîrgoviște, tatăl lui Mihalcea log. 188; martor 328.
- Dumitru**, nepotul lui Arsenie din Zorești, vinde roată de moară și loc de grădină la Mătești 344.
- Dumitru**, pircălab din București, martor 28, 33, semnează 28.
- Dumitru**, pircălab, din Grozăvești, martor pentru Păușești 378.
- Dumitru**, popi: din Ciulnița, martor 73, 261; ~ din Gropșani, rumân 78; ~ din Tîrgoviște, din clirosul Mitropoliei, martor 63, 327, 328.
- Dumitru**, postelnic, nepotul Dionisiei călugărița, vinde țigancă 244.
- Dumitru**, rumâni: din Bogdănești 335; ~ din Ceuri 252; ~ din Glina 287; ~ din Izvorani 301; ~ din Jigoreni 56; ~ din Muereasca 276, 283, 286; ~ din Năpîrteni 163; ~ din Sărdănești 113.
- Dumitru**, stegarul din București, soțul Stanei, stă cu chirie în prăvălia m-rii Sf. Ioan 50.
- Dumitru**, postelnic al doilea din Grădiște <fiul lui Badea pah.>, frate cu Stroe fost mare stolnic și cu Pătrașco, stăpîn în Grădiște, Viriți și Stoenesti 185, 272; jurător 270.
- Dumitru**, stolnic, frate cu Pană iuzbașa, martor la Eșciori E.
- Dumitru**, țigani 244, 268, 282, 354.
- Dumitru**, vinde parte în Stoenesti 206.
- Dumitru** vistier mare v. **Dumitru Dudescul**.
- Dumitru**, vornic din Cepturile, tatăl lui Stoica spătar, soțul Calei, stăpîn în Dădești (menț.) 270.
- Dumitru**, vornic din Mănești, martor 2.
- Dumitru**, vornic <Zemțea> tatăl <vitreg> al lui Bunea log., stăpîn în Grădiștea (menț.) 318.
- Dumitru** al lui Bălaur din Păușești, martor 400.
- Dumitru Bercescul**, martor pentru Muereasca, 283.
- Dumitru Bordea** (~ Burdea), părțile lui din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița vindute de ginerele său Costea ș.a. 92, 243, 278.
- Dumitru Caramazache** din Cornățel, martor, semnează 225, 267.
- Dumitru Cioca** din Țara Hațegului, martor la judecirea 24.
- Dumitru Codreș**, țigan 278.
- Dumitru Doboșar** din Flămînda, martor 391.
- Dumitru Dudescul** (Dumitru), mare vistier, tatăl lui Radul Dudescu log. 28, 58; stăpîn în Săcuianii, dealul Borzeștiilor și de țigani 21, 217, 244, 282; trimis domnesc 183; fură din banii de haraci, cercetat de roșii și judecat de marea adunare a țării 406; căzut la mare datorie, dă tot ce are: moșii, țigani 427; în sfatul domnesc: mare vistier 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267, 268—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352,

354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 381, 382, 399, 405, 407, 408, 411, 412, 413, 418, 423—425;
 martor dă carte de mărturie 2, 33, 128, 161, 181, semnează 28, 335;
 fost mare vistier 427.

Dumitru Fachinole din Tîrgoviște, jurător 63.

Dumitru Filieșanul (Dumitru, ~ Filișanu), mare pitar din Filiași, fost căpitan, nepot lui Dobromir fost mare ban 17, 18; stăpin în Crasna, Jupinești, Spinișorul ș.a. 17, 18, 34, 360, 364, 398, 399, 415; pribeag cu Matei Basarab 24; în marea adunare a țării 406; martor, dă carte de mărturie 2, 113, 128, 167, 169, 181, 200, 245, semnează 18, 153, 398.

Dumitru Găgeanul (Dumitru, ~ Găgeana, Donosie călugărul) vinde parte în Băbeni 370.

Dumitru Grecul din Slatina, vinde livadă și siliști 3.

Dumitru Hândolea, martor pentru Mureasca 283.

Dumitru Jeribiță (Dumitru), martor pentru Belcești 108.

Dumitru Panovici (Dumitru ~, Dumitru), logofăt, frate mai mare al lui Tudor spudei 45, 115, 197, 233, 258, 282, 286, 320.

Dumitru Strechea, din Cimpulung, martor pentru Izvorani 135.

Dumitru Tăfarul, (~ Tătariul), țigan 408.

Dumiutriu v. Anghelachi Dumiuțriu.

Dunăre, fluviu, 32, 55, 152, 320.

Dușca, megiaș din Borlești, martor, hotarnic 139, 294.

***Dușești**, sat <lg. Cernetu, j. Vlașca; azi j. Teleorman>, parte vindută de Stana lui Gherghe post. din Mărzănești 230.

Dușman, popă din Poiana lui Bran, martor pentru Ludești 130.

Dușman, rumân din Lichirești, stabilit la Crăceni 227.

Duță v. Radul Duță.

Dușe, în pricină pentru impresurare de ocină 300.

E

Efrem, Efrim, Ifrim:

Efrem, (Efrini, ~ Buzevschi), episcop de Buzău 210, 253; dăruit de domn cu țigancă 8,43; judecă și dă carte 71, 151, 235; martor 121, 254, 383.

Efrem, episcop de Rîmnic, judecă pricină între m-ri, (menț.) 115.

Efrem, fiul lui Iorga din Pătirlage, familie, vinde rumân 190.

Efrem logofăt, tatăl lui Vlad din Tîrgoviște 327, 328.

Efrem, martor pentru Cindești 120.

Eftana, jupaniță, jitelnița lui Drăgoi, stăpină peste rumâni în Mușetești 31.

Eftimie, Eftemie, Iftimie:

— **Iftimie**, dichiu la m-rea Argeș, martor 223.

— **Eftimie** (Eftemie) din Fundeni, martor 228, 231; ~ din Tîrgoviște, martor 328.

Eftimie iuzbașa din Dobroți, megiaș jurător 314.

Eftimie, mitropolit al Țării Românești <1568—1576> 105.

Eftimie (Eftemie) pitar, fost mare pitar, din Cepari, soțul Vilaei, familie, dăruiește parte din Ulița de la Rîmnic 23; jurător 226, 246, 267; semnează 23.

— **Eftemie**, rumân din Mureasca 283, 286.

Eftimie cel bătrîn (Star ~) din Gurbănești, martor, semnează 225.

Eftinca, țigancă 354.

Elhov v. Ilfov, județ.

Eliina, Elinca, Iliina:

Eliina, doamna <lui Radu Șerban voievod>, stăpină de țigani (menț.) 8.

— **Iliina** din Văleni, fiica Cîrstinei și a lui Radu Piarsecă, familie, vinde parte 125.

— **Iliina**, femeia lui Vlad Inimă Rea din Bășinești, vinde loc de vie 393.

Eliina, jupineasă, fata Măndeștilor, în pricină pentru satul Mihăești 99.

Eliina, jupineasa lui Constantin mare post., via ei din dealul Viespeștilor întărită soțului (menț.) 173.

— **Iliina**, jupineasa lui Ivan post., familie, stăpină în Grădiște și Viriți 272.

— **Iliina**, jupineasă, vinde parte din Budurești 60.

Eliina, nepoata lui Balco, întărită cu ocină și vie în Vernești 332.

Eliina (Iliina) spătăreasa, fata Mariei din Bucov, soția lui Ianul spătar, familie, zălogește parte din Comarnic cu rumâni 331; în pricină pentru zestre 71.

Eliina (Elinca, Iliina) vorniceasa, soția lui Ivașco vornic din Golești, familie 105, 160; stăpină în Golești și Domnești, pribeagă 16.

Enache Catargiul v. Ianache.

Encul, martor pentru Izvorani 103.

Ene paharnic, ~ portar v. Iane.

Epotești, sat <Ipotești, j. Olț> 169.

Erbășie, pîriu <j. Vilcea>, mori și vaduri de moară pe ~ 402.

Erciul v. Iarciul.

Eremia, Erimia v. Irimia.

Erghevița, sat <j. Mehedinți> parte vindută de Curuia ș.a. 391.

Erhovița, sat <Ilovița, j. Mehedinți> al m-rii Tismana, sătenii fugiți peste Dunăre chemați de domn 116.

Erina, Irina:

— **Irina**, familie, vinde ocină în Olteni, la Zapșa 368.

Erina, fiica lui Ivan sulger, familie, partea ei în Băleni 161, 382.

Erina, jupanița lui Dragul portar din Poiana, în pricină pentru zestre 247.

Ermin, fiul lui Neagoe moșnean rumânit din Vaidei 68.

Ierusalim v. Ierusalim.

*Eșclori, sat (lg. Bărbătești j. Argeș) vad de moară în ~ al lui Ivan log. din Pitești, cotropit de m-rea Tutana E. Eufrosina (Efrosina) călugărița, fiica popii Stancul, în pricină pentru vii în Ciunești 196.
Eustatie Ruceri v. Stanciul Ruzieriu.
Evdochia (Dochia), jupanița lui Stoica fost mare vist. (Roșianul), vinde țigancă (menț.) 408.
Evghenie, popă, egumen al m-rii lui Ghiorma banul, cumpără prăvălii în București 47.

F

Fachinole v. Dumitru Fachinole
Falenfanta v. Stanciulu Falefanta
Farcaș v. Fărcaș, sat
Fafa din Zorești, mama Albei care vinde vie în dealul Zoreștilor (menț.) 222.
Fața Sfraorei, top. la Bătiești, (Vulturești, c. Hirțiești, j. Argeș) 219.
Făgăraș în titulatura domnului v. Amlașul și Făgărașul
Fălcoiu (Fălcoii, Fulcân), sat (j. Romanai; azi j. Olt) 28, 33, 80, 81, 92, 188, 243, 278, 337, 372, 414.
Fărcaș (Farcaș, Fercași), sat (Fărcașu, j. Romanai; azi j. Olt) 34, 92, 243, 278.
Fărcășești, sat (j. Gorj) 113, 200, 277, 322, 348, 355.
Fătuiucul (Fătuicul) din Brănești, cu parte în București 60.
Fătul v. Oprea al Fătului.
Fătul cel bătrîn din Tîrșor, martor pentru Dedulești 193, 309
Fătul din: Cocorăști, martor pentru Morunglavi 409; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Zăvoiani, martor pentru Cîrligi 334.
Fătul, martor pentru Grădiștea de Jos 385.
Fătul, rumân din Glina 287.
Fătul, uncheș, martor pentru (Trănșani) 366.
Fetea din Drăgănești, martor, semnează 371.
Fețe top. la Dealul Tîrgoviștei 328.
Fieni v. Fiani, sat.
Fiera, Hera, Hiera;
— Hera v. Nedelco al Herăi.
Fiera v. Stroe Fiera.
Fiera (Hiera) din: Cacova v. Fiera logofăt; ~ din Fiani, megiaș jurător 314; ~ din Gurbănești, martor 225.
Fiera (Hiera), logofăt din Cacova, frate cu Matei ș.a. martor 283, 378, 414; semnează 283.
Fiera (Hiera), logofăt din Orăști, soțul Stancăi, tatăl lui Ivașco mare vornic 2; scrie diata lui Dumitru mare vornic din Cepturi (menț.) 270.
— Hera logofăt din Piscure, hotarnic 405.
Fiera, logofăt mare, (din Leurdeni, din Corbi), tatăl lui Stroe logofăt, (menț.) 268; probabil același: Fiera, logofăt, casa lui din Tîrgoviște (menț.) 164.

Fiani, sat (Fieni, j. Dimbovița; azi oraș) 420.
Fiani, j. Ilfov, sat (Fieni lg. Căciulați) 178, 314.
Filiași, sat (j. Dolj, azi oraș) 200.
Filieșanul v. Dumitru Filieșanul.
Filip v. Negoe al lui Filip.
Filip din Alămănești, martor 85.
Filip, județ din Slatina, martor pentru Prooroci 92, 243, 278.
Filip, martor pentru Muereasca 283.
Filipești (Hilipești), sat (j. Prahova) 2, 15, 20, 25, 88, 105, 148, 181, 188, 202, 209, 234, 331, 337, 397.
Filotei, egumen al m-rii Strîmbul 355.
Finaf din Drăcești, boier hotarnic 405.
Finice, rumân din Fometești 245.
Fințești, sat (j. Săcuieni; azi j. Buzău) 259, 290.
Firel, rumân din Fometești 94.
Fintina, sat (Fintinele j. Dimbovița) 209.
Fintina Săracului, top. la *Futeștii de pe Mostiște j. Ilfov (lg. Curătești) 212, 215, 317.
Fintinele, sat (j. Săcuieni; azi j. Prahova) 262; parte din ~ zestre a jup. Rada, vindută de Staico pah. Rudeanu 128; probabil același: megiașii din ~ vind vad de moară lui Hrizea mare ban 237; parte cu rumâni întărită m-rii Strîmbul, dania jitelniței Ana 198.
Fintinele, top. la Corșori (Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș) 216.
Fîrla, popă din Chiojd, martor 351.
Flămînda, mușcel la Corsari (Corbșori, j. Mușcel, azi j. Argeș) 263.
Flămînda, m-re (j. Argeș; azi j. Vîlcea) dăruită cu parte din Ninășești de Vlad log. Rudeanu 152.
Flămînda, sat (j. Mehedinți; azi Jianu) 391.
Flești, sat (j. Argeș; azi c. Bascov, mnc. Pitești) 131, 294.
Floci v. Orașul de Floci.
*Flocoși, sat (lg. Găneasa, j. Ilfov) 405.
Florea, rumâni: din Licherești, stabilit în Crăceni 227; ~ din Muereasca 283, 286; ~ din Zatrei, lăsat moștenire 57.
Floreia, țigani 21, 89, 408.
Floreasca v. Maria Floreasca.
Florescu v. Stroe Florescu.
Florica, fiica lui Mihai (Viteazul) v. familie (menț.) 41.
Florica, fiica lui Mihăilă postlenic din Văleni, zestre sa 203.
Florica, jupanița lui Necula pircălab, fiica lui Radu comis din Corlătești, stăpînă de țigani 305.
Floricoiul v. Preda Floricoiul.
Floriești, sat (Florești, mnc. București), popă 166.
Focan v. Stan Focan.
Focșanei (Focșani, Focșeni) sat (j. Buzău) 137, 332, 334.
Folefia, baltă?, dijma din ~ întărită m-rii Topolnița 82.

- Folești, j. Vilcea, sat 75; ~ de Jos (Dol ~), întărit lui Udrishte, fiul lui Oprea log. din Șirineasa 75; ~ de Sus (Gor ~) 75.
- Fomefești, sat <Rugetu, j. Vilcea>, dat de Staico pah. Rudeanul jupaniței sale Rada 128; cu rumâni întărit lui Pătru și Ghioca neguțători, dat de jup. Voica și de Rada pentru bani împrumutați 65, 94, 153, 167, 245; rumâni fugiți din ~ 94.
- Fota, postelnic <din Greci>, fiul lui Papa log., frate cu Drăghici spătar, stăpin în Mihăilești 19, 48; eroare: spătar 19.
- Fota cel bătrîn din Tirgoviște, jurător (menț.) 63.
- Fota cel mare din Tirgoviște, martor, semnează 327, 328; probabil același: Fota din Tirgoviște, cu loc de prăvălie în București, martor 395.
- Fota cel mic din Tirgoviște, martor, semnează 327, 328.
- Francesco, <sluger>, martor, semnează cu litere latine 144.
- Frafoștița, sat <j. Dolj; azi or. Filiași> 83, 101.
- Franța din Cimpulung, fiul lui Pană, martor pentru Izvorani 319.
- Franța (Sfranța) din Păușești, familie 125, 378; în pricină de hotare pentru Păușești 378; martor 36, 37, 125, 400.
- Fră... v. Danciul Fră...
- Frăcea v. Plaiul lui Frăcea.
- Frăcea cel mare din Cotenești, martor 279.
- Frăcea cel mic din Cotenești, martor 279.
- Frăsinet, sat <j. Ilfov>, partea popei Dragul scutită de dijmă domnească 340.
- Frăsinet, sat <~ Gară, j. Romanați; azi j. Olt>, partea Comăneșei întărită m-rii Govora, dania lui Vasilie monah 5; Frăsinetu lui Boțocanu, parte vindută de Matei și Drăgan lui Dumitru căpitan 240.
- Frățești, sat <j. Gorj> 191.
- Frățești, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, de zestre al jup. Rada, vindut de Staico pah. Rudeanul 65, 128, 167, 245.
- Frățilă din: Putrida, vinde parte 189; ~ din Urești, jurător 207.
- Frățilă, logofăt din Orești, hotarnic 267.
- Frățilă, stolnic din Rovinari 200, 277, 322.
- Frățilev, partea sa în Pătirlage (menț.) 336.
- Freja, țigan 198.
- Frejureanul v. Radul Frejureanul.
- *Frejurenii, sat <j. Săcuiani; azi Iazul, j. Prahova> 247.
- Frențu, negustor, martor la zălogire în Vulpeni și Grua 426.
- Fricea din Păltineni, martor pentru Pîrscov B.
- Frîniariul, partea sa în <Grădiștea> (menț.) 359.
- Frîncești, sat <j. Vilcea> 283, 407.
- Frîncul din Ștefănești, martor 319.
- Frîncul, rumân din Cocorăști 54.
- Frujina, jupineasa lui Nedelco pah., fiica Marei din Bucov, familie, stăpină în Mărgineni 71.
- Fruntea Gruului Mare top. la Corșori <Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș> 216.
- Fuiște, sat 230.
- Fulcân v. Fălcoi, sat.
- Fugla v. Deatco al Fuglei.
- Fulga, frate lui Cazan, cu parte în Pătirlage 336.
- Fulga, țigan 1.
- Fundea v. Dragomir Fundea.
- Fundeanel v. Ștanciu Fundeanel.
- Fundenii, sat <mnc. București> 34, 228, 231.
- *Fundenii j. Ialomița, sat <lg. Periați>, partea lui Mihai pah. din Buești, cumpărată de domn și dăruită m-rii Slobozia 412.
- Fundul Dătcoilor v. Dăfcoi, sat.
- *Fufești, sat <azi or. Fetești>, partea lui Mihail armaș cumpărată de Mihalcea portar, întărită fiilor lui 336.
- *Fufești de pe Mostiște, j. Ilfov, sat <lg. Curătești>, parte întărită lui Dumitrașco clucer din Spineni 212, 215; schimbat de Dumitrașco clucer cu Andrei spătar pentru Verbița 316, 317.

G

- Gabrian, rumân al jupaniței Stanca din Albești 180.
- Gabrovenii (Gabroveni), în pricină pentru Lacul Tomei 341.
- Gabrul (Gabrovul) j. Dolj, sat, parte cu rumâni vindută de Petre slujer lui Dima clucer 171; întărit lui Parascul negustor, luat pentru o datorie 326.
- *Gabruvu, sat <lg. Pielea j. Vlașca; azi Teleorman, j. Teleorman> 230.
- Gaia, sat <j. Dolj> 341, 426.
- Gaiță, fiul lui Baico din Șainești, martor D. Ganciul, martor pentru Stroești 206.
- Ganea, din Bălțești, martor 300.
- Ganea, țigan 282.
- Gavril v. Aldea Gavril.
- Gavril din: Corbești, jurător pentru Șarlău 59; ~ din Mătești, martor 329.
- Gavril egumen al m-rii Cernica 395.
- Gavrilă, logofăt, scrie zapis pentru Urლაი 106.
- Gavril, martor pentru Bășinești 393.
- Gavriil, monah la Biserica lui Ghiorma ban 47.
- Gavriil, popă, duchiul m-rii Mărgineni 39.
- Gavril, spătar, fiul lui Mirzea vornic, martor pentru Tătărăi, semnează 209.
- Gavril <Movilă> (Gavriil), domn al Țării Românești <1618–1620> 211; cărți de la 66, 289, 320.
- Gădeanu vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Găescul v. Udrea Găescul.
- Găgeanul v. Dumifru Găgeanul.
- Găgenească, ocină <lg. Vintileanca, j. Buzău> părți vindute de Radul lui Tatos, ș.a. din Jigoreni lui Lupul căpitan 259.
- Găgenii, sat <j. Prahova; azi în mnc. Ploiești> vii moștenite de Mușca și Neacșa de la mama lor Călina 275.

- Gălbenușul**, din Mușcel, martor 273.
- Gălbinează**, martor pentru Șainești D.
- Găleșești** (Găleșăști, Gălișăști) j. Argeș, sat <Găleșești, c. Budeasa>, pricină de hotar cu Vucina mare pah. 139; megiașii din ~ vind parte și vad de moară lui Vucina mare pah. pentru plata unei dușegubine 294, 295; Gălișeștii de Sus (Gălișăștii ~) 294, 364.
- Gănești**, sat <Găneasa, j. Ilfov> 405; ~ de Jos, parte întărită lui Șteful Piteșteanul după pricină cu fiii lui Mihai log. 405.
- ***Găojani**, sat <lg. Bălțești, j. Râmnicu Sărat și Brăila; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău> 375.
- Găspăroae**, fiii ~ rumâni ai jupanitei Stanca din Albești 180.
- Găuriciu**, sat <j. Teleorman; azi Izvoarele> 19, 48.
- Geamenu** din Meriș v. Ion Geamanul.
- Gelalul** v. Ștanciu Gelalul.
- Gemelele**, sat <Gemenea-Brătulești, j. Dimbovița> 240.
- Genuneni** (Ginuneni), sat <j. Vilcea> 407; in hotar cu Foleștii de Jos 75.
- Gheena Lipnitei**, top. la Belovții j. Mehedintzi <probabil Albulești> 107.
- Gheoca** v. Ghioca.
- Gheocel** v. Opre al lu Gheocel.
- Gheorma** v. Ghiorma.
- Gherganul**, sat <Ghergani, j. Dimbovița> 76.
- Gherghe**, Gheorghie, Ghierghi . . .
- Gherghe**, v. Radul al lui Gherghe.
- Gherghe**, agă mare (fost), cumpără parte in Drăghinești 333; martor 175.
- Gorghie**, băcan din București, martor 395.
- Gherghe**, băiaș din Tirgoviște, martor, semnează 164.
- Gherghie**, cantaragiul din București, martor 237.
- Gherghe**, căpitan, dăruit de domn cu satul Putineiu 362; in marea adunare a țării 406.
- Gherglie**, (Ghierghie) din: Lumotești, jurător, hotarnic 207, 267; ~ din Truțești, jurător 19, 48.
- Gherghev**, fiul Anei, nepot lui Ciolan, partea lui la Cindești (menț.) 336.
- Gherghe**, fiul Cojocarului, vinde vie in dealul Năenilor 374.
- Gherghe**, fiul lui Anghelache portar, dăruiește parte și rumâni din Glina m-rilor Iver și Radu Vodă 287.
- Gherghe**, fiul lui Dragomir spătar din Grădiște și al Stoianei, părțile lui la Grădiște și Viriți 272.
- Gherghe**, fiul lui Iorga din Pătirlage, frate cu Pătru și Efrem, cumpără parte in Cindești 93; vinde rumân 190.
- Gherghe**, fiul lui Moisi, martor semnează pentru Oprea din Cornățel 225.
- Gherghil**, iuzbașa, martor pentru Oltenei 368.
- Ghiorghie**, jupin, cumpără păminturi la Samara 131.
- Gherghe**, logofăt, fiul lui Danciu cel bătrîn din Tirgoviște, martor 56, 327, 328.
- Gherghe**, logofăt mare (fost) <din Măgureni>, fiul lui Lupul fost mare log., soțul jupanitei Neacșa <din Boleasca>, stăpin in Petrești (menț.) 15, 159.
- Gherghe** (Gheorghie, Gherghi, Ghiorghie), martori: pentru Priseceni 119; ~ pantru Sărăteni 181; ~ pentru Săseni 383; ~ pentru Tirgșor 275.
- Gherghe**, nepotul lui Balco, cu părți și vie la Vernești și Valea Teancului, pricină 210, 332.
- Gherghe**, paharnic, fiul lui Preda vornic din Ceplea, cumpără parte și rumâni in Sărănești cu vaduri de moară și vie 113.
- Gorghie**, partea lui la Goruneni 350.
- Gherghe** (Gherghie), popă din Argeș, martor 401, 413.
- Gherghe**, popă din Cimpulung, martor 135.
- Gherghe**, popă, martor pentru Mătești 344.
- Gherghe**, postelnic din Mărzănești, cumpără parte in Dușești 230.
- Gherghe**, postelnic din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Gherghe**, postelnic, martor in București semnează grecește 91.
- Gherghe**, rumân din Podbelești 337.
- Gherghe**, spătar din Băleni, fiul lui Ivașco mare vornic, frate cu Pătru post. stăpin in Băleni și Crăceni 2, 227; martor 15; postelnic 227.
- Gherghe**, (Gorghie) spătar <Cindescul>, fiul lui Mihalcea vornic din Pătirlage, frate cu Radul, Neaghe, și Moisi, stăpin in Cacleți, Cindești, Pătirlage ș.a. 179, 336; probabil același: Gherghe, spătar, cumpără țigancă 134.
- Ghiorghie** (Ghiorghii), tatăl lui Alexi și Dragotă care vind in Murgești (menț.) 355.
- Gherghe**, țigan 158.
- Gherghe**, vinde parte in Birlui 417.
- Gherghe** vistier v. Gherghe Caridi.
- Gherghie**, vornic din Blagodești, jurător 369; probabil același: Gherghe, vornic al doilea, trimis domnesc 340.
- Gheorghie**, vornic, tatăl lui Radul post. bunic lui Pătru, Badea și Preda care vind in Secărești (menț.) 302.
- Gherghe** al Banului, martor pentru Drăgoeni 297.
- Gherglie** al lui Agrica din Scăieni, vinde vie in dealul Scăienilor 351.
- Gherghe** al lui Bunea din Tirgoviște, jurător 63.
- Gherghe** al lui Hazan (Gorghie lu ~) din Brănești; cu parte in București 60.
- Gheorghie** al lui Oprea, vinde delniță in Izvorani 281.

- Gherge al lui Pătroacă din Șchei, fiul jupinsei Neaga, în pricină de moștenire cu jupineasa Marica 211.
- Gherge al Stanei din Puți, martor 343.
- Gherge Caridi (Gheorghie ~, Gherghie), vistier, fost al doilea vistier, stăpîn în Jigorenii de Sus și de Jos 56; cercețează pricină în București 47; în marea adunare a țării 406; martor, jurător, hotarnic, 181, 197, 215, 335, semnează grecește 160, 175, 212.
- Gherghi Dumitrescul, din Tg. Jiu, martor pentru Curtea 191.
- Gherge Lifului vinde vie în dealul Urlaților 106.
- Gherge Meiuță (Meiutescul), familie, stăpîn de vie și ocină în Vernești, pe Valea Teancului 210, 284, 291.
- Gherge Meiuță (Maiutescul), frate cu Neagoe și Stanciu armaș, cumpără vie și ocină în Vernești, pe Valea Teancului (menț.) 284, 291.
- Gherghie Maș din Lipia, martor 387.
- Gheorghie Pecea, din Brătiești, martor 169.
- Gherge Pefrescul, martor pentru Dedulești 193.
- Gherge Sirbul (~ Serbol) din Slatina, martor pentru Ibănești 338, 339.
- Gherghina, armaș din Stejari, nepotul lui Udriște vornic, vinde țigan 408.
- Gherghina (Gherghena, Gherighin) din: Brănești cu parte în București 60; ~ din Osica, martor 372; ~ din Păhulești, jurător pentru Mihăilești 19, 48.
- Gherghița, oraș <j. Ilfov, azi j. Prahova> 311, 314.
- Gherman, din Stăculești vinde vie 300.
- Ghermec, din Priseaca, jurător 265.
- Ghidul, fiul lui Toader vătaf din Popești, în pricină pentru Curățestii de Sus 299.
- Ghimpeni, sat <Ghimpați, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304.
- Ghina, sat (?) 405.
- Ghindar v. Stoian Ghindar.
- Ghinea, Ghinu:
- Ghinea din: Buzău, ctitor al m-rii Ciolanul 336; ~ din Izvorani, martor 135; ~ din Pitești martor, fiul lui Mihai 319.
- Ghinu, popă din Bujoreni, tatăl lui Stanciu și Voica 218.
- Ghinu, popă, văr cu Stanciu și Voica, martor pentru Ulița, semnează 218.
- Ghinea, sluger din Văleni, cu drepturi (?) în Alimănești 269; martor 80, 92, 167, 243, 245, 278, semnează 153.
- Ghinea, vameș din Focșani cu părți și vie la Cîrlige, vad de moară la Golești 334.
- Ghinea Coși, negustor, stăpîn de țigan 233; jurător 369.
- Ghinea Turculescul, frate cu Mihnea, cumpără loc în Cotești 236.
- Ghioca căpitan v. Ghioca, iuzbașa.
- Ghioca (Gheoca) din Călinești, martor la Tîrgoviște 164; ~ din Crușeț, frate cu Malcoci slujer, tatăl lui Dumitrașco (menț.) 274, 324.
- Ghioca (Gheoca), neguțător, frate cu Pătru, împrumută bani jupaniței Rada a lui Stoica pah. <Rudeanul> și primește Fometeștii, Runcu, Toxobenii ș.a. pentru datorie 65, 94, 153, 167, 245.
- Ghioca (Ghiuoca), iuzbașa din Cotroceni, cumpără vad de moară la Dătcoi 303; martor, semnează 28, 33; căpitan 303.
- Ghioca, (Ghiuoca), spudei, scrie acte domnești 84, 88.
- Ghioca, vameș pentru Cîrlige 334.
- Ghiorma, banul, biserica lui ~ din București, tăiat de Alexandru Mircea vv. (menț.) 47.
- Ghiorma, clucer, dăruit cu parte în Stoicesti de pe Mostiște 110; cumpără loc de casă în București 91; adus din Țari-grad 110.
- Ghiorma, martor pentru Cîrnitura 239.
- Gheorma (Ghiurma), pitar, martor pentru Păușești 378, 400.
- Ghiuoca v. Ghioca,
- Ghiura v. Mane al Ghiurii.
- Ghițioara, sat și ocină <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, venitul de la ~ luat de jupanițele Calea și Neacșa, fiicele lui Cernica vornic 20, 25; sare dăruită m-rii Slobozia lui Enache 374.
- Ghițdav v. Stoian Ghițdav.
- Ghizdavul, moșie la Prooroci <j. Olt; azi Ulmi> 92, 243, 278.
- Gilort, pîriu <afluent al Jiului>, sat pe ~ 399.
- Giolumă, din Prăjani, unchiul lui Negul, martor 379.
- Gioroc, sat <j. Dolj; azi Castranova>, parte dată zestre de Iova fiicei sale Petriia 30.
- Giura cel mare, tatăl Buicăi, bunicul preotesei Chera cu vie în dealul Șerbăneștilor (menț.) 150.
- Giura, din Bălcești, trimis de Matei Basarab cu haraciul la Poartă 406; jurător 157.
- Giura, fiica lui Roman, soția lui Vasilie, vinde vie în dealul Cîndeștilor 179, 336.
- Giura, fiul jupaniței Călina din Comani, în pricină 85.
- Giura, fiul popii Ianache din Morunglavi, frate cu Pătrașco, cu vie în dealul Șerbăneștilor 132.
- Giura, rumân din Roșiani 337.
- Giurca, din Drăcești, boier hotarnic 405.
- Giurcul, rumân din Nucșoara 418.
- Giurcea (Giurgie) din : Odobeni, cumpără vie 90; martor pentru Vernești 98; ~ din Vaideei, martor 271.
- Giurgiu, erei, scrie zăpis pentru Vernești 98.
- Giurgiu, jurător pentru Vernești 291.
- Gilcă v. Radul Gilcă.

- Gilcă**, iuzbașa din Roșiorii de Vede, dăruit de domn cu Putineul 362.
- Gingă v. Salcia uncheșului Gingăi.**
- Gîrbaci**, căpitan, tatăl lui Datco și al lui Gîrbaci care vînd vie în dealul Bucureștilor (menț.) 242.
- Gîrbaci**, fiul lui Gîrbaci căpitan, frate cu Datco, vinde vie în dealul Bucureștilor 242.
- Gîrbovi**, sat <c. Urdari, j. Gorj> 113.
- Gîrbovi**, sat <or. R. Sărat> 173.
- Gîrgana**, mama lui Stanciu din Curpen 271.
- Gîrla Miclei**, gîrlă la Dătcoi <mnc. București>, 28, 33.
- Girloșască**, funie la Muereasca j. Vîlcea 283, 286.
- Glamotă v. Opre Glamofă.**
- *Glaveș**, sat <lg. Bădeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 239; în hotar cu Cacaletii din Coastă 336.
- Glăvăcioc** (Glavaciog, Glăvăciog), m-re <Glavacioc, j. Vlașca; azi j. Argeș>, sate, rumâni, hotărnicie 61, 147, 148, 207; egumen Ioanichie 147, 207.
- Glăvăescul v. Vladul Glăvăescul.**
- Glăvănești**, sat <lg. Albești-Muru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 375.
- Gligorcea**, vornic al doilea, ispravnic de hotărnicie la Piteștii de Sus și Găvăneștii de Jos 405.
- Gligorie, Grigorie:**
- Gligorie**, comis, martor pentru Mușetești 163; sluga sa 63.
- Gligorie** (Gligore, Grigorie) din: Morunglav, cu părți în Morunglav, Iași și Tomești 409, 417; ~ din Păltineni, martor pentru Pîrscov B; ~ din Pîrscov, martor 51, B.
- Grigorie, egumen al m-rii Argeș, martor 246, 267.
- Grigorie, egumen al m-rii Tismana (menț.) 115.
- Gligorie**, frate cu Badiul din Tirnava, martor pentru Drăgănești 371.
- Gligorie** (Grigorie), logofăt mare din Poenari, stăpîn în Poiana 247; în sfatul domnesc: mare logofăt și ispravnic 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 235, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; în marea adunare a fării 406; martor, jurător, hotarnic dă carte de mărturie 2, 48, 56, 71, 128, 161, 167, 181, 231, 234, 294, 399, semnează 58, 203, 228, 335, 398; eroare: mare postelnic 24.
- Gligorie** (Grigorie), mitropolit al Țării Românești <1629—1636>, 105, 235; fost egumen la Radu Vodă 214, 287; dă vad de moară și mori m-rii Stelea 121; martor, judecă, primește jurămint 2, 6, 25, 71, 181, 299; dă cărți 20, 40, 121, 128, 274, semnează grecește 17, 18, 20, 40, 71, 80, 81, 254, 274; (menț.) 369.
- Grigorie, popă clisiarh din Craiova, hotarnic 341.
- Grigorie, popă, martor, la diata lui Cristian din Zătreni, semnează 57.
- Gligorie**, postelnic din Păușești, scrie zapis 125.
- Gligorie**, postelnic, soțul jupanitei Maria Boldeasca, stăpîn în Boldești, Răsturnăți ș.a. (menț.) 158.
- Gligorie** (Grigore), rumânu din Bogădănești 335; ~ din Muereasca 283, 286.
- Gligorie**, slujitor A.
- Grigore, vinde parte în Cacaletii din Vale 336.
- Grigore al lui Dima, martor pentru Mihăești 187.
- Gligoroae v. Maria Gligoroae.**
- Glina j. Ilfov**, sat <mnc. București> 58; părți întărite m-rilor Iver și Radu Vodă 287.
- Gliinea**, din Tîrgoviște, vinde loc de casă 336.
- Glodeni**, sat <Glodeanu Sărat, j. Buzău> 429.
- *Glodeni**, sat <lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, părți vindute de Arbănaș jupînului Postolache 117.
- *Glodul** sat <or. Băile Govora>, cu imunități, întărit m-rii Govora 253, 254.
- Glogova**, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj> 52, 305, 381.
- Goești**, sat <Goiști, j. Dolj> 83, 101.
- Gogoasă** din Mircești, vinde vie în dealurile Mircești și Drăgotești 336.
- Gogul**, cneaz rumănit din Risipiți 34.
- Goia**, megiaș din Bogați, tocmelnic pentru Beleți 165.
- Goita**, soția lui Dragomir din Vlădila 38.
- Golea** din Lipia, martor 387.
- Golești j. Mușcel și Pădureț**, sat <azi j. Argeș> parte dăruită de jupanita Neacșa lui Radul log. Dudescul 15; fost al lui Ivașco mare vornic, întărit Stanei spătăreasa și lui Radul spătar după pricina 16.
- Golești**, sat <j. R. Sărat, azi. j. Vrancea>, vad de moară vîndut de Mircea și Șerbu lui Ghinea vameș 334.
- Goțea v. Radul Goțea.**
- Goțea** din Mircești, vinde vie în dealul Mirceștilor 336.
- Goțea** (Goție), nepotul lui Cazan, înfrățeste pe Mușat croitor pe partea sa din Cîndești 120.

- Gonțea, răzorul lui de vie în dealul Birzeștilor 240.
- Gorân cel bătrîn, partea lui din Șoimari (menț.) 220.
- Goran, fiul lui Andrei din Băbeni, vinde parte în Mihăești 389.
- Goran, logofăt din Olănești, martor, jurător, 67, 260, 335, 378, 403, semnează 283.
- Goran, (Gorân) tatăl lui Neagul, vinde parte în Șoimari 220.
- Gordoba, sat 169.
- Gorești, v. Dima Gorești.
- Gorgan din Mărăcineni, jurător 332.
- Gorgan, spătar, pribeag cu Matei Basarab martor la judecirea 24.
- Gorgan la Cremene, top. la *Cacaleții din Vale (lg. Albești, j. Buzău) 336.
- Gorganul Sfelei, top. la *Futeștii de pe Moștiște, j. Ilfov (lg. Curătești) 212, 215, 317.
- Gorgănoae v. Sfana Gorgănoae.
- Gorgești, moșie la Dădești (j. Teleorman) 270.
- Gorj (Gorjil), județ, sat din ~ 10, 45, 191, 200, 271, 355, 398, 399.
- Gorun (Gorunu) din Corșori, martor 216, 416.
- Goruneni j. Vlașca, sat (Gorneni; azi j. Ilfov), parte vindută jupinsei Todossia 29; partea lui Gorghie vindută de Stan din Ogrăzeni lui Mihăilă din Budeasa 350.
- Gosteli, sat (Goștilele, j. Ilfov) 405.
- Goșescul, martor pentru Dătcoi 221.
- Gofa, rumân din Jigoreni 56.
- Goțeasca, funie la Măstănești (Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 323.
- Govora (Adormirea), m-re (j. Vlcea; or. Băile Govora) 283; sărăcitate 5; rămasă pustie, jefuită de unguri și leși 152; sate, rumâni, mori și țigani 1, 5, 152, 296, 403; în pricină pentru Mihăești 67; danii 38, 53, 402; scutiri 253, 254; înzestrată de Matei Basarab cu 1000 de florini anual pentru școală și tipografie 361; relații cu Patriarhia de Ierusalim 254, 361; egumen: Melentie Mace-doneanul.
- Govoreanu, țigan, 1.
- Gradea vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Grădie din Pitești, martor 343.
- Grajdana, jupanița (lui Radu din Văleni), împarte averea și zestrea cu soacra ei jupanița Anca a lui Mihăilă post. 203.
- Grama, v. Barbu al Gramei.
- Grama din: Rătești, tatăl lui Jipa scos de domn de la birul de rușală, scutit de dări pentru că a sărăcitate 224; ~ din Tîrgoviște, martor 328.
- Grama, logofăt din București, martor 298.
- Grama, martor pentru Băbeni 370.
- Grama, pitar, soțul Vișei, stăpîn în Creauța 87; se înfrățește cu Nedelco ceauș pe parte din Șerbănești, semnează 188.
- Grama, rumân din Gropșani 78.
- Grafie, sat (Gratia j. Vlașca; azi j. Teleorman) 333.
- Grădeasca, top. la Lindicești (Bărbulești, j. Ilfov) 429.
- Grădiște, sat (j. Vlașca; azi c. Comana, j. Ilfov), hotărnicie 318, partea lui Bîrcă vindută de Radu lui Bunea log. 365; Grădiștea de Jos (Grădiște), părțile lui Mogoș, a popii Andreica ș.a. întărite lui Bunea log. 145, 359, 385; Grădiștea de Sus (~de Coastă), via lui Badola Surdul vindută de Vlad din Copăceni lui Bunea log. 285.
- Grădiște j. Olt, sat (c. Sprincenata) 188, 197; partea lui Pătrașco întărită fraților lui Stroe fost mare stolnic și lui Dumitru al doilea stolnic 185; parte cu vii și grădini întărită lui Ivan post. și llinei 272.
- Grămadă v. Mihaiu Grămadă.
- Greaca (Greca) din Priezna, martor pentru Belcești 108.
- Greaca j. Vlașca, sat cu baltă (azi j. Ilfov), vama de pește dăruită de Matei Basarab m-rii Mislea 422.
- Greblești, sat (Cerbu, j. Argeș) 46.
- Greci, moșie la Albeni (j. Gorj) 200.
- *Greci, sat (mnc. București), dăruit m-rii Radu Vodă de Alexandru Mircea, cti-tor 214.
- Greci, sat (j. Ilfov) 2.
- Greci, sat (probabil c. Schitu, j. Olt) 281.
- Greci, sat (j. Romanați; azi j. Olt) 80, 81, 180.
- Grecu v. Alexe al lui Grecu și Dumitru Grecul.
- Grecul, tatăl lui Voinea și al lui Radul care vind în Topliceni (menț.) 189.
- Grind, top. la balta Căbelul (Căbăl, j. Ialomița) 55.
- *Grivi, j. Gorj, sat (lg. Curpen), părți întărite lui Dabela 271.
- Groapa Balăi, top. la Cernătești (c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 148.
- Groapa lui Țimirlon, top. la Cernătești (c. Plopu, j. Săcuieni; azi Prahova) 148.
- Grohoșiș, top. la Bătiești (Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș) 315.
- Gropșani (Grușani). j. Romanați, sat (azi j. Olt) 302; întărit lui Ilie postelnic 78.
- Grosul v. Manea Grosul.
- Groșani, sat (lg. Vinăta j. Gorj), parte dăruită de Chirca comis m-rii Tismana 347.
- Groși (Groșăt) j. Mușcel, sat (azi j. Argeș) 294; parte cu rumâni întărită lui Stroe logofăt 302.
- Grozav din Cerneți, martor 391.
- Grozav, tatăl lui Voico din Vernești (menț.) 98.
- Grozăvești, sat (mnc. București) 378; în hotar cu Dătcoi 28, 33.
- Grozea v. Barbul al lui Grozea.
- Grozea din Curpen, tatăl lui Barbul, martor 271.

*Grozști, sat <lg. Lăceni, j. Teleorman> 19, 48; în hotar cu Gruiani 22.
 *Grua, sat <probabil lg. Vulpeni, j. Romanai; azi j. Olt>, cu rumâni. zălogit de Preda spătar la Danciul log. din Pîrîieni pentru bani împrumutați 426.
 Gruban, martor pentru Muereasca 283.
 Gruia, țigan 174.
 Grulani, j. Vlașca, sat <azi Gurueni, j. Teleorman>, cu rumâni întărit lui Eremia căpitan, slobozie, scutiri 22.
 Gruu, (Groiu, Sf. Mihail), m-re <j. Ilfov>, ctitori 202; sărăcită; dă locuri de vie din dealul Loloieștilor pentru oi cu miei 202, 204, 282; egumen Leontie 140, 142, 144.
 Gruu, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 315.
 Gruu, top. la Titești <j. Argeș; azi j. Vlcea> 232.
 Grupșani v. Gropșani, sat.
 Gumați, baltă(?), dijma din ~ întărită m-rii Topolnița 82.
 Gura Burulanilor, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 315.
 Gura Straorei, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 219.
 Gura Văii lu Dadi, top. la Vlăduța <j. Argeș> 363.
 Gurbana, femeia lui Cazacu, face diată pentru vie și pivniță cu loc 229.
 Gurbănești, sat <j. Ilfov> 225.
 *Gurguiați de la Moștiște, j. Ilfov, sat cu baltă <lg. Chirnogi; azi j. Ialomița>, scutiri acordate m-rii Viforita 66, 258.
 Gurgur, funia lui la Morunglav (menț.) 417.
 Gurița (Ghiurița), căpitan, martor pentru Vaideei 68.
 Guța, rumân din Jigoreni 56.
 Guțlă din Bărbuleț, martor 240.
 Guțul, din Stilpeni, vinde în Săcuieni 244.
 *Guzeni, (Guziani), sat <lg. Tirnava, j. Vlașca; azi j. Teleorman> 19. 48.

H

Hadir v. Stanciul Hadir.
 Hagi Dobre din Nicopole, frate cu Ivan Sirbul 222.
 Hagi Culiu, tatăl lui Vasilie care vinde în Băcălești (menț.) 353.
 Hahn, Sofia Constantinova baroneasă de ~ 336.
 Halînga, sat <j. Mehedinți> 391.
 Hamza, fiul lui Neagoe Negrei din Crasna, vinde țigan (menț.) 408.
 Hamza, rumâni din: Fometești 245; ~ din Gropșani 75.
 (Hamza, unchiul lui Stanciul din Crasna, martor 398, 399.
 Hamzule, rumân din Murgești 355.
 Hasan v. Cara-Hagi Hasan.
 Hasan, basa, împrumută bani unui boier și primește zălog două roți de moară 413.
 Hașeg, țară, boieri din Țara Românească pribegi în ~ 24.
 Hazan v. Gorghe lui Hazan.
 Hălmeșani, delnițe la Murgești, j. Gorj 355.
 Hândolea v. Dumitru Hândolea.
 *Hânzești, sat <lg. Bălțești j. Săcuieni; azi j. Prahova> 300.
 Hărgefoaia, sat <Argetoaia j. Mehedinți; azi j. Dolj> 113.
 Hărtescul v. Manta Hărtescul.
 Hențe din Șipot, martor 101.
 Hera, Hiera v. Fiera.
 Hierăști, sat <Herăști, j. Ilfov> 180, 299.
 Hilipan vinde vie în dealul Vispeștilor 173.
 Hirs, Hirsu v. Lera lu Hirsu.
 Hîrseni, top. la Mihăești, j. Vlcea 67.
 Hîrsova, jupîneasă lui Mihai fost mare spătar, dă țigancă la înfrățire (menț.) 364.
 Hîrtești, sat <Hîrtiești j. Mușcel, azi j. Argeș> 89.
 Hîrțu, tatăl lui Stoica rumân din Sărdănești (menț.) 113.
 Hlebul, din Vaidei, rumânit cu toată ocina 68.
 Hodea, cumpără parte în Băleni 86.
 Hodopeni, j. Ilfov, sat <Otopeni în mnc. București>, parte întărită m-rii Radu Vodă 289.
 Hodor v. Odor.
 Hodorea călăraș, martor pentru Frâsinet 249.
 Hogeia v. Stanciul al lui Hogeia.
 Hogeia, bunicul lui Stan, Milea și Radul în pricină pentru partea Hogească din Mușetești (menț.) 267.
 Hogească, parte la Mușătești j. Argeș „numită boierească“ 226, 246, 267.
 *Holești, sat <lg. Finta, j. Dimbovița> 384.
 Hololan din Alexeni, vinde loc 271.
 Holu v. Ștan Holu.
 Holubești, sat <Hulubești, j. Vlașca; azi j. Ilfov>, parte cu vecini întărită jupăniței Stancăi agoae 282.
 Hoștean v. Vlad Hoștean.
 Hotărani, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 342.
 Hoșea v. Bobe Hoșea.
 Hovița, pîriu la *Rătești <lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> F.
 Hrana, călăraș, martor pentru Frâsinet 249.
 Hranita, fiul lui Iane Blagodescul post., stăpîn în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. 158.
 Hrastul j. Dolj, sat <Rast>, schimbat de Ep. Rîmnicean, cu Preda mare spătar 283, 286.
 Hrezan v. Hrizan.
 Hristu, vâtaf, martor pentru Șirina, seînează grecește 124.
 Hrizan (Hrezan) din: Bulbuceni, martor 76; ~ din țirgul Iași, martor 76.
 Hrizan, postelnic, frate cu Nan postelnic, vinde în Mănești, Bîrsești și Mușcel 247.
 Hrișea (Hrișea), mare ban al Craiovei, vornic mare sub Leon Tomșa 71; mare ban al Jiului 315; stăpîn în Băleni,

Romanești, Bercești, Ciumernic ș.a. 2, 58, 64, 149, 237, 327, 328, 388; in sfatul domnesc ,1 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16. 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—48, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 423—425, 427;
in marea adunare a țării 406; judecă 157; dă dispoziții 95;
martor, dă cărți de mărturie, jurător 48, 71, 128, 161, 167, 181, 203, 234, 294, 335, 345, 382, 398, 399, 406; semnează 203, 398, 406;
eroare in text: mare vornic 200.

Hrizea (Hriza), vătaf din Grozăvești, martor 28, 33, 221, 378.

Huiuș v. Radul Huiuș.

Hulubești, sat (j. Dimbovița), întărit m-rii Potoc 363.

Hurdează, vinde ocină in Stănulești 26.

Huria, sat (Uria, j. Olt) 270.

Huzie, vale la Corșori (Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș) 416.

I

Iacovu călăraș, martor pentru Frăsinet 249.

Iacov clucer, trimis de domn cu haraciul la Poartă, semnează 406.

Iacov din Berilești, martor 172, 390.

Iacov (Iacovu) logofăt, zălogește ocină in Stenca, semnează 143; martor, semnează 104, 395.

Iacov postelnic din Cernaia, vinde țigani 89, 200.

Iacoveștii j. Vlașca sat (azi j. Dimbovița), cu rumâni, case și mori luat de boierii Lerești de la Radu vist. 282.

Iadă din Chiojd, tatăl lui Stan, Dragomir, Coica și Șerb 351.

Ial, țigan din Potlogi 363.

Ialomița, județ, sate in ~ 32, 88, 181, 244, 261, 412.

Ialomița, riu, sate pe ~ 32, 96, 374, 412; in descriere de hotar 55, 321, 390.

Ianache, Ionache, Enache:

Ianachi, cismar, soțul Mariei din București, familie, (menț.) 91.

Ianache din Mătești, martor 329.

Ianache (Enache) fiul lui Crăciun și al Mariei, vinde ocină la Cindești 93.

Ianache (Ionache), popă din Morunglavi 132; familie, vie in Șerbănești 132, 133.

Ianache, popă din Tirgoviște, fiul popii Atanasie, martor 327, 328; v. și Iane, popă la Tirgoviște.

Ianache v. și Slobozia lui Ianache.

— **Enache Catargiu** fost mare ban, soțul Mariei (menț.) 289.

Ianăș, Ianoș:

Ianăș, diacon din Curtea, martor 191.

— **Ianoș megiaș**, martor pentru Liperești 138.

Ianăș, negustor din Tirgoviște, martor 327, 328.

— **Ianoș rumân din Pleașov**, mutat in Laijov 302.

Ianăș țigan 408.

Iancul căpitan, slugă domnească, întărit cu vad de moară la Vădinău 199; martor 106; in marea adunare a țării 406.

Iancul rumân din Fometești 245.

Iancul, țigan 88.

Iane, Ianu, Ene, Iano:

Iane căpitan, jurător 123.

Iane cojocar, cumpără loc cu pivniță in București 155.

Iane (Ianu, ~ Cotrăceanu) din Cotroceni, comis, stăpin in Românești, vinde parte de sat 64; martor 28, 33; semnează grecește 28.

Iane croitorul din București, martor 298.

Iane (Ian, Iano, Ianu): din Belcești, martor 108; ~ din Boldești, martor D; ~ din Dragoslavele, martor 279; ~ din Flocoși, hotarnic 405; ~ din Iaroslăvești, cumpără ocine 72, 411; ~ din Dos, jurător 260; ~ din Pleșoi, in pricină pentru Morunglavi, Iași și Tomești 417, boier hotarnic 341; ~ din Trestiani, martor 392; ~ din Văleni, martor 125.

Iane fiul lui Cornea din Cornățel, sacrul lui Necula, martor 225.

Iane iatru, doitor, din Tirgoviște, martor 327, 328.

Iane județul, martor pentru Drăgoeni 297.

Iane (Ianu, Iano) logofeți: din Birsești, soțul jupaniței Stanca, familie, vinde in Morunglav, Iași ș.a. 409, 417; ~ jurător, martor pentru Vernești 284, 291.

Iane (Iano) martori: pentru Cindești 120; ~ pentru Muereasca, semnează grecește 283.

— **Ianiu negustor**, dă bani cu împrumut 200.

Iane (Ianu) paharnic din Aninoasa, fiul lui Tudoran sulger, familie 12, 241; cumpără țigancă 12; in diata tatălui lui 241; martor 135.

Iane (Ene) paharnic din Băbeni, slugă domnească, in pricină cu frații lui pentru avere 157; martor 92, 243, 278; prins de Leon Tomșa in lupta cu Matei Basarab 157.

Iane pitar v. Iane portar.

Iane popi: din Cimpina, scrie zapis 367; ~ din Tirgoviște, martor 229, 327, 328.

Iane portar, fost mare portar din București, hotarnic domnesc 228, 231; in sfatul orașului 377; martor 244; semnează: ~ pitar (?) 228, probabil același: **Ene portar**, (casa) lui in București 395.

Iane (Ianu) postelnici: ~ din Boleasca, înzestrează fiica cu moșie in Golești (menț.) 15; ~ din Cîmpulung, jurător

- 99, 394; martor 135, 236; ~ din Tirgu Jiu martor 322, probabil același: Ene post, martor pentru Crasna 415.
- Ianiu rumâni: din Nucșoara 418; ~ din Stoienești 54.
- Iane** (Ianu, Ianul) spătar din Bucov, soțul Elinei, familie 105; vinde țigancă 337; zălogește parte din Comarnic 331; în pricină pentru satul Luciani și pentru moștenirea soacrei lui 71.
- Iani (Ianu) vistier, jurător 299, martor, semnează 406.
- Iane zaraf**, martor 23, 238.
- Iane Blagodescul**, postelnic, tatăl Hranitei, stăpin în Boldești, Răsturnași, Drăgoești ș.a. (menț.) 158.
- Iane Buzatul**, (casa) lui în București, martor 91.
- Iane Cotrăcean v. Iane comis** din Cotroceni.
- Iane Dumitrescu (Iane)** postelnic din Stingăcea, cumpără moșie în Drăgoeni 297; martor, semnează 113.
- Iane Grecul**, tatăl lui Ivan din Pitești cumpără vad de moară pe Argeș (menț.) E.
- Ianolie**, martor pentru Mătești 344.
- Iarca**, rumân cu delniță din Slănicul de Jos, se răscumpără C.
- Iarciul din: Flești**, vinde locuri în Samara 131; ~ Mihăești frate cu Stoian, partea lui revine m-rii Govora (menț.) 67.
- Iarciul (Erciul) vătaf** din Răzvad, martor 76.
- ***Iaroslăvești j. Vlcea**, sat (azi Priporu, c. Vlădești), ocine vindute de Ivan și de Stanciul lui Ianiu 72, 411.
- ***Iaroslăvești j. Vlașca**, sat (lg. Botoroagă, j. Teleorman), întărit cu rumâni lui Pavlache ban; cnezi din ~ fugiți în țară străină din pricina dărilor 70.
- Iarul** martor pentru Crasna 415.
- ***Iași**, sat (lg. Morunglav, j. Romanai; azi j. Olt), părți din ~ vindute de Iane logofăt, Vichentie ș.a. lui Pătru din Morunglav 409, 417.
- Iași**, tirg 76.
- Ibănești j. Olt**, sat 169; părți din ~ cumpărate de Radu Piscotan de la Manea dorobanțul ș.a. 156; Radu paharnic răscumpără moșie și vie în ~ de la Radu Piscotan 338, 339.
- Ibraim (Ibriham)** bașa vinde două roți de moară ținute zălog pentru o datorie bănească 401, 413.
- ***Icoana**, sat (?) (lg. Frășinet, j. Ilfov), drum la ~ 212, 215, 317.
- Icomicioaia**, mama lui Stanciu din Zătreni (menț.) 57.
- Ierusalim (Erusalim)** oraș, cetate sfântă (Israel), patriarh al ~ 6, 253, 254, 342, 361, 403.
- Iftimie v. Eftimie**.
- Ignat**, grămatic din Tirgoviște, martor (menț.) 63.
- Ignat**, megiaș, martor la Belciugatul 388.
- Ignatie**, popă la biserica Sf. Troiță 423.
- Ilcul**, rumân din Aninoasa, vindut cu delnița lui Tuđoran sulger 97.
- Ilezul din Tirgșor**, martor 392.
- Ilfov (Elhov)**, județ, sate din ~ 25, 212, 215, 244, 258, 267, 287, 289, 314, 316, 317, 364, 405.
- Iliăș, Iliiaș v. Alexandru Iliăș**.
- Ilie** din Alexeni (doi): martor 271; tatăl lui Stan și al Preei 271.
- Ilie**, fiul popii Sărbăni, înfrățit pe ocină în Izvorani 319.
- Ilie**, frate cu Socol, rumân judecit din Vulpeni 426.
- Ilie**, în pricină de hotar la Păușești 379.
- Ilie**, martori pentru: Liperești 138; ~ Mlaca 37; ~ Seciul Banei 36.
- Ilie** negustor, frate cu Stanciul Ruzeriu 200.
- Ilie paharnic** din Tirgșor, martor 309.
- Ilie postelnic** din Groșani, stăpin 78; vinde ocină și vie în Jegălia 302.
- Ilie rumâni** din Curățești de Sus 299; ~ din Izvorani 103; 268.
- Ilie**, unchiul lui Sfrânța, martor pentru Văleni 125.
- Ilie**, via lui la Susuiaci (menț.) 300.
- Ilie vornic** din Cornești, vinde în București 60; trimis de domn cu haraciul la Poartă 406; jurător 123; semnează 406.
- Iliiaș v. Alexandru Iliăș**.
- Ilina v. Elina**.
- Ilovița v. Erhovița**, sat.
- Imanita v. Stan al Imăniții** 235.
- Imbre**, țigan 174.
- Inimă Rea v. Vlad** ~
- Ioachim egumen** al m-rii Vierăș, volnicit de marele ban să ia dijma de piine din sate 15.
- Ioachim** popă de la m-rea Radu Vodă; scrie diată 353.
- Ioan Vodă (cel Cumplit)** domn al Moldovei (1572—1574) tatăl lui Ștefan Surdul 320.
- Ioana** din Lipia, sora Todosiei, martoră 387.
- Ioana**, fiica Mariei și a lui Vasilie spăt., familie, moștenește 6, 129, 257.
- Ioancea** logofăt, tatăl lui Sava v. Oancea log. din Cuștereni.
- Ioanichie (Ionechie)** egumen al m-rii Glava-cioc 61, 147, 148, 207; semnează 147.
- Ion armaș** al 2-lea, rumânește în Vaidei 68.
- Ion armean**, semnat în zăpădă de rumâni al satului Muereasca 283.
- Ion**, cnezi rumâniți: din Jugureni, familie 56; ~ din Risipiți 34.
- Ion**, (doi) croitori: din Dușești 230; ~ vinde vie cu stinjeni de ocină în dealul Săsenilor 292.
- Ion** din: Bălțești, martor 300; ~ Bătești, aldămașar 219; ~ Belcești, fratele lui Zlate, cumpără parte 108; ~ din Brezoi, tatăl Mariei și al Stanei, partea lui dăruită m-rii Cozia (menț.) 77; ~ Cerneți, martor 391; ~ Cocoli, vinde parte în sat 46; ~ Craiova, slugă boierească, martor (menț.) 63; ~ din Crasna, ține cărțile moșii 415, probabil același: ~ fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399; ~ Jigorani, boier hotarnic 87; ~ Pîr-

- scov, martor 51; ~ Stoiceni, hotarnic 405.
- Ion**, fii: al lui Balotă, familie, vinde vie în dealul Mirceștilor 282; ~ lui Dragul din Genuneni, în slujba lui Matei Basarab, în pricină pentru parte în Folești 75; ~ lui Radul din Fiiani v. *Ion* rumâni; ~ lui Radul moșnean rumânit din Vaidei 68; lui Radul Arcoe v. ~ din Crasna; ~ lui Stan din Bircești v. *Ion*, rumâni; ~ lui Stan din Călinești vinde vie 189; ~ lui Stanciul și ~ lui Șipa v. *Ion* rumâni; ~ lui Tatomir din Bunești, martor pentru Slănicul de Jos C; ~ lui Vrabie v. *Ion Vrabie*.
- Ion**, frați: al lui Lupul ș.a. v. *Ion* rumâni; ~ al lui Mihnea, fuge în Moldova, partea lui din Cirlige vindută pentru datorii 334; ~ al lui Voico, judecit cu moșia din Vilceni 42.
- Ion** iuzbaș de doboranți călări, trimis cu haraciul la Poartă 406.
- Ion** jupin, martor pentru București 155, *Ion* logofăt v. *Ion Vrabie*.
- Ion**, martori: în cartea județului din Tîrșor 193; ~ pentru Scăiani 351.
- Ion** nepotul lui Manuha, în pricină pentru Polovragi 10.
- Ion**, partea lui în Ludești 363.
- Ion**, popă, fiul lui Vlad din Jugureni, vinde parte în ocina Găgenească 259.
- Ion** (Ionu) postelnic din Fuiște, martor pentru Dușești 230.
- Ion**, rumâni din: Bircești (doi), se răscumpără numai cu capul 195; ~ Fiiani 420; ~ Murguești 355; ~ Mușetești, în pricină de rumânie 31; ~ Pădureți 169.
- Ion** scaunul din Izvorani, martor 319.
- Ion** stolnicul, înmănează zapis (menț. ulterioară) E.
- Ion**, tatăl lui Lupul care vinde în ocina Găgenească 259.
- Ion** țigan 290.
- Ion** văcar din Izvorani, cu delniță 319.
- Ion** vînd: parte la Drăgănești 371; ~ vad de moară și loc 351.
- Ion** Bașta din Titești, martor 232.
- Ion** Breazu rumân din Murguești 355.
- Ion** Burțoiul vinde ogor în Bătiești 315.
- Ion** cel mic din Păcălești, martor F.
- Ion** Dan cumpără ocine și vie la Curpen 271.
- Ion** Geamănul din Merișani, martor 410.
- Ioan** (Ion) Matei voievod v. *Matei Basarab*.
- Ion** Milosrâd, via lui la Scăieni 351.
- Ion** Potecă, în pricină pentru impresurare de ocină 330.
- Ion** Șongher martor pentru Slătioare 386.
- Ion** Țață din Bora, martor 261.
- Ion** Virvor din Titești, martor 232.
- Ion** Vrabie logofăt din Berceni, frate cu Pătru cumpără locuri: în Cirstienești 428; în Corșori 154, 216, 263, 416; în Poenărei 74; în pricină pentru Cirstienești 419; martor, semnează 223, 394.
- Ionache** v. *Ianache*.
- Ionașco** (Ionașcu) comis, soțul Neacșei, ginerele lui Cernica vornic, familie, în pricină pentru Curești 207; vinde loc de prăvălie în București 395, ocină la Săcuieni 217, 244; pricină de moștenire 20, 25.
- Ionașco** din Cornet v. *Ionașco* postelnic din Cornet.
- Ionașco**, fii: al Mihnicioe, plătește să scape de ștreang 90; ~ al lui Stan din Călinești, vinde vie 189; ~ al Stanei, fratele lui Șerban, vinde parte lângă hotarul Răteștilor F.
- Ionașco**, ginerele lui Ban, cumpără vie în dealul Călineștilor 189.
- Ionașco**, martor pentru Mătești 329.
- Ionașco** popă din Liperești, scrie zapis 138.
- Ionașco** postelnici: din Cătun, fiul lui Miroslav logofăt, martor 290, 375, 404; semnează 404; ~ din Cornet, <fiul> lui Iscru din Gaia, martor 426, probabil același; ~, martor 24.
- Ionașco** vinde vie în dealul Viespeștilor 173.
- Ionașco** Meiută, martor pentru Bucu 321, Ionechie v. *Ioanichie*.
- Iordachi** (Iorgachi) vornic, cumpără în Cozleci și în dealul Cherbei 311, 375; în pricină pentru țigani 342.
- Iordan** în titulatura patriarhului 254, 342.
- Iorga**, Iurga:
- Iorga** din Pătirlage, tatăl lui Gherghie ș.a. (menț.) 190.
- Iorga**, fiul lui Stahie din Pitești, se înfrățeste în Izvorani 319.
- **Iurga** negustor, fratele lui Pană, martor pentru Mihăești 187.
- Iorga** postelnic din Pitești, martor 319.
- Iorga** al lui Țangonie din Curte, slugă domnească, întărit 191; stringător de miere împărătească 271.
- Iorgache** v. *Iordache*.
- Iova** ban din Păușești, martor 28, 33.
- Iova** din Gioroc, tatăl lui Stoichina și al Petriei, înzestrează pe fiica sa în Nisip și Turnaș 30.
- Iova**, rumân din Fometești 245.
- Iovanu** din Similești, martor 391.
- Iovanu**, țigan 174.
- Iovan** (Ivan) mazilul, soțul Necșei, familie, vinde în Drăgoeni 297.
- Ipotești** v. *Epotești*.
- Irimia**, **Irimie**, **Eremia**.
- **Eremia** (Ieremia), căpitan de sirbi, dăruit de domn cu satul Gruiani pentru credincioasă slujbă, scutiri; steagul lui ~ 22.
- Irimia** (Irimie) diacon la Tîrgoviște, martor 327, 328.
- Irimia** din Pîrscov, martor la înfrățire 51.
- Irimia**, (Eremia), egumeni: al m-rii Căluui, jurător 132, 150; ~ al m-rii Ciolanul 336; ~ al m-rii Strîmbul 198, 290.
- Irimin** din Negovani, boier hotarnic 147, 148.
- Irina** v. *Erina*.
- Isac** logofăt din Frințești, martor 283.
- Isar** ban din Mușceleni, tatăl jupanitei Stanca (menț.) 2.

- Isar cămăraș**, „tovarăș” cu Ianu negustorul 200.
- Isar paharnic**, familie 245.
- Isar**, popă din Tirgoviște, martor 327.
- Iscru** din Gaia (vornic), martor 426.
- Iscrul**, frate cu Iane pah. și cu Zaharia, în pricină pentru avere 157.
- Ispas** din Văcărești, boier hotarnic pentru Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.
- Istratie** din Stăiculești, martor 300.
- Istratie**, fiul popii Vlaicul, vinde parte în Cacleații din Vale 336.
- Istratie mare post.** în sfat, eroare v. **Costantin Cantacuzino**.
- Ișțfan (Ișfan)**, cumpără în Cînești 27; în pricină 196.
- Ișțfan logofăt** din Mihăilești, tatăl lui Mitrea sulger. <Rudeanul> cumpără parte cu rumâni (menț.) 67.
- Ișțfan**, rumân din Muereasca 283, 286.
- Ișțfan cel mare**, martor pentru Muereasca 283.
- Ișțfan cel mic**, rumân din Muereasca 283, 286.
- Ișțfan v. și Ștefan**.
- Iuga** din: Alămănești, jurător 85; ~ Cirstănești, martor 74, 216, 416, 428, probabil același: ~, martor pentru Corșor 263; ~ Corșori, vinde locuri 216, 263, martor 416; ~ din Vernești, jurător 332.
- Iuga**, rumân din Fometești 245.
- Iva**, rumân din Sărdănești 113.
- Ivan v. și Crucea lui Ivan**, top.
- Ivan clucer mare (fost)**, martor pentru Bogdănești 335.
- Ivan**, cneaz rumânit din Răsiți 34.
- Ivan croitor** din Pi<te>ști, martor pentru Soceni 343.
- Ivan** din: Bogătești, martor 251, ~ Găleșești v. **Ivan post.**; ~ Olteni, martor 334; ~ Pietrari, martor 125, 378, 407; ~ Pitești, delnițele lui la Izvorani 102, 103, 268, v. și **Ivan Cortofleș**; ~ Pîrscov, jurător 182, 235; ~ Stăiculești, martor 300; ~ Tirgșor, soful Dumitrei, în pricină pentru via la Găgeni și Călugăreni 275.
- Ivan**, fiii: al jupanitei Catrina din Romceani, familie, cu parte în Dușești 88; ~ lui Radu, martor pentru Cindești 120; ~ lui Simion, vinde ocină în Iaroslăvești 72, 411; ~ lui Vucomir, martor, semnează 154.
- Ivan**, frate cu Barbul post. din Mănești, vinde în Dedulești 282.
- Ivan** iuzbașa, porci furăți de la ~ 111.
- Ivan jupin** din Pitești v. **Ivan Cortofleș**.
- Ivan logofăt** din Pitești, fiul lui Iane Grecul, vinde vad de moară la Eșciori E; scrie zapis 386; martor 319; semnează E.
- Ivan**, martor pentru Stroești 206.
- Ivan**, popi din: Beleți, cu părți și vie 165; ~ Brîncoveni, scrie zapis 81, martor 278, v. și **Ivan Sîrbul**, popă; ~ Tirgoviște, martor 327, 328; ~ martor pentru Motemeanul 149; ~ martor pentru Șerbănești 188.
- Ivan postelnici**: din Găleșești, frate cu Pană iuzbașa, moara lui pe apa Argeșului 294, 364, impresoară vadul unor săteni 139, 295, martor E; ~ din Văcărești, boier hotarnic la Creța 87; ~, soful jupanitei Elina, familie, stăpîn în Grădiștea și Viriți 272.
- Ivan**, rumâni: din Aninoasa 97; ~ din Jigoreni 56.
- Ivan scaumul** din Ștefănești, martor 319.
- Ivan spătar** din Boteni, martor 15
- Ivan sulger**, unchiul lui Badea post., familie, stăpîn în Băleni (menț.) 161, 382.
- Ivan șifar mare**, martor 49, 406, E.
- Ivan**, țigan potcovar 21.
- Ivan** vinde parte în Pădureți 169.
- Ivan vornic**, martor pentru Lazul și Fomețești 167, 171.
- Ivan al lui Bran** vinde vad de moară 351.
- Ivan Buciumeanul**, jurător 132.
- Ivan Cioci** din Poiana, martor 366.
- Ivan Cortofleș**, jupin din Pitești, cumpără ocină și livadă 118, 343.
- Ivan Felea**, popă, stăpîn în Drăgănești 371.
- Ivan Orbul**, fratele lui Larion episcopul, stăpîn în dealul Verneștilor 284, 291, 332.
- Ivan Pecea** din Slatina, sîrb, martor 339.
- Ivan Sîrbul**, frate cu Hagi Dobre din Nicopole, cumpără rumân 222.
- Ivan Sîrbul**, popă din Brîncoveni, martor 339, v. și **Ivan** popă din Brîncoveni.
- Ivanco** din Trestiani, martor 392.
- Ivanco spătar**, martor la Bircești 195.
- Ivașco clucer v. Ivașco Ceparul**.
- Ivașco** din: Beleți, soful jupinesii Dobre, familie (menț.) 279; ~ Rătești, martor 268; ~ Tg. Jiu, martor 191.
- Ivașco fiii**: al lui Iovan și al Neașei din Drăgoeni 297; ~ lui Fiera log., vinde parte în Băleni (menț.) 2.
- Ivașco logofeți**: din Boișoară, scrie zapis 79; ~ din Pitești, tatăl lui Pană (menț.) 237.
- Ivașco postelnici**: din Bălotești, tatăl lui Cindea post., în pricină la Jupinești 208; ~ martor pentru Sărățeni 181.
- Ivașco vornic** din Golești, fost vornic mare, soful Iliei, familie, stăpîn (menț.) 16; schimbă sate 214; hotarnic la Luciani 105.
- Ivașco vornic mare (Băleanul)**, tatăl lui Gherghe spătar, Pătru post. și al jupanitei Maria, familie 6, 129, 257; stăpîn în Băleni, Tătărăi, Trănșani ș.a. 96, 161, 209, 357, 382; în pricină: cu moșnenii din Jupinești 208; cu Mușat vistier 126, 160, cu rumâni din Lichirești stabiliți la Crăceni 227.
- în sfatul domnesc mare vornic: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31, 33—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169,

173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286, 287—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374; 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; ispravnic 84; eroare: mare portar 336
 în marea adunare a țării 406
 două carte 128, 165;
 jurător 71, 203, 234; martor 56, 58, 163, 181, 294, 335, 398, 399; semnează 58, 203, 335, 398.

Ivașco Ceparul, clucer, martor 23, 49, 246, 267; semnează 23; eroare: Datco clucer 49.

Ivașco Mujescul postelnic, martor, semnează 21.

Ivăniș din: Brăsnța, vinde vie 360; ~ Negoesti, megias jurător 52.

Ivănuș postelnic din Tirgoviște, martor 327, 328.

Ivir, (Iver), m-re la Athos, întărită cu ocină la Glina 287; metoh 121.

Ivul din Cozleci, martor 375.

Ivul, popă în Tirgoviște 356.

Izbiceni, sat (j. Romaniți; azi j. Olt) 68, 84.

Izmă, rumân din Izvorani, vinde delniță 281; v. și Stan Izmă.

Izruș v. Neca Izruș.

Izvoare, sat (probabil Izvarna, j. Gorj) 52.

Izvorani j. Mușcel și Pădureț, sat (azi în mnc .Pitești) delnițe întărite lui Ilie și unor slugi domnești 281, 319; înfrățire între popa Stanciu și Vasile spătar 135; 301; mori întărite lui Vasile spătar 13; parte întărită lui Cindea post. 103, 268.

Izvorani, sat, pricină între Datco și Udriște vornic pentru dedina lui Lupu 408.

J

Jambu v. Tatul Jambu.

Jălovul v. Tudoru Jălovul.

Jeribiță v. Dumitru Jeribiță.

Jideni, sat (j. R. Sărat; azi Podgoria, j. Buzău) 189, 197.

Jidoștița, sat (j. Mehedinți) al m-rii Tismana, sătenii din ~ fugiți peste Dunăre, „de bogate nevoi” 116.

Jigălia j. Romaniți, sat (azi j. Olt) ocine cu vii cumpărate de Stroie log. de la Jup. Drăgana cu fiii, Mitrea și Drăghici și de la Ilie post. din Groșani 302.

Jigoreni (Jogorani), sat (probabil Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 259, 336.

***Jigoreni** de Sus, ~ de Jos j. Vlașca, sat (lg. Ciorogirla, j. Ilfov) ocine și rumâni cu ocine, întăriți lui Gherghie f. al doilea vistier 56; probabil același: *Jigoreni*, boieri hotarnici din ~ pentru Creața de Jos, Cătunul Tomei 87.

Jiliște, sat (j. R. Sărat; azi j. Vrancea) 137.

Jimba, Neag fiul ~ 337.

Jimbura, plai în moșia or. Cimpulung 424.

Jipa, fiul lui Grama din Rătești, scutit de dări 224.

Jipa, fiul lui Lorinț, nepotul Dobromirei, cumpără în Vernești 98.

Jipa, negustor, jurător 369.

Jipa, popă, ctitor al m-rii Ciolanul 336.

Jipa, popă din Călimănești, martor 77.

Jipa, popă, martor pentru Mătești 344.

Jipa (Jipe), postelnic din Vernești, cumpără roată de moară și loc de grădină în vadul despre Mătești 344.

Jirov, sat (j. Mehedinți) 113, 305.

Jiu, județ, mare ban al ~ 315.

Jiul, riu, sat și seliște pe ~ 320.

Jiul de Jos v. Dolj, județ.

Jiul de Sus v. Gor Jil, județ.

Jodul, fiul lui Gavril, vinde ocină în Măstănești 323.

Jorzu, rumâni din Muereasca 276, 283, 286.

Jugoreni v. Jigoreni, sate.

Juguri, sat (j. Mușcel; azi j. Argeș) 99.

Jumară v. Radul Jumară.

Jupinėni, sat (Jupinești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș), parte cu rumâni dată de Jupineasa Dobra fiului ei Lăudat 279.

Jupinești pe apa Gilortului, sat (j. Gorj), părți cu rumâni întărite lui Dumitru Filieșanul mare pitar și lui Stamatie f. mare agă 399.

Jupinești de pe Rîul Doamnei, j. Mușcel și Pădureț, sat (azi j. Argeș) de cnezi, cotropit de Ivașco mare vornic, m-rea Vierăș ș.a., pricină 208.

L

Lacul cu Cîrligele, top. la Mircești (lg. mnc. Buzău) 282.

Lacul Cocorului, în hotar la Scorila 122.

Lacul cu Frasinu, în hotar la Zlaşoma 122.

Lacul Curuții, în hotar la Scorila 122.

Lacul Grecilor, în hotar la Scorila 122.

Lacul Magdăi, în hotar la Zlaşoma 122.

Lacul cu Răchitele, top, de hotar la Dealul Săsenilor (j. Buzău) 292.

Lacul Stăjăretului, top. la Cernătești (c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 147, 148.

Lacul lui Stoe (Lacul Stoi), top. la Futeștii de pe Mostiște j. Ilfov (lg. Frăsinet) 212, 215, 317.

Lacul Tomei, lac la Cornățel (j. Dolj), alegerea hotarului 341.

Lacul cu Zăloji, top. la Săseni (j. Buzău) 4.

***Laiov**, sat (Saelele, j. Teleorman) cu rumâni, vindut de Preda sulger Floricoiul lui Petrea sulger; rumâni din Pleașov, mutați în ~, revin în satul lor 302.

Lal cel bătrîn din Stănimirul de Jos, strămoșul lui Datco Robul (menț.) 49.

Lamba, fiul lui Drăgoi din Puțuri, scrie zăpis 30,

- Lapoș (Lapoși, Lapoșu), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 14, 259; Lupul căpitan din ~ cumpără de la mai mulți moșie în Cîrnitura 239.
- Larga, sat <probabil c. Samarinești, j. Gorj> 280.
- Largul v. Stanciu Largul și Stanciu Largului.
- Larion, episcop, frate cu Ivan Orbul, unchiul lui Partenie monah, ocină și vii la Vernești cumpărate de ~ (menț.) 291, 332.
- Larion, fiul lui Ivan Orbul, ocina și viile lui la Vernești, Valea Teancului (menț.) 284.
- Lațco, fratele lui Ilie postelnic, întărit în Groșani 78.
- Lațco, martor pentru Cornățel, semnează 225.
- Lațco, negustor, martor la Ulița 218.
- Lațco, rumâni: din Ceuri, al m-rii Tismana 252; ~ din Studenița 41.
- Lațcu, fiul Neculei din Ciucel, nepotul lui Radul, întărit cu parte în Ciucel, 381.
- Lazăr, Lazar:
- Lazăr din: Fintfinele, megiaș vinde parte de vad de moară 237; ~ din Stoenesti, martor pentru Năimești 251.
- Lazar, fratele popei Anghel, martor 238.
- Lazar, logofăt, călugăr <din Gorneni> martor 29.
- Lazar, logofăt, tatăl lui Stanciu care vinde în Lăzărești (menț.) 273.
- Lazar, martor pentru Muereasca 283.
- Lazăr, popă din Titești, martor 46.
- Lazar, postelnic din Lăzărești, martor 273.
- Lazăr, rumâni din: Curățești de Sus 299; ~ din Lazul 35.
- Lazăr al Nedelei (~ al Nedeloe) din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Lazul j. Dolj și Mehedinți, sat <azi j. Dolj> cu rumâni, întărit lui Petre sluger, care-l vinde lui Dima clucer și Balica pah. 35, 171; întărit lui Parascal negustor pentru o datorie bănească neachitată a stăpînilor 326.
- Lazul Bucur, top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, Stanumir vinde parte în ~ 36.
- Lazuri (Lazure), sat <j. Dîmbovița> 192, 193, 209, 309.
- Lăcureni, sat <j. Săcuieni> Stanciu din ~ martor pentru Păcălești, F.
- Lăcusteni, sat <j. Vilcea> 278.
- *Lăngești, (Lăinghești, Lănăgești) sat <lg. Furnicoși, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 99, 154, 241, 273.
- Lătceni, sat <Lăceni, j. Teleorman> hotar 22.
- Lățea, Pădure fiul ~ (menț.) 244.
- Lăudat, comis <din Vlădeni, frate cu Arsenie pah.> martor 12, 97, 241.
- Lăudat, fiul jup. Dobra și al lui Ivașco din Beleți, moștenește averea mamei sale din Jupineni, Negomirești, Lucăcești, rumâni ș.a. 279.
- Lăzărești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi c. Schitu Golești, j. Argeș>, parte vindută de Stanciu lui Nica din Cîmpulung 273.
- Leavotă v. Nan Leavofă.
- Leca, fiul lui Cîrstea post. din Brătulești, vinde țigan 88.
- Leca, postelnic, fiul lui Oprea mare agă, 172; cumpără parte în Bucu 321, în Puzezeni 390; semnează zapisul Rude-nilor 153; martor 167.
- Leca, spătar, martor, semnează grecește 91.
- Leca Meiuță din Berilești, martor 321, 390; semnează 321.
- Lefter, jurător 291.
- Lefter, martori pentru Vernești 98 (din Odobeni), 284.
- Lehăcești, sat <Leicești j. Mușcel; azi j. Argeș> 31.
- Lenea v. Oprea al lui Lenea.
- Leoa, megiaș din Trestenic, jurător 19, 48.
- Leon <Tomșa> (~ Ștefan, ~ Ștefanovici), domn al Țării Românești <1629-1632> 64, 113, 128, 159, 227, 233, 282, 336, 337, 405, 424; fiul lui Ștefan voievod 76, 408; Matei Basarab vine cu pribegii asupra lui ~ 157; judecă și administrează 6, 22, 41, 66, 71, 100, 150, 203, 205, 245, 408; danii 22, 364; întărire de stăpînire m-rii Cozia 41; rumâniri în zilele lui ~ 56.
- Leontie (Liontie), egumen ermonah al m-rii Gruiu, nastavnic 202; împreună cu soborul schimbă locuri sterpe cu vite 282; vinde loc de vie cu pădure la Loloiești 204; martor 140, 142; semnează 142, 202, 204.
- Leontie, postelnic din Bițcoveni, martor 420.
- Leotească (Leoteasca), funie cu vecini la Muereasca, j. Vilcea 283, 286.
- Lepădat, Lepedat:
- Lepădat, ceaus din Cerneți, martor 391.
- Lepădat, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
- Lepădat din Bărbuleț, martor 240.
- Lepădat, logofăt (de la Gherghița 199) în pricină pentru vad de moară 199; scrie acte domnești 2, 6, 15, 31, 32, 34, 46, 56, 63, 135, 146, 158, 163, 200, 214, 231, 234, 244, 267, 268, 287, 289, 291, 299, 300, 309, 325, 332, 364, 374, 377, 382, 399, 405, 411, 412, 421, 423, 424, 427; dă învățătură unor spudei 56, 332, 374, scrie cartea marelui ban („zapis”) 58; răvaș de jurători 280, zapise 17, 18, 113, 149, 161, 181; semnează 17, 18.
- Lepădat, martor pentru Cindești 120.
- Lepădat, rumâni din Fometești, întăriți lui Pătru și Ghioca neguțatori 245.
- Lepădat, țigan mănăstiresc 1.
- Lepădat vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Lepădat Roșca din Bărbuleț, martor 240.
- Lepădata, fiica lui Buzea, vinde în Curtea <j. Gorj> 191.
- Lepșa v. Radul Lepșa.
- Lera v. Stanciu Leref.
- Lera, rumân din Pătirlage 337.

- Lera lui Hîrș** (~lu Hîrsu), megiaș din Pătirlage, martor, jurător pentru Cindești 120, 182, 235.
- Lera Onicica**, martor pentru Cindești 120.
- Lerești (Lirești)**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 97, 99, 159, 394; Preda post. și Oancea log., întăriți în ~ 205; boierii din ~ dobîndesc satul Iacovești, după judecată 282.
- Letcă**, sat <Letca, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304.
- Letsoă v. Stoican Letsoă al lui Marcu.**
- Leul din Robănești**, frate cu Rafail călugăr, închină parte și „un schițisor la Vlașca“ m-rii Brincoveni 80.
- Leurdeni**, sat <Leordeni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 141.
- Lichirești**, sat <or. Călărași>, rumâni din ~ ai lui Preda spătar, stabiliți la Crăceni după legătura lui Mihai, întorși la ~ 227.
- Liian din Glina** vinde parte lui Mihai Viteazul 287.
- Lîica**, jupan, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Limber**, șelar din București, vinde casă cu pivniță 298.
- *Lindicești**, sat <Bărbulești, j. Ilfov>, Neagul și fiul său Dumitru vind ocină 429.
- Lipereasca**, parte la Lindicești <Bărbulești, j. Ilfov> 429.
- *Liperești (Lipărești)**, sat <lg. Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 429, Radul Gălăgie vinde parte 138.
- Lipia**, sat <j. Buzău>, Stan ș.a. vind ocină și vie; popă 387.
- Lipnița V. Gheena Lipniței.**
- Lirești v. Lerești**, sat.
- Litul v. Gherge Litului.**
- Lițea din Comani**, martor 85.
- Liudești (Ludești, Ludiști)**, sat <j. Dimbovița> 158; părți întărite m-rii Potoc 336, lui Dima călăraș 130.
- Loiz (Loizi)**, clucer, soțul jup. Dobra, cumpără vie în dealul Bucureștilor 242, vinde țigani 354; în marea adunare a țării, semnează 406; martor, semnează grecește 243.
- Loizi din Crefulești**, martor 163.
- Loizi**, postelnic din Sălătruc, martor (menț.) 163.
- Loloești**, sat <Loloiasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 311; vie cumpărată de Costandin post. și jup. Bălașa 140; locuri de vie cu pădure vindute de m-rea Gruiu lui Costandin post. al doilea și lui Radu vistier al doilea, pe vite 202, 204, 282.
- Lopătariul v. Radul Lopătariul.**
- Lorențu din Bărbucești**, frate cu Marco, dăruiit cu vie și loc la Săseni 4.
- Lorinți**, tatăl lui Jipa care cumpără în Vernești (menț.) 98.
- Lotru**, riu, sat din Gura ~ 77.
- Luca din: Găleşti**, megiaș, vinde, cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ din Nucșoara (menț.) 418; ~ din Păușești, martor 125; ~ din Pleașov, rumâni boierești, mutați în Laiov, revin în satul lor 302.
- Luca**, episcop de Buzău, judecă pricină între m-ri 115; vlădică, mitropolit al Țării Românești <1605–1629>, judecă pricină între boieri (menț.) 247.
- Luca**, nepot al lui Sas din Cotești, vinde parte 236.
- Lucaci din Bildănești**, martor 59.
- *Lucăcești**, sat <lg. Cotețești, j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte cu rumâni, dată de jupineasa Dobra, fiului ei Lăudat 279.
- Lucianii de pe Dimbovița**, sat <j. Dimbovița> cu rumâni, întărit Mitropoliei din Tirgoviște 105.
- Ludești, Ludiști, v. Liudești**, sat.
- Lumotă din Poiana**, martor 366.
- Lumotești**, sat <Gălbinași, j. Ilfov> 207, ceauș 267.
- Lumută**, rumân boieresc din Dreșești 88.
- Luncă**, top. la Samara <j. Argeș> 131.
- Lungaș v. Stanciul Lungaș.**
- *Lungi**, sat <lg. Lungulețu, j. Dimbovița>, mori întărite m-rii Potoc 363.
- Lupașco v. Lupul.**
- Lupea**, popă din Dediulești, scrie carte a jurătorilor 330.
- Lupescu**, moș din Star Chiojd 351.
- Lupp**, dascăl slovenesc la Școla domnească din București, scrie izvod (menț.) 205; talmăcește uric 244.
- Lupșe din Puținței**, fiul lui Cernat, martor 98.
- Lupșe**, jurător 291.
- Lupul**, căpitan din Lupoș, cumpără ocini în Moecești, Găgeneasca și Cîrnitura 14, 239, 259; căpitan de roșii, ia seama de banii furați de Dumitru Dudescu mare vist. din haraci 406; mare căpitan, cumpără ocină în Carcadulea 166, martor 290; în adunarea de stări care dă o carte de dezvinovățire 406; probabil același: martor, semnează 335.
- Lupul cumpără parte în Poiana** 310.
- Lupul de (din) Jirov v. Lupul**, pah.
- Lupul din: Ciulinița**, martor 261; probabil același: Lupul tatăl lui Stan, martor pentru Ciulinița; (menț.) 261; din Crasna v. Lupul, județ; ~ din Curtișoara, martor 191; ~ din Jugureni, vinde loc de casă în Tirgoviște 336; ~ din Pădureți, se vinde rumân 169.
- Lupul (Lupașco)**, fiul lui Avram post., nepotul lui Borcea log. din Bucșani, urmaș al ctitorilor de la Gruiu, vinde loc de vie cu pădure la Loloiești, al m-rii, unor boieri, pe vite 202, 204, 282.
- Lupul**, fiul lui Badea, dedina sa în Izvorani (menț.) 408.
- Lupul**, fiul lui Hlebul, moșnean rumânit din Vaidei 68.
- Lupul**, fiul lui Ion, vinde din partea Găgenească <Buzău> 259.
- Lupul**, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399.

Lupul (Lupu), fratele lui Voinea din Mue-reasca 283, (menț.) 286.
Lupul, județ, martor pentru Crasna 415 și Drăgoeni 297; probabil același: **Lupul** din Crasna 415.
Lupul, logofăt, tatăl lui Gherghie log., satul Petrești cumpărat de ~ (menț.) 159.
Lupul, martor pentru Șoimari <Saac> 220.
Lupul, paharnic de (din) Jirov (menț.) 113, 305.
Lupul, paharnic <Mehedințeanul>, dăruit de Mihai Viteazul cu satul Ponorălu (menț.) 194.
Lupul, paharnic, socrul lui Mihai clucer (menț.) 331.
Lupu v. Poiana Lupului, top.
Lupul, popi: cumpără moșie în Pădureț 414; ~ din Lipia, scrie zapis 387.
Lupul, rumâni din: Bircești, frate cu Stan, Radul, Ion, iertat de vecinie — numai capul — pentru slujbă în țări străine 195; ~ din Fometești, întărit unor neguțători 245; ~ din Grosșani 78; ~ (2) din Lazul 35.
Lupul (Lupulu), țigani 198, 290.
Lupul, tatăl: lui Stan martor pentru Băjești 73; ~ tatăl Mariei din Curpen (menț.) 271.
Lupul al lui Nenciu, rumân din Lazul 35.
Lupcan din Drăcești, boier hotarnic 405.

M

Macarie din Flești, martor 294.
Macarie, mitropolit al Tirnavei, în Țara Românească 6.
Macarie, rumân din Ciocănești 267.
Macedoneanul v. Meletie Macedoneanul.
Macsin din Șăinești, martor D.
Magda, soția lui Simon Sasul, vinde casă în Tîrgoviște 364.
Maiuoga din Grivi, martor 271.
Mala v. Stoica al Malei.
Malema, hotarul ~ la Șarlău 59.
Malcoci, sluger din Căpreni, soțul jupaniței Maria și tatăl lui Dima (menț.) 274, 324.
Malotă din Chiojd, tatăl lui Manea (menț.) 351.
Melovățul, sat <j. Mehedinți>, dăruit de Udriște post. m-rii Govora 296.
Manciul, rumân din Fometești 245.
Manea, Mane, Manul:
Manea v. Dragomir al Manii.
 — **Manul** v. Stan al Manului.
Manea, călăraș din Fintinele, martor 237.
Manea, căpitan (fost) de călărași, martor pentru Oltenei 368.
Mane cel mic, neguțator, martor pentru Mihăești 187.
 — **Manul** (Manulu), cupet, martor pentru București și Vărăști 175, 298.
Manea, dărbănș din Ibănești, vinde parte 156.
Manea din: Cumcești, jurător 19, 48; ~ din Dătcoi, vinde parte 28, 33; ~ din Dedin-lești; martor 330; ~ din Ibănești, vinde parte 156; ~ din Lăzărești, martor 273; din Mogoșani, martor 135; ~ din Păcă-lești, martor F; ~ din Pădeni, în pricină 52; ~ din Samara, martor 131; din Sfințești, martor 92, 243, 278; ~ din Tîncăbești, jurător 314; ~ din Zorești, martor 98.
Manea, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie și casă în Strîmbătenasca 349.
Manea, fiul lui Dragotă, martor pentru Bărbuleț 240.
Manea, fiul lui Malotă, zălogește parte din Chiojd 351.
Manea, fiul lui Tudor al lui Nan din Căză-nești, vinde loc de stupină în Pulaș 156.
Manea, fiul lui Zaharia monah, vinde parte în Poiana 310.
Manea, fiul popii Mănilă, vinde în Trestiani 392.
Manea, fiul popii Stanciul, cumpără în Bărbuleț 240.
Manea, fustaș din Tătulești, jurător 59.
Manea, jefuit de haine în Moldova 137.
Manea, logofăt din Șirineasa, vinde rumâni din Ninăești 152.
Manea (Mane), martori pentru: Cornățel 225; ~ pentru Pupezeni 256; ~ pentru Stănulești 26.
Manea, moșnean din Jupinești, în pricină de rumânie 208.
Manea, moșnean rumânit din Motomeanul, semnează 149.
Manea, moșul Mariei și Stanei din Brezoi, scris în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
 — **Mane** neguțator v. **Manea** al lui Ștefan.
Manea, nepotul lui Dragomir, vinde vad de moară în Bădicești 336.
Manea, popi din: Stăncești, martor 124, 404; ~ din Strezești, jurător 132, 150; ~ tatăl lui Voico diacon din Vernești (menț.) 98.
Manea, rumâni din: Glina 287; ~ din Jigoreni 56; ~ din Lazul 35; ~ al jupaniței Stanca din Albești 180. ~ din Șchei 282.
Manea, tatăl lui Manea din Dătcoi (menț.) 28, 33.
 — **Mane**, tatăl popii Radu, martor pentru Muereasca (menț.) 283.
Manea, tatăl Vlădăei și Radei care vind în Cîrnitură (menț.) 239.
Manea, țigan 342.
Manea, vinde parte în Cacleți 336.
 — **Mane** al Giurii (Mane), scrie zapis, semnează 90.
Manea al lui Ștefan (Mane), neguțator, mar-tor pentru Mihăești, semnează grecește 187.
Manea Beșul, fiul lui Pătru din Belcești, cu parte 380.
Manea Boului, tatăl lui Neagul Baștac din Vernești (menț.) 98.
Manea Cizmescul, martor pentru Pupezeni 390.
Manea Coț (Manecul) din Dușești, martor 230.

- Manea Guzescul** (Maane Cughescul) din Măcineni, martor D.
- Manea Grosul** din București, martor, semnează 91.
- Manefe** din Cîrlomănești, martor 330.
- Manolache**, șifar, în pricină pentru Șarlău, semnează grecește 59.
- Manole** (Manolie), comis din Topoloveni, vinde parte în Bercești 64; martor 268, 394, semnează grecește 394.
- Manole** din: Fitești, martor 343; ~ din Tirgșor, martor 309.
- Manole**, jupin, cumpără vie în dealul Urlaților 106.
- Manole**, martor pentru Dădulești 193.
- Manole** (Manolie), postelnic din Creța, martor pentru Șărbănești 188; scrie zapis 86.
- Manta**, diacon, martor pentru București 50.
- Manta**, fiul lui Stanciul Zgîia din Curte, vinde parte 191.
- Manta**, popă, martor pentru Tirgoviște, semnează 164, 238.
- Manta Hărfescul**, postelnic din Hirtești, martor 89, 273.
- Manuha**, fiul prezumtiv al lui Danciul Zamona, nepoții săi Ion și Bunea în pricină pentru Polovragi (menț.) 10.
- Manul v. Manea**.
- Mara**, călugărița, mărturisește în divan pentru părți din Grădiște și din Viriți 272.
- Mara**, fiica jupaniței Calea, nepoata lui Cernica vornic, stăpină în Ghitioara, Săcuiani ș.a. 20.
- Mara**, fiica lui Andronie din Albeni și a jupaniței Marga, moștenește partea mamei din averea părinților 200.
- Mara**, jupineasa din Piscu, cumpără parte A.
- Mara**, jupanița lui Parepa postelnic, cumpără ocină în Șirina 124.
- Mara**, jupaniță, mama lui Dumitrașco clucer din Spineni (menț.) 212, 215, 317.
- Marcea v. Radul Marcea**.
- Marcea**, alăutariul, țigan 337.
- Marco**, comis, martor pentru București și Mihăești 187, 298.
- Marco** din: Bărbuncești, dăruit cu vie în dealul Săsenilor 4; jurător 332; ~ din Brăniștari, în pricină și vinde parte din Grădiștea de Jos 318, 385; ~ din Carca-diul v. Marco, pircălab; ~ din Glaveș, martor 239; ~ din Grivi, martor 271.
- Marco**, logofăt (Danovici) din Orbeasca, soțul Radei, frate cu Tatul log., în pricină pentru Dădești 270; învinuit de lipsa banilor de haraci 406; martor 244, 245, 335, 338, 382.
- Marco**, moșnean rumânit din Vaidei 68.
- Marco**, postelnic din Curte, martor 191.
- Marco**, postelnic din Mihăești ginerele lui Matei, stăpin de ocine în Mihăești și de țigani 9, 89, 187; în pricină pentru Jupinești 208.
- Marco**, pircălab din Carcadulea, martor 166, 239.
- Marcu v. Stoican Lefsoă al lui Marcu**.
- Mardarie** din Dobrișești, jurător 314.
- Mareș** (Marăș), căpitan din Ploiești, cumpără ocină în Băbeni 370; martor 168; în marea adunare a țării 406.
- Mareș**, fiul lui Anghel, martor pentru Muereasca 283.
- Marga**, jupanița lui Andronie din Albeni, partea sa de avere lăsată fiicei sale Mara (menț.) 200.
- Marga**, jupanița lui Preda vornic din Ceplea, stăpină în Prigoria, Drăgoești, Negoiești ș.a. 200.
- Marga**, țigancă 408.
- Maria v. Oprea al Mariei**.
- Maria** (Marica), băneasa (lui Egaचे Catargi), fiica lui Radu clucer Buzescu și sora lui Radu Buzescu ban, zălogește părți de sate (menț.), 54; dăruiește parte cu rumâni din Hodopeni m-rii Radu Vodă 289.
- Maria** din Brincoveni, mama Stanei spătăreasa și a lui Preda spătar, vară cu Matei Basarab (menț.) 40.
- Maria** din Bucov, jupineasă, fiica lui Staico post. mama Elinei, și a Frujinei, familie, stăpină în Mărgineni (menț.) 71, 105, 331.
- Maria** din București, soția lui Ianachi cizmar, mama Paraschivei (menț.) 91.
- Maria** din Curpen, vinde loc de vie 271.
- Mariia**, femeia lui Oprea, vinde în Mlacă și Spinete 37.
- Maria**, fiica jupaniței Calea, nepoată lui Cernica vornic, stăpină peste părți, rumâni, țigani și venitul de la Ghitioara, Moștenite de la bunic 25.
- Marie**, fiica lui Calin, vinde loc de vie în Lazul Bucur 36.
- Mariia**, fiica lui Ion din Brezoi, dă m-rii Cozia parte din Brezoi 77.
- Maria**, jupaniță, fiica jupaniței Mara (și a lui Preda clucer din Țințăreni), soră cu Mihai spătar Coțofeanul și cu Dumitrașco clucer din Spineni 215, 281.
- Maria**, jupaniță, fiica jupaniței Stana, stăpină în Curotești de Sus 299.
- Maria**, jupaniță, fiica lui Ivașco mare vornic, mama Ioanei, Neacșu și Vilaei, în pricină cu fostul ei părbat Vasilie spătar, dobindește toată averea acestuia 6, 96, 126, 129, 160, 257.
- Mariia**, jupanița lui Malcoci sluger, mărturisește pentru drepturile lui Dima în Crușet 274, 324.
- Maria**, jupanița lui Radul Frejureanul sluger, stăpină în Podbelești 247, 337.
- Maria**, jupaniță, nepoata jupaniței Maria Boldeasca, mama lui Hranita, cu drept de moștenire în Boldești, Răsturnați, Drăgoești, ș.a. 158.
- Mariia**, jupineasa lui Radul al doilea armaș, vinde vie cu livadă în Tirgoviște 164.
- Maria** (Marie), jupineasa lui Sima al doilea logofăt 36, 37, 125, 400.

- Maria**, jupîneasă lui Toderășco al doilea vornic, vinde casă cu pivniță în București 298.
- Maria**, mama lui Ivan log. din Pitești, în pricină pentru vad de moară la Eșciori E.
- Maria**, monahia, mama lui Preda spătar din Albești, soacra Stancăi în pricină pentru părți din Albești, Domirești și Dobroți 180.
- Maria**, nepoată lui Nicoară vornic, vinde parte din Izvorani lui Mușat vistier (menț.) 319.
- Maria**, pităreasa din București cu casă 298.
- Maria**, soția lui Albuți, iuzbașa din Ploiești, vinde parte în Cacaleți 336.
- Maria** (Mariia), soția lui Cîrstian din Zătreni, stăpînă de rumâni și țigani 57.
- Maria**, țigancă 364.
- Maria a lui Crăciun** din Cîrlomănești, femeia lui Crăciun, mama lui Ianache, vinde parte și vad de moară la Cîndești 93, 336.
- Maria a lui Lupul** din Curpen, vinde siliște de casă 271.
- Maria Bălățeanca**, cu parte în Blejoi de Sus 168.
- Maria Boldeasca**, lasă la moarte toată averea vărului ei Tudor log. din Vlădeni 158.
- Maria Floreasca**, mama jupanitei Ana (menț.) 198.
- Maria Gligoroe** din Rîmnic, martoră 400.
- Maria** din Bîrzești, soția lui Dragomir dorobanț, cu parte 244.
- Mariuca**, fiica lui Eftimie fost mare pitar și a Vilaei, soră cu Dima post. ș.a. dăruiește parte din Ulița de la Rîmnic lui Pîrvul log. 23.
- Mariuca**, jupîneasă lui Preda post. din Tătărani, stăpînă peste sate, rumâni și țigani, moștenite de la Mitroaia vorniceasa 211.
- Mariuca**, jupîneasă, împrumută cu bani pe Neagoe post. din Corbușari 162.
- Mariuca**, jupîneasă, schimbă țigani cu m-rea Strîmbul 290.
- Marin**, Mărin:
- Mărin**, cneaz rumânit din Risipiți 34.
- Marin** din: Lipia, martor 387; ~ Roteni, boier hotarnic 405; ~ din Uești, martor 294; ~ din Smedești, vinde vie în dealul Drăgoștilor 282.
- Marin**, martor în cartea județului din Tîrgșor, pentru Dădulești 193.
- Marin**, martor pentru Slănicul de Jos C.
- Marin** (Marinov), partea lui de vie și stînjeni în Mocești 336.
- Marin**, (portar, ispravnic de jurători pentru Cîndești 235.
- Marin**, rumâni: din Lazul 35; ~ din Lichi-rești, stabilit în Crăceni 227; ~ din Vîlceni, se judecește, cu partea lui 42.
- **Mărinu**, țigan 389.
- Marin Belical**, tatăl lui Oprea Belical (menț.) 334.
- Marta v. Voico** al Martei.
- Marta**, călugărița, fiica lui Radu a jupînesii, vinde parte în Tega 336.
- Martin** (Mărtin) din Gabruv, martor pentru Dușești 230.
- Martin** din Polovragi, nepotul lui Danciu Zamina, văr cu Stanciu post., familie, stăpîn în Polovragii de la Olteț 10; ~ din Titești, martor 46, 232.
- Martin**, martor pentru Poenărei 74.
- Martin** (Mărtin), popă din Pitești, cumpără delnițe în Izvorani 102, 103, 268; martor 319; scrie zapise 102, 103; semnează 103.
- Martin**, tatăl lui Preda, rumân din Murgești (menț.) 355.
- Matca Mușei**, top. la Jupînești j. Mușcel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Matca Țâncăi**, top. la Jupînești j. Mușcel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Matei**, Mathei:
- Matei** (Mateiu), clucer din Cotești, martor 97, 241.
- Matei** (Mateiu), clucer din Săcuieni, martor 244, semnează „manu propria“ 217.
- Matei** din Brîncoveni, martor 278.
- Matei** din Comanca, ține un loc al m-rii Govora de la Frăsinet 5.
- Matei** din Mihăești v. Matheiu Mihăescul.
- Matei**, fiul lui Dragomir Turtă, vinde în Mățești 222, 329.
- Mateiu**, frate cu Drăgan, vinde parte din Frăsinetu lu Boțocană cu siliște și vie 249.
- Matei** (Mateiu), logofăt, postelnic, din Cacova, frate cu Fiera, Dumitru și Toma log., martor, jurător, 260, 378, semnează 283.
- **Mathei**, monah la m-rea Ciolanul 336.
- Matei**, popă, martor pentru Muereasca, semnează 283.
- Mateiu**, postelnic, din Vața, martor pentru Șerbănești 188.
- Matei**, rumâni din Muereasca 283, 286.
- Matei Basarab**, (Matei, Mateiu, Băsărab, Mathei ~, Matheiu ~), domn al Țării Românești <1632—1654>, fiul lui Danciu vornic, familie 40; Neagoe Basarab, străbunicul său 44; nepot lui Basarab: passim; stăpîn din boierie 34; pribeag în Hațeg 24, 40; luarea domniei, cînd a venit cu pribeगी asupra lui Leon Tomșa 44, 157; trimite haraciul la Țarigrad 406; dă mărturie 122; întărește, dă scutiri, dispoziții, judecă: passim, confiscă și dăruiește 362; ctitor, donator 39, 44, 55, 181, 276, 374, 412, 422.; zidește m-rea Slobozia 412; participă la sobor 254; acordă m-rii Govora 1000 de florini anual pentru tipărirea cărților și pentru școală 361; relații cu Patriarhia de Ierusalim 254, 361; tocmește așezămînt: lasă toată averea nepoților săi, Stana și Preda, fii Mariei din Brîncoveni, vara sa 40; liberează rumâni, slugi ale sale 24.
- **Matheiu Mihăescul** (Matei), postelnic din Mihăești, socrul lui Marco post. 89; în

- pricină pentru Mihăești și Jupinești 99, 208; martor 273, semnează 97.
- Mateiaș Bărbaf**, fiul lui Miclăuș Bărbat din Hațeg, martor la judecirea 24.
- Mavrodin**, vornic din Mănești, martor 2, 192, 397; în marea adunare a țării 406.
- Maxenu**, sat <j. Buzău>, în hotar cu Căcaleți 336.
- Maxim**, monah la m-reă Stănești, jurător 132, 150.
- Măcineni v. Mărăcineni**, sat.
- Măciucă**, clucer, în pricină pentru Greci 214.
- Măciucă**, vătaf din Buciumeni, martor 163.
- Măciucu**, comis, soțul Cirstinei, vinde parte în Mușceleni, scrie zăpis, semnează 397.
- Măgură**, sat <Măgura, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 51.
- Măgureci**, funie la Tîrseni <lg. Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt> 417.
- Măgureni**, sat <j. Prahova> 166; vii și livezi cumpărate de Radul vist. de la Drăghici Șchiopol ș.a. 282.
- Măinești**, sat <j. Romanați; azi Minești, j. Olt, or. Balș> 195.
- Măiroși**, sat <Miroși, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 166.
- Mălai**, partea lui din Bătiești vindută de fiica sa Neaga (menț.) 315.
- Mălai Rece**, tatăl lui Dragomir, martor pentru Cherba (menț.) 311.
- Mălaia v. Neagoe Mălaia**.
- Mălaia**, sat <j. Vilcea>, parte și din munte dată de Calin și Opriș m-rii Cozia 79.
- Mălaiești**, sat <j. Săcuieni; azi Prahova, or. Plopeni>, parte cumpărată de Dumitru log. din Tirgoviște de la Oprea din Cornățel ș.a. 225.
- Măldărești (Măldărește)**, sat <j. Vilcea> 67, 218, 260, 283.
- Mălin**, top. la Jupinești, j. Mușcel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Mălureni**, sat <j. Argeș> 343.
- Mănăilă, Mănilă:**
- Mănăilă:** rumâni: din Cocorăști 54; ~ din Vilceni, se judecește 42.
- **Mănilă**, popă din Trestiiani, tatăl lui Manea și Radul care vind în Ratina 392.
- **Mănilă**, vinde parte în Căcaleți 336.
- Mănăilești**, sat <j. Vilcea>, parte cu vie vindută de Radu Cotorogea lui Sima al doilea logofăt 407.
- Măndeștii**, familie, jupineasa Elina fiica ~ în pricină pentru Mihăești 99.
- Măneasa**, funie la Samara <Sămara, j. Argeș> 131.
- Mănecul v. Manea Cot**.
- Mănești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 9, 89, 163.
- Mănești**, sat <j. Dimbovița; azi j. Prahova> 2, 20, 25, 100, 192, 247.
- Mănică**, livada lui din Bătiești 315.
- *Mănicești**, sat <probabil lg. Seaca, j. Olt> 270.
- Mănic** din Dușești, martor 230.
- Mănilă v. Mănaia**.
- Mărăcineni**, sat <j. Buzău> 332; probabil același; **Măcineni**, sat D.
- Mărgineni (Sf. Arhangheli Mihail și Gavril)**, m-re <c. I. L. Caragiale, j. Prahova; azi j. Dimbovița> 273; sate, rumâni și vii 177, 337; dăruită de Stan log. în Căprioarul 123; vama de la Telega 39.
- Mărgineni**, sat <j. Prahova> 105, 177; parte dată de Nedelco mare paharnic jupinesii Mariei și lui Ianiu spătar 71.
- Mărin v. Marin**.
- Mărița**, din Grivi, vinde loc 271.
- Mărtin v. Martin**.
- *Măstănești**, sat <Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 117, 293; parte vindută de Jodul lui Apostolache comis 323.
- Măș v. Gherghe Măș**.
- Mătăsari** sat <Mătăsaru, probabil j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 87.
- Mătăsești**, sat <Bucu ~, j. Ialomița; azi Scinteia> 172, 321, 390.
- Mătești (Mătiești) j. Buzău**, sat, părți vindute de Dragomir Turtă ș.a. lui Buzinca mare comis ș.a. 222, 329; roată de moară și loc de grădină vindute de Sarul din Zorești lui Stanciu și Jipa din Vernești 344.
- Mățiceni**, sat <probabil Mătița j. Săcuieni; azi j. Prahova> 300.
- Mățau**, sat <j. Argeș> 236.
- Meca v. Oprea Meca**.
- Mecleuș** din Cilcești, megiaș jurător 52.
- Mecula**, <negustor> din Ocna Mare, martor 411.
- *Medvejdea (Medvejde)**, sat <lg. Malovăț, j. Mehedinți> 391; dăruit de Udriște post. din Drăgoești m-rii Govora 216.
- Meesășcul v. Albul Meesășcul**.
- Mehedinți**, județ, sate din ~ 34, 35, 107, 122, 171, 381.
- Mehedinți** sat <Mehedința, c. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova F>.
- Meiută v. Gherghe ~, Ionașco ~, Leca ~ și Neagoe Meiută**.
- Meiutescul v. Stanciul Meiutescul**.
- Meiuteștii v. Gherghe Meiută și Neagoe Meiută**.
- Melentie**, egumen al m-rii Cozia 5.
- Melentie**, egumen al m-rii Mihai Vodă, 47, 234, 267.
- Melentie Macedoneanul (Meletie)** egumen al m-rii Govora 1, 38, 53, 67, 152, 253, 283, 361, 402, 403.
- Menedecu**, plai în moșia orașului Cimpulung 424.
- Menedic (Sf. Nicolae)**, m-re <Vintilă Vodă, j. Buzău>, vie la Săseni 336; scutiri 184; egumen: Neofit.
- Meniia**, rumân din Fometești 245.
- Meriș (Merişani)**, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj, or. Motru>, parte vindută de Zaida jupinesei Todossia din Orboești 410.
- Mezea** vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Miaucă v. Opriș Miaucă**.
- Miclăuș** postelnic, fiul lui Datco clucer din Potoceni, tatăl lui Radu post. și al lui

- Datco paharnic care vind in Trănzani (menț.) 32.
- Miclăuș Bărbat, tatăl lui Mateiaș Bărbat din Hașeg, martor la judecirea 24.
- Miclea v. Gira Micli și Radul Miclea.
- Miclească, funie la Pitești 118.
- Micșan, din Ciulnița, vinde parte 261.
- Micșan, rumâni din Jigoreni 56.
- Micșan vinde parte în Băjești 73.
- *Micșani, sat (lg. Ologeni, j. Prahova), parte cumpărată de Radul al doilea vistier de la Dragomir din Ciocănari 282.
- Micudă (Micudă), popă din Cimpulung, martor 135, 279.
- Micul din: Țirseni, martor D; ~ din Budeni, vinde parte în Grădiștea, martor 350, 359; ~ din Dădulești, tatăl lui Stanciu care vinde în Mătești (menț.) 222; ~ din Liperești, martor 429; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Rădănești, martor pentru Șainești D; ~ din Stăiculești, martor 300.
- Micul, fiul lui Vlaicu, martor pentru Șoi-mari 220.
- Micul, ginerele popii Stanciu, în pricină pentru Ciinești 196.
- Micul, martor pentru Grădiștea de Jos și de Sus 145, 285.
- Micul, moștean din Jupinești 208.
- Micu, nepotul lui Cinda din Soceni, vinde livadă 343.
- Micul, popă din Floriești, martor pentru Carcadulea 166.
- Micul, roșul din Periași, martor pentru Liperești 138.
- Micul, rumâni: din Bogdănești 335; ~ din Dobrești (menț.) 265; ~ din Mușetești 163; ~ din Nucșoara 418.
- Micul, tatăl lui Dumitru cu delniță în Izvorani (menț.) 135.
- Micul, tatăl lui Necula din Vărăști (menț.) 175.
- Mihai, Mihail, Mihăilă:
— Mihăilă v. Mihnea.
— Mihail, armaș din Băleni, vinde în Futești, Pătirlage și Bădeni 336.
— Mihail, călugăr din Călugăreni, martor 11.
— Mihăilă, ceauș din Mirzănești, martor pentru Dușești 230.
- Mihai, clucer (fiul lui Preda clucer din Tințăreni), ginerele lui Lupu paharnic 331, martor 24, 34.
- Mihai (Mehăilă, Mihail, Mihaiu, Mihăilă) din: Borăscul, în pricină 280; ~ din Brinceni, megiaș jurător 19, 48; ~ din Budeasca, vinde parte 350; ~ din Căldărușani, martor 163; ~ din Cocul, martor 294; ~ din Dădulești v. *Mihai*, post. din Lazuri; ~ din Dedulești, martor 329, 330; ~ din Dobrușești, martor pentru Șarlău 59; ~ din Gherganul, hotarnic la Udeni 76; ~ din Glogova, martor jurător 52, 381; ~ din Măgură, scrie zăpis 51; ~ din Sărata v. *Mihai*, (post.) din Sărata; ~ din Tirgșor, tatăl lui Neagul (menț.) 309.
- Mihăilă, erodiacon, martor, semnează 238.
- Mihai fiul lui Pîrvul v. *Mihai*, post. din Lazuri.
- Mihail, fiul lui Voicilă, partea lui în Căcalești din Vale (menț.) 336.
- Mihaiu, fiul popii Apostol, martor pentru Șirina 124.
- Mihail, frate cu Vasile monah, vinde vie în dealul Țindeștilor 336.
- Mihai (Mihaiu), logofăt din Gănești, familie, împresoară moșie la Găneștii de Jos și Piteștii de Sus (menț.) 405.
- Mihai, logofăt din Morunglavi, frate cu Pătru, stăpin în Morunglav, Iași și Tomești 409, 417; martor 195.
- Mihai, paharnic din Buești, fiul lui Negrilă log., vinde parte în Fundeni 412.
- Mihai, paharnic din Hărgetoaia, martor semnează 113.
- Mihăilă, popă din Cimpulung, martor pentru Izvorani 135.
- Mihaiu, popă, martor pentru Săseni 383.
- Mihai, popă, nepotul popii Stan, moștenește parte în Belcești 380.
- Mihăilă, portar, martor pentru Ulița de la Rimnic 23.
- Mihai postelnic v și Mihai Coțofeanul.
- Mihai, postelnic din Bărbătești (fiul lui Tanasie pah.), în pricină 100.
- Mihai, (Mihaiu) postelnic din Lazuri, fiul lui Pîrvu, văr cu Pădure pah., stăpin în Dădulești 193, 248, 309; martor, semnează 192.
- Mihai, postelnic (din Roata), cumpără parte în Drăgănești 371.
- Mihai, (postelnic) din Sărata, văr cu Dragomir stolnic, vinde țigancă 408.
- Mihăilă, postelnic din Văleni, soțul jup. Anca, familie (menț.) 203.
- Mihai, postelnic, fiul jupănului Vilae, inmormintat în m-rea Radu Vodă 289.
- Mihăilă, postelnic, fiul lui Dobromir fost mare ban, dă la înfrățire Belovții cu rumâni (menț.) 107.
- Mihaiu, roșul din Slănic, dă bani la cumpărare de ocină în Virbilov 379.
- Mihai (Mihăilă), rumâni din: Brădăsești 364; ~ din Curoteștii de Sus 299; ~ din Lichirești, stabiliți în Crăceni 227; ~ din Morunglav 417; ~ din Nucșoara 418; ~ din Șchei 282.
- Mihai, tatăl lui Ghinea din Pitești 319.
- Mihai, scrie zăpis pentru Pitești 118.
- Mihaiu, vistier mare (eroare), martor pentru Băleni 161.
- Mihai Coțofeanul (~ din Coțofeni, ~ Coțofenul, Mihaiu), mare spătar (fiul lui Preda clucer din Tințăreni), frate cu Dumitrașco clucer din Spineni, tatăl lui Vasilie post., familie 242, 281, 316, 317, 364; stăpin de țigani 268, 364; pribeag, cu Matei Basarab 24; postelnic 24; în sfatul domnesc: mare spătar 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, (22), 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 146, 150

- 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180;
 martor, jurător, dă carte de mărturie 2, 113, 128, 161, 171, 181, 200, 382, semnează 58, 160;
 fost mare spătar 364, 382.
- Mihai Grămadă** din Cindești, martor 179.
- **Mihăilă Pirciul**, sâtean din Brănești, cu parte în București 60.
- Mihai Pribeagul**, rumân din Băilești, sluga lui Matei Basarab, judecit în pribegie la Hațeg 24.
- **Mihaiul Truhanăi**, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.
- Mihai Viteazul**, (Mihail voievod), domn al Țării Românești <1593—1601>, 15, 67, 78, 214, 299, 318; E: fiul lui Pătrașco vv și al doamnei Teodora, tatăl Floricăi 41, 320; cumpără și rumânește, dăruiește 5, 22, 41, 194, 234, 287, 308, 309, 358; legătura lui ~ 31, 227, 252, 280, 423; rumânire sub ~ 42; taie capul lui Mitrea vornic 234; cărți de la ~ 41, 66, 150, 194, 250, 320, 360, 405, 424.
- Mihalache** din Băncești, vinde vie în dealul Mirceștilor 282.
- Mihalache** din Copăceni, vinde parte în Grădiștea de Jos 359.
- Mihalcea**, căpitan, portar din Pătirlage, <fost> vornic <al doilea>, tatăl lui Radul, Neago, Mosi, postelnici și al lui Gherghie spătar, stăpîn în Cacaleți, Cindești, Mircești ș.a. (menț.) 168, 179, 336.
- Mihalcea**, clucer al doilea, scrie zăpis 209.
- Mihalcea**, logofăt din Măgureni <fiul lui Nan log.>, scrie zăpis 166; probabil același Mihalcea, logofăt, martor 197; scrie zăpis, semnează 371.
- Mihalcea**, logofăt, fiul lui Dumitru neguțător, scrie zăpis semnează 188.
- Mihalcea**, martor pentru Ciulnița 261.
- Mihalcea**, martor pentru Mătești 344.
- Mihalcea** vornic, jurător pentru Curotești 299.
- Mihalco**, cel mare, șălar din Tirgoviște, martor, semnează 164.
- Mihalco** cel mic din Tirgoviște, martor, semnează 164.
- Mihalco**, fiul preotesei Armeanca din Tirgoviște, frate cu Dumitru grămatic, stăpîn de vie în dealul Sătenilor 63.
- Mihalco**, șălar din București, martor 298.
- Mihalco**, taful lui Dragul din Tirgoviște (menț.) 63.
- Mihalo**, fiul Bobei Hoții din Pupezeni, vinde parte 390.
- Mihartu**, clucer, stăpîn în Drăgoeni 194; martor 171.
- Mihăești**, j. Mușcel azi <j. Argeș> 97; 208, 273; părți întărite lui Marco post. 89, 187; pricină pentru parte între Matei post. din ~ și jupineasa Elina 99; delniță dăruită de nuntă lui Tudoran 394; de moștenire al jupinsei Stanca și al fraților ei Oancea și Negre 201.
- Mihăești**, sat <j. Olt> 9, 270.
- Mihăești**, j. Vilcea, sat 283, 407; pricină pentru ~ între Mitrea slujer și m-rea Govora 67; parte vindută de Goran lui Andrei clucer 389.
- Mihăilă** v. **Mihai**.
- Mihăilești**, nume atribuit abuziv satului Mihăești <j. Mușcel azi. j. Argeș> 99.
- Mihăilești**, sat <j. Ilfov> 311.
- ***Mihăilești**, j. Teleorman, sat <lg. Cervenia> întărit lui Drăghici și Fota, fiii lui Pașa log., după pricină 19, 48.
- Mihna**, soția lui Hrizan, frate cu Nan post. din Bărbătești 247.
- Mihnea**, (Mihăilă) din: Cîrligi, fugit în Moldova de miera împărătească, partea lui vindută pentru plata dărilor 334; ~ din Ibănești, martor 339; ~ din Mircești, vinde vie 336; ~ din Tătărani, martor 290.
- Mihnea**, frate cu Ghinea Turculescul, cumpără loc în Coteștii 236.
- Mihnea**, meșter din Găujani, martor pentru Cozleci 375.
- Mihnea**, popă, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Mihnea**, vinde parte în Cacaleții din Vale 336.
- Mihnea**, vistiernic <din Bădeni>, tatăl lui Mihalcea portar din Pătirlage (menț.) 336.
- Mihnea** <Turcitul>, domn al Țării Românești <1577... 1591> 107, 214, 215, 284, 289, 309, 332; fiul lui Alexandru <Mircea> 212, 320; tatăl lui Radu <Mihnea> 63, 66, 271; stăpîn de sate și țigani 16; cărți de la ~ 61, 105, 115, 212, 291, 320, 405.
- Mihnea Vit**, frate cu Vlad, vinde parte în Tufești 336.
- Mihnicioc**, fiul său Ionașco, scos de la ștreang (menț.) 90.
- Miho**, jupîn din București, martor 127.
- Miho**, luminărar din București, cumpără loc de prăvălie 395.
- Miho**, spătar mare (fost), ispravnic de hotărnicie, dă carte de mărturie 128, 231, semnează 228.
- Miho**, țigan 198.
- Mihoc**, din Ungureni, martor pentru Săseni 4.
- Mihocu**, țigan 290.
- Mihorcea**, cneaz rumânit din Risipiți 34.
- Mihoveni**, sat <Mioveni, j. Mușcel și Pădureț; azi mnc. Pitești, j. Argeș> 97.
- Milcoae** din Pitești, soacra lui Sîrața (menț.) 363.
- Milcoiu** (Milcoi), sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 243, 278, v și *Milcov* sat.
- Milcov**, sat <j. Olt> 92, 169; v și **Milcoiu**, sat.
- Milea**, fiul lui Oprea din Argeș, nepotul lui Hogeia, în pricină pentru partea Hogească din Mușești 267.
- Mile**, martor pentru Pupezeni 256,
- Milosirdi** v. **Ion Milosirdi**.

- Miloș, logofăt din Pîrîu (fiul lui Badea), stăpîn în Brănești 83, 101, 306; ctitor la m-rea Strîmbul, în pricină pentru Murgești 355; martor, jurător, scrie zăpis 322, 348, semnează 113.
- Miloș, logofăt, fiul lui Scovei log. din Uscăți, martor pentru Bircești 195.
- Miloș, moștean din Jupînești 208.
- Miluitul v. Stoica Miluitul.
- Mincea al popei, vinde delniță în Izvorani 281.
- Mioveni v. Mihoveni, sat.
- Mira, vinde parte în Pătîrlage (menț.) 336.
- Mirăuș, diac, scrie zăpis 137.
- Mircan, fiul lui Stan, martor pentru Șoimari 220.
- Mircea, armaș al doilea din Vărăști, martor pentru Șărbănești 188.
- Mircea, cumpără parte în Șainești D.
- Mircea (Mirce) din: Boldești, boier hotarnic 168; ~ din Mihălești, martor pentru Cherba 311.
- Mircea, fiul Dragolei, frate cu Dumitru ș.a., vinde loc în dealul Scăienilor 351.
- Mirce, fiul lui Burlan, martor pentru Odo-beni 90.
- Mircea, frate cu Șerbu din Golești, vinde vad de moară 334.
- Mircea (Mirce), martori: pentru Băleni 86; ~ pentru Bucu 321; ~ pentru Săseni 383.
- Mircea, popă, scrie zăpis pentru Dealul Săsenilor 292.
- Mircea, scaun din Cherba, martor pentru Loloiești 142.
- Mircea, spătar din Preajva, martor 9, 49, 89.
- Mircea, tatăl lui Stan din Călinești (menț.) 189.
- Mircea voievod, domn al Țării Românești (1509—1510), tatăl lui Alexandru 177, 291, 320, 363.
- Mircea cel Bătrîn, domn al Țării Românești (1386—1418), danie la m-rea Tismana 115; hirsov de la ~ 55.
- Mircea Ciobanul, domn al Țării Românești (1545—1599) 213, 377; tatăl lui Petru cel Tânăr 55, 115, 405; cărți de la ~ 10, 115.
- Mircea Zgîi, tatăl lui Oancea care vinde în Zorești Pirtii (menț.) 222.
- *Mircești, sat (lg. mnc. Buzău) 26; pogoane de vie cumpărate de Radul al doilea vistier de la Balotă ș.a. 282; vii întărite fiilor lui Mihalcea post. Neagoe, Radul, Gherge și Moisi, cumpărate de la Gogoasă ș.a. 336.
- *Mircești, sat (Comoara, j. Teleorman), în hotar cu Gruiani, 22.
- Mirea, din Branef, martor pentru Birza 278.
- Miriță, neguțător cu parte în Bercești 64.
- Mirlea, (Mirlia) din Blotori, megiaș jurător pentru Mihălești 19, 48.
- Miroslav din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
- Miroslav, fiul lui Mihaie log. din Gănești, frate cu Dumitru, în pricină pentru Gănești și Piteștii de Sus 405.
- Miroslav, logofăt mare (fost), jurător pentru Nan post. din Bărbătești, 274.
- Miroslav (Miroslavu), logofăt, tatăl lui Ionașco post. din Cătun (menț.) 290, 404.
- Miroși v. Măiroși, sat.
- Mirul, rumân din Podbelești 337.
- Misail din Tătărani, martor pentru, m-rea Strîmba 290.
- Mislea (Sf. Troiță), m-re (j. Prahova), schimbă parte din Pătîrlage cu Radu al doilea post. pentru parte din Blejoi de Jos 168, 337; volnicii pentru: vama de pește de la Greaca 422; dijma de la stîmle de pe muntele Sorica 325; gorștina din codrii de la Cornu și Breb 421; călugări, ispravnici 325.
- Mișinărescu, moș în Starchiojd j. Sac (azi j. Prahova) 351.
- Mitrea din Pircești, martor pentru Mușetești 163.
- Mitrea, fiul jup. Dragana, frate cu Drăghici, vinde în Jigălia 302.
- Mitrea, nepotul jup. Dragnea, vinde partea lui din Cătun 282.
- Mitrea, pitar mare (fost), soțul jup. Neacșa, tatăl lui Albul sulger, familie 88; stăpîn în Mușetești, Năpîrteni, Ciocănești, ș.a. 163, 226, 246, 267, 364; în pricină pentru Curești 207; în mare adunare a țării 406; martor, ispravnic de jurători, 49, 401, 413, semnează 59.
- Mitrea, postelnic din Dragomirești, martor pentru Fintinele 237.
- Mitrea, postelnic, frate cu Pîrvul log., cumpără pivniță cu loc 238.
- Mitrea, stolnic al doilea din Boari, cumpără în Stănimirul de Jos și moară la Eșciori 49 E; în marea adunare a țării 406; martor 15, 23.
- Mitrea, sulger din Mihăești (Rudeanul), fiul lui Ișțfan log., rudă cu jup. Rada 67, 245; împarte satul Mihăești cu m-rea Govora 67; renunță la drepturile lui în Fometești 153; martor 389, 407, semnează 283.
- Mitrea, soțul jup. Stanca, tatăl lui Pătrașco în pricină pentru Grădiștea (menț.) 195.
- Mitrea, vornic mare (fost) din Hotărani, nepoata lui, soția lui Pană al doilea spătar, familie (menț.) 234; stăpîn în Vernești 284, 219; decapitat de Mihai Viteazul 234.
- Mitaru, țigan 305.
- Mînea, dorobanț din Stolajari, tatăl lui Datco (menț.) 408.
- Mîne, din Văleni, martor 125.
- Mîlne, fiul lui Vîlcul din Dărmănești 384.
- Mîne, postelnic din Șturăbani, martor pentru Dușești 230.
- Mînea, tatăl lui Radul, vinde ogor în Bătiești 315.
- Mînești v. Măinești, sat.

- Mînjina** din Glina, partea sa din sat (menț.) 287.
- Mînzeșu** (Mînzeși) din Bughiani, vinde parte în Căcaleții din Coastă 336.
- Mîrșa** sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 42.
- Mîrza**, căpitan, martor 320.
- Mîrzănești** (Mărăzănești) sat <j. Teleorman> 230.
- Mîrzea**, vornic, tatăl lui Gavrilă spătar (menț.) 209.
- Mîțuleasca**, parte în Lipia <j. Buzău> 387.
- Mizgă** vinde parte în Pătirlage 336.
- Mlacă**, top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, parte vindută de Maria lui Sima al doilea logofăt 37.
- Moașa**, jupineasa lui Radul căpitan, în pricină pentru mori la Dedulești 151.
- Moașa**, munte la Viiani <lg. Radovanul, j. Dolj>, al lui Nedelco din Vereani, dijma din rîmători și din oi de pe ~ 11.
- Mocanul** v. Stan Mocanul.
- Mocea** v. Stan Mocea.
- *Mocești** (Mociască, Moceștie), sat <lg. Lipia, j. Buzău> 26; partea lui Toma cumpărată de Lupul căpitan din Lapoș 14; pogroane de vie întărite lui Radul, Gherghe, Neagoe și Moisi, fiii lui Mihalcea portar 336.
- Mocirla**, top. la Curpen <j. Gorj> 271.
- Mocul** din Vilcănești, martor 419.
- Modroghin** v. Vîrtopul Modroghinului.
- Mogoș** v. Stănilă al lui Mogoș.
- Mogoș**, diac din Slănicul de Sus, martor 419.
- Mogoș** cu ceata lui, partea lor din Grădiștea de Jos vindută de Radul cel bătrîn din Mogoșăști (menț.) 359; v. și Mogoș din Budeni.
- Mogoș** din: Budeni, vinde parte în Grădiștea de Jos 359; v. și Mogoș, cu ceata lui; ~ din Lehăcești, jurător 31; ~ din Uești, martor 294.
- Mogoș** iuzbașa, de roșii, martor pentru Dărmănești, semnează 141.
- Mogoș**, logofăt din Păulești, stăpîn în Strîmbeni 146; martor 429.
- Mogoș**, portar din Mănești, martor pentru Mușetești 163.
- Mogoș**, vâtaf din Mîrzănești, martor pentru Dușești 230.
- Mogoșani**, sat <j. Vlașca; azi j. Dîmbovița> 87, 135.
- Mogoșăfi**, sat <Mogoșești, j. Olt> 270.
- Mogoșești** (Mugoșești), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 145, 359, 385.
- Mogoșoaia**, sat <j. Ilfov; azi mnc. București> 2.
- Moi**, sat <j. Gorj>, rumâni ai m-rii Tismana, fugiți 252; parte cumpărată de Preda clucer din Ceplea de la fiii lui Staico, dată în schimb m-rii Tismana 277.
- Moisi**, iconom, martor pentru Vărăști, semnează grecește 175.
- Moisi**, județ din Cornățel, martor pentru Ciocănești 267.
- Moisi**, postelnic <Cîndescul>, fiul lui Mihalcea vornic, frate cu Radul, Neagoe și Gherghe, stăpîn în Căcaleți, Cîndești, Pătirlage ș.a. 179, 336.
- Moisi**, tatăl lui Gherghe și al lui Alexi, martor pentru Măliiești, semnează 225.
- Moldova** (Țara Moldovei), oameni din Țara Românească plecați în ~ 51, 137; boier plecat din Țara Românească în ~ 178; fugiți în ~ 334.
- Moldovean** v. Stan Moldovean.
- Moldoveanu**, top. la Zlaşoma 122.
- Momcilă** v. Stan Momcilă.
- Mordan** din Scăieni, aldămășar, jurător, boier hotarnic, 147, 148, 168, 351.
- Moringlav** j. Romanai, sat <Morunglav; azi j. Olt> 132, 195; părți cumpărate de Pătru ș.a. 409, 417; popă 133, 150.
- Morsă** (Mursă) din Morșești, martor pentru Belcești 108.
- Morșești**, sat 108.
- Moștiște**, rîu în j. Ilfov <și Ialomița>, sate pe ~ 110, 212, 215, 258, 316, 317.
- Moș** din Dedulești, frate cu Neagoe, martor 330.
- Moș**, moșnean din Deveselul, vinde parte 302.
- Moș**, tatăl Preei care vinde în Poenărei (menț.) 74.
- Moșa**, vinde parte în Pătirlage (menț.) 336.
- Moșat** v. Mușaf.
- Moșoaia** (Moșoia), sat <j. Argeș> 3, 386.
- *Motomeanul** j. Vlașca <probabil lg. Brezoaia Ilfov>, Manea din ~ se vinde rumân cu ocina lui Hriza mare ban 149
- Muereasca** (Muierasca) j. Vilcea, sat 407; rumănit de Matei Basarab dăruit Ep. de Rimnic 276; rumănit de Preda mare spătar, dat în schimb Ep. de Rimnic 283, 286; scutiri 264, 286.
- Mugoșești** v. Mogoșești, sat.
- Muja**, pierde partea sa din Ohaba, vinde în Ciorăni 360.
- Muja**, <postelnic> din Rătești, în pricină pentru Jupinești 208.
- Muja**, rumân din Muereasca 283.
- Mujăști**, familie, în pricină pentru rumâni din Lichirești, stabiliți în Crăcenii 227.
- Mujescul** v. Ivașco Mujescul.
- Murga** v. Staico al Murgăi.
- Murgești** j. Gorj, sat, întărit m-rii Strîmbul 355.
- Murgul**, din Circiumari, jurător 265.
- Murminți**, top. la Grivi <j. Gorj> 271.
- Mustață**, v. Tudor Mustață.
- Mustață** din Bălțați, cumpără vie în București 189.
- Mușa**, fiica Simei din Stăncești și a Călinei, soră cu Neașa stăpînă de vii la Găgeni și Călugăreni, cu loc de casă în Tîrșor 275.
- Mușa**, jupaniță, familie, dă mărturie pentru Futeștii de pe Moștiște (menț.) 215.
- Mușa**, mătușa lui Datco Robul care vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49.
- Mușa**, țigancă 244.
- Mușat** v. Voico a lui Mușaf.
- Mușat**, croitor din Cîndești, înfrățit de Zîrnă ș.a. peste parte în Cîndești 120..

Mușat (Moșat) din: Curățești, martor pentru Goruneni 350; ~ din Fiani, martor 420; ~ din Pupezeni, tatăl lui Nicula 321; ~ din Răducești, vinde vie în Topliceni 189.

Mușat, iuzbașa, martor pentru Dătcoi 221; jurător pentru Șarlău, semnează 59.

Mușat, logofăt, scrie zapis 296.

Mușat, martor pentru Glodeni 117.

Mușat, monah din Curoteștii de Jos, cumpără jumătate din Curoteștii de Sus 299.

Mușat, rumâni; din Cerbureni, 364; ~ din Jigoreni 56; ~ din Lichirești 227.

Mușat, tatăl lui Nica martor pentru Bășinești 393.

Mușat, vistier <din Pietroșani>, tatăl lui Vasilie spătar, soțul Samfirei, socrul Mariei, 6, 126, 135, 160, 246, 267, 268, 301; stăpin în Izvorani, Trânsani, ș.a. 13, 32, 96, 319; dator 302.

Mușat al Bolei, tatăl lui Tudor și al lui Nedelco din Cindești 93, 383.

Mușat Tălpășescul, tatăl lui Braico rumân din Jigoreni 56.

Mușătești, (Mușetești) j. Argeș, sat, părți cumpărate de Mitrea fost mare pitar, de la Vasilie spătar, Oancea log. ș.a. 163, 226, 246, 267; încercare de judecare 31.

***Mușcel**, sat <lg. Dara, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 222; parte din ~ zestre a jupaniței Rada, vindută de Staico pah. Rudeanul 128; partea lui Drațul portar vindută de nepoții lui, Nan post. și Hrizan 247.

***Mușcel**, sat 273.

Mușcel și Pădureș (Mușcel, ~ și Padureș), județ, sate din ~ 15, 16, 135, 159, 208, 268, 279, 281, 302, 315, 319, 418, 419.

***Mușceleni** (Mușcileni) sat <probabil lg. Săcuieni, j. Dimbovița> 2; parte vindută de Măciucu comiș lui Radu al doilea postelnic 397.

Mutul, rumân din Muereasca 283, 286.

N

Nadre v. Dobre.

Nan, Nanu:

Nan (Nanul) din: ~ Bărbătești v. Nan post.; ~ din Birzești v. Nan Leavofă log.; ~ din Căzăneșit, nepotul său Manea vinde în Pulaș (ment.) 156; ~ din Ohaba, martor 355; ~ din Ogrăzeni v. Nanul Ogrăzean; ~ din Șainești v. Nan Șainescul; ~ din Văcărești v. Nan Leavofă log.

Nan, iuzbașa, martor pentru Oltenei 368.

Nan logofăt v. Nan Leavofă.

Nan, logofăt, fiul lui Bolbosea din Berveești. scrie zapis 154.

Nan (Nanu), martori: pentru Aninoasa, semnează 97; ~ pentru Cindești, frate cu Anania 120; ~ pentru Drăghinești

333; ~ pentru Grădiștea de Jos 145; pentru Pupezeni 236.

Nan, moșnean rumânit din Răsiți 34.

— **Nanul**, partea lui din Ludești (ment.) 363.

— **Nanu**, popă din Ceplea, scrie cartea jurătorilor 111.

Nan, postelnic din Bărbătești, tatăl lui Tudoru 149; familie 247, 337; vinde în Mănești, Birsești, Mușcel și Podbelești 247, 337.

Nan, rumân din Moi, fuge în alt sat 252.

Nan, țigan: boieresc 244; ~ mânăstiresc 198.

Nan Boghean, martor pentru Cîrnitura 239.

Nan Leavofă (Nan), logofăt din Văcărești (Birzești), boier hotarnic 207, 267, 405; martor pentru Săcuieni 217, 244.

Nan Ogrăzean (Nanul) din Ogrăzeni, martor 350.

<**Nan Șainescul**> (Nan, Navșainescul, Novșainescul) din Șainești, fiul Turcăi, vinde în Cacaletii din Vale și în Șainești 336, D.

Nasfase, martor pentru Vernești 284.

Nasfasi, din Băncești, jurător pentru Vernești ș.a. 124, 291.

Nasfasi, duhovnic de la Ep. Buzău, martor 383.

Naslea, cel bătrîn, vinde jumătate din Dedulești lui Mihai Viteazul vv. (ment.) 309.

Naslea, jupan din Negoiești, cu moară la Blejoi 168; martor, jurător 193, 349, 369.

Navșainescul v. <**Nan Șainescul**>.

Năianii, sat <Năeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, pogoane de vie din dealul ~ cumpărate de domn și dăruite m-rii Slobozia lui Enache 374.

... năilă din Toc..., martor pentru m-rea Strîmbul 290.

Nămuiești (Nemuiaști), sat <Nămăești, j. Mușcel; azi în or. Cimpulung, j. Argeș>, parte vindută de Bran, Drăgoiu, Bratul ș.a.; popă iertat de rumânie 251.

Nănesă v. Radul Nănesă.

***Nănișori**, sat <lg. Armășești, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 32.

***Năpirteni** lg. Mușeștești, j. Argeș, sat, parte cu vecini cumpărată de Mitrea fost mare pitar de la Preda vornic 163.

Nărăcea v. Vladul Nărăcea.

Năsip, sat <c. Ceplea, j. Gorj>, parte schimbată de m-rea Tismana cu Preda clucer din Ceplea 277.

Năsfase din Tirgușor, cu parte în Blejoi de Sus 168.

Năsturel v. Radu ~ și Udriște Năsturel. Nea..., fost ban, martor pentru Oltenei 368.

Neacșa, **Neacășa**, **Necșa**:

Neacșa din Tătulești, jupanița lui Tudor log. din Vlădeni, mătușa Neacășai, familie 62; stăpină în Băbeni și Virliți (ment.) 370, 404.

Neacșa, fiica lui Buzea, soră cu Lepădata, vinde delniță în Curtea 191.

Neacșa, fiica lui Dragul post. din Tătulești, nepoată Neacșăi, vinde parte în Virliți 404.

Neacșa, fiica lui Eftimie fost mare pitar și a Vilaei, dăruiește parte cu rumâni din Ulița de la Rîmnic lui Pîrvul log. 23. — Necșa, fiica lui Roman din Virbilov și mama lui Negul (menț.) 379.

Neacșa, fiica lui Sima din Stăncești, stăpînă de vie în Găgeni, Călugăreni și loc de casă în Tîrșor 275.

Neacșa, fiica lui Sas din Cotești și soția lui Tudor, vinde loc în Cotești 236.

Neacșa, fiica lui Vasilie spătar și a Mariei, soră cu Ioana și Vilae, stăpînă de sate, vie, rumâni și țigani 6, 129, 257.

— Neacșa, fiica lui Vlad Inimă Rea și a Ilinei, vinde parte în Bășinești 393.

— Neacșa, jupanița lui Gerghe f. mare log. și fiica lui Ianiu f. mare post., dăruiește parte din Golești lui Radul Dudescul log. 15; martoră în marele divan 159.

Neacșa, jupanița lui Ionașco comis și fiica lui Cernica vornic, familie 20, 25, 217, 244; stăpînă în Ghîtioara, Săcuiani, vecini și țigani moștenite de la tatăl său 20, 25, 217, 244; în pricină de hotare cu m-rea Plumbuita 228, 231.

Neacșa, jupanița lui Mitrea f. mare pitar, stăpînă în Mușetești, și Năpîrteni cu vecini 163, 267.

Neacșa, jupanița lui Nenciul vornic, dăruiește ocină în Boldești fiului său Sava la nuntă 104.

Neacșa, jupanița lui Stoica pah. din Răzvad, vinde pivniță cu loc în București 155.

Neacșa, jupaniță, nora Erinei, și a lui Dragul portar, martoră în divan 247.

Neacșa, jupaniță, sora Caplii, stăpînă în Dedulești (menț.) 309.

Neacșa, jupaniță, sora lui Șerban banul și a lui Dicul clucer, stăpînă în Futești (menț.) 212, 215.

— Necșa, soră cu Anghelina și nepoata lui Hodea, vinde parte în Băleni 86.

— Necșe, soția lui Iovan mazilul și mama lui Ivașco, vinde moșie în Drăgoeni 297.

Neacșa, țigancă 203.

Neacșul, armaș din Fintina, martor pentru Tătărăi 209.

Neacșul (Necșul) din: Pitești, cumpără delniță în Izvorani 102, 268; v. și Neacșul județ; ~ din Stăiculești, fiul lui Gherman, martor 300; ~ din Soceni, vinde livadă 343; ~ din Țigănești, jurător 31; ~ din Vrănești, martor 315.

Neacșul (Necșul, Neșcul), județ (fost) din Pitești, cumpără delniță în Izvorani 102, 103, 268; martor 319, 401, 413; semnează 401.

Neacșu, partea lui în Putrida (menț.) 189.

Neacșul, pircălab din Cimpulung 273.

Neacșul, portar din Topoloveni, martor 206.

Neacșul, rumâni din: Critenești, încearcă să se judecească, bătut în divan 423;

~ din Curotești de Sus 299; ~ din Dreșești 88; ~ din Licheresti, mutat în Crăceni 227.

Neacșul, tatăl lui Mihăilă rumân din Brădășești (menț.) 364.

Neacșul, țigan boieresc 290.

Neașa din Curpen, vinde loc de vie 271.

Neașa, fiica lui Mălai și mama lui Radul, vinde ogor în Bătiești 315.

Neașa, jupanița lui Șarban log. cumpără în Vărăști și Preajva 175.

Neașa, jupanița lui Vucina mare pah., stăpînă în Brădășești, Curota, Gălișăștii de Sus și casă la Țirgoviște 364.

Neașa, jupaniță, mama lui Ghergha a lui Părtoacă din Schei, în pricină de moștenire cu nepotul său Preda post. (menț.) 211.

Neașa, nepoată lui Stoinea vataf, în pricină pentru Ostra 84.

Neașa, țigănci boierești 407.

Neașa Mitroae (Neașa), vorniceasa a lui Mitrea mare vornic, familie 211, 234; stăpînă în Suharna 234; lasă moștenire sate, rumâni și țigani nepotului ei Preda stolnic (menț.) 211.

Negoe, Negoe:

— Negoe, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.

— Negoe, cumpără locuri în Priseceni 119.

Negoe (Negoe) din: Corșori v. Neagoe post.; ~ din Dediulești, martor 330;

~ din Fălcoi v. Neagoe log.; ~ din Găleşești vinde ocină și vad de moară 294; 364; ~ din Gosteli, hotarnic 405;

~ din Grivi, martor 271; ~ din Mătăsari, hotarnic 87; ~ din Mihăești, martor 89; ~ din Pitești, martor 118; ~ din Pircești, hotarnic 405; ~ din Săcueni, hotarnic 405; ~ din Stăiculești, martor 300.

— Negoe, fiul lui Costandin, martor pentru Dărmănești 384.

Negoe, fiul lui Crăciun din Grivi, martor 271.

Negoe, fiul lui Negoită căpitan v. Negoită.

Negoe (Negoe), fiul lui Tudor Boendăr log., vinde parte în Ibănești 156; martor 338, 339.

Negoe, fiul popii Stanciului, cumpără ocină în Bărbuleț 240.

Negoe, frate cu Vasilie și Bele, vinde ocină în Șirina 124.

Negoe (Negoe), logofăt din Corșori (Corbeni), martor, jurător 163, 226, 246, 267, 419; v. și Neagoe post.

Negoe, logofăt din Fălcoi, frate cu Pîrvul, martor 33; semnează 28; probabil același: Negoe (Negoie), paharnic din Fălcoi, martor 372.

Negoe (Negoe) moșneni rumâniți din: Răsițiți 34; ~ din Vaidei 68.

Negoe, olar, martor pentru Oltenei 368.

— Negoe, popă din Corbi, martor, semnează 416.

- Neagoe, postelnic din Corșori, fiul lui Voicu și al Dobrei, tatăl lui Bratul 223; zălogeste și vinde în Corșori 154, 162; probabil același: Neagoe din Corșori, vinde parte în Nucșoara 418; martor 394.
- Neagoe, postelnic <Cîndescul>, fiul lui Mihalcea vornic din Pătirlage, cumpără cu frații săi părți în Cîndești, Cacalești, Mircești, ș.a. 179, 336.
- Neagoe, rumâni din Lazul 35; ~ din Murguești 355; ~ din Năpîrteni 163; ~ din Nucșoara 418; ~ din Mușeștești 163.
- Neagoe, tatăl lui Neagul care vinde în Oltenei (menț.) 368.
- Neagoe, unchiul Mariei și Stanei din Brezoi, în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
- Negoe, unchiul lui Oprea al Fătului care vinde în Corșori 416.
- Neagoe, țigan boieresc 12.
- Neagoe al lui Arcuție, (~ al Arcuții), vărul lui Stanciul, martor pentru Crasna 398, 399.
- Neagoe al lui Dragodan din Curpen, aldă-mășar 271.
- Neagoe al lui Filip din Corbi, martor 416.
- <Neagoe> Basarab (Basaraba, Băsărab, Băsăra), domn al Țării Românești <1512—1521> „moșul“ lui Matei Basarab 402; strămoș 44, 208, 320; Matei Basarab nepotul lui ~ : passim; donator 115; cărți și hrisoave de la ~ 44, 320, 402, 405.
- Neagoe Căpușă (~ Căpușăscul, Neagul Căpășescul), din Scăieni, aldă-mășar, boier hotarnic 147, 148, 168, 351.
- Neagoe lui Bărzăc din Băncești, martor 330.
- Neagoe Mălaia din Brănești, cu parte în București 60.
- Neagoe Meiuță (Meiutescul), familie, stăpîn de vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului 210, 284, 291.
- Neagoe Meiuță (~ Meiutescul), frate cu Gheorghe și Stanciul armaș, cumpără vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului (menț.) 284, 291.
- Neagoe Negrei din Crasna, tatăl lui Hamza (menț.) 408.
- Neagoe Robul din Dediulești, martor 330.
- Neagomir, rumân din Cocorăști 54.
- Neagoslav (Neagoslavv, Negoslav) din Stă-nulești, martor, jurător 26, 330.
- Neagoveni v. *Negovani*, sat.
- Neagul, *Neag*, *Neagv*, *Negul*:
- Neagul, agă <mare>, soțul Stancăi și tatăl lui Coman comis, Andrei spătar și Pătrașco post. (menț.) 21, 282; casele lui în București 173; martor 163.
- Neagu (Neag), cnezi rumâniți (megiaș) din: Jigoreni 56; din Vărăști 175.
- Neagul (Neag) din: Bălcești, martor 355; ~ din Ciuperceni, jurător 52; ~ din Cumcești, jurător 19, 48; ~ din Dră-gănești, martor 85; ~ din Găleşești, vinde ocină 294, 364; ~ din Greoi v. *Neagul* fiul lui Badea post.; ~ din
- Ibănești, vinde parte 156; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Negoești v. *Neagul* jupan; ~ din Piscure, boier hotarnic 403; ~ din Singureni, martor, jurător 42, 371; ~ din Șchei, cu parte 114; ~ din Țirgșor v. *Neagul* jupan.
- Neagul, <fiul lui Badea post.>, din Greci, tatăl lui Vasilie care vinde în Izvorani (menț.) 281.
- Neagul, fiul lui Barbul din Lindicești, vinde ocină 429.
- Neagul, fiul lui Gorân, martor pentru Șoimari 220.
- Neagul, fiul lui Neagoe, vinde ocină în Oltenei, la Zapșa 368.
- Negul, fiul Necșei, vinde ocină în Virbilov 379.
- Neagul (Negul), jupan <postelnic> din Negoești, fiul lui Mihai din Țirgșor, <frate> cu Antonie <vodă>, socrul lui Radul al doilea post., familie 168, 309, 349; cumpără vie la Neagovani 349; dă parte din Blejoi zestre fiicei sale Sofica 168; martor 104, 193, 275, 309.
- Neagul (Negoiță), logofăt, scrie zapis 370.
- Neagul (Negu), martor pentru: Bucu 321; ~ pentru Oltenei 368; ~ pentru Pri-seceni 119.
- Neagul, nepotul său Datco Robul vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49.
- Neagul, popă din Țirgșor, martor 275.
- Neagul, (Neag) rumâni din: Curotești de Sus 299; ~ din Glina 287; ~ din Lazul 35; ~ din Podbelești 337.
- Neagul, țigan 408.
- Negul, vinde livadă în Bătiești 219.
- Neagul Baștac din Vernești, se înfrățește cu Jipa peste partea Cîrlomănească 98.
- Neagul Căpășescul v. *Neagoe Căpușă*.
- Neagu Cîmpoitorul din Bărbuleț (menț.) 240.
- Neagul Turcu din Drăcești, boier hotarnic 405.
- Neamțul, vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Nebunul v. Radul Nebunul.
- Neca v. Nica.
- Nechifor v. Nichifor.
- Nechita*, Nichăta:
- Nichăta, aldă-mășar pentru Dealul Săse-nilor 292.
- Nechita din: Cîmpina, martor 104; ~ din Motomeanul, martor 149.
- Nechita, mama lui Necula și soția lui Tudorache, în pricină cu Turturea din Sufleni 136.
- Necoră v. Nicoară.
- Necșa v. Neacșa.
- Necșăști, v. Nicșăști, sat.
- Necșul v. Neacșul.
- Necula, Nicola, Nicula:
- Necula, ceauș din Buzău, cumpără ocină în Oltenei, la Zapșa 368.
- Necula, ceauș din Lumotești, boier hotarnic 207, 267.
- Necula, cupar, martor pentru Tătărăi 209.
- Necula din: Ciucel, tatăl lui Lațcu (menț.) 381; ~ din Cornățel v. *Necula*, ginerele

- lui Iani; ~ din Cosimbești, martor 390; ~ din Glogova v. *Necula*, vătaf; ~ din Lumotești v. *Necula*, ceaș; ~ din Pupezeni, martor 321; ~ din Săteni, jurător (menț.) 63.
- Necula*, fiul lui Albul comis din Brezoi, martor 149.
- Necula*, fiul lui Bărcan și al jupaniței Voica, vinde delniță în Vrănești 315.
- Necula*, fiul lui Stanciul Portărescul, vinde vad de moară la Rîmnic 213.
- Necula*, (*Necola*), fiul lui Tudorache și al Nechitei, venit din robie, în pricină cu unchiul său Turturea din Sufleni 136.
- Necula*, ginerele lui Iane din Cornăești, martor 225, 267; semnează grecește 225.
- Necula*, iuzbașa, martor pentru Dealul Urlaților 106.
- *Nicola*, jupin v. *Necula*, negustor.
- Necula* (*Necola*), logofăt din Dărmănești, stăpîn peste parte din Petrești, fără rumâni 159; martor 394, 419; probabil același: *Necula*, logofăt din Pitești, martor 3.
- *Nicula*, martor pentru vînzare în București, semnează grecește 155.
- *Nicola*, meșter, vinde parte în Mihăești 89.
- Necula* (*Nicola*, *Nicula*), moșneni rumâniți din: Muereasca 283, 286; ~ din Vărăști 175.
- Necula* (*Nicola*, *Nicula*), negustor din Ocna Mare, zapis scris în casa lui 72; martor 283, 407, 411.
- Necula* (*Nicola*), paharnic din Ogrumi, martor pentru Baia de Fier ș.a. (<—>) 200, 322, 396; semnează 113.
- *Necola*, paharnic din Smîrdeștețu, martor pentru Sărdănești 113.
- Necula*, pîrcălab, soțul Floricăi și ginerele lui Radul comis din Corlătești, familie, stăpîn de țigani 305; în marea adunare a țării 406.
- Necula* (*Nicula*), portar mare din Fălcoi, ispravnic de jurători la Mihăilești 19; martor 48; fost mare portar, (<—>) semnează 188.
- Necula*, postelnic din Cocorăști, martor pentru Șerbănești 188.
- Necula*, (*Nicola*), postelnic din Stingăcea, stăpîn în Ohaba și Brăsnita 360; martor, semnează 113; probabil același: *Nicola*, postelnic, dă dispoziții pentru împărțirea rumânilor din Cernețu, Belotești și Curăiași 296.
- *Nicola* (*Necola*), postelnic din Vrabeți, martor pentru Meriș semnează 410.
- *Nicula*, spătar din Medvejde, martor pentru Erghevița 391.
- Necula*, sulger, casele lui din București (menț.) 288
- Necula*, țigani 363; faur 369.
- Necula*, vătaf din Glogova, fiul lui Radul comis din Corlătești, cumnat cu *Necula* pîrcălab, familie 305; martor pentru Ciucel 381.
- *Nicula* (*Nicola*) vătaf din Viriți, martor 396, 426.
- Necula*, vinde parte în satul București și vie în dealul Năenilor 60, 374.
- Necula*, vinde delniță în Izvoeni 281.
- Necula* (*Necola*, *Nicola*, *Nicula*), vistier (fost mare vistier, din Ianina, fugit în Moldova), tatăl lui Dumitrașco post, familie (menț.) 181, 309, 412; dăruit de Radu Mihnea vv. cu jumătate din Dedulești pentru slujbă dreaptă 309; în pricină pentru Studenița 41; partea lui din Sărățeni vindută de fiul său Dumitrașco post. lui Matei Basarab vv. 181, 412; satele sale dăruite de Matei Basarab vv. altor boieri 362.
- *Necola* Ciobotarul, martor pentru (Trănșani) 366.
- Neculcea* din Pîrcești, boier hotarnic la Cucești și Ciocănești 207, 267.
- Nedelco*, căpitan din Dărăști, tatăl lui Radu armaș 354.
- Nedelco*, ceaș, dăruit la înfrățire cu parte din Șerbănești 188.
- Nedelco* clucer mare v. *Nedelco* Boteanul.
- Nedelco* din: Bucu v. *Nedelco* paharnic; ~ din Cucești, jurător pentru Mănăilești 407; ~ din Grozești, jurător pentru Mihăilești 19, 48; ~ Lazuri v. *Nedelco*, postelnic; ~ din Săvești, boier hotarnic pentru Creța 87; ~ din Vereni, stăpîn peste muntele Moașa 11.
- Nedelco* (*Nidelco*), fiul lui Mușat al Bolei din Cindești, martor 93, 383.
- Nedelco*, iuzbașa, martor pentru Glodeni 117.
- *Nidelco*, monah, tatăl lui Ștefan, Mihăilă și Toader din Curotești (menț.) 299.
- Nedelco*, moșnean rumânit din Răsipiți 34.
- Nedelco*, paharnic mare, soțul Frujinei și ginerele Mariei din Bucov, familie, în pricină pentru zestre 71; probabil același: *Nedelco* din Bucu, tatăl lui Vintilă 321; schimbă parte din Pisculești pentru parte din Pupezeni 256; martor 321, 390, semnează 172.
- Nedelco* portar v. *Nedelco* Boteanul.
- Nedelco*, (postelnic) din Lazuri (fiul lui Pîrvul), văr cu Pădure paharnic, familie, stăpîn în Dădulești 193.
- Nedelco*, rumâni din: Ciocănești 267; ~ din Lazul 35.
- Nedelco*, țigani 197, 282.
- Nedelco* al Herăi, cu parte în Pupezeni, martor 256.
- Nedelco* Boteanul (*Nedelco*), mare clucer; în sfatul domnesc 4, 6, 10, 16, 35, 42, 45, 47, 54, 67, 115, 135, 169, 184, 191, 197, 200, 211, 222, 233, 245, 258, 261, 265, 267—269, 271, 272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 305, 309, 314, 318, 319, 332, 334, 337, 351, 354, 356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 408, 411—413, 418, 423—425, 427; în marea adunare a țării 406; martor, dă carte de mărturie, jurător

- 2, 128, 161, 167, 181, 234, 294, 399; semnează 58, 203, 335, 398; portar 163.
 Nedelco v. Lazar al Nedelei.
 Nedelea, fiica lui Stanciul Gelalăul din Boloești 142.
 Nedelea, mama lui Ștefan negustor, vinde loc în București 222.
 Negoe v. Neagoe.
 Negoiești, sat (Negoiești, j. Gorj), vii cumpărate de Preda vornic de la Andronic din Albeni 200.
 Negoiești, sat (j. Mehedinți; azi în or. Baia de Aramă) 52.
 Negoiești, (Negoiești, Negoiești), sat (j. Prahova; azi în munc. Ploiești) 104, 168, 193, 349, 369.
 Negoita, dăruiește vie în Dealul Săsenilor nepoților ei Marco și Lorențu 4.
 Negoită, căpitan, tatăl lui Negoită care vinde în Topliceni 189.
 Negoită din: Fînești, fiul popii Staicob, martor 259; din ~ Titești, cu delniță 232.
 Negoită (Neagoe), fiul lui Negoită căpitan, vinde vie în Topliceni 189.
 Negoită, fiul lui Preda din Răscăiați, vinde partea lui Ivan din Pădureți 169.
 Negoită, fiul lui Zaharia monah, vinde parte din Poiana 310.
 Negoită logofăt v. Neagul.
 Negoită, partea lui din Beleți (menț.) 165.
 Negoită, postelnic, fiul lui Vintilă vornic și al Stancăi, frate cu Tudosie logofăt, stăpîn de țigani 282.
 Negoită, rumân din Podbelești 337.
 Negomir, din Răsciori, martor pentru Belcești 108.
 Negomir, portar, martor pentru Odobeni 90.
 *Negomirești, sat (lg. Boteni, j. Mușcel; azi j. Argeș), parte cu rumâni dată de jupineasa Dobra fiului ei Lăudat 279.
 Negoslav v. Neagoslav.
 Negovani, sat (Bascov, j. Mușcel; azi j. Argeș) 343.
 Negovani (Neagovani), sat (Valea Nicovani, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 147, 148; vie vindută de Coman din ~ lui jupan Neagul și lui Antonie (vodă) 349.
 Negre din: Birzești, martor 244; ~ din Măticieni, martor 300; ~ din Trestiani, martor 392; ~ din Văcărești, tatăl lui Sava (menț.) 377; ~ din Vrănești, martor 315.
 Negre, fiul lui Dumitru din Mihăești, nepotul lui Negre postelnic, vinde delniță, semnează 187.
 Negre, frate cu Stanca și cu Oancea, stăpîn în Mihăești 201.
 Négrea, jupan, martor pentru Dealul Urlaților 106.
 Negre, nepot lui Stanciul fost mare clucer în pricină pentru Mihăești (menț.) 201.
 Negre, postelnic din Mihăești, tatăl lui Dumitru (menț.) 187, 394.
 Negre, rumân, lăsat moștenire de jupineasa Dobra, fiului ei Lăudat 279.
 Negrei v. Neagoe Negrei.
 Negrei, neguțător din Gherghița, martor pentru Cherba 311.
 Negrești, sat (j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș) 394.
 Negriță din Plecicoi, jurător pentru Cindești 182, 235.
 Negriță, logofăt, tatăl lui Mihai paharnic din Buești (menț.) 412.
 Negrita, mama lui Stanciul și a lui Vlad, vinde moară în Stănulești 26.
 Negru, voievod (menț.) 45.
 Negul v. Neagul.
 Neagu, cumpără laz în Uracnița 69.
 Neagu (Neagu) din: Cacleți, martor 111; ~ din Stăculești, martor pentru Susuiaoi 300; ~ din Surlănești, martor pentru Nămăești 251.
 Neica din Zorești, frate cu Pirtea, vinde vie în dealul Zoreștii Pirtii 222.
 Neicu din Băbeni, martor pentru Cizleci 375.
 Neicul, vâtaf din Rasa, boier hotarnic la Curești și Ciocănești 207, 267.
 Neicură, martor pentru Dealul Urlaților 106.
 Nenciu v. Lupul al lui Nenciu.
 Nenciul (Neciul) din: Pătirlage, martor 190; ~ din Tîrnava, martor pentru Drăgănești 371.
 Nenciul, popă, tatăl lui Radul martor pentru Șirina (menț.) 124.
 Nenciul, postelnic, soful Dimbravei, dăruiește la înfrățire parte din Șerbănești 188.
 Nenciul, rumâni din: Aninoasa 97; ~ din Dreșești 88.
 Nenciul, vornic (al doilea) din Mănești, soful Neacșai, dăruiește parte din Boldești finului său Sava 104; în pricină pentru o datorie de bani 100; martor, dă carte de mărturie, jurător, 2, 20, 25; semnează 104.
 Neniul din Girbovi, vinde vie și ocină în dealul Vispeștilor 173.
 Neniul, frate cu Drăghici Șchiopul, cu Stroe și Pătrașco, vinde vie și ocină în dealul Măgurenilor 282.
 Neofit, egumen al m-rii Menedic 184.
 Nestor v. Nistor.
 Neșcul v. Neacșul.
 Netedul, munte în moșia orașului Cimpulung 424.
 Nica, Neca:
 Nica. v. Radul Nicăi.
 Nica, căpitan, iuzbașa din Tirgoviște, (tatăl lui Bădea comis), cu vie în Dealul Tirgoviștei 327, 328; martor 14, 328; semnează 164, 327.
 Nica din: Curpen, tatăl lui Andreica (menț.) 271; din ~ Dătcoi, vinde parte 28, 33.
 Nica, fiul lui Avram logofăt, schimbă parte din Cepturi pentru o parte din Budurești 262.
 Nica, fiul lui Mușat, martor pentru Bășinești 393.
 Nica, fiul lui Neagoe și frate cu Neagul, vinde ocină în Olteeni, la Zapșa 368.
 Nica, fiul lui Stănilav din Ocna Mare, martor pentru Iaroslăvești 411.

Nica jupin din Cimpulung v. Nica Cascul.
 Nica jupin din Stăncești v. Neca Izrum.
 Nica logofăt mare (fost), tatăl lui Preda spătar (menț.) 158, 188, 364; jurător 247.
 Nica negustor din Tirgoviște v. Nica Isar.
 Nica Cascul (Neca Casul, Nica), jupin din Cimpulung, cumpără parte din Lăzărești 273; martor 135, 236.
 — Neca Chefala, martor pentru Cotești 236.
 Nica Isar (Nica), negustor din Tirgoviște frate cu Proca, martor 328; semnează 327.
 — Neca Izrum (Nica), jupin din Stăncești, vinde ocină și casă cu loc 367; martor pentru Dădulești 193.
 Nica Răul din Căpreni, vinde țigan 408; jurător, dă carte de mărturie 274, 324.
 Nichifor, Nechifor:
 — Nechifor din Jilște, martor pentru Zălogi 137.
 Nichifor, martori: pentru Cindești 120; ~ la diata lui Cirstian din Zătreni, semnează 57.
 — Nechifor (Nichefor), monah de la m-rea Gruiu, în soborul mănăstirii 282; semnează 202.
 Nichifor, mitropolit al Țării Românești (1589—1592), judecă împreună cu domnul 115.
 Nichifor, rumân din Ninășești, 152.
 Nichita v. Nechita.
 Nicoară, Nicoră:
 Nicoară v. Sima Nicoară.
 — Nicoră, aldămașar pentru Dealul Săsenilor 292.
 Nicoară (Necoră, Necură, Nicoară) din Pitești cumpără delnițe în Izvorani 102, 103, 268; martor 401, 413.
 Nicoară, moșnean rumânit din Răsipiți 34.
 Nicula v. Necula.
 Nicolae din Păusești, martor pentru Pădureț 414.
 Nicolae, martor la diata lui Vasile Culiu, scrisă la m-rea Sf. Troiță din București 353.
 Nicopole, oraș (R. P. Bulgaria) 222.
 Nișăști, sat (Necșăști j. Teleorman) 244.
 Nicula v. Necula.
 Nidelco v. Nedelco.
 Nifon, monah din Tirgoviște, nepotul său Radul vinde vie în Dealul Tirgoviștei (menț.) 356.
 Nifor, vinde vie și ocină la Lipia 387.
 *Ninășești (Ninișăști), sat (lg. Galicea j. Argeș; azi j. Vilcea) al m-rii Govora, dania lui Vlad Călugărul și Radul cel Mare, pricină cu Rudenii 152.
 Nisip, top. la Gioroc (j. Dolj; azi în c. Castranova) 30.
 Nistor (Nestor) din: Cuciuțași, jurător pentru Fiani 314; ~ din Ogrăzeni, martor pentru Goruneni 350; ~ din Rimnești, martor pentru Șainești D.
 Nișcov, pîriu (afluent al Buzăului) 336.
 Nișcoveni, sat (Nișcov, j. Buzău) 332.
 Niță v. Radul al Niții.

Niță, agă, martor pentru Tătărăi 209.
 Niță din Zăvoiani, martor pentru Cirligi 334.
 Niță, iuzbașa din București, stăpin de ocină, vie și livezi 377; oprit să ia dijma domnească de la popa Dragul din Frăsinet 340; martor pentru Detcoi 221.
 Nițu, țigan (men. tirzie) 21.
 Noroceea (Ivan Noroceea), vornic, familie, stăpin în Izvoreni (menț.) 319.
 Novac din Birci, martor pentru Ludești 130.
 Novac, fiul lui Cernat, vinde parte din Jugureni 259.
 Novaci, sat (j. Vlașca; azi j. Giurgiu) 299.
 Novașainescul v. (Nan Șainescul).
 Nucet, pîriu la *Glodeni (lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 117.
 *Nucet, sat (lg. Dăneasa, j. Olt) 85.
 Nucșoara j. Mușcel și Pădureț, sat (azi j. Argeș), parte cu vecini cumpărată de Bunea logofăt de la Neagoe din Corșori 418.
 Nusea v. Matca Nusei.
 Nuțea, feciorul său Tudor logofăt vinde loc de moară la Rimnic (menț.) 403.

O

Oana (Oane) din: Căpriorul, jurător 123; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Săseni, vinde loc de moară în apa Buzăului și vie în dealul Săsenilor 4; 336; ~ din Vrănești, martor 300.
 Oana, iuzbașa, martor pentru Șarlău, semnează 59.
 Oana (Ona), partea sa din Băjești (menț.) 73, 261.
 Oana, rumân 279.
 Oana, scaun din Negovani, martor 349.
 Oancea, Once, Oncea:
 Oancea din: Corbi v. Oancea pirc.; ~ din Lipia, martor 357; ~ din Policioi, jurător 235; ~ din Zorești, martor 344; v. și Oancea fiul lui Mircea Zgăii.
 Oancea, fiul lui Dragul, partea lui în Erghe-nița 391.
 Oancea, fiul lui Mircea Zgăii, vinde vie în Zoreștii Pirtii 222 v. și Oancea din Zorești.
 Oancea, frate cu jupineasa Stanca și cu Negre, stăpin în Mihăești 201; v. și Oncea, logofăt din Lerești.
 Oancea, logofăt din Cuștereni, socrul Aliveriei, stăpin în Mușetești 163, 226; martor pentru Năpirteni 163.
 Oancea, logofăt din Lerești, frate cu Preda post. stăpin în Lerești, Voinești și Mihăești 205, 394; martor 159; probabil același; Oancea, logofăt din Stîlpeni, martor pentru Aninoasa 97 și Once, logofăt scrie zăpis pentru Belcești 108; v. și Oancea frate cu jupineasa Stanca.
 Oancea, martor pentru Drăghinești 333.
 Oancea, pircălab din Corbi, martor pentru Corșori și Cirstienești 223, 416, 428; semnează 416.
 — Oncea (Once), pircălab din Stoinesti, martor semnează 141.

- Oancea (Once) rumâni din: Aninoasa 97; ~ din Curoteștii de Sus 299.
- Oancea, tatăl lui Micul din Vărăști (menț.) 175.
- Once, tatăl lui Stoian din Corșori (menț.) 416.
- Obială din Brăniștari, vinde parte din Grădiștea de Jos 385.
- Obirșia lui Ureche, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
- Obirșia Plopilor, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
- Obreje, cumpără ocină în Șoimari 220.
- Obreje, pirlu la Curpen j. Gorj 271.
- Obrocea v. Stan Obrocea.
- Ocna Mare (Ocna cea Mare, Ocnă), oraș și ocnă (or. Ocnele Mari) 77, 286; negustori din ~ 125, 378, 411; munca la ocnă 1; cămărași, ispravnic 1, 253, 276, 283.
- Oceanul v. Stanciul Oceanul.
- *Odobeni, sat <Odoba, lg. Sătuc, j. Buzău> 90, 98, 178.
- Odor, Hodor:
- Odoru (Hodor) din Criva de Sus, martor 92, 243, 278.
- Odor, martor pentru Șoimari 220.
- Hodor, moșnean rumânit din Răsiți 34.
- Ofcia din Cerneți, martor 391.
- Ogrezeni (Ogrăzeni), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304, 350.
- *Ogrumi, sat <lg. Bengești, j. Gorj> 113, 200, 322, 396.
- Ohaba (Ohabă), sat <Ohaba — Jiu, j. Mehedintși; azi j. Gorj> 277, 355; parte cu rumâni întărită lui Nicola post. din Stingăceaua 360.
- Ohaba, sat <probabil Obeni, j. Vilcea; azi Ionești> 67, 218, 283.
- Olănești, sat <j. Vilcea; azi or. Băile Olănești> 67, 260, 283, 378, 403.
- Olt, județ, sate din ~ 84, 92, 156, 185, 243, 265, 269, 272, 278, 302, 380.
- Olt, riu, sat pe ~ 156.
- Oltenei, sat, părți vindute de Irina, Neagul și Nica lui Necula ceauș 368.
- Olteni, sat <j. Rîmnicul Sărat; azi j. Vrancea> 334.
- Olteț, riu, sat de la ~ 10.
- Ona, v. Oana.
- Oncia din Bărbulești, martor 429.
- Onicia v. Lera Onicica.
- *Opăriți, sat <lg. Țintești, j. Buzău> 336.
- Oprea, Opre:
- Oprea v. Gheorghe al lui Oprea și Radul al lui Oprea.
- Oprea, agă mare din Bucu, tatăl lui Leca postelnic 153, 167, 172, 321, 390; stăpin în Bucu, Detcoi, Vernești, ș.a. 59, 172, 210, 284, 291, 321, 358, 390; în marea adunare a țării 406; judecă 20; jurător, martor, dă cărți de mărturie 25, 128, 335, semnează 20, 284, 406.
- Oprea, călăraș, cu parte în Cepturi 262.
- Oprea din: Cirstinești, martor 92, 243, 278; ~ din Cornățel, vinde parte în Mălăiești, semnează 225; ~ din Costești martor 125; ~ din Dobrogoste, martor 294; ~ din Găleşti, vinde parte 294, 364; ~ din Lipia, fratele lui Stoica Momcilă, martor 387; ~ din Murgeshi (cel bătrîn) vinde delnițe 355; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Ogreneni, martor 304; ~ din Păușești, vinde parte în Pădureți 415; ~ din Pîrscov, înfrățește fiică peste partea sa 51; ~ din Rogojel v. Oprea al Zlatei post.; ~ din Samara, martor 131; ~ din Săcuiani, hotarnic 267; v. și Oprea, logofăt; ~ din Săteni, fiul lui Vintilă post. martor 63; ~ din Văsălați, jurător hotarnic 207, 267; ~ din Vlădești, martor 378; ~ din Zărnești, hotarnic, martor 139, 294; ~ din Zorești tatăl lui Sarul (menț.) 344.
- Oprea, fiul lui Stan, vinde vie la Cirlige (menț.) 334.
- Oprea, fiul lui Stanciul ban, soțul Mariei care vinde în Mlacă și Spinete (menț.?) 37.
- Oprea, fiul lui Stanciul Portărescul, vinde vad de moară la Rîmnice 213.
- Oprea, fiul lui Voica, martor pentru Șoimari 220.
- Oprea, ginerile popii Stanciul, în pricină pentru parte din Ciinești 196.
- Oprea, iuzbașa din Ploiești, martor pentru Băbeni 370.
- Oprea, logofăt din Argeș, tatăl lui Stan, Radul ș.a. familie (menț.) 226, 267.
- Oprea, (Opre), logofăt din Berindești, jurător 226, 246, 267.
- Oprea, logofăt din Călinești, martor pentru Dărmănești 384.
- Oprea, logofăt din Pizdulești, tatăl lui Vlad Glăvăescul, cu parte în Șchei (menț.) 114.
- Oprea logofăt din Săcuiana, tatăl lui Dobre armaș și al lui Udrea 244; jurător 207; v și Oprea din Săcuiani.
- Oprea logofăt din Șirineasa, tatăl lui Udriște, stăpin în Foleștii de Jos (menț.) 75.
- Oprea, martori pentru: Băbeni 370; ~ pentru Bătiești 219.
- Oprea, moșneni rumâniți din: Muereasca 283; 286; ~ din Pădureți 169; ~ din Risipiți 34.
- Oprea, moșul Mariei și Stanei din Brezoi, scris în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
- Oprea, nepotul lui Drăghici log. vinde ocină la Belciugatul 388.
- Oprea, păcurar (menț. ulterioară) 241.
- Oprea popi din: Izvorani, martor 102, 103, 319; ~ din Muereasca, socrul lui Stanciul (menț.) 283, 286; ~ din Stăncești, martor 193.
- Oprea, portar din Rîmnice, bunicul lui Stanciul Portărescul, cu vad de moară la Rîmnice (menț.) 213.
- Oprea postelnic v. Oprea al Zlatei.
- Oprea, răspodă din Tătărăi, în pricină pentru ocină 357.

Oprea rumâni din: Fometești 245; ~ din Groșșani 78; ~ din Ninășești 152; ~ din Pleașov, mutat în Laiov 302.

Oprea, vinde vie în Scăeni 351.

Oprea, vistier (menț.) 402.

Oprea Afumatul, martor pentru Muereasca 283.

Oprea al Fătului din Corșori, vinde grădină și loc la Cringuri 416.

— **Opre al lu Gheocel**, vinde vie la Osica 372.

Oprea al lui Lenea, rumân din Murguești 355.

Oprea al lui Raico din Nămăiești, martor 251.

Oprea al lui Romașcu din Cîrlige, vinde ocină 334.

Oprea al lui Vilcul, vinde delniță în Izvorani 281.

Oprea al Mariei, martor pentru Grivi 271.

Oprea al Zlatei (Oprea, Oprea Zlati), postelnic din Rogojel, fiul Zlatei, familie 113, 305; vinde parte în Sărdănești 113; împrumută bani 200; martor, jurător 277, 305; 348; semnează 113.

Oprea Belical (Oprea al lui Marin Belical) din Cîrlige, vinde ocină și vie 334.

Oprea Borsoi, rumân din Stoienești 54.

Oprea Brezica, rumân din Jigoreni 56.

Oprea Corbei, rumân din Șchei 282.

Oprea Cofea din Cîrlige, vinde ocină 334.

Oprea Glamofă, martor pentru Slănicul de Jos C.

Oprea Meca, rumân din Groșățul 302.

Oprea Negrul, rumân din Murguești 355.

Oprea Peșadia, partea lui din Pîrscov (menț.) B.

Oprea Pîrșul, delnița lui din Mihăești (menț.) 187.

Oprea Răul, rumân din Dreșești 88.

Oprea Zîrnă, martor pentru Slătioara 386.

Oprian din Podbelești, se vinde rumân numai „cu capul” 337.

Opriana, moșnean rumânit din Vaidei 68.

Opriana, soția lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu vecini în Murguești 355.

Oprican din Benguești (Dinguești), martor 77, 79.

Oprina v. **Vladul al Oprinii**.

Oprina, tatăl lui Balco, stăpin de ocină și vie în Vernești (menț.) 284, 291, 332.

Oprîș, din: Dobrogoste, martor 343; ~ din Mălaia, vinde parte 79; ~ din Racovița, martor, semnează 401, 413; ~ din Văleni martor 125.

Oprîșu, fiul Rélii, scrie zapis 131.

Oprîș, popă din Pîrscoveni, moștenește parte în Belcești 380.

Oprîș, rumâni din: Curoteștii de Sus 299; ~ din Mușetești 163; ~ din Ninășești 152.

Oprîș, țigan 408.

Oprîș al lui Stoia din Racovița, jurător 46.

Oprîș Mîaucă, martor pentru m-rea Cozia 77.

Oprîța, fica lui Vilcul din Alexeni, vinde loc 271.

***Orașul de Floci**, (Floci, Orașul Floci); oraș (Pîua Pietrii, c. Giurgeni, j. Ialomîța) 172, 321, 390; act scris la ~ 136.

Orate, top. la Corșori (Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș) 263.

Orăști, v. **Orești**, sat.

Orăști, sat (Oreasca, j. Dimbovița) 2.

Orbeasca, sat (j. Teleorman) 29, 244.

Orbești, sat (probabil Orbeni, c. Broșteni, j. Mehedinți) #10.

Orbul v. **Ivan** ~ și **Vladul Orbul**.

Orești, sat (probabil Orăști, j. Ilfov) 267.

Orzea v. **Stănilă Orzea**.

Orzea, rumân din Ciocănești 267.

Osica, sat (j. Romanâți, azi j. Olt) 372.

***Ostra**, j. Olt, sat (Slobozia Mindra; azi j. Teleorman) 84.

Otesău, pîriu (Otăsău, afluent al Bistriței) 196.

Oteteliș, sat (j. Vîlcea) 157, 260.

Oțelea, păcurar (menț.) ulterioară 241.

P

Paca, rumân din Groșățul, 302.

Padeș din: Ciinești, megiaș jurător 407; ~ Pădureți, rumân cu ocină 169.

Pahomie, ierodiacon la m-rea Bistrița, scrie zapis 77; probabil același. Pahamios, martor, semnează 57.

Paindur, **Paendur**, **Paiandur** etc. v. **Vasilie Paindur**.

Paisie, călugăr din Mihăești, tatăl lui Anghel, vinde țigani 407; jurător 67.

Paisie, monah la m-rea Ciolanul 336.

Pajiște, sat (Pajiștele, jud. Gorj), locuri întărite Stanei 271.

Palciul, megiaș din Borlești, hotarnic 139.

Palestina, țară istorică (Israel – Iordania), în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 361, 342.

Panait, ban din Hotărani, schimbă țigani (menț.) 342.

Panait (Panaite), jupin, cumpără ocină în Stănulești și părți de moară în Buzău 26; martor 138.

Panaiut, soțul (?) Todoseiei, familie, cumpără vie și ocină în Lipia 387.

Pană, cumpără parte din Poiana, zălogită de moșii lui 310.

Pană (Pano), fiul lui Drăghici post. din Bărbătești, familie, vinde țigani 9,89.

Pană, fiul lui Ivașco log. din Pitești, scrie zapis 237.

Pană, frate cu Ivan din Gălășești (menț.) 139.

Pană iuzbașa, martor la Eșciori E.

Pană logofăt (din Rimnic) vinde loc de moară 403; martor, semnează 113.

Pană, negustor, fratele lui Iorga, 187.

Pană, pîrcălab din Cimpulung, martor 135.

Pană postelnic, al doilea spătar, fiul lui Dumitrașco clucer din Filipești, în pricină pentru Suharna 234; martor 209.

- Pană** postelnic, frate cu Arsenie din Pitești, slugă domnească, întărit cu delnițe și vecini în Isvorani 281.
- Pană** stolnic mare în sfat domnesc, eroare 281.
- Pană**, tatăl lui Franța din Cimpulung (menț.) 319.
- Panga**, popă din Rîmnic, tatăl lui Pirvul log. (menț.) 23.
- Panovici v. Dumitru Panovici.**
- Pantazi** din: Pleșoi, frate cu Barbul, martor 109; ~ Țița, martor 69.
- Papa v. Teodor al lui Papa.**
- Papa** logofăt, f. mare log., vornic <din Greci>, tatăl lui Drăghici și al lui Fota 19, 23, 48, 158; rumânește satul Mihăești 19, 48; jurător 71, 203; ispravnic 418.
- Para** <fost> mare paharnic, logofăt din Crețești, în adunarea de stări 406; martor, jurător 56, 160, 163, 175, 197, 202; semnează 160, 175, 202, 335.
- Parapanii**, sat <Paraipani, j. Vlașca; azi Vedea, j. Ilfov> al m-rii Sfinta Troiță, oameni care se hrănesc pe moșia m-rii dau dijmă 307.
- Paraschiv**, rumân din Gropșani 78.
- Paraschiva v. și Parascul.**
- Paraschiva**, croitor din București, martor 28, 33.
- Paraschiva** din Săcuieni, fiul lui Ionașco comis, familie, vinde ocină 217, 244.
- Paraschiva**, fiica lui Ianachi cizmar, vinde loc de casă în București 91.
- Paraschiva**, fiul Stoichiței, nepotul lui Paraschiva log. <din Drăghinești>, vinde țigancă 354; ~ fiul lui Vlad Văcarea vinde ocină în Bărbuleț 240; ~ fiul popii Tudorică, vinde ocină la Glina (menț.) 287.
- Paraschiva**, ginerele lui Tanasie călugăr, vinde vie în dealul Viespeștilor 173.
- Paraschiva**, logofeți: din Mihăești, martor 283, 389, 407; ~ <fost mare log. din Drăghinești>, tatăl Stoichiței 354; probabil același: stăpîn în Poeni, dator 183, în marea adunare a țării 406; ~, martor pentru Balotești 268.
- Paraschiva**, popă din Voroveni, martor 158.
- Paraschiva**, sora lui Stanciul vătaf, lazul ei în Vracnița, de zestre 69.
- Paraschiva**, țigancă 282.
- Paraschiva Roaba**, fiica lui Paul, dăruiește la înfiere lui Ghiorma clucer parte în Stoicestii de pe Moștiște 110.
- Parascul** (Parasco, Paraschiva), negustor din Tirgoviște, ține satele Lazul și Gabrovul, în schimbul unor bani împrumutați 326; martor 327, 328; semnează 327.
- Paraștova** (Parașta), țigan boieresc 408.
- Parca**, martor pentru Dărmănești 373.
- Parepa** postelnic din Stăncesti, soțul Mariei, cumpără ocină în Șirina 124, în Virliți 404.
- Partenie** călugăr (monah), nepotul episcopului Larion, familie, în pricină pentru moșie în Vernești și Valea Teancului, 210, 284, 291.
- Partenie** (Parthenie) episcop, nastavnic al m-rii Mărgineni 123, 177, 337.
- Pașărea**, pîrvu <afi. al Dîmboviții>, sat pe ~ 405.
- Pascotă**, tatăl lui Pătru și Semen, rumâni din Murgești 355.
- Pașadia** (Pașadiia) logofăt, socrul lui Drosul post., miluiește pe Hogeia pentru slujbă dreaptă în Mușetești (menț.) 246, 267.
- Pașadie v. Oprea Pașadie.**
- Paștea** (Paștia) cel bătrîn din Crasna, familie, partea lui în Crasna (menț.) 398, 399.
- Paștina**, fiul lui Boga, rumâni din Curoteștii de Sus 299.
- Paul v. Piscul lui Paul.**
- Paul** din Stoicestii de pe Mostiște, tatăl Paraschivei Roaba (menț.) 110.
- Pavel** postelnic din Cernătești, moșia lui aleasă de cea a m-rii Glavaoioc 147, 148; martor 290; semnează 404.
- Pavlace** ban, fost ban, întărit în Iaroslăvești pentru că a plătit dările și haraciul cnezilor din sat 70; în marea adunare a țării 406.
- Păcală**, cu parte în Cepturi 262.
- *Păcălești**, sat <lg. Podeni Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, popă F.
- Păd . . .**, martor pentru Bărbuleț 240.
- Pădeni**, sat <prob. Podeni, lg. Arjoci, j. Gorj> 52.
- Pădure** din Bobești, fiul Lăței, martor 244.
- Pădure**, fiul lui Fiera log. din Orăști și al jupaniei Stanca, vinde parte în Băleni (menț.) 2.
- Pădure**, martor pentru Pitești 118.
- Pădure** paharnic din Lazuri, fiul lui Tatul post., familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; postelnic 248; martor 209.
- Pădure**, țigani: 305; ~, fură și fuge 313.
- Pădurean**, țigan mănăstiresc 1.
- Pădureț v. Mușcel și Pădureț, județ.**
- Pădureți j. Vilcea**, sat <Pădurețu>, megiașii se vind rumâni cu ocinele lor lui Erăgușin al doilea post. 169; probabil același: Pădureț, parte vindută de Oprea din Păușești ș.a. lui popa Lupul, Tudoran log. și Radul 414.
- Păhulești** (Pahulești), sat <j. Teleorman> 19, 48.
- Păltineni**, sat <j. Buzău> B.
- *Păpălari**, sat <Mărgineni, j. Romanai; azi j. Olt> 169.
- Păpușa**, munte, hotar al moșiei orașului Cimpulung 424.
- *Păpușari**, sat <probabil Merișani, c. Dobrotești, j. Teleorman> 139, 294.
- *Pârdești**, sat <lg. Cireasov, j. Olt; azi în or. Slatina> 80, 81.
- Părtoacă**, soțul jupinsei Neaga și tatăl lui Gherghie din Schei (menț.) 211.
- Părul**, baltă la Jiul de jos, întărită m-rii Xenofon 320.
- Pătea** din Fintestești, martor 259.
- Păfîrlage** (Pătrălage) j. Sac <azi j. Buzău> sat 182, 190, 235; părți întărite lui Radu al doilea post. și celorlalți fii ai

- lui Mihalcea portar 336, 337; m-rea Mislea schimbă parte în ~ pentru parte în Blejoi 168; popă 120.
- Pătrașco** clucer din Dilga, martor 399; probabil același: **Pătrașco**, clucer, martor 161.
- Pătrașco** din Bucșani v. **Pătrașco** post.
- Pătrașco** (**Patrașco**) din Dărmănești, frate cu Stroe, vinde parte 127, 141; semnează 141.
- Pătrașco**, fii: al jupaniței Cătrina din Romceani, familie, vinde în Andreșăști 88; ~ al jupaniței Sima și al lui Barbul post. din Grădiștea, vinde țigani 197; ~ al lui Căzan din Zălogi, fură, răscumpărat de la spinzurătoare 137; ~ al lui Mitrea pitar și al jupaniței Stanca, familie, în pricină pentru Grădiștea, Viriți și Stoenști 185; ~ al popii Ionache din Morunglavi 132.
- Pătrașco**, fratele lui Drăghici Șchiopul vinde vie și ocină în Măgureni 282; ~ frate cu Stroe și Dumitru stolnici, familie, părțile lui cu rumâni, vii și țigani din Grădiște Viriți și Stoenști moștenite de frații lui (menț.) 185.
- Pătrașco** postelnici: din Bucșani, scrie zapis 9, martor 192; ~ din Cîrstești, familie, vinde țigani 9,89; ~ fiul lui Neagu aga, familie, schimbă parte în Scheii de la Potoc pentru parte în Hulubești 282, vinde țigan, semnează 21; ~ (**Pătru**), nepotul jupaniței Neacșa, martor 155; ~, nepotul jupaniței Neaga vorniceasa, cu drepturi în Suharna 234.
- Pătrașco** vătaf, cu parte în Berciugov (menț. ulterioară) 192.
- Pătrașco** vornic, în marea adunare a țării 406.
- Pătrașco**, (**Pătrașcu**) (cel Bun), domn al Țării Românești (1554—1557), tatăl lui Mihai Viteazul 320; carte de la ~ 115.
- Pătrașco** (Văcărescu), cotropește satul Luciani (menț.) 105.
- ***Pătrășcani**, sat (lg. Bălțești, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 300.
- Pătru**, **Petre**, **Petrea**:
- Pătru** v. **Dragotă** al lui **Pătru**.
- **Petru** v. **Plaiul** lui **Petru**.
- Pătru** diacon, martor pentru Stănulești 26.
- Pătru** din: Alexeni, martor 271; ~ Bărbătești megiaș jurător 132, 150; ~ Belcești, tatăl lui Manea Bețil familie (menț.) 380; ~ Borlești, martor 294; ~ Bucu martor 256; } ~ Ciuharu, martor 304; ~ Dîngești, frate cu Andronie vătaf, martor 79; ~ Dobrogoste, hotarnic 139, martor 294; ~ ... erburești, frate cu Barbul, martor 195; ~ Larga, în pricină de rumânie 280; ~ Mălureni, martor 343; ~ Morunglavi, familie, stăpîn în Iași, Tomesti, Birliu etc., în pricina cu satul Șemnicu 409, 417, martor 195; ~ Pădureți, fiul lui Stan, se vinde rumân 169; ~ Răscioare, martor 108.
- Pătru**, fiul: lui Chisar din Mușcel, vinde țigan 222; ~ lui Drăghici, vinde din funia Miclească la Pitești 118; ~ lui Hlebul, moșnean rumânit din Vaidei 68; ~ lui Neagoe post. din Corșori, familie, se înfrățeste cu fratele lui 223; ~ lui Pașcotă, rumân din Murgești 355; ~ lui Radul post., familie, vinde parte cu vic la Socărești 302; ~ lui Stoica Robul v. **Pătru**, megiaș; ~ lui Șimon Sasul, vinde casă în Tîrgoviște 364.
- Pătru**, fratele : lui Ion log. (Vrabie), 154, cumpără locuri în Corșori ș.a. 74, 216, 263, 416; ~ cu Gherghe, cumpără ocină în Cîndești 93; ~ cu Mihai v. **Pătru** din Morunglavi; ~ cu Prodan, vinde parte în Tîrseni 417,
- Pătru**, înfrățit cu Șimon și Radu peste parte în Pîrsoș 51.
- Pătru** logofăt din Fălcoi cumpără în Osica 372; vinde ocină în Podbelești 337; martor: logofăt, sulger: 80, 81, 92, 243, 278, 372, 414; semnează: 80, 81.
- Pătru**, martor pentru Muereasca 118, 283.
- Pătru**, megiaș din Dătcoi, fiul lui Stoica Robul, vinde vad de moară și moșie 28, 33, 221, 303.
- Pătru**, negustor, frate cu Ghioca, stăpîn în Fometești, Runcul și Toxobeni; bani dați cu împrumut: 65, 94, 153, 167, 245; martor 21.
- Pătru** paharnic din Băbeni, martor 92, 243, 278.
- Pătru** popă din Cerneți, martor 391.
- Pătru** postelnici; fiul lui Iorga din Pătirlage, familie, vinde un rumân 190; ~, fiul lui Ivașco vornic, întărit în Băleni 2; v. și **Pătrașco** post., nepotul jup. Neacșa.
- Pătru** rumâni din: Jigoreni, vindut cu ocina (menț.) 56; ~ Lazul 35; ~ Podbelești 337.
- **Petru**, scaun, martor 144.
- Pătru** spătar, fiul lui Dragomir vornicul, vinde prăvălii în București 47.
- Pătru** sulger v. și **Pătru**, log.
- **Petrea** (**Petre**, **Pătru**), sulger, fiul lui Aslan vornic, întărit în Lazul și Ostra 35, 84; vinde Lazul și Gabrovul 171, 326; cumpără Laiouul 302; vinde țigani 337; cu drepturi (?) în Alimănești 269; martor, semnează 242; în marea adunare a țării 406; probabil același: **Petrea** (**Pătre**, **Pătru**) sulger din Părdești, martor, semnează 80, 81.
- Pătru** șelariu din Tîrgoviște, jurător (menț.) 63.
- Pătru**, tatăl lui Cupen (menț.) 56.
- Pătru**, țigani 233, 268.
- Pătru** vătaf din Corbi, martor 216, 416, 428.
- Pătru** vătăman, martor 137.
- Pătru** vinde în partea Pilească, la Mătiești 222.
- Pătru** (**Petru**) voievod v. **Pătru** cel **Tînăr** și **Pătru** **Cercel**.
- **Petrea** al lui Buțcat, sătean din Cîrlige 334.
- Pătru** al lui Radul, sătean din Cîrlige 334.

- Pătru** <cel Tînău>, (Petru) domn al Țării Românești <1559–1568>, fiul lui Mircea <Ciobanul>, cărți de la ~ 55, 115, 201, 405.
- Pătru Cercel**, domn al Țării Românești <1583–1585>, boier dator lui ~ 128.
- Păulești**, sat <j. Prahova> 146.
- Păuna**, jupîneasă, mama lui Pătru, Preda și Badea, vinde parte cu vie la Secărești 302.
- Păușești**, sat <j. Vlcea> 33, 125, 400, 407, 414; hotarele viei lui Simo al 2-lea logofăt, încălcate de megieși 378.
- Pecea v. Gheorghe Pecea și Ivan Pecea.**
- Pendea**, martor pentru Slătioare 386.
- Periași (Perieți)**, sat <j. Ialomița> 138, 412.
- *Periași**, sat <probabil lg. Cotorca, j. Ilfov>, parte cu vecini a jupîniței Maria Boldeasca întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- *Periași**, sat <lg. Grădiștea, j. Rm.-Sărat și Brăila; azi j. Brăila> 173.
- Periș**, sat <j. Ilfov> 215.
- Perpelici din Rusești** vinde loc de arătură 271.
- Pesică v. Pисică.**
- *Pestrea**, sat <Glodeanu, j. Buzău> parte cu vecini a Mariei Boldeasca întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- Petco**, fiul lui Dragul log. și al Calei, familie, moștenește averea tatălui său în urma unei judecăți 369.
- Petcu**, popă din Dușești, martor 230; probabil același: Petco, popă, martor la Drăgănești 371.
- Petecel v. Semen Petecel.**
- Petolia**, vătaf din Țaroveț, martor 391.
- Petrari v. Pietrari, sat.**
- Petre**, Petrea v. Pătru.
- Petraul din Ștefănești**, martor 319.
- Petrecescul v. Ghergh Petrecescul.**
- Petrești**, j. Muscel și Pădureț, sat <azi j. Argeș> 208; jumătate de sat întărit lui Necula, log., cumpărat de la Ghergh log. 159.
- Petrești**, sat (?), popă 111.
- Petriia (Pitria)**, fata lui Iova din Gioroc, înzestrată de tatăl ei în Nisip și Turnaș 30.
- Petrica**, martor pentru Dedulești 193.
- Petrică v. Anghel al lui Petrică și Radul al lui Petrică.**
- Petriman**, fratele lui Tatol, care vinde în Izvorani 319.
- Petrișor** vinde parte în Baia (menț.) 396.
- Petroșani**, sat <Pietroșani j. Vlașca; azi j. Teleorman> 307.
- Piarsecă v. Radul Piarsecă.**
- Piatra Cislăului (Piatra ~)**, munte <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, în descriere de hotare 173, 259.
- Pietrari, Petrari.**
- **Petrari**, sat <Pietrari, j. Dîmbovița> 240.
- Pietrari**, sat <j. Vlcea> 125, 378, 407.
- Pietrariul v. Radul Pietrariul.**
- Pietrele Vărgate**, top. la Vlădulești <lg. Corlățești, c. Bucșani în mnc. Ploiești> 308.
- Pilească**, parte la Mătiești <j. Buzău> cumpărată de Buzina m. comis 222.
- Pirății v. Toder Pirății.**
- Pirlescu v. Staicul Pirlescu.**
- Piscotan v. Radul Piscotan.**
- Piscu**, sat <j. Dolj>, stînjeni de ocină cumpărați de jupîneasă Mara, pricină A.
- Piscul Cerului**, top. în hotarul Lacului Tomei <Bucovăț, mnc. Craiova> 341.
- Piscul lui Paul**, top. la Jupînești – j. Muscel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Piscul Sîrbului**, top. la Bătiești <j. Argeș> 219.
- Piscul Zatri**, top. la Beleți <j. Muscel și Pădureți; azi j. Argeș> 165.
- *Pisculești**, sat <lg. Cosîmbești, j. Ialomița> 172, 390; ocină și parte de moară schimbate de Nedelco cu Șerban 256.
- *Piscura** <lg. Frumușani, j. Ilfov> 405.
- Piscuri**, top (?) lângă Costești <probabil j. Vlcea> 112.
- Pisică**, din Nenișori, tatăl lui Albul (menț.) 32.
- **Pesică**, tatăl lui Dragul din Tîrșor (menț.) 275.
- Pitești după Pasărea j. Ilfov (Piteștii de Sus)**, sat <Piteasca>, moșie întărită lui Stan Piteșteanul, după pricină 405.
- Pitești**, oraș azi mnc. 118, 237, 268, 281, 319, 413, E; mori 363; județi 319, 401; circiumar 3; croitor 343; popi 135, 319; v. și Dealul Piteștilor.
- Pițig v. Stan Pițig.**
- *Pizdulești (Pizdelești)**, sat <Gura Cîlnăului, c. Vadu Pașii, <j. Buzău>, 114.
- Pîrcești**, sat <j. Ilfov> 163, 207, 267, 405.
- Pîrcioiul din Titești**, martor 46.
- Pîrciul v. Mihăilă Pîrciul.**
- Pîrliani (Pîrlieni, Pîrlianie)**, sat <j. Gorj; azi j. Vlcea> 113, 322, 341, 396, 426.
- Pîrfu**, sat <c. Brănești, j. Gorj> 113, 322, 348.
- Pîrjoleni**, hotarul ~ la Săcuieni <j. Săcuieni, azi j. Prahova> 351.
- Pîrle din Osica**, martor 372.
- Pîrlita**, sat <Urliul, j. Teleorman>, în descriere de hotar 186.
- Pîrscov**, sat <j. Buzău> 182, 235; Oprea înfrățește peste partea lui pe Radul, ginerele său și pe Rada, fiica sa 51; partea lui Stancul din Păltineni lasată nepotului său Stan B.
- Pîrșcoveni (Pârscoveni)**, sat <j. Romanați; azi j. Olt> popă 380.
- Pîrtea din Zorești**, frate cu Neica, vinde vie 222; martor 344.
- Pîrțache v. Costandin Pîrțache.**
- Pîrva**, jupanița lui Radu, familie, în pricină pentru Cîrăteștii de Sus 299.
- Pîrvana**, fiica lui Aldea, vinde parte în Ibănești 156.
- Pîrvul ceauș din Văgîulești**, martor 410.
- Pîrvul din: Bengești**, martor 79; ~ Drăgoești, întărire de ocină în urma unei judecăți 170; ~ Sturăbani, martor 230; Zătreni, martor 400, 407.

- Pîrvul**, fiul: lui Anghel, martor pentru Muereasca 283; ~ lui Dragul din Zegaia, familie, cu parte în Erghevița 391; ~ lui Pîrvul, familie, vinde parte în Ibănești 156; ~ lui Tudoran sulger, familie, moștenește a treia parte din averea tatălui său 241.
- Pîrvul**, fratele: lui Neagoe log. din Fălcoi, martor 28, 33; ~ lui Tatul post. din Lazuri, stăpîn în Dedulești 309.
- Pîrvul** grămătic, spudei din Tîrgoviște, scrie acte domnești 24, ~ cu învățătura lui Lepădat și Uril log. 56; martor 327, 328; probabil același: Pîrvul logofăt, frate cu Mitrea post., familie, cumpără loc 238; slugă domnească, stringe birul în j. Argeș, întărit în Ulița 376; ispravnic în sfat 85; scrie zăpis, semnează (?) 378.
- Pîrvul** logofăt, fiul lui popa Pangă din Rîmnic, dăruit de jupineasa Vilae cu parte și rumâni în Ulița 23; probabil același: Pîrvul logofăt din Rîmnic, frate cu Vladul, martor 283, cumpără vad de moară la Rîmnic 213.
- Pîrvul** log., v. și Pîrvul Rudeanu.
- Pîrvul**, rumâni din: Fometești 245; ~ Groșșani 78; ~ Lazul 35.
- Pîrvul** spudei v. Pîrvul grămătic.
- Pîrvul**, tatăl lui Dumbrovă, care vinde în Ibănești (menț.) 156.
- Pîrvul**, unchiul jupineșii Dobra (menț.) 279.
- Pîrvul** vătaf din Cerneți, martor 391.
- Pîrvul** vistier, martor al lui Matei Basarab cînd era boier în pribegie 24.
- Pîrvul** Dolofan, logofăt din Stoenești, jurător 226, 246, 267.
- Pîrvul** Rudeanul (Pîrvul), logofăt, tatăl jupaniței Stanca, socrul lui Preda spătar și apoi al lui Condilo post. 54, 180; cumpără ocină la Futeștii de pe Mostiștea 215; împrumută bani lui Preda spăt. 180; scrisori ale lui ~ la Condilo post. (menț.) 266.
- Plaiul Frăcii**, ~ lui Petru, ~ Voievodului, în moșia orașului Cîmpulung 424.
- Plăcintă**, popă, biserica lui în București 50.
- Plășcoi**, sat <j. Buzău> 332.
- Plătărești**, sat <j. Ilfov> schimbat de Ivașco mare vornic cu satul Greci 214.
- Pleașov**, sat <j. Olt; azi j. Teleorman>, întărit lui Stroe log., vecini ai lui Preda Floricioiu mutați în Laiov, apoi reveniți în ~ 302.
- Plecicoid** (Plecicioiu), sat <Pleșcoi, j. Buzău> 182, 235.
- Pleșoi**, sat <j. Dolj> 107, 409, 417.
- Ploiești**, oraș <azi mnc.>, iuzbașă, 336; căpitan 370.
- ***Plopul**, silște j. Jiul de Jos <lg. Bechet>, întărit m-rii Xenofon, dania lui Barbu Craiovescu ban 320.
- Plumbuța** de la podul Colentinei, m-re <în mnc. București> hotărnicii 228, 231.
- Podbelești** j. Dimbovița, sat <azi Cazaci>, părți întărite lui Radu al doilea postelnic 337.
- Podeni**, sat <j. Sac; azi j. Prahova> 300.
- Podeni** <j. Gorj> v. Pădeni.
- Podișor**, top la Scăieni <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 351.
- Podul Țorlofiu**, top. la Cernătești <c. Plopu j. Săcuieni; azi j. Prahova> 148.
- Pogan** din Drăcești, boier hotarnic 405.
- Pogoniana**, în Țara Grecească, arhiepiscopie, metoh 47.
- Poenărei** (Poeneri), sat <Poienărei, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 419; locuri vindute de Stanciul lui Ion log. 74.
- Poeni**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, popă 375.
- Poeni** j. Vlașca, sat <azi j. Teleorman>, al lui Paraschiva log., zălogit pentru o datorie 183.
- Poiana**, sat <j. Dimbovița; azi Poenari, j. Ilfov>, partea lui Dragul portar vindută de fiica lui Velica lui Grigorie mare log. 247.
- Poiana**, sat <j. Dolj; azi c. Turburea, j. Gorj> 34, 122, 348, 364, 408.
- Poiana**, j. Sac <~ Vărbilău; azi j. Prahova>, parte cumpărată de Lupul și Pană 310.
- Poiana** lui Bran, (?), popă 130; ~ Lupului, top. la Vlădulești <probabil Corlătești; azi în mnc. Ploiești> 308; ~ Părului, top. la Jupinești, j. Muscel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Poiana** Rovinii, top. la Scorila 122.
- Poienari**, j. Ilfov v. Poiana, sat <j. Dimbovița>.
- Poienărei** v. Poenărei, sat.
- Policioi** (Policioiu), sat <Policiori, j. Buzău> 182, 235.
- Polovragii** de la Olteț <j. Gorj>, sat cu munte întărit lui Stanciul post., Danciul log. ș.a. în urma unei judecăți 10.
- ***Ponorălu**, sat <probabil lg. Balta, j. Mehedinți>, vindut de Barbul din Drăgoeni lui Mihai Viteazul; Mihart clucerul întărit cu satul Drăgoeni pentru ~ 194.
- Popa** armaș din Focșani, martor 137.
- Popeasca**, funie în hotarul Scăienilor <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 351.
- Popescul** v. Stan Popescul și Stoica Popescul.
- Popești**, sat <probabil ~ Leurdeni, j. Ilfov; azi or. București> 64.
- ***Popești**, sat <~ de pe Ctăsău, j. Vilcea> 196.
- Popești**, sat <~ Novaci, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 28, 29, 33, 56, 163, 299.
- Popezeni** v. Pupezeni, sat.
- Poroschi**, megiăș din Guzeni, jurător 19, 48.
- Portărescul** v. Stanciul Portărescul.
- Potcavel** v. Stan Potcavel.
- Potlogi**, sat <j. Dimbovița>, țigani din ~ întăriți m-rii Potoc 363.
- Potoc** (Schimbarea la Față, Preobrajănia), m-re <Butoiu, j. Dimbovița>, stăpînă în Vlăduța ș.a., mori, țigani 363.
- Potoc**, pîrflu la Schei <Potopul, j. Dimbovița>, sat pe ~ 282.
- Potoceni**, sat <j. Buzău> 26, 32, 90, 330, 332.
- Potruvule**, frate cu Proca, dă bani cu împrumut 200.

- Pozmircă v. Vladul Pozmircă.
- Prahova, județ, sate în ~ 54, 127, 141, 146, 168, 176, 177, 275, 308, 309, 337.
- Prahovița, pîriu v. Prăovița.
- Prahova rîu, (Prahova), matca 141.
- Pravăț (Praveț) din: Dobrogoște, martor 294; ~ Negovani, martor 343; ~ Titu, tatăl lui Stojan (menț.) 86.
- Prăjani, sat (j. Săcuieni; azi în or. Slănic), casă 379.
- Prăjur v. Stan Prăjur.
- Prăovița, pîriu (Prahovița, afl. al Prahovei), matcă 141.
- Prăvul v. Pîrvul din Șturăbani 230.
- Preajva (Prejva), sat (Preajba, j. Vlașca; azi j. Teleorman) 9, 89 partea lui Necula din Vărăști și a altora vindută lui Șerban log. 175.
- *Precristiea, sat (lg. Gura Văii, j. Mehedinți; azi în or. Turnu Severin), al m-rii Tismana; sătenii fugiți peste Dunăre „de bogate nevoi“, chemați de domu inapoi 116.
- Preda ban din Cepturoaia (Buzescu), f. mare ban, socrul lui Teodosie f. mare log., bunicul lui Preda spătar (menț.) 122, 426; stăpîn de sate și rumâni în Groșani, Bircești și Cepturoaia 78, 195, 222.
- Preda clucer din Birsești, jurător 67.
- Preda clucer din Ceplea v. Preda Cepleanul.
- Preda din: Beleți, cu parte și vie 165; ~ Brănești, tatăl lui Dumitru (menț.) 113; ~ Călugăreni, roșu, martor 14; ~ Cepturoaia, tatăl lui Dan și Stoica, rumâni (menț.) 222; ~ Frințești, jurător 407; ~ Lazuri, fiul lui Pîrvul, familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; ~ Mogoșăști, jurător 270, ~ Răsciați. tatăl lui Negoită și al lui Tudor, cumpără parte (menț.) 169; ~ Similești, martor 391; ~ Șirineasa, martor 378.
- Preda, fiul: jupăniței Păuna, familie, vinde parte cu vie la Seacărești 302; ~ lui Badaea log. din Argeș, familie 364; ~ lui Martin, rumân din Murgești 355; ~ lui Pîrvul v. Preda din Lazuri; ~ lui Radul din Balomirești v. Preda vornic din Balomirești; ~ lui Radul moșnean rumânit din Vaidei 68; ~ lui Tudosie log. v. Preda spătar.
- Preda logofăt, martor pentru Fometești 245.
- Preda, martor: la Comarnic 331; ~ la Corșori 223.
- Preda, popă, scrie zăpis 117, 323.
- Preda postelnic dăruiește țigan v. Preda spătar, fiul lui Teodosie log.
- Preda, postelnic din Lerești, frate cu Oancea log., stăpîn în Lerești și Voinești, în pricină pentru Cîmpulung 205; martor 97; jurător, semnează 99.
- Preda postelnic din Măinești, martor 195.
- Preda postelnic din Tătărani, bărbatul jupînesii Marica, fiul lui Preda stolnic din Rumceni, familie, în pricină de moștenire (menț.) 198, 211; spătar: 198.
- Preda postelnic, fiul lui Staico pah. Rudeanu și al Radei, familie, vinde în Fometești și Bogdănești 167, 335; semnează 335.
- Preda postelnic, frate cu Oancea log. v. Preda, post. din Lerești.
- Preda, postelnic, martor în act domnesc 24.
- Preda, rumâni: din Fometești 245; ~ din Muereasca 283, 286.
- Preda, spătar din Albești, soțul Stancăi, ginerele lui Pîrvul log. Rudeanu, lasă părți în Albești, Domirești și Dobroți soției sale pentru că i-a cheltuit zestrea (menț.) 180.
- Preda spătar, spătar mare din Brîncoveni v. Preda Brîncoveanul.
- Preda spătar din Tătărani v. Preda postelnic.
- Preda spătar, fiul lui Buzina mare comis v. Preda sulger.
- Preda spătar, fiul lui Nica Țost mare log., vinde țigancă 364; martor 158, 188; semnează: Preda Nica 188.
- Preda, spătar, fiul lui Teodosie log. din Cepturoaia, nepotul lui Preda (Buzescu) ban 122; vinde parte în Groșani 78, judecește 195, vinde țigan 222; zălogește satele Vulpeni și Grua 426; probabil același: Preda, postelnic, dăruiește un țigan, împreună cu Sima stolniceasa și Radul ban Buzesul lui Ghinea Coți pentru „multă slujbă“ 233.
- Preda spătar, soțul Despinei, volnicit să-și ia rumânii din Crăceni și să-i aducă la moșiile lor din Lichirești, 227.
- Preda stolnic, tatăl lui Preda post. din Tătărani, moștenește pe mătușa sa Mitroae vorniceasa (menț.) 211.
- Preda, sulger (spătar), fiul lui Buzinca mare comis, în pricină pentru Cepturi 262.
- Preda sulger, fiul lui Radul vistier v. Preda Floricoiu.
- Preda, țigan mănăstiresc 1.
- Preda vinde parte în Căcaleți 336.
- Preda vornic din Balomirești, fiul lui Radu post.; vinde în Bercești, Năpîrteni și Mușetești 64, 163, 246, în pricină pentru Mușetești 226, 267.
- Preda Brîncoveanul (Preda), spătar, mare spătar, fiul Marici din Brîncoveni, nepotul lui Ivașco vornic din Golești 214; familie, moștenește toată averea lui Matei Basarab 40; stăpîn în Golești 16; rumânește satul Muereasca, îl schimbă cu Hrastul 283; ctitor, face daniile 186; în sfatul domnesc: 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 283, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334—337, 351, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 405, 406—408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; martor, spătar: 80, 81, 169; probabil același, Preda, martor, semnează 398.
- Preda Buzescu v. Preda ban din Cepturoaia.

Preda Cepleanul (Preda), vornic, apoi clucer, tatăl lui Gheorghe pah. 113; soțul jupaniței Marga, stăpin în Prigoria, Drăgoești, Greci ș.a. 200; schimbă satul Moi cu satul Năsip 277; se înfrățește în Murgești 355; trimes de domn cu haraciul la poartă, semnează 277.

Preda Cherbeleș din Crețești, soțul Vilaei, familie, vinde în Ostra 84.

Preda Floricoiul (Preda), sulger din Pleașov, fiul lui Radul vist., frate cu Răducanu și Stroe clucer din Greci 180; vinde satul Laiov 302.

Pree, fata lui Moș, soția lui Stanciul care vinde în Poenărei 74.

Preia din Alexeni, fiica lui Ilie, martoră 271.

Preica v. **Radul Stoicăi Preicăi**.

Prejva v. **Preajva**, sat.

***Prcotești**, sat <lg. Dărmănești, j. Prahova; azi j. Dimbvoiața> vătaf, croitor 314.

Pribeagul v. **Mihai Pribeagul**.

Priezna, sat 108.

Prigoria j. Gorj, sat cu vii și rumâni întărit lui Preda vornic din Ceplea, cumpărat de la Andronie din Albeni 200.

Pripor, top. la Mircești <lg. Smileasca, j. Buzău> 282.

Prisacă, sat <Priseaca, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, în descriere de hotar 208.

Priseaca, sat <j. Olt> 265.

Priseceni, sat <probabil c. Călmățui, j. Teleorman>, locuri vindute de Vlaicul lui Neagoe 119.

Privalea, sat 167.

Proca, frate cu Potruvule 200.

Proca, gramatic domnesc din Țirgoviște 63.

Proca negustor din București, martor, semnează grecește 91; probabil același: Proca, negustor, martor 89.

Proca Isar (Proca), fratele lui Nica negustorul din Țirgoviște, martor 327, 328; semnează grecește 327.

Proccicanul din Cindești 182; impresoară ocină 235.

Prodan, frate cu Pătru, vinde în Birlui și Tirseni 417.

Prodan, rumâni din: Lazul 35; ~ Nimășești 152.

Prodan, țigan boieresc 158.

Prodea, jurător pentru dealul Verneștilor 291.

Prodelește, sat j. Dimbovița, megiași din ~ au parte de ocina la Udeni 76.

Prooroci (Proroci) j. Olt <Ulimi>, jumătate de sat cu vie și vad de moară cumpărată de Radu pah. din Brincoveni de la Costea ș.a. 92, 243, 278.

Puia din Lipia, martor 387.

Puia, țigan boieresc 408.

Puiască, funie în hotarul Glodenilor, „moș” din ~ vîndut de Arbănaș jupinului Postolache 117.

Pulaș (Pulașu) j. Olt, <lg. Poganu> sat, părți cumpărate de Radul Piscotan de la Manea ș.a. 156.

Pungulescu v. **Stan Pungulescu**.

***Pupezeni** (Popézeni), sat <lg. Bucu, j. Ialomița> 321; ocină și vad de moară ale lui Șerban schimbate cu Nedelco al Herăi 256; ocina lui Mihalo vîndută lui Oprea mare agă 390.

Putineiu, sat <j. Teleorman> de rumâni al lui Nicula vist., <confiscat> de Matei Basarab și dat milă lui Gherghie cpt. și Gilcă iuzb.; luat de la ei și dat lui Stroe logofăt 362.

Putrida, sat <j. Rm. Sărat; azi Livada, j. Buzău> 189.

Puturoasa, sat <j. Olt; azi Teiușu> 92, 243, 270, 278.

Puți, sat (?) 343.

***Puținței**, sat <lg. Potoceni, j. Buzău> 98.

Puțul Bratului, top. la Zlaşoma 122.

Puțuri, sat <j. Romanați; azi j. Dolj> 30.

R

Racotă, cumpără țigancă 134.

Racoti, sat <j. Gorj> 52.

Racovița, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 46, 401, 413.

Rada, bunica lui Dragomir, vinde vie în Grădiștea de Jos 359.

Rada din Beleți, cu parte și vie 165.

Rada, fiica: jupaniței Pirva, în pricină pentru Curăteștii de Sus 299; ~ fiica lui Manea, soră cu Vlădae, vinde în Cîrnitura 239; ~ fiica lui Oprea, soția lui Radul, înfrățită peste parte din Pîrscov de tatăl ei 51; ~ fiica (?) lui Pașadia log., soția lui Drosul post. (menț.) 267.

Rada, jupanița lui Staico pah. <Rudeanul>, fiica jup. Voica, mama lui Preda post. și a lui Tudosie 65, 167, stăpină în Fometești, Simburești, Runcul, rumâni, vii la Copăcel ș.a. 128; schimbă sate 245; volnică să vîndă sate zălogice pentru plata unei datorii 65, 128, 153, 167.

Rada, preoteasă, soția popii Drăgan, partea ei din Liudești 130.

Rada, soră cu Sora, fata lui Caliu (menț.) 59.

Rada, soția lui Marco log., nepoata lui Stoica spăt., în pricină pentru Dădești 270.

Rada, țigan mănăstiresc 174.

Rada, țigancă boierească 268.

Radomir, partea lui în Cepturi 262.

Radoslav, cneaz rumănit din Răsipiți 34.

Radoslav, rumân din Lazul 35.

— **Raduslav**, vătaf din Halंगा, martor 391.

Radul, Radu:

Radul v. **Pătru al lui Radul**.

Radul al popii, din Mihăești, martor 89.

Radul <al> popii, martor pentru Drăghinești 333.

Radul, aldămașar pentru Dealul Săsenilor 292.

Radul armaș v. **Radul Buzescul**, clucer.

Radul, armaș din Gherghița, martor 314.

- Radul**, armaș, fiul lui Neđ. Ico căpitan din Dărăști, cumpără țigancă 354.
- Radul**, armaș, martor pentru Zălogi 137.
- Radul**, armaș al doilea din Stăncești, vinde casă cu loc și vie la Tîrgoviște 164; martor 147.
- Radul** ban, f. mare ban v. **Radul** Buzescul.
- Radul**, călăraș, cumpără ocină în Băjești 73
- Radul**, călăraș din Ciulinița, întărit cu ocină și loc de casă 261.
- Radul**, căpitan de roșii, ia seama de banii haraciului, furați de Dumitru Dudescu marele vistier 406.
- Radul**, căpitan (din Dedulești) 330; soțul jup. Moașa, pricină 151.
- Radul**, căpitan din Farcaș, martor 92, 243, 278.
- Radul**, căpitan din Măldărești, frate cu Danciul, martor 283; jurător 67, 260, semnează 283.
- Radul**, căpitan, (jurător) 291.
- Radul** cel bătrîn din Mogoșești, vinde ocină la Grădiștea de Jos 359.
- Radul** cel mare din Plecicoi, jurător 182, 235.
- Radul** clucer v. **Radul** Buzescul.
- Radul**, clucer mare (fost) din Băleni, tatăl lui Badea post., stăpin (menț.) 161, 382.
- Radul**, clucer, martor pentru Tătării 209.
- Radul**, cojocar, vinde livadă la Bătiești 315.
- Radul**, comis din Amărăști, jurător numit de marele ban al Craiovei, A.
- Radul**, comis din Corlătești, tatăl jup. Florica (menț.) 305.
- Radul** comis mare (?) v. **Radul**, postelnic al doilea.
- Radul**, croitor din Fiani, megiaș jurător 314.
- Radul** cumpără: moșie în Pădureț 414; ~ ocină în Șainești, D.
- Radul**, curelar, bunicul (unchiul) lui Dragomir (menț.) 359.
- Radu**, diac din București, scrie act domnesc 75.
- Radul**, diacon din Tefulești, martor 383.
- Radul**, (Radu) din: Amărăști v. **Radul**, comis; ~ Arși, megiaș în Prodelești (sic!), cu parte în Udeni 76; boier hotarnic 87; ~ Baba, martor, semnează 371; ~ Balomirești v. **Radul**, post; ~ Băleni v. **Radul**, clucer mare; ~ Budeni, ginerele lui Bircă, vinde parte în Grădiștea 365; ~ Bulbuceni, tatăl lui Hrizan (menț.) 76; ~ Carcadulea, frate cu **Radul** Lepșa, martor 166; ~ Chiojd, martor 351; Cîrlomănești, martor 179; ~ Curte, tatăl lui Vlad, cumpără ocină (menț.) 191; ~ Desa v. **Radul**, vornic; ~ Dobroești, slugă la tatăl jup. Neacșa, martor 228, 231; ~ Găleşești, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ Măldărești v. **Radul** căpitan; ~ Mănicești, jurător 270; ~ Muereasca, se vinde rumân 283; ~ Nămuiaști, martor 251; ~ Orașul de Floci, tatăl lui Drăgan (menț.) 390; ~ Păltineni, martor. B.; ~ Pătrășcani, nepotul lui Șerban, martor 300; ~ Pietrari, fiul Cîrstei lui Bărcan, martor 240; ~ Pulaș, fiul Dobranei, vinde parte 156; ~ Racoți, ia jurători pentru o vie 52; ~ Roșiani, rumân în Podbelești 337; ~ Săcueni, boier hotarnic 405; ~ Secărești v. **Radul**, post.; ~ Sfîntești, martor 92, 243, 278; ~ Slăvitești v. **Radul**, log. și **Radu** Slăviscu, post.; ~ Stăncești v. **Radul**, armaș al doilea; ~ Stoenesti, jurător 423; ~ Stolojani, popă v. Teodosie, egumen al Tismanei; ~ Strîmbeni, în pricină 146; ~ Tîrșor v. **Radul**, iuzbașă; ~ Țigănești, fiul lui Baldovin, jurător 31; ~ Vărăști, fiul lui Oancea, tatăl lui **Radul** și Stanciul, se vinde rumân 175; ~ Vlădulești, slugă domnească, nepotul lui Stanciul Lungaș, întărit pe ocina sa 308.
- Radul**, fiastrul lui Drașomir post. din Fărcășești 348.
- Radul**, fiul Drăganei, vinde în Curota 364.
- Radul**, fiul lui Badea log. din Argeș, frate cu Preda și Stanciul vinde satul Brădășești 364; martor 79.
- Radul**, fiul lui Barbul, rumân din Cocorăști 54.
- Radul**, fiul lui Bălboe din Novaci, soțul dintii al jup. Pirva, în pricină 299.
- Radul**, fiul lui Bărcan și al jup. Voica, vinde parte la Vrănești 315.
- Radu**, fiul lui Cocos din Crîngu, martor pentru Cherba 311.
- Radul**, fiul lui Drăgan, frate cu Tatul, vinde vie la Măgureni 282.
- Radul**, fiul lui Drăgulin din Chiojdu, martor 120.
- Radul**, fiul lui Grecul și al Stoianei, vinde ocină, vie și moară la Topliceni 189.
- Radul**, fiul lui Măinea, vinde ogor în Bătiești 315.
- Radul**, fiul lui Oprea log. din Argeș, familie, în pricină pentru Mușetești 226, 267.
- Radul**, fiul lui **Radul** din Vărăști, frate cu Stanciul, se vinde rumân 175.
- Radul**, fiul lui Stănimir log. din Dobrești 265.
- Radul**, fiul lui Vladul Rudeanu log., frate cu Andrei sulger și Vlad 153, 245; în pricină pentru Futeștii de pe Mostiște 215; renunță la drepturile sale în Fomețești 153.
- Radul**, fiul Neagăi, nepotul lui Mălai, vinde ogor în Bătiești 315.
- Radul**, (fiul) popii Aghii, vinde vie și livadă la Tega 336.
- Radul**, fiul popii Mănilă din Trestieni, frate cu Manea, vinde la Ratina 392.
- Radul**, fiul popii Nenciul, martor pentru Șirina 124.
- Radul**, fiul popii Stanciul din Tîrgoviște, vinde vie 356.
- Radul**, frate cu: Raico martor pentru Bucu (menț.) 321; ~ Șerb, vinde rumân cu delniță în Mușetești 163; ~ cu Tîrcă din Periați, vinde vie 173.

- Radul**, gramatic din Păltineni, scrie zăpis, B.
- Radul (Radolo)**, gramatic, martor pentru Ibănești 338.
- Radul**, gramatic, martor pentru Săseni 383.
- Radul**, iuzbașa din Tirșor, martor 392; probabil același: Radu iuzbașa, de față la judecata județului și pîrgarilor din Tirșor pentru Dedulești 193.
- Radul**, județ din Pitești v. **Radul Frejureanul**.
- Radul**, logofeți v. ~ **Dudescul** și **Radul Năsfurel**.
- Radul**, logofăt al doilea, învață în cartea boierilor 160.
- Radul**, logofăt din Șintesti, martor 15, 23; semnătură autografă 23.
- Radul (Radu)** logofăt din Slăvitești, martor 218; jurător 67; v. și **Radu Slăviscu**.
- Radul**, logofăt din Țigănești, cumpără în Liperești 138.
- Radul**, logofăt, martor pentru Dealul Urlăților 106.
- Radul**, lopătar, martor pentru Virliți, semnează 404.
- Radul (Radu)**, martor pentru: Poenărei 74; ~ Rîmnic, semnătură autografă 213; ~ Stănulești 26; ~ Țirgoviște, semnează grecește 164.
- Radul**, paharnic din Brincoveni, stăpin în Proroci, Ghizdavul, Dumbrăvița, Birza de Jos 92, 243, 278; țigani 278; probabil același; răscumpără moșia și via de la Ibănești 338, 339.
- Radul (Radu)**, paharnic, martor la Țirgoviște 327, 328; semnează 327.
- Radul**, pietrar din Zătreni, martor 407.
- Radu**, pircălab de Blatnița, atribuții într-o pricină 296.
- Radul (Radu)**, popi: din Boișoara, martor 232; ~ din Brincoveni, martor 278; ~ din Cîrlomănești, vinde vie în dealul Săsenilor 336; ~ din Muereasca, tatăl lui Stan și Stoica 283, 286; probabil același, fiul lui Mane, martor 283; ~ din Vlădești, martor 241; ~ din Vrănești, martor 315;
- Radul**, portar al doilea, ispravnic de jurători 402, 403; ispravnic la jurămînt 299.
- Radul**, portar din Rîmnic, soțul jup. Apostola, dăruiește loc de casă cu pivniță la Rîmnic, m-rii Govora, scris în pomelnic 53; martor 77.
- Radul**, portar din Stănești, martor 76.
- Radul**, portar, trimis de domn la Buzău pentru jurători 210.
- Radul**, portar, trimis de domn la Păușești pentru pricină de hotar 378.
- Radul (Radu)**, postelnic al doilea <Cîndescul>, fiul lui Mihalcea căpitan din Pătirlage 168, 336; frate cu Gherghe, Moisi și Neagoe 336; stăpin în Cîndești, Pătirlage, Cacleți ș.a. 179, 336, 337, 397; schimbă parte din Blejoi cu m-rea Mislea 168; cumpără rumân 190; dă cărți 128, 406; martor 181, 335; semnează 335; probabil același; **Radul**, comis mare (?), cumpără în Mătești 329.
- Radu**, postelnic, cumpără vie la Cîndești 179.
- Radul**, postelnic din Balomirești, tatăl Aliverei 163 și al lui Preda vornic (menț.) 164, 226.
- Radul**, postelnic din Beliți, martor 159.
- Radul**, postelnic din Berce, martor 394.
- Radul**, postelnic din Farcaș, martor al lui Matei Basarab în boierie 34.
- Radu**, postelnic din Hierești, jurător 299.
- Radul**, postelnic din Ibănești, martor 169.
- Radul**, postelnic din Lăcusteni, vinde țigan 278.
- Radul**, postelnic din Negrești, martor 394.
- Radul**, postelnic din Secărești, tatăl lui Pătru, Preda și Badea (menț.) 302.
- Radul**, postelnic din Văleni, martor al lui Matei Basarab în boierie 34.
- Radu**, postelnic, fiul lui Corcodel stolnicul din Bucșani, martor 371.
- Radul**, postelnic, fiul lui Datco clucerul din Potoceni, vinde la Trănșani 32.
- Radul**, postelnic <Rudeanul>, fiul lui Vlad log., familie, refuză să cumpere ocină 335.
- Radul**, postelnic, frate cu Ivașco mare vornic, (menț.) 357.
- Radu**, postelnic, martor pentru Lazul 171.
- Radul**, rumâni: din Aninoasa (2), fiul lui Stanciul, frate cu Adam și Ilcul; fiul lui Stoian, frate cu Barbul și Stoica 97; ~ din Bircești, frate cu Lupul, Stan și Ion, se răscumpără fără ocină 195; ~ din Brădărești 364; ~ din Curăteștii de Sus 299; ~ din Gropșani (2), 78; ~ din Jigoreni, fiul lui Duca, nepot al lui Detco călugărul (menț.) 56; ~ din Muereasca 286; ~ din Pleașov, frate cu Staico, mutat în Laiov, revine în satul lui 302; ~ fiul lui Micul din Dobrești, în pricină 265.
- Radul** se vînd rumâni în: Jigoreni, cu ocina, cneaz 56; ~ Podbelești, „cu capul” 337; ~ Răsipiți, cneaz 34; ~ Vaidei (2) cu ocina 68.
- Radul**, soțul Radei, ginerele lui Oprea din Pîrscov, înfrățiț peste parte din sat de socrul său 51.
- Radul (Radu)**, spudei, scrie act domnesc 332, 374.
- Radul** sulger din Frejuren v. **Radul Frejureanul**.
- Radul (Radu)**, tatăl lui: Dumitru martor pentru Bășinești (menț.) 393; ~ Ion din Fiiții care se vinde rumân (menț.) 420; ~ Ivan 120; ~ Stan (menț.) 364; ~ Zaharia rumân judecînt din Vulpeni (menț.) 426; ~ Martei călugărița, partea lui în Tega (menț.) 336.
- Radul**, țigani 282, 290, 408 (2).
- Radul**, unchiaș din Mogoșești, martor 385.
- Radul**, unchiul lui Lațco, vinde la Ciucel 381.
- Radul**, văr cu Stroe din Rifov, vinde în Cozleci 375.
- Radul**, via lui la Susuiaci 300.
- Radul**, vistier al doilea <Cocorăscul>, întărit cu satul Șcheii, ocine în Dădulești, Cătun, Dreșești 88, 282, vii la Miroești,

- Loloiești 202, 282, țigani 88, 282; dă cărți 128, 406; martor 2, 23, 49, 58, 161, 181, 197, 245, 335, 382, 399; semnează 335 (vistier), 406.
eroare: mare vistier 245.
- Radul** vistier din Greci, tatăl lui Preda sulger, Stroe clucer din Greci și al lui Răducanul care zălogește părți din Albești, Domirești și Dobroești (menț.) 180.
- Radul**, vîstier mare, în sîtat domnesc 417; martor pentru Comarnic 331.
- Radul** (Radu) vind: părți din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 278; ~ vad de moară la Scăiani 351.
- Radul** vodă (neindentificat), în zilele lui ~ ~ 345.
- Radul** voievod v. **Radul** Călugărul, ~ cel Bun, ~ cel Frumos, ~ de la Afumați, ~ Mihnea și Radu Șerban.
- Radul**, vornic din Desa, boier hotarnic 212, 215; judecă 20; jurător 25, A; martor 389; semnează 20, 406; probabil același: **Radul**, vornic, partea lui din Lăzărești 273.
- Radul** al Bletiei, martor pentru Priseceni 119.
- Radul** al lui Baico din Cirlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești 334.
- Radul** al lui Botoe din Ciinești, jurător 407.
- Radul** al lui Gherghe (~ Gherghev) din Buzău, vinde vad de moară 336.
- Radul** al lui Oprea, martor pentru Grivi 271.
- Radul** al lui Petrică din Cirlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni, pentru achitarea mierei împărătești 334.
- Radul** Arcoae din Crasna, tatăl lui: Stanciu, Ion, Arca și Lupul 399.
- Radul** Banului, martor pentru Drăghinești 333.
- Radul** Băscanul, martor pentru Cindești 120.
- Radul** Bivolarul, rumân din Murgești 355.
- Radul** Burlan din Tîrnova, martor 371.
- Radul** Buzescul (Radu ~), ban, mare ban (f.) al Craiovei, fiul lui Radul clucer 54, 107; stăpîn în Stănești 150; danii 107, 233; în pricină pentru Cocorăști 54, pentru Belovții și Șerbănești 107, 150; abuzuri 150; cercetează moșie 132; dă carte 133; martor 161, 382.
- Radul** Buzescul (Radu ~), clucer, tatăl lui Radul banul și al Mariei băneasa (menț.) 54, 107, 289; în pricină pentru Belovții, cotopește acest sat (menț.) 107.
eroare: armaș (menț.) 107.
- Radul** Cașofin (Radol ~), martor pentru Ibănești 338.
- Radul** Cazacu, din Glaveș, martor 239.
- Radu** Călugărul (Radu Paisie), domn al Țării Românești (1535–1545), dania lui la m-rea Vierăș (menț.) 115; cărți de la ~ 55, 115, 320; „care a pierit la Rîmnic“ (eroare), v. **Radu** de la Afumați.
- Radul** cel Bun (~ cel Mare), domn al Țării Românești (1495–1508), fiul lui Vlad (Călugărul) 55, 152, 402, 405; tatăl lui Radul (Paisie) 55, 61; danii m-rilor Govora 152 și Tismana 115; acte de la ~ 5, 55, 152, 201, 402.
- Radul** (cel Frumos), domn al Țării Românești (1462... 1475), fiul lui Vlad (Dracul) 10, 363; danie m-rii Potoc 363; hrisov de la ~ 10.
- Radul** Cirloban din Jupineni, tatăl jup. Dobra, cu părți în Jupineni, Negomirești, Lucăcești ș.a. (menț.) 279.
- Radul** Cîrstii (~ Cirstei) din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.
- Radul** Cîrstian (~ lu Cirstian) din Nego-vani, boier hotarnic pentru Cernătești 147, 148.
- Radu** Clocea, țigan 337.
- Radu** Corbiș, rumân din Vulpeni și Grua, judecit fără ocină 426.
- Radu** Cotorogea (Cotorogea) din Ciinești, soțul Stancăi, ginerel popii Stanciu, stăpîn peste ocină și vie în Ciinești, Mănăilești ș.a. 196, 407; pricină 27.
- Radul** Cotorogea din Pădureți, se vinde rumân 169.
- Radul** Cucur din Ștefănești, martor 319.
- Radul** (de la Afumați), domn al Țării Românești (1522... 1529), fiul lui Radul (cel Mare) 61, 320; scoate numele unui sat cu chinovar din cărți 208; acte de la ~ 61, 208, 320; pierit la Rîmnic 320.
- Radul** Dimii din Bășinești, martor 393.
- Radu** Doicescul, cumpără parte cu vie în Bădeni 336.
- Radu** Drull din Șipot, martor 101.
- Radul** Dudescul, logofăt, fiul lui Dumitru Dudescul mare vist., întărit în Săcuiani după pricină 244; înfiat de jup. Neacșa și dăruit la Golești 15; tatăl lui Dumitru „coconul“ 58; în pace și slobod“ cu averea lui“ de către creditorii tatălui său de care s-a lepădat 427; martor 2, 28, 33; semnează 28.
- Radul** Duță, attăl Sorei (menț.) 222.
- Radul** Frejureanul (~ Frejureanul, ~ Frujenel, ~ Frujireanul), sulger, f. mare sulger, soțul jup. Maria, vinde în Podbelești 337; pricini și abuzuri 11, 247; boier hotarnic 168; martor 370, 413; aldămășar 351; (eroare): județ din Pitești 401.
- Radul** Gălăgie din Liperești, își vinde partea de moșie 138.
- Radul** Gilcă din Păltineni, martor B.
- Radul** Gonța, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
- Radul** Huiup vinde parte dintr-o roată de moară 26.
- Radul** Jumăra din Suslănești, martor 251.
- Radul** Leșpa din Carcadulea, frate cu Radul, martor 166.
- Radul** lu Bălan, rumân din Sărdănești, vîndut cu delnița și fiii, între boieri 113.
- Radul** lu Totos (~ lu Totosu) vinde parte din ocina Găgenească 259.
- Radul** Marcea, moștean din Jupinești 208.

Radul Miclea (~ Miclii) vinde parte în Cacaletii din Coastă (menț.?) 336.

Radul Mihnea (~ Mihnovici), domn al Țării Românești <1611–1616; 1620–1623> 42, 54, 58, 63, 64, 158, 185, 235, 247, 258, 262, 287, 309, 355, 382, 409, 411, 417;
fiul lui Mihnea <Turcitul> 63, 66, 271;
eroare în copie: fiul lui Radul vv. 42;
tatăl lui Alexandru <Coconul> 2, 4, 84, 161, 180, 288, 302, 399;
satul lui lg. Țarigrad 406; repară m-reau Tutana E;
sloboziri și judeciri sub ~ 308;
boieroaică năpăstuită de ~ 408;
judecăți înaintea lui ~ 146, 196, 299;
cărți de la 41, 66, 184, 196, 336.

Radu Moncescu vinde parte 366.

Radul Nănesă, martor la Piscuri <?> 112.

Radul Năsturel (Năsturel), logofăt din Hierăști, părți din Albești, Domirești și Dobroți zălogite la ~ 180; mare vistișer <fost> în sat 78.

Radul Nebunul (~ Nebunului) din Drăgănești, boier hotarnic 147, 148.

Radu Negru, hrisov de la ~ (menț.) 250.

Radul Nicăi, martor pentru Giurgea din Odobeni 90.

Radul Nișil (~ al Nișii) din Săseni, megias <jurător> pentru Cindești 182, 235; martor 330.

Radul Piarscă, tatăl Velicăi și al Ilinei din Văleni (menț.) 125.

Radul Piefariul, martor pentru Păușești 378, 400.

Radul Piscotan (Radol ~) cumpără părți în Ibănești și Pulaș 156; întoarce lui Radu pah. moșie la Ibănești 339.

Radul Pișianul, rumân din Curățeștii de Sus 299.

Radul Răchie, tatăl Buicăi (menț.) 400.

Radul Răsipă din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.

Radul Robul, moștean din Jupinești 208.

Radul Robul, tatăl lui Dobrotă din Bucu, vinde ocină în Bucu, lui Oprea mare agă 321.

Radu Scafă, martor pentru Stroești 206.

Radu Slăviscu (Radu), postelnic din Slăvitești, martor 283; logofăt în semnătură autografă 283; v. și Radul, logofăt din Slăvitești.

Radul Spulber, rumân mănăstiresc[†] din Ninășești 152.

Radol Stoianescu, martor pentru Seciul Banei 36.

Radul Stoicăi Preicăi vinde vie 372.

Radu Șerban (Radu Șarban, Șerban), domn al Țării Românești <1602–1611> 42, 75, 315; nepotul lui Basarab <Neagoe> 320; m-reau Govora jefuită în zilele lui ~ 152; carte de la ~ 41.

Radul Șohahanolul, aldămășar pentru Măstănești 323.

Radul Tăfarul, aldămășar pentru Măstănești 323.

Radul Turfiman vinde ogor la Bătiești 315.

Radul Țuchii din Cimpulung, om bătrîn de 100 de ani, mărturisește pentru satul Mihăești 99.

Radul Vinfilescul din Zorești, martor 344.

Radul Vodă, m-re v. București, oraș.

Radulu Zăbul din Drănăști, martor 230.

Rae v. Șerban al lui Rae.

Rafail (Rafailă), călugăr, frate cu Leul din Robănești, tatăl lui Cirste și al popei Chirfote, dă ocina din Udeni m-rii Dealul ca să-și răscumpere fiul din rumânie 76; danie în Robănești și un „schitișor de la Vlașca”, m-rii Brincoveni 80.

Rafail, egumen al m-rii Codmeana 44.

Raico v. Oprea a lu Raico.

Raico, frate cu Radul, martor pentru Bucu, semnează 321.

Raicu din Gioroc, martor 30.

*Rasa, sat <Prozanchiu, azi Vasilăți, j. Ilfov>, vătaf 207, 267.

Rafea, martor pentru Slătioare 386.

Rafea, morar, rumân boieresc 180.

Rafina peste Cricov, top. la Trestiani <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 392.

Rativoești v. Răfivoești, sat.

Răca (Rica) cu parte în Cepturi 262.

Răchie v. Radul Răchie.

Răchilă din Vernești, jurător 332.

Rădan, nepotul lui Stoica Borancea, vinde în Iudești 130.

Rădăcină, cneaz rumân din Răsipiți 34.

Rădăcineni, sat <Rădăcinești ?, j. Argeș; azi j. Vilcea> 167.

Rădăcinești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 226, 245, 246, 267.

Rădănești, sat <probabil Rădăneasca, moșie, j. Buzău>, D.

Rădei din Cerneți, martor 391.

Rădici din Tîrgoviște, fratele lui Fota, martor 327, 328.

Rădilă, unchiul japinesei Dobra (menț.) 279.

Rădocea, ginerele lui Crețu, nepotul lui Oprea din Zorești, vinde roată de moară și grădini la Mătești 344.

Răducanul, fiul lui Radul vist. din Greci, frate cu Preda sulger și Stroe clucer, zălogește părți din Albești, Domirești și Dobroți 180.

Răducel din Samara, martor 131.

Răducești, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 189.

Răduța din Rudeni, martor 333.

Răduțul din Brănești, tatăl lui Stan, Stănilav și Stanciul, rumâni fugiți din Brănești (menț.) 306.

Răgep, martor pentru Oltenei <Buzău ?> 368.

Răgep Celebi, martor pentru Argeș 413 și Pitești <?> 401.

Răncea, rumân din Gropșani 78.

*Răsciori (Răsciore), sat <probabil lg. Căzănești, j. Ialomița> 108.

Răsipă v. Radul ~, Stanciul ~ și Stoica Răsipă.

Răsipă din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276.

Răsipiți v. Risipiți, sat.

- Răspopul**, nepotul comisului Apostolache 293.
- *Răsturnați** (Răsturnaté), sat <lg. Mihăilești, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, 166, 239; parte cu rumâni, a jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- Rătești**, sat <j. Buzău> 224.
- *Rătești**, sat <lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 168, 200, 300, 341; în hotar cu Păcălești F.
- Rătești**, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Argeș> 208, 268.
- Rătivoescul** v. **Dragomir Rătivoescul**.
- Rătivoești**, sat <Retevoești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 109, 159, 241, 268, 302.
- Răul** v. **Nica** ~ și **Oprea Răul**.
- Răzmiriță** din Cindești, martor 93.
- Răsturnaté** v. **Răsturnați**, sat.
- Răzvad** (Răzvadul), sat <j. Dimbovița; azi în mnc. Tîrgoviște> 2, 155; vâtaf 76.
- Răzvan**, căpitan, atribuții 405; în marea adunare a țării 406; martor 49, 225; semnează 225.
- *Recica**, sat j. Jiului de Jos <lg. Dăbuleni>, întărit m-rii Xenofon, dania lui Barbu banul Craiovescu 320.
- Rélea**, fiul său, Oprișu, scrie zăpis (menț.) 131.
- Rica** v. **Răca**.
- Risipiți** (Răsipiți), sat <Unirea, j. Mehedinți; azi j. Dolj>, rumânit de Dumitru mare pitar în vremea lui Alexandru Iliăș 34.
- Rîbniceschi**, Rîmniceschi v. **Theofil**, episcop.
- Rîhof**, sat <j. Prahova>, 367.
- Rîioasa**, top. la Șarlău <j. Dimbovița> 59.
- Rîmești**, sat <j. Vlcea>, D.
- Rîmnic** (Rîmnecul), oraș <Rîmnicu Vlcea> 400;
loc de casă cu pivniță și locuri de moară ale m-rii Govora 53, 403; pricină 403; Ulița de la ~ 23;
biserica Sf. Gheorghe 213; popi 23, 283;
portar 77;
județ 213;
cartea și bătrînii orașului 403;
episcopia de ~ 286; m-rea Govora aflată în eparhia ~ 361; satul Muereasca, dăruit de Matei Basarab la ~ scutit de dări, să fie slobozie 264, 276, 283;
episcopi 53, 67, 71, 115, 121, 253, 254, 283;
Radu de la Afumați pierit la ~ 320.
- Rîmnic**, pîriu <j. Vlcea>, vad de moară pe ~ 213.
- Rîmnic**, tîrg <Rîmnicu Sărat>, căpitan 334.
- Rîmnicu** <Sărat>, județ, sat în ~ 334; roșii 224.
- Rîscliați**, sat <j. Vlcea> 169.
- Rîu Bărbaț** Miclăuș, sat <Rîu Bărbaț, j. Hunedoara>, Matei Basarab pribeag la Hațeg, în ~ 24.
- Rîul Doamnei**, rîu <afl. al Argeșului> sat pe ~ 208.
- Robănești**, sat <j. Romanai; azi j. Dolj> parte închinată de Rafail călugărul și Leul m-rii Brîncoveni 80.
- Robul** v. **Dafco** ~, **Dragomir** ~, **Ivan Stanciu** ~, **Radul** ~, **Stan** ~, **Stanciu** ~ și **Stoica Robul**.
- Robul**, partea lui la Scăieni 351.
- Rogojel**, sat <j. Gorj> 113, 200, 277, 348.
- Rogojina**, sat <j. Gorj; azi Vierșani> 200.
- Rogolea** v. **Stoica Rogolea**.
- Rogoz**, frate cu Cazan, care vinde în Moecești 336.
- Roma**, sat <Corbu, j. Buzău>, partea de zestre a jup. Rada, vindută de Staico pah. Rudeanul 128.
- Roman** v. **Vladul Roman**.
- Roman**: din Cindești, tatăl Giurei (menț.) 179, 336; ~ din Păpușari, hotărniceste la Găleşești 139; martor 294; ~ din Slăvilești, jurător 280; ~ din Vărbilov, tatăl Necșei (menț.) 379.
- Roman**, popă, martor pentru Șerbănești 188.
- Roman** se judecește cu partea lui din Vlăcenii, după pricină 42.
- Romanați** (Romănați), județ, sate din ~ 38, 41, 92, 195, 243, 278, 302, 417.
- Romanești** (Rumănești) j. Dimbovița, sat 149; parte cumpărată de Hrizea mare ban de la Iane comis Cotrăceanul 64.
- Romașcan** v. **Oprea** al lui **Romașcan**.
- Romănescul**, „moș“ la Drăghinești <j. Vlașca> 333.
- Romce**, rumân boieresc 180.
- Romceani** v. **Rumcenii**, sat.
- Roșca** v. **Lepădat** ~ și **Vladul Roșca**.
- Roșcescul** v. **Stanciu Roșcescul**.
- Roșcești**, partea (codru) ~ din **Beleți** (menț.?) 165.
- Roșia** (Roșie, Roșia), sat Roșia Jiu, j. Gorj 277, 297, 348, 355, 408.
- Roșiani**, sat <j. Romanai; azi j. Olt>, rumâni din ~ 337.
- Roșii**, moșie la Dădești <j. Teleorman>, hotare, pricină între boieri pentru ~ 270.
- Roșii**, top. la Bătiești j. Mușcel și Pădureț <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
- Rotăreasa**, funie <la* Păcălești>, <Podenii-Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, în descriere de hotare F.
- *Roteni** <lg. Vărăști, j. Ilfov> 405.
- Rovinari**, sat <j. Gorj> 200, 277, 322.
- Rovină**, top. la Scorila 122.
- Ruda**, sat <j. Argeș; azi j. Vlcea> 152, 153, 264, 265, 347.
- Rudeanul** v. **Andrei** ~, **sulger**, **Pîrvul** ~ log., **Staico** ~, **Theofil** ~, **Tudor** ~, **Tudosie** ~ și **Vlad Rudeanu**.
- Rudeni**, familie, renunță la satul Fometești în favoarea jup. Rada a lui Staico pah. <Rudeanul> 153; în pricină cu Condilo post. 266.
- Rudeni**, sat <c. Șuici, j. Argeș> 333.
- Rugi**, sat <j. Gorj> 271.
- Rugi**, top. la Poenărei <j. Argeș> 74.
- Rumănești** v. **Romanești**, șat.

***Rumceani** (Romceani), sat <Marginea Pădurii, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 88.

Runcu (Runcul) j. Vilcea, sat, parte cu rumâni a lui Dobromir banul, stăpînită de Chirca pah. cu jup. lui Despa 17, 18; dat de jup. Voica și de Rada, lui Petru și Ghioca cupeți, pentru bani împrumutați 65; rumâni fugiți din ~ 94; dat de Staico pah. Rudeanul, jupaniței sale Rada, pentru alt sat 128.

Rusa din Mihăești, martor 89.

Rusa, jupîneasă, vinde parte în București 60.

Ruse din Bogătești, martor 251.

Rusin vinde vie cu ocină la Mircești 282.

Ruste, negustor, împrumută bani unui boier 183.

***Rușești**, sat <lg. Curpen, j. Gorj>, locuri întărite lui Dabela 271.

Ruși de Vede, sat <orașul Roșiorii de Vede>, iuzbașă 362.

Rușiul, sat <j. Buzău; azi j. Brăila> hotare 336.

Ruzieriu v. **Stanciul Ruzieriu**.

S

Sac (Saac Săcuieni), județ Săcuieni, sate în ~ 25, 60, 62, 166, 300, 310, 337, 351; m-re în ~ 352.

Salcea uncheșului Gîngăi, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 219.

Samara, sat <Sămara, j. Argeș>, locuri cumpărate de jupin Gheorghie 131.

Samfira (Samhira), fiica lui Dragul log. și a Calei, familie, moștenește averea tatălui ei în urma unei judecăți 369.

Samfira, jupîneasă, martoră 229.

Samfira, jupîneasă lui Mușat vist., mama lui Vasilie spăt., parte din moșiile ei dobîndite de Maria, nora ei 126; stăpîină în Trănșani 32.

Samfira, țigancă mănăstirească 322.

Sarapion (Țalapion), popă, martor pentru m-rea Cozia 77, 79.

Sarchiz din Bujorani, tatăl lui Stanciul, cumpără în Iaroslăvești (menț.) 72, 411.

Sarul din Zorești, fiul Oprei, vinde în Mătești, în partea Drăgușească 344; jurător 332.

Sasul v. **Șimon Sasul**.

— **Sas** din Cotești, tatăl Neacșei, vinde parte 236.

Sasul din Pădureți, fiul lui Stan, se vinde rumân 169.

Savă, **Savul**:

Sava cel mare din Argeș, martor 267.

Sava cel mare din Mărăcineni, jurător 332.

Sava din: Goruneni, martor 350; ~ Pitești, martor 401, 413, ~ Văcărești, fiul lui Negre, în pricină de hotar cu orașenii din București și m-rea Radu Vodă 377; probabil același, hotarnic 267.

Sava, egumen la m-rea Coziani 383.

Sava logofăt, pitar din Cuștereni, fiul lui Oancea log., soțul Aliverei, fam., martor 15, 49, 163.

Sava logofăt, martor pentru Sărățeni 181.

Sava logofăt, martor, semnează 203.

Sava martor, jurător pentru Vernești 284 291.

Sava, nepotul Gurbanei, moștenește vie cu pivniță 229.

Sava pitar v. **Sava** log. din Cuștereni.

— **Savul**, popă din Cotești, martor 241.

Sava, popă, tatăl lui Dumitru din Pitești (menț.) 281, 319, 401, 413; v. și **Dumitru al popii Sava**.

Sava postelnic din Tîrgoviște, martor, semnează 238.

Sava, soțul Alixandrei, dăruit cu parte în Boldești 104.

Sava, setrar, vinde loc de casă în București 173.

Sava, țigan 197.

Săbea, tatăl lui Cazan (menț.) 370.

Săbiceau, sat <Sibiceu, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 235.

Săbofin, martor în Dealul Urlaților 106.

Săcărești, v. **Secărești**, sat.

***Săcuieni**, (Săcuieni, Secuieni) j. Ilfov, sat <lg. Tinganu>, 207, 267, 395, 405; mori și vie ale lui Cernica vornic moștenite de fiicele sale Neacșa și Calea 20; ocine cumpărate de Dumitru Dudescu de la Ionașco comis ș.a. 217, 244.

Săhățeni, sat <j. Buzău>, hotar 173.

Sălătruc, sat <j. Argeș> 163, 169.

Sămara v. **Samara**, sat.

Săpatul lingă Căbelul, baltă <probabil Săpata j. Ialomița>, întărită m-rii Cozia 55.

Sărata, sat <j. Buzău> 408.

Sărăcinești, sat <Balota, j. Vilcea> 283.

***Sărăști**, sat <lg. Păcureți, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 300; v. și **Serești**.

Sărățeni j. Ialomița, sat <Strachina>, moșie cu rumâni, baltă vad de moară și vie ale lui Necula vist., vindute de fiul său Dumitrașco post. lui Matei Basarab 181; dăruită de domn m-rii Slobozia lui Ianache 412.

Sărdănești, sat <c. Plopșoru, j. Gorj>, parte cu vaduri de moară, vie și case de rumâni vindute de Oprea pah. lui Gherghie pah.

Sărulești, sat <j. Ilfov> 207, 267.

Săseni (Siseni, Siseani, Sisiani), <j. Buzău> 182, 235, 330, 332; vie în Dealul ~: dăruite de Negoită lui Marco și Lorențu 4; întărite fiilor lui Mihălcea portar, cumpărate de la popa Radul ș.a. 336; vindute împreună cu loc de casă în sat de Dionisia călugărița m-rii Coziani 383; vie vîndută de Ion croitor lui Stoica negustor 292.

Sățeni, sat <j. Dimbovița; azi mnc. Tîrgoviște>, vie în dealul ~ ale lui Dumitru și Coman 63.

- Săveni**, sat (?), pricină între Condilo post. din Albești și fam. Rudeanu pentru banii bisericii din ~ 246.
- Săvești**, sat <j. Dimbovița; azi in or. Titu> 87. Scafă v. Radu Scafă.
- Scăieni** (Scăiani) j. Sac, sat <azi or. Boldești, j. Prahova> 147, 148, 168; vie în dealul ~ cu locuri întărite lui Drăgoi și Badea log., cumpărate de la Gheorghie, Dragolea ș.a. 351.
- Scăldătoarea Turcească**, top. la Știubeele <j. Teleorman> 186.
- Schei** v. Șchei.
- Scorea** (Scorei) din Uscăți, frate cu Danciul log. familie 195; martor 163.
- Scorila**, sat <j. Mehedinți>, întărit lui Barbu clucer din Poiana, cumpărat de la Tudosie log. 122.
- Scoruși**, top. la Beleți <j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș> 165.
- Secărești**, j. Olt, sat, jumătate de sat cu vecini și vii cumpărat de Stroe log. 302.
- Seceri**, top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, falce vindută de Tudor lui Sima al 2-lea log. 36.
- Seciul Banei** (~ Banie), top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, făci vindute de Maria, Tudosie ș.a. lui Sima al 2-lea log. 36.
- Secuiani** v. Săcuiani, sat.
- Seman**, Semen:
- Seman** (Semen), rumâni: din Murgești, fiul lui Pascotă 355; ~ din Muereasca 276, 283, 286.
- Seman**, tatăl lui Șerban log. 228, 231.
- **Semen Pefecel** (Simen), rumân din Muereasca 283, 286,
- **Semedrin** din Roșiani, rumân din Podbelești 337.
- Serafim** (Serahim), mitropolit al Țării Românești <1576—1586>, în pricină pentru satul Luciani 105; înfrățire înaintea lui ~ 107.
- Serbol** v. Gherghie Sirbul.
- Serești**, sat 299; v. și Sărăști, sat.
- Severin** din Strîmtele, jurător 280.
- Sferia**, tatăl lui Crăciun, vinde parte în Birza de Jos 278.
- Sfîntești**, sat <probabil j. Teleorman> 92, 243, 278.
- Sfîntul Ghiorghie**, biserică v. Rimnicu Vilcea, oraș.
- Sfîntul Ion**, m-re v. București, oraș.
- Sfîntul Mormînt** v. Ierusalim, oraș.
- Sfîntul Munte** v. Afhos.
- Sfîntul Nicolae**, biserică v. București, oraș și Tirgoviște, oraș.
- Sfînta Troiță**, biserică v. București, oraș.
- Sfînta Vineri**, biserică v. Tirgoviște, oraș.
- Sfranța**, ginerele, Milcoaei din Pitești, în pricină pentru mori (menț.) 363.
- Sicritească**, funie la *Bîrlui <lg. Bărăști, j. Olt> 336.
- Siliștea**, moșie, în descriere de hotar la Cacaletți <Albești, j. Buzău> 336.
- Siliștea Vladei**, sat (?) 63.
- Sima** din Stănțești, soțul Călinei, familie, în pricină pentru Găgeni și Călugăreni 275; martor 124, 404.
- Sima**, fiul lui Damian iuzbașa din Bădinești, pricină de rumânie cu oameni din Vilceni 42.
- Sima județul din Tirgoviște**, cartea lui (menț.) 364.
- Sima**, jupanița lui Barbul post. din Grădiște, familie, vinde țigani 197.
- Sima** (Simion, Simon) logofăt al' doilea, logofăt, soțul jupinsei Maria 36, 125, 400; cumpără în Dătcoi, Ciinești, Păușești ș.a. 27, 28, 33, 36, 37, 125, 196, 378, 400, 407; ține zălog ocină la Stenca 143; în pricină pentru moară în Rm. Vilcea 402, 403; ispravnic în act domnesc 41, 48, 211, 245, 272, 286, 425; dă carte 128; în adunarea de stări 406; învață 11, 200, 304, 320; jurător 48; martor 49, 161, 181, 221, 245, 268, 335; semnează: 153, 161, 200, 406.
- Sima negustor**, martor la Mihăești 187.
- Sima paharnic**, martor pentru Boldești, 104.
- Sima pușcar**, martor pentru Tirgoviște 164.
- Sima**, stolniceasă <jupineasa lui Stroe Buzescul>, familie 18; dăruiește țigan 233.
- Sima**, vătăfi: de dărăbani, martor 28, 33; ~ din Tirgoviște, martor 163; probabil același, vătăf, cumpără vie casă și loc în Tirgoviște 164; ~, fiul lui Nastea cel bătrîn cu parte în Dedulești 309.
- Sima Nicoară**, rumân din Pleașov, mutat în Laiöv revine în satul lui 302.
- Simca**, în pricină pentru moșie în Grădiștea 318.
- Simen** v. Semen Pefecel.
- ***Similești**, sat <lg. Crăguești, j. Mehedinți> 391.
- Simin** diacon, martor pentru Aninoasa, semnează 97.
- Simina**, țigancă boierească 364.
- Simion** din Iaroslăvești, tatăl lui Ivan (menț.) 72, 411.
- Simion** din Pitești, cumpără delnițe la Izvorani 103, 268.
- Simion**, înfrățit cu Pătru și Radu în Pîrscov 51.
- Simion** log. al doilea v. Sima, log.
- Simion**, megiasă din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
- Simion**, popă din Pătîrlage, martor 190.
- Simion** stuparul din Cindești, martor 93.
- Simion** <Movilă>, domn al Țării Românești <1601—1602> 114, 265, 270, 305; tatăl lui Gavril voievod 320; cărți de la ~ 66, 170, 320;
- **Simeon Zală**, rumân din Lazul 35.
- Simon** al doilea log. v. Sima log.
- Simon** v. și Șimon.
- Sin** (Sinu) călugăr, sătean din Brănești, cu parte în București 60.
- Sin** din Alămănești, martor 85.
- Sin**, popă din Rm. Vilcea, martor 283, .

Sin, rumâni din: Brădărești 364, ~ Muereasca 276, 283, 286.

Sin, soțul Dragolei, ograda lui în dealul Scăenilor (menț.) 351.

Singureni, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 42, 371.

Sintești v. Șintești, sat.

Sion, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.

Sirbuleț v. Chira Sirbuleț.

Siria, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.

Simburești, sat <j. Argeș; azi j. Olt> dat de Stoica pah. Rudeanul jupaniței sale Rada, pentru alt sat 128.

Sînbăfă, scaun din Crîngu, martor 140, 142, 144.

Sîrbul v. Conda Sîrbul, Gherghi ~, Ivan ~.

Sîrbul din Potoceni, martor 90.

Sîrbul, fratele lui Necula, rumân din Muereasca 283, 286.

Slamna, țigancă 282.

Slatina, oraș 339; județul din ~ 92, 243, 278.

Slatina, sat v. Slătioare <j. Argeș>.

***Slavica** (Slăvica) pe apa Ialomiței sat, <j. Ialomița; lg. or. Slobozia> 374, 412.

Slănicu, sat <j. Săcuieni; azi oraș> 379.

Slănicul de Sus, ~ de Jos, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> diac 419; pircălab C.

Slătioara, poiana, întărită m-rii Potoc 363.

Slătioare (Slatina), sat <j. Argeș> 3; Dumitrul grecul vinde în funia Băbuiască la ~ 386.

Slătioare (Slătiiuoare) sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov> 208, 227.

Slăvica v. Slavica.

Slăvilești, sat <Slivilești, j. Gorj> 280.

Slăvitești, sat <j. Vlcea> 67, 218, 283; boierii din ~ în pricină cu m-rea Bistrița pentru iaz la Băbeni 260.

Slemnă Corbului, top la Rătești (lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova) F.

Slivilești v. Slăvilești.

Slobozia lui Ianache (Slobozia, ~ lui Enache, sf Mihail și Gavriil) care se cheamă Vaideei lângă Slavica, sat <or. Slobozia>, m-re de la ~ ridicată de Matei Basarab, închinată m-rii Dochiar, sate, vii, privilegii, egumen: 7, 374, 412.

***Smedești**, sat (lg. mnc. Buzău) 282.

Smîrdeștețu, sat <Viașu, j. Mehedinți> 113.

<**Snagov**> (Znagov), m-re <j. Ilfov>, călugării dăruiesc vad de moară de la Cornul lui Iancu cpt. pentru că le-a dat bani să-și răscumpere „arginturile” risipite de egumeni 199.

Soceni, sat, livade vindută de Cînda și frații săi 343.

Soare din Brătienii de Jos, vinde rumân cu ocină la Mușetești 163.

Soare, fratele lui Negoită, rumâni din Podbelești 337.

Soare, logofăt, scrie acte domnești: 85, 150, 247; 355, 408; scrie zăpis: 91, 335; probabil același: ~ grămătic, martor 200.

Socol, clucer din Cornățeni, (din Răzvad 2), vinde în Băjești 73, 261; în adunarea de stări 406; jurător 20, 25; martor: 2, 88, 331, 397; probabil același, martor jurător 227, 171.

Socol, în pricină pentru părți în Grădiște și Viriți 272.

Socci, rumâni: din Mușetești 163; ~ din Vulpeni, frate cu Ilie, judecit 426.

Socofeni, sat <j. Dolj; azi j. Gorj> vătaf 38, 101.

Sofia Constantinova de Hahn din Paris, baroneasă, născută Lipănescu (mențiune tîrzie) 336.

Sofiica, soția lui Radul al doilea postelnic, familie, schimbă parte în Blejoi pentru parte în Pătirlage 168, 337.

Solfan, din Budești, martor 137.

Solomon v. Șolomon.

Somonești v. Șomănești, sat.

Sora, fiica lui Radul Duță, vinde în Mătiești 222.

Sora, jupineasa lui Udrea, vinde loc lui Pîrvul log. 238.

Sora, mama Vișei din Cîrstinești, vinde locuri 428.

Sora, sora Radei, familie, partea ei cu vad de moară în Șarlău (menț.) 59.

Sorcă, țigan boieresc 268.

Sorescul v. Dragomir Sorescul.

Sorica, munte <j. Prahova; azi j. Brașov>, dijmă luată de m-rea Mislea de la stînile de pe ~ 325.

Spanea, funie cu rumâni la Muereasca <j. Vlcea> 283, 286.

Spilea (Spile, Spele) din Pitești, cumpără delnițe în Izvorani 102, 268.

Spineni (Spinini), sat <j. Dolj> 34, 194, 215, 216, 268, 281, 316, 317.

Spinete, top <probabil la Păușești j. Vlcea>, fălci de loc vindute de Maria lui Sima al doilea log. 37.

Spini, sat <j. Argeș, azi j. Vlcea> 46.

***Spinișorul** de Sus j. Mehedinți, sat <azi în or. Filiași>, jumătate de sat vindut de Matei Basarab, în vremea cînd era mare agă, lui Dumitru Filiașanul 34.

Spiridon, tatăl lui Stan din Roteni (menț.) 405.

Sprintenul v. Dragomir Sprintenul.

Spulber v. Radul Spulber.

Stafie, Stahie:

Stafie (Stahie) din Pitești, tatăl lui Iorga, familie; martor 319.

Stahie, martor pentru Oltenei 368.

Staico, diacon din Tîrgoviște, martor 63; v. și ~, popă.

Staico din Bucov v. Staico post

Staico din Cătun, tatăl Stanei (menț.) 282; ~ din Golești vinde moșie cu rumâni 15; ~ din Ohaba, stăpîn de boi (menț.) 227.

Staico logofăt, martor 420.

Staico paharnic din Puturoasa, martor 92, 243, 278.

Staicu paharnic din Ruda, ~ soful Radei v. Staico Rudeanul.

Staicu popă, martor 229; v. și ~ diacon.

Staicu, postelnici: din Bucov, tatăl jupaniței Maria 105; stăpin în Podbelești, ctitor la m-rea Mărgineni (menț.) 337; ~ din Bucșani, martor 192; fiul lui Staico pah. din Ruda, familie, vinde parte în Bogdănești 335.

Staicu, rumân din Pleașov, frate cu Radul, mutat în Laiov revine în satul lui 302.

— Staicu slujitor, dator A.

Sfaico, tatăl lui Oprea din Cornățel (menț.) 225.

Staicu vornic din Crețești, din Popești, martor 163, 299.

— Staicul Pîrlescule, fiul lui Stoica al Malei, vinde în Piscu A.

Staicu Rudeanul (Staicu), soful jupaniței Rada, familie 128, 167, 335; vinde satele de zestre ale jupaniței sale dindu-i schimb Fometești, Runcul, Toxobeni 65, 94, 128, 153, 167, 245; stăpin în Bogdănești (menț.) 335.

Stamatie, fost mare agă, stăpin în Crasna și Jupinești 399; martor 34.

Stamatie, jupin din Pitești, cumpără în Slățioare 3, 386; probabil același: Stamatie, prăvălia lui în București 50.

Stan, căpitan, vinde parte în Liudești 130; v. și Stan clucer.

Stan cel mic vinde vie în dealul Năenilor 374.

Stan clucer, vătaf din Bals, frate cu Vintilă 195; martor: vătaf 80, 81, 195, clucer 92, 243, 278; eroare: căpitan: 243; probabil același: Stan, clucer în marea adunare a țării 406.

Stan cojocar, martor pentru Cindești 179.

Stan diacon, martor semnează pentru Muereasca 283.

Stan din: Baia de Fier, martor 396, ~ ~ Boldești, martor D; ~ Borlești, Dobrogoste, martor 294, 343, ~ Buești, frate cu Dragomir, martor 130; ~ (Stanov) din Cacaletii, (fiul) lui Udriște, familie, vinde moșie și vad de moară 336; ~ Ciulnița, martor 73; 261; ~ ~ (Stanul) din Cîrlomănești, jurător 330, martor 179; ~ Cîrstienești, cu parte 410; ~ Cocani, martor 130; ~ Curtișoara, martor 191; ~ Dobrogoste v. Stan din Borlești; ~ din Găleșești v. Stan, megiași; ~ Grătie, martor 333; ~ Mogoșești, vinde parte în Grădiștea 359; ~ Motomeanul, fratele pircălabului, martor 149; ~ Ogrăzeni, cumpără parte în Goruneni 350; ~ Pătirlage, nepotul lui Cornea din Cindești, întărit în Cindești, după pricină 182, 235; ~ ~ Pisculești v. Stan, fiul lui Stan vătaf; ~ Popești, ginerele lui Radul Cotorogea, în pricină pentru vii la Cîinești, 196, vinde prate în Bercești 64; ~ Roteni, fiul lui Spiridon, boier hotarnic 305; ~ ~ Tătărăi, frate cu Drume; martor

172; frate cu Dumitru, familie, vinde țigancă 244.

Stan, fiul: lui Iadă, familie, vinde în Star Chiojd din moșul Mișinarescul 351; ~, lui Lupul, martor 73, 261; ~ lui Mircea din Călinești, vinde vie 189; ~ lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu rumâni la Murgești 355; ~ lui Oprea log. din Argeș, familie 267; în pricină pentru partea Hogească la Mușetești 226, 246, 267; ~ lui Radul, vinde parte în Curota 364 ~ lui Stan vătaful din Pisculești, cu parte 256, martor 172, 256, 321, 390, semnează 321, 390; ~ lui Stănilav, martor 220, ~ lui Șerbu, vinde ogor la Bătiești 315; ~ lui Vlad, martor 330.

San, fratele : lui Cinda din Soceni, vinde livadă 343; ~ lui Stoica, familie, vinde vie și ocină la Lipia 387.

Sfan grămătic, spudei 261, 319; scrie acte domnești: 261, 288, 305, 319; scrie zapis: 220, 290.

Sfan grămătic, vinde ogor în Bătiești 315.

Sfan, iuzbașe: din Dărmănești, din Tirșor, martor 127, 176, 248, 392; ~ din Mătăsești, martor 172, 321, 390, semnează 172, 321.

Sfan județ (sudeț) din Cimpulung, întărit cu privilegiu 250; în pricină pentru mori 205; martor 135.

Sfan, logofeți: din Crețulești 130, 163; din Săvești, hotarnic 87; ~ din Serești, soful jup. Maria, familie, cumpără jumătate de sat la Curotești de Sus (menț.) 299; ~ scrie zapis pentru vânzare la Cozleci 375; ~, soful Stancăi, stăpin în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. 158; ~, soful Vișei, dăruiește m-rii Mărgineni parte în Căpriorul (menț.) 123.

Stan, martori: 111; ~ pentru Bircești 195.

Stan, megiași din: Dătcoi, vinde parte și vad de moară 28, 33; probabil același, în pricină pentru vad de moară la Dătcoi 303; ~ Gălășești, vinde cu tot satul parte și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ Vernești, fiul lui Coman, vinde în partea Cîrlomănească 98.

Stan, nepotul: lui Drăghici log., vinde moșie la Belciugatul 388; ~ lui Stancul din Păltineni, moștenește în Pîrscov B.

Stan, popi din: Alexeni, aldămașar 271; ~ Belcești, familie, lasă parte nepotului său, popa Opriș, semnează 380; ~ Cerneți, familie (menț.) 391; ~ Clocoțici, frate cu Stoica, martor 232; ~ Costești, martor 188; ~ Mircești, scrie zapis 26; ~ Păcălești, cumpără parte lângă Rătești F; ~ Săseni, martor 4; ~ Titești, cumpără siliște și locuri în cimp 232; ~ Zorești, martor 344.

Stan portar al doilea, trimes de domn „să tragă” moșia Grădiștenilor 318.

Stan rachier din Șărbănești, jurător 407.

Stan, rumâni din: Bircești, familie, se judecește 195; ~ Brănești, fiul lui Răduțul, luțe din sat 306; ~ Ceuri, nepotul lui Lațco 252; ~ Curoteștii de Sus, frate cu Moga 299; ~ Fometești 245; ~ Jigoreni, fiul lui Costea, fiul lui Gotea, fiul lui Stoica 56; ~ Lazul 35; ~ (Stanu, Stepan) din Muereasca 283, 286; ~ Pădureți 169; ~ Pătirlage 337; ~ ~ Podbelești, fiul lui Trișcă 337; ~ Răsiți 34; ~ Schei 282; ~ Vaidei 68.
Stan spudei v. **Sfan** grămătic.
Stan sudeț v. **Stan**, județ.
Stan, săpunar din București, martor 166.
Stan, scaun, vinde vie în dealul Năienilor 374.
Stan, sulger din Mihăești, jurător 270.
Stan, șelar din București, martor 298.
Stan, (Stanu), tatăl: lui Costea, familie (menț.) 56; ~ lui Dumitru din Iaroslăvești (menț.) 411; ~ lui Mircan, martor pentru Șoimari (menț.) 220; ~ lui Oprea (menț.) 334.
Stan, țigani 197, 222, 278, 408.
Stan vâtaf din Balși v. **Sfan**, clucer.
Stan vâtaf din Brănești, partea lui împărțită între Miloș și Berivoe 101.
Stan vâtaf din Gaia, hotarnic 341, martor 426.
Stan (Stanciul) vâtaf din Pisculești, tatăl lui Stan 256, 321, 390; martor 172.
Stan al Aniței din Cîrlomănești, jurător, 332; probabil același **Stan** al Iuaniți din Cîrlomănești, jurător 182, 235.
Stan al Duicăl (Stan), martor pentru Vracniță 69.
Stan al Dumei vinde parte în Bercești 64.
Stan al lui Bălan, rumân din Lazul 35.
Stan al lui Dragomir, din Cîrlige, vinde partea unor săteni pentru achitarea mierei împărătești 334.
Stan <al> lu Dumitru, aldămașar pentru Dealul Săsenilor 292.
Stan al lui Ilie din Alexeni, martor 271.
Stan al Manului, martor pentru Muereasca 283.
Stan al popii din Golești, martor 334.
Stan Ariciul, rumân din Studenița 41.
Stan Bahamet (Stan) din Cîndești, martor 93.
Stan Băcan din Stănulești, vinde parte de roată de moară 26.
Stan Băjănescul, unchiaș, martor 366.
Stan Bălin din Chintești, jurător 132, 150.
Stan Bonciul, martor pentru Cîndești 120.
Stan Brădițeanul din Pătirlage, martor 190.
Stan Cernătescul, martor pentru Oltenei 368.
Stan Ciojdenul, martor la Glodeni 117.
Stan Cioroiu, moșul Stanei (menț.) F.
Stan Coca, rumân din Lazul 35.
Stan Dedescul din Costești, martor 112.
Stan Focan din Cimpulung, în pricină pentru vad de moară 205.
Stan Găvicioiul din Bogdănești, rumân 335.
Stan Gealoiu din Jideni, vinde vie în dealul Călineștilor 189.
Stan Holu din Dușești, martor 230.
Stan Ivul, martor pentru Cîndești 120.

Stan Izmă din Izvorani, martor 319.
Stan Mitre, unchiaș, martor 366.
Stan Mocanul din: Băjești, jurător 31; ~ Pitești, martor 135.
Stan Mocea, martor 179.
Stan Mociogan din Cîrlomănești, jurător 332.
Stan Moldovean, boier hotarnic pentru Blejoi 168.
Stan Nebunulea, călăraș, martor la Belciugatul 388.
Stan Negurescul, martor 366.
Stan Obrocea, martor pentru Ciulnița 261.
Stan Pițig din Bucu, vinde ocină 172; martor 321.
Stan Prăjmur (~ Prejur), boier hotarnic la Blejoi 168.
Stan Potcavel, martor 293.
Stan Pungulescul, rumân din Muereasca 283, 286.
Stan Robul din Cîrstănești, martor 416.
Stan Șoșoiul (~ Sușoiul), din Girbovi, vinde vie 113.
Stan Trușcă din Izvorani, martor 319.
Stan Țapul, vinde vie în Săseni 336; aldămașar 292.
Stan Ungureanul, rumân din Murgești 355.
Stan Urloiu vinde vie în dealul Viespeștilor 173.
Stan Velter (~ Venter), rumân din Muereasca 283, 286.
Stanul Vișii (Stan) din Căpăținești, megiaș jurător 330.
Stana v. **Gheorghe al Stanei**.
Stana <din Brîncoveni> v. **Stana Gorgănoae**.
Stana, fiica: lui Bădilă, soția lui Dromea, vinde la Dușești 230; ~ lui Gorin cel bătrîn, vinde parte în Șoimari 220; ~ lui Ion din Brezoi, dă parte m-rii Cozia 77; ~ lui Ivan sulger, familie, partea ei în Băleni 161, 382; ~ lui Oprea log. din Argeș, familie, în pricină pentru partea Hogească la Mușetești 226, 267; ~ lui Stoica, din Cătun, vinde parte în ocina Sulsănească 282; ~ lui Stanciul Băiașul, familie, vinde parte în Baia 396.
Stana, jupanițe: din Curătești, mama jupaniței Maria (menț.) 299; ~ lui Dragomir din Șuici 232; ~ lui Drăgușin banul, partea ei la Berciugov (menț.) 192.
Stana, mama lui Ionașco și a lui Șerban, vinde parte lângă Rătești F.
Stana, mătușa lui Datco Robul (menț.) 49.
Stana, soția: lui Anghelache portarul, dăruiește m-rilor Iver și Sf. Troiță ocină cu rumâni la Glina 287; ~ lui Dobela, întărită în Pajiște 271; ~ lui Dumitru stegarul 50; ~ lui Ion, familie, vinde parte în Drăgănești 371.
Stana, țigănci: 9, 244, 282, 364.
Stana Ducue, impresoară ocină în Dărmănești 384.
Stana Gorgănoae, spătăreasa <din Brîncoveni, jupineasa lui Gorgan spătar>, nepoată de vară a lui Matei Basarab, familie 16, 40; stăpină în Golești 16;

- moștenește toată averea unchiului ei 40; stăpînă de țigani 282.
- Stanahul** v. Stan Holu.
- Stanca** agoae, jupanița lui Neagu aga, familie, schimbă satul ei de zestre Șchei de la Potoc cu satul Hulubești 282.
- Stanca**, cneaghină, (doamna lui Mihai Viteazul), face zapis de danie m-rii Cozia pentru satul Studenița 41.
- Stanca** din Dărmănești, vară cu Dediu Bucureșteanul, dă partea ei lui Drăghici din Holești, pentru că a cheltuit să o scoată din împresurare 384.
- Stanca**, fiica: popii Stanciul, soția lui Radu Cotorogea, moștenește ocine și vii la Cînești 196; ~ lui Pîrvul, familie, vinde parte în Ibănești 156.
- Stanca**, jitelniță, fiica lui Pîrvul log. Rudeanul, soția lui Condilo f. mare post, stăpînă în Cocorăști și Stoenesti 54; fostă soție a lui Preda spătar, stăpînă în Albești, Dămirești și Dobroți 180.
- Stanca**, jupinese: fiica lui Isar ban, soția lui Fiera log. din Orăști, familie, stăpînă în Băleni 2; ~ , sora lui Oancea și Negre, urmașă a jupinesei Vișa, stăpînă în Mihăești 201; ~, soția lui Iane log. din Birsești, vinde în Morunglav, Iași și Tomești 409, 417; ~, soția lui Mitrea, familie, în pricină pentru Grădiștea, Viriți și Stoenesti 185; ~, soția lui Stan log., familie, stăpînă în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. 158.
- Stanca**, sora Vilaei, familie, martoră pentru Ulița, lingă Rm. Vilcea 23.
- Stanca**, soția lui Turturea, moștenește în Sifleni și alte averi după moartea soțului ei 134, 136.
- Stanca** (Stainca), țigănci 322, 364.
- Stanca** vorniceasa, soția lui Vintilă vornic, stăpînă de țigani 282.
- Stanca** Avrăpoae, cu parte în Blejoi de Sus 168.
- Stanciul** aprod, martor la vînzare în București 91.
- Stanciul** ban din Vlădueni, martor 278.
- Stanciul** ban, tatăl lui Oprea, familie (menț.) 37.
- Stanciul** călăraș, martor pentru Frăsinet 249.
- Stanciul** clucer mare, fost, în pricină pentru parte la Mihăești (menț.) 201.
- Stanciul** comiși: martor pentru București 298; ~ martor pentru Mușceleni 397; ~ al doilea, martor 158.
- Stanciul** din: Baia de Fier, martor 396; ~ Boișoară, martor 232; ~ Broscari, desvinovățit dintr-o pricină pentru bani 345; ~ Bojorani, martor 213; ~ Cîrlige, vinde partea unor săteni pentru mierea împărătească 334; ~ Cocoli, fiul lui Călin, martor 46, 232; ~ din Crasna v. Stanciul Crăsnariul; ~ Criva de Sus, martor 92, 278; probabil același: ~ pascarul, martor 243; ~ Curte, martor 191; ~ Drivești, vinde țigani 354; ~ Găleșești; megiaș, vinde cu tot
- satul parte cu vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ Izbi-ceni, tatăl lui Cîrste log. (menț.) 68; ~ Lăcureni, martor F; ~ Mihoveni, martor 97; ~ Nămăești, martor 251; ~ Negovani, martor 349; ~ Pitești, martor 135; ~ Plășcoi, jurător 332; ~ Rumănești 149; ~ Săvești, martor 300; ~ Stroești, martor 294; ~ Turci-nești, în pricină cu m-rea Tismana 45; ~ Vernești, cumpără roată de moară în vadul dinspre Mătești, în partea Drăgoșească 344, martor 332; probabil același: ~, martor pentru Vernești 98.
- Stanciul**, fiul: lui Badea log. din Argeș, familie, vinde satul Brădăești lui Vucina mare pah. 364; ~ lui Badiul, martor pentru Pupezeni și Pisculești 256; ~ lui Bărbăteiu, vinde în Mătiești 222; ~ lui Bogdan v. Stanciul Bogdan; ~ lui Bran, vinde moșie în Nămăiești și eliberează un rumân 251; ~ lui Coman din Scăiani, vinde vad de moară și loc 351; ~ lui Dragotă, familie, vinde moșie în Crasna 398, 399; ~, fiul Icomicioaei din Zătreni, martor 57; ~ lui Ilie din Alexeni, martor 271; ~ lui Micul din Dădulești, vinde parte în Mătiești 222; ~ fiul Negritei, familie, vinde jumătate de roată de moară la Buzău 26; ~ lui Pîrvul, frate cu Dumbrava ș.a. vinde parte în Ibă-nești 156; ~ lui Sarchiz din Bujorani vinde parte în Iaroslăvești 411; ~ lui Toader din Strîmbeni vinde ocină 146; ~ popii Ghinu din Bujorani, familie, vinde parte din Ulița cu vad de moară 218.
- Stanciul**, fratele lui Dumitru 283.
- Stanciul** gramatic, scrie zapis 72.
- Stanciul** județ în Argeș, martor 246, 267, 401, 413.
- Stanciul** logofeți: din București, se plînge domnului de împresurarea ocinei orașu-lui 377; scrie zapis 141; martor, semnează 141; probabil același: ~ din Fundeni, martor 34; ~ din Cîlcești, martor 241, 273; ~ din Ocna Mare, martor 411; ~, martor pentru Păușești, semnează 378.
- Stanciul**, martori pentru: Ciulința 261; ~ Cîrnitura 239; ~ Oprea din Cornățel 225; ~ Stănulești 26.
- Stanciul**, moșeni din: Devesel, vinde parte 302; ~ Jupinești, întărit, împreună cu ceilalți săteni cu satul Jupinești, după pricină 208.
- Stanciul**, nepotul; lui Dragomir din Bum-beuști, martor 232; ~ lui Stanciul, martor 57.
- Stanciul**, popă: la biserica Domnească din București, martor 228, 231; ~ din Bărbuleț, tatăl popii Șerban ș.a. 240; ~ din Bogătești, înfrățit la Izvorani pe o delniță și țigani cu Vasilie spătar 135, 301, martor 251, 279; ~ din Brănești, scrie zapis 141; ~ din Cînești,

- lasă parte ficei și ginerelui său 196; ~ din Iaroslăvești, martor 411; ~ din Tîrgoviște (menț.) 356; ~ din Titești, martor 232; ~ martor pentru Grădiștea de Jos 145; ~ martor pentru Șoimari, semnează 220.
- Stanciu păsca** v. **Stanciul** din Criva de Sus.
- Stanciul pîrcălab** din Zătreni, martor 36, 407.
- Stanciul postelnici**: din Piriiani, nepotul lui Danciu Zamona, familie, stăpîn în Polovragii de la Olteț 10, martor 113; ~ din Zătreni, martor 113, 426, semnează 113; ~, martor pentru Crasna 415.
- Stanciul**, rumâni: din Aninoasa 97; ~ din Bogdănești, 335; ~; din Brănești, fuge din sat 306; ~ din Groșani 78; ~ din Lazul 35; ~ din Muereasca 283, 286; ~ din Mușetești 163; ~ din Nucșoara, fiul lui Bădilă 418; din Pădureți 169; ~ din Răsipiți 34; ~ din Șchei 282, ~ din Vaidei 68; ~ din Vărăști, fiul lui Radul 175; ~, frate cu Badea 180.
- Stanciul scrie act domnesc** 159.
- Stanciul**, soțul jupinsei Dochia, familie, vinde în Lăzărești 273; ~ soțul Preei, vinde locuri în Poienărei 74.
- Stanciul (Stănciulu)**, stegar din Studenița, martor 249.
- Stanciul șoimarul** din Tîrgoviște, vinde vie în dealul Tîrgoviștei 327, 328.
- Stanciul țigani**: mănăstiresc 198; ~, boieresc 408;
- Stanciul vătăfi**: din Bășinești, martor 393; ~ din Pisculești v. Stan, vătăf din Pisculești; ~ Preotești, slugă domnească, întărit în Fiani 314; ~ vinde un laz din Vracnița 69.
- Stanciul**, via lui în dealul Scăienilor 351.
- Stanciul vind**: loc de moară în Rîmnicul Vilcea (menț.) 403; ~ vie cu ocină în dealul Drăgoteasca 282, ~ vie în dealul Năenilor 374.
- Stanciul**, vornici: din Sălătruc, martor 163, 169; ~ al doilea din Orașul de Floci, martor, semnează 172.
- Stanciul al Gîrganei** din Curpen vinde loc 271.
- Stanciul al lui Arcoe** vinde jumătate din Murgești m-rii Strîmbul 355; v. și **Stanciul Crăsnariu**.
- Stanciul al lui Busulă**, rumân din Murgești 355.
- Stanciul al lui Hogea** din Alexeni, martor 27 I.
- Stanciul al lui Tatoe** din Mircești, vinde vie cu ocină 282.
- Stanciul Băiașul**, tatăl Stanei și al Caplei (menț.) 396.
- Stanciul Bogdan**, fiul lui Bogdan din Zătreni, martor 57.
- Stanciul Boroancă**, rumân din Murgești 355.
- Stanciul Budel**, delnița lui (în Corbușori) 162.
- Stanciul Cepariul**, logofăt, tatăl lui Dumitrașco post. (menț.) 282.
- Stanciul Crăsnariu (Stanciul)**, fiul lui Radul Arcoe din Crasna, familie, ține cărțile
- bătrîne ale Crasnei 398, 399, 414; frate de ocină la Jupinești cu Dumitru Filieșanu mare pitar 399.
- Stanciul Dimii** din Bășinești, martor 393.
- Stanciulu Falafanta**, martor pentru București 50.
- Stanciul Fulga**, rumân din Lazul 35.
- Stanciul Fundeanul**, călugăr, frate cu Vișină, vinde în Săcuieni 244.
- Stanciul Gelalul**, tatăl Nedelii, vinde vie 142.
- Stanciul Hadîr**, martor pentru Băjești și Ciuliniața 73, 261.
- Stanciul Largului** din Urlați, boier hotarnic, 147, 148.
- Stanciul Lerei**, martor pentru Cîndești 120, **Stanciul Lungaș**, fiul lui Corlat cel bătrîn din Vlădulești, familie (menț.) 308.
- Stanciul Meiutescul (Stanciul)**, armaș, unchiul lui Oprea mare agă, familie, cumpără ocină și vie la Vernești (menț.) 291.
- Stanciul Ocneanul**, martor pentru Lăzărești 273.
- Stanciul Portărescul**, fiul lui Vladul portar, familie, vinde vad de moară în Rîmnice 213.
- Stanciul Preutesii** din Geblești, jurător 46.
- Stanciul Răsipă**, martor pentru Muereasca 283.
- Stanciul Robul** din Pîrscov, megiaș jurător 182, 235.
- Stanciul Roșcescul**, cumpără falce de pădure sub Piscure 112.
- Stanciul Ruzieriu**, fratele lui Ilie negustor, dă bani cu împrumut 200.
- Stanciul Știrbel (Stanciul)**, megiaș din Tărtărești, jurător pentru Șarlău 59.
- Stanciul Zglia** din Curte, tatăl lui Manea (menț.) 191.
- Stancovici v. Vasilie Stancovici.**
- Stancov**, **Stancov**:
- Stancul**, cneaz rumânit din Jigoreni, familie 56.
- **Stancov** din Mircești, tatăl Vișei (menț.) 336.
- Stancul** din Păltineni, familie, lasă parte în Pîrscov nepotului său Stan B.
- Stancul** din Tomșani, martor 86.
- Stancul**, tatăl lui Radul, familie (menț.) 56.
- Stancul**, țigan boieresc 158.
- Stanomir**, **Stanumir** v. **Stănimir**.
- Starchiojd j. Sac**, sat (azi j. Prahova), părți din moșul Mișinărescul, moșul Lupescu întărite lui Balea log. și Drăgoi, în urma unei judecăți 312, 351; v. și **Chiojd**, sat.
- Stavăr**, rumân din Studenița, fost din „bătrîinii moși“ 41.
- ***Stănculești**, sat (lg. Bălțești, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 300.
- Stăjarea**, top. la Grădiștea de Jos (j. Vlașca, azi j. Ilfov) 145.
- Stăncești j. Prahova** (azi în c. suburbană Tîrșoru Vechi) 147, 275; Neca Izrum

- vinde ocină jupanului Costandin 367; popi 124, 193, 404.
- Stăncia**, rumân din Muereasca 286.
- Stănciulea** din Curpen, fiul lui Grozea, familie, aldămașar 271.
- Stănești**, (Ușpenia) m-re <j. Vilcea>, monah 132, 150.
- Stănești**, sat <c. Lungești, j. Vilcea> 132, 133, 150.
- ***Stănești**, sat <probabil Izbășești c. Milcoiu j. Argeș, azi j. Vilcea> 378, 403; probabil același: ~ 76.
- Stăniia** din Stoenesti, jurător 423.
- Stăniia**, (doi) rumâni din Muereasca 283, 286.
- Stăniia** al Bidivului (~ al lui Bidivul) rumân in Muereasca 283, 286.
- Stănila**, in descriere de hotar la Vlădulești 308.
- Stănilă** din: Berevoești, martor, semnează 97; ~ Căpreni, martor 101; ~ Chiojd, martor 351; ~ Mogoșești, vinde parte in Grădiște menț. 359; ~ Muereasca, martor 407; ~ Păușești, martor 125, 407 v. și ~ Orzea; ~ Rușești, vinde loc 271.
- Stănilă**, fiul lui Bican din Grevi, familie, schimbă loc de pivniță pentru loc in Murmița 271.
- Stănilă** logofeți, martor: din Bănești 29; ~ din Branet 278.
- Stănilă**, martor pentru Mlaca și Spinete 37.
- Stănilă**, rumân din Fometești 245.
- Stănilă** al lui Mogoș din Alexeni, martor 271.
- Stănilă** Orzea (~ al Orzei) din Păușești, jurător, martor 378, 407.
- Stănimir**, Stanomir, Stanumir.
- Stănimir** din Ciulinița, martor 73, 261; ~ din Cojești, boier hotarnic 405.
- **Stanomir**, fiul lui Toader din Strimbeni, familie, vinde ocină 146.
- Stănimir** logofăt din Dobrești, tatăl lui Radul, întărit cu un rumân 265; probabil același: ~ logofăt din Comăniți, martor 169.
- **Stanumir** vinde loc in Lazul Bucur 36.
- ***Stănimirul** de Jos ce să cheamă Căcănău, sat <Călăreți j. Ilfov>, moșie vindută de Datco Robul lui Mitrea al doilea stolnic 49; probabil același: Cacaieiu, sat 261.
- Stănislav**, ceauș din Tirgoviște, martor 309.
- Stănislav** circiumar din Pitești, martor 3.
- Stănislav** din: Băbrin, megiaș jurător 52; ~ Ocna Mare, tatăl lui Nica, martor 411, ~ Șipot, martor 101; ~ Țița, martor 69.
- Stănislav** logofăt scie zăpis pentru Vaidei 68.
- Stănislav** rumâni: din Brănești, fiul lui Răduțul, fuge din sat 306; ~ din Gropșani 78.
- Stănislav**, tatăl lui Stan, martor pentru Șoimari (menț.) 220.
- ***Stănislăvești**, sat <lg. Cîrtojani, j. Vlașca; azi or. Videle> 304.
- Stănuță** din Păușești, martor pentru Pădureț 414.
- ***Stănulești**, sat <lg. Găvănești, j. Buzău> 330; Panaite cumpără ocină la ~ 26.
- Stecleul**, baltă la Vărăști, Gurguițați ș.a. <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, scutire de vamă acordată m-rii Viforita 66.
- Stefan** log. 171 v. Ștefan.
- Stejari**, sat <probabil Stejaru, j. Gorj; azi Fintinele> 408.
- Stelea** v. Gorganul Stelei.
- Stelea** biserică, mănăstire v. București, mnc. și Tirgoviște, oraș.
- Stelea** rumân din Lazu 35.
- Stelea** <spătar>, ctitor 121.
- ***Stenca**, sat <prob. lg. or. Fetești> cu baltă, pește; ocină cu rumâni a lui Iacovu log. zălogită la Sima log. 143.
- Stepan** v. și Ștefan.
- Stepan** din Cacaletți, martor pentru Belcești, semnează 380; ~ din Genuneni, jurător 407.
- Stepan** logofăt din Țigănești, martor 89; semnează 9.
- Stepan** rumâni: in Lazu 35; ~ in Muereasca v. Stan, rumâni.
- Stepca** (Stepcea) din Păușești, jurător, martor 125, 407.
- Sticleanul** v. Steclenul.
- ***Stilpeni**, sat <azi in mnc. București> 244.
- Stilpeni**, sat <prob. j. Argeș> 97.
- Stilpul** lui Vișan, top la Șarlău 59.
- Stingă**, martor pentru Bucu 172.
- Stingăcea**, sat <Stingăcea, j. Mehedinți> 113, 360.
- Stoen** v. Stoian.
- Stoenesti**, **Stoiești**, **Stoiești**:
- Stoenesti**, (Stoiești), sat <j. Argeș; azi j. Vilcea, c. Berislăvești> 226, 246, 267; probabil același: 77, 79.
- Stoenesti**, sat <prob. Stoenoaia, j. Ilfov; azi Petrochioaia> 423.
- **Stoiești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 251.
- **Stoiești** (Stoienesti) j. Prahova, sat 141; parte întărită lui Condilă fost mare post 54.
- **Stoiești**, sat <j. Romanți; azi j. Olt> partea lui Stroe și Dumitru, stolnic din Grădiștea dobândită de la fratele lor Pătrașco după pricină 185.
- Stoenesti**, sat <c. ~, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304.
- Stoia** v. Lacul Stoi.
- Stoia** din Roșiani, fratele lui Samedriu, rumân in Podbelești 337.
- Stoia**, tatăl lui Dumitru (menț.) 56.
- Stoian**, **Stoen**:
- Stoian** din: Chiojd, martor 351; ~ Gioroc, martor 30; ~ Izvorani, martor 135; ~ Pietrari, martor 125; ~ Vasilăți, hotarnic 207, 267; ~ Vlădila, martor 38.
- Stoian**, fiul: lui Gherman din Stăiculești, vinde vie 300; ~ lui Ivan din Stăiculești; martor 300; ~ lui Once din Corbiu de Piatră, martor 416; ~ lui Neagu din Vărăști, megiaș, se vinde rumân 175; ~ lui Praveț din Titu, martor 86.

Stoian, fratele lui Iarciul, partea lui în Mihăești (menț.) 67.

— Stoian logofăt scrie zapis în Corbi de Piatră 416.

Stoian, rumâni: (doi) în Aninoasa, familie 97; ~ (doi) în Gropșani, familie 78; ~ în Lichirești, stabilit în Crăceni după legătura lui Mihai 227.

Stoian, tatăl lui Neag, familie (menț.) 56.

Stoian Ghica, rumân în Lazul 35.

Stoian Ghindar din Băbeni, jurător pentru Cindești 182, 235.

Stoian Imbrostă din Hânzești, martor 300.

Stoiana jupineasă lui Dragomir spăt. din Grădiște, familie 272.

Stoiana, mama lui Voinea și a lui Radul vinde parte de moară la Topliceni 189.

Stoiana soția lui Bădea post. din Tirgoviște, vinde rumân 337.

Stoianescul v. Radol Stoianescul.

Stoica, Stoicul, Stuiică:

Stoica 248 v. Stoica din Lazuri.

Stoica călăraș, martor pentru Frâsinet 249.

Stoica, diacon, scrie act 324.

Stoica din: Bălțați, cumpără vie la Călinești 189, martor 275; ~ Beleți, partea lui cu vie 165; ~ Cocorăști, martor 409; ~ Costești, martor 125; ~ Drăgănești, martor 85; ~ Găleşești, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294, 364; ~ Groși, martor 294; ~ Lazuri, fiul lui Pirvu, familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; ~ Păltineni, martor B; ~ Sfințești, martor 92, 243, 278; ~ Șomonești v. Stoica post. din Somonești; ~ Știubei, în pricină pentru bani 345; ~ Vărăști, fiul lui Dragomir, megiaș, se vinde rumân 175.

Stoica fiul: lui Damian iuzbașa, încearcă să rumânească în Vilceni 42; ~ lui Drăghici v. Stoica post. din Șomănești.

Stoica fratele: lui Barbul, vinde parte în Căcaleții din Vale 336; ~ lui Stan, familie, vinde vie și ocină în Lipia 387; ~ lui popa Stan din Clocotici 232.

Stoica, ginerele lui Moș din Dedulești, martor 330.

Stoica logofăt din: Bătiești cumpără ogoare, livezi, vie 219, 315; martor, semnează 188; ~ Titiu, boier hotarnic 87.

394 Brătiani, martor, semnează

Stoica log., fiul lui Șerban, Stoica log. scrie v. Stoica Șerbanovici log.

Stoica, martor: la vânzare de loc în București 395; ~ pentru dealul Săseni 4; ~ pentru Muereasca 283.

Stoica, megiaș: din Bogați, tocmelnic 165 ~ din Fintinele vinde parte de vad de moară 237; ~, familie, rumânit în Vaidei 68.

Stoica meșter din Frințești, jurător 407.

Stoica negustor din Buzău, cumpără vie și ocină în dealul Săsenilor 292.

Stoica, nepotul lui Larion, întărit cu vie și ocină în dealul Verneștilor 284.

Stoica paharnic din: Dragomirești <fiul lui Vilcul clucer> vinde vie 144, martor 140, 142, semnează 142; ~ Răzvad, soțul jupaniței Neacșa (menț.) 155; ~ Roșia, martor 355; ~ Zărnești, vinde rumân 364, ispravnic de hotărnicie 139, jurător 226, 246, 267.

Stoica pircălab din Slănicul de Jos, chezaș pentru datoria unor rumâni C.

Stoica (Stuiică) popi: din Bălțești, întărit cu vie la Susuiaci 300; ~ din București, martor 33; ~ din Comani, jurător 85; ~ din Nămăiești, eliberat din rumânie 251; ~, martor pentru m-reă Cozia 77; ~ martor pentru Dătcoi, semnează 28; ~ scrie zapis 119; ~ soțul Despei care vinde în Seciul Banei (menț.) 36; ~, tatăl lui Negoită din Fintestești 259.

Stoica portar, vinde ocină în Mocești (menț.) 14.

Stoica postelnic din Șomănești, fiul lui Drăghici, nepotul lui Stoichiță fost mare vist. 252; în pricină pentru parte în Drăgoești 170 și pentru rumâni în Ceuri 252, 346; martor 322.

Stoica postelnic mare, fost <din Modruzești>, în pricină pentru Futeștii de pe Mostiștea (menț.) 215.

Stoica rumân: din Albești 180; ~ din Aninoasa, familie 97; ~ din Cepturoaia, familie 222; ~ din Ciocănești, familie 267; ~ din Cocorăști 54; ~ din Fomețești 245; ~ din Gropșani 78; ~ din Lazul 35; (trei) din Muereasca 283, 286; ~ din Mușestești, familie, în pricină 31; ~ din Năpirteni 163; ~ din Pădureți, 169; ~ din Podbelești 337; ~ din Răsipiți 34; ~ din Sărdănești, familie 113; ~ din Slănicul de Jos, familie, se răscumpără C.; ~ vindut de fiii lui Iorga din Pătirlage 190.

Stoica spătar, fiul lui Dumitru vornic din Cepturile, familie, întărit în satul Dădești cu rumâni, după pricină 270.

Stoica spudei v. Stoica Șerbanovici.

Stoica, tată: al Dionisiei călugărița din Săseni (menț.) 383; ~ lui Stan rumân (menț.) 56; ~ al Stanei, familie 371.

Stoica, țigani 9, 21, 89, 244, 369.

Stoica, unchiul jupinesei Dobra (menț.) 279.

Stoica vistier din Golești, martor 334.

Stoica (Stoichiță) vistier mare fost <Roșianul>, soțul Evdochiei 408, familie, stăpîn în Șomănești 252, ctitor al m-rii Strîmbul (menț.) 355.

Stoica al Barbuloi scrie zapis de vânzare în București 155.

Stoica al lui Calofă, martor pentru Muereasca 283.

Stoica al Dobrului v. Stoica Dobrul.

Stoica al lui Balcul vinde delnițe în Curtea 191.

Stoica al lui Calin (~ lu Calen) rumân în Muereasca 283, 286.

Stoica al Malei, tatăl lui Staicul Pirlescua, familie (menț.) A.

- Stoica al Murgăl din Fințești, martor 259.
 Stoica Barbul din Cacaletți, vinde parte (menț.) 336.
 Stoica Bold boier hotarnic la Blejoi 168.
 Stoica Borancea, unchiul lui Rădan, partea lui în Liudești 130.
 Stoica Boteanu din Mogoșani, boier hotarnic 87.
 Stoica Buduruicul din Tătărani, jurător 332.
 Stoica cel bărin, martor pentru Oprea din Cornățel 225.
 Stoica cel bătrin din Păusești, martor 407.
 Stoica Dobrul (~ al Dobrului), rumân în Muereasca 283, 276, 286.
 Stoica Miluiful vinde vie în dealul Năenilor 374.
 Stoica Momcilă din Lipia, frate cu Oprea martor 387.
 Stoica Oglindescu, martor la Liperești 138.
 Stoica Preicăi v. Radul Stoicăi Preicăi.
 Stoica Popescul din Costești, boier hotarnic 87.
 Stoica Răsipă, rumân din Muereasca 283, 286.
 Stoica Robul, tatăl lui Petru megiaș din Detcoi (menț.) 28, 33, 221, 303.
 Stoica Rogolea din Mircești, vinde vie 336.
 Stoica Strimful martor pentru Baia de Fier 396.
 Stoica Șerbanovici (Stoica, ~ Șărbanovici) spudei, logofăt, scrie acte domnești 1, 7, 19, 33, 39, 41, 44, 55, 64, 152, 173, 177, 185, 189, 196, 198, 205, 250, 253, 270, 302, 308, 336, 337, 352, 407; scrie zapise 28, 49, 109, 202, 294, 331; scrie cartea patriarhului 254; semnează 28.
 Stoica Tăpșan, cumpără delnițe la Slănicul de Jos C.
 Stoica Țuia, rumân în Muereasca 276, 283, 286.
 Stoican (Stoicanul) martori: din Dedulești 330; ~ pentru Mătești 329; ~ pentru Șirina 124.
 Stoican, țigan, alăutariu 337.
 Stoican Letsoa al lui Marcu, martor 112.
 *Stoicestil de pre Mostiște, sat (prob. lg. Chiroiu j. Ilfov), parte dăruită de Paraschiva Roaba lui Ghiorma clucer 110; probabil același: Stoiceni 405.
 Stoichina, fiul lui Iova din Gioroc 30.
 Stoichîța, fiica lui Paraschiva log. (menț.) 354.
 Stoichîță vistier v. Stoica vistier mare, fost. Stoicul v. Stoica.
 Stoina, Stoinea:
 — Stoinea, moșnean din Deveselul, vinde parte 302.
 Stoina, rumân din Studenița 41.
 — Stoinea vâtaf, văr cu Cherbeleț, în pricină pentru Ostra 84.
 Stoinesti v. Stoenești.
 Stolojani, sat (în c. suburb. Bălești, Tg. Jiu) 408; probabil același: ~ sat 45.
 Straora, piriu la Bătiești (j. Mușcel; azi j. Argeș) 219.
 Stratonie din Măiroși, martor 166.
 Străpodarulu, prăvălia m-rilor Sf. Ioan din București, lingă ~ 50.
 Strechea v. Dumitru Strechea.
 Strehaia (Străhaia), sat (azi oraș) 280; poruncă sătenilor de a se stringe la un loc 255.
 Strezea, fiul jupaniței Catrina din Romceni, familie, partea lui în Dreșești 88.
 Strezești, sat (Strejești, j. Romanai; azi j. Olt) 132, 150.
 Strimtul v. Stoica ~.
 Strimbăteneasca, loc, vie cu casă s.a. vindute de Coman din Negovani 349.
 Srimba, sat (j. Gorj, azi Nucetu, c. Nego-mir), județul din ~ 280.
 Strîmba, sat (j. Vlașca; azi Hulubești, j. Ilfov) părțile lui Neagul aga vindute, luate înapoi de Stanca agoae 287.
 Strimba, top. la Strimbeni 146.
 Strimbeni j. Prahova, sat (azi Ostrova), parte întărită lui Mogoș log. 146.
 Strîmbul (Sf. Nicolae), m-re (Găiseni j. Dimbovița; azi j. Ilfov), stăpină de moșii, rumâni și țigani, egumen 198, 290; mormint 198.
 Strîmbul, m-re (Girbovul de Sus, j. Gorj), stăpină de sat cu rumâni 355.
 Strîmtele, sat (Strimtu, j. Gorj) 280.
 Stroe, Stroia:
 Stroe aga (Bengescu), partea lui în Podbelești (menț.) 337.
 Stroe clucer din Greci, fiul lui Radul vist. din Greci, în pricină pentru părți în Albești, Domirești și Dobroți 180; martor, semnează 80, 81.
 Stroe din: Birca, jurător 265; ~ din Cislău, familie, vinde ocină în Berciugov 192; ~ Fiiani; martor 420; ~ Nucșoara (menț.) 418; ~ Pupezeni, martor 256; ~ Puturoasa, jurător 270; ~ Rihov, văr cu Radul, vinde ocină în Cozleci 375.
 Stroe (diferiți), fii: al jupaniței Călina din Comani, în pricină 85; ~ al lui Neagoe, moșnean rumânit din Vaidei 68.
 Stroe (doi) frați: al lui Drăghici Șchiopul ș.a., vinde vie și ocină în Măgureni 282; ~ al lui Pătrașco, vinde parte în Dărmănești 127, v. și ~ martor pentru Dărmănești.
 Stroe logofăt v. și Stroe Fiera.
 Stroe logofăt din Corbi, martor 80, 81; ~ din Stoenești v. Stroe Dolofan.
 Stroe logofăt, dăruit de domn cu satul Putineiul ș.a. ca să-și pătească datoria 362.
 Stroe, martori: pentru Băjești și Ciuliniața 73, 261; ~ pentru Dărmănești 127, v. și Stroe, fratele lui Pătrașco; ~ pentru Drăghinești 333.
 — Stroia paharnic v. Stroia Bratovici.
 Stroe postelnici: din Oteteliș, jurător 157. 260; ~, martor pentru Boldești 104,
 Stroe, rumâni: 279; ~ din Lazul 35; ~ din Virleți, judecat în fața domnului 62.

Stroe stolnic mare, fost stolnic din Grădiște, din Viriți, frate cu Dumitru și Pătrașco, stăpîn în Grădiște, Viriți, Stoenesti 185, 272; jurător 270; martor 169.

— **Stroia Bratovici** (Stroia) paharnic scrie zapise 172, 321, 390; semnează 321.

Stroe Dolofan (Stroe) logofăt din Stoenesti, martor 77, 79.

Stroe Fiera (Stroe), logofăt din Leurdeni, stăpîn în Jigălia, Devesel, Secărești ș.a. 302; cumpără rumân în Ștefănești 109; în Dărmănești 141; martor; semnează 49, 58, 153, 161, 268: probabil același; Stroe (~ Florescu) logofăt martor 88, 197, 202, 245, 335, 398; în adunarea de stări, dă carte de dezvinovățire 406; în cartea mitrop. și a marilor boieri 128; logofăt de vistierie, martor 181, 214, 399.

Stroesti, sat <j. Argeș> 294.

Stroesti, sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov>, ocină cumpărată de Borcea vornic 206.

Studenita (Studinița), j. Romanai, <azi j. Ȕlt> sat de cnezi 249; rumănit de Mihai Viteazul, miluit de mama sa monahia Teofana m-rii Cozia, întărire 41.

Stuică v. Stoica.

***Sufleni**, sat <lg. Țăndărei j. Ialomița> 136; ocina lui Turturea, moștenire 134.

***Suharna**, sat <lg. Clătești, j. Ilfov> pricină între m-rea Mihai Vodă și urmașii lui Mitrea vornic 234.

Suliță, tatăl lui Deatco din Curpen (menț.) 271.

Surdul v. Bădila Surdul.

Suseni, sat <j. Dimbovița>, în hotar 86;

Suslăneasca, ocină la Cătun <j. Dimbovița> 282.

Suslănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 251.

Susuiaçi, deal cu vii <j. Sac azi j. Prahova>, vii întărite popii Stoica 300.

Ș

Șainești, sat <probabil Șeineasca, j. Buzău; azi Bellic>, ocina lui Nan din seliștea ~ vîndută lui Radu și Mircea D.

Șandru din Cirlige vinde cu ceilalți săteni părți din sat pentru bir 334.

Șarlău?, sat, ocină și vad de moară în ~ ale Sorii și ale lui Oprea log. alese de morile lui Manolache șifar 59.

Șarban v. Șerban.

Șarbanovici v. Stoica Șerbanovici.

***Șărbănești**, (Șerbănești), sat <j. Dimbovița, lg. Tețcoiu> alegere de hotare 87; funie și parte de vad de moară, dăruite de Nenciul post. și Grama pitar lui Nedelco ceauș la înfrățire 188.

Șărbănești, sat <j. Vilcea, prob. c. Păușești> 407.

Șărbănești, sat <c. Ștefănești, j. Vilcea>, cercetare de hotare pentru popa Ianache și feciorul lui, Pătrașco 132; deal cu vii, via popii Ianache 133, 150,

Șărbu v. Șerbu.

Șărineasa v. Șirineasa.

Șcheii, baltă la Jiu <j. Dolj>, întărită m-rii Xenofon 320.

Șcheii de la Potoc, j. Dimbovița, sat <Șcheiu>, parte cu rumăni a jupaniței Stanca agoaia, de zestre, dată lui Radul al 2-lea vist. în schimbul Hulubeștilor 282.

Șcheii, sat <probabil Valea Șcheilor c. Valea Călugărească, j. Prahova> 211; deal cu vii, partea lui Badea Cioroiul, întărită lui Vlad Glăvăescul după judecată 114.

Șcheii, sat?, oi duse la vremea ernatecului la nutreț la ~ 178.

Șchiopul v. Dan ~ și Draghici Șchiopul.

Șeineasca v. Șainești.

Șemnicu, sat <azi în mnc. Craiova>, în pricină cu Mihai log. pentru moșii 417.

Șerămet vinde 1/2 din satul Curotești de Sus 299.

Șerb v. Șerbu.

Șerban, Șărbăn, Șirban:

Șerban banul, frate cu jupanița Neacșa ș.a., înzestrată cu parte în Futeștii de pe Mostiște 212, 215.

Șerban comis mare v. Buzinca.

Șerban din Drăgușești, martor 300; ~ din Susuiaci vinde loc sterp 300;

Șerban fiul: lui Bratol, vinde moșie în Nămăiești 251; ~ lui Seman v. Șerban log.; ~ Stanei, familie, vinde parte lingă hotarul Răteștilor F.

Șerban (Șărbăn) logofeți: din Bîlcirești, scrie zăpis 80; martor în actul dat de marea adunare a țării 406; martor 2., 15, 21, 49, 56, 58, 88, 181, 188, 202, 244, 335; semnează: 58, 188, 202, 406; ~ din Zătreni (?), martor 407; ~ soțul Neagăi, cumpără parte și rumăni în Preamă 175.

Șerban moștean din Jupinești 208.

Șerbanu (Șărbănu) pircălab; martor pentru Grădiștea 145, 285.

Șerban (Șărbăn, Șirban), popi: din Izvorani, tatăl lui Ilie, cumpără delniță 319; martor 135; ~ din Pătirlage, scrie zăpis 120, martor 190; ~, fiul popii Stanciul din Bărbuleț, familie, cumpără ocină 240.

Șerban schimbă ocina din Pupezeni pe o alta din Pisculești 256.

Șerban (Șărbăn), tatăl lui Stoica log. (menț.) 177, 250.

Șerban, țigan din Potlogi 363.

Șerban vornic, ctitor la Xenofon (menț.) 320.

Șerban voievod v. Radu Șerban.

Șerban al lui Rae din Cirlige vinde cu ceilalți săteni părți din sat pentru bir 334.

Șerban Danovici logofăt, martor, semnează pentru Băleni 161.

Șerbanovici v. Stoica Șerbanovici.

Șerbănești v. Șărbănești.

Șerbu, Șărbu, Șerb:

Șerbu (Șărbu) din: Bătiești, aldămășar 219; probabil același: ~ tatăl lui Stan (menț.) 315; ~ Buculești, vinde vie

- 189; ~ Cirstienești, cu parte 419; martor 428; ~ Comănești, martor 304; ~ Criva de Sus, martor 92, 243, 278; ~ Golești, frate cu Mircea, vinde vad de moară 334.
- Șerb**, fiul: lui Iadă, familie, vinde partea lui din Star Chiojd 351; ~ lui popa Ștefan din Tătulești, eliberat din rumânie 85.
- Șerb**, frate cu Radul, vinde rumân cu delniță la Mușetești 163.
- Șerbu**, martori: la Bărbuleț 240; ~ la Corșori 263.
- Șerbu**, rumân din Șchei, 282.
- Șerbu**, tatăl lui Stan v. **Șerbu** din Bătiești.
- Șerb**, tatăl lui Stoica 180.
- Șerbu**, țigan boieresc 158.
- Șerbu** vinde vad de moară și loc 351.
- Șerineasa** v. **Șirineasa**.
- ***Șevărluc**, sat <Schitul Topolniței, j. Mehedintți>, m-rea Topolnița volnicită să ia dijma de pe ocina ei din sat 82.
- Șimon Sasul** din Tirgoviște, soțul Magdei, familie, vinde casă 364.
- Șintești** (Șintești), sat (Sintești, j. Ialomița; azi j. Ilfov, c. Coșereni) 15, 23, 428.
- Șipa**, tatăl lui Ion și Stoica, rumâni din Mușetești (menț.) 31.
- Șipot**, sat <j. Gorj> 101.
- Șipot**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova, c. Lipănești> F.
- Șipoțel**, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
- Șirina**, sat <Șirna, j. Prahova>, părți cumpărate de Parepa post. 124.
- Șirineasa** (Șărineasa, Șerineasa), sat <j. Vilcea> 33, 75, 152, 378.
- Șipot** v. **Șipot**.
- Șohahanolul** v. **Radul** ~.
- Șoimari**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, funii vindute de Goran și Stana lui Obrejie 220.
- Șoldo** din Budeni, martor 350.
- Solomon** (Șolomonu) pircălab din Corbi, martor, semnează 416.
- Șomonești**, sat <Șomănești, j. Gorj> 170, 252, 322, 346.
- Șongher** v. **Ion Șongher**.
- Șoplea**, sat <lg. Corlătești; s. în c. suburb. Berceni, mnc. Ploiești>, hotar 308.
- Șoșoiul** v. **Stan Șoșoiul**.
- Șovirligul** v. **Șevărluc**.
- Ștebliț**, sat <probabil Stignița, j. Mehedintți>, m-rea Topolnița volnicită să ia dijma de pe ocina ei din sat 82.
- Ștefan** călugăr, martor pentru Săseni 383.
- Ștefan** din Gălișești dă parte cu vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364.
- Ștefan** fiul lui Nedelco monahul v. **Ștefan**, rumâni.
- Ștefan** grămătic din Păcălești, martor F.
- Ștefan** (Ștefan), logofeți: din Brătiani, scrie zapis 21, 217, 244; ~ martor pentru vizare în Lazul 171; ~ martor, semnează 203.
- Ștefan** negustor din București, fiul Nedelei, vinde loc 222.
- Ștefan**, popi: de la m-rea Cozia, martor 77, 79, ~ din Tătulești, eliberat din rumânie 85; ~, tatăl popii Ștefan din Tătulești (menț.) 85.
- Ștefan**, (doi), rumâni din Curoteștii de Sus 299.
- Ștefan** vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Ștefan** <Surdul>, domn al Țării Românești <1591–1592>, fiul lui Ioan vodă, cărți de la ~ 67, 320.
- Ștefan** <Tomșa>, domn al Moldovei <1611–1615, 1621–1623>, tatăl lui Leon <Tomșa> voievod 22, 76, 408, 424.
- Ștefan** v. și **Ișffan** și **Ștepan**.
- Ștefănești** (Știfănești), sat <j. Mușcel; azi în c. suburbană Ștefănești a mnc. Pitești> 319; ocină cu vecini ale lui Stroee log.; partea lui Mușat vist. vindută pentru achitarea datoriilor 109, 302.
- Ștefeni**, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 304.
- Șteful** din: Nucșoara (menț.) 418; ~ Potoceni, jurător 330; ~ Stănțești, martor 193; ~ din Tg. Jiu, martor 191; ~ din Urechești, martor 137; ~ din Zorești, martor 344.
- Șteful** logofăt, martor pentru Dătcoi 28, 33.
- Șteful** popă, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Șteful**, postelnici din: Berilești, martor 163, 404; ~ Dărmănești, Tămășești, martor 159, 419.
- Șteful**, țigan (menț.) 322.
- Șteful** vinde vie lui Giurgea din Odobeni 90.
- Șteful** Piteșteanul (Șteful, ~ Pitișteanul) întărit cu moșie în Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.
- Șuche** v. **Vasilie** ~.
- Șuici**, (Șiuci) sat <j. Argeș> 92, 232, 243, 278.
- Șupitul** din Maxeni, tatăl lui Bogdan care vinde parte în Căcaleți (menț.) 336.
- Șușețu**, sat <probabil Șușița, c. Grozăvești, j. Mehedintți> 408.
- Șușița**, sat <c. Breznița – Ocol, j. Mehedintți>, al m-rii Tismana, săteni fugiți peste Dunăre, chemați înapoi de domn 116.
- Șușmăneasa** din Curpen vinde siliște de casă 271.
- Știfănești** v. **Ștefănești**.
- Știrbei** v. **Stanciul** ~.
- Știrbul** (Șterbul) din Tihulești, martor pentru Goruneni 350.
- ***Știubeac**, sat <lg. Schitu Topolniței, j. Mehedintți> 345.
- ***Știubeiele**, sat <prob. Vierăși, j. Teleorman>, hotare, moșia lui Preda Brincoveanu m. spătar, dăruită m-rii Vierăș 186.
- Șturăbani**, sat <probabil Ștorobăneasa, j. Teleorman> 230.

Tabăr, meșter, dușegubina lui 315.
 Tabără v. Calen Tabără.
 Talapi din Negovani, martor 343.
 Talea, tatăl lui Dragomir care cumpără în Virbilov (menț.) 379.
 Talpă din Mătești, martor 329.
 Tanasie, Thanasie:
 Tanasie, călugăr, vinde vie 173.
 Tanasie, căpitan din Rimnic, vinde vie 334.
 Tanasie din Bărbătești v. Tanasie, post.
 — Tănasiie din Orbești, martor 410.
 — Thanasie, egumen al m-rii Sf. Troiță (Radu Vodă) 214, 289; se judecă cu rumâni ai m-rii 423.
 Tanasie, gramatic, scrie acte domnești 271, 381; probabil același: Tanasie spudei, scrie act domnesc 418 și Thanasie, scrie zapis 343.
 — Tănasi paharnic din Bărbătești, v. Tanasie, post. Tanasie, paharnic din Bojorani, martor, semnătură autografă 283; probabil același: Tanasie, pah., martor pentru Bogdănești 335.
 Tanasie (Tasie), paharnic din Stănești (Rudeanul), jurător 403; martor 378.
 Tanasie, popă clisiarh din Tirgoviște, martor 327, 328; semnează 327.
 Tanasie, popă din Chiojd, martor 351.
 Tanasie, postelnic din Bărbătești, martor 9, 89, 192; paharnic, (Tănasi) jurător 123.
 Tanasie, rumân din Jigoreni, familie, vindut cu ocina (menț.) 56.
 Tanasilie, popă, tatăl popei Ianache din Tirgoviște, martor 328.
 Tatoe v. Stanciul al lui Tatoe.
 Tatomir: din Anbești, martor pentru hotare 228, 231; ~ din Bunești, tatăl lui Ion (menț.), C; ~ din Curpen, vinde loc și vatră de casă 271; ~ din Osica, martor 372; ~ din Păpușari, martor 294; ~ din Vlădila, dăruiește și vinde ocina m-rii Govora, semnează zapis 38.
 Tatomir, frate cu Marin, se judecește cu partea lui din Vilcenii, după pricină 42.
 Tatomir, rumân judecit din Vulpenii și Grua 426.
 Tatul v. Barbul Tatului.
 Tatul din Lazuri v. Taful, post.
 Tatul din Voivodești, fiul lui Drăgan, frate cu Radul, vinde vie la Măgureni 282.
 Tatul, fiul jupinesei Dobra, frate cu Lăudat, exclus de la moștenire 279.
 — Tatol, frate cu Petriman, piatrăria lui din Izvorani 319.
 Tatul, frate cu popa Comanu, martor 111.
 Tatul, negustor din Cotrăceni, martor 28, 33; semnează 28.
 Tatul (Tatu), popă la Tirgoviște 164; martor 327, 328.
 Tatul, postelnic din Lazuri, stăpin la Dedulești 309.
 Tatul, rumâni: din Brădășești, boieresc 364; ~ din Studenița, fost din „batrinii moși“ 41.

Tatul Danovic (Tatul), logofăt, fratele lui Marco log. 382; log. al treilea, martor 161; probabil același:
 Taful, log., martor 401, 413.
 Tatul Jambu (~ Jambul), vinde în Drăghinești 333.
 Tălpădan, aldămășar pentru Scăiani 351.
 Tălpășescul v. Mușaf Tălpășescul.
 Tămășești, sat (j. Mușcel și Pădureț; azi Valea Nandrii, j. Argeș), 159.
 Tăpșan v. Stoica Tăpșan.
 Tăriță, partea lui la Măgureni (menț.) 282.
 Tărtășești, sat (j. Ilfov) 59.
 Tătarul, Tătariul v. Dumitru ~ și Radul Tătarul.
 *Tătarul, sat (probabil lg. Boldești, j. Săcuieni; azi j. Prahova), partea jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log. ș.a. 158.
 *Tătărani, sat (probabil lg. Vernești, j. Buzău) 332.
 Tătărăi j. Dimbovița, sat (azi j. Prahova), Ivașco mare vornic stăpin în ~ 209, 357.
 *Tătărăi j. Ialomița, sat (probabil lg. Andrășești) 172, 244, 412.
 Tătărăi, sat (probabil Conduratu, j. Săcuieni; azi j. Prahova), partea de zestre a jup. Rada, vindută de Staico pah. Rudeanul 128; săteni din ~ schimbă parte din Tătarul cu jup. Maria Boldeasca 158.
 *Tătulești, sat (lg. Scurtești, j. Buzău) 62.
 *Tătulești, sat (lg. Românești, j. Dimbovița) 59, 172; vataf 149.
 Tătulești, sat (j. Olt) 85.
 *Tătulești, sat (probabil lg. Fefelei, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 404.
 Tecuceni, moșie la Dădești (j. Teleorman), pricină între Stoica spăt. și Marco log., pentru ~ 270.
 *Tefulești, sat (j. Buzău), diacon 383.
 Tega, piriu la Tega (j. Săcuieni; azi j. Buzău) podurile ~ 336.
 Tega, sat (j. Săcuieni; azi j. Buzău), moșie vindută de Marta călugărița lui Radu, Gherghe, Neagoe și Moisi, fiii lui Mihalcea portar 336.
 Teișani j. Sac, sat (j. Prahova) 62.
 Teleajen (Teleajin, Teleajăn), riu (afluent al Prahovei), sate pe ~ 148, 168; parte din ~ întărită lui Drăgoi și Balea log. pentru vad de moară 351.
 Telega, sat cu ocnă (j. Prahova), parte din sarea de la ~, întărită m-rii Mărginenii 39.
 Teleorman, județ, sate și moșii din ~ 19, 48, 270.
 Teleorman, riu, sat pe ~ 363.
 Teodor, Theodor v. Tudor.
 Teodosie, Theodosie v. Tudosie.
 Teofan v. Theofan.
 Teofana, monahie v. Tudora, doamnă.
 Teofil v. Theofil.
 Tețcoi v. Dătcoi.
 Thanasie v. Tanasie.

- Theodor v. Tudor.
Theodosie v. Tudosie.
- Theofan** (Teofan), patriarh al Ierusalimului 253; în Țara Românească, întărește daniile și înzestrări făcute la m-reă Govora 254, 361; dispoziții date de ~ 361; cărți de la ~ 6, 342; semnează grecește 254, 361.
- Theofil**, Teofil:
- Theofil** (Teofil), mitropolit al Țării Românești, în soborul țării 406; dă cărți 346, 406; primește jurământ E; episcop de Rimnic 121, 253, 264, 276, 283, 286; cumpără parte la Ulița 218; judecă 67, 71; martor, dă carte 53, 80, 81, 254; semnează: ~ Rîmniceschim 80, 81.
- Teofil, popă, scrie zapis 132.
- Theofil** (Teofil), proegumen al m-rii Cozia, martor 77, 79.
- Theofil** proegumen al m-rii Tismana, martor 322.
- Theofil** Rudeanu, monah (la m-reă Cozia), martor 23, 283.
- Ticlian** din Belcești de pe Vede, tatăl popii Stan și al lui Dumitru (menț.) 380.
- Tifulești v. Tefulești, sat.
- ***Tihulești**, sat (lg. Daia, j. Vlașca; azi j. Ilfov) 350.
- Tilea**, croitor din Tîrgoviște, martor, semnează 164.
- Tilea**, din Comani, martor 85.
- Tismana** (Uspenia), m-re (j. Gorj), sate, pricini 115, 116; rumâni 252; schimbă sate 277 și țigănci 322; locuitorii din satele ~ fugiți peste Dunăre „de bogate nevoi” 116; jurători ai ~ 52.
egumen: Theodosie 80, 81; proegumen: Theofil 332.
- Tismana**, pîriu (j. Gorj) sat pe ~ 115.
- Tismana**, sat (j. Gorj) întărit m-rii Tismana 115.
- Titești**, sat (j. Argeș; azi j. Vilcea) 46; seliște și locuri vîndute de Dragomir din Suici 232.
- Titu** (Titiu, Titul), sat (j. Vlașca?; azi oraș, j. Dimbovița) 86, 87, 145.
- Timpa**, gîrlă (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) 208.
- Tîncăbești**, sat (j. Ilfov) 314.
- Tînga** din Crasna, vinde parte (menț.?) 399.
- Tînganu**, m-re (j. Ilfov), schimbă sate 214.
- Tîrcavul**, munte în moșia or. Cîmpulung 424.
- Tîrcă** din Periați, frate cu Radul (menț.) 173.
- ***Tîrgoviște** (Trăgoviște) oraș, oraș domnesc 163, 225, 238, 337, 395; scaun 76; Dealul ~ 364; case 164, 364; loc de casă 164, 336; vii 164, 327, 356; 364; prăvălie 63; băias, croitor, poșcal (?) 164; șelari 63, 164; sas 364; județul și pîrgarii 63, 328, 364; căpitan 14; vâtaf 163; scaun 164; ispravnic al scaunului ~ 76.
biserici: Biserica Baraților 364; Biserica Sf. Nicolae 327, 328; Biserica Sf. Vineri (Sveta Petca) 327, 328, 364;
- Mitropolia din ~ întărită peste sat 105; popi 155, 164, 175, 364; preoteasă 63; diaconii 63; monah 356; gramatic 76; zapis scris în ~ 327.
v. și Dealul Tîrgoviștei.
- Tîrșor** (Tîrșor, Tîrșor, Turșor), oraș? (j. Prahova) 76, 168, 309; loc de casă 275; județ 193; iuzbași 248, 392; orașeni bătrîni 248; sîrb 392.
- ***Tîrșu** (Gîlort), tîrg (Bengești, j. Gorj) 322; Tîrșu-Jiu (Tîrgul-Jiul) oraș (azi mnc.) 191, 271, 297.
- Tîrnava**, sat (j. Vlașca; azi j. Teleorman) 42, 371.
- Tîrnova**, mitropolie (R. P. Bulgaria) 6.
- ***Tîrșeu** (Tîrseni), sat (lg. Morunglav, j. Romanai; azi j. Olț), Pătru și Prodan își vind pârțile din ~ 417.
- Tîrziia**, martor pentru Drăgoeni (j. Gorj) 297.
- Toc ..., sat 290.
- ***Toxobeni** (Tocsobeni, Tocsobești) sat (lg. Goranu, j. Argeș; azi j. Vilcea) cu rumâni, întărit lui Pătru și Ghioca neguțători 65, 94.
- Toader, Toder v. Tudor.
- Toderașco** (Tuderașco), vornic al doilea, soțul jupinsei Maria, vinde casă cu pivniță în București 298; (eroare): portar al doilea 298.
- Todoran** v. Tudoran.
- Todosia**, Todosie v. Tudosia, Tudosie.
- Toia**, iuzbașă de roșii din Bălțați, întărit peste ocină și vie la Topliceni 189.
- Tolia** v. Vlad Tolia.
- Toma**: din Găleşești, vinde, cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294; ~ (Tuma) din Mocești, vinde ocină 14; ~ din Muereasca, se vinde rumân 283, 286; ~ din Pîrscov, martor 51, B.
- Toma**, logofăt, scrie zapis 414.
- Toma**, logofăt din Cacova, frate cu Dumitru, Fiera și Matei post., martor 378.
- Toma**, martor pentru Muereasca 283.
- ***Toma**, sat (*Cătunul Tomei, Tomșani, j. Dimbovița), pricină de hotar 87.
- ***Tomești**, sat (lg. Morunglav, j. Romanai; azi j. Olț), parte vindută de Iane log. în zilele lui Radu Mihnea 409; părți cumpărate de Pătru din Mornuglav 417.
- Tomșani**, sat (j. Dimbovița) 86.
- Topcia**, popă, martor pentru Cîndești 120.
- Topile**, top. la *Rătești (Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova) F.
- Topliceni**, sat (j. R. Sărat; azi j. Buzău), ocină și vie întărite lui Toia iuzbașă de roșii 189.
- Toplița**, top. la balta Bistrițelul (j. Dolj) 115.
- Topolnița** (Sf. Mihail), m-re (Schitu Topolniței, j. Mehedinți), volnică să-și ia dijma de pe ocinele de la: Șevărluc, Ștelbiț ș.a. 82; țigani, pustiită 174; egumen 174.

Topolnița, sat <Schitu Topolniței j. Mehedintși>, vătaf 391.

*Topoloveni, sat <lg. Stroești, j. Ilfov 158, 206, 244, 405.

Topoloveni (Topolovéni) sat <j. Mușcel și Pădureț; azi oraș, j. Argeș> 268; dealul ~ 425; vie întărită m-rii Potoq 363.

Totos v. Radul lu Tofos.

Trandafir, țigan 305.

Trandafira, fiica lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu rumâni la Murgești 355.

Transilvania (Țara Ungurească), Mihai Viteazul moare în ~ 41; Matei Basarab, pribeag la Hațeg în ~ 24, 40; jupanițe din Țara Românească, în ~ 16, 312; rumâni fugiți în ~ C.

*Trănsani j. Ialomița, sat <lg. Tonea; azi în or. Călărași> întărit lui Ionașcu mare vornic pentru biruri neplătite 32.

Trestenic (Tristinic) sat <j. Vlașca; azi Tomulești, j. Teleorman> 19, 48.

Trestia, top la Alexeni <j. Gorj> 271.

Trestia (Trestiani) sat <c. Pîrscov, j. Buzău> 182, 235.

Trestiani, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte vindută de Manea și Radul 392; i. popă 392.

Trifa din Săseni, jurător 332; probabil același: Trifan <din Săseni>, martor 4.

Trifa, megiaș din Vernești, vinde parte 98.

Trifan, pivnicer, locul lui de casă în București (menț.) 91.

Tristinic v. Tresfenic, sat.

Trișcă din Podbelești, rumâni, 337.

Troene, top. la Corșori <j. Argeș> 216.

Troianul, top. la Știubele <j. Teleorman> 186, 189.

Truhana v. Mihaiul Truhanăi.

Trușcă v. Stan Trușcă.

Truțești, sat <j. Teleorman> 19, 48.

Tudor, Teodor, Theodor, Toader:

Tudor, aldămășar pentru Scăiani 351.

Tudor, călugăr v. Tudor Rudeanul.

Tudor cel bătrîn, boier hotarnic la Blejoi 168.

— Toader, cneaz rumănit din Răsiți 34.

Tudor (Tudoru), comis din Mîlcov, martor 92, 169, 243, 278.

— Toader cu parte în Cepturi 262.

Tudor din Doba v. Tudor, log.

Tudor din Goruneni v. Tudor, portar.

Tudor din Slăvitești v. Tudor, log.

Tudor din Topoloveni v. Tudor, stolnic.

Tudor: din Beleți, jurător 31; ~ din Ceuri, nepotul lui Lațco, rumân al m-rii Tismana 252; ~ (Teodor) din Bălțești, martor 300; ~ (Tudoru) din Bărbătești, fiul lui Nan post., martor 149; ~ (Tudoru) din Brezoe?, martor la Motomeanul 149; ~ (Toader, Toateri) din Lapoș, vinde parte în Cîrnitura 239; ~ (Toader) din Mătești, martor 329; ~ (Toder) din Mehedintși, martor pentru Păcălești, F; ~ din Pădureți, fiul lui Lupul, se vinde rumân 169; ~ (Toder) din Potoceni, martor 26; ~ din Scăiani, boier hotarnic 147, 148; ~ (Toader) din

Strimbeni (menț.) 146; ~ (Tuduru) din Tărtărești, frate cu Cernica, martor 59; ~ din Tîrgoviște, stăpin de vie 356.

— Theodor, egumen al m-rii Topolnița 174.

Tudor: fiul Ancăi jupineasa, vinde țigancă 12; ~ (Tudur) fiul lui Mușat al Belei, martor pentru Săseni 383; (Toader) fiul lui Nedelco monahul, rumân din Curătești de Sus 299; ~ fiul lui Pătru din Fălcoi, vinde rumâni din Roșiani 337; ~ fiul lui Preda din Rîsciați, frate cu Negoită, vinde partea lui Ivan din Pădureți 169.

Tudor, generele lui Sas din Cotești, soțul Neacșei, vinde loc 236.

Tudor, iuzbașă din Comănești, martor 371.

Tudor, logofăt din Bujorani, nepotul lui Tudor log. <din Slăvitești> 403; martor 77, 79; probabil același:

Tudor, log., fiul Nuții, vinde loc de moară în Rîmnic 403.

Tudor, logofăt din Doba, fiul lui Iane log. din Birsești, familie 417; martor 378, 417; scrie zapise 409, 417; probabil același: Tudoru din Doba, martor, semnează 283.

Tudoru, logofăt din Gordoba, martor 169.

Tudor (Tuduru), logofăt din Slăvitești, moșul lui Tudor din Bujorani, 403; martor, semnează 283; probabil același: Tudor, logofăt din Rîmnic 403.

Tudor, logofăt din Vlădeni, soțul jupaniței Neacșa (menț.) 370; în călugărie: Teodosie monah 158; stăpin în Golești 15, Băbeni 370; lasă toată averea nepoatei sale jupanița Stanca și soțului ei, Stan log. 158; același: Tudor, log., soțul Neacșei, stăpin în Virliți (menț.) 404.

Tudor, logofăt, martor pentru Lazul 171.

Tudor, logofăt, scrie act domnesc 278.

Tudor, martor pentru Fintinele 237.

— Toader, martor pentru Zălogi 137.

Tudor, nepotul jup. Căplea din Periş; martor pentru Futeștii de pe Mostiște 215.

Tudor, nepotul lui Udrea și al Sorei, vinde pivniță cu loc lui Mitrea post., 238.

Tudor, parte vindută din funia lui la Ibănești (menț.) 156.

— Toader, popi: din Baba, martor, semnează 371; ~, martor pentru Glodeni 117.

Tudor, portar din Goruneni, martor 29.

Tudor postelnic din Curtișoara v. Tudor Rudeanul.

Tudor (Toader), rumâni: din Brădăștini boieresc 364; ~ din Izvorani, cu delniță 281; ~ din Lazul (2), 35; ~ din Lichi-rești, stabilit la Crăceni după legătura, lui Mihai 227; ~ din Podbelești, (cel bătrîn) 337.

Tudor, spudei din București 243, frate cu Dumitru Panovici, log., scrie acte domnești 10, 16, 35, 45, 47, 54, 67, 70, 89, 115, 156, 169, 197, 215, 222, 233, 245, 258, 281, 282, 286, 318, 369, 376, 413, 425; scrie zapise 167, 243, 316, 317; semnează 316, 317; probabil același:

- Tudor**, scrie act domnesc 201, scrie zăpis 12.
- **Theodor**, staroste, martor pentru Boldești, semnează grecește 104.
- Tudor**, stolnic din Bîrsești, martor 163.
- Tudor**, stolnic din Topoloveni, hotarnic 405; martor 158, 244.
- **Toader**, sulger al doilea v. **Toader**, vătaf din Popești.
- Tudor**, sulger din Ruda v. **Tudor Rudeanul**.
- **Toader**, sulger, frate cu Calotă clucer din Popești, martor 29, 350.
- **Toader**, sulger, martor pentru Mușceleni 397.
- Tudoru**, țigan boieresc 203.
- **Tuader** (**Toader**) uncheaș, fiul lui Bunea din Tăcărâi, vinde ocină 209.
- **Toader**, vătaf din Popești, al doilea soț al jup. Pîrva, vinde parte din satul Curăteștii de Sus 299.
- Tudor**, vătaf, ispravnicul scaunului Craiovei, martor 396.
- **Toader**, via lui la Scăieni 351.
- Tudor** vinde la Seceri 36.
- Tudor** (**Theodor**), vornic al doilea din Rătești v. **Tudor Ciocor**.
- Tudor**, vornic, martor pentru Stănimirul de Jos 49.
- Tudor** al lui Nan din Căzănești, tatăl lui Manea care vinde în Pulaș (menț.) 156.
- **Teodor** al lui Papa, martor pentru Mihăești, semnează grecește 187.
- Tudor Boandăr**, logofăt, partea lui din Ibănești, vindută de nepoți (menț.) 150; probabil același: **Tudor**, log., tatăl lui Neagoe care vinde în Ibănești 156.
- Tudor Ciocor** (**Theodor**), vornic, vornic al doilea din Rătești, boier hotarnic 168; ispravnic de jurători 291, 341; martor 200, 284, 290, 300; semnează 284.
- Tudoru Jălavlul** (**Jălovul**) schimbă loc de moară cu m-reă Govora, apoi îl vinde 403.
- Tudor Muce**, diacon, stăpin de vie la Tîrgoviște 327, 328.
- Tudor Mustăț** din Tîrșor, cumpără moșie la Trestiani 392.
- **Toder Pirății** din Pîrscov, martor 51.
- Tudor Rudeanul**, călugăr (**Tudor** post. din Curtișoara, **Tudor** sulger din Ruda), tatăl lui Tudosie clucer și al lui Chirța sluger, schimbă rumâni 265; jurător pentru Curotești 299.
- Tudora**, femeia lui Datco Robul din Stănimirul de Jos 49.
- Tudora** (**Teofana monahia**) doamna, mama lui Mihai Viteazul, se călugărește, îngropată la m-reă Cozia pe care o miluise cu satul Studenița și cu rumâni 41.
- Tudorache**, frate cu Turturea din Sufleii, soțul Nechitei, tatăl lui Necola (menț.) 136.
- Tudoran** (**Todoran**, **Tuduran**): din Fintinele, megiaș, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Gherghița, socrul lui Datco, megiaș jurător, martor 314; ~ Pitești, cumpără delnițe la Izvorani 102, 103, 268; martor 319, 401, 413; semnează 401.
- Tudoran**, fiul lui Dragomir Vrăjitorul, vinde parte din Dărmănești 176.
- Tudoran**, județ din Tîrgoviște, întărește, cu cei 12 pîrgari, o vie în dealul orașului 328.
- Tudoran**, logofăt, cumpără moșie în Pădureț 414.
- Tudoran**, martor pentru Iaroslăvești 72.
- Tudoran**, nepotul lui Dumitru din Mihăești, dăruit cu delniță la nuntă 394.
- Tudoran**, pitar de Aninoasa, pricină pentru mori la Izvorani 13.
- Tudoran**, postelnic, fiul lui Ivașco vornicul, vinde satul Plătărești 214.
- Tudoran**, sulger (din Vlădești), tatăl lui Iane și Badea paharnici și al lui Pîrvul, stăpin peste părți cu rumâni la Aninoasa 97; jurător 99; diata lui ~ 241.
- Tudoran**, țigan boieresc 222.
- Tudoran**, vătaf, martor pentru Vaidei 68.
- Tudorică**, popă, tatăl lui Paraschiva din Glina (menț.) 287.
- Tudosia**, **Todosia**:
- Tudosia**, fiica lui Danciul Fră ..., vinde vie la Cîrlige 334.
- **Todosia**, jupinese: din Orbești, cumpără în Meriș 410; ~, soția unui vornic al doilea, cumpără în Gorneni 29.
- **Todosia**, soția lui Panaiut, familie, cumpără ocină și vie la Lipia 387.
- Tudosie**, **Teodosie**, **Theodosie**:
- **Teodosie**, călugăr v. **Tudor**, log. din Vlădeni.
- **Teodosie** (**Theodosie**), călugăr din Fundeni, martor 228, 231.
- Tudosie** (**Teodosie**, **Thudosie**) clucer din Curtișoara, din Ruda (Rudeanul), fiul lui Tudor Rudeanul sulger, frate cu Chircă 265; familie 245; renunță la drepturile sale în Fometești 153; martor 169, 246, 267; semnează 153; probabil același: **Tudosie**, clucer, martor 335.
- Tudosie** din Moșoia, martor 386.
- **Theodosie** (**Teodosie**), egumen al m-rii Tismana 115, 252, 322, 346; în mirenie: Radul, popă în Stolojani 45; pricină cu m-reă Bistrița 115, cu satul Turcinești 45; martor 80, 81.
- Tudusie**, fiul Vladului Vucicăi, vinde loc în Seciul Banei 36.
- Tudosie** (**Teodosie**, **Theodosie**) (din Cepturoaia, Corbeanul) logofăt, f. mare logofăt, fiul lui Vintilă vornic și al jup. Stanca, frate cu Negoită post., tatăl lui Preda spăt., nepot lui Preda ban din Cepturoaia, ginerele lui Preda ban Buzescul; stăpin în Groșpani 78, Scorila și Zlaşoma 122; rumâni 222; țigani 282; judecește rumâni 195; martor 202, 382; în sfatul domnesc: f. mare log. 208; dă cărți 128, 161, 406.
- **Theodosie**, martor pentru Muereasca, semnează 283.
- Tudosie**, paharnic, martor eroare: pt. **Tudor**, comis? 243.

Tudosie, postelnic, fiul lui Staico Rudeanul pah. și al Radei, familie, stăpin în Fometești 167 și Bărcănești, semnează zapis 335.

Tudosie (Todosie) rumâni din: Lazul 35; ~ din Muereasca 283, 286.

Tudosie, țigan mănăstiresc 290.

— **Theodosie**, vătaf, martor pentru Șerbănești, semnează grecește 188.

Tudosie Rudeanul (Theodosie), logofăt, f. mare logofăt, tatăl lui Staico Rudeanul pah., „moșul” lui Preda, Tudosie și Staico postelnici 128, 335; bani domnești de la Petru voievod rămași la ~ 128; ocină cumpărată la Futeștii de pe Mostiște 215; jurător (menț.) 247.

Tufe, top. la Văcărești (mnc. București) 377.

Tușești, sat, fiii lui Mihălcea portar, întăriți peste părți din ~ 336.

Tuleasca, funie cu rumâni la Muereasca (j. Vilcea) 283, 286.

Tunsul din Celei(?), partea lui, întărită m-rii Potoc 363.

Turbalint din Nucșoara, rumân 418.

Turburești, sat (j. Dimbovița?) ocina Vilcui, întărită m-rii Potoc 363.

Turcea, tatăl lui Nan din Șăinești (menț.), D. Turceni, sat (j. Gorj) 280.

Turcia v. Țara Turcească.

Turcinești (j. Gorj), sat întărit moșnenilor 45.

Turcu, **Turcul** v. Draogmir ~ și Neagul Turcul.

Turcul, rumâni: din Fometești, întărit unor negustori 245; ~ din Nucșoara 418.

Turculescul v. Ghinea Turculescul.

Turnaș, top. la Gioroc (j. Romanai; azi în c. Castranova, j. Dolj), Iova din Gioroc își înzestrează fiica în ~ 30.

Turtă v. Dragomir Turtă.

Turtiman v. Radul Turtiman.

Turturea din Glina v. Turturea, pah.

Turturea din Sufleni, soțul Stancăi, frate cu Badea, familie, cu parte în Sufleni 134; pricină 136

Turturea, paharnic, stăpin în Glina 287.

Tutana, m-re (j. Argeș) reparată de Radu vodă (Mihnea), pricină pentru vad de moară, E.

Ț

Țalapi, stolnic, ia bani cu camătă și cumpără un rumân 111.

Țalapion v. Sarapion, popă.

Țangonie din Tirgu Jiu, tatăl lui Iorga 191, 271.

Țapul v. Stan Țapul.

Țara Grecească, arhiepiscopie în ~ 47.

Țara Moldovei v. Moldova.

Țara Românească (~ Rumânească, Ungrovlahia, Vlahia, în titulatura domnului: passim; steagul ~ 358; mitropolit al Ungrovlahiei 17, 18, 25, 80, 128, 253, 346; moldoveni în ~ 170; Theofan, patriarhul Ierusalimului, aflat în ~ 361.

Țara Turcească, locuitori din satele m-rii Tismana, fugiți în ~ „de bogate nevoi” 116; v. și Țarigrad.

Țara Ungrească v. Transilvania.

Țarigrad, oraș (Istambul) 337; boier muntean la ~ 110; haraci dus la ~ 406; patriarh de ~ 6.

Țață v. Ion Țață.

Țânca, piriu la Jupinești (j. Gorj) 208.

***Țeroveș**, sat (Ceroveți, lg. Lumnic j. Mehedinți) vătaf; popă 391.

Țica, țigan 408.

Țigănești, sat (j. Ilfov) 138.

Țigănești, sat (j. Mușcel; azi j. Argeș) 9, 31, 89.

Ținfea din Mircești vinde vie cu ocină 282.

Țițea, cneaz rumânit din Răsipiți 34.

Țița, sat (j. Dimbovița; azi Dealul Mare) 69.

Țuia v. Stoica Țuia.

Țundrea (Țondră), căpitan, în marea adunare a țărilor 406; martor pentru Tîrgoviște 327, 328; semnează 327.

Țundrea, cneaz rumânit din Răsipiți 34.

U

Uda, sat (j. Argeș) 3.

***Udeni**, sat (lg. Produlești, j. Dimbovița) megiași din Produlești cu ocina la ~; parte din ~ vindută de Adîncă vătaf lui Rafail călugăr 76.

Udrea din Rădăcineni, martor 167,

Udrea din Săcuiani, frate cu Dobre armaș, martor, 217, 244.

Udrea din Vîlsănești, martor 380.

Udrea iuzbașă de roșii din Cosoba, martor 158.

Udrea, logofăt din Rădăcinești, martor, jurător 245, 246; probabil același: **Udrea**, sulger, jurător 226, 267.

Udrea, logofăt, martor pentru Ulița de la Rîmnic 23.

Udrea, martor pentru Liperești 138.

Udrea, postelnic din Bibești, fiul lui Vlad post., stăpin în Lindicești și peste țigani 322, 429; martor 113, 200, 209; semnează 209.

Udrea, soțul jupinsei Sora 238.

Udrea sulger v. **Udrea**, logofăt din Rădăcinești.

Udrea al Drăganei, cu vie la Tîrgoviște 356.

Udrea Găescul din Mogoșani, martor 135.

Udriște, ban din Mărgineni, închină Cricovenii m-rii Mărgineni (menț.) 177.

Udriște, frate cu Vlaicul, martor pentru Prisceni 119.

Udriște, fiul jupaniței Maria, în pricină pentru Curoteștii de Sus 299.

Udriște logofăt v. **Udriște** Năsturel.

Udriște, logofăt din Șerineasa, fiul lui Oprea log., stăpin în Foleștii de Jos 75; logofăt de cămară, martor 28, 33; semnează 28.

Udriște, martor pentru Drăghinești 333.

- Udriște, postelnic din Drăgoești, dăruiește Medvejdea și Malovățul m-rii Govora (menț.) 296.
- Udriște, postelnic, frate cu Drăghici post., dăruiește Lucianii Mitropoliei 105.
- Udriște, vornicul doamnei din Roșia, stăpîn de țigani 408; închis de Leon Tomșa vv. și urgisit 408; martor, jurător 277, 297, 335, 348; semnează 335.
- ⟨Udriște Năsturel⟩ (Uriil), logofăt, dă învățatură unui spudei 56.
- Udriște, tatăl lui Stan, partea sa din Căcăleții de Coastă (menț.) 336.
- Uești, sat ⟨j. Argeș; azi Uiasca, c. Bascov, mnc. Pitești⟩ 29.
- Uești, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 25, 267.
- Ugrin, din Mărăcineni, jurător 332.
- *Ulitești, sat ⟨Mărginenii de Jos, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ parte cu rumâni întărită m-rii Mărgineni 177,
- Ulița de la Rîmnic, sat ⟨mnc. R. Vilcea⟩, parte cu rumâni dăruită de jupineasa Vilae lui Pirvul log. 23; parte cu vad de moară cumpărată de Ep. Rîmnicului 218.
- Ulmuleț, top. la Luciani ⟨j. Dimbovița⟩ 105.
- Ungrovlahia v. Țara Românească.
- Ungureni, sat ⟨Unguriu, j. Buzău⟩ 4.
- Ungurenil v. Barbul Ungurenil.
- Ungurul v. Vlaicul Ungurul.
- Unta, moara sa din Samara (menț.) 131.
- Ureche v. Obirșia lui Ureche.
- Urechești, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩ 137.
- Urești, sat ⟨probabil Orești j. Ilfov⟩ 207.
- Uria v. Huria, sat.
- Uriil logofăt v. Udriște Năsturel.
- Urilați (Orlați), sat ⟨j. Săcuieni; azi oraș, j. Prahova⟩ 147, 148; pogoane de vie din dealul ~ vindute de Gheorghe Litului jupinului Manole 106; vie vindută de Turturea lui Gherghie spătar 134.
- Urloiu v. Sfan Urloiu.
- Ursul din: Focșeni, martor 137; ~ din Izvoare, jurător 52; ~ din Motomeanul, tatăl lui Manea (menț.) 149.
- Ursu, rumâni: din Ciocănești 267; ~ din Studenița 41.
- Ursul cel bătrîn, martor pentru Cornățel 225.
- Urziceni, sat ⟨j. Ilfov; azi oraș⟩ 374.
- *Uscați, sat ⟨lg. Vasilați, j. Ilfov⟩ 163, 195, 207, 227, 267.

V

- Vadul Țiganului, top. la București, 228, 231.
- Vaideei, m-re ⟨Slobozia lui Enache, j. Ialomița⟩ 412.
- Vaideei, sat ⟨Vaidei, c. Stănești, j. Gorj⟩ 271.
- *Vaideei lângă Slăvica, pe apa Ialomitei, sat ⟨or. Slobozia⟩ al m-rii domnești ⟨Slobozia lui Enache⟩ scutit de dări 7, 374.
- Vaideei (Vaidei), sat ⟨Vaideeni, j. Vilcea⟩, Hlebul, Radul ș.a. se vind rumâni cu ocinele 68; cumpărat de domn și dăruit m-rii Bistrița 115.
- Valahia v. Țara Românească.
- Vale, m-re ⟨Țițești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, parte din Lăzărești, închisă ~ 273.
- Vale, sat ⟨probabil Valea Mare, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, popă 413.
- Valea Boului, sat ⟨j. Săcuieni; azi Valea Cricovului, j. Prahova⟩ 293.
- Valea Caselor (Valea Casei), top. la Bătiești ⟨Vultrești, c. Hintești, j. Argeș⟩ 315.
- Valea cea Adîncă, top. la ⟨Mocești, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 336.
- Valea Cerului, top. în hotarul lacului Tomei 341.
- Valea Corbului, top. la Strîmbeni, j. Prahova 146.
- Valea cu Perii, top. la Futeștii de pe Mostiște, j. Ilfov 212, 215, 317.
- Valea lui Dadul, top. la Jupinești, j. Mușcel și Pădureț ⟨azi j. Argeș⟩ 208.
- Valea Lupoaiei, top. la Scăieni ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 351.
- Valea Nicovani v. Negovani, sat.
- Valea Pleșcioi, top. la *Ciinești și Mănăilești ⟨j. Vilcea⟩ 407.
- Valea Sării, top. ⟨lg. Bărăști, j. Buzău⟩ 259.
- Valea Tancului (~ Teancului), top. la Vernești, j. Buzău, vii 210; ocină și vie stăpînite de Oprea mare agă, m-rea Adincata ș.a. 284, 291.
- Valea Stălniții, top. la Zlășoma 122.
- Valea Voievodului, podgorie în Dealul Tirgoviște 356.
- Vancea, popă din Rîmnic, martor 283.
- Varlam (Vărlamu), egumen al m-rii Dealul 76; martor 327, 328; semnează 327.
- Varnița, sat ⟨Gvardinița, j. Mehedinți⟩, în hotar cu Zlășoma 122.
- Vasilache stolnic mare v. Vasilie Paindur.
- Vasilie, agă, martor pentru Mușetești 163.
- Vasilie ⟨călugăr⟩ (monah) dăruiește m-rii Govora ocină la Frăsinet (menț.) 5.
- Vasilie ⟨călugăr⟩ (monah), frate cu Mihail, vinde vie la Cindești 336.
- Vasilie, călugăr, tatăl lui Micșan care se vinde rumân (menț.) 56.
- Vasili din Brătești v. Vasili, post.
- Vasilie din: Corșori 223; ~ din Dărmănești, martor 176; ~ din Vaidei, se rumânește cu ocina 68.
- Vasilie, egumen al m-rii Arnota, năstavnice, cumpără sat 335.
- Vasilie (ermonah ~), egumen al m-rii Bistrița, pricină cu m-rea Tismana 115; ia jurători pentru Băbeni 260; martor 57, 80, 81, 238, 283; semnează 57, 80, 81, 238.
- Vasilie (Văsiu), fiul lui Albul log. din Rătiwoești, frate cu Albul, vinde părți cu

- rumâni la Aninoasa 97, la Ștefănești 109, 302; martor 159, 241; scrie zapis 97; semnează zapise 97, 109.
- Vasilie**, fiul lui Neagul din Greci, nepotul lui Dumitrașco clucer din Spineni și al Jup. Maria, vinde la Izvorani 268, 281.
- Vasilie**, frate cu Neagoe și Bale, vinde în Șirina 124.
- Vasilie** monah v. **Vasilie**, călugăr.
- Vasilie**, nepotul lui Larion, cu vie și ocină la Vernești 284.
- Vasilie**, popă din Tîrgoviște, martor 175, 327, 328.
- Vasilie**, portar, trimis domnesc 11.
- Vasilie**, postelnic din Brătești, martor (menț.) 2.
- Vasilie**, postelnic din Brătulești, vinde ocină la Podbelești (menț.) 337.
- Vasilie**, postelnic <din Tîrgoviște?>, martor 229.
- Vasilie**, postelnic, fiul lui Mihai f. mare spătar <Coțofeanul> și al Hîrsovei, se înfrățește cu Vucina mare pah. 364.
- Vasilie**, rumân din Podbelești 337.
- Vasilie** scrie zapis 97.
- Vasilie**, soțul Giurei, vinde vie la Cindești 179, 336.
- Vasilie**, spătar, fiul lui Mușat vist. și al Samfirei, tatăl Neacșei, Ioanei, Vilaei, familie 6, 96, 126, 268; stăpîn în Izvorani 319, Mușetești 246, 267, Ștefănești 302, Trănsani 32, mori 13, 96, rumâni 301, țigani 135, 268; pricină de familie 6, 96, 126, 129, 160, 257; semnează 301; probabil aceiași: **Vasilie**, spătar, martor pentru Izvorani 102.
- Vasilie**, stolnic, jurător 71.
- Vasilie** stolnic mare v. **Vasilie** Paindur.
- Vasilie**, țigan (menț. ult.) 21.
- Vasilie**, vistier, frate cu Necula vist., dăruiește de Radu Mihnea cu jumătate din Dedulești pentru slujbă dreaptă 309.
- Vasilie** Culiu, fiul lui Hași Culiu, diata lui, semnează 353.
- Vasilie** Drăncescu, popă, scrie și semnează zapis 327; scrie act al județului și și pîrgarilor din Tîrgoviște 328.
- Vasilie** Paindur (Vasalachi, Vasilache, Vasilachi, **Vasilie**, ~ Paendur, ~ Paiandur, ~ Paindor, ~ Painindur) mare stolnic, soțul Caplei 104; stăpîn în Budurești 60;
- în sfatul domnesc 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 128, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423, 424, 425, 427;
- martor 2, 58, 104, 161, 181, 335, 382, 398;
- în marea adunare a țării dă carte de dezvinovățire 406; jurător 234; semnează 58, 335, 398, 406.
- Vasilie** Stancovici traduce doc. slav în 1833 205.
- Vasilie** Șuche (Vasili) din Cînești, martor 14.
- Vața**, sat <j. Argeș> 188.
- Văcarea** v. **Vlad Văcarea**.
- Văcărescu** v. **Barbu Văcărescu**, log. mare.
- Văcărești**, boieri, în pricină cu Mitropolia pentru satul Luciani 105.
- Văcărești**, sat <j. Dîmbovița> 87, 267.
- Văcărești**, sat <mnc. București>, în hotarul m-rii Sfînta Troiță 377; logofăt 207, 217, 244, 405.
- Vădinău**, apă la Cornul <Vodnău> <probabil c. Drăgănești, j. Prahova>, vad de moară, pe ocina m-rii Snagov, întărit lui Iancu căpitan, după pricină 199.
- Vădislav**, **Vlădislav**:
- Vădislav** din Belcin v. **Vădislav**, post.
- Vădislav** din Dranovești, martor 409.
- **Vlădislav** din Slănicul de Jos, tatăl lui Stoica (menț.), C.
- Vădislav**, logofăt, martor pentru București 242.
- Vădislav**, postelnic din Belcin, schimbă țigancă 364.
- Vădislav** <II> voievod, domn al Țării Românești <1446—1456>, tatăl lui **Vlădislav** al III-lea, 10; cărți de la ~ 250, 424.
- Vădislav** <III> voievod, domn al Țării Românești <1523—1525>, fiul lui **Vlădislav** al II-lea, carte de la ~ 10.
- Văgiulești**, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj> ceauș 410.
- Vălari**, sat <j. Gorj> 271.
- Văleni**, sat <c. Sălătrucu, j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte din ~ și din munte, cu rumâni, dată de Jup. Dobra, fiului ei Lăudat 279; v. și dealul **Vălenilor** podgorie <j. Argeș> 425.
- Văleni**, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 34, 80, 92, 153, 167, 203, 243, 245, 278.
- Văleni**, sat <j. Vilcea>, Ilina și Velica, fetele lui Radu Piarșică, cu parte în ~ 125.
- Vărăști**, sat <j. Ilfov, comună> 42.
- Vărăști**, sat <j. Ilfov, c. Dascălu> 267; probabil aceiași: ~ de Crîngu 188.
- Vărăști**, sat cu baltă <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, scutire de vamă acordată m-rii Vîforita 66.
- ***Vărăști** de pre Drinbovnic, j. Vlașca, sat <lg. Glavacioc; azi j. Argeș>, megiași se vind rumâni cu ocina 175.
- Vărbănu** din Pitești, martor 343.
- Vărbilău** (Virbilov), sat <j. Săcuieni, azi j. Prahova> 310, 379.
- Văsiu**, „moș” din Cîdești 182; pricină 235; martor 120.

- Văsiu din Rătivoești v. Vasilie, fiul lui Albul log. din Rătivoești.
- Vesiiu din Dedulești (?), martor pentru Mățești 329.
- Văsilăți (Văsălați), sat <Vasilați, j. Ilfov> 207, 267.
- Vătășească, parte la Săcuieni <lg. Tinganu, j. Ilfov> cumpărată de Dumitru Dudeșcu 244.
- Vedea, riu, sat pe ~ 380.
- Velica, fiica lui Dragul post., moștenește în Mănești, Birsești ș.a., vinde în Poiana (menț.) 247.
- Velica, fiica lui Radu Piarscă și a Cirstiane, sora Ilinei, vinde la Văleni 125.
- Velica, sora lui Oprea din Păușești, nepoata lui Calivin călugărul, vinde la Pădureț 414.
- Velica, țigancă boierească 268.
- Vélter v. Stan Vélter.
- Veniamin, egumen al m-rii Strimbul, cumpără jumătate din Murgești, pe vremea lui Radu Șerban 355.
- Ventilă v. Vintilă.
- Vereani, sat <probabil j. Dolj> 11.
- Vernești j. Buzău, sat 344; megieși vind din partea Cîrlomănească 98; ocină și vii stăpinite de Oprea mare agă, m-rea Adincata ș.a. 284, 291; partea Balculească, cu ocină și vie, întărită lui Partenie monah 291; parte cu vie, întărită lui Gherge și cetei sale 332.
- Vernești, sat <probabil j. Ilfov> moșie cu rumâni dăruiată de jupanița Ana, fiica Mariei Floreasca, m-rii Strimbul 198.
- Vesiiu v. Văsiu.
- Veștișorivi, lac <lg. Lacul Tomei j. Dolj?> 341.
- Vetrea din Potoceni, jurător 332.
- Vichentie, nepot de fiu al lui Vișan, vinde părți din Morunglavi, Iași și Tomești 417.
- Vierăș (Vieroșul, Virăș, Vovidenie), m-re <j. Mușcel și Pădureț; azi Făgetul, c. Colibași, j. Argeș> dăruiată cu satul Știubeele de Preda Brincoveanu mare spătar 186; dijma de piine cuvenită ~ din satele sale 95; pricină cu moștenii din Jupinești 208, cu m-rea Tismana 115; egumen 95, 208.
- Vihorita (Vihorăști, Nașterea Maicii Domnului), m-re <j. Dimbovița; azi Viforita or. Tîrgoviște>, stăpînă peste satul Gurguița cu bălți 258; scutire de vamă 66.
- *Viiani, sat <lg. Radovanul, j. Dolj>, muntele ~ 11.
- Vilae, fiica lui Eftimie f. mare portar și a Vilaei, soră cu Anca, Marica, Neașa și Dima post., dăruiește parte cu rumâni din Ulița de la Rîmnice, lui Pirvul log. 23.
- Vilae, fiica Mariei și a lui Vasilie spăt., soră cu Neașa și Ioana, stăpînă 6, 129, 257.
- Vilae, jupaniță, mama lui Mihai post. dăruiește jumătate din satul Hodopeni m-rii Radu Vodă (menț.) 289.
- Vilae, jupineasa lui Eftimie f. mare pitar, mama lui Dima post., ș.a. lasă la moarte parte din Ulița de la Rîmnice, lui Pirvul log. (menț.) 23.
- Vilae, soția lui Cherbelet, în pricină pentru Ostra 84.
- Vintilă, Ventilă:
- Vintilă din Orbești, martor 410.
- Ventilă din Tătulești v. Ventilă, vătaf.
- Vintilă, fiul lui Nedelco, martor pentru Bucu 321.
- Vintilă (Ventila), frate cu Necula ș.a., se vinde rumân 283, 286.
- Vintilă, frate cu Stan vătaful din Balș martor 195.
- Ventilă, județ, cartea lui cu pîrgarii din Tîrgoviște (menț.) 63.
- Vintilă, logofăt, scrie carte pentru Sufleni 134.
- Vintilă, martor în cartea județului din Tirgșor 193.
- Ventilă (Ventilă), paharnic din Turșoru, martor 76.
- Vintilă (Ventila, Ventilă), postelnic, fiul lui Preda post. din Tătărani și al Maricăi, pricini 198, 211; probabil același: Ventilă, post. tatăl lui Cirstea și Oprea din Săteni (menț.) 63.
- Vintilă, țigan 408.
- Vintilă, vătaf din Brezoe, cumpără la Berciugov 192; martor 59, 268.
- Vintilă, vătaf din Tătulești, tatăl lui Calotă (menț.) 149.
- Ventilă (Ventelă) vinde ocină comisului Apostolache 293.
- Vintilă, Ventilă voievod v. Vlad Vintilă, domn.
- Vintilă, vornic <din Cornășeni>, soțul Stancăi, tatăl lui Tudosie log. și Negoită post. (menț.) 282.
- Vintilescu v. Radul Vintilescul.
- Visarion, egumen al m-rii Potoc, cumpără în Vlăduța 363.
- Vișești,, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, deal cu vii 173.
- Vistion, rumân din Fometești, întărit unor neșuțatori 245.
- Vișa v. Stanul Vișei.
- Vișa din Cîrstinești, fiica Sorei, vinde locuri 428.
- Vișa, fiica lui Stancu din Mircești, vinde vie la Cîndești 336.
- Vișa, jupineasa lui Grama pitar, dă parte din Șerbănești, la înfrățire 188.
- Vișa, jupineasa lui Stan log., m-rea Mărgineni, dăruiată cu parte și rumâni de ~ (menț.) 123.
- Vișa, jupineasă, moașa Stancăi, a lui Oancea și Negre, stăpînă în Mihăești (menț.) 201.
- Vișa, soția lui Dima călăraș, cumpără în Liudești 130.
- Vișa, soția lui Voico din Fiani 314.

- Vișa**, țigancă boierească 369.
- Vișan**, cneaz rumânit din Răsiți 34.
- Vișan** din Urziceni, vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Vișan**, moșul lui Vichentie, cu părți în Morunglavu, Iași și Tomești (menț.) 417.
- Vișan**, popă din Mușetești, martor 163.
- Vișan**, rumâni: din Curăteștii de Sus 299; ~ din Lazul 35.
- Vișină**, frate cu Stanciul, vinde la Săcuieni <Ilfov> 244.
- Vihoritul v. Calmățutul Vihoritul.**
- Vilcănești**, sat 419.
- Vilcea**, județ, sate din ~ 17, 18, 67, 75, 167, 169, 196, 245, 264, 276, 283, 386, 335, 411;
- preoți, egumeni, boieri, roșii din ~ 283.
- Vilceaua Gemenii**, top. la Luciani 105.
- Vilceaua Preajvei**, top. la Luciani 105.
- Vilceaua Văcarilor**, top. la Luciani 105.
- *Vilcenii j. Vlașca**, sat <lg. Comoara; azi j. Teleorman>, rumâni judeciți 42.
- Vilcul**, Viljițul v. Bunea Vilcul, log.
- Vilcul v. Oprea al lui Vilcul.**
- Vilcul**, boier hotarnic la Blejoi 168.
- Vilcul cel bătrîn** din Dărmănești, martor 176; probabil același: Vilcul din Dărmănești, martor, semnează 141 și ~ tatăl lui Miine (menț.) 384.
- Vilcul**: din Alexeni, vinde loc 271; probabil același, tatăl lui Detco și al Opriței 271; ~ din Mușetești, rumân 267; ~ din Puținței, fiul lui Cernat, martor 98.
- Vilcul**, hotarul ~ la Șarlău <j. Dimbovița> 59.
- Vilcul**, ocina lui la Turburești, întărită m-rii Potoc 363.
- Vilsan** vinde parte la Curtea <j. Gorj> (menț.) 191.
- Vilsăneasca (Vilsănească)**, parte în satul Băleni, a lui Badea post. 161, 382.
- *Vilsănești**, sat <Olari j. Romanați; azi j. Olt.> 380.
- Vîfșul**, martor pentru Grădiștea <j. Ilfov> 285.
- Viltureștii**, sat <Vulturești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 219.
- Virbilov v. Vărbilău.**
- Vîrbița**, sat <j. Dolj> boieresc, cu rumâni, schimbat cu alt sat 316, 317.
- Vîrf**, top. la Susuiaci 300.
- Vîrșiți**, sat <j. Dolj; azi Jiul> vătaf 396, 426.
- *Virîți j. Olt**, sat <Sprincenata> 169, 270; parte cu vii și grădini, întărită lui Ivan post. și jup. sale, Iliana 272; partea lui Pătrașco, cu vii, rumâni și țigani, moștenită de frații săi, Stroe și Dumitru stolnici 185.
- Virjoghe**, sulger, închină vad de moară m-rii Tutana, E.
- Virjoghie** din Mănicești, jurător 270.
- *Virliți (Virleți)**, sat <lg. Coslegiu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea lui Vintilă din Teșani, vindută cu rumâni lui Dră-
- ghici post. 62; parte cu vad de moară, vindută de Neacșa 404.
- Vîrtopul Boarteșului**, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Vîrtopul Epurelui**, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Vîrtopul Modroghinului**, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Virvor v. Ion Virvor.**
- Vladul, Vlad:**
- Vladul**, ban, cumpără jumătate din satul Futeștii de pe Mostiște 215.
- **Vlad**, bărbatul Drajnei, care vinde în Ibănești 156.
- Vladul**, boi luați de la ~ 101.
- Vladul cel orb v. Vladul Orbul.**
- Vladul**, dărăbanț, vinde falce de pădure de sub Piscuri 112.
- **Vladu**, diacon, martor pentru Muereasca, semnează 283.
- Vladul din Birsești v. Vladul**, post. din Birsești.
- Vladul**: din Bătiești, aldămașar și martor 219; ~ din Carcadulea, martor 166; ~ din Ciinești, martor 14; din Comani, martor 85; ~ din Copăceni, vinde vie la Grădiștea de Sus 285; ~ din Cote-nești, martor 279 ~ <din Curpen>, aldămașar 271; ~ din Curte, martor 191; ~ din Dranovești, martor 409; ~ din Flești, martor 294; ~ din Ghina <probabil: Glina>, boier hotarnic pentru Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405; ~ din Jugureni, fiii lui vind din ocina Găgenească 259; ~ din Pulaș, fiul Dobranei, vinde parte 156; ~ din Rimnic, frate cu Pirvul log., martor, semnează 283; ~ din Tirgoviște, martor 163; ~ din Ungurêni, martor 4; ~ din Vrănești, martor 300; ~ din Zărnești, megiș hotarnic pentru Găleşești 139.
- Vladul**, fiul lui Anghel din Iaroslăvești, martor 72, 411.
- **Vladul**, fiul lui Baico din Sănești, martor, D.
- Vladul**, fiul lui Coarvă din Zorești, vinde vie 222.
- **Vlad**, fiul lui Crăstian din Loloești, vinde vie 311.
- Vladul**, fiul lui Efrem log., martor la Tirgoviște 327, 328.
- Vladul**, fiul lui Negoe, se vind rumâni la Vaidei 68.
- Vladul**, fiul lui Radul din Curtea, vinde din partea lui Vilsan 191.
- **Vlad**, fiul lui Toader din Strimbeni, vinde ocină 146.
- **Vlad**, fiul lui Vlad log. Rudeanul v. Vlad, post.
- **Vlad**, fiul Negritei, frate cu Stanciul 26.
- Vladul**, frate cu Ilie post. întărit în Gropșani 78.
- **Vladu**, frate cu Mihnea Vit, vinde parte în Tufești 336.
- Vladul log. v. Vlad Rudeanul.**

- Vladul**, log., cumnat cu Stanciul și Voico, martor la Ulița 218.
- Vladul**, moșneni: din Glina, se vinde rumân lui Mihai Viteazul 287; ~ din Jupinești 208; ~ din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
- Vladul**, partea lui din Ludești, întărită m-rii Potoc 363.
- Vladul**, popi: din Jupinești 208; scrie zapis 366.
- Vladul**, portar, fiul lui Oprea portar din Rîmnic, tatăl lui Stanciul Portărescu care vinde vad de moară pe Rîmnic (menț.) 213.
- Vladul**, postelnic din Birsești, martor 283, 289, 407.
- Vladul**, postelnic, fiul lui Vladul Rudeanu log., nepot al lui Teodosie log., frate cu Andrei sulger și cu Radul 153, 245, 335; în pricină pentru Futeștii de pe Mostiște 215; renunță la drepturile lui în Fometești 153.
- **Vlad**, postelnic, tatăl lui Udre post., schimbă țigănci cu m-rea Tismană (menț.) 322.
- Vladul**, rumâni: din Fometești, întărit unor neguțători 245; ~ din Groșani 78; ~ din Jigoreni, fiul lui Cupen (menț.) 56; ~ din Muereasca 283, 286; (altul) frate cu Necula 283, 286;
- Vladul**, stolnic din Zărnești, jurător 226, 246, 267.
- **Vlad**, tatăl lui Stan martor pentru Dedulești 330.
- Vladul** vinde vie la Vispești 173.
- Vlad** voievod v. ~ Călugărul, ~ cel Tânăr, ~ Dracul, ~ Înecaful, ~ Țepeș și Vlad Vintilă.
- Vlad** voievod, tatăl lui Basarab, străbunicul lui Matei Basarab eroare pentru Basarab
- Vladul**, vornic din Drăngești, martor 49, 397; probabil același: Vlad vornic, trimis de domn cu haraciul la Poartă 406, martor pentru Dătcoi, semnează 221.
- Vladul** al Oprinei (~ al Oprinii, ~ Oprinii) din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276, 283, 286.
- Vladul** Băloae, moștean din Jupinești 208.
- **Vlad** Caloian (Vlad) din Cîndești, martor 93.
- Vladul** Cazac din Baba, megias (jurător) pentru Vilceni 42; probabil același: ~ Cazacul din Costeni, martor pentru Drăgănești, semnează 371.
- **Vlad** Călugărul (~ voievod), domn al Țării Românești <1481—1495>, tatăl lui Radu cel Mare 55, 152, 402, 405; daniilor Govora 152, 402 și Glavacioc 61; cărți de la ~ 55, 61, 152 (menț.).
- **Vlad** (cel Tânăr) (~ voievod, Vlăduț), domn al Țării Românești <1510—1512>, tatăl lui Vlad Înecatul (menț.) 150, 320.
- **Vladu** Cioroiul din Jugureni, martor 259.
- **Vlad** (Dracul) (~ cel Mare), domn al Țării Românești <1436—1442, 1443—1446>, tatăl lui Radul cel Frumos și al lui Vlad Țepeș 10, 363; carte de la ~ 250, 424.
- Vladul** Glăvăescul, fiul Oprei log. din Pizdulești, rob în zilele lui Simion Movilă, volnicit de domn să-și stăpânească moșia din Schei 114.
- **Vlad** Hoștean (Hoșteneală), tatăl lui Dobrea din Bălișoara cu parte în Cacaleți (menț.) 336.
- **Vlad** Inimă Rea din Bășinești, soțul Ilinei (menț.) 393.
- **Vlad** (Înecaful) (~ voievod), domn al Țării Românești <1530—1532>, fiul lui Vlad cel Tânăr, cărți de la ~ 150, 320.
- Vladul** Moțai, rumân din Stoienești 54.
- Vladul** Narăcea din Samara, martor 131.
- Vladul** Nebleajnicul, rumân din Stoienești 54.
- Vladul** Orbul (Vladul cel orb) din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.
- Vladul** Pozmircă din Jugureni, martor 259.
- Vladul** Roman din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276.
- Vladul** Roșca din Brătiani, tatăl lui Voico, bunicul Eftanei, stăpin peste rumâni în Mușetești (menț.) 31.
- Vladul** Rudeanul (Vlad, Vladul) logofăt din Ruda, soțul Dospinei 227, tatăl lui Andrei, Radul și Vladul, familie (menț.) 152, 153, 215, 245, 316, 317, 335; întărit peste rumânii din Lichirești, stabiliți în Crăcenii după legătura lui Mihai Viteazul (menț.) 227; închină ocină și rumâni la Ninășești, m-rii Flămînda (menț.) 152.
- **Vlad** Tolia vinde vie la Pătirlage 336.
- **Vlad** Țepeș (Vladul voievod), domn al Țării Românești <1456—1462, 1476>, fiul lui Vlad Dracul, carte de la ~ 363.
- **Vlad** Văcarea din Bărbuleț, tatăl lui Paraschivă (menț.) 240.
- **Vlad** Vintilă (Ventilă voievod), domn al Țării Românești <1532—1535>, „fiul lui Vlad voievod”, eroare pentru Radu cel Mare 320; întemeietorul m-rii Mehedic 184; cărți de la ~ 115, 320.
- **Vlad** Vucica, tatăl lui Tudosie care vinde în Seciul Baniei (menț.) 36.
- Vlahia** v. Țara Românească.
- Vlaica** din Cornet, martor 426.
- Vlaicul**, ceauș din Pitești, martor 319.
- Vlaicul**: din Bogătești, martor 251; ~ din Fintești, martor 290; ~ din Izvorani, martor 135, ~ din Săteni, jurător (menț.) 63.
- Vlaicul**, frate cu Udriște, vinde locuri la Priseceni 119.
- Vlaicul**, logofăt din Conțești, martor 97; jurător, semnează 99.
- Vlaicul**, logofăt din Juguri, jurător, semnează 99.

- Vlaicul, martori: pentru Grădiștea de Sus, 285; ~ pentru Muereasca 283.
- Vlaicul, nepotul jupinsei Vișa, pricină cu m-rea Mărgineni 123.
- Vlaicul, păcurar, martor pentru Ciulinia 261.
- Vlaicul, popă al vlădicăi la bis. Sf. Nicolae din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Vlaicul, popă, ceata lui (menț.) 363.
- Vlaicul, popă, tatăl lui Istrate care vinde la Cacaletii din Vale (menț.) 336.
- Vlaicul, tatăl lui Micul, martor pentru Șoimari 220.
- Vlaicul Ungurul din Corșori, martor 216.
- Vlasie primește parte din Zălogi în schimbul banilor dați ca să-l scoată pe Pătrașco de la spinzurătoare 137.
- Vlaşca, județ, sate din ~ 22, 29, 42, 56, 70, 175, 183, 282, 299, 333, 358, 359, 371, 422.
- Vlaşca, top. la Robănești <j. Romanai; azi j. Dolj>, schitișor la ~ 80.
- Vlăcul v. Bunea Vilcul, log.
- Vlădae, fiica lui Manea, soră cu Rada, vinde parte în Cîrnitura 239.
- Vlădăru din Drăgănești, martor 85.
- Vlădeni, sat <c. Mihăești, j. Mușcel; azi j. Argeș> 241.
- Vlădeni, sat <j. Prahova; azi j. Dimbovița> 15, 158, 370.
- Vlădești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> popă 241.
- Vlădești, sat <j. Vilcea> 378.
- Vlădica, ceauș din Costești, martor 391.
- Vlădila j. Romanai, sat <azi j. Olt>, părți dăruite și vindute de Tatomir, m-rii Govora 38.
- Vlădilă, copil de țigan 279.
- Vlădimir, moștean din Jupinești 208.
- Vlădislav v. Vădislav.
- Vlăducă vinde și schimbă vie la Vispești 173.
- Vlădueni, sat <j. Romanai; azi j. Olt>. 278.
- *Vlădulești j. Prahova, sat <probabil lg. satul Corlătești, c. suburbană Berceni, mnc. Ploiești>, hotare, Radul, slugă domnească și moștenii, întăriți în ~, rumânire, judeciri 308.
- Vlădunea din Trestia, jurător pentru Cindești 182, 235.
- Vlăduț vodă v. Vlad cel Tinăr, domn.
- Vlăduța pe apa Teleormanului, sat <j. Argeș> întărit m-rii Potoc 363.
- *Vlășceani, sat <probabil j. Mehedinți>, m-rea Topolnița, volnicită să ia dijma de pe ocina ei de la ~ 82.
- Voda, armaș din Vilsănești, martor, semnează 380.
- Voda, rumân din Fometești, întărit unor neguțatori 245.
- Voevodul, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Voica, fiica popei Zîrnă, vinde parte în Liudești 130.
- Voica, jupanița lui Bărcan și mama lui Necula și Radul, vinde la Vrănești 315.
- Voica, jupineasă, mama Radei, dă satele Fometești, Runcul, Toxobeni, viu la Copăcel, lui Pătru și Ghioca neguțatori, pentru bani imprumutați 65.
- Voica, soția lui Cindea post. din Balotești, întărită la Izvorani 268.
- Voica, țigănci 12, 337, 408.
- Voica a lui Mușat vinde parte la Grădiștea 359.
- Voicilaș vinde loc de casă în Star Chiojd 351.
- Voicilă: din Drăgănești, boier hotarnic pentru Cernătești și Bucov 147, 148; ~ din Jupinești, moștean 208; ~ din Mogoșești, vinde parte în Grădiștea și vie la Stăjărea 145, martor 385.
- Voicilă, fiul călugăriței Dionisia, frate cu Constantin, vinde vie cu ocină și loc de casă la Săseni 383.
- Voicilă, martor pentru Pupezeni 256.
- Voicilă, tatăl lui Mihail, cu parte în Cacaletii din Vale (menț.) 336.
- Voicina mare pah. v. Vucina.
- Voico, diacon din Vernești, fiul popei Manea, vinde parte 98.
- Voico: din Fiani, soțul Vișei, în pricină 314; ~ din Fintinele, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Letcă, jurător 304; ~ din Jupinești, moștean 208; ~ din Păltineni, martor B; ~ din Pitești, martor 118; ~ din Săcuieni, boier hotarnic 405; ~ din Slătioare, martor 386; ~ din Vernești, jurător 332.
- Voico, fiul lui Vlad Roșca din Brătiani, tatăl Eftanei, stăpînă peste rumâni în Mușetești (menț.) 31.
- Voico, fiul popei Ghinu din Bujoreni, vind parte din satul Ulița, cu vad de moară 218.
- Voico, frate cu Dimitrie, vinde moșie la Pătirlage 336.
- Voico, frate cu Ion, judecit cu ocina din Vilceni 42.
- Voico, logofăt, parte din Pîrscov răscumpărată de la ~ 51.
- Voico, martor pentru Șoimari 220.
- Voico, megiaș din Vernești, fiul lui Grozav, vinde în partea Cîrlomănească 98.
- Voico, tatăl lui Oprea martor pentru Șoimari (menț.) 220.
- Voico al Martei, megiaș din Vernești, vinde în partea Cîrlomănească 98.
- Voicu, tatăl lui Neago post. din Corșori, soțul Dobrei (menț.) 223.
- Voievod v. Plaiul Voievodului.
- Voinea v. Voinea din Găleşești.
- Voinea: din Bădeni, martor 429; ~ (Voinea) din Găleşești, vinde, cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ din Măstănești, chezaș la vînzare de ocină 293, aldă-mășar 323; ~ din Muereasca, frate cu Lupul, se vinde rumân 283, 286; ~ din

- Pupezeni, martor 321, 390, semnează 390; ~ din Tîrnava, jurător pentru Vilceni 42.
- Voinea, fiul lui Grecul și al Stoianei, vinde ocină, vie și moară la Topliceni 189.
- Voinea, martor pentru Drăghinești 333.
- Voinea, țigan 197.
- Voinea vinde parte la Vlăduța (menț.) 363.
- Voinești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> Preda post. și Oancea log. întăriți peste ~ 205.
- Voislav, călăraș din Dobroți, megiaș jurător 314.
- *Voivodești, sat <lg. Florești, j. Prahova> 282.
- Voroveni, sat popă 158.
- Vrabeți, sat <Brabeți, j. Mehedinți; azi Horăști, or. Motru j. Gorj> 410.
- Vrabie v. Ion Vrabie, log.
- Vrabie, fiul lui Luca, rumân din Nucșoara 418.
- Vrabie, tatăl lui Ion, în pricină pentru Cîrstienești (menț.) 419.
- Vracnița, sat <probabil j. Dimbovița>, laz vindut de Stanciul vătaf 69.
- Vrăjitorul v. Dragomir Vrăjitorul
- Vrănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> vie vindută de Bulborea 315.
- Vrănești, sat <lg. Băltești, j. Sac; azi j. Prahova> 300.
- Vrtbiev, top. la Buzău 336.
- Vucica v. Vlad Vucica.
- Vucina (Bucina, Vucena, Voicina), mare paharnic, stăpîn 139, 294, 295, 364, 376, 401, 413; pricină 42; în sfatul domnesc 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 32-35, 39, 41, 44-47, 54, 56, 63, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195-198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267-270, 272, 278, 281, 282, 286, 289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318-320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354-356, 359, 364, 374, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411, 412, 417, 418, 423, 424; mare ceașnic în sfatul domnesc 67; martor 58, 161, 181, 382, 335; semnează 58, 406; mare postelnic în sfatul domnesc eroare: în loc de paharnic.
- Vucomir din Berindești, jurător 226, 267, Vucomir din Bucșănești (Vucu), tatăl lui Ivan, jurător 246; martor, semnează (menț.) 154.
- Vulpe, rumân boieresc 180.
- Vulpeni, sat <j. Romanăți; azi j. Olt> cu rumâni, al lui Preda spăt.; zălogit pentru o datorie 426.
- Xenoh, m-re v. Afhos.
- Z
- Zaharia, călugăr, tatăl lui Negoită și al lui Manea care vind în Poiana 310.
- Zaharia, (Zaharachi, Zahăria) din Pitești, cumpără delniță în Izvorani 102, 103, 268.
- Zaharia din Mățau, scrie zăpis 236.
- Zaharia, frate cu Iane pah. și cu Iscrul, în pricină pentru vite și argint 157.
- Zaharia, martor pentru m-rea Cozia 77, Zaharia (Zaharie), popă din Păușești, în pricină 378; martor, semnează 400, 407.
- Zaharia, proegumen, al m-rii Cozia, martor 77, 79.
- Zaharia (Zaharia), sluger mare, martor 181, sluger 171.
- Zaharie, rumân din Aninoasa, cu delniță 97.
- Zaharia, rumân din Vulpeni, judecit fără ocină 426.
- Zaharia, vinde ocină și vad de moară în Șarlău (menț.) 59.
- Zaida, vinde parte în Meriș 410.
- Zamfira v. Samfira.
- Zamona v. Danciul Zamona.
- Zapșa, top. la Oltenei 368.
- Zatrea v. Piscul Zatrii.
- Zahul v. Radul Zahul.
- Zăgazul de Pămînt, top. la *Știubeiele <probabil Vierăși, j. Teleorman> 186.
- *Zălogi, sat <probabil lg. Urechești, j. R. Sărat; azi j. Vrancea>, parte dată de Căzan lui Vlășie 137.
- Zărnești (Zărănești), sat <j. Argeș> 139, 226, 246, 267, 294, 364.
- Zătreni, sat <j. Vîlcea> 113, 426.
- *Zătreni (Zetréni), sat <lg. Frințești, j. Vîlcea> 57, 400, 407.
- Zătruca top, la Beleți <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 165.
- *Zăvoiani, sat <*Zăvoiu, probabil lg. mnc. Buzău> 334.
- Zegaia, sat <j. Mehedinți> 391.
- Zemnici, top. la *Vlădulești j. Prahova <lg. Corlătești; azi în mnc. Ploiești> 308.
- Zgia v. Mircea ~ și Stanciul Zgia.
- Zisul, rumân din Fometești 245.
- Zirná v. Oprea Zirná.
- Zirná din Bărbuncești, jurător 332.
- Zirná, fratele lui Căzan, înfrățește pe Mușat croitor peste parte din Cindești 120.
- Zirná, popă, tatăl Voicăi care vinde în Liudești (menț.) 130.
- Zlaşoma, j. Mehedinți, sat <Zlaşoma>, cumpărat de Barbu clucer din Poiana de la Tudosie log. ș.a. 122.
- Zlate v. Oprea al Zlatei.
- Zlate din Belcești, vinde parte 108.

Zlate, fiul său Oprea post. vinde în Sărădănești (menț.) 113.

Zlătescul din Șușețu, vinde țigan 408.

Znagov, m-re v. Snagov, m-re.

Zorești, sat <j. Buzău> 90, 98, 332, 334;
dealul ~, pogoane de vie cumpărate de
Buzinca mare comis de la Alba ș.a. 222.

Zoreștii Pirtii, deal la Zorești <j. Buzău>
222.

Zorilă, delniță sa din Mihăești 394.

Zaseanca, ocină la Boldești <j. Săcuieni;
azi ~ Grădiștea, j. Prahova> 104.

Zosim, egumen al m-rii Mislea 325, 337,
421, 422.

A

ace 275, 279.

acte:

~ date de domn: hrisoave 123, 177, 253, 320, 336, 337, 364; mențiuni simple de hrisoave 10, 40, 41, 44, 250, 320, 415; mențiuni de porunci, cărți passim; mențiuni de ~ cu numele emitentului: Radu Negru 250; Mircea cel Bătrîn 55; Mihail I 250; Vlad Dracul 250; Vladislav II 250; Vlad Țepeș 363; Vlad Călugărul 55, 152, 402; Radu cel Mare 5, 55, 152, 402, Neagoe Basarab 55, 320, 402; Radu Paisie 55, Petru cel Tânăr 55; Alexandru Mircea 177, 288, 291; Mihnea Turcitul 214; Ștefan Surdul 67; Alexandru cel Rău 363; Mihai Viteazul 67, 75, 234; Radu Mihnea 41, 61, 299; Alexandru Iliăș 308; Matei Basarab 41, 254, 267, 361; răvașe domnești de jurători 19, 20, 25, 31, 42, 46, 52, 59, 85, 87, 160, 234, 235, 246, 265, 270, 280, 284, 291, 299, 314, 324, 369, 377; mențiuni de răvașe 31, 41, 48, 247, 267; v. și scutiri și imunități.

~ date de patriarhi 254, 361;

~ date de mitropoliți 20, 40, 71, 128, 274, 324;

~ date de mari boieri 95, 133, 165, 296, 341, 347;

~ dată de județ și pîrgari 63;

~ zapise passim.

<adunare de stări> 269, 406.

agă, stăpîni, familie 21, 59, 153, 167, 172, 173, 284, 291, 321, 333, 358, 390, 399, 410; martori 34, 163, 175, 209, 335; jurători 20, 25; datornic 282; ia parte la adunarea stărilor 406; dă carte 128; <menț.> 34, 41, 122, ~ mare v.

Oprea.

agoae 282.

albine v. stupi

aldămaș 28, 119, 230, 271, 328, 410.

aldămășari 219, 222, 271, 351, 411.

alfoi F.

amenzi v. dușegubină, gloabă, treapăd.

aprod 91.

arături 163.

argint 157; obiecte de ~ 135, 199, 275; bani de ~ 214, 230, 291, 309, 332, 383, 406.

arhiepiscopi (arhiemitropoliți) 2, 40, 47, 80, 81, 128.

arhieriei 269.

arici, în onomastică 41.

arie 315.

armași 336; stăpîni, familie 17, 18, 115, 164, 217, 244, 291, 354, 404, 408; se judecă 84, 244; cotropesc 68, 107; atribuții 255, 294, 408; martori 2, 34, 68, 88, 137, 147, 161, 163, 167, 169, 181, 188, 209, 217, 244, 245, 314, 335, 380, 382, 389, 395, 429; dă carte 128; ~ mare v. Dragomir.

armean 283.

ascultare, datorată de rumâni 57, 65, 184, 352, 358.

aspri, în prețuri 4, 12, 32, 34, 46, 63, 64, 68, 74, 84, 86, 107, 113, 125, 127, 130, 146, 156, 159, 161, 169, 173, 176, 179, 188; 191, 200, 214, 219, 222, 230, 237, 244, 263, 271, 273, 282, 286, 287, 291, 297, 299, 300, 309, 314, 315, 321, 332, 333, 334, 336, 337, 343, 349, 351, 354—356, 359, 364, 367, 374, 381, 382, 387, 399, 403, 407—409, 411, 416, 417, D; în dări 269, 271; în gloabe 32; la înfrățire 271, 319; în datorii 185, 200, 334, 347, 353; în zestre 247; la haraci 406; la înmormîntare 185; ~ de argint 214, 230, 291, 309, 332, 406; ~ turcești 163, 247, 332; echivalențe 247.

ășezămînt (intocmire) 39, 40, 115, 122, 205.

atlas 275.

aur, obiecte de ~ 203, 275; bani de ~ 16, 64.

B

bani <dregători>:

stăpîni, familie, ctitori 2, 17, 37, 47, 58, 64, 70, 107, 133, 149, 150, 177, 212, 222, 233, 237, 328, 342, 426; judecă 157, 234; dă carte 95, 128; martori 28, 33, 48, 161, 167, 181, 203, 294, 335, 368, 382, 399; jurător 71; ia parte la adunarea de stări 406; mare ~ v. Hrizea din Bălteni; ~ de județ (bănșori) 184, 253, 286, 410; <menț.> 18, 192, 195.

bani <monedă>:

în prețuri 9, 12, 21, 26, 28, 33, 36, 37, 49, 51, 65, 72, 73, 88, 89, 91—93, 97, 98, 109, 112, 124, 131, 138, 140—142, 144, 152, 155, 166, 187, 189, 197, 216—218, 220—222, 225, 230, 232, 239, 243, 259, 275, 278, 281—283, 285, 292, 298, 303, 312, 323, 344, 365, 372, 384, 385, 390, 391, 393, 396, 400, 404, 410, 420, 428, 429, F; echivalențe 166, 217, A; în dări 70, 425; la înfrățire 274; în datorii 183, 266; împrumutați 111, 130, 163, 167, 245, 272; întorși (lepădați) 19, 222, 299, 337, 354; v. și generic aspri, costande, florini, galbeni, lei, potronici, taleri, ughi.

bașă, stăpîn de moară 401.

băcan 395.

bălaș 164, 396;

bălți 55, 66, 74, 115, 143, 181, 212, 258, 271, 283, 287, 315, 317, 320, 363, 390, 422.

băneasă 289.

bărbier 395.

băfaie, în divan 423.

bătrînii satului 246; orașului 327, 328.

berbeci 241.

bir 283, 286, 308; scutiri de ~ 184, 264, 286, 320; scoateri de la ~ 269, 276; fugă de ~ 94, 269, 376, C; ocini vindute pentru plata ~ 404; solidaritate la ~ 32; scăderi de ~ 376; ~ după „obi-ceiul țării” 376; ~ rumânilor 94, 252, 276, C; ~ de lună 264, 352; moldove-nilor 352; ~ de rușală 224.

birar 32.

birărie de județ 32, 286.

biserici 223, 266, 319, 361, 364.

bivolii 170.

bîlci 250.

boi, în prețuri 118, 169, 189, 218, 351, 363, F; în dări 7, 250, 253, 264, 271, 286, 352; în gloabă 252; într-o cheltu-ială 101; în onomastică 98; în toponimie 133, 293.

boieri, stăpîni passim; ctitori 53, 115, 152, 186, 233, 282; ~ mari și mici 17, 128, 181, 213, 294, 406, 412, 427; înfrățiți 2, 58; martori 2, 12, 24, 56, 68, 77, 88, 97, 111, 154, 168, 161, 163, 167, 169, 171, 192, 217, 223, 230, 244, 245, 283, 327, 328, 333, 399, 407, 413; judecă 6, 234, 257, 346; cotropesc 169, 262, 269, 283; fac alte abuzuri 150, 295; supuși la dări 325, 421; opreliști 7, 250, 320; hicleni 6; cu datorii bănești 100, 160, 163, 180, 183, 200, 282, 413; căzuți în nevoie 153, 245, 331; închiși 408; pribegi 157, 178; v. și jurători, hotarnici.

bolovani de sare 39.

braniște 363.

bucate (averi) 6, 82, 128, 136, 178, 200, 203, 224, 227, 241, 255, 348, 427.

buciumul de vie 222, 374.

bușteni 374.

buți de vin 55, 98, 425.

C

cai (telegari), în prețuri 38, 49, 107, 122, 232, 305, 407, 417; dați la înfrățiri 135, 188, 223, 319, 364; furați 313; luați cu sila 85, 170; la ocna de sare 39; în obligații fiscale (darea ~; ~ de olac) 7, 184, 253, 264, 286, 352; la vamă 250; în zestre 203.

camăfă (dobîndă) 111, 130, 163, 167, 245, 272.

cantaragiu 237.

capre 241, 271.

care 55.

case:

— domnească 313; boierești 20, 25, 173, 288, 318, 334, 337, 364; ale bise-ricii 53, 121; de megiași 156, 223, 269, 334, 339, 367, 379; de rumâni 113, 116, 163; de meșteșugar 298; ~ în orașe 23, 121, 164, 173, 298, 364; în sate 3, 20, 113, 116, 156, 163, 223, 253, 269, 282, 318, 334, 337, 339, 367, 379, 416; la vie 349, 356; în prețuri 164, 364; locuri de ~ 53, 223, 275, 336, 383; în prețuri 91 173; în scutiri 224, 253; în descriere de hotare 317.

cataramă, în onomastică 285.

cazac, în onomastică 239.

călărași, stăpîni 73, 130, 156, 261, 262, 339; supuși la dări 82, 307, 325, 421; organe executive 286, 307; martori 130, 155, 237, 249, 338, 383; jurători 31, 314; căpitan de ~ 368; iuzbașă de ~ 307.

călugări (monahi) stăpîni, familie 56, 76, 80, 173, 244, 265, 284, 291, 299, 310, 407, 414; fac daniil 5, 336; vind 336; se judecă 16, 210, 332; cotropesc ocină 5; construiesc moară E; string dijmă 325; opreliști 25 adună avere risipită 199; martori 11, 29, 223, 228, 231, 273, 283, 286, 336, 340, 383; jurător 67, 150; hotarnici 13; menț. 14.

călugărițe 41, 57, 66, 180, 244, 272, 282, 336, 374, 383.

cămară domnească 28, 423.

cămărași 1, 97, 200, 225, 253, 268.

căpitani 199, 320, 405, stăpîni, familie 14, 22, 34, 130, 166, 168, 239, 242, 249, 259, 334, 370, 391; martori 14, 24, 49, 68, 92, 106, 164, 225, 243, 278, 283, 290, 327, 328, 330, 335, 368; jurători 67, 260, 291; răsplătit de domn 362; supuși la dări 421; participă la marea adunare a țării 406.

cășările <dare> 264.

ceapraz 107.

ceară, ca dare 7, 184, 253, 264, 286, 352; vindută 65, 189; dată la înmormîntare 156; bani luați de la turci pe ~ 429.

cearșaf 275.

ceașcă 135.

ceașnic v. paharnic.

- ceată a unui boier 247; a unui armaș 84; logofetească 224; postelnicească 147, 148; de moșneni 332, 359, 363.
- ceauși, stăpîni, familie 30, 188, 368; martori 230, 309, 319, 391, 410; hotarnic 267. cercei 279.
- cetate de scaun v. București, Tirgoviște.
- cheltuieli de judecată 41, 101, 272, 384; la răscumpărări de ocine 51; la înfrățire 83; la hotărnicie 75; la înmormintare 185; passim.
- chezași 293, 426, C.
- chezășie 313.
- chihaiele la Poartă 406.
- chinovar 105, 208, 270.
- chintese 203, 275.
- chirie pentru o prăvălie 50.
- cimpoitor 120; în onomastică 240.
- ciobani 32.
- ciocănași 39.
- ciozvirte (cetviști) <măsură> de vie 173, 243, 278, 374.
- cireș 105, 189, 271.
- ciubere 349.
- cizmar 91.
- cîmp, amîndouă 33.
- cîntar 65.
- cîrciumar 3.
- clăi 307.
- clisieri 217, 244, 327, 328, 377.
- cluceri, stăpîni, familie 91, 110, 122, 147, 153, 161, 171, 180, 194, 209, 212, 215, 234, 242, 245, 261, 265, 268, 277, 281, 316, 317, 326, 331, 354, 355, 364, 408; martori 2, 15, 23, 24, 28, 29, 33, 34, 49, 56, 58, 73, 80, 81, 88, 92, 97, 161, 167, 169, 171, 181, 202, 203, 209, 217, 241, 242-244, 246, 261, 267, 278, 294, 331, 335, 397, 399, 404; jurători 20, 25, 67, 83, 101, 160, 227, 348; judecă 234; în pricini 105, 194, 201; ispravnic 54, 148; ctitor 337; dă carte 128; scrie zapis 209; dă bani cu împrumut 331; ia parte la marea adunare a țării 406; învinuit de furt din haraci 406; ~ mari în sfat v. Nedelco Boteanul.
- cneaghină 41.
- cnezi v. moșneni.
- codri 165, 219, 421.
- cofterie 203.
- cojocari 155, 179, 315, 374.
- comiși, stăpîni, familie 20, 21, 25, 63, 64, 88, 117, 149, 207; 217, 222, 244, 282, 293, 323, 329, 347, 395, 397; martori 12, 28, 33, 58, 88, 92, 97, 158, 161, 163, 169, 181, 187, 241, 243; 246, 268, 278, 294, 298, 335, 382, 394, 397, 399; jurători 20, 25, 203, 226, A; se judecă 262; ia parte la marea adunare a țării 406; dă carte 128; scrie zapis 397; ~ mare în sfat v. Buzinca.
- conace <obligație fiscală> 184.
- copii, slugă domnească 313; de țigani 9, 21.
- copilă 271.
- corb, în toponimie F.
- costande <monede>, în prețuri 14, 108, 144, 166, 192, 240, 374; în plata chiriei 50; echivalențe 108, 166, 180.
- cotropiri de sate și ocine 25, 105, 262, 309, 337, 384.
- coți <măsură> 107, 356.
- covoare 107, 364.
- criptogramă 344.
- croitori, stăpîni 120, 292, 298; martori 28, 33, 164, 230, 298, 343; jurător 314.
- cruci, ferecată 279; semne de hotar 217, 244, 315.
- cfitori 41, 50, 79, 121, 174, 184, 186, 202, 320, 336, 337, 374, 412.
- cupari, birar de județ 286; martori 92, 169, 209, 243, 278.
- cupeți v. negustori.
- curătură 2.
- curelar 359.
- curte domnească 378, 404; boierească 415.

D

- danii (închinări, miluiri):
 domnești, bisericii 5, 39, 41, 44, 55, 61, 66, 115, 276, 288, 361, 374, 402, 412, 422; unor boieri 194, 358, 364; unor slujitori, pentru slujbă credincioasă 22, 42, 362; unor rude 40, 41;
 ~ boierești bisericii 53, 152, 186, 198, 202, 273, 282, 296, 347; între boieri 2, 15, 23, 58, 364; unui negustor 233; unui orașan 267;
 ~ ale unor clerici bisericii 5, 50, 80, 121, 336;
 ~ ale unor megiași bisericii 57, 77, 81.
 ~ la înfrățire 319;
 ~ între rude 4, B;
- dascăli, scriu zapis 93; învață copii 361; ~ slovenești <în menț. tirzii> 201, 244.
- dat 94.
- datări și cu anul erei noastre 6, 15, 135, 185, 191, 197, 200, 233, 254, 308, 336, 377; cu anul nou la 1 sept. 377; după sărbătoare religioasă 15; cu numele zilei 377.
- datorii bănești, ale unor boieri 16, 20, 25, 100, 128, 160, 162, 167, 183, 185, 197, 200, 203, 265, 282, 331, 362, 369, 427; ~ ale unor boieri la turci 302, 413, 426; ale unor moșneni 49, 93, 368, 429, A; ale unor rumâni C.
- dăjdii către domnie 32, 70, 224, 264, 283, 286, 320, 336.
- dărăbani (dărăbanți) 28, 33, 82, 112, 156, 244, 406, 408.
- dări, quantum 269; sparte 70; solidaritate la ~ 269; ~ de lună 7, 253; specificate, V. bir, boi, cai, cășărie, ceară, conace, dijmă, drahme, fin, fum, galbeni, gorștină, împrumuta, maglă, mertice, miere oi, pârgar, plocon, podvoade, porci, stupi, sulgin, vinărici; v. și rentă feudală.

dealuri cu vii 114, 132, 135, 146, 150, 173, 179, 244, 268, 291, 300, 302, 332.
delnițe 103, 123, 162, 187, 282, 315, 394, C; ~ boierești 163, 246; ~ cu rumâni 97, 113, 163, 181, 418; ~ fără rumâni 268, 355, 418; date la înfrățiri 301, 319; puse zălog 102.
diaconi 98, stăpini 327, 328, 344, 374; martori 26, 50, 63, 97, 124, 155, 191, 275, 283, 327, 328, 383; scriu zapise 219, 324.

<diatē> 57, 229, 353.

dicheu 223.

dieni scriu acte 75, 137; martori 419.

dijmă domnească 254, 320, 340; ~ boierească 95, 320, 325, 340; ~ cuvenită mănăstirii 39, 307; ~ din stupi 55, 82, 224, 253, 352; ~ din oi 11, 82; ~ din porci 11; ~ din grădini 55; din pește 422.

divan (sfat): acte cu ~ passim; judecăți în ~ passim; numit marele ~ 6, 25, 31, 41, 67, 84, 107, 152, 180, 227, 270, 291, 308, 405; bătaie în ~ 423; boier scos cu rușine din ~ 10.

doamnă a țării 41, 277.

dobîndă v. camătă.

domnul, numit cnez 44; judecă passim; face danii, ctitor 5, 7, 39, 41, 44, 66, 184, 288, 358, 361, 362, 374, 402, 412, 422; rumânește 41, 276, 308, 358; judecește 24, 308; vinde și cumpără 34, 115, 181, 213; își lasă averea 40; ia măsuri împotriva unor boieri 151, 178, 224, 245, 408; taie capul unui boier 234; pribeag 24, 40, 157; dă învățatură în acte 174, 183, 307, 340, 360; v. și acte, danii, judecată, slugi, scutiri.

domnie 44, 59.

drahmă (didrahmă) împărătească <dare> 269, 376.

dram <măsură> 157.

drum, în descriere de hotar 186, 261, 351.

dumbravă 168.

dușegubine, 32, 139, 294, 295, 315, 364, 378.

E

egumeni 208; numai cu numele și mănăstirea 1, 5, 41, 44, 53, 55, 61, 76, 80, 115, 147, 148, 152, 174, 184, 198, 202, 214, 231, 234, 252, 253, 267, 322, 325, 336, 346, 353, 361, 363, 374, 383, 402, 403, 412, 422; atribuții 82, 282; poartă pricini ale mănăstirilor 16, 67, 115, 304, E; cumpără, vind, fac schimburi 38, 47, 204, 290, 335, 337, 355; iau dijme 95, 421; judecă 253; participă la sobor 6, 253, 254, risipesc averea m-rii 199; martori 57, 77, 79, 80, 140, 142, 144, 238, 246, 283, 286, 327, 328, 395; jurători 132, 150.

episcopi cu numele 67, 71, 115, 253, 266, 283, 291, 361; stăpini 8, 43; judecă 6, 67, 71, 115, nastavnici la m-ri 123, 174,

337, cumpără ocină 332; dau cărți 53, 235; martori 80, 81, 121, 254, 383. episcopii, stăpine 8, 43, 283; jurămint făcut la ~ 235; loc de stringere a unor jurători 210.

erei 98.

ernatec, oi la ~ 178.

erodiacon 238.

evanghelie, jurămint pe ~ 6, 85, 98, 107, 235, 319, 332, 406, E.

exarh 6.

F

faur 369.

fălci de ocină 36, 37, 112, 156.

fiare, om legat în ~ 111.

fiastru 348.

fier 57.

fii de suflet 15, 110.

femei fac diată 229; martore 271.

ferecături 279.

feregea 107.

fir, ceapraz de ~ 107.

fin, dare 7, 184, 253, 264, 271, 307, 352.

fintină, în descriere de hotar 351; în toponimie 212.

florini 361.

frați de ocină 2, 73, 120, 127, 157, 165, 176, 182, 237, 284, 303, 399.

friu 408.

fugă din cauza apăsării fiscale: moșneni în țară 376; în „țări străine” 70, 269; peste Dunăre 32, 116, 152; în Moldova 334; în Transilvania C; ~ a unor rumâni 94, 252, 267, 306; a unui țigan 313.

fum <dare> 7.

funii de moșie 30, 34, 39, 42, 67, 81, 117, 118, 131, 148, 156, 188, 283, 314, 318, 323, 386, 391, 396, 417.

furturi de cai 313; de porci 111.

fuștași 59, 298.

G

galbeni, în prețuri 3, 16, 26, 42, 64, 102, 115, 122, 159, 195, 213, 283, 286, 353, 355, 374, 383, 397, E; la răscumpărări de sate și ocine 42, 272, 308; la biruri 283, 286; în gloabă 101; luați împrumut 20, 162, 180, 199, 282, 426; în cheltuieli 16, 25.

garduri 47, 285, 364.

găleți, <dare> 7, 184, 250, 253, 352; ~ cu fin <dare> 264, 286; <rentă feudală> 94; <măsură> 363.

gelep ucis 32.

girle 55, 320, 351, 363.

gloabe 101, 139, 171, 205, 252.

globnici 43, 408.

gorștină 254, 425; oilor și porcilor 224, 253, 352.

gorun, în onomastică 416.

grana 107, 275, 319, 356, 364.

grădini 53, 55, 73, 121, 163, 261, 272, 336, 344, 364, 412, 416.
grămătică, stăpîni 63, 315; scriu acte domnești 24, 107, 271, 288, 305, 381; scriu zapise 23, 72, 175, 220, 238, 290, 344, B; martori 63, 200, 228, 231, 240, 327, 383, F; în sfatul orașului 377.
greci, mitropolit ~ 121; martori 59, 104, 283; jurători 270; în onomastică 3, 281, 386; în toponimie 2, 155, 281.
grind 300.
grîu (pîine) 95, 271, 307.

H

haine 137, 241, 271, 548.
hamuri 203.
haraci 32, 70, 406.
heleșteu 131.
herțeg, în titlul domnului 253, 336, 337.
holdă 219.
hotare 270, 315; descriere și semne 16, 22, 59, 105, 107, 139, 148, 168, 186, 208, 212, 317, 336, 341, 351, 363, 364, 377, 405, F; vechi (bătrîne) 10, 15, 16, 22, 34, 45, 107, 147, 163, 208, 212, 215, 258, 269, 332, 355, 358, 364, 376, 377, 426; încălcate 13, 377, 378; obiceiul hotarului 13.
hotarnici, 63, 207; șase 228; doisprezece 60, 148, 287, 318, 377, 405; douăzeci și patru 75, 377, 405.
hotărnicii 13, 59, 60, 75, 76, 87, 139, 147, 148, 212, 228, 270, 287, 309, 318, 377, 378, 405.
hotnoși 362.
hramuri:
Adormirea Maicii Domnului (Uspenia) la mănăstirile: Brîncoveni 80, 81; Govora 1, 152, 253, 402; Iver (Athos) 287; Tismana 115, 277; Bunavestire (Blagoveștenia), la m-rea Cotmeana 44; Intrarea în biserică (Văvedenia), la m-rea Vieroș 186; Înălțarea (Văznesenia), la Mitropolie 105; Întîmpinarea (Stretenia), la m-rea Tinganu 214; Nașterea lui Hristos, la Biserica lui Ghiorma banul 47; Nașterea Maicii Domnului, la m-rile: Dintrunlemn 57; Viforita 66, 258; Pogorirea Sf. Duh, la m-rea Strîmbul 355; Schimbarea la Față (Preobrajenia), la m-rea Potoc 363; Sf. arhanghelii Mihail și Gavril, la m-rile: Adîncata 291; Arnota 335; Dohiar (Athos) 412; Gruiu 202, 204, 282; Mărgineni 39, 123, 177, 337; Slobozia 374, 412; Topolnița 82, 174; Sf. Dimitrie, la m-rea Bradul 352; Sf. Gheorghe, la m-rea Xenoh (Athos) 320; Sf. Ioan Botezătorul, la m-rea Plumbuita 231; Sf. Nicolae, la Episc. de Rîmnic 286; la m-rile: Menedic 184; Mihai Vodă 267; Strîmbul 198; Sf. Paraschiva, la bis. din Tirgoviște 364; Sf. Troiță, la m-rile: Cozia 41, 55;

Cozieni 383; Mislea 325 337, 421, 422; Radu Vodă 214, 287, 307.
hrană <cereale> 307.

I

iatro <medic> 327, 328.
iazuri 219, 260, 315, 351.
icoană, în toponimie 212.
iconom 175.
iepe, în prețuri 34, 125, 154, 408; ca preț în natură 38, 337; în gloabă 139; în moștenire 158.
iepure, în toponimie 424.
ierodiacon 77.
ieromonahi (ermonahi) 77, 80, 81, 13Z, 140, 283, 353.
iezere 55, 351.
iezi 241.
inele, de aur, în zestre 203, 275; ~ peceț 41, 59, 187.
ispravnici la hotăriri domnești: spusa domnului passim; marele logofăt passim; fost mare logofăt 418; marele vornic 84, 114; al doilea vornic 291; al doilea logofăt 48, 211, 245, 272, 286, 425; marele portar 19, 178, 182, 226, 332; marele pitar 59; vornic 341; logofăt 85; vistier 260, 276, 283; paharnic 139; postelnic 280; clucer 54; portar 235; stolnici și vameși 66; călugări 325; ~ de scaun 76; 396.
iuzbașă, de călărași 307; de dărăbanți 406; de roșii 141, 158, 189; stăpîni, familie 111, 189, 299, 303, 327, 328, 336, stringe dăjzii 307, 340; dăruiri de domn pentru slujbă credincioasă 42, 362; martori 28, 33, 59, 106, 117, 127, 141, 158, 176, 190, 193, 221, 248, 267, 284, 314, 327, 328, 368, 370, 371, 390, 392, 429, E; jurători 291, 314; participă la adunarea de stări 406.

I

împărat <sultan> 32, 44, 358.
împrumută <obligație fiscală> 22, 224, 253.
împrumuturi de bani 65, 94, 102, 128, 163, 167, 180, 183, 245, 326, 369, 413.
<înfieri> 110, 136.
înfrățiri, între boieri 107, 364; între boieri și preoți 210, 232, 301; între boieri și moșneni <vînzări deghezate> 83, 98, 135, 274, 301, 355; între moșnean și meșteșugar <vînzare deghezată> 120; între moșneni 101, 319; între frați 188, 223; între tată și fiică 51; între frate și soră 271.
întărți <berbeci de trei ani> 241.
întocmiri 63, 65, 159, 171, 180, 282, 284, 291, 302, 399.
învățătură, acte scrise cu: ~ domnului 43, 65, 174, 178, 183, 252, 340; a marelui logofăt 87; a logofătului al doilea 11,

66, 304; a unor logofeți 56, 374; a vinzătoarei 410; rumânii să lucreze cum vor primi ~ 94, 358.

J

jafuri 137, 152.

jder 408.

judcăți, înaintea: domnului și a divanului passim; mării adunări a țării 6; mitropolitului 71, 369; episcopului 67; marelui ban 157, 345; marelui vornic 165; județului și pirgarilor 193; orașului Cimpulung 210; ~ repetate 6, 41, 42, 84, 100, 126, 136, 146, 151, 157, 185, 208, 227, 247, 257, 267, 299, 332, 423; egumen cu drept de judecată 253.

judeci v. moșneni.

judecri 15, 24, 57, 195, 251, 308, 426, C. județe, sate în ~ (v. indicele de nume) 2, 4, 15, 16, 18, 19, 22, 24, 29, 32, 34, 35, 41, 42, 45, 48, 54, 56, 60, 62, 64, 67, 70, 75, 84, 88, 107, 135, 146, 153, 175, 181, 183, 185, 191, 195, 200, 208, 209, 212, 215, 222, 243, 244, 264, 265, 267-269, 270, 271, 275, 278, 281, 282, 286, 287, 289, 295, 299, 300, 302, 308-310, 314, 316, 317, 332-337, 351, 352, 355, 358, 359, 363, 364, 376, 380-382, 398, 405, 408, 412, 417, 418, 422, A; ~ de bir 269, 376; roșii de ~ 224.

județi (sudeți) din: Argeș 246, 267, 401, 413; Brașov 282; București 288; Cimpulung 102, 103, 135, 205, 250; Cornăeșel 267. Craiova 396; Pitești 319, 401, 413; Rimnicul Vilcea 213; Slatina 92, 243, 278; Strimba 280; Tîrgoviște 63, 328, 364; Tîrgșor 309; Tîrgu Jiu 191, 271, 297, 415.

jupani passim.

jupînese (jupanite), stăpîne, familie 23, 65, 94, 96, 128, 159, 167, 180, 257, 279, 299; face danie 53; se judecă cu soțul 6; împrumută bani 65, 94, 128, 153, 167; martoră 229; jurători 6; pribeagă 312.

jurăminte, pe evanghelie 54, 85, 299, 332, 406, E; încinși cu „brîul preacuratei” 135; ale bătrînilor satului 227; ale megișilor 235.

jurători, în număr de: doi 85, 165; trei 265; patru 46, 100, 247, 369, 403; șase 20, 25, 31, 42, 52, 59, 67, 83, 99, 101, 123, 139, 150, 160, 208, 227, 234, 260, 280, 299, 304, 324, 330, 348; doisprezece 6, 19, 41, 48, 84, 87, 105, 146, 207, 208, 210, 226, 227, 235, 246, 267, 270, 291, 299, 314, 346, 355, 407; douăzeci și patru 210, 332.

L

lac, în descriere de hotare 377.

lapte 135.

lazuri 69, 271.

lănfișor de aur 275.

lăturași 252.

lăufari 244, 337, 408.

leafă 22.

legătura lui Mihai voievod 31, 252, 280, 423.

Iege, judecată după ~ passim; rămînere de ~ 31, 123, 159, 180, 196, 211, 262, 303, 316, 317, 402, 419; ~ lui Dumnezeu 41, 42; ~ țării 282, 307, 325, 364, 422; părăsirea familiei fără ~ 129.

lehi pradă m-rea Govora 152.

lei (monedă) 331, 379.

lemne, opreliști la tăiat 205; de moară 295; puse la hotărnicie 405.

linguri de argint 275.

livezi 2, 3, 63, 163, 164, 216, 219, 232, 282, 315, 356, 364, 377, 384, 407.

locuri 74, 119, 191, 263, 341, 351, 428; ~ de casă 91, 154, 173, 222, 351; ~ de pivniță 271; ~ de arătură 271; ~ de vie 164, 204, 271, 336, 351, 372; case cu ~ 154, 334, 364; mori cu ~ 363; ~ cu prăvălii 47; pivniță cu ~ 229; grădină cu ~ 416; ~ sterpe 282, 300, 336.

logofeți:

mari: stăpîni 247; în marea adunare a țării 406; în divan passim; v. Grigorie; ispravnic în acte domnești passim; dă carte 128; trimis domnesc la hotărnicie 228, 231; martori 2, 48, 56, 58, 161, 167, 181, 203, 294, 335, 382, 399; jurători 71, 203, 234; dă învățătură în act domnesc 87;

foști mari ~: stăpîni, familie 15, 195, 364; în marea adunare a țării 406; în divan 208; dă carte 128; ispravnic de hotărîre domnească 418; martori 212, 382; jurători 247;

~ ai doilea: stăpîni 27, 28, 33, 36, 37, 196, 378, 407; ia parte la marea adunare a țării 406; în divan 41, 320; ispravnic în acte domnești 211, 245, 272, 286, 425; citește și semnează act domnesc 200; dă învățătură la scrierea actelor domnești 11, 66, 160, 304; dă carte 128; martori 49, 161, 181, 221, 245, 268; jurător 48;

~ al treilea, martor 161;

~ de vistierie 128, 181, 214, 318, 354, 356, 359, 399;

~ de cămară 28;

~ (mici): stăpîni, familie 2, 10, 15, 23, 48, 51, 58, 67, 75, 79, 83, 97, 109, 114, 115, 122, 123, 125, 128, 130, 138, 141, 145, 146, 152-154, 156, 158, 159, 163, 164, 175, 180, 183, 188, 195, 197, 205, 213, 216, 219, 222, 225-227, 237, 238, 244, 245, 258, 262, 263, 265, 267, 273, 282, 285, 287, 299, 302, 306, 312, 315-317, 337, 351, 364, 369, 370, 372, 376, 385, 388, 394, 396, 400, 402-405, 409, 412, 414, 416-418, 420, 427, 428, E; fac danii 202, 282; în pricinii 199, 208, 266, 270; dau bani împrumut 143; datornici 143, 362; rumănesc 19; iau parte la marea adunare a țării 406; ispravnici

în act domnesc 85; în sfatul crașului București 377; supuși la împrumut 224; dau carte 128; dau învățătura la scrierea actelor domnești 56, 374; scriu acte domnești 6, 15, 25, 31, 32, 34, 42, 46, 85, 100, 135, 146, 150, 152, 163, 173, 177, 180, 185, 189, 191, 195, 196, 200, 205, 208, 211, 214, 231, 234, 235, 244, 247, 253, 267—270, 272, 278, 287, 289, 291 299, 300, 302, 308, 309, 314, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 377, 385, 405, 411, 412, 417, 423, 424; scrie cartea patriarhului 254; scriu cartea mitropolitului 71, 128; scrie cartea unor boieri 212, 296; scriu zapise 17, 18, 21, 49, 58, 68, 79, 80, 91, 106, 108—110, 113, 131, 134, 148, 149, 154, 161, 166, 176, 181, 188, 192, 202, 223, 225, 270, 283, 294, 298, 322, 335, 368, 370—372, 375, 378, 386, 398, 409, 414, 416, 428; hotarnici 87, 267, 341, 405; martori 2, 3, 9, 15, 21, 23, 28, 29, 33, 34, 49, 56, 58, 68, 77, 79—81, 88, 91, 97, 106, 113, 138, 141, 153, 159, 161, 163, 167, 169, 171, 181, 188, 190, 195, 197, 202, 203, 217, 218, 228, 238, 241, 242, 244, 245, 268, 273, 278, 283, 284, 297, 298, 319, 322, 327, 328, 335, 368, 372, 375, 378, 382, 384, 389, 394, 398, 401, 407, 411, 413, 414, 419, 420, 429; jurători 67, 71, 83, 99, 101, 207, 226, 227, 246, 260, 267, 291, 348, 403; chezași 426.

lopătar, martor 404.

lospe de sare 39.

lucru (muncă) <obligație fiscală> 7, 184, 352; <rentă feudală> 57, 94, 352;

luminărar 395.

lunci 219, 271, 377.

lup, în toponimie 308.

M

macedonean în onomastică 67.

maglă, în scutiri 253.

mahala, în București 47, 229.

majă, în scutiri 320.

maici, m-re de ~ 57.

marfă, în diată 241.

mahrane 107, 185.

marfori passim.

mazili 95, 297.

măgură, în descriere de hotare 186.

mănăstiri, cu scutiri de dări 7, 320, 352;

iau rentă 44, 55, 95, 325; primesc danii 41, 53, 77, 80, 152, 186, 273, 288, 320, 374, 402; înzestrată cu dascăli și tipografie 361; vinde-cumpără 202; în pricină 67, 115, 346, 423; împrumuta bani 50; volnicita: să-și facă moară 402; să-și stringă rumâni fugiți 252; închiriază prăvălie 50; pustiite și sărăcite 5, 121, 152, 174, 282; opreliști 82; de maici 57; v. și metoace; pentru stăpîniri v. Adîncata, Argeș, Bistrița, Bradul, Căluui, Ciolanu, Cotmeana, Cozia,

Cozieni, Dintrunlemn, Flămînda, Gîlvacioc, Govora, Gruiu, Mărgineni, Menedic, Mislea, Plumbuita, Potoc, Robănești, Sf. Troiță (Radu Vodă), Slobozia lui Ianache, Snagov, Stănești, Stelea, Tismana, Topolnița, Valea, Vieroș v. și Athos, București.

megiași <vecini de ocină> passim.

mei 307.

meri 74, 148, 315, F.

mertice 7, 253, 320, 352.

meșteri 89, 155, 315, 375, 407.

metoace 7, 44, 47, 121, 287, 374, 402, 403, 412.

miei 64, 154, 204, 241, 271; v. și oi.

miere, în vînzare-cumpărare 65, 163; obligație fiscală 7, 184, 253, 264, 269, 286, 352; numită „împărătească” <obligație către Poartă> 32, 271, 334.

mită 6, 274.

mitropoliți 247, 253, 264, 346; judecă 6, 25, 71, 115, 369; iau jurămint 6, 299, E; înfrățire înaintea ~ 107; dau cărți 20, 40, 121, 274; atribuții 361; ia parte la marea adunare a țării 406; martori 2, 17, 254.

mitropolie, opreliști 121; popa din clirosul ~ 63; v. Mitropolia Ț. Rom.

mîncături, în scutiri F, 22, 184, 224, 253, 264, 352.

minji, 38, 154, 158, 337.

mînzări, în diată 241.

moldoveni 170.

monahi v. călugări

monahii v. călugărițe.

morar 180.

mori 59, 151, 315, 336, 403; vaduri de ~ 28, 29, 33, 92, 121, 127, 139, 151, 152, 159, 161, 168, 176, 180, 181, 188, 199, 205, 213, 221, 237, 243, 256, 278, 282, 288, 294, 303, 316, 329, 334, 336, 351, 264, 373, 376, 397, 402, 403; roți de ~ 26, 103, 200, 219, 344, 384, 401, 413; ~ domnești 288; ~ ale bisericii 23, 53, 61, 105, 121, 288, 336, 363, 402; ~ boierești 13, 16, 20, 25, 30, 64, 96, 160, 205, 282, 295, 337, 364, 401, 404; ~ ale unor săteni 131, 295; ~ în descrieri de hotare 147, 148, 168, 351.

morminte 41, 198.

„moși”, sate stăpînite pe ~ 38, 117, 182, 235, 244, 267, 310, 333, 370.

moșii passim.

moșneni (numiți și: cnezi, judeci, megiași, moșneni), stăpîni de sate și ocine passim; rumâniți 41, 308, 420; se vînd rumâni 35, 56, 149, 169, 175, 287; se răscumpără din rumânie 32, 308; vind-cumpără passim; se judecă passim; fug din cauza dărilor 70, 269; plătesc gloabă 364; jurători 19, 42, 48, 52, 59, 114, 132, 165, 235, 304, 314; martori la tranzației 138, 159, 284, 294, 411; hotarnici 228; cu parte în alt sat 76; slugi domnești 308; opreliști 421; v. și danii,

înfrățiri pricini, rumâni, vinzări-cumpărări.
moșneni 17, 20, 63, 173, 211; de la părinți 30, 200, 279; de la bunici 158; de la unchi 136; de la socri 196; de la soți 57, 134, 136; contestate 219; cu particularități 229; excludere de la ~ 279; pricini pentru ~ 25, 369.
mrejar 422.
munți, în întăriri 10, 11, 279; în danii 77, 79; în vinzări-cumpărări 163, 232; venituri din 208, 325.

N

nastavnici la m-ri, episcopi 123, 177, 337; v. și egumeni.
nădragi 319, 364.
năpăști de biruri 10, 308, 387.
năvodar 422.
neamț, în onomastică 374.
negustori (cupeți, neșuțatori), stăpîni, familie 64, 65, 94, 153, 188, 245, 326; vind-cumpără locuri, vie 222, 292; dăruit pentru slujbă 233; dau bani împrumut 65, 128, 153, 167, 183, 200, 245, 302, 326, 426, 427; dau dijmă 325; scrie zapis 127; în pricină 47; martori 21, 28, 33, 35, 91, 125, 127, 175, 187, 218, 283, 298, 309, 311, 327, 328, 378, 407, 411, 426; jurători 267, 369; cercetează pricină 100.
nemții de grana 275.
nevoi, boieri căzuți în ~ 65, 94, 128, 153, 167, 331, 427; moșneni căzuți în ~ 49, 93; rumâni fug de ~ 42, 116, C;
noafeni 241.
nuc, în descriere de hotare 351.
munți 104, 394.
nutreț 178.

O

oameni, buni și bătrîni passim, ~ domnești cercetează pricini, hotărnicesc 100, 378, 405, 408, 415; ~ ai mănăstirii, scutiți 184, 352; ~ ai unui iuzbașă 340; ~ ai unor negustori 94; ~ străini, primiți în slobozii 22, 184.
obicei, al țării 376; dat și găleți după ~ 94; dijme după ~ 82, 307, 325; vamă după ~ 422; dușegubină după ~ 294, hotarului 13, 405.
oboroc de grîu 271.
ocale de ceară 65, 189.
ocine passim.
ocne de sare 20, 25, 39, 374.
ogoare 15, 63, 315, 336, 364, 399.
oi, în prețuri (bănești și în natură) 64, 154, 202, 204, 271, 282, 409, 417; în diată 241; date la înfrățire 135; date ca simbrie 178; luate pe seama domnească 178; dijmă din 11, 82; la vamă ~ <obligație fiscală> 22, 254, 286; gorștină de ~ 224, 253, 352 ~ de sul-

giu 7, 253; oaie seacă <obligație fiscală> 7, 184, 253, 264, 352.
oieri 178.
oierit 320.
olac, v. cai
olar, în onomastică 368.
orașe, cu privilegiu 250; rumâni fugiți în ~ 252; v. Argeș, București, Buzău, Cîmpulung, Craiova, Pitești, Rîmnic, Slatina, Tîrgoviște, Tîrșor, Tîrgu Jiu.
orașeni, stăpîni 268, 428, 425; privilegiați 250; în pricină 205; dau dijme 325, 421; martori 248, 297, 309, 364, 377, 403; opreliști 288.
orîiaș dă vamă de pește 422.
orz 207.
ovăz 307.

P

palos 223.
parango <postav> 364.
pasmagi 107.
pași <măsură> 30, 81, 84.
paharnici
~ mari: stăpîni 139, 294, 295, 364, 401, 413; rumânește 42; birar de județ 376; martori 56, 58, 161, 181, 335, 382; în divan, v. Vucina.
~ <mici>: stăpîni, familie 17, 18, 58, 65, 71, 92, 94, 107, 113, 128, 144, 153, 155, 157, 167, 171, 193, 194, 241, 243, 245, 278, 287, 309, 326, 331, 338, 339, 347, 364, 412, cumpără țigani 12; se judecă 71, 107; ia bani împrumut 326; martori 12, 24, 76, 77, 79, 92, 97, 104, 113, 135, 140, 142, 169, 175, 197, 200, 202, 209, 243, 278, 283, 309, 322, 327, 328, 335, 355, 372, 378, 396; jurători 123, 160, 226, 246, 267, 270, 403; hotar-nic 341; ispravnic de hotărnicie 139; iau parte la marea adunare a țării 406; scriu zapise 172, 321, 390; <menț.> 113.
patriarhi, dau cărți 6, 253, 254, 342, 346, 361.
păcurari 178, 241, 261.
păduri 77, 168, 202; opreliști 82, 205.
perperi <obligație fiscală> 55, 425.
pături 250.
peceți, a mitropolitului 40; ale unor m-ri 57, 364; ~ inele 41; <menț.> 111, 171.
pedepse 6, 75, 137, 157, 227, 408.
peri, în toponimie 208, 212, 317; în descriere de hotare 351.
perne, în zestre 203.
pescari 243, 422.
pește 55, 82, 143, 205, 250, 422.
piersică, în onomastică 125.
pietrari, martori 407; în onomastică 378, 400.
pietrărie 319.
pietre, de hotar 105, 132, 139, 168, 186, 219, 231, 300; ~ de moară 231; avînd înscris privilegiul or. Cîmpulung 250.

pilotă, față de ~, în zestre 275.

pitari:

~ mari; stăpini familie 17, 18, 34, 364, 398, 399; atribuții 415; ia parte la marea adunare a țării 406; martori 2, 113, 167, 169, 181, 200, 245; dă carte 128; v. și Dumitru Filieșanul; foști mari ~: stăpini, familie 23, 88, 163, 207, 226, 246, 267, 364; martori 49; ia parte la marea adunare a țării 406; ispravnic în carte de jurători 59; ~ al doilea 402; ~ <mici>: stăpini, familie 13, 87, 163, 188; martori 378, 400, 401, 413; jurători 226, 246, 267.

pităreasă, stăpină 298.

pive, vaduri de ~ 205.

pivnicer 91.

pivnițe 397; ~ cu loc 155, 229, 238; casă cu ~ 298; loc de casă cu ~ 53; loc de ~ 271.

pline v. grâu.

pînză, în preț 336.

pitcălabi, stăpini, familie 149, 273, 305; se vinde rumân 276; atribuții 250, 296; opreliști 320; martori 33, 36, 135, 141, 145, 166, 278, 285, 378, 404, 407, 416, 428; chezaș C.

pîrgari din: București 288; Cîmpulung 250; Slatina 243; Tîrșor 193, 309; Tîrgoviște 63, 328, 364; Tîrgu Jiu 297.

plapomă, în zestre 203.

plașca 362; ~ de grana 356.

plopi, în descriere de hotare 217, 244; în toponimie 315.

poartă de casă 336.

podgorie 148.

poduri 336; umblător pe Jiu 320; în toponimie 148.

podvoade, în scuturi 7, 184, 253, 320, 352.

pogoane, de vie 4, 27, 90, 142, 202, 204, 242, 292, 336, 349, 351, 383, 387, 393; ~ în prețuri 106, 134, 140, 144, 173, 179, 189, 222, 311, 334, 337; ~ de loc 300.

poiană 363.

pomelnice 38, 53, 77, 105, 218, 287.

pomi (pomet) 163, 168, 196; ~ la vie 164, 189, 327, 328, 339, 356; locuri cu ~ 334, 363.

popi (preoți duhovnici) 50, 185, 208, 334, 353, 356; stăpini, familie 23, 36, 60, 76, 98, 102, 103, 130, 133, 135, 150, 165, 196, 207, 229, 238, 240, 259, 281, 283, 319, 333, 336, 340, 380, 391, F; cumpără ocine și vii 300, 414; ctitor 336; se vinde rumân numai cu capul 251; are fii rumâni 286; primesc privilegiu 250; este înfrățit 301; în pricină 85, 378; dă bir 404; se plîng domnului pentru hotare 377; ~ clisiari 377; ~ egumeni 45, 290, 353; ~ dichiu 39; martori 4, 28, 33, 50, 57, 63, 73, 77, 79, 91, 93, 102, 103, 106, 111, 117, 120, 124, 130, 134, 135, 145, 149, 155, 158, 163, 164, 166, 175, 188, 190, 193, 202, 217, 218, 220, 228—232, 238, 241, 242, 244, 261, 275, 278,

279, 283, 286, 315, 319, 327, 328, 339, 344, 351, 364, 371, 375, 380, 383, 387, 391, 400, 404, 407, 411, 413, 416; jurători 85, 150; hotarnici 341; aldămășar 271; scriu: act opunere (?) 320; act al județului și pîrgarilor 328; cărți de jurători 111, 330; zapise 74, 81, 103, 117, 119, 120, 132, 138, 141, 216, 219, 263, 292, 293, 323, 327, 366, 367; <menț> 164, 281, 336, 363, 392.

porci (rimători) 11, 111; gorștină de ~ 253, 254, 320.

portari:

~ mari: ispravnici de jurători 19, 48, 182, 226, 332; martori 167, 181, 243, 245, 335;

fost mare ~; hotarnic 231;

~ al doilea: trimiși domnești 318, 403; ispravnic la jurămînt 299.

~ <mici>: stăpini, familie 14, 53, 213, 247, 287, 395; ispravnici: de jurători și la hotărnicie 76, 235; trimiși domnești 11, 178, 210, 228, 378; martori 23, 29, 77, 163, 188, 206, 244, 377.

porunci domnești v. acte.

poslușnic 202.

postav 107, 203.

potelnici:

~ mari : stăpini 173; fac danii 8; martori 2, 49, 58, 161, 294, 331, 335, 382, 399; jurători 71, 234; dă carte 128; ia parte la marea adunare a țării 406; în divan v. Costandin Cantacuzino

~ foști mari; stăpini 15, 54;

~ al doilea: stăpini, familie 142, 144, 168, 169, 190, 204, 336, 337, 397; în sfat 173; în adunarea de stări 406; birar de județ 269; cercetează pricină 100; martori 48, 88, 181, 202, 331, 335;

~ <mici>: stăpini, familie 2, 10, 21, 23, 48, 62, 64, 78, 88, 89, 103, 104, 107, 113, 124, 140, 147—149, 154, 158, 161, 163, 167, 172, 179, 181, 187, 188, 190, 197, 198, 203—205, 208, 211, 223, 226, 227, 230, 238, 244, 247, 248, 265, 267, 268, 272, 278, 281, 282, 294, 296, 297, 302, 309, 321, 322, 336, 337, 344, 348, 357, 360, 364, 382, 390, 404, 412, 429; ctitori, fac danii 202, 233, 337; cumpără-vînd ocine, țigani 9, 238, 377; se judecă 99—101, 205, 266; fac abuzuri 295; iau bani împrumut 102, 162; dă dispoziții 296; martori 2, 9, 12, 21, 23, 24, 34, 76, 89, 91, 97, 104, 113, 135, 153, 155, 159, 163, 167, 169, 171, 172, 181, 188, 191, 192, 195, 197, 200, 201, 209, 218, 229, 230, 236—238, 273, 277, 283, 290, 297, 319, 321, 322, 327, 328, 338, 355, 375, 389, 394, 404, 407, 410, 415, 419, 420, 426, E; jurători 67, 99, 157, 246, 260, 267, 299; ispravnic de jurători 280; hotarnic 87; dă carte 128; scriu zapise 86, 125; iau parte la adunarea de stări 406.

postelnice, vîtaf de ~ 406.

potcovari țigani 21.

potronici de argint 383.
 pradă 82, 94, 378.
 pravilă 6, 96, 129.
 praznic la m-ri 77, 79.
 prăjini, <măsuri> 189, 374.
 prăvălii 47, 50, 63, 395.
 precupeț 207.
 preotese 36, 63, 130, 150, 229, 391.
 prețuri de: sate întregi 35, 78, 115, 122, 171, 214, 218, 283, 286, 299, 326, 335, 353, 355, 364; sat răscumpărat din rumânie 308; părți de sate 2, 33, 34, 64, 130, 153, 159, 161, 163, 169, 243, 244, 246, 278, 312, 331, 363, 399, 404, 411, 417; moșii, funii, delnițe, „moși”, livezi, lazuri, ogoare, nedelimitate prin unități de măsură passim; case 156, 164, 298, 364; locuri de casă 91, 173, 222, 271; loc de prăvălie 395; fălci 36, 37, 112, 156; pogoane de vie 4, 106, 134, 140, 142, 144, 173, 179, 189, 222, 242, 292, 311, 334, 337, 351, 374, 393; vaduri de moară 213, 303, 334, 373, E; roți de moară 26, 401, 413; rumâni 19, 48, 109, 111, 149, 159, 163, 169, 175, 195, 222, 283, 286, 302, 337, 355, 364, 420; țigani 9, 12, 21, 88, 89, 134, 197, 222, 244, 268, 278, 337, 364, 407, 408; cai 49, 107, 232, 417; iapă 34; vacă 34; vadră de vin 410; oca de ceară 65; vedre de vin 230, 410; plască de grana 356; lăntșor de aur 275; șea 408; ~ mixte, în bani și în natură 34, 125, 189, 218, 249, 271, 351, 400, 417, F; ~ în natură 34, 38, 64, 118, 154, 189, 204, 305, 363, 417.

pribegie 24, 64, 157.

pricini (judecăți) între: mănăstiri 47, 115; mănăstiri și boieri 16, 41, 67, 123, 152, 198, 214, 231, 234, 252, 342, 346, 402, 403, E; mănăstire și orașeni 377; mănăstire și moșneni 45, 207, 304; boieri 6, 10, 13, 25, 54, 59, 71, 84, 96, 100, 107, 151, 180, 185, 194, 201, 207, 211, 215, 227, 244, 246—248, 270, 272, 282, 284, 291, 305, 312, 316, 317, 348, 355, 360, 362, 369, 405, 407, 408; boieri și orașeni 205; boieri și moșneni 11, 19, 42, 48, 75, 85, 146, 157, 208, 262, 267, 274; 280, 299, 318, 378, 417; boieri și rumâni 35, 62, 78, 159, 265; slujitori și moșneni 303, 314; moșneni 31, 114, 120, 136, 165, 170, 196, 235, 324, 330, 345, 419; moșneni și călugări 332.

proegumeni 77, 79, 322.

pungi de bani 406.

pușcar 164.

puț 91.

R

rachier 407.

răchiți, în deschiere de hotare 271.

rădăcină, în onomastică 34.

răscumpărări de moșii 137, 180, 272, 427, ~ din robie, 114; ~ din rumânie v. judecări, rumâni.

răspopă 293, 357.

răvașe v. acte.

război 157.

răzoare, de vie 145, 189, 196, 244, 300, 351, 372; ~ de varză 30.

rimători v. porci.

robi, la turci 110, 114; în onomastică 33, 49, 150, 182, 208, 221, 321.

robie 114, 136.

roșii 141, 158, 189, 379; dau dijme 82, 95, 325; 421; opreliști 224; participă la marea adunare a țării 406; martori 14, 138, 142, 144, 283, 330; ~ aleși 309. roți de moară v. mori, prețuri.

rude 232; opreliști 15; în moșteniri 17, 135, 229; întrebate la vinzări 49, 155, 249, 314, 398, 399.

rumâni (vecini):

~ domnești 24, 40, 276, 308;

~ ai bisericii 41, 61, 76, 123, 152, 177, 198, 214, 252, 286, 289, 296, 304, 335, 346, 355, 423;

~ boierești 6, 10, 15—20, 23, 25, 31, 32, 34, 42, 48, 56, 57, 62, 64, 67, 70, 71, 75, 78, 88, 97, 103, 107, 109, 111, 113, 128, 129, 143, 149, 153, 159, 163, 169, 171, 180, 181, 183, 185, 190, 195, 200, 207, 208, 211, 212, 215, 222, 227, 241; 246, 251, 265, 267, 269, 270, 277, 279, 282, 283, 299, 301, 302, 306, 309, 316—318, 331, 337, 358, 360, 362, 364, 376, 399, 412, 417, 418, 426, C;

~ ai unor comandanți de slujitori 22; ~ ai unor negustori 65, 94, 167, 245, 326;

~ în întăriri și tranzacții passim;

~ în dani 23, 70, 123, 276, 289;

~ în moșteniri 25, 57, 211, 241, 279;

~ puși zălog 183; 331;

~ dați la înfrățire 107, 301;

~ schimbați 316, 317, 277, 337;

~ dați zestre 282;

~ mutați în alt sat 302;

~ în pricină 31, 62, 423; bătuți în divan 423;

~ datori cu ascultare 65, 358;

~ fugiți în țară 94, 227, 252, 267, 306; peste Dunăre 152;

~ se răscumpără din rumânie 24, 32, 42, 76, 88, 94, 159, 222, 308, 426, C;

~ iertat de rumânie pentru slujbă în țări străine 195;

~ cu delnițe 56, 67, 97, 113, 337, 355, 364, 418, C;

~ numai cu capul 15, 19, 48, 159, 251, 337;

ocină fără ~ 141, 359; v. și judecări, prețuri.

rumânie (vecinie), teamă de ~ 267; pricină pentru ~ 62, 252; slobozenie din ~ 85.

rumâniri cu sila 19, 34, 41, 42, 48, 56, 62, 75, 149, 169, 175, 208, 269, 276, 308, 376; v. și **cotropiri**.
ruptoare, dări plătite cu ~ 7.
rușală, bir de ~ 157, 224.

S

salcie, în descriere de hotare 219, 271.
sare 1, 39; 184, 374.
sate, dăruite de domn 115, 358; vindute-cumpărate 22, 65, 128, 167, 404; v. și **prețuri**; lăsate moștenire 20, 25, 40, 211; zălogite 180; date pentru datorii 16, 167, 245; dat la înfrățire 107; schimbate 277; rumânite cu sila 48, 308, 376; v. și rumâniri; judecări fugite (sparte) 116, 269; slobozie 283; v. și **funiil**, **moși**, rumâni fugiți în ~ domnești, boierești, mănăstirești 94, 252, 313; v. și **scutiri**, **vatră**; acte domnești scrise în ~ 82, 84, 107, 115, 378.
săbier 155.
sălașe de țigani 1, 197, 198, 282, 354, 364.
săpunar 166.
sărăcuste 380.
scaun, cetate, oraș de ~ v. **București**, **Craiova**, **Tîrgoviște**; ~ al Ț. Rom. 40; ~ <dregătorie> vinde vie 374; martori 140, 142, 144, 164, 319, 330, 349; ispravnic de ~ 396.
scăldătoare turcească, în toponimie 186.
schileri la ocină 39.
schimburi de: sate 65, 94, 128, 167, 214, 262, 277, 282, 283, 286, 317; de ocine 158, 168, 271, 282; de vii 173, 202; de locuri 40; de țigani 290, 322, 342, 364, 408; pricină pentru ~ 402; schimbul banilor, în scutiri 253.
schiptru, al Ț. Rom., dăruit domnului de sultan 32, 34, 41, 44, 250.
schit 80.
scorus, în descriere de hotare 336.
scriitori de acte v. **dieci**, **grămăticii**, **logofeți**, **scule** <podoaabe> 369
spudei
scutiri și imunități acordate: episcopilor 264, 286; unor mănăstiri 7, 184, 253, 254, 320, 352; orașului Cimpulung 250; unor slujitori 22, 224.
semnături autografe passim.
semne de hotar 10, 15, 41, 130, 148, 163, 208, 237, 258, 341, 351, 358, 376, 377.
sfat domnesc v. **divan**.
siliști, în întăriri, vinzări passim; în descriere de hotare 168; ~ cu vecini 180; v. și **vatră**.
simburii 178, 241.
sitar, țigan ~ 408.
sirbi, dăruți cu sat 22; obligat la dijmă 307; în toponimie 219; în onomastică 222, 339, 392.
slobozii 22, 94, 252, 264, 283, 286, 374.
slomn, la vie 356.
slugi: domnești passim; cu sarcini din partea domnului 7, 27, 41, 306, 313; opreliști 288, 320; ~ boierești 231, 250.

slujbă, dreaptă și credincioasă, răsplătită de domn 22, 24, 42, 195, 267, 287, 309, 358, 364; ~ în scutiri 250, 253, 352; la mănăstiri și boieri 39, 75, 233.
slujitori dau dări 421.
sobor, al țării 6, 269; la m-ri 253, 282, 335, 337, 342; zi de ~ 254.
soroace: de judecată 31, 48, 83, 85, 100, 332, 407, 423; de jurători 165, 226, 234, 235, 260, 265, 280; pentru restituire de datorii bănești 65, 102, 162, 163, 167, 245, 326, 331, 426, C; zăloage cu ~ 94, 143, 351, 413; ~ pentru plata simbrii 178; ~ pentru aducerea hrisoavelor la judecată 415; ~ pentru vânzarea mierii 65.
spătari:
~ mari: stăpini, familie 283, 286; ctitor 186; trimis domnesc la hotărnicie 228; martori 2, 58, 113, 161, 181, 335, 382; jurători 160; dă carte 28; ia parte la marea adunare a țării 406; în divan v. **Mihai Coțofeanu**, **Preda Brincoveanu**; foști mari ~: stăpini, familie 281, 316, 317, 364; martor 200; hotarnic 231; dă carte 128;
~ al doilea: stăpin 234;
~ <mici>: stăpini, familie 2, 6, 13, 16, 21, 40, 48, 71, 126, 129, 134, 135, 153, 158, 160, 179, 180, 195, 198, 222, 227, 242, 246, 257, 267, 268, 270, 272, 282, 302, 316, 317, 319, 331, 336, 337, 364, 399; se judecă 71, 96, 105, 270; vinde prăvălii 47; zălogește sate pentru datorii 426; înfrățit 302; martori 2, 9, 15, 23, 24, 49, 80, 81, 89, 91, 102, 169, 188, 195, 209, 391.
spătăreasă, stăpină 16, 40, 282.
spudei scriu: acte domnești 1, 7, 10, 16, 33, 35, 45, 47, 54, 56, 67, 70, 84, 88, 89, 115, 169, 194, 215, 222, 245, 258, 261, 281, 286, 315, 319, 332, 369, 413, 418, 425; zapise 164, 167, 243, 316, 327.
staroste, martori 104.
steag, al Ț. Rom. 358; ~ de oaste 22.
stegari 50, 249.
stejar, în descriere de hotare 145, 168, 231, 237; ~ înfierat 147, 148.
stfni, dijmă de la ~ 325; în descriere de hotare 117.
stfnjeni de ocină (moșie) în întăriri, danii, vinzări 4, 14, 26, 73, 108, 138, 143, 148, 166, 168, 172, 181, 192, 206, 209, 225, 256, 261, 262, 282, 292, 294, 318, 321, 329, 336, 351, 364, 365, 368, 383—385, 387, 390, 397, 405, 412, 429, D; vie cu ~ de ocină 90, 173, 285, 374; ~ în prețuri 64, 108, 127, 139, 141, 145, 176, 192, 217, 222, 239, 244, 295, 302, 388, 390, A.
stolnice, stăpine, familie 18, 104, 233.
stolnici:
~ mari: stăpini, familie 60, 104; rumânește <menț> 41; martori 2, 58, 104, 161, 169, 171, 335, 382, 398; jurători 71, 234; dă carte 128; ia parte la marea

adunare a țării 406; în divan v. Vasile Paindur;

fost mare ~: stăpîn 185; ~ ai doilea: stăpîni 49, 185;

~ (mici): stăpîni, familie 211, 408, E; se judecă 272; ia bani cu camătă 111; impresoară bălți mănăstirești 55; opreliști 66; martori 15, 23, 158, 163, 200, 241, 244, 277, 322, 405, E; jurători 226, 246, 267, 270; ia parte la marea adunare a țării 406.

strajă la m-re 184.

stupar, martor 93.

stupi, dijmă din ~ 55, 82, 224, 253, 254, 320, 352; opreliște la căutare de ~ în pădure mănăstirească 82.

stupină, loc de ~ 156.

udeți v. județi.

slugeri

~ mari: martori 161, 181, 221, 335, 350, 399;

foști mari ~: se judecă 11; hotarnic 168; aldămășar 351;

~ (mici): stăpîni, familie 35, 67, 84, 88, 97, 152, 153, 161, 171, 180, 241, 245, 265, 274, 288, 302, 326, 337, 382; vind-cumpără 337, E; atribuții 269; martori 2, 23, 29, 80, 92, 153, 167, 169, 171, 242, 243, 245, 278, 283, 370, 372, 389, 397, 407, 413; jurători 99, 226, 267, 270, 299.

sulgiu 7, 253, 286.

Ș

⟨școală⟩ la m-re 361.

șea, în preț 408.

șelari 63, 164, 298.

șetrari 147, 148, 173.

șcheau dă dijmă 325.

șifari, mari; martori 49, E†; ~ (mici): stăpîni, familie 59, 188; participă la adunarea de ștări 406.

șoimari 327, 328.

ștreang ⟨spînzurătoare⟩ 90.

T

tafta leșească 275.

taleri, în prețuri 414, C; dați împrumut 180; echivalență 180; ⟨sistem fiscal⟩ 306.

tăiefori de sare 1.

tămîie 50.

tăfari, năvală ⟨menț.⟩ 84; în onomastică 323, 408.

tei ⟨măsură⟩ 410.

telegari v. cai.

temniță 408.

temniceri 408.

tipografi 361.

tilhari 111.

tîrguri v. orașe.

tocifori, la vie 356.

tocmeli (întocmiri) 17, 18, 28, 49, 153, 202, 279, 283, 326, 327, 426.

toiege, date în divan 423.

treapăd 95, 378, 408, 415.

turci, cumpără vie 336; cumpără unt C; dă dijmă 307; dau bani împrumut 100, 163, 302, 413, 426, 427, 429; în toponimie 147, 148, 186.

Ț

țapi, în diată 241; în onomastică 292, 336. țară 6, 13, 51, 406; țări străine ⟨text⟩ 195. țărani dau dijme 82, 95, 307, 325, 421.

țelină de vie 90, 189, 285, 336, 374, 393.

țigani, domnești 40, 337; mănăstirești 1, 57, 174, 198, 363; boierești 6, 16, 20, 21, 25, 88, 96, 126, 128, 129, 135, 158, 160, 180, 185, 197, 200, 203, 211, 222, 233, 241, 244, 257, 278, 282, 290, 302, 313, 364, 369, 408, 427;

~: în danii 135, 158, 337, 364; în vinzări-cumpărări 21, 88, 128, 222, 278; v. și prețuri; în moșteniri 16, 20, 25, 40, 211, 241; ~ puși să taie sare 1; lucrează fier 57.

țigănci 21, 203, 244, 369; ~ în danii 8, 43, 364; în vinzări-cumpărări 12; v. și prețuri; în schimburi 322, 342, 364.

țigănie: domnească 8, 43, 313, 364; călugărească 313; boierească 158, 241, 313.

U

ughi ⟨galbeni ungurești⟩, dați în: moștenire 158; zestre 203; dări 7, 32, 376; amenzi 59, 294, 364, 378, 408; datorii 65, 94, 100, 128, 143, 167, 245, 331, 369, 413; înfrățiri 135, 301; răscumpărări 137, 157, 272; temniță 408; împăcare 25; pricină 272. ~ întorși 171; în vinzări-cumpărări, prețuri 2, 19, 29, 34, 35, 48, 56, 58, 64, 68, 69, 76, 78, 90, 106, 108, 111, 117—119; 128, 134, 139, 149, 153, 163, 164, 169, 171—173, 175, 181, 189, 217, 236—238, 244, 246, 247, 267, 268, 276, 282, 287, 295, 302, 311, 316, 317, 326—329, 338, 339, 364, 366, 368, 370, 373—375, 386, 389, 392, 395, 401, 410, 412, 413, C; echivalențe 25, 108, 217, 247; ~ moldovenilor, în scutiri 184.

uliță, la Rîmnic 53, 402.

ulm, în descriere de hotare 237.

unguri, jefuiesc m-reă Govora 152.

unt C.

urs, în onomastică 41.

uric ⟨menț.⟩ 244.

V

vaci, cu lapte 38, 135, 400; cu viței 189; în prețuri bănești 34, 249, 400; ca prețuri în natură 38, 189, 256, 363.

vaduri de moară 29, 113, 139, 161, 175, 205, 222, 288, 295, 299, 334, 364, 382, 404, E; v. și mori, prețuri.

vamă, în orașe 250; ca dijmă: din pește 55, 60, 422; din pită 250.

vameși, stăpîn 334; ispravnici la bălți 66; martori 221, 334.

vărăză, răzoare de ~ 30.

văcar 319.

vătafi, stăpini, familie 69, 76, 101, 149, 164, 192, 256, 299, 329, 314, 342, 390; se judecă 84; ispravnic de scaun 396; fuge în Moldova 178; martori 15, 28, 33, 59, 68, 76, 79—81, 124, 149, 163, 164, 172, 188, 195, 230, 237, 271, 378, 391, 396, 416, 426, 428, F; jurători 83, 101, 270; hotarnici 207, 341; ~ de postelniciei, participă la adunarea de stări 406.

vătăman, martor 137.

vături, în diată 241.

vedre <măsuri> de vin, în vinărici 425; băute: la înfrățire 107; la aldămaș 119, 230, 271, 410; în prețuri 230, 410.

vetre de sat 28, 34, 41, 92, 156, 169, 258, 267, 319, 398, 399, 405, 412, D; ~ de casă 271.

vii:

~ domnești 40;

~ ale disericii 47, 61, 177, 210, 337, 363, 374, 377, 383;

~ boierești 6, 16, 20, 25, 36, 78, 84, 92, 107, 113, 126, 128, 133, 140, 142, 144—146, 158, 160, 164, 169, 173, 181, 185, 194, 200, 215, 222, 243, 244, 272, 278, 282, 284, 285, 291, 302, 311, 315—317, 327, 328, 336, 339, 358, 360, 372, 378, 400, 407;

~ orășenești 65, 134, 275, 292, 377, 425; ~ ale unor slujitori 179, 189, 242, 249, 334, 351;

~ ale unor popi 133, 135, 150, 229, 300;

~ ale unor moșneni 4, 27, 28, 52, 63, 106, 165, 196, 202, 262, 271, 300, 332, 349, 374, 381, 387, 393;

~ în întăririi, vânzări-cumpărări, pricini passim; în danii 4, 158, 358; în moșteniri 20, 25, 40, 173, 185, 229; în schimburi 316, 317; la înfrățire 107, 135;

~ cu locuri 63, 349, 372, 374; cu pomi 328, 339; ~ nedajnice 282, 336; ~ para-gină 196, 336, 387; v. și pogoane, prețuri, răzoare.

vin 22, 55, 98, 107, 362, 407, 410.

vinărici 63, 281, 282, 315; ~ domnesc 44, 224, 253, 254, 352, 425;

~ boieresc 132, 135, 150 425.

vistieri:

~ mari: stăpini, familie 21, 58, 217, 244; cumpără țigani 282; trimis domnesc 183; martori 2, 28, 33, 161, 331, 335, 382; dă carte 128; în sfat v. Dumitru Dudescu, Radu Cocorăscu.

foști mari ~: familie, 252, 408; martori 181, 382; datornic 427; dă carte 128; ~ ai doilea: stăpini 56, 88, 202, 282; martori 2, 33, 49, 58, 161, 181, 197, 245, 335, 382; dă carte 128; ia parte la adunarea de stări 406;

~ <mici>: stăpini, familie 6, 13, 41, 96, 126, 135, 163, 180, 181, 246, 267, 301, 302, 319, 336, 362, 412; cercetează pricină 47; datornic 160; ispravnic: de jurători 260; la ocne 276, 283; martori 24, 161, 175, 197, 334, 335; jurători 160, 299; hotarnici 212, 215; ia parte la adunarea de stări 406.

vistierie 128, 181, 308, 318, 354, 356, 359, 399.

vite (dobitoace) 157, 205, 282, 348.

vișei 189, 249.

vinătoare <pescuit> 205.

vinzări-cumpărări passim; cu particularități 27, 28, 79, 128, 164, 202, 293, 314; contestate 129, 217; cu sila 35; deghizate 98, 135, 188, 301.

vlădici 6, 217, 324; v. și episcopi, mitropoliți, vornici:

~ mari: stăpini, familie 2, 6, 32, 96, 126, 129, 160, 161, 209, 227, 257, 357, 382; ctitor <menț.> 395; birar de județ 32; ispravnic în act domnesc 84, 114; martori 56, 58, 163, 181, 203, 294, 335, 398, 399; jurători 71, 203, 234; dă cărți 128, 165; ia parte la marea adunare a țării 406; în sfat passim; v. și Ivașco Băleanu.

foști mari ~: stăpini 214, 291; martor 24; jurător 247; <menț.> 71;

~ ai doilea: stăpini, familie 29, 298; trimiși domnești 340, 405; ispravnic de jurători 291; martori 169, 172, 284; jurător 25; hotarnic 168;

~ al doamnei 277;

~ <mici>: stăpini, familie 16, 20, 25, 40, 60, 104, 113, 163, 171, 177, 179, 206, 209, 226, 234, 242, 246, 267, 270, 273, 284, 302, 311, 319, 326, 375; 408, 413; se judecă 100; face prăvălii în București 47; opreliști 288; ispravnic de jurători 341; martori 2, 49, 76, 167, 171, 192, 221, 290, 297, 335, 397; jurători 20, 25, 123, 203, 226, 246, 299, 348, 369, A; hotarnici 105, 212; iau parte la adunarea de stări 406; <menț.> 302.

vornicese, stăpîne, familie 16, 211, 234.

vulpi, blănuri de ~ 107, 275.

Z

zaraf, martor 238.

zăloage : sate și părți de sate 51, 54, 65, 94, 128, 153, 180, 310, 331, 419, 426; ocine 143, 351, 427; delnițe 102; roți de moară 413.

zeciuială v. dijmă.

zestre, dată unor fiice: de boieri 6, 15, 20, 25, 65, 71, 94, 128, 153, 168, 173, 180, 203, 212, 227, 247, 275, 279, 282, 354, 425; de preot 196; de moșneni 30, 69, 125, 156; ~ a unei preotese 132.

zugrav, martor 23.

LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE
ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az ... eu
biv ... fost
Bogorodițe ... Născătoare de Dumnezeu
brat ... frate
cin cup ... fac împreună
cin do cin ... cap în cap
cletovți ... jurători
cupeț ... negustor
dni ... zile
dori u ... pînă la (în)
eto ... iată
gospodin ... domn
grad ... cetate
i ... și
izpisah, napisah, pisah, pis. = am (a) scris
leat ... an
méseța ... luna
na (po) ime ... anume, pe nume
naș ... al nostru
ot, ot tam ... din, de acolo
otți ije vâ Nichei ... părinți cei de la
Nicheia

pišem gospodstvo mi ... scrie domnia mea
proclēt ... blestemat
redi ... pentru
reci ... spusă, cuvînt
rojdestvo ... naștere
sās ... cu
selo ... sat
sin ... fiu
star ... bătrîn, vechi
sud(stvo) ... județ
svedetel(stvo) ... martor, mărturie
treti ... al treilea
u ... în
uspenie ... adormire
varoš ... oraș
vâ ... în
vel (velichi) ... mare
ves ... sat, oraș, localitate
vnuc ... nepot
vtori ... al doilea
za ... pentru
zde ... aici

БѢ НМЕ ШТЦА Н СНА Н СВѢТОГО ДЪХА
(АМИН), ТРОИЦѢ НЕРАЗДЕЛНА Н ЕДИНОСЪЩНА

În numele tatălui și al fiului și
al sfintului duh (amin), troiță ne-
despărțită și de o ființă

Инако да нѣст, по реч господства мн.
И исправник, сам реч господства мн.

Altfel să nu fie, după spusa dom-
niei mele. Și ispravnic, însăși spusa
domniei mele

И написах аз ... логофет въ настоини
града БѢКРЕЩИН, МѢСЕЦА ... Н ШТ
АДАМА ДО НИИѢ ТЕЧЕНИЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТ.

Și am scris eu... logofătul, în ce-
tatea de scaun București, luna...
și de la Adam pînă acum cursul
anilor în anul...

Исписах аз ...

Am scris eu...

МНОСТІЮ БОЖІЮ, Іо Матен Ба-
сарба воєвод н господинь. Дават гос-
подство мн сіе повелѣніе господства
мн свѣтѣн, божественѣн монастир (поч-
теномѣ болѣринѣ; сазг господства мн
... н сѣс синови си, елижеже Богъ
пришестит) ... надеже ест храм...

Din mila lui Dumnezeu, Io Matei
Basarab voievod și domn. Dă dom-
nia mea această poruncă a dom-
niei mele sfintei, dumnezeieștii mă-
năstiri (cinstitudinii boier; slugii dom-
niei mele... și cu fiii lui, cîți fi va
lăsa Dumnezeu) ... unde este hra-
mul...

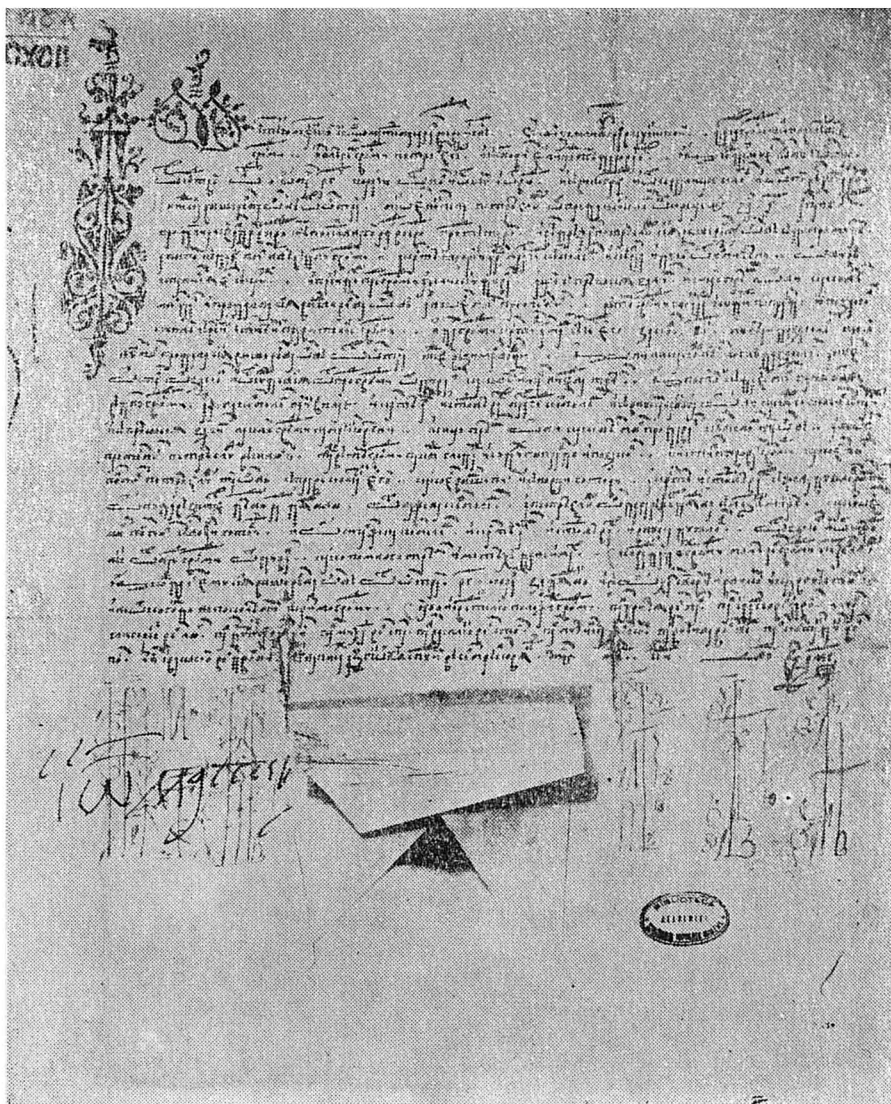
LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

1. 1631 (7140) noiembrie 10
Muz. dejist. a municip. București, nr.
27 212	<1635> noiembrie 10
Datat după boierii martori și dregătoriile lor
2. 1633 (7141) ianuarie 10
Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/10	<1635> ianuarie 10
Datat după divan
3. 1635 (7143) ianuarie 11
Arh. St. Buc., ms. 479, f. 150	<1636> ianuarie 11
Datat după emitent și dregătoria sa
4. 1635 (7143) ianuarie 20
Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CIX/8	<1639> ianuarie 20
Datat după divan
5. 1635 (7143) iulie 7
Arh. St. Buc., ms. 712, f. 532	După 1640
Datat după egumen
6. 1635 (7144) noiembrie 25
Arh. St. Buc., M-rea Govora XIII/10	<1638> noiembrie 25
Datat după boierii martori și dregătoriile lor

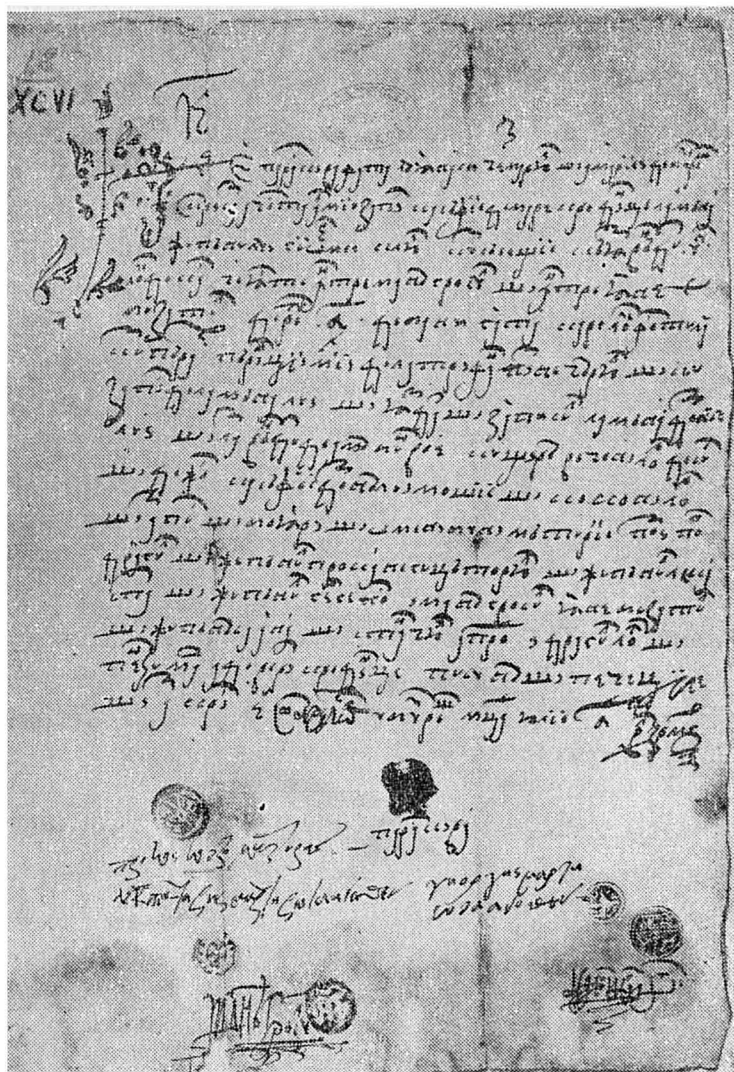
140
CXXIV

[Handwritten text in a medieval script, likely Latin, with a large initial 'J' and various flourishes. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be 'J' followed by a long word, possibly 'Johannes' or 'Johann'. There are also some smaller initials and markings throughout the page.]

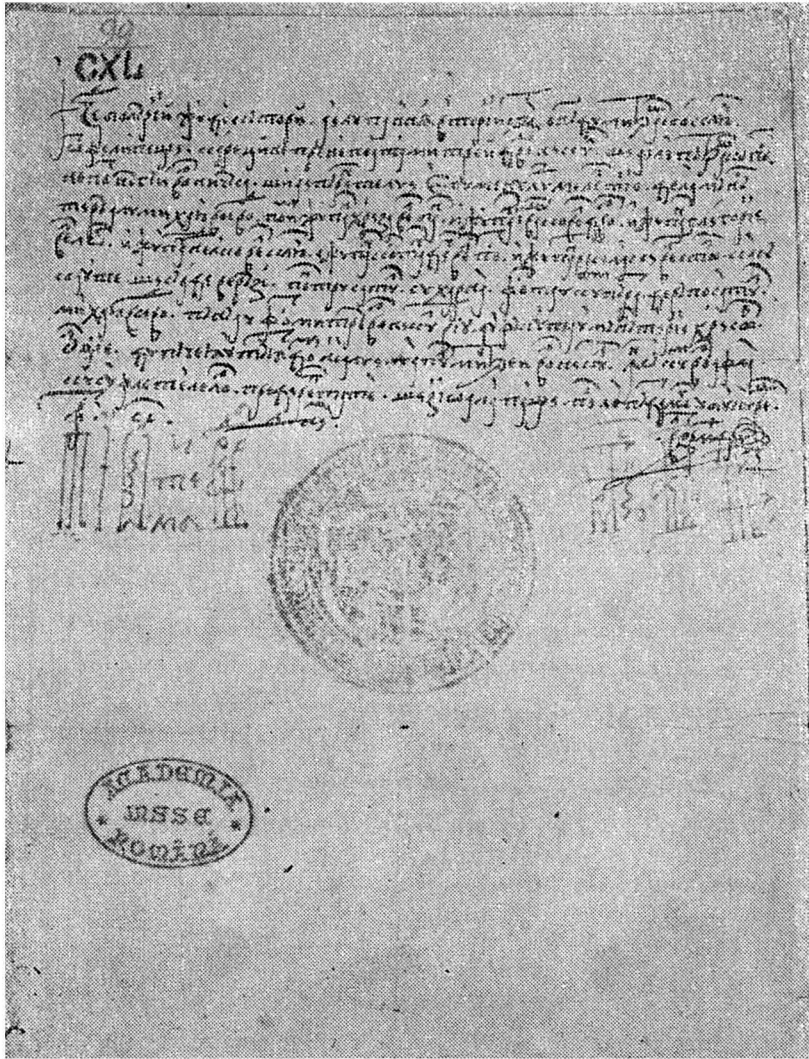
II = Doc. nr. 43.

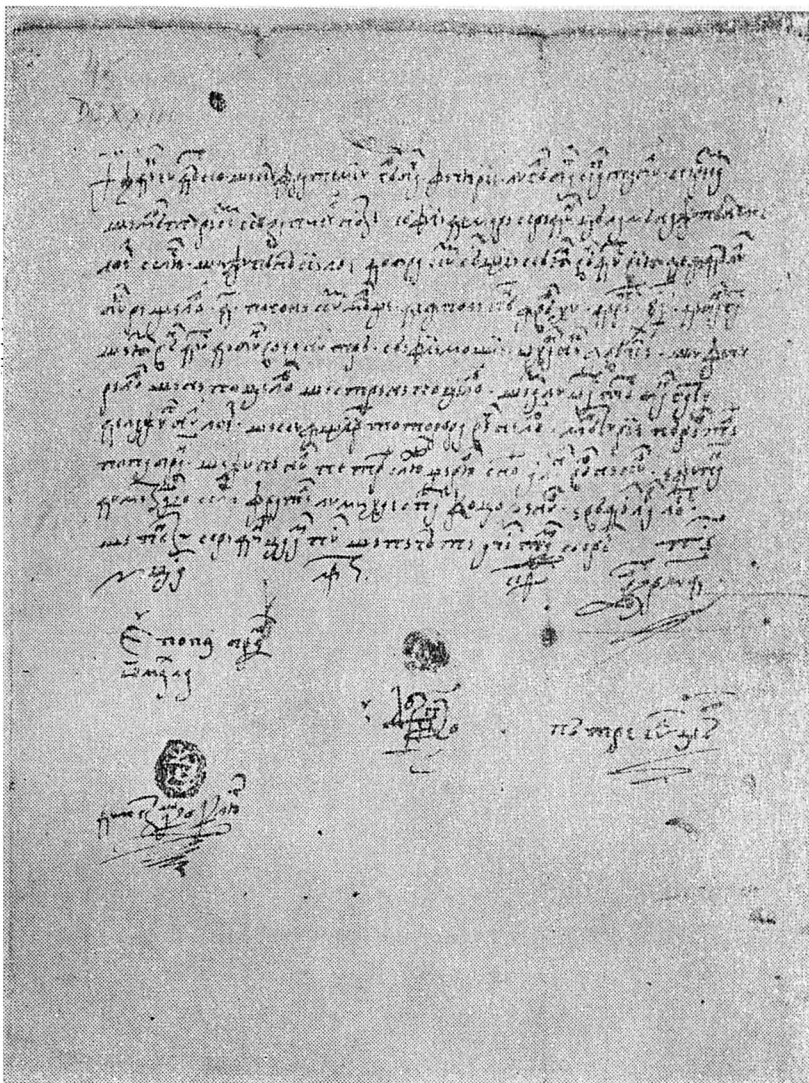
III = Doc. nr. 84.

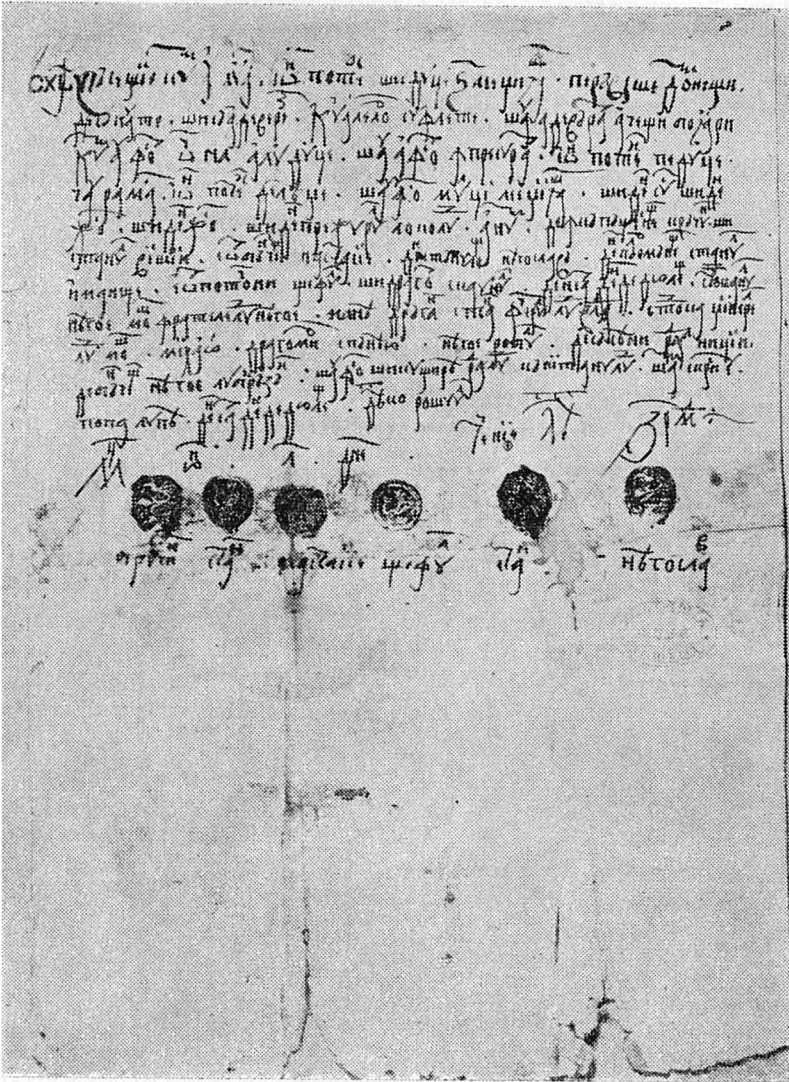
IV = Doc. nr. 91.

VI = Doc. nr. 234.

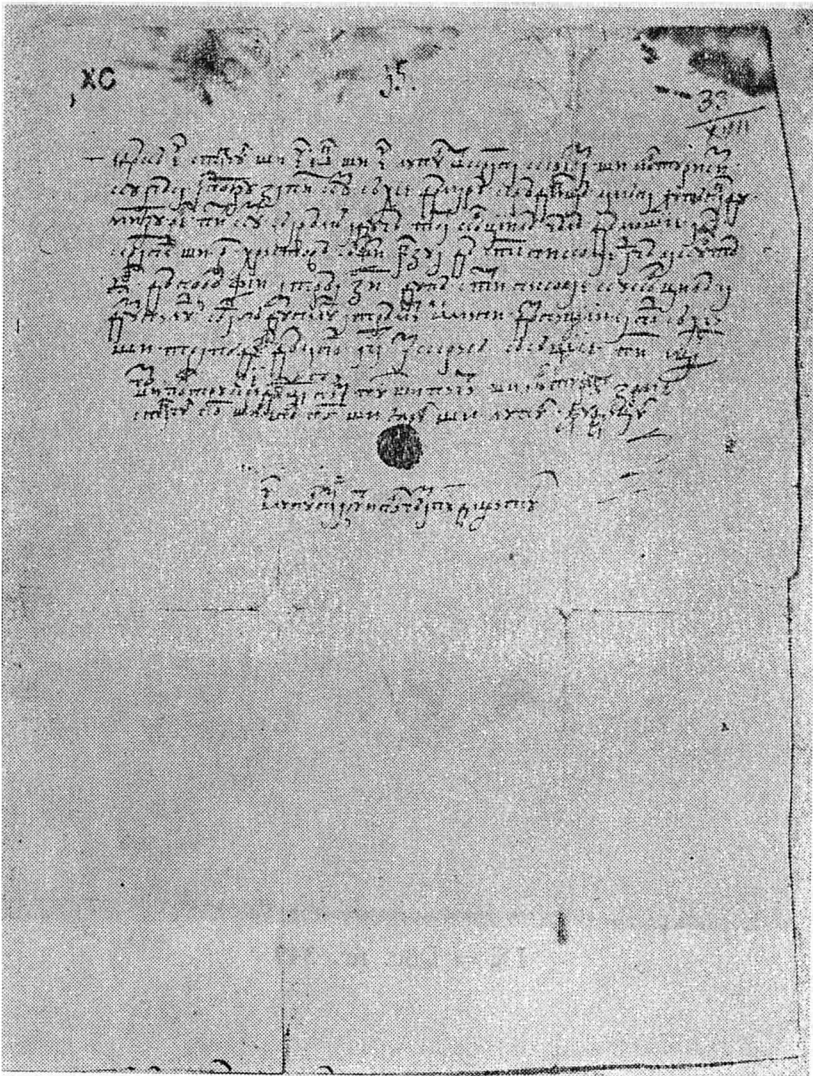
VII = Doc. nr. 242.

VIII = Doc. nr. 330.

498 JJ J II JJ
IXCVI
Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Romanian, with several large initials and decorative flourishes. The text is arranged in approximately 10 lines. There are three distinct circular or oval stamps or seals located below the main body of text, each containing illegible markings or characters.

IX = Doc. nr. 349.

X = Doc. nr. 415.

C U P R I N S

Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	IX
Résumés des documents	XXIII
Documente	1
Indice onomastic	478
Indice de materii	572
Lista de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română	585
Lista documentelor cu date rectificate ..	586
Fotocopii	587

Redactor: BEATRICE BUDESCU
Tehnoredactor: SILVIA DEOCLEȚIAN

*Bun de tipar: 7 III 1985. Format 16/70 × 100. Coli
tipar: 39,75. C.Z. pentru biblioteci mari: 9(498.1)
„1635 : 1636” (00—12) C.Z. pentru biblioteci mici:
9(498) „16”.*

Tiparul executat sub comanda
nr. 1502 la
Intreprinderea poligrafică
„13 Decembrie 1918”,
str. Grigore Alexandrescu nr. 89-97
București,
Republica Socialistă România

Lei 63